

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΙΛΙΑΣ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ἅπαντα τὰ σωζόμενα.

H O M E R I

I L I A S, S E V P O T I V S

omnia eius quæ extant opera.

Studio & cura OB. GIPHANII I.C. quàm emen-
datissimè edita, cum eiusdem Scho-
lijs & Indicibus nouis.

Cum Gratia & Privilegio Cæsareo.

A R G E N T O R A T I

Excudebat Theodosius Rihelius.

M . D . L X X I I

Cenfor

I
G

tia
nu
vir
pe
rui
nib
bit
me
san
dea
ter
tio
dig
no
Ho
spo

ILLVSTRI ET
GENEROSO D. D. GOTEFRI-
DO, LVDOVICI F. COMITI OETIN.

*gensl. &c. Domino suo clemen-
tissimo.*

OB. GIPHANIVS IVRISCONS. S. D.

VAE sunt artes, Generose Comes, principum viro-
rum propriae, Iuris Ciuilis,
& Rei militaris Scientia.
cum enim duabus rebus
regnorum & ciuitatum sa-
lus continetur, pruden-
tia domi, foris virtute seu fortitudine: tum
nulli magis couenit salutem Reip. tueri, quam
viro principi. quod de sapientissimo princi-
pe Augusto commemorat Paulus I. C. Qua-
rum artium cum & Homerus, quem in ma-
nib. habemus, princeps auctor semper sit ha-
bitus; & earum cognitio ad te, Generose Co-
mes, propter familiam illustrem, & genero-
sam indolem tuam, in primis pertinere vi-
deatur: recte putavi me facturum, si breui-
ter hic exponerem, quibus ille modis & ra-
tionibus comparentur. nam de earum vel
dignitate & gloria, vel summis utilitatibus
notum & vulgare negotium. Verum quia
Homeri, cui damus operam ut haec quoque re-
spondeant, corpus in duo velut membra dis-

):(ij

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

tributum est, quorum alterum Virtutis bel-
licæ, alterum Prudentiæ sit exemplar: patie-
ris & me separatim de ijs explicare. De Re
militari igitur, hoc inprimis videndum, an
eius aliqua sit ars & ratio. multi namq; sunt,
qui Rem militarem vna virtute metiantur;
omniaque in manu & multitudine sita esse
putent: vel vt plurimum largiantur, vsum &
exercitationem aliquam esse fateantur, disci-
plinam neque norint neque probent. Quæ
sententia etsi multos auctores, & in his Han-
nibalem summum imperatorem habere vi-
detur, meritò tamen est repudianda, vt quæ
cum ratione pugnet, & rebus ipsis refella-
tur: illa potius tenenda, quæ & ipso melio-
res habet auctores, Rem militarem duabus
summis rebus contineri, Virtute & Disci-
plina. Scientia igitur rei militaris [nam de
virtutibus imperatorū & militum longum
esset explicare] est illa quidem ex longo vfu
multisq; obseruationibus primū orta: sed
iam perfecta, quia certis præceptis contine-
tur, dubium non est, quin ex ijs comparari
possit. ea namque scientiarum & artium est
ratio omnium, vfu vt longo velut coalescant
& condantur: conditæ & præceptis iam cō-
clusæ ex ijs postea cognoscantur & compa-
rentur. Cuius sententiæ testem quoque &
auctorem laudare possum, non gregarium
aliquem militem, sed sumum maximæ reip.
impero-

imperatorem L. Lucillum. nam hic ad gra-
uissimum illud bellum Mithridaticum à Se-
natu Romano missus, cum totum iter & na-
uigationem consumpsisset, partim in per-
contando à peritis, partim in rebus gestis le-
gendis: in Asiam factus Imperator venit,
cum esset Roma profectus rei militaris ru-
dis. in quo bello ita se gessit, ut ille Rex post
Alexandrum maximus hunc à se maiorem
ducem cognitum, quam quemquam eorum
quos legisset, fateretur. Quin & ipse Hanni-
bal toto bello Punico semper secum habuit
Rei militaris doctorem Spartanum. nam ex
hac vrbe tanquam ex mercatu, pædagogi,
nutrices, & doctores rei militaris optimi o-
lim peti solent. Quid? Scipio ille Africanus,
nonne Panætium & Polybium clarissimos
homines, alterum Philosophiæ & morum,
alterum Reip. regendæ, & rei militaris do-
ctorem, perpetuos comites secum habuit?
Omitto Hagesilaum, Alexandrū, Pyrrhum,
Cæsarem, alios innumerabiles, summos im-
peratores, qui doctores & magistros rei mili-
taris vel mutos semper secū habuerunt. Ne-
que verò dum præcepta laudo, vsum asper-
nandum existimo. quem equidem adeo ne-
cessarium esse dico, ut huic plus ferè quam
præceptis & rationi tribuendū putem. cum
enim artium, earum maximè quæ in agendo
versantur, ea est conditio, ut propter rerum
):(iij

instabilitatem magnamq; temporum varietatem omnia præceptis comprehendere nequeant: tum ipsa actio usum perspicue postulat. neq; enim in disputationibus, quod in Phormione illo iure accusabat Hannibal, sed in agendo rebusque gerendis res militaris cernitur. Quare ut neque navis rectorem, quamvis optimè scriptus de re nautica liber, eum efficiet, qui non ipse sæpè ad clavum sedens è puppi ventorum prælia spectarit, tempestatesque sonoras, ut ait poëta, audierit: neque medicum Galenus, eum qui nullum unquam imperatorem habuerit, nulla vulnera obligarit: Sic de re militari existimandum videtur, ex libris non effici posse plenum & perfectum imperatorem, qui nunquam ipse vel hostem vel castra viderit. Ex his igitur effici puto, cum usus absque ratione & præceptis sit longus, incertus, & penè cæcus, ratio sine usu manca & imparata; ad artem rei militaris, quibus illa pariat, duo esse necessaria, Præcepta & usus. Iam verò duo reperio doctorum & magistrorum genera, quorum alij libris & disputationibus, alij rebus ipsis & factis nos suis informant & expoliunt. neque enim de Schola semper petendi sunt doctores. Olim nullæ Iurisconsultorum erant acroases, nullæ politicorum, nullæ imperatorum Scholæ. quo tempore Iurisconsulti consultoribus respon-

respondendo, inquit Cicero, adolescentes docebant, Politici Repub. administranda, duces belli rebus gerendis & factis, inquit Plutarchus. Talem doctorem habuit Aristides Clisthenem, Aristidem Cimo, Chabriam Phocio, Cato Fabium Maximum, Syllam Pompeius, Philippus Epaminondam, Philopæmenem Polybius, hunc Scipio, alij alios: qui cum adolescentes senibus se ijs adiunxissent tanquam magistris, eorum factis eruditi, insignem Reipublicæ gerendæ, Reique militaris scientiam sunt consecuti. Quo doctorum genere & veteres heroas esse viros poëtæ commemorant. sic apud Homerum Patroclo comes velut magistro traditus à patre dicitur Achilles; apud Virgil. Aeneas filio Ascanio:

*Disce, inquit, puer virtutem ex me &erosq; labores,
Fortunam ex alijs.*

& Rex Euander Æneæ de filio Pallante;

*Nunc tibi præterea spes & solatia nostri
Pallanta adiungam: sub te tolerare magistro
Militiam & graue Martis opus, tua cernere facta
Adfuescat, primis & te miretur ab annis.*

Alterum doctorum genus, priori splendore fortasse, vtilitate tamen minimè concedit. in quo numero scriptores de re militari, quos Tacticos Græci vocant, Historici, & Poëtæ Epici, collocandi mihi videntur. nam Tactici ipsa artis præcepta nudè exponunt: Historici & poëtæ exempla ad-

):(iij

iungere solent; & ipsa praelia, oppugnationes, aliasque Rei militaris partes, causas denique bellorum, fœdera, consilia Ducum & strategemata ita ob oculos ponere; ut qui ea legunt, non legere sed gerere, rebusque gerendis se credant interesse. Qua in re Homerum ita excellere docet Demetrius Phalereus, Reip. Athen. princeps, ut alios quidem poetas alijs in rebus, in euidētia & ἐναγυείᾳ se ipse superasse videatur. quæ enim regio, quæ ora, qui locus Græciæ, quæ species, quæ pugna, quæ acies, quod remigium, qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut picturam potius quam poësim videre videamur? Verum de alijs eius laudibus alias. De re militari, qua de re nunc agitur, quam multa præclara præcepta in illa contineantur, docuerunt olim præstantissimi duo imperatores, Alexander Magnus, & Iulius Cæsar: quorum ille Homerum semper comitem & tanquam magistrum habuit; adeo quidem assiduum, ut ne nocte quidem à se dimitteret, sed cum pugione sub pulvinum subijceret. Cæsari Homerum tam familiarem & charum fuisse scribit Strabo, eius ut causa rerum iam potitus, Iliensibus agrum maiorem attribuerit, & libertatem vectigaliumque immunitatem confirmarit. Cassander denique rex Macedoniæ Homerum totum memoria se complexum gloriabatur.

Docue-

Docuerunt idem doctissimi scriptores veteres de re militari, Stratocles, Hermias, & Frontinus, quos ait Aelianus, de HomERICA Rei militaris disciplina commentarios conscripisse. Cuius rei ut gustum quendam, Generose Comes, tibi præbeamus, viamque ad alia muniamus: primum bellorum causas exponit poëta, libidinem in Paride; perfidiam, in Laomedonte. iam delectum militum describit libr. 2. accuratissimè. nam & imperatoris, aliorumque ducum & militum officia & discrimina. Armorum quoque & telorum genera: Cibaria denique & tota victus ratio passim commemoratur. In eodem libro & Classẽ maximam militibus sociisque; navalibus & omni apparatu, ornat. Iam Castra, fossa in longum latumque deducta, & aggere vallis acutis in orbem præfixo, munienda docuit libr. xij. pag. 420. descriptio etiam castrorum non minorem redolet prudentiam, nam fortissimos Achillem & Aiacem in extremis castrorum partibus muri & molis instar alijs obiectos; Regem in medijs castris, ut in loco tutissimo tendentem facit Iliad. viij. pagina 278. extrema. Castrorum denique oppugnatio & defensio gravissima est toto libr. xij. Vigiliarum autem ratio quàm sollicita est Iliad. libr. 10. pag. 246? Iam præliorum quàm varia genera? Nauale libr. xij. Terrestria toto opere multa, & in his

):(v

singulare illud Paridis & Menelai libro iij. Aciei autem instruendæ rationem, cuius peritissimum celebrat libr. ij. Menestheum principem Atheniensium, hæc tenet, posteris quoq; probatam, vt prima in acie equites, in vltima consistant pedites, in mediam coactis ignauioribus. Sic enim ait libro iij. pag. 144. *ἰσπῆας μὲν πρῶτα*, &c. quomodo & duces eodem in loco alios in prima acie hortantes & pugnâtes facit, alios qui extremam aciem vrgeant & ad pugnandum impellant. Iam prælium priusquam ineant, corpora curanda monet lib. xix. & alibi. Fortes deinde milites ac peritos silentio et ordinibus seruatis. imperitos verò & gloriosos magnis clamoribus & magno cum tumultu ad prælium procedentes depinxit initio lib. iij. & alibi. At fuis iam hostibus, neque dum tamen prælio planè confecto, non continuò præde attendendum, sed hostes potius persequendos, præclarè monet initio fere lib. vj. Oppidi autem oppugnatio est in Clypeo. Quid multa? longo opus sit commentario, qui omnia persequi velit. Sunt apud eum Stratagemata, quorum aliquot collegit Pausanias in Messenicis: est consilium militare, vt lib. ij. & xix. etiam nocte habitum, lib. x. Legatio, ix. Speculatores lib. x. Fœdera, Induciæ, conciones pulcherrimæ, Præmia & pœnæ: alia ad Rem militarē pertinētia, quæ omnia
vix

vix longo cōmentario explicari possint. Iam verò exempla, Generose Domine, hīc habes præclarissima, Fortitudinis in Achille, Hectore, Aiace, Diomede, alijs; Prudentiæ in Nestore, Vlysse, Ænea, Pisandro, Sarpedone: in Agamēnone summo Imperatore vigilantia & diligentia. Habent hīc adolescentes heroici quos imitentur, Antilochum & Merionem: viri, Hectorem, Æneam, Idomenea, Vlyssē, alios: Senes, Nestorem. Omnia denique omnium virtutū & ætatum exempla hic proponuntur.

Atq; hæc Generose Comes est causa, quare hunc poëtarum principem aptum & idoneum iudicari esse, quem tibi dicarem. Ex ea namque familia longa auctorum serie descendis, quæ cum alijs laudibus tum his duabus artibus, Sapientia & laude rei militaris mirificè semper floruit. nam ut alios innumerabiles [ne sim longior] omittam: hæc illa est familia, ex qua prodijt his artib. clarissimus Comes ille Cunradus: qui trecentis ferè ab hinc annis cum multis rebus domi & foris præclarè gestis magnum sibi nomen & auctoritatem peperisset; sæpe velut interpret motib. intestinis, quibus Imperiū R. miserimè tum lacerabatur, sedandis adhibitus fuit: Et tandem legationem illam de Cæsare Alberto Austriaco ad Bonifaciū viij. obiit, nō minùs nobilem, quàm illa fuit Scipionis Africani

Africani. Neque verò minor eius fides in amicorum rebus tuendis prædicatur: qui bello Vuirtebergico, quo Henricus Lutzeburgius Imp. Eberhardum Comitem Vuirtebergensem persequabatur, huius partes, quàm Cæsaris sequi maluit, suâque potius omnia quàm fidem illi datam prodere ac deserere: præsertim quem eo bello iniuria violari iudicaret. Ex eadem illustri gente & Ludouicus, quem nonnulli Vlricum vocant, est ortus, cuius quanta fuerit gloria, quàm magna apud Cæsares auctoritas, vel hinc intelligi potest, quòd ipsi Cæsar Albertus filiam Iuditham matrimonio iunxerit; filium, ni fallor Ludouicū Iuniorem cognomine, Ludouicus, iiij. Imp. Sapientiss. idoneum iudicarit, quo iam legato in grauiissimis rebus vteretur: nam hunc Cæsar & Delfinū Vienneensem, Auenionem legatos misit ad Clementem, pacis & cōcordiæ stabiliendæ causa. Hos illustris tuæ familiæ heroas, de quib. hîc commemorarem, mihi diligendos putavi; non quòd illi vel soli vel summi fuerint, sed quòd aui & patris tui præter nomina easdem quoq; virtutes & fortunam penè geminam fuisse viderem. Pater certè in grauiissimis bellis, alijsq; actionib. Carolo V. summo Imperatori suam & virtutem & sapientiam ita probauit, vt Cæsar, quamuis religionem eius odisset, tamen propter alias virtutes

tes

tes carissimum, summoque semper in loco apud se habuerit. Horum igitur vestigia parentum & maiorum tuorum cum te, Generose Comes, qui hanc illustrem familiam ducis persequi, & imitari, cernerem, tuaque generosa indoles ad magnas has artes atque virtutes nata & facta esse videatur: ætas denique ea sit, quæ harum artium magistros & doctores postulet: consilium hoc meum probatum tibi iri confido: præsertim quod clarissimi viri D. Ludouici Grempij à Freudenstein Iurisconsultorū Germaniæ nostræ facile principis, Nestoris tui, auctoritate & sua susceperim. Quare cum omnia mea studia tibi commendata esse cupio, tum hæc Homerica ut grata sint, me denique ipsum animo & fide tibi deuinctis. omnemque operam & obsequium præstare paratissimum, ut in clientium tuorum numero esse & hæere partiaris, etiam atque etiam oro. Vale Illustris

& Generose Domine. Argentorati.

XIIII. Kalend. Aprilis. A. D.

C I O. I O. L X X I I.

III. Clem. v. deditis. cliens

Ob. Giphanius Iuris V. Doctor.

Græcos olim extiterit, teste Iosepho aduersus Apionem. pleriq; tamen Chium fuisse consentiunt, & vixisse C. aut certè CL. annis post bellum Troianum, teste Plut. Nūc de operibus. Et quorum nomina quidem reperio, hæc sunt: ΙΛΙΑΣ, ΟΔΥΣΣΕΙΑ, ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ, ΥΜΝΟΙ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΙΝΑ, ΚΕΡΑΜΙΣ ἢ ΚΑΜΙΝΟΣ, ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ, ΚΕΡΚΟΠΕΣ, ΕΠΙΚΙΧΛΙΔΕΣ, ΑΜΑΖΟΝΙΑ, ΙΛΙΑΣ ΜΙΚΡΑ, ΝΟΣΤΟΙ, ΗΘΙΕΠΑΚΤΟΣ, ἢ τινι ΙΑΜΒΟΙ, ΑΡΑΧΝΟΜΑΧΙΑ, ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ, ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ ΕΞΕΛΕΥΣΙΣ, ΠΑΙΓΝΙΑ, ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΑΛΩΣΙΣ, ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ, ΚΙΚΛΟΣ, ΚΥΠΡΙΑ, ΜΑΡΓΕΙΤΙΣ, ΕΠΙΓΟΝΟΣ. apud Herodot. Suid. Girald.

Nos omisis alijs vt incerti iuris, & minoribus opusculis, de Iliade & Odyssæa explicemus. nam horum operum auctorem Homerum omnes vno ore fatentur. etsi eorum præstantiam Democritus & alij quidam veteres, Deum potius eorum auctorem faciebant. Ea princeps Lycurgus Spartanus paucis post Homerum annis in Græciam ex Ionica peregrinatione hinc inde conquisita attulit. neq; dum enim in certum corpus erant conclusa: sed partes eorum diuulsæ erant in manibus, & aliæ alijs in vrbibus reperiabantur. Tandem annis ferè post Homerum cxx. Pisistratus, vt Cicero, AElanus, alij; vel Hipparchus Pisistrati filius, vt Plato velle videtur in Hipparcho, Homeri libros adhuc confusos sic disposuisse dicitur, vt nunc habemus. quo tempore & Solon, vt Laert. vel idē ille Hipparchus, vt Plato, instituit Athenis, vt in ludis Panathenaicis publicè à rhapsodis recitarentur. Confusionis quoq; prioris vestigia quædam esse reliqua, monet Iosephus in Apionem, quòd quædam in Homero reperiantur, inter se pugnantia. quorum ex numero hoc sit fortasse quod taxat Scaliger de Sole, qui boues suos deuorari non viderit, cū alia videat & audiat omnia. Aiunt autem Pisistratum non satis bona fide in his componendis esse versatum. quosdam enim versus de suo admiscuisse.

Hæc

Hæc igitur prima dici potest Homeri editio. In eodem postea multi præstantes viri elaborarunt & in castigando & in explanando. Et primum, alteram editionem & emendationem Homeri Alexandri Magni tempore reperio. nam Aristoteles I iada, teste Plutarcho, & Homerum Callisthenes & Anaxarchus, teste Strabone, omnes Philosophi, omnes Alexandri æquales, emendarunt. Strabonis & Plutarchi commemoratio non satis consentanea videtur. Puto Aristotelem Iliada emendasse, Callisthenem eius discipulum & Anaxarchum Odysseam, & omnes in gratiam Alexandri. Quæ editio, quia Alexander in narthecio, id est, scrinio illo Darij sic emendatum Homerum reponeret, postea ἐν τῇ νάρθηκι seu Narthecianam, si ita dicere licet, vocabant. Multi postea consecuti sunt Grammatici, qui certatim in hoc poëta expoliendo elaborarunt. quorum tamen princeps fuit & est habitus Aristarchus. quare & huius Editio magno semper fuit in precio: adeo quidem ut sola hæc ad nos peruenisse videatur. eius iudicium certè tam fuit limatum & Homericis versibus tritum, multos ut versus in Homeri corpore spurios animaduernerit, & obelo notarit. etsi Plutarchus in libro de poëtis, omnes eius obelismos non probat. Hac autem re factum est, ut multi versus à veteribus proferantur, ut Aristotele, & alijs, qui in nostris libris hodie non extent: quod illi alijs editionibus, nos Aristarchica utamur. sed de his versibus infra in Odysseam latius. Quis autem totum corpus in 48. libros sit partitus, Grammatici certant. nam & alij id ipsi Pisistrato, alij Aristarcho tribuunt, in quibus Plut. qui & literis eos distinxit. ex qua descriptione ipsi libri olim quoque dicti sunt *ῥαψῳδικὰ*: quos plerique veteres vocare solent Rhapsodias, ut Vlpianus I. C. Nepos, & alij. puto ego eam literis factam descriptionem & partitionem non esse tam vetustam, ut Pisistratus auctor esse potuerit. nam ab antiquioribus Philosophis, Platone & Aristotele nusquam reperio ita adduci Homerum ex libro *α.* verbi gratia, &c. sed ex Necya, ex Catalo-

Catalogo. ex his enim nominibus versus unde petiti essent, intelligebant : nam res insigniores suum quæque indicem & titulum habebant : de quibus & Aelianus. Nos olim Venetijs in antiquissimo Homero manuscripto, eos descriptos initio cuiusque Rhapsodiæ vidimus in Bibliotheca Antoniana, nunc ex Eustathio decerptos, edendos quoque curauimus : Iliadis quidem in Scholijs, Odysseæ verò in ipso poëta initio cuiusque Rhapsodiæ. Atq; hæc ferè sunt veteres notæ Homeri editiones. Quamquam Eustathius Sinopensis quoq; & Massiliensis meminit. Nostri & patrum ætas, quibus artes hæc liberales sunt restitutæ, multas vidit editiones : in quibus tamen optimæ videntur Romana, in qua adest Eustathius, & Parisiensis à Turnebo procurata. Verùm has multis partibus superarunt tres Genuenses editiones : quarum duæ sunt Iohan. Crispini typographi celeberrimi, una quidem Græca, altera Græcolatina : tertia, eaq; omnium emendatissima. Henrici Stephani viri doctissimi & diligentissimi : Græca tantum. Has nos, id est, Stephani Græcam, Latinam Crispini ad verbum sumus secuti, quod utraque alijs omnibus sit emendatior. Habet autem præterea hæc nostra editio Scholia & novos Indices. Scholia ipsi scripsimus : sed valde brevia, urgente mercatu. Quibus tamen satis multa sumus complexi, si explicentur. Indices partim ipsi, partim aliena opera collectos edimus, maximè in Odysseam : quare factum est, ut multa ab ijs absint memoratu digna, quædam & perperam posita, neque satis Latine comprehensâ. Hoc tamen ausim confirmare, huius generis Indices in Homerum adhuc non esse editos : in quibus Geographica, & Ethica, & Politica & ad Rem militarem pertinentia, sententiæ, proueria, præter heroum nomina & facta, continentur. Orthographiam horum hominum mendosissimam tamen mutare iam non potui, in hac perturbatione. Atque hæc sint satis de multiplicibus veterum & recentiorum editionibus & castigationibus cuius Poëtæ. Explanatores eius & interpretes olim

quidem erant quàm plurimi, quorum nomina collegit doctissimus Camerarius: hodie præter Eustathium, & alterum Græcum Scholiastem, vix vltos habemus. Reliquum est, vt de laudibus & vitijs, si qua sunt, breuiter explicemus. De laudibus & virtutibus Poëtæ nemo enucleatius scripsit quàm Plutarchus, cuius aureus extat libellus de Homero, priore parte de verbis & eorū attributis, & de versuum rationibus, altera de rebus accuratissimè differit: & ostendit omnium semina artium, Physicæ, Medicinæ, Politicæ, Eloquentiæ, Rei militaris in his libris inesse. Certè & Iurisconsulti & Philosophi, maxime Politici huius Poëtæ versibus tanquam oraculis vti solent. Poëtæ autē omnes meliores notæ ex hoc velut copioso & perenni fonte omnia ferè sua hauserunt. Voluimen mihi esset exarandū, si vel elogia & laudationes perscribere velim. Quare hoc vnū duntaxat adiungam, quod admiratur et prædicat Aristoteles libro primo de arte Poëtica, cumq; ni fallor, imitatus orator Aristides, Homerum poësin & exorsum esse & perfecisse. Habuit tamen & suos reprehensores, olim quidem Zoilum, de quo apud Vitruuium, hodiè verò Iulium Scalig. in libro de arte Poëtica. Eratosthenes quoque eius Geographica olim reprehendit: sed Homerum tuetur Strabo. Lucianus tamen & Longinus, *ὡς ἐὶ ὕψους* & Philostrates quosdam eius næuos indicant. Reprehensa sunt in eo hæc ferè summa, quòd dijs vulnera, adulteria, omnia humana attribuat: quo nomine Plato è ciuitate sua illum pellit: & multratus olim dicitur ab Atheniensibus, purgant Camerarius & Victorius: Præterea longa eius colloquia in medijs prælijs, tautologiæ, fabularum deniq; multitudo & vanitas. Verùm de his aliàs fortassè copiosè differemus, cū & typographi alioqui diligentissimi, & nostræ *δουτέρας φροντίδες*, nam hæc priores paucorum sunt dierum, maturiores erunt, & *σφώτερας*

Deo adiuante. Vale.

ΛΑΣΚΑ

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΟΜΗΡΟΝ.

Οππότε δ' ἡ μακάρων ἐς ὀμήγεον ἤγαγεν ἑρμῆς
Μαιονίδην, σοφίης εἴνεκ' ἀπειρεσίης.
Μῶμ. Θ. ἀλαστήσας τῆς τ' ἦν ἐπ' λοῖπόν' εἶπεν,
Ἀντ. γ. Θ. αἰθερίε πυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.
Τόν δ' αὖ λητοῖδης ἐνένιαπεν, βάσκανε μῶμε.
Ἀφραδίως σκόπων ἀντὶς ἔφους γ' ἀλαός.
Οὐμός δ' ἐπρόφιμ. Θ. διὸς ἔκρον' ἔδρακεν ὅσα
Γαῖα, θάλασσαν αἶηρ, οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
Ταῦτα φανῶν μερόπιδι κατήλυθεν ἐκ διὸς ἐς γῆν.
Νῦν δ' ἐδ' πάντα πορῶν, οὐ ξέν' ἔωδ' ἔμολεν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΦΑ. ΡΑΨΩ-
δίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΧΡΥΣΗΣ ἱερεὺς τοῦ δ'πόλων^Θ παραγίνεται ἐπὶ τὸν
ναῦσταθμον τῶν ἐλλήνων βαλόμεν^Θ λυτρώσασθαι τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ χροσίδει· ὅτε δ'πολαδὼν^ῃ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕ-
βρεως δ'ποδιωχθεὶς τὸ ἀχαμέμενον^Θ, ἠΰξατο τῷ δ'πόλωνι
κατὰ τῶν ἐλλήνων. λοιμοῦ δὲ γ'γρομῆ^ς, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, Δ'φ-
φθειρομῆ^{ων}, ἐκκλησίαν ἀχιλλεύς (νωήσας). καὶ λ'χανθ^ς δὲ
Δ'φ'σι φήσανθ^ς τὴν ἀληθὴν αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος ἀχιλλέως
ἐξιλάσκεισθαι τὸν θεόν, ἀχαμέμενων, ὀρχιθεὶς δι'λυέχθη πρὸς
τὸν ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν βροχήϊδα. ὁ δὲ
ὀρχίζεται τοῖς ἐλλήσι. θεὸς δὲ τῷ υἱοῦ δευφέντος εἰς Ὀλυμπον
ἀνελθοῦσα, ἠτήσατο παρὰ τῷ διὸς, ὅπως τῆς τρώας ἐπικρατε-
τέρους τῶν ἐλλήνων ποιήσῃ. ἦρα δὲ γνῶσα τέτο· δι'λυέχθη
πρὸς τὴν δία, ἕως αὐτῆς διέλυσεν ἠφαιτος, οἰοχοήσας ἐν ἐκ-
πώματι χρυσεῖω. οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχῆντες, εἰς
ὑπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Α. ΡΑ-
ψωδία.

Λοιμὸς καὶ μῆνις.

ΑΛΦΑ λέπει^ς χρῦσα λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΗΝΙΝ ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆ^ῃ
Οὐλομένῳ, ἥ μιν εἴ^ς ἀχαιῶϊς ἄλγε' ἔδη-
κε.

Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι^ς πρὸς ἴαφεν
Ἡρώων, αὐτὰς δ' * ἐλάτεια τεύχε^ς κτείνεον^ς.

γρ. ἐλάτεια

γρ. Οἰωνοῖ

σίτε. πᾶσι δ.

γρ. Ἐ. Οἰωνοῖ

σίτε δ' αἶπα.

διὸς δ.

γρ. βελή.

γρ. διὰ τῆ

την.

* Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. (διὸς δ' ἐτελείετο βουλή)

Ἐξ ἧ δ' ἡ τὰ πρῶτα^ς διαστήτῳ εἰσάγει

Ἀτρείδης τε ἀναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφῶς θεῶν εἰδὶ ξυνέηκε μάχεσθαι;

Λητοῦς καὶ διὸς υἱός. ἔγερ βασιλῆ^ῃ χολωθεὶς

Νέστον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κακῶν. (ὀλέκοντο δὲ λαοί)

Οὐκ ἔχα τὸν χρῦσόν^ω ἠτίμησ' ἀφ' ἡτῆρας

Ἀτρείδης. ὁ γὰρ ἦλθε δοῦς ὅππ' νῆας ἀχαιῶν,

Λυσόμενός τε θυγάτ^{ρα}, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινά^ς.

Στίχοι

Ω- ILIADIS HOMERI, AVT. I. COM-
positionis argumentum.

CHRYSES sacerdos Apollinis accedit ad nauale
Græcorum, volens redimere filiam suam Chryseï
dem. Hanc cum non recuperasset, sed & cum contume-
lia expulsus esset ab Agamemnone, precatus est Apolli-
nem contra Græcos. Peste autem orta, & multis, vt con-
sentaneū est, absumptis, concionem Achilles coëgit. Cal-
chante aut aperiente veram causam, & iubente Achille
placare deum, Agamemnon iratus, altercatus est aduer-
sus Achillē, & ipsius præmiū abstulit nempe Briseïda. Is
vero irascitur Græcis. Thetis aut filio precante, in cœlum
ascendens, petijt à Ioue vt Troianos superiores Græcis fa-
ciat. Iuno aut hoc noscens, altercata est cum Ioue, quo-
usq; ipsos reconciliauit Vulcanus, vinum fundens in po-
tulo aureo. Illi autem reliquum diei conuiuantes, in so-
mnum vertuntur.

A- ILIADIS HOMERI. AVT. I. COM-
positio.

Pestis & ira.

A. preces Chryse, pestem exercitus, inimicitias regum.

RAM cane dea musa Pelida Achillis
Perniciosam, quæ infinitos Achivis dolores
imposuit,

Inuocatio cū
argumento.

Multas autē fortes animas Plutoni pramisit
Heroum: ipsos aut laniamenta fecit canibus.

tribusq; omnibus: Ioui .a. perficiebatur voluntas. v. con-
x quo sanè primū diffenserunt litigantes. (filium.

tridesq; rex virorum. & diuus Achilles.

quisnam ipsos deorum liti commisit, vt pugnaret?

Latona & Iouis filius. hic enim regi iratus,

Morbū per exercitū suscitauit malum (peribant au-

Quoniam Chrysen inhonorauit sacerdotem tempopuli)

Patris. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum,

Liberosq; filiam, ferensq; infinita præcia liberationis,

Chryses Apol-
linis sacerdos
ab Agamēno-
ne hūā repe-
tens repudia-
tur.

A ij

Coronamq; habens in manibus longè iaculantis Apollinis,
 Aureo cum sceptro: & obsecrabat omnes Achiuos,
 Atridas autem maxime, duos principes populorum,
 Atridaq; & alij bene ocreati Ahiui,
 Vobis quidem dij dent cœlestia domicilia habentes,
 Expugnare Priami civitatem: feliciter. & domum reverti.
 Filiam .a. mihi soluite dilectā hac. & p̄cia liberationis acci-
 Venerantes Iouis filium longè-iaculantē Apollinē. (p̄ite,

Tunc alij quidem omnes fauerunt linguis Achiui:
 Reuerendumq; sacerdotē, & splendida accipiēda p̄cia li-
 At non Atride Agamēnoni placuit animo, (berationis:
 Sed inciuiliter dimisit grauem & sermonem mandauit,
 Ne te, senex, cauas ego apud naues offendam,
 Vel nunc tardantem, vel post denuo venientem:
 Non utique tibi proderit sceptrum & corona dei.
 Tanc aut ego non soluam anteq̄ ipsam & senectus adeat,
 Iostra in domo Argis, procul à patria
 Telam percurrentem & meum lectum curantem:
 Sed abi, ne me irrites, saluus & redeas:

Sic dixit: timuit autem senex & obediuit mandato,
 bat autem tacitus iuxta litus multi strepentis maris.
 Tultum autem postea, seorsum vadens imprecabatur senex
 Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:

Audi me, argenteum-arcum-habens, q̄ Chrysum tueris,
 illamq; Valde diuinam, Tenedoq; fortiter imperas.
 Mintheu, si quando tibi gratum templum coronaui,
 el si quando tibi pingues coxas cremaui
 murorum & caprarum, hoc mihi perfice desiderium.
 endant pœnas Danaï ob meas lachrymas tuis sagittis.

Sic dixit orans, hunc autem exaudiuit Phœbus Apollo.
 scendit autem ex cœli verticibus iratus cor,
 cus in humeris habens, circumtectamq; pharetram:
 anxerunt autem sagittæ in humeris irati,
 um moueretur: ipse autem ibat nocti similis:

uit postea seorsum-a nauibus, sagittam autem immisit:
 rribilis autem clangor factus est argentei arcus,
 ulos quidem primum inuasit & canes veloces. v. albos,

a iiij

Chryses ab A-
 polline vindi-
 ctam petijt de
 Danaïs.

Apollo pestē
 immittit in
 Græcorum
 exercitum.

20. ἐφίεις.

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλθ' ἐχευεν κῆρ * ἀφίεις,
Βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμνειαί.
Εὐνή μιν μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο.
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορεύει χαλῆσάτο λαὸν ἀχιλλεύς.
Τῷ γ' ὅτι φρεσὶ θῆκε θεὰ λυγρόν ἑρην.
Κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅτι ρὰ θνήσκοντας ὄρατο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἤγερθεν, ὀμνηγέρες τ' ἐχθρόντο, *Βερε. γιν. ἡ γιν.*
Τοῖσι δ' ἀνίσταμεν θ' μετέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς. *αβ. ἡ γιν.*

Don. & Acos. Acos. Απείδης, νυῦ ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω

Quatin pro via

Αψ' ὑπονοήσῃ, εἶκεν θάνατον γὰρ φύριμεν.
Εἰ δὲ ὁμοῦ πόλεμος τε θαμὰ καὶ λοιμὸς ἀχαιῆς.
Ἀλλ' ἄγε δὴ πῶς μάντιν ἐρεῖομεν, ἢ ἱρήα,
Ἡ καὶ ὄνειροπόλον, (καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ, διός ἐστιν)
Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχέσαστο φοῖβ' ὑπόλλων.
Εἴτ' ἄρ' ὄγ' ἀχαιῆς ἐπιμέμεται, εἴδ' ἐκατόμβης,
Αἰκὲν πῶς ἀνδρῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βέλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ὑπὸ λοιγὸν ἀμύναι.

Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας θεσορίδης οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
Ὅς ἦδ' ἡ τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρὸς τ' ἐόντα,
Καὶ νῆας ἡγήσατ' ἀχαιῶν ἱλιον εἶσω,
Ἦν διὰ μαντοσύνην, τίς οἱ πόρε φοῖβ' ὑπόλλων.

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαστο καὶ μετέειπεν,
Ὡ ἀχιλλεῦ, κέλεαί με διί φίλε, μυθήσασθαι *ισπ. κελη 2^η*
Μυῖν ὑπόλλων' ἑκατὶ βελέταο * ἀνακίθ' ; *κέρμα 2^η*
Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω. σὺ δὲ σιωπᾶς καὶ μοι ὁμῶσον,
Ἡ μὲν μοι πρὸ φρονέεισιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἡ γὰρ οἶομαι ἀνδρὰ χολωσέμεν ὅς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείδονται ἀχαιοί.
Κρείων γὰρ βασιλεύς ὅτε χόσεται ἀνδρὶ χέρνῃ,
Εἴ γ' ὅρ γὰρ τε χόλον γὰρ καὶ αὐτὴ μιν καταπέψῃ,
Ἀλλὰ γὰρ καὶ μετόπισθεν ἔχει κῆτον ὄφρα τελείωσῃ
Εὐσίδεσσιν ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σώσεις

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
Θαρσήσεις μάλα, εἰπέ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶδα.
Οὐ μὰ γὰρ ὑπόλλωνα διί φίλον, ὅτε σὺ κέλχων
Εὐχόμεν' ὑπὸ δαναοῖσι θεοπροπίαν ἀναφαίνεις,

Οὕτως

Sed postea in-ipsos sagittam mortiferam immittens,
Iecit: semper aut pyræ mortuorū incendebantur frequentes:
Nouem dies quidem per exercitum ibant sagitta dei:
Decimo autem ad-concionem Vocauit populum Achilles:
Huic .n. in mentibus posuit dea albas Vlnas habens Iuno:
(Curam .n. gerebat Danaorū quia Vtiq; morietes Videbat.)
Hi aut postquam congregati sunt in Vnumq; conuenerunt,
Hos exurgens affatus est pedes-Velox Achilles:

Atride, nunc nos iterum errantes puto

Achillis ad
Achiuos con-
cio.

10 Retrocessuros, (si modo mortem quidem fugiamus)
Siquidem simul bellumq; domat & pestis Achiuos.
Sed age iam aliquem Vatem interrogemus, Vel sacerdotem,
Vel & somniorum interpretē (etenim somniū ab Ioue est)
Qui dicat, cur tantum iratus est Phæbus Apollo:
15 Siue hic nos ob-Vota-nō reddita incusat, siue ob hecatōben:
Aut si fortē ouium nidorem caprarumq; integrarum
Assēquutus Velit à nobis pestem depellere.

Certē hic ita loquutus sedit: his autem resurrexit
Calchas Thestorides augurum longē optimus,
20 Qui sciebat & presentia, & futura, & praterita,
Et nauibus ductus fuit Achiuorum Iliū intra, (Apollo:
Suam propter Vaticinationem, quam ei præbuit Phæbus
Qui ipsis benē-sapiens concionatus est, & dixit:

O Achilles, iube- ne me Ioui dilectē, loqui

Calchantia
verba.

25 Iram Apollinis longē-iaculantis regis?
Igitur ego dico: tu autem paciscere, & mihi iura,
Certē quidē mihi promptus Verbis, & manibus auxiliari,
Certē enim puto Virum iratum iri, qui Valde omnium
Argiuorum dominatur, & ei obediunt Achiui.
30 Potentior enim rex quando irascitur Viro inferiori,
Quamuis enim iram & eodem die decoxerit,
Tamen & postea retinet iram: donec perfecerit
In pectoribus suis, tu autem dic, si me seruabis,

Hunc aut respōdens alloquutus est pedes-Velox Achilles:
35 Confusus Valde dic Vaticinium quod scis.
Non enim per Apollinem Ioui dilectum (cui tu Calchas
Vota faciens Danais Vaticinia ostendis)

Achilles Cal-
chanti impu-
nitatem dicē-
di pollicetur.

a &

Οὐπὶς ἐμεῖς ζῶντος καὶ ὅπῃ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
Συμπάντων δαναῶν· ἔδ' ἦν ἀγαμνονα εἴπης,
Ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεταί (εἴ).

Καὶ τότε δ' ἠθάροισεν καὶ ἠΐδα μάντις Ἀμφίμενων, αὐδάσ.
Οὐτ' ἄρ' ὅγ' ἀχολῆς ἐπιμέμφεται, ἔδ' ἐκατόμβης.
Ἀλλ' ἐνὲκ' ἀρητῆρ' ὅν ἠτίμησ' ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ ἔκ' ἀπεδέξατ' ἀποινα.
Τουῦκ' ἄρ' ἀλγέδωκεν ἐκηβόλῳ, ἢ δ' ἐπιδώσει.
Οὐδ' ὅγε πλεῖν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πεῖν γ' ὑπὸ πατρί φιλῶ δόμεναι ἐλικώπιδ' ἀκέρω Dor.
Ἀπειάτῳ, ἀνάποινον, ἄρειν δ' ἱερῶ ἐκατόμβῳ
Ες χεύσιω. τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπείθοιμεν.

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως ἀτρείδης Ἀρυκρείων ἀγαμέμνων

28. ἀμφὶ μέ-
λαινα.

Ἀχρῦμεν ὅ· μένε ὅ ἢ μέγα φρένες * ἀμφιμέλαινα
Πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πλεῖ λαμπετόωντι ἐκτῶ, p. εἰκε

28. κακῶς ὁ-
μεν ὅ.

Κάλχαντα πρῶτισα * καὶ ὅσοι μιν ὅ πρῶσειπε, ab εἰκ

Μάντι κακῶν ἐπὶ πῶποτε μοι τό κρήνον εἴπας.
Αἰεὶ τοι τὴν καὶ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.

Ἐδλὸν δ' ἔδ' ἐπὶ πῶ εἴπας ἔπος, ἔδ' ἐτέλεσσας.

Καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις

Ὡς δ' ἠτ' ὅ δ' ἐνὲκ' αἴσφιν ἐκηβόλῳ ἀλγέα τάχει

Οὐκ' ἐγὼ κέρως χρυσήϊδος ἀγλαὰ ἀποινα

Οὐκ' ἐδελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτῷ

Οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥα κλυτὰ μνήστῃς πρὸς βέβηλα,

Κουειδίης ἀλόχε· ἐπεὶ * ἔδ' ἐν ἐστὶ χερσίων ihi A.

Οὐδέ μιν, ἔδ' ἐφύλω, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε π' ἔργα.

Ἀλλὰ καὶ * ὥς ἐδέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον. ni hio

Βέλομαι ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμμεναι, ἢ ὑπολέσθαι.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ὅπτιχ' ἐτοιμάσας ὄφρα μὴ οἴῳ

Ἀργείων ἀγέραςος ἔω· ἐπεὶ ἔδ' ἐδοίκε.

Λάσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα ποδάρης δι' ὅ ἀχιλλεύς

Ἀτρείδην κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

Πῶς γὰρ τοι δώσοισι γέρας μέγα θυμοὶ ἀχαιοὶ;

Οὐδέ τι πῶ ἴδμεν ξυυήϊα κείμενα πολλὰ.

Οὐδέ

Nemo, inquam, me viuentē & in terra vidente,
Tibi cauas apud naues graues manus inferet
Cunctorum Danaorum, neq; si Agamemnona dicas,
Qui nunc longē potentissimus in exercitu iactatus esse.

Et tunc iam fudit, & dixit vates irreprehensibilis, Calchas pē-
stis causam
aperit,
Neq; hic nos ob-vota-non-reddita incusat, neq; ob hecatō-
Sed gratia sacerdotis quē inhonorauit Agamemnon (ben,
Neq; liberauit filiam, & non accepit precia liberationis,
Idcirco dolores dedit longē-iaculans, & adhuc dabit,

Neq; hic prius a peste graues manus continebit,
Quā patri dilecto reddatur illicibus oculis puella.
Inempta, sine redemptionis precio, et ducatur sacra hecatōba
In Chrysam, tunc ipsum forte placantes persuadebimus,

Certe hic ita loquutus consedit: his autem surrexit
Heros Atrides late-dominans Agamemnon
Contristatus: ira autem valde mens circumfusa caligine,
Plena erat, oculi autem ipsi igni lucenti similes erant,
Calchantā primum male intuens alloquutus est:

Vates rerum malarum nunquam mihi gratum dixisti: Agamemnon
Calchantem
obiurgat.
Semper animo tuo iucundum est malū vaticinari.
Bonum autē nondum aliquod dixisti verbū, neq; perfecisti.

Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
Quod idcirco ipsis longē iaculans dolores facit,
Quoniam ego puella Chriseidis præclara liberationis precia
Non volui accipere: quoniam valde cupio ipsam

Domi habere: etenim Clytemnestra proposui
Vxori: quam virginem-puellā duxi, quā nō ipsa inferior sit,
Neq; corpore, neq; indole, neq; mentib. neq; item operibus,
Sed nihilominus, volo ipsam reddere, si hoc melius:

Volo ego populum saluum esse, potius quā perire.
Sed mihi premium statim præparate, ut non solus
Argiuorum sim sine munere: nam neq; decet.

Videtis enim hoc omnes, quod mihi premium abit aliō.

Huic autē respondit postea pedibus, præstans diuus Achil. Achillis cum
Agamēnone
rixa,
Atride gloriosissime, auarissime omnium (les

Quomodo enim tibi dabunt premium magnanimit Achil?
Neq; item adhuc scimus communia reposita multa,

Sed

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξεω θρόνον, τὰ δὲ δάσαι, ἐκπερ
μορ.β.
 Λαῖες δ' ἐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαίρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τὴν δὲ θεῶν πόρτες· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Τειπλῆ, τετραπλῆ τ' ὑποτίσσομεν, αἰκὴ ποδὶ ζῶς ἔξαλαπ
 Δῶσι πόλιν τρώϊον δ' ἐτειχεον ἔξαλα πάσαι.

ἔξαλαπάσαι

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Μηδ' ἔτως, ἀχαιδὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' ἀχλιδί,
 Κλέπῃ νόον· ἐπεὶ οὐ παρελδύσεαι, ἔδὲ με πείσεις. lon. Th
h in
 Ἡ δὲ δίλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, οὐτάρ ἐμ' αὖτις
 Ἡδαι δευόμενον· κέλευε δέ με τὴν δ' ὑποδυῖναι;
 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσοισι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί,
 Ἀρσαντες κτ' θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἡ τεδόν, ἢ αἶαντος ἰὼν γέρας, ἢ ὀδυσῆϊ
 Ἀξω ἐλὼν· ὃ δέ κεν κεχολάσεται, ὃν κεν ἴκωμαι,
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖτις. lon.
 Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ὀπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκατόμβην
 Θείσομεν, ἀν' δ' αὐτῷ χερσὶν ἴδα χαλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βεκληθὸρ ὅς ἔστω,
 Ἡ αἶας, ἢ ἰδομενεύς, ἢ δῖος ὀδυσσεύς·
 Ἡ δὲ σὺ πηλείδῃ, πάντων ἐκπαϊστότατ' ἀνδρῶν,
 Ὀφρ' ἡμῖν ἐκέρχον ἰλάσσαι ἱερὰ ῥέξας.

πο θυμῷ
μορ.β.
ἐκπερ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπεδραϊδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλ.
 Ὡμοὶ ἀναιδείῃ δπαιμένε, κερδαλέοφρον, (λοῦς, Heu.)
 Πῶς τίς τοι πρὸ φρονέειν πεῖθῃται ἀχαιῶν,
 Ἡ δὲ δὴν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἰφίμάχεσθαι; Donk. ελ
 Οὐ γὰρ ἐγὼ τρώων ἐνεκ' ἡλυθον· αἰχμητῶν
 Δεῦρο μάχισσόμενος· ἐπεὶ ἔτι μοι αἵ ποί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πῶπῃτ' ἐμῶς βοῦς ἤλασαν, ἔδὲ μὲν ἴστωσι;
 Οὐδέ ποτ' ἐν φθίῃ εἰβώλακι βωπιανείρη
 Καὶ πόντος ἐδήλησαντ'· ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξὺ, Ἀλκίνοος
 Οὐρεὰ τε σκιδέοντα, θάλασσαν τε ἠχίεσσιν. ἠχίεσς νεκροῦ
 Ἀλλά σοι ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἄμ' ἐπὶ μὲν ὄφρα σὺ χαίρῃς,
 Τιμὴν ἀννύμενοι μενελάω, σοὶ τε κυνῶπι,
 Πρὸς τρώαν, τῇ δ' οὐπὲρ μετατρέπη, οὐδ' αἰετίζεις.
 Καὶ δ' ἡ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,

ἐλάνωερα
ζήλῃ

Ἰνέπ

Sed quaequidē ex Urbibus depradati sumus, ea diuisa sunt:
Populos autem non decet iterum-collecta hac congregare.

Sed tu quidem nunc hanc deo permittē: ac Achiui:

Tripliciter quadrupliciterq; compensabimus, si quando Iu-

Det Urbem Troiam benè-muratam debellare. (piter.

Huic autem respondens dixit rex Agamemnon:

Neq; sic, quamuis sis fortis, deo similis Achilles

Falle mente, quoniam nō preteribis, neq; mihi persuadebis.

Nunquid vis ut ipse habeas prēmium, sed me in Vanum

Sedere indigentem: iubes autem me hanc reddere?

Sed si quidem dabunt prēmium magnanimi Achiui.

Accommodantes secundū animum meū, ut aequè dignū sit.

Si autem non dederint, ego certē ipse accipiam

Vel tuum, Vel Aiacis Veniens prēmium, Vel Vlyssis

Abducam accipiens: ille autem irascetur, ad quem ibo.

Sed certe quidem de his post consultabimus etiam aliās:

Nunc autē age nauem nigram deducamus in mare diuū.

Intus autem remiges idonee congregemus, intus autē heca-

Ponamus: ipsam. & Chriseida pulchram-genas (tōben

Ascendere faciamus. gnus aut aliquis princeps vir cōsultor

Vel Ajax, Vel Idomeneus, Vel diuus Vlysses, (sit,

Vel tu Pelide omnium terribilissime virorum,

Ut nobis longē-saculante places sacra faciens. (les.

Hunc. a. toruē intuens alloquutus est pedes-Velox Achil-

Heu impudentia indute, Sulpina mente praedite,

Quomodo aliq; tibi promptus obediens Verbo exit Achiuorū,

Vel ut ad insidias eat, Vel aduersus viros fortiter pugnet?

Non enim ego Troianorum gratia Veni hastatorum

Huc pugnaturus (quum nulli in re ipsos incusare possim

Non enim Vnquam meas boues abegerunt, neq; equos;

Neq; Vnquam in Phthia glebosa-populosa,

Fructum laferunt: quoniam Valde multi

Montesq; Vmbrosi intermedij sunt, mareq; resonans)

Sed te, o Valde impudens, consequimur, ut tu gaudeas,

Honorem conseruantes Menelao, tibiq; canino-Vir aspectu;

Troianis, quos neq; reuereris, neq; curas,

t iam mihi prēmium ipse auferre minaris

Super

Ως ἐπὶ πόλιν ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦες ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἀναϊόμενον πολίεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἡνίκα ποτε δασιμὸς ἴκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε οἶλον τε
 Εἰρχομ' ἔχων ὅππῃ νῆας, ἐπὶ κακῶν πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἴμι φθίσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

ἔμμενα ἰκνῶ.
 ἴονος.

ὁ ἀτιμον
 ἴονος.

Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. οὐδέ σ' οἶω
 Ενθάδ' ἀπμος εἶναι, ἀφενθε καὶ πλετον ἀφύξειν. ἀφενθε
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων,
 Φεῦγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. ἐδὲ σ' ἔρωγε ἐπὶ
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμείο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι ἵππε
 Οἴκέ με πρήσσοι· μάλιστ' ἢ μητίετα Ζῆς.
 Εχθιστος δέ μοι ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Αἰεὶ γὰρ τοῖς εἰς τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Εἰ μάλα κατ' ἐγὼ εἶμι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀΐασσε· σέθεν δ' ἔγωγε ἐκ ἀλεγρίζω, ἢ σὺν
 Οὐδ' ὁδομαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε,
 Ως ἐμ' ἀφαιρείτω χερσὶν ἰδοῦσ' ἀπόλλων
 (Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω) ἐγὼ δέ κ' ἄγω βελιστῆδα καλλιπάρηον
 Αὐτὸς ἴων κλισίῳ δέ, τὸ σὺν γέρας. ὅφρ' ἐδ' εἰδῆς
 Οὐκ ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, συγῆ ἢ καὶ ἄλλῃ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆναι ἀντίῳ.

Ὡς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχος ἦν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσσι λαοίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,
 Ἡ ὅγε φάσσαντο ὅξυ ἐρυσαμένῃ παρὰ μηροῦ.
 Τὸς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' ἀτρεΐδην ἐναείξοι,
 Ἡὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως ὅθ' αὖτ' ὤρμαινε κτ' φρένα καὶ κτ' θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' ἀδύνη
 Οὐρανόθεν. πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λακώλεν ἢ ἥρης
 Ἀμω ὁμῶς θυμῷ φιλέσπά τε, κηδομένη τε
 Στῆ δ' ὀπίθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε πηλείωνα,
 Οἶω φαινομένη, τῇ δ' ἄλλων ἔπις * ὄρατο.

ἢ ὅρῃτο.

Θάμβη

Super quo multū laboravi: dederūt autē mihi filij Achivorū,
 Non equidē tibi unquam equale habeo prēmium, quando
 Trojanorū depraedabūtur benē-habitatā urbē. (Achivus
 Sed quidem maiorem partem impetnosi belli
 Manus meae gubernant, sed si quando diuisio venerit,
 Tibi prēmium multo maius, ego paruumq; dilectumq; tū
 Habens veni ad naues, postquam laboravi bellans.
 Nunc autem vado Phthiam, quoniam multo melius est
 Domum ire cum naubus rostratis: neq; te puto
 Hic inhonoratus quum sim, diuitias et opes exhausturum.
 Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon.
 Fuge sanē, si tibi animo sedet: neq; te ego
 Rogo gratta mei manere: apud me & alij erunt,
 Qui me honorabunt: maxime autem prudens Iupiter.
 Inimicissimus autem mihi es regum a-Ioue-nutritorum:
 Semper enim tibi contentioq; grata, bellaq; pugnēq;
 Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.
 Domum & vadens cum naubusq; tuis, & tuis socijs,
 Myrmidonibus impera, te autem ego non curo,
 Neq; magni-facio irascentem, minabor autem tibi sic:
 Quoniam a me auferit Chryseida Phœbus Apollo,
 (Hanc quidem ego cum nauiq; mea, & meis socijs
 Mittam) ego quoq; adducam Briseida pulchram genas,
 (Ipse veniens ad tentorium) tuum prēmium ut benē scias,
 Quanto melior sim te: timeat autem & alius
 Aequalem se mihi dicere, & assimilari contra.
 Sic dixit: Pelide autem dolor factus est: intus autem ipse
 In pectorib. hirsutis in ancipitem partem cogitavit: (cor
 An ipsemet ensē acutum extrahens à coxa.
 Hos quidem dimoueret, ipse autem Atridem interficeret:
 An iram sedaret, compesceretq; animum.
 Interea dum hac agitarēt per mentem & per animum,
 Traxit autem è vagina magnum ensē, venit Pallas
 Calitūs: prēmiserat enim dea alba-Solnas Iuno,
 Ambos simul ex animo amansq; curansq;
 Stetit autem retrō: & per flauam comam cepit Pelidem.
 Soli apparens, aliorum vero nullas videbat.

Expauit

Θάμβησεν δ' ἀχιλλεύς, μὲν δ' ἐτράπετ'. αὐτίκα δ' ἐν ἔργῳ
 Παλλὰδ' ἀθηναίην, δεινὴν δὲ οἵ ὄσσε φάανθεν.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Τίππ' αὖτ' αἰγίοχοιο διὸς τέκος εἰλήλυσθαι;

Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονι Θ' ἀτρεΐδῳ;

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οἶω,

ἡ. ὀλέσασθαι.

Ἡς ὑποπλήσῃ τάχ' αὖ ποτε θυμὸν* ὀλέσῃ

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἡ. τὸ σὸν μ.

Ἠλθον ἐγὼ παύσουσα* τὸν μὲν Θ', αἴκε πύθηναι,

Οὐρανόθεν. πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λαοκώλην Θ' ἦρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέεσθαι τε, κηδομένη τε.

Ἀλλ' ἄγε λῆγ' εἰδος, μηδὲ ξίφ' ἔλκεο χεῖρι.

Ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισσόν, ὥς ἐσεται ἄρ.

Ω δὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.

Καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα,

Υβριθ' εἵνεκα τῆς δε. σὺ δ' ἴσῃς, πείθεο δ' ἡμῖν.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Χρὴ μὲν σφώτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι,

Καὶ μάλα ᾧ θυμῷ κεχολωμένον. ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ὅς κε θεοῖς ὅππ' αἰδέσθεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῆ.

Ἡ καὶ ἐπ' ἀγυρὴν κώπη χεῖρε χεῖρα βαρεῖαν.

ὦ δὲ ω f. ὦ ω

Ἀψ δ' ἐς κουρὸν ὥς μέγα ξίφ' ἔλ' ἀπίθῃσιν

Μύθῳ ἀθηναίης. ἥ δ' ἔλυμπόνδε βεβήκει, προῖβε βῆ

Δώματ' ἐς αἰγίοχοιο διὸς, μὲν δόμον αἰλλοῖς. θεαί

Πηλείδης δ' ἐξαυτῆς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν

Ἀτρεΐδῳ προσέειπε, καὶ ἔπω λῆγε χόλοιο;

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὀμίματ' ἔχων, κρηδύλῳ δ' ἐλάφοιο;

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶν παρὴν ἔλθῃναι,

Οὔτε λόχον δ' ἵεναι σὺν ἀφιστήεσσιν ἀχαιῶν

ἡ. τίδε τι.

Τέτληκας θυμῷ. * τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι. Τλήμι.

Ἡ πολὺ λωϊὸν ὅστι κατὰ στρατὸν ἄρ' ἔλ' ἀχαιῶν

Δῶρ' ὑποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι.

Δημοβόρ' βασιλῆος, ἐπεὶ ἔπιδανόσιν ἀνέσσει. Οὐτι

Ἡ γὰρ αὖ ἀτρεΐδῃ νυῦ ὕστατα λωβήσαιο.

ὁ μνυμι ὑπο

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ὅππ' ἔμελλαν ὄρκον ὁμοῦμαι,

ἡ. ὁμοῦμαι

Ναὶ μὰ τίδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζοις

Ῥοεὶ ὁμοῦμαι

Φύσει, ἐπειδὴ παρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν;

Οὐδ'

Expauit autē Achilles: retrō autē conuersus statim cognouit

Palladem Atheniensem, terribiles oculi lucebant:

Et ipsam Vocans, Verba alata alloquutus est:

Cur huc, Aegiochi Iouis progenies Venisti?

An ut iniuriam noscas Agamemnonis Atrida?

sed tibi edico, hoc autem & perfectum iri puto,

quis superbis citō tandem animum perdet.

Hunc rursus alloquuta est dea cæcis oculis Minerva:

Teni ego sedatura tuam iram (si modo persuadearis)

Cælitus: premisit autem me Dea alba Sinas Iuno,

ambos simul ex animo diligensq; curansq;

sed age quiesce à contentione, neq; ensē trahē manu:

sed certe Verbis quidem conuitiator sicut erit.

hic enim edico, hoc & perfectum erit.

et aliquando tibi ter tot aderūt splendida dona bis.

iniuria causa huius: tu autem cohibe te obtempera autē no-

Huic autē mutua oratione respondit pedes-Velox Achil-

Disportet quidem Vestrum dea Verbum custodire, (les.

quantumuis sim ex animo iratus, sic enim melius.

quisquis utiq; dīs obtemperauerit, magis exaudiriū ipsum.

Dixit, & in argenteo manubrio tenebat manū grauem:

rursus autem Vagina impulit magnū ensē, neq; fuit ino-

Verbo Minerva. hæc autem cælum ascendit (bediens

domos Aegida tenentis Iouis ad damonas alios.

uides autem iterum contumeliosus Verbis

tridem alloquutus est, & nondum cessabat ab ira.

Vinograuate, canis oculos habens, cor vero cerui.

inquam in bellum Vna cum populo armari,

ad insidias ire cum primoribus Achiuorum

as es animo: hoc autem tibi mors videtur esse.

te multo melius est per exercitum latum Achiuorum

ma auferre, quicunq; tibi contradixerit:

uli-uorator Rex, quoniam Silibus præes:

enim Atrida, nunc postremam contumeliā faceres.

tibi edico, atq; adeo magnum iuramentum iuro,

te per hoc sceptrum, q; quidem nunquam folia & ramos

ducet, postquam primum incisionē in montib. reliquit.

6

Achilles cum
Agamemno-
ne iterum iur-
gatur.

20. ὁδὲ ποι.

21. διωήσῃ. 1.

22. πείρω καὶ
fig.

23. περίμ. β.
24. περίθ.

Οὐδ' ἀναδηλήσει. πῶς γὰρ ῥά ἐχαλκὸς ἐλεψέ
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν ἦες ἀχαιῶν
Εν παλάμῃς φορέεσι διασπύλοι. οἷ τε θέμισας
Πρὸς Διὸς εἰρύεται. * ὁ δέ τοι μέγας ἔσεται ὄρεκ' 195.6
Ἡ ποτ' Ἀχιλλῆος ποδὴ ἔξεταί ἦες ἀχαιῶν
Εὐμπαντας· τοῖς δ' ἔτι διωήσεται ἀχρὺ μένος ὥρ
Χρυσμεῖν, εὐτ' αὖ πολλοὶ ὑφ' ἑκτορος ἀνδροφόνου
Ονήσκοντες πίπῃσι· σὺ δ' ἐνδεδι θυμὸν ἀμύξεις ἀμύ
Χωόμεν' 20, ὅτ' αἰεὶ σὺν ἀχαιῶν ἐδὲν ἔπας.

Ὡς φάτο πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖαν | πρὸς
Χρυσείῃσι ἥλοισι πεπεσμένον· ἔξετο δ' αὐτός.
Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμύλλετο· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀγόρουσε, λιγύς πυλίων ἀγορητής,
Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτ' ὀ γλυκίων ῥέει ἀμύλη.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν χρεαὶ μερόπων ἀνδρῶπων
Ἐφθίαθ', οἳ οἱ πῶρόθεν ἄμα τράφεν ἠδ' ἐχέοντο.
Εν Πύλῳ ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοιςιν ἀνῆλθεν.
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθ' ἔχει δὲ γαῖαν ἰκάνει.
Ἡ κεν γηθήσῃ Πείραμ' 21, Πειάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε πρῶτες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
Εἰς φῶϊν τόδε πάντα πυδοῖατο μῆν' ἀμένοισιν, 22. π. π.
Οἱ * πῶς μὲν βελὴ Δαναῶν, πῶς δ' ἐσὲ μάχεσθαι. 23.
Ἀλλὰ πίδαθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐσὼν ἐμείο.
Ἡδὲ γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἦε ὥρ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὤμίλησα, καὶ ἔποτέ μ' οἷγ' ἀδέειζον.
Οὐ γὰρ πῶ τοίους ἴδον ἄνδρας, ἐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθεόν τε, Δρύαν τέ τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ' Εξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' αἰγείδην ὅππῃ κελον ἀθανάτοισι,
Κάρπιοι δὲ κείνοι ὅππῃ χθονίων τράφεν ἀνδρῶν.
Κάρπιοι μὲν ἔσαν, καὶ κερτίσοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκάοισι, καὶ ἐκ πάγλως ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ πύλες ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· χαλέσαντο γὰρ αὐτοί.
Καὶ μαχόμεν' ἔμαυτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' αὖ ἔτι
Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ὅππῃ χθόνιοι, μαχέοιτο.

Neque pullulabit (circum .n. ipsi gladius decorticaui
Foliaq; & corticem) nunc iterum ipsum filij Achiuorum
In manibus portant iudices, quiq; leges
A Ioue hauserunt: hoc autem tibi erit magnū iuramentum.
Certē aliquando Achillis desiderium Veniet filijs Archiuorū
Vniuersis. his autem non poteris, doleas licet,
Prodesse, quando multi ab Hectore homicida
Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis
Iratus quando fortiss. Achiuorum non honoraris.

Sic dixit Pelides: sceptrum autem proiecit in terram
Aureis clauis transfixum, confedit autem ipse.

Atrides. & ex alia parte irascebatur-his autem Nestor
Suauiloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,
Cuius lingua melle dulcior fluebat sermo:

Illi iam dua quidem atates & varielinguium hominum
Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt & geniti
In Pylo diuina, inter tertios, & regnabat.

Hic illis benè prudens concionatus est & dixit:

Ody, certē magnus luctus Achiuam terram inuadit.

Certē letabitur Priamus, Priamiq; filij,

Alij; Troiani Valde gaudebunt ex animo,

Si vos hac omnia audient depugnantes,

Qui quidem consilio Danais antecellitis et pugnandi peritia

Sed persuadeamini: ambo autem iuniores estis me.

Iam enim aliquando ego & cum melioribus quam vos

Viris conuersatus sum, & nunquā me ipsi parui penderūt.

Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,

Qualem Pirithoum; Dryantēq; gubernatorem populorum

Caneum; Exadium; & equalem Deo Polyphemum,

Theseum; Aegidem similem immortalibus.

Fortissimi certē illi terrestrium nutriti sunt virorum:

Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant

Beluis monticolis, & terribili modo interfecerunt.

Et quidem cum his conuersabar ex Pylo veniens

Procul ex Apia terra, (Vocabant enim ipsi) longinqua

Et pugnabam pro meis viris. ego: cum illis autem nullus

Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnaret:

Nestor Achil-
lis & Agam-
mnonis cōtē-
tionem com-
ponere cona-
tur.

Καὶ μὲν μευ βελέων ξυύιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πίθεοτε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 Μήτε σὺ τὸν δὲ, ἀγαθὸς ὡς ἐὼν, ὑποάρεο κούρῳ,
 Ἀλλ' ἔα ὧς οἱ παῖδες δόσαν γέρας ἦες ἀχαιῶν.

28. πηλείδῃ
 29. 30.

Μήτε σὺ * πηλείδ' ἥδε λ' ἐειζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίῳ· ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἐμμορε πρὸς μίμωρε
 Σκηπτοῦχος βασιλῆυς, ὅτε ζῆς κῦδος ἔδωκεν. *me*

Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐοσι, θεὰ δὲ σε γείνατο μήτις,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ὄειν, ἐπεὶ πλέονεσσιν ἀνείσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τὸν μὲν Θ· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομαι ἀχλὺν ἡμετέρην χόλον, ὃς μέγα πῦσιν
 Ἐρκος ἀχαιῶσιν πέλεται πύλεμοιο κακοῖο.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κ' ἡ μοῖρ' ἐείπεις.

28. πέρι

Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει * πῶς πάντων ἔμμεναι ἄλλων.
 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνείσσειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν ἅπιν' ἐπείσεσθαι οἴῳ.

Εἰ δέ μιν ἀχμητὴν ἐθέσσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Τουμὲν οἱ παρθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;

Τὸν δὲ ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἥ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ ἔπιδανὸς χαλεοίμην,

Εἰ δὴ σοὶ πάν' ἔργον ὑπέξομαι, ὅττι κεν εἴποις. *Εἰ κ' ἔπει*

28. ἔμοιγε.

Ἄλλο δὲ τοι ἔρ.

Ἄλλοισιν δὲ ταῦτ' ὀπιτέλλω, μὴ γὰρ * ἔμοιγε
 Σήμαιν'· ἔγχαρ' ἔγωγ' ἐπὶ σοὶ πείσεσθαι οἴῳ.

Ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.

Χερσὶ μὲν ἔπ' ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης
 Οὐτε σοὶ, ἔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

Τῶν δὲ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ δοῖν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

Τῶν ἐκ αὐτῶν φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἑμείο.

Εἰ δ' ἄγε μὲν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἳδε.

Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἔρωήσῃ πῶς δουεῖ. *ἔρω*

Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισιν μαχεσσομένῳ ἐπέεσσιν
 Ἀνστήτω· λῦσαν δὲ ἀργεῖα παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν.

Πηλείδης μὲν ὅττι κλισίας καὶ νῆας εἴσας

Ἦε σὺν τε Μενoitάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν.

Ἀτρεΐδης δὲ ἄρ'· νῆα δολὴν ἄλλαδε παρέρυσσεν,

Ἐς δὲ ἔρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δὲ ἔκχ' ὑμβλω

29. 30.

Et mea consilia audiebant mihiq³ obediētes erant Verbo.
 Sed obedite & Vos, quia obedire melius.
 Neq³ tu ab isto (excellens quamuis sis) auferas puellam.
 Sed concede & ei primū dederunt prēmium filij Achiuo-
 Neque tu Pelide & elis contendere regem (rum.
 Contra: quia nunquam similem sortitus est honorem
 Sceptiger rex, cuiq³ Iupiter honorem dedit.
 Si autem tu fortior es: dea autem te genuit mater:
 Tamen hic potentior est, quia pluribus imperat.
 Atride, tu autem compeſce tuam iram: sed ego
 Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnib.
 Septum Achiuis est belli mali.

Huic autem vicissim respondit rex Agamemnon:
 Ita sanè hac omnia senex secundum decens dixisti:
 Sed hic & vir & ult supra omnes esse alios,
 Omnes esse in sua potestate & ult, omnibus & dominari,
 Omnibus & præcipere, quæ non persuasurum puto.
 Si autem ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes:
 An propter ea ipsi permittunt contumelia loqui?

Agamemnon
& Achilles
tertiò iurgan-
tur.

Huic aut interpellato sermone respondit diuus Achilles,
 Certè timidusq³ & vilis & vocari possem,
 Si iam tibi in omni re cesserō, quam dicis:
 Alijs tam hac iube, non enim mihi
 Præcipe: non enim me tibi obtemperaturum puto.
 Aliud autem tibi dico, tu autem in præcordijs mitte tuis:
 Manibus quidem non ego pugnabo gratia puella (stis,
 Neq³ tecum, neq³ cū alio quouis, quā à me aufertis q³ dedi-
 Aliarū autem rerū, quæ mihi sunt & velocē apud naue nigrā,
 Harum nihil & tiq³ feres accipiens inuito me.
 Alioquin age, fac periculum, & cognoscant & isti:
 Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

Sic hi contrarijs contendentes verbis
 Surrexerunt: soluerunt aut contentionem apud naues Achi-
 Pelides quidem ad tentoria & naues æquales (uorum,
 Iuit cumq³ Menætiade & proprijs socijs:
 Atrides autem nauem & velocem in mare deduxit,
 Intus aut remiges elegit & ginti, intus autem hecatombem

Agamemnon
Chryseiden

Βῆσε θεῶν· ἀνὰ δὲ χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Εἶπεν ἄγων· ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβαίντες ἐπέπλεον ὕψος κέλευθα.
 Λαὸς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμάνεσσι ἀνῶχεν.
 Οἱ δ' ἀπελυμάνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔβαλλον.
 Ερδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατέρμβας
 Τούρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' αἰλὸς ἀτρυγέτοιο.
 Κνίσση δ' ἔρανὸν ἔκεν ἐλίσσόμενην περὶ καπνῶ.
 Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν, ἐδ' ἀγαμέμνων
 Λῆγ' εἶδος, τίμω περὶ τὸν ἐπιπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 Ἀλλ' ὅγε ταλθύβιον τε καὶ ὠρυβάτιω προσέειπε,
 Τῶ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνεὶ θεράποντες.
 Ερχέσθον κλισίῳ πληϊάδεω ἀχιλλῆϊ·
 Χειρὸς ἔλοντ' ἀγέμεν βεισηΐδα καλλιπάρηον.
 Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κε αὐτὸς ἔλωμαι.
 Ελθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίχμον ἔσται.
 Ως εἰπὼν, προσέειπε, * κρατερὸν δ' ὅππ' μῦθον ἔτελλε.
 Τῶ δ' ἄεκοντε βάτιω παρὰ θῖν' αἰλὸς ἀτρυγέτοιο.
 Μυρμιδόνων δ' ὅππ' τε κλισίῃς καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· ἐδ' ἄρα τώ γ' ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς.
 Τῶ μὲν τερβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
 Στήτιω, ἐδέπ' ἡμιν προσεφώνεον, ἐδ' ἔρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.
 Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἀγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἄσπον' ἴτ'· ἔπ' μοι ὕμνες ἐπάλπαι, ἄλλ' Ἀγαμέμνων,
 Ὃς σφῶϊ προσέειπε βεισηΐδος εἴνεκα κούρης.
 Ἀλλ' ἄγε διοχρῆς πατρόκλεις ἐξαγε κούρην,
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροί ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς τῷ βασιλῆϊ· ἀπηνέσθ'· εἴποτε δ' αὐτὲ
 Χρεὼ ἐμείο γῆνται δεικέα λοιβὸν ἀμυῖαι, προχρεῖα
 Τοῖς ἄλλοις. ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῆσ' ἔφρεσ' ἔσθ'· ἵκισθ'·
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρὸς ὅσῳ καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μάχεοντο ἀχαιοί.
 Ως φάτο. πάτροκλ' ὃ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ·
 Ἦλ' δ' ἄγαγε κλισίης βεισηΐδα καλλιπάρηον,

ἀπειλῶ

I. ἄγαν

25. κρατερὸν

ἀπηνέσθ'· εἴποτε
μὴ, ἵκισθ'·

Imposuit deo: Chryseidem. & pulchrigenā (prudens Vlysses. ad pa rem re-
 Conscendere fecit adductam: in ea autem princeps ascendit mittit.

Qui cum ascendissent, nauigabant per humidās vias.

Populos autem Atrides lustrari iussit.

5 Illi autem lustrabantur, & in mare sordes iaciebant.

Faciebant autem Apollini perfectis hecatombas

Taurorum & caprarum iuxta littus maris infructuosi.

Nidor autem ad cælum ibat inuolutus circa fumum.

Sic hi quidē hac operabantur per exercitiū: neq; Agamemnō

10 Cessabat à rixa quā primū minatus fuerat Achilli.

Sed hic Talthibiumq; & Eurybatem affatus est:

(Hi ipsi erant pracones & fortes ministri.)

Abite ad-tentorium Pelida Achillis,

Manu accipientes adducite Briseida pulchrigenam.

15 Si autem non dederit, ego ipse auferam

Veniens cum pluribus: quod illi & horribilius erit.

Sic dicens prēmisit, durum autem mandatum iussit.

Hi inuiti iuerunt iuxta littus maris infructuosi:

Mirmidonum. & ad tentoriaq; & naues peruenerunt.

10 Hunc autem inuenerunt apudq; tentorium & naue nigrā

Sedentem: neq; sanē hos intuitus latatus est Achilles.

Hi quidem perterriti & reueriti Regem, (gabant:

Steterunt, nequaquam. & ipsum alloquebantur, nec interro-

Sed hic cognovit suis in mentibus, dixitq;?

25 Saluete pracones Iouis nuncij, atq; etiam Virorum:

Propius accedite, nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon.

Qui vos prēmisit Briseidis causa puella.

Sed age generose Patrocle educ puellam,

Et ipsos da ut ducant, vos ipsi autem testes estote

10 Coram dijs beatis, coramq; mortalibus hominibus,

Et coram rege illaudato, si unquam posthac

Opus me fuerit seu am pestem remouere

Ab alijs. certē enim hic perniciosus consilijs furit,

Neque scit intelligere praesentia nec futura,

35 Ut sibi apud naues salui pugnare queant Achivi.

Sic dixit, Patroclus autem dilecto obediuit socio.

Eduxit autem rem ex tentorio Briseida pulchrigenam.

b nū

Agamemnon
 Briseiden ab
 Achille accer-
 sit.

Δῶκε δ' ἄγειν. τὸ δ' αὖτις ἵπῳ παρὰ νῆας ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' ἀέκουσ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐτέρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιαδεῖς, *λιάξω*
 Θῆν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων δὲ πὶ οἶνοπα πόντον.
 Πολλὰ δ' ὅ μιν φιλὴ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς, *ἀράσμαι*
 Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μίνω θάδιόν τ' ἑόντα,
 Τιμὴν πέρ μοι ὄφελ' ἔνδ' Ὀλύμπῳ ἐγναλίσσαι *ἐγναλίσ*
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης. νῦν δ' ἐδέ με τυτθὸν ἐτίσεν.
 Ἡ γάρ μ' ἀτρεΐδης δρυκρείων ἀγαμέμνων
 Ἠπίμησεν ἐλὼν γὰρ ἔχει χεῖρας αὐτὸς ἀπύργας. *ἀπύργας*
 Ὡς φάτο δακρυχέων. τὴ δ' ἔκλυε πάντῃα μήτηρ, *τάς δ'*
 Ἡμένῃ ἐν βένθεσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς, ἡνὶ τ' ὀμίχλῃ. *ῥίξω*
 Καί ῥα πόροιθ' οὐ τοῖο κατ' ἔξετο δακρυχέοντ' ὅτ', *ῥίξω*
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἐπ' ὅτ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Εξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
 Τὼ δὲ βαρυσθενάων παρσέφῃ πόδα πῶκ' ἀχαιῶν,
 Οἶδα· τίη τοι ταῦτ' εἰδύη πάντ' ἀγροῦν;
 Ωχρόμ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡπείωνθ',
 Τὼ δὲ διεπαρδομέν τε, καὶ ἤγρομεν ἐνθάδε πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν ἀδίασαντο μῦθ' σφίσιν ὕβρις ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδ' αἰγυλὴν ἰπποδάμοιο,
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὴς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Ἡλθε δ' οὖν ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Λυσόμενός τε θυγάτηρ, φέρων τ' ἀφρείσι ἀποινα,
 Στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκτιβόλῃ Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίετο πάντας ἀχαιούς.
 Ἀτρεΐδῃ δὲ μάλιστ', δῶκε κοσμήτορε λαῶν.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπ' ἀφίμνησαν ἀχαιοὶ
 Αἰδέϊσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα. *ἀφίμνησαν*
 Ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι λῦσανε θυμῷ, *τοῦ δέχ*
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ὅππῃ μῦθον ἔτελλε.
 Χωόμενθ' δ' ὁ γέρον, πάλιν ὤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Εὐξάμενου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλ' ὦν.
 Ἡκε δ' ἐπ' ἀργεῖοισι κακὸν βέλ' ὅτ', οἳ δέ νυ λαοὶ
 Θνησκὸν ἐπ' αὐτέροισι τὰ δ' ἐπ' ὤχετο κῆλα θεοῖο

Παύται

Deditq; ducēdam: hi autē retrō iuerunt ad naues Achiuorū.

Illa vero inuita & nā cum his mulier ibat: sed Achilles

Lachymans à socijs statim sedit seorsim separatus,

Littus ad maris cani, respiciens in purpureum pontum.

5 Multa autem matri dilecta supplicauit manus porrigens.

Mater, quum me pepereris, & esset brevis temporis,

Honorem mihi debebat Olympius tradere

Iupiter altitonans: nunc autē neq; me paululum honorauit.

Certē enim me Atrides latē-dominans Agamemnon

10 Inhonorauit: habet enim premium quod per vim rapuit.

Sic dixit lachrymans: hunc autem exaudiuit Venerāda

Sedens in profunditatib; maris apud patrē senem. (mater

Statim autem prodijt ē cano mari, & elut nebula:

Et ante ipsum sedit lachrymantem,

15 Manuq; ipsum demulsit, itaq; locuta est:

Fili quid fles? quis vero tibi mentem inuasit mæror?

Dic, ne celes in animo, & sciamus ambo, (Achilles:

Hanc autem grauitē suspirans allocutus est pedes & elox

Nisi: cur tibi hæc scienti omnia dicam?

20 Iuimus in Theben sacra ciuitatem Eëtionis,

Hanc diripuimus & adduximus huc omnia:

Et hæc quidem benē diuiserunt inter se filij Achiuorum,

Elegerunt autem Atrida Chryseida pulchrigenam:

Chryses autem postea sacerdos longē iacentis Apollinis

25 Venit ad & eloces naues Achiuorum ferro-vestitorum,

Liberaturusq; filiam, ferensq; infinita precia liberationis,

Coronamq; habens in manib; longē iacentis Apollinis,

Aureo cum sceptro, & deprecabatur omnes Achiuos:

Atridas autem maximē, duo ornamenta populorum.

30 Tunc alij quidem omnes linguis fauerunt Achiu,

Venerandumq; esse sacerdotē, & splēdida accipiēda precia,

Sed non Atrida Agamēnoni placuit animo: (liberationis,

Sed malē dixit, acerbū & verbum mandauit.

Iratus autem senex retrō abiit: hunc autem Apollo

35 Precantē exaudiuit, quoniam & valde sibi amicus erat.

Misit autem in Argiuos malam sagittam: populi autem

Moriebantur frequentes: ibant autem spicula Dei

Achilles à
matre vindi-
ctam petit A-
chiuorum.

Mexum

Πάντ' ἀνὰ στρατὸν ὄρω αἰχμαῶν. ἄμμι δ' ἐμάντις
Εὐεΐδως ἀγρόδω θεοπροπίας ἐνάτοιο.

Αὐτὴν ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσσεσθαι.

Α' τρείων δ' ἔπειτα χέλω λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς

Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δ' ἡ τετέσμεν' ἔσι. *τετελεσμένον*

Τὼ μὲν γὰρ σὺν νηϊδοῇ ἐλίκωπες ἀχαιοὶ

Ες Χρυσίῳ πέμπουσιν, ἄρουσι δ' ὄρω ἀνακτι.

Τὼ δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄροντες

Κέρῳ Βεισῆ' ἔτι, τὼ μοι δόσαν ἦες ἀχαιῶν.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δυνάσται γε, *πείθομαι* παιδὸς ἔη' ἔτι. *πείθομαι*

Ελθοῦσ' ἔλημπόνδε Διάλίσσαι, εἵποπε δ' ἡ π

Ἠέπει ὦνησας κραδίῳ Διὸς, ἡὲ καὶ ἔργῳ.

Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκουσα

Εὐχόμενης, ὅτ' ἐφηθα κελαίνε φέει Κρωνίωνι

Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύσσει,

Οππότε μιν ξυδῆσαι ὀλύμπιοι ἤδελον ἄλλοις

Ἡρῇ τ', ἡδὲ ποσειδάων, καὶ * παλλὰς Ἀθηνῆ·

Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσοιο δεσμιῶν,

Ὡχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν ὀλυμπόν,

Ὀν Βειάρεων καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες

Αἰθαίων'. ὃ γὰρ αὖτε βίη' ἐπατρὸς ἀμείνων,

Ὅς ῥα παρὰ κρονίωνι κατέζετο κύδ' αἰθίων.

Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μέγαρα θεοὶ, ἔδ' ἔτ' ἔδισαν.

Τῶν νῦν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε χούρων,

Αἶκ' ἐν πῶς ἐδέλυσιν ὅτ' Ἰρῶεσιν ἀρῆξαι,

Τὸς δὲ καὶ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι ἀχαιούς *ἐλ*

Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆ' *ἐλ*

Ἰνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης Ὀδυσσεύων Ἀγαμέμνων

Ἦν ἄπ' ἴω, ὅτ' ἄεισον ἀχαιῶν ἐδ' ἐνέπτε.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καὶ δάκρυ χέουσα

Ὡ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νῦ σ' ἐτρεφον αἰνὰ τεκῶσα;

Αἶψ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων

Ἠδαί· ἐπεὶ νῦ τοι αἶσα μίνω δάφρ', ἔτι μάλα δ' ἔτι.

Νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορ' ἔτι καὶ οἷζυρὸς πῆει πάντων

Ἐπλεο. πῶ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.

Τῆτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπ' ἔτι Τερπικραύνῳ

Ἢμ' αὐτὴ πρὸς ὀλυμπὸν ἀγάννιφον. αἶψα πῆθηται.

Αλλ

ἔφησ' ὁμοίως.
αὐτοῦ δα

πε. φοῖβ' ἔτι
ἀπῆμων.

Pertotum exercitum latum Achinorum: nobis autem Gates
Benè sciens concionabatur Vaticinationes longè-iacientis:
Statim ego primus hortabar Deum placari.

Atridem autem postea ira cepit: statim autem exurgens

Minatus est Verbum, quod iam perfectum est.

Illam quidem enim cum naui veloci nigrioculi Achivi

Ad Chrysem mittunt: ducunt autem dona regi.

Hanc autem nuper è tentorio iuerunt præcones ducentes

Puellam Brisei, quam mihi dederant filij Achinorum.

10 Sed tu, si quidem potes, auxiliare filio tuo.

Vadens ad cælum Iovem precare, si unquam aliquid

Vel Verbo iuisti cor Iouis, Veletiam opere.

Sapè enim te patris in adibus audiui

Gloriantem, quò dicebas à faciète nigras nubes Saturnio

15 Solum inter immortales crudelem cladem remouissè:

Quando ipsum colligare cælestes Voluerunt alij,

Iuno & Neptunus & Pallas Minerva.

Sed tu quum venisses, ipsum Dea liberaisti à Vinculis.

Statim Centimanum Vocans in magnum Olympum,

20 Quem Briareum Vocant dij, Viri autem omnes

Aegeonem. hic. n. duplorursus Viribus suo patre præstator,

Qui apud Saturnium sedebat eo honore letus: (Iouem,

Hunc & exhorruerunt immortales dij, neq; ligauerunt. s.

His nunc illi in memoriam reuocatis asside, & prehende ge-

25 Si aliquo modo velit Troianis auxiliari: (nua,

Ad puppes Verò & sive & ad mare expellere Achiuos

Cesos, ut omnes fruantur rege,

Noscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon

Suum detrimentum qd fortissimum Achiuorū nihili fecit.

Huic respondit deinde Theris, lachrymas effundens,

Hæc fili mi, cur te enutriui in malum pariens?

Ostinam apud naues sine lachrymis & sine noxa

Sederes, quoniam tibi fatum paululum neq; multum diu:

Nunc autem & citò moriturus & ærumnosus supra omnes

Es: idcirco te malo fato peperì in adibus.

Hoc autem dictura Verbum Ioui gaudenti-fulmine

Vado ipsa in Olympum Valde-niuosum, si persuadatur:

Sed

Thetidis ver-
ba ad filium
Achillum.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμεν· ὦκυπόροισι
 Μυῖ' ὀχλοῖσιν, πολέμου δ' ὑποπαύεο πάμπαν,
 Ζῆς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰδομένης
 Χθιζὸς ἔβη μῦθ' αἰτῶν. (θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο)
 Δωδεκάτη δέ τοι αὖθις ἐλδύσεται ἔλυμπόνδε.
 Καὶ τότε πείσεται τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καί μιν ρουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.

ἀπαυράω αὐ-
 φερο

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσαστο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
 Τῶ ῥα βίη ἄεκοντος ἀπὸ νῦν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ες Χρυσίῳ ἴκτανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένθ' πολυβενθέθ' ἐντὸς ἵκοντο,
 Ἰστία μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν, περτόνοισιν ὑφέντες,
 Καρπαλίμως· τῶ δ' εἰς ὄρμον περέρυσσαν ἑρετμοῖς,
 Ἐκ δ' ὠνάς ἔβαλον, καὶ ὅτε πυρρὴν ἔδῃσαν·
 Ἐκ ὅ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ὅπῃ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκὼς βόλῃ σπόλωνι.
 Ἐκ ὅ χερσὶ νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 Τῶ μὲν ἔπειτ' ὅπῃ βοῶν ἄγων πολὺμητις Ὀδυσσεύς
 Πατεὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν περσέειπεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδα φίλῳ τοι δ' ὦκα θεῶ κλειτῶ ἑκατόμβην
 Εξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βοῶν.
 Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν ὅ γε χύσης μεγάλ' ὄχετο χεῖρας ἀναχών.
 Κλυδίτη μὲν ἀργυρότοξ', ὅς γε χύσῃ ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαθέην, τενέδοιό τε Ἴφιανάσσει.
 Ἡδὴ μὲν ποτ' ἐμεῖς πάρος ἔκλυες δῖα μένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱφαιάλαον ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τόδ' ὅπῃ κρήνην ἐέλδωρ,
 Ἡδὲ νῦν δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγρὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος· τὸ δ' ἔκλυε φοῖβος σπόλων.
 αὐτῶ

Sed tu quidem nunc nauibus assidens velocibus
Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.

Iupiter enim in Oceanum ad inculpato Aethiopas

Hesternus iuit ad conuiuium (dij autem simul oēs sequuti

5 Duodecima autem rursus Veniet ad cælum: (sunt,)

Et tunc postea Vadam Iouis ad aene-basis domum:

Et ipsius genibus aduoluar, & me ipsum persuasurū puto.

Sic & itq³ locuta abiit: hunc autem reliquit ibi

Iratum in animo propter formosam mulierem,

10 Quam si ab inuito abstulerant. Sed Vlysses

In Chryseiden peruenit, ducens sacram hecatombem.

Qui quando portum valde profundum intra peruenerunt,

Vela quidem collegerunt, posueruntq³ in nauis nigra:

Malum aut theca accommodarūt, rudentibus dimittentes

15 Statim: hanc autem in portum protraxerunt remis:

Anchoras eiecerunt, ac puppes ligauerunt:

Verum & ipsi exierunt in litus maris,

Et hecatombem exposuerunt longè-iacienti Apollini.

Sed & Chryseis nauis exiuit pontigrada.

20 Hanc quidem postea ad altare ducens prudens Vlysses,

Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est:

O Chryse, præmisit me rex virorum Agamemnon:

Filiamq³ tibi & ducerem, Phæboq³ sacram hecatombem

Facerem pro Danais, & placemus regem,

30 Qui modo Argivis multi-suspirij dolores immisit.

Sic dicens, in manibus posuit: hic a. suscepit gaudens

Filiam dilectam: hi autē statim deo gloriosam hecatombem

Ordine statuerunt benè-adificatum circa altare.

Manus lauarunt postea, & fruges salsas sumpserunt.

His autem Chryses valde precabatur manus eleuans.

Audi me argenteum arcum habens, qui Chrysen tueris,

Cillamq³ valde diuinam. Tenedoq³ fortiter imperas.

Iam quidem aliquando me antea exaudisti precantem,

Honorasti quidem me, valde aut lēxisti populum Achivorum,

Idem & nunc mihi perfice desiderium,

Iam nunc à Danais seuam pestem remoue.

Sic dixit orans, hunc autem exaudivit Apollo.

Vlysses Chry-
seidem patri
tradit.

Chrysis Apol-
linein Achiv-
uis pacat.

Sed

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄξυντο, καὶ ἐλογύτας περβάλλοντο,
 Αὐῆρυσαν μὲν παῖδας, καὶ ἑσφαξαν, καὶ ἑδείραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον, καὶ τὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῇ δ' ὠμοδέτησαν.
 Καὶ δὲ δὴ γίγης ὁ γέρον, δὴ δὲ αἰδοπαοῖνον
 Λεῖβε. νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερ-
 σίν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' μῆρ' ἐκείνη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελδοῖσιν ἐπειραν,
 Ωπῆσαν τε περὶ φρεσδέως, ἐρύσαντό τε πᾶντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα.
 Δαίνω τ'. ἐδέπε θυμὸς ἐδ' ὄρετο δαίτης ἐΐσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι θ' καὶ ἐδητύ θ' ἐξ' ἔρον ἔντο,
 Κῆροι μὲν κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 Νόμῃσαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξόμενοι δεπέεσσιν.

30. ἰλάσκον
 τὸ Καλὸν αἰεί-
 δοντες, ταῖς ἡ-
 νο. κ. ἀχαιῶν
 Μέλπ.

Οἱ δὲ πανηγύριοι μολπῇ θεὸν * ἰλάσκοντο,
 Καλὸν αἰείδοντες πηλὸνα κῆροι ἀχαιῶν,
 Μέλποντες ἐκέρχον. ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 Ἥμος δ' ἠέλιθ' κατέδυ καὶ δὴ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πυρρῇ σιάνῃ.
 Ἥμος δ' ἠειχύεια φαῖη ῥοδοδάκτυλ θ' ἠώς,
 Καὶ τότε ἐπειτ' ἀνέροντο μὲν στρατὸν ἄρῳ ἀχαιῶν.
 Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἱεὶ ἐκέρχον ἀπόλων.
 Οἱ δ' ἴσον σήσαντ', ἀνὰ δ' ἰσία λούκῃ πέτασαν.
 Ἐν δ' ἄνεμος παρήσεν μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δ' κῶμα
 Στείρη πορφύρεον μετὰ ἴαχε νηὸς ἰσῆς.
 Ἡ δ' ἔθεν κτ' κῶμα διαπαρήσυσσε κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κτ' στρατὸν ἄρῳ ἀχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν

35. ψαμίδος.

Υψοῖ δὴ * ψαμίδοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κτ' κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῶνιε νηισὶ παρήμεν θ' ὠκυπόροισι
 Διοχρύης πηλέθ' ἦδ' ὅς τις πύδας ὠκὺς ἀχίλλεύς,
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγροῦν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμόν γ'. ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Αὐτὸς μένων, ποθέεσκε δ' αὐτῷ τε πτόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴρ' ἐκ τοῖο θυώδεα κῆρ χύετ' ἠώς,

- Sed postquam precati sunt, & fruges salvas proiecerunt,
 Retro traxerunt quidē primum. & iugularunt, & excoria-
 Coxasq; secuerunt aruinaq; cooperuerunt, (runt,
 Dupliciter facientes, super ipsis autem cruda posuerunt.
 3 Adolebat autē in lignis incisis senex sup autē rubrū Vinum
 Libabat. iuuenes autem apud ipsum tenebant Verua-quin-
 que-ordines-habentia manibus.
 Sed postquam coxa cocta sunt, & viscera gustarunt,
 6 Ac minutatim secuerunt alia, & in Verub. transfixerunt,
 10 Affarunt accuratē, traxeruntq; omnia. (uum,
 Caterum & bi quienerunt à labore, praparaueruntq; conui-
 Conuiuati sunt: neq; in aliquo animus indiguit cibo equali
 Sed postquam potus & esca desiderium exemerunt,
 Pueri quidem crateras coronauerunt Vino,
 15 Distribueruntq; omnibus incipientes poculis.
 Hi autem totam diem cantu Deum placabant,
 Latum canentes Paana pueri Achiuorum, (dient.
 Canentes longē-operantem, is autē mentem delectabatur au-
 Quando autem sol occidit, & crepusculum superuenit,
 20 Tunc sanē dormiuerunt in puppibus nauis.
 Quando .a. manē genita apparuit rosea digitos Aurora,
 Et tunc postea recesserunt ad exercitum latū Achiuorum.
 His autem concitatum Ventum misit longē-iaculās Apollo.
 Hi Verò malum erexerunt, supraq; Vela alba extenderunt.
 25 Ventus autem inflabat medium Velum, circum autē Vnda
 Carinam nigrā valdē resonabat, naui eunte.
 Hac autem currebat per Vndam pertransiens Vias.
 Sed postquam Venerunt ad exercitum latum Achiuorum,
 Nauem quidem hi nigram in continentem traxerunt
 30 In summam arenam, ac longuria longa subextenderunt.
 Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaq; nauesq;
 Verū hic irascebatur nauibus aspidens Velocibus
 Cenerosus Pelei filius pedes-Velox Achilles.
 Neq; Vnq; in concione Versabatur illustres Viros faciente;
 35 Neq; Vnquam in prelio, sed consumebat dilectum cor
 Illic manens, desiderabat autem clamoremq; pugnamq;
 Sed quando iam ab illo duodecimus factus est dies,
 Et tunc

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 Πάντες ἅμα, ζῆς δ' ἦρχε. θέτις δ' ἐλήθετ' ἐφετμέων
 Παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
 Ηερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, οὐλύμπόν τε·
 Εὖρεν δ' ὠρύοπα κροῖδ' αἶτερ ἦμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδείρας ἐλύμποιο.
 Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθεζέζετο, καὶ λάβε γυνῶν
 Σχαιῇ, δεξιτερῇ δ' αἶρ' ὕψ' ἀνδρεῶν ἔλ' ἔσσε
 Διωομένην πρὸς σέειπε δία κρονίων ἀνακλῆα.

Ζεὺς πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησά
 Ἡ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήλυον ἐέλδωρ·
 Τί μισούν μοι ὕδν, ὅς σ' ἔκλυμορῶτα τ' ἄλλων
 Ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νυῦν γε αἶψ' ἀνδρῶν ἀχαμέμενων
 Ἡπίμησεν, ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς σπούρας,
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσιν ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ὅππῃ πρῶεσι τίθει κράτ' ὅφρ' αὖ ἀχαιὸς
 Υἱὸν ἐμὸν πίσωσιν, ὁφέλλωσιν τέ εἰ τι μῆ.

Ὅς φάτο. τίω δ' ἔπ' ὠρσέσθην νεφέλη γερῆτα ζυγίς,
 Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦσο. θέπης δ' ὥς ἤφατο γρυῶν,
 ὧς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ ἤρετο δ' ἄλτερον αὖθις,
 Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπέρχεο, καὶ κατάνδυσον,
 Ἡ δ' ὁρῶν ἔτοιέπ' ἐπὶ δέσφ'· ὄφρ' εὐεῖδῶ
 Οὔσων ἐγὼ μὲν πᾶσιν ἀπμοτάτῃ θεός εἰμ'·

Τὴν δ' ἐμὴν ὀχθήσας παρσέφη νεφεληγερέτα Ζῆς,
 Ἡ δὲ λοίμα' ἐργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσας ἐφήσεις
 Ἡρῆ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδίοις ἐπέεσσιν.
 Ἡ δ' ἐκὰὶ αὖτως μ' αἰεὶ ἐν ἀδανάτοισι θεοῖσι
 Νεικεῖ, ἀρ καὶ τέ μέφῃσι μάχῃ τρώεσιν ἥγειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ὑπόσιχε, μή σε νοήσῃ.
 Ἡρῆ· ἐμοὶ δ' ἐκε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
 Εἰ δ' ἄγε τοὶ κεφαλῇ κατανύσσομαι, ὄφρα πεπιύθῃς.
 Τῷ τ' ἄρ' ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀδανάτοισι μέγιστον
 Τέκμων. ἐγὰρ ἐμὸν πυλινάχρετον, ἐδ' ἀπατηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανύσσω.
 Ἡ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρ' ὕσι νεῦσε χρόνιων.
 Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνάκλ' ὦ
 Κρατὸς ἀπ' ἀδανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Et tunc iam ad Olympum iuerant dii semper existentes.

Oēs simul, Iupiter autem praibat: Thetis aut non oblita est
Filij sui, sed emerfit ex vnda maris, (mandatorum

Matutinaq; conscendit in magnum caelumq; Olympumq;.

Inuenit aut late-videntē Saturnidē seorsum sedentem ab
In summo vertice eminentis Olympi: (alijs,

Et ante ipsum sedit, & prehendit genua

Sinistra-manu, dextera autem mento apprehendens,

Supplicans allocuta est Iouem Saturnidem regem:

Iupiter pater, si quando te inter immortales iuui,

Vel verba, vel opere, hoc mihi perfice desiderium,

Honora mihi filium, qui breuissima vita praeceteris

Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon

Inhonorauit: habet enim munus eius ereptum quod ipse &

Sed tu ipsum honora Olympie & prudens Iupiter. (cepit.

Tandiu autem Troianis adijce robur, donec Achui

Filium meum honorent, augeantq; ei honorem. (Iupiter

Sic dixit: hanc a. non alloquutus est nubes-congregans

Sed tracitus diu sedit. Thetis a. sicut apprehenderat genua,

Sic tenebat inherens & rogabat secundo iterum:

Verum quidem iam mihi promitte & annue:

Vel abue (quoniam non tibi est timor) & bene sciam,

Quantum ego inter oēs inhonoratissima dea sim. (Iupiter

Hanc a. grauitur suspirans allocutus est nubiū-cōgregator

Exitia sane opera, quod merixari impellis,

Iunoni, quando me irritat contumeliosis verbis.

Hec autem & vane mecum semper inter immortales deos

Contendit: atque me dicit in pugna Troianis auxiliari.

Sed tu quidem nunc rursus abi, ne te intelligat

Iuno, mihi autem haec erunt cura & perficiam.

Sed age, iam tibi capite annuam, & persuadearis.

Hoc enim a me cum immortalibus maximum

Signum: non enim meum irreuocabile, neq; dolosum,

Neque sine fine, quodcunque capite annuam.

Dixit, & nigris supercilijs annuit Saturnides,

Imbrose autem coma defluxerunt regis

& capite immortalis: ac magnum concussit Olympum.

Thetis Iouem
interpellat
pro filio.

Iupiter Theti
di promittit
se viturum A-
chiuos.

Τὼ γ' ὥς βεβλῦσαντε διέτμαρχον· ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' ἀγλήεντος ὀλύμπου,
 Ζῶς δ' ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἀνέσαν
 ἐξ ἐδέων, σφοδρὰ πατρὸς ἐναντίον ἐδέ τις ἔτλη
 μέιναι ἐπ' ἄρχομενον, ἀλλ' ἀντίοῖσαν ἅπαντες.
 ὧς ὁ μὲν ἔνθα καθεζέτ' ὅππ' ἑρόνου, ἐδέ μιν ἦρη
 ἠγνοίησεν· ἰδοῦσ' ὅππ' οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα θέπις, θυγάτης αἰλίου γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι δία κρονίωνα περσσύδα,
 τίς δ' αὖτοι δολομήτα θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῖο δ' ἀπὸ νόσφιν ἔόντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικάζομεν· ἐδέ τι πῶ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπὲν ἔπειθ' ὁ, τί νοήσεις.

Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 ἦρη, μὴ δ' ἡ πάντας ἐμοὺς ὀπίελλο μῦθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ πιέσονται ἀλόχῳ ἄρ' ἐέση.
 ἀλλ' ὅν μιν κ' ὀπεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρῶτος τόν γ' εἴσεται, ἔτ' ἀνθρώπων.
 οὐδ' αὖ ἐγὼν ἀπαίδ' ἀπὸ θεῶν ἐδέλοισι νοήσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἔκασα δειίρεο, μηδὲ μετὰλλα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη,
 αἰνότατε κρονίδη, πόιον τὸν μῦθον εἶπας;
 καὶ λίω σε πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτε μετὰλλῳ.
 ἀλλὰ μάλ' εὐκνηθ' τὰ φράζεαι ἄσ' ἐδέληδα.
 Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κ' ἔφρένα, μή σε παρείπῃ
 ἀργυρόπεζα θέπις, θυγάτης αἰλίου γέροντος.
 Ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γυνῶν.
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς ἀχιλῆα
 τίμησας, ὀλέσης ὃ πολέας ὅππ' νηισὶν ἀχαιῶν.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, ἐδέ σε λήθω.
 Πρῆξαι δ' ἐμπης ἔτι δουλήσεται, ἀλλ' ἀπο θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἴ δ' ἔγωγε τὰς ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶδ'.
 ἀλλ' ἀκέσασθαι θέλεις, ἐμῷ δ' ὀπιπείθεο μῦθῳ.
 μὴ νύ τοι ἐχθραίσωσιν ὅσσι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ,
 Ἄσπονδόνδ', ὅτε κέν τοι ἀάπῃσι χεῖρας ἐφείω.

Isti sic consultantes disuncti sunt: hæc quidem postea
 In mare dissiliit profundum à splendido Olympo:
 Iupiter autem in suam domum: dii vero simul oēs surrexerunt
 Ex sedibus sui patris in occursum, neq; aliquis sustinuit
 Expectare venientem, sed obuij steterunt omnes.
 Sic hic quidem illic resedit in solio, neq; ipsum Iuno
 Ignoravit, intuita quod contulerat cum eo consilia
 Argenteos pedes habens Thetis filia marini senis:
 Statim irritatus Iovem Saturnium alloquuta est:
 Quis aut rursus tecum dolose deorum consultavit consilia?
 Semper tibi gratum est me sine seorsum quumes,
 Occulta cogitantem decernere, neq; aliquod adhuc mihi
 Promptus tolerasti dicere verbum, quodcunque cogitas.
 Huic respondit postea pater virorumq; deorumq;
 Iuno, ne omnia mea spera verba
 Scire, difficilia tibi erunt, & exor quamvis mea sis:
 Sed quod quidem decens fuerit audire, nullus postea
 Neq; Deorum prior hoc sciet neque hominum:
 Quod autem ego seorsum à dijs vellem intelligere,
 Ne tu hæc singula interroga, neque perscrutare.
 Huic respondit postea bouinos-oculos habens Veneranda
 Molestissime Saturnide, quale verbum dixisti? (Iuno,
 Et valde te ante neque interrogo, neq; perscrutor,
 Sed valde quietus hæc consultas quæ vis:
 Nunc autem valde timeo in mente, ne te seducat
 Argenteos pedes habens Thetis filia marini senis.
 Matutina enim tibi assedit, & apprehendit genua:
 Cui te puto annuisse verè, & Achillem
 Honores, perdas autem multos in nauibus Achiuorum.
 Huic vicissim respondens dixit nebularum congregator Iu-
 Misera, semper quidem suspicaris, nec te lateo. (Iupiter:
 Facere autem tamen nihil poteris: sed animo ingrata
 Magis eris meo: hoc tibi & molestius erit.
 Si autem sic hoc est, mihi quoque gratum erit.
 Sed tacita sede, meo & obedi verbo.
 Ne tenon iuvent, quotquot dii sunt in Olympo
 Prope venientem, quando tibi inuictas manus iniecere,

Iunonis cum
 Iove iurgium.

ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν ὃ βοῶπις πότνια Ἥρη.
καὶ ῥ' ἀκέεσσιν καὶ δῖοις, ὅππῃ γὰρ ἴαται φίλον κῆρ.
ὠχθήσαν δ' ἀνὰ δῶμα διὸς θεοὶ ἐρανίῳνες.
τοῖσιν δ' ἦφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγροῦσιν,
μητεὶ φίλῃ ὅππῃ ἔρα φέρων λαοκώλεν Ἥρη.

28. ἔδ' ἔτ'.

Ἡ δὲ λοῖμα ἔργα τάδ' ἔασετ'· * ἔδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
εἰ δὲ σφω' ἐνεκα θυνητῶν εἰδάνετον ὦδε,

ἐν ὃ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον. ἔδ' ἔπιδαιτ' ὅς
ἐδῆλ' ἔασετ' ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νικᾷ.

μητεὶ δ' ἐγὼ παρὰ φημι, καὶ αὐτῇ ὥρ νοέσῃ,
πατεὶ φίλῃ ὅππῃ ἔρα φέρειν διί, ὅφρα μὴ αὐτῇ

Νεικείῃσι πατὴρ, σὺ δ' ἡμῖν δαῖτα τέρῃ.
εἴ ὥρ γὰρ κ' ἐθέλησιν ὀλύμπι' * ἀσπεροπιτῆς

28. ἀσπεροπι-
τῆς.

ἐξ ἐδέων συφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν καὶ δάπνεδ' ἡ μαλακοῖσι

αὐτῇ κ' ἐπειθ', ἴλασθαι ὀλύμπι' ἔσσετ' ἡμῖν.
ὣς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον

μητεὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν περσέειπε,
τέτλαθι μήτερ ἐμὴ καὶ ἀνάχου, κηδωμένα ὥρ,

μή σε, φίλῃ ὥρ ἐξῶν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι
θεινομένῃ· τότε δ' ἔπιδωήσομαι ἀχνυμένος ὥρ

χραιομῆιν· ἀγχιέσθαι γὰρ ὀλύμπι' ἀντιφέρεσθαι.
Ἡ δὲ γὰρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

ρίψε ποδὸς τεταγὼν ὑπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Παῦ δ' ἡμῶν φερόμεν, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδυώπι

κάππεσον ἐν λήμνῳ (ὀλίγ' * δ' ἐπὶ θυμὸς ἐνῆεν)
ἐν δα με σίνπες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

28. δέ π.

ὣς φάτο· μείδυσεν ὃ θεὰ λαοκώλεν Ἥρη.
Μειδήσασα ὃς πυλὸς ἐδέξατο χεὶρὶ κύπελλον.

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ὑπὸ κρητῆρ' ἀφύων.

ἀσβέστος δ' ἄρ' ἐν ὥρτο γέλωι μακάρεσσιν θεοῖσιν,
ὣς ἰδὼν ἦφαιστος διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὣς τότε μὲν περὶ πῶν ἡμῶν ἐς ἠέλιον καταδυώτα
δαίνωτ'· οὐ δ' ἐπὶ θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς εἶσης,

οὐ μὲν φόρμιγγ' ὦρει καλλέσθαι, ἢν ἔχ' ἀπὸ κλων,
Μουσάων δ', αἱ αἶδον ἀμειβόμεναι ὅππ' ἔλῃ.

Αὐτ.

Sic dixit: timuit a. bouinis oculis Veneranda Iuno,
 Et tacita sedit quum remisisset dilectum cor.
 Aegrè tulerunt autem in domo Iouis dii cœlicola:
 His autem Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,
 5 Matri dilecta, amabilia ferens albas-Slnas habenti Iunoni,
 Certè pestifera opera hæcerunt, neq; tolerabilia,
 Si iam vos gratia mortaliū contenditis sic:
 Inter Deos autem tumultum excitetis, neq; conuiuij
 Boni erit Voluptas: quoniam peiora Vincunt.
 10 Matrem autem ego admones ipsam, quamuis intelligentē,
 Vt patri dilecto amabilia adferat Ioui, Vt ne iterum
 Iurget pater & nobis conuiuium conturbet.
 Si enim Vult Olympus fulgurum-auctor
 Ex sedibus euertere, hic enim multum potens est.
 15 Sed tu hunc verbis demulce mollibus:
 Statim postea beneuolus cœlestis erit nobis.
 Sic dixit, & surgens poculū q̄ labia introrsus inflexa ha-
 Matri dilecta in manib posuit: & ipsam allocutus est: (bet
 Tolera mater mea & suffer, mæsta quamuis sis:
 Ne te dilectam quamuis existentem, oculis Videam
 Verberatam: tunc non potero, quamuis doleam,
 Iuuare. difficilis enim cœlestis Iupiter Vt ei repugnetur.
 Iam enim me & aliās adiuuare studentem
 Iecit pede, extrahens à cœlo (v. limine) diuino.
 Totam autem diem ferebar: Vnā autem cum sole occidente
 Decidi in Lemnum, parum autem animi erat mihi.
 Ibi me Sintij Viri statim exceperunt cadentem.
 Sic dixit: risit autem dea albas-Slnas-habens Iuno:
 Ridens autem filij suscepit e manu poculum.
 Sed hic alijs dijs a dextra exorsus omnibus
 Propinabat, dulce nectar ab cratere hauriens.
 Inextinguibilis autem excitatus est risus beatis dijs,
 Postquam Viderunt Vulcanum per domum ministrantem.
 Sic tunc quidem totam diem & sq; ad solem occidentem
 Conuiuabantur: neq; amplius animus indiguit conuiuiō
 Teq; lyra perpulchra, quam tenebat Apollo, (equali:
 Iusq; quæ canebant inuicem-excipiētes-se Voce pulchra

Vulcanus ma-
 trē admones.

54 Ο Μ Η Ρ Ο Υ
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 Οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος,
 Ἡχ' ἐκάσῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἡφαιστος ποίησ' εἰδύησι περὶ πύλαισι.
 Ζεὺς δ' ὡρὸς ὄν λεγος ἦι' ὀλύμπιος ἀστεροπιτῆς,
 Ενθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 Ενθα* καθευδ' ἀναβάς. παρὰ δ' ἄρ' αὖτε χρυσόθρονος ἦρη.

καθευδ'

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β.
 Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΖΕΥΣ ὄνειρον ἐπιπέμψας ἀγαμέμνονι, παρακλεύεται
 τὸς ἑλλήνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, πρὶν ἔλθαι
 ἑλθεῖν σινέδριον σιγήσας. ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιῶν
 σὺν ἅπασιν ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακλεύσασκεν ὅσους
 εἰς τὴν πατρίδα κατέχει. αὐτοὺς ὁδησεὺς ἑλθόντας
 νοῖα καὶ νέεσσι δημηγερσας εἴτα τροφὴν ἀνελόμην, ἐξοπλί-
 ζονται αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πρῶτες, ἰεῖδες
 αὐτοῖς ἀπαρχαλάσης. κατέλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν
 στρατευμάτων καὶ τῶν νηῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β. ΡΑ-
 ψωδία.

Ονειρος καὶ κατέλογον.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει ἀγρὸν, καὶ νῆας ἀειθμεῖ.

ἈΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἰσχυροὶ
 Εὐδὸν παννύχιοι. δία δ' ἐκ' ἐχέ νήδυμῳ
 ὕπνῳ,
 Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε χθιφρένα, ὥς ἀχλὺς
 Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δ' ὅλκας ὅττι νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Ἡ δὲ δέ οἱ χθιφρόν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Πέμψαι ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἔλθον ὄνειρον.
 Καί μιν φωνήσας, ἔπειτα πρὸς ἄντα περὶ σπύδα.

Sed postquam occidit splendida lux solis.

Hi quidem dormituri ierunt domum unusquisq;

Vbi singulis domum inclutus & troq; pede claudus

Vulcanus fecerat doctis artibus.

Jupiter autem ad suum lectū iuit cælestis fulgurum. autor

Vbi antea dormiebat, quādo ipsum dulcis somn⁹ inuaderet.

Illic dormiuit ascendēs: iuxtaq; auream-sedē-habens Iuno.

ILIADIS HOMERI, AVT II. COM-
positionis argumentum.

IUPITER somnium immittens Agamemnoni, horta-
tur, vt Græcos educat ad bellum. Hic autem primū
quidem optimatum concilium congregat: postea au-
tem concilio incho tentat ipsos, hortans fugere in patrias:
detinet autem ipsos Vlysses Mineruæ prudentia, & Ne-
stor concionans: postea cibo sumpto armantur ipsique
& ductores: similiter autem & Troiani, cū Iris ipsis an-
nunciasset. Numerationem autem Poëta fecit exerci-
tuum & nauium.

ILIADIS HOMERI II. COM-
positio.

Somnium & Catalogus.

B. autem somnium habet, concionē, & naues enumerat

AETERI quidem dūq; & viri equites ga-
leati.

*Dormiebant per totam noctem, Iouem autem
non cepit dulcis somnus:*

Sedis voluebat in animo, quomodo Achillem.

Honraret, perderet autem multos apud naues Achiuos.

Hoc autem ei in animo optimum & sum est consilium.

Mittere ad Atridem Agamemnonē perniciosum Somnium:

Et ipsum compellans, Verba cita dixit:

Βάσκη' ἴδι' ἔλε' ὄνειρε' τοῖς δὲ πὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Ἐλθὼν ἐς κλισίῳ ἀγαμέμνονι ὅτ' ἀτρεΐδαο,
 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀρροδέμεν ὥς δ' ἰπτεύλω.
 Θωρήξαι ἔκελδε καρπηκομόωντας ἀχαιῶς
 Πανσυδίη. νυῦ γὰρ κεν ἔλοι πόλιν ἄρυσσιν
 Τρώων. ἔγὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἡρη λίσσομένη. τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπτο.

Ὡς φάτο. βῆ δ' ἄρ' ὄνειρ ὅτ' ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκουσε.
 Καρπαλίμως δ' ἴχθηε τοῖς δὲ πὶ νῆας ἀχαιῶν.
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρεΐδῳ ἀγαμέμνονα. τὸν δ' ἐκίχανεν
 Εὐδοντ' ἐν κλισίῳ, πρὶ δ' ἀμβρόσιον κέχυθ' ὕπνῳ.
 Στῆ δ' ἄρ' ὤρε' κεφαλῆς νηληϊῶν υἱοῖσιν
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γρόντων πῖ ἀγαμέμνων
 Τῶ μιν ἐεισάμεν ὅτ' ὡσεὶ φώνεε θεῶν ὄνειρ ὅτ'.

Εὐδεις ἀτρέτ' ὅτ' αἰφροντ' ἰπποδάμοιοι;
 Οὐ γὰρ παννύχον εὐδῆν βουληφόρον ἀνδρα,
 Ὡλαοί τ' ὅπτε τετράφαται, καὶ τόσσα μέμνηε.
 Νυῦ δ' ἐμέθεν ξυῖες ὦκα. διὸς δέ τοι ἄλγελός εἰμι,
 Ὅς σευ ἀνδρὸν ἐὼν μέγα κήδε' αἶται, ἧδ' ἐλεαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλδε καρπηκομόωντας ἀχαιῶς
 Πανσυδίη. νυῦ γὰρ κεν ἔλοι πόλιν ἄρυσσιν
 Τρώων. ἔγὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἡρη λίσσομένη. τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπτο
 Ἐκ δ' ἰός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
 Αἰρεῖτω, εὖθ' αἶσ' μελίφρων ὕπνῳ ἀνῆν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῇ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἄρ' οὐ τελέεσθαι ἐμελλε.
 Φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν παριόμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 Νῆπιον. ἐδὲ τὰ ἥδη ἄρα ζῶς μῆδετο ἔργα.
 Θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλεν ἐπ' ἀλγέα τε σοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Ἐχετο δ' ἐξ ὕπνου. δείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 Ἐξετο δ' ὄρωθεῖς, μαλακὸν δ' ἐνδυε χιτῶνα,
 Καλὸν, νηγῆτεον. πρὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φάρος.
 Ποσσὶ δ' ἔπειτα λιπαροῖσιν ἐδήσατο χαλὰ πέδιλα.

Iupiter somni
um mittit A-
gamemnoni,
qui eum præ-
liari iubeat,
falso ei Troiæ
excidium pro-
mittens.

Vade age perniciosum Somnium, celeres ad naues Achi-
Et cum Veneris in tentorium Agamēnonis Atrida, (uorū,
Omnia Valde Verè nuncia sicut iubeo:

Armare ipsum iube comatos Achiuos

5 Omnibus copijs, nunc enim capiat ciuitatem Latuiam,
Troianorum: non .n. amplius diuersè caelestes domos haben-
Immortales sentiunt, inflexit enim omnes (tes
Iuno supplicans: Troianis autem funera impendent.

Sic dixit: iuit autem Somnium postq̃ sermonem audiuit.

10 Statim autem peruenit celeres ad naues Achiuorum:

Iuit autem ad Atridem Agamemnonē: hunc autem inuenit

Dormientem in tētorio, (circum autem diuinus fusus erat

Stetit autem super capite, Nelei filio similis (somnia)

Nestori, quem maximè senum honorabat Agamemnon,

15 Huic se assmilans, alloquutus est diuinum Somnium.

Dormis Atrai fili Valde-prudentis equū domitoris?

Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,

Cui populi sunt commissi, & tot curæ sunt.

Nunc. & mihi ausculta citò: Iouis autem tibi nuncius sum,

20 Qui cum procul sit à te, Valde te curat & miseratur,

Armare iussit comatos Achiuos

Omnibus copijs: nunc autem capias ciuitatem Latuiam

Troianorum, non .n. amplius diuersè caelestes domos tenen-

Immortales sentiunt, inflexit enim omnes (tes

25 Iuno supplicans: Troianis autem funera impendens

Ex Ioue. sed tu tuis habes mentibus, neq; te obliuio

Capiat, quando te dulcis somnus remisit.

Sic fatus abiit: illum autem reliquit ibi.

Hæc voluentem in animo, quæ non euentura erant.

30 Dixit enim is capturum Priami Urbem die illo,

Stultus: neque ea sciebat quæ Iupiter moliebatur opera.

Ponere enim adhuc parabat doloresq; singultusq;

Troianisq; & Danaïs per fortes pugnas. (Sox:

Surrexit autem ex somno: diuina autē ipsum circumfudit

35 Sedit autem arrectus, mollem autem induit tunicam,

Pulchram, nouam: circa autem magnum iecit pallium.

Pedibus autem sub teneris ligauit pulchra calciamenta.

Αμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 Εἴλετο ὅ σκῆπτρον πατρώϊον ἀφ' οἷον αἰεὶ,
 Σὺν τῇ ἔβη κτλ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχρῶνων.
 Ἡὼς μὲν ῥα θεὰ πρὸς βῆσαιτο μακρὸν ὄλυμπον,
 Ζῴῃ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Αὐτὴρ δ' κηρύσσει λιγυφθόγγροις κέλευθε
 Κηρύσσειν ἀγορεύει καὶ κρηκομόωντας ἀχαιούς.
 Οἱ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Βουλῇ * πρῶτον μεγαθύμων ἰξευρόντων
 Νεσφρέη παρὰ νηὶ πύλην ἔχου βασιλῆος.
 Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινῶς ἠρτυῖετο βουλῇ.
 Κλυτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ἄνεις.
 Αμείψομαι διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ νέσομαι δίφῳ
 Εἰδὼς τε, μέγας δὲ θυλὼς τ' ἀγχι σταῖε.
 Στῆθ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 Εὐδεὶς ἀτρέσθ' ἤε δαΐφρονος ἰσχυροδῆμοιο;
 Οὐ γὰρ παννύχιον εἴδω βουληφόρον ἄνδρα,
 Ω λαοὶ τ' ὅππτε τετράφαται, καὶ τόσσα μέμνηται
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξυῖες ὤκα· δῖος δὲ τοι εἴγχεός εἰμι,
 Ὅς σευ ἄνδρα ἐὼν μέγα κήδεταί, ἡδ' ἐλευσέει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε καὶ κρηκομόωντας ἀχαιούς
 Πανσυνδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν ἄρυσσιν
 Τρώων· ἔγχε' ἔτ' ἀμφὶς ὄλυμπα δώματα ἔχοντες
 Αθανάτοι φράζοντα· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἡρῆ λισσομένη· τρώεσσι δ' κήδε' ἐσθῆπται
 Ἐκ δῖος· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ωχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δ' ὀγκυλὸς ὑπὸ ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἀγετ' αἰκέν πως θωρήξομεν ἡμῶν ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπέσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστὶ
 Καὶ φέρειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελύσω.
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα πύλοιο ἀνὰ ξυλὴν ἤμαθ' ἔειπεν,
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Ω φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσταται,
 Τεῦδος κεν φαίμεν, καὶ νοσφίζοιμεθα μᾶλλον.

22. Βουλῇ
 22. Βουλῇ γ

Circum autem humeros posuit ensē argenteis-clavis.

Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper.

Cum hoc iuit ad naues Achiuorum loricatorum.

Aurora quidem dea conscendit magnum Olympum.

5 Ioui lumen nunciatura & alijs immortalibus.

Sed is præconibus argutis Vocibus iussit

Edicere ad concilium comatos Achiuos.

Hi quidē edixerunt: illi frequentes affuerūt Valde celeriter:

Concilium autem primum magnanimorum statuit senum

10 Nestoream apud nauem Pylj regis.

Quos hic cum coegisset prudentē, struebat consultationem.

Audite amici, diuinus mihi in somnijs venit Sōnus deus

Diuinam per noctem, maxime autem Nestori diuino

Figuraq; magnitudineq; corporeq; similis erat.

15 Stetit autem supra caput, & ad me verba fecit,

Dormis Atrei fili prudentis equūm-domitoris?

Non oportet per totam noctem dormire consiliarium Virum

Cui populiq; commisi sunt & tot curæ sunt.

Nunc & mihi ausculta properē, Iouis & tibi nuncius sum.

20 Qui quamuis longē sit a te, Valde curat & miseratur.

Armare te iussit comatos Achiuos

Omnibus copijs: nunc enim captas ciuitatem Latiniā

Troianorum: nō. n. amplius diuersē cælestes domos habentes

Immortales sentiunt, inflexit enim omnes

25 Iuno supplicans, Troianis autem funera: imminent

Ab Ioue sed tu tuis habes mentibus: sic illud quidem loquutis

Iuit auolans: me autem iucundus somnus reliquit.

Sed agite, si quo modo armemus filios Achiuorum.

Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,

30 Et fugere cum nauibus multorum transtrorum iubebo.

Vos autem aliunde alios cohibere verbis.

Verū hic sic locutus consedit, his autem assurrexit

Nestor qui Pylj Rex erat arenoſe.

Qui ipsis bene sentiens concionatus est & alloquutus:

6 O amici, Argiuorum ductores & principes,

Si quidem aliquis somnium Achiuorum alius dixisset,

Mendacium diceremus, & repudiaremus amplius:

Nunc

Agamemnon
in concilio
somnia sua
narrat.

Νῦν δ' ἴδεν ὅς μ' ἐγ' αἰετος ἐνὶ σρατῇ δ' ἔχεται ἔϊ).
 Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήσομεν ἡμᾶς ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
 οἱ * δ' ἐπανεήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 Σκηπτέροισι βασιλῆες, ἐπεσεύοντο ᾧ λαοί.
 ἦ ἴτε ἔδνεα εἴσι μελίσσων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 Βοτρυσδὸν ᾧ πέτονται ἐπ' αὔθροισιν εἰαρινόισιν,
 Αἰ μὲν τ' ἐνθάδ' αἴλις πεποθήαται, αἰ δέ τε ἐνθάδ'
 Ὡς τ' ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ἠϊόνθ' ὡρπάροιθε βαθείης ὄριχθωντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀργεῖν μὲν δέ σφισιν ὅσα δεδήει,
 Οτρυνόουσ' ἵεναι, διὸς ἄγγελθ'. οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχει δ' ἀργεῖν, ὑπὸ δ' ἐσوناχίζετο γαῖα
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδθ' δ' ἡμῶν ἐννέα δέ σφας
 Κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 Σχόιατ', ἀκέσσαν ᾧ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἐξετο λαὸς, ἐρήτυθεν ᾧ καθέδρας
 Παισάμενοι κλαγγῆς ἀνὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 Ἔστη, σκηπτρόν ἔχων. (τὸ μὲν ἠφαιστος χάματ' αἰχλὼν
 ἠφαιστος μὲν δῶκε διὶ κρονίωνι ἀνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν πέλοπι πληξίππῳ.
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε πέλοψ δῶκεν ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεὺς ᾧ θυήσκειν ἔλιπε πολύαρνι θυέσῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέσ' ἀγαμέμνονι λείπε φορβῶναι,
 Πολλῇσι νήσοισι καὶ ἀργεῖ πυντὶ ἀνάσσειν)
 Τῷ ὅγ' ἐρυσάμενθ', * ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ὦ φίλοι ἦρωες δαναοί, θεράποντες ἀήνορ,
 Ζεὺς με μέγα κρονίδης αἶτη ἐνέδνησε βαρεῖη·
 Σχέτλιος, ὅς περ μὲν μοι ὑπέχετο καὶ κατένδυσεν
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ' ἀτείχεον ὑπονέεσθαι.
 Νῦν δὲ κακῶς ἀπάτῃ βουλόσαστο, καί με κελεύει
 Δυσκλέα ἀγρὸς ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 Οὕτω που διὶ μέλλει ὑφ' ἑμὲ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλὰν πόλιν κατέλυσε κάρησιν,
 Ἡ δ' ἐπὶ καὶ λύσει, τὸ γὰρ κρέτος ἐσὶ μέγιστον.

γρ. ᾧ πανέση-
σαν.

γρ. ἐπὶ ἀργεῖ-
σι μετ' ἡμῶν.

Nunc autem vidit qui multo præstantiss. in exercitu iactat
Sed agite si quo modo armemus filios Achiuorū, (se esse:
Sic loquutus concione incepit excedere.

Hi surrexerunt parueruntq. rectori gentium

5 Sceptringeri reges: accurrebant autem gentes.

Sicut examina eunt apud frequentium,

Petra excauata semper recens uiuentium,

Racematim volant in floribus vernis:

(illuc:

Quadam quidem huc frequenter volauerunt, alia autem

10 Sic horum gentes multa à nauibus & tentorijs

Littus ante immensum procedebant

Confestim in concionem: inter autem ipsos fama lucebat,

Achiui in
concionem
coeunt.

Iouis nuncia, concitans ire: hi autem conueniebant.

Turbata autem fuerat concio subitus autem gemuit terra

15 Gentibus sedentibus: tumultus autem erat: nouem autem ipsos

Pracones vociferantes cohibebant, si quando à tumultu

Desisterent, audirent & diuinos reges.

Confestim autem sedit populus: tenebant autem sedes

Cessantes à clamore: sursum autem diuinus Agamemnon

20 Constitit sceptrum tenens, (q. Vulcanus laborauit fabricas.

Vulcanus quidem dedit Ioui Saturnio Regi,

Sed Iupiter dedit internuncio Argicida:

Mercurius autem rex dedit Pelopi agitatori-equorum.

Sed rursus Pelops dedit Atreo duci populorum.

25 Atreus autem moriens reliquit diuiti-pecudum Thyestæ.

Sed rursus Thyestes Agamemnoni reliquit, ut gestaret,

Et multis insulis & Argo omni imperaret.)

Huic is incumbens verba cita dixit:

O amici horoes Danae famuli Martis,

Iupiter me valde Saturnius detrimento deuinxit prauis,

Durus: qui antea quidem mihi promisit & annuit

Troia depopulata bene murata, me reuersurum.

Nunc autem malam deceptionem cogitauit, & me iubet

Inglorius ut Argum redeam, postq. multum perdidit populum.

Sic Ioui debet prepotenti gratum esse,

Qui iam multarum orbium dissoluit fastigia,

Et adhuc dissoluet. huius enim potentia est maxima.

Agamēnonis
ad milites fi-
cta oratio in
qua iubet in
patriam re-
uert.

Turbe

28. γαί γ'

Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσπομένοισι πυθέσθαι,
 Μὲν δ' ἔγωγε τοῖονδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν
 Ἀπὸ νηῶν πόλεμον πολέμειζεν, ἡ δὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' ἔγωγε πέφανται.
 Εἴπω* γὰρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοὶ τε τρώες τε
 Οἴκα πρὸ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφ' ἑσίοι ὅσοι ἔασιν,
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν ἀχαιοί;
 Τρώων δ' ἀνδράεσσον ἐλοίμεθα οἶνοχοοί τε,
 Πολλοὶ κεν δεκάδες δ' οἶα τοῖνοχοοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλείους ἔμμεναι ἢ ἀχαιῶν
 Τρώων οἵ ναῖοισι καὶ πόλιν. ἀλλ' ὅππῃ οὖροι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐλθέσσι παλοὶ ἄνδρες ἔασιν,
 Οἷμα μέγα πλάζοισι, καὶ ἐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίων ἐκπέσσει ἀναιόμανον πόλιν ἔδρον.
 Εὐνέα δ' ἡ βεβήασι διὸς μεγάλου ἐνὶ οὐνοῖ,
 Καὶ δ' ἡ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λελάνυται.
 Αἰδέου ἡμέτερά τ' ἄλοχοι, καὶ νήπα τέκνα,
 Εἴεται ἐν μεγάροισι ποτιδύμεναι ἄμμι ὅ ἔργον
 Αὐτὸς ἀκράαντον ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼ εἴπω, παιδόμεθα πάντες.
 Φάσσωμεν σὺν νηυσὶ φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν
 Οὐ γὰρ ἐπὶ τρώϊω αἰρήσομεν ἄρυσσιν.

Ὡς φάτο. τοῖσι δ' οὖρον ἐνὶ στήθεσιν ὄεινε,
 Πᾶσι μὲν πληθὺν ὅσοι κ' βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἄρρη, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντου ἰναεῖοιο, τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότος τε
 Ωρορ' ἐπαΐξας πατεὸς διὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαδὺ λήϊον ἐλθὼν,
 Λάβρος ἐπαγίζων, ὅτ' αὖ τ' ἡμῶι ἀσάχεον.
 Ὡς τῷ πῶσ' ἄρρη κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 Νῆας ἐπεσείοντο· ποδῶν δ' ὑπὲρ ἑρδε κονίη
 Ἰσατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 Ἀπ' ἑσθαι νηῶν, ἡ δ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Οὐρές τ' ἐξεκείσαντο. αὐτὴ δ' ἑρπυλὸν ἵκεν
 Οἴκα δὲ ἱεμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθάκεν ἀργείοισι ὑπὲρ μορφα νόσος ἐτύχθη.

- Turpe enim hoc est & posteris auditu,
 Incassum sic talem tantumq; populum Achiuorum
 Imperfectum bellum gerere & pugnare
 Cum viris paucioribus: exitus autem nondum apparet.
- 5 Si enim Velimus Achiuq; Troianiq;
 Fœdera fidelia ferientes numerari & trique,
 Troianos quidem eligere indigenæ quotquot sunt,
 Nos autem in decurias disponamur Achiui,
 Troianorum aut virū singulum accipiamus ad-ministrā-
- 10 Multa decuria indigerent pocillatore. (dum-potum,
 Tantum ego aio plures esse pueros Achiuorum
 Troianis, qui habitant in Urbe: sed auxiliares
 Multis ex ciuitatibus & bratores-hastarum viri sunt,
 Qui me valde prohibent, & non sinunt Volentem
- 15 Troia expugnare bene-cultum oppidum.
 Nouem iam præterierunt Iouis magni anni
 Et iam ligna corrupta sunt nauium & funes soluta sunt:
 Et nostræ uxores & imprudentes nati
 Sedent in adibus expectantes, nobis autem opus
- 20 Frustra imperfectum, cuius gratia huc Venimus.
 Sed agite, & ego dixero pareamus omnes,
 Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram:
 Non enim amplius Troiam capiemus Latuiam.
 Sic dixit, his autem animum in pectoribus commouit
- 25 Omnibus inter multitudinem, quicumq; non consiliū audi- Græci disces-
 Mota est autem concio, & fluctus ingentes maris (uerūt. sum parant.
 Pelagi Icarij: quos quidem Eurysq; Notusq;
 Commouit erumpens patris Iouis ex nebulis:
 Sicutq; quam mouerit Zephyrus ingentem segetem Veniens
 Impetuosus ingruens, nutatq; campus spicis:
 Sic horum tota concio mota est: hi autem clamore
 Ad naues ruebant: sursum a pedibus autem puluis
 Stabat sublatus: hi autem alij alios adhortabantur
 Vt apprehenderent naues, & traherent in mare diuinum:
 Sentinasq; expugnabant: clamor autem in cælum iuit
 Domum euntium: subtrahebant autem fulcra nauium.
 Tunc Argiuis præter fatum reditus contigisset,
- Iuno Miner-
 uā mittit ad
 Græcorū dis-
 cessionem pro-
 hibendum.

Εἰ μὴ ἀθῶν αἰὶν ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ὡ πόποι αἰγόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Αργεῖοι φάξονται, ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
Καδδέκεν ὄχλωι πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιεν
Αργεῖῳ ἐλένῳ, ἧς εἶνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Εν τροίῃ ὑπόλοντο φίλης ἀπο πατρίδος αἰῆς;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανόις ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,
Μηδὲ ἕα νῆας ἄλλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

γρ. αἰξασα.

Εὐρεν ἔπ.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθῶνῃ.
Βῆ ὅ κατ' ἐλύμποιο καρπύων * αἰξασα,
Καρπαλίμως δ' ἵκανε δοῖς ὅπῃ νῆας ἀχαιῶν.
Εὐρεν * ἔπειτ' ὀδυσῆα διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
Εσαότ'· ἔδ' ὅ γε νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης
Ἀπῆετ', ἐπεὶ μιν ἄχθ' κραδίῳ καὶ θυμὸν ἵκανε.
Ἀλχοῦ δ' ἰσαμένη πρὸς ἑφ' ὀδυσεῖν γλαυκῶπις ἀθῶνῃ.

Διοχρὺς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσεῖ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Φάξεθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Καδδέκεν ὄχλωι πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιτε
Αργεῖῳ ἐλένῳ, ἧς εἶνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Εν τροίῃ ὑπόλοντο φίλης ἀπο πατρίδος αἰῆς;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανόις ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,
Μηδὲ ἕα νῆας ἄλλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅσα φωνησάσης.
Βῆ ὅ θέειν, ὑπὸ ὃ χλαῖναν βάλε· πλὴν δ' ἐκόμισσε
Κήρυξ Ὀρυβάτης ἰθακήσι Θ', ὅς οἱ ὀπιθεῖ.
Αὐτὸς δ' ἀτρείδεω ἀγαμέμνονι Θ' ἀντί Θ' ἐλθὼν,
Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἀφ' ἑσθιτον αἰεῖ.
Συνὸν ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὀνπινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἀνδρακιχίην,
Τὸν δ' ἀγανόις ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παρασῶς.

Δαιμόνι', ἔσέοικε κακὸν ὥς δειδίσεσθαι.
Ἀλλ' αὐτὸς τε κἀθήσο καὶ ἄλλοις ἰδρυε λαῆς.
Οὐ γὰρ πω σάφα οἶ Θ' νό Θ' ἀτρείδαο.

Nisi Mineruam Iuno sermonem affata fuisset,
 Proh facimus, Aegidem-tenentis Iouis filia indomitā.
 Sic domum, dilectam in patriam terram
 Argiui fugient per lata dorsa maris,
 5 Gloriam autem Priamo & Troianis reliquerint
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achiuorum
 In Troia perierunt procul dilecta a patria terra?
 Sed abi nunc ad populum Achiuorum ære-armatorum,
 Tuisq; blandis verbis detine virum quenque: (tur
 10 Nec sine naues in-mare trahere, q̄ hinc & inde impellun-
 Sic dixit: nec aduersata est dea glaucis-oculis Minerva.
 Profecta autem est ab Olympi verticibus desiliens,
 Statimq; venit veloces ad naues Achiuorum.
 Inuenit deinde Vlysses Ioui consilio parem
 15 Stantem: neq; hic nauem bene transtratam & nigram
 Tangebatur, quia ipsum dolor corde & animo inuaserat.
 Prope autem stans alloquuta est casta Minerva:
 Diuine Laertiade prudentissime Vlysses,
 Sicne domum dilectam in patriam terram
 20 Fugietis in naues multa transtra habentes ingruentes,
 Gloriam autem Priamo & Troianis reliqueritis
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achiuorum
 In Troia perierunt, dilecta procul a patria terra?
 Sed inunc ad populum Achiuorum, neq; cuncteris:
 25 Tuis autem blandis verbis detine virum quenq; (tur
 Neq; sinas naues in mare trahere quæ-stringq; impellun-
 Sic dixit: hic autem intellexit deæ vocem loquentis:
 Iuit autem currendo, pallium autem proiecit: illum. & tulit
 30 Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.
 Ipse autem Atride Agamemnoni obuius veniens
 Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
 Cum hoc iuit circum naues Achiuorum ære armatorum.
 Quemcunq; quidem regem & præstantem virum inuenit,
 Hunc blandis verbis detinebat æstans:
 Infelix non te decet ut timidum trepidare,
 Sed ipseq; sede, & alios sedere fac populos.
 35 Nondum enim perspicue scis, quis animus sit Atrida.

Vlysses Achi-
 uos à discedē
 do coercet.

Νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἵψεται ἦς ἀχαιῶν.
 Εν βελῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἳ εἶπε,
 Μῆτι χολωσάμεν Θρῆξῃ κακὸν ἦς ἀχαιῶν.
 Θυμὸς ὃ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
 Τιμὴ δ' ἐν δῖος ἔστι, φιλεῖ δ' ἐμμήτετα ζῆς.

Ον δ' αὖ δῆμου τ' ἀνδραῖδοι, βοόωντά π' ἐφάρσοι,
 Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσας τε μῦθον,
 Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπὸ λῆμος καὶ ἀνάγκης,
 Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' ἀχαιοί.
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. εἷς κοίραν' ἔστω,
 Εἷς βασιλεὺς, ὃν ἔδωκε χρόνου πῶς ἀγκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.

Ὡς ὅγε κοιρανέων δῖεπε φράτῶν, οἳ δ' ἀγορεύοντες
 Αὐτὸς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων
 Ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντῳ.
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν ὃ καὶ θέδρας.
 Θεοσίτης δ' ἐπ' μουσῷ ἀμειβεσθὲς ἐκολῶα,
 Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἦδ' ἦ
 Μὰ ψ', ἀτὰρ ἐ καὶ κόσμον ἐειζέμεναι βασιλεύειν,
 Ἀλλ' ὅ, πῃ οἳ εἴσιντο γελοῖον ἀργείοισιν
 Εμμεναι. αἰχμῆς δ' ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε.
 Φορκὸς ἔλω, χολὸς δ' ἔτερον πόδα, πῶ δ' οἳ ὦμοι
 Κυρτῶ, ὅππῃ σῆτος συνοχωρότε· αὐτὰρ ὕψρθε,
 Φοξὸς ἔλω κεφαλῇ, ψεδνὴ δ' ἐπεννώσθε λάχνη.
 Εὐχθισος δ' ἀχιλῆϊ μάλιν' ἔλω, ἠδ' ὀδυσηϊ.
 Τῷ γὰρ νεικείεσκε. τότε αὖ ἀγαμέμνονι δίφῳ
 Οξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. πῶ δ' ἀχαιοί
 Εκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέντ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθον,
 Ἀτρεΐδης, τέο δ' αὖτ' ὅππῃ μέμφεαι, ἠδ' ἐχατίζεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκοὶ κλισίαι, πολλαὶ ὃ γυναικες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξοίρετοι, αἷς τοι ἀχαιοί.
 Πρωπῆς δ' ἰδομενεύτ' αὖ πολλὸν ἔδρον ἔλωμεν.
 Ἡ ἔτι καὶ χρυσὸς ὅππῃ δάσαι, ὃν κέ τις οἴσῃ

Nunc quidem tentat: mox autem ledet filios Achiuorum.

In concilio enim omnes audiuius quid dixit:

Ne iratus afficiat aliquo malo filios Achiuorum.

Ira autem magna est a Ioue nutriti regis:

§ Honor. a. ab Ioue est: diligit autem ipsum sapiens Iupiter.

Quemcumq; rursus pleberum virū vidit Vociferantemq;

Hunc sceptrum percussit. increpauitq; verbo. (offendit.

Miser, quiete sede, & aliorum verba audi,

Qui te praestantiores sunt: tu autem imbellis & inualidus.

10 Neq; unquam in bello numerandus, neq; in concilio.

Non quidem illo pacto omnes regnabimus hic Graeci.

Non bonum est multorum principatus: unus princeps esto.

Vnus rex, cui dederit filius Saturni obliqua consilia habent-

Sceptrumq; & iura, ut ipsis dominetur. (tis

15 Ita iste regens gubernabat exercitum: illi aut ad consiliū

Rursus ruebant a nauibus & tentorijs

Tumultu, sicut quum fluctus multi streperi maris

Littore magno edit sonitum, fremit autem pontus.

Alij quidem sedebant, quiescebantq; per sedes:

20 Therites autem adhuc solus loquaciss. tumultuabatur.

Qui verba mentibus suis immoderataq; multa q; sciebat. Therites ga-

Frustra, sed non pro eo ac decebat, ut aduersaretur regibus.

Sed quodcumque ei videbatur, ridiculum Archiui

Esse id dicebat. turpissimus autem vir ad Troiam venit.

25 Strabo erat, claudus autem altero pede, & ipsius humeri

Curui & in pectus contracti, & desuper

Acutus erat capite, rara autem percurrerat lanugo:

Inimicissimus autem Achilli maximè erat & Ulyssi.

Hos enim obiurgabat, tunc rursus Agamemnoni diuino.

Alie clamans dicebat conuitia. hunc Achivi

Vehementer oderant indignabanturq; in animo. (ne,

Sed hic multum Vociferans, Agamemnonè obiurgabat sermo-

Atride, quid adhuc conquereris, aut quare indiges?

Plena tibi are tentoria, multa & mulieres

Sunt in tentorijs selectae, quas tibi Achivi

Primo damus, quum urbe capimus,

An item & auro indiges quod quis oportet

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ ἱλίου υἱὸς ἄποινα,
 Οὐ κεν ἐγὼ δῆσας ἀράγω, ἢ ἄλλ' ὅτ' ἀχαιῶν;
 Ἡὲ γυναικὶ νείλω, ἵνα μίσγαι ἐν φιλότῃπῃ,
 Ἦν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατήχαι; ἢ μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν ἑόντα, κακῶν δ' ἐπιβασκέμεν υἱὰς ἀχαιῶν.
 Ω πέπονες, κακ' ἐλέγχε', ἀχαιῖδες, ἐκ' ἐτ' ἀχαιοί,
 Οἴκαδ' ἐφ' ὧ σὺ νηισὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐώμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ τροίῃ γέρας πεσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
 Ἡ ῥά π' οἱ χ' ἡμεῖς προσμυύομεν, ἦε καὶ ἐκί.
 Ος καὶ νῦν ἀχιλῆα ἔομεγ' ἀμείνονα φῶτα
 Ἠπῆμυσεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐκ ἀχιλῆϊ χόλ' ὅφρεσιν, ἀλλὰ μεθήμων.
 Ἡ γὰρ αὖ ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεικείων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θεοσίτης. τῷ δ' ὦκα παίστατο δῖ' Ὀδυσσεύς,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χάλεπ' ὠκυπέτα περ μύθῳ,
 Θεοσίτ' ἀκείτομυθε, λιγύς τ' ὦκα ἀγροῦ τῆς,
 Ἰχέος, μηδ' ἔδελ' οἷ' ὅτ' ἐειζέμεναι βασιλεῦσιν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χειρότερον βροτὸν ἄλλον
 Ἐμμεναι, ὅσοι αἰμ' ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ ἱλίον ἦλθον·
 Τῷ ἐκ αὖ βασιλῆας ἀνὰ σόμ' ἔχων ἀγορῶν,
 Καί σφιν ὀνειδέα τε προσφύροισι, νόσον τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ π' πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Ἡ εὔ, ἦε κακῶς νοσήσομεν υἱὰς ἀχαιῶν.

Τῷ νῦν ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἦσαν ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδούσιν
 Ἡρώες δαναοί· σὺ δ' ὅ κερτομέων ἀγορῶν.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἑρέω, τὸ δ' καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Εἴ κ' ἐπ' * σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι * ὥς νῦν τ' ὦκα δέ,
 Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ χάρη ὥμοισιν ἐπείη,
 Μηδ' ἐπὶ τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημέν' εἴλω,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, δ' ὅ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.
 Αὐτὸν δ' ἁλῶντα δοῶς δ' ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 Πεπληγὸς ἀγορῆθεν ἀεικέας πλ. γῆσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δ' ἐμετάσσεινον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
 Πλήξεν. ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέοι * ἐκπεσε δ' ἄκρῳ.
 Σμῶ δ' ἔτι

28. Εἰ κ' ἐπ
 28. ὥς το πᾶ
 28. πῆρ,

28. ἐκφυγ

- Troianorum equitum ex Troia filius dona redemptionis,
 Quem ego vinctum ducam Vel alius Achiuorum?
 An mulierem iuuenem, cui miscaris per amorem,
 Quamq; ipse seorsum detineas? non quidem decet,
 5 Vt qui princeps sit, in mala inducat filios Achiuorum?
 O imbelles mala vituperia, Achaica, non item Achui.
 Domum cum nauibus redeamus, hunc autem sinamus
 Isthic in Troia premia sua concoquere, Et sciat
 An in aliquo ipsum nos audiuius, an non:
 10 Qui Et nunc Achillem ipso multo meliorem virum
 Iniuria affectit: fruitur. n. dono, quod per vim illi abstulit.
 Sed multa non est Achilli ira mentibus sed facilis.
 Alioqui enim Atrida, nunc postremum iniurius esses.
 Sic dixit obiurgans Agamemnonem pastorem populorū
 15 Ther sites: hunc autem cito astitit diuinus Vlysses.
 Et ipsum toruē intuens duro alloquutus est sermone:
 Ther site loquulete, vocalis Et Et sis concionator,
 Desine, neque Velis solus contendere cum regibus.
 Non. n. ego, quam tu sis, censeo ignauio rem mortalem alium
 20 Esse, qui cum Atridis ad Troiam Venerunt.
 Quare ne reges in ore habens, concioneris,
 Et ipsis conuitia inferas, reditumq; serues.
 Neq; adhuc aperte scimus, quorsum euadent hac opera,
 An bene, an male redibimus filij Achiuorum.
 25 Quare nunc Atrida Agamemnoni pastori populorum,
 Sedes iaciens conuitia, quia ei Valde multa dant
 Heroes Danai. tu autem deblaterans concionaris.
 Sed tibi edico (hoc Et perfectum erit)
 Si ubi te insanientem inuenero sicut hic,
 30 Ne posthac Vlyssi caput humeris adsit,
 Neq; Telemachi pater Vocer,
 Si non ego te comprehensum Et charis Vestibus exutum.
 Pallioq; Et tunica, quaq; pudenda contegunt:
 Te inquam flentem Veloces ad naues dimisero,
 35 Verberans e concione acribus plagis,
 Sic dixit, sceproq; dorsum atq; humeros
 Percussit: ille, a. compressit, humidaq; ei excidit lachryma.

Vlysses Ther-
 sitæ loquaci-
 tatē coercet.

Σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπαρέστη
 Σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου, ὃ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε·
 Αλγίησας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπειμόρξατο δάκρυ.
 Οἱ ὃ καὶ ἀχρῦμένοί τ' ἔπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Ωδεδέ τις εἶπε σκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

Ὡ πόποι, ἦ δὴ μυεῖ' ὀδυσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
 Βυλάς τ' ἔξαρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσον·
 Νυῦ ὃ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔχ' ἀργυράων.
 Οὐδ' οὐ μιν πάλιν αὖτις ἀλήσει θυμὸς ἀγνώωρ
 Νεικῆειν βασιλῆας ὀνειδίους ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. ἀνὰ δ' ὃ πολίπορτος ὀδυσεὺς
 Ἔστη σκήπτρον ἔχων· παρὰ δ' ὃ, γλαυκῶπις ἀδελφεῖ,
 Εἰδομένη κήρυκε, σιωπᾶν λαὸν ἀνῶρει,
 Ὡς ἄμα δ' οἱ παρῶτοί τε καὶ ὕστατοι ἦες ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκέσσαν, καὶ δὴ φροσάατο βουλῇ.
 Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ἀτρεΐδῃ νυῦ δ' ἡ σε ἀνάξ' ἐθέλοισιν ἀχαιοί
 Πᾶσιν ἐλέγχισον δέμεναι μερόπεσι βροτοῖσιν·
 Οὐδέ τοι ἐκτελέοισιν ὑπέρχεσιν ἦν τ' ὤψαν
 Ενθάδε τοι σείχοντες ἀπ' ἀργεῖ ἰωποδότοιο,
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ' ὀτείχεον ἀποῖεσθαι.
 Ὡς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναικες,
 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.

Ἡ μὲν καὶ πόντῳ ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι·
 Καὶ γὰρ τις δ' ἔνα μὲν αἰμένων ἀπο ἧς ἀλόχοιο
 Ἀραλάα* παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἦν τ' ἄελλαι
 Χειμέριαι* εἰλέωσιν, ὀρειομένη τε θάλασσα·
 Ἡμῖν δ' εἴνα τίς ὅστις φειδόμεν ἐνὶ αὐτὸς
 Ενθάδε μιννόντεσσι· τὰ κ' νεμεσίζοι' ἀχαιῶς
 Ἀραλάαν παρὰ νηισὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 Αἰγρόν τοι διηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
 Τλήτε φίλοι καὶ μέναιτ' ὅππῃ χερόνον, ὄφρα δαῶμεν
 Εἰ ἔτεδον κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ ἑκί.

Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἰδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐς δ' ὃ πάντες
 Μάρτυροι, ἐς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέροισαι·
 Χθιζά τε καὶ παρῶν, ὅτ' ἐς αὐλίσαν ἦες ἀχαιῶν

20. σμῶδιξ
 21. χειμέριαι

Ημεῖς

- Vibex autem cruentus scapulis exortus est
 Sceptro ab aureo: ipse autem sedit timuitq;
 Dolens .a. & turpiter intuens, absterfit lachrymam.
 Illi autem quamvis mæsti, super ipso suauiter riserunt.
 Sic autem quispiam dicebat ad propinquum alium:
 O di, certè infinita Vlysses bona fecit,
 Autor bonorum consiliorum, bellumq; instruens.
 Nunc autem hoc quam optimum in Argiis fecit,
 Qui hunc contumeliosum conuictorē coercuit à cōcionib.
 10 Non diu ipsum iterum rursus permittet animus superbus
 Obiugare reges contumeliosis verbis.
 Sic dixerunt multitudo, sed Urbium expugnator Vlysses
 Surrexit sceptrum habens, iuxta autem cæsa Minerva
 Similis præconi silere populum iussit,
 15 Vt simul primi q; & postremi filij Achiuorum
 Sermonem audirent, & intelligerent consilium:
 Qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit:
 Atride, nunc te rex voluit Achiu
 Omnibus probrosissimum facere mortalibus hominibus:
 20 Neq; tibi perficiunt promissum q; subierunt .i. promiserunt.
 Huc venientes ab Argo equestri,
 Videlicet, vt Ilío exciso benè- edificato redirent
 Tanquam enim vel pueri tenelli viduæ & mulieres
 Inter se desiderant domum redire.
 25 Certè enim & molestum est, vt quis molestia affectus abeat.
 Etenim si quis unum mensem manens procul a sua uxore
 Tristatur apud nauem multas sedes habentem, quam pro-
 Hyberna torquent commotumq; mare: (cella
 Nobis autem nonus est qui reuoluitur annus
 30 Hic manentibus: quo non agrè fero Achiuos
 Tristari apud naues rostratas, sed tamen etiam
 Turpe diuq; manere, inanemq; redire.
 Tolerate amici, & manete ad tempus, vt sciamus,
 Si verum Calchas vaticinatur an & non.
 35 Probe enim iam hoc scimus in mentibus: estis .a. omnes
 Testes, quos non Parca inuaserunt mortem ferentes:
 Heriq; & nudius tertius, quando in Aulidæ naues Gracori
 d iij

Vlyssis ad mi-
 lites oratio
 qua eos ad
 prælium co-
 hortatur.

Ηγερέδοντο, κακὰ πριάμῳ καὶ τρώσιν φέρουσαι,
 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ πρὶ κρήνῳ, ἱερεὺς χτ' βωμούς,
 Ερδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 Καλὴ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ενθ' ἐσάνη μέγα σῆμα δράκων ἐπὶ νῶτα δουροινός,
 Σμερδαλέθ' τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπθ' ἦκε φόως δέ,
 Βωμοῦ ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλατάνισον ὄρουσεν.
 Ενθα δ' ἔσαν σπουδοῖο νεοαστοί, νήπια τέκνα,
 Οζῶ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπηῶτες,
 Οκτώ· αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτι λῶ, ἥ τέκε τέκνα.
 Ενθ' ὄρα τοὺς ἐλεεινὰ κατήδιε τετειγῶτας.
 Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
 Τλῶ δ' ἐλελιζάμενθ' πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῆαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χτ' τέκν' ἐφαγε σπουδοῖο καὶ αὐτῶ,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφλυε.
 Λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε χρόνου ποῖς ἀΐκυλομήτεο.
 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν οἷς ἐτύχθη.
 Ως οὐδ' εἰνὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλγας δ' αὐτὴν ἐπειτα θεοπροπέων; ἀγρόφει,
 Τίπθ' ἀνέω ἐχλύεσθε καρνηκομόωντες ἀχαιοί;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἐφλυε τέρας μέγα μητιέτα ζῶς,
 Οψιμον, ὅψι τέλεσον, οὐ κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ως εἶπ' αὖ χτ' τέκν' ἐφαγε σπουδοῖο καὶ αὐτῶ,
 Οκτῶ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα.
 Ως ἡμεῖς ποσαῦτ' ἔτεα πολεμίζομεν αὔθι,
 Τῷ δεκάτῳ ὃ πάλιν αἰρήσομεν ἀρυάγχα.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγρόφει. τὰ δὲ νινῶ πάντα τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες ἀχαιοί
 Αὐτῶ, εἰσέκεν ἄστυ μέγα πριάμοιο ἔλωμέν.
 Ως ἔφατ'. ἀργεῖοι δ' ἐμὲν ἱάχον· ἀμφὶ δ' νῆες
 Σμερδαλέων κονάβησαν αἰσάντων ὑπ' ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἐπαμνήσαντες ὀδυσῆθ' δείοιο.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε γερῶνιθ' ἱππότα νέεωρ,
 Ω πόποι, ἥ δὲ νῆυσιν ἐοικότες ἀγοράαδε
 Νηπιάχοις, οἷς, ἔπ' μέλει πολεμῆϊα ἔργα.
 Ποῦ δὲ σωθῆσθαι τε καὶ ὄρνια βήσεται ἡμῖν;
 Εν πυρὶ δὲ βουλαί τε χυοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί

- Congregabantur, mala Priamo, & Troianis ferentes:
 Nos autem circumcirca fontem sacra per altaria
 Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,
 Pulchra sub platano, unde fluebatlympida aqua.
 Illic apparuit magnum signum, draco dorso sanguineus,
 Horribilis quem ipse Olympius misit in lucem,
 Quum ex altari profilisset, ad Platanum perrexit:
 Ibi erant passeris pulli, parui filij
 Ramo in extremo, sub folijs solitantes,
 10 Octo: sed mater nona erat, quæ peperit filios.
 Ibi illi hos miserabiliter comedit stridentes:
 Mater autem circumuolabat lugens dilectos filios:
 Hanc circumactus ala prehendit circum clamantem,
 Sed postquam filios deuorauit passeris & ipsam,
 15 Hunc quidem clarum fecit Deus, qui ostendit:
 Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuri.
 Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
 Ut igitur terribilia portenta deorum subiere hecatombas:
 Calchas autem statim postea satycinans dixit,
 20 Cur muti facti estis comati Achii?
 Nobis quidem hoc ostendit signum magnum prudens Iupiter.
 Serum, & tarde perficitur, cuius gloria nunquam peribit.
 Ut hic filios deuorauit passeris, & ipsam,
 Octo, sed mater nona erat, quæ peperit filios:
 25 Sic nos tot annos bellabimur hic:
 Decimo autem ciuitatem capiemus Latiniam.
 Ille sic interpretabatur: hæc iam nunc omnia perficiuntur.
 Sed age manete omnes bene ocreati Achii
 Isthic quoadusq; ciuitatem magnam Priami capiamus.
 30 Sic dixit. Argiui. & Valde clamarunt, (circum. a. naues
 Terribiliter resonuerunt clamantibus Achiiis)
 Sermonem laudantes Vlyssis diuini.
 His autem dixit Gerentus eques Nestor:
 Proh facinus certè pueris similes loquimini
 35 Infantibus, quibus non sunt cura bellicosa opera
 Quò iam pactaq; & iuramenta ibunt nobis?
 In igne iam consiliaq; erunt curaq; virorum.

Portentū Dra-
conis qui pas-
seres deuora-
uit.

Nestoris ver-
ba ad milites.

Σπονδύλ' τ' ἄκρητοι, καὶ δεζίαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Αὐτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' εἰδαινόμεν, ἐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.
 Ατρείδῃ, σὺ δέ θ' ὥς ᾤοντο ἔχων ἀστεμφέα βουλῇ,
 Ἀρχεὺ εἰργείοισι καὶ κρατερὰς ὕσμινας,
 Τὸς θ' οἱ εἰς φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν ἀχαιῶν
 Νόσφισ βούλ' ἴωσ'· αἴσις δ' ἐκέσσεται ἀντὶ γὰρ
 Πεὺν ἄργος οἱ ἶεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγόχοιο
 Γνώμεναι εἴτε ψεύδους ὑπόχρεσις ἦε καὶ ἐκί.
 Φημὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἔτι ὑπάρχοντα κρονίωνα
 Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, τρώεσσι θόνον καὶ κῆρυξ φέροντες,
 Ἀφράπλων ὅτι δέξι', ἐναίσια σήματα φαίνων.
 Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέτω οἶκόνδε νέεσθαι,
 Πεὺν πινὰ παρ' τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 Τίσσεσθαι οἱ ἑλένης ὀρμήματα τε σοναχὰς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκ πάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
 Απὸ δέ τῳ ἦς νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης,
 Οφρα πρὸς ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ὀπίσπῃ.
 Ἀλλὰ ἀνὰ ξαντὸς τ' εὐμήδεος, πείθεο τ' ἄλλω·
 Οὐτοὶ ὑπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅ, τι κεν εἴπω,
 Κεῖν' ἀνδρας καὶ φύλα, καὶ φρήττας ἀγάμεμνον,
 Ὡς φρήτῃ φρήτῃ φιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοισ·
 Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης, καὶ τοὶ πείθωνται ἀχαιοί,
 Γνώσῃ ἐπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
 Ἡδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· καὶ σφέας γὰρ μαχέσονται.
 Γνώσεαι οἱ εἰ καὶ θεασεσὶ πόλιν ἐκ ἀλαπάξεις,
 Ἡ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφροδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ἡ μὰν οὐτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον ἦας ἀχαιῶν.
 Αἱ γὰρ ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθιυαίη, καὶ ἄπολλον,
 Τοιῦτι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν ἀχαιῶν.
 Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις πριάμοιο ἀνακτ' ὅ,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε ᾤδομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' κρονίδης ζῶς ἄλγ' ἔδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀφρήκτοισι εἰδᾶς καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἀχιλλεύς τε μαχεσάμεθ' εἶνεκα κλέους

ῥε. ἔδωκεν.

Αντιβίος

Sacraq; mera, & dextra quibus credidimus.

Frustra enim verbis contendimus neq; aliquam rationem

Inuenire possumus, etsi multo tempore hic moremur,

Atrida, tu autem sicut prius, habens firmū consilium,

Impera Achivis in fortibus praelijs:

Hos autem sine corrumpi unum & duos qui ab Achivis

Secusum consultant: profectus autem non erit ipsis,

Prius Argos ire quam & Iouis Aegida-tenentis

Cognoscamus, an falsa promissio, an & non,

10 Dico enim igitur annuisse præpotentem Saturnidem

Die illo, quando nauibus in citis conscenderunt

Argiui, Troianis mortem & parcam ferentes,

Fulgurans dextera, fausta signa ostendens,

Quare non aliquis prius festines domum redire,

15 Priusquam aliquis apud Troianorum uxorem dormiat,

Punire & Helena abitumq; gemitusq;

Si autem aliquis nimium velit domum ire,

Tangat suam nauem bonas sedes habentem & nigram,

Vt ante alios mortem & fatum assequatur,

20 Sed rex tu bene cura, & crede alteri,

Non abiectum verbum erit quodcunq; dicam.

Secerne viros per gentes & per tribus Agamemnon:

Vt tribus tribubus auxilientur, gentes & gentibus.

Si autem sic facies, & tibi obediunt Achivi,

25 Cognosces postea quis ex ducib; ignavus sit, qui sue ex militi-

siue qui strenuus erit per se ipsos. n. pugnabunt. (bus

Cognosces vero si & ex vaticinio ciuitatem non destrues.

An virorum ignavia & imperitia belli.

Hunc respondens alloquutus est rex Agamemnon:

30 Certè quidè rursus dictione sententia vincis filios Achiuorū,

Vtinam enim Iupiterq; pater, & Pallas & Apollo,

Tales decem mihi consultores essent Achiuorum.

Sic citò nataret ciuitas Priami regis

Manibus sub nostris, captaq; direptaq;

35 Sed mihi Aegiochus Saturnides Iupiter dolores dedit,

Qui me inter incurabiles lites & contentiones inijcit.

Etenim ego Achillesq; pugnavimus gratia puella

Nestorem lau-
dat Agame-
mnon,

Con-

Αντιβίοις ἐπέεσσιν. ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπύνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλήσομεν, ἔκ' ἔτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεταί κ' εἰ ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ὅππῃ δειπνον, ἵνα ξυλάγωμεν ἄφ' ἡ.
 Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάτω, εἰ δ' εἰ ἀσπίδα θέστω,
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 Εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέστω.
 Ὡς κε πανημέριοι συγερῶ κρινώμην ἄφ' ἡ.
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεταί κ' εἰ ἠβαιόν,
 Εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μὲν ὁ ἀνδρῶν.
 Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ σήθεσιν
 Ασπίδος ἀμφιβρότης, πρὶ δ' ἐγχεί χεῖρα καμῖται.
 Ἰδρύσει δὲ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα πταίνων.
 Οὐδέ κ' ἐγὼν ἀπαύδω θεμάχης ἐξέλοντα νοήσω
 Μιμνάζειν παρθνησὶ κορωνίσιν, ἃ οἱ ἔπειτα
 Ἀρκιον ἔσσηται φυγέειν κύνες ἠδ' οἰωνός.

25. ἔρεξε

Ὡς ἔφατ'. ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 Ἀκτὴ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
 Προβλήπῃ σκοπέλω· τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἠένθαι γήυνται.
 Ἀνσάντες δ' ὀρέοντο, κεδαιδέντες κτ' νῆας,
 Κάπνισάν τε κτ' κλισίας, καὶ δειπνον ἔλοντο.
 Ἀλλ' ὁ δ' ἄλλω *ἔρεξε θεῶν αἰεττοεταίων,
 Εὐχόμεν' ὁ θάνατόν γε φυγῆν καὶ μῶλον ἄφ' ἡ
 Αὐτὰρ ὁ βουῶν ἰέρδυσεν ἀνὰ ξανδρῶν ἀγαμέμνων
 Πίονα, πενταέτηρον, ἔσθρμενέϊ κρονίωνι.
 Κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας πῖνα χαλῶν·
 Νέστορα μὲν πρῶτισυ, καὶ ἰδομενῆα ἀνακλῖα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αἶαν τε δύω, καὶ τυδείῃ υἱόν.
 Ἐκτον δ' αὖτ' ὀδυσῆα διὲ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βολῶν ἀγαθὸς μεγέλαθ'·
 Ἥδεε γὰρ κτ' θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.
 Βουῶν ὃ πρῶτος ἔσαντο, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπαύχόμεν' ὁ μετέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, ἀλθέει νάϊων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δύσθαι καὶ ὅππῃ κλέφας ἐλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρυμνὴς βαλέειν πριάμοιο μέλαθρον

Αἰθαλόων

Contrarijs Verbis: ego autem incepti litem.

Si a. Unquam in Unum consultabimus, non amplius postea
Troianis dilatio mali erit, neque paululum.

Nunc autem Venite ad cœnam, Et conducamus Martem.

Benè quidem aliquis hastam acuat, benè & scutum ponat,

Benè & aliquis equis cœnam det Veloces pedes habentibus,

Benè & aliquis currū stringat, Videns belli curam habeat,

Vt per totam diem saeuo decernamus Marte. i. bello.

Non enim cessatio postea erit, neq. paululum:

10 Nisi nox Veniens dirimat robora Virorum.

Sudabit quidem alicuius lorum circa pectora

Scuti circumtegentis hominē: circa. a. lancea manū fugita-

Sudabit & alicuius equis politum currum trahens.

Quem autem ego seorsum a pugna Volentem intelligam

15 Manere apud naues rostratas, non ei postea

Possibile erit fugere canes & aues.

Sic dixit: Aigiui. & Valde strepuerunt, sicut quando flu-

Littore in alto, quando mouet Notus Veniens

Porrectum ad scopulum, quem nunquā fluctus relinquunt

20 Diuersorum Ventorum, quando huc Vel illuc fiunt:

Surgentes. a. ruebant sparsi ad naues,

Fumigaruntq. in tentorijs & cœnam capiebant.

Alius. a. alij sacrificabat deorum semper existentium,

Orans Et mortem fugeret, & stragem Martis.

25 Sed hic bouem sacrificauit rex Virorum Agamemnon

Pinguem, quinquennem, Valde potenti Saturnidæ,

Vocauit autem senes optimates omnium Græcorum,

Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,

Sed postea Ataces duos, & Tydei filium:

30 Sextum autem rursus Vlyssē Ioui consilio similem:

Spontaneus autem ei Venit Vocem bonus Menelaus.

Sciebat enim in animo, quantum frater laborabat.

Bouem. a. circumsteterunt, & salsas fruges acceperunt.

Hic crans dixit rex Agamemnon.

35 Iupiter gloriosiss. max. nigras nebulas-faciens, in æthere

Non prius sol occidat & tenebræ adueniant,

Quam me prorsus deicere Priami palatium

Græci ad bel-
lum sese pa-
rant.

Agamemno-
nis ad Iouem
preces.

Ardens:

Αἰθαλόεν, ὥρῃσαι ὃ πυρὸς δῆϊοιο θυρετρα·
 Εκτόρεον ὃ χιτῶνα φειρήθεοσι δαΐξαι
 Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Πρωῖες ἐν κονίῃσιν ὁδὸν λαζοῖατο γαῖαν,

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε κρονίων·
 Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγατον ὄφελεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο, καὶ ἐλοχύτας περβάλοντο,
 Αὐ' ἔρυσαν μὲν ὥρῃται καὶ ἐσφαζαν καὶ ἐδείραν,
 Μηρὲς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῇ δ' ὤμοδέτησαν·
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' ὀλίσσιν ἀφύλλοισιν κατέκτανον,
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντες, ὑπείρεχον ἠφαισθιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 Ωπῆσαν τε φειφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ' ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδάετο δαυτὸς εἴσις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητύς ἐξέρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερῷις ἰσπότης Νέστωρ,

στρ. μηδ' ἐπ
 Ἀτρεΐδῃ κύδιζε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Μηκέτι νῦν δ' ἦθ' οὔτι λεγώμεθα, * μηδέ τι δηρὸν
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δ' ἡ θεὸς ἐβγυαλίζει.
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀχειρόντων κτ' νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀδρόοι ὦδε κτ' στρατὸν ἄρῃ ἀχαιῶν
 Ιομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυ ἄρηα.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὸ δ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Αὐτίκα κηρύκεσι λιγυφθόγοισι κέλευσε
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦρῃ.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείωνα διοτρεφῆες βασιλῆες
 Θυῶν κείνοντες, μὲν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδα' ἔχουσ' εἰπίμον, ἀγήραον, ἀθανάτιω τε.
 Τῆς ἑκατὸν θυσανοὶ παλχρῦσεδι ἠερέδοντο,
 Πάντες εὐπλεκέες, ἐπατόμβοις ὃ ἔκαστος·
 Σὺν τῇ παμφάσουςα δέασυτο λαὸν ἀχαιῶν.
 Οτρυνόουσ' ἵεναι. ἐν ᾗ δένθη ὥρσεν ἑκάστον

Ardens: Erere & igne combustiuo portas.

Hectoream Verò loricam circa pectora diuidere

Ense scissam, multi & circa ipsum socij

Proni in pulueribus mordicus capiant terram.

5 *Sic dixit: neque ei perfecit Saturnides:*

Græci sacra
faciunt.

Sed hic suscepit quidē sacrificia, laborem & magnū augebat

Sed postquam precati sunt, & molas proiecerunt,

Rursus traxerunt quidē primū, et iugularūt et excoriarūt,

Cruraq; inciderunt, Valdeq; omento cooperuerunt

10 *Dupliciter facientes: in ipsis aut crudas carnes posuerunt:*

Et hac quidem lignis scissis sine folijs & rebant.

Intestina autem insigentes tenebant super Vulcanū. i. ignē.

Sed & ibi Valde crura combusserunt, & intestina comederūt.

Minutimq; inciderunt alia, & circum & uia fixerunt,

15 *Assaueruntq; Valde-scierunt, traxeruntq; omnia,*

Sed postquam cessauerunt à labore, feceruntq; conuiuium,

Conuiuati sunt, neq; animus indigebat conuiuio equali.

Sed postquam potus & cibi amorem ademerunt,

His Verbis incepit senilis eques Nestor:

20 *Atride gloriosissime rex Virorum Agamemnon,*

Ne nunc diu it erum dicamus, neque diu

Differamus opus, quod Deus dabit.

Sed age, pracones quidē Achiuorum aream-loricam habē-

Populum & vocantes congregent ad naues:

(tuum

25 *Nos autem congregati hic in exercitu lato Achiuorum*

Eamus, & citius suscitemus impetuosum Martem.

Sic dixit: neq; nō persuasus est rex Virorum Agamēnon.

Statim preconibus arguta Voce-praditis iussit

Vocare ad bellum capite comatos Achiuos.

30 *Hic quidem Vocauerūt. illi. a. cōgregati sunt Valde & elociter.*

Græci ad bel-
lum coeunt.

(nerua,

Hi autem circa Atridem diuini reges

Irruerunt distinguētes: simul. a. glaucos-oculos habēs Mi-

Aegidē habens Valde honoratam, non senescentē, immorta-

Cuius centum fimbriae totæ aureæ pendeant,

(lemq;

35 *Omnes benè-plicate, centū nummorum autem & naquaq;*

Cum hac impetum faciens ibat per populum Achiuorum:

Adhortans ire, robur autem immisit & niuscuiusque

Animos

Καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων χυετ' ἢ ἐνέεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἡύτε πῦρ αἰδηλὸν ὅππῃ φλέγει ἄσπετον ὕλῳ
 Οὔρεσθ' ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται ὀμυγή.
 Ὡς τῇδ' ἐρχομένων ἄπο, χαλκοῖ δ' ἀσπεσίῳ
 Αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρεσθ' ἐρανὸν ἵκει·
 Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετελιῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Χλωῶν, ἢ γεράων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, καὶ σπρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτ' ὄντι ἀγαλλόμεναι πτερυγέσσι,
 Κλαυθρὸν περ καὶ θιζόντων, σμαρταί δέ τε λειμῶν·
 Ὡς τῇδ' ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἐς πεδίον προχέοντο σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῇ τε καὶ ἵππων.
 Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμανδρίῳ ἀνδρμόεντι
 Μυεῖοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη·
 Ἡύτε μυῖων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
 Αἶτε κτ' ἑσθμὸν ποιμνήϊον ἠλδοκοῖσιν
 Ὡρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάρος ἀγλαὴ δάει·
 Τόσσοι ὅππῃ τρώεσσι κερηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσαντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 Τὸς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
 Ρεῖα διακινέωσιν, ἐπεὶ καὶ νομῶ μυχέωσιν·
 Ὡς τοὺς ἠγρόνους διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Ὑσμίνῳ δ' ἵεναι μῦθ' ὃ κρείων ἀγαμέμνων
 Οἰματα καὶ κεφαλῇ ἵκελθ' διὺ τερπικραύνῳ,
 Ἀρεῖ ὃ ζώνῳ, στέρνον δὲ ποσειδάωνι.
 Ἡύτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρεσθ', (ὃ γὰρ τε βόεσσι μετὰ φέπει ἀγρομένησι)
 Τοῖον ἄρ' ἀτρεΐδῳ δῆκε ζῶς ἥματι κείνῳ
 Ἐκωρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχὸν ἠρώεσιν.
 Ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἐχρυσά·
 (Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴσέ τε πάντα·
 Ἡμεῖς ὃ κλέεσθ' οἶον ἀκούομεν, ἐδέπιδμεν)
 Οἵπινες ἠγρόνους δαναῶν καὶ κοῖραν οἵσαν·
 Πληθὺν δ' ἐκὰδ' ἐγὼ μυθήσομαι, ἐδὲ ὀνομύω,

Animo. Ut incessanter bellaret & pugnaret.

His. a. statim bellum dulcius factum est, quam redire

Super nauibus concavis dilectam in patriam terram.

Velut ignis lucens (vel edax) comburit immensam syluam

Montis in Verticibus procul autem apparet splendor:

Sic horum abeuntium, aris diuini.

Splendor Valde apparens per aerem in cælum ibat.

Horum sicut autum Volatiliū gentes multæ,

Anserū, Vel gruum, Vel cygnorum longum-collum haben-

10 Asiatico in portu, Caystrij circa fluentia, (cum

Huc & illuc Volant gaudentes alis,

Resonanter sedentium, resonat autem & pratum:

Sic horum gentes multæ a nauibus & tentorijs

In planitiem ruēbant Scamandrium: sed subius terra

15 Terribiliter resonabat pedibus ipsorumq; & equorum.

Steterunt autem in prato Scamandrio florido

Infiniti, quotq; folia & flores gignuntur tempore Verno

Velut muscarum frequentium gentes multæ,

Quæq; in stabulo pastoralis errant

20 Tempore in Verno, quandoq; lac Vasa madefacit.

Toti contra Troianos comati Achivi

In campo stabant, disrumpere prompti.

Hos autem Et greges magnos caprarum caprarū Viri

Facile distinguunt postquam in pascuis miscentur:

25 Sic hos ductores digerebant huc & illuc

Vt ad prælum irent: inter quos rex Agamemnon

Oculis & capite similis Ioue gaudenti fulmine,

Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.

Velut bos in armento Valde eximius est omnium

30 Taurus: (hic enim boues inter relucet congregatas.)

Talem Atridem posuit Iupiter die illo,

Valde præstantem inter multos & eximium heroas.

Dicite nunc mihi Musæ cælestes domos habentes,

(Vos enim deæ estis, adestisq; scitisq; omnia:

35 Nos aut jamam solum audiuius neq; quicquā scimus.)

Qui duces Danaorum & Principes erant.

Multitudinem autem non ego dicam, neq; nominabo,

Musarum in-
uocatio.

Οὐδ' εἴ μοι δέχα μὲν γλῶσσαι, δέχα δ' ὅσ' ἴματ' εἶεν,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
 Εἴ μ' ἢ ἐλυμπιάδες μοῦσαι, διὸς ἀλγύχοιο
 Θυματέρες, μνησάμεθ' ὅσοι ὑπὸ ἱλίον ἦλθον.
 Ἀρχὸς δ' αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε παρπάσας.

ΚΑΤΑΛΟ-
 ΓΟΣ ΝΕΩΝ
 ΗΤΟΙ ΒΟΙΩ
 ΤΙΑ.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν πινέλεως καὶ λήϊτος ἦρχον,
 Ἀρκεσίλαός τε, παρδολύωρ τε, κλόνιός τε.
 Οἳ δ' ὑεῖλυ ἐνέμοντο, καὶ δαυλίδα πετρήεσαν,
 Σχοῖνόν τε, σκῶλόν τε, πολύκημρόν τ' ἐτεωνόν,
 Θεσπειαν, χρσῖάν τε, καὶ δ' ῥύχρον μυκαλησόν,
 Οἳ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμοντο, καὶ εἰλέσιον, καὶ ἐρυθράς,
 Οἳ τ' ἐλεῶν εἶχον, ἢ δ' ὕλιν, καὶ πετεῶνα,
 Ωκαλέιν, μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πολίεθρον,
 Κώπας, εὐτρησίην τε, πολυτρήσωνά τε δίσβιν,
 Οἳ τε κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' ἀλῖαφτον,
 Οἳ τε πλάταιαν ἔχον, ἢ δ' οἳ γλίσσαν τ' ἐνέμοντο,
 Οἳ δ' ὑπὸ θήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πολίεθρον,
 Ορχηστὴν δ' ἱερὸν ποσειδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 Οἳ τε πολυσάφυλον ἄνλιν ἔχον, οἳ τε μίθειαν,
 Νίσσαν τε ζαθέιν, * ἀνθηδόνά τ' ἐρατόωσαν.
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δ' ἐκάστη
 Κῆρροι βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βάλινον.
 Οἳ δ' ἀσπληδὸνα ναῖον, ἢ δ' ὄρχομενὸν μινύειον,
 Τῶν ἦρχ' ἀσκάλαφος καὶ ἰάλμενθ', ἦες ἄρηθ',
 Οὓς τέκεν ἀσύοχι δόμῳ ἄκτορος ἀζείδαο,
 Παρθένος αἰδεῖν ὑπὸ ῥῶϊον εἰσαναβάσσει
 Ἀρηὶ κρατερῶ· ὃ δ' οἳ παρελέξατο λάδρη.
 Τῶν δ' τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ὀτιχέωντο.
 Αὐτὰρ φωκῆων χεδῖος καὶ ὀπίστροφθ' ἦρχον,
 Υἱὸς ἰφίτου μεγαθύμου ναυβολίδαο.
 Οἳ κυπρίστον ἔχον, πυθῶνά τε πετρήεσαν,
 Κείσαν τε ζαθέιν, καὶ δαυλίδα, καὶ πανοπίαν,
 Οἳ τ' ἀνέμωρειαν καὶ ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἄρ' παρ ποταμὸν κηφιστὸν δίον ἐνολον,
 Οἳ τε λίλαμαν ἔχον πηγῆς ὅπῃ κηφιστοῖο.
 Ταῖς δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ μὲν φωκῆων σίχας ἔσασαν ἀμφιέποντες

28. ἰσονίε ζαθ.
 28. καὶ, Κρεῦ-
 σάντε ζαθ.
 28. καὶ, Νύσαν
 τε ζαθ.
 28. καὶ Φρεάς
 τε ζαθέας.

Βοιωτῶν

Neg, si mihi decem quidem lingua, decem & ora essent,
Vox & infrangibilis, arcum & mihi cor inesset:

Nisi caelestes Musæ Iouis Aegiochi

Filia commemorarent quot sub Ilium Venerunt.

Principes navium dicam, nauesq; omnes.

BOEOTIIS quidem Menelaus & Leitus imperabant,

Arcefilausq; Prothoenorq; Cloniusq;

Quiq; Hyriem habitabant & Aulidem petrosam,

Schaenumq; Scolumq; iugosamq; Eteonam,

10 Thessiam, Greamq; & latū-locum-habentē Mycalesum:

Quiq; circum Harma habitabant, & Ilesium, & Erythras:

Quiq; Elcona tenebant, & Hylem, & Pereona,

Ocalara, Medeonaq; benè-edicatam urbem,

Copas, Eutresinq; multas-columbas-habentemq; Thisbē:

15 Quiq; Coroneam & herbosam Haliartum,

Quiq; Plateam possidebant, & qui Glissam habitabant:

Quiq; Hypothebas habitabant benè edificatam urbem,

Onchestumq; sacrum Neptunium clarum nemus:

Quiq; Sitiseram Arnem habitabant, quiq; Midiam,

20 Nissamq; diuinam, Anthadonaq; Sitimam:

Horum quidem quinquaginta naues ibant, in unaq;aq;

Pueri Boeotiorum centum & viginti ibant.

Qui. S. Aspledona habitabant, & Orchomenū Minyeis,

Hic imperabat Ascalaphus & Ialmenus, filij Martis,

25 Quos peperit Astyoche in domo Actoris Azide,

Virgo Verecunda, superiorem partē domus cum ascendisset

Marti forti: hic autem ipsi concubuit clam,

Horum triginta concava naues ibant,

Sed Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant,

30 Filij Iphiti magnanimi Naubolide:

Qui Cyparissum habitabant, Pythonaq; petrosam,

Crissamq; diuinam & Daulida, & Panopea,

Quiq; Anemoria, & Hyampolin circumhabitabant:

Quiq; apud fluvium Cephissum diuinum habitabant:

35 Quiq; Lileam habitabant fontem in Cephisso:

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Hi quidem Phocensium turmas ordinarunt circa laborantes:

Βοιωτῶν δ' ἐμπλήω ἐπ' ἀρίστερά θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνδεν οἴλητο ταχὺς αἶας,
Μείων, ἔπ' τόσους γε, ὅσους τελαμώνιοι αἶας,
Αλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἔλω, λινοθώρηξ,
Εργασίη δ' ἐκέκαστο πάνελλυιας καὶ ἀχαιῆς.
Οἱ κύνον τ' ἐνέμοντ', ὁ πόεντά τε, χαλκιάφον τε,
Βῆσάν τε, σκάρφω τε, καὶ ἀνγυαῖς ἐρατεινάς,
Τάφω τε, θρόνιον τε, βοαχρεῖ ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσεράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
Λοκρῶν οἵ ναῖοισι πέριω ἱερῆς Διόβοιης.

Οἱ δ' εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες ἄβαντες,
Χολκίδα, τ' εἰρέτεια τε, πολυστάφυλόνδ' ἰστιάαν,
Κήεινθόν τ' ἔσθαλον, δίον τ' αἰπὺ πολίεθρον,
Οἷ τε κάρυσον ἔχον, ἡδ' οἱ σύρναναιετάσσκον.
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνδ' ἐλεφνώωρ, ὃς αἶψα φητο,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
Τῷ δ' ἅμ' ἄβαντες ἔποντο δοοὶ ὅπιδεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελιῆσι
Θώρηκας ῥήξιν δηῖων ἀμφὶ σῆθεσι.

Τῷ δ' ἅμα τεσσεράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
Οἱ δ' ἄρ' ἀθλιάς εἶχον ἐυκτίμενον πολίεθρον,
Δῆμον ἐρεχθῆτο μεγαλήτορ, ὃν ποτ' ἀθλιάη
Θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε ᾧ ζείδωρ ἄρουρα,
Καὶ δ' ἐν ἀθλιάῃσ' εἰσεν ἐὼ ἐνὶ πόντι νηῶ.
Εὐθάδε μιν τῶροι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται
Κῆροι ἀθλιάων, περ τελλομένων ἐνιαυτῷ.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδ' υἱὸς πετεῶο μενεαυτός.
Τῷ δ' ἔπως τις ὁμοῖτο ὅππῃ χονίων χλύετ' ἀνὴρ,
Κοσμηῆσαι ἴωποις τε καὶ ἀνέρας ἀπιδιώτας.
Νέστωρ οἱ ἔειπεν· ὁ γὰρ περ γυῖες φητο ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

28. ἄγε τρισ-
καίδεκα

Αἶας δ' ἐκ σαλαμῖν * ἄλλο δυοκαίδεκα νῆας,
Στήσε δ' ἄγων, ἴν' ἀθλιάων ἴσαντο φάλαγγες.

28. Τροίζην
28. Νῆσόν τ'
αἰγίαν,

Οἱ δ' ἄγρος τ' εἶχον πύρρον δά τε τοιχόεσσαν,
Ερμύονω, ἀσίνω τε, βαθύν κ' ἱκόλπον ἐχούσας,
Τροίζην, * ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ὀπίσσωρον,
Οἱ τ' ἔχον * αἰγίαν, μάσητά τε κῆροι ἀχαιῶν.

Bæotiorum autem propè in sinistra armabantur.
Locrensibus autem dux erat Oileus Velox Ajax
Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax
Sed multò minor: parvus. n. erat, linteum thoracem habēs.

Locri.
Ajax Oilei.

5 Lancea autem ornabat omnes Græcos & Achivos.
Qui Cynumq; habitabant, Opoentq; Calliarumq;
Bessamq; Scharphemq; & Augias amabiles:
Tarpheq; Thronumq; Boagrii circum fluenti:
Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur
10 Locrum, qui habitabant è regione sacram Eubæam.

Qui aut Eubæam habitabant robora spirantes Abantes
Chalcidaq; Iretriamq; abundantemq; Suis Histiam:
Cerinthumq; maritimam, Diiq; altum oppidum:
Quiq; Carystum incolebant, & qui Styra habitabant:

15 Horum rursus dux erat Elephenor, ramus Martis
Calcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc simul Abantes sequebantur Veloces, à tergo comati.
Pugnaces, prompti porrectis hastis
Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora.

Elephenor.

20 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.
Qui autem Athenas habitabant benè edificatam urbē, Athenienses.
Populū Erechthei magnanimi, quem aliquando Minerva
Nutriuit, Iouis filia, peperit autem alma Tellus,
Athenis autem collocavit in suo pingui templo.

25 Illic enim ipsum tauris & agnis placant
Pueri Atheniensium absolutis singulis annis:
His rursus præerat filius Petri Menestheus
Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis
In instruendis equitibusq; & viris sentigeris:

Menestheus.

30 Nestor solus contendebat, hic. n. etate grandior erat:
Hunc simul quinquaginta nigrae naues sequebantur.

Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naues.
Statuit autem ducens ubi Atheniensium stabant phalanges,

Ajax Tela-
monius.

Qui. a. Argosq; habitabant, Thirynthaq; benè-muratā,
Hermionem, Asinemq; profundum sinum habentes:
Træzenam, Eionasq; & Sitibus-consitam Epidaurum,
Quiq; habitabant Aeginā, Masetamq; iuvenes Achivorum:

e ij

Τῶν δ' αὖθ' ἠγμὸνδε βολῶ ἀγαθὸς διομήδης,
 Καὶ δένελε καὶ παῖθ' ἀγακλειτὸ φίλθ' υἱός.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ἐρύαλθ' τρίταλθ' κίεν ισόθεθ' φῶς,
 Μηκισέως υἱὸς ταλαϊονίδαο ἀνακτος.

Συμπαίτων δ' ἠγεῖτο βολῶ ἀγαθὸς διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλειναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ μυκῆνας εἶχον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Αφνειὸν τε κέρεινον, εὐκτιμένας τε κλεωνάς,
 Ορνειάς τ' ἐνέμοντο, αἶραι θυρέω τ' ἐρατεινῶ,
 Καὶ σικυῶν', ὅθ' ἄρ' ἄδρηστος παρῶτ' ἐμβασίλδεν,
 Οἱ δ' ὑδρησίω τε καὶ αἰπεινῶ γονόεσαν,
 Πελλωῶν τ' εἶχον, ἥ δ' ἄλκιον ἀμφενέμοντο,
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' ἐλίκω δρεῖαν.
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
 Ατρείδης. ἅμα τῶν πολὺ πλείσοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόροπα χαλκὸν
 Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπαρεν ἡρώεσιν,
 Οὐκ' ἄριστος ἔλω, πολὺ ὅ πλείσοις ἀγελαούς.

γε. καὶ παῖ-
 σαν,

γε. φάειν

γε. οἱ πύλον

Οἱ δ' εἶχον κοίλῳ λακεδαίμονα * κητώεσαν,
 Φαίω * τε, σπάρτῳ τε, πολυτρήωνά τε μέσσην,
 Βρυσηάς τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐγείας ἐρατεινάς,
 Οἷτ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον ἔλθ' τ' ἔφαλον πολίεθρον,
 Οἷτε λάαν εἶχον, ἥ δ' * οἷτυλον ἀμφενέμοντο.
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βολῶ ἀγαθὸς μενέλαος
 Εξήκοντα νεῶν· ἀπ' αὐτῶν δὲ θωρήσσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸ κίεν ἦσι παρὰ θυμῷ πεποιθὼς
 Οπρωῶν πόλεμόνδε· μάλιστ' ὅτε το θυμῷ
 Τίσσεται ἐλένης ὀρμήματα τε σοναχάς τε.

Οἱ δ' πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀφύλῳ, ἐρατεινῶ,
 Καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκλίτον αἶψυ,
 Καὶ κυπαισιήεντα, καὶ ἀμφιγύειαν ἔναϊον,
 Καὶ πηλεῶν, καὶ ἔλος, καὶ δόριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 Ἀντόμεναι δάμνουν τὸν θρηῖκα παῖσαν ἀοιδῆς,
 Οἱ χαλὴν δὲν ἰόντα παρ' εὐρύτου οἱ χαλῆθ'.
 Στεῦτο γὰρ δ' ὀχόμενθ' νικησέμεν εἴ πορ' αὖ αὐταὶ
 Μοῖσαι ἀείδοιεν κοῦραι διὸς ἀλγίοχοιο.
 Αἱ δ' ὀχολοσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοκ' ἦμι

His rursus praeerat bello strenuus Diomedes,
Et Sthenelus Capanei inclyti dilectus filius.
Vna. & cum his Euryalus tertius ibat, similis deo Vir,
Mecistei filius Talaionida regis.

Diomedes.
Sthenelus.
Euryalus.

5 Omnibus autem praeerat strenuus in praelio Diomedes.
Hos autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.

Mycenenses.

Qui autem Mycenae incolebant celebrem urbem,
Opulentamq; Corinthum bene-habitasq; Cleonae,
Ornatasq; habitabant, Arathyreamq; amabilem,

10 Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit:

Quiq; Hyperesiamq; & excelsam Genceffam,
Pellenamq; habitabant, & Aegium incolebant,
Et omnem oram illam maritimam, et circa Helicē spatiosam,
Horum centum nauibus imperabat rex Agamemnon

Agamemnon.

15 Atrides: simul hunc quam plurimae & praestantissimae
Copiae sequebantur: & ipse induit splendidum as
Exultans, quia omnes inter elucebat heroas: (copias.

Quoniam strenuissimus erat, & quam plurimas ducebat

20 Quiq; habitabant concavam Lacedaemona immensam, Lacedaemo-
Pharemq; Spartamq; abundantemq; columbis Messenem: nij.

Brystiasq; habitabant, & Augias amabiles:

Quiq; Amyclas tenebant, Helosq; maritimum oppidum:

Quiq; Laam habitabant, Oetylon & incolebant:

His ipsius frater praeerat in-praelio strenuus Menelaus,

Menelaus.

25 Sexaginta nauibus: seorsim, a. (i. a. copiis Agam.) arma-
Sed ipse ibat suis studiis fretus (bantur,

Adhortans ad bellum, maxime vero cupiebat animo
Vlcisci Helena motusq; gemitus.

Quiq; Pylumq; habitabant & Arenen amabilem,

Pylij.

30 Et Thryon, Alphei vadum, & bene-aedificatum Aepy:

Et Cyparisseentem & Amphigeniam habitabant,

Et Preleon & Helos, & Doreon, ubi Musae

Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarunt cantu,

Thamyris fa-
bula.

Ex Oechalia venientem ab Euryto Oechaliensi rege:

35 Asserebat. n. gloriabundus, se relaturum-victoria, etiam si
Musae canerent secum filiae Iouis Aegiochi. (ipse

Ille autem iratus, cecum fecerunt, & ei cantum

e iij

Θεσπεσίην ἀφέλονται, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστὴν.
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδ' ἐξελέσθαι ἰπποτά Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔβριχοντο.

Οἱ δ' ἔχον ἀρχαδίην, ἔπειτα κυκλιῶν ὄρ' αἰπὺν,
 Αἰπύπον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀλγχιμαχίται,
 Οἱ φένεον τ' ἐνέμοντο καὶ ὄρχομενδὸν πολὺμηλον,
 Ρίπην τε, στρατίην τε, καὶ ὠνέμεσσιν ἐνίστην,
 Καὶ τελέην εἶχον, καὶ μαντινέην ἐρατεινίην,
 Σπυρμηλὸν τ' εἶχον, καὶ παρῤασίην ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' ἀλκίμοιο πᾶσι κρείων ἀγαπήνωρ
 Εξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάσθῃ

25. πολεμίζον

Ἀρχαῖδες ἀνδρες ἐβαινον ὅπισσάμενοι * πολέμοιο.
 Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμοις περᾶν ὅττι οἶνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ ἔσφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἱ δ' ἄρα βουπρεσίον τε καὶ ἥλιδα δῖαν ἔναμον,
 Οἶον ἐφ' ὕρμινη καὶ μύρσιν ἔρατώσασα,
 Πέτρην τ' ὠλενίην, καὶ ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσθῃ
 Νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἐμβαλλον ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχ' ἔχον καὶ θάλαπ' ἠγνυσάδην,
 Υἱες, ὁ μὲν, κτεάτου, ὁ δ' ὀρύτου ἀκτοείων.
 Τῶν δ' ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρεταρὸς διώρης
 Τῶν ὃ τετάρτων ἦρχε πολύξειν' ἔδοειδης,
 Υἱὸς ἀγαθένης ὀλυνθιάδης ἀνακλῆς.

Οἱ δ' ἐκ δουλιχίοιο, ἐχινάων δ' ἱεράων
 Νήσων, ἀναίοισι πέριψ' ἀλὰς ἥλιδος αὐτὰ,
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδ' ἐξελέσθαι ἀτάλαντος ἀφῆι,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διὶ φίλ' ἰπποτά φυλεὺς,
 Ος ποτε δουλίχίον δ' ἀπενάστατο πατρὶ χολωθεῖς.
 Τῷ δ' ἀμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἦγε κεφαλλεύας μεγαθύμοις,
 Οἳ ῥ' ἰθάκην εἶχον καὶ νήειτον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ σάμον ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἠπειρὸν ἔχον, ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.
 Τῶν μὲν ὀδυσσεὺς ἦρχε διὶ μῆτιν ἀτάλαντος

Diuinū ademerunt, & obliuisci fecerunt artē-pulsandi-ci
His rursus praeerat Gerenius eques Nestor: (tharam Nestor,
Horum autem nonaginta concava naues incedebant.

Quiq; habitabant Arcadiam sub Cyllenes montem altū, Arcadij.
5 Prope Aepyti monumentum, ubi viri cominus pugnantes:

Qui Pheneumq; incolebant & Orchomenum pecorosum
Ripenq; Stratienq; & altam Enispen,

Et Tegeam habitabant, & Mantineam amabilem:
Strymhelumq; tenebant & Pharrasien habitabant:

10 His imperabat Ancai filius rex Agapenor, Agapenor.
Sexaginta nauibus: multi autem in naui qualibet
Arcades viri conscenderant rei militaris periti.

Ipsē enim eis dedit Rex virorum Agamemnon
Naues bene-transstratas adtransfretandū nigrum pontū
15 Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant cura.

Qui a Buphrasiumq; & Elidem nobilem habitabant. Buphrasiani.

Quantum agri Hyrmine, & Myrsinus extrema

Petraq; Olexia & Alisium, intus continet:

Horum rursus quatuor duces erant: decē, & virū quūquēq;
20 Naues sequabantur veloces, muli, a. eas conscenderāt Epei:

His quidem Amphimachus & Thalpius praeerant, Amphima-
chus.

Filij alter quidem Cteati: alter autem Euryti Actorionis. Thalpius.

Illis vero Amaryceides imperabat fortis Diore.

Quartis autem praeerat Polyxenus deo similis

25 Filius Agasthenus Augetadae regis, Polyxenus.

Qui autem venerunt ex Dulichio Echinadibusq; sacris Dulichij.
Insulis, quae habitabantur mare ē regione Elidis:

His rursus praeerat Meges similis Marti

Phylides, quem genuit Ioui dilectus eques Phyleus.

Meges .

Qui quondam in Dulichium migravit patri iratus:

Hunc simul quadraginta naues sequebantur.

Sed Vlysses ducebat Cephalenenses magnanimos,

Vlysses.

Qui Ithacam tenebant, Neritum frondosum,

Ithacenses.

Et Crocilia habitabant & Aegilipam asperam:

35 Quiq; Zacynthū habitabant, & qui Samum incolebant:

Quiq; Eperum habitabant: & obiacentia incolebant:

His quidē Vlysses imperabat Ioui consilio par:

28. δ' ἦρχεν.

Τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δωδεκά μιλοπάροισι.
 Αἰτωλῶν δ' ἦρχετο θόας ἀνδράμονας ὕδης.
 Οἱ πατρῶν ἐνέμοντο, καὶ ὤλενον, ἡ δὲ πύλλυλον,
 Χαλκίδουτ' αἰχάλαον, καλυδῶνά τε πετρίεσαν.
 Οὐ γάρ ἐτ' οἶν ἦτο μεγαλήτορος ὕδης ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἐτ' αὐτὸς ἔλω, θάνα δὲ ξανθὸς μελέα-
 ρητο.

Τῷ δ' ὅπῃ πάντ' ἐπέταλτο ἀνασέμεν αἰτωλοῖσι.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' ἰδομενῶς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεσιν,
 Οἱ κνωσσόν τ' εἶχον γόρτυνά τε τειχόεσαν,
 Λύκλον, μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα λύκασον,
 Φαισόν τε, ῥύτιόν τε, πέλεις εὐναεταώσις,
 Ἄλλοι δ' οἱ κρήτιν ἐκατόμωλιν ἀμφενέμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἰδομενῶς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεσιν,
 Μηριόνης τ' ἀπάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' ἦρχε κλείδης ἡὺς τε μέγας τε
 Ἐκ ρόδου ἐννέα νῆας ἄλλῃ ροδίων ἀγρώχων.
 Οἱ ρόδον ἀμφενέμοντο διάτειχα κόσμηθέντες,
 Λίνδον, ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα γέμειρον.
 Τῶν μὲν τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεσιν,
 Οὐ τέκεν ἀσυόχεια βίη ἥρα κληείη,
 Τλὼ ἄγετ' ἔξ ἐφύρης ποταμοῦ δ' ἀπὸ σελλήεντος,
 Πέρσας ἄστα πολλὰ διοτρεφῶν αἰζηῶν.

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὕτω τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκλῳ.
 Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκλει.
 Ἡ δὲ γηράσκοντα λινύμνιον, ὅζον ἄρνος.
 Αἰψὰ δ' νῆας ἐπηξεν. πολὺν δ' ὄγελαδὸν ἀγείρας,
 Βῆ φάγων δ' ὅπῃ πάντων ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 Υἱέες ὕωνοί τε βίης ἥρα κληείης.

28. ἡ δὲ φίλη-
 28. Καί σφισι

Αὐτὰρ ὅγ' ἐς ρόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάχων.
 Τειχεὰ δὲ ὤκηθεν καὶ φυλαδὸν, * ἡ δ' ἐφίληθεν
 Ἐκ δὲ οὗ, ὅς τε θεοῖς καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 Καί σφιν * θεσπέσιον πλῆτον κατέχον κρονίων.
 Νηρῶς δ' αὖ σύμηθεν ἄλλῃ τρεῖς νῆας εἵσας,
 Νηρῶς ἀγλαΐης δ' ὕδης χαρόποιό τ' αἶακας.

Nirōs

Hunc simul naues sequebantur 12. proras-rubras habentes. Aetoli.
Aetolis autem imperabat Thoas Andremonis filius, Thoas.

Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylonem,
Chalcidaq; maritimam, Calydonaq; petrosam:

Non enim amplius Oenei magnanimi filij erant:

Neque item amplius ipse erat mortuus: erat autem flauus
Meleager.

Huic autem omnia erant commissa, ut imperaret Aetolis.

Hunc autem simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

10 Cretensibus autem Idomeneus hasta-clarus praerat:

Qui Cnossumq; incolebant, Gortynaq; bene-cincta mœni- Cretenses.
Idomeneus.

Lycium Miletumq; & albicantem Lyncastum, (bus,

Phaestumq; Rhytiumq; ciuitates bene-habitas:

Alij q; qui Cretam centum-urbium habitabant:

15 His igitur Idomeneus bello-clarus praerat,

Merionesq; similis Marti viros-occidenti.

Meriones.

Hos autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides fortisq; magnusq;

Ex Rhodo nouem naues ducebat Rhodiensium superbiorum, Rhodij.

20 Qui Rhodum habitabant trifariam distincti,

In Lindum, Ielyssumq; & albicantem Camirum:

Horum quidem Tlepolemus hasta-strenuus dux-erat,

Tlepolemus.

Quem peperit Astyochia & Herculeæ, i. Herculi.

Quam duxit ex Ephyre fluuio ab Selleente.

25 Depopulatus ciuitates multas nobilium iuuenum.

Tlepolemus aut postq; nutritus est in domo bene-extru-

Statim patris sui dilectum auunculum interfecit, (ceta,

Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis,

Statim autem naues fecit: multas autem copias colligens,

30 Abijt fugiens per mare: minati sunt enim ipsi alij

Filij nepotesq; fortitudinis Herculeæ, i. Herculis.

Sed hic Rhodum venit errans, ærumnas perpeffus.

Tripliciter autem distincti habitauerunt per-tribus, & dilecti

Aloue, qui Dijs & hominibus imperat: (fuerunt

35 Et ipsi: ingentes diuitias demisit Saturnius.

Nireus autem rursus ex-Syma duxit tres naues equales Nireus,

Nireus, Aglaia filius Charopiq; regis, (sc. laterib,

Nireus

Νιρῶς, ὃς κάλλιπος αὐτῇ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε
 Τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
 Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔλυ, παῦρ θ' εἰπέτο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, κράπαθόν τε, κείσον τε,
 Καὶ κῶν δρυπύλοιο πόλιν, νήσοις τε καλύδνας,
 28. Τῶν δ' αὖ Τῶν αὖ * φείδιππος τε καὶ ἀντίφθ' ἠγυσάδην,
 Θεσσαλοῦ ἦε δῶν ἤρα κλείδαο ἀνακλ' θ'.

Τῶν ὅ τεινέκοντα γλαφυραὶ νέες ὄσιχόντο
 29. Νῦν δ' * αὐτὲς ὅσοι τὸ πελασγικὸν ἄρτος ἐνάμον,

Οἱ τ' ἄλλον, οἱ τ' ἀλόπῳ, οἱ τε τρηχὴν ἐνέμοντο,
 30. Οἱ τ' εἶχον φθίλῳ ἠδ' ἐλλάδα καλλιγυναικα,
 Μυρμιδόνες ὅ καλεῦντο καὶ ἑλλήνες καὶ ἀχαιοί.
 Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἄρτος ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' οἱ γ' ἐπὶ πολέμοιο δυσιχέθ' ἐμνώοντο.
 Οὐ γὰρ ἔλυ ὅστις σφὶν ὀπί σίχας ἠγήσατο.
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρεκς δι' θ' ἀχιλλεύς
 Κέρης χωόμενθ' βεισηίδος ἠὲ κόμοιο,
 Τῷ ἐκ λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα θήβης.
 Καδδὲ μύνητ' ἐβαλεν καὶ ὀπίστροφον ἐλχεσιμῶροις,
 Υἱέας δ' ἰωοῖο σεληπιάδαο ἀνακλ' θ'.

Τῆς οὖν κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσει δαίεμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον φυλάκῳ καὶ πύρρῳσιν ἀνδρεμόεντα,
 Δήμητρ' τέμενθ', ἱππῶν τε μητέρ' αὖ μῆλων,
 Αἰχάλοῦ τ' ἀντρώνα, ἠδὲ πηλεὸν λεχεποῖλῳ.
 Τῶν αὖ παρωτεσίλαθ' ἀρήϊθ' ἠγμένονδε
 Ζωός ἐών· τότε δ' ἠδὲ ἔχεν κτ' γαῖα μέλαινα.
 Τοῦ ὅ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἀλοχ' θ' φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμ' θ' ἠμιτελής. τὸν δ' ἐκτενε δάεδανθ' ἀντῇ
 Νηὸς ὑποθρώσκοντα πολὺ παρωπίσον ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν ἐπ' οἱ ἀναρχοῖσαν, πόθεν γὰρ μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ σφέας κόσμησε ποδάρεκς ὅζ' θ' ἀρηθ',
 Ιφίκλου ἦος πολυμήλου φυλακίδαο,
 Αὐτονοστήγητ' θ' μεγαθύμου παρωτεσίλαου,
 Οπλότερος θ' ἤνε· ὁ δ' ἄρα παρωτερος θ' καὶ ἀρείων,
 Ἡρώς παρωτεσίλαθ' ἀρήϊθ'· ἐδὲ πῶλοι
 Δάονθ' ἠγμένονθ', πόθεν δὲ μιν ἐπὶ λὸν ἐφύτα.

Τῶ δ'

Nireus, qui pulcherrimus vir ad illum venit
 Aliorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem:
 Sed imbellis erat paucæ autem ipsum sequebantur copiae.

Qui autem Nisyrum tenebant, Crapatumq; Casumq;

Et Con Eurypylæ civitatem, insulasq; Calydnas:

His rursus Phidippusq; Antiphus præerant,
 Thessali filij duo Heraclide regis.

Phidippus.
 Antiphus.

Horum triginta concavae naues ordine ibant. (bant:

Nunc autem ipsos quicunq; Pelasgicum Argos habita-

10 Quiq; Alon, quiq; Alopen, quiq; Trechinam incolebant.

Quiq; tenebant Pthiam et Hellada pulchras mulieres ha-
 Myrmidones. a. Vocabantur et Hellenes et Achivi. (bentē. Myrmidones.
 Horum rursus quinquaginta navium erat princeps Achill. Achilles.

Sed hi non belli horridi recordabantur.

15 Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.

Iacebat enim ad naues pedibus-velox diuinus Achilles,

Ob puellam iratus Briseidem benè-comatam,

Briseis.

Quam ex Lyrnesso abstulit, quum multum laborasset,

Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum,

20 Mynetem. a. deiecit & Epistrophum bellicosos

Filios Euenei Selepiade regis.

Ob istam is iacet mærens, citò autem surrecturus erat.

Qui autem habitabant Phylacē & Pyrrhasum floridam

Cereris nemus, Itonaq; matrem ovium,

25 Maritimamq; Antrona & Pteleum herbosum:

Profilaus.

Horum rursus Protefilaus bellicosus dux erat

Quum viueret: tunc aut iam detinebat eum terra nigra:

Huius autem & genas-lacerata uxor in Phylace relictæ est,

Et domus semiperfecta hunc. a. interfecit Dardanus vir

30 De naui desilientem multò primum ante alios Achivos.

Haud tamen isti carebant duce: cupiebant tamen Protefil.

Sed ipsos instruxit: Podarches ramus Martis (ducem. Podarches.

Iphicli filius diuitis-pecore Phylacide,

Frater germanus magnanimi Protefilai,

35 Junior ætate, ille autem prior erat & præstantior,

Heros Protefilaus bellicosus: sic neq; copia

Indigebat duce: desiderabant tamen ipsum ut potè strenuū.

Hunc

Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
 Οἳ δ' φεράς ἐνέμοντο παρὰ βοιβηΐδα λίμνῳ,
 Βοίβλῳ, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐκτιμένῳ ἰαωλκόν,
 Τῶν ἦρχ', ἀδμήτιο φίλῳ παῖς ἐνδεκα νηῶν
 Εὐμηλῳ, τὸν ἔω' ἀδμήτῳ τέκε δὶα γυναικῶν
 ἈλκΗΣΙΣ, πελίας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Οἳ δ' ἄρα μηδὼνῳ καὶ θαυμακίῳ ἐνέμοντο,
 Καὶ μελίβοιαν ἔχον καὶ ὀλιζῶνα τεηχεΐαν,
 Τῶν δ' φιλοκλήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπὶ ἀνεῶν ἔρέται δ' ἐν ἐκάσῃ πεντήκοντα
 Εμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴοι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτο κρατέρ' ἄλγεα πόρῳ,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον ἦες ἀχαιῶν
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονῳ ὕδρου.

Ἐν δ' ὅγε κείτ' ἀχέων πάρα δ' * μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκλήταο ἀνακλῖθ'.
 Οὐδὲ μὲν ἐδ' οἱ ἀναρχοῖσαν, πόδεόν γε μὲν ἀρχόν·
 Ἀλλὰ μέδων κόσμησεν οἴλῃθ' νόθῳ ἦος,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν ῥήνῃ ἔω' οἴλῃ πῶλι πόρῳ.

Οἳ δ' εἶχον τρεῖς κίλῳ, καὶ ἰδῶμβῳ κλωμακόεσαν,
 Οἳ τ' ἔχον οἰχαλίῳ πόλιν δρυῦτος οἰχαλιῇθ',
 Τῶν αὖθ' ἡγείδῳ ἀσκληποῦ δύο πυΐδε
 Ἰητῆρ' ἀγαθῷ, ποδαλείῃθ' ἡδὲ μαχάων·
 Ταῖς δ' τειήκοντα γλαφυραὶ νέες ὀσιχόωντο.

Οἳ τ' ἔχον ὀρμένιον, οἳ τε κηλύῳ ἑσέριαν,
 Οἳ τ' ἔχον ἀσέριον, πτάνοιό τε λακὰ καὶ ἑρῖω,
 Τῶν ἦρχ' ἀρύπυλῳ δαίμονῳ ἀγλαὸς ἦος·
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

κ. Ἀργεῖων

Οἳ δ' * ἀργεῖαν ἔχον καὶ γυρτώνῳ ἐνέμοντο,
 Ορθῳ, ἡλώνῳ τε, πόλιν τ' ὀλοοσσῶνα λακκῳ·
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδε μενεπτόλεμῳ πολυποίτης
 Τιὸς πειειδόοιο, τὸν ἀθανάτος τέκετο Ζεὺς.
 (Τὸν ῥ' ἑσπερίῳ τέκετο κλυτὸς ἰσχυρὸς Διὸς)
 Ἡματι τῷ ὅτε φῆρας ἐπίσατο λαχρήεντας·
 Τὸς δ' ἐκ πηλίου ὤσε, καὶ αἰδίκησσι πέλασεν)
 Οὐκ οἶθ'. ἄμα τῷ γέροντι δὲ ὅζῳ ἀφῆθ',
 Τιὸς ἑσπερίῳ κορώνου κρανείδῳ.

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Qui autem Pheras habitabant apud Bæbeidem paludē,
Bæbem, & Glaphyras & bene edificatam Iacolcum.

His imperabat Admeti dilectus filius & undecim nauibus

5 Eumelus: hunc sub Admeto peperit nobilissima mulierum Alcestis inter Peliae filias forma praestantissima. Eumelus.

Qui vero Methonem & Thaumaciam habitabant,

Et Melibœam tenebant, & Olyzonem asperam;

His Philocteres ipse praeerat iaculandi peritus

philoctetes.

10 Septem nauibus: remiges. a. in & naqua quinquaginta

Conscenderant iaculandi periti ad fortiter pugnandum.

Sed hic quidem in insula iacebat ingentes dolores patiens

Lemnon divina, ubi ipsum reliquerant filij Achivorum

Ulcere laborantem malo perniciosi colubri.

15 Ibi ille iacebat mærens: cito autem recordaturi erant

Argivi apud naues Philoctetae regis,

Neque isti sine duce erant (desiderabant quidem Philoct.

Sed Medon ipsos instruxit Oilei nothus filius, (ducem) Medon.

Quem peperit Rhena sub Oileo & orbium eversore.

20 Quique habitabant Tricem & Ithomen asperam,

Quique habitabant Oechaliam civitatem Euryti Oechalijs:

His rursus duces erant Aesculapij duo filij.

Medici boni, Podalirius & Machaon.

Podalirius.
Machaon.

His triginta concavae naues ordine ibant.

25 Quique tenebant Ormenium, qui que fontem Hyperiam.

Quique incolebant Asterium, Titani que albos Vertices,

Horum dux erat Eurypylus Euamonis praclarus filius.

Eurypylus.

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Quique Argissam tenebant, & Gyrtonem habitabant:

30 Orthen Eleonem que civitatem que Oloossona albam.

His rursus praeerat bellicosus Polypætes

Polypætes.

Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter.

Huac sub Pirithoo peperit incluta Hippodamia

Die illo, quando feras & latus est villosas (.i. centauros)

35 Hos .a. ex Pelio expulit, & ad Aethicas adegit.)

Non solus: & na cum eo Leonteus ramus Martis,

Filius magnanimi Coronae Canide.

Hos

Τοῖς δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τουμὸς δ' ἐκ κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·

Τῷ δ' ἐνὶ νῆσιν ἔποντο μενεπλόλεμοί τε φραιβοί,

Οἱ αὖτε δωδώνῳ δουρίμερον οἰκί' ἔθεντο,

Οἷτ' ἀμφ' ἱμερτὸν πιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·

Ὅς ῥ' ἐς πλωιδὸν περθεῖ χαλκίρροον ὕδωρ.

Οὐδ' ὅγε πλωιδῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,

Ἀλλὰ τέ μιν καδύφρδε δῖπρ' ῥέει, ἡύτ' ἔλαιον.

Ὅρου γὰρ δεινοῦ συγῶς ὕδατος ὅστιν σπορρώξ.

περθεῖ δὲ
νῆος.

Μαγνήτων δ' ἦρχε περθεῖτο * τενθρηδὸν ἡὺς,

Οἱ αὖτε πλωιδὸν καὶ πῆλιον εἰνοσίφυλλον

Ναῖεσκον, τῷ μὲν περθεῖτο δόος ἡγεμόνδε.

Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.

Τίς τ' ἄρ' ἔτ' ὅχ' ἄεισος ἔλω σύ μοι ἐννεπε μοῦσα,

Αὐτῷ, ἡδ' ἰσπῶν, οἱ δ' αὖτ' ἀτρείδῃσιν ἔποντο.

Ἰσπῶι μὲν μέγ' ἄεισας ἔσαν φυρυτιάδαο,

Τὰς εὐμηλ' ἔλαυνε, ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,

Ὀτειχας, οἰέτεας, σαφύλη δὴ νῶτον εἴσας.

Τὰς ἐν περὶν δρέψ' ἀργυρότοξ' ἀπόλων

Ἀμφω θηλείας, φόβον ἄρη' φορέσας.

Ἀνδρῶν δ' αὖτ' ἄρ' ἄεισος ἔλω τελαμώνι αἶας,

Ὅφρ' ἀχιλῆος μύϊεν· (ὁ γὰρ πολὺ φέρτατ' ἦεν)

Ἰσπῶι δ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι

Κεῖτ', ἀπομυῖσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

Ἀτρείδη· λαοὶ δ' παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης

Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,

Τόξοισιν δ' ἰσπῶι δ' παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος

Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόδρεπτόν τε σέλινον.

Ἔστασαν· ἄρματα δ' ἐδ' πεπυκασμένα κείτο ἀνὰ κτῶν

Ἐν κλισίῃσιν· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες

Φοίτων ἐνθα καὶ ἐνθα καὶ στρατὸν, ἐδ' ἐμάχοντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὥσεί τε πνελὶ χθονὶ πᾶσα νέμοιτο;

Γαῖα δ' ὥρεσεν ἀχίρ, διὸ ὥς τερπικεράυνω

Χωομένω, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφώϊ γαῖαν ἰμάσῃ

Εἰν ἀείμοις, ὅθι φασὶ τυφώϊ ἐμμεναι δ' αἶας.

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Guneus autem ex Cypho ducebat duas et viginti naues: Guneus.

Hunc Enienes sequebantur bellicosiq; Perabi.

Qui circa Dodonem Salde brumalem domos posuerunt:

5 Quiq; circa desiderabilem Titaresium arua incolebant:

Qui in Peneum immittit pulchre fluentem aquam.

Neq; hic Peneo commiscetur argenteos. Sertices habenti

Sed in ipsum superne influit tanquam oleum.

Iuramenti enim grauis Stygis aqua est riuus.

10 Magnetibus praeerat Prothous Tenthredonis filius

Qui circa Peneum & Pelium frondosum

Habitabant, his quidem Prothous Velox dux erat:

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur:

Hi duces Graecorum & principes erant.

15 Quis horum praestantiss. erat tu mihi dic Musa.

Ipsorum & equorum qui simul Atridas sequebantur.

Eque quidem multo praestantissima erant Pheretiade,

Quas Eumelus equitabat pedibus Veloces Et sunt aues:

Simili-pilo, coxuas, velut ad perpendiculum tergo similes,

20 Quas in Pieria nutrit argenteum-arcum-gestans Apollo,

Ambas faeminas, terrorem belli ferentes.

Virorum autem multo praestantiss. erat Telamonius Ajax.

Interea dum Achilles irascebatur: hic. n. multo fortiss. erat.

Equiq; qui ferebant irreprehensibilem Pelidem.

25 Sed hic quidem in nauibus rostratis per pontum transeun-

Iacebat iratus Agamemnoni rectori populorum (tibus

Atridae: eius autem copiae apud littus maris

Delectabantur discos & hastilia mittentes

Sagittasq; equi autem apud currus suos singuli

30 Lotum mandentes in paludeq; nutritum apium.

Stabant currus autem bene-tecti iacebant principum

In tentorijs. Illi autem ducem bellicosum desiderantes

Vagabantur huc & illuc per exercitum, neq; pugnabant.

Illi autem ibant, ac si igne terra tota pasceretur.

35 Terra. a. resonabat sicut resonat Ioui fulmine gaudenti

Irato, quando circa Thyphoeum terramerberat

In Arimis, ubi dicunt Typhoei esse cubilia:

f

Titaresius flu-
uius super Pe-
neum fluit, ne-
que misce-
tur.

Magnetes
Prothous.

Eumeli e-
qua.

Ajax Telamo-
nius.
Achilles.

Ως ἄρα τῆς ὑπὸ ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 Ερχομένων· μάλα δ' ὄκα διέωρησεν πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδύϊεμ· ὠκέα ἴεις
 Παρ' Ἰδὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγρόδον ὅπῃ τριάμοιο δῦρησι
 Πάντες ὁμηγερέες, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.
 Ἀλχοῦ δ' ἰσαμένη περσέφῃ πόδας ὠκέα ἴεις·
 Εἶπατο ὃ φθογλὺν ἢ τριάμοιο πολίτη,
 Ος τρώων σκοπὸς ἴξε ποδωκλήσι πεποιδὼς
 Τύμβω ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσινήταο γέροντ'·
 Δέξμεν· ὅσῳ πότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί.
 Τῶ μιν θείσασμένη μετέφῃ πόδας ὠκέα ἴεις.

Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 Ως περ' ἐπ' εἰρῴης· πόλεμ' ὁ δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 Ἡ μὲν δ' ἡ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' ἔγω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπως πα.
 Δίλω γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ φεμάδοισιν,
 Ερχομένων πεδίοιο, μαχισόμενοι πρὸς ἄστυ.
 Εκπορ, πῶς ὃ μάλισ' ὅπῃ τέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
 Πολλοὶ γὰρ κτ' ἄστυ μέγα τριάμου ὀπίκουροι·
 Ἀλλ' ἡ δ' ἄλλων γλῶσσα πλῆυπερέων ἀνδρώπων.
 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σειμαινέτω οἷσ' ὅπως ἀφχει.
 Τῶν δ' ἐξηγείτω κυσμησόμεν' ὅπως πολίτας.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' ἔπ' δεῦρ' ἔπ' ἡγήνοισεν,
 Αἰφ' ὅτ' ἔλυσ' ἀργυρῶν, ὅπῃ τάχα δ' ἔσδοντο.
 Πᾶσαι δ' ὠήνυντο πύλαι, ὅτ' ἔσσυτο λαός.
 Πεζοί δ' ἰππῆες τε, πολὺς δ' ὄρυμα γδὸς ὄρωρει.
 Εσι δὲ πῖς περσέφῃ πόλιν· αἰπεία κολώνη,
 Εν πεδίῳ ἀπαύδῃ, πρὸς ὁδοῖ· ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Τὼ ἦτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν,
 Αθάνατοι δὲ τε σῆμα πολησκάθμοιο * μυεῖννης·

26. μυεῖννης

Ενθα τότε τρώες τε διέκριθεν ἢ δ' ὀπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνδε μέγας κορυθαῖος ἔκτορ
 Πειραμίδης· ἄμα τὰ γὰρ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐλθέειν.
 Δαρδανίων οὐτ' ἤρχεν εὖς πᾶς ἀλγίστος
 Αἰνείας· (τὸν δ' ὑπὸ ἀλγίστη τέκε δ' ἄφροδίτη

Sic horum sub pedibus valde gemit terra

Gradientium: valde autem velociter pertransibant campum.

Troianis. a. nuncia venit in pedibus ventum habens velox

A Ioue Aegiocho cum nuncio tristis: v. non continendo. (Iris

3 Hi conciones habebant in Priami vestibulis.

Omnes congregati & iuvenes & senes.

Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

Similis erat autem voce filio Priami Polite

Qui Troianorum speculator sedebat pedum velocitate fretus

10 In tumulo summo Aesyti senis:

Observans quando a navibus sese mouerent Achiui.

Huic similis ipsum alloquuta est pedibus velox Iris:

O senex. semper tibi verba placent indiscreta:

Sicut olim quum pax esset: bellum autem inevitabile ortum.

15 Sane iam sepius pugnis interfui virorum,

Sed nondum tales tantaque copias vidi.

Valde enim folijs similes vel arenis,

Veniunt per campum pugnaturi circa ciuitatem.

Hector, tibi autem maxime iubeo sic facere.

20 Multi enim in ciuitate magna Priami auxiliares:

Alia autem aliorum lingua diuersigenitum hominum:

His unusquisque vir imperet, quibus praest,

Hosque educat, instructis suis ciuibus.

Sic dixit: Hector autem non dea orationem ignorauit,

25 Statim autem dimisit concionem: ad arma autem ruebant.

Omnes autem aperte sunt portae. & extra ruerunt copiae

Pedestresque equestresque: multus autem tumultus coortus est.

Est autem quaedam ante ciuitatem alta columna

In planicie seorsum, circum hinc & inde,

30 Quam quidem homines Batiam vocant,

Immortales autem sepulchrum agillime Myrinnis: (lites

Illinc tunc Troiani distincti fuerunt, & auxiliares mi-

Troianis quidem duxerat magnus ornatus galea Hector

Priamides: simul cum hoc quam plurima & praestantiss.

35 Copiae armabantur promptae lanceis.

Dardanijis rursus imperabat strenuus filius Anchisa

Aeneas (hunc autem sub Anchise peperit diua Venus

Iris Troianos
armari iubet.

Hector Troia
nos ad praeli-
um educit.

Aeneas.

f ij

Ιδὴς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶν ἀνὴρθεῖσι)
 Οὐκ οἶθ' ἅμα τῶ γε δύο ἀντρώοις ἦε
 Ἀρχιλόχος τ' ἀκράμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δ' ἔλπειαν ἔναλον ἕωαὶ πόδα νείατον ἰδὴς,
 Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσθήπιο
 Τρώες, τῶ αὖτ' ἦρχε λυκίον θ' ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος θ' ὧ καὶ τόξον ἀπύλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' ἀδρήσειαν τ' εἶχον καὶ δῆμον ἀπαισοῦ,
 Καὶ πτύειαν ἔχον, καὶ τηρεῖνς ὄρθ' αἰπύ,
 Τῶν ἦρχ' ἀδρησὸς τε καὶ ἄμφι θ' λινοδώρηξ,
 Τιε δύο μέροπ' ὄφρα σίου, ὅς πέρι πάντων
 Ἡδὲ μαντοσύνας, * ἐδὲ ἔς παῖδας ἔασκε

28. ἐδὲ ἔς

28. φθεισὴνο-
ρα.

Στῆχειν ἐς πόλεμον * φθισήνορα τὼ δέ οἱ ἔπ
 Πηδείοιο κῆρες γὰρ ἄρον μέλαν θ' θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα φερκώτῳ καὶ περὶ κτιον ἀμφενέμοντο,
 Καὶ σῆσόν καὶ ἀβηδὸν ἔχον, καὶ δῖαν ἀείσβην,
 Τῶν αὖτ' ὕρτακίδης ἦρχ' ἄσι θ' ὄρχαμ' θ' ἀνδρῶν,
 Ἀσι θ' ὕρτακίδης, ὃν ἀείσβηθεν φέρον ἱπποῖ
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ὑπὸ σελλήεντ'.

Ἰσπόδο θ' δ' ἄγε οὐλα πελασγῶν ἐλχεσιμῶρων,
 Τῶν οἱ λάεισαν εἰς βώλακα ναιετάασκον.
 Τῶν ἦρχ' ἰσπόδοός τε πύλαιός τ' ὄζθ' ἀρή θ',
 Τιε δύο λίθοιο πελασγοῦ τευταμίδια.
 Αὐτὰρ θρήϊκας ἦγ' ἀκράμας καὶ πείρους ἦρας,
 Οἷσις ἐλλήσποντος ἀγάρροθ' ἐντὸς ἔεργει.
 Εὐφρημ' θ' δ' ἀρχὸς κικόνων ὑπ' αἰχμητῶν,
 Τιδὸς τριζυγίοιο διοτρεφέθ' καάδαο.

Αὐτὰρ πυραίχμης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξοις,
 Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶν θ', ἀπ' ἀξίου δ' ἐρὺ ρέοντος,
 Αξίου, ἔκ κελισον ὕδωρ ἐπικίδναται * αἶη.
 Παφλαγόνων δ' ἠγείτο πυλασμένεθ' λάσιον κῆρ,
 Εξ ἐνετῶν, ὃθεν ἠμιόνων γῆθ' ἀχρετεράων,
 Οἱ ῥα κύτῳρον ἔχον, καὶ σῆσαμον ἀμφενέμοντο,
 Ἀμφί τε παρθένοιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναλον.

28. αἶαν.

28. Κεῶμναν,
καὶ βίαιόν τε
καὶ ὕψ.

Κεῶμναν τ' * αἰγιαλόν τ' καὶ ὕψηλὸς ἐρυθίνους.
 Αὐτὰρ αἰλιζώνων ὁ δὲ θ' καὶ ὀπίστροθ' ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ αἰλύβης, ὃθεν ἐρὺς οὐ ἐστὶ γῆθ'.

Μυστῶν

Ida in imis-partibus Dea cum hominibus cubans)

Non solus : Una cum eo duo Antenoris filij

Archilochusq; Acamasq; bene periti omnis pugne.

Qui autem Zeleam habitabant sub pedem unum Ida

Diuites, bibentes aquam nigram Aesclepi

Archilochus.
Acamas.

Troiani: his rursus praeerat Lycaonis clarus filius

Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dedit.

Pandarus.

Qui autem Andrestinumq; incolebant & civitate Apesti

Et Pityeam tenebant, & Teries montem altum,

10 *His imperabat Adrastusq; & Amphius linithorax.*

Adrastus.

Filij duo Meropis Percosij qui supra omnes

Amphius.

Nouerat Gatticinia: neque suos filios sinebat

Proficisci in bellum perniciosum. illi autem ipsi non

Obediuerunt: Fata enim eos ducebant nigrae mortis.

15 *Quiq; Percotem & Practicum incolebant,*

Et Sestum & Abydum tenebant. & diuinam Arisbem:

His rursus Hyrtacides praeerat Asius princeps virorum:

Asius.

Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi

Ardentes, magni a flumine Selleente.

20 *Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorum bellicosorum,*

Hippothous.

Eorum qui Larissam fertilem habitabant:

His praeerat Hippothous & Pyelus ramus Martis,

Filij duo Lithi Pelasgi Teutamide,

Sed Tracas ducebat Acamas, & Pirous heros,

25 *Quotquot Hellepontus impetuosus intus continet.*

Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum

Euphemus.

Filius Træcenij nobilis Ceade.

Sed Pyrechmes ducebat Peonas curuis arcibus & ten-

Procul ex Amydone ab Axio late fluente.

Pyrechmes.

30 *Axio, cuius pulcherrima aqua diffunditur super terram.*

Paphlagonibus autem praeerat Pylemenis densum cor,

Ex Ennris & bimularum generatio agro-colendo idonearum,

Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,

Circaq; Parthenium fluuium inclytas domus habitabant,

35 *Cromnamq; Aegialumq; & altos Erythinos.*

Sed Haliz onibus Dius & Epistrophus imperabant,

Longe ex Alphe, unde argenti est origo.

Dius.
Epistrophus.

Μυσῶν δ' ἤρ' ἔχουσιν ἤρ' ἔχουσιν οἰωνιστής.
 Αλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσαστο κῆρα μέλαιναν,
 Αλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι πρὸς τρώας κερῶν ἔκειτο καὶ ἄλλοις.
 Φόρυγος αὖ φρυγίας ἦγε καὶ ἀπκάνιος δροειδῆς
 Τῆλ' ἐξ ἀσκανίης. μέμψαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήροσιν αὖ μέδλης τε καὶ ἀντιφῶς ἠγαστάδην,
 Υἱὲ πυλαιμένεος, τῷ θυγατρὶ τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ μήονας ἦγον ὑπὸ τρώων γελαῶτας.
 Νάσης * αὖ κερῶν ἠγαστάτο βαρβαροφώνων,
 Οἱ μίλητον ἔχον, φθειρῶν τ' ὄρεος ἀκριτοφύλλον,
 Μαιάνδρου τε ροῆς, μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρβυα,
 Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος καὶ * νάσης ἠγαστάδην,
 Νάσης * ἀμφίμαχος τε, νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅς καὶ χερσὶν ἔχων πόλεμόν δ' ἰέν ἠὲ τε κούρη,
 Νήπιος ἔδέ π' οἱ τόγ' ἐπὶ ἔρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Αλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
 Ἐν ποταμῷ. χερσὶν δ' ἀχιλλεύς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόδενος ἐκ λυκίας, ξάνθου δ' ἀπὸ δινῆεντος.

κε. Νάσης

κε. νάσης ἠ-
 γαστάδην.
 κε. Νάσης
 ἀμφίμα

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Γ. Ρα. φωδίας ὑπὸ δεσφ.

ΑΛΕΧΑΝΔΡΟΥ παρθενισμένου μενέλαον εἰς με-
 νομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων ἀγαλῶσφ, ὅρκοι γίνονται ἐφ'
 ὧ τὸν νικῶνται τῷ ἐλένῳ λαβεῖν, καὶ τὰ κέρματα αὐτῆς.
 ἡ τῇ γένει δὲ ἀλέξανδρον ἀφροδίτη ἀρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον
 θαλάμον ἀπιγαθῶσα, μετὰ καλεῖται ἀπὸ τῆς τείχους τῷ
 ἐλένῳ, οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὑπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Β. ΡΑ. φωδία.

Γάμμος δ' ἄρ' ἀμφ' ἐλένης οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκρότης.

ΑΥΤΑΡ

- Mysijs autem Chromis præerat & Ennomus augur.*
Sed non augurijs euitauit mortem nigram:
Verum interfectus est à manibus Velocis Aeacida
In fluuio (s. Xantho) ubi Troianos trucidabat & alios.
 5 *Phorcys rursus Phrygios ducebat, & Ascanius diuinus.*
Procul ex Ascania: prompti autem erant praelio pugnare,
Meonijs rursus Mesthlesq; & Antiphus præerant,
Filij Pylemenis: hos Gygea peperit palus:
Qui & Meonas ducebant sub Tmolum natos.
 10 *Nastes rursus Caribus præerat barbære-loquentibus:*
Qui mitetum incolebant, Phtirorumq; montē frondosum,
Meandriq; fluuienta Mycalesq; alta cacumina:
His quidem Amphimachusq; & Nastes præerant.
Nastes Amphimachusq; Nomionis clari filij,
 15 *Qui & Aurum gestans ad bellum ibat velut puella,*
Stultus: neq; quicquam ipsi hoc depulit grauem mortem:
Sed mortuus est sub manibus Velocis Aeacida
In fluuio. aurum. a. Achilles abstulit prudens in bello.
Sarpedon. a. præerat Lycijs, & Glaucus irreprehensibilis
 20 *Procul ex Lycia, Xantho à Verticoso.*

Chromis.
Ennomus.

Phorcys.
Ascanius.
Mesthles.
Antiphus.

Amphima-
chus.
Nastes.

Sarpedon.
Glaucus.

ILIADIS HOMERI, AVT III. COM-
positionis argumentum.

- 25 **A**LEXANDRO prouocante Menelaum in Monoma-
 chiam, inducijs omnium Iuramenta fiunt: vt qui
 vinceret, Helenam acciperet & opes ipsius. Victum au-
 tem Alexandrum Venus rapit, & in proprium cubicu-
 lum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem con-
 30 uersari in somnum vertuntur.

ILIADIS HOMERI III. COM-
positio.

- 35 G. autem circa Helenam solis pugna est maritis,

f. iij

ΥΤΑΡ ἔπει κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἑ-

καστοί,

Τρῶες μὲν κλαγγὴ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνι-
δες ὥς. (πρὸς)

Ἡύτε περ κλαγγὴ γράνων πέλει ἐρανόδισ

Αἰτ' ἐπει οὐὼ χειμῶνα φύγον καὶ ἀδέσφατον ὄμβρον,

Κλαγγὴ ταί γε πέντοται ἐπ' ὠκεανόιο ῥοάων,

Ἀνδράπυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουται.

Ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακῶς εἶδα περ φέρονται.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί,

Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖ τ' ὄρεθ' κορυφῇσι νότθ' κατέχθεν ὀμίχλῳ,

Ποιμέσιν ἔπι φίλῳ, κλέπη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

Τόωσον πῖς τ' ὀπλάσσει ὅσον τ' ὀπλᾶν ἴησιν.

Ὡς ἄρα τῷ Ἰσάρ ποσσὶ κονίωσας ὄρνυτ' ἀελλῆς

Ἐρχομένων· μάλα δ' ὤχε, διέτρηκτον πεδίονιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τρῶσιν μὲν περ μάχῃζεν ἀλέξανδρ' ἰδοιδῆς,

Παρδελέῳ ὤμοισιν ἔχων καὶ χαμ. πύλα τόξα,

Καὶ ξίφ' ὅντιρ ὁδοῦρε δῶ κεκορυθμένα χαλκῷ

Πάλλων, ἀργείων περ χαλίζετο πάντα ἀρίστοις

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

Τὸν δ' ὥς οὐὼ ἐνόησεν ἀρηϊφίλ' ἰδοιδῆς

Ἐρχόμενον περ πάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβῶντα,

Ὡς τελέων ἐχάρη μεγάλοι ὅπ' σώματι κύρσας,

Εὐρὼν ἢ ἔλαφον κερκὸν, ἢ ἄρειον αἶγα,

Πεινάων· (μάλα γάρ τε κατεδίει, εἴ περ αὖ αὐτὸν

Σκῶνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζῆοι)

Ὡς ἐχάρη μενέλα' ἰδοιδῆς ἀλέξανδρον θεοιδῆα

Οφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίπαδα ἀλείτῳ.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀρχέων σὺν τεύχεσιν αἶτο χαμάζε.

Τὸν δ' ὥς οὐὼ ἐνόησεν ἀλέξανδρ' ἰδοιδῆς

Ἐν περ μάχῃσι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ.

Ἀψ δ' ἐπύρων εἰς ἔδν' ἰδοιδῆς ἐχάρετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ὡς δ' ὅτε πῖς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη

Οὔρεος ἐν βήσῃ, ὑπὸ τε πρόμος ἔλλαβε γῆα,

Ἀψ τ' ἀνελώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρὰ ἴσ.

Troianorum
& Græcorum
incessus in
prælium.

Postquam instructi fuerunt & nā cum du-
cibus suis singuli,

Troiani quidem cum sonitu clamorēque
incedebant sicut aues:

Velut clangor gruum est in aëre,

Quæ postquam frigus fugerunt & immensum imbrem,

Cum clangore hæc volant ad Oceani fluentia,

Viris Pygmæis cadem & mortem ferentes:

Aeriæq; hæc noxium prælium adferunt.

10 Illi. & ibant cum silentio robur spirantes Achiui:

In animo parati opem ferre sibi inuicem.

Quemadmodum montis cacuminib. Notus offudit nebulā

Pastoribus nequaquam gratam: furi autem nocte stiliorē,

Tantumq; aliquis prospicit, quantum lapidem iacit:

15 Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus

Aduentantium: Valde. n. celeriter pertransibant campum.

Hi. a. quum proximi erant inter se venientes,

Troianorum in prima-acie erat Alexander diuus.

Pellam Pardi humeris habens, & curuos arcus,

20 Et enses: sed hic hastilia duo acuminata ferro

Vibrans, Græcorum prouocabat quosq; optimos

Vt contra se pugnarent graui pugna.

Hunc postquam animaduertit pugnax Menelaus

Venientem ante agmen longopassu gradientem,

25 Sicut leo gaudius est qui magnum corpus inciderit,

Inueniens vel ceruum cornutum, vel syluestrem capram,

Famescens (Valde etenim deuorat, etiam si ipsum

Agitent veloces canes florentesq; iuuenes)

Sic gaudius est Menelaus Alexandrum diuinum (uerat,

30 Oculis conspicatus. sperabat. n. ulturū se eū, qui in se pecca-

Statim itaq; de curru cum armis desiliit ad-terram.

Illum igitur postquam animaduertit Alexander diuinus

In prima-acie apparentem, perculsus est charo corde:

Retrō itaq; sociorum in agmen recessit, mortem euitans

35 Sicut. a. cum quis serpentem conspicatus, resiliens fugit

Montis in saltibus, tremorq; occupauit membra,

Retrōque secessit, pallorq; ipsum cepit in genis:

f &

Paris in pri-
ma acie sese
ostentat.

Paris trepidus
refugit.

Ὡς αὖτις καὶ δ' ὁμιλον ἔδω τρώων ἀγαρώχων
Δείσας ἀτρέθ' ἵδὼν ἀλέξανδρον θεοειδής.

Τὸν δ' ἐκτορ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν,
Δύσπαρ, εἶδος ἄεισε, γυμναίμανες, ἠφροπευτὰ,
Αἶθ' ὄφελές τ' ἀρνός τ' ἔμμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέδαι.
Καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἡδύτω λάβειν τ' ἔμμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.

Ἡ που καὶ χαλῶσι κερηκοιμῶντες ἀχαιοὶ,
Φάντες ἀεισῆα πρέμον ἔμμεναι, οὐκ ἔχοντες καλὸν
Εἶδος ἔτ'. ἀλλ' ἐκέστι βίη φρεσίν, ἐδέ τις ἀλκή.

Ἡ τοιόςδε ἐὼν, ἐν πνυτοπύροισιν νέεσσι
Πόντον ὀπιπλώσας, ἐτάροις ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυμναῖκ' ἀειδέ' ἀνῆγας
Εξ ἀπίης γαίης, νυδὼν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
Πατεῖτε σὼ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, παντὶ τε δήμῳ,
Δις μενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείλω δέ σοι αὐτῷ,
Οὐκ αὖ δὴ μείνεις ἀνῆφιλον μενέλαον.

Γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερῶ παρθέκοιπιν.
Οὐκ αὖ τοι χροίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης,
Ἡτε κόμη, τὸ, τε εἶδος, δ' ἐν κανίησι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα τρώες δειδῆμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
Λαῖνον ἔοσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεκ' ὅσα ἐοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρον θεοειδής,
Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ἔδ' ἔωρ' αἶσαν,
Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐσὶν ἀτειρήης,
Ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς, ἔω ἀνέρθ' ὅς ῥά τε τέχνη
Νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωλύ.
Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόθ' ἐστί.

Μή μοι δῶρ' ἐρετὰ περφερε χερσὶς ἀφροδίτης.
Οὐ τοι ἐπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Ὅσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' ἔκ' αὖ τις ἔλοιτο,

Ναῦ δ' αὖτ' * εἴμ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ἀλλοις μὲν χάδιον τρώας καὶ πάντας ἀχαιούς,
Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσῳ καὶ ἀνῆφιλον μενέλαον
Συμβάλετ' ἀμφ' ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Ὅπως ἔρθ' δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γῆηται,
Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυμναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθαι.

Sic retrò in agmen secessit Troianorum superborum,
Timens Atrei filium Alexander diuinus.

Hunc. a. Hector conspicatus obiurgauit probrosis verbis:

Infelix Paris forma præstantiss. effeminate, deceptor,

5. Utinam fuisses non natus, aut nuptiarum expers perisisses.

Et hoc vellem, & quidem multo stilius esset,

Quam sic & contumeliam esse & spectatum ab alijs. s. ob
Certe cacchinantur comati Græci, (infamiam,

Suspicati optimum propugnatorem esse, quoniam venusta

10 Species tibi inest, sed non est vis animo neq. illud robur.

Certe talis existens in velocibus nauibus

Mare transmittens, socios idoneos congregans,

Permissus alienigenis, mulierem pulchram abduxisti

Ex Peloponneso, sponsam virorum bellicosorum?

15 Patriq. tuo magnum detrimentum, ciuitatq. toti q. populo

Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?

An non sustinueris bellicosum Menelaum?

Cognoueris certe qualis viri tenes florentem uxorem,

Non tibi profuerit cithara, & dona Veneris,

20 Et coma & species, quando in puluere mistus eris:

Sed valde Troiani sunt reuerentes: certe nunc

Lapidem induisses tunicam, maiorum gratia qua fecisti.

Hunc rursus alloquutus est Alexander diuinus.

Hector, quoniam me iure obiurgasti, neque iniuria,

25 Semper tibi cor sicut securis, est indomitum,

Quæ penetrat lignum a viro tractata, qui certe arte

Lignum-naui-adificanda aptum scindit, auget & viri im-

Sic tibi in pectoribus intrepida mens est. (petum:

Ne mihi dona amabilia exprobra aurea Veneris:

30 Non abiicienda sunt deorum valde illustria dona

Quæcunq. ipsi dant: Solens autem non aliquis acciperet.

Nunc autem rursus si me vis bellare & pugnare,

Ceteros quidem sedere facias Troianos & omnes Achinos,

Et me in medio & bellicosum Menelaum

35 Committite pro Helena & opibus omnibus pugnare.

Vter autem vicerit superiorq. fuerit,

Opes capiens p. tus omnes mulieremq. domum abducat.

Vos

Paridem ob-
iurgat He-
ctor.

Paris cum Me-
nelao se con-
gressurum
suscipit.

Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πρὸς τιμόντες,
 Ναίοιτε τρώϊω εἰβώλαχα· τοὶ δ' ἔνεδον
 Ἀργεὺς ἐς ἰσχυρότον καὶ ἀχαιῖδα καλλιγυναιχα.
 Ως ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας·
 Καί ῥ' ἐς μέσον ἰὼν, τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσω δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρυῖσθαισιν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κρηκομόωντες ἀχαιοί,
 Ἰοῖσιν τε πτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἐβαλλον.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὖσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἰαχέειοι, μὴ βάλλετε κῆροι ἀχαιῶν.
 Στεῦνται γάρ π' ἐπ' ὅτ' ἐρέειν κορυθαίοι· ἔκτωρ.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνείτ' ἐχέοντο
 Εὐσμένως· ἔκτωρ δ' μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε.
 Κέκλυτέ μεν τρώες καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοί
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 Ἄλλοις μὲν κέλεται τρώας καὶ πάντας ἀχαιὺς
 Τάχεα κήλ' ἀποδέδωκε πῶνι πουλυβοτείρῃ·
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀνιήφιλον μενέλαον,
 Οἷοις ἀμ' ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅπως τέρῃ δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γῆρῃται,
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναικά τε, οἷα δ' ἀγέτω.
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πρὸς τάρωμεν.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶς ἐχέοντο σιωπῇ.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστ' ἄλγος ἰγάνει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δ' διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείοις καὶ τρώας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποδ' εἶνεκ'
 Ἐμῆς εἰδὸς καὶ ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς,
 Ἡμέων δ' ὅπως τέρῃ θάνατ' ἢ μῦθε τέτυκται,
 Τέθνοίη· ἄλλοι δ' διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσετε δ' ἄρ' ἑτέρον λαὸν, ἐτέρῳ δ' ἐμέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ ἠελίω· διὲ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 Ἀξέτε δ' ὅριά μοι οὐ βίβω, ὅφρ' ὄρκια τέμνη
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 Μή τις ὑπερβασίῃ διδὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὅπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέδονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα πρὸς ὅπασσιν

Vos autem ceteri amicitiam & fœdera firma ferientes
Habitetis Troiam glebosam: hi autem redeant (bentem.

In Argos equis aptam & Achaiam pulchras-mulieres ha-
Sic dixit: Hec̃tor .a. tum gauisus est valde, verbū audiēs:

5 Et in medium procedens, Troianorum coercuit turmas
De medio hastam accipiens: illi autem resederunt omnes.

In hunc .a. sagittabant comati Achivi,
Sagittisq; collimantes, lapidibusq; iaciebant.

Sed hic altē clamauit Rex Virorum Agamemnon.

10 Continete vos Argiui: ne iacite iuuenes Achiuorum:
Videtur .n. aliquod verbum dicturus galeā-mouens Hec̃tor:

Sic dixit: hi autē abstinerūt a pugna, tacitiq; facti sunt.

Confestim Hec̃tor autem inter virosq; locutus est:

Audite me Troiani & fortes Achivi,

15 Verbum Alexandri, cuius gratiā contentio mota est:

Ceteros quidem iubet Troianos & omnes Achiuos

Arma pulchra deponere in tellure alma:

Se autem in medio & bellicosum Menelaum,

Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.

20 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,

Opes accipiens penitus omnes, mulieremq; domū abducatur:

Alij autem amicitiam & fœdera firma feriamus.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum silentio,

Inter illos .a. etiam locutus est in bello strenuus Menelaus:

25 Audite nunc & me: maxime .n. hæc molestia tangit

Animum meum, cogito autem direptum iri tam

Argiuos & Troianos: quoniam mala multa passi estis,

Gratiā mee contentionis & Alexandri causa authoris.

Nostrum autem viri mors & fatum paratum est,

30 Moriatur: vos alij autem dirimamini citissime:

Afferte .a. agnos alterum album, alteram autem nigram,

Terrāq; & Soli: Ioui autem nos offeremus alium.

Adducite autem Priami vim, ut fœdus feriat

Ipsē: quoniam eius filij fœdi fragi sunt & infidi:

35 Ne quis transgressionē Iouis fœdera violet.

Semper autem iuniorum virorum mentes instabiles sunt.

Quibus autem rebus senex interfuerit, simul antē & post

Prospi-

Hec̃tor Græ-
cis verba Pari-
dis de singu-
lari certami-
ne exponit.

Menelaus cer-
tamen cum
Paride susci-
pit.

Λάσσει, ὅπως ὅχ' αἰετα μετ' ἀμφοτέροισι γήνηται.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοὶ τε τρώες τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι δίζυροδ' πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἴσποισ μὲν ἔρυξαν ὅπῃ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τάχρ' αὖτ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ὅπῃ γαίῃ
 Πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ' ὤ μ' οἰς ἄρουρα.
 Εκτὼς δὲ παρὰ ἄστυ δὺω κήρυκας ἐπέμπε
 Καρπαλίμως, ἄφνας τε φέρειν, τρία μὲν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ ταλδύβιον παρ' οἱ κρείων ἀγαμέμνων
 Νῆας ὅπῃ γλαφυρὰς ἵεναι, ἦ δ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίδης ἀγαμέμνονι δῖω
 Ἰεὺς δ' οὐδ' ἐλένη λακωνένω ἀγγελεῖτο ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόω ἀντίωοῖδαο δάμωρπι,
 Τὴν ἀντίωοῖδης εἶχε κρείων ἐλικίων
 Λαοδίκην τρία μοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἦ ὃ μέγαν ἵστον ὕφαινε,
 Δίπλακα, μῦθ' ἀρέλιν πολέας δ' ἐνέπασεν ἀέθλοισι
 Τρώων δ' ἴπποδύμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν ἕνεκ' ἑταίρων ἴσ' ἀρηος παλαμίων,
 Αγγρεῖ δ' ἰσαμένη παρθένη πόδας ὠκέα ἴει.
 Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα δέσπελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων δ' ἴπποδύμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οἱ τῶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺ δακρυῶ ἀφῆα
 Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμονοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἠνυῶνται σιγῇ, πόλεμ' ὃ πέπαυται,
 Αἰσίοι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔλχεα μακρὰ πέπηγον·
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρ' ὃ καὶ ἀρηίφιλ' ὃ μενέλα' ὃ
 Μακρῆς ἐλχέησι μαχήσονται πῶς σέϊο.
 Τῷ δέκε νικήσωντι φίλη κεκλήσῃ ἄκροισι.
 Ως εἰπὺσα θεὰ γλυκὺν ἡμέρον ἐμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρός τε παρτέρωιο καὶ ἄσπε' ἦ δε τοκήων.
 Αὐτίκα δ' ἀργυρῇσι χαλυψαμένη ὀδόνῃσιν,
 Ωρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κτ' ἰδάκρυ χέουσα·
 Οὐκ οἶη, ἀμα τῷ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἶδρη πτῆνη θυγάτηρ, κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκανον ὅθι σκαλαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ τρία μὲν καὶ πάντοον ἦ δὲ θυμοίτῳ,

Λάμπος

Prospicit ut optimè inter utrosque transigatur.

Sic dixit: illi autem gauisi sunt Græciq; Troianiq;
Sperantes se cessaturos ab ærumnoso bello.

Et equos quidem traxerunt in ordines è currib; a. discenderunt

Armaq; exuerunt, quæ quidem deposuerunt in terra

Propè se inuicem: exiguum autem erat utrinque solum.

Hector autem ad urbem duos præcones misit

Celeriter, qui & agnos portarent, Priamumq; vocarent:

Sed hic Thalthybiū premisit Rex Agamemnon

10 Naues ad concauas ut iret, & agnum iussit

Portare: ille vero haud immorigerus fuit Agamemnoni di-

Iris autè rursus Helenæ albas - & lnas - habenti nuncia venit,

Similis glori Antenorida uxori,

Quam Antenorides habebat Rex Helicaon

15 Laodicem Priami filiarum formâ optimam:

Hanc a. inuenit in domo: hac vero magnam telam texebat,

Duplicem, splendidam: multos autem intexebat labores

Troianorumq; bellicosorum & Achiuorū aream - tunicâ hæ

Quos sui causâ sustinebant à Martis manibus.

20 Propè autem stans allocuta est pedibus & elox Iris:

Huc veni Nympcha chara, ut admiranda opera videas

Troianorumq; bellicosorū, & Achiuorū areâ tunicam habē

Qui prius sibi inuicem inferebāt lachrymosum bellū (tū

In campo perniciosi cupidi belli,

25 Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)

Scutis inclinati: iuxta autem lanceæ longæ fixæ sunt,

Sed Alexander & bellicosus Menelaus

Longis lanceis pugnabunt de re,

Ex Vincenti chara vocaberis uxor.

30 Sic locuta dea dulce desiderium iniecit animo

Viriq; prioris & Urbis, & parentum.

Statim autem candidis cooperta velis,

Iuit ex cubiculo humidam lachrymam defundens:

Non sola: eam. n. & famula duæ sequebantur:

35 Aethra Pithei filia, Clymeneq; pulchra.

Statim autem postea perueniunt ubi Scaæ porta erant,

Priamus autem & Panthous & Thymætes

Iris Helenæ
futurum sin-
gulare certa-
men Paridis
& Menelai
nunciat.

Helena ad
certaminis
spectaculum
egreditur.

Lam-

Λάσσει, ὅπως ὅχ' αἰετα μετ' ἀμφοτέροισι γυήτι.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοὶ τε τρώες τε,
 Ελπόμενοι παύσεσθαι διζυροῖ πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ὅπῃ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τάχρ' αὖ τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ὅπῃ γαίῃ
 Πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ' ὡς ἀμφοῖς ἄρουρα.
 Εκτὼρ δὲ παρὰ τῷ ἄστυ δύο κήρυκας ἐπέμπε
 Καρπαλίμως, ἀφνας τε φέρειν, τριάμν' τε καλέσαι.
 Αὐτὰρ ὁ ταλθύβιον παρτοῖο κρείων ἀγαμέμνων
 Νῆας ὅπῃ γλαφυρὰς ἵεναι, ἠδ' ἄφ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης ἀγαμέμνονι δῖω·
 Ἰεὺς δ' αὖθ' ἐλένη λακωλένῳ ἄγγελ' ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόῳ ἀντίφωοῖδ' αὖ δαμῶρπι,
 Τῷ ἀντίφωοῖδ' εἶχε κρείων ἐλικίων
 Λαοδίκῳ τριάμοιο θυγατρὸν εἶδος ἀφίσι.
 Τῷ δ' εὖρ' ἐν μερόσῳ ἦ δ' ἐμέγαλ' ἴσ' ἐφαινε,
 Δίπλακα, μῶμαρένῳ πολέας δ' ἐνέπασεν ἀέθλοισι
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν ἔινε κ' ἐπὶ πύρρον ἔσθ' ἀρηὶς παλαμῶν,
 Αἴχρ' δ' ἰσαμένη παρσέφῃ πόδας ὠκέα ἴει.
 Δεῦρ' ἴδινύμεθα φίλη, ἵνα δέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οἱ τῶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺ δακρυῶ ἀφῆα
 Εὐπεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμονοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἠνυῶν ἔαται σιγῇ, πόλεμ' ὅτ' ἐπέπαιται,
 Αἰσίοι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔλχεα μακρὰ πέπηγ'·
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρ' ἔχ' ἀρηίφιλ' ἐμὲλα
 Μακρῆς ἐλχέῃσι μαχήσονται πῶς σείῃ.
 Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 Ως εἰπὺσα θεὰ γλυκὺν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρὸς τε παρτέρωιο καὶ ἄστυ ὅτ' ἐπὶ τοκήων.
 Αὐτίκα δ' ἀργυρῇσι καλυψαμένη ὀδόνησιν,
 Ωρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κτ' ὀδύρην χέουσα·
 Οὐκ οἶη, ἀμα τῷ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἶδρη πτῖν' ὅτ' ἐν γαίῃ, κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅδι σκαίαι πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ τριάμον καὶ πάνδοον ἠδὲ θυμοίτῳ,

Λάμπρ

Prospicit Et optimè inter Utrosque transigatur.

Sic dixit: illi autem gauisi sunt Graciq; Troianiq;
Sperantes se cessaturos ab arumoso bello.

Et equos qdem traxerunt in ordines. è currib. a. discenderunt

Armaq; exuerunt, quæ quidem deposuerunt in terra

Propè se inuicem: exiguum autem erat Utrinq; solum.

Hector autem ad Urbem duos pracones misit

Celeriter, qui Et agnos portarent, Priamumq; Vocarent:

Sed hic Thalthybius premisit Rex Agamemnon

10 Naues ad concauas Et irer, Et agnum iussit (uino.

Portare: ille Verò haud immorigerus fuit Agamemnoni di-

Iris autè rursus Helenæ albas- & Inas- habenti nuncia Venit,

Similis glori Antenorida Uxori,

Quam Antenorides habebat Rex Helicaon

15 Laodicem Priami filiarum formâ optimam:

Hanc. a. inuenit in domo: hac Verò magnam telam texebat,

Duplicem, splendidam: multos autem intexebat labores

Troianorumq; bellicosorum Et Achiuorū aream- tunicā hæ

Quos sui causâ sustinebant à Martis manibus. (bentiū

20 Propè autem stans allocuta est pedibus Velox Iris:

Huc Veni Nympha chara, Et admiranda opera Videas

Troianorumq; bellicosorū, Et Achiuorū aream- tunicam habē

Qui prius sibi inuicem inferebāt lachrymosum bellū (tū

In campo perniciosi cupidi belli,

25 Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)

Scutis inclinati: iuxta autem lanceæ longæ fixæ sunt,

Sed Alexander Et bellicosus Menelaus

Longis lanceis pugnabunt de re,

Ex Vincenti chara Vocaberis Uxor.

30 Sic locuta dea dulce desiderium iniecit animo

Viriq; prioris Et Urbis, Et parentum.

Statim autem candidis cooperta Velis,

Iuit ex cubiculo humidam lachrymam defundens:

Non sola: eam. n. Et famula duæ sequebantur:

35 Aethra Pithei filia, Clymeneq; pulchra.

Statim autem postea perueniunt Ubi Scaæ porta erant.

Priamus autem Et Panthous Et Thymætes

Iris Helenæ
futurum sin-
gulare certa-
men Paridis
& Menelai
nunciat.

Helena ad
certaminis
spectaculum
egreditur.

Lam-

Λάμπον τε, κλύπόν δ' ἱκετάονά τ', ὅζον ἄρη Θ,
 Οὐ καλέγων τε καὶ ἀντίωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ὅπῃ σκαῖσι πύλῃσι,
 Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγροηταὶ
 Εἰσλοὶ, τετρίγασιν ἐοικότες οἶτε καὶ ὕλῃ
 Δεινδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσι.
 Τοῖσι ἄρα τρώων ἡγήτορες ὡς τ' ὅπῃ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὡς οὐκ εἶδον ἐλένῃ ὅπῃ πύργον ἰοῦσαν,
 Ηἴα, πρὸς ἀλλήλοισι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Οὐ νέμεσις τρώας καὶ ἀκνήμιδας ἀχαιῶς
 Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάχειν.
 Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν,
 Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηδ' ἔοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέδῳ,
 Μῆδ' ἡμῖν τελέεσσι τ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.

Ὡς ἄρ' ἔφην. ᾤϊα μ. Θ δ' ἐλένῃ ἐκαλέεσσετο φωνῇ,
 Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἰζὺ ἐμείο,
 Οφρα ἴδῃς πρὸς τέρων τε πόσιν, πIOUS τε, φίλοισι τε,
 (Οὐπ' μοι αἰτήη ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἰποὶ εἰσιν,
 Οἷ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολὺ δακρυῶν ἀχαιῶν)
 Ὡς μοι καὶ τὸν δ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήδης,
 Ος πῖς ὁ δ' ἐστὶν ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε.
 Ἡτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν.
 Καλὸν δ' ἔτῳ ἐγὼ ἔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Οὐ δ' ἔτῳ γερῶν βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε,

Τὸν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
 Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι φίλε ἐκυρὲς, δεινός τε.

Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὅσπότε δεῦρο
 Τίεῖ σῶ ἐπὶ μῦθῳ, θάλαμον γωτούς τε λιποῦσα,
 Παῖδά τε τηλυγέτιν, καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινὴν.
 Ἀλλὰ τά γ' ἐκ ἐγγύοντο, πὴ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

Τῷ δέ τοι ἔρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.

Οὗτός γ' ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
 Ἀμφοτέρων, βασιλῆς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' ἀνιχμητής.
 Δαῖρ' αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἶποτ' ἔλω γε.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ὁ γέρον ἡρώεσσετο, φώνησέν τε,

Ὡ μάλ' ἀτρεΐδῃ, μοιρη γῆρας, ὀλβιότατον,

Ἡ ῥα νύ τοι πολλοὶ δέδμησάντο κῆρυ ἀχαιῶν.

Lampusq³, Clyti³q³, Hiceraonq³, ramus Martis,
 Vcalegonq³, & Antenor, prudentes ambo,
 Sedebant populi-seniores in Scæis portis,
 Ob senectutem iam à bello cessantes, sed concionatores
 5 Boni, cicadis similes, quæ in sylva
 Arbore insidentes, Vocem suauem emittunt:
 Tales Troianorum proceres sedebant in turri.
 Hi postquam igitur viderunt Helenam in turrim euntem,
 Tacite inter se Verba Velocia dixerunt:
 10 Non indignatio, Troianos & fortes Achiuos
 Talem propter mulierem multo tempore dolores pati.
 Valde immortalibus deabus Vultu similis est.
 Sed & sic, talis quamuis existens, in nauibus abeat,
 Neq³ nobis filijsq³ in posterum detrimentum relinquat.
 15 Sic dixerunt: Priamus autem Helenam Vocauit Voce:
 Huc Veniens, dilecta filia sede apud me,
 Vt videas priorem maritum, affinesq³, amicosq³.
 (Non mihi causa es, dij mihi authores sunt,
 Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum Achiuorum)
 20 Vt mihi & hunc Virum ingentem nomines,
 Quisnam iste sit Achiuus Vir latusq³, magnusq³:
 Certè quidem capite etiam altiores alij sunt:
 Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,
 Nec adeo honorabilem: regi enim Viro similis est.
 25 Huic Helena Verbis respondit præstantiss. mulierum.
 Reuerendusq³ mihi es dilecte socer timendusq³,
 Vtinam mors mihi placuisset mala, quando huc
 Filium tuum sequebar, thalamum fratresq³ relinquens,
 Filiamq³ Vnicam, & coetanearum cætum amabilem.
 30 Sed hæc non facta sunt: ob hoc & flens contabui.
 Hoc autem tibi dicam, quod à me interrogas siue inquiris,
 Iste est Atrides latè dominans Agamemnon,
 Virunq³, Rexq³, bonus, fortisq³, pugnator,
 Leuir item meus fuit (mei inquam) impudica si Vnquam fui.
 35 Sic dixit: hunc, & senex admirabatur locutusq³ est:
 O beate Atride, letis-fatis-nate, fortunate:
 Certè tibi multi subugati sunt iuuenes Achiuorum

Troiani senio-
 res Heienæ
 pulchritudi-
 nem admiran-
 tur.

Priamus He-
 lenam de cer-
 tis, quos spe-
 ctabat, Græcis
 interrogat.
 Agamemno-
 nis descri-
 ptio.

Ἦδη καὶ φρυγίην εἰσέλυτον ἀμπελόεσσαν,
 Ἐνθα ἴδον πλείους φρύγας, ἀνέρες αἰολοπώλους,
 Λαῖες ὀτρῆθ' καὶ μυγδόνθ' ἀντιθέοιο,
 Οἳ ῥα τέτ' ἐσρατόωντο παρ' ὄχθας σιθαρείοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκουρθ' ἐὼν, μὲν τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἡματι τῇ, ὅτε ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
 Ἀλλ' ἐδ' οἳ τόσσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες ἀχαιοί.
 Δαΐτερον αὖτ', ὁδυσηῖα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίος.
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστὶ
 Μείων μὲν κεφαλῇ ἀγαμέμνονθ' ἀτρείδην,
 Εὐρύτερθ' δ' ὅμοισιν ἰδὲ σέρνοισιν ἰδέσθαι.
 Τάχχα μὲν οἳ κεῖται ὀπίχθονι πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δὲ κτίλθ' ὥς ὀπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γὰρ εἴσκω πηγεσι μάλλιν,
 Ὅς τ' ὄϊων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀρχυνάων.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειθ' ἐλένη διὸς ἐκγεγαῖα,
 Οὗτος δ' αὖ, λαερτιάδης πολύμητις ὁδυσεύς,
 Ὅς πρῶτον ἐν δήμῳ ἰθάκης κραναῆς ἄρ' ἐέσσης,
 Εἰδὼς παντοίοις τε δόλοισι καὶ μῆδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὖτ' ἀντιώως πεπνυμένθ' ἀντίον ἠύδα,
 Ω γυνῆαι, ἥ μάλα τέ το' ἐπ' ἡμερτὲς * εἶπες.
 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖθ' ὁδυσεύς,
 Σε δ' ἐνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρῇ φίλῳ μενελάῳ.
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
 Ἀμφοτέρων ὃ φυλὴν ἐδάμην καὶ μῆδεα πυκνά.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ * πρῶτος ἀχειρομένοισιν ἐμιχθην,
 Στάντων μὲν, μενέλαθ' ὑπείρεχεν ὀρέας ὅμοις,
 Ἀμφὶ δ' ἐξομένως γεραιώτερθ' ἦεν ὁδυσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθοις καὶ μῆδεα πῶσιν ὕφαινον,
 Ἡτοίμην μενέλαθ' ὀπιπροχάδην ἀρόρδε.
 Παῦρον μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως ἐπεὶ ἐπολύμυθος,
 Οὐδ' ἀφ' αὐρτοεπὶς, εἰ καὶ ἄρ' οὐκ ὕπερθ' ἦεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀνὰ ζείην ὁδυσεύς,
 Στάσκεν, ὑπαὶ ὃ ἴδεσκε κτ' ἡλιονδὸς ὀμματα πῆξας,
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε περὶ πρηνὲς ἐνώμα,
 Ἀλλ' ἀσεμφοὺς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φῶτ' ἐοικώς.
 Φαίης κεν ζάχοτον πινάεμμεναι, ἀφρονά θ' αὖτως.

28. εἶπας.

29. πρῶτος
ἐν ἀχειρομένοι-
σιν

Ἀλλ'

Vlyffis descri-
ptio & elo-
quentia.

Iam & in Phrygiam Veni vitiferam,
Vbi vidi plurimos Phryges viros equos agitando peritos,
Populos (i. copias) Otrei & Mydonis diuini.
Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarij.
Etenim ego auxiliaris existens inter eos numeratus fui
Die illo, quando Venerunt Amazones & viragines.
Sed non hi tot erant, quot nigris oculis Achini.
Secundo rursus Vlyffem videns, interrogavi: senex,
Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est?
10 Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
Lattor autem humeris & pectoribus ad videndum.
Arma quidem eius iacent in terra multos-pascente:
Ipse autem sicut aries lustrat ordines virorum.
Arieti ipsum ego assimilo villosa,
15 Qui ovium magnum gregem percurrit albarum.
Huic respondit postea Helena Ioue nata:
Iste autem rursus est Laertiades prudens Vlyffes,
Qui nutritus est in populo Ithaca, aspera licet existentis,
Sciens varios dolos & consilia prudentia.
20 Huic autem rursus Antenor prudens contra locutus est.
O mulier profecto valde hoc verbum verum dixisti.
Olim enim & huc aliquando venit diuinus Vlyffes
Tui causa legatus cum bellicoso Menelao.
Hos ego hospitatus sum, & in meis adib' amice tractavi
Amborum & staturam corporis didici, et consilia prudentia.
Sed quando iam Troianis congregatis permisti essent,
Stantibus quidem illis, Menelaus superabat latis humeris:
Ambobus autem sedentibus, Venerabilior erat Vlyffes.
Sed quando verba & consilia omnibus texebant,
Certe quidem Menelaus succincte concionabatur:
Pauca quidem, sed valde acute, quonia non erat garrulus,
Neq; in-verbis peccans, quamvis etate posterior erat,
Sed quando prudens surgeret Vlyffes,
Stabat sub autem videbat in terram oculos defigens:
Sceptra, & neq; retrorsum, neq; in-anteriore-partem mo-
Sed immobile tenebat imperito viro similis. (nebat.
Dixisses furiosum liquem esse, dementemq; temere:

Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλῳ ἐκ σήδεσσι
 Καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίην,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' ὀδυσηῖγ' εἰσὶν βροτὸς ἄλλος,
 Οὐ τότε γ' ὦδ' ὀδυσηῖσσι ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
 Τὸ τρίτον αὖτ', αἶαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιὸς,
 Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἢ ὅς τε μέγας τε,
 Εξοχὸς ἀργείων κεφαλῇ ἢ δ' ἄρ' ἔσας ὤμοις.
 Τὸν δ' ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
 Οὗτος δ', αἶας ἐσὶ πελώριος ἔρκος ἀχαιῶν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστη· ἀμφὶ δέ μιν κρητὴρ ἀγοὴ ἡγερέδονται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρήϊφιλος μενέλαος
 Οἴκοι ἐν ἡμετέρῳ, ὅπότε κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλοις μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας ἀχαιῆς,
 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθήσάμεν.
 Δοιοῶ δ' οὐ δύαμαι ἰδέειν κοσμήτορα λαῶν,
 Κάστορα δ' ἰσπόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν πολυδάκτυλον,
 Αὐτοκασίγνητῳ τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἡ δ' ἔχ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς;
 Ἡ δ' εὖρο μὲν ἐποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισι,
 Νῦν δ' αὖτ' * ἐκ ἐθέλουσι μάχῃ κατὰ δύναι ἀνδρῶν,
 Αἵχ' αἰετὶ δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἄ μοι ἐσίν;
 Ὡς φάτο. τοὺς δ' ἦδη κατέχευεν φειδύλοισι
 Ἐν λακεδαίμονι αὖτις, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὄρεα πύλας,
 Ἀρνε δύω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 Ἀσπὶν ἐν αἰγείῳ φέρε ὃ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ ἰδὼν, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
 Ωτρυνεν ὃ γέροντα παρυσμένους ἐπέεσσιν.
 Ορσέο λαομεδοντιάδῃ· καλέοισιν ἄριστοι
 Τρώων δ' ἰσποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς πεδίον καταβλῦσαι, ἵν' ὄρεα πύλας * τάρηται.
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρος καὶ ἀρήϊφιλος μενέλαος
 Μακρῆς ἐλθέεισι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί.
 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρεα πύλας τὰμόντες,
 Ναίομεν τροίῳ εἰβώλακα, τοῖ δ' ἐνέωνται.

γε. Νῦν αὖτ'

γε. τάρηται.

Αργεῖοι

Sed quando Vocem magnam ex pectore emittebat,
Et Verba imbribus-nivalibus similia hybernis,
Non deinde cum Vlyssē contendere potuisset homo alius,
Non tunc sic Vlyssēs admirati sumus speciem videntes.

5 Tertiō rursus Aiace[m] conspiciat[ur] interrogabat senex, Aiace[m] de-
scriptio.
Quis etiam est iste alius Græcus vir latusq[ue] magnusq[ue],
Eminens super cæteros Argiuos capite & latis humeris.

Huic Helena longum peplū gerens respondit præstantiss[im]a.
Iste Ajax est ingens propugnaculū Græcorum. (mulierum:
10 Idomeneus .a. ex altera parte inter Cretenses, Deus tanquā Idomeneus.
Stat: circum autem ipsum Cretensium duces congregatur.
Sæpe ipsum hospitatus est bellicosus Menelaus
Domo in nostra, quando ex Creta veniret;

Nunc autem alios quidē omnes videoperpulchros Achiuos,
15 Quos bene cognoscerem, & quorum nomen dicerem:
Duos autem non possum videre principes populorum,
Castoremq[ue] equitandi peritū, & pugilatu strenuū Pollucē, Castor & Pol-
lux.
Germanos fratres, quos mihi vna genuit mater.
An non secuti sunt cæteros Lacedamone ex amabili?

20 An huc quidem secuti sunt in navibus per mare-euntibus,
Nunc autem nolunt pugnam inire virorum,
Dedecora timentes & probra multa, quæ mihi sunt,
Sic dixit: hos autem iam tenebat alma tellus
In Lacedamone illic, dilecta in patria terra.

25 Præcones autem per urbem, deorum ferebant fœdera firma. Præco Priamū
ad exercitum
vocat ad fœ-
dus feriendū.
Agnos duos & vinum letum, fructum terra,
Vtre in caprino ferebat autem cratera lucidum
Præco Idæus, & aureos cyathos:

Hortabatur autem senem astans verbis:
30 Surge Laomedontiade, vocant optimi
Troianorumq[ue] bellicosorū, & Achiuorū areā lorica[m] haben-
In campum descendere, ut fœdera firma feriantur: (tū,
Sed Alexander & bellicosus Menelaus
Longis lanceis pugnabunt pro muliere:

35 Et vincentem mulier & opes sequentur,
Ceteri vero amicitiam & fœdera firma ferientes
Incolemus Troiam fertilem: illi autem reuertentur.

Ἀργεὺς ἐς ἱππόβοτον καὶ ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 Ως φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 Ἴπποις ζυγυμέναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ὀπίθοντο.
 Ἀνδρ' ἄρ' ἔβη πρίαμ· Θ' κτ' δ' ἰωῖα τεῖνεν ὀπίσω.
 Παρδὲ οἱ ἀντίωρ πεικαλλέα βήσατο δίφρον,
 Τῷ δ' ἀσκαίων πεδίον δ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μῦτ' τρώας καὶ ἀχαιῆς,
 Ἐξ ἱππον ὑποβάντες ὅπῃ χθόνα πουλυβότειραν,
 Ἐς μέσσην τρώων καὶ ἀχαιῶν ὀσιχρόντο.
 Ορνευτο δ' αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἀνδρ' ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὺρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ορκία πρὸ θεῶν σπύαρον, κρυτῆει δ' οἶνον
 Μίσθρον· ἀτὺρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ὅπῃ χεῖρας ἔχευαν.
 Ἀπείδης δ' ἐρυσάμεν Θ' χεῖρας μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
 Ἀργῶν ἐκ κεφαλῶν τάρμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες τρώων καὶ ἀχαιῶν νείμην αἰετοῖς.
 Τοῖσιν δ' ἀπείδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀναχῶν.
 Ζεὺς πάτερ, ἴδιδεν μεδέων, κῦδισε, μέγιστε,
 Ἡελίος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε χαμόντας
 Ἀνθρώποις τίννυσθον, ὅ, τις κ' ὀπίορκον ὁμώσῃ,
 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πρὸ.
 Κί μιν κεν μενέλαον ἀλέξανδρον καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' ἐλένῳ ἐχέτω καὶ κλήματα * πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν.
 Εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' ἐλένῳ καὶ κλήματα πάντ' ὑποδουῶαι,
 Τιμὴν δ' ἀργείοις ὑποτινέμεν λῦπὴν ἔοικεν,
 Ἥτε καὶ ἑσόμενοι μετ' ἀνθρώποις πέληται.
 Εἰ δ' αὖ ἐμοὶ πρὸς πρίαμος πρὶόμοιό τε παῖδες
 Τίθειν ἐκ ἐθέλωσιν ἀλέξανδροιο πεσόντος,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μάχεσθαι εἴνεκα ποινῆς
 Αὐτὸι μένων, εἰως καὶ τέλθ' πολέμοιο κιχείω.
 Ἡ, καὶ σπὸ σμάχους ἀνῶν τά με νηλεῖ χαλκῷ.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ὅπῃ χθονὸς ἀπαίροντας,
 Θυμὸν δ' εὐομένοισι· σπὸ γὰρ μὲν Θ' εἴλετο χαλκός.

28. πάντα

Oim

Ad Argos equos pascens & Achaiam pulchras mulieres ha-

Sic dixit: cohorrui autē senex, iussit autē socios (bentē.

Equos iungere: hi autem diligenter paruerunt.

Et ascendit Priamus: habenasq; extendebat retrorsum:

5 Apud autem ipsum Antenor perpulchrū ascendit currum:

Hi autem per Scaas portas in campum impellebant Veloces

Sed quando Venerunt ad Troianos & Gracos, (equos. Troiani &

Ex equis descendentes in terram multos pascentem,

In Medium Troianorum & Gracorum iuerunt.

10 Assurrexit autem statim postea rex Virorum Agamemnon,

Surrexit & Vlysses prudens, sed pracones splendidi

Fœdera fida Deorum cogeant, cratere autem Vinum

Miscebant, sed regibus aquam in manus fuderunt.

Atides autem extrahens manibus cultrum,

15 Qui ei apud ensis magnam Vaginam semper pendebat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilos: sed eos postea (pib.

Pracones Troianorum & Achiuorū distribuerunt princi-

Inter hos a. Atides alta Voce praebatur, manus eleuans:

Iupiter Pater, qui Ida praes gloriosissime, maxime,

20 Solq; qui omnia aspicias, & omnia audis,

Et fluuij, & terra, & qui subter mortuos

Homines punitis, quicunq; periurium iurauerit:

Hos testes sitis, conseruateq; fœdera fida.

Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,

25 ipse postea Helenam retineat & opes omnes:

Nos autem in nauibus redeamus per-mare-transseuntibus:

Si autem Alexandrum interfecerit flauus Menelaus,

Troiani postea Helenam & opes omnes reddant,

Mulctamq; Argiuis pendant, quae decet,

30 Quaeq; etiam inter posteros homines memoretur.

Si autem mihi mulctam Priamus Priamiq; filij

Pendere nolint Alexandro prostrato.

Tum ege etiam posthac pugnabo causa mulctae

Hic manens, quousque finem belli inueniam.

15 Dixit, & iugulos agnorum abscidit crudeli ense,

Et hos quidem deposuit in terra palpitantes.

Anima carentes, etenim robur abstulit ferrum.

Οἶνον δ' ἐκ κρατῆρ' ἀφυσάμενοι δὲ πάρασιν
 Εκχεον, ἡ δ' εὐχοντο θεοῖς αἰετ' ἡδέτησιν.
 Ωδὲ δὲ τις εἶπε σκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεὺς κύδιζε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐπότεροι πρῶτεροι ὡς ὅρκια πημύειαν.
 Ωδὲ σφ' ἐλθέσθαι χαμᾶδις ῥέει ὡς ὅδε οἶνον,
 Αὐτῇ καὶ τεκέων ἀλοχοὶ δ' ἄλλοισι μιγῇεν.

Ὡς ἔφην· ἐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε κρονίων.
 Τόισι δ' ἑρδανίδης ᾤριον· ὅ μ' ἔμυθον ἔειπε.
 Κέκλυτέ μευ τρώες καὶ ἀκνήμιδες ἀχαιοί.

Ἡ τοι ἐγὼν εἴμι παρὰ ἱλίου λυγρόεσσιν
 Ἀψ' ἐπεὶ ἔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρεσθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ.
 Ζῶς μὲν που τίη οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Οὐπότερω θανάτοιο τέλ' ὅ περ ὠρέμενον ἐστίν.

Ἡ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσότηρ φῶς.
 Ἀνδ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, καὶ δ' ὠϊὶα τείνειν ὀπίσσω.

Παρὰ δὲ οἱ ἀντιπύρρ' ὤρεσθαι βήσαντο δίφρον.
 Τῶ μὲν ἄρ' ἀψορροὶ παρὰ ἱλίου σπονδέοντο.

Ἐκπῶρ δ' ᾤριον μοῖο πῆϊς καὶ δῖ' ὀδυσεύς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρουν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήροισιν ἐκ νέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,

Οὐπότερ' ὅ δ' ὡς ἔφην χάλκεον ἔλχος.
 Λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δ' χεῖρας ἀνέχον.
 Ωδὲ δὲ τις εἶπε σκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεὺς πάτερ, ἰδὴ δὲν μεδέων κύδιζε, μέγιστε,
 Οὐπότερ' ὅ τ' ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔδηκε,

Τὸν δὲ σποφθίμενον δῖον δόμον αἶδος εἴσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πῶς ἡδέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλιν δ' ὁ μέγας κορυθαίολος ἔκπῶρ,
 Ἀψ' ὀρόων πάει· ὅ δ' ὡς ἐκ κλῆρ' ὄρουσεν.

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο καὶ σίχας, ἡ χεῖρ' ἔκαστω
 Ἰσποὶ ἀερίποδες καὶ ποικίλα τέλ' ἔκειτο.

Αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά
 Δῖ' ἀλέξανδρ' ἑλένης πόσις ἡὺ κόμοιο.

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔδηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισφυσίοις ἀραρήν.

Δῖ' ἄρ' ἔφην

- Vinum autem ex cratere haurientes pateris
 Effundebant, & supplicabant Dīs immortalibus.
 Sic autem aliquis dicebat, Achiuorumq; Troianorumq;
 Iupiter gloriosissime, maxime, & immortales Dī cateri,
 5 Vtri priores præter fœdera peccauerint:
 Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, sicut hoc Vinum,
 Ipsorum & liberorum: Sxoresq; alijs misceantur.
 Sic dicebant: neq; adhuc ipsis perficiebat Saturnius.
 Inter hos autem Dardanides Priamus Verbum dixit:
 10 Audite me Troiani & benè-armati Græci,
 Certè ego abeo ad Troiam Ventis expositam
 Retro, quia nullo modo tolerabo oculis Videre
 Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
 Iupiter nimirum hoc scit, & immortales Dī reliqui.
 15 Vtri mortis finis fato destinatus sit.
 Dixit & in currum agnos posuit diuinus Vir,
 Et ascendit ipse, & habenas reducebat retrorsum:
 Iuxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currū.
 Hi quidem retrogradi ad Troiam redierunt.
 20 Hæctor autem Priami filius & nobilis Vlysses
 Locum quidem primum dimetiebantur, at postea
 Sortes in galea ærea iaciebant accipientes,
 Vter prius emitteret æream hastam.
 Populi autem supplicabant Dīs & manus eleuabant.
 25 Sic autem aliquis dicebat Achiuorumq; Troianorumq;
 Iupiter pater, qui Ida præes gloriosissime, maxime,
 Vter horum operum inter Vtrosq; author-fuit,
 Hunc da interemptum penetrare domum Orci intro:
 Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.
 30 Sic dixerunt: iaciebat, & magnus galeam ornatam habens
 Retro respiciens: Paridis. a. cito sors exiuit. (Hæctor,
 Hi quidem postea sedebant per ordines, Vbi Vnicusq;
 Equi facile-pedes-leuantes (i. celeres) & Variegata arma
 Sed hic circa humeros induit arma pulchra (iacebant Paris arma-
 35 Diuinus Alexander, Helena maritus pulchricoma:
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras argenteis fibulis adaptatas.

Priamus in vr
bē reuertitur.

Sortes iaciun-
tur.

Paris arma-
tur.

Δάτερον αὖ, δώρηκα παῖσι σήθεσιν ἔδωκεν
 Οἷο κασιγνήτοιο λυκάονος, ἥρμωσε δ' αὖτ' αὖ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον. αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ εὐτυκλὸν ἔθηκεν,
 Ἰωπουεῖν, δεινὸν δ' ἰόφ' ἔχον κατὰ θυρῶν ἔνθεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 Ως δ' αὖτως μενέλαος ἀρήϊόν τ' ἐντ' ἔδωκεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐκάτερ δὲν ὀμίλου δωρήθησαν,
 Ἐς μέσσην τρώων καὶ ἀχαιῶν ὀτρύνοντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι. θάμβησεν δ' ἔχον εἰσορόωντας
 Τρώας δ' ἰωποδύμοις καὶ δ' κνήμιδας ἀχαιῆς.
 Καί ῥ' ἐλὼς σήτεω διαμετρητὰ ἐνὶ χώρῳ,
 Σείοντ' ἔλχειας, ἀλλήλοισιν κοτέοντες.
 Πρόθε δ' Ἀλέξανδρος παρθεῖ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν ἀτρεΐδαν κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἰσῶν,
 Οὐδ' ἐρρήξεν * χαλκὸν, ἀνεγνώμφη δέ οἱ αἰχμή.
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ δ' ὅτ' ἔδωκεν ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης μενέλαος, ἐπ' ἀξάμενος διὰ πατρί.

ρε. χαλκός,

ρε. ὀβριμον

ρε. πίσιδα

ρε. χείρεσσιν
αὖτ'.

Ζεὺς ἄνα, δὸς τίσι δαὶ ὅ με παρθεῖ * καὶ ἔοργε
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασπον,
 Οφρά τις ἐρρήγησι καὶ ὀψιρόνων ἀνδρώπων,
 Ξεινοδόκον καὶ ῥέξαι ὅ κεν φιλότητα παρφοχῇ.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν παρθεῖ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλε παρθεῖδαν κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἰσῶν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς * ὀμβριμον ἔλχος,
 Καὶ διὰ δώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειτο.
 Ἀντικρὺ δ' παρθεῖ λαπαρῶν διέμισε χιτῶνα
 ἔλχος, ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλάστο κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλήξεν ἀναχόμενος κόρυθος φάλον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖτ'
 Τειχά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν ἐκπεσε χεῖρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς ἔρανον ἄρ' αὖ.
 Ζεὺς πάτερ, ὅ τις σείῃ δαῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 Ἡτ' ἐφάμην * τίσι δαὶ Ἀλέξανδρον κακότητος.
 Νῦν δέ μοι ἐν * χείρεσσιν ἔσθλη ξίφος. ἐν δέ μοι ἔλχος
 Ἡγήθη παλάμῃφιν ἐτώσιον, ἐπ' ἔβαλόν μιν

Η, καὶ

Secundo rursus thoracem circa pectora induit
 Sui fratris Lycaonis, quadrauit autem ipsi: (tinctum
 Circa autem humeros suspendit enssem argenteis-clauis dis-
 Aereum: sed postea scutum magnumq; graueq;
 5 Capiti autem forti galeā affabrē factā imposuit, (tabat.
 Cristatam-ex-setis-equinis: horribile. a. crista desuper nu-
 Accepit. a. fortem lanceam, quā ipsi manibus quadrabat.
 Sic autem eodem modo Menelaus maiorius arma induit.
 Hi postquam igitur ex-utraq; parte exercitus armati sunt:
 10 In medium Troianorum & Græcorum processerunt
 Torue intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
 Troianosq; equitandi-peritos, & bene-ocreatos Achiuos:
 Et prope steterunt inter se dimenso in loco,
 Quatientes lanceas sibi inuicem irati
 15 Prius autem Alexander emisit longam hastam,
 Et affecutus est Atride scutum vndiq; equale.
 Neque perripuit ferrum: reflexa est enim eius cuspis
 Scuto in forti. Ille autem secundus mouit se ferro
 Atrides Menelaus supplicans Ioui patri:
 20 Iupiter Rex, da scisci qui me prior iniuria affecit,
 Nobilem Alexandrum, & meis sub manibus doma,
 Vt aliquis timeat & posterorum hominum,
 Hospitem iniuria afficere, qui amicitiam præbuerit.
 Dixit & vibrans emisit longam lanceam,
 25 Et affecutus est Priamida scutum vndiq; equale.
 Per quidem scutum penetrauit lucidum robusta lancea,
 Et trans thoracem affabrē factum infixæ est.
 E regione autem iuxta ile discidit tunicam
 Lancea: hic. a. inclinatus est, & euitauit mortem nigram:
 30 Atrides autem educēs enssem argenteis-clauis distinctum,
 Percussit eleuans galeæ conum: circum autem ipsum
 In tria & quatuor frustra disruptus excidit manu.
 Atrides autem ingemuit, suspiciens in cælum latum:
 Iupiter pater, nullus te Deorum perniciosior alius:
 35 Certè speraueram me vltimum Alexandrum de iniuria.
 Nunc. a. mihi in manibus fractus est ensis, mihi. a. lancea
 Emissa est manu incassum, neq; affecutus sum ipsum.

Paridis & Me-
 nelai certa-
 men.

Dixit

Η, καὶ ἐπαίξας, κόρυθος λάβεν ἰσποδαμένης,
 Ἐλκε δ' ὅπισθ' ἑλκας μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς.
 Ἀλγε δέ μιν πολύκεσος ἱμάς ἀπαλὺν ὑπὸ δειρῶν
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνδρεῶνος ὄχευς τέτυτο πρυφαλείης.
 Καὶ νύ κεν εἵρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρα το κῆδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἰφικταμένοιο.
 Κεινὴ δ' ὅτε πρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 Τῷ μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς
 Ρίψ' ὅππιδι νήσας, κόμισαν δ' εἰήρεις ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεάων
 Εἰχεῖ χαλκείῳ, τὸν δ' ἐξήρπαξ' ἀφροδίτη
 Ρεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Καδ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ δώδεκ' κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' ἐλένῳ χαλῆουσ' ἴε, τῷ δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, πρὶν δ' ὅτε πρῶα ἄλις ἦσαν.
 Χειρὶ δ' νεκταρέου ἑανοῦ ἐπὶ νάξε λαβοῦσα.
 Τρηὶ δέ μιν εἰκῆ παλαιχρῆϊ περσέειπεν
 Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ λακεδαίμονι ναιετάωσι
 Ἡσκειν εἶεα χαλὰ, μάλισα δέ μιν οἰλέεσκε.
 Τῇ μιν εἰσαμένη περσεφώνεε δ' ἴ' ἀφροδίτη.
 Δεῦρ' ἴτ', ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι.
 Κεῖν θ' ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλει τε σίλβων καὶ εἵμασιν, ἐδέκε φαίης
 Ἀνδρὶ μαχεσάμενον τὸν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἐρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καδίζειν.
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θάλλει.
 Καί ῥ' ὥς οὐκ ἐνόησε θεᾶς πεικαλλέα δειρῶν,
 Στήθεα δ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μῦρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἐπ' ὅτ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠφροπδύειν;
 Ἡ πῇ με * περσέειπεν πολίων εὐναιομενάων
 Αἴεις, ἥ φρυγίης, ἥ μινονίης ἐρατεινῆς;
 Εἴ τις τοι * καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων.
 Οὐδέκα δ' ἡ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μενέλαον
 Νικήσας ἐθέλει συγερῶν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 Τουδέκα δ' ἡ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης;

Dixit, & irruens de galea apprehendit eum equisetā,
 Traxit .a. conuerrens, eum ad benè-ocreatos Gracos,
 Prefocabat aut ipsū acu-pictū lorū teneram sub gulā,
 Quod ipsius sub mento retinaculum distensum erat galea.
 5 Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,
 Nisi citò intellexisset Iouis filia Venus,
 Quæ ipsi rupit lorū bouis fortiter occisi.
 Inanis autem galea simul sequebatur manū crassā.
 Hanc quidem postea heros inter benè-ocreatos Achiuos
 10 Proiecit contorquens: suscepunt .a. cam amabiles socij.
 Sed hic rursus irruit interficere cupiens
 Lancea ferrea: illum autem abripuit Venus
 Facile valde, nempe Dea. cooperuit autem caligine multa:
 Collocauit .a. in cubiculo suauē-olenti, odorato.
 15 Ipsa rursus Helenam Vocatura iuit: hanc .a. offendit
 Turri in alta: circa autem Troianæ abunde erant,
 Manū autem de diuina Veste eam concussit apprehendens:
 Anni autem similis Veturæ ipsam allocuta est,
 Lanam tractanti: quæ ipsi Lacedamone habitanti
 20 Exercebat lanas pulchras: maxime autem ipsam diligebat:
 Huic similis ipsam allocuta est diua Venus.
 Huc Veni: Alexander te Vocat domum redire:
 Ille hic est in cubiculo, & torno-factis lectis,
 Pulchritudinemq; splendens, & Vestibus, neq; dixerit
 Ex eo loco vbi cū Siropugnauerit huc Venire, sed ad choreā
 Ire Vel à chorea modo cessantem sedere.
 Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commouit,
 Et postquam igitur cognouit deæ pulchrum collum,
 Pectoraq; desiderabilia, & oculos fulgentes,
 25 Stupuitq; postea, Verbumq; dixit & elocuta est:
 Misera, cur me his cupis decipere?
 Aut quo me Vltius ciuitatum benè habitatarum
 Duces, Vel Phrygiæ, Vel Meoniæ amabilis?
 Si quis tibi & illic amicus diuersilinguium hominum,
 Quoniam Vero nunc diuinus Alexandro Menelaus
 Victo, & in odiosam me domum abducere,
 Propterea Vero nunc hunc dolum-cogitans aduenisti?

Venus Paridē
 ex prælio sur-
 ripit.

Venus Hele-
 nam alloqui-
 tur.

Helenæ ad
 Venerem re-
 sponso.

Sede

Ἦσο παρ' αὐτὸν ἴστα· θεῶν δ' ὑπόειπε κελεύθους.

Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποσρέψαις ὀλυμπεν,

Ἀλλ' αἰεὶ φεῖ κείνον οἷζυι, καὶ ἐρύλασσε,

Εἰσέκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε θυύλιω.

Κεῖσε δ' ἐγὼν ἐκ εἴμι (νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴμι.)

28. προσανέ-
στα.

Κείνου * προσωμένου παλέχθ'· τρωαὶ δὲ μ' ὀπίσω

Πᾶσαι μωμήσονται ἔχω δ' ἄγε' ἀκριτε θυμῷ.

Τὼ δ' ἤχλωσαμένη περσεφώνεε δῖ' ἀφροδίτῃ,

Μή μ' ἔρεδε χετλίη, μή χλωσαμένη σε μεδείω,

Τὼς δὲ σ' ἀπεχθήρω ὥς νυῖ' ἐκπαγλ' ἐβίληται.

Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ

Τρώων καὶ δαναῶν. σὺ δὲ κεν κακὸν οἶτον ὀλησῃ.

Ὅς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ἑλένη διὸς ἐκγεγαῖα.

Βῆ δ' ἡ καταχρυσμένη ἐκ τῷ ἀργῷ φαιινῷ

Σιγῇ· πάσας δ' τρωὰς λάθην ἦρχε δαίμων.

Αἰ δ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον φεικαλλέ' ἵκοντο,

Ἀμφίπολοι μὲν ἐπειτα δοῶς ὅππ' ἔργα τράποντο,

Ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε δῖα ζωστικῶν.

Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλῆσα φιλομμειδῆς ἀφροδίτῃ,

Ἀντί' ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.

Ἐνθα κἀδίζ' ἑλένη κέρη διὸς ἀγχιόχοιο,

Ὅσσε πάλιν κλίνας· πόσιν δ' ὠϊόπαπτε μύθῳ.

Ἠλυθεὶς ἐκ πολέμου, ὥς ὄφελος αὐτῷ δ' ἄλλοις,

Ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὅς ἐμός περ ἔσται πόσις ἦεν.

Ἡ μὲν δ' ἡ τῶν γ' εὐχῇ ἀντιφίλου μενέλαου,

Σῆ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔλχει φέρτερος (εἴ).

Ἀλλ' ἴδι νυῖ' περκαλέσσαι ἀντιφίλον μενέλαον

Ἐξ αὐτῆς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε

Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ μενελάῳ

Ἀντίβιον πλέμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι

Ἀφροδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτῇ δουεὶ δαμείης.

Τὼ δ' ἡ πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος περσέειπε,

Μή με γλώαι χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν * ἐνίπλε.

Νυῖ μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀθῆνῃ.

Κεῖνον δ' αὐτὶς ἐγὼ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπεύομεν ἀνιθέντε.

Οὐ γὰρ πώποτε μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,

οὐδ'

28. ἐνίσπε.

Sed apud ipsum & adens: deorum autem abnega & ias,
Neque unquam tuis pedibus reuertaris in cælum:
Sed semper circa eum ærimnas perfer & ipsum serua,
Donec te vel uxorem faciat, vel hic seruam.

Illuc autem ego non ibo (Situperabile enim esset)
Illius ornatu lectum: Troiana autem me postea
Omnes Situperabunt, habeo a. dolores immensos animo.

Hanc autem irata allocuta est diua Venus:

Ne me irrites misera, ne irata te deseram:

10 Sic sero te odio habeam, sicut nunc mirifice dilexi:

In medio autem virorum struam odia pernicioſa

Troianorum & Danaorum: tu autem malo fato pereas,

Sic dixit: timuit autem Helena Ioue nata.

Iuit autem cooperta velo candido, splendido,

15 Tacite: omnes autem Troadas latuit: præbat autem Dea.

He. S. quando Alexandri domum pulchram venerunt,

Ancilla quidem postea velociter ad opera conuertebantur:

Hæc autem in altum thalamum ascendit præstantissima mu

Huic autem sellam capiens amans. risum Venus (lierū.

20 Ex aduerso Alexandri Dea deposuit ferens.

Ibi resedit Helena filia Iouis Aegiochi.

Oculos retrò inclinans, maritum autem obiurgauit verbo:

Venisti ex bello & tinam illic perijsses,

A viro interfecisti forti, qui meus prior maritus erat.

15 Certe quidem antea gloriabaris bellicoso Menelao

Tua & manibus, & lancea te præstantiorem esse:

Sed vade nunc prouoca bellicosum Menelaum

Rursus pugnare ex aduerso: sed te ego

Cessare iubeo: neque flauum Menelaum

Contra bellum bellare & pugnare

Stulte, ne quo modo forte ab ipso lancea sternaris.

Hanc aut Paris verbis mutuo respondens allocutus est:

Ne mihi mulier acerbis opprobrijs animum ladas.

Nunc etenim Menelaus sicut cum Minerva:

Illum rursus ego vincam nam Dii adsunt etiam nobis.

Sed age amore oblectemur cubantes.

Non enim unquam me sic amor mente complexus est:

Venus Hele-
na irascitur.

Venus Hele-
nam ducit ad
Paridem.

Helena Pari-
dē obiurgat.

Paris ex præ-
lio elapsus cū
Helena con-
greditur.

Nes

Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον λακεδαίμονα ἐξ ἑρατεινῆς
 Επλεὸν ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσι,
 Νήσω δ' ἐν κραναῇ ἐμίγλω φιλότιπ' καὶ δυνῇ.
 Ὡς σὺ νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἦμαρ αἶρεϊ.
 Ἡ ῥα, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιῶν, ἄμω δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 Τὼ μὲν αἰὲν ἐν τρηπύσσι κατὰ δύναντα λεχέουσιν.
 Ἀπρείδης δ' ἂν ὁμίλον φοίτα θνητὸν ἔοικώς,
 Εἵπου ἔσαθρήσειεν ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' οὐτις δυνάτο τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Δείξαι ἀλέξανδρον τότ' ἀρηνιφίλῳ μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότιπ' ἔμευδανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπὶ χθετο κηεὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων.
 Κέκλυτέ μεν τρώες καὶ δᾶρδανοὶ ἢ δ' ὀπίκουροι.
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηνιφίλου μενελάου,
 Ὑμεῖς δ' ἀργείῳ ἐλένῳ καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ
 Εκδοτε, καὶ τιμῶν ὑποπνέμεν ἰὺν ἔοικεν,
 Ἥτε καὶ ἐσωμένοισι μετ' ἀνδρώποισι πέληται.
 Ὡς ἔφατ' ἀπρείδης, ὅτι δ' ἦνεον ἄλλοι ἄχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ.
 Ραψωδίας ὑπὸ δεσφίς.

ΕΛΘΕΕ τοῖς θεοῖς πλὴν ἴλιον ἀλῶναι. διὸ ἀθλῶα μὲν με-
 νέλαον τοξοθῆναι ὑπὸ πανδάρῃ παρεσκεύασε καὶ οὕτω
 συγχυθέντων τῶν ὀρχων, μαχάων μὲν ἰώται μενέλαον ἀγα-
 μέμνων δὲ ἀπελθὼν, πλὴν στραπὺν παρορμῆς εἰς τὸν πόλεμον.
 συμβολῆς δὲ γλυομένης, πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιρουῦνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ. ΡΑ-
 ψωδία.

Δέλφα, θεῶν ἀγροῦ, ὄρχων χύσις, ἄρεα ἀρχή.

Ἰ δὲ θεοὶ παρ' ἑλνὶ καθήμενοι ἠγρο-
 ῶντο
 Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια
 Ἥρη
 Νέκταρ ἐφνοχρεῖ τοὶ δ' χρυσεόις δεπάουσιν
 Δειδέχεται

Nec tum quidē, quando te prius Lacedemone ex amabili
 Nauigabam raptā in pontigradis nauibus,
 Insulaq; in Cranae mustus sum amoreq; & lecto:
 Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capit.
 5 Dixit & praibat in lectum ascendens: simul. a. sequeba-
 Hic quidem in perforatis cubarunt lectis. (tur & xor.
 Atrides autem perturbam vagabatur fere similis,
 Sicubi videret Alexandrum diuinum:
 Sed nullus poterat Troianorum inclytorumq; auxiliariū.
 10 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.
 Neq; n. per amicitiam saltem abscondissent, si quis videret;
 Aequē enim ipsis omnibus odio erat atq; mors nigra.
 Inter eos autem locutus est Rex Virorum Agamemnon:
 Audite me Troiani & Dardani, & auxiliares,
 15 Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
 Vos autem Argiuam Helenam, & opes cum ipsa
 Reddite, & multam pendite qua decet.
 Quae etiam inter futuros homines memoretur.
 Sic dixit Atrides: approbant autem ceteri Achiui.

ILIADIS HOMERI, AVT IIIL. COM-
 positionis argumentum.

VISVM est Dijs, vt Ilium caperetur: quapropter Mi-
 uerna quidē Menelaum iaculis petiā Pandaro fe-
 cit. Et sic violatis foederibus, Machaon quidem mede-
 tur Menelao: Agamemnon autē abiens exercitū hortatur
 ad bellū. Congressu autē facto, multi vtrinq; trucidantur.

ILIADIS HOMERI IIIL. COM-
 positio.

Δ. Deorum concio, foederum violatio, Martis initium.

DII autem apud Iouem sedentes conciona-
 bantur (i. consultabant.) Deorum
 concio:
 Aureo in pavimento: inter vero hos Generan-
 da Hebe
 Nectar ministrabat: illi autē aureis poculis

Δειδέχατ' ἀλλήλοισι, τρώων πόλιν εἰσπρόωντες.
 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο χρονίδης ἐρεδιζέμεν ἥρω,
 Κερτομίοις ἐπέεσι παραβλήδην ἀγορεύων.
 Δοῖαί μιν μενελάω ἀνηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἡρῇ τ' ἀργείῃ, καὶ ἀλαλκομενῆϊς ἀδύμῃ.
 Ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσοι καὶ δήμεναι εἰσπρόωσι
 Τέρπεδον· τῷ δ' οὖτε φιλομμειδῆς ἀφροδίτῃ
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτὴ κῆρας ἀμύει.
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 Ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀνιφίλου μενελάου.
 Ἡμεῖς δ' ὄφρα ζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Ἡρ' οὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνυμένην
 Ορσομεν, ἢ φιλότῃ τα μετ' ἀμφοτέροισι βάλλωμεν.
 Εἰ δ' οὕτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γήρυτο,
 Ἡτοὶ μὲν οἰκέοιτο πόλιν φριάμοιο ἀνακτ' ὅ.
 Αὖτις δ' ἀργείῳ ἐλένῳ μενέλαος ἄρχειτο.
 Ως ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν ἀδύμῃ τε καὶ Ἡρῇ.
 Πλησίην αἶγ' ἦδ' ἔλινον, καὶ τῷ τρώεσσι μεδέειν.
 Ἡτοὶ ἀδύμῃ ἀκέων ἱὺ, ἔδ' ἐπείπε,
 Σκυζομένη διὲ πατρὶς, χόλ' ὅ δέ μιν ἄρει' ἦρει.
 Ἡρῇ δ' ἐκ' ἔχαδε σῆτος χόλον, ἀλλὰ περ σπύδα.
 Αἰνότατε χρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον δεῖναι πόνον, ἢ δ' ἀτέλεσον
 Ἰδρῶδ', ὃν ἰδρωτα μόγῳ; καμέτ' ἔμοι ἴστωι
 Λαὸν ἀχειρουργήσῃ, φριάμω καὶ τοῖό τε πωλὶν.
 Ερδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Δαιμονίη, τί νύ σε φριάμ' ὅ φριάμοιό τε πῦδες
 Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεάνεις
 Ἰλίε ἐξαλαπάξῃ ἐὺκτίμενον πολίεδρον;
 Εἰ δ' οὐ γ' εἰσελδοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
 Ωμὸν βεβρώδοις πείαμον περιάμοιό τε πῦδας,
 Ἀλλοις τε τρώας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 Ερξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τὰ τό γε νεῖκος ὁπίσσω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔεισμα μετ' ἀμφοτέροισι γήρηται.
 Ἀλλοδέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Ὅσπότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι

Excipiebant sese mutuo, Troianoru ciuitatem aspicientes.

Continuo conabatur Saturnides irritare Iunonem

Mordacib. Verbis, per collationem (v. simulanter) loquens:

Dua quidem Menelao adiutrices sunt dearum,

5 Iunioq. Argiua, & auxiliatrix Minerva.

Sedenim ipse seorsum sedentes aspicientes

Oblectantur: illi autem contra amans risum Venus

Semper assistit, & ab ipso mortem depellit:

Et nunc conseruauit putantem se moriturum.

10 Sed Victoria iam quidem est bellicosi Menelai.

Nos autem consultemus quomodo erunt haeres:

An rursus bellumq. perniciosum & certamen graue

Excitemus: Vel amicitiam inter utrosq. conciliemus.

Si vero aequè hoc omnibus gratum & iucundum accideret,

15 Certè quidem habitaretur ciuitas Priami Regis:

Rursus autem Argiuam Helenam Menelaus abduceret.

Sic dixit: ha. a. tacite fremuerunt Minervaq. & Iuno:

Propinqua ha sedebant: mala autem Troianis struebant,

Certè Minerva tacita erat neque quicquam dixit,

20 Irata Ioui patri, ira autem ipsam grauis tenebat:

Iuno autem non continuit in pectore iram, sed allocuta est:

Grauiissime Saturnie, quale Verbum dixisti?

Quomodo Vis Vanum reddere laborem, & imperfectum

Sudorem, quem sudauit labore? defatigati sunt mihi equi

25 Populum congreganti: Priamo mala, huiusq. filijs

Fac: sed nequaquam omnes comprobabimus Dii cateri.

Hanc. a. Valde suspirans allocutus est nubecogus Iupiter,

Infelix, quid te Priamus Priamiq. filij

Tantis malis afficiunt, quod incessanter (v. praeproperè)

30 Troia euertere benè edificatam Urbem?

(cupias

Vinam vero tu ingressa portas & muros longos,

Crudum comederes Priamum Priamiq. filios.

Ceterosq. Troianos: tunc demum iram curaueris.

Fac quomodo Vis, ne hoc iurgium posthac

Tibi & mihi magna simultas inter utrosq. sit.

Aliud autem tibi dico, tu vero in mentibus reponere tuis,

Quando & ego promptus (ero) Urbem excindere

h ij

Iunonis cum
Ioue rixa.

Τὼ δ' ἐλέω ὅπ' τοι φίλοι ἄνδρες ἐκγεγάασι,
 Μὴ π' διατρίβειν τὸν ἐμὸν χρόνον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα, ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 Αἱ γὰρ ὑπὸ ἡελίῳ τε καὶ ἔραυνῷ ἀσερόεντι
 Ναιετάουσι πόλεις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο ἱλίοιο.
 Καὶ πεία μ' ἔχει λαὸς ἐὺμμελίῳ παριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδάετο δαυτὶς εἴσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσης τε, τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἡ τοὶ ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλεις,
 Ἀργεὺς τε, σπάρτη τε, καὶ Διρυάγχα μυκλήν.
 Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται πᾶσι κῆρι.
 Τάων ἐπ' ἐγὼ πρὸς δ' ἴσταμαι, ἔδ' ἐμεγαίρω.
 Εἴ πο' γὰρ φθονέω τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνήω φθονέωσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός εἰμι.
 Ἀλλὰ χεὶρ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεστον.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γῆ δ' ἐμοὶ ἔνδεν ὅθεν σοὶ
 Καί με πρὸς βυτάτῳ τέκετο χρόνῳ * ἀγκυλομήτης.
 Ἀμφότερον, χρεῖν τε, καὶ οὐδένα * σὴ παρ' ἄκοιτις
 Κέκλημαι. σὺ δ' ὅπ' πασι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί. ὅπ' δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι. σὺ δ' ἔασον ἀθλοσάην ὅπ' τεῖλαι
 Ἐλθεῖν ἐς τρώων καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνυῖν,
 Πειρᾶν δ' ὥς κεν τρώες ὑπὲρ κύδαντας ἀχαιεὺς
 Ἀρξῶσι πρὸς ἄλλους * ὑπὲρ ὄρεια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθουσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Αὐτὴν δ' ἀθλοσάην ἔπειτα πειρόμεντα πρὸς ἡνῖκα,
 Αἰψὰ μάλ' ἐς σπάρτην ἐλθεῖν μὲν τρώας καὶ ἀχαιεὺς,
 Πειρᾶν δ' ὥς κεν τρώες ὑπὲρ κύδαντας ἀχαιεὺς
 Ἀρξῶσι πρὸς ἄλλους * ὑπὲρ ὄρεια δηλήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὥς τινε παρ' ὅ με μαῦσαν ἀθλοπύλιν
 Βῆ δ' ἔχ' ἐλύμποιο καρλῶν ἀΐξασα.
 Οἷον δ' ἀσέρας ἦκε χρόνου πᾶς ἀγκυλομήτεω,
 Ἡ ναύτησι τέρας, ἦε σπάρτῃ δ' ἐείλαων,
 Λαμπερὸν, τὸ δ' ἐτε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴστανται.

γε. ἀγκυλόμη
 τις,
 γε. σὺ

γε. ὑπερόρεια

γε. ὑπερόρεια

- Quam voluero, ubi tibi dilecti viri nati sunt,
Ne interpellas meam iram, sed me sine (s. eam excindere.)
Etenim ego tibi concessi volens, inuita tamen animo.
Quæ enim sub sole & cælo stellifero.
5 Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
Præ his à me animo honorabatur Troia sacra.
Et Priamus & populus fortis Priami.
Non enim mihi unquam ara crebat conuiuii pari,
Libatione nidoreq; hunc .n. sortiti sumus honorem nos.
10 Huic Verò respondit bouinis-oculis Veneranda Iuno:
Certè mihi tres quidem multo dilectissimæ sunt ciuitates,
Argosq; Spartaq; & latuina Mycenæ:
Has destrue, quando tibi inuisæ fuerint in animo.
Has non ego propugno neq; inuideo (v. incuso te)
15 Quamuis enim inuideam, & non sinam destruere,
Nihil proficio inuidens, quoniam multo potentiores.
Sed oportet & meum efficere laborem non irritum.
Nam & ego dea sum: genus autem mihi inde, Unde tibi.
Et me maxime Venerandum genuit Saturnus prudens.
20 Dupliciter genereq; & quod tua coniunx
Vocor: tu autem inter omnes immortales regnas.
Sed certè quidem hæc condonabimur inuicem,
Tibi quidem ego, tu autem mihi, insequentur .a. dñi ceteri
immortales: tu autem ocus Minervæ manda
25 ire in Troianorum & Achiuorum pugnam grauem:
Conariq; ut Troiani gloriosos Achiuos
Incipiant priores præter fœdera ledere.
Sic dixit: neq; non paruit pater hominumq; deorumq;
Prætinus Minervam verbis alatis allocutus est:
30 Cito admodum ad exercitum Vade ad Troianos & Ach
Nitereq; ut Troiani gloriosos Achiuos (uos,
Incipiant priores præter fœdera ledere.
Sic fatus instigauit antea promptam Minervam:
Descendit Verò ab Olympi summitatibus delapsa.
35 Qualem autem stellam misit Saturni filius sagacis,
Aut nautis portentum vel exercitui lato populorum,
Splendidam, ex ea autem multa scintilla emittuntur.

Minerua Pan-
darū adit ad
fœdus eius o-
pera violan-
dum.

Τῷ εἰκῇ ἦϊξεν ὅπῃ χθόνα παλλὰς Ἀθύνῃ,
 Καδ δ' ἔδορ' ἐς μέσσην. Δάμβῃ δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωάς δ' ἰσποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
 Ωδε δὲ πρὶς εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

Ἡρ' αὖτις πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
 Εἴωπα, ἦ φιλότῃ τα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζῆς, ὅς τ' ἀνδράπων ταμῖς πολέμοιο τέτυκται.

Ὡς ἄρα πρὶς εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσατο δῖον
 Λαοδόκῳ ἀντίμορῳ κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενι εἴπου ἐφάροι.
 Εὖρε λυκάον' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε
 Εσαότ'. ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί σίχες Ἀσπιδῶν
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' αἰσέποιο ῥοαῶν.

Ἀγχοῦ δ' ἰσαμένην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 Ἡ ῥα νύ μοι τι πῖδοιο λυκάον' υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαίης κεν μενελάῳ ὅπῃ περ ἔμεν ταχὺν ἰόν;
 Πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄρειο,
 Ἐκ πάντων ὃ μέλιστα ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ
 Τῷ κεν δὴ πάμπαν ἔσθ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἴκεν ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον ἀτρέφ' υἱὸν
 Σὺ βέλει διμηθέντα, πυρὴς ὅπῃ βάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ' οἴσευσον μενελάου κυδαλίμοιο.
 Εὖχεο δ' ἀπὸ λυκῆ γυῖε κλυτοτόξῳ
 Ἀρνῶν πορωτορόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκάτομβιν,
 Οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη. τῷ δ' ὀφρένας ἄφρονι πεῖθευ.
 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐροον (ἰξάλου αἰγῆς
 Ἀγείκ, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐμβαίνοντα δεδεγμένῃ ἐν περὶ δοκῇσι,
 Βεβλήκει πρὸς σῆδος· ὃ δ' ὑπὶ θ' ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαμάδα δωρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόθ' ἤραρε τέκτων,
 Παῦν δ' ἐδ' λειώσας, χρυσέῳ ἐπέθηκε κορώνῳ.)
 Καὶ τὸ μὲν ἐδ' κατέθηκε ταυνοσάμεν' ὅ, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρὸθεν δ' ὅ * σάκη χέρον ἐδλοὶ ἑταῖροι,
 Μὴ πείν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν

- Huic similis delapsa est in terram Pallas Minerva,
 Desiliit autem in medium, stupor autem tenebat aspiciētes
 Troianosq; equitandi peritos & bene-ocreatos Achivos,
 Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium,
 5 Vel rursus bellumq; malum & pugna grauis
 Erit: Vel amicitiam inter utrosq; statuit
 Iupiter, qui hominum gubernator belli existit,
 Sic utiq; aliquis dicebat Achiuorumq; Troianorumq;
 Hac .a. viro similis Troianorum ingressa est multitudinem,
 10 Laodoco Antenorida forti bellatori,
 Pandarum deo similem quarens sicubi inueniret.
 Inuenit Lycaonis filium inculpabilem fortemq;
 Stantem: circa autem ipsum sortes acies scutigerorum
 Populorum, qui ipsum secuti fuerant ab Aesepi fluentis.
 15 Prope autem stans verbis alatis allocuta est:
 Nonne mihi quid pareres Lycaonis fili bellicose?
 Auderesne Menelao immittere velocem sagittam?
 Ab omnibus utiq; Troianis gratiam & gloriam referres,
 Ex omnibus autem maxime ab Alexandro Rege:
 20 Ab eo sanè inprimis splendida dona ferres,
 Si viderit Menelaum bellicosum Atrei filium,
 Tuo telo domitum, Pyram conscendentem tristem,
 Sed age sagitta-pete Menelaum illustrem:
 Voue .a. Apollini in Lycia-nato, sagittandi-arte-celebre
 25 Agnorum primogenitorū sacrificaturū inclytā hecatōben,
 Vbi domum reuersus-fueris sacra in ciuitatem Zela.
 Sic dixit Minerva: huic .a. animum dementi persuasit. Pandarus Me-
 nelaū perfidē
 Statim educit arcum perpolitum (saltatricis capre
 Agrestis, quam quondam ipse sub pectore assequutus
 30 Erupe exeuntem excipiens in insidijs
 Percusserat in pectus, hac .a. supina cecidit in petram.
 Cuius cornua ex capite sexdecim-palmarum-nata erant.
 Et illa quidem elaborans arcuarius aptauit faber:
 Totum .a. cūm leuigasset, auream imposuit cuspidem)
 35 Et hunc quidem scitē deposuit cūm-tetendisset, ad terram
 Inclinans: antè autem scuta tenebant strenui socj,
 Ne prius consurgerent bellicosi filij Achiuorum,

Πρὶν βλῆσθαι μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 Αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φάρετ' ἔκ δ' ἐλετ' ἰὸν
 Αβλήτα, πτερόεντα, μελαινάων ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ὅππ' ἔνδρ' ἡ κατεκόσμιε πικρὸν οἶσόν,
 Εὐχετο δ' ἄπολλωνι λυκηχυεῖ κλυτοτόξῳ
 Ἀργῶν παρωτόχων ῥέξειν κλειτῷ ἐκατόμβῳ,
 Οἷα, δευροσῆσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελεῖης.
 Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 Νδρὶ μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ ὃ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 Δίγξε βιός, ἔνδρ' ὃ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶσός
 Οξυβελῆς, καὶ δ' ὄμιλον ὅππ' ἔδαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν μενέλαε θεοὶ μάκαρας λελάθοντο
 Ἀθάατοι, παρώτῃ ὃ διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη,
 Ἡ τοι παρῶθεν εἴσα, βέλ' ἔχε πευκὲς ἄμυνεν.
 Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργ' ὑπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ
 Παιδὸς ἔεργει μῦθον, ὃ δ' ἠδ' εἰλέξατο ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴδυνεν ὅδ' ἰζωσῆρ' ὀχῆας
 Χρῦσσοι σῶεχον, καὶ διπλὸς ἔτετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωσῆι ἀρηρόπ' πικρὸς οἶσός.
 Διὰ μὲν ἄρ' ἰζωσῆρ' ἔλῃλατο δαιδαλέοιο,
 Καὶ διὰ θώρηκ' πολυδαίδαλου ἠρήρεισο,
 Μίτσης δ' ἔφ' ὅφ' ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἡ αἰ πλείστον ἔρυτο, διὰ παρ' ὃ εἴσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶσός ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαϊνεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μῆνη
 Μηνὸς, ἠὲ χεῖρα, παρήϊον ἐμμεναι ἱππῶν·
 Κεῖτε δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ ὃ κεῖται ἄγαλμα,
 Ἀμφοτέρων, κόσμη δ' ἱππῶ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Τοιοῖ τοι μενέλαε μιανθῶ αἶματι μηροῖ
 Εὐφύες, κυνῆ μοί τε, ἠδὲ σφυρὰ καλ' ὑπ' ἐνεργε.
 Ρίγυσεν δ' ἄρ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ως εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 Ρίγυσεν ὃ καὶ αὐτὸς ἀρήϊφιλ' ὀφθαλμοῖσιν.
 Ως δ' εἶδεν νεῦρ' ἐν τε καὶ ὄσκοις ἐκ τὸς ἐόνται,

Α-ψορρόν

- Quam percussus esset Menelaus bellicosus, dux Achiuorum.
Sed hic detrahebat operculum pharetræ: eximebatq; sagittā
Novam, pennatam, grauium fundamentum dolorum.
Statim autem in neruum aptabat acerbam sagittam.
5 Supplicabat, a. Apol. in-Lycia nato, inclyto iaculatori
Agnorum primogenitorum se sacrificaturū clarā hecatōbē
Vbi domum reuersus-esset sacra in orbe Zelia. (uinos:
Traxit autē Vnā crenam sagittæ apprehendens et neruos bo-
Neruum quidē mamma appropinquarit: arcus. a. ferrum.
10 Sed postquam in orbem curuatum magnū arcū tetendit,
Stridit arcus, neruus autem valde sonuit, salijt q; telum
Acutum (v. celeriter emissum) in turbā aduolare cupiens.
Neq; tui Menelae Dij beati obliuiscabantur
Immortales: prima autem Iouis filia prædatrix,
15 Quæ ante te stans, sagittam mortiferam arcebat,
Hæc. & tantum quidem inhibuit à corpore, ut cū mater
A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.
Ipsa autem rursus direxit, Vbi baltei fibula
Aurea continebant thoracē, & duplex occurrebat thorax,
20 Cecidit. a. in balteum aptatum (s. corpori.) pestifera sagittā
Per q; balteum adacta est affabrè factum,
Et per thoracem valde-pulchrum transacta est, (telorū,
Et per laminam quam portabat tutamen corporis, septum
Quæ ipsum plurimum iuuat: penetravit. a. etiam per hanc.
25 Summam Vero sagittæ perstrinxit cutem Viri.
Statim autem fluxit sanguis ater ex Vulnere.
Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
Meonia Vel ex-Caira maxillare ornamentum ut sit equo-
lacet aut in thalamo, multiq; ipsum optarunt (rum.
30 Equites gestare: Regi autem repositum est ornamentum,
Virunq; ornatus equo aurigæq; decus:
Talia tibi Menelæ fixata erant sanguine fœmora
Solida suræq; & tali pulchri ima-parte pedis.
Horruit autem deinde Rex Virorum Agamemnon,
35 Postquam vidit atrum sanguinem defluentem ex Vulnere.
Horruit autem & ipse bellicosus Menelaus:
Postquam. a. vidit neruūq; & cuspides extra existentes.
h &

Απορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθῃ.
 Τοῖς ὅ βαρυσενάχων μετέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων μενέλαον· ἐπεσενάχοντο δὲ ἑταῖροι·
 Φίλε καὶ σὶ γνητε, θάνατον νύ τοι ὄρχη' ἑταμόνον,
 Οἷον περσῆσαι περὶ ἀχαιῶν τρωσὶ μύχεσθαι·
 Ως σ' ἔβαλον τρώες, καὶ δ' ὄρχηα πύλῃ πατήσαν,
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρχιον, αἶμά τε ἀνῶν,
 Σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιά ἧς ἐπέπιθμεν.
 Εἴ πορ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' ὀλύμπι' ἔκ' ἐτέλεσεν,
 Ἐκ τε καὶ ὅψ' ἐτελεῖ. σὺν τε μεγάλῃ ἀπέπασαν
 Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα καὶ φρένα καὶ κτὶ θυμόν,
 Εἴσεται ἥ μιν ὅταν ποτ' ὀλώλῃ ἱλίου ἱρή,
 Καὶ πεία μιν, καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ πειάμοιο,
 Ζῶς δέ σφιν χρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Αὐτὸς ὅππασείησιν ἐρεμνίῳ αἰγίδα πᾶσι,
 Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσεται ἔκ' ἀτέλεσται·
 Ἀλλὰ μοι αἶνδον ἄχος σέθεν ἔσεται ὦ μενέλαε,
 Αἶκε θάνης, καὶ μούραν ἀναπλήσης βιότοιο.
 Καὶ κεν ἐλέγχῃσος πολυδίφιον ἄργος ἰκοίμην.
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἰης,
 Καδδέκεν ἀχολῶν πριάμω καὶ τρωσὶ λίποιμεν
 Ἀργείῳ ἐλένῳ. σέο δ' ὅσέα * πύσει ἄφονεα
 Κειμένε ἐν τρώϊ, ἀτελὲς τῆτ' ὅππ' ἔργον·
 Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει τρώων ὑπερμωρεόντων,
 Τύμβῳ ὅππ' ἰδρώσκων μενελάου κυδαλίμοιο,
 Αἶθ' ὅπως ὅππ' πᾶσι χόλον τελέσει ἀγαμέμνων,
 Ως καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγ' ἐνθάδ' ἀχαιῶν·
 Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ λιπὼν ἀγαθὸν μενέλαον.
 Ως ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι ἀρεῖα χρών.
 Τὸν δ' ὅππ' ἰδρωσίων περσέφει ξανθὸς μενέλαος,
 Θάρσει, μηδέ τι πῶ δειδίσκεο λαὸν ἀχαιῶν·
 Οὐκ ἐν καμείῳ ὅξυ πάγῃ βέλθ', ἀλλὰ πάριθεν
 Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίοιο, ἥδ' ὑπὲρ νερθεῖν
 Ζῶμά τε καὶ μίτρη πύλῃ χαλκῆς κάμιν ἀνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφει κρείων ἀγαμέμνων.

πε. πύσει

Iterum ei animus in pectora reuocatus est.

Inter hos .a. grauius suspirans locutus est Rex Agamemnon,
Manu tenens Menelaum: ingemiscebant autem socij:

Agamemnonis
verba ad Me-
nelaū vulne-
ratum.

Chare frater, in mortem certe tibi fœdera feriebam,

5 Solum prostituens pro Achillis cum Troianis pugnare:

Sic te percusserunt Troiani, & fœdera fida conculcârunt.

At nullo modo irritum est iuramentum, sanguisq; agnorit.

Libaminaq; mero-facta & dextra quibus fidebamus.

Tametsi enim statim Olympus rem non perfecit,

10 Tamen etiam sero perficiet: & magno luent

Cum proprijs capitibus, & uxoribusq; & filijs.

Bene .n. ego hoc scio in mente & in animo:

Erit dies cum aliquando peribit Ilium sacrum,

Et Priamus, & populus bellicosi Priami:

15 Iupiter .a. ipsis Saturnius, sublimis in æthere habitans,

Ipse incutiet nigram agida omnibus,

Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidem erunt non irrita.

Sed mihi grauis dolor tui causa erit, o Menelae,

Si moriaris, & fatum adimpleueris Vita,

20 Et redarguendus sit sculosum (v. desiderabile) Argos petâ.

Statim .n. recordabuntur Achilli patria terra:

Gloriam vero Priamo & Troiani relinquemus

Argiuam Helenam, tua autem ossa putrefaciet terra,

Iacentis in Troia imperfecto in opere.

25 Et aliquis sic dixerit Troianorum superborum

Sepulchro insultans Menelai gloriosi:

Vtinam sic in omnibus iram perficiat Agamemnon,

Sicut & nunc incassum exercitum duxit hæc Achiuorum:

Et iam abiit domum, dilectam in patriam terram,

30 Cum vacuis nauibus, relinquens bonum Menelaum.

Sic aliquando quis dixerit: tunc mihi dehiscat lata terra.

Hunc vero confirmans allocutus est flauus Menelaus:

Confide, ac ne quid dum terrefacias populum Achiuorum,

Non in lethali (loco) acuta fixa est sagitta, sed ante

35 Tutatus est me balteus varius, & subter

Loricâq; & lamina, quam fabri-erarij fecerunt viri,

Hunc autem respondens affatus est rex Agamemnon,

Vtinam

Αἶ γὰρ δὴ ὅπως εἴη οἴλῳ ὦ μένελαε.
 Ελκῶ δ' ἰητῆρ ὅππῃ μάσσειται, ἢ δ' ὅππῃ θήσει
 Φάρμαχ' ἄ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυράων.
 Η, καὶ ταλθύβιον δεῖον κήρυκα, περσινύδα,
 Ταλθύβι', ὅππῃ τάχιστα μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
 Φῶτ', ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονῳ ἰητῆρῳ,
 Οφρα ἴδῃ μένελαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 Ον πρὸς οἷς ὄσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ λυκίων. τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι δ' ἢ πένθος.
 Ως ἔφατ'. ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπήθησεν ἀκούσας,
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Παπαινῶν ἥρωα μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 Εὐατότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰ εἴχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο τείκης ἐξ ἰσσοβοτόιο.
 Αἵ χυρὸν δ' ἰσάμενῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ορσ' ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων ἀγαμέμνων,
 Οφρα ἴδῃς μένελαον ἀρήϊον ἀτρέστῳ υἱόν,
 Ον πρὸς οἷς ὄσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ λυκίων. τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι δ' ἢ πένθος.
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄεινε.
 Βαῖν δ' ἰέναι κατὰ ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν ἄρῳ ἀχαιῶν.
 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς μένελαος
 Βλήμενῳ ἰῷ, πρὶν δ' αὐτὸν ἀγνέρεαθ' ὅσοι αἰετοὶ
 Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεῳ φῶς.
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρ' ἀνιρότος εἴλκεν οἷσόν.
 Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄλγῳ ὀξέες ὄλκοι.
 Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἢ δ' ὑπένερχε
 Ζῶμά τε καὶ μίτρυ τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἐμπεσε πικρὸς οἷσός,
 Αἶμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπα φάρμακα εἰδώς
 Πάσσε, τὰ οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα θρονέων πόρε χείρων.
 Οφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βολῶ ἀγαθὸν μένελαον,
 Τόφρα δ' ὅππῃ τρώων εἴχες ἤλυθον ἀσπιστάων.
 Οἳ δ' οὐ πρὶς χεῖρ' ἔδωκ' ἐμνήσαντο δ' ἄρ' ἡμης.
 Ενδ' ἐκὰν βεῖζοντα ἰδοὺς ἀγαμέμνονα δῖον,
 Ουδὲ καταπύσσοντ', ἐδ' ἐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι.
 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μέλλω ἐς κυδιανέερα.

Vinam autem sic esset dilecte ô Menelaë,
Vulnus autem medicus contrectabit, & adhibebit
Medicamenta, quæ liberent te a nigris doloribus.

Dixit, & Talthybiū diuinum præconem allocutus est: Agamemnon
Machaonem
iubet accersi.
Talthybi, quā citissime Machaonem huc accerse
Virum, Aesculapij filium optimi medici,

Vt videat Menelaum bellicosum ducem Achiuorum,
Quem aliquis sagittans vulneravit iaculandi benè peritus
Troianorum vel Lyciorū: huic quidē gloria, nobis. & luctus.

10 Sic dixit: neq; ei præco immorigerus fuit audiens,
Incedebat. a. Et iret per populum Achiuorum loricatorum,
Peruestigans oculis heroa Machaonem. hunc. a. cognouit
Stantem: circum autem ipsum fortes acies scutigerorum
Populorum, qui ipsum secuti sunt Trice ex equorū-altrice.

15 Prope autem stans Verba Velocia allocutus est:

Propera Aesculapiade, Vocat rex Agamemnon,
Vt videas Menelaum bellicosum Atrei filium,
Quem aliquis sagittans vulneravit iaculandi benè peritus
Troianorum vel Lyciorum: illi quidē gloria, nobis. a. luctus.

20 Sic dixit: huic. a. animum in pectoribus commouit. Machaon Me-
nelaū curat.

Perrexerunt. a. ire per turbam ad exercitū latū Achiuorum.
Sed quando Venerunt Vbi flauus Menelaus
Vulneratus erat. circū. & ipsum cōgregati erāt quiq; opti-
Vndiq; hic aut inter medios stabat diuinus Vir, (mi

25 Statim ex balteo benè-aptato traxit sagittam,
Ea dum-extraheretur, retrorsum fracti sunt acuti angu-
Soluit aut ipsi balteum Varium. & subter. (li-cuspidis.

Loricamq; & laminam, quam fabri ararij fecerunt Viri,
Sed postquam vidit Vulnus Vbi incidit amara sagitta,
30 Sanguinem exuens lenia medicamenta peritus (ron.

Inspergebat: quæ suo quondam patri diligēs eum dedit Chi-
Dum hi occupati erant. circa in-bello strenuū Menelaū,
Interim Troianorum turma superuenerunt scutigerorum:

Hi. a. rursus arma induerunt, et animum conuerterunt ad
Tūc non dormitantē vidisses Agamēnona diuū (pugnā:
Neq; trepidantem, neq; detrectantem pugnare,

35 Sed vaidē properantem pugnam ingloriosam:

Equos

Ἰωποῖς μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 (Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνδρ' ἔχε φισιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδου.
 Τῷ μάλιστα πολλ' ἐπέτελλε πεισόμεν, ὅππότε κέν μιν
 Γυῖα λάβη κέρματος πολέας διακοιρανέοντα.)
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλείτο σίχας ἀνδρῶν.
 Καί ῥ' ὥς μὲν ἀπεύδοντας ἴδοι δαναῶν ταχυπύλων,
 Τὸς μάλιστα θάρσυνεσκε παρυσόμεν Θ' ἐπέεσσιν.

22. ὑπερέρκια

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεδίετε θούριδος ἀλκῆς.
 Οὐ γὰρ ὅπῃ ψεύδεσσι πατήρ ζῶς ἔσσετ' ἀφωγός.
 Ἀλλ' οἷῳ πρῶτεροι * ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῇ τέρενα χεῖρα γυῖπες ἔδοντα.
 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχοις τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 Ἀξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶ πύλῳ πολίεδρον ἔλωμεν.

Οὐς πινὰς αὖ μεδίέντας ἴδοι συγχερού πολέμοιο,
 Τὸς μάλιστα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέεσθ' ἐνὶ σέβεσσι;
 Τίφθ' ἔτι πῶς ἔσσητε τεθνηπότες, ἢ ὅτε νεβροί;
 Αἴτ' ἐπεὶ οὐκ ἔκαμον πολέῳ πεδίῳ θῆξαι,
 Ἐσῶσθ', ἢ δ' ἄρα τίς σφί μ' ἔφρεσσι γίγνεται ἀλκή.
 Ὡς ὑμεῖς ἔσσητε τεθνηπότες, ἐδὲ μάχεσθαι.

Ἡ μένετε τρώας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ πολιῆς δὴ τὴν δινὶ θαλάσσης,
 Οφρα ἴδῃτ' αἶκ' ὕμιν ὑπὲρ ῥα χεῖρα κρονίων;
 Ὡς ῥ' ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλείτο σίχας ἀνδρῶν.
 Ἠλθε δ' ὅπῃ κρήτεσσι, κίων ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἰδομενῆα διαΐφρονα θωρήσαντο.
 Ἰδομενίδης μὲν, ἐνὶ προμάχοις συῖ' ἱκελ' ἀλκίῳ,
 Μηειόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 Τὸς δ' ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν.

Ἰδομενεὺς περὶ μὲν σε τίω δαναῶν ταχυπύλων,
 Ἡ μὲν ἐνὶ πολέμῳ ἦ δ' ἀλλοίῳ ὅπῃ ἔργῳ,
 Ἡ δ' ἐν δαΐδ', ὅτε πέρ τε γέρεσιον αἴδοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ αἰετοὶ ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 Εἴθ' γὰρ τ' ἄλλοι γε καρηκομῶντες ἀχαιοὶ
 Δαιτρώδ' ἔπινωσιν, σὸν δ' ἵπλεον δέπας αἰεῖ

Εσθ'.

Equos etenim dimisit & currus decoros are,
(Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes
Eurymedon filius Ptolemai Piraida.

Huc plurimum mandauerat subsequi se, si quando ipsum
In membris occuparet defatigatio per multos imperitanti.)
Sed hic pedester existens obibat ordines virorum,
Et quos quidem sperantes vidisset Danaorum celeres equos
Hos valde hortabatur assistens verbis: (habentium

Agamemnon
milites cohortatur.

Argui, ne quid remittatis de strenua fortitudine:
Non enim mendacius pater Iupiter erit auxiliator,
Sed qui priores præter fœdera læserunt,
Horum certè tenera corpora Vultures vorabunt,
Nos verò rursus uxoresq; dilectas & infantes liberos
Abdicemus in navibus, postquam urbem ceperimus.

Quos verò remittentes vidisset triste bellum,
Eos valde obiurgabat iracundis verbis,
Argui, iaculationi destinati infames, non erubescitis?
Curnam sic statis stupidi, sicut hinnuli?
Qui postquam fessi sunt per longum campum currentes
Stant, neq; aliquod ipsis in præcordiis est robur.
Sic vos statis stupidi, neque pugnat.

Agamemnon
ignavos obiurgat.

An expectatis Troianos propius accedere, ubi naues
Subductæ sunt pulch. pup. habentes cani in littore maris,
Vt videatis, si vobis supra teneat manum Saturnius?

Sic is imperans obibat ordines virorum.
Venit autem ad Cretenses obiens per cateruam virorum.
Hi autem circa Idomeneum bellicosum armabantur.

Idomeneus. a. erat in prima acie apro similis robore:
Meriones autem ei extremas incitabat phalanges.
Hos autem videns latatus est rex virorum Agamemnon:
Statim. a. Idomeneum allocutus est blandis verbis:

Idomeneu, supra quidem te honoro Danaos celeres equos
Tum in bello, tum alio in opere, (habentes Idomeneum
Tum etiam in convivio quando vetustum ardens vinum
Argiuorum procures in cratere misceant.

Est enim alij comati Achiui
mensuratum bibunt, tuum aut plenum poculum semper
Stat

Εσηχ' ὥς ὦρ' ἐμοῖς, πένειν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Ἀλλ' ὄρσει πόλεμόν δ', οἷ' ὅθ' ἔνυχον ἔει.
 Τὸν δ' αὖ ἰδομένοισι κρητὴν ἀγὼς ἀντίον ἦν δα,
 Ἀτρεΐδης, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐείησ' ἔταρ' ὅθ'
 Εἴσομαι τοῦ ὦτον ὑπέρβην καὶ κατένδυσαι.
 Ἀλλ' ἄλλοις ὄτρυνε καρηκομόωντας ἀχαιῶν,
 Οφρα τάχιστα μαχόμεθ' ἐπεὶ σὺ γ' ὄρκεϊ ἔχουσιν
 Τρῶες, τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 Εἴσετ', ἐπεὶ ὥς τεροι * ὑπὲρ ὄρκεα δηλήσαντο,
 Ως ἔφατ'. Ἀτρεΐδης ὅθ' παρώγετο γηθόσσω ὅθ' κῆρ.
 Ἠλθε δ' ἐπ' αἰαντέσσι καὶ ἄνδ' ἐλαμόν ἀνδρῶν.
 Τῷ δ' ὁ κορυσέειν, ἄμα δ' ἔνεφ' ὅθ' εἶπετο πεζῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπῆς εἶδεν νέφ' ὅθ' ἀπὸ λ' ἄνδ' ἦρ
 Ερχόμενον κ' ἴπνον ὑπὸ ζεύροιο ἰώης,
 Τῷ δέ τ' ἀνδ' ἔδεν ἔοντι μελάντερον ἢ ὅτε πῶσα
 Φαίνεται ἴδον κ' ἴπνον, ἄγε δέ τε λαῶα παποῖλνυ.
 Ρίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπεί' ἤλασε μῆλα.
 Τόισι δ' αὖ * αἰαντέσιν ἀνῆϊθόων ἀλζήων
 Δήϊον ἐς πόλεμον πυκναὶ κένυτο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἐγχεσι πεφρικῆσαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφέας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Αἶδαν τ' ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχιτώνων.
 Σφωῖ μὲν (ὅθ' ἔφαθ' ὅθ' ὄτρυνέμεν ἔτι κελεύω.
 Λύτῳ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἶ γὰρ ζεὺς τε πάτερ, καὶ ἄδω αἰὶν, καὶ ἄπολλων,
 Τόισι πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γήρυτο.
 Τῷ κε τάχ' ἡμῦσιν πόλιν ὑπέρβην ἀνέκτος,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε ὥρδομένη τε.
 Ως εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δ' μετ' ἄλλοις,
 Εἰδ' ὅθ' ἔνεσθ' ἔτετ' μελιγυῖ πυλίων ἀγροητῶν,
 Οὐς ἔταροις σέλλοντα, καὶ ὄτρυνόντα μάχεσθαι.
 Ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρομόν τε.
 Αἶμονά τε κρείοντα, βίαν τά τε ποιμένα λαῶν.
 Ἰωπῆας μὲν ὦρτα σὺν ἴπποισιν καὶ ὄχεσσι.
 Πεζῶς δ' ἐξόπιθεν σῆσεν πολέας τε καὶ ἑδλῆς,
 Ερκος ἔμεν πωλέμοιο· κακὸς δ' ἐς μέσσων ἔλασεν.

γε. αἰαντέσσι
 διότρε φέων
 αἶς.

Οφρα

Stat Et mihi, Et bibas quando animus iubeat.

Sed concita-te ad bellum, qualis antea gloriabaris esse.

Hūc. & Idomeneus Cretensium dux contrā allocutus est:

Atride, Valde quidem tibi ego aptus (v. gratus) socius

Ero, sicut prius promisi & annui.

Sed alios hortare comatos Achiuos,

Vt quā primum pugnemus, quoniam fœdera confuderūt

Troiani, quibus rursus mors & dolores in posterum

Erunt, quoniam priores præter fœdera læserunt.

10 Sic dixit: Atrides autem præteribat latus corde,

Venit autem ad Aiaces iens per turbam virorum.

Hi autē armabantur: simul. & nimbus sequebatur pediti.

Sicut quando à specula vidit nimbū caprarius vir

Venientem per mare à Zephyri flatu:

15 Illi autem procul existenti niger Et pix

Videtur, gradiens per mare: adducit. a. imbrem multum:

Horruitq; conspicatus eum subq; speluncā compulsi oues:

Tales simul cum Aiacibus bellicosorum iuuenum

Sæuū in bellum dense movebantur phalanges

20 Fusca scutisq; & lanceis horrentes.

Et has quidem lætatus est conspicatus rex Agamemnon:

Et ipsos Vociferans verbis velocibus allocutus est:

Aiaces Argiuorum duces are-loricatorum,

Vos quidem (non enim conuenit) hortari non iubeo:

25 Ipsi enim Valde populum iubetis fortiter pugnare.

Vtinam enim o Iupiterq; pater, & Minerva & Apollo,

Talis omnibus animus in pectoribus esset,

Sic citò caderet ciuitas Priami regis

Manibus sub nostris captāq; destructāq;

30 Sic fatus, hos quidem reliquit illic: iuit autem ad alios. Agamemnon

Tum ille Nestorē inuenit argutū Pylorum concionatorē, Nestorē adit.

Suos socios instruētem & concitantem ad pugnandum

Circum magnum Pelagontem Alastoraq; Chromiumq;

Hamonemq; principem, Biantemq; rectorem populorum:

Equites quidem primum cum equis & curribus:

Pedites autem à tergo constituit, multosq; & strenuos.

Vallum Et-essent belli: ignauos. a. in medium coëgit.

Οφρα καὶ ἐκ ἐθέλων τις ἀνδρὶ καὶ πολέμῳ.
 Ἰωπεῦσιν μὲν ᾠδὴν ἐπέτελλετο· τοὺς γὰρ ἀνὴρ
 Σφούρις ἰωποῖς ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
 Μηδὲ τις ἰωποσύνῃ τε καὶ ὑπόρρηφι πεποιθὼς,
 Οἷόν τ' ᾠδὴν ἄλλων μεμάρτω τρώεσσι μάχεσθαι,
 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἐσεσθε.
 Ος δ' ἐκ' ἀνὴρ ἐπὶ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἀρμαθ' ἵκηται,
 Εὐχεὶ ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἔτως,
 Ωδε καὶ οἱ ᾠδότεροι πόλιν καὶ τείχε' ἐπύρβουται,
 Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.

Ὡς ὁ γέρον ᾠδόμενος, πάλαι πολέμων ἐὶ εἰδώς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πηρόεντα παροσηύδα·

Ὡ γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίῳ· ὥς ὄφελέν τις
 Ἀνδρῶν ἄλλ' ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερῷ· ἴω πότ' ἀνέστωρ,
 Ἀτρεΐδης, μύλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 Ὡς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον ἔρευσσάλιονα κατέκταν·

Ἀλλ' οὐ πῶς πάντ' αἰεὶ θεοὶ δόσαν ἀνδρώποισιν.
 Εἰ τότε κουρῶν ἔα, νῦν ὅν τέ με γῆρας ἰχάνει·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἰωπεῦσι μετέσομαι, ἢ δὲ κελεύσω
 Βουλὴν καὶ μύθοισι. τὲ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμῶσσοισι νεώτεροι, οἳ τ' ἐμείο
 Οπλότεροι γράσας, πεποίθασίν τε βίῃφι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δ' ἠπαρώχετο γηθόσσω· κῆρ
 Εὖρ' ὑδὸν πετεῖο μενεαῖα πλήξιππον

Ἐσαότ'· ἀμφὶ δ' ἀθύρῃσι μήσῳρες αὐτῆς.
 Αὐτὰρ ὁ πῆλόςον εἰσήκει πολὺ μῆτις ὀδυσεύς,
 Πὰρ δὲ, κεφαλλῶν ἀμφὶ σίχας ἐκ ἀλαπαδνᾶν
 Ἐσυσαν· ὁ δ' γὰρ πῶσφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ νέον σωοεινόμεναι κίνυτο φάλαγγες
 Τρώων δ' ἰωποδύμων καὶ ἀχαιῶν· οἳ δ' ἐμνοντες
 Ἐσυσαν ὅσπότε πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
 Τρώων ὀρμήσεις, καὶ ἄρξαιαν πολέμοιο.
 Τοὺς δ' ἐὶδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

Καί

Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.
 Equitibus quidem primum mandabat: hos enim iussit
 Suos equos continere, neque obuersari inter turbam,
 Ne autem quis equitandi-peritia, & virilitate fretus,
 5 Solus ante alios properet cum Troianis pugnare,
 Neque retrocedat: imbecilliores enim eritis.
 Quicumque .a. vir a suo curru ad alienos currus peruenerit,
 Hasta porrigat (i. pugnet.) quoniam multo melius sic.
 Sic & maiores urbes & muros destruebant:
 10 Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.
 Ita senex adhortabatur, tamdiu militia bene peritus.
 Et hoc quidem latatus est viso rex Agamemnon,
 Et ipsum clamans verbis velocibus allocutus est:
 O senex, utinam sicut animus est in pectoribus charis,
 15 Sic te genua sequerentur, robur autem tibi firmum esset.
 Sed te senectus conficit aequè-molesta-omnibus: utinam quis
 Virorum alius haberet: tu autem iunioribus interesses?
 Huic respondit postea Gerentius eques Nestor:
 Atride, valde quidem ego vellem & ipse
 20 Sic esse, ut quando diuum Ereuthalionem interfeci.
 Sed nullo modo simul omnia dii dederunt hominibus.
 Si tunc iuuenis eram, nunc rursus me senectus inuadit.
 Veruntamen & sic equitibus interero & adhortabor
 Consilio & verbis. hoc enim decus est senum.
 25 Hastas autem vibrabunt iuniores, qui me
 Minores natu sunt, confidunt viribus.
 Sic dixit: Atrides autem praeferibat latus animo,
 Inuenit filium Petei Menestheum equitem
 Stantem: circum autem Athenienses periti belli.
 30 Sed his propè stabat prudens Vlyses.
 Iuxta autem, Cephaliensum circum turma non imbecilla
 Stabant: nondum .n. ipsorum copiae exaudierant clamorem.
 Sed recenter concitata mouebantur phalanges
 Troianorumque equitum & Graecorum: hi .s. expectantes
 35 Stabant: quando turma Achiuorum alia adueniens
 In Troianos rueret, & inciperent bellum.
 Hos autem videns obiurgauit rex virorum Agamemnon,

Nestoris ver-
 ba ad Agame-
 mnonem.

Καί σφ' εἰς φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ω ἦε πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
 Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλέοφρον,
 Τί πτε καταπλώσσοντες ἀφ' ἑσάτε, μίμνετε δ' ἄλλοις;
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μῦθ' ὁρώτοισιν ἐόντας
 Ἐσάμεν, ἡ δὲ μάχης κωμειρήν ἀντιβολῆσαι.
 Πρώτῳ γὰρ καὶ δαυτὸς ἀκουάζετον ἐμείο,
 Ὅσπότε δαῖτα γέροισιν ἐφοπλίζοιμεν ἀχαιοί·
 Ἐνθα φίλ' ὀπθαλέα κρέα ἔδμεναι, ἡ δὲ κύπελλα
 Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐδέλητον.
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργῳ ἀχαιῶν
 Ὑμείων προπαροῖτε μαχίᾳ το νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσηύφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
 Ατρεΐδης, ποῖόν σε ἔπος φύγῳ ἕρκος ὀδόντων;
 Πῶς δ' ἡ φῆς πολέμοιο μεδίεμεν, ὅσπότε ἀχαιοὶ
 Τρώσιν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐχέρομεν ὀξυῶ ἄρηαι;
 Οὐραὶ μὲν ἐδέληδα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγῆτα
 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις;
 Τὸν δ' ὀπιμειδήσας προσηύφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ως γὰρ χωρόμενοιό. πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον,
 Διοχρύες λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,
 Οὐδέ σε νεικείω πειρώσιον, οὔτε κελῶ.
 Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἠπαλύνεα οἶδε. τὰ γὰρ φρονέεις ἄτ' ἐγώ περ.
 Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὀπίθεν ἀρεωύμῃ, ἅπ' ἑκὼν νῦν
 Εἴρηται· τὰ δ' ὅ πάντα θεοὶ μεταμώλια δέειν.
 Ως εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ' ἄλλοις.
 Εὐρε δὲ τυδέ θ' ἦν ὑπὲρ θυμὸν διομήδεα.
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἱπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι.
 Πάρ δὲ οἱ ἐσήκει δένελος καπαινῆϊ ἦος.
 Καὶ μὲν τὸν νείκεσεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ω μοι τυδέ θ' ἦε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
 Τί πλώσεις; τί δ' ὀπιπλάεις πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν τυδείγ' ὥδε φίλον πτωχάζεμεν ἦεν,
 Ἀλλὰ πολὺ προφίλων ἐτάρων δῆτοισι μάχεσθαι.

Et ipsos Vociferans Verbis Velocibus allocutus est:

O fili Petri à-Ioue-nutriti regis,

Et tu malis dolis instructe, astute,

Cur trepidantes absceditis, expectatis autem alios?

Agamemnon
Mnestheum
obiurgat.

5 Vos quidem conueniebat inter primos existentes

Consistere, & pugnae ardenti occurrere:

Primi enim conuiuium auditis meum,

Quandocumq; conuiuium proceribus paremus Achivi:

Tunc amice assatas carnes edere, & pocula

10 Vini bibere suavis, quamdiu solueritis.

Nunc, & libenter videretis, etiamsi decem turmae Achiuorum

Vos ante pugnarent sano ferro.

Hunc .a. torue intuitus allocutus est prudens Vlysses:

Atride, quale tibi Verbum fugit ex septo dentium?

Vlysses Aga-
memnoni re-
spondet.

15 Quomodo dicis à bello cessare nos, quando Achivi

In Troianos equites concitamus acutum Martem?

Videbis, si solueris, & si tibi haec cura sint,

Telemachi dilectum patrem antesignanis permixtum

Troianorum equitum: tu autem haec Vana dicis.

20 Hunc Verò arridens allocutus est rex Agamemnon,

Postquam cognouit iratum, rursus .a. hic retractauit sermo-

Generose Laertiade, ingeniose Vlysses, (nem,

Neq; te accuso prater-decens, neq; tibi impero.

Scio enim, quod tibi animus in pectoribus charis

25 Mitia consilia nouit. eadem enim sentis quae & ego:

Sed Vade, haec .a. post hac placabimus, si quid perperam nunc

Dictum est: haec autem omnia Dū irrita faciant.

Sic locutus, hos quidem reliquit illic: iuit autē ad alios:

Agamemnon
Diomedem
obiurgat.

Inuenit autem Tydei filium, magnanimum Diomedem

30 Stantem inter equos & currus compactos.

Apud autem ipsum stabat Sthenelus Capanēi filius.

Et hunc quidem obiurgauit conspiciatus rex Agamemnon,

Et ipsum Vociferans Verbis Velocibus allocutus est:

Hei mihi Tydei fili prudentis bellacis,

35 Cur Trepidās? cur & circumspicis belli transitus?

Non quidem Tydeo ita gratū (i. consuetum) timere erat,

Sed multo ante dilectos socios cum hostibus pugnare:

Ως φάσαν οἱ μιν ἰδόντο πονέμενον. οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦν τῆς, οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γυρόμεναι.
 Ἡ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε μυκλῶας
 Ζεῖν ἔχοντες, ἄμ' ἀντιθέω πολυνείκεϊ λαὸν ἀγέρον
 Οἶρά τ' ἐσπύωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα θήβης,
 Καί ῥα μάλα λίσσονται δόμην κλειτοῦς ὀπικούροισι·
 Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παρσίστα σήματι φαίνων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐχέοντο,
 Ἀσώπῳ δ' ἴκοντο βαδύχορινον, λεχεποῖλον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ὅτι τυδῆϊ σῆλαν ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας ὃ κινήσατο καδμείωνας
 Δαινυμένοις κτ' ἰδῶμα βίης ἐτεοκληΐς.
 Ἐνθ' οὐδὲ ξείνους πρὸν ἰσπυλάτα τυδεὺς
 Τάρβει μοῦν ἔων πολέσι μὲν καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλάειν προκαλίζετο πάντα δι' ἐνίκη.
 Ρηϊδίως· τοίη οἱ ὀπίρροδος ἦεν ἀδύνη.
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι καδμεῖοι κέντῆρες ἰσπῶν
 Ἀψ' ἀνέρχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν, ἄροντες
 Κούροις πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων αἰμονίδης ὀπιείκελ ἄθανάτοισιν,
 Υἱὸς τ' αὐτοφόνιοιο μενεπτόλεμος λυκοφόντης,
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐθήκε·
 Πάπυρος ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 Τοῖσι δ' ἔλυσεν ἄλκιον· ἀλλὰ τὸν ἦδ' ὅν
 Γείνατο εἰς χεῖρα μάχη, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνω.
 Ως φάτο· τὸν δ' οὐπὲρ σέσση κρατερὸς διομήδης,
 Αἰδεθεῖς βασιλῆϊ ἐνὶ πῆν ἀδούσιοι.
 Τὸν δ' ἦδ' ἐκ παπῆϊ ἀμείψατο κυδαλίμοιο,
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε', ὅπισσάμεν σάφα εἰπεῖν·
 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνωνες διχόρῳ ἔϊ.
 Ἡμεῖς καὶ θήβης ἔδος εἰλομεν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 Παιρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχεσσι ἄρειον,
 Γειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ ζῶντος ἀφωγῆ.
 Κεῖνοι δ' ἐσφετέρησιν ἀταδάλιησιν ὄλοντο.
 Τῷ μὲν μοι πατέρας πόθ' ὁμοίῃ ἐνθεοπιμῇ,

- Sicut dixerunt qui eum viderunt laborantem. non ego
 Occurri. neq³ vidi: excellentem vero præ cæteris dicunt fuisse.
 Certè etenim sine exercitu intrauit Mycenæ
 Hospes cum diuino Polynice copias congregans,
 5 Qui tunc militabant sacra ad mœnia Thebarum:
 Et valde supplicabant Mycenens. ut darent inclytos auxi-
 Hi. a. Solebat dare, & probabat sicut iubeant. (liarios.
 Sed Iupiter auertit sinistra prodigia ostendens.
 Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sunt,
 10 Ad Asopum flu. Venerunt, alios iuncos-habentē herbosum.
 Tunc rursus legatum Tydeum miserunt Achiui.
 Sed hic iuit, multos. & inuenit Cadmienses. i. Thebanos.
 Conuiuentes in domo potentia Eteoclea.
 Tunc neque hospes existens equitandi-peritus Tydeus.
 15 Timebat solus existens multos inter Cadmienses.
 Sed is ad-certandum provocabat: quemlibet aut vincebas
 Facile. talis ei auxiliatrix erat Minerva.
 Hi autem irati Cadmei stimulatōres equorum,
 Retrocedenti densas insidias locauerunt, ducentes
 20 Iuvenes quinquaginta: duo autem ductores erant,
 Maon Hæmonides par immortalibus,
 Filiusq³ Autophoni manens in bello Lycophontes.
 Tydeus quidem & his duram mortem intulit:
 Omnes interfecit, & unum. & solum misit, ut domū rediret:
 25 Maona & i³q³ præmisit, Deorum signis parens,
 Talis erat Tydeus Aetolius: sed filium
 Generauit se ipso peiorem pugna, concione autem meliorem.
 Sic dixit. hunc. & nihil allocutus est fortis Diomedes,
 Reueritus regis obiurgationem venerandi.
 30 Ei autem filius Capanei respondit illustris:
 Atride, ne mentiaris, cum possis vera dicere.
 Nos quidem patribus longè fortiores gloriamur esse.
 Nos etiam Thebarū sedem expugnauimus septem-portarū,
 Pauciorum exercitum ducētes sub murum Marti sacrum,
 35 Freti signis Deorum & Iouis auxilio.
 Illi autem proprijs improbitatibus perierunt:
 Ideo, ne mihi patres unquam in pari ponas honore,

Sthenelus A-
 gamēnoni a-
 sperius respō-
 det.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶϊ δὼν παρσέφῃ κρατερὸς διομήδης
 Τέπῃα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ὅππῃ εἶδεο μύθῳ.

Οὐ γὰρ ἐγὼ νῆμασ' ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Οτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδ' ἀχαιούς.
 Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' * ἔψεται, εἴ κεν ἀχιμοῖ
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσ' τε Ἴλιον ἱερόν.

28. ἔσεται.

Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, ἀχαιῶν δηωθέντων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ὅπῃ σήδεσιν ἀνὰ κτῆ
 Ορνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά τ' ὥρ' δέ τ' εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγυπῶ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ορνυτ' ἐπ' αὐτότερον ζεφύρου ὑπὸ κνήσαντος,
 Πόντῳ * μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Χέρσῳ ῥῆγνύμενον μέγαλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

28. μὲν τε

Κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπλήθει δ' ἄλδος ἀχλὺν.
 Ὡς τότε ἐπ' αὐτότεροι δαναῶν κύνυτο φάλαγγες
 Νωλεμέως· πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ηγεμόνων. οἳ δ' ἄλλοι ἀκλῶϊσαν, (οὐδέ κε φαίης

Τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν σήδεσιν αὐδῶν)
 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τάχεα ποικίλ' ἐλαμπε, τὰ εἰμένοι ὄσπρῳοντο.

Τρῶες δ' ὥς τ' οἷες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν ἀμλῇ
 Μυεῖαι ἐσήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λαλόν
 Ἀζηχὲς μεμακῆαι, ἀκούσασαι ὅπα ἀνῶν.

Ὡς πρῶτον ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν ἄρ' ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρις,
 Ἀλλὰ γλῶσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

Ὡρσε δὲ τοὺς μὲν ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις ἀθλῶν,
 Δεῖμός τ' ἦδ' ἐφόβος, καὶ εἰς ἄμοτον μεμαῖα,
 Ἀρεὸς ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἑτάρῃ τε,

Ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐσθλὴν ἐκέρχεται, καὶ ὅπῃ χθονὶ βάλει.
 Ἦσφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,

Ἐρχομένη κατ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα σόνον ἀνδρῶν.
 Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυιόντες ἵκοντο,
 Σὺν ῥ' ἐβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν

Χαλκῇ

Diomedes
Sthenelum
obiurgat.

Hunc .a. toruè intuitus allocutus est fortis Diomedes:
O amice, tacitus sede, meoq³ acquiesce sermoni:
Non enim ego succenso Agamemnoni pastori populorum,
Hortanti ad pugnandum benè-ocreatos Achivos,
5 Hunc etenim gloria simul sequetur, si Achivi
Troianos debellarint, ceperintq³ Ilium sacrum.
Hunc .a. rursus magnus dolor consequetur, Achivis castis.
Sed age, & nos duo curemus strenuam fortitudinem.
Dixit, & ex curru cum armis salijt in terram.
10 Horribiliter autem sonabat æs circa pectora principis
Concitati: & vel fortem etiam timor cepisset.
Sicut autem, quando in littore multisono fluctus maris
Concitur creber, Zephyro submouente:
In ponto quidem primum attollitur, sed postea
15 Ad terram fractus multum fremit, a summitate autem
Turgidus existens erigitur: expuit autem maris spumam:
Sic tunc densæ Danaorum mouebantur phalanges
Continuo ad bellum: imperabat autem suis unusquisq³
Ducum. alij autem quietè ibant: (neq³ dixisses
20 Tantam multitudinem sequi, habentem in pectoribus vocē,)
Silentio reueriti Duces: circum autem omnes
Arma ornata splendebant, quib. induti ordine procedebāt,
Troiani Verò sicut oues locupletis Viri in caula
Innumera stant, dum-mulgentur lac album,
25 Continuè balantes, audita voce agnorum:
Sic Troianorum clamor per exercitum latè excitatus est.
Non .n. omnium erat una vociferatio, neq³ una vox (Viri
Sed lingua mista erat: ex-multis-locis-conuocati .n. erant
Instigabat .a. hos quidem Mars, illos .a. casta Minerva,
30 Terrorq³, & Fuga, & Contentio inexplēbiliter furens,
Martis homicida soror sociaq³,
Quæ parua quidem primum attollitur: sed postea
In calo firmavit caput, & super terram ingreditur:
Quæ ipsis & tunc litem & trinq³ perniciosam iniecit in me-
35 Gradiens per turbam, augens gemitum Virorum. (dio
Hi .a. quando iam in locum unum coeuntes Venerunt,
Commiserunt scuta, simul & lanceas & robora Virorum
i &

Agminis in-
cessus.

Χαλκροδωρήκων· ἀπὲρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσιν
 Ἐπλώτ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθα δ' αἶμα' οἰμωγή τε καὶ δ' ἄλγος πέλεν ἀνδρῶν,
 Ολλύπων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ῥέοντες
 Ἐς μισγύγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθε χαράδρης,
 Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσὶν ἔκλυε ποιμῶν.
 Ὡς τῇ μισγυμένων ἦντο ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Πρῶτος δ' ἀντίλοχος τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυσὴν
 Ἐθλὸν ἐνὶ πορμάχρισσι θαλισιάδην ἐχέπωνλον,
 Τὸν ῥ' ἐβαλε πρῶτος κόρυθ' ὀφάλον ἰσποδασείης.
 Ἐνθ' μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' αἶρ' ὅσέον εἶσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε,
 Ἡεῖπε δ' ὥς ὅτε πύργ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων ἐλεφύωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
 Ἐλκε δ' ὥς ἐκ βελέων λελητημέν' ὅφρα τάχιστα
 Τάχιστα συλήσειε, μίνυνθα δέ οἱ ἦντο ὄρμη.
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος ἀγλῶωρ,
 Πλάτρεα, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,
 Οὔτησε ξυστὴ χαλκήρεϊ, λῦσε δ' ἔγχεα.
 Ὃς τὸν μὲν λίπε θυμὸς· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέον τρώων καὶ ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς,
 Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἐβαλ' ἀνθεμίων' ὅν τε λαμῶνι' αἶας
 Ἡΐθεον, θαλερόν, σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτης
 Ἰδιδεν καποῦσα, παρ' ὀχθῆσιν σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν αἶμα' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι
 Τουδ' ἐχάμιν κἀλεον σιμοείσιον· οὐδέ τοκεῦσι
 Θρέπτα* φίλοις ἀπέδωκε, μίνυνθά δι' ὅς οἱ αἶων
 Ἐπλεθ', ὥς αἶαντος μεγαθύμου δουεὶ δαμέντι.
 Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε σῆθος, παρὰ μαζὸν
 Δεξιόν· ἀντὶ κρυθ' δ' ὅμιου χάλκεον ἔγχος
 Ἠλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμῶι πέσεν, ἀνείρεθ' ὥς,
 Ἡ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεθ' ἀμείλιον πεφύκει
 Λείη, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι.

26. Θρέπτα

Aere-loricatorum sed scuta Umbilicata

Appropinquabāt inuicem: multus .a. tumultus coortus est:

Tunc vero simul euulatus & tactantia erat Virorum

Perdentium & pereuntium: fluebat .a. sanguine terra,

Sicut quando torrentes fluuij de montibus fluentes

In conuallem conferunt impetuosam aquam

Canalibus ex magnis concavum intra alueum:

Horum autem procul fragorem in montibus audit pastor:

Sic ijs commixtis erat clamorq; fugaq;

10 Primus .a. Antilochus Troianorum interfecit Virū armatū,

Strenuum inter antesignanos Thalyssiadem Echepolum:

Quem percussit primus galea in conum equisetæ,

Inq; frontem fixit lanceam: penetravit autem os intra

Cassidis ferrea, hunc autem tenebræ in oculis cooperuerunt:

15 Cecidit autem sicut quando turris in forti pugna.

Hunc autem stratum pedibusprehendit rex Elephenor

Chalcodontiades, magnanimorum dux Abantium:

Subtraxit autem ex telis cupidus, & quamprimum

Arma pradaretur: paululum autem ei fuit conatus:

20 Cadaver enim trahentem & idens magnanimus Agenor,

Lateræ, quæ ei procumbenti apud scutum extra-apparebāt,

Vulneravit hasta ferrea, soluit autem membra.

Sic hunc quidem deseruit anima: ob id .a. pugna coorta est

Ardua Troianorum & Achæorum, hi autem lupi sicut

In se inuicem irruerunt: Vir autem Virum occidebat.

Tunc percussit Arthemionis filium Telamonius Ajax

Adolescens florentem, Simoisium, quem olim mater

Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis

Peperit, cum parentes simul secuta esset, oues & sideret:

30 Propterea ipsum vocabat Simoisium, neq; parentibus

Nutricationis: præmia charis reddidit: brevis .n. ei ætas

Fuit, ab Aiace magnanimo lancea interfecto.

Primum .n. ipsum venientem percussit in pectore ad papillā

Dexteram: ex aduerso autem per humerum ferrea lancea

Penetravit: hic .a. in puluerib. humi cecidit, ceu populus,

Quæ in humido-lacopaludis magne nata est

Plana: sed ei rami in vertice creuerunt:

Conflictus,

Antilochus
Echepolum
interficit.

Hanc

Τὼ μὲν δ' ἄρμα τοπιγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
 Εξέταμ', ὅφρα ἵππῳ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομένη κείτῃ ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' ἀνδραμίδῳ σιμοείσιον ἐξενάειξεν
 Αἴας διοχρῆς. τὸ δ' αὖτις αἰολοδώρηξ
 Πειραμίδης καὶ δ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὅξ' εἰ δουεῖ.
 Τοῖ μὲν ἄρμα δ', ὃ δὲ λεῦκον ὀδυσεύς ἐδλὸν ἐταῖρον
 Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα.
 Ηῖπε δ' ἄμφ' αὐτῶν νεκρὸς δέ οἱ * ἐκπεσε χεῖρὸς.
 Τοῖ δ' ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ὑποκταμένοιο χολώθη.
 Βῆ δὲ διὰ περμάχων κεκορυθμένῳ αἴθοπι χαλκῷ.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς, ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαινώ,
 Ἀμφίε παπῆνας. ὑπὸ δὲ τρώες κεκείοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' ὕδν πειάμοιο νότον βάλε δημοκόωντα,
 Ὃς οἱ ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἰσπῶν ὠκείων.
 Τόν ῥ' ὀδυσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενθ', βάλε δουεῖ.
 Κόρσιν· ἡ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρηνσεν
 Αἰχμὴ χαλκείη. τὸν ᾗ σκότος * ὅσ' ἐκάλυψε.
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πέρμαχρῃ, καὶ φαίδιμος ἔκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχὸν, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς.
 Ἰδυσαν δὲ πολὺ πωρότρω· νεμέσισε δ' ὑπόλλων,
 Περσάμου ἐκκατιδών· τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας,
 Ορνυδ' ἰσπύδαμοι τρώες, μηδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις. ἐπεὶ οὐ σφιλίδος χερσὶν οὐδὲ σίδερος,
 Χαλκὸν ἀναχέδαι ταμείχρῳα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν οὐδ' ἀχλὺς θέπιδος παῖς ἠὲ κόμοιο
 Μόρναται, ἀλλ' ὅπῃ νηισὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 Ως φάτ' ἀπὸ πτόλιθ' εἰνὸς θεός. αὐτὰρ ἀχαιούς
 Ωρσε διὸς θυγάτης κυδίστη τετιγυῖα,
 Ερχομένη καὶ δ' ὄμιλον, ὅθι μεδιέντας ἴδοιτο.
 Ενδ' ἀμαρυγκείδῳ διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε.
 Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι
 Κνήμῳ δεξιτερῇ· βάλε δὲ θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρως ἱμβρασίδης, ὃς ἄρ' αἰνόθεν εἰληλούθει.
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀσέα λαῶς ἀναδῆς

χε. ἐκφυγε

χε. ὅσ' ἐκάλυψε.

Αχαις

Hanc quidem carpentarius micanti ferro
 Excidit, ut orbem rota flectendo conficiat pulchro currui:
 Atq; illa arescens iacet fluvij ad ripas:
 Talem Anthemidem Simoisium interfecit (racem
 5 Ajax generosus. In hunc .a. Antiphys habens-varium tho-
 Priamides per multitudinem iaculatus est acuta lancea:
 Ab hoc quidem erravit, hic .a. Leucum Vlyssis fidum sociū
 Vulneravit ad inguen, cadaver alio trahentem.
 Cecidit autem iuxta ipsum, cadaver aut ei excidit manu,
 10 Hoc vero Vlysses valde animum interfecto iratus est.
 Iuit autem per primam aciem armatus fulgenti ferro.
 Stetit .a. valde propere tens, & iaculatus est hasta splendenti,
 Circum se respectans. Troiani autem retrocesserunt
 Viro iaculante: hic autem non incassum spiculum misit,
 15 Sed filium Priami nothum percussit Democoontā,
 Qui ei ex Abydo venerat ab armentis equorum velocium.
 Hunc Vlysses amici causa iratus percussit lancea
 In tempore: hæc autem alterum per tempus penetravit
 Cuspis ferrea: huius autem oculos tenebra cooperuerunt.
 20 Strepitum .a. edidit cadens: sonuerunt .a. arma in ipso,
 Recesseruntq; antesignani & illustris Hector.
 Argivi autem valde inclamabant, trahebant .a. cadavera.
 Recta .&. processerunt multo ulterius: iratus est .a. Apollo
 Ex Pergamo despicens: Troianos .&. adhortatus est incla-
 25 Ruite equites Troiani, neq; cedite pugna (mans, Apollo Troia
 Argivis: quoniam non illis lapis est corpus neq; ferrum, nos animat
 Ut ferrū sustineat incidens-corpora, dum ipsi percutiuntur.
 Præterea neq; Achilles Thetidis filius bene-comata
 Pugnât: sed ad naues irā cruciantem-animum concoquit.
 30 Sic dixit ab Urbe terribilis Deus: sed Achivos
 Impulit Iovis filia nobilissima Minerva
 Gradens per multitudinem, ubi remissos videret.
 Tunc Amaryncidem Diorem fatum alligavit:
 Saxo .n. vulneratus est iuxta malleolum aspero
 35 In tibia dextra: percussit autem Thracum dux virorum
 Pirus Imbrasides, qui ex-Aeno generat.
 Ambos autem nervos & ossa lapis asper

Prorsus

28. ὅσπερ κή-
λυψε.
29. ἀπεσύνει-
νον.

Αχρὶς ἀπηλόγησεν· ὁ δ' ὕπνιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάρσισι πετόσας,
Θυμὸν ὑποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἐβαλέν τῳ
Πείρωσ· οὐτὰ δὲ δουεὶ παρ' ὀμφαλὸν ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χῦντο χαμῶν χελεύδες· τὸν δ' σκότος * ὅσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δ' ἰδὼς αἰτωλὸς * ἐπεσύνεινον βάλε δουεὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνέμονι χαλκός.
Αἰχμήμονον δέ οἱ ἦλθε θόας, ἐκ δ' ὀμβειμον ἔγχος
Εσάσατο σέρνοιο, ἐρύσατο δὲ ξίφος ὀξύ.
Τῷ ὅγε κατέρρα τύψε μέσσω, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν·
Τάχα δ' ἐκ ἀπέδυσε· φείσθησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἳ ἔμελλαν τῳ εὐόντα, καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν,
Ωσαν ὑπὸ σφείων· ὁ δὲ χασάμεν θ' πελεμήχθη.
Ὡς τῷ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάδιω,
Ἡτοὶ ὁ μὲν, θρηκῶν, ὁ δ' ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δ' ὤφεικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Εὐθάκεν οὐκέτι ἔρπον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἀβλητὸς καὶ ἀνύτατος ὀξείῃ χαλκῷ
Δινάοι κτ' μέσον, ἄγρι δέ ἐπαλλὰς ἀθύρη
Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐφωλύ.
Πολλοὶ γὰρ τρώων καὶ ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
Πρῶτες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ε.
Ραψώδίας ὑπόθεσις.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ἀθλῶν αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀρι- 30
στεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ πολέμιων. — πτερώσκει δ'
ἄφροδιτῶν κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρα κατὰ τοῦ κενεῶν θ'
αἰνείαν δὲ ὑπ' αὐτῷ πλεγέντι λείψα δ' ὀπίκων Δία σώζει. τλη-
πόλεμος δὲ ὑπὸ σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. τῷ δὲ ἄρα ζεὺς ἐ- 35
πιωλήθη. ἰάται δὲ αὐτὸν πατήρ ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΙΛΙΑ.

Prorsus fregit: hic autem supinus in pulueribus
 Decidit, ambas manus dilectis socijs pandens;
 Animam expirans: hic. a. accurrit, qui percusserat
 Pirus, Vulneravit autē lancea ad Umbilicum, omnia Verò
 Effusa sunt humi intestina: huius. a. tenebra oculos cōtexe-
 Hūc. a. Thoas Aetolus abeunte percussit lancea (runt:
 In pectore super papillam: fixa est aut in pulmone lancea.
 Cominus autem ipsi Venit Thoas: & gravem lanceam
 Extraxit pectore: eduxit autem ensem acutum,
 10 Eo ille Ventrem percussit medium, ademit autem animam:
 Arma autem non exiit: circumstabant enim socij
 Thraces comati, longas hastas manibus tenentes
 Qui ipsum magnū licet existentem & fortē & generosum,
 Removerunt a seipsis, hic autem recedens repulsus est.
 15 Sic hi duo in pulueribus propē inuicem extensi sunt:
 Scilicet hic quidē Thracum, ille. a. Epiorū are-loricatōrū,
 Duces: multi autem circum interficiebantur & alij.
 Tunc non pugnam vir reprehenderit interueniens,
 Quisquis adhuc illaesus insulneratus acuto ferro
 20 Vagaretur per medium, duceret. a. ipsum Pallas Minerva
 Manu prehensens, sed telorum auerteret impetum.
 Multi enim Troianorum & Achivorum die illo
 Proni in pulueribus propē inter-se extensi sunt:

ILIADIS HOMERI, AVT V. COM-
 positionis argumentum.

30 DIO MEDES, Minertia ei auxiliante, strenuē rem ge-
 rit: atq; multos interficit hostium. Vulnerata autem
 Venerem in manu, & Martem in ventre. Aeneam aut ab
 ipso percussū lapide, Apollo conseruat: Tlepolemus
 autem à Sarpedone interficitur. Martem verò Iupiter in-
 crepat: sanat autem ipsum Pæon Deorum medicus.

ILIA

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Ε. ΡΑ.
ψ. δ. α.

Εἴ, βάλλει κυθήρειαν ἄρηά τε τυδείῳ υἱός.

Τ Ν Θ' οὖν τυδείδῃ διομήδεϊ παλλὰς Ἀ-
 διώνη
 Δῶκε μὲν Θ' καὶ θάσσοις ἱν' ἐκδηλος μετὰ
 πᾶσιν
 Ἀργείοισι χύοιτο, ἰδὲ κλέῃ ἐσλὸν ἄροιτο. 10
 Δαΐεοί ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκρόματον πῦρ,
 Ἀσέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστ'
 Λαμπερὴν παμφαίνῃσι λελουμένῃ ὠκεανοῖο.
 Τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν σπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων.
 Ωρσε δ' ἐμιν χεῖρ μέσσον, ὃ δὲ πλεῖστοι κλονέοντο. 15
 Ἦν δέ τις ἐν τρώεσσι θάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 Ἰφιδῆς ἠφαιόιο· δύνω δέ οἱ ἕξες ἦσιν,
 Φηγεὺς ἰδυῖός τε, μάχης ἐδ' εἶδοτε πάσης,
 Τῷ οἱ σποκρινθέντε, * ἐναντίῳ ὄρμηθήτω.
 Τῷ μὲν ἀφ' ἱπποῖν, ὃ δ' σπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός. 20
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρῶτερ Θ' πρῶτ' ἐδολὺχόσκιον ἐγχεῖ,
 Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 Εγχεῖ, οὐδ' ἐβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὑπὲρ Θ' ὄρνυτο χαλκῷ 25
 Τυδείδης, τῷ δ' οὐχ' ἄλιον βέλῃ ἐκφυγε χεῖρὸς,
 Ἀλλ' ἐβαλε σῆθος μεταμάζιον· ὥς οἱ ἀφ' ἱππων.
 Ἰδῶν δ' ἀπὸ ρουσελιπῶν περικαλλέα δίφρον,
 Οὐδ' ἐτλη πειβῶμαι ἀδελφείοις κταμένοιο.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν.
 Ἀλλ' ἠφαιστος ἔρυτο σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 Ως δ' ἡ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχημένῃ εἴη.
 ἱπποῖς δ' ἐξέλασας μεγαθύμου τυδείῳ υἱός,
 Δῶκεν ἐταίροισιν κατὰ γαῖαν κοίλας ὅππ' νῆας.
 Τρώες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἶδον ἦε θάρητος,
 Τὸν μὲν, ἀλκιμάμενον, τὸν δ' ἠκτάμενον παρ' ὄχεσφιν, 35
 Πᾶσιν δαίνεσθαι θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλοῦσ', ἐπέεσσιν ὡρσθηύδα θυῖρον ἄρηα,

μ. ἐναντίον

Αῖες

E. Vulnerat Venerem & Martem Tydei filius.

5 **T**VNC rursus Tydide Diomedē Pallas Mi-
nerua
Dedit robur, & audaciam, & conspicuus
inter omnes
10 Argiuos fieret, & gloriam magnā auferret.
Lucebat ei ex galea q̄, & ex scuto indefessus ignis,
Stella autumnali similis, quæ maxime
Splendide lucet lota in Oceano:
Talis ei ignis lucebat a capite q̄, & humeris.
15 Impulit .a. eum in medium, & plurimi tumultuabantur.
Erat .a. quidam inter Troianos Dares, locuples, inculpabilis,
Sacerdos Vulcani: duo autem ei filij erant,
Phegeus Idæus q̄, pugna benè periti omnis.
Hi duo semoti (a suis) aduersi ruerunt:
20 Hi quidem ab equis, ille vero à terra ruebat pedester.
Hi .a. quando iam propè erant in se mutuo concurrentes.
Phegeus prior proiecit longam hastam:
Tydide supra humerum sinistrum venit cuspis
Lancea, neq̄ vulnerauit ipsum: posterior .a. ruebat lancea
25 Tydides: huius non vanum telum fugit è manu:
Sed percussit pectus inter-papillas: depulit autem ab equis.
Idæus autem aufugit linguens perpulchrum currum,
Neq̄ sustinuit protegere fratrem interfectum.
Neq̄ enim certè ipse effugisset mortem nigram:
30 Sed Vulcanus eripuit, seruauit q̄, caligine regens,
Vt ipsi non penitus senex tristis esset.
Equos autem abigens magnanimi, Tydei filius,
Dedit socijs, & deducerent cauas in naues.
Troiani .a. magnanimi, postquam viderunt filios Daretis,
35 Hunc quidem fugientem, illum .a. interfectū apud currus. Minerua Mar-
Omnibus perturbatus est animus: sed cæsa Minerva tem educit ex
Manu apprehendens, verbis allocuta est furem Martem: acic.

28. δὴ ἔπειτα
αὖς ἐάσαιμεν

28. Μῶρεα,
Θῶρεα.

28. διαπεσὸ

Ἀρες ἄρες βροτολοιγὸν, μαιφόνε, τειχεσιπλήτη,
 Οὐκ αὖ * δὴ τρώας μὲν ἐάσαιμεν καὶ ἀχαιούς
 Μάρνασθ', ὅπως ποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξῃ,
 Νῶϊ ὃ χαζώμεσθα, διὸς δ' ἀλεώμεθα μιλῶν;
 Ως εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε δοῦρον ἄρηα.
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι σκαμάνδρῳ.
 Τρώας δ' ἐκλιναν δαναοὶ ἔλε δὲ ἄνδρα ἑκαστος
 Ηγεμόνων· πρῶτος ὃ ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν ἀλιζώνων ὀδύον μέγαν ἐκβαλε δῖφρου.
 Πρῶτον γὰρ σφραδέντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεν
 Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασσε.
 Δούπησεν ὃ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δὲ ἄρα φαῖσιν ἐνήρατο μῆλον Θ' ὑδὸν
 Βώρου, * ὃς ἐκ τάρνης ἐμβόλακος εἰληλούθει.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐγχεῖ μακρῷ
 Νύξ' ἵππον ὀπιβησόμενον κτ' δεξιὸν ὤμων.
 Ηειπε δ' ἐξ ὀχέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἰδομενῆ Θ' ἐσύλδον θεράποντες.
 Τιδὸν δὲ σφαφίσι σκαμάνδριον, αἶμονα δῆρης,
 Ἀτρείδης μενέλα Θ' ἔλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι,
 Εσθλὸν διρητῆρα· δίδαξε γὰρ ἄρτεμις αὐτῇ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει δούρεσιν ὕλη.
 Ἀλλ' οὐ οἱ τότε χροῖσμι' ἄρτεμις ἰσχύαιρα,
 Οὐδὲ ἐκηβολία ἦσιν τὸ πρῖν γ' ἐκέχαστο.
 Ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δουρικλυτὸς μενέλα Θ'
 Πρόθεν ἔθεν φάροντα, μετάφρενον οὐτάσε δουεῖ
 Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασεν.
 Ηειπε ὃ πρῶτος, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μνηϊόνης ὃ φέρεκλον ἐνήρατο τέκλον Θ' ὑδὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ὀπίσσω δαίδαλα πάντα
 Τόλχειν· ἐξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ὅς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκλήνατο νῆας εἴσας
 Ἀρχεκάκοις, αἱ πᾶσι κακὸν τρώεσσι γήοντο,
 Οἱ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὐ πείθεων ἐκδέσφατα ἦδη.
 Τὸν μὲν μνηϊόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε δῖόν κων,
 Βεβλήκει γλουτὸν κτ' δεξιόν· ἢ ὃ * διὰ πρὸ
 Ἀντικρὺ κτ' κύστιν ἔω' ὅσέον ἦλυθ' ἀκωκή.

Γνύξ

- Mars, Mars, hominū pernicies, inquinatē cede, murorū-
 An non iā Troianos qdē sinamus & Achivos (oppugnator
 Pugnare, & tris pater Iupiter gloriam praeberit,
 Nos autem cedamus, & Iouis evitemus iram?
 5 Sic fata, pugna eduxit impetuosum Martem:
 Hunc quidem postea sedere fecit in riposo Scamandro:
 Troianos .a. in fugam & verterūt Danaī, interfecit .a. & virum
 Ductorū primus .a. Rex & virorum Agamemnon (quilibet
 Ducem Halizonum Odium magnum eiecit e curru.
 10 Primo enim & verso in fugam in tergum hastam infixit,
 Humeros inter, perq; pectora traiecit:
 Sonuit autem cadens, insonuerunt .a. arma super ipso.
 Idomeneus autem Phastum interfecit Meonis filium
 Bori, qui ex Tarne glebosa & generat.
 15 Hunc quidem Idomeneus hasta-inclytus lancea longa
 Vulneravit, equos ascendentem ad dextrum humerum.
 Cecidit autem ex curru: horrenda .a. ipsum caligo inuasit.
 Hunc quidem Idomenēi spoliaverunt famuli.
 Filium autem Strophij Scamandriū peritum & generationis
 20 Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
 Bonum & natorem: docuit enim Diana ipsa
 Iaculari ferarū omne-genus, quas nutrit in montib. sylva.
 Sed neq; ipse tunc profuit Diana sagittis-gaudens,
 Neq; longa-iaculationes, quibus antea instructus erat:
 25 Sed ipsum Atrides lancea inclytus Menelaus
 Ante se fugientem in dorso vulneravit lancea
 Humeros inter, per pectora autem traiecit.
 Cecidit autem pronus: sonuerunt autem arma super ipso.
 Meriones .a. Phereclum interfecit fabri lignarij filium
 30 Harmonide, qui manibus noverat ingeniosa omnia
 Facere egregie enim ipsum dilexerat Pallas Minerva:
 Qui etiam Alexandro fabricavit naues aequales,
 Authores malorū, quae omnibus malum Troianis fuerunt.
 Sibiq; ipse: quoniam non Deorum oracula noverat.
 35 Hunc quidē Meriones quando iam affecutus est insequens,
 Vulneravit ad clunem dextrum: ac penitus
 E regione iuxta & vesicam sub osse & venit cuspis:

Γυνὺς δ' εἰπ' οἰμώξαι, θάνατος δέ μιν ἀμφεγάλυψε.

Πήδαον δ' ἄρ' ἐπεφνε μέγλης ἀντλώοιτο ἦδ' ὦν,
ὅς ῥα νόστος μὲν ἔλω, πύκα δ' ἐτρεφε δῖα θεῶν

Ἰσὰ φίλοισι τέκεσι, χερσὶν ἰνὶ πόντῳ.
Τὸν μὲν φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων

Βεβλήκει κεφαλῆς κτ' ἰνὶ ὄξείῳ δουεῖ.
Ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσιν τάμε χαλκός.

Ἦειπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλόν δ' αἰμονίδης ὑψήνορα δῖον,
Τῖδ' ἄρ' ὀδύμου δολοπρόντον, ὅς ῥα σκαμάνδρου

Ἀρητὴν ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς πέτο δῆμῳ.
Τὸν μὲν ἄρ' εὐρύπυλόν αἰμόντα ἀγλαὸς ἦδ' ὦν,

Πρόθεν ἔθεν φάροντα μεταδρομάδω ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ αἰζας ὑπὸ δ' ἐξεσε χεῖρα βαρεῖαν,

Αἶμα τόσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἐλαβε πορφύρεον θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κτ' κρατερὴν ὑσμίνην,
Τυδείδῳ δ' ἔκαστ' ἡρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' ἀχαιῶσι.

Ἦέ μιν τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' ἀχαιῶσι.
Θωὴ γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πληθύνοντι ἰοικώς

Χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας.
Τὸν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγέφυραι ἐργμέναι ἰχανόωσιν,

Οὐτ' ἄρα ἔρκα ἴχει ἀλῶων ἐειδηλέων
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ὀπιβρίση διὸς ὄμβρον.

Πολλὰ δ' ἔτι ἄλγε' ἔργα κατ' ἤειπε κῆλ' αἰζηῶν.
Ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες ὄντες.
Τὸν δ' ὥς οὐκ ἐνόησε λυγρόντα ἀγλαὸς ἦδ' ὦν

Θωόντ' ἀμπεδίον, * πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἰψ' ὅπῃ τυδείδῃ ἐπιταίνετο χαμπύλα τόξα,

Καὶ βάλλ' ἐπαύσοντα, τυχὼν κτ' δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἐπῆατο πικρὸς οἶσος,

Ἀντικρὺ δ' ἐδέχετο παλάσσετο δ' αἶμα πῶρ' ὄσσε.
Τῷ δ' ὅπῃ μακρὸν αὖτε λυγρόντα ἀγλαὸς ἦδ' ὦν.

Ὀρνευθε τρώες μέγ' οὖ μοι κέντορες ἰσάπων.
Βέβληται γὰρ αἰεὶ σὺν ἀχαιῶν, οὐδέ ἐφ' ἡμῖν

Δῆϊ * ἀνχίσειται κρατερὸν βέλτε, εἰ ἐτεόν μιν
Ὀρνευ

πρὸς θεῶν.

πρ. Διὸς στή
σώμα

Ingenua. a. cecidit plorans: mors autem ipsum circumtextit.
 Pedum autem interfecit Meges Antenoris filium,
 Qui nothus quidem erat: accuratè. a. nutriuit diua Theano
 Aequè ac dilectos filios, gratificans marito suo,
 5 Hunc quidem Phylides lancea-inclytus propè veniens,
 Vulneravit capitis ad occipitium acuta lancea:
 E regione autem per dentes linguam diffecuit ferrum.
 Cecidit. a. in pulvere. frigidumq; prehendit ferrum dentib.
 Eurypylus autem Euamonides, Hypsenora diuum,
 10 Filium magnanimit Dolopionis, qui Scamandri
 Sacerdos factus erat, Dei & instar honorabatur à populo:
 Hunc quidem Eurypylus Euamonis splendidus filius
 Ante se fugientem, cursim percussit in humero
 Ense irruens: abscidit. a. manum grauem:
 15 Sanguinolenta. a. manus in campo occidit: hunc. a. in oculis
 Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.
 Sic hi quidem laborabant in forti praelio.
 Tydidem autem non cognouisses viris interesset,
 An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
 20 Currebat enim per campum fluuio inundanti similis
 Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
 Hunc autem neq; pontes muniti reprimunt,
 Neq; septa retinent vinearum late vineantium
 Venientem repente, quando ingruerit Iouis imber.
 25 Multa. a. ab ipso opera diruta sunt praeclara iuuenum:
 Sic a Tydide dense turbabantur phalanges
 Troianorum: neq; ipsum sustinebant multi licet existentes.
 Hunc. a. postquam animaduertit Lycaonis clarus filius
 Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
 30 Statim contra Tydidem intendebat incuruos arcus,
 Et percussit ruentem, affecutus ad dextrum humerum
 Thoracis concauitatem peruolauit autem acerba sagitta.
 E regione. a. penetravit, fœdabatur. a. sanguine thorax:
 Super hoc valde inclamauit Lycaonis clarus filius: (rum:
 35 Concitami Troiani, magnanimit stimulatōres equo-
 Vulneratus est. n. fortissimus Achiuorum: neq; ipsum puto
 Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
 k iij

Diomedes
 vulneratur à
 Pandaro.

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

Ωρσεν ἄναξ διὸς υἱὸς ὑπορνύμενον λυκίηθεν.
 Ως ἔφατ' ὀχόμενος. τὸν ἔδ' βέλθ' ὦκ' δάμασεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρὸ δ' ἴσπ' ποιῖν κ' ὄχεσθ' ἴν.
 Ἔσθ' καὶ δένελον πρὸ σέφ' ἡπαπηνήϊον υἱόν.

Ορσεο πέπον ἡπαπηνήϊος, κατὰ βήσ' εὐδίου,
 Οφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρύσης πικρὸν οἶσόν.

Ως ἄρ' ἔφ' ἡ δένελο δὲ κατ' ἴσπ' ἡπαπηνήϊο χαμάζε.
 Πὰρ δὲ σὰς, βέλθ' ὦκ' διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμου.
 Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ σρεπτοῖο χιτῶνος.

Δὴ τότε ἔπειτ' ἦρ' αὖτο βολὴν ἀγαθὸς διομήδης.

Κλυθί * μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη.

Εἵποτέ μοι κ' πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσθ'.

Δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν * αὖτ' ἐμὲ φίλ' ἀδύμνη.

Δὸς δέ τε μ' ἀνδρὰ ἐλεῖν, κ' ἐς ὄρμιν ἐγχεθ' ἐλθεῖν.

Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ

Δηρὸν ἔτ' ὄψ' εἶναι λαμπερὸν φάος ἡέλιοιο.

Ως ἔφατ' ὀχόμενος. τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀδύμνη,

Τῇ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑψώσεν.

Αγχεῖ δ' ἰσαμένην ἔπειτα πηρόεντα πρὸς σπύδα.

Θαρσύν' νῦν διομήδης ὅτ' ἰσώεσσι μάχεσθαι.

Εὐ γάρ τοι σήθεσσι μένος πατρώϊον ἦ κα

Ατρυμόν, οἷον ἔχεσκε σικέσπαλος ἴσπ' ὅτα τυδεύς.

Αχλὺ δ' αὖτ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον ἢ πρὶν ἐπῆεν,

Ὅφρ' ἀγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἢ δὲ καὶ ἀνδρὰ.

Τῷ νῦν αἶκε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

Μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὺρ εἶκε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη

Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τί γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀδύμνη.

Τυδείδης δ' ἐξ αὐτῆς ἰὼν πρὸς μάχοισιν ἐμίσθη,

Καὶ πρὶν ὅτ' ἀντιμῶν μεμαῶς τρώεσσι μάχεσθαι.

Δὴ τότε μιν τρεῖς τόσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα

Ὀνρά τε ποιμνὶ ἀρξάμεν ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι

Χρᾶσθαι μὲν τ' ἀνλῆς ὑπὸ ἄλμενον, οὐδέ δα μάσση,

Τοδ' μὲν τε δένος ὄρσεν. ἔπειτα δέ τ' οὐ πρὸς σπύδα,

Ἀλλὰ χ' ἰσθμοὺς δύνει, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,

Αἰμέντ' ἀγχιεῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται.

Αὐτὰρ

ἡ. μεν

ἡ. αὐτὴ με
φίλοι

Impulit rex Iouis filius profectus ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc. a. non sagitta Velox interfe-
Sed secedens, ante equos & currus

(cit

Stetit, & Sthenelum allocutus est Capanei filium:

5 Commoue te amice Capaneide, descende de curru,
Ut mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus autem ab equis desiliit in terram:

Astans. a. sagittam Velocem penitus extraxit humero.

Sanguis. a. sursum ebullit per tortibilem tunicam.

10 Tunc iam precatus est bello-strenuus Diomedes:

Audi me Aegiochi Iouis filia indomita,

Si unquam mihi & patri benigna astitisti

Seno in bello, nunc rursus me dilige Minerva.

Da. a. me Virum interficere & in impetum hasta venire,

15 Qui me vulneravit praeueniens, & gloriatur, neq. me pu-
Diu amplius visurum splendidum lumen Solis.

(tat

Sic dixit precans: hunc. a. exaudiuit Pallas Minerva.

Membra autem fecit leuia pedes, & manus superae:

Prope autem stans, verbis Velocibus allocuta est:

20 Confidens iam. o Diomedes, contra Troianos pugna.

Nam tibi in pectoribus robur paternum misi

Intrepidum, quale habuit vibrator scuti eques Tydeus.

Caliginem rursus tibi ab oculis abstuli, quae prius inerat,

Ut bene dignoscas tum Deum tum etiam hominem.

25 Itaq. nunc si Deus tentans (te) huc veniat,

Nequaquam tu cum immortalibus Dijs ex aduerso pugna

Alijs, Verum si Iouis filia Venus

Venerit in bellum, hanc vulnera acuto ferro.

Hec quidem sic locuta discessit caesia Minerva:

30 Tydides autem reuersus antesignanis mixtus est.

Et antea quamvis animo proptus esset in Troianos pugnare,

Certe tunc ipsum ter tantum cepit robur, instar leonis,

Quem pastor in agro ad lanigeras oves

Perstrinxerit quidem caula transilientē, neq. interfecerit:

35 Ipsius quidem vires commouit postea. & nō defendit (oues)

Sed stabulis se condit, & desertam timet:

Ha quidem coaceruata aliae super alias sternuntur:

k. iij

Diomedis pre-
ces ad Minerva-
uam.

Αὐτὰρ ὁ ἔμμεμαὸς βαθέης ἐξάλλετ' αὐλῆς.
 Ως μεμαὸς πρῶτος μίγῃ κρατερὸς διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν ἀσύννοον καὶ ὑπείνορα ποιμένα λαῶν.
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουεῖ,
 Τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 Πληῖξ'· ἀπὸ δ' αὐχένῳ ὦμον ἐέρχασθαι ἤδ' ἀπὸ νώτου.
 Τοὺς μὲν ἑασ', ὁ δ' ἄβαντα μετώχετο καὶ πολύειδον,
 Υἱέας δ' ὀρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος.
 Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκείνατ' ὀνείροις,
 Ἀλλά σφεας κρατερὸς διομήδης ἐξενάειξε.
 Βῆ δὲ μὲν ξάνθον τε θῶνά τε φαίνοπος υἱέ,
 Ἀμφω τηλυγέτω. ὁ δ' ἐτείρετο γῆρα λυγρῷ,
 Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ὅπῃ κτεάτεσσιν λιπέσθαι.
 Ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐνάειξε φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 Ἀμφοτέροιν· πατέρι δὲ γέρον καὶ κῆδεα λυγρὰ
 Λεῖπ'· ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοσήσαντε
 Δέξατο, χερσὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἐνθ' ἦοὺς παριάμοιο δῶα λάβε δαρδανίδαο
 20. ἐχέμονα Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, * ἐχέμονά τε χρομίον τε.
 Ως δὲ λέων ἐν βοισὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 Πόρπος ἢ βοὸς ξύλοχον κατὰ βοσκομενάων,
 Ως τοὺς ἀμφοτέροις ἐξ ἰσίων τυδέ θ' ἦος
 Βῆσε κακῶς ἀέκοντάς· ἐπειτα δὲ τῶχε' ἐσύλα.
 Ἰσίοις δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μὲν νῆας ἐλαύνειν.
 Τὸν δ' ἴδεν αἰνείας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἴμεν αἶψα μάχῃ καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴπου ἐφάρσοι.
 Εὗρε λυκάον θ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Στῆ δὲ πρὸ τοῦ αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤυδα.
 Πάνδαρε, ποδ' τοι τόξον ἰδὲ πτερύγεσσι δίοισι;
 Καὶ κλέθ'· ὧ οὐ τις τοι εἰρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν ληκίῃ σέο γ' εὐχεταί (ἔη) ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἄγε τί δ' ἔφες ἀνδρὶ βέλθ' (διὶ χεῖρας ἀναχῶν)
 30. ὅς τις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρώας ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γυνάτ' ἔλυσεν.
 Εἰ μὴ τις θεὸς ὅστις κοτεσσάμεν θ' πρῶεσσιν,
 35. ἐπιμήνις. Ἰρῶν μιν ἰσας. χαλεπὴ δὲ θεοῦ * ἐπὶ μιν ἰσας.
 Τὸν

Sed hic (leo) audus alto exilit ouili:
 Sic alacer Troianis mixtus est fortis Diomedes.
 Tūc interfecit Astynoum, & Hypenora pastorem populorū,
 Alterum quidem super papillam vulnerans erata hasta,
 5 Alterum a. ense magno in clauē-ceruicis ad humerum
 Percussit: ab ceruice autem humerum disiunxit, & a dorso.
 Hos quidem reliquit: hic, & Abantem petebat, & Polyidum.
 Filios Eurydamantis somniorum interpretis senis.
 Quibus euntib. (ad bellū) senex nō interpretatus est som-
 10 Sed ipsos fortis Diomedes interfecit. (uia,
 Iuit autem ad Xanthumq; Thoonq; Phanopis filios
 Ambos in senio natos: hic. a. conficiebatur senectā tristi:
 Filium & non generauit aliū in possessionibus relinquendū.
 Tum hic hos interfecit, charam. a. abstulit animam
 15 Vtriusq; patri autem luctum, & curas tristes
 Reliquit, quoniam non viuos ex pugna reuersos
 Suscepit: magistratus autem hereditatem diuiserunt.
 Tunc filios Priami duos corripuit Dardanida.
 In vno curru existentes, Echemonaq; Chromiumq;
 20 Sicut autem leo in boues insiliens ceruicem frangit
 Iuuentē, & vel bouis syluam depascentium:
 Sic hos ambos ex equis Tydei filius
 Deturbauit duriter inuitos. postea. a. arma spoliabat:
 Equos autem suis socijs dabat ad naues abigendos.
 25 Hunc. a. Sidit Aeneas dissipantem ordines virorum:
 Perrexit. a. ire per pugnam, & per strepitum lancearum,
 Pandarum diuinum quarens. sicubi inueniret.
 Inuenit Lycaonis filium inculpabilem, fortemq;
 Stetit. a. ante ipsum, & verbumq; eum contra allocutus est:
 30 Pandare, ubi tibi arcus, & veloces sagittae?
 Et gloria? qua nullus tecum contendit hic quidem vir.
 Neq; quisquam in Lycia te gloriatur esse praestantior.
 Sed age huic immitte sagittam viro, Ioui manus eleuans,
 Quisquis is sit, qui vincit: & iam malis multis affecit
 35 Troianos: quoniam multorumq; & fortium genua soluit.
 Nisi quis Deus est iratus Troianis,
 Ob sacrificia succensens, Grauis autem Dei est ira.

Aeneas Pāda-
 rum quærit.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυγρόν Θ' ἀγλαὸς υἱός,
 Αἰνεΐας τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώναν,
 Τυδείδῃ μιν ἔρωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
 Αἰσίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 Ἰωποιστ' εἰσορόων· σάφα δ' ἔκ οἱ δ' εἰ θεός ἔστιν.
 Εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ ὄν φημι, δαΐφρων τυδέ Θ' υἱός,
 Οὐχ' ὄγ' ἀνδρὶ θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις αἴψῃ
 Ἔσθῃ ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένῃ ὥμοις,
 Ος τοῦτου βέλθ' ὥκῃ κηχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 Ἦ δὲ γὰρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 Δεξιὸν, ἀντικρὺ δὲ δ' ὤρυκος γυάλοιο·
 Καί μιν ἔρωγ' ἐφάμην αἰδωνῆϊ προΐαλιν,
 Ἐμπης δ' ἔκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τις ἐστὶ κοτήεις·
 Ἰωποιδ' οὐ παρέασι, καὶ ἄρματα, τῆς κ' ὀπιβαίω.
 Ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι ληϊόνορος ἔνδεκα δίφροι
 Καλοῖ, πρῶτο παρῆς, νεοτ' ἀχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 Πέπῃανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκαστὸς δίζυγος ἴωποι
 Ἔσθῃσιν, κρεῖττον ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ λυγρόν
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 Ἰωποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμμεμαῶτα
 Ἀρχεύειν τρώεσσι κτ' κρατερὸς ὑσμίνης.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην (ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Ἰωπον φειδόμενῃ, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι * ἄδδην.
 Ως λίπον αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 Τόξοισιν πίσυνῃ· τὰ δὲ μ' ἔκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 Ἦ δὲ γὰρ δοιοῖσιν ἀρῖστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν· ἤγριον δὲ μάλλον·
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ὑπὸ πασάλου ἀγκύλα τόξα
 Ἠμαπιτὰ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἔρατεινῳ
 Ἠρόμην τρώεσσι, φέρον χάειν ἔκτοει δίῳ·
 Εἰ δὲ κε νοσήσω, καὶ ἐσώφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Πατρίδ' ἐμῇ, ἀλοχόν τε καὶ ὑψιφρεφὲς μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τά μοι ἀλλόττει Θ' φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ δείλω,

χε. ἄδδην.

χερσὶ

Hunc. a. rursus allocutus est Lycaonis clarus filius:
 Aenea, Troianorum consultor are loricatorum,
 Tydida eum egores-militaris-perito in omnibus aſſimilo,
 Scuto agnoſcens: galeaꝫ triconata.
 5 Equosqꝫ inſpiciens: certò autem nescio, num Deus ſit,
 An autem hic Vir, quem dico, fortis Tydes filius:
 Non hic ſine Deo iſta furens-facit, ſed aliquis propè
 Stat immortalum nebula tectus humeros (aliò:
 Qui ab iſto ſagittam celerem qua-afſecuta-eſt eum auertit
 10 Iam. n. ei immiſi iaculum, & ipſum vulneraui in humero
 Dextro, è regione per thoracis concauitatem,
 Et ipſum ego affirmabam ad Plutonem demiffurum (me.)
 Attamen non occidi. Deus ſanè aliquis eſt iratus.
 Equi autem non adſunt & currus quos conſcendam.
 15 Sed alicubi in adibus Lycaonis &ndecim currus ſunt
 Pulchri. recens-compacti, nuper-facti, circum. & ſtragula
 Expansa ſunt: apud autem ipſos &ncuiqꝫ biuges equi
 Stant, hordeum album comedentes, & auenam.
 Certè quidem mihi valde multa ſenex bellator Lycaon
 20 Proſciſcenti mandauit domibus in fabricatis:
 Equis me iuſſit & curribus &ctum
 Præſſe Troianis in validis prælijs.
 Sed ego non parui (proſectò multò ſatius fuiſſet,)
 Equis parcens, ne mihi indigerent pabulo,
 25 Viris (in vrbe) incluſis ſoliti comedere largiter.
 Sic reliqui, ſed pedeſter ad Ilium veni,
 Arcubus fretus: qui mihi non erant profuturi.
 Iam enim duobus principibus immiſi,
 Tydidaqꝫ & Atrida, ex autem ambobus
 30 Verum ſanguinem eliciui vulnerans, irritaui autem magis,
 Meo malo fato à paxillo curuos arcus
 Die illo abſtuli, cum Troiam ad deſiderabilem
 Ducebam Troianos gratificans Hectori diuino.
 Si autem rediero & aſpexero oculis
 35 Patriam meam & uxoremqꝫ, & altam magnam domum,
 Statim poſtea à me caput abſcindat alienus Vir,
 Niſi ego hos arcus ſplendido in igne poſuerim

Mani-

Χερσὶ διακλάσας· ἀνέμωλια γὰρ μοι ὀπιθεῖ·

Τὸν δ' αὖτ' ἀνείας τρώων ἀγὼς ἀντήον ἦύδα·

Μηδ' οὕτως ἀγρόδω, παρ' ὅθ' ἐκέσσεται ἄλλοις

Πεῖν γ' ὅπινά τιν' δ' ἀνδρὶ σὺν ἴσσοισι καὶ ὄχεσφιν

Ἀνπιβίλω ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

Ἀλλ' ἄγ', ἐμὴν ὄχέων ὅπιν βήσσο, ὄφρα ἴδῃαι

Οἶοι πρῶτοι ἴσσοι, ὅπιν σάμενοι πεδίοιο

Κραιπνὰ μάλ' ἔνδα καὶ ἔνδα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·

Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴ πορ αὖ αὖτε

Ζεὺς ὅπιν τυδείδῃ διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.

Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ λῦία σιγαλόεντα

Δέξαι, ἐγὼ δ' ἴσπων ὑποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·

Ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσοισιν δ' ἐμοὶ ἴσσοι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκάον· ὦ ἀγλαὸς υἱὸς,

Αἰνεῖα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ὡία καὶ τεῶ ἴσσω.

Μᾶλλον ὅφ' ὡιόχω εἰώθοντο καμπύλον ἄρμα·

Οἴσετον, εἴ πορ αὖ αὖτε φεβώμεθα τυδέος υἱόν·

Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον

Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τέον φθόγγον ποθέοντε,

Νῶϊ δ' ἐπαύξας μεγαθύμου τυδέος υἱὸς,

Αὐτὼ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἴσσοις.

Ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἐλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἴσσω,

Τόνδε δ' ἐγὼν ὅπιν τα δέδεξομαι ὀξεί δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,

Ἐμμεμαῶτ' ὅπιν τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἴσσοις.

Τοὺς δὲ ἴδε δένειλ' ὦ καπνῆϊ' ὦ ἀγλαὸς υἱὸς,

Αἶψα ὅτ' ἐλθὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ διομήδεϊ, ἐμῶν κεχειρισμένε θυμῶ,

Ἀνδρ' ὀρώω κρατερῶ ὅπιν σοὶ μαμαῶτε μάχεσθαι,

Ἰν' ἀπέλεσθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων ἔνδω δὲ

Παύδαρ' ὦ υἱὸς δ' αὖτε λυκάον' ἔυχεται εἶπ'.

Αἰνεῖας δ' * υἱὸς μεγαλήτορ' ὦ ἀγχίστο

Ἐὔχεται ἐκχεῖν, μή τις δέ οἱ ἐς ἀφροδίτη·

Ἀλλ' ἄγε δὴ χαλῶμαι ἐφ' ἴσπων· μηδέ μοι οὕτω

Θυῖε διὰ περμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν προσέφη κρατερ' ὦ διομήδης,

Μή τι φόβον δ' ἀγρόδ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.

Οὐ γὰρ

20. υἱὸς μὲν
ἀμύμον' ὦ
ἀγχ

Manibus confractos: inutiles enim mihi sunt comites.

Hunc. a. rursus Aeneas Troianorum dux contra allocutus

Ne sic loquere: prius enim non erit aliter (est.

Quam uterq; in hunc virum cum equis & curribus

Obutam inuerti armis experiamur.

Sed age meos currus ascende, & videas,

Quales Troiani equi, periti per campum

Celeriter Valde huc & illuc insequi & fugere.

Qui & nos ad ciuitatem saluos perducent, si rursus

10 Iupiter Tydida Diomedis gloriam prabuerit.

Sed age, nunc scuticam, & habenas elegantes

Accipe: ego autem ab equis descendam, & pugnem.

Vel tu hunc excipe: cura erunt autem mihi equi.

Hunc autem rursus allocutus est Lycaonis clarus filius,

15 Aenea, tu quidem in se tene habenas & tuos equos:

Magis sub auriga consuecto curuum currum

Ferent, si rursus fugiamus Tydei filium:

Ne hi quidem timentes inertes sint, neq; velint

Efferre praelio, tuam vocem desiderantes:

20 Nos autem, irruens magnanimi Tydei filius,

Ipsometq; interficiat, & abigat unicam-ungulam habentes

Quare tu ipse age tuos currus & tuos equos: (equos,

Hunc autem ego contrauenientem excipiam acuta hasta.

Sic locuti in currus variegatos conscendentes

25 Accincti contra Tydidem dirigebant veloces equos.

Hos autem vidit Sthenelus Capanei clarus filius,

Statim autem Tydidem verbis alatis allocutus est:

Tydide Diomedes, meo charissime animo,

Duos-viros vides fortes contra te paratos pugnare,

30 Vires immensas habentes: alter quidem arcum peritus

Pandarus filius autem Lycaonis gloriatur esse:

Aeneas vero filius magnanimi Anchise

Gloriatur natus esse: mater autem ipsius est Venus.

Sed age retrocedamus in equis, neq; mihi sic

35 Ruas per primam-aciem, ne quo modo dilectum cor perdas.

Hunc. a. toruè aspiciens allocutus est fortis Diomedes,

Ne ad fugam loquaris, quoniam non te persuasurum puto.

Non

Aeneas & Pandarus Diomedem aggrediuntur.

25. οὕτως

Οὐ γὰρ μοι γυναικὸν ἀλυσσάζοντι μάχεσθαι,
 Οὐδ' ἐκ καταπύσσειν. ἔπι μοι μὲν ἄρ' ἐμπεδὸν ἔστιν,
 Οὐκ εἴω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ * αὖτως
 Ἀντίον εἴμ' αὐτῆς· τρεῖν μ' οὐκ εἴπαλλας ἀθλῶν.
 Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ὑποίσειτον ὠκείας ἵπποι
 Ἀμφω ἀφ' ἡμέων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Αἴκέν μοι πολὺ βουλή· ἀθλῶν κῆδος ὀρέξῃ
 Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δ' οὐ τοῦσδε μὲν ὠκείας ἵπποις
 Αὐτοῖς ἐρυχθέειν, ἐξ ἄντρος λυγρὰ τείνας,
 Αἰνεῖο δ' ἐπύξαι μεμνημένῳ ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι τρώων μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιούς.
 Τῆς γὰρ τοι γυνεὴς ἦς πρώτῳ δῖο Δρύοπα Ζεὺς
 Δῶχ' ἢ ἄρ' οἶν' ἔπειν' ἔμελλε· οὐδ' ἐκ' αἰετος
 Ἰσπῶν ὅσοι ἔασιν ὑπὸ ἥῳ τ' ἠελιόν τε,
 Τῆς γυνεὴς ἔκλεψεν ἀνὰ ξανθῶν ἀνδρῶν ἀλγίστης,
 Λάδρη λαομέδοντος ὑποχῶν θήλεας ἵπποις.
 Τῶν οἱ ἐξ ἐχθρόντο ἐνὶ μεγάροισι * γυέθλης,
 Τοὺς μὲν τίσσεας αὐτὸς ἔχων ἀπίτυλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῶ δ' οὐδ' αἰνεῖα δῶκεν, μή τωρε φόβοιο.
 Εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀοίμεθα καὶ κλέῃ ἐσθλόν.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Τῶ δ' ἐπὶ τῶν ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵπποις.
 Τὸν πρῶτον ἄρ' ὥς εἰπε λυγρόν· ἀγλαὸς υἱός.
 Καρτερόθυμε δὴ φρονέειν ἀγαυοῦ τυδὲ ἢ ἔτι,
 Ἡ μάλα σ' οὐ βέλῃ· ὠκὺ θυμὸς ἀνδρῶν, πικρὸς οἶσός.
 Νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι αἴκε τύχοιμι.
 Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν παρθεῖ δολιχόσκιον ἐγχεῖ,
 Καὶ βάλε τυδείδην κατ' ἀσπίδα· τῆς δ' * διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ πηαμένη πώρην πελάσθη.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὖτε λυγρόν· ἀγλαὸς υἱός.
 Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 Διερὸν ἔτ' ἀνθήσειν· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχρὸς ἔδωκε.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας παρθέφῃ κρατερὸς διαμήδης,
 Ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχε· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 Πείν γ' ὑποπαύσειν παρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι ἄρηα ταλαύεινον πολεμιστήν.

26. γενέθλης

27. διαπρὸ

Non .n. mihi honestum (v. ex more maiorum) fugitāti pu-
 Neq; formidare: adhuc mihi vires integrae sunt: (gnare,
 Piget autem equos ascendere, sed & sic
 Obuiam ibo ipsis: trepidare me non finit Pallas Minerva:
 5 Hos autem non iterum retrō referent Veloces equi
 Ambos à nobis: nisi alter saltem aufugerit.
 Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
 Si mihi consultrix Minerva gloriam dederit
 Ambos interficiendi, tu hos quidem Veloces equos
 10 Ibidem caerceto, ad currum habenas tendens,
 Aeneae autem accurrito recordatus ad equos,
 Abige autem à Trojanis ad bene armatos Achiues,
 Huius .n. sobolis sunt, è qua Troi late prospiciens Iupiter
 Dedit filij compensationem Ganymedis: quia optimi sunt
 15 Equorum, quicunque sunt sub Auroraq; Soleq;
 Ex hac sobole furatus est rex Virorum Anchises,
 Clam Laomedonte submittens fœminas equas:
 Horum ei sex generati sunt in domibus è sobole:
 Quatuor quidem ipse retinens nutriebat ad praesepe:
 20 Duos .a. Aeneae dedit, peritos fugae capeffendae.
 Si hos ceperimus, retulerimus sanè gloriam praclaram.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant:
 Hi autem citò propè accesserunt impellentes Veloces equos.
 Hunc prior allocutus est Lycaonis splendidus filius:
 25 Fortissime, rei-militaris perite, inclyti Tydei fili,
 Profecto te non telum Velox interfecit, amara sagitta:
 Nunc rursus lancea experiar si te assequi potero.
 Dixit & Vibrans sursum proiecit longam hastam,
 Et percussit Tydidæ ad clypeum: per hunc autem penitus
 30 Cuspis area Volans thoraci infixæ est.
 Ideo autem immane clamavit Lycaonis splendidus filius.
 Vulneratus es ad Ventrem penitus, neq; te puto
 Diu amplius duraturum: mihi aut magnam laudē dediisti.
 Hunc autem non territus allocutus est fortis Diomedes:
 35 Errasti & non affecutus es, sed non quidem Vos puto
 Antè cessaturos, quam saltem alter cadens
 Sanguine satiet Martem audacem bellatorem.

Sic

28. ἐξείσθη

28. ἀπέρχου

28. πάντες
εἴσθην.

Ως φάμεν Θ' ὡρέεηκε· βέλθ' δ' ἵδυνεν ἀθλῶν
 Ρῖνα παρ' ὀφθαλμῶν, λαλοῦς δ' ἐπέρησεν ὁδόντας.
 Τοῦ δ' ἄπο μὲν γλῶσσαν πυρηνὶ τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμὴ δ' * ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνδρεῶνα.
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε ὃ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 Αἴολα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δέ οἱ ἱπποῖ
 Ωκύποδες· τῷ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τε μένθ' τε.
 Αἰνείας δ' * ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουεῖ τε μακρῷ,
 Δείους μὴπως οἱ ἐρυσαῖατο νεκρὸν ὄχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βᾶινε λέων ὥς, ἀλκί πεποιθώς.
 Πρόωθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔρχε καὶ ἀσπίδα * πάντοσε ἴσθην,
 Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ ὅτ' ἡερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἀνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσι· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἱ Θ'.
 Τῷ βάλεν αἰνείας κατ' ἰχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰχίῳ ἐνσρέφεται· κοτύλῳ δέ τέ μιν καλέοισι.
 Θλάσσε δέ οἱ κοτύλῳ, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 Ωσε δ' ἄπο ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 Ἔση γυνὴ εἰπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 Γαίης, ἀμφὶ ὃ ὅσσε κελαϊνὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἄπολοιτο ἄναξ ἀνδρῶν αἰνείας
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄρου νόησε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτης,
 Μήτηρ, ἥ μιν ἔω' ἀγρίῃ τέκε βουκολέοντι·
 Ἀμφὶ δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχέυατο πήχεε λακώ.
 Πρόωθε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πύργῳ ἐκάλυψεν,
 Ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις δαναῶν ταχυπώλων
 Χαλκὸν ἐνὶ σήθεσσι βαλὼν, ἄπο θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἡ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ἔπεξε φερεν πολέμοιο.
 Οὐδ' υἱὸς καπνῆθ' ἐλήθετο σιωπῆσάων
 Τάων, αἳ ἐπέτελλε βοιωτὰς ἀγαθὸς διομήδης·
 Ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἐοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἱπποῖς
 Νόσφιν ἄπο φλοίσβου, ἐξ αὐτοῦ λυγρὰ τείνας·
 Αἰνείας δ' ἐπύξας, καλλίτειχας ἱπποῖς
 Εξέλασε τρώων μετ' εὐκνήμιδας ὄχαιους.
 Δῶκε δέ δινι πύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρπα ἤδη,

Νησιῶν

Pandarum in
terficit Dio-
medes.

Sic fatus, iaculatus est: telum autem direxit Minerva

Ad nasum apud oculum: albos autem traiecit dentes.

Huius .a. linguam extremam abscidit ferrum indomitum:

Cuspis autem exijt ad extremum mentum.

5 Cecidit autem e curribus: sonuerunt .a. arma super ipso

Versicoloria, fulgentia: trepidarunt. & eius equi

Velocipedes: huius .a. illic soluta est anima, & roburq;

Aeneas autem irruit cum scuto lanceaq; longa,

Veritus ne sibi eriperent cadaver Achivi,

10 Circum autem ipsum iuit tanquam leo, viribus confusus:

Ante .a. ipsum hastam obtendit, & scutum & indiq; rotundum,

Eum interficere paratus quicumq; huic obuius veniret,

Horribiliter vociferans: ille autem saxum accepit manu

Tyrides, magni ponderis, quod non duo viri ferrent,

15 Quales nunc homines sunt: hic .& ipsum facile mouebat, et-

Eo percussit Aeneas coxendicem, & bi femur (iam solus:

In coxa vertitur: acetabulum autem ipsum vocant:

Contudit .a. ipsius acetabulum, ambos .a. insuper abruptit ner-

Detraxit autem cutem asper-lapis: sed hic heros (uos:

20 Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa

Terra: circum autem oculos illius atra nox cooperuit.

Atq; adeo ibi perisset rex virorum Aeneas,

Nisi cito animaduertisset Iouis filia Venus,

Mater, quæ ipsum sub Anchisa peperit boues-pascente.

Venus Aene-
am subducit
ex acie.

25 Circum .a. suum dilectum filium extendit lacertos cados:

Ante autem ipsum pepuli nitidi plicaturam obtendit:

Munimentum ut esset telorum: ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectoribus iaculatus, animam adimeret.

Hæc quidem suum dilectum filium subduxit e prælio.

30 Neque filius Capanei oblitus est mandatorum

Eorum, quæ ei mandauerat in bello strenuus Diomedes,

Sed hic quidem suos inhibuit & nicā- & ngulā habētes equos

Seorsum a strepitu, ex curru habenas tendens:

Aeneas autem inuadens pulchrē-crinitos equos

35 Abegit a Troianis ad benē-armatos Achivos.

Dedit autem Deipylo socio dilecto, quem supra omnem

Honorabat aequaliū-cæteris, qui eius mentibus apta nouerat.

- Naues ad concauas Et abigeret: sed hic heros
 Suos equos ascendens sumpsit habenas elegantes.
 Statim à Tydide consecutus est cum fortes singul. habētib.
 Alacer. is .a. Venerem persequatur infesto ferro, (equis Diomedes Ve
 5 Cognoscens quod imbellis esset dea, neq. deorum nerem vulne-
 Earum, quæ virorum bellum administrant: rat.
 Neq. Minerva, neq. Orbium vastatrix Bellona.
 At cum tandem affecutus est multam perturbā insequēs,
 Tunc porrecta lancea magnanimit Tydei filius
 10 Summam vulneravit manum insilens acuta lancea
 Imbecillam: statim autem lancea cutem perforavit
 Diuinum per peplum, quem ei Charites elaborarunt ipsa,
 Extremam sub volam: fluebat aut immortalis sanguis dea,
 (Cruor qualis fluit nempe beatis dijs.
 15 Non enim panem edunt, neq. bibunt ardens Vinum:
 Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)
 Illa vero valde clamans abs se deiecit filium,
 Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo
 Nigra nebula, ne quis Danaorum equitum
 20 Ferrum in pectora iaculitus animam adimeret.
 Hanc. a. contra, alē clamavit in bello strenuus Diomedes:
 Excede Iouis filia bello & pigna:
 An non satis est quod mulieres imbelles decipis?
 Si autem tu in bello versabere, certē te puto
 25 Formidaturam bellum, et si alibi audieris (s. nomen belli.)
 Sic dixit: hec. a. mterens abiit: affligebatur. a. grauter.
 Hanc quidem Irisprehendēs pedibus Velox duxit extratur
 Oppressam dolorib. nigrescebat aut corpore pulchro. (tam
 Inuenit deinde pugna. ad sinistram impetuosum Martem
 30 Sedentem: caligine (recta). a. hasta iacebat, & Veloces equi.
 Hec autem ingenua procidens, fratrem dilectum
 Multum precans aurea fascia ligatos crines habentes pete-
 Dilecte frater effer me, da. a. mihi equos, (bat equos.
 Ut in Olympum eam, Sbi immortalium sedes est.
 35 Valde doleo vulnere quod mihi mortalis inflixit vir
 Tydides, qui nunc vel aduersus Iouem patrem pugnaret.
 Sic dixit: huic. a. Mars dedit aureas phaleras-hab equos:

Η δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 Πὰρ δέ οἱ ἱεὺς ἔβαινε, καὶ λυγρὰ λάζετο χερσὶ.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέδω.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν ὄλυμπον,
 5 Ἐνθ' ἵπποις ἔστησε ποδῶν ἔμπος ὠκέα ἱεὺς.
 Λύσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 Η δ' ἐν γυνάσι πίπτε διώνης δῖ' ἀφροδίτῃ
 Μητρὸς ἑῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα λῶ,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 10 Τίς, νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανίωνων
 Μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνώπῃ;
 Τῷ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς ἀφροδίτῃ,
 Οὐτά με τυδέ θ' υἱὸς ὑπέρθυμος διομίδης,
 15 Οὐκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἔστιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ τρώων καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 Ἀλλ' ἦδη δαναοί γε καὶ ἀδανάτοισι μάχονται.
 Τῷ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διώνη δῖα θεάων,
 20 Τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάρχο, κηδομένη περ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν ὀλύμπα δώματ' ἔχοντες
 Εξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι πιθέντες.
 Τλήμεν ἄρης, ὅτε μιν ὦτ' ἔκρατερός τ' ἐφιάλτης
 Παιῖδες ἀλωῇ θ' δῆσαν κρατερῶ' ἐνὶ δεσμοῖς.
 25 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τεισκαίδεα μύσας.
 Καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄρης αἶτ' ἔπολέμοιο,
 Εἰ μὴ μητρὶ πεικαλῆς ἡερίβοια
 Ερμέα ἐξήγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν ἄρῃα.
 30 Ἦδη τειρόμενον χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 Τλήδ' ἦρη, ὅτε μιν κρατερός πῦρ ἀμφιτρυφών θ'
 Δεξιτερὸν χερσὶ μαζὸν οἷσ' ὠτειλώχνη.
 Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνῆκεσον λάβεν ἄλγος.
 Τλή δ' αἶδης ἐν τοῖσι πελώρι' ὦκὺν οἷσ' ὄν,
 35 Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ υἱὸς διὸς ἀγχιόχοιο
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδυῖσιν ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ ὃ βῆ παρὲς δῶμα διὸς καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
 Κῆρ' ἀχέων, ὀδυῖσιν πεπαρμέν' ἔχων· αὐτὰρ οἷσ' ὄν
 40 Ωμῷ ἐνὶ σιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δ' ἔθυμόν·

Hæc .a. in currum ascendit mærens charo animo:
 Apud .a. ipsam Iris ascendit, & habenas cepit manibus,
 Percussit .a. scutica, & impelleret: hi .a. non inuiti volabant.
 Statim .a. postea peruenerunt in Deorum sedē altū Olympū.
 Tunc equos stetit Ventosis-pedibus Velox Iris,
 Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.
 Illa autem genibus accidit Diones diua Venus
 Matris suæ: hæc autem & inis complectebatur filiam suam,
 Manuq; ipsam demulcebat, Verbumq; dixit & nominauit:
 10 Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, cælicolarum
 Temerè, tanquam aliquod malum facienti palam?
 Huic autem respondit amans risum Venus,
 Vulnerauit me Tydei filius superbus Diomedes,
 Quoniam ego dilectum filium subducebam è prælio
 15 Aeneam, qui mihi omnium longè charissimus est.
 Nō .n. amplius inter Troianos & Achiuos pugna grauis est:
 Sed iam Danaï etiam cum immortalibus pugnant.
 Huic .a. respondit deinde Dione nobilis dea,
 Perfer filia mea, & tolera mæsta quamuis.
 20 Multi enim iam pertulimus cælestes domos habitantes
 Ab hominibus grauib; malis inuicem illatis.
 Passus est quidem Mars quando ipsum Otus, fortusq; Ephie-
 Filij Aloëi ligauerunt forti in Vinculo: (altes
 Aereo autem in carcere, ligatus erat tredecim menses:
 25 Et fortassis ibi perisset Mars insatiabilis belli,
 Nisi nouerca perpulchra Eëribæa
 Mercurio indicasset: hic .a. furtim subduxit Martem
 Iam confectum: graue enim ipsum Vinculum domabat.
 Passa est .a. Iuno, quando eam fortis filius Amphitryonis,
 30 Dextram ad papillam sagitta tricuspidē
 Vulnerauit: tunc ipsam immedicabilis cepit dolor.
 Passus est & Pluto inter hos ingens Velocem sagittam,
 Quando ipsum idem Vir filius Iouis ægidem-gestantis,
 Ad portam inferorum inter mortuos affecutus dolorib; tra-
 35 (Sed is iuit ad domum Iouis magnūq; Olympū (didit:
 Corde dolens, doloribus confixus: nam sagitta
 Humerum per fortem adacta erat, & torquebat animum.

Ven^o apud ma-
 trem de Dio-
 mede cōque-
 ritur.

Dione Vene-
 rem consola-
 tur.

28. κατὰ θνη-
τούς γ
29. ὁ μ βριμο-
εργός

Τῷ δ' ἔπειτα πολέων ὀδυμήφατα φάρμακα πάσων,
 Ηκέσσετ'· οὐ μὲν γάρ τι * καταθνητός γ' ἐτέτυκτο
 Σχέτλιθ', * ὀβριμοεργός, ὃς ἔκ' ὅδετ' αἰσυλα ῥέζων,
 Ος τόξοισιν ἔκκηδε θεοὺς οἱ ὀλυμπόνεχροι.
 Σοὶ δ' ὅππ' ἔσθ' ἄνθρωπος θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιθ', οὐδέ τι νῦν αἶδε κτ' φρένα τυδέθ' ἦος,
 Οππὶ μάλ' οὐ δύω αἰὶς ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
 Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γαῖαν παπ' ἄλλοισιν
 ἔλθοντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς θηϊοτήτος.
 Τῶν νῦν τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
 Φραζέσθω μή τις οἱ ἀμείνων σείο μάχηται·
 Μὴ δὴν ἀλγιάλεια πείσθω ἀδρησίνη
 Ἐξ ὕπνου γόωσα φίλοις οἰκῆας ἐγείρει,
 Κουείδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν αἰετὸν ἀχαιῶν,
 Ἰφιδίμη ἄλοχος διομήδεθ' ἰσχυροδάμοιο.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχθὺς χεῖρὸς ὁμόρηνυ·
 Ἀλλ' ἔτετο χεῖρ, ὀδυνῶσα δὲ κατηπύωντο βαρεῖαι·
 Αἰ δ' αὖτ' εἰστροβόωσα ἀδύωσιν τε καὶ ἦρη,
 Κερτομίσις ἐπέεσσιν δία κρονίδεω ἐρέδιζον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

28. ἄμα σπίν-
δα,

Ζεὺς πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὅ, τί κεν εἴπω;
 Ἡ μάλα δή τινα κύωρις ἀχαιῶν ἀνιείσα·
 Τρωσὶν * ἀμ' ἐπέεσσιν, τοὺς νῦν ἐκ πύργ' ἐφίλησε,
 Τῶν τινα καρρῆζουσα ἀχαιῶν ἐϋπύλων,
 Πρὸς χερσὶν ἑσθλὴν κατὰ μύστα χεῖρα ἀρουῖω.
 Ως φάτο· μείδησεν ὃ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί ῥα καλεσάμενθ' ὤρεσσε φη χερσὶν ἀστροφιδίτῳ.

Οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολέμηιά ἔργα·
 Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερβέντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 Ταῦτα δ' ἄρ' ἔσθ' ἰδοῦ καὶ ἀδύωσιν πάντα μελήσει.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοῶν ἀγαθὸς διομήδης,
 Γινώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας ἀπὸ λῶν·
 Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδέ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 Αἰνεῖσθαι κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσαι.

Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατὰ κτῆμασιν μενεαίνων,
 Τεῖς δὲ οἱ ἐσφύελιζε φαεινῶ ἀσπίδι ἀπὸ λῶν.

ΑΜ'

- Hunc. a. Paon dolores-mitigantia pharmaca inspargens
 Curauit, neq₃ enim illo modo mortalis erat (i. Pluto)
 Impius ardua-patrans, qui non curabat iniqua faciens,
 Qui arcu affligebat deos, qui Olympum habitant.
 5 In te autem hunc incitauit dea caesia Minerva.
 Stultus, neq₃ hoc scit animo Tydei filius,
 Quod valde nō longauus sit, qui cum immortalibus pugna-
 Neq₃ ipsum filij ad genua patrem apellant (uerit:
 Reuersum ex bello. & graui pugna.
 10 Itaq₃ nunc Tydides tametsi valde fortis est,
 Caueat, ne quis secum fortior te pugnet.
 Ne diu Aegialeaperprudens Adraſti filia
 Ex somno gemens amicos domesticos excitet,
 Virginalē (i. primum) desiderans maritum, optimum A-
 15 Generosa Sxor Diomedis bellicosē. (chiu.
 Dixit sanē, & ambubus cruorem à manu abstergebat.
 Sanata est manus: dolores .a. mitigati sunt graues.
 He autem rursus insipientes Minervaq₃ & Iuno,
 Mordacibus verbis Iouem Saturnidem irritabant.
 20 Inter eos autem sermonem cepit de. i. caesia Minerva:
 Iupiter pater, num quid mihi succensebis ob id q^d dixerō? Venerem de-
 Sanē quidem aliquam Venus Achiuarum inducens, ridet Minerva.
 Troianos ut simul sequeretur, quos nunc valde dilexit:
 Earum aliq^d demulcens Achiuarū pulchris peplis-indutaru
 25 Ad auream sibi elam perstrinxit manum mollem.
 Sic dixit subrisit autem pater hominumq₃ deorumq₃.
 Et aduocans allocutus est auream Venerem:
 Non tibi filia mea, commissā sunt bellica opera.
 Quin tu iucunda obi munera nuptiarum.
 30 Hac autem Marti veloci, & Minerva omnia cura crunt.
 Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
 In Aeneam autem irruit bello-clarus Diomedes,
 Cognoscens quod illi ipse super-tenebat manus Apollo.
 Sed hic neq₃ deum magnū reuerbatur: cupiebat .a. semper
 35 Aeneam interficere: & inclytis armis spoliare.
 Ter quidem deinde irruit interficere cupiens:
 Ter autem ei repressit lucidum scutum Apollo.

Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυτο δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκέρχρος ὑπόλλων.
 Φράζεο τυδείδῃ καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 Ἰσ' ἐδελε φρονέειν· ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ως φάτο. τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 Μυῶν ἀλδ' ἀμενθ' ἐκατηβόλου ὑπόλλωνθ'.
 Αἰνείαν δ' ἀπ' ἀτερθεν ὁμίλου θῆκεν ὑπόλλων,
 Περδάμω εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 Ἡ τοι τὸν λητῶ τε καὶ ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδανόν τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξθ' ὑπόλλων
 Αὐτῷ τ' αἰνείᾳ ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ τρώες καὶ δῖοι ἀχαιοὶ
 Δήσιον ἀλλήλων ἀμφὶ σήδεσσι βοείας
 Ἀσπίδας δ' κύκλους, λαοπήϊά τε πηρόεντα.
 Δὴ τότε δοῦρον ἄρηα προσήδα φοῖβθ' ὑπόλλων.
 Ἀρες ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 Οὐκ αὖ δὴ τὸν δὴ ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
 Τυδείδῳ, ὃς νῦν γε καὶ αὖ διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ὅπῃ καρπῷ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέστυτο δαίμονι ἴσος.
 Ως εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο πρῶτα μὲν ἄκρη.
 Τρώων ᾗ σίχας οὐλθ' ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
 Εἰδόμενθ' ἀχάμοιτι θῶν, ἠγήτορι θρηκῶν.
 Ὑιάσι ᾗ παριάμοιο διοτρεφέεσι κέλαιεν.
 Ως ἔειπεν παριάμοιο διοτρεφέθ' βασιλῆθ',
 Ἐς π' ἐπ' κτείνεσθαι ἐάσσετε λαῶν ἀχαιοῖς;
 Ἡ εἰσέκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 Κεῖται ἀνὴρ ὄντ' ἴσον ἐπίομεν ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορθ' ἀγχίστο.
 Αλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 Ως εἰπὼν, ὥτρυνε μὲνθ' καὶ θυμὸν ἐκέρχου.
 Ἐνθ' αὖ σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν ἐκτορα δῖον.
 Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μὲνθ' οἴχεται ὁ πρὶν ἔχεσθαι;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἠδ' ὅππ' οὐρών;
 Οἶθ' σὺ γὰρ βροῖσι κασιγνήτοισί τε σῶσι.
 Τῶν

Sed quando quarto irruit Deo par,
Grauter increpans allocutus est procul-operans Apollo:

Apollo Dio-
medem repri-
mit.

Cave Tydide, & recede, neq; Dijs

Paria Velis sapere, quoniam nunquam genus simile erit

Immortaliumq; decorum, ac humi euntium hominum.

Sic dixit: Tydides autem abscessit paulisper retrò,

Iram euitans porro ferientis Apollinis:

Aeneam autem seorsum a turba posuit Apollo

Pergami in sacro, ubi ipsi templum factum erat:

Hunc quidem Latonaq; & Dianò sagittis gaudens,

In magno adyto curabantq; & honorabant.

Sed hic simulachrum fecit argenteo arcu-decorus Apollo,

Ipsi q; Aeneæ simile, & armis tale.

Circum. a. simulachrum Troiani & nobiles Achivi

Apollo facto
Aeneæ simu-
lachro hostes
cludit.

Feriebant inter se circa pectora bubulos

Clypeos rotundos, & parmas leues.

Tunc & iugis impetuosum Martem allocutus est Phæbus Apollo.

Mars, Mars, hominum-pestis, fœdate-cæde, mœniū oppu-

An non deniq; hunc Virum ex pugna trahes accedens (gnator.

Apollo Martem
incitat.

Tydidem, qui nunc certè & cum Ioue patre pugnaret?

Veneris quidem primum cominus Vulnerauit manum ad

Sed deinde & mihi ipsi insiliit deo similis. (Solam

Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsò.

Troianorum. a. ordines perniciosus Mars cōcitauit accedēs.

Assimilatus Acamanti Veloci ductori Thracum.

Filios autem Priami Iouis alumnos adhortatus est:

O filij Priami à-Ioue-nutriti (i. nobilis.) Regis,

Quousq; adhuc interfici sinetis populum ab Achivis?

An donec circa portas benè structas pugnent?

Iacet Vir, quem æquè honorabamus atq; Hectorem nobilem,

Scilicet Aeneas filius magnanimi Anchisæ.

Sed agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.

Sic locutus excitauit robur & animum vniuscuiusq;

Tunc vero Sarpedon valde obiurgauit Hectorem nobilem.

Hector, quonam tibi robur abiit, quod prius habebas?

Gloriabar nimirum sine populis ciuitatem seruaturum te

Solum cum affinis fratribusq; tuis.

(& socijs,

Τῶν νῦν οὐτὶν' ἐγὼ ἰδέειν δῶαμ' οὐδὲ νοῆσαι.
 Ἀλλὰ καταπλώσοισι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα.
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ' οἵ περ τ' ὀπίκουροι ἐνείμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκουρος ἔων, μάλα τιλόθεν ἦκω.
 Τηλασὶ γὰρ λυκίῃ ξανθῷ ὅπῃ δινήεντι,
 Ενδ' ἄλοχόν τε φίλῳ ἐλιπον καὶ νήπον ἦδον,
 Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἐλδεταί ὅς κ' ὀπίδευής.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς λυκίοις ὀτρυνώω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐτὶ μοι ἐνθάδε τοῖον
 Οἶόν κ' ἢ ἐφέροιεν ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄρῃεν.
 Τῷ δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
 Μήπως ὥς ἀψῖσι λίνου ἄλόν τε πινάχρου,
 Ἀνδράσι δις μενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γλήηδε.
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέσουσ' ἄναιομένῳ πόλιν ὕμῳ.
 Σοὶ ὅ γε τὰδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Ἀρχοὺς λισσομένῳ * τιλεκλητῆρ' ὀπικούρων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερῶ δ' ἐποθέσσι ἐνιπὴν.
 Ὡς φάτο σαρπηδών· δόκε' ὅ φρένας ἐκίσει μῦθος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κτ' ἐσπᾶτον ὅχετο πάντες,
 Ὀτρυνῶν μαχέσασθαι, γαίρ' ἐφύλοπιν αἰνῶν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντιοῖέσσαν ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλώας,
 Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ δημήτης
 Κεῖναι * ἐπειρομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας
 Αἱ δ' ὑπολαγκάνοντι ἀχυρμαί· ὥς τότε ἀχαιοὶ
 Λαοκοῖ ὑπὸ δὲ γήυνοντο * κονιστάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκὸν ἐπέπληρον πόδες ἱσσωπων
 Ἀψ' ὀπμισημένων· ὑπὸ δ' ἐσπερον λῶιο χῆες.
 Οἱ ὅ μιν ὁ χερῶν ἰδὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θοῦρ ὁ ἄρης ἐκάλυψε μάχη, τρώεσιν ἀρήγων,
 Πάντες ἐποιχόμενοι. τὸ δ' ἐκραισινεν ἐφετμάς
 Φοίβου ὑπόλλωνος χερσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρώσιν θυμὸν * ἀγείρειν, ἐπεὶ ἰδε παλλὰδ' ἀδύων
 Οἰχομένῳ· ἢ γὰρ ῥα πέλεν δαναοῖσιν ἀρήγων.

20. τιλεκλη-
 τῶν

20. Κεῖναι

20. κονιστάλω.

20. ἐγείρειν.

Αὐτὸς

Horum nunc nullū ego videre possum, neq; animadvertere,
Sed trepidant tanquam canes circa leonem:

Nos autem pugnamus qui auxiliores adsumus.

Etenim & ego auxiliator existens admodum ē longinquo

5 Procul enim est Lycia Xanthum ad Verticosum. (Venio:

Vbi & uxoremq; dilectam reliqui, & infantem filium,

Et possessiones multas, quas desiderat quicumq; pauper est,

Sed & sic Lycios adhortor, & paratus sum ipse

Cum viro pugnare, nihil etsi mihi tale,

10 Quale vel asportent Achivi, vel adducant,

Tu autem stas, ac non alijs imperas

Copijs consistere & opem ferre iuis & xoribus: (nantis

Ne forte quasi nexibus retis capti omne genus-alitum &e-

Viris hostibus prada, & lucrum-inesperatum efficiamini.

15 Illi aut cito evertent bene habitata civitatem Vestrā:

Tibi autem decet hac omnia cura noctesq; diesq;

Principes precanti ē longinquo-vocatorum auxiliorum,

Ut assidue persistant, & durum deponant obiurgationem.

Sic dixit Sarpedon, momordit .a. mentem Hectoris sermo,

20 Statim autem de curru cum armis salijt ad terram:

Vibrans .a. acutas lanceas, per exercitum obibat &ndiq;

Adhortans ad pugnandū: excitavit autem pugna gravem.

Hi .a. conuersi sunt (a fuga) & aduersi steterunt Achivis.

Argivi .a. expectabant conferti, neq; territi fuerunt.

25 Sicut autem Ventus paleas fert sacris in areis

Viris Ventilantibus, quando flaua Ceres

Secernit ingruentibus Ventis fructumq; & paleas,

Et albesunt acerui-palearum: sic tunc Achivi

30 Albi supernè facti sunt puluere, quem per ipsos (rum,

Cælum adusq; solidū terrā pulsando-excitavūt pedes equo-

literum inter se commixtos: reuersi autem sunt aurigæ.

Illi .a. robur manuum recta ferebant, &ndiq; .a. caliginem

Impetuosus Mars offudit in-pugna, Troianis opem ferens,

Quaquā discurrens: exequabatur autem mandata

35 Phæbi Apollinis, cureum-ensem-gestantis, qui ipsum iussit

Troianis animum excitare, postq; vidit Pallada Minervam

Abeuntem: hac enim erat Danaïs auxiliatrix.

Ipsa

Αὐτὸς δ' αἰνείαν μάλα πόνθ' ἐξ ἀδύτοιο
 Ηκε, καὶ ἐν σήδεσσι μένθ' βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάρῳσι μεδίσατο. τοὶ δ' ἐχάρησαν
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα παρσιόντα,
 Καὶ μένθ' ἐσθλὸν ἔχοντα· μετὰ λησάν γε μὲν οὐτοί. 5
 Οὐ γὰρ ἔα πόνθ' ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξ' ἔχειρεν,
 Ἀρης τε βροτολοιγὸς, ἔεις τ' ἄμοτον μεμαῖα.
 Τοὺς δ' ἔλαυτε δύω καὶ ὀδυσσεὺς καὶ διομήδης
 Ωτρυνον δαυαοὺς πολεμιζέμεν. οἳ δὲ καὶ οὐτοί
 Οὔτε βίας τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκῆς, 10
 Ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε κρονίων
 Νηνεμῆς ἐσησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 Ἀτρέμας ὄφρ' εὐδησι μένθ' βορέας, καὶ ἄλλων
 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιάεντα 15
 Πανοίῃσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἄέντες.
 ὡς δαυαοὶ τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρείδης δ' αὖ ὁμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελύων.
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 Ἀλλήλοισ τ' αἰδέϊσθε καὶ κρατερὰς ὑσμίνας. 20
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται.
 Φωγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέθ' ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
 Η, καὶ ἀκόντισε δουεὶ δοῶς· βάλε δὲ πρῶτον αἰδρα
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου δηϊκόωντα.
 Περσασίδω, ὃν τρώες ὁμῶς παρτάμοιο τέκεσσι 25
 Τῖον, ἐπεὶ δοὺς ἔσκε μὲν πρῶτοισι μάχεσθαι.
 Τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουεὶ βάλε κρείων ἀγαμέμνων.
 Η δ' ἔκ' ἐγχος ἔρυτο, διὰ πρὸς ᾧ* εἶσατο καὶ τῆς.
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρ' ἔλασσε.
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀεθβήσεν ᾧ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ. 30
 Ενθ' αὖτ' αἰνείας δαυαῶν ἔλεν αἰδρας αἰείσοις
 Τιε διοκλῆθ' κρήδωνά τε ὀρσίλοχόν τε.
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐπμήνη ἐνὶ φηρῇ,
 Αφνειὸς βιότοιο· γῆθ' δ' ἰὺ ἐκ ποταμοῖο
 Αλφειοῦ, ὅς τ' ἄρ' ῥέει πυλίων διὰ γαίης. 35
 Ὅς τέκετ' ὀρσίλοχον πολέεσ' αἰδρεσσιν ἀνακτα.
 Ορσίλοχ' δ' ἄρ' ἐπικτε διοκλῆα μεγάθυμον,
 Ἐκ ᾧ διοκλῆθ' διδυμάονε παῖδε γλυεσθῆναι,

28. εἶπατο
 γαλήνης.

Κρήδων,

Ipse autem Aeneam valde opimo ex adyto
 Eduxit, & in pectoribus robur indidit pastori populorum.
 Aeneas autem inter socios stetit: hi vero gausi sunt.
 Postquam viderunt viuumque, & incolumem aduenientem,
 Et vires integras habentem: haud tamen quasierant antea,
 Non. n. sinebat labor alius, quem Apollo suscitauerat,
 Marsque exitialis, Contentioque aude prompta ad rixandum.
 Hos autem Ataces duo & Vlysses, & Diomedes
 Concitabat Danaos ad pugnandum: hi autem & ipsi
 Neque vires Troianorum timebant, neque impetus,
 Sed expectabant, nebulis similes, quas Saturnius
 Tranquillitatis tempore sistit in summis montibus,
 Placide quando quiescit vis Borea, & aliorum
 Vehementium (v. valde utilium) ventorum, qui nubes opacas
 Flatibus stridulis dissipant flantes:
 Sic Danai Troianos expectabant firmiter, neque fugiebant.
 Atrides. a. per turbam discurrebat saepius adhortans.
 O amici, Viri estote, & fortem animum sumite,
 Inuicemque reueremini per fortes pugnas.
 Verecundantiū. n. virorum plures salui quam interfecti sunt.
 Fugientiū autem neque gloria exurgat, neque ulla fortitudo.
 Dixit, & iaculatus est hasta impigre: percussit. a. antesi-
 Aeneas sociū magnanimi Deicoontem (gnanum virum
 Pergasidem, quem Troiani aequè ac Priami filios
 Honorabant, quia impiger erat inter primos ad pugnandū:
 Hunc in scuto lancea percussit rex Agamemnon.
 Illud. & non hastam impedivit: sed prorsus trahere etiam i-
 Vltimum. a. in ventrem per balteum eam adegit. (psum:
 Sonuit autem cadens sonueruntque arma super ipso.
 Tunc rursus Aeneas Danaorum interfecit viros optimos
 Filios Diocles, Crethonaque, Orsilochemque,
 Horum pater quidem habitabat bene-adificata in Phera.
 Diues opum: genus autem erat à fluuio
 Alpheo, qui latè fluit Pylionum per terram:
 Qui peperit Orsilochem multis viris Imperatorem.
 Orsilochem autem genuit Diocleum magnanimum.
 Ex Diocleo autem gemini filij nati sunt.

Agamemnon
 suos cohorrat-
 tus Deicoon-
 tem interfecit.

Aeneas Cre-
 thonem &
 Orsilochem
 interfecit.

Crethon.

Κρήτων, ὁρσίλοχος τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε, μελαινάων δὲ νηῶν
 Ἴλιον εἰς δ' ὦπλον ἄμ' ἀγχείοισιν ἐπέδω,
 Τιμὴν ἀτρείδης, ἀγαμέμνονι καὶ μενέλαῳ
 Ἀρτυμένω. τὼ δ' αὖτις τέλει θ' ἀνὰ πτοιο κάλυψεν.
 Οἶω τῶ γ' ἔχοντε δύω ὄρεθ' κορυφῆσιν.
 Ετραφέτω ὑπὸ μητρὶ βαθείης τέρφεσιν ὕλης.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄρ' ἰσχυρόν τε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Σταθμούς ἀνδρώπων κεραίζετον, ὄρεθ' καὶ ὕπῳ
 Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταδεν ὄξεί χαλκῷ.
 Τοῖω τὼ χεῖρας ἔω' αἰνείας δαμέντε
 Καταπέστω, ἐλάττησιν ἐοικότες ὕψηλῃσι.
 Τὼ δὲ πρὸς τὸν ἐλέησε βολὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
 Βῆ δ' ἀπὸ περσέων, κεκορυθμένθ' αἶψα π χαλκῷ,
 Σείων ἐλπίδι. τὼ δ' ὤτρυνεν μὲν θ' ἄρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ἔω' αἰνείας δαμείη.
 Τὸν δ' ἴδεν ἀντίλοχος μεγαθύμου νέστορος υἱός.
 Βῆ δὲ διὰ περσέων. πρὶν γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 Μή τι πάθῃ, μέγα δὲ σφραγὶς ἀποσφάλλει πόνοιο.
 Τὼ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
 Ἀντίον ἀλλήλων ἔχοντες, μεμαῶτε μάχεσθαι.
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' οὐ μείνει, τοὺς τῶν πολεμιστῶν,
 ὣς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐκρῆς ἔρυσαν μὴ λαὸν ἀχαιῶν,
 Τὼ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτω ἐν χερσὶν ἐπύρων,
 Αὐτὼ δ' ἐσφραζέοντες, μὴ τῶν πολεμιστῶν μάχεσθαι.
 Ἐνθα πυλαιμένεα ἐλέττω ἀτέλαντες ἄρηι,
 Ἀρχὸν παφλαγόνων μεγαθύμων ἀπεισάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀτρείδης δουρικλυτὸς μενέλαος
 Ἐπαύει ἔγχεϊ νύξῃ καὶ κληῖδα τυχήσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἔμυθονα βάλ' ἱπποχὸν δερσάποντα,
 Ἐσθλὸν ἀπυμνιάδων. ὃ δ' ὑπὸ σφραγὶ μώνυχας ἵππους
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον. ἐκ δ' ἄρα χερσῶν
 Ἠνία λείκ' ἐλέφαντι χαμοὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαύει ξίφει ἥλασε κόρσιν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων ἀεργέθ' ἔκπεσε δίφρου
 Κύμβαχος

Crethon, Orsilochoſq; pugna benè periti omnis generis.
 Hi quidem puberes facti nigris in nauibus
 Ad illum bonorū equorū ferax ſimul Argiuos ſecuti ſunt,
 Honorem Atridis, Agamemnoni & Menelao
 Comparantes: hos autem ibi ſinis mortis obtexit.
 Quales leones duo montis in cacuminibus
 Nutriti ſunt ſub matre profunde in-denſitatibus ſiluae:
 Hi quidem rapientes boues, & pingues oues,
 Stabula hominum vaſtant, donec & ipſi
 Virorum in maxibus interfecti ſunt acuto ferro:
 Tales iſti duo à manibus Aeneae proſtrati
 Deciderunt, abieſibus ſimiles altis.
 Horum. a. pſtratorum miſertus eſt in-bello fortis Menelaus.
 Iuit autem per anteſignanos armatus fulgenti ferro.
 Quaffans haſtam: huius autem impellebat animum Mars,
 Ea cogitans, ſt a manibus Aeneae interficeretur.
 Hunc. a. vidit Antilochus magnanimi Neſtoris filius.
 Iuit. a. per propugnatores, ſalde. n. timebat paſtori populorū
 Ne quid pateretur. ſalde. & ipſos aberrare-faceret à labore.
 Hi quidem iam manuſq; & haſtas acutas
 Contra ſe inuicem tenebant parati pugnare:
 Antilochus ſerò ſalde propè aſtitit paſtori populorum.
 Aeneas. a. non ſuſtinuit, impiger quamuis exiſtens bellator.
 Vi vidit duos viros propè inter ſe conſiſtentes.
 Hi. a. poſtquam occiſos traxerunt ad populum Achiuorum,
 Eos miſeros tradiderunt in manus ſociorum:
 Ipſi autem conuerſi inter primos pugnabant.
 Tunc Pylemenem interfecerunt parcm Marti.
 Principem Paplagonum magnanimorum ſcutatorum.
 Hunc quidem Atrides haſta-inclutus Menelaus
 Stantem haſta vulneravit ad clauem-humeri aſſecutus.
 Antilochus autem Mydona percuffit aurigam, famulum
 Bonum Atymniadem (hic. a. auerteſſet ſolidungulos equos)
 Saxo cubitum contingens medium: at ex manibus
 Frena candida eboſe humi ceciderunt in pulueribus:
 Antilochus. a. accurrens enſe percuffit tempus.
 Sed hac grauitè anhelans è pulchro decidit curru

Menelaus Py-
 lēmenem. An-
 tilochus My-
 donē perimit.

Pronus

22. γὰρ ῥ' ἀ-
μάθοιο

Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ὅπῃ βρεχμὸν τε καὶ ὄμοις.
 Διὶ δ' ἀμάλ' εἰσήκει, (τύχε * γὰρ ψαμάθοιο βαθείης)
 Οφρ' ἴσσω πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσι.
 Τούς δ' ἴμασ' ἀντίλοχος, μὲν δ' ἔσπετον ἤλασ' ἀχαιῶν.
 Τούς δ' ἑκτὼρ ἐνόησε χτ' εἰχλῆς ὥρτο δ' ἐπ' αὐτούς
 Κεκληγώς· ἄμα δὲ τρώων εἶποντο φάλαγγες
 Καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ πῆνι' ἐνυώ.
 Ἡ μὲν, ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δῆϊο τῆτ Θ.
 Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.
 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸς ἑκτορ Θ, ἄλλοτ' ὀπίσθεν.
 Τόν δ' ἐὶδὼν ῥίγησε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμν Θ ἰὼν πολέ Θ πεδίοντι
 Στήν' ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλαδε περρέοντι,
 Αφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνὰ τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.
 Ως τότε τυδείδης ἀνεχάζετο, εἴπέ τε λαῷ.

ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανυμάζομεν ἑκτορα δῖον
 Αἰχμητὶ τ' ἐμέναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γέθεων ὅς τοι γὰρ ἀμύει.
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείν Θ ἄρης βροτῶν ἀνδρὶ ἐοικώς,
 Ἀλλὰ πρὸς τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἴκατε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσσι.

22. κατέκταν'
 εὐ εἶδοτε

ὦς ἄρ' ἐφί. τρώες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 Εὐ δ' ἑκτὼρ δύο φῶτε * κατέκτανεν, εἶδότε χάριμς,
 Εἶν' ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, μενέδῳ, ἀγχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας τελαμώνι Θ αἶας.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν ἄμφιον σελάρου ἑόν, ὅς ῥ' ἐνὶ πύσσῳ
 Ναῖε πολυκλήμων πολυλήϊ Θ. ἀλλὰ ἐμῶϊ
 Ἡ γ' ὅπῃ κουρήσονται μὲν ὀπίσθεν τε καὶ ἵσσω.
 Τόν ῥα χτ' ὥσῃ εἰς βάλεν τελαμώνι Θ αἶας,
 Νηαίρη δ' ἐν γαστρὶ πύγῃ δολιχόσκιον ἔγχ Θ.
 Δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμ Θ αἶας
 Τάχεα συλήσων· τρώες δ' ἐπὶ δούρα τ' ἔχευαν
 Οἷα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
 Αὐτὰρ ὁ λαὸς περσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 Αἰσάσασατ'· ὃ δ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα διωήσατο τάχεα καλὰ
 Ὀμοῖον ἀφελέσθαι· ἐπεί γε γὰρ βελέεσσι.

Δῆσ

Pronus in pulueribus: atq; in occiput & humeros
 Diu valde fixus stetit (nactus erat. n. arenam profundam)
 Donec equi pulsantes cum humi proiecerunt in pulueres.
 Hos. a. Verberauit Antilo. & ad exercitum abegit Ach.

5 Hos. a. Hect. animaduertit inter turmas: irruit. a. in ipsos
 Vociferans: simul. a. Troianorum sequebantur phalanges
 Fortes: preibat. a. ipsis Mars, & Veneranda Bellona:
 Hac quidem habens tumultum immanem pugnae,
 Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat:

10 Ibat. a. modo quidem ante Hectorem, modo autem post.
 Hunc. & conspiciatus horruit in bello strenuus Diomedes.

Diomedes He-
 ctori cedit.

Sicut. a. cum vir inops consilij emensus ingentem campum
 Consistit ad rapidum fluiuium, in mare profluentem,
 Spuma frementem videns, recurritq; retrorsum:

15 Sic tunc Tydides recessit, dixitq; populo:

O amici, qualiter admirabamur Hectorem nobilem
 Peritum iaculatorem esse, & audacem bellatorem?
 Huic semper propè adest vnus deorum, qui mortem auertit.
 Et nunc ei adest ille Mars mortali viro similis.

20 Quare ad Troianos conuersi semper retro
 Cedite, neq; aduersus deos prompti-sitis fortiter pugnare.

Sic dixit: Troiani. a. admodum propè accesserunt ipsos.
 Tunc Hector duos viros interfecit peritos belli,
 In vno curru existentes, Menesthem Anchialumq;

25 Horum. a. lapsorum misertus est magnus Telamonius Atax.
 Stetit. a. valde propè accedens, et iaculatus est hasta lucida.

Et percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso
 Habitabat, prædiues, locuples: sed eum satum
 Duxit auxiliaturum ad Priamumq; & filios.

30 Hunc in balteo percussit Telamonius Atax:

Inferiori autem in ventre defixa est longa hasta,
 Resonuit. a. cadens: hic autem accurrit illustris Ajax,
 Arma spoliaturus, Troiani vero lanceas fuderunt
 Acutas, perlucidas: scutum autem excepit multas:

35 Sed hic calce accedens ex cadauere aratam hastam
 Euulsit, non tamen etiam alia potuit arma pulchra
 Humeris detrahare: premebatur enim telis.

194 Ο Μ Η Ρ Ο Ι
Δείσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερῶν τρώων ἀγερῶχων,
οἱ πολλοί τε καὶ ἑσθλοὶ ἐφύεσσιν ἔλχε' ἔχοντες,
οἱ ἐμέγαλ' ὥρ' ἐόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν,
ῥισαν ὑπὸ σφείων· ὃ δ' ἐ, χασάμεν θ' πελεμήχθῃ.

Ως οἱ μὲν πονέοντο καὶ κρατερῶν ὑσμίνῃ·
 Τληπόλεμον δ' ἤρακλείδῃσι ἦν τε μέγαν τε,
 Ωρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ σαρπηδόφι μοῖρα κραταιή·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Υἱὸς δ' ὑἰώνος τε διδὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ τληπόλεμον πρὸς Τροίην' ἔειπε·

Σαρπηδὸν λυγίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάλκη
 Πτώσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἁδαήμονι φωτί;
 Ψάδόμενοι δ' ἐπεφασί θιός γόνον αἰγόχοιο
 Εἶναι ἐπεὶ πολλὰν κείνων ὀπιθεύσαι ἀνδρῶν
 Οἱ θιός ἐξερχόντο, ὅππῃ παρτέρων ἀνδρῶπων.
 Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίῳ ἥρα κληεῖν,

Εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα, θυμολέοντα.
Ὅς ποτε δ' εὖρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἰσπῶν λαομέδοντος,
Ἐξ οἷης σὺ νηισὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισι,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, σποφθινύθουσι δ' λαοί.
οὐδέ * τέ σε τρώεσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι.
Ἐλθόντ' ἐκ λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα χαρτερός ἐστί,
ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δμῶνέν τε πύλας αἶδωο φρήσειν.

Τὸν δ' οὖν σαρπηδὼν λυκίων ἀγρὸς ἀντίον ἦύδα,
 Τληπόλεμ' ἤτοι κείνῳ ἀπώλεσεν ἴλιον ἱρὺν,
 Ἄνερ θ' ἀφραδίησιν ἀγαυοὺς λαομέδοντ' ἔχων,
 ὅς ῥά μιν ἐδ' ἔρξαντο χακῶ λυίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἴστωπος ὧν εἶνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξέμεθεν τάλξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὲρ δουρὶ δαμέντῃ
 εὐχόμετο δώσσειν, ψυχὴν δ' αἰεὶ κλυτοπόλῳ.

Εὐχόμενοι δώσῃν, ψυχὰς αἰεὶ ἀποκτείναντες.
Ὡς φάτο σαρπηδῶν· ὃ δ' ἄνέχετο μείλιον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῇ μὲν * ὁμῶς τῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἦΐξαν· ὁ μὲν βάλεν ὀυχένα μέσσω
Σαρπηδῶν, αἶχμη δὲ διαμώρες ἦλθ' ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοῖς ἔρεβεννὴ νύξ' ἐκάλυψε.

ΤΑ ΗΓΕ-

५. ती सं

५. अथ भूतलम् ।

Timuit .a. hic defensionem validam Troianorū strenuorū,
Qui multiq; & strenui instabant hāstas tenentes:
Qui ipsum magnum licet existentem & fortem & clarum
Repulerunt a se: hic autem cedens, retroactus est.

Sic hi quidem laborabant in forti pugna.

Tlepolemi &
Sarpedonis
pugna.

Tlepolemum autem Heraclidem latumq; magnumq;
Animavit aduersus diuum Sarpedonem fatum violentū:
Hi .a. quando iam propē erant, alter in alterum euntes,

Filiusq; neposq; Iouis nebularum-congregatoris,

Hunc & Tlepolemus prior Verbum allocutus est.

Sarpedon Lyciorum consultor, quā tibi necessitas

Obseruari cum timore hic existenti pugna imperio viro?

Mentientes autem te dicunt Iouis sobolem agiochi

Esse, cum multum ab illis absis viris

Qui ex Ioue nati sunt, tempore priscorum hominum:

Sed qualem aiunt vim Herculeam,

Esse meum patrem audacem, animum leonis habentem:

Qui quondam huc Veniens gratiā equorum Laomedontis,

Sex solis cū nauibus & viris paucis,

Ilij diripuit ciuitatem, desolauit autem vias.

Tibi .a. ignauus quidem animus: minuiuntur .a. tuæ copia.

Neq; te Troianis puto auxilio fore,

Profectum ex Lycia, neq; etiam si admodum fortis es:

Sed a me interfectum ad portas inferni descensurum.

Hunc rursus Sarpedon Lyciorū dux contra allocutus est:

Tlepoleme, certē ille euertit Ilium sacrum

Viri temeritate clari Laomedontis,

Qui ipsum benè meritum malo obiurgauit verbo,

Neq; reddidit equos, quorum gratiā e-longinquo venerat.

Tibi autem ego hic ē dico, cadem & mortem nigram

A me paratum iri: mea vero ab hasta interfectū. (bent.

Gloriam mihi daturū, animā .a. Plutoni inclytos-equos ha.

Sic dixit Sarpedon: hic .a. eleuabat fraxineam hastam

Tlepolemus, & horum quidē eodem-tempore hāstilia longa

Ex manibus euolarunt: hic quidē percussit ceruicem medietē

Sarpedon, cuspis autem stringq; penetravit acerba:

Hunc vero circa oculos obscura nox cooperuit.

Τληπόλεμ' ὅ δ' ἄρα μηρὸν ἀφίσερδ' ἔγχεϊ μακρῷ
 Βεβλήκει· αἰχμὴ δ' ἐδέσσυτο μαιμώωσα.
 Οσέφ' ἐγχειμφοδεῖσαι πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 Εξέφερον πολέμοιο· βάρυσε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 Ελκόμενον· τὸν μὲν οὐ πῖς ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 Μηροῖ' ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ
 Σπυδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες·
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Εξέφερον πολέμοιο· νόησε δ' ὅ δ' ἴθ' ὀδυσεύς,
 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
 Μερμήριξε δ' ἐπειτα χτ'ι φρένα καὶ χτ'ι θυμὸν
 Ἡ περτέρω διὸς υἱὸν ἐειγδύποιο διώκοις,
 Ἡ ὄγε τῶν πλεόνων λυκίων ἄπο θυμὸν ἔλοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' ὀδυσηΐ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 Ιφιδιμον διὸς υἱὸν ἄποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τῷ ῥα χτ'ι πληθύν λυκίων τράπε θυμὸν ἀδύμῃ·
 Ενδ' ὄγε κοίραν ἔειλεν, ἀλάστορά τε, χρομόν τε,
 Αλκωνδρόν δ' ἀλιόν τε, νοήμονά τε, φρύτανίν τε.
 Καὶ νύ κ' ἐπ' πλεόνας λυκίων κτάνε δῖ' ὀδυσεύς
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολ' ἔκτωρ.
 Βῆ δ' ἐπὶ παρμάχων κεκορυθμέν' ἄλδοπι χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρον δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ περσιόντι
 Σαρπηδὼν διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
 Πειραμίδη, μὴ δ' ἡ με ἔλωρ δαναοῖσιν ἐάσης
 Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἐπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 Εν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμελλον ἔρωγε,
 Νοσήσας οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῳ καὶ νήπιον υἱόν.
 Ως φάτο· τὸν δ' οὐ πῖ περσέφῃ κορυθαίολ' ἔκτωρ,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληϊμέν' ὅφρα τάχιστα
 Ωσαυτ' ἀργεῖες, πολέων δ' ἄπο θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 Εἶσαν ὥς αἰγόχοιο διὸς φεικαλλείφῃ γῶ.
 Εκ δ' ἄρα οἱ μηροῖ' δόρυ μείλινον ὥσε δῦραζε
 Ιφιδιμ' ὁ πελάγων, ὅς οἱ φίλ' ἦεν ἐταῖρ' ὅς.
 Τὸν δ' ἔλιπε φυχὴ, χτ'ι δ' ὀφθαλμῷ κέχυτ' ἀχλὺς.
 Αὐτὸς

Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa
Percussit: cuspis autem transacta est properans,
Ossi infixa: pater autem mortem auertit.

Sarpedonem quidem generosi socij

Extulerunt e praelio: grauabat. a. ipsum hasta longa (uertit
Dum traheretur. cā quidē nullus cōsiderauit, nec animad-
Femore extrahere lanceam fraxineam, Et incedere posset,
Festinantium: talem. n. habebant laborem ministri.

Tlepolemum autem ex altera parte bene ocreati Achii

Exportabant praelio: animaduertit autem nobilis Vlysses,
Fortem animum habens: turbatum erat. a. ei dilectum cor,
Cogitauit autem postea in mente, & in animo,

An ulterius Iouis filium Valde sonantis insequeretur,

An hic plurimum Lyciorum animam auferret:

Neq. Vero Vlyssi magnanimo fatale erat,

Fortem Iouis filium interficere acuto ferro.

Quare ad multitudinem Lyciorum vertit animū Minerva

Tunc hic Cæranum interfecit, Alastoremq. Chromiumq.

Alcandrumq. Haliumq. Noëmonaq. Prytanymq.

Atq. etiam plures Lyciorum interfecisset nobilis Vlysses,

Nisi statim intellexisset magnus galeæ-motor Hector:

Iuit autem per primas-acies armatus fulgenti are,

Terrorem inferens Danaïs: gaudius est autem eo accedente.

Sarpedon Iouis filius, Verbum autem lugubre dixit:

Priamide, ne me pradam Danaïs sinas

Iacere, sed auxiliare: postea me etiam deserat atas

In ciuitate vestra, quoniam non eram ego,

Reuersus domum, dilectam in patriam terram,

Obletaturus uxoremq. dilectam, & infantem filium.

Sic dixit: hunc. a. non allocutus est galeæ-motor Hector,

Sed perrexit cupidus, Et quam citissime

Repelleret Argiuos, multorumq. animam auferret.

Hi quidem diuum Sarpedonem generosi socij

Collocarunt sub agidem gestantis Iouis perpulchra fago:

Ex autem ipsius femore lanceam fraxineam extraxit foras

Fortis Pelagon, qui eius dilectus erat socius.

Hunc. a. deseruit anima, & circa oculos offusa est caligo.

m ij

Sarpedō, vul-
neratus He-
ctoris opem
implorat.

Αὐπὲς δ' ἀμπνύουσι, πρὶ δὲ πνοιὴ βορέαο.
 Ζώχρει δὴ πνείουσι κακῶς κεκαφνότε θυμόν.
 Αργεῖοι δ' ὑπὸ ἄρῃ καὶ ἔκτορι χαλκοκορυσῇ.
 Οὔτε ποτε πρὸς τρέποντο μελομέναων δὴ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἄλλ' ἀλὲν ὀπίσσω.
 Χάζοντο ὡς ἐπύθοντο μὲν τρώεσιν ἄρῃα.
 Ἐνθα τῖνα παρῶτον τῖνα δ' ὕστατον ἐξενάειξεν.
 Ἐκτορ τε παριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος ἄρης.
 Ἀντίθεον τ' ἄθραντ', ὅπῃ δὲ πλήξιππον ὀρέσῃ.
 Τρηχόντ' αἰχμητῶν αἰτώλιον, οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδω δ' ἔλενον, καὶ ὀρέσβιον αἰολομήτην.
 Ος ῥ' ἐν ὕλῃ νάεσκε μέγα πλούτοιο μεμνηλῶς,
 Δίμνη κεκλιμένῳ κηφισίῳ. παρ' δὲ οἱ ἄλλοι
 Ναῖον βοιωτὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
 Τὰς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λαοκώλεν ἤρη.
 Αργεῖες δ' ἔλεγοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Αὐπὶκ' ἀθλῶείλῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ω πόποι αἰγυόχοιο διὸς τέκος ἀτρυγάνῃ,
 Ἡ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέσθημεν μενελάῳ,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἄτρεχον ἑσπόμενοι,
 Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον ἄρῃα.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δουρίδος ἀλκῆς.
 Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἡ μὲν ἐποικισμένη χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵπποις
 Ἡρῃ πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο κρόνοιο.
 Ἡβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι δουρὸς βάλε καμπύλα κύκλα.
 Χάλκεα ὀκτάκνημα σφιδρέφ' ἄξονι ἀμφίς.
 Τῶν ἦτοι χρυσῇ ἵπτι ἀφ' ἑσπερίων τὰρ ὕψοςθεν.
 Χάλκε' ὀπίσσω τε παρὰ σαυροτότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πλήμναι δ' ἀργύρε' εἰσι πείδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
 Δίφρ' ὃ δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμῶσιν.
 Ἐντέταται· δοίαι δ' αἰδοίδρομοι ἀντιγὰς εἰσι.
 Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρα
 Δῆσε χεύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 Κάλ' ἐβάλε χεύσει', ὑπὸ δ' ἑζυγὸν ἥγαλ' ἦρη.
 Ἰπποὺς ὠκύποδας, μεμαυῖ' εἰδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ ἀθλῶαίη κόρη διὸς αἰγυόχοιο

ἡ ἀχίεσφι

Πέπλος

Rursus autem recreatus est: circum .a. aura Borea
 Viuisificauit cum aspirans, qui miserè efflauerat animam,
 Argiui autem propter Martem & Hectorem armatum,
 Neque unquam conuersi fugiebant nigras ad naues,
 Neque unquam contra ferebantur in pugnam, sed semper retrò
 Cedebant, postquam animaduertunt cū Troianis Martē,
 Tunc quem primum, quem vltimum interfecit
 Hectorq; Priami filius & ferreus Mars?
 Eximiumq; Teuthrantem, & equitandi peritum Orestē,
 Trechumq; bellatorem Aetolium, Oenomaumq;
 Oenopidemq; Helenū, & Orestium ornatā mitrā habentē,
 Qui in Hyla habitabat valde diuitiarum studiosus,
 Lacu circumdatus Cephisside: apud autem ipsum alij
 Habitabant Bæotij valde optimum populum habentes.
 Hos .a. postquam animaduertit dea albis-oluis Iuno,
 Argiuos pereuntes in forti pugna,
 Statim Minervam verbis velocibus allocuta est:
 Pro facinus Aegidem tenentis Iouis filia indefessa
 Certè vanum verbum promissimus Menelao,
 Illo deuastato bene-murato rediturum,
 Si sic furere sinamus perniciosum Martem.
 Sed age iam & nos curemus impetuosum robur.
 Sic dixit: neq; recusauit dea casta Minerva.
 Hec quidem properans aurea-frena habentes apparauit e-
 Iuno veneranda dea filia magni Saturni: (quos
 Hebe autem circa currus velociter posuit rotundas rotas
 Aereas, octo-radios habentes, ferreum axem circum,
 Harum .v. aurea est circūferentia, incorrupta, sed supernè
 Aerei canthi adaptati, mirabile visu:
 Modioli autem argenti sunt circumdati & tringue:
 Sella autem aureis & argenteis loris
 Distensa est: duo .a. rotundi orbes-conuexi sunt:
 Ex ea .a. argenteus temo extabat, sed ad summum temonē
 Ligauit aureum pulchrum iugum: in eo antilenas
 Pulchras posuit aureas: sub vero iugum duxit Iuno
 Equos velocipedes, cupida contentionis & vociferationis,
 Sed Minerva filia Iouis Aegidem-tenentis

Iuno & Mi-
 nerua ad præ-
 liū se præpa-
 rant.

Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανδὸν πατρὸς ἐπ' οὐδὲι
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 Ἡ δ' ἤχτων ἐνδύσα διδὸς νεφεληγερέταο,
 Τάχ' ἔχουσιν ἐς πόλεμον θωρήσαστο δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυασυνόεσαν
 Δεινὴν, ἣν δὲ μὲν πάντῃ φόβος ἐσεφάνωτο,
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δ' ἤκρυόεσσι ἰώκη.
 Ἐν δέ τε γοργεῖν κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
 Δεινὴν τε, σμερδνὴν τε, διδὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 Χρυσείῳ, ἔχαστ' ὅσον πόλεων πυλῆεσ' ἀραρυῖαν.
 Ἐς δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
 Βειδὺν, μέγα, σιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἡρὴ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἰστωποῖς
 Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἔρανοδ', ἃς ἔχον ὄραι,
 Τῆς ὅππότετραπῆαι μέγας ἔρανος οὐλυμπὸς τε,
 Ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἥ δ' ὅππιδεῖναι.
 Τῆρ' αὖ δ' αὐτάων κενβλυεκέας ἔχον ἰστωποῖς·
 Εὖρον δ' ἤκρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδερσάδος ἐλύμποιο.
 Ἐνθ' ἰστωποῖς σήσασα θεὰ λακώλενος ἦρ' ἦ
 Ζῆν' ὕπατον κρονίδην ἐξήρετο, καὶ παρσέειπε,
 Ζεὺ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 Οὐδ' ἀπὸν τε καὶ οἷ' ἀπώλεσε λαὸν ἀχαιῶν
 Μάψ', ἀπὸρ οὐ καὶ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκκηλοι
 Τέρπονται κύκωρις τε καὶ ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
 Ἀφρονα τῶτον ἀνέντες, ὃς οὐτίνα οἶδε θέμισα.
 Ζεὺ πάτερ ἦρ' αὖ τί μοι κεχολώσεται, αἴ κε νύ ἔρῃα
 Λυγρῶς πεπληγῆα μάχης ἐξαποδίωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέειπε νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀχρεὶ μὰν οἱ ἔπορσον ἀδλωαίῳ ἀγλαίῳ,
 Ἡ ἐμάλις· εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπὸθνησε θεὰ λακώλεν ἦρ' ἦ
 Μάστιξεν δ' ἰστωποῖς· τὴν δ' ἔκ' ἄκοντε πετέδην
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀσερόεντος.
 Οἶον δ' ἠέροισι δὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἡμεν Θ

Peplum quidem diffudit subtile patris super pavimenta
 Variegatum, quod ipsa fecerat & elaborarat manibus.
 Hæc autem lorica induit a Iouis nubicogi,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

5 Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,
 Horribilem, circum quam undiq; fuga cincta erat:
 Inerat .a. contentio, inerat fortitudo, inerat horribilis in-
 Inerat etiam Gorgonium caput diri monstri (cutio:
 Dirumq; horrendumq; Iouis portentum Aegidem tenentis.
 10 In capite .a. circumcomatæ galeæ posuit quatuor-annulos ha-
 Aureā, centum Urbium militibus sufficientem, (bentem
 Inq; currus lucentes pedibus ascendit: accepit .a. hastam
 Gravem, magnam, solidam, qua domat turmas virorum
 Heroum, quibuscunq; irascitur forti-patre-genita.

15 Iuno autem scutica velociter urgebat equos:
 Sponte .a. portæ crepuerunt cæli, quas custodiebant Horæ,
 Quibus commissum est magnum cælum Olympusq;
 Ut & aperiant densam nebulam, & claudant.
 Hæc per ipsas stimulis agi-solitos impellebant equos.
 20 Inuenerunt .a. Saturnidem à dijs seorsum sedentem alijs
 Summo vertice cacuminosi olympi:
 Tunc equos sistens dea albas-olnas-habens Iuno
 Iouem supremum Saturnidem interrogauit, et allocuta est:
 Iupiter, an nō succenseas Marti ob ista violenta facinora,

25 Quantumq; & qualem perdidit populum Achinorum
 Temerè, sed non ex decoro? mihi .a. dolor: illi vero quiete
 Delectantur Venusq; & argenteo arcu-decorus Apollo,
 Insanū hūc (Martem) emittentes, qui nullā nouit iustitiā:
 Iupiter pater nunquid mihi trāsceris si Martem

30 Grauius percutiens pugna expellam?

Hanc autem respondens allocutus est nubicogus Iupiter:
 Agedum aduersus ipsum incita Mineruam prædatricem.
 Quæ ipsum maxime solita-est malis doloribus afficere.

Sic dixit: neq; immorigera-fuit dea albis-olnis Iuno.

35 Verberauit autem equos: hi autem non inuiti volabant
 Inter terramq; & cælum stellatum.
 Quantum aeris spatium vir vidit oculis

Iuno & Mi-
 nerua à Ioue
 pugnandi ve-
 niam petunt.

Ἡμεν Θ' ἐν σκοπιῇ, λείων ὅππ' οἶνοπα πόντον,
 Τόσσον ὅππ' ὀρώσκοισι θεῶν ὕψηλές ἴπποι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ προΐω ἴξον ποταμῷ τε ρέοντε,
 Ἡχρόας σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκάμανδρ' Θ'.
 Ἐνθ' ἴπποις ἔστητε θεὰ λεικώλεν Θ' ἦρη
 Λύσας' ἐξ ὀχέων· φεῖ δ' ἠέρα πουλυῷ ἔχευε.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίω σιμόεις ἀνέτειλε νέμεδαι.
 Αἰδὲ βάττω τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῖαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἴκτανον ὅδι πλεῖσοι καὶ δεισοί
 Ἐστασαν, ἀμφὶ βίλῃ διομήδε' ἴπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείοισιν ἐοικότες ὠμοφάροισιν,
 Ἡσυσὶ χέωροισιν, τῷ τε δέν Θ' ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Ἐνθα σᾶσ' ἦυσσε θεὰ λεικώλεν Θ' ἦρη,
 Στέντοι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
 Ὅς τόσσον ἀνδρήσαχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 Αἰδῶς ἀργεῖοι, καὶ κ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγνητοί.
 Οφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖ' Ἀχιλλεύς,
 Οὐδέ ποτε τρώες περὶ πυλάων δαρδανιάων
 Οἴχεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδιον ὀβριμονέχους.
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλι' Ἀχαιῶν ὅππ' ἐν νηυσὶ μάχοντε.
 Ὡς εἰποῦσ', ὥτ' αὖτε μὲν Θ' καὶ θυμὸν ἐκείνου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Εὖρε δὲ τόν γε ἀνακτα παρ' ἴπποισι καὶ ὄχεσφιν
 Ἐλκος ἀναφύχοντα, τό μιν βάλε πάντα, ρ' ἴω.
 Ἰδρὼς μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέ' Ἀτρεΐδῃ
 Ἀσπίδ' Ἀγκυκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δ' ἔχειρα.
 Ἀνδ' ἴχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπεμόρηνυ.
 Ἰππέου δ' ἐπὶ ζυγοῖς ἦψατο, φώνησέν τε,
 Ἡ δόλιχον οἱ πῦδ' ἐοικότα γείνατο τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔλκε δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 Καί ρ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ παλεμίζειν ἐκείνασκον,
 Οὐδ' ἐκπαφάσκειν, ὅτε τ' ἠλυθέ νόσφιν ἀχαιῶν
 Ἀγέλα' ἐς θήβας πολέας μῦ' καδμείωνας.
 Δαίνυδά μιν ἀνῶρον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὥς τὸ πάρος ποτ',
 Κούροισι καδμείωκ περ χαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα.

Ρηϊδίως.

Sedens in specula prospectans in purpureum mare,
Tantum saltu-conficiunt deorum altisoni equi.
Sed quando iam Troiā peruenerunt duosq; fluuios fluētes,
Qua fluxus Simois committunt & Scamander,
Ibi equis stetit dea albas-Œnas-habens Iuno,
Soluens ex curribus: circum autem nebulam multā fudit.
His autem ambrosiam Simois producebat ad pascendum.
Hæ autem iuerunt timidis columbis incessu similes,
Viris Argiuis auxiliari properantes.

10 Sed quando Venerunt Œbi plurimi & optimi
Stabant, circa Sim Diomedis equorum-domitoria
Conferti, leonibus similes cruda-Vorantibus,
Vel suis apri quorum robur non impotens.
Ibi stans clamauit dea albas-Œnas habens Iuno,
15 Stentori similis magnanimo, æream-Vocem-habenti,
Qui tantum Vociferabatur quantum alij quinquaginta
Pudor o Argiui, mala probra forma (tamen) spectabiles
Quandiu quidem in bello Versabatur diuus Achilles,
Nunquam Troiani ante portas Dardanias
20 Veniebant, illius enim horrebant fortem hastam.
Nunc, a. procul ab Urbe concauas apud naues pugnant,
Sic fata commouit robur & animum Vniuscuiusq;
Tydiden. a. adiuit dea glaucos-oculos-habens Minerva.
Inuenit autem hunc regem apud equos & currus
25 Vultus refrigerantē, quod ei inflixerat Pandarus sagitta,
Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro
Scuti rotundi: eo conficiebatur: defangatus erat. a. manu;
Eleuans. a. lorum, atrum sanguinem abstergebat.
Equinum autem dea iugum attigit dixitq;:

Minerva Dio
medem allo-
quitur.

30 Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.
Tydeus parvus quidem erat corpore, sed bellator:
Adeq; etiam quando ipsum ego pugnare non sinebam,
Neq; irruere, quando Venit absq; Achivis. (i. solus.)
Legatus ad Thebas multos inter Cadmeos. (i. Thebanos)
35 Conuiuari ipsum iussi in adibus quietum:
At tamen hic animum retinens suum fortem sicut antea,
Iuuenes Thebanorum prouocabat, quemlibet. a. Vincebat
Facile;

26. δήτοι

Ρηϊδίως· τοίη τοι ἐγὼν ὅππ' ἀρρόδος ἦα.
 Σοὶ * δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ δ' ἴσταιμι ἠδὲ φυλάσσω,
 Καί σε παρφρονέως κέλαμαι τρώεσσι μάχεσθαι.
 Ἀλλά σευ ἢ κῆματος πολυαῖξ γῆα δέδυκεν,
 Ἡ νύ σε που δέῃ ἴχει ἀκήειον· οὐ σύ γ' ἐπειτὰ
 Τηδέῃ ἐκρονός ἐστι δαΐφρον· οἶνεΐδαο.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Γινώσκω σε θεὰ θυγάτηρ Διὸς ἀγχιόχοιο,

Τῷ τοι παρφρονέως ἐρέω ἔπος, εἴδ' ὅππ' κεύσω.
 Οὐτέ τι με δέῃ ἴχει ἀκήειον, οὔ τέ τις ὄκνος.
 Ἀλλ' ἐπὶ σῶν μέμνημαι ἐφετμέων ἃς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρῦ μάχεσθαι
 Τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
 Ἐλθῇς ἐς πόλεμον, τὼ γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τοῦδε καὶ νῦν οὗτος τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλοις
 Ἀργείοις ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας.
 Γινώσκω γ' ἄρ' ἡ μάχην ἀνὰ κοίραν ἔοντα.

26. τότῳ

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτὰ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδῃ Διομήδεϊ, ἐμῷ κεχειρισμένῃ θυμῷ,

Μήτε σύ γ' ἄρ' ἡ * τόνδε δειδίδῃ, μητέ τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ὅππ' ἀρρόδος εἶμι.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' ἄρ' ἡ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Τύφον δὲ χεδίλω, μηδ' ἄζοο δοῦρον ἄρ' ἡ
 Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον·
 Ὃς πρώτῳ μὲν ἐμοί τε καὶ ἦρ' ἑστῇτ' ἀγροῦντων
 Τρωσὶ μάχῃσ' ἐσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 Νῦν δὲ μὲν τρώεσιν ὀμιλεῖ, τῇ δὲ λέλασται.

Ὡς φασμένη, δένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρυσσ'.

Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 Εμμεμαῖα θεὰ μέγα δ' ἐβραχε φήγιν· ἄζων
 Βειδοσυνῇ· δεινὴ γ' ἄγ' ἡ θεὸν, ἄνδρα τ' ἄεισον.
 Λάξετο δ' ἡ μάστιγα καὶ λυῖα παλλὰς Ἀθήνη.

Αὐτὴ κ' ἐπ' ἄρ' ἡ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἡ τοι ὁ μὲν πείθεσθαι πελώριον ἐξενάειξεν,

Αἰτωλῶν ὅχ' ἄεισον, ὀχισίου ἀγλαὸν υἱόν.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἡ ἐνάειξε μαιφόν· ἄντ' Ἀθήνη

Διὸς

Facile: talis namq; ego adiutrix eram.

Tibi autem certè quidem ego assistoq; & defendo,

Et te alacriter iubeo aduersus Troianos pugnare:

Sed tua vel labor improbus membra subiit,

Vel te certè timor cohibet cor- adimens, non tu posthas

Tydes soboles es rei militaris-periti Oenidæ.

Hanc autem respondens allocutus est fortis Diomedes:

Agnosco te dea filia Iouis Aegidem-tenentis,

Ideo ingenuè dicam Verbum, neq; celabo:

(cordia,

Neq; me aliquis timor tenet exanimans, neq; aliqua so-

Sed adhuc tuorum recordor mandatorum quæ iussisti.

Non me sinebas aduersum beatos Deos pugnare

Alios, sed si Iouis filia Venus

Venisset ad prælum, hanc ledere acuto ferro:

Quare nunc & ipse recedo, atq; ceteros

Argiuos iussi congregari hic omnes.

Agnosco enim Martem in prælio dominantem.

Huic, & respondit deinde dea cæcis-oculis Minerva.

Tydidè Diomedes, meo charissime animo,

Ne tu Martem hunc time, neq; quenquam alium

Immortalium: talis tibi ego adiutrix adsum.

Sed age in Martem primum impelle & nunc ungulos equos:

Verbera. a. cominus, neq; reuerere impetuosum Martem

Hunc insanū, aliūde-ascitum malū. (v. natura improbū)

Qui nuper mihiq; & Iunoni promiserat dicens: (Variū:

Aduersus Troianos se pugnaturum, & Argiis auxiliatio

Nunc. a. cū Troianis versatur: illorū. a. oblitus est. (rū:

Sic locuta, Schenelum ab equis amouit humi,

Manu retrorsum trahens, hic autem confestim desilijt.

Hæc Verò in currum ascendit apud Diomedem nobilem

Gestrens dea, Valde autem crepuit fagineus axis

(Sub) pondere, potentem. n. ducebat deā, Virūq; optimum.

Corripuit autem flagellum & habenas Pallas Minerva.

Statim in Martem primum direxit & nunc ungulos equos.

Certè hic quidem Periphantem ingentem interfecit,

Aetolorum longè fortissimum, Ochesij illustrem filium.

Hunc quidem Mars spoliabat sanguinarius: sed Minerva

Induit

Minerva Dio
medem iubet
cū Marte con
gredi.

Διὸς αἶδος κύνεω, μή μιν ἴδοι ὄβριμος ἄρης.
 Ως ὅτε βροτολοιγὸς ἀφ᾽ ἧς διομήδεα δῖον,
 Ἡπιόμην πείσαντα πελώριον αὐτόν· ἔασσε
 Κεῖσσι δ᾽ ἴππων κτείνων ἐξάνυτο θυμὸν,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἱππὺς διομήδεσσι ἵπποδάμοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρὸςθεν ἄρης ὠρέεσθ' ὑπὲρ ζυγὸν λυγία δ' ἵππων
 Εὐχεῖ χαλκείῳ, μεμῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει.
 Καὶ τότε χεὶρ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ωσεν ὑπὸν ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχμῶναι.
 Δάτερθ' αὖθ' ὠρμάτο βολῇ ἀγαθὸς διομήδης
 Εὐχεῖ χαλκείῳ ἐπέρεισε ὅ παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅστις ζωννύσκετο μίτρῳ.
 Τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δ' ἤχεα χαλδὸν ἔδραψεν.
 Εκ δ' ὄρου σπάσεν αἶψα· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεσσι ἄρης
 Οἷον τ' ἐννεάχιλοι ὅππασον ἢ δεκάχιλοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, εἰδαζυμάροντες ἀφ᾽ ἧς
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος ἔλεν ἀχαιῆς τε τρώας τε
 Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' ἄρης ἄτος πολέμοιο.
 Οἷον δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται αἴψα
 Κούματος ἐξ ἀνέμοιο δισαῖσσι ὄρνυμένοιο.
 Τοῖσσι τὴν δειδὴ διομήδεϊ χάλκεσσι ἄρης
 Φαίνεσθ' ὅμοι νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἄρυσ.
 Καρπαλίμως δ' ἔκτανε θεῶν ἔδος αἰπὴν ὀλυμπον.
 Παρ' ὅστις κρονίωνι καθεζέτο θυμὸν ἀχέων,
 Δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καί ῥ' ὀλοφύρομεν ὅτ' ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νέμεσίζη ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα,
 Αἰεὶ τοι ῥίγισα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσιν φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρω
 Οὐλομένῳ, ἥ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰσὶ ἐν ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ὅππαιδόνται, καὶ δεδμήμεθα ἕκαστος.
 Ταῦτί μιν δ' οὐτ' ἐπεὶ προπβάλλεαι, οὐτέ τι ἔργῳ
 Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐχίναο παῖδ' αἰδῆλον,
 Ἡνὺ τὸν δέσῃ ὅν ὑπὲρ θυμὸν διομήδεα

Μαρμαίνην

Induit Orcigaleam, ne ipsam videret potens Mars.

Postquam .a. vidit hominum pestis Mars Diomedem diuū,

Certe hic quidem Periphantem ingentem illic fuit

lacere, Sibi primum interficiens abstulerat animam.

5 At iuit rectā in Diomedem equitandi peritum.

Hi .a. quū iam cominus erant, alter in alterum euntes,

Prius Mars iaculatus est super iugum habenasq; equorum

Hasta area, cupiens animam perdere,

Et hanc manu accipiens dea celsis-oculis Minerva,

10 Summouit ā curru, vt incassum adigeretur.

Secundo .a. impetum faciebat in-bello fortis Diomedes

Hasta area: adegit autem Pallas Minerva

Insinum in Ventrem, Sibi cingebatur balteo. (lacerauit.

Ea parte ipsum vulnerauit affecutus, cutemq; pulchrā de-

15 At hastā extraxit rursus: hic .a. sonitū-edidit ferreus Mars.

Quantum nouies-mille clamant, Vel decies-mille

Viri in bello pugnam ineuntes Martis.

At Verò tremor occupauit Achiuosq; Troianosq;

Territos, adeo resonuit Mars insatiabilis belli.

20 Qualis autem ex nubibus obscurus apparet aër,

Ab aestu venti-grauius spirantis excitatus

Talis Tydida Diomedis fortis Mars

Videbatur simul cum nebulis iens in cælum latum.

Celeriter autem venit deorum in sedem, altum Olympum.

25 Apud autem Iouem Saturnidem sedet animo mærens.

Ostendit .a. immortalem sanguinem defluentē ex vulnere,

Et lugens Verbis Velocibus quū allocutus est:

Iupiter pater, non indignaris Videns hæc Violenta facinor-

Semper sanè grauisissima nos diu passi sumus

30 Mutuo consilio: gratificantes hominibus.

Tui gratia omnes pugnamus, tu .n. peperisti dementē filiā

Perniciosam: cui semper iniusta (v. tristia) opera cura sunt.

Alij enim omnes, quotquot diu sunt in Olympo,

Tibi obediunt, Et subiecti-sumus singuli,

35 Hanc autem neq; Verbo coerces, neque facto:

Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam noxiam,

Quæ nunc Tydes filium magnanimum Diomedem

Furere

Diomedes
Martem vul-
nerat.

Mars saucius
(ru²) apud Iouem
expostulat.

Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπειλα μὲν πρῶτον χερδὸν ἔτασε χεῖρ' ὅππῃ καρπῷ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 Ἀλλὰ μ' ὑπνέεικ' ἀνὰ πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
 Αὐτὸς πῆματ' ἔπαχον ἐν αἰνῇσιν νεχάδεσσιν,
 Ἦκεν ζῶς ἀμενέως ἕα χαλκοῖο τυπῆσι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν περσέφῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Μῆτι μοι ἄλλο πρὸς αἴλλε παρεζόμεν Θ' μινύειζε.

Εχθιστος δέ μοι ἐστὶ θεῶν οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Αἰεὶ γὰρ τοι εἰς τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Μητρὸς τοι μὲν Θ' ἐστὶν ἀάχετον, ἐκ δ' ὀπαικτὸν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δαίμνημ' ἐπέεσσιν,
 Τῷ σ' οἶω κείνης τίδε πάχειν ἐννεσίησιν.

Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἐπὶ δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
 Ἐκ γὰρ ἐμεῖ γ' ἔστι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γ' ἦν ὧδ' αἰδέηται.
 Καί κε δὴ πάλαι ἦντα ἐνέρτερος οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ παλὴν ἀνῶγει ἰήσασθαι.

28. Φάρμακ' ἐπιπασεν.

Ὡς δ'

28. ἐπειγόμενον.

28. φειτῆς φέται

Τῷ δ' ὅππῃ παλὴν ὀδυμήφατα * φάρμακα πάσων,
 Ἠκέσσετ'. οὐ μὲν γὰρ τι καταθνήσκεις γ' ἐτέτυκτο.

Ὡς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λαλὸν * ἐπειγόμενος σωέπην
 Ὑγρὸν ἐὼν χυμῶα δ' ὧα * φειτῆς φέται κυκλώωντι.

Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο δοῦρον ἄρηα.

Τὸν δ' ἦ βῃ λοῦσεν, χερσίν τε δὲ εἴματα ἔσσε.

Πὰρ δὲ διὲ χρόνιον καδέζετο κύδει γάων.

Αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα διὸς μεγαλοῖο νέοντο

Ἥρη τ' ἀργεῖη καὶ ἀλαλκομενῆς ἀδύμη,

Παύσασθαι βροτολοῖγρον ἄρῳ ἀνδροκτασιέων.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ζ.

Γα. φ. δ. ι. α. σ. υ. π. ο. δ. ε. ι. σ. ι. σ.

Τῶν θεῶν δ' ὁπότεντων τῆς μάχης, οἱ ἑκλῶες πολλοὺς
 ἀναιροῦσι τῶν τρώων, ἐλέου δὲ συμβουλεύσαντες,
 κτῆρ' εἰς τὴν πόλιν ἀνέει, καὶ τῇ μητρὶ ἐκάβη κελεύει εὐξα-
 σθαι τῇ ἀθηνᾷ. καὶ ὑποχέει αὐτῇ δῶδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως
 ἔδοξεν αὐτῇ δ' ὁπότεντων τῆς μάχης. τῶς δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ
 πεδίῳ

Furere induxit in immortales deos.

Venerē quidem primū cominus vulneravit in manu ad So-

Sed postea in me ipsum irruit deo similis: (le-caput,

At me subdixerunt Veloces pedes, profectō diu

5 *Ibi dolores passus-fuissem inter ingentes cadauerū-acervos*

Si modo vivus, imbecillis tamen fuissem ferri ictibus.

Hunc. a. toruē intuitus, allocutus est nubicogus Iupiter:

Iupiter Martē
obiurgat.

Ne mihi, o varie aſidens lamentare,

Inimiciſſimus. n. mihi es deorum qui Olympum habitant:

10 *Semper enim tibi contentio grata, bellaq; pugnaq;*

Martistibi ingenium est incoercibile, neq; tractabile,

Iunonis quam quidem ego ſedulo reſtimo verbis.

Idcirco te puto illius hac pati conſilijs.

Sed neutiquam te amplius diu patiar dolores habere.

15 *Ex me enim genus es, mihi autem te genuit mater.*

Si autem aliquo ex alio deorum natus eſſes ita improbus,

Vel iam pridem fuiſſes inferior omnib. cælitib. (vel titani-

Sic dixit, & Peonem iuſſit curare illum. (bus)

Huc. a. Peon dolorem lenientia medicamina inſpergens,

20 *Sanavit eum, nequaquam enim mortalis erat.*

Sicut. a. quando coagulum agitatum, lac album cōdenſavit,

Liquidum cū eſſet, & alde. a. Velociter coagulatur miſcenti:

Sic celeriter ſanavit impetuoſum Martem.

Hunc autem Hebe lauit, pulchraq; indumenta induit,

25 *Iuxta. a. Iovem Saturnidem ſedit, cō honore exultans.*

He autem rurfus ad domum Iovis magni redierunt

Iunoq; Argiva & potens Minerva,

Postquam reſpreſſent ſauū Martem à virorum-cedibus.

30 **ILIADIS HOMERI, AVT VI. COM-**
positionis argumentum.

35 **D** i s abſiſtentibus prælio, Græci multos interficiunt
Troianorum: Heleno aut ſuadente, Hector in ciuita-
tem reuertitur, & matri Hecubæ iubet vota facere Miner-
uæ: & polliceri ei duodecim boum ſacrificiū, vt Diomedē
auertat è prælio. Interim autem exiſtentibus ipsis in

πεδίῳ, γλαυῶκος καὶ διομήδης ἀναγνωρίσαντες φίλων πατρὶ-
κὴν, ἀλλήλοισι τὰ ὅπλα ἀλλήλοισι· ἐκίωρε δ' ἀλεχθεὶς τῇ
μήτρει καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάν-
δρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ζ. ΡΑ-
φεία.

Ζῆται δ' ἄρ' ἀνδρομάχης καὶ ἑκτορὸς ἔς' Ὀδυσσεύς,

ΡΩΩΝ δ' οἰώθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·

Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵδυσσε μάχην
πεδίῳ,

Ἀλλήλων ἰδυνομένων χαλκήρεα δῆρα,

Μεσσηγύς σιμόεντος ἰδὲ ξάνθοιο ροάων.

Αἴας δὲ πρῶτος τελαμώνι, ἕρκος ἀχαιῶν,

Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φῶος δ' ἐτάροισιν ἔδηκεν,

Ἀνδραβαλὼν ὃς αἰεὶς ἐνὶ θρήκεσσι τέτυκτο,

Υἱὸν ἑυπύρου ἀχάμαντ' ἦν τε μέγα τε.

Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰσποδασείης·

Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄσέον εἶσω

Ἀἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.

Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βολῇ ἀγαθῇ διομήδης

Τάδ' ἔβρανε ἰδὼν, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν ἀφίσβῃ,

Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλῳ δ' ἰὼν ἀνθρώποισι.

Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶν ἐπὶ οἰκίαν αἰών.

Ἀλλὰ οἱ οὐ πῆγε τῷ γὰρ τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

Πρὸθεν ὑπαντάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπιύρα,

Αὐτὸν καὶ θεράποντα χαλκήστον, ὃς ῥα τότε ἵππων

Ἔσκεν ὑφ' ὠϊόχοιο· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύττω.

Δρῆσον δ' ἄρ' ἔβαλε καὶ ὀφέλπον ἐξενάειξε·

Βῆ δὲ μετ' αἰσηπὸν καὶ πίδασιν, οὓς ποτε νύμφῃ

Νηῖς ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι βουκολίῳ.

Βουκολίῳ δ' ἰὼν ἄραυος λαομέδοντος

Πρὸς βύτατος ῥυεῖ, σκόπιον δ' ἐξείνατο μήτηρ·

Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσι μίγῃ φιλότιπῃ καὶ αἰνῇ.

Ἦδ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδ'.

Καὶ

campo, Glaucus & Diomedes recognoscentes paternam
amicitiam, permutant arma inter se. Hector autem lo-
quutus matri Hecubæ, & uxori Andromachæ, cum fra-
tre Alexandro in prælium egreditur.

5

ILIADIS HOMERI VI. COM-
positio.

Z. autem Andromachæ & Hectoris est confabulatio.

10

ROIANORVM .a. sola relictæ fuit & Achi-
uorum pugna grauis (s. absentibus dijs)
Frequenter autem huc & illuc inclinatum
est prælium per campum,
Inter se dirigentibus aratas lanceas,

15

Inter Simoentis & Xanthi fluentæ.

Ajax autem primus Telamonius, septum Achiuorum,
Troianorum rupit agmen, lumenq; socijs attulit,
Virum iaculatus qui fortissimus inter Thraces erat,
Filium Eusæri, Acamantem amplum & procerum.

Fic cædes.

20

Hunc percussit primus galea ad conum densas equi-setas-
Inq; fronte fixit, penetravit .a. ad os & q; (habentes
Cuspis aratæ: huic autem tenebræ oculos texerunt.

Axylum autem interfecit in-bello strenuus Diomedes
Teuthranidem, qui habitabat bene-structa in Arisba

25

Diues opum, ac benignus erat hominibus:

Omnes n. excipiebat-corniter, secus viam ædes incolens.
Sed ab eo nullus horum tunc auertit acerbam mortem
Ante occurrens sed ambos vita priuauit (Diomedes)
Ipsam & famulum Calesium, qui tunc equorum

30

Erat auriga. hi autem ambo terram sabierunt.

Dresum autem Euryalus & Opheltium interfecit.
Iuit .a. ad Aesepum & Pedasum, quos quondam nymphæ
Nais Abarbaræa peperit inculpato Bucolioni:
Bucolion autem erat filius clari Laomedontis

35

Maximus natu, spurium autem ipsum pepererat mater.
Pascens .a. oues mixtus est (s. cum nymphæ) amore et cubi-
Ipsa autem grauida facta gemellos peperit filios. (li,

n. q.

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

Καὶ μὲν τῷ ἔπεισε μὲν Θ καὶ φαίδιμα γῆα
 Μηκιστὴν ἰάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἀσύνalon δ' ἄρ' ἐπέφνε μενεπτόλεμον Θ πολυποίτης.
 Πισύτῳ δ' ὀδυσεὺς φηκώσιον ἐξενάειξεν
 Εὐχεῖ χαλκείῳ τεύχε Θ δ' ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεσσείδης· ἔλατον δὲ ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Ναῖε ὅ σατνιόεντος ἐϋρρεΐταιο παρ' ὄχθας
 Πηλεΐδαν αἰπεινῷ. Φύλακον δ' ἔλε λήϊτος ἦρως
 φάροντ'. Δρύπυλος ὅ μελαίνθιον ἐξενάειξεν.
 Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἐπειτα βολῷ ἀγαθὸς μενέλα Θ
 Ζῶν ἔλ'. ἴστω γὰρ οἱ ἀτυζόμενω πεδίῳιο
 Οἷον * ἐνὶ βλαφθέντε μωκίνῳ, αἰκύνον ἄρμα
 Ἀξαντ' ἐν τρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὸ μὲν ἐβήτω
 Πρὸς πόλιν, ἢ τῶν οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίθη
 Πρὶν ἢ ἐν κονίῃσιν ὅππῃ σῶμα· παρ δὲ οἴεσθ
 Ἀτρεΐδης μενέλα Θ ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἐπειτα λαβὼν ἐλίπετο γρυῶν,
 Ζώχει ἀτρεΐ Θ ἦε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῖ πατρὸς κειμήλια κείτω,
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺ κμητός τε σίδης Θ,
 Τῶν κέν τοι χαίρειται πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
 Αἶκεν ἐμὲ ζῶν τε πύθοιτ' ὅππῃ νηισὶν ἀχαιῶν.
 Ως φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν * ἐπειθε.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε δοῦν ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν
 Δώσειν τῷ θεράποντι χαταξέμεν· ἀλλ' ἀγαμέμνων
 Ἀντί Θ ἦλθε δέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἠύδα,
 Ω πέπον ὦ μενέλαε, τίη ὅ σὺ κήδεαι * αὐτῶς
 Ἀνδρῶν; * ἢ σοὶ ἄριστα πεποίηται κτ' οἶκον
 Πρὸς τρώων· τῷ μίηπις ὑπεκφύροι αἰπὴν ὄλεθρον,
 Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύροι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἐξαπολοίαντ' ἀκήδεσσι καὶ ἄφαντοι.
 Ως εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεοῖ φρένας ἦρως,
 Αἴσιμα παρειπών. ὃ δ' ὑπὸ ἔδεν ὅσατο χεῖρ
 Ἥρω Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων ἀγαμέμνων

γε. ἐνὶ βλα
 φθέντε.

γε. ὄρειναι.

γε. οὕτως.
 γε. ἦτοι

Οὔτα

- Et quidem horum dissoluit robur & sortia membra
 Mecistades, & ab humeris (illorum) arma spoliavit.
 Astyalum autem occidit promptus in bello Polypates.
 Pidytem vero Vlysses Percosum interfecit
 5 Hasta area. Teucrus autem Aretionem nobilem.
 Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendentis
 Nestorides. Elatum vero rex virorum Agamemnon:
 Incolebat autem Satnioentis pulchre-fluentis apud ripas
 Pedasum altam. Phylacum autem occidit Lelius heros
 10 Fugientem, Eurypylus autem Melanthium interfecit.
 Adrestum autem postea in bello fortis Menelaus
 Viuum cepit, equi enim ipsius paucifaci per campum,
 Adramum impediti myrticinum, curuum currum
 Cum fregissent in summo temone, ipsi quidem contenderunt
 15 Ad ciuitatem, quo alij territi fugiebant:
 Ipse autem ex curru iuxta rotam deuolutus est
 Pronus in pulueribus in os: apud autem ipsum stetit
 Atrides Menelaus tenens longam hastam.
 Adrestus autem deinde amplexis supplicauit illi genibus.
 20 Viuum-serua Atrei fili: tu .a. digna accipe premia.
 Multa .a. in diuitis patris (domo) res-preciosa recoditata-
 Aesq³ aurumq³ elaboratumq³ ferrum: (cent.
 Ex his tibi largietur pater infinita dona,
 Si me Viuum esse audierit ad naues Achiuorum.
 25 Sic dixit: huic autem animum in pectorib. persuadebat.
 Et iam ipsum mox erat Veloces ad naues Achiuorum
 Daturus suo famulo deducendum. sed Agamemnon
 Obuius venit currens, & minaciter-clamans Verbum dixit.
 O mollis, o Menelae, cur nam tu curas ita
 30 Homines? an tibi optima facta sunt domi
 A Troianis? horum nullus effugiat graue exitium
 Manusq³ nostras, neq³ quem in-Ventre mater (omnes
 Infantem existentē ferret, neq³ is quidem fugiat: sed simul
 Vnā cum Iliopereant inhumati, & prorsus-extincti.
 35 Sic locutus, immutauit fratris mentem heros
 Aequa admonens: hic autem à se depulit manu
 Heroem Adrestum: hunc autem rex Agamemnon

Adrestū viuum
 capit Mene-
 laus.

Οὐτα χ' ἴλαπάρῳ. ὃ δ' ἄνετράπετ' ἄτρεΐδης δὲ
 Λάξ ἐν σήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχρς.
 Νέστωρ δ' ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄϋσας,
 Ω φίλοι ἦρωες δαναοὶ θεράποντες ἄρηθ',
 Μή τις νυῖ ἐν ἄρων ὅπβαλλόμενθ', μετόπισθε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ὅπῃ νῆας ἵκηται.
 Ἀλλ' ἄνδρας κλείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλον
 Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν, ὅτρωε μὲν θ' καὶ θυμὸν ἐκάστω.
 Ἐνθα κεν αὖτε τρώες ἀρήϊφίλων ἔα' ἀχαιῶν
 Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 Εἰ μὴ ἄρ' αἰνεῖα τε καὶ ἔκτορ εἶπε παρσῆας
 Πειραμίδης ἔλενθ', αἰωνοπόλων ὅχ' αἰετος,

Αἰνεῖα τε καὶ ἔκτορ, ἐπεὶ πόνθ' ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ λυκίων ἐγκέκλιται, οὐδ' ἄλῃσι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰδύν ἐσε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 Στήτ' αὐτῆ, καὶ λαὸν ἐρυκάνετε περὶ πύλων,
 Πάντῃ ἐποιχόμενοι, περὶ οὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φάργοντας πεσέειν, δῆϊοισι δ' ἄρμα γνέδαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φαλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 Ἡρεῖς μὲν δαναοὶσι μαχισσὺν αὖθι μένοντες,
 Καὶ μάλα τειρόμενοί τ' ἀναγκάη γὰρ ἐπείγει.

γε. μετοίχοι. Ἐκτορ αὐτὰρ σὺ πόλινδε * μετέρχεο, εἶπε δ' ἔπειτα
 Μητέρι σὴ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγρουσα γεραιάς,
 Νηὸν ἀδωαίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,

Οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

Πέπλον ὃς οἱ δοκέει χαλεπέστατος ἦδ' ἐμέγιστος

γε. μεγάροισι. Εἶναι ἐν * μεγάροισι, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Θεῖναι ἀδωαίης ὅτῃ γούνασιν ἠὲ κόμοιο.

Καὶ οἱ ὑποστέδαι δυοῖσιν ἑκα βῆς ἐνὶ νηῶ

Ἡνι, ἠκέσας ἱερῶσέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ

Ἀστυ τε, καὶ τρώων ἀλόχοισι καὶ νήπια τέκνα,

κ. Ὡς κεν ἴδῃ. Αἶκεν τυδέ θ' ὕδον ὑπόχῃ ἱλίου ἱρῆς,

Ἀρχιον αἰχμητῶν, κρατερὸν μήσωρα φόβοιο·

Ὀν δ' ἔγῳ χάρπισον ἀχαιῶν φημὶ γνέδαι.

Οὐδ' ἀχλὴν ἀποδ' ὥδ' ἔγ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,

γε. ἐξ' ἐμῶν. Ὀν πέρ φασὶ θεῶς * ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίλυ

Μαίνεται,

Vulneravit ad ile. hic. & resupinatus est: Atrides autem
Calce in pectus inscendens euulsit fraxineam lanceam.
Nestor autem Argiuos hortabatur altè clamans:

O amici heroes Danaï famuli Martis.

5 Nemo nunc exuuijs intentus retrò

Maneat, & plurima ferens ad naues redeat:

Sed viros interficiamus: postea autem & illas quieti

Cadaveribus per-campum detrahetis mortuis.

Sic fatus, concitauit robur & animum vniuscuiusq;

10 Tunc rursus Troiam bellicosus ab Achuis

Illiū ascendissent, impotentia sua domite,

Nisi Aeneas & Hectori dixisset astans

Priamides Helenus, augurum longe praestantissimus:

Aeneas & Hector, quoniam labor in vos maximè

15 Trojanorum & Lyciorum incumbit, quia praestantissimij

Oem ad motum estis, & ad pugnandum & consulendum:

Stare illic & populum inhibete ante portas,

Quoquouersum obeuntes priusquam rursus inter manus

Fugientes cadane, hostibus verorisui fiant. (Vxorū

20 Sed postquam phalanges adhortati fueritis omnes,

Nos quidem aduersus Danaos pugnabimus ibi manentes,

Quamuis valde afflicti: necessitas enim urget.

Hector sed tu ciuitatem adi: dic autem deinde

Matri tuae & meae: hac autem congregans matronas,

25 In templum Minervae glaucis-oculis in arce summa,

Aperiens claue & aluas sacrae adis,

Peplum quod ei videbitur preciosissimum & maximum.

Esse in domo, & ei longe charissimum ipsi,

Ponat Minerva ad genua pulchricoma:

30 Et ei & oreat se duodecim boues in templo

Anniculos, indomitos sacrificaturam: si miserata fuerit

Vrbemq; & Trojanorum vxores & infantes liberos.

Si Tydei filium auertat ab illo sacro,

Ferocem bellatorem, fortem artificem fuga,

35 Quem iam ego fortissimum Achiuorum arbitror esse.

Neq; Achillem & quam sic timuimus principem virorum

Quem aiunt ex dea natum esse: sed hic valde

n iij

Nestor mili-
tes cohorta-
tur.

Helenus Ae-
neam & He-
ctorem mo-
net, Hectori-
que suadet vt
in urbē eat, &
foeminas Mi-
nerae suppli-
care iubeat.

Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δυνάται μὲν ἔσοφαι εἶναι.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' οὐτι κασιγνήτῳ ἀπείθεσεν.

Αὐπία δ' ἐξ ὀρέων σὺν τᾷ χερσὶν ἄλτο χαμᾶζε·

Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κτ' ἔρατ' ὄχετο πάντη,

28. μαχέεσθ'. Οπρῶν * μαχέσασθαι· ἔχειρε ἢ φύλοπιν αἰνῶ.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.

Αργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόνοιον·

Φαὶ δέ πιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντες

Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ τρώεσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ὄνυσας,

29. τηλεκλή-
τοί Τρῶες ὑπέρθυμοι, * τηλεκλητοί τ' ὀπίκουροι,

Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ Διούριδος ἀλκῆς,

Ὀφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω ποτὶ ἴλιον, ἢ δὲ γέροισιν

Εἴπω βουλά τῃσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,

Δάμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποχέσθαι δ' ἐκατόμβας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἔκτωρ.

Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,

Ἀντυξὴν πυμάτη θένει ἀσπίδος ὀμφαλόεσσης.

Γλαῦκος δ' ἰσχυρόλοχοιο πάϊς καὶ τυδέ ἑός

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων σὺν ἴτλῳ μεμαῶτε μάχεσθαι.

Οἱ δ' ὅτε δὴ γεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τὸν πρῶτον ἔπειπε βολῶν ἀγαθὸς Διομήδης,

Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνδρώπων;

Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπως μάχη ἐνὶ κυδανείῃ

Τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ πλεονέκτημας ἀπαιτῶν

Σὼ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόκτιον ἔσχατος ἔμεινας.

Δυσήνων δέ τε πῦρδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

Οὐκ' ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχρίμην.

Οὐδέ γὰρ οὐδέ δρύαντες ἑὸς κρατερὸς λυκούργος

Διὶ λῶ, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔειξεν.

Ὅς ποτε μαινομένοιο διωνύσοιο τιθῆναι

Σεῦε κατ' ἡγάθεον νυκτὴν· αἰ δ' ἄμα πάντα

Θύελλα χαμαὶ κατέχευαν, ὥς ἀνδροφόνιοιο λυκούργου

Θεινόμεναι βουπλήγη· διώνυσος ἢ φοβηθεῖς

Δύσεθ' ἀλὸς κτ' κῦμα· θές τις δ' ὥς ἐδέξατο κόλπῳ

Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρώμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.

Τῷ

Furit, neq³ quisquam ei potest robore equiparari.

Sic dixit: Hector .a. nequicquam fratri inobediens fuit.

Statim autem ex curru cum armis desiliit in terram.

Vibrans .a. acuta iacula, per exercitū ibat quoquo versum,

5 Concitans ad pugnandum. suscitavit .a. prælum graue.

Hi autem conuersi sunt & aduersi steterunt Achiuis:

Argui autem paulum retrocesserunt, & desierunt à cade.

Existimabant enim aliquem immortalium ex cælo stellato

Troianis auxiliaturum descendisse: sic conuersi sunt,

10 Hector autem Troianos hortabatur alie inclamans:

Troiani animosi, & e-longinquo vocati socij.

Viri estote amici: memineritis strenue fortitudinis,

Tantisper dum ego iuero ad Ilium, & sentibus

Dicam consiliarijs & nostris vxoribus,

15 Dijs & supplicent, doneantq³ hecatombas.

Sic locutus abiit pulchrè galeatus Hector: (scuti

Circum .a. ipsum talos pulsat & cervicem corium nigrū

Circumferentia quæ extrema currebat circa scutū & umbili-

Glaucus .a. Hippolochi filius & Tydei filius, (catum.

20 In medium & rorumq³ coierunt prompti ad pugnandum.

Hi .a. quando . . . prope erant contra inuicem euntes,

Tunc prior allocutus est in prælio fortis Diomedes:

Quisnam tu es fortissime mortalium hominum?

Non .a. unquam vidi te in pugna viros-illustres-reddente

25 Antea: atqui nunc longè antecessisti cunctos

Tua confidentia: quontam meam longam hastam expectas.

Infeliciū vero filij meo robori occurrunt.

Si autem aliquis immortalium de cælo venisti,

Non ego cum dijs cælestibus pugnauero:

30 Neq³ enim neq³ Dryantis quidem filius fortis Lycurgus

Diu vixit. qui cum dijs cælestibus certabat,

Qui olim furentis Bacchi nutrices

Persequebatur per sacrum Nisseium: illa .a. simul omnes

Thyrsos in terram proiecerunt, ab homicida Lycurgo

35 Verberata stimulo: Bacchus autem territus,

Subijt maris undam: Thetis autem excepit sinu (nem

Timentem, & ehemens .n. tenebat tremor ob & iri cōminatio-

n &

Glauci & Dio-
medis collo-
quiū in acie.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὁδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε χρόνε ποῖς· οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δῶλ'
 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 Οὐδ' αὖ ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν οἱ ἀφούρης καρπὸν ἐδουσι,
 Ἀσπονῖθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκησι.
 Τὸν δ' ὁμῶν ἰσπολόχοιο παρσηύδα φαίδιμος υἱός,
 Τυδείδην μεγάθυμε, τίη χυελὺν ἐρεΐνεις;
 Οἷη γὰρ φύλλων χυεῖ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' αἴεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ τ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει, ἔαρ θ' ὅπρ' ἰγνέται ὥρη·
 Ὡς ἀνδρῶν χυεῖ, ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὐεΐδῃς
 Ἡμετέρῳ χυελῷ, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἵπυσιν)
 Ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄργεθ' ἰσποβότοιο·
 Ἐνθα ἴσις θ' ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γῆρ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφ' αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 Αὐτὰρ γλαῦκος ἐπκτεν ἀμύμονα βελλεροφόντῳ
 Τῷ δὲ θεοὶ χάλλος τε καὶ λυορέλῳ ἐρατεινῷ
 Ὀπάσαν· αὐτὰρ οἱ ὁ παρσηύς κ' ἐμήσατο θυμῷ·
 Ὅς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· ζῶς γὰρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδέμασσε·
 Τῷ ἴγμῳ παρσηύτου ἐπεμήνατο δ' ἄλτεια
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἄλλὰ τὸν οὕτι
 Πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντῳ.
 Ἦ δὲ ψευσαμένη παρσηύτον βασιλῆα παρσηύδα,
 Τεθναίνης ὧ παρσηύτ' ἢ χάκτανε βελλεροφόντῳ,
 Ὅς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι ἐκ ἐδελοῦσθαι.
 Ὡς φάτο· τὸν ἴ' ἀνὰ κτα χόλ' ἔλαβεν, οἷ' ἄκουσε·
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, (σεβάσασατο γὰρ τότε θυμῷ)
 Πέμπε δέ μιν * λυκίηνδε, πόρρεν δ' ὄγε σήματα λυγρὰ
 Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
 Δείξαι δ' ὑπὸ γαίῃ πεδερῶ, ὄφρ' ἔπόλοιο.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ λυκίῳ δὲ θεῶν ὑπὸ ἀμύμονι πομπῇ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ λυκίῳ ἵξε, ξάνδον τε ρέοντα,
 Προφρονέως μιν πῖεν ἀναξ λυκίης Ὀρείης·
 Ἐννῆμ' ἔξινισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρδασεν

ἔρ. λυκίῳ δ',
 ἔπρρεν

Αλλ'

Huic quidem postea irati sunt dii facile uiuentes:
 Et ipsum cecum fecit Saturni filius, neq; amplius diu
 Vixit: quoniam immortalibus inuisus erat omnibus dijs:
 Neque ego cum beatis dijs Velim pugnare,

Si aut aliquis es mortaliū, qui terræ fructum comedat,
 Propius accede, ut ocyus mortis ad metas peruenias.

Hunc. a. rursus Hippolochi allocutus est illustris filius:
 Tydide magnanime, cur genus percontaris?
 Quale foliorum genus, tale & Virorum.

10 Folia alia quidem Ventus humi fundit: alia autem sylua
 Germinans producit: Veris autem succrescunt tempore:
 Sic Virorum genus hoc quidem nascitur: illud. a. desinit.
 Si autem vis & hac discere, ut benè cognoscas
 Nostram stirpem: multi autem ipsam Viri sciunt;

15 Est ciuitas Ephira in recessu Argi equis-apti.
 Hic. a. Sisyphus fuit, qui prudentissimus extitit Virorum,
 Sisyphus Aeolides, hic vero Glaucum generauit filium.
 Verum Glaucus genuit inculpatum Bellerophontem.
 Huic autem dii pulchritudinem & Virilitatem amabilem

20 Præbuerunt, sed ei Prætus mala molitus est animo:
 Qui eum ex ciuitate expulit, quia multo præstantior erat
 Argiis. Iupiter enim eius sub sceptro subegit.
 Cum hoc. a. Exor Præti furiosè cupiuit nobilis Antia
 Occulto concubitu misceri: sed huic neutiquam

25 Persuasit proba sapienti, prudenti Bellerophonte,
 Illa autem mentita Prætum regem allocuta est:
 Morieris o Præte, alioqui interfice Bellerophontem,
 Qui mecum voluit concubitu misceri non Volente.
 Sic dixit: hunc. a. regem ira occupauit, ut audiuit.

30 Interficere quidem Virabat: Verebatur enim id animo:
 Misit. a. ipsum in Lyciam: præbuit. a. hic literas perniciosas
 Scribens in tabella plicata exitiā multa.
 Ostendere autem eas iusserat suo sacro, quò periret.
 Sed hic iuit in Lyciam deorum sub fausto comitatu.

35 Sed quando iam in Lyciam Venit, Xanthumq; fluentem,
 Promptè ipsum honorauit rex Lyciæ spaciōsa:
 Per-nouem dies hospitatus est, et nouem boues sacrificauit.

Sed

Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδὸ δάκτυλ' ὅπως,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι
 Ο,πὶ ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ ποίτιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 Πρῶτον μὲν ῥα χίμαιραν ἄμαι μακέτις ἐκέλευσε
 Πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔλω θεῖον γένος, οὐδ' ἀνδρώπων,
 Πρόδε λέων, ὅππεν ὅδρακων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ὑποπνέουσα πυρὸς μὲν ὅτ' αἰδομένοιο.
 Καὶ τίς μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Δῶτερον αὖ, σολύμοισι μαχέσαστο κυδαλίμοισι.
 Καρπύην δὴ τίς γε μάχῃ φάτο δύναναι ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνε ἀμαζόνας ἀνπανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε.
 Κείνας ἐκ λυκίης δρεΐης φῶτας ἀΐσεις,
 Εἴσε λόχον· τοὶ δ' οὐπὶ πόλιν οἰκόνδε νέοντο.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων βελλεροφόντης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 Αὐτοῖ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα λυῖ.
 Δῶκε δὲ οἱ πρῆς βασιλίδος ἡμῖσι πόσις.
 Καὶ μὲν οἱ λύκιοι τέμεν ὅτ' ἄμνον ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλῆς καὶ ἀφούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα διΐφρονι βελλεροφόντῃ,
 Ἰσάνδρον τε καὶ ἰωπόλοχον καὶ λαοδάμειαν.
 Λαοδάμειή μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκοκορυψήν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείν' ἀπὸ γένετο πᾶσι θεοῖσιν,
 Ἡτοὶ δ' ἡσπεδίον τὸ ἀλήϊον οἷ' ὅτ' ἀλᾶτο,
 Ονθυμὸν κατέδων, πάτον ἀνδρώπων ἀλεείνων.
 Ἰσάνδρον δὲ οἱ υἱὸν ἄρης αἶτος πολέμοιο
 Μαρνάμενον σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
 Τίς δὲ χλωσαμένη χυρσίνι ὅτ' ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰωπόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τῆς φημὶ γένεσθαι.
 Πέμπε δὲ μ' ἐς τροίην, καὶ μοι μόλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 Αἶεν ἀρισεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
 Μηδὲ γένεσθαι πατέρων αἰχμῶμεν, οἳ μέγ' ἀεισοί
 Εὐτ' ἐφύρη ἐγγύοντο καὶ ἐκ λυκίης δρεΐης.
 Ταύτης τοι γλυκεῖς τε καὶ αἵματος εὐχόμεαι εἶναι.

Sed quando iam decima apparuit roseis-digitis aurora,
Et tunc ipsum interrogavit, & petijt literas videre,
Quascunq; ipsi a genere Prato ferret.

At postquam literas exitiales accepit generi,

5 Primum quidem Chimeram inexpugnabilem iussit
Interficere: hac autem erat diuinum genus, non hominum;
Ante leo, post autem draco, mediâ autem capra,
Ingentem spirans ignis Sim ardentis:
Et hanc quidem interfecit, deorum prodigijs confusus.

10 Secundo iterum cum Solymis pugnavit inclytis.
Fortissimam certè hanc pugnam dicebat se inuisse Virorum.
Tertio rursus, interfecit Amazonas Viragines.
Huic Verò redeunti astutum dolum alium struebat:
Delectis ex Lycia lata Viris fortissimis

15 Collocavit insidias: hi Verò non rursus domum redierunt:
Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
Sed quando iam cognovit dei sobolem praeclaram esse,
Illic ipsum detinuit: dedit autem is filiam suam,
Dedit etiam honoris regij dimidium totius.

20 Et quidem ei Lycij pradium assignarunt prestans alijs,
Egregium soli arboribus confiti & aruorum, et coleret,
Hac autem peperit tres filios bellicoso Bellerophonti
Isandrumq; & Hippolochum, & Laodamiam.
Laodamia quidem concubuit sapiens Iupiter.

25 Hec .a. peperit diuinum Sarpedona ere armatum:
Sed quando iam & ille exosus fuit omnibus dijs,
Hic per campum Aleium (v. desertum) solus errabat,
Suum animum consumens, consortium hominum fugiens.
Isandrum Verò & filium Mars insatiabilis belli,

30 Pugnantem aduersus Solymos interfecit inclytos.
Hanc .a. irata aureas-habenas-tractans Diana occidit.
Hippolochus .a. me genuit, & ex hoc dico me natum esse.
Misi .a. me ad Troiam, & mihi Valde multum mandavit,
Ut semper bene-me-gererem & praestantior essem alijs,

35 Neq; genus patrum dedecorarem, qui longè optimi
Inq; Ephyra extiterunt, & in Lycia lata,
Ex hoc genere & sanguine gloriior esse,

Ὡς φάτο. γῆθησεν ὅ βολὴν ἀγαθὸς διομήδης·
 Ἐλχες μὲν κατέπηξεν ὅππῃ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν,

Ἡ ῥα νύ μοι ξεῖν' ὅ πατρώϊός ἐστι παλαιός·
 Οἶνεύς γάρ ποτε δῖ' ὅ ἀμύμονα βελλεροφόντῳ
 Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἤματ' ἐρύξας.

Οἱ δ' ἐκὼν ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα χαλά·

Οἶνεύς μὲν ζῶσῃρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,

Βελλεροφόντης ὅ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·

Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.

Τυδεία δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἐπὶ τυτθὸν ἔοντα

Κάλλιφ' ὅτ' ἐν δῆβῃσιν ἀπώλετο λαὸς ἀχαιῶν.

Τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖν' ὅ φίλ' ὅ ἀργεῖ μέσφω

Εἰμὶ, σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ὅτε κεν τῷ δῆμον ἴκωμαι.

Εγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δὴ ὁμίλῃ.

Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ τρώες κλειτοὶ τ' ὀπίκεροι,

Κτείνειν, ὃν κε θεός γε * πόρῃ καὶ προσὶ κινήσῃ.

Πολλοὶ δ' αὖ σοι ἀχαιοὶ, ἐναίρεμεν ὃν κε δύωμαι.

Τάχα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν, ὅφρα καὶ οἶδε

Γινώσκῃ, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι ἀχχοῦν' (εἴ).

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καὶ δ' ἰσπῶν ἀΐξαντε,

Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέττω, καὶ πρῶσαντο.

Εν δ' αὖτε γλαυκῷ κρονίδης φρένας ἐξέλετο ζεὺς,

Ὃς πρὸς τυδείδῳ διμήδεα τάχα' ἀμειβε,

Χρύσεια χαλκείων, ἐκαστόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτὼς δ' ὡς σκαίᾳς τε πύλας καὶ * φηγὸν ἴκτανε,

Ἀμφ' ἄρα μιν τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ δύρατρες,

Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτοισι τε ἕτας τε,

Καὶ πόσι· ὃ δ' ἐπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει

Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πειάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκτανε,

Ξεσῆσ' αἰδοῦσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Πέντηκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίδοιο,

Πλησίοι * ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐν δὲ δὲ πύλῃσιν

Κοιμῶντο περιάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·

Κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν ἀνλῆς

Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίδοιο,

Πλησίοι

28. πόροι

28. πύργον

28. Πλησίον

Sic dixit: letatus est autem in bello fortis Diomedes,
Hastam quidem defixit in terram multipascuam.
Sed ipse blandis allocutus est pastorem populorum.

Certe mihi hospes paternus es antiquus:

5 Oeneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem

Hospitatus est in edibus, viginti dies detinens.

Hi vero etiam sibi mutuo dabant xenia pulchra.

Oeneus quidem balteum dedit purpura lucidum:

Bellerophontes a. aureum poculum stringens-cauum.

10 Et illud ego reliqui, proficiscens, in edibus meis. (stentē

De Tydeo. a. non memini, quoniam me adhuc paruulū exi-

Reliquit, quando ad Thebas perijt exercitus Achiuorum.

Quare nūc tibi quidē ego hospes amicus in Peloponneso me-

Sum: tu. a. in Lycia, quando eam ad gentem venero. (dis

15 Hastas autem mutuas euitemus etiam in turba:

Multi quidem mihi Troiani inclytiq; socj sunt,

Quos occidā, quēcūq; de p̄buerit et pedib. assequut^o fuerō.

Multi. a. rursus tibi Achii quos interficias, quemcūq;

Arma. a. inter nos permutemus. Et hī (poteris.

20 Cognoscant, quod hospites paterni gloriamur esse.

Sic utiq; loquuti, ab equis descendentes,

Manusq; mutuo p̄henderunt, & fidē dederūt-acceperūtq;

Tum vero Glaucō Saturnides mentem ademit Iupiter,

Qui cū Tydide Diomede arma permutauit, (lentibus.

25 Aureus aneis, 100. bobus. Valentia (v. nūmis.) 9. bobus. Va-

Hector. a. postquam Scaasq; portas & fagum peruenit,

Circa ipsum Troianorum uxores currebant & filia,

Percontantes de filiisq; fratribusq; ciuibusq;

Et maritis: hic vero deinde dīs supplicare iussit

30 Omnes ordine: multis autem luctus imminebant.

Sed quando iam Priami ad domū perpulchram peruenit,

Politis porticibus extructam: ceterum in ea

Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide,

Proximi inter-se adificati: ibi autem filij

35 Cubabant Priami apud legitimas uxores.

Filiarum autem ē regione oppositi intra atrium

Duodecimerant excelsi thalami ex polito lapide,

Proxi-

Hector in vr-
bem venit.

Πλησίον * ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 Κοιμῶντο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·
 Ενθά οἱ ἠπόδωρ Θ' ἐναντίη ἠλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκη ἐσάρουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀείσιν.
 Εν τ' ἄρα οἱ φύχει, ἔπος τ' ἔφατ', οἷ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον, τί τ' ἐλιπὼν πόλεμον θρασυῶς εἰλήλουδας;
 Ἡ μάλα δὴ τείροισι δυσώθυμοι ἦες ὄχλων,
 Μαρτόμενοι παρ' αἴσιν σὲ δὲ ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν
 Ελθόντ' ἐξ ἀκρῆς πόλι Θ' δι' χεῖρας ἀναχθῆν.
 Ἀλλὰ μὲν ὄφρα καὶ τοι μελινθεῖα οἶκον ἐνείκω,
 Ως σπείσῃς δι' πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀδυνατοῖσι
 Πρῶτον· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἴκε πῆδα·
 Ἀνδρὶ ὃ κεκμηῶτι μὲν Θ' μέγα οἶν Θ' ἀέξει,
 Ως πυῖη κεκμηκας ἀμυῶν σοῖσιν ἔτησι.
 Τὼ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολ Θ' ἔκτωρ,
 Μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 Μῆ μ' ὑπογνώσῃς, μὲνέ Θ' δὲ ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Χερσὶ δὲ ἀνίπποισι δι' λείβειν αἴδο πα οἶνον
 Ἀζομαι· οὐδέ πη ἐστὶ κελαϊνεφέϊ κρονίωνι
 Αἶματι καὶ λυθρῶ πεπαλαγμένον δι' χεῖράσθαι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν παρὲς νηὸν ἀδωαίης ἀγλαίης
 Ερχο σὺ θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς·
 Πέπλον δ' ὅστις τοι χαλκείατος ἠδὲ μέγιστος
 Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν δὲ ἀδωαίης ὅππῃ γράωσιν ἠὲ κόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 Ἡνις, ἠέ κ' ἐσας ἱερὰ σέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
 Λεσσε καὶ πρῶων ἀλόχους καὶ νῆπα τέκνα,
 Αἴκεν τυδέ Θ' ὑὸν ὑπόχρη ἱλίου ἱρῆς,
 Ἀγχιον αἰχμητῶν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν παρὲς νηὸν ἀδωαίης ἀγλαίης
 Ερχε· ἐγὼ δὲ πάειν μετελίσσομαι, ὄφρα χαλκείῳ
 Αἴκ' ἐθέλῃς· εἰπόντος ἀκούεμεν· ὥς κέν οἱ αὖτις
 Γαῖα χάνοι· μέγα γὰρ μιν ὀλύμπι Θ' ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ παρ' αἴμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε πυσίν,
 Εἰ κείνόν γε ἰδοίμι κατελθόντ' αἰδοῖς εἶσω,
 Φαίλω κεν φρέν' ἀτέρπου διζύ Θ' ἐκλελαθέσθαι,

5

10

15

20

25

30

35

Ως

Proximi inter sese adificati: illic autem generi
Cubabant Priami apud pudicas uxores.

Ibi erumitis obuia venit mater,

Laodicem deducens (v. inuisens) filiarum formâ optimam;

Inq; ipsius hâsit manu, verbumq; dixit & elocuta est:

Fili, cur relicto praelio audaci venisti?

Num valde iam affligunt detestandi filij Achiuorum,

Pugnantes circa urbem: te autem huc animus induxit

Ut veniens ex summa arce Ioui manus tenderes?

10 Sed expecta paulisper, dum tibi dulce Vinum afferam,

Ut libes Ioui patri, & ceteris immortalibus

Primum. deinde ipse quoque reficiaris, si biberis,

Viro. n. defatigato robur valde Vinum auget,

Sicut tu defatigatus es opem-ferens tuis ciuibus.

15 Hanc excepit verbis magnus galeæ-motor Hector:

Nemibi Vinum afferas mellitum, veneranda mater.

Nem me debilites, robaris verò virumq; obliuiscar,

Manibus autem illoris Ioui libare ardens Vinum

Vereor, neq; illo modo fas est nubes-atras-cogenti Saturnio

20 Sanguine & puluere pollutum Vota-facere.

Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis

Vade cum suffimentis congregatis matronis,

Peplam autem quod tibi preciosissimum & maximum

Est in domo. & tibi multo charissimum ipsi,

25 Hoc pone Minervæ ad genua pulchricomæ,

Et ei promitte duodecim boues in templo

Anniculos indomitos te sacrificaturum, si miserata fuerit

Ciuitatemq; & Troianorum uxores & infantes liberos:

Si Tydei filium arceat ab illo sacro

30 Ferocem bellatorem, acrem magistrum fuga.

Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis

Vade, ego autem Paridem adibo, ut Vocem,

Si velit monentem audire: Etinam illi

Terra dehiscat: magnum. n. ipsum Olympius nutriuit nociv

35 Troianisq; Priamo magnanimo, eiusq; filiis. (mentum

Si illum viderem descendente infernum intra,

Existimarem animum tristi ærumna leuatum esse.

Hectoris cum
matre collo-
quium:

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· καὶ δὲ ἄρ' ἀόλλισαν κτ' ἄσυ γεραιάς.

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κνώεντα,
Εὐδ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς ἀλέξανδρος θεοειδὴς

Ἡγαγε σιδονίηθεν ὀπιπλῶς ἄρ' ἔα πόντον,
Τὼ δ' ὁδὸν ὡς ἐλένῳ παρ' ἀντήγαγρον πατέρειαν·

Τῶν ἐν' αἰεττομένη ἐκάβη φέρε δῶρον ἀδύμῃ,
Ὅς κάλλιστος ἔκ' ποικίλμασιν, ἡ δὲ μέγιστος·

Ἀσὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων·
Βῆ δ' ἵεναι, πολλὰ δὲ μετεσεύοντο γεραιά.

Αἰ δ' ὅτε νηὸν ἵκτανον ἀδύμῃς ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι πόδας ὦϊξε θεανὼ καλλιπαρή·

Κίσηϊς, ἀλόχος ἀντιώρ· ἰὼ ποδύμοιο·
(Τὼ γ' ὅτ' ἔδθησαν ἀδύμῃς ἱέρειαν)

Αἰ δ' ὀλουγῇ πᾶσι ἀδύμῃ χεῖρας ἀνέχον·
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα θεανὼ καλλιπαρή·

Θῆκεν ἀδύμῃς ὀπί γυνάσιν ἡνκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο διὸς κούρῃ μέγαλοιο.

Πότνι' ἀδύμῃς, ἐρισίπολι, δῖα θεάων,
Ἀξον δ' ἔλχος διομήδε· ἡ δὲ καὶ αὐτὸν

Πρηνέα δὸς πεσέειν σκαλῶν παρὰ τοῖς πυλάων·
Ὀφρα τοι αὐτίκα νυῖ δουράδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ

Ἡνις, ἡκέσας ἱερᾶσομεν, αἶκ' ἐλεήσης
Ἀσυ τε, καὶ τρώων ἀλόχοες καὶ νήπια τέκνα.

Ὡς ἔφατ'· εὐχομένη· ἀνένδρε ὅ παλλὰς ἀδύμῃ.
Ὡς αἰ μέν ῥ' εὐχοντο διὸς κούρῃ μέγαλοιο·

Ἐκτωρ δὲ παρὰ δῶματ' ἀλέξανδροιο βεβήκει
Καλὰ τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευχε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τὸι' αἰετοῖς

Ἦσαν ἐνὶ τροίῃ εἰβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλῶν

Ἐγγύδι τε παρὰ μοιο καὶ ἔκτορ· ἐν πόλει ἄκρῃ.
Εὐδ' ἔκτορ εἰσῆλθε διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρ

Ἐλχος ἔχεν δεκάπην· παρὰ τοῖς δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, παρὰ δὲ χεῖρ· ἔδ' ἐπὶ πόρκης.

Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ παρὰ καλλέα τεύχε' ἔποντα,
Ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τῶξ' ἀφόνοντα.

Ἀρτεῖν

- Sic dixit: hac autem profecta ad ades, ancillis
 Iussit. ha autem congregarunt per ciuitatem matronas.
 Ipsa autem in thalamum descendit odoribus-fragrantem,
 Vbi erant pep̄li var̄ie-picti, opera mulierum
 5 Sidoniarum, quas ipse Alexander diuinus
 Abduxerat e Sidonia enauigans latum pontum,
 Ea sita quā Helenam abduxit nobilem.
 Horum vnum accipiens Hecuba tulit dono Minerva,
 Qui pulcherrimus erat variegationibus, & maximus:
 10 Velut stella resplendebat: iacebat. a. vltimus aliorum.
 Perrexit autem ire: multa. a vna-properabant matrona.
 Ha. a. quando in templū venerūt Minerva in arce summa,
 Eis fores aperuit Theano pulchras-genas-habens
 Cissei filiā, vxor Antenoris bellicosi.
 15 (Illam enim Troiani fecerant Minervæ sacerdotem)
 Ha. a. cum exultu omnes Minervæ manus sustulerunt.
 Hac autem pep̄lum accipiens Theano formosa
 Posuit Minervæ ad gēua pulchricoma,
 20 Vovensq; precabatur Iouis filiā magni:
 20 Veneranda Minerva, custos-urbis, nobilissima dearum:
 Frange iam hastam Diomedis, atq; ipsum
 Pronum da cadere Sceas ante portas,
 Vt tibi statim nunc duodecim boves in templo
 25 Anniculos indomitos sacrificemus. si miserata-fueris
 25 Ciuitatemq; & Troianorum infantes liberos.
 Sic dixit Vovens, abnuī autem Pallas Minervæ.
 Ita illa quidem supplicabant Iouis filiæ magni.
 Hector autem ad ades Alexandri iuit
 Pulchras, quas ipse edificarat cum viris, qui tunc optimi
 30 Erant in Troia glebosa fabri viri:
 Qui ei fecerunt thalamum, & domum & aulam,
 Prop̄ ædes Priami & Hectoris in arce summa,
 Illuc Hector intrauit Ioui dilectus, & in manu
 35 Hastam gerebat decē-cubitorum: ant̄. a. splendebat hasta
 35 Cassis ærea: circum. a. aureus ambibat annulus.
 Hunc. a. inuenit in thalamo pulchra arma curantem:
 Scutum & thoracem, & curuos arcus tractantem:

Troianæ Mi-
 neruę suppli-
 cant.

Hector it in
 domum Pa-
 ridis.

Αργεῖη δ' ἑλένη μετ' ἄφα δμῶσι γυναιξίν
 Ηστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε,
 Τὸν δ' ἑκτὼρ νείκεσεν ἰδὼν αἰχρῶς ἐπέεσσιν.

Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τὸν δ' ἐνθεο θυμῷ.
 Λαοὶ μὲν φθινύδοισι περὶ πόλιν αἰπύ τε τείχος
 Μαρνάμενοι· σῆο δ' εἴνεκ' αὐτὴ τε πόλεμός τε
 Ασυτόδ' ἀμφιδέδης· σὺ δ' αἶψα μάχεσαιο καὶ ἄλλῃ,
 Εἴπν᾽ ἀπὺ μεθιέντα ἴδοις συγεροῦ πολέμοιο.
 Ἀλλ' αἶψα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δῆϊοιο θέρηται.

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
 Ἐκτὼρ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ἔδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 Τοῦδε καὶ τοι ἔρέω· σὺ γ' οὐ σιωπῇ, καὶ μευ ἄκουσον.
 Οὐ πῆγ' ὅτ' ἄντων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νυμέσῃ
 Ἡμῶν ἐν θαλάμῳ, ἔδελον δ' ἄχρ' ἐπετραπέδαι.
 Νῦν δέ με παρὶ ποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 Ωρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεσθαι ἀνδρας.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ὀπίμεινον ἀφῆϊα τεύχεα δύω.
 Ἡ ἴδ', ἐγὼ γ' ὅ με τειμὴ κηχίσεσθαι δέ σ' οἶω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ πῆ παρσέειπεν κορυθαίολος ἑκτὼρ.
 Τὸν δ' ἑλένη μύθοισι παρσηύδα μελιχρόισιν.

Δᾶερ ἐμείο κυνὸς κακομηχανοῦ ὀκρυόεσσης,
 Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με παρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἷχεσθαι παρφερούσῃ κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ.
 Εἰς ὅρ' ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Ἐνθά με κύμ' ὑπόεσσε, πάρος τ' ἐργα γῆρας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήσαντο,
 Ἀνδρὸς ἐπεὶ τ' ὄφελον ἀμείνονος ἔτι ἀκοίτης,
 Ος ῥ' ἦδ' ἡνέμεσιν τε καὶ αἰθέρα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τέτρω δ' οὐτ' ἀρ' νῦν φρένες ἐμπεδοί, οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 Ἔσσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἔξεο τῷ δ' ὅπῃ δίοφρος,
 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστ' ἀπὸν ὅφρ' ἐνας ἀμφιβέβηκεν
 Εἴνεκ' ἐμείο κυνὸς, καὶ ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἄτης.
 Οἷσιν ὅπῃ ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 Ἀνθρώποισι πελώρῃσι· ἀοίδιμοι ἔσσοι μένοισι.

Τὼ δ' ἡμείβετ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος ἑκτὼρ,
 Μὴ

Arguta autem Helena inter ancillas mulieres

Sedebat & ancillis pulchra opera iubebat. (i. facere)

Hunc. a. Hector obiurgavit conspiciatus probrosis verbis:

Infelix, non certe opportune indignationem hanc reposui-

5 *Copia quidē pereūt circa urbem, altzq; mania (st. animo:*

Pugnantes: tui autem gratia clamorq; bellumq;

Urbem hanc circū-ſrit, tu. a. contendere deberes & cū alio,

Sicubi aliquem cessantem videris ab odioſo bello. (tur.

Sed surge, ne cito ciuitas igne ardenti (v. hostili) combura-

10 *Hunc. a. vicissim alloquutus est Alexander diuinus:*

Hector, quoniam me modicē increpuisti, neq; extra modum,

Propterea tibi dico, tu autem attende & me audi:

Non ego in Troianos tantum irā neq; iusta indignatione

Sedebam in thalamo sed volebam dolori cedere.

15 *Nunc autem me admonens Exor mollibus verbis*

Impulit ad bellum, videtur autem mihi sic & ipse

Melius fore: victoria autem alternat homines.

Sed agē nunc expecta, donec martia arma induam.

Aut prae: ego. a. sequar: assequuturum autem te puto.

20 *Sic dixit: hunc. & nihil alloquutus est bellicosus Hector.*

Hunc. a. (Hect.) Hel. verbis allocuta est blandis: (ribilis, Helenę ad He-

Leuir mei (quæ sum) canis, q̄ mala-inij-consilia, hor- torē verba.

Vtinam me die illo, quando me primū peperit mater,

Abisset asportans saua venti procella

25 *In montem vel in undam valde resonantis maris,*

Vbi me unda mersisset, priusquam hac opera fierent.

Sed postquam hac sic dii mala statuerunt,

Viri deinde vtinam melioris essem Exor,

Qui nosset indignationem & exprobrationes hominum,

30 *Huius. a. neq; nunc mentes integrae sunt, neq; in posterum*

Erunt: idcirco ipsum pœnas daturum suspicor.

Sed agē nunc intra & sede hac super sella

Leuir, quoniam tuam maxime labor mentem inuasit

Gratia mei canis impudentis & Alexand. causa iniuria

35 *Quibus Iupiter imposuit duram sortem, Et & in posterum*

Apud homines simus famosi futuros.

Huius deinde respondit bellicosus magnus Hector:

o iij

Μή με χείριζ' ἐλένη φιλέουσα, οὐδέ με πείσεις,
 Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέστυται ὄφρ' ἐπαμύνα
 Τρώεσσι· οἱ μέγ' ἐμείο ποθὺν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυδι τῶτον, ἐπειγάτω δὲ καὶ αὐτὸς,
 Ὡς κεν ἐντοδεν πόλιθ' καταμάψῃ ἐόντα,
 Καὶ γ' ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' αὖ ἴδωμαι
 Οἰκίας, ἀλοχὸν τε φίλιν καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ' εἴ ἐπ' σφιν ὑπὸ τροπὸς ἴξομαι αὖτις,
 Ἦδη μὲν ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρ' ἐφωνήσας ἀπέβη κορυθαίολ' ἐκ τῶρ,
 Αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμοις εὐναετάνοντας,
 Οὐδ' εὖρ' ἀνδρομάχῃ λυκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε σὺν πυλιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφεισθήκει γρόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἐκ τῶρ δ' ὥς ἐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἐση ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μὲν δὲ δαμόωσιν ἔειπεν,

Εἰδ' ἄγε μοι δαμάει νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβη ἀνδρομάχῃ λυκώλεν' ἐν μεγάροιο,
 Ἦς πῆες γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἦς ἀθωαίης ἐξοίχεται, ἐνθάδ' ὅρ' ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόχα μοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

Τὸν δ' αὖ ὁ τρητὴν ταμῖν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐκ τῶρ, ἐπεὶ μάλ' αἴωρας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὐτέ πῃ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς ἀθωαίης ἐξοίχεται, ἐνθάδ' ὅρ' ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόχα μοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται.
 Ἀλλ' ὅπῃ πύργον ἔβη μέγαν ἰλίου, οὐκ' ἄκουσας
 Τείρεσθαι τρώας, μέγα δὲ κράτος ἔει' ἀχαιῶν.
 Ἡ μὲν δὲ πρὸς τείχος ἐπειρομένη ἀφικαίει
 Μαινομένη εἰκῆα, φέρεται δ' ἄμα παῖδα πιδυῖν.

Ἡ δ' ἄγε μὴν ταμῖν· ὃ δ' ἀπέστυτο δώματος ἐκ τῶρ
 Τῷ αὐτῷ ὁδὸν αὖτις εὐκτιμένας κατ' ἀγχιὰς.
 Εὖτε πύλας ἵκανε, διρχόμεν' ἄρ' ἄρ' ἄρ' αἶψα,
 Σχεμὰς, (τῇ γ' ἔμελλε διεξιέναι πεδίονδε)
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρ' ἐναντίη ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορ' ἠετίων.
 Ἠετίων, ὃς ἐναεν ὑποπλάκῳ ὑλήεσσι,

Θήκη

Ne me sedere-facias Hel. quamuis me diligens, neq; mihi
Iam. n. mihi animus mouetur Et auxilium (persuadebis.
Troianis, qui Valde mei desiderium absentis habent:
Sed tu impellito hunc: acceleret autem & ipse,

5 Ut me intra Urbem assèquatur existentem,
Etenim ego domum ibo, Et Videam
Domesticos, & uxoremq; dilectam & infantem filium:
Non enim scio si amplius ipsis redux Veniam rursus,
An nunc me sub manibus dū domabunt Achiuorum.

10 Sic fatus abiit galeæ-motor Hector.
Statim autem postea peruenit ad ædes benè habitatas,
Neq; inuenit Andromachen candidis Vlnis, in edibus:
Sed illa cum filio & ancilla benè compta,
In turri stabat plorans lugensq;

15 Hector. a. post quam nō intus inculpabilem inuenit uxorem Hector vxorē
Stetit, ad limen accedens, & ancillis loquutus est: suam quatit,

Eia Verò agite, mihi, ancille, Vera narrate:
Quò iuit Andromache candidas Vlnas-habens ex edibus?
An aliquò ad glorum, aut fratriarum benè-cultarum ædes

20 An ad Mineruæ (i. templum) exiit, Vbi aliæ
Troianæ pulchricomæ deam potentem placant?
Hunc dein sedula penu-custos Verbum allocuta est:

Hector, postquam iussisti exactè Vera loqui:
Neq; aliquò ad glorum, neq; fratriarum benè indutarum

25 Neq; ad Mineruæ (s. templum) iuit, Vbi altæ (ædes,
Troianæ pulchricomæ potentem deam placant:

Sed in turrim ascendit latam Ilj, quoniam audiuit
Affligi Troianos, magnamq; Victoriā esse Achiuorum:
Illa quidem ad murum festinans peruenit

30 Furēti similis. fert. a. simul puerum (Astyanacta) nutrix.

Dixit mulier penu-custos: sed egressus est domo Hector
Eadem Viā rursus magnifice constructas per plateas.

Vbi ad portas venit, pertransiens magnam Urbem,
Scæas (hæc enim erat egressurus in campum)

35 Tum Uxor, quæ ei-magnam attulit dotem, obuia venit cur- Hectoris cum
Andromache, filia magnanimi Eëtionis. (rens vxore collo-
Eëtion, qui habitabat in Hypoplaco syluosa: quium.

Θήκη ὑποπλακίη, κιλίκεαυ' ἀνδρεσσιν ἀνείων·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' ἑκτοὶ χαλκοκορυσῇ.
 Ἡ οἱ ἔπειτ' ὠτίσθ' ἄμα δ' ἀμφίπολθ' κίεν οὐτῇ,
 Παῖδ' ὅπῃ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονες, νήπον αὐτῶς,
 Ἐκτορείδωι ἀγαπητὸν, ἀλίσκον ἀσέει καλῶ.
 Τὸν ῥ' ἑκτορ καλέεσκε σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀσυνάκη'. οἷθ' ὃν ἐρύετο ἴλιον ἑκτορ.
 Ἡ τοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῶς χειρὶ ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαιμόνιε, φθίσσει σε τὸ σὺν μὲν θ', οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τέ νηπίαχον καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 Σεδ' ἔσομαι· τόχα γὰρ σε κακτανέοισιν ἀχαιοί,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 Σεδ' ἀφαιρτοῦσθαι χθόνα δόμενα· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται ταλπωρὴ, ἐπεὶ αὖ σύ γε πότμον ἐπίσσης,
 Ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἡ τοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖθ' ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν κιλίκων εὐνομαιετάων,
 Θήβωι ὑφίπυλον· καὶ δ' ἔκτανεν ἠετῶνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάειξε· σεβάσμετο γὰρ τὸ γένος.
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτεσσιν ἐν τεσι δαιδαλέοισιν,
 Ἡ δ' ὅπῃ σῆμ' ἔχεν· περὶ δὲ πηλέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι διὸς ἀγχιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπὶ ἀκασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἥματι αἰῖδος εἴσω.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρης δῖθ' ἀχιλλεύς,
 Βοισὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργυρῆς ὄρεσσι.
 Μητέρω δ' ἢ βασίλῳ ὑποπλάκω ὕληέσῃ,
 Τῶν ἐπεὶ ἀφ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀφ' ὅγε τῶν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπειρείσι' ἀποινα.
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Ἡ δὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 Ἀλλ' ἄγε νυῖ ἐλέοιρε, καὶ αὐτὴ μίμν' ὅπῃ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν δείης χήρῳ τε γυναικί.
 Λαὸν δὲ σῆσον παρ' ἐμινεὸν, ἐν δαμάλῃσιν.

Ἀμβρόσιος

- In Thebe sub-monte Placio sita, Cilicibus Siris imperans,
 Huius sanè filia tenebatur ab Hectore bellicoso:
 Quæ ipsi postea occurrit, famula .a. ibat cum ipsa,
 Filium ad sinum gestans mente infantem, paruulum etiã,
 5 Hectorem dilectum, similem stellæ pulchræ:
 Quem Hector nominabat Scamandrium, ceterum alijs
 Astyanacta: solus .n. tutabatur illum Hector.
 Sanè hic quidem subrisit tacite intuitus puerum,
 Andromache autem ipsi propè astabat lachrymans,
 10 Inq; eius hesit manu, Verbumq; dixit & eloquuta est:
 Generose, perdet te tuus animi seruator, neq; miseraris
 Filium infantem, & me miseram, quæ citò Vidua,
 Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
 Omnes in te impetum facientes: mihi .a. Stilius esset,
 15 Te destituta terram subire: non enim amplius aliud
 Erit solatium, postquam tu fatum tuum sequutus fueris,
 Sed mærores: neq; mihi est pater ac Generanda mater.
 Nempe enim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
 Et ciuitatem deuastauit Cilicum benè habitatam,
 20 Theben celsiportam, interfecit autem Eëtionem.
 Neq; ipsum spoliauit: nã religio fuit illi id animo. (.s. facere.)
 Sed ipsum combussit cum armis elegantibus.
 Et insuper tumulum aggeßit: circum .a. Olmos plantarunt
 Nympha monticola filia Iouis ægidem quatientis.
 25 Qui autem mihi septem fratres erant in edibus,
 Hi quidem omnes uno iuerunt die ad inferos:
 Omnes enim interfecit pedibus-celer nobilis Achilles,
 Apud boues inflectentes-pedes-cundo, & albas oues:
 Matrem autem, quæ regnabat in Hypoplaco syluosa,
 30 Hanc postquam huc duxit cum ceteris facultatibus
 Statim hic eam liberauit accipiens ingentia præmia.
 Patris .a. in edibus iaculata est Diana sagittis-gaudens.
 Hector, sed tu mihi es pater & Generanda mater,
 Et frater, tu etiam mihi floridus maritus.
 35 Sed agè nunc miserere, & hic mane in turre,
 Ne puerum tuum pupillum facias, Viduamq; & uxorem,
 Exercitum .a. siste apud caprificum, tibi maxime

Αμβραπύς ὅτι πόλις, καὶ ὁπίδρομον ἔπλετο τέϊχος.

Τεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,

Αἰφ' αἰάντε δ' ὤκα καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομένηα,

Ἡ δ' ἀμφ' ἀτρείδας καὶ τυδέ θ' ἄλκιμον ἦδ' ὄν.

Ἡ που τίς σφιν ἐνίσσπε θεοπροπίων δ' εἰδώς,

Ἡ νυ καὶ αὐτῇ θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνῶγει.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολ' ἔκτωρ,

Ἡ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γυνή· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Αἰδέομαι τρώας καὶ τρώαδας ἐλκεσιπέπλους,

Αἶκε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.

Οὐδέ με θυμὸς ἀνῶγει, ἐπεὶ μάθον ἐμμεναι ἐσθλὸς

Αἰεὶ, καὶ φρώτοισι μὲν τρώεσσι μάχεσθαι,

Ἀρνύμεν' ἄπατρός τε μέγα κλέθ' ἠδ' ἐμὸν αὐτῆ.

Εὖ μὲν γὰρ τίδε οἶδα καὶ φρένα καὶ καὶ θυμὸν,

Εἴσεται ἦ μῦρ, ὅτ' αὖ ποτ' ὀλώλη Ἴλιθ' ἱρή,

Καὶ παρὶς καὶ λαὸς ἐὺμμελίς Πειάμοιο.

Ἀλλ' οὐ μοι τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὅπως,

Οὐτ' αὐτῆς ἐκράβης, οὐτε παρὶς μοιο ἀνακτος,

Οὐτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Ἐν κονίῃσι πέσσειεν ἔσθ' ἀνδράσι δυσμενέεσιν,

Θάσσον σῆ', ὅτε κέν τις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλδ' ἄτερὸν ἦ μῦρ ἀπούρας·

Καὶ κεν ἐν ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἰσὺν ὑφαίνοις,

Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις μεσσηίδος ἢ ὑπέρεινός,

Πόλλ' ἀεχαιομένη κρατερὴ δ' ὀπκείσεται ἀνάγκη.

Καὶ ποτὲ τις εἶπῃσιν ἰδὼν καὶ δάκρυ χέουσαν·

Ἐκτορ' ἠδὲ γυνή, ὅς ἀφ' ἑσέως με μάχεσθαι

Τρώων ἰσὺ ποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.

Ὡς πετὲ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσεται ἄλγος

Χήτει τοῖσ' ἀνδρὸς ἀμύειν δούλιον ἦ μῦρ.

Ἀλλὰ με τεθνεῶτα χυτὴ καὶ γαῖα καλύπτει,

Πεῖν γ' ἐπ' σῆς τε βοῆς σοὶ δ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.

Ὡς εἰπὼν οὗ πιδὸς ὀρέξατο παῖδιμος ἔκτωρ.

Ἀψ' δ' ὁ πᾶς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο Πηλεΐδης

Ἐκλίνθη ἰάχην, πατρός φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς,

Ταφβήτης χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἰσὺ ποχαίτῃ,

Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νόοντα νοήσας.

- Ascensu facilis est ciuitas, & incursioni patens est murus,
 Ter enim hac Venientes tentarunt murum fortissimi
 Aiaces duo, & perinclytus Idomeneus,
 Et Atrida & Tydei fortis filius:
 5 Vel aliquis ipsis dixit Vaticiniorum bene peritus,
 Vel & ipsorum animus (eo) impulit & iussit. (Hect.
 Hanc autem dein alloquutus est magnus ornata casside
 Certè & mihi hæc omnia cura sunt & uxor, sed vehementer
 Vereor Troianos & Troades loga Vestiu symmata trahentes,
 10 Si Velut ignauus seorsim declinem prælum
 Neq; me animus iussit, posteaquam didici esse audax
 Semper & primos inter Troianos pugnare,
 Seruans patrisq; magnam gloriam & meam ipsius.
 Benè etenim hoc scio in mente & in animo,
 15 Erit dies quum aliquando peribit Troia sacra,
 Et Priamus, & populus fortis Priami.
 Sed non mihi Troianoru tantum cura est dolor in posteru,
 Neq; ipsius Hecuba, neq; Priami regis,
 Neq; fratrum, qui multiq; & egregij
 20 In pulueres ceciderint sub viris hostibus,
 Quantum tui, quando aliquis Achiuorum loricatorum
 Lachrymantem te abduxerit, liberum diem eripiens:
 Et Argis agens ad alterius telam texeris,
 Et aquam tuleris (fontium) Messæidis aut Hyperie.
 25 Valde inuita: dura tamen incumbet necessitas.
 Et aliquando quis dixerit videns te lachrymas fundentem,
 Hectoris hæc uxor erat, q; præstantissimus erat ad pugnam
 Troianorum bellicosorum, quando circa Troiam pugnabāt.
 Sic aliquando quis dicet: tibi .a. rursus nouus erit dolor
 30 Ex priuatione talis mariti, qui posset eximere te seruitute
 Sed me mortuum ingesta terra obteget,
 Antequam tuum clamorem, tuamq; abstractionem audiā.
 Sic fatus suum filium porrectis manibus petijt illustris
 Retro .a. puer ad sinum bene cinctæ nutricis (Hector.
 35 Inclinat us est clamans, patris dilecti aspectu pauesfactus,
 Timens esq; & cristam ex equinis seris factam,
 Horribiliter à summa galea nutantem aduertens.*

Risit

Εκ δ' ἐγέλασε πατήρ τε φίλῳ καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ὑπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος ἑκτὼρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ὅππῃ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλξ τε χερσίν,
 Εἶπεν ἐπευξάμενθ' διίτ' ἄλλοισί τε θεοῖσι.

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε χηρῆσαι
 Παῖδι' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ τῶρ ἀριστεπέα τρώεσιν,
 Ωδε βίβω τ' ἀγαθὸν, καὶ ἱλίου ἱφιδάσσειν.
 Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
 Εκπολέμου ἀνιόντα. φέροι δ' ἕναρ βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἀνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 Ως εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Παῖδι' ἐόν. ἥ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόεν γλάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε.

Δαιμονίη, μή μοι τι λίω ἀκαχίξο θυμῷ.
 Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἰδὶ παρὶάψει.
 Μοῖραν δ' ἔπνῳ φημι πεφυγμένον ἐμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ χακόν, οὐδέ μιν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταυρῶτα χύηται.
 Αλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ στυγρὰ ἔργα κόμιζε,
 Ἰσόντ' ἡλακῶ τῷ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλδαι
 Ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ' ἀνδρεσσιν μελήσει
 Πᾶσιν (ἐμοὶ δὲ μάλιστα) τοὶ ἱλίου ἐγγεράσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμθ' ἑκτὼρ
 Ἰωπουεῖν. ἀλόχος δὲ φίλη * οἶκόνδε βεβήκει
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κτ' ἀκρυ χέουσα.
 Αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμοις εὐναιετῶντας
 Ἐκτορθ' ἀνδροφόνοιο. κινήσατο δ' ἐνδοδι πολλὰς
 Ἀμφιπόλοισι, τῆσιν δὲ γόνον πάτησιν ἐνῶρσεν.
 Αἰ μὲν ἐπὶ ζῶν γόνον ἑκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ.
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντ' ὑπὸ τροπον ἐν πολέμοιο
 Ἰξεσθαι, περφυρόντα μὲνθ' καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.

Οὐδὲ πάεις δῆδυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν.
 Αλλ' ὅγ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 Στάτ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραυγῶσι πεποιθώς,
 Ως δ' ὅτε τις στυγρὸς Ἴωπος ἀκοσῆσας ὅππῃ φάτνη,
 Δεσμὸν ὑπορρήξας θεῖα πεδίοιο κροαίνων,

Εἰωθώς

22. οἶκόνδε
βεβήκει

- Risit autem paterq³ charus & Generanda mater,
 Statim à capite galeam abstulit illustris Hector,
 Et hanc quidem deposuit in terra &ndiq³ relucens.
 Sed hic suum dilectum filium & osculatus est, liberauitq³
 5 Dixit & vota concipiens Ioui³ alijsq³ dijs. (manibus,
 Iupiter alijsq³ dijs, date iam & hunc fieri
 Filium meum sicut & ego Valde-clarum inter Troianos,
 Sic Viribus Valentem, & in Troia fortiter regnare:
 Et olim quis dicat, patre autem hic multo melior:
 10 Quum viderit ex bello redeuntem: & referat spolia cruentā,
 Interfecto inimico viro: gaudeat autem animo mater.
 Sic fatus, vxoris dilectā in manibus posuit
 Puerum suum: hac. a. ipsum fr agranti excepit sinu
 Lachrymis-effusis. ridens-vir. a. misertus est id intuitus,
 15 Manuq³ ipsam demulsit, verbumq³ dixit & elocutus est:
 Generosa, ne mihi Valde vexeris animo,
 Non. n. aliquis me præter fatum vir ad Orcum demittet.
 Fatum vero neminem dico effugisse hominum
 Nec improbum, nec probum, postquā primum natus fuerit.
 20 Sed in domum & adens, tua ipsius opera cura,
 Telamq³ columq³, & ancillis iube
 Opus curare: bellum autem viris cura-erit
 Omnibus (mihi & omnium maxime) qui in Ilionati sunt.
 Sic fatus galeam recepit illustris Hector
 25 Ex-equina-cauda cristatam. Vxor. a. dilecta domum iuit,
 Respectans, humidam lachrymam fundens.
 Statim autem postea venit ad ades benè habitatas
 Hectoris hominum occisoris, inuenit autem intus multas
 Ancillas, his autem luctum omnibus exciuit,
 30 Quæ quidem adhuc viuum lugebāt Hectorem suū in domo:
 Non enim ipsum amplius putabant reducem ex bello
 Reuersurum, elapsū ex viribus & manibus Achiuorum.
 Neq³ vero Paris diutius moratus est in altis adibus.
 Sed hic postquam induit inclyta arma varia ære,
 35 Properabat deinde per urbem pedibus velocibus fretus,
 Velut cū aliquis qui diu stetit equus ordeo-pastus ad præ-
 Vinculo rupto currit per campum terram feriens (sepe
 Con-

- Consuetus lauare lenifluo flumio,
 Exultans, altè Verò caput tollit, circum autem tuba
 Humeros tactantur: hic autem splendore suo fretus,
 Facile ipsum genua ferunt ad loca consuetæ et pascua equo-
 5 Sic filius Priami Paris à Pergami arce (rum.
 Armis præfulgens tanquam sol incedebat
 Gestiens, Veloces. a. eum pedes ferebāt: statim autem postea
 Hectora nobilem inuenit fratrem, quando iam erat
 Digressurus ex loco ubi sua colloquebatur uxori.
 10 Hunc prior allocutus est Alexander deo par:
 Venerande frater, certè Valde iam te properantem detineo
 Moratus, neq; Veni tempestinè ut iussisti.
 Hunc a. respondens allocutus est galeæ motor Hector:
 Generosè, non aliquis tibi Vir, qui æquus-verum æstimator
 15 Opus ut superauerit pugne, nam fortis es: (sit,
 At sponte cessas, & non Vis (subire prælia.) meum autem
 Tristatur in animo, quando de te probra audio (cor
 A Troianis, qui habent multum laborem gratia tui:
 Sed eamus. hæc. a. postea mitigabimus, si quando Iupiter
 20 Dederit cælestibus dijs sempiternis
 Craterem statuere liberum (i. pro libertate adeptæ) in do-
 Troia expulsis bellicosis Achivis. (mibus*

ILIADIS HOMERI, AVT VII. COM-
 25 positionis argumentum.

- H**ELENO consulente, Hector prouocat Græcorū præ-
 stantissimum in singulare certamen. Nouem verò
 surgentibus sortitus est Ajax Telamonius: ipsosque, cum
 30 generosè decertassent, dirimunt præcones, vespere facto.
 10 Postridie cadauera sublata sepeliunt: & murum Græci ex-
 truunt: ob quod Neptunus indignatus est, Iupiterq; ipsis
 per noctem signa infausa futurorum ostendit.

35 ILIADIS HOMERI VII. COM-
 positio.

H. autem Ajax pugnavit cum solo solus Hectore diuo.

ITA.

Σ εἰπὼν πυλέων ἐξέευστο φαίδιμος ἔ-
 κτωρ·
 Τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρ' ἔκ' ἀδελφεός· ἐν
 δ' ἄρα θυμῷ
 Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχε-
 σαι (ἔπειτα)
 Ως δὲ πρὸς ναύτησιν ἐξυδόμενοι σὺν ἔδωκεν
 Οὐρον, ἐπὶν κεχάμωσιν ἐϋξέσῃσ' ἐλάτῃσι
 Πόντον ἐλαύνοντες, χαμάτῳ δ' ὑπὸ γῆα λέλωνται·
 Ως ἄρα τῷ τρώεσσι ἐξυδόμενοι σὺν φανήτω·
 Ενδ' ἐλέτῳ, ὁ μὲν ἦδ' ἀφ' ἱπποῖο ἀνακτος
 Ἀρνη ναιετάοντα μενέδιον, ὃν κορυμῆτης
 Γείνατ' ἀφ' ἱπποῖο καὶ φιλομέδουσα βοῶπις·
 Ἐκ τῶρ δ' ἠϊὼν ἡ βάλ' ἐγχεί' ὀξυόεντι
 Αὐχέν' ὑπὸ σφαλῆς ἐϋχάλκου· λῦσε δὲ γῆα.
 Γλαυκὸς δ' ἰωπολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 Ἰφίνοον βάλε δουεὶ κτ' κρατερῶν ὕσμίνῳ
 Δεξιὰ δ' ἔπειν ὅππ' ἀλμενον ὠκείων·
 Ωμον, ὁ δ' ἐξ ἰωπῶν χαμάδις πέσε, λῦτο δὲ γῆα.
 Τοὺς δ' ὥς οὕτως ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργείοις ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 Βῆ ῥα κατ' οὐλύμποιο κρητύων ἀΐξασα
 Ἰλιον εἰς ἱρῶν· τῇ δ' ἀπ' ἱπποῖο ὤρνυτ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκ χατιδῶν, τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 Ἀλλήλοισι δ' ὅτ' ἄγε συμαντέσθω παρὰ φηγῶν·
 Τὼ πρὸς τερπόμενοι πρὸς αἶψαν ἀνὰ δὲ Διὸς ὕψος Ἀπόλλων,
 Τίπῃ σὺ δ' αὖ μεμαῖα Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο
 Ἥλδης ἀπ' οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν,
 Ἥ ἵνα δὴ δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 Δῶς, ἐπεὶ οὐτοὶ τρώας ἀπολυμένους ἐλεαίρεις.
 Ἀλλ' εἴ μοι τι πῆδοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δῖοι τῆτα
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσὶν ἔκ μιν
 Ἰλίου ὄρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 Τμῖν ἀθανάτησι διαπρεδέειν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὖτις πρὸς αἶψαν ἀνὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ω δ' ἔστω ἑκάεργα, τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 Ἥλδον ἀπ' οὐλύμποιο μὲν τρώας καὶ ἀχαιούς.

Αλλ'

Ta locutus, portas egressus est illustris Hector:

Cum eo autem simul Alexander iuit frater:
adeoque in animo

5 Amboparati erant praeliari: & pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dedit
Ventum secundum postquam defatigati fuerunt politis abietibus
Pontum remigantes: labore autem membra soluta sunt:
Sic hi Troianis desiderantibus apparuerunt.

10 Tunc interfecerunt, hi quidem filium Areithoi regis

In Arna habitantem Meneesthium, quem clauiger

Genuit Areithous & Philomedusa pulchra-oculis:

Hector autem Eioneum interfecit hasta acuta. (bra.

Ad cernicem sub galea ex-bono-ferro facta, soluit. a. mem-

15 Glaucus autem Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,

Iphinoum vulneravit hasta in forti praelio

Dexiadem, equos insilientem & veloces, (bra.

In humeros, hic. a. ex equis humi cecidit: soluta sunt. a. mem-

Hos autem postquam aduertit dea glauca Minerva

20 Arguios pereuntes in forti pugna,

Venit de Olympi verticibus properans

Ilium in sacrum: huic autem obuius ruit Apollo

Ex Pergamo conspiciatus eam: Troianis. a. optabat victoriam,

Inuicem autem hi occurrerunt apud sagum.

25 Hanc prior allocutus est rex Iouis filius Apollo:

Cur tu rursus studio-ardens Iouis filia magni

Venisti ab Olympo, magnus. a. te affectus induxit? huc ve-

An ut iam Danais pugna dubiam victoriam (nire,

Des? nam minime Troianos pereuntes miseraris:

30 Sed si mihi aliquid pareres, hoc multo stilus esset:

Nunc quidem dirimamus bellum & pugnam

Hodie: post hac rursus pugnabunt, donec finem

Troia assequantur: quandoquidem sic gratum est animo

Vobis immortalibus euertere hanc ciuitatem.

35 Hunc rursus allocuta est dea casta Minerva:

Ita sit o Apollo longe-operans: eadem. n. sentiens & ipsa

Veni ab Olympo ad Troianos & Achiuos.

Minerva & A.
pollo delibe-
rant de prelio
in praesentia
reprimendo.

Αλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαύσμεν ἀνδρῶν;

Τῷ δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ὑπόλλων·

Ἐκτορ ὅρσωμεν κρατερὸν μὲν ἔτι παπιδάμοιο,

Ἦν πινάπου δαναῶν προχαλέεσται οἰόθεν οἱ ἔτι;

Ἀντίβιον μάχεσθαι ἐν αἰνῇ δῆϊο τῆτι.

Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες ἀχαιοὶ

Οἷον ἐπὶ ῥοσείαν πολεμίζειν ἔκτορι δίῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδθησε δεὰ γλοιοκῶπις Ἀθλῶν.

Τῶν δ' ἔλεν ἔτι παρὰ μοιο φίλῳ πῶς σωθετο θυμῷ.

Βουλὴν ἦ ῥα θεοῖσιν ἐφύδαε μητιόωσι.

Στῆ ὅ παρ' ἔκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ ὅτι παρὰ μοιο, διὲ μῆτιν ἀτάλαντε,

Ἦ ῥα νύ μοι τί πίδοιο; (κασίγνητος δέ τοι εἰμί)

Ἀλλοις μὲν κῆδισον τρώας καὶ πάντας ἀχαιούς.

Αὐτὸς ὅτι προχαλέεσται ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,

Ἀντίβιον μάχεσθαι ἐν αἰνῇ δῆϊο τῆτι.

Οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα δαεῖν καὶ πότμον ὀπιπτεῖν.

Ὡς γὰρ ἔγων ὅπ' ἀκουσα θεῶν αἰετῶν ἡμετέρων.

Ὡς ἔφατ'· ἔκτορ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.

Καί ῥ' ἐς μέσσην ἰὼν, τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,

Μέσσην δούροδ' ἐλὼν. τοὶ δ' ἰδρυῶνθησαν ἅπαντες.

Καθ' οἷον ἀγαμέμνων εἶσεν ἐὺκνήμιδας ἀχαιούς,

Καθ' οἷον ἄρ' Ἀθλῶν αἶψα τε καὶ ἀργυρότοξ' ὑπόλλων

Ἐξέδῳ, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπῶσι,

Φηγῶν ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς διὸς αἰγόχοιο,

Ἀνδράσι τερπόμενοι. τῷ δ' ὅτι σίχες εἶατο πυκναί,

Ἀσπίσι καὶ κορυθαῖσι καὶ ἐγχεσὶ πεφεικῆαι.

Οἷον ὅτι ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον * ἐπὶ φειξ

Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὕψ' αὐτῆς.

Τοῖσι ἄρα σίχες εἶατ' ἀχαιῶν τε τρώων τε

Ἐν πεδίῳ· ἔκτορ δ' ἔμετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

Κέκλυτέ μευ τρώες καὶ ἐὺκνήμιδες ἀχαιοί,

Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ὀρκία μὲν κρονίδης ὑψίζυγος ἐκ ἐτέλεσεν,

Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν.

Εἰσὶν κεν ἢ ὑμεῖς τρώϊω εὐπυρρον ἔλητε,

Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε πόντο πόροισιν.

κ. ἐπιφειξ

γμιν

Sed age, quomodo cupis pralium sedare Virorum?

Hanc rursus allocutus est rex Iouis filius Apollo:

Hectoris commoveamus validum robur bellicosi,

Si quempiam forte Græcorum provocabit seorsum solus.

5 *Aduersum se ut pugnet in graui pugna.*

Hi autem admirati bene armati Achii,

Solum aliquem incitent pugnare cum Hectore diuino.

Sic dixit, nec non paruit dea glauca Minerva.

Horum .a. Helenus Priami charus filius intellexit animo

10 *Consilium, quod dijs placuit consultantibus.*

Stetit .a. apud Hectorem profectus, & ipsum Verbum allo-

Hector fili Priami, Ioni consilio par, (cutus est:

Nūmne mihi aliqua in re pareas? (frater .a. tibi sum)

Alios quidem sedere fac Troianos & omnes Achiuos:

15 *Ipse autem prouoca Achiuorum quisquis optimus est,*

Aduersum te ut pugnet in graui pugna.

Nondum .n. tibi fors fatalis est mori & fatum tuum sequi.

Sic enim ego vocem audiui deorum immortalium.

Sic dixit: Hector .a. rursus gausus est Valde, sermone au-

20 *Et in medium procedens Troian. cohibebat phalanges, (dico:*

Media hasta accepta: hi autem resederunt omnes.

At Agamemnon sedere fecit bellicosos Achiuos:

Et Minerva, & argenteum arcum habens Apollo

Sederunt, auius similes Vulturibus,

25 *Fago super alta patris Iouis agidem gestantis,*

Viris delectatis: horum autem acies sedebant densa,

Scutis & galeis (lucentes) & lanceis horrentes:

Qualis autem Zephyro diffunditur per mare horror,

Insurgente recens, nigrescit autem mare sub illo:

30 *Sic ordines sedebant Achiuorumq; Troianorumq;*

In campo: Hector autem inter utrosq; locutus est:

Audite me Troiani & bene ocreati Achii,

Vt dicam quæ me animus in præcordijs iubet (dicere)

Fædera quidem Saturnides sublimis non perfecit:

35 *Sed mala excogitās molitur (v. ad finem perduct) Vtriusq;*

Donec vel vos Troiam bene turritam capiatis,

Vel ipsi apud naues domemini pontigradas.

Helenus He-
ctorē monet,
vt Græcorum
quemuis pro-
uocet ad sin-
gulare certa-
men.

Hector Gra-
cos prouocat
ad singulare
certamen.

Τμῖν μὲν γ' ἔασιν ἀρίστῃς παναχαῖων,
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀνώγει,
 Δεῦρ' τῷ ἐκ' ἱππάντων πρῶτος ἔμμεναι ἔκτορι δῖῳ·
 Ωδε ὃ μὲν θέομαι, ζεὺς δ' ἄρ' ἐμ' ὀπιμαῖτος ἔστω,
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κτεῖν ἔλῃ ταναηκέϊ χαλκῷ,
 Τάχα συλήσας, φερέτω κοίλας δὴ νῆας,
 Σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 Τρῶες καὶ τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντων.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος ὑπὸ λῶν,
 Τάχα συλήσας, ὅσω ποτὶ ἴλιον ἱρῶ,
 Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν ὑπὸ λῶν ἑκάτοιο·
 Τὸν δὲ νέκυν ὀπὶ νῆας εὐσέλμοις σποδῶσω,
 Οφρα ἔταρχύσωσι κερηκομόωντες ἄχαιοί.
 Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ὅπῃ πλατείῃ ἐλησπόντῳ.
 Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνδρώπων,
 Νηὶ πλυκλήϊδι πλέων δὴ οἶνοπι πόντον,
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλα κατεθνεῖδος,
 Ον περ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος ἔκτωρ.
 Ως ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέε' οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ως ἔφατ'· ὁ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχλύοντο σιωπῇ,
 Αἰδεῖσθαι μὲν ἀνῆνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Οὐδὲ δὲ δὴ μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
 Νείκεϊ ὀνειδίζων, μέγα δ' ὄσονα χίζετο θυμῷ·
 Ὡ μοι ἀπειλητῆρες, ἀχαιῖδες, ἐκέτ' ἄχαιοί·
 Ἡ μὲν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 Εἰ μὴ τις δαναῶν νῦν ἔκτορ ἢ ἀντί ἢ εἴσιν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα χύνοιθε,
 Ἡμενοὶ αὖτις ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὖτως·
 Τῷδε δ' ἐγὼν αὖτις ἔωρήσομαι· αὐτὰρ ὕψρ' ἔθεν
 Νίκης πεῖρατ' ἔχοντα ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ως ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 Ἐνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἐκτορ ἢ ἐν παλάμῃσιν, (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν)
 Εἰ μὴ ἀνὰ ξαντες ἔλον βασιλῆες ἀχαιῶν,
 Αὐτὸς τ' ἀπείδης δρυκρείων ἀγαμέμνων
 Δεξιτερῇς ἔλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Αφραίνεις μενέλαε διοτρεφέες· οὐδέ τις σε χεῖρ

Ταύτης

- Quoniam vobis sunt proceres omnium Graecorum:
 Eorum nunc quemcumq; animus mecum pugnare iubet,
 Huc Veniat ex omnib. ppugnator, Et sit cum Heet. diuino.
 Sic. & aio: Iupiter autem nobis super (hac re) testis adsit:
 5 Si quidem me ille interficiat protenso (v. longo) ferro,
 Armis expoliens ferat ea concavas ad naues:
 Corpus autem meum domum reddat rursus, Et ignem me
 Troiani & Troianorum uxores sortiri-faciant mortuum
 Si .a. ego hunc interfecero, detq; mihi gloriam Apollo,
 10 Arma adimens, feram ea ad Ilium sacrum,
 Et suspendam ad templum Apollinis longè iaculantis.
 Hunc autem mortuus ad naues benè transtratas reddam,
 Ut ipsum sepeliant capite-comati Achiui:
 Tumulumq; ei extruant ad latum Hellespontum.
 15 Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
 Naue transtrata nauigans in nigrum pontum,
 Viri quidem hoc monumentum etiam diu defuncti:
 Quem olim pstantem fortitudine interfecit illustris Hector,
 Sic olim aliquis dicet: mea .a. gloria nunquam peribit.
 20 Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:
 Verebantur quidem rennuere: timebant autem suscipere.
 Tandem vero Menelaus surrexit & dixit,
 Conuitio exprobrans: Valde autem suspirabat animo,
 Heu mihi minaces Achiua, neq; amplius Achiui,
 25 Sanè dedecus haec erunt magis magisq; graue (v. graui de
 Si nullus Dana. tam Heet. obuius eat: causa grauiter)
 Sed vos quidem omnes aqua & terra fiatis (i. moriamini)
 Sedentes ibi singuli excordes, (v. integri) inglorij ita.
 Aduersus istum autem ego ipse armabor: sed superne
 30 Victoria termini tenentur inter immortales deos.
 Sic fatus, induebat arma pulchra.
 Tunc tibi Menelae apparuisset vite finis
 Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat,
 Nisi surgentes inhibuissent te reges Achiuorum,
 35 Ipseq; Atrides latè dominans Agamemnon,
 Per dextram prehendisset manū, Verbumq; dixisset & cōpel-
 Insanis, Menelae nobilissime, nec tibi opus est (lasset)

Menelaus cer-
 tamen susci-
 pere vult.

Agamemnon
 Menelaū cō-

Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴχθυο κηδόμενός τ' ὦρ.
 Μηδ' ἔδελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
 Εκτοὶ παριαμίδης, τὸν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι,
 Καὶ δ' ἀχλεὺς τέτω γε μάχη ἐνὶ κυδιανείῃ
 Ἐρρίγ' ἀνὰ βολῆσαι, ὅτ' ὦρ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴδω ἰὼν μὲν ἔθνη ἑταίρων.
 Τούτω δὲ πρῶτον ἄλλον ἀνὰ σήπουσιν ἀχαιοί·
 Εἴτ' ὦρ ἀδείης τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόδοι ἔς' ἀκόρητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψαι, αἶκε φύγησι
 Διῆου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς διήιοιότητος.

3

10

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφείοι φρένας ἥρωες,
 Αἰσῖμα παρῆπών, ὃ δ' ἐπέειπε τοῖς μὲν ἔπειτα
 Γηθόσσωοι δερσάποντες ἀπ' ὤμων τείχε' ἔλοντα.
 Νέστωρ δ' ἀρχείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν.

15

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιίδα γαῖαν ἰχάνει·
 Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρον ἰσπηλάτα πηλεὺς,
 Ἐσθλὸς μυρμιδόνων βουληφόρος ἦδ' ἀγορητής,
 Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγνήδεεν ὅτι ἐνὶ οἴκῳ,
 Παίτων ἀρχείων ἐρέων χυεῖν τε τόκον τε·
 Τοὺς νῦν εἰ πῶς ὄσοντας ὑφ' ἑκτοὶ πάντας ἀκούσει,
 Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖσαι,
 Θυμὸν ὑπὸ μελέων δαῦσαι δόμον αἴδος εἴσω·
 Αἶψά μ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφ' ἑλάνθοντι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι πύλιοί τε καὶ ἀρχαῖοι ἐγχεσόμενοι,
 Φείας παρ' τείχεσιν, ἱερδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Τοῖσι δ' ἐρδ' ἀδελίων πρῶτος ἴστατο, ἰσάτεσθαι φῶς,
 Τείχε' ἔχων ὅμοισιν ἀρηϊθόοιο ἀνὰ κτος·
 Δίου ἀρηϊθόου, τὸν δ' ἰκλήσιν κορυμήτῃ,
 Ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυμναῖκες,
 Οὐδ' ἐκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μάχεσθετο δουεὶ τε μακρῶ,
 Ἀλλὰ σιδηρεῖη κορυμνὴ ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν λυκόοργος ἔπεφνε δόλω, οὐτι κράτει γε,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορυμνὴ οἱ ὀλεθρον
 Χρᾶσμε σιδηρεῖη, πρὶν γὰρ λυκόοργος ὑπεφθᾶς
 Δουεὶ μέσον ὠρόνησεν· ὃ δ' ὑπὶ σφ' οὐδεὶ ἐρείσθη,
 Τείχε' ἔχων ἐξενδείξε τά οἱ πόρε χεῖλεσθ' ἄρης.

20

25

30

35

Καὶ

Hectore con-
gredi prohi-
bet.

- Hac dementia: contine te dolens quamuis.
Neq; Velis propter istam contentionem te meliori cum viro
Hectore Priamide, quem horrent & alij, (pugnare,
Et vero Achilles hunc in pugna gloriosos-viros-reddente
5 Metuit occurrere, qui te multo fortior est.
Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:
Huic autem propugnatorem altum excitabunt Achivi:
Quamuis intrepidus sit, & quamuis belli sit insatiabilis,
Existimo tamen eum libenter genu flexurū (i. quieturū) sē
10 Sauro ex bello, & graui pugna. (effugerit
Sic fatus, a sententia deduxit fratris mentes heros
Reſta monens: hic autem paruit: huius quidem postea
Latī famuli ab humeris arma abstulerunt.
Nestor autem inter Græcos surrexit & dixit:
15 Proh facinus, certē magnus luctus Achaidem terrā occu- Nestor Græ-
Certē valde plorabit senex equitator Peleus, (pat. cos obiurgat,
Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator: qui cum He-
Qui olim me interrogans valde letabatur sua in domo, ctore congre-
Omnium Achiuorum inquirens patresq; filiosq;. di non au-
20 Hos si nunc formidantes Hectorem omnes audierit, deant.
Sape immortalibus dilectas manus sustulerit,
Anima e membris, ut descendat domum Plutonis intra.
Vtinam enim o Iupiterq; pater & Minerva & Apollo,
Aetate florere, sicut quando ad rapidū Celadontē pugna-
25 Congregati Pylīq; & Arcades hastis-Stentes, (bant
Pheæ apud muros, Iardani circa fluentia.
Inter hos autem Ereuthalion primarius stabat diuinus vir,
Arma gestans humeris Areithoi regis,
Nobilis Areithoi, quem cognomento Clauigerum
30 Viri appellabant, pulchre q; cincta mulieres:
Quoniam non arcubus pugnabat, hasta q; longa,
Sed ferrea claua perriumpbat agmina.
Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi & itaq;
Angusta in via, ubi claua non ei mortem
35 Arcebat ferrea: antē enim Lycurgus præueniens
Hasta medium transfodit: hic a. supinus solo stratus est,
Arma q; spoliavit, quæ ei dederat ferreus Mars:

Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μῦ' μῶλον ἄρη Θ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λυκδοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' ἐρδ' θαλίῳφι φίλῳ δερράποντι φορῶναι.
 Τοῦ δ' ὄρα τ' ἔχε' ἔχων περικαλίζετο παῖτας ἀείσοις.
 Οἱ δὲ μάλ' ἐπρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
 Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 Θάρσει ᾧ· χυρὴν ὅ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων,
 Καὶ μαχόμεναι οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος ἀδελῷ.
 Τὸν δ' ἠμήκιστον καὶ κέρτιστον κτάνον ἀνδρᾶ.
 Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο πατήρ Θ' ἐν δα καὶ ἐν δα.
 Εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Τῷ κε τάχ' ἀντήσῃε μάχῃς κορυθαίολ Θ' ἔκτωρ.
 Ὑμέων δ' οἳ ᾤεσιν ἀρίστῃες παναχμῶν,
 Οὐδ' οἳ περ φρονέως μέμαθ' ἔκτορ Θ' ἀντίον ἐλθεῖν.
 Ως νεέκεσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἄνεσαν.
 Ωρτο πολὺ παρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἐπ' αἴαντες δοῦναι ὅππαι μένοι ἀλκὴν.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενίδῃς καὶ ὀδύσῃος ἰδομενῆ Θ'
 Μηειόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρὶ φόντῃ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἄρϋπυλ Θ' δαίμον Θ' ἀγλαὸς υἱός.
 Ἀν' ὃ θόας ἀνδραμονίδῃς καὶ δῖοι Θ' ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷγ' ἔδελον πολεμίζειν ἔκτορι δῖῳ.
 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε γερῷι Θ' ἰσώπῳ τὰ νέστωρ.
 Κλήρω νῦν πεπλόαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν,
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς.
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶκε φύγησι
 Διῖτου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς διῖο τῆτος.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ κληῖρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη ἀγαμέμνον Θ' ἀτρεΐδαο.
 Λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 Ωδε δέ τις εἶπε σκενιδῶν εἰς ἔσανδον ἄρῳ.
 Ζεὺς πάτερ, ἢ αἴαντα λαχεῖν ἢ τυδέ Θ' υἱόν,
 Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο μυκῆνης.
 Ως ἄρ' ἔφην· πάλιν δὲ γερῷι Θ' ἰσώπῳ τὰ νέστωρ.
 Ἐκ δ' ἔδοξε κληῖρ Θ' κυνέης ὃν ἄρ' ἠδελον αὐτοῖ,
 Αἴαντος· κήρυξ ὃ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάτη,

ΔΕΞ

Et ea quidem ipse posteagebat ad praelium Martis.

At postquam Lycurgus in adibus senuit,

Dedit Ereuthalion dilecto seruo gestanda.

Illius hic arma habens prouocabat omnes fortissimos.

5 Hi. a. Valde tremebant & timebant, nec quisquam ausus
Sed me animus induxit audax, & pugnarem (fuit.

Confidentia sua: natu autem minimus eram omnium:

Et pugnabam cum eo ego: dedit. a. mihi gloriam Minerva.

Illum igitur procerissimum & fortissimum interfeci virū:

10 Magnus enim quidam iacebat extensus hinc atq; illinc.

Vtinam sic etate florerem: vires. a. mihi integrae essent,

Ideo citò occurreret praelio & variam cassidē habens Hector.

Vestrum. a. qui sunt praestantissimi omnium Graecorum,

Ne vos quidem alacriter parati estis Hectori obuiam ire.

15 Sic increpauit senex: hi autem nouem omnes surrexerūt.

Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon:

Post hunc vero Tydides surrexit fortis Diomedes:

Post hos autem Ataces strenuam induiti fortitudinem:

Post hos autem Idomeneus & affecla Idomenei

20 Meriones, similis Marti homicida:

Post hos autem Eurypylus Euaemonis illustris filius:

Surrexit & Thoas Andraemonides, & nobilis Vlysses:

Omnes hi volebant pugnare cum Hectorē nobili.

Inter hos autem rursus dixit Gerenius eques Nestor:

25 Sortem nunc mouete conuersi: qui sorte electus fuerit,

Iste enim iuuabit benè-armatos Graecos,

Et ipse suo animo iuuabitur, si euaserit

Pernicioso ex praelio, & periculoso certamine.

Sic dixit: hi autem sortem signauerunt singuli,

30 Et iniecerunt galea Agamemnonis Atrida.

Populi autem supplicabant, dijsq; manus eleuabant:

Sic autem aliquis dicebat suspiciens in caelum latum:

Iupiter pater (da) vel Ataci sortem-obuenire, vel Tydei

Vel ipsi regi ditissima Mycene. (filio,

35 Sic dixerunt: mouit autem Gerenius eques Nestor:

Exilijt autem sors galea quam volebant ipsi,

Nempe Aiace: praco. a. ferens per caelum & huius.

Græci nouem
cum Hectorē
congrēdi pa-
rati sunt.

Ajax sorte de-
signatur ad
certandum
cum Hectorē.

Δείξ' ἐν δέξια πᾶσιν ἀριστεύουσιν ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήαντο ἑκαστος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρον ἀν' ὄμιλον ἀπαύτη.
 Ὅς μιν ἐπιχράσας κυνέη βάλε φαίδιμος αἴας,
 Ἦτοι ὑπὸ χροῖδε χεῖρ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμβαλεν, ἄλγχι παρὰ σάσ.
 Γινῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

Τὸν μὲν παρ' πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμὸς, χαίρω ὅ καὶ οὗτος

Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησόμεν ἐκτορα δῖον.

Ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἀνέγῳ πολέμηϊα τάρχεα δύω,

τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε δι' κρονίωνι ἀνακτι

2. πιπύθων]. Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ τρώες * γε πύθωνται.

Ἦ καὶ ἀμφοδίλω, ἐπεὶ οὐ πῖνα δειδίμεν ἔμπη.

Οὐ γάρ τις με βίη γέκων ἀέκοντα δῖηται,

οὐδέ τ' αἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηϊδά γ' οὕτως

2. τετραφί- Ελπομαι ἐν σιλαμῖνι γυῖσθαι * τε τραφέμεν τε.

ἴδω

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ὄρνυτο δι' κρονίωνι ἀνακτι.

Ὡς δὲ πῖς εἵπε σκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ἄρῳ.

Ζεὺ πάτερ, ἰδὼθεν μεδέων, κύδισε, μέγιστε,

δὸς νίκην αἰάντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσσει.

Εἰ δὲ καὶ ἐκτορά τῳ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,

ἴσιν ἀμφοτέρωσι βίλω καὶ κῦδος ὁπάσων.

ὣς ἄρ' ἔφην. αἴας ὅ κορύσσει νόστοι χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσπετο τάρχη,

σάατ' ἐπειθ' οἷός τε πελώριθ' ἔρχεται ἄρης.

Ὅς τ' εἶπεν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας οὐς τε κρονίων

θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.

τοῖθ' ἄρ' αἴας ὄρτο πελώριθ' ἔρκος ἀχαιῶν,

Μειδιόων βλοσυροῖσι περσώπασιν· νέρθε ὅ προῖν

ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

Τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες.

Τρώας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπὲρ ἦλυθε γῆα ἑκαστον.

Ἐκτορεῖ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,

Ἀλλ' οὐ πῶς ἐπ' εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδυῖσθαι

Ἀψ. λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ περ χαλέπασατο χάρμη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρον σάκος ἠὲ τε πύργον,

χάλκεον, ἐπὶ αἰθέριον, ὃ οἱ τυχίθ' ἔαμε τεύχων,

Σκυτοτόμων

Ostēdit à dextra (incipiens) omnib. optimatib. Grecorum.
Hi autem non cognoscentes, reuenerunt singuli.

Sed quando iam ad illam peruenit ferens per cœtum ubiq;
Qui ipsam inscriptam galea iniecerat, nepe illustris Ajax,
5 Porrexit quidē manū: hic autem imposuit, prope astans.
Cognouit .a. sortis signum conspicatus: gausus est .a. animo:
Hanc itaque ad pedem suum humi iecit, dixit q̃:

O amici, sanē fors mea est, gaudeo autem & ipse
Animo, quoniam existimo, me victurum Hectora nobilem.
10 Sed agite, dum ego bellica arma induam,
Interim vos supplicate Ioui Saturnidæ regi
Tacite apud vos, ut ne Troiani audiant.
Veleſiā palam, quandoquidem neminē timemus omnino.
Non .n. aliquis me viribus saltem solens nolentem terreat,
15 Neq; propter imperitiā: nam neq; me rudem adeo
Puto in Salamine genitum educatumq; esse.

Sic dixit: hi autem supplicabant Ioui Saturnidæ regi,
Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum.

Impiter pater, Idæ præses, augustissime, maxime,
20 Da Victoriā Aiaci, & splendidam gloriā referre.
Si autem & Hectorē diligis, & curas ipsum,
Aequalem ambobus vim & gloriā præbe.

Sic dixerunt: Ajax autem armatus est fulgenti ferro,
Sed postquam omnia circa corpus induit arma,

25 Iuit postea, qualis ingens incedit Mars,
Qui it in-bellum ad viros, quos Saturnides (pugnare:
Propter animum-rodentem contentiōem robore commisit
Talis Ajax motus est magnus, Gallum Achiuorum,
Subridens terribili vultu: infernē autem pedibus

30 Ibat latē gradiens, quatens longam hastam.
Hunc .a. & Argiui valdē latabantur aspicientes:
Troianos autem tremor grauis incesit per mēbra singulos,
Hectoriq; ipsi animus in pectoribus palpitabat.
Sed non ampliū poterat subterfugere, neq; regredi

35 Retro copiarum in turbam, quoniam prouocarat certamine:
Ajax .a. cominūs accessit, ferēs scutū inſiar turris, (bricā:
Aerē, è 7. hoī-corū-factū, quod ei Tycheus elaborarat fa-
Coria-

Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, * ὕλη' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Ως οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπὶ αἰθέριον,
 Ταύρων ζατρεφέων, ὅππῃ δὲ ὄγδον ἤλασε χαλκόν.
 Τὸ πρὸς δὲ σέρνοιο φέρων τελαμώνι Θ' αἶας
 Στήρ' αὖ μάλ' ἔκτορ Θ' ἐγγυς, ἀπειλήσας ὃ πρὸς σπύδα. 5
 Ἐκτορ, νυῦ μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἴῳ δὲν οἴῳ
 Οἴοι καὶ δαναοῖσιν ἀφιστῆες μετέασι,
 Καὶ μετ' ἀχιλλῆα ρηξέωρα, θυμολέοντα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομύσσειας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. 10
 Ἡμεῖς δ' εἰ μὲν τυτοῖοι οἱ αὖ σέθεν ἀντιάσμεν,
 Καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς σέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ
 Αἴαν διοχρεῖς, τελαμώνιε, κοίραν ἐλαῶν,
 Μήπῃ μὲν ἡὔτε παιδὸς ἀφαιροῦς πειρήτιζε, 15
 Ἡὲ γυναικὸς, ἡὲ κ' οἴδεν πολέμητ' ἔργα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν δ' οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε.
 Οἶδ' ὅππῃ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλέω, τό μοι ἐστὶ ταλαύεινον πολέμιζεν.
 Οἶδα δ' ἐνὶ σαρδίῃ δῆϊω μέλπεσθαι ἄρηι.
 Οἶδα δ' ἐπαύξας μόθον ἱσπῶν ὠκειάων.
 Ἀλλ' οὐ γὰρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοῖς τόν ἐόντα
 Λάτρη ὅππῃ δ' ὄσας, ἀλλ' ἀμφαδὼν, αἴ κε τύχοιμι.
 Ἡ ῥά· καὶ ἀμπεπαλὼν πρὸς εἰ δολιχόσκιον ἔγχος, 25
 Καὶ βάλεν αἶαντος φειδὼν σάκος ἐπὶ αἰθέριον,
 Ἀκρότατον κτ' χαλκόν, ὅς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Εξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής.
 Ἐν τῇ δ' ἐβδιδμάτῃ ῥινῶ χέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας διοχρεῖς πρὸς εἰ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάτισε ἴσθιν. 30
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἰρήρεισο.
 Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαίῳ διάμνησε χιτῶνα
 Ἐγχος. ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλδύατο κῆρα μέλαιναν.
 Τὼ δ' ἐκασταμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 35
 Σωρ' ἐπεσον, λείοισιν ἐοικότες ὠμοφάροισιν,
 Ἡ συσὶ καὶ ποροισιν, τῇ δ' ἐπὶ δέν Θ' ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης

Coriariorum praestantissimus in Hyla ades habitans.

Qui fecit scutum varium, septē-bubulis-pellibus constans
Taurorum saginatorū: octauum. a. induxit es. (i. laminam

Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax, (ferream.)

5 Stetit valde prope Hectorem, minatusq; allocutus est:
Hector nunc quidem manifeste cognosces cum solo solus,

Aiacis cum
Hectore pu-
gna.

Quales etiam Danais optimates intersunt, (leonino

Et prater Achillem virorum ordines perumpentem, animo

Sed hic quidem in nauibus curuas-puppes-habentib. mari-

10 Iacet iratus Agamemnoni pastori populorum: (Gadis

Nos autem sumus tales, qui tibi obuiare possumus,

Et multi: sed ordine pugnam & praelium,

Hunc autem rursus allocutus est ornata-galea Hector:

Ajax nobilis Telamonie princeps populorum,

15 Ne me tanquam puerum imbecillem tenta,

Vel mulierem, qua nescit bellica opera.

Sed ego bene noui pugnareq; cadesq; virorum,

Scio ad dextram, scio ad sinistram mouere scutum

Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare,

20 Scio autem in praelio-statario sauo canere Marti:

Noui etiam insilire in pugna in equas celeres.

Sed enim non te solo ferire talem existentem

Clam circumspiciens, sed palam, si assequi-potuerō.

Dixit & vibrans proiecit longam lanceam, (factum

25 Et percussit Aiacis ingens scutum ex-septē-pellibus-boum-

Summam iuxta laminam-aream, qua octaua erat in ipso,

Sex. a. per pellium-plicas penetravit findēs hasta indomitā:

In septima autem pelle haesit. secundus rursus

Ajax nobilis emisit longam hastam,

30 Et percussit Priamidae ad clypeum &ndiq; equalem:

Clypeum quidem penetravit lucidum fortis hasta,

Et per thoracem ingeniosè factum infixa est,

E regione autem iuxta ile discidit loricam

Hasta: is autem inclinatus est, & vitauit mortem nigram,

35 Hi autem euellentes longas hastas manib. simulambo,

Congressi sunt leonibus similes crudiuoris,

Vel suis apri, quorum robur non imbecille.

Priami-

25. διαπερὶ

Πειραμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὕτως δουρεῖ
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴης δ' ἀσπίδι νύξεν ἐπάλμενθ', ἢ ὅ * διὰ περ
 Ἡλυθεν ἐγχείη· συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 Τμήδω δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκίνηεν αἶμα.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίοιθ' ἔκτωρ.
 Ἀλλ' ἀναχασάμενθ' λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχυνώ τε, μέγαν τε.
 Τῷ βάλεν αἶαντος δεινὸν σάκος ἐπ' αἰσέοιοι,
 Μέσσω ἐπομοάλιον· περὶ ἤχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 Δάτερθ' αὖτ' αἶας πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας,
 Ἡκ' ὀπιδινήσεις, ἐπέρισε ὅϊν' ἀπέλεθρον.
 Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γυνάθε· ὃ δ' ὕππιθ' ἔξεταυύθη,
 Ἀσπίδι ἐγχειμφοθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὥρῳπεν ἀπόλων.
 Καὶ οὐ κε δὴ ξιφέας' ὀλοχεδὸν οὐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἐκαὶ ἀνδρῶν
 Ἡλθον, ὃ μὲν τρώων, ὃ δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ ἰδῶθ', πεπνυμένω ἄμφω.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα χέδον, εἶπέ τε μῦθον
 Κήρυξι ἰδῶθ' πεπνυμένε, μήδεα εἰδὼς.

Μηνέπιδε φίλω πολεμίζετε, μὴ δὲ μάχεσθον.
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἀμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 Νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγασθὸν καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιθ' αἶας,
 Ἰδῶ, ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι.
 Αὐτὸς γὰρ χάριμ' ὡρκαλέσασθαι πάντας ἀΐσοις.
 Ἀρχέπω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴ πορ ἀν' ὅσσ'·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίοιθ' ἔκτωρ.
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγας δῶς τε βίλω τε,
 Καὶ πινυτῶ· περὶ δ' ἐγχεί ἀχαιῶν φέρτατός ἐστι.
 Νῦν μὲν παυσώμεθα μάχης καὶ δηϊοτήτης,
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχισόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 Νύξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγασθὸν καὶ νυκτὶ πιδέσθαι,
 Ὡς σὺτ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶς,

Σούς

- Priamides quidem postea medium scutum laesit hasta,
 Neq; perrupit ferrum: reflexa est autem ei cuspis.
 Ajax autem clypeum percussit insiliens, & penitus
 Transiit hasta, repressit autem ipsum irruentem:
 5 Casim. a. cervicem laesit, ater autem exiliebat sanguis,
 Sed non sic quidem cessavit a pugna galeae motor Hector,
 Sed retrocedens lapidem accepit manu forti,
 Iacentem in campo, nigrum, asperumq; magnumq;
 Eo percussit Aiace ingens scutum 7. pellib. boum-constans.
 10 Medium ad ombonem: circumsonuit autem es.
 Secundus autem Ajax multo maiorem lapidem eleuans
 Misit contorquens: adhibuit autem vim immensam:
 Intra autem scutum fregit percutiens rotundo lapide.
 Labefactavit. a. ei dilecta genua: is autē supinus extēsus est
 15 Scuto inherens: hunc autem statim erexit Apollo.
 Et iam ensibus cominus vulnerassent (se inuicem)
 Nisi pracones Iouis nuncij atque virorum,
 Venissent, alter quidem Troianorum, alter vero Achiuorum
 Talhybiusq; & Idaeus, prudentes ambo. (loricatorū.
 20 In medio. a. amborum sceptrasustulerunt, dixitq; verbum
 Preco Idaeus prudentia consilia sciens:
 Ne amplius filij dilecti bellate, neque pugnetis,
 Vtrunq; n. Vestrum diligit tempestatum-author Iupiter,
 Ambo. a. bellatores estis: quod quidem etiam scimus omnes.
 25 Nox vero iam adest, bonum quoq; nocti parere.
 Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax
 Idae. Hectorem hac iubete loqui.
 Ipse enim pugna prouocauit omnes procere.
 Incipiat: & ego valde parebo, siquidem ipse.
 30 Hūc. a. rursus allocutus est magn' casside. varia Hector
 Ajax, quando tibi dedit deus magnitudinemq; viresq;
 Et prudentiā: inter vero Achiuos hasta praestantissimus est
 Nunc quidem cessemus a praelio & certamine
 Hodie: posthac rursus pugnabimus, donec Deus
 35 Nos dirimat, det autem alterutris victoriam.
 Nox iam adest: bonum & nocti parere:
 Vt tu latifices omnes apud naues Achiuos,

Tuosq;

Σούς τε μάλιστ' ἔτας, καὶ ἑταίροις οἳ τοι ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κτ' ἄστυ μέγα παριάμοιο ἀνάκτορος
 Τρώας ἐϋφρονέω καὶ τρώϊδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἵ τε μοι δ'ιχόμενα δαΐον δύσσονται ἀζῶνα.
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἀμφω,
 Οφρα πὺς ὧδ' εἴησιν ἀχαιῶν τε τρώων τε,
 Ἡ μὲν ἐμαρνάδην εἶδος περ θυμοβόροιο,
 Ἡ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαχον ἀφθιμήσαντε.

20. ἐϋτμήτω Ως ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 Σὺν κολοῦν τε φέρον καὶ * ἐϋδμήτῳ τελαμώνι.
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
 Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μῦθ' ἑλὼν ἀχαιῶν
 Ἡ δ' ὁ δ' ἐς τρώων ὁμαδὸν κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν
 Ως εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα παρσιόντα,
 Αἴαντος παρφυρόντα μὲν Θ καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον ἐῖ).
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρείδῃο γήοντο,
 Τόισι δὲ βουῶν ἱέρδσεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων
 Αρσενά, πενταέτηρον, ἑρμενέϊ κρονίωνι.
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὀπισθεμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Οπῆσαν τε περ φραδέως. ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δῶτα,
 Δαίνυντ', * οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαυτὸς εἵσης.
 Νώτοισι δ' ὅλαντα διλωκέεσσι γέραςεν
 Ἡρώς ἀτρείδης δῖρυκρείων ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι Θ καὶ ἐδητύ Θ ἐξέρον ἔντο,
 Τόις δ' ἔργων πάμ. πρῶτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρῶτον ἀρίστη φαίνετο βουλή.
 Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Ατρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες πινυαχαιῶν,
 Πολλοὶ γὰρ τεθναῖσι καρηκομόωντες ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν αἶμα κελευνδὸν ἐϋρροὸν ἀμφὶ σκάμανδρον
 Εσκέδασ' ὀξὺς ἄρης, ψυχὰ δ' αἰδὸςδε κατῆλθον.
 Τῷ σε χεὶ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοὶ ποῦσαι ἀχαιῶν,
 Αὐτοὶ

Tuosq; maxime ciues: & socios qui tibi adsunt:

At ego in ciuitate magna Priami regis

Troianos latificem, & Troianas longis-vestibus-ornatas,

Quæ pro me supplicantes, diuinum egredientur certamen.

5 Dona vero age mutuo incluta demus ambo,

Vt aliquis sic dicat Achiuorumq; Troianorumq;

Profecto pugnabant pro contentione animum-rodente,

Et iterum in amicitia separati, sunt conciliati.

Sic utiq; locutus dedit ensem argenteis clauis distinctum,

10 Cum vaginaq; offerens, & artificiose facta corrigia.

Ajax autem balteum dedit puniceo-colore splendidum.

Hi autem dirempti, hic quidem ad exercitum Achiuorum

Ibat, alter. & ad Troia. multitudinem iuit. hi. a. gauisi sunt,

Postquam viderunt viuumq; & sospitem aduenientem,

15 Atacis elapsam fortitudinem & manus inuictas.

Et deduxerunt ad ciuitatem, desperantes saluum esse.

Aiacem rursus ex altera parte bene armati Achii

Ad Agamemnonem nobilem duxerunt latum Victoriâ.

Hi autem quando iam ad tentoria Atride venerunt,

20 20 Iis bouem sacrificauit Rex Virorum Agamemnon

Marem, quinquennem potenti Saturnide.

Huc excoriarunt, appararuntq; et ipsum dissecuerunt totum.

Minutimq; inciderunt rite, infixeruntq; verubus,

Assuruntq; accurate, detraxeruntq; omnia.

25 25 Sed postquam cessarunt a labore, pararuntq; conuiuium,

Epulati sunt, nec in aliquo animus indignit conuiui equa-

Tergi partibus autem Aiacem longis honorauit (li.)

Heros Atrides late dominans Agamemnon.

Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

30 30 His senex primus omnium texere cepit consilium,

Nestor: cuius & antea optimum apparuerat consilium

Qui ipsis bene sapiens (v. benignus) concionatus est, &

Atride, & ceteri optimates Achiuorum (dixit:

Multi enim mortui sunt comati Achii,

35 35 Quorum nunc sanguine atrum circa limpidum Scamand.

Diffudit asper Mars, antea a. in-infernum descenderunt;

Itaq; te oportet bellum quidem prima luce sedare Achiuorum.

Agamemnon
duces
excipit.

Nestoris ora-
tio de lepli-
edis mortuis
construendo
que muro.

Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
 Βασί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ * καὶ τι κήομεν αὐτὰς
 Τυτθὸν * ἀπὸ παρὲν νεῶν, ὥς κ' ὅσέα πυλὸν ἔκαστος
 Οἶκα δ' ἄγῃ, ὅταν οὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρρῷ ἔνα χεύομεν ἐξαγαρόντες,
 5 Ἀκριτον * ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείκομεν ὄγκῳ.
 Πύρρῳις ὑψηλῆς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 10 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν ἐδ' ἀραρυῖας,
 Οφρα δι' αὐτῶν * ἰσπηλασίη ὁδὸς εἴη·
 15 Ἐκτοθεν ὅ βαρύναν ὀρύξομεν ἐγλύθι πάφρον
 Ηγ' * ἰσποῖς κ' λαδὸν ἐρυκτοὶ ἀμφὶς ἔῃσαι,
 Μὴ ποτ' ἐπιβείσῃ πόλεμος τρώων ἀγερῶχων.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορῇ χέρετ' ἱλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
 20 Δεινὴν τε τσηχῆα, παρὰ παριάμοιο θυρήσι·
 Τοῖσι δ' ἀντίῳ πεπνυμένῳ ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Κέκλυτέ μευ τρώες, καὶ δάρδανοι, ἡδ' ὀπίκουροι,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Δεῦτ' ἄγετ', ἀργείῳ ἐλένῳ καὶ κτήμασ' ἀμ' αὐτῇ
 25 Δώομεν ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νυῦ δ' ὄρκια παρὰ
 Ψάσάμενοι μαχόμεθα· τὰ δ' ἐνὺπὶ κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομεν ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε,
 30 Ἡ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Διὶ θεῷ ἀλέξανδρῳ ἐλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 Ος μιν ἀμειβόμενῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 35 Ἀντίῳρ, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 Εἰδ' ἔτεδον δὴ τῷτον ὑπὸ στυγερῆς ἀγορεύεις,
 40 Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τρώεσσι μῦθ' ἰσποδάμοις ἀγορεύσω·
 Αντικρὺ δ' ὑπόφημι, γυναικῶν μὲν ἐκ' ὑποδάσω·
 Κτήματα δ', ὅσσ' ἀρόμεναι ἐξ ἄρχῃς ἡμέτερον δῶ,
 45 Πάντ' ἐθέλω δοῦναι καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
 Ἡ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 50 Δαρδανίδης παριάμος θεόφιν μῆστ' ἀτάλαντος,
 Ος σφιν εὐφρονέαν ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτέ μευ τρώες, καὶ δάρδανοι, ἡδ' ὀπίκουροι,

Οφρ'

Nos ipsi Verò congregati aduehamus huc cadauera
Bobus & mulis, & comburamus ea
Paulo longè ante naues, ut ossa filiis quisque
Domum ducat. quando iterū reuertemur in patriam terrā.

5 Tumulum autem circa pyram unum congeramus progressi,
Indiscretam, extra campum: apud. a. ipsum adificemus citò
Turres altas, propugnaculum nauiumq; & nostrum ipsorum.
In ipsis Verò portas faciamus bene aptatas, (i. solidas,)
Ut per ipsas equestris (i. currib. educendis) Via sit:

10 Exterius autem profundam fodiamus propè fossam,
Quæ equos & populum prohibeat circum existens.
Ne quando ingruat bellum Troianorum superborum.

Ita dixit: illi autem omnes approbarunt reges.

Troianorum item concio facta est Troia in arce summa

15 Formidolosa, turbulenta, apud Priami fores.

Hic autem Antenor prudens incepit concionari:

Audite me Troiani & Dardani & auxiliarij.

Ut dicam quæ me animus in pectoribus inber: (i. dicere)

Eia agite, Argiuam Helenam, & opes cum ipsa

20 Reddamus Atridis abducend. nunc. a. fœdera fida

Fallentes pugnamus quare nihil utile nobis

Spero perfectum iri, nisi fecerimus ita.

Hic quidem sic locutus resedit, inter. a. hos surrexit

Nobilis Alexander Helena maritus pulchricome,

25 Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est.

Antenor, tu quidem non mihi grata hac dixisti.

Novisti & alium sermonem meliorem hoc excogitare:

Si autem Verè hunc serio dicis,

Certè iam demum tibi dij mentem ademerunt ipsi.

30 Sed ego ad Troianos bellicosos concionabor:

Diserte Verò nego: Sxorem quidem non reddam:

Opes Verò quasq; abduxi ex Argo nostram domum

Omnes volo dare, atq; etiam ex adibus alias adiungere.

Hic quidem sic locutus consedit: inter hos. a. surrexit

35 Dardanides Priamus, deo consultarius similis,

Qui ipsis bene-sentiens concionatus est & dixit:

Audite me Troiani, & Dardani, & auxiliarij.

Antenor cen-
set belli prae-
cidere causā.

Quid Paris vult
saluus regnet
viuaq; bea-
tus, cogi pos-
se negat.

Priami Verba

7 9

Οφρ' εἶπα τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 * κτ' πτόλιν Νυῦ μὲν δόρπον ἔλεσθε * κτ' στρατὸν ὡς τοπάρθ' ὦρ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρηγῶσθε ἑκάστος.
 Ἡῶθεν δ' ἰδὼθ' ἵτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰπέμεν ἀτρεΐδης· ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶκ' ἐθέλωσι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσιχέθ', εἰσὺκε νεκρὸς
 Κήομεν, * ὕστερον αὖτε * μαχισόμῃ, εἰσὺκε δαίμων
 22. Κείομεν, 22. μαχισό-
 μείδ', Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 10. Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κτ' στρατὸν ἐν τελέεσσιν.
 Ἡῶθεν δ' ἰδὼθ' ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τῆς δ' εὖρ' εἰν ἀργεῖ δαναῶς δεράποντας ἄρηθ',
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ ἀγαμέμνονι. αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 15. Στὰς ἐν μέσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ.
 Ατρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
 Ἡνώγει παρίαμός τε καὶ ἄλλοι τρώες ἀγαυοί.
 Εἰπεῖν, αἶκ' ὦρ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γήρυτο,
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 20. Κτήματα μὲν ὅσ' ἀλέξανδρ' ἔκοιλης ἐνὶ νηυσὶν
 Ἠγάγετο τροίλῳ δ', ὡς πρὶν ὥφελ' ἀπολέσθαι,
 Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ὀπιθεῖναι.
 Κουειδίλῳ δ' ἄλοχον μενελάου κυδαλίμοιο
 25. Οὐ φησὶν δῶσθαι· ἢ μιν τρώες γε κέλονται.
 Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγει εἰπεῖν ἔπος, αἶκ' ἐθέλητε
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσιχέθ', εἰσὺκε νεκρὸς
 Κήομεν, * ὕστερον αὖτε * μαχισόμῃ, εἰσὺκε δαίμων
 28. Κείομεν, 28. μαχισό-
 μείδ', Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγέροντο σιωπῇ.
 30. Οφείδῃ μετέειπε βολὴν ἀγαθὸς διομήδης,
 Μήτ' ἄρπυιαι νυῦ κτήματ' ἀλεξάνδροιο δεχέσθαι,
 Μήθ' ἐλένλω. γινώσκον δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 Ὡς ἦδη τρώεσσι πᾶσι πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀπίσθην ἦες ἀχαιῶν,
 35. Μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεθ' ἱπποδάμοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' ἰδὼν περσέφῃ κρείων ἀγαμέμνων,
 Ἰδὼν

Dum dico quæ me animus in pectoribus iubet.
Nunc quidem cœnam sumite per exercitum sicut antea,
Et custodia mementote & excubias-agite quisq;
Mane autem Idæus eat concavas ad naues.

3 Vt dicat Atridis Agamemnoni scilicet & Menelao,
Sententiam Alexandri, cuius gratiâ contentio exorta est.
Et hoc dicat prudens Verbum si Velint
Cessare à bello tristi, donec cadauera
Comburemus: postea iterum pugnabimus, donec Deus

10 Nos dirimat, detq; alterutris Victoriâ.

Sic dixit. hi. a. illū valde quidem audiuerūt, & paruerūt.
Cœnam deinde sumpserunt per exercitum in suis ordinib.
Mane autem Idæus iuit concavas ad naues.

Illos autem inuenit in concione Danaos, ministros Martis,

15 Nauis apud puppim Agamemnonis, sed hic illis
Stans in medio-illorum, Vociferatus est Vocalis præco:

Atrideq; & alij benè ocreati Græci,
Iussit Priamusq; & alij Troiani illustres
Dicere, si quidem Vobis gratum & iucundum sit,

20 Sententiam Alexandri, cuius gratiâ contentio exorta est.

Opes quidem quasq; Alexander concavis in nauibus
Abduxit ad Troiam (utinam antè perisset)

Omnes Vult dare, & item ex adibus alias adiungere:

Iuuenem autem uxorem Menelai illustris

25 Negat se redditurum, atqui tamen ipsum Troiani hortan-

Et hoc etiam iusserunt exponere Verbum: si Velitis (tur,

Cessare à bello tristi, donec mortuos

Crememus, postea iterum pugnabimus, donec Deus

Nos dirimat, detq; alterutris Victoriâ.

30 Sic dixit: hi. a. omnes compresso orè tacuerunt,

Tandem autem interlocutus est in-prælio fortis Diomedes:

Ne aliquis nunc opes Alexanari recipiat,

Neq; Helenam. manifestū est etiam ei qui valde infans est.

Quod iam Troianis interitus fines immineant.

35 Sic dixit. hi. a. omnes acclamabant filij Achiuorum,

Sententiam admirantes Diomedis bellicosi:

Et tunc Idæum allocutus est rex Agamemnon:

9 ij

Idæus præco
Paridis sentē-
tiā Græcis re-
fert.

28. κατὰ κη-
ρί.

Ἰδὼν ἦτοι μῦθον ἀχαιῶν οὐτὸς ἀκούεις,
ὣς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ὅππανδάνει ἔπος.
Ἀμφὶ ὃ νεκροῖσιν * κατὰ κηρίμεν ἐπὶ μεγάρωι
οὐ γάρ τις φειδὼν νεκρῶν κατὰ τεθνηώτων
Γίνετ', ἐπεὶ κε θάνασι, πυρὸς μελίσσόμεν ὦκα.
Οἷα δὲ ζεὺς ἴσω ἐρίγδουπος, πόσις ἦρης.

ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχευε πασι θεοῖσιν·
Ἀφ' ὀρέον δ' ἰδὼν ὅτ' ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱερώ.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ τρώες καὶ δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὅσπότερ' αὖ ἔλθοι
Ἰδὼν ὅτ' ὁ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίῳ ἀπέειπε,
Στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι ὃ μῦθ' ὕλιν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν εὐσέλμων δ' ἀπὸ νηῶν
Ὀτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι ὃ μῦθ' ὕλιν.
Ἡέλιος μὲν ἐπειτα νέον προσέβαλλεν ἀφ' ἑρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἰὺ τεον ἀλλήλοισιν.
Εὐθα διαγῶναι χαλεπῶς ἰὺ ἀνδρα ἔχουσιν·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν·
οὐδ' εἴα κλαίειν Πείραμα μῆγας, οἱ ὃ σιωπῇ
Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενιώεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Εὐ ὃ πύει πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱερώ.

28. εν.

28. ἰσπηλα-
σίη.

ὣς δ' αὖτως ἑτέρωθεν εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενιώεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Εὐ ὃ πύει πρήσαντες ἔβαν κοίλας ὅππινῃς·
Ἥμος δ' ἔτ' ἄρ' πῶ ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὶ κριτὸς ἔχετο λαὸς ἀχαιῶν,
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτῷ ἕνα ποίεον ἐξαγαρόντες
Ἀκριτον * ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τείχεος ἔδειμα
Πύργοις θ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
Εὐ δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον ἐδ' ἀραρυίας,
Ὀφρα δ' ὁμῶς ἴσπῃλασίη ὁδὸς εἴη.
Ἐκτοδεν ὃ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μέγαλιν, ἐν ὃ σκόλοπας κατέπιξαν.
ὣς οἱ μὲν πονέοντο κρηκομόωντες ἀχαιοί.

οἱ

- Idæe, certè sententiam Achiuorum ipse audis,
 Quemadmodū tibi respondeant, mihi .a. insuper placet sic:
 De mortuis autem cremare eos nec quicquam recusō,
 Neq₃ enim aliquid lucri ex cadaveribus mortuis
 5 Fit, quin postquā occubuerint, igne gratificeris illis statim.
 Fæderum .a. Iupiter testis-sit altisonans maritus Iunonis.
 Sic satus, sceptrum sustulit omnibus dīs:
 Retrorsum autem Idæus iuit ad Ilium sacrum.
 Ipsi vero sedebant in concione Troiani, & Dardani,
 10 Omnes congregati, expectantes quando veniret
 Idæus: hic autem venit, & legationem exposuit,
 Stans in medio eorum, hi .a. accingebantur valde celeriter
 Ad virumq₃ cadaueraq₃ portanda: alij a ad lignum.
 Argivi vero ab altera parte bene tabulatis à navibus
 15 Hortabantur suos cadauenaq₃ ut comportarent, alij .a. ad li-
 Sol. & dein recens percussit (radijs) arua (gnū. fient,
 Ex leniter fluente profundo Oceano
 Cælum ascendens: hi autem obuiabant inuicem:
 Tunc dignoscere difficile erat virum quēque:
 20 Sed aqua abluentes puluerem sanguinolentum,
 Lachrymas calidas fundentes cutribus imposuerunt.
 Neq₃ sinebat lugere Priamus magnus, illi autem silentio
 Mortuos rogo accumulabant, mærentes corde,
 Igne .& postquam combustissē redierūt ad Ilium sacrum.
 25 Similiter autem ex altera parte fortes Achivi
 Cadauera rogo accumulabant, tristes corde:
 Igneq₃ combustis illis redierunt ad concauas naues.
 Quando .a. nondum aurora sed adhuc dubia nox erat,
 Tum circa pyram lectus surgebat populus Achiuorum:
 30 Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi,
 Communē, extra campū: apud .a. ipsum murū extruxerunt
 Turresq₃ altas, munimentum navium & ipsorum met:
 Inter ipsas vero, portas fecerunt bene aptatas,
 Ut per illas equestris via esset.
 35 Exterius autem profundam circa ipsum fossam foderunt
 Latam, magnam, & in ea palos defixerunt.
 Sic hi quidem laborabant comati Achivi.

Sepeliuntur
mortui.

Greci murum
adificant.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' ἑλνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 Θεῦντο μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ζεὺς πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ;
 Οὐχ ὁράας δ' ὅππῃ τε καρνηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Τείχος ἐτείχισαντο νεῶν ὑπερ, ἀμολὶ δὲ τὰ φρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 Τοῦδ' ἦτοι κλέῃ ἔσαι ὅσον τ' ὅππῃ κίδναται ἡώς·
 Ταῦδ' ὅππῃ ῥέσσονται ὅτ' ἐγὼ καὶ θεοὶ βροτῶν
 Ἡρώλαο μέδοντι πολίσσασθαι ἀδλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι ἐννοσίγαι', ἄρυσθενές, οἷς ἔειπες·
 Ἀλλ' ἔκέν τις τῆτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀσμερότερος χαίρας τε μένῃ τε.
 Σὸν δ' ἦτοι κλέῃ ἔσαι ὅσον τ' ὅππῃ κίδναται ἡώς·
 Ἀχρεὶ μὰν ὅτ' αἷ' αἰὶν τε καρνηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Οἴχωνται σωὺ νηισὶ φίλῃσι ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Τείχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦναι·
 Αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλῃσι φαρμάδοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδυνήτοι ἀχαιῶν.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα περὶ ἀλλήλοισι ἀγόρευον·
 Δύωετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δ' ἔργον ἀχαιῶν.
 Βουφόνεον δὲ χεῖρ κλισίαι καὶ δόρυπον ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ λήμνοιο παρέσσαν οἶνον ἄρουσαι,
 Πολλὰ, τὰς περὶ ἔκταν ἰησονίδης εὐνήθη,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' ὑψιπύλη ἴω· ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Χωρεῖς δ' ἀπείδης, ἀγαμέμνονι καὶ μενελάω,
 Δῶκεν ἰησονίδης ἀγέμεν μέδου χίλια μέτρα·
 Ενθεν ἄρ' οἶνίζοντο καρνηκομόωντες ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνίσι δ' ἡρώ,
 ἄλλοι δὲ ῥινόις, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν· τίθεντο δ' αἶψα θάλειαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρνηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο, τρώες δ' ἔχ' ἰππολιν ἢ δ' ὀπικουροί·
 Παννύχιοι δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρόν δέῃ ἦρει.

Οἶνον

Dij Verò apud Iouem sedentes fulminatorem
Cum admiratione spectabant magnum opus Achii. lorica-
Inter hos a. sermonem incepit Neptunus quatiens terram:

Iupiter pater, an quis est mortalium sup immensâ terrâ
5. Quis amplius immortalibus mentem & consiliū indicabit?

Neptuni & Io-
uis verba de
muro Græco-
rum.

Non vides Verò, quod rursus capite-comati Achii
Murum struxerunt pro nauibus, circum autem fossam
Duxerunt, neq; dijs dederunt inclytas hecatombas?
Illius profectò gloria erit quantum spargitur aurora,

10. Huius autem obliuiscuntur, quem ego & lucidus Apollo
Heros Laomedonti adificauimus laborantes.

Huc a. valde commotus allocutus est nubicogus Iupiter:
Proh terre-quassator, latè potens quid dixisti?
Alius alijs deorū hoc reformidaret commentū (Græcorum)

15. Qui ellet te multò imbecillior manibusq; & robore.
Imo tua tibi gloria erit quam latè extenditur Aurora.
Agedum, quando rursus capitibus-comati Achii
Abierint cum nauibus dilectam in patriam terram,
Murum disruptum, hunc quidem in mare totum demergito,

20. Rursus autem littus magnum arenis obtegito,
Vt tibi ingens murus euanescat Achiuorum,

Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.

Occidit Verò sol absolutumq; est opus Achiuorum.

Boues autem mactabant in tentorijs, & cœnam sumebant.

25. Naues autem e Lemno appulerunt, Vinum Vehentes,
Multæ, quas miserat Iasonides Euneus:

Quem peperit Hypsipyle sub Iasone pastore populorum.

Seorsum autem Atridis, Agamemnoni & Menelao,

Dederat Iasonides ducendas Vini mille mensuras.

Græci vinum
emunt.

30. Illinc Vinum emebant capitibus-comati Achii,

Alij quidem ære, alijs autem splendido ferro:

Alij autem pellibus, alijs Verò ipsis bobus:

Alij etiam mancipijs: apparabāt itaq; conuiuium opiparū.

Per totam noctem dein capitibus-comati Achii

35. Epulabantur: Troes Verò in ciuitate & auxiliarij.

Tota-nocte Verò ipsis mala moliebatur sapiens Iupiter,

Terribiliter tonans: hos autem pallidus timor cepit.

Οἶνον δ' ἐκ δειπίων χαμάδις χέον, ἐδὲ πρὸς ἔτλη
 Πρὶν πίνειν, πρὶν λείψαι ὑπὸρμενέϊ χρονίῳνι.
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Θ.

Ραψώδης ὑπὸ δεσφ.

ΖΕΥΣ ὑπαρξούσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῃ βοηθεῖν τῶν
 στρατῶν, ἐπὶ τῷ ἰδνῇ κατέρχεται καὶ πρῶτον ἴσον μα-
 χομένους τὸς ἑλλήνας, ἐλάττωσας τῶν τρώων καθίστησιν· ἦσαν 10
 ὅ καὶ ἀθλῶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς ἑλλήσιν ἐξιούσας ἐπέχεν ἱεὺς,
 διὸς κελεύσαντ' ὅτι· ἐσπέρας δὲ γηνομένης ἑκτέρῃ ἐδημηγῶρη-
 σεν ἐν τῇ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δὲ ὅλης νυ-
 κτὸς καίεν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Θ. ΡΑ-

ψώδης.

Θῆται, θεῶν ἀρχὴν, τρώων κράτ' ὅτι, ἐκπρὸς εὐχ' ὅτι.

Ως μὲν κροκόπεπλος ἐνὶ δ'ναίῳ πᾶσαν ἐπ' 20
 αἶαν,

Ζεὺς ὅ θεῶν ἀρχὴν ποιήσας το τερπικέρας-
 ν ὅτι

Ἀκροιάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος ἐλύμποιο·

20. ἀρχὴν
 οἱ δ' ὑπὸ πᾶν
 τις.

Αὐτὸς δὲ σὸ' ἀρχὴν, * θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουαν· 25

Κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσά τε θέαναι,

Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Μήτε πρὸς οὐκ ἴσθ' αἰεὶ θεὸς τύχη, μήτε πρὸς ἄρσιν

Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες

Ἀινεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα. 30

Ὀν δ' αὖ ἐγὼν ἀπαύδα θεῶν ἐδέλοντα νηῆσιν

Ελθόντ', ἢ πρῶτος ἀνιήμεν ἢ δαναοῖσι,

Πληγεῖς ἑκτὶ κόσμον ἐλδύσεται ἑλυμπόνδε.

Ἡ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα,

Τῆλε μάλ', ἢ χεῖρα βάθισον ὑπὸ χθονός ὅστι βέρεθρον, 35

Ενθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χάλκε' ἑδρῆς,

Τόωνον ἐνεργ' αἰδέω ἑρμῆς ἐς ὑπὸ γαίης.

Γινώσεται

*Vinum. a. ex poculis humi fundebāt, neq; aliquis sustinuit
Antē bibere quā libasset prapotentī Saturnio.
Cubuerunt autem deinde & somni munus sumpserunt.*

ILIADIS HOMERI, AVT VIII. COM-
positionis argumentum.

IVPITER cū interdixisset dijs, neutri auxiliari exerci-
tuum, in Idam descendit: & prius æqualiter pugnan-
tes Græcos, inferiores Troianos statuit Iunonem, a. & Mi-
neruam in auxilium Græcis profectas cohibuit Iris, Ioue
iubente. Vespere autem facto, Hector concionatus est in
campo, vt castra metarentur, & ignem per totam noctem
accenderent.

ILIADIS HOMERI VIII. COM-
positio.

Θ Deorum concio, Troum victoria, Hectoris gloriatio.

AVRORA quidem crocea-veste spargebatur
totam per terram:
Iupiter vero deorum concionem habuit gau-
dens-fulmine
Summo vertice cacuminosi Olympi.

Ipse. a illis concionabatur, dū vero simul omnes auscultabāt:
Audite me omnes dū, omnesque deæ,
Dum dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Ne qua igitur fœmina dea hoc, neq; aliquis mas
Teneat rescindere meum mandatum: sed simul omnes

Probate, vt celeriter perficiam hæc opera:
Quemcunq; ego deorum seorsum velle intellexero
Profectum vel Troianis auxiliari, aut Græcis,
Saucius indecorè redibit ad Olympum:

Aut ipsum correptum prociciam in Tartarum obscurum,
Procul valde, vbi profundissimum sub terra est barathrū,
Vbi ferreæq; portæ & æreum pavementum:
Tantum sub inferno, quantum cælum est à terra.

Iouis concio
ad deos.

Cogno-

Γνώσετ' ἐπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

Εἴδ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες·

Σειρήν' χρυσείῳ ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,

Πάντες δ' ἐξάπιδε θεοὶ πᾶσαι τε δέαιναί.

Ἀλλ' ἔκ' αὖ ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε

Ζῆν' ὕπατον μήσωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρὸ φρον ἐθέλοιμι ἐρύσσει,

Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ·

Σειρήν' μὲν κεν ἐπειτα φεῖρίον οὐλύμποιο

Δησαίμῳ· τὰ δ' ἐκ' αὐτῆς μετ' ἵκερ' πάντα γούοιτο.

Τόσον ἐγὼ φείτ' εἰμὶ θεῶν, φείτ' εἰμὶ ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺν ἐχέοντο σιωπῇ,

Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.

Οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὡ πότερ' ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρείόντων,

Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτοι δένει· ἔκ' ὅππαικτόν·

Ἀλλ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμην' αἰχμητῶν,

Οἳ κεν δὴ χακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλονται.

Ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμην', εἰ σὺ κελύεις,

Βελλῶ δ' ἀφγείοις ὑποδυσσέμην', ἥ τις ὀνήσει

Ὡς μὴ πάντες ὀλονται ὀδυσαμένοιο τεοῖο.

Τῷ δ' ὅππαιδ' ἤσας πρὸ σέφηνε φεληγέρετα Ζεὺς,

Θάρσει τειτογῆεια, φίλον τέκος, οὐ νύ τι θυμῷ

Πρόφρονι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιον εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, ὅτ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴωπῳ

Ὡκυπέτῳ, χρυσέησιν ἐδείρησιν κομόωντε·

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυσε φεῖρον· γούτο δ' ἱμάδιον

Χρυσείῳ, εὐτυκτον, ἐοὺς δ' ὅππαιβήσετο δίφρου.

Μιάσιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πέτεδ' ἴω

Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἰδὼν δ' ἴκτανεν πολυπίδακα, μητέρα θνητῶν.

Γάρ γαρον, ἐνθα δέ οἱ τέμεν' ὅβωμός τε θυήεις·

Ενθ' Ἴωποις ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Λύσας ἐξ ὀχέων, κτ' δ' ἠέρα πουλυῶν ἔχευεν.

Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,

Εἰσορόων τρώων τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο κρηνηκομόωντες ἀχαιοὶ

Ρίμφο

Cognoscet deinde, quātum sum deorum fortissimus omnium.

Eia age periculum facite Et Videatis omnes,

Catenam auream de cælo suspendentes,

Omnes appendamini dii omnesq; deæ,

Iouis aurea
catena.

Sed non traxeritis ex cælo in terram

Iouem summum consiliarium: neq; si valde multū laboraue

Sed quando iam Ego cupidus voluero trahere, (ritis.

Cum ipsa terra traxero ipsoq; mari:

Catenam quidem dein ad Verticem Olympi

Alligauero: illa vero suspensa omnia fuerint

Tantum ego superior-sum dijs superiorq; sum hominibus.

Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio,

Orationem admirati. Valde enim durè concionatus erat,

Tandem autem interlocuta est dea casia Minerva:

Mineræ ver-
ba ad Iouem.

O pater noster Saturnide, summe rex,

Bene Ego nos scimus quod potentia tua non cedit vlli:

Attamen Danaos lugemus bellicosos,

Qui tam malum fatum explentes perierint.

Sed certe bello quidem abstinebimus si tu iubes:

Consilium vero Argiis præbebimus quod iuuabit,

Vt non omnes pereant irato te.

Hanc autem arridens allocutus est nubicogus Iupiter:

Iupiter in Idā
descendit.

Confide Tritonia, dilecta filia, non sanè animo

Superbo (v. serio) loquor: Volo autem tibi mitis esse.

Sic factus currus adaptauit eripedes equos

Celeres aureis iubis comantes.

Aurum. a. ipse induit circa corpus: accepit. a. scuticam

Auream, artificiosè factam suum vero ascendit currum:

Verberauit autem Et impelleret: hi. a. non inuiti volarunt

Per-medium terræq; Ego cæli stellati.

In Idam. a. venit abundantem fontibus, matrem ferarum,

Gargarum: ibi autem ei templum, araq; odorata:

Ibi equos stetit pater hominumq; deorumq;

Solutos ex curru nebulam autem nullam offudit.

Ipsè autem in Verticibus sedit, honore latus,

Inspiciens Troianorum ciuitatem Ego naues Achiuorum.

Hi autem tentaculum ceperunt capitibus comati Achivi

Raptim

Ρίμφα κτ' κλισίας, ὑπὸ δ' αὐτῆς θωρήσσοντο.
 Τρώες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
 Παιρότεροι· μέμασαν ὃ καὶ ὥς ὑστῖνι μάχεσθαι
 Χρηοῖ ἀναγκάη, πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυναικῶν.
 Πᾶσαι δ' ὠϊγύνωτο πύλαι· ἐκ δ' ἔαστο λαός,
 Πεζοὶ δ' ἰσπῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυσιόντες ἵκοντο,
 Σωὶ ῥ' ἐβαλον ῥινούς, σωὶ δ' ἐγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσι
 Επλήντ' ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ενθα δ' αἶμ' οἰμωγή τε καὶ ἀχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 Ολλυύτων τε καὶ ὀλλυμένων ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Οφρα μὲν ἠὲς ἔω, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμῶν,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῖπτε ὃ λαός·
 Ημος δ' ἠέλιθ' μέσον ἔρανὸν ἀμφιβεβήκει.
 Καὶ τότε δὴ χεύσεια πατὴρ ἐτίτανε τέλαιντα·
 Εν δ' ἐπίθει δύο κῆρες τακηλεγέθ' θανάτοιο,
 Τρώων δ' ἰσποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ελκε ὃ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμῶν ἀχαιῶν.
 Αἱ μὲν ἀχαιῶν κῆρες ὅπῃ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Εξέπλω· τρώων δ' ὡρὸς ἔρανὸν ἄρυσ' ἄερθεν.
 Αὐτὸς δ' ἐξ ἴδης μεγάλ' ἐκτυπε, δαμόμανον δὲ
 Ηκε σέλας μῦ' λαὸν ἀχαιῶν· οἱ δ' ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέθ' εἶλεν.
 Εν δ' ἔτ' ἰδομένους τλῆ μίμνειν, ὃ δ' ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὴ ἄλαντες μενέτιω, θεράποντες ἄρηθ'·
 Νέστωρ δ' οἱθ' ἐμίμνε γερῷος, ἔρθ' ἀχαιῶν,
 Οὔπ' ἐκὼν, ἀλλ' ἰσπος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ,
 Δῖθ' ἀλέξανδρθ' ἐλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 Ακρίω κακχορυφῷ, ὃδι τε πρῶται τρίχες ἰσπων
 Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλισα ὃ καίριόν ὄσιν.
 Αλγήσας δ' ἀνέπαλτο· βέλθ' δ' εἰς ἐλκέφαλον δὴ·
 Σωὶ δ' ἰσποισ ἐτάραξε, κυλινδόμενθ' ὡεὶ χαλκῷ,
 Οφρ' ὁ γέρων ἰσποιο παρηοείας ἀπέτεμνε
 Φασγάνῳ αἵσων· τόφρ' ἐκτορθ' ὠκέες ἰσποι
 Ηλθον ἀν' ἰσχυμὸν, θρασυὶ λυίοχρον φορέοντες
 Εκτορα, καὶ νῦ κεν ἐν δ' ὁ γέρων ὑπὸ θυμὸν ὄλεσεν

Raptim in tentorijs: post illud Verò armabant-se.

Troiani .a. rursus ex altera-parte in ciuitate armabantur

Pauciores: prompti .a. erant & sic pugna certare,

Necessitate necessaria, proq³ liberis, & pro vxoribus.

5 Omnes. & aperta sunt porta: exiuit autem exercitus

Peditesq³ equitesq³: multus autem tumultus coortus est:

Hi .a. quando iam in locum vnum coeuntes Venerunt,

Commiserunt scuta simul & lanceas & roborà virorum

Armatorum. & clypei & imbonem-habentes

10 Appropinquarunt inter se: multus .a. tumultus ortus est.

Tunc a simul eiulatusq³ & gloriatio erat virorum

Perdentiumq³ & pereuntium, fluebat .a. sanguine terra.

Quamdiu quidem aurora erat, & augebatur sacer dies,

Tamdiu valde vtroq³ tela attingebant: cadebat .a. populus:

15 Quum Verò sol medium cælum conscenderat,

Et tunc iam aureas pater extendebat lances.

Imponebat .a. duo fata longam quietem-adferentis mortis

Troianorumq³ equitatorum, & Achiuorum armatorum.

Traxit .a. medias accipiens, inclinabat .a. fatalis dies Ach-

20 Græcorum quidem fata in terra multipascua (uorum.

Considebant. Troi. a. (fata) ad cælum latū sublata fuerūt.

Ipsè autem ex Ida valde tonabat, ardensq³

Misit fulgur ad populum Achiuorum: hi .a. conspicati

Obstupuerunt, & omnes pallidus timor inuasit.

25 Tunc neq³ Idomeneus ausus est manere, neq³ Agamēnon, Græcorum

Neq³ duo Ataces remanserunt, famuli Martis. fuga.

Nestor .a. solus remansit Gerenius, custos Achiuorum,

Minime volens: sed equus affligebatur, quē vulnerarat sa-

Nobilis Alex. Helenē maritus pulchricoma, (gutta

Nestor in pe-
riculo verla-
tur.

30 Summo in Vertice, vbi primi crines equorum

Cranio innascuntur, maximè .v. lethale (vulnus) est.

Dolens .v. resiliit. (equus) telum .a. in cerebrum penetrauit:

Simul .a. equos turbabat, volutans-se circa ferrum,

Dum senex equi lora abscondebat

35 Gladio petens: interim Hectoris Veloces equi

Venerunt in tumultum, audacem aurigam ferentes

Hectorem, & tunc senex vitam perdidisset,

Nisi

Nisi illico animaduertisset in bello strenuus Diomedes.
Horrendum autem clamauit, adhortans Vlysssem:

Diomedes Vlysssem hortatur, ad succurrendum Nestori.

Nobilis Laertiade, abundans consilijs Vlysses,
Quo fugis terga vertens ignauus veluti in turba?

(Cauē) ne quis tibi fugienti tergo hastam infigat:
Quin manē, ut a sene propellamus trucem virum.

Vlyssis fuga.

Sic dixit, neq; exaudiuit patiens nobilis Vlysses:
Sed praeiit concavas ad naues Achiuorum.

Tydidēs .a. ipse solus licet existens, propugnatorib. mixtus
(est.

Stetit autem ante equos Neleidae senis,
Et ipsum compellans verbis velocibus allocutus est:

Diomedes Nestori subuenit.

O senex, certē valde iam te iuuenēs premunt bellatores,
Tua .a. vis soluta est, grauis autem te senectus insequitur.
Debilis autem tibi famulus: tardi autem tibi equi.

Sed age meum currum conscende, ut videas
Quales Troiani equi periti per campum
Velociter valde hac & illac persequi & fugere.

Quos nuper ab Aenea cepi perito fuga.
Illos quidem famuli curent: hos Gerōnos

Troianos in equites dirigamus, ut & Hector
Cognoscat, si & mea hasta insaniat manibus.

Sic dixit, neq; recusauit Gerēnius eques Nestor.
Nestoreos quidem postea equos famuli curabant
Fortes, Sthenelus & Eurymedon fortitudinem-amans.

Hi autem ambo Diomedis currum ascenderunt.
Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes.
Flagellabat .a. equos: ocyus .a. prope Hectorem venerunt.
Recta .a. aduersus hunc irruentē iaculatus est Tydei filius,
Et ab eo sanē aberrauit, is autem aurigam famulum

Filiū magnanimi Thebei Eniopeum,
Equorū habenas tenentē, percussit in pectus iuxta papillā.
Decidit autem ē curru: regressi sunt autem ei equi
Veloces: huius .a. ibi soluta est anima q; robur q;
Hectorem .a. grauis dolor operuit in mente propter aurigam.

Hunc quidem deinde reliquit, dolens quamuis ob socium,
Iacere: isq; aurigam quarebat audacem, neq; sanē diu
Equi indigebant rectore: statim enim inuenit

Ἰφιδίδῳ ἀρχεπτόλεμον θρασυῶν, ὃν ῥα τόδ' ἴστω
 Ωκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ λυία χερσίν.
 Ἐνθα καλοῖτο ἔλμυ, καὶ ἀμήχανα ἔργα γυῖοντο.
 Καὶ νῦν καὶ σήκαδεν χτ' ἱλίον ἠὲ τε ἄρνες,
 Εἰ μὴ δρ' ὁξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργήτα κεραυνὸν,
 Καδδὲ πρὸς δ' ἴστων διομήδεα θ' ἦκε χαμᾶζε.
 Δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεοῦ καομένοιο.
 Τὼ δ' ἴστω δείσαντε καταπλήττω ἔω' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγῃ λυία σγαλόεντα.
 Δείσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, διομήδεα δ' ὡρσέειπε.
 Τυδείδῃ, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἴστωις.
 Ἡ ἐγνώσκεις ὅτι ἐκ διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 Νῦν μὲν γὰρ τέτρω χρόνιδος ζεὺς κύδος ὁπάζει
 Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐθέλῃσι,
 Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν ἔτι διὸς νόον εἰρύσσωτο,
 Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ὄσσι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βολῶ ἀγαθὸς διομήδης,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον χτ' ἰδοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνδ' ἄλχος κραδίῳ καὶ θυμὸν ἱκάνει.
 Ἐκτὼρ γάρ ποτε φήσῃ, ἐνὶ πρώεσσ' ἀγροδίων,
 Τυδείδης ἔω' ἐμείο φοβούμεν' ἴκετο νῆας.
 Ὡς ποτ' ἀπειλήσῃ· τότε μοι χάνοι δρεῖα χθών.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῷι θ' ἴστω πότα νέστωρ,
 Ω μοι τυδέ θ' ἡ δαΐφρον' οἷ' ἔειπες;
 Εἴ πορ γάρ σ' ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσῃ,
 Ἀλλ' ἐπείσονται τρώες καὶ δαρδανίωνες,
 Καὶ τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιδάων;
 Τάων ἐν κοινήσι βάλες θαλερὲς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἴστωις
 Αὔθις ἀν' ἰωχμόν· ὅπῃ δ' ἔτρώες τε καὶ ἔκτωρ
 Ἡγῆ θεασασίη βέλεα σονόεντα χέοντο.
 Τῷ δ' ὅπῃ μακρὸν αὖσε μέγας κορυθαίολ' ἔκτωρ,
 Τυδείδῃ, πέρι μὲν σε πόνος δαναοὶ ταχύπωλοι
 Εδρητε κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δὲ πάεσσι.
 Νῦν δέ σ' ἀπμήσοισι γυναικὸς δ' ἄρ' ἀντετέτυξο.
 Εἴρρε κακὴ γλυκὴ· ἐπεὶ ἐκ εἵξαντος ἐμείο

Πύργων

*Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos
Veloces ascendere fecit: dedit autem ei habenas in manibus*

*Tunc clades fuisset, & ardua cpera facta fuissent,
Et conclusi fuissent (Troiani) in illum ceu agni,*

*5 Nisi cito animaduertisset pater hominumq; deorumq;
Tonans autem horrendè emisit albicans fulmen.*

Ante Verò equos Diomedis demisit in terram.

Terribilis autem flamma excitabatur sulphuris ardentis:

Equi autem territi collapsi sunt ante currum:

10 Nestoris autem è manibus fugerunt habenæ splendida.

Timuit autem hic in animo, Diomedemq; allocutus est:

Tydidè, age rursus in fugam impelle & ungulos equos:

An non cognoscis, quòd à Ioue non sequitur auxilium?

Nunc in hunc Saturnides Iupiter gloriam prabet

15 Hodie postea rursus etiam nobis si soluerit,

Dabit. Sic autem nequaquam Iouis mentem coërceat,

Neq; valde fortis, quoniam multò potentissimus est.

Huic. a. respondit postea in bello strenuus Diomedes:

Profectò hæc omnia senex rectè dixisti:

20 Sed ille grauis dolor cor & animum incessit:

Hector enim aliquando dicet inter Troianos concionans.

Tydidès à me fugatus (v. territus) adiuit naues.

Sic aliquando gloriabitur: tunc mihi dehiscat ampla terra:

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:

25 Ah Tydei fili rei-militaris-periti quid dixisti?

Etsi te Hector ignaum & imbellem dicat,

Tamen non credent Troiani & Dardani,

Et Troianorum uxores magnanimorum scutorum,

Quarum in pulueres deiecisti iuvenes maritos.

30 Sic locutus in fugam conuertit & ungulos equos

Retro in turbam: in eos autem Troianiq; & Hector

Cum clamore magno tela suspiriosa fundebant,

In hunc. a. altè clamauit magnus galeam-mouens Hector:

Tydidè præ cæteris quidem te honorabant Danaï equites

35 Sedeq; & carnibus & plenīs poculis:

Nunc. a. te ignominia afficient: mulieris ergo instar-eris,

Faceffe ignaua Virgo, quoniam non, cedente me,

Nestoris & Diomedis fuga:

Πύργων ἡμετέρων ὀπιβήσῃ, οὐδὲ γυναικας
 Ἀξείῃς ἐν νήεσσι, παρ' ὅ τοι δαίμονα δώσω.

Ὡς φάτο. τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήειξεν,
 Ἰωποῖς τε σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τεῖς μὲν μερμήειξε καὶ φρένα καὶ καὶ θυμόν.
 Τεῖς δ' ἄρ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα ζεύς,
 Σῆμα τιθεῖς τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκη.
 Ἐκτωρ ὃ τρώεσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας.

Τρώες, καὶ λύκιοι, καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχίται
 Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσαδε ὃ δουρίδης ἀλκή.
 Γινώσκω δ' ὅτι μοι παρ' ὅφρων κατένδυσσε κρονίων
 Νίκη καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ δαναοῖσι γε πῆμα.
 Νῆπιοι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 Ἀβλήχε' οὐδ' ἐνόσσωρα, τὰ δ' οὐ μὲν ὅ ἀμὸν ἐρύξει.
 Ἰωποὶ δὲ ῥέα τίφρον ἔσθ' ὀρέοντα ὀρυκτῶν.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηισὶν ὅππ' γλαφυρήσι γήυωμαι,
 Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοῖο γνέστω,
 Ὡς πνεῖ νῆας ἐνιπαρήσω, κτείνω ὃ καὶ αὐτὸς
 Ἀργεῖς παρὰ νηισὶν, ἀτυζομένοις * παρὶ καπνῶ.

Ὡς εἰπὼν, Ἰωποῖσιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
 Ξάνθε τε, καὶ σὺ πόδαργε, καὶ αἰδων, λάμπε τε δῖε,
 Νυῦ μοι τῶ κομιδῶν ὑποτίνετον, ὧ μάλα πολλῶν
 Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορ ὅ ἡσίων ὅ
 Τμῖν παρ' ὀφείλοισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πείν ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 Ἡ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμενός ἐστι.
 Ἀλλ' ἐφομῶρτεῖτον καὶ ἀπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν
 Ἀσπίδα νεοσρέλιν, τῆς νυῦ κλέῃ οὐρανὸν ἵκει,
 Πᾶσαν χερσεῖω ἔμεναι, κακόν αὖς τε καὶ αὐτῶν.
 Αὐτὰρ ἀπ' ὧμοῖν διομήδεος ἰωποδάμοιο
 Δαιδάλεον δώρηκα, τὸν ἠφαιστος κάμε τέθρων.
 Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐξυποίμην ἀν' ἀχαιῶν
 Αὐτονοχέων νηῶν ὀπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος. νεμέσῃσιν ὃ πότνια ἦρη.
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε ὃ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Καί ῥα ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠύδα.
 Ὡ πόποι ἐγνωσίγαι, ὄρυδενες, οὐδέ νυ σοὶ παρ

Ολλυμένων

✱. ἰωδ

Turres nostras conscendes neq; mulieres
Abduces in nauibus, prius tibi infortunium dabo.

Sic dixit, Tydides autem bifariam deliberauit,
Equosq; conuerti, & contra pugnare.

5 Ter quidem cogitauit in mente & in animo:

Ter .a. ab Idaeis montibus intonuit consiliarius Iupiter,
Signum proponens Troianis pugna alternantem Victoriam.
Hector autem Troianos hortabatur, alte vociferans:

Troiani, & Lycij & Dardani cominus pugnantes,

Hector suos
hortatur.

10 Viri estote amici, mementote autem strenui roboris.

Cognosco enim, quod mihi beneuolus annuit Saturnius
Victoriam & magnam gloriam: sed Græcis calamitatem.

Ah stultos, qui has munitiones extruxerunt

Imbecillas, nihili æstimandas, quæ non robur meum arce-

15 Equi autem facile fossam transilient cauatam, (bunt;

Sed quando iam naues ad concauas venero,

Memoria aliquatū ignis combustui sit,

Vt igne naues comburam, interficiam autem & ipsos

Argiuos apud naues stupidos circa fumum (v. afflictatos

20 Sic fatus, equos adhortatus est, dixitq; fumo)

Hectoris ver-
ba ad equos,

Xanthe & tu Podarge, & Aethon Lampeq; nobilis,

Nunc mihi pabulum rependite, quod admodum multum

Andromache filia magnanimi Eetionis

Vobis prioribus suauē triticum (al. panem) apposuit,

25 Vinumq; immiscens ad-bibendū aliquādo animus iuberet,

Quam mihi, qui ei iuuenis (i. charus) maritus gloriōr esse.

Sed insequimini & festinate, ut capiamus

Scutum Nestoreum, cuius nunc fama ad cælum peruenit,

Totum aureum esse, manubriaq; & ipsum:

30 Sed ab humeris Diomedis bellicosi (detrahāmus)

Artificiosum thoracem, quē Vulcanus elaborauit fabricās.

Si hos ceperimus, sperauerim me Achiuos

Hac-ipsa nocte naues conscendere coacturum veloces.

Sic dixit glorians, indignè tulit .a. Veneranda Iuno:

Iunonis ad
Neptunum
verba.

35 Commota est autem in solio: concussitq; magnum Olympū,

Et Neptunum magnum deum coram allocuta est:

Proh dolor Neptune, latè-potens, non tibi

r iij

30. ζή-Ν.
αὐτῇ

Ολλυμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς ἐλίκλῳ τε καὶ αἰγᾶς δῶρ' ἀνέχουσι
Πολλά τε καὶ χεῖνται· σὺ δέ σφισι βέλεο νίκη.
Εἴ πορ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι δαναοῖσιν ἀνέχουσι
Τρώας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν ἄρ' ὅπου * ζῆν'
Αὐτοδ' κ' ἐνδ' ἀκάρχοιτο καθήμεν Θ' οἱ Θ' ἐν ἰδῇ.

30. φέρτερος

Τὼ δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέφην κρείων ἐνοσίχθων,
Ἥρη ἀπὸ πεπὶς, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
Οὐκ αὖ ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι διὶ κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τὲς ἄλλοις, ἐπειὴ πολὺ * φέρτατός ἐστιν.

30. ἀμφοτέρωθεν
30. ἰσχυρῶς

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ὑπὸ πύργου τέφρ' ἔεργε,
Πλήθεν ὁμῶς ἱσπῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπίσων
Εἰλομένων, εἴλει δὲ δοῶν ἀτάλαντος ἄρηι
Εκτορ ὀριμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε,
Καὶ νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας
Εἰ μὴ ὅπῃ φρεσὶ θυῆ κ' ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτὸς ποιπνύσαντι, δοῶς ὀτρυνῶν ἀχαιῆς.
Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρ Θ' ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Στῆ δ' ἐπ' ὀδυσῆϊ Θ' μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
Ἡρ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γελωνέμεν * ἀμφοτέρωθεν
Ἡ μὲν ἐπ' αἶαντος κλισίης τελαμωνιάδαο,
Ἡ δ' ἐπ' ἀχιλλῆϊ Θ', τοί ῥ' * ἔχρατο νῆας εἵσας
Εἵρυσαι, λῦορ ἤν πύσσωι καὶ χερσὶ χερῶν.
Ἡῦσεν δὲ διαφύσσον, δαναοῖσι γελωνῶς,

Αἰδῶς ἀργεῖοι, καὶ κ' ἐλέγχου, εἶδος ὀγνητοί.

Πῆ ἔβαν ἐν χαλᾷ, ὅτε δὴ φάμεν ἔτι αἰετοί.

Ἀς ὁ πότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράαδε,

Ἐδόντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρδοκραιράων,

Πίνοντες κρητῆρας ὅπισθε φέας οἶνοιο;

Τρώων ἀνδ' ἐχέτον τε διηκοσίων τε ἕκαστος

Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' ἐδ' ἐνδὸς ἄξιοί εἰμεν

Εκτορ Θ', ὅς τά γε νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω,

Ζεὺς πάτερ, ἥρᾳ πιν' ἔσθ' ἡμετέρων βασιλῆων

Τῇ δ' ἄτη ἄσους, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπύρσας;

Οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεῶν περικαλλέα βωμόν

Νηΐ

Pereuntibus Danaïs tristatur in praeordijs animus?

Hi autem tibi in Helicem, & Aegaeos dona adducunt.

Multaq; & decora: tu vero ipsis cupias Victoriam.

Si. n. Velimus quotquot Danaïs auxiliares (sumus)

5 Troianos repellere, & coercere latroculum Iovem:

Illic tunc tristaretur sedens solus in Ida.

Hanc vero indignabundus allocutus est rex Neptunus:

Iuno temeraria (v. mordax) quale verbum dixisti?

Non quidem ego Velim cum Ioue Saturnio pugnare

10 Nos alios, quoniam longe fortissimus est.

Sic hi quidem talia ad se invicem dicebant.

Quantū a. spaciū ex nauib. à munitione fossa cōtinebat,

Repletum erat equis pariter & viris scutatis

Congregatis: concluderat autem Veloci similis Marti

15 Hector Priamides, quoniam ei Iupiter gloriam dedit.

Et concremasset igne comburenti naues equales.

Nisi in mentibus posuisset Agamemnoni Veneranda Iuno

Ipsimet laboranti, Velociter incitare Gracos.

Perrexit autem ire ad tentoria & naues Achiuorum,

20 Purpuream magnam Vestem gestans manu robusta.

Stetit autem ad Vlyssis magnam nauim nigram,

Quae in medio erat, ad clamandum - ut exaudiri posset &

Tunc ad Aiacis tentorium Telamonida, (trinq;)

Tum ad Achillis: qui extremi naues equales

25 Subduxerant, Virilitate freti, & fortitudine manuum.

Clamavit autem clarè Gracos compellans: (di:

Pudor Argiui, mala opprobria, forma (tantū) admiran-

Quo abierūt iactationes cum dicebamus nos esse optimos,

Quas olim in Lemno Vana iactantes dicebatis,

30 Comedentes carnes multas boū erecta- cornua- gestantium

Bibentes crateras coronatos Vino?

Troianorum aduersus centenos, ducentosq; quenq;

Staturum in bello: nunc. a. ne pro Vno quidem Valemus

Hectore, qui citò naues comburet igne ardenti.

35 Iupiter, pater anne Vllum potentium regum

Tali clade afflixisti, & ipsum magna gloria priuasti?

Non tamen Vnquam afferro tuam perpulchram aram

r. iij

Νηὶ πολυκληϊῖδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἑρρών·

Ἀλλ' ὅπῃ πᾶσι βοῶν δῆμόν καὶ μηεὶ ἔκηα,

Ἰέμενθ' τοῖσι δ' αἰείχεον ἐξαλαπάξαι·

Ἀλλὰ ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·

Αὐτὲς δ' ἡ ᾤεσσαν ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,

Μηδ' οὕτω τρώεσιν ἑα δύναισθαι ἀχαιούς·

Ὡς φάτο, τὸν δ' πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

Νεῦσε δ' οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι, οὐδ' ὑπολέειν·

Αὐτὰρ δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετελυῶν,

Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης.

Πατρὸς δ' εἰδὼς βωμῷ περικαλλεῖ καὶ ββαλε νεβρὸν,

Ἐνθα πανομοιῶν ζυγὶ ῥέζουσιν ἀχαιοί.

Οἱ δ' ὡς οὐκ εἶδον, ὅτ' αἶψ' ἐκ διὸς ἤλυθεν ὄρνις,

Μᾶλλον ὅπῃ τρώεσσι δόρον μνήσαντο δ' χάρις.

Ἐνθ' οὕτως πρῶτερ' ἔδανα ὧν πολλῶν ᾤοντων

Εὗξατο τυδείδῃ πατρὶ' ἔχμεν ὠκείας ἵππους,

Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσθαι.

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν

Φραδμονίδην ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵπποις·

Τῷ δ' ἡ μετασφρεθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν,

Ωμῶν μεσσηγύς, διὰ δ' ἡ σήδεσφιν ἔλασεν.

Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Τὸν δ' ἡμέτ' ἀτρεΐδαι, ἀγαμέμνων καὶ μενέλαος.

Τοῖσι δ' ἔπ' αἶαντες δοῦρην ὀππαιμένοι ἀλκήν·

Τοῖσι δ' ἔπ' ἰδομενεύς, καὶ ὁ πάων ἰδομενεΐη

Μηειόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.

Τοῖσι δ' ἔπ' ἄρ' ὤπυλ' αἰμόν' ἀγλαὸς υἱός.

Τεῦκερ δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τέσσα πταίνων·

Στῆ δ' αἶψ' ὤπ' αἶαντ' ὀσάκει τελαμωνιάδαο.

Ἐνθ' αἶας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὄγ' ἦρως

Παπλήνας, ἐπεὶ αἶψ' ἔπ' οἷσεύσας ἐν ὀμίλῳ

Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ὑπὸ θυμὸν ὄλεσεν·

Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκειν

Εἰς αἶαντ'· ὁ δ' ἐμιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.

Ἐνθα πῖνα πρῶτον τρώων ἔλε τεῦκερ ἀμύμων,

Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ ὄρμενον, ἡ δ' ὀφελέσθη,

Δαίτορα τε, χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντιον,

Καὶ

*Naue trāstrata me p̄terisset, cū huc malo-fato-Genirem:
Sed super omnibus boum pinguedinem & fœmora cōbussit.
Desiderans Troiam benè-muratam expugnare.
At Iupiter hoc mihi perfice desiderium:*

5 *Nos ipsos saltem permittite effugere & euadere,
Neque sic à Trojanis sinas interire Achiuos.*

*Sic dixit, huius autem pater misertus est lachrymantis.
Annuuit Verò ei populum saluum fore, neq; perituum.*

10 *Mox autem aquilam misit perfectissimam Solucrum,
Hinnulum tenentem Unguibus, sobolem ceruæ Velocis:
Iuxta autem Iouis aram ornatam deiecit hinnulum,
Vbi omnium-oraculorum-authori Ioui sacrificabant Achiui.
Hi igitur postquam viderunt, quod à Ioue venisset avis,
Alacrius in Troianos ruebant: recordabanturq; pugna.*

15 *Tum nemoprior Danaorum multorum quāuis existentium,
Gloriabatur ante Tydidem agitasse se Veloces equos,
Fossaq; eduxisse, & contra pugnasse:*

*Sed longè primus Trojanorum interfecit Virum armatum
Phradmonidem Agelaum: is quidē in-fugā verterat equos.*

20 *Illi autem conuerso in dorso hastam infixit,*

Humeros inter, perq; pectus transiit.

Cecidit autem e curru: resonuerunt. a. arma super ipso.

Post hunc autem Atride, Agamemnon & Menelaus:

Post hos. & Aiaces (venerunt) impetuosum induti robur:

25 *Post hos autem, Idomeneus & comes Idomenei*

Meriones, similis Marti homicide:

Post hos autem Eurypylus Euemonis illustris filius:

Teucer. a. nouus venit, arcus qui retro-currantur tendens.

Stetit autem sub Aiacis scuto Telamonij.

30 *Tunc Ajax quidem submouit scutum, sed hic heros
Circumspiciens postq; aliquem iaculatus in multitudine
Vulnerauerat, ille quidem ibi delapsus Vitam amittebat:
Sed hic rursus profectus puer tanquam ad matrem, ibat
Ad Aiacem: is autem ipsum scuto tegebat splendido.*

35 *Tunc quem primū Trojanorum interfecit Teucer eximius?
Orsilochum quidem primū, & Ormenum & Ophelestē.
Dat oraq; Chromiumq; & diuinum Lycophontem,*

Teucer post
Aiaceis clype-
um latēs Tro-
ianos multos
interfecit.

Καὶ πολυαιμονίδω ἀμωπύονα, καὶ μελάνισπον,
 Πάντας ἐπαιυτέροις πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Τὸν δ' ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Τόξου δ' ἀπὸ κρατεροῦ τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 Στῆ δ' παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Τεῦκερ φίλη κεφαλῇ, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔπως, αἴ κε νηὶ φόως δαναοῖσι γῆραι,
 Πατρί τε σὺ τελαμώνι, ὅς σ' ἔπρεθε τυτθὸν ἐόντα,
 Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ὀπίβησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἴ κέν μοι δῶη Ζεὺς αἰγίοχος καὶ ἄδυνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρὸς βῆτιον ἐν χερσὶ θήσω,
 Ἡ τρίτῳ δ', ἢ δὴ δὴ δύω ἴσποισι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἡὲ γυναιχ' ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς φωνῇ τεῦκερ ἀμύ-
 Ατρείδῃ κύδιζε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὴν (μων,
 Οτρύεις; ἢ μὲν τοι ὅση δύω αἰεὶ γὰρ πάρεστι,
 Παύομαι, ἀλλ' ἐξ ἔ ποτὶ Ἴλιον ὥσ' αὖθις αὐτὰς,
 Ἐκ τῶ δὴ τόξοισι δεδεγμένον ἀνδρας ἐναέρῳ.
 Οκτῶ δὲ πρὸς ἑκάστην ταυρυγλώχιναν οἰσούς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
 Τέτον δ' ἐδύαμα βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

Πρῶτον καὶ ἄλλον οἰσὼν ἀπὸ νῆρεφιν ἱάλλεν
 Ἐκτορὸς ἀντικρὺ, βαλέειν δ' ἐἴετο θυμός.
 Καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀφ' αὐτοῦ δ' ὁ δ' ἀμύμονα χρυσείων
 Τιδὼν ἐὺν ὑπὸ ῥάμοιο κ' ἑστῶτος βάλεν ἰῶ.
 (Τὸν ῥ' ἐξ αἰσούμηνθεν ὀπυομένην τέκε μήτηρ,
 Καλὴ κασιάνειρα, δέμας εἰκῆα θεῆσι)
 Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κέρη βάλεν, ἦ τ' ἐνὶ κήπῳ
 Καρπῷ βειδομένη νοτήσιν τε εἰαρινῇσιν.
 Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσεν κέρη πῆληκι βαρυυθέν.
 Τεῦκερ δ' ἄλλον οἰσὼν ἀπὸ νῆρεφιν ἱάλλεν
 Ἐκτορὸς ἀντικρὺ, βαλέειν δ' ἐἴετο θυμός.
 Ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἀμύρτε· παρέσφηλεν γὰρ ὑπόλλων·
 Ἀλλ' ἀρχεπτόλεμον δρασὺν ἔκτορ' ὠϊοχῆα

Ἰέμενον

Et Polyemonidem Hamopaonem, & Melanippum:
Omnes cumulos deiecit in terram multos pascentem.
Eum. a. conspicatus, latatus est rex Virorum Agamemnon,
Arcu forti Troianorum perdentem phalanges.

5 Stetit autem apud ipsum Veniens, & ipsi Verbum dixit:
Teucer charum caput, Telamonie, dux populorum,
Iaculare sic, si forte aliquod lumen Danais fias,
Patriq. tuo Telamoni, qui te educavit parvulum existentē,
Et te spurium licet existentem excepit sua domo:

10 Hūc quamvis procul disitum bonam famā cōscendere fac.
Tibi autem ego edico, sicut & ratum erit, (i. orna)
Siquidem mihi dederit Iupiter agidē-tenens & Minerva,
Troia expugnare benē-adsificatam Urbem,
Primo tibi post me honorarium-munus in manu ponam

15 Vel tripodem, Vel duos equos cum ipso curru,
Vel mulierem, quæ tecum eundem lectum ascendat.

Hunc Verā respondens allocutus est Teucer eximius,
Atride illustrissime, cur me properantem & ipsum
Incitas? non tamen quanta potentia quidem adest mihi,

20 Cessō, sed ex quo Versus Troiam repulimus ipsos,
Ex eo iam arcubus excipiens viros interficio:
Octo iam emisi extensas-cuspides habentes sagittas:
Omnesq. in corpore fixæ sunt bellicosorum iuvenum,
Hunc Verō nequeo attingere canem rabidum,

25 Dixit, & aliam sagittam ē nervo emisit
Hectore contra: percutere. a. ipsum desiderabat animus.
Et ab hoc quidem aberravit: hic. a. eximium Gorgythionem
Filium generosum Priami ad pectus vulneravit sagitta:
(Quem ab Aesyma compressa peperit mater,

30 Pulchra Castianira, corpore similis deabus.)
Papaver. a. Veluti, in alteram partē caput inflexit, quod in
Fructu gravatum, humiditatibusq. Vernis: (horto.
Sic in alteram partem inclinavit caput casside depressum.
Teucer autem aliam sagittam ē nervo misit

35 Hectorem contra: tangere. a. ipsum desiderabat animus.
Sed hic & tunc aberravit: avertit enim Apollo.
Sed Archeptoleum audentem Hectoris aurigam

Ruen-

Ιέμενον πόλεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
 Ηειπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπρώησαν δέ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες· τὸ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένθ' τε.
 Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύχασε φρένας λυγρόχοιο.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου.
 Κεβειόντι δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς ἐόντα
 Ἰωπὼν λυγρὸν ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθηςεν ἀκούσας.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφοβόωντος,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἡερμάδιον λάβε χεῖρ.
 Βῆ δ' ἱστὺς τείχεος, βαλέειν δέ ἐδυμὸς ἀνώγυ.
 Ητοι ὁ μὲν φάρεττης ἐξείλετο πικρὸν οἶσόν,
 Θῆκε δ' ὅππιν δόρυ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολ' ἐκτὼρ
 Αὐτὸν ἔρποντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ὑπὸ ἔργει
 Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλιστ' ὃ καίριον ὄσσι.
 Τῆρ' ὅππιν οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι.
 Ρῆξε δέ οἱ νείκεα· νάρκησε δ' ἡ χεὶρ ὅππιν καρπῷ.
 Στῆ δ' ἡ γυνὴ ξειπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χερσός.
 Αἶας δ' ἐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντ' ὅς,
 Ἀλλὰ θέων πείβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύωτε δύω εἰήρεις ἑταῖροι,
 Μηκιστὸς ἐχέοιο παῖς καὶ δῖος ἀλάστωρ
 Νῆας ὅππιν γλαφυρὰς φερέτω βαρέα σενάχοντα,
 Ἀψ δ' αὐτὶς τρώεσιν ὀλύμπ' ἐν μένθ' ὤρσεν,
 Οἱ δ' ἱστὺς τέφροιο βαθείης ὄσαν ἀχαιῆς.
 Εκτὼρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, δένει βλεμμαίνων.
 Ως δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντ' ὅς
 Ἀπῆται κατόπιθε, ποσὶν ταχέεσσιν πεποιθώς,
 Ἰσχύα τε γλουτούς τε ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει.
 Ως ἐκτὼρ ὥπαζε κρηκομόωντας ἀχαιῆς,
 Αἶεν ὑποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φέροντες, πολλοὶ δ' ὀδόμεν τρώων ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἀχετόωντο ἑκάστος.
 Εκτὼρ δ' ἀμφιπεσρώφα καλλίτειχας ἰωποῖς,
 Γοργυῖς ὀμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγὸν ἄρηθ'

Ruentem ad pugnam percussit in pectore iuxta papillam.

Decidit autem e curru: recesserunt autem eius equi

Veloces: huius vero ibi soluta est anima^q robur^q.

Hectoris autem grauis dolor cooperuit mentem ob aurigam:

5 Hunc quidem deinde reliquit tristis licet ob socium.

Cebrionem autem iussit fratrem propè existentem,

Equorum habenas accipere: hic. a. non immorigerus fuit &

Ipse autem ex curru humi desiliit splendido, (audiuit.

Horribiliter vociferans: hic autem saxum accepit manu,

10 Perrexit. a. recta in Teucrum: ferire. a. ipsum animus iubebat.

Teucrum vul
nerat Hector.

Is quidem pharetra exemit amaram sagittam,

Posuit^q in neruo: hunc autem galea-motor Hector

Retrò trahentem neruum, ad humerum ubi iunctura separat

Ceruicem^q pectus^q maxime autem lethale est:

15 Ea parte in se ruentem percussit lapide aspero:

Rupit autem ei neruum, torpuit. a. manus in iunctura.

Constitit. a. in genua collapsus: & arcus ei excidit manu.

Ajax autem non neglexit fratrem collapsum:

Sed currens protexit eum, & ei scutum obtendit.

20 Hunc quidem postea subeuntes duo fidi socij,

Mecisteus Echij filius, & diuinus Alastor,

Naues ad concauas portarunt grauitèr suspirantem,

Confestim iterum Troianis Olympius robur indidit.

Hi itaq³ recta in fossam profundam impulerunt Achiuos.

25 Hector. a. inter primos ibat. fortitudine terrorem afferens.

Sicut quando aliquis canis aprum syluestrem vel leonem

Tangit retrò pedibus velocibus confusus,

Ad coxas^q clunes^q, & conuertentem se obseruat:

Ita Hector persequabatur comatos Achiuos,

30 Semper occidens postremum-quem^q. hi vero fugiebant,

Sed postquam per palos & fossam transierunt

Fugientes, multiq³ strati sunt Troianorum à manibus:

Hi quidem iam apud naues continebantur manentes,

Inuicemq³ hortantes, & omnibus dijs

35 Manus extendentes, valde supplicabant unusquisq³.

Hector. a. circumagebat pulchras-iubas-habentes equos,

Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos

Τὴς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λαοκώλην Ἑρην·
 Αἶψα δ' ἀδύναίην ἔπειτα πηρόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγίοχοιο διὸς τέκος, ἐκέτι νῶϊ
 Οὐκ ὤμνων δαναῶν κακὰ δησόμεθ' ὕσσιπρόν τῳ;
 Οἴκην δ' ἡ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 Ἄνδρὸς ἑνὸς ῥίπῃ, ὃ ὅ μαινεται ἐκείτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκτορ πρὶα μίδης, καὶ δ' ἡ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καλὴν ἔτος γέ μιν Ἑρμὸν τ' ὀλέσειε,
 Χερσὶν ἔω' ἀργείων φθίμεν Ἑρὸν πατρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ πατὴρ θυμὸς φρεσὶ μαινεται ἐκ ἀγαθῆς;
 Σχέτλι Ἑρ, αἰὲν ἀλιτρός ἐμῶν μενέων ἀφωδύς;
 Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις ἦδ' ὄν
 Τειρόμενον σώεσκον ἔω' ἄρυσθ' Ἑρ ἀέθλων.
 Ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς ἑρανόεν προΐαλλεν.
 Τῶ δ' ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' ἑρανόθεν προΐαλλεν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκφάμιμην;
 Εὐτέ μιν εἰς αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 Ἐξ ἐρέβεις ἄξοντα κῆνα συγεροῦ αἶδαο,
 Οὐκ ἂν ἔω' ἐξέφυγε συγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 Νῦν * δ' ἐμὲ μὲν συγχεῖ, θεῖπδος δ' ἐξιώνουσε βελάεσσι
 Ἡ οἱ γυνάτ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χεῖρ' ἡμίονου,
 Λιπομένην πρὶα αἰχλὴν αἰχλῆα πηλίπορτον.
 Ἔσται μὰν ὅτ' αὖ αὖτε φίλῃ γλαυκῶπις εἴπῃ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους;
 Οφρ' αὖ ἐγὼ κατὰ δῦσα διὸς δόμον αἰγίοχοιο,
 Τόλγῃ σιν ἐς πόλεμον θωρήσομαι, ὄφρα ἰδῶμαι,
 Εἰ νῶϊ περὶ αἰμοῖο πᾶσι κορυθαίολ' Ἑκτορ
 Γηθήσει, * προφανείσῃ ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας·
 Ἡ πρὶ καὶ τρώων κορέει κῆνας ἠδ' οἰωνούς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν δὲ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπὶ θησε θεὰ λαοκώλην Ἑρην·
 Ἡ μὲν ἐποιχομένη χερσάμπυχας ἔντυεν ἵππους
 Ἑρην, πρὸς βαθεῖαν, θυγάτηρ μέγαλοιο κρόνοιο.
 Αὐτὰρ ἀδύναϊν κούρην διὸς αἰγίοχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' ἔδει,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ ἡμέτε χερσίν.

20. δέ μοι

20. προφανεί-
 σα. 20. καὶ
 προφανείσαν.
 20. καὶ προ-
 φανέντε

Hos. a. conspiciata miserta est dea albis- & lnis nitens Iuno.

Mox autem Minervam Verbis Velocibus allocuta est:

Proh dolor, agidem-tenentis Iouis filia, non amplius nos
Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

Iuno & Mi-
nerua sese pa-
rant in preli-
um.

5 Qui iam malum fatum explentes perierint

Viri & nius impetu: hicq; furit non amplius tolerabiliter,

Hector Priamides: & iam mala multa patrauit.

Hanc Verò rursus allocuta est dea cæsia Minerva:

Et certe hic fortitudinem & itamq; perdidisset,

10 A manibus Argiuorum confectus in patria terras:

Sed pater meus mentibus insanit non bonis,

Infestus, semper iniquus mearum Virium impetitor:

Nec quicquam horum recordatur, quod ei Valde sepe filium

Afflictatum saluavi ab Eurysthei laboribus.

15 Certè is quidem flebat Versus cælum sed me Iupiter

Huic auxiliaturam à cælo dimisit.

Si enim ego hæc sciuissem in mente prudenti,

Cum ipsu ad Plutonis (loca) solidas portas-habentis misis

Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

20 Non effugisset Stygis aqua profunda fluente.

Nunc .a. me quidem odit. Thetidis autem perfecit consilia,

Quæ ei genua osculata est, &prehendit manu barbam,

Supplicans & t-honoraret Achillem & rbum euerforem.

Erit sanè cum iteru dilectam Glaucopidem me appellarit.

25 Quin tu quidem nunc nobis instrue & nungulos equos.

Donec ego ingressa Iouis domum agidem-gestantis,

Armis ad bellum armabor, & t videam,

Si nobis Priami filius galeæ motor Hector,

Letabitur, apparentibus per belli semitas.

30 Certè aliquis etiam Trojanorum saturabit canes & aues

Pinguedine & carnisbus-stratus ad naues Achiuorum.

Sic dixit, neq; immorigera fuit dea albis- & lnis Iuno.

Hæc quidè prosecta aurea-fascia religatos-crines-habentes

Iuno & eneranda dea filia magni Saturni. (aptauit equos

35 Sed Minerva filia Iouis agidem-gestantis

Peplum quidem diffudit subtile patris in pavimentum,

Varium, quod ipsa fecerat & elaborarat manibus:

Hæc

Η δ' ἤτις ἐν δῦσι διδὸς νεφεληγερέταο,
 Τάχ' ἔσιν ἐς πόλεμον θωρήσεται δακρυόεντα.
 Ἔς δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσεται, λάξετο δ' ἔγχος
 Βελύξ, μέγα, σιβαρόν, τὰ δ' ὑμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ηρώων, τοῖσιν τε κοτέσεται ὄξει μοπάτρη.
 Ηρη δ' μάστιγι δοῶς ἐπεμείετ' ἄρ' ἵππους.
 Αὐτόμαται δ' πύλαι μύκον οὐρανοῖ, ἅς ἔχον ὦραι,
 Τῆς δ' ὀπίτ' ἐτραπὶα μέγας οὐρανοῖς οὐλύμπιός τε,
 Η μὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος, ἡ δ' ὀπιθεῖναι.
 Τῇ δ' αὖ δ' αὐτάων κεντρύεσθαι ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δ' πατὴρ ἰδὼν ἐπεὶ ἴδε, χρώσατ' ἄρ' αἰνῶς.
 Ιεὺν δ' ὅτ' ἔρως χρυσόπτερον ἀλγέλεουσιν.
 Βάσκει δ' ἰδὼν ταχέως, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἀντίω
 Ἐρχεσθ'· οὐ γὰρ χαλὰ στυροισόμεθα πτόλεμόνδε.
 Ω δὲ γὰρ ἐξέρξω, τὸ δ' ἐκὰς τετελεσμένον ἔσται,
 Γνώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ δ' ἄρματα ἄξω.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτοισι φειτελλομένοις ἐνιαυτὸς
 Ἐλκε' ἀπαλθήσετον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδὴ γλαυκῶπις ὅτ' ἀν' ὦ πατρὶ μάχεται.
 Ηρη δ' ἔπ' τόσον νεμεσίζομαι, ἔδ' ἐχολῶμαι.
 Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, τί νοήσω.
 Ως ἔφατ'. ὦρτο δ' ἰεὺς ἀέλλοπος ἀγέλεσσα.
 Βῆ δ' κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Πρώτησι δ' πύλῃσι πολυπύχου ἑλύμποιο
 Ἀντομένη κατέρυκε· διδὸς δ' ἐσφ' ἐννεπε μῦθον.
 Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μάλινται ἦτορ;
 Οὐκ ἔα κρονίδης ἐπαμυνέμεν ἀργείοισιν.
 Ω δὲ γὰρ ἡπέλησε χρόνου πῦς, εἰ τελέει ὧρ,
 Γνώσῃ μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄξειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτοισι φειτελλομένοις ἐνιαυτὸς
 Ἐλκε' ἀπαλθήσετον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδὴς γλαυκῶπις ὅτ' ἀν' ὦ πατρὶ μάχεται.
 Ηρη δ' ἔπ' τόσον νεμεσίζεται, ἔδ' ἐχολῶται.
 Αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, τί νοήσῃ.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κῦον ἀδ' δεῖς, εἰ ἐτεόν γε

Τολμήσεις

Hac autem lorica induit Iouis tempestatum-auctoris,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum.
 In currum, & splendidum pedibus ascendit corripuitque hastam
 Ponderosam, magnam, validam, qua domo turmas virorum
 Fortium, quibusque irata fuerit forti-patre-genita.
 Iuno autem scutica velociter agitabat equos.
 Sua sponte, & portae aperta sunt caeli, quas tenebant Horae,
 Quibus commissum est magnum caelum Olympusque,
 Ut recludant densam nebulam, & imponant (i. claudant)
 Ea per illas (portas) stimulis agi-solitos dirigebant equos.
 Iupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter.
 Irim vero excitavit aureas-alas habentem nunciaturam:
 Vade age Iri celer, retro verte, neque sine aduersus (me)
 Venire: non enim commodè congrederemur ad-bellum.
 Sic enim dico, hoc & ratum erit:
 Mutilabo quidem ipsis sub curribus Veloces equos.
 Ipsas autem ex curru deiciam, & currus confringam.
 Neutiquam in decem completos annos
 Vulnera curare potuerunt, quae impresserit fulmen
 Ut cognoscat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.
 Iunoni autem non tantum indignor, neque irascor.
 Semper, n. mihi consuevit interrompere quicquid cogitaro.
 Sic dixit: mota est autem Iris Velox nunciatura.
 Iuit autem ex Idaeis montibus ad magnum Olympum.
 In primis autem portis multiplicis Olympi
 Occurrens coercuit: Iouisque ipsis exposuit sermonem:
 Quò tenditis? cur vobis in mentibus furit cor?
 Non finit Saturnides auxiliari Argivis.
 Sic enim minatus est Saturni filius, siquidem perficiet,
 Mutilaturum quidem se vobis sub curribus Veloces equos.
 Vos-ipsas, & ex curru detecturum, & currum fracturum;
 Neque ad decem completos annos
 Vulnera sanabitis, quae impresserit fulmen,
 Ut scias Minerua, quando cum tuo patre pugnaveris.
 Iunoni autem non tantum indignatur, neque irascitur,
 Semper enim ei solet interrompere quicquid cogitarit.
 Sed tu gravissima canis, intrepida si quidem Verè

Iupiter Irim
 mittit ad Iu-
 nonem & Mi-
 neruam à præ-
 lio cohiben-
 das.

Τολμήσεις διδὸς αὐτὰ πελώριον ἔλχος ἀείραι.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία ἱεῖς.
 Αὐτὰρ ἀθῴαίῳ ἦρη παρὸς μῦθον εἶπεν·

Ὡ πόποι αἰγιόχοιο διδὸς τέκος, ἐκέτ' ἔγωγε
 Νῶϊν ἐὼ διδὸς αὐτὰ βροτῶν ἔνεκεν πολεμίζειν;
 Τῶν ἄλλ' ὅ μὲν ὑποφθίω, ἄλλ' ὅ δὲ βιώτω,
 Ὅς κε τύχη· κείν' ὅ δὲ τὰ ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι διαζέτω ὥς ὀπειαῖς.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·

Τῆσιν δ' ὥραι μὲν λῦσαν καλλίτειχας ἵππους,
 Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κρήνησιν.

28. παρὸς ὠπία Ἀρματὶ δ' ἐκλιναν * παρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

Αὐτὰ δὲ χευσέοισιν ὅπῃ κλισμοῖσι κἀδίζον
 Μίψδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ,

Ζεὺς ὃ πατὴρ ἴδιδεν ἐὺτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόν δ' ἐδίδωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο δώκοις.

Τῷ δὲ καὶ ἵπποις μὲν λῦσε κλυτὰς ἐννοσίγαι' ὅ
 Ἀρματὶ δ' ἀμβροτοῖσι τίθει, κτ' λῖτα πέτασας.

Αὐτὸς δὲ χευσέιον ὅπῃ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πολεμίζετ' Ὀλυμποῖ.

Αἱ δ' οἶα διδὸς ἀμφὶς ἀθῴαίῃ τε καὶ ἦρη
 Ἡδῶ, οὐδέ τί μιν παρσεφώνεον, οὐτ' ἐρέοντο·

Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' ἔγω τετλήδον ἀθῴαίῃ τε καὶ ἦρη;
 Οὐ μὲν δῶν κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ

Ὀλλῦσαι τρώας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεαδε.

Πάντως, οἷ' ἐμόν γε μέν' ὅ καὶ χεῖρες ἀαπλοῖς
 Οὐκ αἶψά με τρέψαιαν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.

Σφῶϊν ὃ πρὶν ὅρ πρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γῦα

Πεῖν πόλεμόν θ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 Ὡδε γὰρ ἐξέρεω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Οὐκ αἶψ' ὅ μετέρων ὀχέων πληγῇ τε κεραινῶν,
 Ἀψὲς Ὀλυμπὸν ἴκεδον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔσιν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν ἀθῴαίῃ τε καὶ ἦρη·
 Πλησίαι αἶψ' ἦδῶ, κακὰ ὃ τρώεσσι μεδέεσθαι.

Ἡ τοι ἀθῴαίῃ ἀκέων λῶ, ἐδέ τι εἶπε;

Σκυζομένη διτ' πατρὶ, χόλ' ὅ δέ μιν ἄγει ὅ ἦρει·

Ἡρην

Audebis Iouem contra ingentem hastam tollere.

Hac quidem sic locuta, discessit pedibus Velox Iris.

Sed Minervam Iuno Verbum allocuta est:

Eheu egidem gestantis Iouis filia, non amplius ego

5 Nobis permitto contra Iouem mortaliū causā pugnare,

Quorum alius intereat, alius autem viuat,

Quicūq; consecutus sit, ille .a. sua consilia senties in animo

Troianosq; & Danaos moderetur ut equum est.

Sic fata retrō vertit Vniū - singula equos.

10 His Vero Hora quidem soluerunt pulchrē iubatos equos,

Et hos quidem ligauerunt ad immortalia præsēpia.

Curru autem inclinarunt ad parietes splendidos.

Ipsae autem aureis in thronis sederunt,

Mixtim cum alijs dijs, charo mæstæ corde.

15 Iupiter .a. pater ab Ida pulchras rotas habentem currum ēē

In Olympū impulit: decorum .a. peruenit ad sedes. (equos

Huic autem & equos soluit inclutus Neptūnus:

Curru .s. super altaria posuit, linea tegumenta obtendens.

Ipsae autem aureum in thronum late cernens Iupiter

20 Consedit: huic .a. sub pedib. magnus cōcutiebatur Olympus.

Hæ autem sole a Ioue seorsim Minervaq; & Iuno

Sedebant, neq; ipsum alloquebantur, neq; interrogabant:

Sed ille cognouit suis in mentibus, locutusq; est:

Cur sic cruciamini Minerva & Iuno?

25 Non tamen diu laborastis pugna in gloriosa.

Perdendo Troianos, aduersus quos irā grauem reposuistis.

Omnino, quāte meæ vires & manus terribiles .s. tales vestrę

Non me in fugam verterint quotquot dū sunt in Olympo:

Vobis autem prius tremor inuasit splendida membra.

30 Quā bellum videretis, belliq; curis plena opera.

Sic enim edico, hoc & ratum erit:

Non in Vestris curribus percussa fulmine

Retrō in Olympum redissetis, ubi immortalium sedes est.

Sic dixit: hæ autem ringebantur Minervaq; & Iuno.

35 Proxima hæ sedebant, malaq; Troianis moliebantur.

Minerva quidem tacita erat neq; quicquam dixit,

Irata Ioui patri: ira autem ipsam grauis tenebat:

f ij

Ηρη δ' ἐκ ἔχραδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ παρσηύδα·
 Αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτοι δένθ' ἐκ ὀπρειατὸν·
 Ἀλλ' ἐμπης δαναῶν ὀλοφυρόμην ἀγχμητάων,
 Οἷκεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλωνται·
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βουλὴν δ' ἀφγείοις ὑποθησέμεν, ἥ τις ὀνήσει,
 Ως μὴ πάντες ὀλωνται ὀδυσαμένοιο θεοῖο.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἦς δὴ καὶ μάλλον ὑπέρμενέα κρονίωνά·
 Οὔφαι, αἶκ' ἐδέληθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ολλυῖτ' ἀφγίων πούλυν στρατὸν ἀγχμητάων.
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεταί ὄβριμος ἔκτωρ,
 Πεῖν ὄρσει παρὰ ναῦφι ποδώκεα πηλείωνα·
 Ἡματι τῷ, ὅτ' αὖ οἱ μὲν ὀπὶ πυρὸς μάχωνται,
 Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, πρὶν πατρόκλοιο πεσόντος.
 Ως γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω
 Χωομένης, ἐδ' εἴκε τὰ νείατα πείραθ' ἱκηαι·
 Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' ἱαπέτῳ τε κρόνῳ τε
 Ημενοὶ ἔτ' αὐγῆς ὑφείονθ' ἡελίοιο·
 Τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι, βαδύς δέ τε τάρταρ' ἀμφίς·
 Οὐδ' ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔσθ' ἐγὼ γε
 Σκυζομένης ἀλέγω. ἐπεὶ ἐσέο κύντερον ἄλλο.
 Ως φάτο· τὸν δ' ἔτι παρσέφη λαοκώλεν Ἥρη·
 Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπερὸν φάθ' ἡελίοιο,
 Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ὀπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκοισιν ἔδν φάθ'· αὐτὰρ ἀχαιοῖς
 Ασπασίη, τρέλλιστος ἐπὶ λυθε νύξ' ἐρεξεννή.
 Τρώων δ' αὖτ' ἀγορῇ ποιήσατο φάδιμ' ἔκτωρ,
 Νόσφοι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ * ἐνὶ δινῆεντι,
 Ἐν καθαράῳ, ὅστι δὴ νεκύων διεθαίνετο χῶρ'·
 Ἐξ ἱσπῶν δ' ἀποβάτες ὀπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον·
 Τὸν ῥ' ἔκτορ ἀγόρευε διττὸ φίλῳ, ἐν δ' ἄρα χεῖρ
 Ἐλχ' ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· παρόιδε δ' ἀμπετο δούροδ
 Αἰχμητὴ χαλκείη, πρὶν ἧ χεῖρ' ἐπὶ πόρκης·
 Τῷ δ' ὅγ' ἐρεῖσάμεν ἔπεα πτερόεντα παρσηύδα·
 Κέκλυτέ μευ τρώες καὶ δῖοι δῖοι ἦδ' ὀπίκουροι,

Νῦν

28. ἐπὶ

Iuno autem non continuuit pectore iram, sed allocuta est:

Minimè ferende Saturnide, quod Verbum dixisti?

Bene & nos scimus, quod potentia tua nulli cedit:

Attamen Danaorum causa mæsta sumus militum,

5 Qui iam malum fatum implentes perierint.

Sed bello quidem abstinebimus, si tu iubes:

Consilium autem Argiuis suggeremus, quod iuuabit,

Vt non omnes pereant iratote.

Hanc autem excipiens allocutus est nubecogus Iupiter:

10 Cras manè etiam magis potentissimum Saturnidem

Videbis, si Velis, pulchros oculos habens Generanda Iuno,

Perdentem Argiuorum copiosum exercitum bellicosorum,

Non enim prius a bello cessabit fortis Hector,

Quam excitetur e nauibus Velox pedibus Pelides

15 Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnauerint,

Angustia in periculosissima pro Patroclo occiso.

Sic enim fatale est, te Verò ego non curo

Iratam, neq; si ultimos fines adires

Terra & maris, ubi Iapetusq; Saturnusq;

20 Sedentes, neq; splendore supra-gradientis solis

Fruuntur, neq; scitis, ubi pfundus etiam tartarus circum,

Neq; si illuc perueneris errabunda, non te equidem

Iratam curo, quoniam non te impudentius aud.

Sic dixit: hunc. a. nihil allocuta est alba-Solnas Iuno.

25 Incidit. & in Oceanum splendidum lumen solis,

Trahens noctem nigram in fertilem terram,

Troianis quidem inuitis occidit lux: sed Achiuus

Grata, multoties rogata, superuenit nox atra.

Troianorum. a. rursus concionem habuit illustris Hector,

30 Seorsim à nauibus ducens fluvium apud Verticosum,

In mundo, ubi iam à mortuis (vacuus) apparebat locus.

Ex equis Verò descendentes in terram, orationem audiebant

Quam Hector dicebat Ioui charus, inq; manu (bat

Hastam tenebat undecim cubitorum. antè. a. lancea splēde-

35 Cuspis area: circum autem aureus ambibat annulus.

Hic innixus, verbis Velocibus eos allocutus est:

Audite me Troiani & Dardani auxiliatores:

f ij

Νῦν ἐφάμεν νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας ἀχαιούς,
 Ἀψ' ὑπονοσήσιν ποτὶ Ἴλιον ὠρεμόεσσαν.
 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστ'
 Ἀργείοις, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυ πατ' ἐφοπλισόμεθ'. αὐτὰρ χαλκίτειχας ἵππους
 Δύσαθ' ὑπὸ ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῶ.
 Ἐκ πόλιθ' δ' ἄξαδε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δ' μελίφρονα οἶνίζεσθε,
 Σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ὅππ' ὅξυλα πολλὰ λέγεσθε.
 Ὡς κεν παυνύχοι μέσφ' ἦες ἠειρηθείης
 Καίωμεν περὶ πολλὰ σέλας δι' εἰς ἔρανδον ἴκη,
 Μήπως καὶ διὰ νύκτα κερηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Φάγειν ὀρμήσωνται ἐπ' Ἀρεά νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὰν ἀσπυδεῖ γε νεῶν ὅππ' ἄνεν ἔκκηλοι,
 Ἀλλ' ὥς τις τέτων γε βέλθ' καὶ οἴκοθι πέσῃ.
 Βλήμενθ' ἢ ἰῶ ἢ εἰς χεῖρ' ὀξύονντι,
 Νηὸς ὅππ' ἄνδρ' ὄσων, ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλ'θ'
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολὺ δακρυῶ ἀρηα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διτ' φίλοι ἀγγελόντων,
 Παῖδας παρ' ὀφθαλμοῖς πολιοκροτάφοις τε γέροντας
 Λέξαδ' αὖτε ἄστυ, θεοδμήτων ὅππ' πύργων.
 Θηλύτεραι μῦσά κ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθ' ἔστω
 Πῦρ μέγα καμόντων. φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω.
 Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 Ὡδ' ἔστω, τρώες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω.
 Μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὕμης εἰρημέν' ἔστω,
 Τὸν δ' ἠοῦς τρώεσσι μὲν ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 Εὐχόμεν' ἐλπίμενθ' διτ' τ' ἄλλοισι τε θεοῖσιν.
 Ἐξελάαν ἐνθάδε κύνας κήρυες φορήτοισι,
 Οὓς κήρυες φορέοισι μελαινάων ὅππ' νηῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι ὅππ' νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς.
 Πρῶτ' δ' ὑπὸ ἡοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ὅππ' γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξύω ἀρηα.
 Εἴσομαι, αἰκέ μ' ὅ τ' ἐδείδης κρατερὸς διομήδης
 Πὰρ νηῶν πρὸς τείχος ἀπώσεται· ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Χαλκῶ δ' ἠώσας ἐναεὶ βροτόεντα φέρωμαι.

Ἀδελφῶν

Paulo-antè putabam nauib perditis & Vniuersis Gracis
Rursus redituros ad Troiam Ventis expositam. (i. altam)
Sed prius caligo superuenit, quæ nunc seruauit maximè
Argiuos, & naues in litore maris.

- 5 Quare nunc quidem pareamus nocti nigra,
Cenasq; præparemus: atqui pulchrè rubatos equos,
Soluite ex curribus, ipsi vero apponite pabulum:
Ex Urbe autem adducite boues, & pingues oves
Properè, Vinumq; suaue afferte,
10 Panemq; ex domibus, insuper ligna multa colligite,
Vt per totam noctem &sq; ad auroram mane nascentem,
Accendamus ignes multos: splendor. a. in cælum perueniat,
Ne quo modo & per noctem comati Achii
Fugere properent per lata dorsa maris:
15 Neue sine properatione naues ascendant quieti.
Sed Vt quis eorum telum (i. vulnus) etiam domi curet,
Vulneratus Vel sagitta, Vel hasta acuta,
Nauem insiliens, Vt quis horreat etiam alius
Troianis equestribus inferre lamentabile bellum.
20 Præcones autem per Urbem Ioui chari nuncient,
Vt præxi pubescentes & temporibus canisenes
Cubent circa Urbem à dijs adificatis in turribus.
Florentes ætate autem mulieres in domibus singula
Ignem magnum incendant. custodia. a. aliqua firma sit.
25 Ne insidia intrent in ciuitatem, copijs absentibus.
Sic sit, Troiani magnanimi, Vt dico.
Oratio autem quæ quidem nunc habita est, integra sit,
Aliam autem manè Troianos inter bellaces dicam.
Glorior, sperans in Iouem aliosq; deos,
30 Expulsum me hinc canes à fati aduectos (v. Parcæ)
Quos fata (v. Parcæ) duxerunt nigris in nauibus.
Sed in nocte custodiamus nos ipsos:
Manè autem sub aurora cum armis armati
Naues apud concauas excitemus acre prælum.
35 Cognoscam, si me Tydides fortis Diomedes
A nauibus ad murum repellat: an ego hunc
Ferro confodiens, spolia cruenta auferam.

f. iiij

Αὔριον ἑὸν ἀρετὴν διαείσεται, αἶψ' ἐμὸν ἔλχρος
 Μείνη ἐπὶ χόρμενον· ἀλλ' ἐν παρώτοισιν ὄλω
 Κείσεται ἐπὶ δεῖς. πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. αἶψ' ἐγὼν ὥς
 Εἶλω ἀθάνατος καὶ ἀγήρα· ἥματα πάντα,
 Τριόμβω δ' ὥς τίετ' ἀδύωσάη καὶ ὑπόλων,
 Ως γυνὴ ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει ἀργείοισιν.

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ὅππῃ δὲ τρώες κελεύσασαν.
 Οἱ δ' ἰωποῖς μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῖσι δρώοντας.
 Δῆσαν δ' ἱμάστεσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 Ἐκ πόλι' ὅθ' ἄξαντο βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμως. οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ὅππῃ δὲ ξύλα πολλὰ λέρνοντο.
 Κνίσσῃ δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον ἐρατὸν εἶσω.
 Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ὅππῃ πολέμοιο γούρη
 Εἶατο παννύχιοι. πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἐρανῶ ἄσρα φαεινὰ ἀμφὶ σελιῶν
 Φαίνεται ἀπὸ ὠρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμ' αἰθέρ,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπαι, καὶ παρώνες ἄχροι,
 Καὶ νάπαι. ἐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπερ αἰθέρ.
 Πάντα δέ τ' εἶδετα ἄσρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 Τόσσα μεσηγυρῶν ἦδὲ ξανθοῖο ῥοάων
 Τρώων χαμόντων πυρὰ φαίνετο ἱλιόδι παρ.
 Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ' ὅθ' ἕκαστος
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἰωποὶ δ' κρὶ λακὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 Ἐσαότες παρ' ὅχεσφιν ἐϋδροναν ἠὲ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ι.

Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ συμβουλευσάντων τοῖς ἔλλησι
 φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφανόμενοι γνώμην
 διομήδης καὶ νέστωρ. συμβουλευσάντος δ' ἐνέστωρ, πρὸς Ἀχιλλέα
 πέμπονται πρῆστοις, καὶ δεηθεῖσιν αὐτοῖς αὐτῆς εἰπὲν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἀπαγγέλλουσι, καὶ μὲν ταῦτα εἰς ὕπνον τέρονται.

ΙΛΙΑ-

Cras suam potentiam ostendet, si meam lanceam
Sustinere possit aduersus se venientē: sed inter primos puto
iacebit vulneratus. multi. a. circa ipsum socij
Sole ascendente cras. Stinam. n. ego sic
5 Essem immortalis & non senescens per dies omnes,
Et colerer sicut colitur Minerva & Apollo,
Ut nunc dies hæc malum fert Argiuis.

Sic Hector concionatus est: Troiani autem acclamauerunt.

Hi autem equos quidem soluerunt à iugo sudantes:
10 Ligauerunt. a. capistris apud currus suos unusquisq;
Ex ciuitate autem adduxerunt boues & pingues oues
Celeriter. Vinum autem suauē attulerunt,
Panemq; ex adibus, ligna autem multa collegerunt.
Nidorem autem ex campo venti ferebant cælum intra.
15 Hi autem valde exultantes, ad belli semitam
Sedebant per totam noctē. ignes. a. eis incendebantur multi. Troianorum
Sicut autem quando in cælo stella lucidam circa lunam excubia
Apparent illustres, quando est sine vento æther,
Apparentq; omnes specula & vertices summi,
20 Et Valles. in cælo autem disruptus est immensus æther.
Omnia. a. conspiciuntur astra. letatur. a. animo pastor:
Tot inter naues & Xanthi fluentia
Troianorum incendientium ignes apparebant ante illum.
Mille itaq; in campo ignes ardebant, apudq; singulos
25 Sedebant quinquaginta (viri) ad iubar ignis ardentis.
Equi vero hordeum album comedentes & auenam
Stantes apud currus pulchre thronam auroram expectabāt.

IL I A D I S H O M E R I, A V T I X. C O M -
positionis argumentum.

30 **A** G A M E M N O N E consulente Græcis fugere, surgunt
contrariam pronunciantes sententiam Diomedes,
& Nestor. Consulente autem Nestore, ad Achillem mit-
35 tuntur legati, & precantibus ipsis renuit Achilles. Hi vero
renunciant. & post hæc in somnum vertuntur.

Εξεσίη δ' ἀχιλῆος ἀπειθείς ἐσιν ἰῶπι.

Σ οἱ μὲν πρῶτες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ ἄ-
 χαῖς
 Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταί-
 ρη.
 Πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄ-
 νδρες δ' ἀνέμοι δύο πόντον δεινέοντο ἰχθυόεντα, (εισοι. 10)
 Βορέης καὶ ζέφυρος, τῷ τε θρήκηθεν ἄητον
 Ελθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
 Κορδύεται· πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα φύκος ἔχευα.
 Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 Ατρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένῳ ἦτορ, 15
 Φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελῶν
 Κλήδωι εἰς ἀγροῦν κηλήσκειν ἀνδραῖμας,
 Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς ὅ μιν πρῶτοισι πονεῖτο.
 Ἴζον δ' εἰν ἀγροῖν τεπινότες· αὖ δ' ἀγαμέμνων
 Ἰστατο δακρυχέων, ὥς τε κρῶνι μελάνυδρος, 20
 Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 Ὡς ὁ βαρυσενάχων ἔπε' ἀργείοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.
 Ζεὺς με μέγα κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
 Σχέτλιος, ὃς τῶν μὲν μοι ὑπὸνέχετο καὶ κατένδυσεν 25
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ὀτείχεον δ' πονέεσθαι.
 Νῦν δὲ κηκὴν ἀπάτῳ βουλεύσατο, καί με κελῶι
 Δυσκλέα ἄρτος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 Οὐ πῶ που διὸ μέλλει ὑπὸνμένει φίλον ἔτι,
 Ὃς δ' ἡ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα, 30
 Ἥ δ' ἐπὶ καὶ λύσει· τὸ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
 Φύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ προΐῳ αἰρήσομεν ἄρυσσιν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχρόνοντο σιωπῇ. 35
 Διὶ δ' ἀνέω ἦσαν τεπινότες ἦες ἀχαιῶν·
 Οὐδὲ δὲ μετέειπε βολὴν ἀγαθὸς διομήδης·

Ατρεΐδης.

Legatio ad Achillem non persuasum est I.

- I**TA quidem Troiani custodias agebant: sed
Achiuos
Diuinitus immissa tenebat fuga, timoris fri-
gidi socia. (optimates.
Luctu vero intolerabili percusserant omnes
- 10 Sicut autem venti duo pontum commouent piscosum,
Boreas & Cephirus, qui è Thracia spirant
Ruentes de repente: simul autem & unda nigra
Attollitur: multam autem extra mare algam fundunt.
Sic scindebatur animus in pectoribus Achiuorum.
- 15 Atrides autem dolore magno percussus cor,
Obibat praconibus sonora-voce praeclatis iubens,
Nommatim ad concionem vocarent virum unumquemque,
Non .a. clamarent: ipse autem inter primos laborabat.
Sedebant autem in concione tristes. Agamemnon autem
- 20 Surrexit lachrymas-fundens, sicut fons nigrae-aqua,
Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam.
Sic hic grauius suspirans, verba Argiuis locutus est:
O Amici Argiuorum duces & principes,
Iupiter me valde Saturnides detrimento alligauit graui
- 25 Infestus, qui ante quidem mihi promisit & annuit,
Troia destructa bene-murata me rediturum:
Nunc .a. perniciosam fraudem commentus est, & me iubet
Ingloriam Argos reuerti postquam multum amisi populum.
Sic sane Ioui prepotenti gratum erit,
- 30 Qui iam multarum ciuitatum demolitus est summitates,
Ac adhuc etiam demolietur: huius .n. potentia est maxima.
Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram.
Non .n. amplius Troiam capiemus latas-vias habentem,
- 35 Sic dixit. hi autem omnes obmutuerunt silentio.
Diu autem muti erant tristes filij Achiuorum:
Tandem .& . inter eos locutus est in bello fortis Diomedes:
Atride,

Agamemno-
nis concio ad
duces.

28. μαχίωται
μα

28. ὅς, π

Ατρείδη, σοὶ τρωῶτα * μαχήσομαι ἀφραδίοντι.
 Ἡ δέ μιν ἐστίν, ἀνὰ ξανθὴν. σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 Ἀλκὴν μὲν μοι τρωῶτον ὀνειδίσας ἐν δαναοῖσι,
 Φᾶς ἔμεν ὁπλόλεμον καὶ ἀνάλκιδα. ταῦτα ὅ πάντα
 Ἰσας ἀφρείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Σοὶ δὲ διὰ διχα δῶκε χρόνου πᾶσι ἀγκυλομήτεω.
 Σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι πέρι πάντων.
 Ἀλκὴν δ' * ἔτοι δῶκεν, ὅς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Δαιμόνι, ἔγωγε που μάλα ἔλπεσσι ἦς ἀχαιῶν
 Ἀπολέμοις τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 Ἐρχο· παρ' τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄλκιθαλάσσης
 Ἐσῶσ', αἱ τοι ἔποντο μυκῆνηθεν μάλα πολλά.
 Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσιν καρηκομύωντες ἀχαιοὶ,
 Εἰσέκε τῶ προΐλω διαπέρσσομεν. εἰ ὅ καὶ αὐτοὶ
 Φειδόντων σωὺ νηισὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Νῶϊ δ', ἐγὼ δ' ἐνεγλός τε μαχισόμεθ' εἰσέκε τέκμωρ
 Ἰλίου ἄρῳμεν σωὺ γ' ὅδε ἔειλήλουθμεν.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὅππῃ αὖτε ἦς ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεϊ ἴσαστο δάμοιο.
 Τοῖσι δ' ἀνίσταμεν ὅ μετεφώνεον ἴσαστο δάμοιο.
 Τυδείδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐστὶ,
 Καὶ βουλῇ μὲν πάντας ὁμήλιχας ἐπλάττειστος.
 Οὕτως τοι τὸν μῦθον ὀνόασεταί, ὅσοι ἀχαιοὶ,
 Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ἔτελλε ἴκεο μῦθων.
 Ἡμῶν καὶ νέεσθαι ἐστὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ πᾶσι εἴης,
 Οπλότερος γ' ἡρεῖσθαι, ἀτὰρ πεπνυμένα βάσεις
 Ἀφρείων βασιλῆας. ἐπεὶ κ' ἔμοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ἄγε, ἐγὼν, ὅς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 Ἐξείπω, καὶ πάντα διῆξομαι· ἐδέκε τίς μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, ἐδὲ κρείων ἀγαμέμνων,
 Ἀφρήτωρ, ἀδέμειστος, ἀνέσιός ὅστιν ἐκείνῳ,
 Ὅς πολέμου ἔρεται ἐπιδημίου, ὁ κρυόεντ' ὅς.
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν παιδῶμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυ πατ' ἐφοπλίσσομεθα· φυλακτῆρες ὅς ἐχέσοι
 Λεξάδων παρὰ τάφρον ὀρυκτῶν τείχεσσι ἐκτός.
 Κέρροισιν μὲν ταῦτ' ὅππῃ τέλλομαι. αὐτὰρ ἔπειτα

Ατρείδῃ

Diomedis
verba.

Atride tibi primum aduersabor insipienti,
Sicut iustum est, Rex, in concione. tu autem ne irascaris.
Fortitudinē quidem mihi primū exprobraſti inter Græcos,
Dicens me eſſe imbellem & impotentem. hæc. a. omnia

Sciunt Argiuorum & iuuenes, & ſenes.
Tibi. a. bifariā (i. alterutrum) dedit Saturni filius Verſuti.
Sceptro quidem tibi dedit honorari ſupra omnes:
Fortitudinem. a. non tibi dedit, quā potentia maxima:
Infelix, ſiccine valde putas filios Achiuorum

Imbellesq; eſſe, & impotentes ſt dicis?
Si autem teipſum animus mouet ad redeundum,
Abi, adest tibi ſua: naues autem tibi prope mare
ſtant, quæ te ſecute ſunt ex-Mycenis valde multæ.
Sed ceteri manebunt comati Achiui,

Donec Troiam euertamus. quod ſi verò & ipſi
Fugiant cum nauibus dilectam in patriam terram:
Nos autem, ego Sthenelusq; pugnabimus, donec finem
Ilij inuenerimus. fauente enim deo venimus.
Sic dixit: hi autem omnes acclamarunt filij Achiuorum,

Sermonem admirati Diomedis equitandi-periti.
Inter hos autem aſſurgens locutus eſt eques Neſtor:

Tydide, ſupra (omnes) in bello fortis es:
Et conſilio inter omnes æquales es optimus.
Nemo tibi hunc ſermonem vituperabit, quotquot Achiui,
Neq; in-cōtrarium dicet, ſed nō ad finē perueniſti cōſiliorū.
Certē quidem iuuenis es, meus verò & filius eſſes
Minimus natus, ſed prudentia dicis

(Erga) Græcorum reges, quoniam decenter dixiſti.

Sed age, ego qui te ſeniores profiteor eſſe me,
Eloquar, & omnia perſequar: neque aliquis mihi
Sermonem improbat, neq; rex Agamemnon.
Sine-cognitione, iniuſtus, ſine-domo eſt ille,
Qui bellum amat inteſtinum, aſperum.
Sed nunc quidem pareamus nocti nigra,

Cenasq; præparemus: cuſtodes autem ſinguli
Cubent ad foſſam profundam, murum extra,
Iuuenibus quidem hæc præcipio. ſed deinde

Atride

Neſtoris con-
ſilium de ex-
cubijs & cœ-
na.

32. βασιλεύ-
πρός

Ατρείδη, σὺ μὲν ἄρχε. σὺ γὰρ * βασιλεύς ταυτὸς ἐσθί.
Δαίνυ δαῖτα γέροισιν ἔοικέ τοι, ἔτοι ἀεικὲς.
Πλεῖαί τοι οἴου κλισίαι, τὴν νῆες ἀχαιῶν
Ἡμάπαι θρήκηθεν ἐπ' ἄρ' ἔα πάντον ἄρουσι.
Πᾶσὺ τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
Βουλῇ βουλεύσῃ. μάλ' αὖ χρεὼ πάϊτας ἀχαιεὺς
Εσθλῆς καὶ πυκινῆς. ὅππῃ τοι ἐγγύθι νηῶν
Καίοισι πυρὰ πολλά. τίς αὖ τάδε γηθήσει;
Νύξ δ' ἢ δ' ἢ δ' διαρράσει στρατὸν, ἢ σαώσει.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τὰ μάλ' αὖ μὲν κλύον, ἢ δ' ὀπίθοντο.

Εκ δ' ὅφρα κτήρες σὺν τῷ χεσιν ἐσεύοντο,
Ἀμφότε νεσοείδω θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
Ἡ δ' ἀμφ' ἀσκάλαφον, καὶ ἰάλμενον, ἦας ἄρ' ἦος,
Ἀμφί τε μηριόνεω, ἀφαρῆά τε, δῆϊ πυρόν τε,
Ἡ δ' ἀμφὶ κρείοντος ἦδ' ὀλοκομήδεα δῖον.
Ἐπὶ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων. ἕκαστον δ' ἐκείνῳ
Κοῦροι ἀμ' ἔσειχον, δολίχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Καδ' δὲ μέσον τᾶφρου καὶ τείχε' ἴζον ἰόντες.
Ενθα δ' ὅππῃ * κῆαντο, τίθεντο δ' ὄρπον ἕκαστος.
Ατρείδης δ' ἔγροντας ἀολλέας ἦν' ἀχαιῶν
Ες κλισίῳ, παρὰ δὲ σφί τιθεὶ μενοεικέα δαῖτα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα περ κείμενα χεῖρας ἰαλλόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητύς ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ὁ γέρον πύμωρωτ' ὕφαινεν ἥρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ περθευ ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἡ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ατρείδη κύδιζε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρ' ἔσομαι, οὐδέ κ' ἀπολλῶν
Λαῶν ἐσθ' ἀναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμισσας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσιν.
Τῷ σε χεὶρ πέρι μὲν φάδαι ἔπος, ἢ δ' ἐπακοῦσαι,
Κρηλῶαι δ' καὶ ἄλλω, ὅταν πνᾶ θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν. σέο δ' ἔξεταί, ὅππῃ κεν ἀφῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ (ἔ) ἀεῖσα.
Οὐ γὰρ τις νόον * ἄλλ' αὖ μείνονα τῷδε νοήσῃ
Οἶον ἐγὼ νοέω ἡμῖν πάλαι ἢ δ' ἐπὶ καὶ νῦν,

32. κείαντο,

32. ἄλλω

Εξέπ

Atride tu quidem incipe. tu enim maximus rex es.
 Præbe conuiuium senibus: decet te, nec indecens est:
 Plena tibi vino tentoria, quod naues Achiuorum (uehunt.
 Quotidianæ (v. vno die) ex Thracia per latum pontum ad-
 5 Omnis tibi est commoditas excipiendi, multisq; imperas.
 Multis autem congregatis, illi obediens, qui optimum
 Consilium consuluerit Valde. a. opus est omnibus Græcis
 Bono & prudenti. (consilio) quia hostes prope naues
 Accendunt ignes multos. quis de his latetur?

10 Nox autem hæc vel destruet exercitum, vel seruabit.

Græcorum
excubiz.

Sic dixit: hi. a. eum libenter audierunt & obedierunt.
 Custodes vero cum armis exierunt,
 Circaq; Nestoridem Thrasymedem pastorem populorum,
 Et circa Ascalaphum & Ialmenum, filios Martis,
 15 Circaq; Merionem Aphareumq; Deipirumq;
 Et circa Creontis filium Lycomedem diuinum.
 Septem erant duces custodum. centum. & cum quolibet
 Iuuenes vna ibant, longas hastas manibus habentes.
 Inq; medio fossæ & muri sedebant profecti.

20 Ibi. a. igne incenderunt, paraueruntq; cœnam vnusquisq;
 Atrides. a. seniores congregatos duxit Achiuorum
 In tentoriū, ipsisq; apposuit sufficiens (v. gratū) conuiuiū.
 Hi. a. in epulas paratas appositas manus extenderunt.
 Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

25 Illis senex primus texere cœpit consilium
 Nestor, cuius & antea optimum apparuerat consilium,
 Qui ipsis recte sapiens concionatus est, & dixit:

Nestoris con-
siliū de pa-
cando Achil-
le.

Atride illustrissime rex Virorum Agamemnon,
 In te quidem finiam, a te. a. incipiam, quoniam multorum
 30 Populorum es rex, & tibi Iupiter dedit
 Sceptrumq; & iura, & ipsis consulas.
 Ideo te oportet supra (omnes) dicere sermonem, & audire,
 Perficere ē alterius (sermonē) quā aliquē animus iusserit
 Dicere in bonū: tibi. a. habebit quodcunq; prior dixerit.

35 At ego dicam & mihi videtur esse optimum.
 Non enim quis sententiam alius meliorem hæc cogitabit,
 Qualem ego cogito, & olim, & adhuc etiam nunc.

Ex eo

Εξέπιδε δὲ οὐδὲ διοξυλὸς βεισηίδα κούριον
 Χωομένου ἀχλὺς ἔβης κλισίηθεν δούρας,
 Οὐπὶ καὶ δ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γὰρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δ' ὅσῳ μεγαλήτορι θυμῷ,
 Εἴξας, ἀνδρα φέεις, ὃν ἀθανάτοί περ ἔπαιον,
 5 Ἠπήμεσας, ἐλὼν γ' ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νυῖ
 Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσάμενοι πεπείσοιμεν
 Δώροισιν τ' ἀγανῶσιν ἔπεισσι τε μελιχίοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 10 Ω γέρον, ἥ τι φεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
 Λαοσάμην, ἐδ' αὐτὸς ἀνείνομαι. ἀντήνυ πολλῶν
 Λαῶν ὅστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 Ως νυῖ τοῦτον ἔπαιε, δόμασσε δ' λαὸν ἀχαιῶν.
 15 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λολυαλέησι πιθήσας,
 Ἀψέθελω ἀρέσαι, δόμενά τ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 Τμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπὶ ἀπύροις τρίποδας, δέκα δ' ἡ χρυσοῖο τάλαντα,
 Αἰθωνας δ' ἡ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἱπποῖς
 20 Πηγυῖς, ἀθλοφόροις, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Οὐκ ἐν ἀλγίῳ εἴη ἀνὴρ ὅς τοιαυτὰ χροίτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων εἰτίμοιο χρυσοῖο,
 Οὐδ' αὖ μοι λυγροὶ ἀέθλια μῶνυχες ἱπποῖ.
 Δώσω δ' ἐπὶ ἀγυαῖκας ἀμύμονας, ἐργ' εἰδήσας,
 25 Λεσβίδας, ἃς ὅτε λέρβον ἐὺκτιμένῳ ἔλεν αὐτὸς,
 Εξελόμην, αἱ γὰρ λει ἐνὶ κῶν φυλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μὲν δ' ἔσεται λυγρὰ τὸτ' ἀπύρων
 Κέριον βεισηίδα· καὶ ὅππῃ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
 Μήποτε τῆς Διὸς ὅππῃ μέγαν ἠδὲ μιγνύμαι,
 30 Ἡ δέ μιν ἀνδρῶπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται. εἰδέ κεν αὖτε
 Ἀστυμέγα πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆα ἄλλης χρυσοῖο καὶ χαλκοῖο νηυσάδω,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν διατεώμεθα ληϊδί' ἀχαιῶν.
 35 Τρωϊάδας δ' ἀγυαῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσσω,
 Αἴκε μετ' ἀργείῳ ἐλένῳ κάλλιπαι ἔωσιν.
 Εἰδέ κεν ἄγχις ἰκοίμεθ' ἀχαιῶν ἔδαρ ἀφ' ἑρῆς
 Ταμείους κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον ὀρέσῃς

Ex eo & q₃ quum tu o⁹ generose, Briseida puellam
Irati Achillis, iuisti ex tentorio auferens,
Non secundum nostram sententiam. Valde enim tibi
Multum dissuadebam. tu. a. tuo elato animo

5 Cedens virum optimum, quem immortales honorauerunt,
Inhonorasti. ereptum, n. habes premium, sed etiam & nunc
Deliberemus quomodo ipsum placates inducere poterimus
Donisq₃ placidis, verbisq₃ blandis.

Hunc rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:

Agamemnon
culpam suam
fatetur & A-
chilli dona
daturum se
pollicetur.

10 O senex ne utiquam medaciter meas iniurias enumerasti.
Offendi, neq₃ ipse nego: pro multis
Populis est vir quem Iupiter ex animo amauerit,
Ut nunc hunc honorauit: domuitq₃ exercitum Achaicorum.
Sed postquam peccavi mentibus perniciosus obediens,

15 iterum solo placare, dareq₃ infinita dona.

Vos autem inter omnes incluta dona nominabo (ta;
Septem tripodas qui igni non imponuntur, decemq₃ auri tale-
Igni-aptos. a. (v. nitentes) lebetes viginti, 12. a. equos
Bene-copactos. Victoresq₃, qui premia pedum velocitate tu-

20 Non medicus esset vir, cui tanta contingerent, (lerunt;
Neq₃ inops valde preciosi auri,

Quanta mihi attulerunt premia vnumq₃ equi.
Dabo item septem mulieres praestantes, opera scientes,
Lesbias, quas, quando Lesbum bene-corditam cepit ipse,

25 Delegi, quae pulchritudine vincebant genera mulierum.
Has quidem ei dabo, & inter eas erit, quam tunc eripui
Filiam Brisei: & insuper magno iure iurando iurabo
Nunquam cubile ascendisse neq₃ rem-habuisse (cum ea,)
Ut mos hominum est virorum & mulierum.

30 Hec quidem statim omnia aderunt. si autem rursus
Civitatem magnam Priami dii dederint expugnare,
Nauem abunde ere & auro oneret
Ingrediens, quando diuiserimus pradam Achaici.
Troianas autem mulieres viginti ipse deligat,

35 Quae post Argivam Helenam pulcherrimae sint.
Si a. Argos redierimus Achaici, papillam terrae (i. pingue
Gener mihi sit, honorabo. & eum aequae ac Orestem, (solum

Ος μοι πηλύγετος τρέφεται θαλίη ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπύκτω,
 Χρυσάδευς, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφιδάασα,
 Τάων λυγρὴ ἐθέλῃσι φίλῳ ἀνὰ δινὸν ἀγέτω
 Πρὸς οἶκον πικρῇ. ἔγω δ' ὅππρ' ἐμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἐπὶ δέ οἱ δώσω δ' ναιόμενα πολίεδρα,
 Καρδαμύλῳ, ἐνόπιν τε, καὶ ἰρῶν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε ζαθέας, ἥ δ' ἀνθιαν βαθύλειμον,
 Καλὴν τ' αἰπειαν, καὶ πῆδυσον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλὸς νέεσσι πύλου ἡμαθόεντ' ἔσσι.
 Ἐν δ' ἄνδρες ναίοισι πολύρρυνες, πολυβοῦται,
 Οἳ κέ ἐδωπύνησι θεὸν ὥς τιμήσοισι,
 Καὶ οἳ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέσοισι θέμιστας.
 Ταῦτα κέ οἱ τελέσωμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Δμηθήτω· αἰδέσθαι τοι ἀμείλιχος, ἥ δ' ἀδάμυστος.
 Τοῦτέ κε καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων.
 Καί μοι ὑποστήτω ὅσον βασιλῆυς εἰμι,
 Ἡ δ' ὅσον γλυκὴ περὶ γυῖα· ἔσσι δ' ἄρχομαι ἔτι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γερῷ· ἰσχύοντα νέεσσι,
 Ἀτρεΐδῃ κύδιε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν ἐκ' ἐτ' ὀνοσά διδοῖς ἀχιλῆϊ ἀνακτι.
 Ἀλλ' ἄγε τε κλητοὺς ὀτρυνόμεν, οἳ κε τάχιστα
 Ἐλθῶσ' ἐς κλισίῳ πηληϊάδεω ἀχιλῆϊ.
 Εἰ δ' ἄγε τοὺς ἀν' ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ ᾗ πιθέσθων,
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτα διὰ φίλῳ ἡγησάμενος,
 Αὐτὰρ ἐπειτ' αἶας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Κηρύκων δ' ὀδύσσεια τε καὶ δρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
 Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἀφ' ἡμῶν τε κέλεσθε,
 Οφρα διὰ κρονίδῃ ἀρησόμεν, αἴ κ' ἐλεήσει.
 Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ὅππ' ἔειπας ἔχευαν,
 Κοῦροι δ' ἐκρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δειπάεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ ὄνδρ' ὅσον ἦδε λευκὸς θυμὸς,
 Στρωφόντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνον' ἄτρεΐδαο.
 Τοῖσι δ' ὅππ' ἐπέτελλε γερῷ· ἰσχύοντα νέεσσι,
 Δευδύλων

- Qui mihi Unicus nutritur delicijs in multis.
 Tres autem mihi sunt filiae in domo bene-composita,
 Chrysothemis, & Laodice, & Iphianassa.
 Harum quam velit dilectam sine dote abducas
 5 Ad domum Pelei: ego vero dotem addam
 Ingentem & lide, quantam nemo Unquam sua dedit filia.
 Septem autem ei dabo celeberrima oppida:
 Cardamylea, Enopenq, & Hiram herbosam,
 Pherasq, diuinas, & Antheam pratensam,
 10 Pulchramq, Apeam, & Pedasum Gitiseram:
 Omnia autem prope mare habitantur Pyli arenosi.
 Viri autem ea incolunt pecore & bobus abundantes,
 Qui ipsum donis deum tanquam honorabunt,
 Et eius sub sceptro optima soluēt tributa: (v. laeta perficient
 15 Hac ei perfecero cessanti ab ira. (iura)
 Mansuetus fiat. Pluto quidem implacabilis, & indomitus,
 Propterea etiam hominibus deorum odiosissimus omnium.
 Et mihi cedat, quatenus maior rex sum,
 Et quatenus aetate maior gloriator esse.
 20 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 Atride, illustrissime rex Virorum Agamemnon,
 Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi:
 Sed agite, electos legatos excitemus qui velocissime
 Eant in tentorium Pelidae Achillis.
 25 Eia age, hos aspiciendo-deligam: ipsi vero obediunt.
 Phœnix quidem primum Ioui dilectus sit dux,
 Sed deinde Ataxq, magnus, & nobilis Ulysses:
 Praeconum. a. Hodiusq, & Eurybates simul sequantur.
 Ferte autem manibus aquam, & linguis fauere iubete,
 30 Ut Ioui Saturnio supplicemus, si misereatur.
 Sic dixit: his. a. omnibus placentem sermonem dixit.
 Illico pracones quidem aquam in manus fuderunt.
 Iuuenes autem crateras coronauerunt potu,
 Distribueruntq, omnibus denuo-incipientes poculis.
 35 Sed postq, libauerunt, biberuntq, quantum soluit animus,
 Properabant ex tentorio Agamemnonis Atrida.
 Illis autem multa mandabat Gerenius eques Nestor,

Nestor nomi-
 nat qui sint
 ad Achillem
 mittendi le-
 gati.

Legati ad A-
 chillem pro-
 ficiuntur.

Δενδίλων ἐς ἕκαστον, ὁδυσσῆϊ δ' ἡ μάλιστα
 Πειρᾶν ὥς πεπείθοιεν ἀμύμονα πηλείωνα.
 Τὼ δ' ἔβάν τινι παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ μάλ' ἀχρμένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ,
 Ρηϊδίῳ πεπιδεῖ μεγάλας φρένας αἰακίδαο. 5
 Μυρμιδόνων δ' ὅππῃ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέδῃω.
 Τὸν δ' εὖρον φρένας τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 Καλῇ, δαυδαλέῃ, (ὅππῃ δ' ἀργύρεθ' ἑυρὸς ἦεν)
 Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐγείρων, πόλιν ἠέ πῶνθ' ὀλέσας.
 Τῇ δ' ἔδυ μὲν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄετ' κλέα ἀνδρῶν. 10
 Πάτροκλ' ὅ δ' οἱ οἶθ' ἐναντίθ' ἦτο σιωπῇ,
 Δέγμενθ' αἰακίδῳ ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
 Τὼ δ' ἔβάν τινι παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Σταν δ' ὡς πεπείθοιεν ἀμύμονα πηλείωνα.
 Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἐνθα θάλασσαν. 15
 Ως δ' αὖτως πάτροκλ', ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη,
 Τὼ καὶ δεικνύμενθ' ὡς σέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Χαίρετον, ἦ φίλοι ἀνδρες ἰκάνετον, ἦ πῃ μάλα χρεῶν.
 Οἷμοι σκυζομένῳ ὡς ἀχαιῶν φίλτα τοίεσον. 20
 Ως ἄρα φωνήσας ὡς σέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Εἶπεν δ' ἐν κλισιῶσι, τά πῃ σὶ τε πορφύρεοισιν.
 Αἶψα δ' ἐπὶ πάτροκλον ὡς σέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Μείζονα δ' ἡ κρητῆρα μενοιτίου ἤε καδίστα.
 Ζωρότερον δ' ἐκέραιρε δέπας δ' ἐν τυυον ἐκείνῳ. 25
 Οἷοι δ' αἶλτα τι ἀνδρες ἐμῷ ὡς σέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Ως φάτο πάτροκλ' ὡς σέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς.
 Αὐτὸς δ' ἔκρετον μέγα κάββαλον ἐν πυρὸς ἀνγῇ.
 Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔδην, οἶθ' καὶ πῶνθ' αἶψα.
 Ἐν δ' οὐδὲ σιόλοιο ῥέχιν τε θαλάσσαν ἀλοιγῇ. 30
 Τῷ δ' ἔχεν αὐτομέδων· τὰ μὲν δ' ἄρα δῖος ἀχιλλεύς,
 Καὶ τὰ μὲν δ' ἰσχυρὰ, καὶ ἀμ.φ' ὁ βελοῖσιν ἐπείρε.
 Πῦρ δ' ἐμνοπιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεθ' ὡς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 Ἀνδρακιλῶ σφρέσας, ὁ βελοῖσιν ἐφύπερθε τάνυσσε. 35
 Πάσσε δ' ἀλὸς θείοιο, κρατενύων ἐπαείρας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπῃσιν, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν * ἔχευε,
 Πάτροκλ' ὅ μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ

ἔθηκε.

Καλοῖς

- Nutu- & gestu- monens queng³, Vlyssi autem maximè
 Eniti- & flectant eximium Pelidem
 Hi autem iuerunt iuxta littus multisoni maris,
 Multum Valde supplicantes terram cingenti Neptuno,
 5 Ut-facile inducerent magnum animum Aeacida.
 Myrmidonum Vero ad tentoria & naues Venerunt:
 Illum .a. inuenerunt animū oblectantem cithara dulcisona,
 Pulchra, ingentiose-facta supernè .a. argenteum iugū erat:
 Quam ceperat e spolijs, Urbe Eetionis destructa:
 10 Hac is animū oblectabat: canebat .a. gloriosa gesta virorū.
 Patroclus autem ei solus è regione sedebat cum silentio,
 Expectans Aeacidem, quando desineret canere.
 Hi Vero progressi sunt Vlteriùs. præibat .a. nobilis Vlysses:
 Steterunt .a. ante ipsum admiratus .a. surrexit Achilles
 15 Ipsa cum cithara, relictà sede in qua sedebat.
 Sic .a. eodem modo Patroclus postquam vidit viros, surrexit,
 Hos & excipiens allocutus est pedibus celer Achilles:
 Saluete, certè grati viri venistis: sanè multum necessitas
 Qui mihi irato licet Achiv. gratiss. estis. (vos virget: Achilles lega-
 20 Sic & itiq³ fatus Vlteriùs duxit diuus Achilles:
 Et sedere-fecit in sedilibus puluinisq³ purpureis.
 Statim autem Patroclum allocutus est propè existentem:
 Maiorem iam craterem Menætiij fili appone,
 Meraciusq³ misce, poculum autem para unicuiq³.
 25 Isti enim charissimī viri meo sunt-sub tecto.
 Sic dixit. Patroclus autem dilecto obediuit socio.
 Sed is carnem (v. cacabum) ingentē posuit ad ignis iubar:
 Tergum autem apposuit ouis & pinguis capra, (dine.
 Apposuit etiam suis saginati scapulam abundantē pingue
 30 Huic .a. tenebat Automedon secabat .a. nobilis Achilles.
 Ea quidem scitè in minuta-secabat, & Verubus affigebat:
 Ignem .a. Menætiades accendebat magnum, deo similis vir.
 Sed postquam ignis deflagrauit, & flamma extincta est,
 Prunas sternens Verua desuper extendit:
 35 Insperisit autem sale sacro .a. lapidibus eleuans.
 At postquam assauit & in mensas-culinarias fudit,
 Patroclus quidem panem accipiens, distribuit in mensa
 t ij

Καλοῖς ἐν χανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νείμεν ἀχιλλεύς·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν ὀδυοσῆ· θεῖοιο
 Τοίχου τῷ ἐτέρωιο· θεοῖσι δ' εὖσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πνεὶ βάλλε θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα περ κείμενα χεῖρας ἱαλλον. 5
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι θεὸς καὶ ἔδην τυθεῖ ἐξ ἔρον ἔντο,
 Νεῦσ' αἶας φρίνικι· νόησε δ' εὖ θεῖο δόδυσεύς.
 Πλησάμεν θεὸς δ' οἶνοιο δέπας, δείδεκτ' ἀχιλλῆα·
 Χαῖρ', ἀχιλλεῦ, δαυτὸς μὲν εἴσης ἐκ δ' ἐπιδευεῖς,
 Ἡ μὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνονι θεὸς ἀτρεΐδαο, 10
 Ἡ δὲ καὶ ἐνθάδε νυῦ παρὰ γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαυτὸς ἐπιρράτου ἔργα μέμνηεν·
 Ἀλλὰ λίλυ μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 Δείδιμεν· ἐνδοιῆ δὲ σαωσέμεν ἢ ὑπολέειναι
 Νῆας εὐσέλμοις, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν. 15
 Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεσσι αὐλὴν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοὶ τήλεχλειτοὶ τ' ὀπίκουροι,
 Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ καὶ σφατὸν, οὐδ' ἐπιφασίν.
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφιν κρανίδης ἐνδὲ ξισήματα φαίνων 20
 Ἀσράπῃ ἐκτορὶ δὲ μέγα δένει βλεμεαίνων,
 Μαίνεται ἐκ πάγλως, πίττωσθε δῖι, καὶ ἐπὶ τίει
 Ἀνέρας καὶ θεοὺς· κρατερὴ δὲ ἐλύσα δέδυκεν.
 Ἀρᾶται δ' τάχιστα φανήμεναι ἥν δ' ἴαν·
 Στεῦται γὰρ νηῶν ὑποκόψειν ἄκρα κόρυμβας, 25
 Αὐτὰς τ' ἐμπαρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ ἀχιμοῦς
 Δηώσιν παρὰ τῆσιν ἀπυζομένοις ὑπὸ χαπνοῦ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα καὶ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 Εκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δ' εἴδῃ ἀπσιμον εἶη
 Φθίειν ἐνὶ τροίῃ ἐκὰς ἄργεσσι ἰσποβότοιο. 30
 Ἀλλ' αἶα, εἰ μέμοναί γε καὶ ὀψέσθαι ἦς ἀχαιῶν
 Τειρομένοις ἐρύεσθαι ὑπὸ τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 Αὐτὰρ τοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔρρεται, οὐδέ τι μῆχος
 Ρεχθέντος κακοῦ ἔς' ἄκος ἄρειν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 35
 Φράζω ὅπως δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμῃ.
 Ωπέπον, ἡ μὲν σοὶ γὰρ πατὴρ ἐπετέλλετο πηλεὺς
 Ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε,

Τέκνον

Pulcris in canistris: sed carnem distribuit Achilles.

Ipsæ autem e regione sedit Vlyssis diuini,

Ad parietem alterum: dijs autem sacrificare iussit

Patroclum suum socium. is. & in ignem iecit libamenta:

5 *Hi autem in cibos paratos appositos manus immiserunt.*

Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

Innuat Atax Phœnici: intellexit autem diuinus Vlysses,

Implensq; vino poculum propinquit Achille:

Salve Achil. conuiuij quidem equalis non egeni sumus, Vlyssis oratio
ad Achillem.

10 *Siue in tentorio Agamemnonis Atride,*

Siue & hic nunc: adsunt. n. sufficientia multa

Ad epulandum: at non conuiuij amabilis opera nobis sunt

Sed valde magnam cladem, o nobilis inspicientes (curæ

Timemus: in dubio. a. est vtrum seruentur. Vel pereant

15 *Naues benè-tabulata, nisi tu induas fortitudinem.*

Prope enim naues & murum, castra posuerunt

Troiani animosi & e longinquo conuocati auxiliares,

Accendentes ignes multos per castra, neq; amplius aiunt

Se retentos iri, sed in naues nigras irrupturos-esse.

20 *Iupiter autem ipsis Saturnides prospera signa ostendens*

Fulgurat: Hector vero valde robore superbiens

Furit terribiliter, fretus Ioue: nec quicquam honorat

Viros neq; deos: ingens autem ipsum rabies inuasit,

Precatur autem ut citissime appareat aurora diuina.

25 *lactat enim nauium se abscissurum summa rostra,*

Ipsasq; incensurum ardenti igne. at Græcos

Interfecturum apud ipsas, turbatos a fumo.

Hæc grauitè timui in mente, ne ei minas

Perficiant dij: nobis autem iam fatale sit

30 *Perire in Troia longè-ab Argo equis-pascendis apto.*

Sed surge si velis quidem vel serò quamuis, filios Achiuorū

Afflictos liberare a Troianorum tumultu.

Ipsi tibi postea dolor erit: neq; aliqua facultas,

Patrato malo, erit remedium inueniendi: sed multò antè

35 *Considera, ut Danaïs auxiliando-propulses malum diem.*

O amice, profecto tibi pater præcipiebat Peleus

Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit:

e iij

Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν ἀθῦναι τε καὶ ἦρῃ
 Δώσουσ', αἶψ' ἐδέλωσι· σὺ δ' ὅ γε μαλήτορα θυμὸν
 ἱχθὺν ἐν σήθεσσι, φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων.
 Δηγόμενα δ' εἶδος κακομηχάνε, ὄφρα σε μάλλον
 Τίσωσ' ἀργείων ἡμῖν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δ' ἤϊθεα. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νυῖ
 Πᾶς, ἔα δ' ὅλον θυμαλγέα· σοὶ δὲ ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήζαντι χόλοιο.

Εἰ δ' οὐ μὲν μευ ἄκουσον· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 Οὔσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέχετο δῶρ' ἀγαμέμνων·
 Ἐπὶ ἀπύροις τρίποδας, δέκα δ' ἔχουσιν τέλαιντα,
 Αἰθῶνας δ' ἰσχυρὰς εἴκοσι, δώδεκα δ' ἰσχυροὺς
 Πηγῶν, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 Οὐκ ἐν ἀλγῇ· εἴη ἀνὴρ ὅς τοι ἅπαντα γυροῖτο,
 (οὐδέ κεν ἀκτῆμων εἰπίμοιο χεῦσσι)
 Οὐδ' ἀγαμέμνον' ἰσχυρὰ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο·
 Δώσει δ' ἐπὶ ἀγῶνι ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Λεσβίδας, αἳ, ὅτε λῆσβον εὐκπμένῳ ἔλεσ' αὐτὸς,
 Ἐξέλεθ', αἳ τότε κἄλλει ἐνὶ κῶν φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μὲν δ' ἔσσεται λῶν τότ' ἀπύροισι
 Κέρῳ βεισῇ· καὶ ὅππῃ μέγαν ὄρκον ὀμείται
 Μήποτε τῆς δυνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μυλῶναι,
 Ἡ δέ μιν ἐστὶν, ἀνὰ τὴν ἀνδρῶν, ἢ τε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται εἰ δέ κεν αὐτὸς
 Ἀστυμέγαν, παρὰ μοῖρ' ἀπὸ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλλας χεῦσσι καὶ χαλκοῖς νηήσασθαι
 Εἰπελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δ' ἀγῶνι εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἴκε μετ' ἀργείῳ ἐλένῳ κἄλλιστα γέωσιν.

Εἰ δέ κεν ἄγχι ἰκοίμην ἀχαιῶν, οὐδ' ἀφ' ἑρῆς,
 Γαμβρὸς κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον ὀρέσῃ,
 Ὃς οἱ τιλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόδεμις καὶ λαοδίκη καὶ ἰφιδάασα,
 Τάων λῶν κ' ἐδέληδα φίλῳ ἀνέδνον ἄγεται
 Πρὸς οἶκον πηλῇ· ὃ δ' αὖτ' ὅππῃ μείλια δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπωπες ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρὶ.

Επὶ δ'

- Fili mi, Victoriā quidem Mineruāq; & Iuno
Dabunt, si Voluerint tu autem magnum animum
Contine in pectoribus. benignitas enim melior est.
Desine a. a contentione malum machinante, Et te magis
5 Honorent Argiuorum & iuuenes & senes.
Sic praecepbat senex: tu. & obliuisceris. sed etiam & nunc
Cessa, remitte iram animum-cruciantē: tibi. a. Agamemnon
Digna dona dabit desinenti ab ira.
Si Verò, (vis audire) tu me audi: ego. a. tibi recensebo,
10 Quanta tibi in tentorijs promisit dona Agamemnon:
Septē qui igni non-imponūtur tripodes, decēq; auri talēta,
igni aptos item lebetes Viginti: duodecim etiam equos
Pingues Victores, qui pramia pedibus reportarunt.
Non mendicus esset Vir cui tanta contingerent,
15 Neque inops Valde preciosi auri,
Quanta Agamemnonis equi pramia pedibus reportarunt.
Dabit & septem scēminas praestantissimas, opera scientes,
Lesbias, quas, quando Lesbum bene-conditam cepisti ipse,
Delegit, quae tūc pulchritudine vincebant genus mulierum.
20 Has quidem tibi dabit: inter eas. a. erit, quam tunc abstulit
Filiam Brisei: & insuper magno iureiurando iurabit,
Nunquam cubile se ascendisse, neq; rem habuisse cum ea,
Ut mos est, Rex & Virorum, & scēminarum.
Hae quidem statim omnia aderunt: quod si rursus
25 Ciuitatem magnam Priami dii dederint diripere,
Naues abunde auro & aere oneres
Ingressus, quando diuiserimus praedam Achiui.
Troianas autem scēminas Viginti ipse deligas,
Quae post Argiuam Helenam pulcherrimae fuerint.
30 Si autem Argos redierimus Achaicum, & ber terra,
Gener ei sis: honorabit autem aequē te ac Orestem,
Qui ei vnicus educatur delictis in multis.
Tres autem ei sunt filiae in domo bene-compactae,
Chrysothemis, & Laodice, & Iphianassa:
35 Harum quamcunq; Volueris charam sine-dote abducas
Ad domum Pelei: is tamen dona dabit
Multa sanē, quanta nemo vnquam suae addidit filiae.

Ἐπὶ δὲ τοι δώσει δ' ναιόμενα πολίεθρα,
 Καρδαμύλῳ, ἐνόπην τε, καὶ ἱρὺν ποιήεσαν.
 Φηράς τε ζαθέας, ἥ δ' ἄνθειαν βαθύλειμον,
 Καλλὺ τ' αἰπειαν, καὶ πῆδισον ἀμπελόεσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλὸς νέεσθαι πύλου ἡμαθόεντος.
 Ἐν δ' ἄνδρες ναίοισι πολὺ ῥέωες, πολυβοῦται,
 Οἴκε σε δωπίνησι θεὸν ὥς τιμήσοισι,
 Καί τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέοισι θέμιστας,
 Ταῦτά κε τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ τοι ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόδι μάλλον,
 Αὐτὸς, καὶ τὸ δῶρα· σὺ δ' ἄλλας τῶν παναχμῆς
 Τειρομένοις ἐλέαιρε κτ' ἑσπέρην, οἷ σε θεὸν ὥς
 Τίσουσ'. ἦ γὰρ κέ σοι μάλα μέγα κῦδος ἄφθοιο.
 Νυῦ γὰρ χ' ἔκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ αὖ μάλα τοι χεδὸν ἔλθῃ,
 Λύσαν ἔχων ὀλοῦν· ἐπεὶ ἔπινα φησὶν ὀμῶϊον
 Οἷέ μεναι δαναῶν οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλῆς·
 Διοχμῆς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσατο, (λεῦς,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ὑποειπεῖν,
 Ἡ τῶν δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τε τελεσμένον ἔσται,
 Ως μή μοι τρυζήτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλοι.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν· ὁμῶς αἶψα πύλῃσιν,
 Ὃς χ' ἑτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

28. Οὐτ'
 ἐμέ γ.

28. πολέμιζεν.

Οὐτέ με γ' ἀτρεΐδῳ ἀχαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 Οὐτ' ἄλλοις δαναοῦς, ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρεις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆϊοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέες αἰεὶ.
 Ἰση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις * πολέμιζοι
 Ἐν δ' ἴη τιμὴ ἢ μὲν κακὸς ἦδ' ἐ καὶ ἐσθλὸς
 Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργῶς.
 Οὐδέ τι μοι δείκεται, ἐπεὶ πάντων ἄλγος θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολέμιζεν.
 Ως δ' ὄρνις ἀπὴσιν νεοσσοῖσι προσφέρει
 Μάστιγ' ἐπεὶ κέ λάβῃσι, κακῶς δ' ὑφ' αὐτοῖς πέλει αὐτῇ.
 Ως καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὔπνοιας νύκτας ἴαμον,
 Ἡματα δ' αἵματόεντα διέτρηνον πολέμιζων,
 Ἀνδράσι μῆρνάμενος ὁδῶν ἐνεκα σφετεράων.

Δώδεκα

Septem autem tibi dabit celeberrima oppida,
Cardamylem, Enopenq³, & Hiram herbosam,
Pherasq³ diuinas, & Antheam pratorum,
Pulchramq³ Aepeam, & Pedasum vitiferam.
5 Omnes autem prope mare habitantur Pylⁱ arenosi
Virⁱ. a. eas incolunt multas pecudes multosq³ boues habē-
Qui te donis deum tanquam honorabunt: (tes,
Et tibi sub sceptro optima soluent tributa.
Hæc tibi perficiet cessanti ab ira.

10 Si autem tibi Atrides inuisus est in corde magis,
Ipse & eius munera: tu tamen ceteros omnes Græcos
Oppressos miserare in castris, qui te deum veluti
Honorabunt: certè .n. ipsis valde magnam gloriam tuleris.
Nunc .n. Hectorem interficeres, & bi valde tibi propè venerit
15 Rabiem habens perniciosam: nam neminem iactat similem
Sibi esse Danaorum, quos huc naues tulerunt.

Hunc & respondens allocutus est pedibus velox Achilles: Achillis ad V-
Iouigena Laertiade prudentissime Vlysses, lysssem respō-
Oportet quidem iam originem præcisē (v. apertè) refutare. fio.

20 Quemadmodum iam sentio, & ut ratum erit,
Ut non mihi obstrepatis assidentes aliundè alius.
Inimicus enim mihi ille æquè ac inferni portæ,
Qui aliud quidem occultat in animo, aliud verò dicit.
Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimè.

25 Neq³ mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
Neq³ alios Græcos: quoniam nullū meum beneficium erat,
Pugnare hostibus cum viris assidue semper.
Æqua portio est manenti (in castris) & si valde quis pu-
Inq³ eodem honore tum ignauus tum fortis (gnet:

30 Occumbit æquè, & ociosus vir & qui multa fecit.
Nec aliquid mihi superest, postq³ passus sum dolores animo,
Semper meam animam exponens ad pugnandum.

Sicut autem avis implumibus pullis affert
Escam postquam acquisierit, malè autem ei est ipsi:
35 Sic ego multas quidem insomnes noctes traduxi:
Dies autem cruentos exegi bellum gerens
Cum viris pugnantibus & uxorum gratiâ suarum.

Duo.

Δώδεκα δ' ἡ σὺν νηισὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνδράπων,
 Πεζὸς δ' ἐνδεκάφημι καὶ τριῖσι βίβωλον.
 Τάων ἐκ πασέων κεμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Εξελόμην, καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ατρεΐδῃ· ὃ δ' ὅππῃτε μένων παρὰ νηισὶ θοῇσι,
 Δεξάμεν' ὅθ' οὐ παῦρα διαπάσκει, πολὺ δ' ἔχεσκε.
 Ἀλλὰ δ' ἀφισήεσι δίδου γέρεα καὶ βασιλεῦσι.
 Τοῖσι μὲν ἐμπεδα κείτοι, ἐμε δ' ἀπὸ μούρου ἀχαιῶν
 Εἴλετ'· ἔχει δ' ἀλόχου θυμωρέα, τῇ παρισύων
 Τερπείδω τί ὃ δεῖ πολέμιζέμεναι τρώεσσι
 Ἀργείοις· τί ὃ λαὸν ἀνήγαγ' ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ατρεΐδης; ἢ ἔχ' ἐλένης ἐνεκ' ἠὲ κόμοιο;
 Ἡ μοῦνοι σιλέουσ' ἀλόχοις μερόπων ἀνδράπων
 Ατρεΐδου, ἐπεὶ ἢ ὅ τις ἀγαθὸς καὶ ἐχέσθρων
 Τῷ αὐτοῦ σιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τῷ
 Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητῷ ὥρ' ἔεσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησ',
 Μὴ μευ πειράτω εὖ εἰδότος· ἔδ' ἐμε πείσει.
 Ἀλλ' ὁδὸν περ, σὺν σίτῃ τε καὶ ἄλλοισι βασιλεῦσι,
 Φραζέσθω νῆεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 Ἡ μὲν δ' ἡ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμείο,
 Καὶ δ' ἡ τείχε' ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρεΐαν, μεγάλῃ, ἐν ᾗ σκόλοπας κατέπηξεν.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς δῶαται δέν' ὅθ' ἐκτρύβ' ἀνδροφόνοιο.
 Ἰχθιν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιῶσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐδέλεσκε μάχῃ ἀπὸ τείχε' ὄρνιμεν ἑκτῶρ,
 Ἀλλ' ὅσον ἐς σκαυὰς τε πύλας καὶ φηγὸν ἰχθυεν.
 Ἐνθά ποτ' οἶον ἐμιμνε, μόγις δέ μευ ἑκφυγῆν ὀρμυῶ.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐθέλω πολέμίζην ἐκτορὶ δίῳ,
 Αὖριον ἰρὰ διτ' ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νηήσας εὖ νῆας ἐπὶν ἄλαδε παρέρυσσω,
 Οὐραὶ (ὧν ἐθέλησθε, καὶ αἰκέν τοι τὰ μεμήλη)
 Ηριμάλ' ἐλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας
 Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσέμεναι μεμαῶτας.
 Εἰ δέ κεν ὀπλοῖν δόη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 Ἡματί κεν τειτάτῳ φθίλῃ βίβωλον ἰκοίμην.
 Ἐστὶ δέ μοι μέγα πολλὰ, τὰ χέλλιπον ἐνθάδε ἔρρων.
 Ἄλλου

Duodecim & triq³ classe ciuitates vastauit hominum:
 Pedester vero & undecim, aio, circa Troiam glebosam.
 His ex omnibus res-preciosas multas & insignes
 Diripuit & omnia ferens Agamemnoni dabam
 5 Atrida, hic vero retrò manens apud naues veloces,
 Accipiens pauca distribuebat pleraq³ autem retinebat.
 Alia autem optimatibus dabat munera & regibus.
 Istis quidem firma manent, à me vero solo Græcorum
 Abstulit: habet a. uxorem antio gratam cui accumbens
 10 Delectetur: quid autem oportet bellare cum Trojanis
 Argiuos? quid vero exercitum adduxit huc congregatum
 Atrides? an non Helena causa pulchricomæ?
 An soli diligunt uxores diuersilinguorum hominum
 Atrida? nam quisquis bonus & prudens est
 15 Suam ipsius amat & curat, & ego hanc
 Ex animo amabam, captiuam quamuis existentem.
 Nunc a. postquã è manib. p̄mum eripuit, & me fraudauit
 Ne me tentet bene scientem: non enim mihi persuadebit.
 Verum o Vlysses tecumq³ & alijs regibus,
 20 Deliberet a nauibus propellere ardentem ignem.
 Sanè quidem iam permulta fecit sine me:
 Et iam murum adificauit & effudit fossam ad ipsum
 Latam, magnam, inq³ ea palos defixit.
 Sed neq³ sic potest sum Hectoris hominum-occisoris
 25 Coercere: dum autem ego inter Græcos pugnabam,
 Non & iluit pugnam a manibus mouere Hector.
 Sed tantum ad Scæasq³ portas & sagu veniebat. (petum.
 Vbi aliquando me solum expectauit, & iuxq³ me effugit im-
 Nunc & quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,
 30 Cras sacris Ioui factis & omnibus dijs,
 Oneratas deinde naues postquam in-mare deduxero:
 Videbis (si volueris, & si tibi hæc cura fuerint)
 Mane summo Hellespontum per piscosum nauigantes
 Naues meas: inq³ ipsis viros remigandi studiosos.
 35 Si .a. prosperam nauigationem dederit inclytus Neptunus,
 Die tertio Phthiam fertilem peruenero: (veniens:
 Sunt .a. mihi permulta, quæ reliqui, huc cum meo damno
 Aliud

Ἀλλον δ' ἐν θένδε χευσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 Ἡδὲ γυναικας ἐϋζώνους, πολὺν τε σίδηρον
 Ἀξομαι, ἄσ' ἐλαχρόν γε γέρας δέ μοι ὅς ῥ' ἔδωκεν,
 Αὐτὶς ἐφουβείζων ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγροῦέμεν ὥς ὅππτελλω,
 Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ὅππσκύζωνται ἀχαιοί,
 Εἵπν' ἀπὸ δειναῶν ἐπ' ἔλπεται ἐξαπατήσιν,
 Αἰὲν αἰσιδέω ὅππαιμέν Θ· εἰ δ' αὖ ἔμοιγε
 Τετλαίην, κύνεός ῥ' ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 Οὐδέ π' οἱ βελαὺς συμφράσσομαι, εἰδὲ μὲν ἔργον.
 Ἐκ γ' δ' ἡ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν, εἰδ' αὖ ἔτ' αὐτὶς
 Εξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν, αἷλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλ Θ·
 Ἐρρέτω, ἐκ γὰρ οἱ φρένας εἴλετο μηπίετα ζεύς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τὰ δῶρα, πῶ δέ μιν ἐν καρδὸς αἴσῃ.
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη
 Οὔσα τέ οἱ νυῖ ὅστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα χυοίτο,
 Οὐδ' ὅσ' ἐς ὄρχομενδὸν * ποπνίσεται, εἰδ' ὅσα θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείεσσιν ὁμοῖς ἐν κτήλατα κείται,
 Αἰῖθ' ἐκατόμυλοὶ εἰσι, διηκόσοι δ' αὖ ἐκάστην
 Ἀνέρες ἐξοιχεῦσι σὺν ἴσσοισι καὶ ὄχεσθιν.
 Οὐδ' εἴ μιν τόσα δοίη ὅσα ψήμαθός τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐπ' θυμὸν ἐμὸν πείσει ἀγαμέμνων,
 Πείν γ' ἀπὸ πῶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 Κούρην δ' οὐ γαμέω ἀγαμέμνον Θ· ἀτρείδου.
 Οὐδ' εἰ χευστήν ἀφροδίτη χάλλ Θ· εἰρίσοι,
 Ἐργα δ' ἀθλωαίη γλαυκῶπιδι ἰσοφάρισοι,
 Οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω
 Ος τις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύς τερός ὅστιν.
 Ἦν γ' δ' ἡ με σῶσι θεοί, καὶ οἷκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θύω μοι ἔπειτα γυναικὰ γαμέσεται οὐτός.
 Πολλὰ δ' ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' ἐλλάδα τε φθίλῳ τε,
 Κῆραι αἰσιγῶν οἷ τε πολίεθρα ῥύονται,
 Τάων β' κ' ἐθέλοισι φίλῳ ποιήσομ' ἀκοιπν.
 Ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγλῶος
 Γήμῃαντι μνηστῆρ' ἀλοχόν, εἰκῆαν ἀκοιπν,
 Κτήμασι τέρπεδαι τὰ γέρων ἐκθήσεται Πηλεὺς.
 Οὐ γ' * ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν

5

10

15

20

25

30

35

Ιλίου

- Aliud Verò hinc aurum & es rubrum,
 Et fœminas graciles, splendidumq; ferrum
 Abducam, quæ sum sortitus: premium. a. mihi qui dedit,
 Rursus iniuriam-inferens abstulit rex Agamemnon
 5 Atrides. Ei omnia referto, & mando
 Palam, & & alij indignentur Græci,
 Si quem Danaorum adhuc sperat se decepturum,
 Semper impudentia indutus, neq; me
 Auderet impudens- & -canis licet sit, in faciem intueri:
 10 Nec quicquam cum-eo consilia communicabo, neq; opus.
 Nam me decepit & offendit, neq; item rursus
 Imponet verbis: sat autem est sibi: sed quietus (piter:
 Abeat in-malam-rē: nā ei mentem exemit consiliarius Iu-
 Inuisa. a. mihi huius dona: honoro. a. eum in serui loco (v.
 15 Neq; si mihi decies & vicies tot opes daret, (mortis)
 Quot ei nunc sunt, & si alicunde alia accederent,
 Nec quot Orchomenon aduehuntur: nec quot Thebas
 Aegyptias, & bi multæ in domibus opes reconditæ-iacent:
 Quæ centum-portarum sunt, ducenti. a. per & namquamq;
 20 Viri egrediuntur cum equis & curribus.
 Neq; si mihi tot daret, quantum arenaq; puluerisq; est:
 Nec sic adhuc animum meum inducet Agamemnon
 Priusquam oēm mihi luat animum cruciantē contumeliā.
 Filiam. a. non ducam in- & uxorem Agamemnonis Atride:
 25 Ne si aureæ Veneri pulchritudine certaret:
 Operibus. a. Mineræ casia par esset:
 Ne sic quidem ipsam ducam: ipse. &. Achiuorum aliū eligat,
 Qui ei conueniat & qui maior rex sit.
 Si enim me seruent dū, & domum perueniam,
 30 Peleus mihi tunc & uxorem desponsabit ipse.
 Multæ autem Achivæ sunt in Græciaq; Phthiaq;
 Filie optimatum, qui ciuitates tuentur,
 Harum quam voluero dilectam faciam & uxorem.
 Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,
 35 Ducta legitima & uxore apta coniuge,
 Possessionibus delectari, quas senex acquisiuit Peleus.
 Non .n. mihi Vita æquipollens, nec quantas (opes) aiunt
 Illius

Ιλίον ἐκτῆσθαι εὖ νομόμενον πολλῆς ἔδρου
 Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρῆνης, πρὶν ἐλθεῖν ἦς ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ὅσα λάϊνθ' ἐδὸς ἀφῆτορ ἐντὸς ἔεργει
 Φοίβου ὑπόλωνθ' πυθῶνι ἐνὶ πετρῆεσσι.

065

25. ληΐσῃ

Ληϊσοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κέρκυρα.
 Ἄνδρες δὲ ψυχὴν πάλιν ἐλθεῖν ἔτε * λείσῃ,
 Οὐδ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρκεν ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων.

10

25. Ωλετο μὲν

Μήτηρ γὰρ τέ με φησὶ θεὰ θεῖς ἀργυρόπεζα
 Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
 Εἰ μὲν κ' αὖτις μένων τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,

Ωλετο μὲν μοι νόσος, αὐτὰρ κλέθ' ἀφθιτον ἔσται.
 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ωλετό μοι κλέθ' ἐσθλὸν, ὅππῃ δηρὸν δέ μοι αἰὼν

15

ἔσεται, ἐδέκεμ' ὦκα τέλθ' θανάτοιο κίχρην.
 Καὶ δ' αὖ τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθηταίμην
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἔκτετι δήετε τέκνωρ

Ιλίου ἀπηνῆς· μάλα γὰρ ἔθεν Ὀδυσσεύς
 Χεῖρα ἐλὼ ὑπὲρ ἔχρ', τεταρσέηκας ἧ λαοί.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀρῖστήεσιν ἀχαιῶν

20

Ἀγγελίῳ ὑπόφαδες, (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων)
 Οφρ' ἄλλῳ φράζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 Ἡκέσφιν νῆας τε σῆε καὶ λαὸν ἀχαιῶν

Νηυσὶν ὅππῃ γλαφυρῆς· ἐπεὶ ἔσφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 Ἡ νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῖς ἀπομυώσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖτις παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,

25

Οφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἔπιτα
 Ἀυτεῖον, λῦ' ἐθέλησιν· ἀνὰ δ' ἄλκῃ δ' ἔπι μιν ἄξω.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἀκὴν ἐχέοντο σιωπῇ,

30

Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν,
 Οφρ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσεις, (πέει γὰρ δῖε νηυσὶν ἀχαιῶν.)

Εἰ μὲν δὴ νόσον γὰρ μὲν φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλεύ
 Βάλλεαι, ἐδέτι πάμπαν ἀμυώειν νηυσὶ θοῇσι
 Πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον· ἐπεὶ χόλθ' ἐμπεσε θυμῷ.

35

Πῶς αὖ ἔπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος αὖτις λιποίμην
 Οἶθ'· σοὶ δέ μ' ἐπεμπε γέρον ἱππηλάτα πηλὸς

Ἡματι

25. βάλειαι
οὐδ' ἔπ

Ilium possedisse bene-habitatam urbem
Ante, tempore pacis, quam appulissent filij Achiuorum:
Nec quantas lapideum limen iaculatoris intus continet
Phæbi Apollinis Pytho in saxosa.

9 Parabiles namq³ boues & pingues oues
Acquisibiles & tripodes & equorum flaua capita.
Viri autem anima, ut reuertatur neq³ parabilis
Neq³ acceptabilis, postquam transuerit septum dentium.
Mater. n. me dicit dea Thetis argenteis-pedibus-insignis.

10 Duo fato ferre mortis ad finem. (uero, Geminum fa-
tum Achillis.

Si quidē hic manens Troianorum ciuitatem circa pugna-
Perijt quidem mihi reditus: sed gloria immortalis erit.
Quod si domum reuertar dilectam in patriam terram.
Perijt mihi gloria bona: in diuturnum tempus. a. mihi atas

15 Erit. neq³ me celeriter finis mortis deprehendet.
Et alijs quoq³ ego consulero
Domum nauigare: quia non amplius inuenietis finem
Ilij excelsi: Valde enim ipsum altitonans Iupiter
Manu sua protegit: audaces-facti sunt. a. populi.

20 Sed vos quidem euntes optimatibus Achiuorum
Nuncium renunciate (hoc enim munus est senum)
Ut aliud considerent in mentibus consilium melius,
Quod ipsis naues seruet & populum Achiuorum
Naues ad concauas: quoniam non ipsis hoc paratum,

25 Quod nunc consultauerunt, me irato.
Phœnix autem hic apud nos manens cubet,
Ut me in nauibus charam in patriam sequatur
Cras si voluerit: si autem neutiquam ipsum ducam.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

30 Sermonem admirantes: admodum enim durè negabat.
Tandem. a. interlocutus est senex equitator Phœnix,
Lacrymas cum genitu-effundens. Valde. n. timebat. nauib.

Phœnicis ver-
ba ad Achil-
lem.

Si quidē iam reditum in animū clare Achill. (Achil.)
Inducis neq³ omnino defendere, à nauibus velocibus

35 Ignem &is nociuum, quoniam ira incidit animo,
Quomodo postea à te, chare fili, hic relinquitur
Solutus tecum: Vero me misit senex equitator Peleus

Ηματι τῷ ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε
 Νήπιον, ἔπει εἰδὼς ὁμοίου πολέμοιο,
 Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀντιπαρσέες τελέδοισι.
 Τουῦ ἐχθρὸς με παρθένη διδασκόμεναί τέδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, παρηκτῆρά τε ἔργων.
 Ως αὖ' ἐπείτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, ἐκ ἐθέλοιμι
 Λείπειν· οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσάη θεὸς αὐτός,
 Γῆρας ἀποξύσας, θήσιν νέον ἠβώνοντα;
 Οἶον ὅτε παῖτον λίπον ἐλλάδα καλλιγύναικα,
 Φύγων νείκεα πατρὸς ἀμύντορ Θ' ὀρμενίδαο,
 Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
 Τὼ αὐτὸς φιλέεσκεν· ἀπιδάσσεσκε δ' ἀκοιπνῶ,
 Μητέρ' ἐμὴν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισέσκετο γυνῶν
 Παλλακίδι παρμιγνύαι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
 Τῇ πιδόμῳ, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' οἴδεις
 Πολλὰ κατηράτο· συγχεῖς δ' ἐπεκέκλετ' εἰννύς,
 Μή ποτε γυνῶσιν οἷσιν * ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
 Εξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς·
 Ζεὺς τε κατὰ χθόνι Θ', καὶ ἐπὶ νῆϊ παρσεφόνεια.
 Ενδ' ἐμοὶ ἔκεπ' ἄρμπα· ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 Πατρὸς χωρόμενοιο καὶ μέγα σπρωφάδα.
 Ἡμὲν πολλὰ ἔτοι καὶ ἀνέψιοι ἀμφὶς ἐόντες
 Αὐτοὶ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι.
 Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Εσφαζον· πολλοὶ δ' ὄσες θαλέδοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἠφάισιο.
 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ * παρὰ νύκτας ἴαμον.
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἐδέποτ' ἔσβη
 Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰδοῦσθαι δ' ἐρκεῖ Θ' ἀμλῆς;
 Ἄλλο δ' ἐνὶ παρδόμενῳ, παρῶθεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπῆλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀφάρχας
 Ρήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρδορον ἔρκειον ἀμλῆς
 Ρεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δ' ἰμῶας τε γυναικας·
 Φεῦγον ἐπείτ' ἀπαίειδε δι' ἐλλάδος δ' ἱερὸν χοροῖο,
 Φθίῳ δ' ἐξικόμῳ εἰβώλακα, μητέρα μῆλων·

ἐφίξει δ' αὖ

κ. σ. ε.

- Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
 Infantem, nondum peritum communiter perniciosi belli,
 Neq³ concionum, Sibi Viri egregij redduntur.
 Propterea me misit ut docerem te ista omnia,
 5 Sermonumq³ elocutor ut-esses, actorq³ operum.
 Itaq³ a te, dilecte fili, non velim
 Relinqui: neq³ si mihi promitteret Deus ipse,
 Senectutem abradens, effecturū me iuuenem pubescentem:
 Qualis (eram) cum primū liqui Graciam pulchras-mulie-
 10 Fugiens iurgia patris Amyn. Ormenida, (res habentē,
 Qui mihi ob pellicem irascebatur pulchricomam,
 Quam ipse diligebat: & contemnebat uxorem,
 Matrem meam: hæc. a. semper me rogabat genib. prehensis
 Pellici miscerer ut odio haberet senem:
 15 Ei obediui & feci. pater autem meus statim suspicatus,
 Multa imprecatus est: odiosas vero invocabat Furias,
 Ne unquam genibus suis imponerem dilectum filium
 Ex me genitum. dij autem perfecerunt imprecationes:
 Iupiterq³ infernus & dura Proserpina.
 20 Tunc mihi non amplius omnino coercebatur in mentibus
 Patris irati in domo ut Versarer. (animus
 Certè quidem multum familiares & cognati circum exi-
 Ibi orantes me detinebant in edibus. (stentes
 Multas. a. pingues oues & curvæ gradientes nigros boues
 25 Macrabant: multi autem sues florentes pinguedine
 Affati extendebantur per flammam ignis:
 Mulium autem ex dolijs Vinum bibebatur huius senis.
 Per nouem noctes. a. circa me ipsum noctes agebant.
 Hi qdē per Vices custodias habebant: neq³ unq³ extingueba-
 30 Ignis, alter quidem in porticu bene munita aula: (tur
 Alter autem in Vestibulo ante thalami fores.
 Sed quando iam decima mihi aduenit nox obscura,
 Et tunc ego thalami foribus dense compactis
 Ruptis exiui, & transilij septum aula
 35 Facile, latens custodesq³ viros, famulasq³ mulieres.
 Fugi postea procul per Graciam spaciosam:
 In-Phthiam perueni glebosam, nutricem ouium,

Ες πηλῆα ἀΐαζθ'. ὁ δέ με πρὸ φρονέων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ' ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ὅπῃ κτεάτεσι.
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν.
 Νῆϊον δ' ἐξαπλὴν φθίης, δολόπεσιν ἀνείκων.
 Καί σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ὅππεί κε λ' ἀχιλλεύ,
 Εκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ ἐκ ἐθέλεσκες ἀμ' ἀλλῶ
 Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πύσασθαι,
 Πείν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γρυῦασι καθίσας,
 Οψούτ' ἄσαιμι πρὸς ταμῶν, καὶ οἶνον ὀπιχῶν.
 Πολλάκι μοι κατέδυσσας ὅπῃ σήδεσσι χιτῶνα
 Οἶνου ὑποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 Ως ὅπῃ σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον.
 Εξέμεδ' ἀλλὰ σε παῖδα θεοῖς ὅππεί κε λ' ἀχιλλεύ
 Ποιδέμεναι, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης,
 Ἀλλ' ἀχιλλεύ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδ' ἐπ' σε χεῖρ
 Νηλεὺς ἥτορ ἔχειν. σπέρητοί δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετῇ, τιμὴ τε βίη τε.
 Καὶ μὲν τὲς θυέεσσι καὶ δὴ χολῆς ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κλίσῃ τε παρατρῶπῶσ' ἀνδρῶποι
 Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ ἢ ἑμάρτη.
 Καὶ γὰρ τε λιταί εἰσι διδὸς κούρας μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶ,
 Αἶρά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγροισι κίχουσι.
 Ἡ δ' ἄτη ἀναρῇ τε καὶ ἀρτίπος, οὐδέ κε πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπερθεῖ· φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Βλάπτουσ' ἀνδρώποισι· αἱ δ' ἐξακέονται ὅπως.
 Ος μὲν τ' αἰδέσεται κούρας διδὸς ἄσπον γούρας,
 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἐκλυον διζαμένοιο.
 Ος δέ κ' ἀνήνηται, καὶ τε σερεῶς ὑποείπῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε δῖα κρονίωνα κλοῦσαι,
 Τῷ ἄτῳ ἀμ' ἐπέσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ὑποτίσῃ.
 Ἀλλ' ἀχιλλεύ πόρρ' καὶ σὺ διδὸς κούρησιν ἐπέσθαι
 Τιμῶν, ἥ τ' ἄλλων περ ὅππῃ γὰρ μῆτι φρένας ἐδιδῶν.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶμα φέροις, τὰ δ' ὅππῃ ὀνομάζοι
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἶεν ὅππῃ ζαφειλῶς χαλεπαίνοι.

- Ad Peleum regem: hic autem me lubens excepit,
 Et me amavit & pater suum filium amaret
 Solum extrema-estate-natum, amplum in possessionibus:
 Et me diuitem fecit: multum autem mihi dedit populum.
 5 Incolebam. a. extremam-oram Phthia, Dolopibus imperans;
 Et te tantum feci, o dijs par Achilles,
 Ex animo diligens quoniam nolebas cum alio
 Neq; ad conuiuium ire, neq; in adibus comedere.
 Ante quàm te super meis ego gentibus collocans,
 10 Obsonioq; satiare praecidens, & Vinum adhibens.
 Sape mihi rigasti in pectoribus Vestem,
 Vinum euomens, in infantia qua-cura indiget:
 Sic propter te permulta passus sum, & multa laboravi.
 Hec cogitans, quia mihi non di prolem perfecerunt
 15 Ex me, sed te in filium, o dijs similis Achilles
 Adoptabam, & a me aliquando se uam mortem propulsares.
 Sed, Achilles, mitiga animum magnum: neq; te oportet
 Crudele cor habere. flexibiles autem sunt & di ipsi
 Quorum etiam maior Virtus honorq; potentiaq;
 20 Tamen hos suffimentis, & votis benignis,
 Libamineq; nidoreq; conuertunt homines
 Precantes, cum quis prauaricatus fuerit & peccarit.
 Etenim Litæ (i. preces) sunt Iouis filiae magni,
 Claudeq; rugosaq; strabaq; oculis,
 25 Quae & post Aten (i. Noxam) curant cunctas.
 Noxa vero robustaq; & pedibus integra: ideo omnes
 Longè praecurrit: anteuertit autem omnem per terram
 Ledens homines: Illae vero medentur postmodò.
 Qui quidem Venerabitur filias Iouis propius accedentes,
 30 Hunc valde iuuant, & exaudiunt precantem.
 Qui .a. recusauerit, & duriter negauerit, s. se velle flecti
 Precantur tunc ha Iouem Saturnum euntes
 Eum & Noxa simul sequatur, quò lesus pœnas- luat.
 Quare Achilles, da & tu Iouis filias sequi
 35 Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium.
 Si etenim non dona ferret, aliaq; in posterum nominaret
 Atrides, sed semper grauiter iratus esset:*

Deorum pre-
ces & noxa.

Οὐκ ἂν ἔγωγε σε μῦθον ὑπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέοισι παρ' ἐμῆς.
 Νῦν δὲ ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δὲ ὅππῃθεν ὑπέστη.
 Ἄνδρες δὲ λίσσασθε, ὅππῃ περ ἔηκεν ἀρίστοις
 Κεῖνάμεν, ὅτ' ἔτι λαὸν ἀχαιῶν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι ἀργείων, τῷ μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγξης,
 Μηδὲ πόδας· παρὶν δὲ ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 Οὐτῶ καὶ τῷ περὶ δέν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ὅππῃ ζάφελ' ὅτ' ἰκοί,
 Δωρητοὶ τε πέλοντο, παρ' ἑρρήτι τ' ἐπέεσι.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι νέον γε
 Ως ἔειπες, ἐν δὲ ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμας
 Ἀμφὶ πόλιν χαλυδῶνα, καὶ ἀλλήλοισι ἐνάειζον.
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι χαλυδῶν, ὅτ' ἐρανήης.
 Κουρήτες δ' ἐπὶ παρὰ δέειν μεμαῶτες ἀρήϊ.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χερσὶ δρόνον ὅτ' ἀρτεμὶς ὤρσε
 Χώσαμένη, ὅ οἳ ἔτι θαλύσια γουῶν ἀλωῆς
 Οἶνευς ῥέζ' ἄλλοι δ' ἐπὶ θεοὶ δαίνυντο, ἐκαστόμβας,
 Οἷον δὲ ἐκ ἑρρεξε διὸς κόρυς μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χολωσαμένη δῖον γῆρ' ὅτ' ἰοχέαιρα,
 Ωρσεν ὅππῃ χλοῦν ἑλῶν, ἄγχιον ἀργιόδοντα,
 Ὅς καὶ πόλιν ἐρδεσκεν ἔδων οἶνῃ ὅτ' ἀλωῦν.
 Πολλὰ δὲ ὅγε περὶ δελυμένα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ γέ
 Αὐτῇσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς αὐτῶν μῆλων.
 Τὸν δὲ ὑὸς οἶνῃ ὅτ' ἀπέκτεινεν μελέαχρον,
 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας,
 Καὶ κύνας, οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμνη παύροισι βροτοῖσι.
 Τόσος ἔλιν· πολλὰς δ' ἐπὶ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 Ἡ δὲ ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῷ
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέσματι λαχρήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγυῖ καὶ αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Οφρα μὲν οὐδ' μελέαχρον ἀρήϊον ὅτ' ἀνέμιζε,
 Τόφρα δ' ἐκουρήτεσσι κακῶς ἔειπες, ὅτ' ἐδωῶντο
 Τείχε' ὅτ' ἐκτοδεν μίμνειν, πολέες παρ' ἐόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μελέαχρον ἔδω χόλον, (ὅς τε καὶ ἄλλων

Οἰδάνει

- Non equidem te ira abiecta hortarer
 Argivis auxiliari indigentibus quantumlibet:
 Nunc. & simul statim multa dat, aliaq; in posterum pollice-
 Viros. a. ad precandū in super-misit prastatissimos. (tur.
 5 Dilectus inter exercitum Achaeum, qui tibi ipsi
 Amicissimi sunt Argivorum: horum ne tu orationem spernas.
 Neq; pedes. antea. a. non reprehendendū erat te iratum esse.
 Sic & priscorum audimus laudes virorum
 Heroum, quando aliquem Vehemens ira occuparet,
 10 Donisq; placabiles erant exorabilesq; Verbis:
 Memini hoc factum ego vetustum, ne utquam recens
 Ut acciderit. inter vos. a. exponam omnes amicos:
 Curetes pugnabant & Aetoli pugnaces
 Circa urbem Calydonā, & se mutuo interficiebant:
 15 Aetoli quidem defendentes Calydonā amēnam:
 Curetes autem devastare cupientes bello.
 Etenim in hos malum aurea-sede Diana excitavit
 Irata. quod ei non primitias in vberē solo
 Oeneus sacrificauerat. alij. & dī epulati sunt hecatombas,
 20 Soli vero non sacrificavit Iovis filia magni,
 Siue oblitus est. siue nō aduertit: nocuit certē multū animo.
 Hac. a. irata, diuinum genus sagittis-gaudens, (dētibus,
 Incitavit in-gramine-cubantem suē sylvestrem-candidis
 Qui mala multa faciebat ex-consuet. & astans Oe. campum
 25 Multas. a. hic funditus humi prostravit arbores altas
 Cum ipsis radicibus, & ipsis floribus pomorum.
 Hunc autem filius Oenei occidit Meleager
 Multis ex ciuitatibus Senatores viros congregans
 Et canes. non enim domitus fuisset paucis hominibus:
 30 Tantis erat: multos autem rogam ascendere-fecit tristem.
 Hac. a. de ipso excitavit magnum tumultum & praelium
 Pro apri capite, & pelle serosa,
 Curetasq; inter & Aetolos magnanimos.
 Quamdiu quidem igitur Meleager bellicosus pugnabat,
 35 Tandiu Curetibus male erat, neq; poterant
 Mœnia extra manere, multi quamuis essent.
 Sed quando iam Meleagrum inuasit ira (quae & aliorum
 & iij

De Meleagro
 narratio.

Οἰδάνει ἐν σήθεσσι νόον πύκα, ὥρ φρονεόστων)
 Ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ ἀλθαίῃ χωόμενθ' κῆρ
 Κεῖτο παρὰ μνηστῆρ' ἀλόχῳ καλῇ κλεοπάτρῃ,
 Κούρῃ μαρπίσῃ καλλισφύρου δ' Ἰωίνης,
 Ἰδεὼ δ' ὅς κ' ἄρτιος ἐπιχθονίων χθρὲτ' ἀνδρῶν
 Τῶν τότε, καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοίβου δ' ὑπὸ λωνθ', καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
 Τὼ δ' ἐτότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνῃ καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐδ' ἐκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ ἀλκυόνθ' πολυπενθέθ' οἶτον ἔχουσα
 Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκέρχρετο ἀνὴρ παρὰ Φοῖβθ' ὑπὸ λων.
 Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χρόνον θυμολέγεα πέσων,
 Ἐξ ἀφ' ἑὼν μητρὸς κεχολωμένθ', ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἤρ' αὖτο κασιγνήτοιο φόνοιο.
 Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβῳ χερσὶν ἀλοῖα,
 Κικλήσκουσ' αἰδῶν καὶ ἐπαινῶν ὥρσε φόνειαν,
 Πρόχῳ καθεζομένη· δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Παιδὶ δόμειν θάνατον, τῆς δ' ἡεροφοῖτις εἰρηνὺς
 Ἐκλυεν ἐξ ἐρέβδ' σφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δ' ἐτάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλίποντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δ' ἑὼν ἱερῆας ἀρίστοις
 Ἐξελθεῖν καὶ ἀμυῶναι, ὑποχόμενοι μέγα δῶρον,
 Ὅσπ' ὅτι πότατον πεδίον καλυδῶνθ' ἐραννῆς,
 Ἐνθά μιν ἰὺαζον τέμενθ' ὦρε καλλὲς ἐλέδατο
 Πεντηκοντόγρον· τὸ μὲν ἡμῖς, οἶνοπέδδιο,
 Ἡμῖς δ' ἐ, ψιλῶν ἄροσιν πεδίοιο ταμέδατο.
 Πολλὰ δ' ἐμιν λιτάνει γέρον ἰσπηλάτα οἶνεύς,
 Οὐδ' ἐπεμβεβαὼς ὑψιρεφέθ' θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, ρουπούμενθ' ὑόν.
 Πολλὰ δ' ἐτόνδε κασίγνητοι καὶ πότνια μήτηρ
 Ελίπονθ'. ὁ δ' ἐμᾶλλον ἀνείνετο πολλὰ δ' ἐταῖροι,
 Οἳ οἱ κεδνόντατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς τ' ἐθυμὸν ἐνὶ σήθεσσι νῆπιον
 Πείν γ' ὅτε δὴ θάλαμθ' τύκα βάλλετο, τοί δ' ὅππ' ὑπὸ
 Βαῖνον κουρήτες, καὶ ἀνέσθητον μέγα ἄστυ·
 Καὶ τότε δὴ μελέαχρον εὐζωνθ' παρὰ κοιτὶς
 Λίωετ'

(γων

Λίωετ'

- Inflat in pectoribus mentem prudenter quamvis sapientiū;*
Certe hic matri dilectæ Alibæ iratus corde
Iacebat apud legitimam uxorem pulchram Cleopatram,
Filiam Marpissæ pulchræ, Eueni filia,
5 *Ideq̃, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,*
Eorum qui tunc erant & sanè contra regem sumpsit arcū
Phæbum Apoll. pulchræ gratiæ nymphæ (l. Marpissæ)
Hanc verò tunc in edibus pater & veneranda mater
Alcyonem vocabant cognomine: quod ipsius
10 *Mater Alcyonis luctuose casum ferens*
Flebat, quando ipsam longè-iaciens rapuit Phæb. Apollo.
Huic is accubabat, iram cruciantem-animum digerens,
Propter imprecationes matris iratus, quæ dijs
Multum dolens supplicabat, propter fratris cadem:
15 *Multum. a. & terrā multa nutriente manibus pulsabat,*
Inuocans Plutonem & grauem Proserpinam,
In genua considens: rigabantur. a. lachrymis sinus,
Vt filio darent mortē: hanc. a. per-aërem-vagans Erinnys
Exaudiuit ex Erebo, implacabilem animum habens.
20 *Horum. a. circa portas tumultus & strepitus excitabatur,*
Turres dum-ferrentur: hunc. a. orabant senes
Aetolorum, mittebantq̃ deorum sacerdotes optimos
Vt exiret & opem ferret polliciti magnum donum:
Vbi pinguis ager est Calydonis amœna,
25 *Ibi ipsum iusserunt prædium amœnum eligere*
Quinquaginta iugerum: dimidium quidem vitiferi-soli,
Dimidium. a. ad nudam arationem terræ diuidere.
Multum. a. ipsum obsecrabat senex equitator Oeneus,
Limen conscendens excelsi thalami,
30 *Quatiens conglutinosos asseres, suppliciter rogans filium;*
Multum. a. hunc sorores, & veneranda mater
Rogabant: hic. a. magis recusabat: multumq̃ socij,
Qui sibi maximè-reuerendi & amicissimi erant omnium:
Sed neq̃ sic huius animum in pectoribus flectebant.
35 *Antequam iam thalamus frequenter percutiebatur, ipsi q̃*
Cōscendebāt Curetes, & incendebāt magnā urbē: (turres
Et tum iam Meleagrum formosæ uxor

Λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξαν ἅπαντα
 Κήδε' ὅσ' ἀνδρώποισι πέλει, τῇ δ' ἄστυ ἀλώη.
 Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαρύνει
 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγροισι, βαθυζώνους τε γυναικας.
 Τοῦ δ' ὠεῖνετο θυμὸς ἀκούοντας κακὰ ἔργα.
 Βῆ δ' ἰέναι· χροὶ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 Ὡς ὁ μὲν αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
 Εἶξας ὦ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 Πολλά τε καὶ χαλείντα· κακὸν δ' ἦμυνε καὶ οὕτως.
 Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 Ἐνταῦθα τρέψει φίλῳ· κήκιον δέ κεν εἴη
 Νηισὶν κλισομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ὅπῃ δώροισ
 Ἔρχο· ἴσον γὰρ σε θεῶ πῖσοισιν ἀχαιοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς πμῆς ἔσσοι, πόλεμόν τ' ἀλαλκῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός περ σέφει πόδας ὥκως ἀχιλ-
 Φοῖνιξ ἄτῃα γεραιέ, διοτρεφές, ἔπι με ταύτης (λεῦς)
 Χρεὼ πμῆς· φρονέω ὅ τε πμῆσθαι διὸς αἴσῃ,
 Ἡ μ' ἔξει παρὰ νηισὶ κορωνίσιν εἰσὸκ' οὐτμῇ
 Ἐν σήδεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γυνάτ' ὀρώρη.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 Μή μοι σύλχει θυμὸν ὀδυρόμενός καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάλειν· οὐδέ τι σε χρὴ
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδεϊν ὅς κε με κήδῃ.
 Ἴσον ἐμοὶ βασίλδου, καὶ ἡμισυ μείρεο πμῆς.
 Οὐτοὶ δ' ἀγέλεοισι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 Φρασόμῃ ἢ καὶ νεώμῃ ἐφ' ἡμέτερ', ἢ καὶ μένωνμεν.

Ἡ, καὶ πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
 Φοῖνικι σφρέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόσοιο μεδόιατο. τοῖσι δ' ἄρ' αἶας
 Ἀντίθεός τε λαμωνιάδης μῦ' μῦθον εἶπε·

Διοτρεφὲς λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' ὀδυσαμένη,
 Ἴομεν· ἔ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
 Τῇ δέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι, ἀπαγλῆλαι ὅ τάχιστα
 Χρὴ μῦθον δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθόν τ' ἐόντα,

Rogavit eiulans, & ei recensuit omnes
 Misérias quæ hominib. contingūt, quorum Urbs capta-fue-
 Viros quidem alij occidunt, Urbē. a. ignis in-puluerem-rede-
 Liberos. a. alij abducunt gracilesq. mulieres. (git:

5 Huius. a. commovebatur animus audientis mala opera.
 Perrexerat ire: corporiq. arma induit splendida.
 Sic hic quidem ab Aetolis propulsauit malum diem,
 Cedens suæ iræ: huic autem non item dona persoluerunt.
 Multaq. & decora: malum tamen depulit vel sic.

10 Sed tu ne mihi ista cogites mentibus, neq. te demon
 Huc vertat amicus. Situperabilis autem esset,
 Nauius incensis auxiliari: sed propter dona
 Veni: æquè te ac deum honorabunt Achivi.

Si autem sine donis pugnam viros-perdentem ineas,
 15 Nō item æquè cum honore eris, bellū quamuis ppulsaueris.

Hunc. & excipiens allocutus est pedib. Velox Achilles:
 Phœnix. pater, senex à Ioue nutritus, non mihi hoc
 Opus est honore: puto. a. me honoratum esse Iouis Voluntate,
 Quæ meretinebit apud naues curuis puppib. dum spiritus

20 In pectoribus maneat, & mihi chara gēna moveantur.
 Aliud vero tibi dico: tu autem animo manda tuo:

Ne mihi turba animum flens & mærens,
 Atrida heroi gratificans: ne utiquam te convenit
 Istum amare, ut ne mihi odiosis te amanti:

25 Honestum tibi mecum eum ledere qui me læserit.

Acquè ac ego regna, & dimidium partire honorem.

Isti. a. renunciabunt, tu autem hic cubatore manens

Leto in molli. Quæ cum autem aurora illucescente

Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.

30 Dixit & Patroclo hic supercilij annuit tacitè,

Phœnici ut sterneret densum lectum, ut citissime

E tentorio reditum curarent. inter illos autem Ajax

Deo-par Telamonijs orationem habuit:

Nobili-genere-orbe Laertiade, prudentissime Vlyses,

35 Abeamus: non enim mihi videtur sermonis finis

Hoc quidem itinere absolutus ire: nunciare. a. Velocissime

Oportet responsum Danais, non bonum licet existens,

Quo

Achillis re-
 spōtio ad Phœ-
 nicem.

Aiacis oratio

Οἱ που νῦν ἔαται ποπιδέγμενοι· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Ἀχαιοὺς ἐν σῆθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 Σχέτλιθ' οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιλ' ἑταίρων
 Τῆς, ἥ μιν παρθ' νηυσὶν ἐπόμεν' ἔξοχον ἄλλων,
 Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποινὴν, ἥ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτῆ πόλλ' ὑποπίπας.
 Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώωρ,
 Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ' ἄλλη πτόν τε κακὸν τε
 Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσι θεοὶ θέσαν, εἴνεκα κούρης
 Οἴης· νῦν δέ τοι ἐπὶ αὖ παείχομεν ἔξοχ' αἰείας,
 Ἀλλά τε πόλλ' ὅπῃ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐν θεο θυμὸν·
 Αἶδεσθαι δὲ μέλαθρον ὑπερόφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύν' ἐκ δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλ-
 Αἴαν διοχρῆς, τελαμώνιε, κοῖραν ἐλαῶν, (λεὺς·

Πάντα τί μοι χ' θυμὸν * ἐῖσαο μυθήσασθαι.
 Ἀλλά μοι οἰδάνετα κραδίη χόλῳ, ὅπως τ' ἐκείνου
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσπόμενον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρείδης, ὥσπερ τιν' ἀπίμνητον μετανάσθην·
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίῳ ὑπόφαδε·
 Οὐ γὰρ πλεῖστοι μεδήσομαι αἱματόεντος,
 Πεῖν γὰρ ὑδὸν πειράμοιο δαΐφρον' ἔκτορα δῖον
 Μυρμιδόνων ὅπῃ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 Κτείνοντ' ἀργείοις, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 Ἀμφὶ δέ τοι τῆ' μὴ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης οἴσεσθαι οἴω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, ὡρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλ' ἑτάροισιν ἰδὲ δ' μωῆσι * κέλευσε
 Φοῖνικι σφρέσαι πυκινὸν λέχος ὅπῃ τάχιστα·

Αἱ δ' ὅπῃ πειθόμεναι σφρέσαν λέχος ὥς * ἐκέλευσε,
 Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνιοιό τε λεπτὸν ἄσπτον

Εὐδ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἦν δ' ἴαμ' ἐμυμνεν·

Αὐτὰρ ἀχιλλεύς ἐσδεμυχῶ κλισίης εὐπῆκτου·

Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τὴν λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος

ζε. λείπει

ζε. κέλευσε

ζε. ἐκέλευσε

Qui alicubi nunc sedent expectantes: sed Achilles
 Immitem in pectoribus reposuit superbam iram,
 Durus, neq³ rationem habet amicitia sociorum
 Eius, qua cum apud naues honorabamus supra ceteros.

5 (O) immisericordem etenim aliquis pro fratris cade
 Satisfactionem, vel pro suo filio accepit occiso:
 Et is quidē (s. qui occidit) in populo manet ibi multa post-
 Alterius .a. sedatur cor & animus elatus (q̄ persoluit.
 Satisfactionem suscipientis: tibi. & incessabilem q³ suam q³

10 Iram in pectoribus dū posuerunt gratia puella
 Vnius. nunc .a. tibi septem prabemus eximie optimas,
 Aliaq³ multa prater has. tu itaq³ placidum sume animum.
 Reuerere .a. (tuam) domum, domestici enim tibi sumus
 Multitudine ex Danaorum: cupimus tibi supra ceteros

15 Familiarissimi esse & amicis. quotcunq³ sunt Achiui.
 Hunc .a. excipiens allocutus est pedibus velox Achilles:
 Ajax nobilis, Telamonie princeps populorum,
 Omnia mihi ex animo visus es dixisse.
 Sed mihi tumescit cor ira, quoties illius

20 Recordor, qui me contemptibilem inter Argiuos fecit
 Atrides, tanquam aliquem immunem aduenam:
 Quare vos abite, & legationem renunciate.
 Non enim ante bellum curabo sanguinolentum,
 Quam filius Priami bellicosi Hector diuinus
 25 Myrmidonum ad tentoria & naues veniat
 Interficiens Argiuos, incendatq³ igne naues.
 Circum vero meum tentorium & nauem nigram
 Hectorem etiam alacrem, a pugna cohibitum iri puto.

Sic dixit: hi vero unusquisq³ accepto poculo rotundo,
 30 Libantes, ad naues iuerunt rursus: praibat autem Vlysses.
 Patroclus autem socijs & ancillis imperauit,
 Phœnici sternere densam lectum quam celerrimè.
 Illa. a. obedientes strauerunt lectum ut imperauerat:
 Pellesq³ ouinas culcitramq³, liniq³ subtilem floram
 35 Ibi senex cubuit, & auroram diuinam expectauit:
 Sed Achilles cubuit in recessu tentorij artificiosè facti,
 Huic autem accubuit mulier, quam e Lesbo adduxerat,
 Phor-

Achillis ad A.
 iacē respōsio.

Φόρβαντ' ἔνθα τῆς διομήδης καλλιπάρῃ.
 Πάτροκλ' ἔτέρωθεν ἐλέξατο· παρ' δ' ἄρα καὶ τῶν
 Ἰφιδέων, τῶν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σκῆρον ἐλὼν αἰπείαν ἐνυΐῃ πολίεθρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χλίσθησιν ἐν ἀτρείδῃο γυῖοντο,
 Τὸς μὲν δ' ἔρα χυσεῖσι κυπέλλοις ἦες ἀχαιῶν
 Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἀναπαδόν, ἐκτ' ἐρέοντο.
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον.
 Εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύσαν' ὀδυσεύς, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ἡρ' ἐθέλει νήεσιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ;
 Ἡ ἀπέειπε, χόλ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς.
 Ατρείδῃ κύδιζε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός γ' ἐκ ἐθέλει σβέσαι χόλον, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον
 Πιμπλάνεται μένε'· σὲ δ' ἀλάνεται ἡδὲ τὰ δῶρα.
 Αὐτὸν σε φράζεσθαι ἄμ' ἀργείοισιν ἀνώγει.
 Οππως κεν νῆας τε σόοις καὶ λαὸν ἀχαιῶν.
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφι
 Νῆας ἐϋσέλμοις ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 Καὶ δ' αὖ τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δήετε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γ' ἔδεν δῖο ῥόπα ζεύς
 Χεῖρα ἐλὼν ὑφ' ἑσέ· τεταρσθήκασι δ' λαοί.
 Ως ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἳ δὲ τὰ δ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖτ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὧς γ' ἀνώγει,
 Οφρά οἱ ἐν νήεσσι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐπιταί.
 Αὖτειον, ὡς ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγύοντο σιοπῇ,
 Μυῖθον ἀγασσάμενοι· μάλα γ' κρατερῶς ἀγόρευσε.
 Διὶ δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες ἦες ἀχαιῶν.
 Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοιωτῶν ἀγαθὸς διομήδης.
 Ατρείδῃ κύδιζε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 Μὴ ὄφελος λίσσασθαι ἀμύμονα πηλείωνα,
 Μυεῖα δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγλῶϊός ἐστι καὶ ἄλλως.
 Νυῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγλῶοίησιν ἐνήκεας.
 Ἀλλ' ὅττοι κείνον μὲν ἐάσομεν, ἢ καὶ ἴησιν.

5

10

15

20

25

30

35

Η κα

Phorbantis filia Diomeda pulchras genas habens.
 Patroclus a. ex altera parte dormiuit: apudq; ipsum
 Iphis formosa, quam ei tribuit nobilis Achilles,
 Scyron cum cepit altam Enyes oppidum.

5 Illi vero postquam ad tentoria Atride Venerunt,
 Hos quidem aureis poculis filij Achiuorum
 Excipiebant aliunde alius consurgendo, interrogabantq;
 Primus autem interrogauit rex Virorum Agamemnon:

10 Dic age mihi o laudatiss. Vlysses, ingens gloria Achiuorū,
 Ecquid vult a nauibus defendere ardentem ignem?
 An recusauit, itaq; habet superbum animum?

Hunc .a. rursus allocutus est patiens nobilis Vlysses:
 Atride illustrissime rex Virorum Agamemnon,
 Ille non vult restinguere iram sed adhuc magis

15 Impletur ira: te .a. recusat (v. parui pendit) & tua dona:
 Ipsum te consultare vna cum Argiuis iussit,
 Quomodo naues salues & exercitum Achiuorum:
 Ipse vero minatus est, simulatq; aurora apparuerit,
 Naues bene-tabulatas in-mare tracturum qua & string;

20 Atq; etiam alios dixit le hortari (remis aguntur:
 Vt domum renaugent: quia non amplius inuenietis finem
 Troia alta. Valde enim ipsam altit onans Iup:ter
 Manu sua protegit: animumq; sumpserunt populi.
 Sic dixit: possunt & hi hoc dicere qui me sequuti sunt,

25 Ajax & pracones duo prudentes ambo:
 Phoenix vero illic senex cubuit: sic enim iussit,
 Vt se in nauibus dilectam in patriam sequatur
 Cras, si velit: Si autem neutiquam ipsu: n ducet.

30 Sic dixit, hi vero omnes quieti facti sunt silentio,
 Sermone admirati: Valde n. duriter dixerat (s. Achill.)
 Diu autem taciti erant tristes filij Achiuorum.
 Tandem vero locutus est bello clarus Diomedes:

35 Atride, illustrissime rex Virorum Agamemnon,
 Utinam non orasses eximium Pelidem,
 Infinita dona dans: is autem superbus est & alias:
 Nunc rursus ipsum multo magis in superbiam impulisti.
 Sed illum quidem sinamus, siue abeat,

Siue

LIBROS
 DEL DR.
 L. MARCO

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

336

28. ορίνη

Η κα μένη. τότε δ' οὔτε μαχήσεται ὅσπότε κέν μιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν * ἀνώγει, καὶ θεὸς ὄρση.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτου καὶ οἴνοιο (τὸ γὰρ μὲν Θ' ἐστὶ καὶ ἀλή.)
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ φανῇ καλὴ ῥοδὸ δάκτυλ' ἡώς,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαὸν τε καὶ Ἴωποις
 Οτρυνῶν, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδε' Ἴωποδάμοιο
 Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν χλισίῳ δέεκτος.
 Ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Κ.
 Ρα. φάδας ὑπὸ θεοῖς.

2
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας ἀνίστησι τοὺς αἰεῖς
 τῶν ἐλλήνων, αὐτὸς τε καὶ μῆλ' αὖτις καὶ ἐπὶ τ' πέφρου
 συμβουλεύσας μῆτοι πέμπουσι κρατακόπους εἰς τὸ τῶν τρώων
 στρατόπεδον, ὁδυσέα κ' Διομήδην, οἱ δόλωνα μὲν σιωπῶντες
 πρὸς ἀναιροῦσι πυθόμενοι ἢ παρ' αὐτῶν ῥῆσόν πινά βασιλέα καὶ
 Ἰφάκην παρῆναι, ἐνθα τε ἐπ' αὐτοῖς ἐδύσαντο, ἀπελθόντες δόλο-
 φονῶσι τ' ῥῆσιν καὶ τῶν ἐταίρων πινά, καὶ τῶν Ἴωποις ἀπελά-
 σαι, εἰς τὴν ναῦσ' αὖτις παραγίνονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Κ. ΡΑ.
 φάδας.

Κάππα ὅ ῥήσου κεφαλὴν ἔλε τυδέ Θ' ἦος.

28.
 28.
ΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαι-
 ῶν (πιν. 30)
 Εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δειδμημένοι ὕ-
 Αλλ' ἐκ ἀτρείδῳ ἀγαμέμνονα ποιμένα
 λαῶν

Τιν' ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 Ὡς δ' ὅτ' αὖ ἀσπράπη πόσις ἦρης ἠὲ κόμοιο,
 Τάχων ἢ πολὺ ὄμβρον, ἀδέσφατον ἢ ἔχλαζαν,
 Ἡνιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλοιεν ἀρούρας.

Ηε

*Siue maneat: tunc Verò rursum pugnabit, quando ipsum
Animus in pectoribus impulerit, & deus incitauerit.*

Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes.

Nunc quidem cubate, refecti charum cor

5 *Cibo & potu (hoc enim robur est & Virtus)*

Sed postquam apparuerit pulchra roseis-digitis aurora,

Statim ante naues tene exercitumq; & equos

Adhortans, & Verò ipse inter primos pugna.

Sic dixit: hi Verò omnes approbârunt reges,

10 *Consilium admirati Diomedis equitandi periti.*

Et tunc quum libassent, iuerunt ad tentorium unusquisq;

Ibi autem cubuerunt, & somni donum sumpserunt.

ILIADIS HOMERI, AVT X. COM-
positionis argumentum.

15 **A** G A M E M N O N vigilans excitat optimos Achiuorū,
ipseq; & Menelaus: & in vallo consultants mittunt
speculatores in Troianorum exercitum, Vlysssem & Dio-
medem, qui Dolonem quidem, vnâ obuiam facti, inter-
20 ficiunt. Edocti autem ab ipso Rhesium quendam regem
& Thraces adesse, & vbi castrametati erant, digressi dolo
conficiunt Rhesium, cuiusq; sociorum quosdam: & equos
abigentes ad nauium stationem redeunt.

25 I L I A D I S H O M E R I X. C O M-
positio.

K. autem Rhesi caput abscidit Tydei filius.

30 **A** T T E R I quidem! apud naues principes o-
mnium Achiuorum

Dormiebant per noctes, molli domiti somno:

*Verum non Atridem Agamemnonem pasto-
rem populorum*

Somnus tenebat dulcis, multa animo soluentem.

35 *Veluti cum fulgurat maritus Iunonis bene compta,*

Parans vel magnum imbrem, immensamue grandinem,

Vel niuem, quando quidem nix dealbauit arua.

Agamemnon
& Menelaus
æstuant.

Ηέ ποθι πολέμοιο μέγα σόμα πευκεδανόιο·
 Ως πυκίν' ἐν σήθεσιν ἀνέσονάχιζ ἀγαμέμνων
 Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός.
 Ητοιότ' ἐς πεδίον τὸ τραϊνὸν ἀθήσειε,
 Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ κρείετο ἰλιόθι παρῶ,
 Αὐλῶν σείγλων τ' ἐνοπήν, ὄμαδόν τ' ἀνδρώπων·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τεῖδοι καὶ λαὸν ἀχιμῶν,
 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς περὶ δελύμνοισι ἔλκετο χεῖρας
 Τυφθ' ἐόντι διτ'· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Ηδε δὲ οἱ κτῆθυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Νέστορ' ὅππ' ὡρῶτον νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἵπν' αὖ οἱ σὺ μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 Ηπὶς ἀλεξίχακος πᾶσιν δαναοῖσι χροίτο.
 Ορῶνθ' οἱ δ' ἐνδύωε παρὰ σήθεσσι χιτῶνα,
 Πραπὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἐπειτα σαφρινὸν ἐέσατο δέρμα λέοντος
 Αἰδωνῶ, μεγέλοιο, ποδῶν ἐκεί· εἴλετο δ' ἐγχος.
 Ως δ' αὖτως μενέλαον ἔχε τρομός· οὐδὲ γὰρ αὖτῳ
 Τπνῶ ὅππ' βλεφάροισιν ἐφίζανε, μῆτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἔθεν εἵνεκα πουλυῶ ἐφ' ὕψηλῳ
 Ηλυθον ἐς τροίλῳ, πόλεμον δρασὺν ὁρμῶντες·
 Παφ' ἀλέη μὲν ὡρῶτα μετὰ φρενον δ' ὤρῳ καλύψε
 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ὅππ' σεφάνῳ κεφαλῆφιν αἰέρας
 Θήκατο χαλκείῳ· δόρυ δ' εἴλετο χεῖρὶ παχείῃ,
 Βῆδ' ἱμῶν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων λῦασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι πιθήμενον ἔντεα καλὰ
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀπάσι θ' ἥϊτ' ἐλθὼν·
 Τὸν παρ' ἑτέρῳ παρσέειπε βοίῳ ἀγαθὸς μενέλαος,
 Τίφθ' οὕτως ἦθεῖε κορύσσειν, ἦ τιν' ἐπαίρων
 Οτρυνέεις τρώεσιν ὀπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δείδω μὴ ἔπης τοι ὑπόχηται τόδε ἔργον,
 Ἀνδρας δυσμενέας σκοπαζέμεν οἱ θ' ἐπελθὼν
 Νύκτα δι' ἀμ. βροσίῳ· μάλα τις δρασὺν κάρδι θ' ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφές, ὦ μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἥ τις κεν ἐρύσεται ἡδὲ σωῶσθαι

Pel alicubi belli magnum os amari:

*Tam frequenter in pectoribus suspirabat Agamemnon
Funditus ex corde: tremebant autem ei praeordia intus.*

Cum quidem in campum Troianum respexisset,

5 *Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,*

Tibiarum fistularumq³ sonum, tumultumq³ hominum.

Verum, quū ad nauesq³ respexisset & exercitum Achiuorū

Multos ex capite radicitus euellebat capillos

Supernè existenti Ioui, Valde. a. gemebat gloriosum cor.

10 *Hac autem ei in animo optima & visa est sententia.*

Ad Nestorem primum Neleum accedere & virorum,

Si quod secum consilium salutare fabricaret,

Quod remedium malorum cunctis Danais esset.

Erectus itaq³ induit circa pectora tunicam:

15 *Pedibus autem sub robustis ligauit pulchros calceos:*

Deinde autem rufam induit pellem leonis

Fulus, magni, demissam & q³ ad pedes: sumpsitq³ hastam.

Eodem modo Menelaum tenebat tremor: neq³ enim ipsi

Somnus in palpebris insidebat ne quid paterentur

20 *Argiui, qui & itq³ sui gratia spatiosum per mare*

Venerant ad Troiam, bellum audax in animo habentes.

Pelle pardi quidem primum tergum latum texit

Maculosa, sed galeam in capite eleuans

Posuit aream: hastamq³ cepit manu robusta.

25 *Perrexit. a. ire excitaturus suum fratrem, qui porēter cunctis*

Argiuis praeerat: & tanquam deus colebatur in populo:

Hunc. a. inuenit circum humeros ponentem arma pulchra

Navis apud puppim: hic autem gratus fuit veniens.

Hunc prior allocutus est in bello strenuus Menelaus:

30 *Cur sic, frater armaris? num quem sociorum*

Impellis Troianis exploratorem? sed Valde admodum

Timeo, ne & illis tibi promittat hoc opus,

Vt viros hostes exploret, solus accedens

Noctem per diuinam: Valde quispiam audax erit.

35 *Hunc autem respondens, allocutus est rex Agamemnon:*

Opus est consilio mihi & tibi, a. Ioue nutrite o Menelaē,

Prudente, quod liberabit atq³ seruabit

Agamemnon
& Menelaus
inter se deli-
berant.

Αργείοις καὶ νῆας ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρενί.
 Εκτορέοις ἄρα μάλλον ὅπῃ φρένα δῆχ' ἱερῶσιν.
 Οὐ γὰρ πῶ ἰδόμεναι, εἰ δ' ἔκλυον ἀνδρήσαντος,
 Ἄνδρ' ἕνα ποσσὶ δὲ μέρμερ' ἐπ' ἡματι μῆτισάδαι
 Ὅσ' ἐκτορ' ἔρρεξε δὴ φίλῳ ἦας ἀχαιῶν
 Αὐτὸς, ἔτε δὲ αἶς υἱὸς φίλῳ, ἔτε θεοῖο.
 Εργα δ' ἔρεξε ὅσα φημι μελησέμεν ἀργείοισι
 Δηθά τε καὶ δουλιχόν· τόσα γ' οὐ κακὰ μῆσατ' ἀχαιεύς.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν αἶαντα καὶ ἰδομενῆα κλέεσσον,
 Ρίμφα θέων ὅπῃ νῆας, ἐγὼ δ' ὅπῃ νέστορα δῖον
 Εἴμι, καὶ ὁτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ' ἐνδέλῃσιν
 Ελθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλῳ, ἥ δ' ἐπιτείλαι.
 Κείνου γὰρ καὶ μάλιστα πυθοίαιτο. τοῖο γ' οὐδὲ
 Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ ἰδομενῆῳ ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γ' ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βολῶ ἀγαθὸς μενέλαος,
 Πῶς γὰρ μοι μύθῳ ὅπῃ τέλλεσαι, ἥ δὲ κελδείεις,
 Αὐτὶ μένω μὲν τοῖσι, δεδεγμένῳ εἰσὸς κεν' ἐλθῆς,
 Ἡ δὲ θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὶ γὰρ τοῖς ὅπῃ τέλλω;
 Τὸν δ' αὖτε περσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτὶ μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 Ερχομένῳ· πολλὰ γ' ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλδαιοι.
 Φθέγγεο δ' ἢ κεν' ἴηται, καὶ * ἐρρήγορσθαι αὐτοχθί.
 Πάτροκρον ἐκ χυρῆος ὀνομάζων ἀνδρὰ ἔκασον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὥρ' ἔποντο μέγα· ὧδ' ἐπὶ αἶμα
 Ζεὺς ὅπῃ γαῖνομένοισιν ἱεὶ κακότητα βαρεῖαν.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, ἐδ' ὅπῃ τέλλας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆρ' ἰέναι μὲν νέστορα ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δ' ἐϋρεν παρθ' τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρθ' δ' ἐν τετα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ασπίς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινὴ τε πρυφάληα.
 Παρ' δὲ ζωστῆρ' ἔκειτο παναίολῳ. ὧρ' ὁ γεραῖος
 Ζώννυσθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἐμὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 Ορσώδεϊς δ' ἄρ' ἐπ' ἀλκῶν ὅ, κεφαλῶν ἐπαείρα,
 Ατρεΐδῳ περσέειπε, καὶ ἐξερρεῖνετο μύθῳ,

20. ἰχνηροῦθα

Argiuos & naues, quoniā Iouis auersa est (à nobis) mens.
Hectoreis sanè magis animum adiecit sacrificijs.

Non. n. Unquam vidi, neq; audiui (ex alio) referente,
Virum vnum tanta ardua opera vno die molitum esse.

5 Quanta Hector fecit Ioui charus, filijs Achiuorum
Sine causa: neq; dea filius dilectus neq; dei:
Opera autem fecit, quæ puto cura fore Gracis
Diuq; & in longū tempus: tantis. n. malis affecit Achiuos.
Sed: nunc, Aiace & Idomeneum voca

10 Cito currens ad naues: ego vero ad Nestorem diuinum
Vado & hortabor vt surgat, siquidem velit
Venire ad custodiam sacram turmam, & mandare eis:
Illum enim potissimum audient: huius enim filius
Præst custodibus & Idomenei comes

15 Meriones: his. n. comissimus maximè: (i. curam custodiæ)
Huic. a. respondit deinde in bello strenuus Menelaus.
Quomodo vero mihi sermone mandas & iubes?
Illic vt maneam inter illos præstolans donec venias,
An curram ad ter rursus, quum benè illis praecepero?

20 Hanc. a. rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
Illic mane, ne quo modo aberremus ab inuicem
Venientes: multæ enim per exercitum sunt viae
Clam autem quā iueris & vigilare iube,
A maioribus ex stirpe compellans virum quemlibet,

25 Omnes laudans: neq; superbias animo:
Sed & nosmetipsi laboremus: sic quippe nobis
Iupiter nascentibus iniecit calamitatem grauem.

Sic fatus: dimisit fratrem, benè postquam praecepisset.
Sed hic perrexit ire ad Nestorem pastorem populorum:

Agamēnō Ne
storem adit.

30 Hunc vero inuenit apud tentorium & nauem nigram
Lecto in molli: iuxtaq; eum arma variegata iacebant,
Scutum & duæ hastæ, splendidaq; galea.

Prope etiam balteus iacebat valde varius, quo senex
Cingebatur, quando ad bellum perniciosum armaretur.

35 Populū suum ducens: nā non pmittebat se (i. cedebat.) se-
Erectus. a. super cubitum caput eleuans, (nectuti tristi.
Atridem allocutus est, & rogabat sermone,

x iij

Τίς δ' * οὐτω χτ' νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷον,
Νύκτα δὲ ὀρφναίῳ, ὅτε δ' εὐδοίῃσι βροτοὶ ἄλλοι.
Ἡέ πιν' οὐρήων διζήμενοι, ἢ ἐπὶν' ἐπαίρων,
Φθέγγεο, μηδὲ ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. 5

Ὡνέσσορ νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
Εἴσεαι ἀτρείδῳ ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμωρῆς, εἰσὸν δ' αὐτῇ
Ἐν σήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα ρωυάτ' ἀρώρη.
Πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ ἔμοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνῳ 10

Ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' ἀχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ δαναῶν πέρι δείδω, οὐδέ μοι ἦτορ
Ἐμπεδόν, ἀλλ' ἀλαλύκτῃ μακράδ' ἡ δέ μοι ἔξω
Σπιδέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα. 15

Ἀλλ' εἴπιδραίνεις, (ἐπεὶ ἐδέσσε γ' ὕπνῳ ἰζάνει)
Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν
Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
Κοιμήσωνται, αἰτὰρ φυλακῆς ὅππῃ πάγχυ λάθωνται. 20

Δυσμενέες δ' ἀνδρες σχεδὸν εἶαται, ἐδέτ' ἴδμεν,
Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα γεραιὸν ἰσώποτα νέστωρ 25

Ἀτρείδῃ κῦδισε, ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
Οὐδ' ἴδω ἐκτοίῃ πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
Ἐκτελέσει ὅσα που νῦν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείουσιν, εἴ κεν ἀχιλλεύς 30

Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστέφῃ φίλον ἦτορ,
Σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγώ. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλες,
Ἡμεν τυδείδῳ δουεικλυτὸν, ἢ δ' ὀδυσηά,
Ἡδ' αἶαντα ταχύν, καὶ φυλέον ἀλκιμον υἱόν. 35

Ἀλλ' εἴπιδραίνεις καὶ τοὺςδε μετοίχομεν ὅτ' ἀλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' αἶαντα καὶ ἰδομενῆα ἀνακτα.
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκασάτω, οὐδέ μάλ' ἐγλύς.
Ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον μενέλαον 39

Νεικέσω εἴ πορ μοι νεμεσήσῃς, οὐδ' ὅππῃ κεύσω,
Ὡς εὐδεις, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
Νῦν ὅφρα χτ' πάντας ἀφισῆας πονέεσθαι
Διωρόμεν ὅτ' ἔσται γὰρ ἰζάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 43

Τὸν

32. Εκτελείει

Quis autem sic ad naues per castra Venis solus,
Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales ceteri?
An aliquem custodem quarens, an aliquem sociorum?
Loquere, neq³ tacitus ad me accede: quid tibi opus est?

5 Huic. a. respondit rex Virorum Agamemnon:
O Nestor Neleidae, ingens gloria Achiuorum,
Cognosces Atridem Agamemnona, quem supra omnes
Iupiter iniecit laboribus astitit^{ne} quoad spiritus
In pectoribus maneat, & mihi chara genua moueantur.

10 Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
Insidet, sed cura est bellum & clades Achiuorum.
Vehementer enim pro Graecis timeo, neq³ mihi cor
Firmum, sed perculsus sum: cor autem mihi extra
Pectora exiit, tremunt vero praeclara membra.

15 Sed si quid facere cogitas (quoniam neq³ te somnus capit)
Eia ad custodes descendamus, ut videamus
Ne hi quidem labore defessi, vel etiam Vigilia,
Dormiant: at custodiae prorsus obliuiscantur:
Hostes autem Viri prope sedent, neq³ scimus

20 An forte etiam per noctem in animo habeant pugnare.

Huic vero respondit deinde Gerenius eques Nestor:
Atride illustrissime rex Virorum Agamemnon,
Minime sane Hec³ omnia sua cogitata consiliarius Iupiter
Perficiet, quaecunq³ nunc sperat: sed ipsum puto

25 Curis laboraturum vel pluribus, siquidem Achilles
Ex ira molesta conuerterit dilectum cor:
Te vero libenter sequar ego, insuper & excitemus alios,
Et Tydidem hasta inclytum, & Vlysssem,
Et Atacem celerem & Phylei fortem filium.

30 Quin si quis & hos accedens vocaret,
Diuinumq³ Atacem & Idomeneam regem.
Horum enim naues sunt longissime, neq³ valde prope.
Sed amicum quamuis existentem & venerandum Menelaum
Increpabo: quamuis mihi irascaris, neq³ celabo,
35 Quod dormit, tibi vero soli commisit laborare.
Nunc debebat circa omnes principes laborare.
Suppliciter orans: necessitas. n. erget minimè tolerabilis.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν αἶψ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Ὡ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰπάαδαυ αἶψα.

Πολλάκι γὰρ μεδίει τε, καὶ ἔκ ἐθέλει πονέεσθαι,

οὐτ' ὄκνη εἶκων, ἔτ' ἀφραδίησι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμεν Θ' ὄρμιλιν. 5

Νῦν δ' ἐμέο πρὸς τερθ' μάλ' ἐπέχετο, καὶ μοι ἐπέση.

Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς ἔηκα καλήμεναι ἕς σὺ μεταλλᾶς.

ἀλλ' ἴομεν κείνοισ' ὃ κιχισόμεθα πρὸς πυλάων

ἐν φυλάκεσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῷι Θ' ἰππότα νέστωρ, 10

οὕτως ἔτις οἱ νεμεσήσεται, ἔδ' ἀπιθήσει

ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρυνῇ καὶ ἀνώγῃ.

Ὡς εἰπὼν, ἐνδύωε πρὸς σήθεος χιτῶνα,

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄφα χλαῖναν ᾤονήσατο φοινικέεσσαν, 15

διπλῷ, ἐκταδίῳ· ἔλη δ' ἐπενλύοδε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἐῖχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.

βῆ δ' ἰέναι χιτ' νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

πρῶτον, ἔπειτ' ὀδυσηά διτ' μῆτιν ἀτάλαντον

ἐξ ὕπνου ἀνέχειρε γερῷι Θ' ἰππότα νέστωρ 20

φθεγγόμεν Θ'. τὸν δ' αἶψα πρὸς φρένας ἤλυθ' ἰωή,

ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔειπε,

τίφθ' ἔγω χιτ' νῆας ἀνὰ σρατὸν οἷοι ἀλᾶδε

νύκτα δι' ἀμβροσίῳ, ὅτι δὴ χρεὼ τόσον ἵκει;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῷι Θ' ἰππότα νέστωρ, 25

διοχρὺς λαερπιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσεύς,

μὴ νεμέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν ἀχαιῆς.

ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐρείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε

βουλὰς βουλεύειν, ἢ φεύγμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίῳ δεκῶν πολύμητις ὀδυσεύς, 30

Ποικίλον ἀμφ' ὅμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

βαῖν δ' ὅπῃ τυδείδῳ διομήδεα· τὸν δ' ἐπὶ χανον

ἐκτὸς ὑπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

εὐδὸν· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἐγχεα δὲ σφιν

ορεθ' ὅπῃ σωρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δ' ἄλλος 35

λάμφ' ὥς ἀστεροπὴ πατρὸς διός· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔσρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο.

Αὐτὰρ

- Hunc .a. rursus allocutus est rex Virorum Agamemnon:
 O senex, aliās quidem te eum accusare iussi.
 Sapē enim negligens est, nec vult laborare,
 Neq₃ pigritia cedens, neq₃ insipientia mentis:
 5 Sed me respiciens & meum expectans nutum.
 Nunc autem me prior valde surrexit, & mihi adstitit:
 Hunc quidem ego pramisi vocare, quos tu quæris.
 Sed eamus: illos autem inueniemus ante portas
 Inter custodes: ibi enim ipsis indicaui ut congregarentur.
 10 Huic autem respondit deinde Gereneus eques Nestor:
 Sic nullus ei irascetur, neq₃ immorigerus erit
 Arguorum quando aliquem hortatus fuerit, & iusserit.
 Sic locutus, induit circa pectora tunicam:
 Pedibus autem sub robustis ligauit decoros calceos:
 15 Circū autem chlenam fibulis connexuit purpuream,
 Duplicem, extensam: crassa autem inerat lanugo.
 Accepit autem fortem hastam, acutam acuto ferro:
 Perrexit autem ire ad naues Achiuorum armatorum
 Primum: deinde Vlyssē Ioui consilio similem
 20 E somno excitauit Gereneus eques Nestor
 Loquens: huius autem statim circa mentes aduenit vox:
 Exiuitq₃ tentorio, & ipsos sermone allocutus est:
 Cur sic ad naues per castra soli vagamini
 Noctem per diuinam? an quia necessitas tanta aduenit?
 25 Hunc excepit postea Gereneus Nestor:
 Iouigena Laertiade, ingeniose Vlysses,
 Ne indignare, talis enim perturbatio orget Gracos.
 Sed sequere, ut & alium excitemus quem decet
 Consilia consultare, vel fugiendi, vel pugnandi.
 30 Sic dixit: hic .s. ad tentorium reuersus prudens Vlysses,
 Variū circa humeros scutum posuit, iuitq₃ ad eos:
 Iuerunt autē ad Tydidem Diomedem, hunc .a. inuenerunt
 Extra tentorium procul cum armis, circumq₃ socij
 Dormiebant: sub capitibus .a. habebant scuta, hasta .s. ipsis
 35 Erecta in cuspide posteriore fixa erant, longē autem ferrum
 Splendebat velut fulgur patris Iouis. Sed hic heros
 Dormiebat, substraueratq₃ pellem bouis agrestis.

Nestor ' vestē
 induit & V-
 lyssē adit.

ἄρ. παρ. 526

Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 Τὸν * παρσὰς ἀνέγειρε γερῷι Θ' ἰωπότα νέστωρ,
 Λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὅτρυυέ τε, νείκεσέ τ' αὐτῷ,
 Εἰρηότυδέ Θ' ἦέ. τί πάννυχον ὕπνον ἄωτ' εἶς;
 Οὐκ αἶψις ὡς τρώες δὴ δρωσιν πεδίοιο
 Εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἐπὶ χῶρ' ἐρύκει;
 Ως φάθ'. ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' αὖ κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Σχέτλιός ἐσσι γεραιέ. σὺ μὲν πόνου ἔποτε λήγεις·
 Οὔνυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι ἦες ἀχαιῶν,
 Οἳ κεν ἔπειτα ἔκαστον ἐρείρειαν βασιλῆων
 Πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερῷι Θ' ἰωπότα νέστωρ,
 Ναὶ δὴ τῶντά γε πάντα φίλ' ἔχ' ἰμοῖσιν ἔειπες·
 Εἰσὶ μὲν μοι πύλιδες ἀμύμονες, εἰσὶ δ' Ἰλαοὶ
 Καὶ πολέες, τῶν κεν τις ἐποιχόμεν' ἐκλέσειεν·
 Ἀλλὰ μάλ' αὖ μεγάλη χρεὶν βεβίηκεν ἀχαιῆς.
 Νῦν γὰρ δὴ παίτεσιν ὅππ' ἔξυρόν ἴσται ἀκμήν
 Ἡ μάλ' αὖ λυγρὸς ὄλεθρ' ἀχαιῶσι, ἢ βιώσθαι.
 Ἀλλ' ἴδινυ ἅπαντα ταχὺ καὶ φυλέ' ἦδ' ἄν
 Ἀντήσων, (σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος) εἴ μ' ἐλεείρεις.
 Ως φάθ'. ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔεσσατο δέρμα λείοντ'
 Αἰδῶντ', μεγάλοιο, ποδῶν κέες· εἴλετο δ' ἔγχρ'·
 Βῆ δ' ἰέναι, τὲς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄλ' ἤρωος.
 Οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομένοισι γήοντο,
 Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον,
 Ἀλλ' ἐρηγορτὴ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 Ως δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
 Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρον' ὅς τε καὶ ὕλῃ
 ἔρχεται δὴ ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κύνων, * ὑπὸ τέ σφισιν ὕπν' ὀλωλεν·
 Ως τῶν ἠδ' ὕμνος ὕπν' ὑπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,
 Νύκτα φυλασσομένοισι κακῶν πεδίονδε γὰρ αἶει
 Τετράφαθ', ὅππ' ὅτ' ἐπὶ τρώων αἴτιον ἰόντων.
 Τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
 Καί σφ' αὖ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Οὐτ' αὖ γὰρ φίλα τέκνα φυλάσσετε, μηδὲ πιν' ὕπνῳ
 Αἰρείτω,

ἄρ. ἀπὸ δέ

Nestor Dio-
medē ex so-
mno excitat.

Sed sub capite stragulum extensum erat splendidum.

Hunc astans excitauit Gerenius eques Nestor,
Summo pede mouens impulitq; obiurgauitq; coram:

Surge Tydei fili, cur per noctem somnum carpis?

Non audis quod Troiani in tumulto campi (nobis?)

Sedent prope naues: exiguus autem adhuc locus arcet eos à

Sic dixit: hic autem e somno valde celeriter surrexit:

Et ipsum Vociferans, Verbis Velocibus allocutus est:

Nimum-patiens es senex: tu quidē à labore nunq; cessas

10 An non & alij sunt iuniores filij Achiuorum,

Qui iam vnumquēq; excitauit regum

Quaqua Versum obeuntēs? tu sanē indefessus es senex.

Hunc. a. rursus allocutus est Gerenius eques Nestor:

Certē iam haec omnia, amice decorē dixisti:

15 Sunt quidem mihi filij egregij, sunt & populi

Et multi, quorum aliquis percurrens accersere possēt:

Sed valde magna necessitas urget Achiuos.

Nunc enim omnibus in nouacula stat acie

Vel valde triste exitium Achiuis, Vel Vita.

20 Sed in nunc, Aiace celerem & Phylei filium

Excita (tu enim es iunior) si mei misereris.

Sic dixit: hic. a. circa humeros induit pellem leonis

Fulvi, magni, palarem: cepitq; hastam:

Perrexit Verò ire: illos. a. illinc excitans abduxit heros.

25 Hi Verò quando iam custodes inter congregatos Venerunt,

Neq; dormientes custodum duces inuenerunt,

Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

Ac Veluti canes circum oues agrē custodiunt in caula

Feram audientes ferocem, quae in sylua

30 Graditur per montes: multus autem tumultus in ipsa

Virorum & canum: atq; ab ipsis somnus perit:

Sic horum dulcis somnus à palpebris perijt

Noctem custodientium tristem: ad castra enim semper

Conuersi erāt (attenti) quādo Troianos audirēt ingruentes.

35 Hos itaq; senex latatus est Videns, confirmauitq; sermone,

Et eos, emissa Voce, Verbis Velocibus allocutus est:

Sic nūc, dilecti filij, custodias agite, neq; aliquē somnus
Caviat.

Αἰρεῖτω, μὴ χάρμα γυνώμεθα δυσμενέεσιν.

Ὡς εἰπὼν, τάφροιο δῖέ ουστο. τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο

Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλῇ.

Τοῖς δ' ἄμα μηριόνης καὶ νέστωρ ὁ ἀγλαὸς υἱός,

Ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κέλεον συμμηπιάδα.

Τάφρον δ' ἐκ διαβάντες ἀρυκτῶν ἐδριόωντο

Ἐν καθαρώ, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφάνετο χώρῳ

Πιπλόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμ' ἔκτωρ

Ὀκλὺς ἀργείοις, ὅτε δὴ παρὰ νύξ' ἐκάλυψεν.

Ἐνθα καθεζόμενοι, ἐπ' ἀλλήλοισι πῦρ σκον.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερῷι' ἰσχυρὸν νέστωρ,

Ὡ φίλοι, ἐκ αὖ δὴ τις ἀνὴρ πεπῖδοιθ' ἐφ' αὐτῷ

Θυμῷ τολμῆεντι μῦθ' ἑσέας μεγαθύμοις

Ἐλθεῖν; εἴ πινά που δηῖων ἔλοι ἐρατόωντα,

Ἡ πινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ τρώεσσι πύδοιτο,

Λαοὰ τε μηπόωσι μῦθ' σφίσιν· ἢ μεμῆασιν

Αὖτις μένειν παρὰ νηυσὶν ὑπὸ πύρρῳ, ἢ πόλινδε

Ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' ἀχαιεῖς.

Ταῦτά κε πάντα πύδοιτο, καὶ ἄψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι

Ἀσκηθῆς, μέγα κέν οἱ ὑπουρανίου κλέε' εἴη

Πάντας ἐπ' ἀνθρώποις, καὶ οἱ δόσις ἔσεται ἐσθλῇ.

Ὅσοι γὰρ νήεσιν ὅππῃ κρατέουσιν ἄριστοι,

Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσοισι μέλαιναν,

Θῆλυ, ὑπὸ ῥέϊνον· τῇ μὲν κτέρας ἐσθλὸν ὁμοῖον.

Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐχέοντο σιωπῇ.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε βολῶν ἀγαθὸς διομήδης,

Νέστωρ, ἐμ' ὁτρυνέει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλῶος

Ἀνδρῶν δυσμενέων θυῶναι σφατὸν ἐγγυὲς ἐόντα

Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλῳ,

Μᾶλλον θαλπωρῇ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

Σωὺ τε δὴ ἐρχομένῳ, καὶ τε παρὰ ὃ τ' ἐνόησεν

Ὅπως κέρδος εἴη· μουῦ δ' εἴπέρ τε νοήσῃ,

Ἀλλὰ τε οἱ βράσων τε νόθῳ, λεπτῇ δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδελον διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσται.

Ἡ δ' ἐλέτῳ αἶαντε δῶ, δερᾶποντες ἄρῃ,

Ἡ δ' ἐλε μνηριόνης, μάλα δ' ἦ δ' ἐλε νέστωρ ὁ υἱός.

Ἡ δ' ἐλε

Capiat, ne ludibrio fiamus hostibus.

Sic locutus per fossam transijt: hi .a. simul secuti sunt
Argiuorum reges quotquot Vocati-erant ad consilium.

Cum his Verò Meriones & Nestoris inclytus filius

3 Iuerunt: ipsi enim Vocabant ad Vnâ-secum-consultandum.

Vallum .a. cum-transissent defossam, confederunt

In loco mundo Vbi tamen mortuorum apparebat locus

Qui-ceciderant: à quo reuersus erat fortis Hector

Interficiens Argiuos, quum iam nox tenebras offuderat:

10 Ibi confidentes Verba inter se loquebantur.

Inter hos autem sermonem cepit Gerentius eques Nestor:

O amici an non aliquis Vir confideret suo ipsius

Animo audaci, vt ad Troianos magnanimos

Eat? si quem fortè hostiū capiat in-extremis-castris-erran-

15 Si quem fortè etiā rumorem inter Troianos audiat, (te?

Quaḡ, consultent inter se, an Velint

Istic manere apud naues procul, an ad ciuitatem

Iterum reuersuri sint, quoniam domuerunt Achiuos?

Hac omnia discere posset, & rursus ad nos rediret

20 Illasus, magna ei sub cælo gloria esset

Vniuersos apud homines: & ei premium erit egregium,

Quotquot enim nauibus imperant optimates,

Ex his omnibus ei singuli ouem dabunt nigram,

Fæminam, agnum & bere-alentē: huic qdē possessio nulla est

25 Semper .a. in conuiujs & festiuitatibus aderit. (similis:

Sic dixit: hi autem omnes quietè facti sunt silentio,

Inter eos. & etiam locutus est in bello-fortis Diomedes:

Nestor me mouet cor & animus generosus,

Virorum hostium ingredi castra propè existentia

30 Troianorum, sed si quis me Vir simul sequatur & alius,

Maiores mihi spes & audacius (i. mater fiducia) erit.

Euntibus simul duobus, alter ante alterum intellexit

Qualiter & tile sit: solus Verò et si intelligat,

Tamen ei tardior animus est, debiliusq; consilium.

35 Sic dixit: illi Verò Voluerunt Diomedem multi sequi:

Volebant Aiaces duo, famuli Martis,

Volebat Meriones: Valde autem Volebat Nestoris filius:

Volebat

Nestori ver-
ba de mitten-
dis in hostiū
castra explo-
ratoribus.

Ἡδελε δ' ἀτρείδης δουρικλυτὸς μενέλαος.

Ἡδελε δ' ὁ τλήμων ὀδυσεὺς κατὰ δῶαι ὄμιλον

Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπεν ἀνὰ ξανθῶν ἀγαμέμνων·

Τυδείδῃ διομήδεϊ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεαι ὅν κ' ἐθέληδα
φαινομένων τὸν αἰετον, ἐπεὶ μεμνᾶσιν γε πολλοί·

Μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενός σῃσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρτίω

Καλλείπειν, σὺ δ' ἥϊον ὁπάσσει αἰδοῖ ἔκων,

Ες γῆρ' ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλᾶτερός ἔστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὡεὶ ξανθῷ μενελάῳ.

Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βολῷ ἀγαθὸς διομήδης,

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελθετέ μ' αὐτὸν ἐλέδαι,

Πῶς αὖ ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λατοίμῳ,

Οὐδέ περ μὲν πρὸ φρον κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλῶος

Εν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ παλλὰς αἰθῆρης

Τέτου δ' ἐσπομένοιο, καὶ οἱ πυρὸς αἰδομένοιο

Ἀμφω νοσήσμεν, ἐπεὶ πέρι οἷδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσεὺς,

Τυδείδῃ, μή τ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μή τε πινείκει.

Εἰδόσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' ἀργείοις ἀγορεύεις.

Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ αἴετα, ἐγγύθι δ' ἦώς·

Ἀσρα δ' ἡ παρβέβηκε παρῶχικεν δ' πλέων νύξ

Τῶν δύο μοιράων, τειτάτη δ' ἐπ' μῦθον ἀλείπειται.

Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος δρασυμῆδης

Φάσγανον ἀμφηκὲς· τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηυσὶ λείπειτο,

Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε

Ταυρεῖον, ἀφ' αὐτὸν τε καὶ ἄλοφον, ἥ τε κατὰ τυξ

Κέκληται· ῥύετα δ' ἡρῆ δαλαρῶν αἰζηῶν.

Μηειόνης δ' ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φάρετρίω

Καὶ ξίφει· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε,

ΡΙνοῦ ποικιλῶ· πολέσιν δ' ἐντοδενίμῃσιν

Εντέτατο σερεῶς· ἐκτοδὲ δ' ἰλᾶκοι ὀδόντες

Ἀρμόδοντ' ὅς δα μέεσ' ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Εὐ καὶ ὅππασα μέεσ' ἔχον δ' ἐνὶ πῆλ' ἀρήρει.

Τὼν ῥά ποτ' ἐξ ἑλεῶν ἀμύτορ ὀρμενίδαο

Εξέλαιτ'

Volebat & Atrides hasta inclutus Menelaus,
 Volebat & audax Vlysses adire exercitum
 Troianorum: semper. n. ei in mentib. animus erat audax.
 Inter hos vero dein locutus est rex virorum Agamemnon:

- 5 Tydide Diomedes meo charissime animo,
 Hunc quidem socium eliges quem volueris
 Praesentium optimum, quandoquidem prompti sunt multi.
 Neq. tu reueritus tuis mentibus fortiolem quidem
 Relinque: tu. a. deteriolem comitem diligas pudori cedens,
 10 Ad genus respiciens: neq. si maior rex sit.

Sic dixit: timuit autem de flauo Menelao.

Inter eos. a. rursus locutus est in bello strenuus Diomedes:

Si igitur socium iubetis me ipsum eligere,

Quomodo deinde Vlyssis ego diuini obliuisci possem,

- 15 Cuius eximie qdē alacre (v. prudēs) cor & animus virilis
 In omnibus laboribus, amatq. ipsum Pallas Minerva?
 Hoc certē committante etiam ex igne ardenti
 Amborederimus: nam valde nouit consulere.

Hunc. a. vicissim allocutus est patiens nobilis Vlysses:

- 20 Tydide, neq. me nimium lauda, neq. quicquam vituperas:
 Scientes enim hac inter Argiuos loqueris.
 Sed eamus, valde. n. nox perficitur: prope. a. est aurora:
 Stella. & iam processerunt: praterijtq. maior pars noctis
 Nempe duae partes: tertia. a. adhuc pars reliqua est.

- 25 Sic locuti, arma grauiā induerunt.

Tydide quidem dedit constans in praelio Thrasimedes
 Ensem ancipitem (nam suus apud naues remanserat)
 Et scutum, & ei galeam capiti imposuit
 Taurinam sine conoq. & sine crista, quae ἡγεμῶν τοῦ

- 30 Vocatur: tuetur autem caput pubescentium iuuenum,
 Meriones autem Vlyssi dedit arcum & pharetram,
 Et ensē & ei galeam capiti imposuit
 Ex pelle factam: multis autem intrinsecus loris
 Ligata erat fortiter: extrinsecus autem candidi dentes

- 35 Albidentis suis crebri muniebant hinc atq. illinc,
 Benè & scitē: in media autem pileus aptatus erat.
 Hanc quondam ex Eleone Amyntoris Ormenida

Eripuit

Diomedes i-
 turus ad hosti-
 um castra ex-
 plorāda Vlyf-
 sem sociū eli-
 git.

Diomedes &
 Vlysses armā-
 tur.

- Eripuit Autolycus, solidam domum quum effregisset:
 In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti:
 Amphidamas autem Molo dedit pro hospitali-munere:
 Sed hic Merioni dedit suo filio ad gestandum:
 5 Tum vero Vlysses tex:it caput circumposita.
 Hi vero postquam arma grauiā induerunt,
 Perrexerunt ire:reliquerunt. a. illic omnes optimates.
 His autem faustam misit ardeolam prope Stiam
 Pallas Minerva:hi autem non viderunt oculis
 10 Noctem per obscuram: sed clangentem audierunt.
 Gausus est. a. propter auē Vlysses precatus est. a. Minervā:
 Audi me egidem gestantis Iouis filia, quā mihi semper
 In omnibus laboribus ades: neq; te lateo
 Quum-moueor: nunc rursus maxime me dilige Minerva:
 15 Da & rursus ad naues nos illustres reuerti,
 Patrato magno facinore, quod Troianis sollicitudini-sit.
 Secundus deinde precatus est in bello strenuus Diomedes:
 Audi nunc, & me Iouis filia indomita,
 Sequere me, sicut quū patrem sequebaris Tydeum diuinum
 20 Ad Thebas, quando pro Achiuis legatus iuit:
 Hos. a. ad Asopum liquit loricated Achiuos.
 Sed ipse blandam orationem ferebat Thebanis
 Illuc: sed retrō abiens Valde ardua (v. memoranda) patra-
 Tecū diua Dea, quando ei prompta astitisti: (uit opera
 25 Sic nunc mihi Volens adsis & me serua,
 Tibi. a. ego sacrificabo iuuentam hornam latifrontem,
 Indomitam, quam nondum sub iugum duxit Vir:
 Hanc tibi ego sacrificabo: aurum cornibus circumfundens,
 Sic dixerunt precantes: hos. a. audiuit Pallas Minerva.
 30 Hi autem precati sunt Iouis filiam magni,
 Perrexerunt ire Velut leones duo per noctem nigram,
 Per stragem per cadauera perq; arma, & atrū sanguinem.
 Neq; quidem neq; Troianos generosos permisit Hector
 Dormire, sed simul conuocabat omnes praestantissimos
 35 Quicunq; erant Troianorum duces & principes,
 His ille conuocatis prudens parauit consilium:
 Quis mihi hoc opus promittens perficiet,

Ostentum

Diomedis preces ad Minervam.

Hector Dolonem mittit exploratum castra hostium,

Δώρω δ' ἔπι μέγ' αὖτις (μιν δὲ δέ οἱ ἄρ' ἐστὶν)
 Δώσω γὰρ δῖον τε, δῶν τ' ἐλπίσιν ἴστωσι,
 Οἷον ἀφ' ἑσέως δῶν ὅτι νηυσὶν ἀγαλῶν)
 Οἷον κεν τλαίῃ, οἱ τ' αὖτις κῆδος ἄρ' οἶτο,
 Νηῶν ὠκυπόρων χροὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
 Ἡ φυλάσσοντα νῆας δῶν ὡς τοσούτῳ,
 Ἡ ἥδη χεῖρες ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 Φύξιν βουλεύσει μὲν σφίσι, οὐδ' ἐθέλοισι
 Νύκτα φυλασσέμεναι, καμιάτω ἀδ' ἡνέκτες ἀνῶ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἀκὴν ἐγρύοντο σιωπῇ.

Ἦν δέ τις ἐν τρώεσσι δόλων ἀμείβετο υἱὸς,
 Κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
 Ος δὴ τοι εἶδ' ὅ μιν ἐλὼ κακὸς, ἀλλὰ ποδῶν κῆς·
 Αὐτὰρ ὁ μιν αὖτ' ἐλὼ μὲν πέντε κασιγνήτησιν,
 Ος ῥα τότε τρώσιν τε καὶ ἑκτοὶ εἶπε παρασῆς.

Ἐκτορ, ἐμὲ δ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῶνι.
 Νηῶν ὠκυπόρων χροὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνέχεο, καὶ μοι ὁμοῖον·
 Ἡ μὲν τοὺς ἴστωσι τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 Δωσέμεν οἱ φορέοισιν ἀμύμονα, Πηλεΐωνα·
 Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ' ἄλλοι σκῆπτρον ἔσομαι, οὐδ' ἄπο δό-
 ξης.

Τόφρα γὰρ ἐς σπῆτον εἶμι διαμπερές, ὅφρ' αὖ ἴκωμαι
 Νῆ' ἀγαγεμένοισιν, ὅθι που μέλλοισιν ἄριστοι
 Βουλὰς βουλεύειν ἢ φάγμεν, ἢ ἐμὸν χεῖρα.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καὶ οἱ ὁμοῖον,
 Ἰσὼν αὖτ' ἐλὼν αὐτὸς ἐλπίσιν ἴστωσι, ἢ ἡρῆς,
 Μὴ μὲν τοῖς ἴστωσι ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλῳ
 Τρώων, ἀλλὰ σε φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ὀπίσθον ἀπώμοσεν τὸν δ' ὀρόθυνεν.

Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὁμοῖον ἐβάλλετο χαμπύλα τόξα·
 Ἔσπετο δ' ἐκτοδὲν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 Κρατὶ δ' ὅπ' κπιδέτω κυνέτω ἐλὼ δ' ὅξυν ἀκοντα.

Βῆ δ' ἰέναι περὶ νῆας ἀπὸ σπῆτος, οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀφ' ἑκτοὶ μῦθον ὑποΐσιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴστωσι τε καὶ ἀνδρῶν κέλλιφ' ὁμιλον,
 Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν, μεμαώς, τὸν δ' ὀφείλουτο παρσιόντα

Διοχμῆς

- Premium ob magnum? (merces ei sufficiens erit:
 Dabo enim currumq³ duosq³ sublimis-cervicis equos,
 Qui virtute antecellant celeres apud naues Achiuorum)
 Quisquis auderet (sibiq³ ipsi gloriam compararet,)
 5 Naues Veloces propè accedere & explorare,
 An custodiantur naues sicut antea:
 An iam manibus à nostris superati Græci,
 Fugam consultant inter se, neq³ Velint
 Noctem custodire, labore defessi graui.
 10 Sic dixit: hi. a. omnes obmutuerunt silentio.
 Erat autem quidam inter Troianos Dolon. Eumedis filius
 Praconis diuini, diues-auri, diues-æris,
 Qui & itiq³ specie quidem erat deformis, sed pedibus Velox
 At hic solus erat inter quinque sorores:
 15 Qui tunc Troianisq³ & Hectori dixit astans:
 Hector, me impellit cor & animus generosus
 Ad naues Veloces propè ire, atq³ explorare.
 Sed age mihi sceptrum porrige & mihi iura
 Certè ipsos equosq³ & currus ornatos ære
 20 Daturum, qui Vehunt eximium Pelidem.
 Tibi autem ego non Vanus speculator ero, nec remotus ab o-
 pinione.
 Tamdiu .n. per exercitum Vadam passim, donec perueniam
 Ad nauem Agamemnoneā, Vbi nimirum futuri sunt prin-
 25 Consilia capere, Vel fugiendi Vel pugnandi. (cipes
 Sic dixit: hic. a. in manibus sceptrum iecit, & ei iurauit:
 Sciat nunc Iupiter ipse Valde-sonans maritus Iunonis:
 Non profecto his equis Vir inuehitur alius
 Troianorum: sed te affero perpetuo ornatum ire illis.
 30 Sic dixit, & sanè periurium iurauit: hūc. a. concitabat.
 Protinus Vero circa humeros aptauit curuos arcus,
 Induit & exterius pellem cani lupi,
 Caputq³ super, mustelinam galeam: cepitq³ acutum iaculū.
 Perrexit. a. ire ad naues ab exercitu suo neq³ erat
 35 Reuersurus à nauibus rursus Hectori nuncium relaturus.
 Sed quādo iam equorumq³ & Virorum reliquit cateruam:
 Iuit per Viam promptus: hunc. a. percipit aduenientem

Διοχλῆος δ' οὐσεύς· Διομήδεα δ' ὅπως εἶπεν.

Οὐτός τοι Διομήδης ὑπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
Οὐκ οἶδ' ἢ νήεσιν ὀπίσκοπος ἡμετέρησιν,
Ἡ πινυ συλήσων νεκρῶν κατατεθνεώτων.
Ἀλλ' ἐὼ μὲν μιν παρῶτα παρεξελθεῖν πεδίῳ
Τυτθὸν ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
Καρπαλίμῳ· εἰ δ' ἄμμε παρὰ φθαίῃσι πόδεσσιν
Αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ὑπὸ στρατόφιν περὶ πειλεῖν
Ἐσχεῖ ἐπαΐσων, μή πως περὶ ἄστυ ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, πάρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτῳ· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφ' ἐξέστησιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέλω ὅσον τ' ὀπίουρα πέλονται
Ἡμιόνων, (αἱ γὰρ τε βοῶν περὶ φέρεσσεραί εἰσιν
Ἐλκέμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἀφ' ὅτρυν)
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτῳ· ὃ δ' ἄρ' ἔση δοῦπον ἀκούσας.
Ἐλπετο γὰρ χ' ἱμὸν ὑποσρέφοντας ἐταίρους
Ἐκ τρώων ἵεναι, πάλιν ἔκτορ' ὀτρυνάμεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρὶ μεκῆς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γινώρ' ἀνδρας δηΐους· λαίφηρ' ὅ γ' ὠνάτ' ἐνώμα
Φαλγόμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὠρμήθησαν.
Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντες δῦω κύνε εἰδότε δήρης,
Ἡκεμάδ' ἢ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενδ', ὃ δέ τε περὶ δέησι μεμηκώς·
Ὡς τὸν τυδείδης ἠδὲ πολίπορος Ὀδυσσεύς
Λαοὺ ὑποτμήξαντες, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσειεν φυλάκεσιν
Φάγων ἐς νῆας, τότε δὴ μὲν ὁ ἔμβαλ' ἀδύνη
Τυδείδης· ἵνα μή τις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίῃ ἐπευξάμεν ὁ βαλέειν, ὃ δ' δεύτερος ἔλθῃ.
Δουεὶ δ' ἐπαΐσων περὶ σέφῃ κρατερός Διομήδης.
Ἡ μὲν, ἢ σε δουεὶ κινήσομαι· εἰ δέ σε φημί
Δηρὸν ἐμῆς ὑπὸ χειρὸς ἀλύξῃν αἰπυὶ ὀλεθρον.
Ἡ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν· ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φῶτός.
Δέξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον εὐξόου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔση τάρβησέν τε
Βαμβαίνων· ἄρα β' ὃ δ' ἀσώμα γίνετ' ὀδόντων
Χλωρὸς ὑπαὶ δείοις· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτῳ.

Χειρῶν

Nobilis Vlyffes, Diomedemq³, allocutus est:

Iste tibi o Diomedes a castris (hostium) Venit Vir,
Haud scio an nauibus explorator nostris,

An aliquod spoliaturus cadauer mortuorum,

5 Sed sinamus ipsum primum transire campum
Parumper: deinde, & ipsum insequentes capiemus

Statim: si autem nos praecurrat pedibus,

Semper ipsum ad naues a castris suis propellito,

Hasta impetens, ne quo-modo ad ciuitatem refugiat.

10 Sic loquuti extra viam inter cadauera

Declinarunt: hic, & celeriter praetercurrit temeritate.

Sed cū iam aberat quātū interualla (v. sulci.) sunt s. longè

Mularum (ha. n. bobus praestantiores sunt

Ad trahendum in nouali profundo compactum aratrum)

15 Hi quidem accurrerunt: ille, & constitit strepitu audito,

Putabat enim in animo, & se reuocarent socios

Ex Troianis Venire, rursus Hectore iubente.

Sed quando iam aberant ad hasta iactū, Vel etiam minus,

Agnouit viros inimicos: & velocia autem genua mouit

20 Et fugeret: illi autem confestim insequi festinarunt.

Ac veluti quum ferratis-dentib. duo canes periti Venationis

Aut hinnulum Vel leporem Urgent incessanter semper:

Locum per syluosum: ille, a. antecurrit clamans:

Sic hunc Tydides atq³ Urbium-Gastator Vlyffes

25 Ab exercitu intercludentes psequiebantur constanter semp.

Sed quando iam mox erat permixturus-se custodibus,

Fugiens ad naues, tum vero robur iniecit Minerva

Tydide, & ne aliquis Achiuorum loricatorem

Prior gloriaretur vulnerasse, hic vero secundus Veniret.

30 Hasta, a. impetens, allocutus est eum fortis Diomedes.

Vel mane, & te hasta consequar: neq³ te puto

Diu mea a manu effugiturum duram mortem.

Dixit, & hastam emisit: Volens a. aberrauit a viro.

Dexterum, & supra humerum politæ lanceæ cuspis

35 In terra fixa est: hic autem constitit timuitq³

Balbutiens (v. tremens) stridorq³ per os fiebat dentium

Pallidus praetimore: hi autem anhelantes affecuti sunt,

y iq

Vlyffes & Diomedes incidunt in Dolonem.

Diomedes & Vlyffes Dolonē capiunt & interrogant.

Χειρῶν δ' ἀΨάδην· ὃ δ' ἀκρόσας ἔπος ηὔδα.

Ζωρεῖτ' αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γ' ἔνδον

Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.

Τῶν κ' ὑμῖν χάρισαι το πατὴρ ἀφρείσι' ἄποινα

Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ὅππῃ νηισὶν ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Θάρσει, μηδὲ πτοί θάνατος κατὰ θυμὸν ἔστω.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείξον,

Πῇ δ' οὕτως ὅππῃ νῆας ὑπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἱ.

Νύκτα δ' ὀφθαλμῶν, ὅτε δ' αἰδοῖσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡ πῶς συλήσων νεκύων κατὰ τεθνηώτων;

Ἡ σ' ἔκτωρ προσέειπε διασκοπιᾶσθαι ἔκστα.

Νῆας ὅππῃ γλαφυρὰς, ἥ στω τὸν θυμὸς ἀνῆκε;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γῆα,

Πολλῇ σίμῃ ἄτῃσι παρὲκ νόον ἥγαλ' ἔκτωρ,

Ὅς μοι πηλείων ἄγαυοῦ μώνυχας ἵππους

Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ.

Ἡνώγει δέ μ' ἰόντα δοῦναι διὰ νύκτα μέλαιναν,

Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι

Ἡ ἐφυλάσσονται νῆες δοαὶ ὡς τοπάρθωρ,

Ἡ ἥδη χεῖρες σὺν ὅφ' ἡματέρησι δομέντες,

Φύξιν βουλεύοιτε μὲν σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε

Νύκτα φυλασέμεναι, καμάρω ἀδιδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ὅππῃ μείδῃσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Ἡ ῥα νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς.

Ἰσπῶν αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλαγεινοὶ

Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἥ δ' ὀχέεσθαι

Ἀλλω γ' ἢ ἀχιλῆϊ, τὸν ἀδυνάτη τέκε μήτηρ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείξον,

Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες ἔκτορα ποιμένα λαῶν;

Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείτῃ ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι,

Πῶς δ' αἰτῇ ἄλλων τρώων φυλακὰς τε καὶ δῖνας;

Ἀσά τε μητίωσι μὲν σφίσιν· ἢ μεμάασιν

Αὐτοὶ μένειν παρὰ νηισὶν ὑπὸ πρῶτῃ, ἢ ἐπὶ λινδῇ

ἈΨ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαν τό γ' ἀχαιῆς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δόλων ἀμείβεσθαι υἱός,

Τριγὼν ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως κατὰ λείξω,

Ἐκτὼς

Manibusq³ prebenderunt: ille. a. lachrymans Verbum dixit.

Vinum-capite: & ego me redimam. est. n. mihi intus

Aesq³ aurumq³, & ad multos labores aptum ferrum.

Ex his vobis donabit pater infinita dona redemptionis,

5 Si me Vinum esse audiuerit apud naues Achiuorum.

Hunc Verò excipiens, allocutus est prudens Vlysses:

Confide, neq³ tibi mors in animo sit.

Sed age mihi hoc dic, & Verè narra:

Quonam sic ad naues à castris vadis solus

10 Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales ceteri?

An aliquod spoliaturus cadaver mortuorum?

An te Hector premisit speculatum singula

Naues ad concauas, an te ipsum animus impulit?

Hunc dein respondit Dolon (membra autem tremebant)

15 Multis me pollicitis noxijs prater voluntatem induxit He-

Qui mihi Pelide illustris & nungulos equos (etor,

Daturum annuit, & currus decoros are.

Iussit autem me euntem, velocem per noctem obscuram

Ad viros hostes propè accedere, & explorare

20 An custodiantur naues veloces & antea,

An iam manibus à nostris domiti

De fuga deliberetis inter vos, neq³ velit is

Noctem custodire labore defessi graui.

Hunc. & subridens allocutus est prudens Vlysses:

25 Certè tibi magna dona affectabat animus,

Equos Aeacida bellicosi: hi autem difficiles sunt

Viris mortalibus ad domandum & equitandum

Alteri quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.

Sed age mihi hoc dic, & Verè narra:

30 Vbi nunc huc veniēs, reliqua? Si Hector a pastore populorum?

Vbi. a. eius arma iacent ma uortia? Vbi & eius equi?

Quomodo. a. aliorum Troianorum excubie & cubilia dispo-

Quaq³ consultant inter se, narra. an cupiant, (sita sunt

Illic manere apud naues procul an ad urbem

35 Retro redituri sint posteaquam domuerunt Achiuos?

Hunc autem rursus allocutus est Dolon Eumedis filius:

Equidem tibi hec valde Verè narrabo.

Εκτὼρ μὲν μὲν τοῖσιν ὅσοι βουλευφόροι εἶσι,
 Βουλὰς βουλᾷ δαίου παρὰ σήματι ἵλου
 Νόσφιν ἄπο φλοίσβου φυλακὰς δ' αἶς εἶρεαι ἦρως,
 Οὐπὶς κεκριμένη ῥύετ' αἶψα τὸν, εἰδὲ φυλάσσει.
 Οἶσιν γὰρ τρώων πυρὸς ἐχάραται, οἷσιν ἀνάλκη,
 Οἶδ' ἐρηγὸς θάσι, φυλαστέμενά τε κέλονται.
 Ἀλλήλοισι δ' αὖτε πολὺ κλητοὶ ὀπίκουροι
 Εὐδουσι· τρώσιν γὰρ ὅππῃ τραπεῖοισι φυλάσσειν.
 Οὐ γὰρ σφιν παῖδες χερδὸν εἶαται, εἰδὲ γυναικες.

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆλιν Ὀδυσσεύς, 10
 Πῶς γὰρ νῦν τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
 Εὐδουσ', ἢ ἀπάνδρα, δειπνέ μοι, ὄφρα δαίω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα δόλων Ἀμύνθευς υἱός,
 Τοι γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
 Πρὸς μὲν ἄλδος κείρας καὶ παῖονες ἀγκυλότοξοι,
 Καὶ λέλεγες, καὶ καύκωνες, δῖοί τε πελασγοί.
 Πρὸς δ' ὕμβρης δ' ἔλαχον λύκιοι, μῦσοί τ' ἀγέρωχοι
 Καὶ φρύγες ἱπποδάμοι, καὶ μήονες ἱπποκορυσταί.
 Ἀλλὰ πῃ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἔχαστα;

Εἰ γὰρ δὴ μέματον τρώων καταδυῖναι ὄμιλον, 20
 Θρηῖκες οἶδ' ἀπάνδρα νεήλυδες ἔχαστοι ἄλλων.
 Ἐν δέ σφιν ῥῆσος βασιλεὺς, πᾶσι ἡϊονῆος,

Τοῖ δ' ἠκαλλίσους ἱπποῖς ἰδὼν, ἠδὲ μεγίστους.
 Λακότεροι χόρον, δειπνέ δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Ἀρμα δέ οἱ χρυσᾷ τε καὶ ἀργύρῳ δ' ἥσκηται. 25

Τόχεα δ' ἔχουσι πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἠλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔπι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 Ἀνδρῶσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἀλλὰ ἐμὲ νῦν νηισὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν, 30

Ἡ ἐμὲ δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι, ἠλέϊ δεσμῷ,

Ὀφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο

Ἡ κατ' αἶσαν εἶπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Μὴ δὴ μοι φύξιν γὰρ δόλων ἐμβάλλῃς θυμῷ,

Ἐσθλά περ ἀγρίλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς αἶμάς. 35

Εἰ μὲν γὰρ κε σε νῦν ὑπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,

Ἡ τε καὶ ὕστερον εἶδα θοὰς ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν,

- Hector quidem inter eos quisunq, consiliarij sunt,
 Consilia tunc diuini apud monumentum Ilij,
 Seorsum à strepitu: de custodijs. a. quas percontaris heros
 Nulla delecta tuetur castra, neq, custodit.
 5 Quotquot enim Troianorum ignis foci, quibus necesse est,
 Hi vigilant, excubiasq, agere hortantur
 Inter se, sed rursus ex multis-regionibus Vocati auxiliarij
 Dormiunt: Troianis enim committunt custodiam:
 Non enim illis liberi propè sedent, neq, mulieres.
 10 Hunc. a. excipiens, allocutus est prudens Vlysses:
 Quomodo. & nunc Troianis permisti bellicosos
 Dormiunt? an seorsum? aperte dic mihi ut intelligam.
 Huic. a. respondit deinde Dolon Eumedis filius:
 Equidem & hæc valde verè narrabo:
 15 Apud mare quidem sunt Cares, & Peones curuis arcibus
 Et Leleges, & Caucones, nobilesq, Pelasgi: (Stentes,
 Ad Tymbram. & sortiti sunt Lycij, Misiq, superbi,
 Et Phryges equites, & Meones equis-armatis-Stentes.
 Sed cur ex me hæc percontamini singula?
 20 Si. n. iam cupidi estis Troianorum adire exercitum,
 Thraces hi seorsum sunt noui aduenæ extremi aliorum:
 Interq, ipsos, Rhesus rex filius Eionei.
 Huius pulcherrimos equos vidi & maximos:
 Candidiores iunt niue, ad currendum. a. ventis similes,
 25 Currus autem ei auroq, & argento scite fabricatus est:
 Arma vero aurea, ingentia, mirabile visu,
 Venit habens: quæ quidem neutiquam mortalibus conuenit
 Viris gestare, sed immortalibus dijs.
 Sed me nunc ad naues adducite veloces,
 30 Aut me ligantes relinquite hic duro vinculo,
 Interea dum redeatis, & expertamini me,
 An secundū securitatem veritatem dixi vobis. siue minus.
 Hunc. a. toruè aspiciens, allocutus est fortis Diomedes: Diomedes
 Ne iam mihi effugium Dolon inijce menti, Dolonem
 35 Bona quamuis nunciasti. postq, venisti manus in nostras. interfecit.
 Si. n. te iā absoluiamus. (s. accepto precio) vel dimittamus,
 Certè & posthac venies veloces ad naues Achiuorum.

Ἡ δὲ Διοπιδάσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων.
 Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ θαμναῖς ὑπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεια ἀργείοισιν.

Ἡ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γυμναίου χεῖρὶ παχεῖν
 Ἀψάμεν Θ' ἰάσεσθαι· ὁ δ' αὖ γένεα μέσσον ἔλασσε,
 Φασγάνῳ αἰξας, ὑπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.
 Φθεγγόμενου δ' ἄρα τῆ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη,
 Τοῦ δ' ὑπὸ μὲν κτιδέλω κυνέλω καφαλήφιν ἔλοντο,
 Καὶ λυκέλω, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
 Καὶ τὰ γ' ἀθλῶαίη ληῖπιδι δῖ' ἸΘ' ὀδυσεύς
 Ὑψόσ' ἀνέχετο χεῖρὶ καὶ δ' ὀχόμεν Θ' ἔπος ηὔδα.

Χαῖρε θεὰ τοῖς δέοσι· σὲ γὰρ πρῶτ' ἐν ὀλύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ὅπι βωσέμεν. ἀλλὰ καὶ σὺ τις
 Πέμψον ὅπῃ θρηκῶν ἀνδρῶν ἵπποις τε καὶ ἄνδρας.

Ὡς αἶψ' ἐφώνησεν, καὶ ὑπὸ ἔθεν ὕψος ἀείρας,
 Θῆκεν ἀνὰ μνείκην. δέελον δ' ὅπῃ σῆμά τ' ἔθηκε,
 Συμμάρψας δόνακας, μνείκης τ' ἐριθιλέας ὄζους,
 Μὴ λάθοι σὺ τις ἰόντε πολὺ διὰ νύκτα μέλαιναν.
 Τὼ δ' ἑβάτῳ περτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.
 Αἶψα δ' ὅπῃ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλ' ἴξον ἰόντες·
 Οἱ δ' ἄδον χαμάτῳ ἀδδύκότες, ἔντεα δέ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, δ' ἔκ' ἰκόνιον
 Τεισοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἐκείῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ, εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 Ἐξ ὅπιδι φειάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

Τὸν δ' ὀδυσεύς περ πάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειξεν.

Οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι
 Οὓς νῶϊν πέφασκε δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ πρόσφερε κρατερὸν μὲν Θ' οὐδέ τι σε χεῖν
 Ἐσάμεναι μέλειον σὺν τ' ὄχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵπποις,
 Ἡ δὲ σὺ γ' ἀνδρᾶς ἔναιρε, μελήσοισι δέ μοι ἵπποι.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἐμ. πνέσσε μὲν Θ' γλαυκῶπις ἀθλῶν.
 Κτείνε δ' ὅπῃ σροφάδω· τῷ δ' ἐσόν Θ' ὤρνυτ' ἀεικής
 Ἀοειθεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἶμα πγαῖα.
 Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 Αἰχέσιν ἢ οἶεσι κακὰ φρονέων ἐνορούση.
 Ὡς μὲν θρήϊκας ἀνδρᾶς ἐπ' ὄχετο τυδὲ Θ' ὕδης,

Οφρα

Aut
Si. G.
Non

D.

5 Tang

Ense

Loqu

Huic

Et pe

10 Et ha

In al

L.

Omni

Prose

15 St

Posu

Conn

Ne la

Hi. a

20 Stari

Hi. a

Pulch

Tripe

Rhef

25 Ex pa

Hun

Eo

Quos

Sed a

30 Stari

Vel t

St

Inter

Ense

35 Sicu

Capr

Sic q

Aut speculaturus, vel contrà pugnans:

Si. & meis à manibus stratus Vitam amiseris,

Non amplius posthac tu nocuimentum Unquã eris Argiuis.

Dixit, & is quidem ipsum erat barbam manu robusta

Tangens precaturus: hic vero cervicem mediam percussit,

Ense-impetens. & ambos incidit nervos:

Loquentis vero huius caput pulueribus mistum est.

Huius autem mustelinam galeam à capite detraxerunt.

Et pellẽ lupinã & arcus qui-retrorsum flectuntur, & ha-

Et hac Miner. prædatrici nobilis Vlysses. (stam longam.

In altum sublata-dicauit manu, & precans verbum dixit:

Latere Dea istis, te enim primam in Olympo

Omnium immortalium inuocabimus: sed & rursus

Prosequere nos ad Thraces viros, equosq; & cubilia.

Sic dixit, & à se in altum eleuans,

Posuit super myricam: conspicuumque insigne imposuit.

Conuellens arundines myricãq; late frondentes ramos.

Ne lateret redeuntes præcipit antem per noctem nigram.

Hi. a. progressi sunt & iterius per arma & atrum cruorem.

Statim. a. ad Thracum virorum cohortem venerunt euntes:

Hi. a. dormiebant labore defessi: arma. & ipsi

Pulchra iuxta ipsos terra acclinata erant pulchrè, decenter

Triplici-ordine: apudq; ipsos & vicinãq; biuges equi.

Rhesus. & in medio dormiebat, apudq; ipsum & veloces equi

Ex parte-carrus-ultima loris ligati erant.

Hunc a. Vlysses ante se (v. prior) conspicatiss Diomedes osten-

Ecce tibi Diomedes vir, hi tibi equi, (dit,

Quos nobis narrauit Dolon, quem occidimus nos.

Sed agẽ iam profer validum robur, neq; te decet

Stare ociosum cum armis: sed solve equos:

Vel tu viros occide, eruntq; cura mihi equi.

Sic dixit, huic autem inspirauit robur cæsia Minerva.

Interficiebat. a. conuersim: horum. a. gemitus excitabatur

Ense cæforum: rubebat à sanguine terra. (fædus

Sicut autem leo pecudibus incustoditis superueniens,

Capris & ouibus mala machinans irruit:

Sic quidem Thraces viros aggrediebatur Tydei filias,

Donec

Diomedes
dormiẽtium
Thracum stra-
gem edit.

Οφρα δὴ δέκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολὺ μῆτις ὀδυσεὺς,
 Οντινα τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστῆς,
 Τόνδ' ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε·
 Τὰ φρονέων κτ' ἄνδρ' ὅπως χαλκίταιχες ἴπποι
 Ρεῖα δῖέλθοιεν, μὴ δὲ τρομαίῃατο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβαίνοντος· ἀήδευσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κυχίσσατο τυδέθ' υἱὸς,
 Τὸν τεισκαδέχρατον μελινθεῖα θυμὸν ἀπύρεθ,
 Ασθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇ φιν ἐπέσκη
 Τὴν νύκτ' οἰνείδαο πάϊς διὰ μῆτιν ἀδύωης.
 Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων ὀδυσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους·
 Σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου,
 Τόξω ὅππῃ πλῆστων ἐπεὶ ἐμάστιγα φαεινῶν
 Ποικίλου ἐκ δῖφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέδαι·
 Ροίσησεν δ' ἄρα, πφάσκων διομήδεϊ δίω,
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε, μένων ὅππῃ κύντερον ἔρδῃ,
 Ἡ δ' ἔγε, δῖφρον ἐλὼν ὅππῃ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 Ρυμοδ' ἐξερύοι, ἢ ἐκφέρειοι ὑψόσ' αἰέρας,
 Ἡ ἐπὶ τῷ πλεόνων θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἔως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κτ' φρένα, τόφρα δ' ἀδύω·
 Ἐγγύθεν ἰσαμένη πρὸς σέφῃ διομήδεα δίον.
 Νόσου δ' ἠμνήσαι μεγαθύμου τυδέθ' υἱὸς
 Νῆας ὅππῃ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένθ' ἐλθῆς,
 Μὴ που τις καὶ τρώας ἐγείρησι θεὸς ἄλλθ'·
 Ως φάθ'· ὁ δ' ἐξωλέηκε θεῶς ὅππῃ φωνησέσης·
 Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπῃ δ' ὀδυσεὺς
 Τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο δοῶς ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ἀλαοσκοπίῃ εἶχ' ἀργυρότοξθ' ἀπόλλων,
 Ως ἴδ' ἀδύω αἰὲν μτ' τυδέθ' υἱὸν ἔπουσαν,
 Τῇ κοτέων τρώων κατεδύσατο πουλυὸν ὄμιλον·
 Ωρσεν δὲ θρηκῶν βουληφόρον ἵπποκόρων τα,
 Ρήσου ἀνέμῳ ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀγορεύσας,
 Ως ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ' ἔστασαν ὠκείες ἵπποι,
 Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 Ωμωξέντ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Τρώων δὲ κλαγῇ τε καὶ ἄσπετθ' ὥρτο κυδοιμὸς
 Θυώντων ἀμυδὶς θηεῦντο ἢ μέρμερα ἔργα

Οὐα'

- Donec duodecim interfecit, sed abundans consilijs Vlysses,
 Quemcunq; Tydides ense feriret astans,
 Hunc Vlysses à tergo (sequeus) capiens pede extrahebat:
 Hac cogitans in animo, ut pulchros crines habentes equi
 5 Facile transirent, neq; tremere animo
 Supra cadavera gradientes, insueti erant. n. adhuc eorum.
 Sed quando iam regem adeptus est Tydei filius,
 Hunc tertiumdecimum dulci animo priuauit
 Anhelantem, malum enim somnium capiti astitit
 10 Illa nocte, Oenide filius per consilium Minerue.
 Interea. a. patiens Vlysses soluebat vnicā vngulā habentes
 Colligabatq; lorīs & educebat ab exercitu, (equos
 Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam
 Pulchro ex curru cogitauit manibus capere.
 15 Sibilauit autem significans Diomedē diuino.
 At hic cogitabat manens quid audacius patraret,
 An ipse currum capiens, ubi decora arma iacebant,
 Per temonē extraheret, an asportaret in altum attollens,
 An etiam pluribus Thracibus vitam eriperet.
 20 Dum hic hac agitabat in animo, interim Minerva
 Propē astans allocuta est Diomedem diuinum:
 Reditus iam memento magnanimi Tydei filie
 Naues ad concauas, ne & perterritus venias,
 Ne forte quis & Troianos suscitet deus alius.
 25 Sic dixit, hic autem intellexit dea Vocem locuta.
 Confestim autem equos ascendit. Verberabat. a. Vlysses
 Arcu: hi vero volabant celeres ad naues Achiuorum.
 Neq; cecam speculationem habebat argenteo arcu Apollo,
 Ut vidit Mineruam Tydei filium sectari:
 30 Huic iratus Troianorum ingressus est ingētem exercitum.
 Excitauit autem Thracum consiliarium Hippocoontem,
 Rhesi consobrinum bonum. hic autem ē somno surgens
 Ut vidit locum desertum, ubi stabant veloces equi,
 Virosq; palpitantes in sauis cadibus,
 35 Plorauit sanē deinde, charumq; nomine compellauit sociū,
 Troianorum autē clangor & immensus ortus est tumultus
 Currentium simul: admirabantur autem ardua facta,
 Qua

Οὐδ' ἄνδρες βέξαντες ἔβαν κοίλας ὅπῃ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅδι σκοπὸν ἔκτορ ἔκταν,
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε διττὸ φίλῳ ὠκέας ἵππους·
 Τυδείδης δ' ἡ χαμᾶζε δορὸν ἑναρὰ βροτόεντα
 Ἐν χεῖρας Ὀδυσῆϊ πῖθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
 Μάστιξεν δ' ἵπποις, τῷ δ' ἔκ ἄκοντε πετέδω
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε.

Ὡ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψάσσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω· κέλεται δέ με θυμός·
 Ἴππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος ἔατα βάλλει·
 Αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 Ὡδ' ἄφαρ ἐκ τρώων ἐλασάατο μώνυχας ἵππους.
 Ἀλλ' ἀνῶς δείδοικα, χτ' ἔφρ' ἐνα μῆτι παῖδωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ τρώων ὄρυμα ἴδου.

Οὐπω παῖ εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ὅπῃ χθόνα· τοὶ δ' ἡχαρέντες
 Δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἐπεσὶ τε μελιχίοισι.
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερῷ ἔκ ἵπποτα νέστωρ.

Εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Οππως τοὺς δ' ἵπποις λάβετον, κατὰ δυνάτες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
 Αἰεὶ μὲν τρώεας ὅπῃ μίσγρομαι, οὐδέ τι φημι
 Μιμνάζειν παρθ' ἡνιοτὶ γέρον ὥρ' ἐὼν πολεμιστής·
 Ἀλλ' οὐπω τοίοις ἵπποις ἴδον, ἢ δ' ἐνόησα,
 Ἀλλὰ τίν' ὕμῃ δῶκεναι θεὸν ἀντιάσαντα.
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖνε φεληγέρετα Ζεὺς,
 Κέρη τ' αἰγόχοιο Διὸς γλαυκῶπις ἀθανάτη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ὡ νέστορ νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ρεῖα θεός γ' ἐδέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε,
 Ἴπποις δωρήσασθαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτερά εἰσιν·
 Ἴπποι δ' οἶδε γεραιὲ νεήλυδες οὓς ἐρεεῖνεις,
 Θρηϊκιοὶ τὸν δὲ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάροις δυοκαίδεκα πάντας ἀφίσους·
 Τὸν τεισχαδέχατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύδι νηῶν,

Τὸν

Quæ Viri cū patrassent, redierunt concavas ad naues.

Hi. a. quum iam puenerunt Vbi speculatorem Hect. occi-
Ibi Vlysses continuit Ioui charus celeres equos. (derant.

Tydides Verò humi desiliens, exuias cruentas

5 In manibus Vlyssi posuit, conscenditq. equos.

Verberabat autem equos: hi Verò non inuiti Volabant

Naues Versus concavas: eā quippe gratum erat animo.

Nestor autem primus sonitum audiebat dixitq.

O amici Argiuorum duces & principes,

10 Mentiar, aut Verum dicam: iubet. a. me animus dicere.

Equorum mihi Velocium sonitus circum aures ferit.

Vtinam Verò iam Vlyssesq. & fortis Diomedes

Huc citò ex Troianis impellerent Onungulos equos.

Sed Vehementer timeo in mente, ne quid passi sint

15 Argiuorum hi prastantissimi a Troianorum tumultu.

Nondū totum dictum erat Verbū, quum aduenerūt ipsi.

Et hi quidem descenderunt in terram: hi Verò gausi

Dextra amice excipiebant Verbisq. suauibus.

Primus. a. percontabatur Gerentius eques Nestor:

20 Dic age mihi laudib. cumulate Vlysses ingens gloria Gra

Quo hos equos cepistis, ingressi ne exercitum (corum,

Troianorum? aut aliquis Vobis prabuit deus obuians?

Valde radijs similes sunt Solis.

Semper quidem Troianis immisceor: neq. me puto

25 Manere apud naues, senex quamuis sim bellator:

Verū nondum tales equos vidi neq. aduerti.

Sed aliquem Vobis suspicor dedisse deum obuiam-factum.

Ambos. n. Vos diligit nebularum congregator Iupiter,

Filiaq. egidem gestantis Iouis casta Minerva.

30 Hunc Verò respondens, allocutus est prudens Vlysses:

O Nestor Neleide, ingens gloria Achiuorum,

Facile deus quidem Volens & meliores quam sunt isti

Equos donaret, quoniam multo potentiores sunt. (I. dij)

Equi. a. hi O senex, nuper aduenientes, de- quibus queris,

35 Threici sunt: at ipsorum regem strenuus Diomedes

Occidit, iuxtaq. socios duodecim omnes prastantissimos:

Hūc tertiumdecimū speculatorem interfecimus prope naues.

Quem

Diomedes &
Vlysses ad na-
ues reuertun-
tur.

Τόν ρα διοπῆῃρα φαστοῖε μμεναι ἡμετέροιο
Εκπρσ τε πρθέηκε καὶ ἄλλοι πρῶες ἀγαυοί.

Ὡς εἰπὼν, τέφροιο διήλασε μώνυχας ἰώπους,
Καλγαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε τυδείδεω κλισίῳ εὐτυκτον ἴκοντο,
Ἰώπους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
Φάτνη ἐφ' ἰωπεΐη, ὅθι πρ διομήδεσσι ἰώποι
Εἴασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα δόλων
Θῆκ' ὀδυσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασάιατ' ἀΐω·
Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
Εσβαύτες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς·
Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
Νίψεν ὑπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ες ῥ' ἀσπιδόμοις βαίντες εὐξέσας λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσάμενῳ καὶ ἀλειψάμενῳ λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφίζανέτιν· ὑπὸ δὲ κρητῆρσιν ἀΐω·
Πλείου ἀφυστάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ ΗΛ.

Ραψ. φ. δ' ἴας ὑψόδεσις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ αὐτὸς τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς
ἄλλους καὶ τοπλίους ἐκλῖνας, ἐξάγαγε ἐπὶ τὴν πόλεμον· ἐκταρ
δὲ διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης ἕως ἀγμέμενων
ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον ἀφισώζεται. καὶ ταῦτα ὀδυσεὺς κυκλω-
σαμένων αὐτὸν τῶν τρώων, ἀμυνέται αὐτοὺς αἰαντος καὶ με-
νελάου βοηθησάντων αὐτοῦ. πρῶτον μὲν τῶν κλήνων
οἱ ἄριστοι, ἀγμέμενων μὲν ὑπὸ κῆρων, ὀδυσεὺς δ' ὑπὸ πύργῳ
ὑπὸ δ' ἀλεξάνδρου τοξέοντα διομήδης καὶ εὐρύπυλος καὶ μα-
χάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν νέστορι θεασάμενος ἀχιλλεύς, ἀφ-
πέμπε τὴν πάρος κλον μάχησόν μιν πρὸς εἰρήνην ὁ τε τρωμένος, ὁ δ' ἀφ-
κῆρων καὶ μαχῶν μάχονα εἶναι, παρὰ τοῦ νέστορος πρ-
τρέπεται ἢ τὸν ἀχιλλέα πείσσει συμμαχήσασιν τοῖς ἔλλησιν, ἢ αὐ-
τὸς γούνη λαδὼν τὴν παντοδύχῃαν τοῦ ἀχιλλέως, ἐξελεῖν εἰς
μάχην ἐπανερχόμενος ἢ περὶ τυχῶν εὐρυπύλου, κομίσας εἰς
πρὸς ναῦς θεράπειναι.

ΙΛΙΑ.

Quem ut explorator exercitus esset nostri
Hectorq; pramiserat, & alij Troiani illustres.

Sic fatus per Vallum egit & ungulos equos.

Cachinnans: simul autem ceteri ibant gaudentes Achivi.

Hi vero quum ad Tydide tentoriū benè structum venerūt,

Equos quidem alligarunt scite-sectis loris

Præsepe ad equinum, ubi Diomedis equi

Stabant velocēs, dulce triticiū edentes.

Navis autem in puppi exuias cruentas Dolonis

10 Posuit Vlysses, ut sacrum pararent Minervæ,

Ipsi autem sudorem multum abluabant, mare

Ingressi, surasq; & collum, circaq; fœmora.

Sed postquam ipsis unda maris sudorem multum

Abluit à corpore, & refecti sunt dilecto corde,

15 In labra ingressi benè-polita loti sunt.

Hicq; loti & uncti pingui oleo,

Ientaculo assidebant: exq; cratere Minervæ

Pleno haurientes, libabant dulce Vinum.

20 ILIADIS HOMERÏ, AVT XI. COM-
positionis argumentum.

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
207

Δάμβδα δ' ἐνὶ περμάχοισι μίγν βασιλεὺς ἀγαμέμνων.

ΩΣ Δ' ΕΚ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ πιθω-
νοῖο
Ωρνευθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ
βροτοῖσι.

Ζεὺς δ' εἶδα παρ' ἱαλλεῖ δοῖς ὅπιν νῆας ἀ-
Αργαλειῳ, πολέμοιο τέρας μὲν χερσὶν ἔχουσιν. (Χαιῶν 19
Στῆ δ' ἐπ' ὀδυσῆϊ μελακῇ τεῖ νηὶ μελαίνῃ,
Ἡ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε γηγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
Ἡ μὲν ἐπ' αἰάντος κλισίας τελαμωνιάδαο,
Ἡ δ' ἐπ' ἀχιλλῆϊ, τοί ῥ' ἔχεται νῆας εἵσας
Εἵρυσαν, λυορέη πίσυνοι καὶ κάρτει χερῶν.
Ενθα σᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε,
Ορθὶ ἀχαιῶσιν· μέγα δὲ δένε' ἐμβαλ' ἐκείσθαι
Καρδίη, ἀλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γλυκίον, ἢ ἐνέεσθαι
Εν νηὶ γλαφυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ατρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυται ἀνὼ γη
Αργείοις· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόστροπα χαλκόν.
Κνημίδας μὲν παρῶτα παρὲν κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισφυείοις ἀφ' ἀργύρας·
Δάτερον αὖ θώρηκα παρὲν στήθεσιν ἔδωκε,
Τὸν ποτὲ οἱ κινύρης δῶκε ξεινήϊον ἔει.
Πάθετο γὰρ κύπελλον δὲ μέγα κλέε' οὐδ' ἐκ' ἀχαιοὶ
Ες προΐλῳ νήεσιν ἀναπλάσσεσθαι ἔμελλον·
Τουδ' ἐκ' αἱ τοὺν δῶκε χερσὶν ἔμενον βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλαν' ὀκυάοιο·
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι χρυσιτέροιο.
Κυάεοι δ' ὀδράκοντες ὀρωρέχατο ποτὶ δειρῆϊ
Τρεῖς, ἐκάτερθ' ἰεῖσιν ἐοικότες, ἄς τε κρονίων
Εν νέφει σῆειξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφει· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
Χρῦσειοι πᾶμφαινον· ἀτὰρ παρὲν κουλεὸν ἦεν
Αργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσιν ἀφ' ἡρόος.

Αὐτὸς

I L I A D I S H O M E R I X I C O M.
positio.

Λ. inter antesignanos mixtus est rex Agamemnon.

5 V R O R A autem ex lectis à splendido Tithe-
noSurrexit, ut immortalibus lucem ferret atq;
mortalibus.

Iupiter aut Eridē misit Veloces ad naues A

Iupiter litem
mittit ad na-
ues Achiuo-
rum.10 Difficile belli signum in manibus gestantem: (chiuorum
Stetit. a. in Vlyssis multum-capaci naue nigra,
Quæ in medio erat ad clamandum ut exaudiri possit utro-
Et ad Aiakis tentoria Telamonij, (bigz15 Subdlexerant fortitudine sua confisi & robore manuum.
Illic stans clamauit dea altum horribileq;
Recta (al. Orthium carmen) Achiuis: magnā. a. vim iniecit
In corde, ad incessanter bellandū & pugnandū. (unicuiq;
His autem statim bellum dulcius fuit, quàm redire20 In nauibus concavis dilectam in patriam terram.
Atrides autem clamauit, & armari iussit
Arguios: ipse quoq; induit lucidum as:
Ocreas quidem primū circum tibiās posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:Agamemnon
armatur.25 Secundo deinde thoracem circum pectora induit,
Quem olim ei Cinyres dedit in munus hospitalitatis.
Audiebatur. n. & q; in Cyprum magna fama, quod Achiuis
Ad Troiam nauibus nauigaturi essent:
Ideo ei illum dedit gratificans regi.30 Huius quidem decem semitæ erant ex nigro Cyano metallo:
Duodecim. a. ex auro, & viginti ex stanno.
Cerulei autem dracones protensi erant iuxta collum
Tres, & trinq; Iridibus similes, quas Saturnius
In nube fixit prodigium distinctè loquentium hominum.35 Circa autem humeros posuit ensē: in eo vero clauis
Aurei relucebant: sed vagina circumdabat
Argentea, aureis loris coaptata.

x ij

Ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότῳ πολυδαίδαλον ἀσπίδα δοῦειν,
 Καλλῶ, ἧν πέει μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι χρυσιτέροιο
 Λακοὶ ἐν ᾧ μέσοισιν ἔλυ μέλαν Θ' κυάνοιο,
 Τῇ δ' ἐπὶ μὲν γοργῶ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο
 Δεινὸν δερκομένη· ὧς δὲ δειμὸς τε φόβ' ἔτε.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρε' ἑταμῶν ἧν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κυανέ' ἐλέλιχτο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς ἀμφισφῆες, ἐνὸς ἀνχέν' ἐκπεφυῖαι.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ὀμφαλον κινέειν θέτο, τετραφάληρον,
 Ἰσπουεῖν· δεινὸν ᾧ λόφ' ἑταμύωρθεν ἐνδύεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ
 Οξέα, τῇλε ᾧ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 Λάμπ', ὅπῃ δ' ἐνδούπησαν ἀθῆλαια τε καὶ ἦρη,
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο μυκῆνης.
 Ἡνιόχῳ μὲν ἐπειτα ἑὸν ἐπέτελλεν ἑκάστος,
 Ἰπποῖς εὐχτ' κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ὅπῃ τάρφω.
 Αὐτοὶ δὲ πυρρὰς σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ρῶοντ', ἄσβεστος ᾧ βοή γίγεται ἠῶσι πᾶσι.
 Φθάν' ᾧ μὲν ἰσπῆων ὅπῃ τάρφω κοσμηθέντες.
 Ἰσπῆες δ' ὀλίγον μετεκίανον· ἐν ᾧ κυδοιμὸν
 Ωρσε κακὸν κρονίδης, χτ' ὅφ' ἔθεν ἦκεν ἑέρσας
 Αἶματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρε' ἑταμύον, οὐδ' ἐκέλευε
 Πολλὰς ἰφθίμοις κεφαλὰς αἰεὶ περὶ ἄλφειν.
 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ὅπῃ θρωσμοῦ πεδίοιο,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα πολυδάμαντα,
 Αἰνείαν δ' ὅς τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 Τρεῖς τ' ἀντίωοι δας, πόλυβον, καὶ ἀγλῶορα δῖον,
 Ἡϊδεόν τ' ἀχάμαντ' ἐπείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἐκτὼρ δ' ἐν πρῶτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθιν.
 Οἷ' ἑταμύον ἀναφαίνεταί ἑταμύον ἀσπὶς,
 Παμφαίνων, τότε δ' οὐκ ἐδύ νέφεα σκιόεντα·
 Ως ἑκτὼρ ὅτε μὲν τε μῆν' ἑταμύοισι φάνεσκεν,
 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων, πᾶς δ' ἀργ' χαλκῷ
 Λάμψ', ὥς τε σεροπὴ πατρὸς διδὸς αἰγλόχοιο.
 Οἷ' δ' ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔμῳ ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάχας ἑταμύον ἀφουραν,
 Πυρρῶν

πε. τάρφω.

- Accepit. a. Undiq³ corpus tegens elegans scutū impetuosum,
Pulchrum, circum quod quidem circuli decem aerei erant.
Inq³ eoymbones erant viginti ex stanno
Candidi: in medijs autem erat vnus ex nigro metallo.
- 5 In eo Gorgon terribili-aspectu cincta erat,
Horribiliter aspiciens: circum erat etiam Terrorq³ Timorq³.
Ex eo autem argenteum lorum pendebat. sed in ipso
Ceruleus circumisolutus erat draco: capita autem ei erant
Tria circumducta loro, vna ceruice enata. (lis-ornatam,
- 10 Capiti. a. Undiq³ comatam galeam imposuit quatuor-annu.
Cristatā-ex-setis egnis. terribiliter. a. cristā desup nutabat.
Cepit autem fortes hastas duas munitas ferro,
Acutas. procul autem ferrum ab ipsis ad cælum vsq³
Splendebat. instrepuerunt Verò Minerva & Iuno,
- 15 Honorantes regem opulenta Mycenæ.
Auriga quidem deinde suo præcipiebat vnusquisq³
Equos bene decenter continere illic ad fossam.
Ipsi Verò pedites cum armis armati
Ruebant: immensus Verò clamor fiebat auroram ante.
- 20 Priores. a. cum equitibus apud fossam instructi fuerunt:
Equites. & paululum post-insequebantur. sed tumultum
Concitauit perniciosum Saturnius, & ab-alto demisit ro- Prodigium.
Sanguine madidos ex aethere, eo quod erat (res
Multa generosa capita Orco demissurus.
- 25 Troiani. a. ex altera parte in tumulo campi instruebant.
Hectorēq³ circa magnū & eximū Polydamantē, (tur.
Aeneāq³, qui inter Troianos ceu deus honorabatur in vrbe,
Tresq³ Antenoridas, Polybum, & Agenorem diuinum.
Iuuenemq³ Acamanta similem immortalibus.
- 30 Hector autem inter primos ferebat scutum vndiq³ aquale.
Qualis autem ex nubibus apparet perniciosa stella
Lucens, interdum. a. rursus ingreditur nubes obscuras:
Sic Hector interdum quidem inter primos apparebat. Hectoris splē-
Interdum autem inter extremos imperans: totus Verò ære dor.
35 Splendebat, tanquam fulgur patris Iouis ægidem gestantis.
Hi autem, sicut messorēs oppositi inter-se
Seriem-fulcorum impellunt vixi locupletis per aruum

Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταφρέα πίπῃ·
 Ως τρώες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δήου· οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Ἴσας δ' ὕσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 Θυῶν· ἔεις δ' ἄρ' ἔχαυρε πολύστον· ὅτ' εἰσορόωσα.
 Οἷν γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν.
 Οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν παρέσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἐκηλοὶ
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καὶ θήατο, ἦ χ' ἐκείσῳ
 Δῶμα ταχαλὰ τέτυκτο κτ' πύχας ἐλύμποιο.
 Πάντες δ' ἠπόωντο κελαινέφρα κρονίωνα,
 Οὐδ' ἐκ' ἄρα τρώεσσιν ἐβέλετο κύδ' ὅτ' ὀρέξαι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγριζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιαθεῖς,
 Τῶν ἄλλων ἀπώδυθε καθέζετο κύδει γαίων,
 Εἰσορόων τρώων τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Χαλκοῦ τε σερροπῖν, ὀλυμπίας τ' ὀλυμένοις τε.
 Οφρα μὲν ἠὲς ἰὼ καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμῶν,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπῆετο, πῆπτε ὃ λαός·
 Ἡμος ὃ δρυτόμος πρὸ ἀνῆρ ὥπλιστατο δόρυον
 Οὔρε· ὅτ' ἐν βήσῃσιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδ' ὅτ' ἐμιν ἴκετο θυμὸν,
 Σίτου τε γλυκεροῖο πρὸ φρένας ἱμερ' αἰρεῖ·
 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 Κεκλόμενοι ἐτάροις κτ' εἴχας· ἐκ δ' ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἀνδρα βιήνορα ποιμένα λαῶν
 Αὐτὸν, ἐπειτα δ' ἐταῖρον οἴλῃα πληξίππον.
 Ἡτοὶ ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμεν ὅτ' ἀντί· ἔση·
 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετώπον ὀξείδουεῖ
 Νύξ', ἐδὲ σεφάνῃ δόρυ οἱ χέδε χαλκοβάρεια·
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀσέου ἐκέφαλ' ὅτ'
 Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δύμαυσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀνὰ ξανδρῶν ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ πείδυσσε χιτῶνας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆρ' ἰσὺν τε καὶ ἀπφον ἐξεναρίζων,
 Υἱε δ' ὡς περιάμοιο, νότον καὶ γνήπιον, ἀμφω
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νότος ἰωῖόχευεν,
 Ἀνφ' ὅτ' αὖ παρέβασκε πειχλυτὸς, ὥπ' ἀχιλλεύς
 Ἰδὼς ἐν κρημοῖσι δίδῃ μάχῃσι λύχρῳσι,

Ποιμαίν-

- Tritici vel hordei, manipuli autem crebri cadunt:
 Sic Troiani & Achivi in se inuicem insilientes
 Cadebant: neutri vero recordabantur perniciose fugae.
 Aequalia. a. in pugna capita habebant: illi. a. lupi tanquam
 5 Ruebant: Eris autem gaudebat luctuosa aspiciens.
 Sola enim deorum aderat pugnantibus.
 Alij autem non illis aderant dij, sed quieti
 Suis in adibus sedebant, ubi unicuique
 Domus pulchra fabricatae erant per iuga Olympi.
 10 Omnes. a. accusabant nigras nubes reddentem Saturnum,
 Eo quod Troianis volebat gloriam dare.
 Illos quidem non curabat pater: hic autem seorsum separatus,
 Ab alijs remotius sedebat gloria exultans,
 Inspectiens Troianorumque urbem & naues Achiuorum,
 15 Aerisque fulgorem, interimentesque intereuntesque.
 Quamdiu quidem aurora erat & crescebat sacra dies,
 Tandem valde stridorque tela penetrabant, cadebatque populus,
 Quando. a. arborum incisor vir preparauit prandium
 Montis in conuallibus, postquam saturauit manus
 20 Incidens arbores longas, fastidiumque eius occupauit animus,
 Cibi que dulcis circum mentes desiderium capit.
 Tunc sua virtute Danae perriperunt phalanges,
 Hortantes socios per acies, itaque Agamemnon
 Primus exiit: interfecit. a. virum Bianorem pastorem populi - Agamemnon
 25 Ipsum deinde & socium Oileum agitatore equorum. (lorum fortiter pu-
 Ille quidem ex equis desiliens aduersus stabat:
 Hunc autem recta irruentem in fronte acuta lancea
 Percussit, nec galea hastam ei repressit aere grauis:
 Sed per ipsam penetravit & os: cerebrum autem
 30 Intus totum sedatum est: strauit autem ipsum ruentem.
 Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon,
 Pectoribus perlucens, posteaquam spoliauit tunicas.
 Caterum hic iuit Isumque & Antiphum occisurus,
 Filios duos Priami, nothum & legitimum, ambos
 35 In uno curru existentes. nothus quidem aurigabatur,
 Antiphus vero pugnabat inclutus, quos olim Achilles
 Ida in iugis ligauit teneris viminibus,

Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ὑποίνων.
 Δὴ τότε γ' ἀτρείδης ὄρυκρείων ἀγαμέμνων
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο χεῖρ' σῆθος βάλε δουεῖ.
 Ἀντιφρον αὖ παρὰ ἑς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἴσπων.
 Σφρζόμενθ' δ' ὑπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
 Γινώσκων. καὶ γὰρ σφε πάρεθ' παρὰ νηισὶ δοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ ἴδης ἀγαγὼ πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
 Ως ὅ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ρηϊδίως ξυυέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 Ἐλθὼν εἰς ἀνὺν, ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα.
 Ἡ δ' εἶπερ τε τύχησι μάλα χεδὼν, οὐ διώαταί σφιν
 Χραιομεῖν. αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ πρόμος αἰνὸς ἱκάνει.
 Καρπαλίμως δ' ἠΐξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλιν
 Σπύδουσ', ἰδρώουσα κραταιοῦ δήρδος ὑφ' ὀρμῆς.
 Ως ἄρα τοῖς ἔτις διώατο χραιομήσσει ὀλεθρον
 Τρώων· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ πείσανδρον τε καὶ ἰσπόλοχον μενεχάρμιν,
 Υἱέας ἀντιμάχοιο δαΐφρονθ', ὅς ῥα μάλιχα
 Χρυσὲν ἀλεξάνδροιο δεδεγμένθ' ἀγλαὰ δῶρα,
 Οὐκ εἶαχ' ἐλέγην δομεναὶ ξανθῷ μενελάῳ,
 Τοῦτ' ὅρ δ' ἡ δύο παῖδε λάβε κρείων ἀγαμέμνων
 Εἶν' ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἴσποις.
 Ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον λυγρὰ σιγαλόεντα.
 Τῷ δ' ὅ κικηδήτῳ· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὤς,
 Ἀτρείδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου ρωυαζέσθῳ.
 Ζώρει ἀτρέθ' ἦε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρθ'·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀφρείσι ἀποινα
 Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύδοιτ' ὅππ' νηισὶν ἀχαιῶν.
 Ως τῷ γε κλαίοντε παρσσωδήτῳ βασιλῆα.
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκουσας.
 Εἰ μὲν δ' ἡ ἀντιμάχοιο δαΐφρονθ' ἦέες ἐσδὼν,
 Ος ποτ' ἐνὶ τρώων ἀγρῇ μενέλαον ἀνώγῃ
 Ἀγγελίῳ ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ ὁδυσῆϊ
 Αὐτὶ κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἀψὲς ἀχαιούς,
 Νῦν μὲν δ' ἡ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λάβῳ.

- Pascentes apud oues deprehendens, & dimisit pro preciore.
 Tum vero Atrides late dominans Agamēnon (dēptionis.
 Alterum quidē supra papillā iuxta pectus sauciavit hasta:
 Antiphū. a. iuxta aurem percussit ense, depulitq₃ ab equis.
 5 Festinans autem ab his prædabatur arma pulchra
 Agnoscens, etenim ipsos antea apud naues celeres
 Viderat, quando ex Ida duxit pedibus Velox Achilles.
 Sicut autem leo ceruæ Velocis paruulos catulos
 Facile confregit, arripiens solidis dentibus,
 10 Veniens ad lustrum, tenerumq₃ ipsis cor abstulit:
 Illa vero quamuis adsit valde propè, non potest ipsis
 Opitulari. ipsammet enim tremor Vehemens subit:
 Confestim autem ruit per querceta densa & syluam
 Festinans, sudans potentis feræ ab impetu:
 15 Sic illis duobus nullus potuit arcere perniciem
 Troianorum: quin & ipsi à Grecis fugiebant.
 Sed hic Pisandrumq₃ & Hippolochum bellicosum
 Filios Antimachi bellicosi (qui sanè maxime
 Aurum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 20 Non permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 Huius iam duos filios deprehendit rex Agamemnon
 In uno curru existentes: eodē loco. a. agitabant Veloces equos.
 Namq₃ ex ipsorum manibus fugerant habena molles.
 Hi autem turbati sunt: ille. a. contrà ruit, leo tanquam,
 25 Atrides: hi. a. tunc ex curru supplicabant flexis genibus:
 Viuos-cape Atrei fili: tuq₃ digna accipe p̄cia redēptionis,
 Multa. a. in Antimachi adibus opes recondita iacent,
 Aesq₃ aurumq₃ & artificiosè factum ferrum:
 Ex his tibi donabit pater infinita dona-redemptionis,
 30 Si nos viuos esse audierit apud naues Græcorum.
 Sic hi flentes allocuti sunt regem
 Blandis verbis: immitem vero Vocem audiuerunt.
 Si igitur Antimachi bellicosi filij estis,
 Qui quondam in Troianorum concione Menelaū suadebat
 35 Legatum profectum cum diuino Vlyssē
 Ibidem interficere, neq₃ dimittere rursum ad Achiuos:
 Nunc quidem iam patris fœdam luetis iniuriam.

Η, καὶ πείσανδρον μὲν ἀφ' ἱππων ὥστε χαμᾶζε,
 Δουεὶ βαλὼν πρὸς σῆδος· ὁ δ' ὑπὶ θυοῦδε ἐρείσθη·
 Ἰωπόλοχος δ' ὑπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάειξε,
 Χεῖρας ὑπὸ ξίφει τμήξας, ὑπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 Ολμων δ' ὥς, ἔσπευε κυλίνδεσθαι δι' ἐμίλου.
 Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλείστη κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῆρ' ἐνόρουσ', αἶμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,
 Πέζοι μὲν πέζους ὄλεκον φάροντας ἀνάγκη,
 Ἰωπαίης δ' ἱωπῆας· ὑπὸ δὲ σφισιν ὤρτο κονίη
 Ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν εἰς ἴδουποι πέδες ἱππων
 Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων
 Αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' ἀργείοισι κελύων.
 Ως δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη,
 Παύτη τ' εἰλυφόων ἀνέμος φέρε· οἱ δέ τε θάμνοι
 Πρόρριζοι πίπτοισι ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμη·
 Ως ἄρ' ὑπ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι πίπτε κάρλυα
 Τρώων φάροντων, πολλοὶ δ' ἐεισύχενες ἱπποὶ
 Κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πολέμοιο γούρῃ,
 Ηνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ὅπῃ γαίῃ
 Κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορε δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζεὺς ἐκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ δ' αἵματος, ἐκ τε κλισίῃ.
 Ατρείδης δ' ἔπετο σφεδανὸν δαναοῖσι κελύων·
 Οἱ δ' παρ' ἱλου σῆμα παλαίου δαρδανίδαο
 Μέσσον κατὰ πεδίον παρ' εἰνεῶν ἐσπεύοντο,
 Ἰέμενοι πόλεως· ὁ δ' ἐκ κληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ατρείδης· λυθρῷ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπῃσι,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 Ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσαντο, καὶ ἀλλήλοισι ἀνέμιμνον.
 Οἱ δ' ἐπ' ἡμμέσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
 Ἀσ τελέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὶς ἀμολγῶ
 Πάσους τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 Πρῶτον· ἔπειτα δέ δ' αἶμα καὶ ἔγκητα πάντα λαφύσσει·
 Ως τὸς ἀτρείδης ἔφεπε κρείων ἀγαμέμνων,
 Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφέεοντο.
 Πολλοὶ δ' ὀφρυγῆς τε καὶ ὕπιοι ἐκπεσον ἱππων

Ατρείδεω

28. ἱλίου

- Dixit, & Pisandrum quidē ab equis deiecit in-humum,
 Hasta feriens ad pectus: hic .a. supinus solo stratus est.
 Hippolochus autem desiliit, quem rursus humi interfecit,
 Manus gladio amputans, & ceruicem abscindens,
 5 Mortarium autem tanquam, demisit solutari per turbam,
 Hos quidem reliquit: hic .a. ubi plurimū turbabantur pha-
 Illuc irrui, simulq; alij benè ocreati Achiui. (langes,
 Pedites quidem pedites interficiebant fugientes necessitate:
 Equites vero equites. sub autem ipsis concitatus est pulvis
 10 E campo, quem excitant multisoni pedes equorum
 Aere terram pulsantes. sed rex Agamemnon
 Semper interficiens insequabatur Argiuos adhortans.
 Veluti .a. quando ignis perniciosus in lignosam inciderit syl-
 Et Undiq; conuoluens ventus fert: arbuta vero (uam,
 15 Radicitus cadunt agitata ignis impetu:
 Sic sanè sub Atride Agamemnone cadebant capita
 Troianorum fugientium: multiq; procera-ceruice equi
 Vacuos currus cum strepitu sehebant p ordinum belli in-
 Aurigas desiderantes extimos: hi .a. in terra (terualla,
 20 Iacebant, vulturibus gratiores quam vixoribus.
 Hectorē .v. extra tela subduxit Iupiter extraq; puluerem,
 Extraq; cadem, extraq; sanguinem, extraq; tumultum.
 Atrides autem sequebatur sehementer Danaos adhortans.
 Hi autem apud Ili monumentum veteris Dardanide
 25 Medium per-campum ad caprificum ruebant,
 Cupidi ciuitatis: hic vero clamans sequebatur & q;
 Atrides: cruore-puluerulento .a. fœdabat manus duras,
 Sed quando iam ad Scæasq; portas & fagum venerunt,
 Ibi tunc constiterunt, & alij alios expectabant.
 30 Hi .a. adhuc per medium campū fugiebant, boues tanquam,
 Quos leo terruit adueniens nocte intempesta
 Omnes: tum vni saltem apparet graue exitium:
 Huius autem ceruicem fregit correptam validis dentibus
 Primum: deinde .a. sanguinem & viscera omnia absorbet:
 35 Sic hos Atrides insequabatur rex Agamemnon,
 Semper occidens postremum: illi autem fugiebant.
 Multi autem proniq; & subini excidebant equis

Atrida

Ατρείδεω ὑπὸ χερσὶ πατρὸς γ' ἔγχεϊ θυῖεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 ἰξεῖσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἰδὼς ἐν κορυφῇσι καθεζέτο ποδῆέσσης,
 Οὐρανόθεν καταβὰς ἔχε ὃ σεροπὴν μῦ' χερσίν,
 Ἰειν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν.

Βάσκι' ἰδιῖει ταχῆα, τὸν ἔκτορ μῦθον ἐνίσπε·
 Οφρ' αὖ μὲν κεν ὄρῃ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θυώντ' ἐν περμάχοισιν ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 Μάρνασθαι δηίοισι χ' ἱ κρατερῶν ὑσμίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς, ἢ βλήμενθ' ἰῶ
 Εἰς ἱπποῖς ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσέλμοις ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἠέλιθ', καὶ ὅπ' κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδῶν ἔκτος ὠκέα ἴει·
 Βῆ δ' κατ' ἰδαιῶν ὀρέων εἰς ἴλιον ἱερῶ.
 Εὖρ' ὑδὸν παριάμοιο δαΐφρονθ' ἔκτορα δῖον,
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἱπποῖσι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀλχοῦ δ' ἰσαμένη περσέφῃ πόδας ὠκέα ἴει·

Ἐκτορ ὑδὸν παριάμοιο διτ' μῆπιν ἀτάλαντε,
 Ζεὺς με πατὴρ παρθένη τεῖν τάδε μυθήσασθαι·
 Οφρ' αὖ μὲν κεν ὄρῃ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θυώντ' ἐν περμάχοισιν ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ὑπὸ κει μάλ' ἔχῃ, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθῃ
 Μάρνασθαι δηίοισι χ' ἱ κρατερῶν ὑσμίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς, ἢ βλήμενθ' ἰῶ,
 Εἰς ἱπποῖς ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσέλμοις ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἠέλιθ', καὶ ὅπ' κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἴει·
 Ἐκτορ δ' ἐξ ὀχέων σιῶ τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα χ' ἱ σρατὸν ὤχετο πάντῃ
 Οπρωῶν μαχέσασθαι· ἔχειρε δ' οὐλοπὴν αἰνῶ.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρπύοντο φάλαγγας·
 Ἀρπυῖδ' ὃ μάχῃ· σὺν δ' ἀντίοι, ἐν δ' ἀγαμέμνων

Πρῶτος

Atride à manibus: Vehementer enim hasta furebat.

Sed quando iam mox erat ad ciuitatem altaq; mœnia

Peruenturus, tunc sanè pater hominumq; deorumq;

Ide in cacuminibus resedit abundantis - fortibus

5 E cœlo delapsus: tenebat autem fulmen in manibus:

Irim autem concitauit aureis - alis nunciaturam:

Eia vade *Iris* Velox, hoc *Hectore* Verbum dic:

Quamdiu quidem videt *Agamemnon* pastorem populorum

Furentem inter propugnatores, perimentem acies Virorum:

10 Tamdiu secedat, reliquum exercitum iubeat

Pugnare cum hostibus in forti pugna.

Sed postquam vel hasta percussus, vel ictus iaculo

In equos saliet: tunc ei robur immittam

Occidendi, donec ad naues benè-tabulatas perueniat.

15 Occidatq; sol, & caligo sacra superueniat.

Sic dixit, nec immorigera-fuit Ventipes Velox *Iris*:

Descendit autem ab *Ideo* monte ad *Ilium* sacrum:

Inuenit filium *Priami* bellicosi *Hectorem* diuinum

Stantem ad equos & currus compactos:

20 Propè Verò astans allocuta est pedibus Velox *Iris*:

Hector fili *Priami* Ioui consilio æqualis,

Iupiter me pater misit tibi hæc dicere:

Quamdiu quidem vides *Agamemnon* pastorem populorum

Furentem in propugnatoribus, deuastantem acies Virorum,

25 Tamdiu cede à pugna, reliquumq; exercitum iube

Pugnare cum hostibus in forti pugna.

At ubi vel hasta vulneratus vel ictus telo,

In equos saliet, tunc tibi robur inseret

Ad-occidendū, donec ad naues benè-transstratas peruenias.

30 Occidatq; sol, & nox sacra superueniat.

Hæc quidem sic locuta abiuit pedibus Velox *Iris*.

Hector autem è curribus cum armis desiliit in humum.

Vibransq; acuta hastilia per exercitum obibat passim.

Incitans ad pugnandum: excitauitq; pugnam grauem.

35 Hi .a. conuersi sunt, & contrarij stabant *Achui*:

Argiui .a. ex altera parte corroborarunt suos phalanges.

Instaurata est .a. pugna, steteruntq; aduersi sed *Agamēnon*

Primus

Iupiter Iris
mittit ad *Hec-*
ctorem vt eū
iubeat ad tem-
pus à pralio
abstinere.

Πρῶτος ὄρουσ' ἔδελεν ὃ πολὺ παρμάχεσσι ἀπαίων.
 Ἐσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονα ἀντίθ' ἦλθεν,
 Ἡ αὐτῶν τρώων, ἢ κλειτῶν ὀπικούρων;
 Ἰφιδάμας ἀντιφωοείδης ἦϋς τε μέγας τε,
 ὣς τράφη ἐν θράκῃ εἰς βῶλακι μητέρι μήλων.
 Κισίης τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα,
 Μητροπάτωρ, ὃς τίητε θεῶν καλλιπάρηον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέα ἶκετο μέτρον,
 Αὐτοῦ μιν κατέρυκε δίδου δ' ὄγε θυγατέρα λῦ.
 Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μὲν κλέα ἶκετ' ἀχαιῶν
 Σωὶ δυοκρίδεα νηισὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν περκώπῃ λίπε νῆας εἴσας.
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς εὖν εἰς ἱλίον εἰληλούθει.
 ὅς ῥα τίτ' ἀτρεΐδεω ἀγαμέμνονα ἀντίθ' ἦλθεν.
 Οἳ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ατρεΐδης μὲν ἀμαρτε παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχθ.
 Ἰφιδάμας δὲ χτ' ζώνῳ, θώρηκος ἔνερθε
 Νύξ'· ὅπῃ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χεὶρὶ πιθήσας.
 Οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομένη μόλις θ' ὥς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 Καὶ τότε χεὶρ λαβὼν ἀρυκρείων ἀγαμέμνων
 Ἐλκ' ὅπῃ οἱ, μεμαῶς ὥς ἐλὶς· ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
 Σπάσαστο· τὸν δ' ἄορι πληῖς ἀμύχνα· λῦσε δ' ὃ γῆα.
 Ὡς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσαστο χάλκεον ὕπνον,
 Οἴκτρος, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀσπίσιν ἀρήγων,
 Κουειδίης, ἣς ἔπ' χάριν ἴδε· πολλὰ δ' ἔδωκε.
 Πρῶθ' ἔκατ' ὅν βούς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 Αἶγας ὁμοῖ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 Δὴ τότε γ' ἀτρεΐδης ἀγαμέμνων ἐξενάειξε.
 Βῆ δ' ὄφρων ἀν' ὄμιλον ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
 Τὸν δ' ὥς οὐδ' ἐνόησε κόων ἀφιδείκετ' ἀνδρῶν,
 Πρεσβυγυγῆς ἀντιφωοείδης, κρατερὸν ῥά ἐπένθος
 Οφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
 Στῆ δ' ἄρα ξυσωὶ δουεὶ λαθὼν ἀγαμέμνονα δῖον.
 Νύξε δέ μιν χτ' χεῖρα μέσσην ἀλκῶν θ' ἔνερθεν.
 Ἀντικρὺ δ' ἐδέχετο φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.

Ρίγησέν

Primus irruit: soluit. a. longè pugnare ante omnes.

Agamemnon
multos inter-
ficat.

Dicite nunc mihi Musæ cælestes domos habitantes,

Quisnam tunc primus Agamemnoni obuius venit,

Vel ipsorum Trojanorum, vel inclutorum auxiliatorum?

5 Iphidamas Antenorides ampliusq; magnusq;

Qui educatus est in Thracia glebosa matre cuius.

Cisses hunc educauit domi paruulum existentem,

Auus-maternus, qui genuit Theano pulchrigenam.

Sed postquam pubertatis gloriosa peruenit ad mensuram,

10 Illic eum detinuit: tradidit autem hic filiam suam:

Utq; duxit, è thalamo ad famam venit Achiuorū (batur.

Cum 12. nauib. curuas puppes-habentibus quæ eum seque-

Has quidem deinde in Percope reliquit naues æquales:

At ipse pedes existens ad Troiam generat:

15 Qui tunc Atride Agamemnoni obuius venit.

Hi. a. quando iam cominus erant inter se congregientes,

Atrides quidem errauit. auersa. n. ei est hasta:

Iphidamas autem ad balteum thoracem subter

Percussit: & ipse incubuit graui manu confusus:

20 Neq; perforauit balteum artificiosè factū: sed multò prius

Argenteo occurrens plumbum tanquam reclusa est cuspis.

Et hanc manu prehensam late dominans Agamemnon

Traxit ad se. promptus Veluti leo: atq; è manu

Extorsit: illum. a. ense percussit ad ceruicē, soluit. a. mēbra.

25 Sic is quidem illic lapsus dormiuit areum somnum,

Miser-procul a desponsata Sore, cuius auxilians,

Virgine, cuius nullam voluptatem vidit: multa. a. dederat:

Primum centum boues dedit, deinde quoq; mille promisit

Capras simul & oues, quæ ei multa pascebantur.

30 Sanè tunc Atrides Agamemnon expoliavit eum.

Recessit. a. portans per turbam Achiuorum arma pulchra.

Hunc autem postquam cognouit Coon: Hastris vir,

Maiores natu Antenorides grauis ipsum dolor

In oculis cooperuit, ob fratrem prostratum.

35 Stetit. a. ex obliquo cum hasta latens Agamemnona nobilē:

Coon Aga-
memnonem
vulnerat.

Percussitq; ipsum in manum mediam cubitum infra:

Ex-altera-parte. a. transijt splendida hasta cuspis:

Horruit

Ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀνὰ ζ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πολέμοιο·
 Ἀλλ' ἐπόρουσε κόωνι, ἔχων ἀνέμοτρε φῆς ἔλχος.
 Ἡ τοι ὁ ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστοις.
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὀμιλον ἔω' ἀσπίδος ὀμφαλοέουης
 Οὕτῃσε ξυσῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δ' ἔγχεα.
 Τοῖο δ' ἐπ' ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς,
 Ενδ' ἀντίωρος θ' ἦεν ἔω' ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδωκε δόμον αἰῶδος εἶσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλείτο σίχας ἀνδρῶν,
 Ἐγχεῖτ'· ἀοεῖτε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Οφρὰ οἱ αἶμα' ἐπὶ θερμὸν ἀνὴρ νοθεύει ὥς τειλῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 Οξείαι ὀδυῦσαι δυῖον μὲν θ' ἀτρείδαο.
 Ὡς δ' ὅταν ὠδίνεσαν ἔχη βέλθ' ὀξὺ γυναικα,
 Δρυμὺν τό τε παρ' ἰεῖσι μορφοῖσι εἰλείθηναι
 Ἡρῆς θυγατέρες πικρὰς ὠδίνας ἐχούσαι·
 Ὡς ὀξεί' ὀδυῦσαι δυῖον μὲν θ' ἀτρείδαο.
 Ἐς δὲ φρόν δ' ἀνόρουσε, καὶ λυγρόχρ' ἐπέτελλε
 Νηισὶν ὅπῃ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν, ἤχθετο γὰρ κῆρ,
 Ἡῦσεν δ' διαπρύσιον δαναοῖσι γελωνῶς·
 Ω φίλοι ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Τρεῖς μὲν νῦν νηισὶν ἀμυῶετε ποντοπόροισι
 Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ἐκ ἐμῆ μητίετα Ζεὺς
 Εἶασε τρώεσσι παννημέριον πολεμίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· λυγρόχρ' δ' ἵμασεν καλλίτειχας ἱπποῖς
 Νῆας ὅπῃ γλαφυρῆς. τῶ δ' ἐκ ἄκροντε πετέδην.
 Αφρεον δ' ἐσθήδεα· ραῖνοντο δ' ἐνέρθε κονίη,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπαύαδε φέροντε.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' ἀγαμέμνονα νόσφι κρόντα,
 Τρωσὶ τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας.
 Τρώες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δάρδανοι ἀλγίμαχαι,
 Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι· μνήσαδε δ' οὐδὲ δ' ἀλκῆς.
 Οἴχετ' ἀνὴρ ὧειςτος, ἐμοὶ δ' ἐμὲ γ' ἔδωκε
 Ζεὺς κρονίδης· ἀλλ' ἰδὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἱπποῖς
 Ἰφιδίμων δαναῶν, ἵν' ἔωρτερον εὖχθ' ἀρησθε.

- Horruit. & tum rex Virorum Agamemnon.
 Sed neq; sic cessavit a pugna atq; bello:
 Sed irruit in Coonem tenens Validam hastam.
 Hic quidem Iphidamanta fratrem & eodem-patre-natum
 5 Trahebat pede festinans, & inclinabat omnes fortissimos.
 Hunc a. trahentem per turbam sub scuto rotundo
 Vulneravit hastili arato, soluitq; membra:
 Huius autem super Iphidamante caput abscidit astans.
 Ibi Antenoris filij sub Atride rege
 10 Fatum complentes, iuverunt domum Plutonis intro.
 At hic aliorum obibat acies Virorum,
 Hastaq; ensq; magnisq; saxis,
 Quamdiu ei sanguis adhuc calidus subsiliebat è Vulnere,
 Sed postquā vulnus quidem siccata est, cessavitq; sanguis,
 15 Acuti dolores subierunt robur Atride.
 Veluti quando parturientem tenet telū acutum mulierem
 Acerbum, quod emittunt dolorē-parturientibus-afferentes
 Iunonis filia, amaros dolores habentes: (Lucina
 Sic acuti dolores penetrarunt robur Atride.
 20 In currum autem conscendit, & auriga praecepit
 Naues ad concavas currum-agere, tristabatur enim cordē,
 Clamavit. a. clarē-ut-exaudiri posset, Danais Vociferans:
 O amici Argivorum duces & principes,
 Vos quidem nunc a navibus arcete pontigradis
 25 Pugnam molestant. quoniam non me consiliarius Iupiter
 Permisit cum Troianis toto-die permanentem pugnare.
 Sic dixit. auriga. a. flagellavit pulchrē iubatos equos
 Naues Versus concavas. hi autem non inuiti volarunt:
 Spumabant. a. in pectorib. aspergebantur. a. infra pulvere:
 30 Laborantem regem a pugna seorsim portantes.
 Hector. & postq̃ intellexit Agamemnona seorsim profectum
 Troianosq; & Lycios hortabatur altē clamans:
 Troianiq; & Lycij, & Dardanei cominus-pugnantes,
 Viri estote amici: recordamini autem strenue fortitudinis.
 35 Abit vir fortissimus: mihi vero magnam gloriam dedit
 Iupiter Saturnides: sed recta impellite solidungulos equos
 In robustos Danaos, ut excellentiorem gloriam referatis.

Agamemnon
vulnerat^o pre-
lio excedit.

Hector suos
horratus in
hostes irruit.

a a

Ως εἰπὼν ὅτρωα μὲν Θ' καὶ θυμὸν ἐκείνου.
 Ως δ' ὅτε ποῦ τις θηρητῆρ κύνας ἀγχιόδοντας
 Σάη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ χαπαρίῳ, ἢ ἐλέοντι.
 Ως ἐπ' ἀχαιοῖσιν σεῦε τρώας μεγαθύμους
 Εκτὼρ τριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος ἄρηι.
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει.
 Εν δ' ἔπεσ' ὑσμίνη, ὑφ' αἰῖ ἴσος ἀέλλη,
 Η τε χαδαλλομένη ἰοειδέα πίντον οἰίνει.
 Ενθα πῖνα παῖτον, πῖνα δ' ὕδατον ἐξενάριξεν
 Εκτὼρ τριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν.
 Αἰσῶν μὲν παῖτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ὀπίτην,
 Καὶ δόλοπα χλυτίδω, καὶ ὀφέλπιον, ἢ δ' ἀγέλαον.
 Αἴσυμνόν τ', ὄρον τε, καὶ ἰωπόνροον μενεχάρμω.
 Τὸς ἔρ' ὅγ' ἠγεμόνας δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πληθύν· ὥς ὅποτε Ζεφύρ Θ' νέφεα σφοδελίξῃ,
 Ἀργέσων νότοιο βαθεῖη λαίλαπι τύπῃων.
 Πολλὸν ὃ πρόφι κύμα κυλίνδεται· ὅσπερ δ' ἄχνη
 Σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς.
 Ως αἶψα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' ἑκτοῖ δάμνατο λαῶν.
 Ενθά κελοιγὸς ἔλω, καὶ ἀμήχανα ἔργα γήροντο,
 Καὶ νύ κεν ἐν νῆεσι πέσον φάροντες ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ τυδείδῃ διομήδεϊ κέκλετ' ὀδυσεύς.
 Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα δούριδ' ἄλκῃς;
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἐμ' ἴσαο. δὴ γ' ἔλεγχος
 Εἴσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολ' ἑκτὼρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης.
 Ητοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυθα
 Ημέων ἔσσεται ἦδος· ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρώσιν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος ἢ ἐπ' ἡμῖν.
 Η καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἰωπῶν ὥσε χαμαῖζε,
 Δουεὶ βαλὼν κτ' μαζὸν ἀγίσερόν· αὐτὰρ ὀδυσεύς
 Αντίθεον θεράποντα μολίονα τοῖο ἀνακτ' Θ'.
 Τούς ρέν' ἐπειτ' εἶασεν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
 Τῷ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδίμεον, ὥς ὅτε χαπαίῳ
 Εν κυσὶ θηρῶν τῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον.
 Ως ὅλεκον τρώας παλινορμένω· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Αἰσυσίως φάροντες ἀνέπνεον ἑκτορα δῖον.

Ενδ'

- Sic loquutus concitavit robur & animum cuiusq;
Veluti quando alicubi Venator canes albidentes
Irritet in sylvestrem suam aprum, vel leonem:
Sic in Achivos instigavit Troianos magnanimos
5 Hector Priamides, pernicioso similis Marti.
Ipse autem inter primos Valde confidens iuit:
Irruit. & in praelium desuper flanti similis turbini,
Qui desiliens purpureum pontum commouit.
Tunc quem primum, quem ultimum interfecit
10 Hector Priamides, quando ei Iupiter gloriam dedit.
Assæum quidem primum & Autonoum & Opitem,
Et Dolopem Clyti-filium, & Opheltium, & Agelaum,
Esymnumq;, Orumq;, & Hipponoum bellicosum.
Hos iste principes Danaorum interfecit: ac deinde
15 Multitudinem. Veluti quum Zephyrus nubes agitaret,
Procellosi (v. alibi) Noti Vehementi procella Gerberans,
Multusq; & tumidus fluctus voluitur: in altum. a. spuma
Spargitur propter venti multiuagum flatum:
Sic crebra capita ab Hectore sternebantur populorum.
20 Tunc exitium fuisset, & incurabilia opera facta fuissent,
Et sanè in naues incubuissent fugientes Achivi,
Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Vlysses:
Tydide, quid passi obliti sumus strenua virtutis?
Sed agè huc charissime, apud me sta. tam enim opprobrium
25 Erit, si quidem naues capiat varia-galea-insignis Hector.
Hunc vero excipiens allocutus est fortis Diomedes:
Profecto ego manebo & tolerabo: sed brevis
Nostri erit voluptas. quoniam nebularū congregator Iupiter
Troianis mauult dare victoriam quam nobis.
30 Dixit & Thymbræū quidem ab equis depulit in-terrā,
Hastā assecutus ad papillam sinistram. sed Vlysses
Diuinum famulum Moliona huius regis. (rant.
Hos quidem deinde missos fecerunt, postq; a bello remoue-
Hi. a. per turbā euntes tumultuabantur, sicut quando aprī
35 In canes Venaticos Valde audaces inciderint: (diso
Sic perdebant Troianos conuersi a-fuga. sed Achivi
Libenter fugientes respirabant Hectorem diuinum.

Vlysses Dio-
medem hor-
tatur ad præ-
lium.

Ενθ' ἐλέττω δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀΐσω,
 Υἱε δ' ὅ μοι μέροπος ᾤκωσίου, ὃς πρὶ πάντων
 ἦδε μαντισηύας, ἔδ' ἐοὺς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
 Πειθέδ' ἴδω· κῆρες γὰρ ἄρ' ἔμελλαν θ' ἀνὰ τοιο.
 Τὲς μὲν τυδείδης δουρικλυτὸς διομήδης,
 Θυμολοχὸς καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπύρα.
 Ἰωπέδαμον δ' ὀδυσσεὺς καὶ ὑπεύροχον ἐξενάριξεν.
 Ενθά σφιν κ' ἴσα μάχῃ ἐτάνυσσε κρονίων,
 Εξ ἴδης καὶ θορῶν· οἳ δ' ἀλλήλοισι ἐνάειζον.
 Ἡ τοι τυδείθ' ἦδ' ἀγρόστροφον οὔ τι σε δουεὶ
 Παμονίδωι ἦσ' ὡς κατ' ἴσθ'· οὐ γὰρ οἱ ἴωποι
 Εγγὺς ἔσαν περφυγεῖν ἀάστυ δὲ μέγα θυμῷ.
 Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπαύδ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 Θυῶε διὰ περμάχων, εἰὼς φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Εκτὼρ δ' ὅξυ γένησε κ' ἰσχυρὰς, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 Κεκληγώς· ἄμα δ' ἔτρωον εἶποντο φάλαγγες.
 Τὸν δ' ἰδὼν ῥίγησε βολὴν ἀγαθὸς διομήδης,
 Αἰψὰ δ' ὀδυσῆα περσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα,
 Νῶϊν δ' ἠ' ἰδὼν πῆμα κυλίνδετα, ὄβριμος ἐκτὼρ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ γέρομεν, καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες.
 Ἡ ῥ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν περθεὶ δουλιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν· οὐδ' ἀφάρμαρτε πτυσκόμεν θ' κεφαλῇ φιν
 Ἀκρην κακκόρυθα· πάλ' ἔλθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 Οὐδ' ἴκετο χροὸν καλὸν· ἐρύκακε γὰρ τευφάληα
 Τείπυχρος, αὐλῶπις, τῷ οἱ πύρε φοῖβ' ἀπόλων.
 Εκτὼρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμα, μίκετο δ' ὁμίλῳ.
 Στῆ δ' ἔγχετο γούνα, καὶ ἐρείσατο χεῖρὶ παχείῃ
 Γαίης· ἀμφὶ δ' ὅσπερ κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν,
 Οφρα δὲ τυδείδης μ' ἔδούρατος ᾤχετ' ἐρωβὴν,
 Τῆλε διὰ περμάχων, ὅθι οἱ κατεΐσατο γαίης.
 Τόφρ' ἐκτὼρ ἀμπνυτο, καὶ ἀψὲς δίφρον ὀρούσας,
 Εξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλῆατο κῆρα μέλαιναν.
 Δουεὶ δ' ἐπαῖστων περσέφῃ κρατερὸς διομήδης,
 Εξ αὖ νυῶν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄλγ' ἔχ'·
 Ἥλθε κακὸν, νυῶν αὖτ' ἐσ' ἐρύσατο φοῖβ' ἀπόλων,
 Ω μέλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

Ἡδ' αὖ

- Tunc ceperunt currumq; & viros plebeios fortissimos,
 Filios duos Meropis Percosq; qui supra omnes
 Nouerat Gatticinia, neq; suos filios sinebat
 Proficisci in bellum mortiferum. hi autem ei non
 5 Obedierunt. fata enim eos ducebant atra mortis.
 Hos quidem Tydides hasta inclutus Diomedes
 Anima & Vita quum priuasset. incluta arma abstulit:
 Hippodamum vero Vlysses & Hypirochum occidit.
 Tunc eis ex equo pugnam prorogauit Saturnius,
 10 Ex Ida despicens: hi. & sese inuicem occidebant,
 Tydei quidem filius Agastrophum vulnerauit hasta
 Paonidem heroem ad coxendicem: non. n. ei equi
 Propè erant ad effugiendum: dolebat autem valde animo.
 Hos enim famulus seorsum tenebat: sed hic pedestris
 15 Currebat per propugnatores: donec dilectam perdidit Vitam.
 Hector. & ilico sensit per acies. irruitq; in ipsos
 Vociferans. simulq; Troianorum sequebantur phalanges.
 Hunc. a. conspiciatus. horruit in bello strenuus Diomedes.
 Continuo vero Vlysses allocutus est propè existentem:
 20 In nos autem hoc malum soluitur. sauius Hector,
 Sed agè iam stemus. & arceamus vim eius. manentes.
 Dixit. & vibrans emittebat longam hastam.
 Et affecutus est (neq; errauit intendens capiti)
 Summam iuxta galeam: repulsa est autem ab arcu cuspis.
 25 Neq; penetrauit in corpus pulchrum: inhibuit enim galea
 Triplex. acuta. quam ei praeuit Phæbus Apollo.
 Hector vero citò longè recurrit. mistusq; est turba.
 Stetit. a. ingenua prolapsus. & innixus est manu forti
 Terræ: circum vero oculos nigra nox obtexit.
 30 Interea vero dum Tydides post hastaibat impetum
 Longè per antesignanos. & bi ei delata erat in terram:
 Interea Hector recreatus est et rursus in currū conscendens
 Egit ad multitudinem. & euitauit mortem nigram.
 Hasta autem insequens allocutus est sortis Diomedes:
 35 Rursum tam effugisti mortem. a canis: certè tibi propè
 Venit malum: nunc iterum te liberauit Phæbus Apollo.
 Cui debes vota facere profectus ad sonitum iaculorum.

Diomedes He-
ctorem ferit.

Ἦθάω σ' ἐξάνύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 Εἵπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ὅππ' ὑπέρροδος ἔστι·
 Νῦν αὖ τοὺς ἄλλοις ὀπείσομαι, ὃν καὶ κηχεῖω.

Ἡ καὶ παμονίδῳ δουρικλυτὸν ἐξενάειξεν.

Αὐτὰρ ἀλέξανδρ' ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο
 Τυδείδῃ ὅππ' τόξα τιτάνετο ποιμένι λαῶν,
 Στήλη κεκλιμέν' ἀνδροκμήτῳ ὅππ' τύμβῳ
 Ἰλου δαρδανίδαο παλαίου δῆμογέροντος.

Ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα ἀγασρόφου ἰφθίμοιο
 Αἶνυτ' ἀπὸ σήδεσσι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 Καὶ κόρυθα βειαρύ· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλκε,
 Καὶ βάλεν (οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλ' ἐκφυγε χειρός)
 Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰός
 Ἐν γαίῃ κατέπηκτο, ὃ ἤ μάλα ἠδὲ γελᾶσας,
 Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ ἀχόμεν' ἔπος ἠύδα·

Βέβληται, ἔδ' ἄλιον βέλ' ἐκφυγε· ὥς ὄφελόν τοι
 Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.

Οὕτω κεν καὶ τρώες ἀνέπνδσαν κακότηϊ,

Οἵ τέ σε πεφείκασι, λείονδ' ὥς μνηστῆρες αἴγες.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας περσέφῃ κρατερὸς διομήδης,

ρε. παρθενο-
πίας

Τοξότα λωβητῆρ, κέρα ἀγλαῆ, * παρθενοπῆπα,

Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθεῖης,

Οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

Νῦν δέ μ' ἐπὶ χραίσμας ταρσὸν ποδός, εὐχεται αὐτῶς.

Οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων.

Κωφὸν γὰρ βέλ' ἀνδρὸς ἀνάλκιδος, ἐπιδανόιο.

Ἦ τ' ἄλλως ἔω' ἐμείο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,

Οὐδὲ βέλ' πέλεται, καὶ ἀκήμεν αἶψα τίθησι.

Τοῦ δὲ γυναικὸς μέντ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί.

Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ τ' αἶματι γαῖαν ἐρδύων

ρε. περιπλέες

Πύθεται· οἰωνοὶ ἢ * περὶ πλέες ἢ γυναικες.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγλύθεν ἐλθὼν

Ἔση περὶ δ'· ὁ δ' ὅππ' ἀνέζεζόμεν' ἐβέλ' ὠκύ

Ἐκ ποδός· εἰλκ'· ὀδυμένη δὲ διὰ χροὸς ἦλδ' ἀλεγεινή.

Ἔς δὲ φρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε

Νηυσὶν ὅππ' γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἠχθετο γὰρ κῆρ.

Οἰώσθῃ δ' ὀδυσεὺς δεικλυτὸς, ἔδ' ἐπὶ αὐτῷ

Αργείων

Certe te expediam & post occurrens,
Si nimirum aliquis & mihi deorum adiutor est.
Nunc etiam alios aggrediar quemcumq; deprehendero.

Paris Diomedem vulnerat

Dixit, & Peonidem hasta inclytum interfecit.
5, Sed Alexander Helena maritus pulchricomae
In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,
Pile innixus propter virum defunctum facto super monu
Ili Dardanidae, antiqui senioris. (mento,
Profecto ille quidem thoracem Agastrophis robusti
10, Auferebat a pectore varium, clypeumq; ab humeris,
Et galeam solidam: hic autem arcus cornu reduxit,
Et percussit (neq; ipsi vana sagitta effugit manu)
Plantam dextri pedis penitus autem sagitta
In terram defixa est. hic autem valde suauiter ridens

15, Ex insidijs exiit, & glorians verbum dixit:
Vulneratus es, nec incassum telum effugit. Utinam ita tibi
Infimum in ventrem iaculatus sitam eripuissem:
Sic enim etiam Troiani respirassent a calamitate,
Qui te horrent, leonem velut balantes caprae.

20, Hunc vero impavidus allocutus est fortis Diomedes:
Sagittarie damnose comitantu (v. arcu) splendide, puella-
Siquidem iam contra cum armis experiaris, (ru observator,
Non te iuuabit arcus & crebra sagittae. (stra.
Nunc. a. quum me perstrinxeris in planta pedis, gloriaris fru-

25, Non curo, ac si me mulier percussisset aut puer imprudens.
Obtusum. n. telum (v. leue vulnus) viri imbellis, virilis.
Certe aliter a me, nam et si paululum tantum tangat,
Acutum telum est, & ex animem statim reddit.

Illius. a. uxoris quidem stringit, lacerata sunt genae:
30, Pueri autem orbi: hic a. sanguine terram rubefaciens
Marcescit: auesq; circum plures sunt quam mulieres.
Sic dixit. hunc. a. Vlysses hasta inclytus propere veniens,
Stetit ante. ille vero a tergo sedens, iaculum velox
Ex pede traxit: dolor autem per corpus venit grauis.

35, In currum autem ascendit, & auriga precipiebat
Naues ad concauas dirigere currum: dolebat. n. corde.
Destitutus est. a. Vlyss. hasta inclytus, nec quis apud ipsum
a a iiij

Αργείων παρέμεινεν. ἐπεὶ φόβῳ ἔλλαβε πάντας.
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
 ὦ μοι ἐγὼ τί πείθω· μέγα μὲν κακὸν αἴκα θέβωμαι
 Πληθύνταρ βῆσας, τὸ δὲ ρίζιον αἴκαεν ἀλώω
 Μοῦν' ὅ· τοὺς δ' ἄλλοις δαναοὺς ἐφόβησε κρονίων.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλῳ διελέξατο θυμὸς;
 Οἶδα γὰρ ὅ, τί κακοὶ μὲν ὑποίχονται πολέμοιο.
 Ὃς δὲ κ' ἀφισεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
 ἔσθμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὠρμαινεῖ καὶ φρένα καὶ χεῖρ' ἄνδρ' ἄνδρ'·
 Τόφρ' δ' ὅππῃ τρώων εἴχῃς ἤλυθον ἀσπίδων.
 Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι μὲν σφίσι πῆμα τιθέντες·
 ὧς δ' ὅτε καὶ ὅριον ἀμφὶ κύνας θαλάροί τ' αἰζήσιν
 Σδόντων· ὁ δὲ τ' εἴσι βαθείης ἐκὶ ξυλόχοιο
 Θήγων λακὸν ὀδόντα μὲν γαμπήσιν ἡμίονον·
 Ἀμφὶ δὲ τ' αἰσούντων· ὥσαι δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 Γίνεται· οἳ ὅ μὲνοισιν ἀφ' ἀφ' αἰσούντων·
 ὧς ῥα τότ' ἀμφ' ὀδυσηῖα δι' φίλον ἔσπυντο
 Τρώες, ὁ ὅ τ' ὥσιν μὲν ἀμύμονα δῖοιόπτην
 Οὐτάσιν ὥμον ὥσιν μὲν ἐπάλμεν ὅξ' εἰ δουεῖ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα δόονα καὶ ἔγνομον ἐξενάειξε·
 Χερσὶ δόμαντα δ' ἔπειτα καὶ ἔππων αἰζάντα,
 Δουεῖ καὶ πρὸ τμήσιν ὥσαι ἀσπίδ' ὁμφαλοέσσης
 Νύξεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἀγροῦ.
 Τὸς μὲν ἔτασ'· ὁ δ' ἄρ' ἱππασίδωυ χεῖροσ' ἔτασε δουεῖ.
 Αὐτοκασίγνητον δὲ γῆρας ὁ σῶκοιο.
 Τῷ δ' ἐπαλεξήσων σῶκος κίεν, ἰσέδεσθ' ὥσαι.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ δούσεδ' πολύαινε, δόλων ἄτ' ἢ δὲ πόνοιο,
 Σήμερον ἢ διοῖσιν ἐπεύξεαι ἱππασίδῃσι,
 Τοιῶδ' ἄνδρ' ἐκτακείνας, καὶ τεύχε' ὑπόφρας.
 Ἦκεν ἐμῷ ὥσαι δουεῖ τυπείσ' ὑπὸ θυμὸν * ὀλέσσης.
 ὧς εἰπὼν ἔτησε καὶ τ' ἀσπίδα * πάντοσε ἴστω·
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβριμονέχρης,
 Καὶ διὰ δώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρεισο·
 Πάντα δ' ὑπὸ πλάσθων χεῖρά ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασθ
 Παλλὰς ἀθλοαῖη μιχθήμεναι ἔχασι φωτὶς.

γε. ὀλέσσης
 γε. πάντοσε
 ἔισθ.

Γινώσκω

Argiuorum manebat: quoniam timor occupauerat omnes.
Ingemiscens Verò dicit ad suum magnum animum:

Hei mihi quid patior? ingens enim malum, si fugiam
Multitudinem metuens: illud Verò peius, si capiar

5 Solus: ceteros autem Danaos in fugam-Verit Saturnius.

Sed cur mihi hac charus disputat animus?

Scio enim quòd ignavi quidem recedunt à pugna.

Qui Verò strenuus est in praelio, hunc omnino oportet

Consistere firmiter, siue feriat, siue feriat alium.

10 Dum is hac Versabat in mente & in animo.

Interim Troianorum cohortes superuenerunt scutatorum.

Concluserunt. a. in medio sui, intra se malum collocantes.

Velut. a. quando circa aprum canes florentes & iuuenes

Ruunt: hic autem prodit profunda ex sylua,

15 Acuens album dentem in curuis mandibulis:

Circa. a. impetum faciunt: sub maxillis. & stridor dentium.

Fit: hi. a. expectant tamen horrendum licet existentem:

Sic sanè tum circa Vlyssè Ioui dilectum sauebant

Troiani. hic. & primum quidem inculpatum Deiopiten

20 Vulnerauit super humerum insiliens acuta hasta.

Sed deinde Thoanem & Ennomum interfecit:

Chersidamantem Verò deinde ab equis desilientem,

Hasta, ad Umbilicum sub clypeo rotundo (ma. manus.

Percussit. hic autem in puluerib. lapsus prehendit terrā pal

25 Hos quidem reliquit. is. & Hippasidē Charopem laesit hasta,

Germanum fratrem nobilis Soci.

Huic autem auxiliaturus Socus Veniebat deo similis Vir:

Stetit. a. valde propè pfectus, et ipsum Verbo allocutus est:

O Vlysses clariss. insidiarum insatiabilis & laboris,

30 Hodie aut de duobus gloriaberis Hippasi-filijs,

Tales viros occidisse & arma abstulisse:

Aut meo ab hastili Verberatus, Vitam perdes.

Sic locutus Vulnerauit cum ad scutum Endiq. equi.

Per scutum quidem transiit splendidum & valida hasta,

35 Et per thoracem ingeniose factum transacta est:

Omnem autem à lateribus cutem abstulit, neq. perm. su

Pallas Minerva misceri visceribus Viri.

Vlysses ab ho-
stibus circum
uenitur.

Socius Vlysses
vulnerat.

aa &

Τῶ δ' ὀδυσεὺς ὁ οἵ ῥ' ἐπὶ βέλῃ καὶ ταχέειον ἦλθεν·

Αἶψ' ἀναχωρήσας σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἀδελ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρῷ.

Ἡ τοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυπας ὅππῃ τρώεσσι μάχεσθαι,

Σοὶ δὲ ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν

Ἡματι τῷ δ' ἔασεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,

Εὐχρος ἐμοὶ δώσιν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπώλῳ.

Ἡ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὸς ὑποσρέψας ἐβεβήκει,

Τῷ δ' μεταστροφέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν

Ωμῶν μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε·

Δούπησεν ὅ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖον ὀδυσεὺς·

Ω σῶχ' ἰσπάσσου ἥδε δαΐφρον' ἰσποδάμοιο,

Φθῆσε τέλ' ὀδυσεὺς ἀνὰ τοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.

Ἀδελ', ἔμην σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

Ὅσπε καὶ παρρησίῃσι θανόντι πρὸς, ἀλλ' οἶωνοι

Ωμῶν ἐρύοισι, πρὸς περὰ πυκνὰ βαλόντες

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι ἀχαιοί.

Ὡς εἰπὼν, σῶκοιο δαΐφρον' ὀβριμονέγχεος

Ἐξω τε χροὸς εἴλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσης.

Αἶμα δὲ οἱ ἀσπιδέντ' ἀνέσσυτο, κῆδε δ' ὀδυμὸν.

Τρώες δ' ἐμὲ δαῖμον ἐπεὶ ἴδον αἶμ' ὀδυσεὺς,

Κεκλόμενοι καὶ ὀμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶψα δ' ἐταίροις·

Τεῖς μὲν ἐπειτ' ἥϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάρδε φωτὸς,

Τεῖς δ' αἶεν ἰάχοντ' ἀρήϊφι λῶμενέλα·

Αἶψα δ' αἶψ' αἶψα τα πρὸς σφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

Αἶψα διοχλῆς τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

22. ἴκετο φα- Ἀμφίμ' ὀδυσεὺς καὶ ταλασίφρον' ἴκετ' αὐτῇ,

23. Τῷ ἴκελ' ὡς εἶε βιάατο μοῦνον ἐόντα

Τρώες ὑποτμήζοντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

Ἀλλ' ἴομεν καὶ ὀμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

Δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ τρώεσσι μονωθεῖς,

Ἐθλὸς ἐὼν· μεγάλη δ' ἐποδὴ δαναοῖσι γήνηται.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσότητι φῶς.

Εὐρον ἐπειτ' ὀδυσεὺς διττὸν φίλον· ἀμφὶ δ' αἶψ' αὐτὸν

Τρώες ἔπονθ', ὥσεί τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν

Ἀμφ' ἔλαφον κεραδὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνὴρ

Ἰω

Cognouit. a. Vlysses quod ei non telum lethiferum Venisset:
Retnoq³ cedens Socum Verbo allocutus est:

Ah miserum sanè Valde iam te apprehendit grauis mors.
Certè quidem mihi Vetaſti contra Troianos pugnare,

5 Tibi Verò ego hic aſſero cadem & mortem nigram

Die hoc fore: mea q³ sub haſta domitum, (habenti.

Gloriam mihi daturū, animam. a. Plutoni inclytos equos-

Dixit, & hic quidem in fugam retrò-cōuerſus abierat:

Huic autem conuerſo in tergo haſtile fixit

Vlyſſes Socū
interficit.

10 Humeros inter, perq³ pectora traiecit:

Inſonuit autem lapſus: hic Verò inſultauit diuus Vlyſſes:

O Soce, Hippaſi fili rei-militaris-periti equitis,

Priorem te ſinis mortis aſſecutus eſt, neq³ effugiſti,

Ah miſer, non quidem tibi pater & honoranda mater

15 Oculos claudent mortuo, ſed aues

Crudiuora euellent, alas denſas circumdantes.

Sed & ibi ego mortuus fuero, funerabunt me diuini Achiui.

Sic fatus, Soci rei militaris periti Validam haſtam

E corpore traxit & ſcutò & mbonem habente:

20 Sanguis. a. ei extracta haſta exiliebat: affligebat. a. animū.

Troiani. a. magnanimi poſt q³ Viderunt ſanguinem Vlyſſis,

Cohortantes ſeſe per multitudinē in ipſum omnes ruerunt.

Sed hic retrocedebat, inſclamabatq³ ſocios.

Ter quidem deinde clamauit quātum caput capiebat Viri,

25 Terq³ audiuit clamantem bellicoſus Menelaus:

Confeſtim autem Aiaceſ allocutus eſt propè exiſtentem:

Aiāx nobilis Telamoniæ princeps populorum,

Circum me Vlyſſis patientis Venit clamor,

Ei ſimilis, ac ſi ipſi ſim aſſerens ſoli exiſtenti

30 Troiani intercludentes (eum à nobis) in forti pugna.

Quare eamus per turbam. iuuare enim melius.

Timeo ne quid patiatur inter Troianos ſolus relictus,

Strenuus exiſtens: magnum. a. deſiderium Danais fiat.

Sic fatus, hic quidē p̄ibat, ille. & ſonā ſequebatur diuinus

35 Inuenerūt deinde Vlyſſem Ioui charū: circū. & ipſum (Vir.

Troiani ſequebantur ſicut funeſti lupi in montibus

Circa ceruū cornutū vulneratum, quem vulnerauit Vir

Sagitta

Menelaus &
Aiāx Vlyſſi o-
pem ferunt.

28. ποικιλόμην
710.

Ἰὼ δ' ἀπὸ νάρκης· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 Φάηων, ὅφρ' αἵμαλιαν καὶ γούνατ' ὀρώρη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστός,
 Ωμοφάροι μιν δῶες ἐν οὔρεσι δαρδύλοισιν,
 Εν νέμει σκιερῶ· ὅππῃ τε λῖν' ἤγαγε δαίμων
 Σίντῳ· δῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δύνει·
 Ως ῥα τότε ἄμφ' ὀδυσηάδα φρονα * ποικιλομήτῳ
 Τρῶες ἔποντο πολλοί τε καὶ αλκιμοί, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας
 Αἴσων ὧ ἐγχεῖ ἀμύνετο ῖηλές ἦ μιν.
 Αἴας δ' ἐγχεῖν ἦλθε, φέρων σείκος ἥν τε πύργον·
 Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δ' ἐπὶ Τροίῃσι δαίμονι.
 Ἡ τοι πὺν μενέλαος ἀρήϊός ἐξ' ἀγ' ὀμίλου
 Χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων γέρων ἤλασεν Ἴωποις,
 Αἴας δ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἐπάλμενός· εἴλε δόρυ κλον
 Πειραμίδῳ νόστον ἥν· ἔπειτα δ' ἐπὶ πάνδεκον οὔτα·
 Οὔτα δ' ἐλυσάνδρον, καὶ πύρασον, ἠδὲ πυλάρτῳ.
 Ως δ' ὅπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κῆταισι
 Χειμάρροις κατ' ὄρεσφιν ὁ παζόμενος διὸς ὀμβρῶ·
 Πολλὰς δ' ἐδρὺς ἀζαλέας· πολλὰς δὲ τε πύκας
 Εσφέρεται· πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλλα βάλλει·
 Ως ἔθεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 Δαΐζων Ἴωποις τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω ἔκτωρ
 Πάθετ'· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀφίξετο μάρνατο πάσης,
 Οχθας παρ' ποταμοῖο σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλισα
 Ἀνδρῶν πίπτε κῆρυκα· βοὴ δ' ἀσβεστός ὀρώρει
 Νέστορά τ' ἀμφοῖ μέγα καὶ ἀρήϊον ἰδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μὲν πῖπιν ὀμίλει μέρμερα ῥέζων
 Εγχεῖ δ' Ἴωποσύνῃ τε νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' αὖ πω γάζοντο κελύδου δῖοι ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ ἀλέξανδρός· ἐλένης πύσις ἠὲ κόμοιο
 Παῦσεν ἀφισεύοντα μαχάονα πιμένα λαῶν,
 Ἰὼ τειγλώχινι βαλὼν κτ' ἐξιδὼν ὦμον.
 Τῷ ῥα πῶς δεισαν μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
 Μήπως μιν πολέμοιο μετακλινδέντ' ἐλοισιν.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἰδομενεὺς πρὸς σφῶνες νέστορα δῖον·
 Ω νέστορ ῖηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Ἀγχι, σὼν ὀχέων ὅππῃ βήσῃ παρ' ὅ μαχάων

Βαινέτω.

- Sagitta à neruo: hunc quidem euasit pedibus
 Fugiens, quamdiu sanguis tepidus & genua moueantur.
 Sed postquam hunc domuerit Velox sagitta,
 Crudiuori ipsum lupi in montibus dilaniant
 5 In nemore Smbroso: leonem. a. superinduxit fortuna
 Noctuum, lupi quidem territi diffugiunt, sed hic corat:
 Sic tunc circa Vlyssē prudentem, Versutum,
 Troiani sequebantur multiq; & sortes. sed hic heros
 Ruens sua hasta arcebat durum diem.
 10 Ajax Verò prope accessit ferens scutum Velut turrim:
 Stetitq; cominus: Troiani, a. diffugerunt aliorum alius,
 Hunc quidem Menelaus bellicosus eduxit multitudine
 Manu tenens, donec famulus prope egit equos.
 Ajax autem Troianis insiliens interficit Doryclum
 15 Priamidē spurii filium: deinde quoq; Pandocū vulnerauit,
 Vulnerauitq; Lysandrum & Pyrasum & Pylartem.
 Velut. a. quando inundans fluuius in-campum descendit
 Torrens de montibus, auctus Iouis imbre:
 Multas Verò quercus aridas multasq; piceas
 20 Secum fert, multasq; sordes in mare voluit:
 Sic in sequebatur pulsans campum illustris Ajax.
 Cadens equosq; & viros: neq; dum Hector
 Audierat. nam pugna in sinistra parte pugnabat totius,
 Ripas iuxta fluuij. Scamandri. quā sanè maxime
 25 Virorum cadebant capita: clamor. a. ingens excitatus erat
 Nestoraq; circa magnum & bellicosum Idomeneum:
 Hector quidem inter hos Versabatur ardua patrans.
 Hastaq; equitandiq; peritiā iuuenum destruebat phalan
 Neq; dum cessissent viā diuini Achiui, (ges.
 30 Nisi Alexander Helena maritus benè-compta
 Compescuisset strenuè-pugnantem Machaonē pastorem po- Paris Macha-
 Sagitta trifulca iaculatus in dextrum humerū. (pulo- onem vulne-
 Huic certe timuerunt vires spirantes Achiui, rat.
 Ne quo-modo ipsum pugnā inclinatā interficerent.
 35 Statim autem Idomeneus allocutus est Nestora diuinum:
 O Nestor Neleide, magna gloria Achiuorum,
 Agē, tuos currus ascende, iuxtaq; Machaon
 Ascendat:

Βαινέτω. ἐς νῆας ὅ τ' ἄριστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξειτο ἄλλων,
 Ἰοῦς τ' ἐκτόμνεν, ὅππ' ἔτ' ἦπα φάρμακα πάσσειν.

ὣς ἔφατ'. ἐδ' ἀπὶ θησε γερῷιτο ἰωπότα νέστωρ,
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσατο. παρ' ὃ μαχάων
 Βαῖν' ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμοντο ἰητῆρτο.
 Μάσιζεν δ' ἵππους. τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέδιω
 Νῆας ὅππ' γλαφυράς. τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβειόνης ὃ τρώας δεινομένοις ἐνόησεν,
 Εκτορε παρβεβῶς, καὶ μιν παρὸς μῦθον ἔειπεν.

Εκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν δαναοῖσιν,
 Εξαπῇ πολέμοιο δυσιχέτο. οἳ δ' ἤδη ἄλλοι
 Τρώες δείνονται ὅππ' ἔτ' ἰωποῖτε καὶ αὐτοί.
 Αἴας ὃ κλονέει τελαμώνιοτο. ἐδ' δέ μιν ἔγνω.
 Εὐρύ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 Κεῖσ' ἰωποῖτε καὶ ἄρμ' ἰδύνομεν, ἐνθα μάλιστ'
 Ἰωπῆες πεζοί τε καὶ κλυεῖδα παρβαλόντες,
 Ἀλλήλοισι ὀλέκοισι. βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν χαλκίτειχας ἵππους
 Μάστιγι λιγυρῇ. τοῖ δ' ὃ πληγῆς αἶοντες
 Ρίμφ' ἔφερον θυὸν ἄρμα μτ' τρώας καὶ ἀχαιῆς,
 Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἶμα π' ἄζων
 Νέρθεν ἅπας πεπάλαιτο, καὶ ἀντὶ γὰρ αἰπὴ δίφρον,
 Ἀς ἄρ' ἀφ' ἰωπείων ὀπλέων ῥαδάμυγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἀπ' ὀπισώτρων. ὃ δ' ἔειπε θυῶν ὁμιλον
 Ἀνδρόμεον, ῥῆξά τε μετάλαμνοτο ἐν ὃ κυδοιμὸν
 Ηκε κακὸν δαναοῖσι. μίνυνθα δὲ χάζετο δουρὸς.
 Αὐτὰρ ὃ τῇ ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίγῃς ἀνδρῶν
 Εὔχεϊ τ', ἄορίτε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 Αἶαντο δ' ἀλέεινε μάχῃ τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς ὃ πατὴρ αἶαντο ὑπὲρ ζυγὸς ἐν φόβον ὤρσε.
 Στην ὃ ταφῶν. ὅππ' ἔτ' ἐβάλεν σάκτο ἐπὶ αἰθέριον.
 Τρέσσε ὃ πατὴρ ἄνδ' ὁμίλου θηεῖοικῶς,
 Εντροπαλιζόμεντο, ὀλίγον γόνυ γρυμῶς ἀμείβων,
 ὣς δ' αἶαντα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσαύλοιο
 Εωεύοντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀχροῖσιν,
 Οἷτέ μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πᾶρ ἐλέσθαι.

Πάννυχαι

- Ascendat: Versus naues. a. celerrimè dirige & nūgulos equos.
 Medicus. n. Vir multis anteponeendus alijs,
 Ad sagittasq; excidendas & lenia pharmaca inspergenda.
 Sic dixit. neq; immorigerus fuit Gerentius eques Nestor.
 5 Statim autem suos currus ascendit: iuxtaq; Muchaon
 Ascendit Aesculapij filius eximij medici.
 Flagellabat autem equos: hi vero non inuiti volabant
 Naues Versus concavas, cō. n. gratū erat animo (peruenire.)
 Cebriones. a. Troianos turbatos animaduertit,
 10 Iuxta Hectorem in-curru sedens, et ipsum verbo affatus est:
 Hektor, nos quidem hic Versamur cum Danais
 In extremitate belli tristis: sed iam ceteri
 Troiani turbantur promiscue equiq; & ipsi.
 Atax autem turbat Telamonius. bene autem ipsum noui:
 15 Latum enim circa humeros gerit scutum. quare & nos
 Illuc equosq; & currum dirigamus, ubi maximè
 Equites peditesq; pernicioso certamine sibi proposito
 Mutuo se occidunt: clamor autem ingens coortus est.
 Sic fatus,erberauit pulchros-crines habentes equos
 20 Flagello stridulo: hi autemerbera sentientes.
 Celeriter ferebant velocem currū ad Troianos & Achiuos,
 Calcantes cadaueraq; & scuta. sanguine autem axis
 Infra totus pollutus erat. & orbes qui circa sellam-currus
 Quos ab equinis & ngulis gutta aspergebant, (erant
 25 Et à canthis. hic autem cupiebat ingredi turbam
 Virilem, perrumpereq; adsiliens. tumultum autem
 Immisit malum Danais: parum. a. cedebat ab hasta.
 Sed is aliorum obibat ordines Virorum
 Hastaq; enseq; magnisq; saxis:
 30 Aiakis autem Vitabat pugnam Telamonida.
 Iupiter autem pater Aiaci altijugus metum incussit:
 Stetit. & attonitus: in tergū. a. reiecit scut. 7 boū pellib. con-
 Expauit. a. circumspiciens in turbā seræ similis, (stans.
 Conuertendo-se respectans paululū genu ante alterū genu
 35 Sicut. a. fuluum leonem boum a stabulo (alternans.
 Abigunt canesq; & Viri rustici,
 Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem accipere,

Aiakis fuga.

Tota

Πάννυχτοι ἐχρήσσοντες, ὃ ὅ κρειῶν ἐρατίζων
 Ἰσύει· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι αἴατοισι θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
 Κατόμενά τε δευαί, τὰς τε τρεῖς ἐοσύνεός τ' ὦρ.
 Ἡὼθεν δ' ἀπὸ νότφιν ἐβη τεπινότι θυμῷ.
 Ως αἴας τότ' ἀπὸ τρώων τεπνημένῳ ἦτορ
 Ἡε πολλ' ἀέκων· πρὶν γὰρ δῖε νηισὶν ἀχαιῶν.
 Ως δ' ἔτ' ὄνθ' παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο πυλῆδας
 Νωθῆς, ὃ δὴ πολλὰ πρὶν ῥόπαλ' ἀμφοῖς ἐάγει,
 Κεῖρε τ' εἰσελθὼν βαθυλήϊον· οἳ δέ τε πυλῆδες
 Τύπποισιν ῥοπάλοισι, βίη * δέ τι νηπιή αὐτῇ,
 Σπρυδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς.
 Ως τότ' ἐπειτ' αἶαντα μέγα τελαμώνιον ἦδον
 Τρώες ὑπὲρ θυμοῖσι τηλέκλειτοί τ' ὀπίκουροι
 Νύωντες ξυστοῖσι * μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο δοῦρι δ' ἀλκῆς,
 Αὖτις ὑπὸ σρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἰσχυρῶν, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φάλαγγιν,
 Πάντας ὅσους ἐργεδοῖς ὅπλ' ἠὲ νῆας ὀδεύειν.
 Αὐτὸς ὅσους τρώων καὶ ἀχαιῶν θυνε μεσηγυ
 Ἰσόμενθ'· τὰ δὲ δεῦρα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν σάκει· μέγα λω πάλῃ ὄρμενα πρὸς ἄσπετον,
 Πολλὰ ὅσους μεσηγυ, παρ' ὅσους χροῖα λακὸν ἐπυρρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαυόμενα χροῖος ἄσπετον.
 Τὸν δ' ὡς οὕτως ἐνόησ'· δαίμονθ' ἀγλαὸς ἦδον
 Εὐρύπυλθ' πυκινῶσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στῆθεα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλε φασγάνῳ ἀπὸ σάονα ποιμένα λαῶν
 Ἡ παρ' ὑπὸ πρὸς πύλων, εἴδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Εὐρύπυλθ' δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Τὸν δ' ὡς οὕτως ἐνόησεν ἀλέξανδρ'· θεοειδὴς
 Τέχε' ἀπινύμενον ἀπὸ σάονθ', αὐτίκα τόξον
 Εἴλκεν ἐπ' ἄρ' ἐπύλω, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷς ὦ
 Δεξιόν· ἐκλάσθη ὅσους δὲ βάρυνε ὅσους μηρὸν.
 Αἶψ' δ' ἐπάρων εἰς ἔδνθ' ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἡὼςεν ὅσους διαπύσιον δαναοῖσι γελωνῶς,
 Ω φίλοι ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες.

ΣΤΗΤ

Tota nocte vigilantes hic autem carniū cupidus
 Recta irruit, sed nihil proficit frequentia enim iacula
 Contra feruntur audacibus à manibus,
 Incensaq; faces quas horret violentus quamvis:
 5 Manè autem seorsum discedit mæsto animo:
 Sic Ajax tum à Trojanis tristis corde
 Abijt admodum inuitus: timebat. n. de nauib. Achiuorum.
 Sicut. a. quū asinus in aruū profectus vim intulit pueris
 Piger, circa quem iam multi fustes fracti sunt.
 10 Depascitq; ingressus altam segetem: pueri autem
 Verberant baculis: sis autem infirma ipsorum est,
 Vixq; expulerunt postquam saturatus est pabulo:
 Sicut tunc deinde Atacem magnum Telamonis filium
 Troiani magnanimi, & è longinquo conuocati auxiliarij
 15 Ferientes iaculis mediū scutum semper sequebantur.
 Ajax. a. modò quidem reuocabat impetuosas vires
 Retrò conuersus, & cohibebat phalanges
 Trojanorum equitum: modò. a. conuertebatur ad fugiendū.
 Omnes autem prohibebat celeres ad naues ire,
 20 Ipse vero Trojanorum & Achiuorum ruebat in medio
 Stans: at iacula fortibus à manibus,
 Alia quidem in scuto magno figebantur iacta antè:
 Multa. & et in medio priusquam corpus album attingerēt,
 In terra stabant, conantia corpore se-saturare.
 25 Hunc postquam igitur aduertit Euemonis illustris filius
 Eurypylus densis premi iaculis, (da.
 Stetit apud ipsum profectus, & iaculatus est hasta splendē
 Et percussit Phausiadem Apisaonem, pastorem populorum,
 Ad hepar subter præcordia, continuq; autem genua soluit.
 30 Eurypylus autem accurrit, & dempsit arma ab humeris.
 Hunc vero postquam sensit Alexander diuinus
 Arma auferentem, Apisaonis statim arcum
 Traxit in Eurypylum, & ipsum percussit in fæmore sagitta
 Dextro: fracta est. a. arundo: grauauit autem fæmur.
 35 Retrò autem sociorum ad agmen cessit mortem euitans.
 Exclamauit. a. ut exaudiri posset, Danais vociferans:
 O chari Argiuorum duces & principes,

Paris Eurypy-
 lū vulnerat.

Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμῶν
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἐφ' ἡμῖν
 Φέξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσιχέος· ἀλλὰ μάλ' αὖ τῶν
 Ἰσαῶν ἀμφοῖν αἴαντα μέγαν τελαμώνιον ἦόν.

Ὡς ἔφατ' ἄρ' ὑπὸ βεβλημένῳ· οἱ δ' ἔπειτα αὐτὸν
 Πλησίοι ἔσυσαν σάκε' ὅμοιοι κλίναντες,
 Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῷ δ' αἰτίῳ ἤλυθεν αἶας·
 Στῆ δ' ὅ μετισφραδείς, ἐπεὶ ἴκατο ἔδν' ἐταίρων.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον νηληϊάϊ Ἴωποι
 Ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Εἰσῆκει γὰρ ὅππῃ τρυμνὴ μεγακῆτεϊ νηϊ,
 Εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶν, τε δακρυόεσσαν.
 Αἶψα δ' ἐταῖρον ἔδν' πατροκλῆα προσέειπε,
 Φθεγγάμενός περ νηός· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας
 Εκμολεν ἴσος ἄρ' ἡ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·
 Τὸν πρὸς τὸν προσέειπε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
 Τί πῆ με κικλήσκεις Ἀχιλλεῦ, τί δέ σε χρεὼν εἰμίο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Δῖε μενοιτιάδῃ τῷ, μῶν κε χαρισμένε θυμῷ,
 Νῦν οἶω φεῖ γούνατ' ἐμὰ σῆσεσθαι ἀχαιῆς
 Λιωσμένοις· χρεὼν γὰρ ἰγάνετα ἐκ' ἐτ' ἀνεκτός.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε δῖ' φίλε νέστορ' ἔρειο,
 Ονπινα τῆτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 Ἦτοι μὲν τά γ' ὅππῃ μαχάονι πάντα ἔοικε
 Τῷ ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ' ἰδὼν ὄρματα φωτός·
 Ἴωποι γὰρ με παρήϊξαν, πρὸς ὧν μεμαῖαι.
 Ὡς φάτο· πάτροκλ' ὃ φίλῳ ἔπεπείδεθ' ἐταίρω·
 Βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῳ νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ὅππῃ χθόνα πουλυτότησαν·
 Ἴωποι δ' ἄρ' ὑμέδων θεράπων λυέτοιο γέροντος
 Εξ ὀχέων· οἱ δ' ἰδρῶν ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 Στάντε ποτὶ πνοιῶν παρὰ δῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ες κλισίῳ ἐλθόντες, ὅππῃ κλισμοῖσι κῆρτιζον.
 Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶν ἐϋπλόκαμος ἐκαμήδη,

Τῶν

State conuersi & arcete seuum diem

Aiaci, qui telis obruitur, neq; ipsum opinor

Euasurum ex bello tristi: quare Valde ex aduerso

State circum Aiacem magnum Telamonium filium.

5 Sic dixit Eurypylus Vulneratus: hi autem apud ipsum

Propinqui steterunt, scuta ad humeros inclinantes.

Hastasq; eleuantes: his autem obuius Venit Aiax.

Stetit. a. conuersus postquam Venit ad agmen sociorum.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.

10 Nestorem autem ex bello ferebant Neleiae equae

Sudantes, ducebant. a. Machaonem pastorem populorum.

Hunc. a. intuitus, cognouit pedibus Velox diuus Achilles:

Steterat enim in puppi super Valde capacem nauem.

Inspiciens laborem durum, insecutionemq; lachrymosam:

15 Mox vero socium suum Patroclum allocutus est,

Vocans e nauis: hic autem ex tentorio, et audiuit,

Prodiit similis Marti: mali autem ei fuit principium.

Hunc prior allocutus est Menæti fortis filius:

Cur me Vocas Achilles, quid autem tibi opus est me?

20 Hunc. a. mutua oratione allocutus est pedib. Velox Achilles.

Diuine Menætiade, meo charissime animo,

Nunc spero circa genua mea staturos Achaeos

Supplices, neccitas. n. Urget minimè tolerabilis.

Sed i nunc Patrocle, Ioui dilecte, Nestorem interroga,

25 Quemnam hunc ducit Vulneratum e praelio.

Certè quidē posterioribus-partib. Machaoni omnib. similis

Asclepiadae, sed non vidi oculos Viri:

(Videtur

Equi enim me praterierunt Vltimus properantes.

Sic dixit: Patroclus autem dilecto obediuit socio:

30 Cæpit autem currere ad tentoria & naues Achaeorum.

Hi. a. quando iam ad tentorium Neleidae peruenerunt:

Ipsi quidem descenderunt in terram multos pascentem:

Equos autem Eurymedon famulus soluit senis

E curribus: hi autem sudorem exsiccabant a tunicis

35 Stantes ad Ventum apud litus maris: sed deinde

In tentorium Venientes in sedilibus sederunt.

His autem preparabat potionem pulchricoma Hecamede,

bb ij

Achilles Machaonem vulneratum conspicatus, committit Patroclū ad sciscitandum.

Τὼ ἄρετ' ἐκ τενέδου γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 Θυγατέρ' ἀσπινόου μεγαλήτορος, ἡ δ' οἱ Ἀχαιοὶ
 Ἐξελον οὐδέκα βουλῇ ἀρίστῃ σθέν' Ἀπάντων·
 Ἡσφωὶν πρῶτον μὲν ὅππῃ περὶ ἦλε τράπεζαν
 Καλῶ, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Χάλκειον κάθον, ὅππῃ δὲ κρόμυον ποτ' ὄλον,
 Ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρ' δ' Ἀλφίτου ἱεροῦ Ἀκτίω.
 Παρ' ἧ δὲ πύς τε καὶ ἡλῆες, ὁ οἶκος δὲν ἦγ' ὁ γεραίος,
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕατα δ' αὐτῶ
 Τέσσαρ' ἔσαν, δδοιὰ ἧ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 Χρύσειαι νεμέζοντο, δύω δ' ἑσπέρην πυθμένεσσι ἦσαν.
 Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τράπεζης,
 Πλείον ἔόν· νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογήτῃ ἄειρεν.
 Ἐν τῷ ῥά σφι κύκλισε γυνὴ εἰκῆα θεῆσιν,
 Οἶνω περμυνείῳ, ὅππῃ δ' Ἀγχιον κνήτυρον
 Κνήσι χαλκείῳ, ὅππῃ δ' Ἀλφίτα λαῶν πάλλωνε.
 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν ἐπεὶ ῥ' ὥπλισε κυκλιῶ.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔπινοντ' ἀφ' ἑτέρῳ πολυκαλῆα δῖψαν,
 Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλοισι ἐνέποντες·
 Πάτροκλος δ' ἠδύρησιν ἐφίσατο, ἰσότητος φῶς.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ,
 Ἐς δ' ἄγε χεῖρὸς ἑλὼν, κτ' ἡ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνείνετο, εἰπέ τε μῦθον,
 Οὐχέδ' ἐσὶ γεραίε διότρεφες, οὐδέ με πείσας.
 Αἰδοῖτο, νεμεσητός, ὁ με περὶ ἦκε πυθέσθαι
 Οὔπνα τέ τοι ἄγχι βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Γινώσκω, ὅσῳ ἧ μάχονα ποιμένα λαῶν.
 Νῦν ἧ ἔπος ἑρέων, πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλλῆϊ.
 Εὖ ἧ σὺ οἶδα γεραίε διότρεφες, οἷοι σκῆπτρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀνείπον αἰπόλοιο.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερῶν ἰσότητος νέστωρ,
 Τίπτετ' ἄρ' ὦ δ' Ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται ἦας Ἀχαιῶν,
 Οὔτοι δὲ βελέεσσι βεβλήαται; * ἐδέ τοι οἶδε
 Πένθετος ὄσων ὄρωρε κτ' ἑσπέρην; οἷοι δ' αἰετοὶ
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐκ ἔμενοι τε.
 Βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.
 Οὐτάσθαι δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἦ δ' Ἀγαμέμνων.
 Βέβληται

20. οὐδέ τε

Quam accepit ē Tenedo senex, quando evertit Achilles,
 Filiam Arsinoi magnanimi, quam et Achius
 Elegerant, quoniam consilio præstabat omnes.
 Quæ ipsis primum quidem apposuit mensam (per eam
 Pulchram, pedes ex cyano-metallo-habentem, politā: at su-
 Aeream lancem: in superq₃ cepam, potioni obsonium,
 Atq₃ mel recens: iuxtaq₃ farine-sacræ fructum (i. panem)
 Iuxta etiam poculum perpulchrū, quod domo tulerat senex,
 Aureis clavis transfixum: anse autem ipsius

Quatuor erant: binæ autem columbæ circum quamlibet
 Auræ pascebant: duo autem subter pedes erant.
 Alius quidem laborans submovisset à mensa
 Plenum existens: Nestor. a. senex sine labore tollebat.
 In hoc ipsis potionem-confecit mulier similis deabus
 Ex Vino Pramnio, & super vinum caprinum rasit caseum
 Cultro areo: adhuc Verò farinas albas inpersit.
 Bibere autem iussit postquam preparavit potionem:
 Hi. a. postquam bibentes, exemerunt multum aridā sitim,
 Sermonibus delectabantur inter se colloquentes.

Patroclus autem foribus astitit diutius Vir.
 Hunc Verò intuitus senex, à sede surrexit splendida:
 Introq₃ duxit manu prehensum, & sedere iussit.
 Patroclus. a. ex altera-parte renuebat, dixitq₃ Verbum:
 Non sessio est senex nobilis, neq₃ mihi persuadebis.

Reuerendus, iracundus est qui me misit sciscitari,
 Quemnam huc ducas Vulneratum: sed & ipse
 Cognosco: Videoq₃ Machaonem pastorem populorum.
 Nunc. a. Verbum dicens, rursus nuncius ibo Achilli.
 Benè Verò tu scis senex diuine, qualis ille

Morosus Vir, cito & in fontem culpauerit.
 Huic. a. respondit deinde Gerenius eques Nestor.
 Curnam Verò sic Achilles miseratur filios Achiuorum,
 Quotquot iam telis Vulnerati sunt? ac nescit
 Luctus quantū excitatū sit per exercitum? nam fortissimè
 In nauibus iacent percussè Vulneratiq₃. (quiq₃
 Lesus est enim Tydides fortis Diomedes,
 Vulneratus est & Vlysses hasta-inclytus, & Agamemnon:

Patrocli cum
 Nestore collo-
 quium.

Βέβληται δὲ καὶ Διρύπυλ' ἔχ' ἡμῶν δῖος ἦ.
 Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 Ἰὼ ἀπὸ νειρῆος βεβλημένον. αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Εὐλὸς ἐὼν δαναῶν' οὐ κήδετα, ἐδ' ἐλεαίρει.
 Ἡ μένει εἰσόκε δὴ νῆες ἴσται ἄλκι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊόιο θέρωνται,
 Αὐτοί τε κλεινώμην' ὀπιχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 Εὐδ' οἷα παρ' ἔσκειν ἐνὶ γναμπίοσι μέλεσσι.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 Ὡς ὁπότε ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 Ἀμφὶ βοηλασίῳ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον ἰτυμονῆα
 Εὐλὸν ὑπειροχέδω, ὅς ἐν ἡλιδι ναετάρσκει,
 Ρύσι' ἐλαυνόμεν' ἔσκειν ἐνὶ γναμπίοσι μέλεσσι.
 Εὐλὸν ἐν πρῶτοις ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
 Καδ' ἐπεσεν, λαοὶ δ' ὅτε δειτρεσαν ἀγροῖωται.
 Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσασα ἡλιδά πολλῶν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλαι, τόσα πώεα οἴων,
 Τόσα συῶν συβόσια, τίς ἀπόλεια πλατὲ ἀλγῶν.
 Ἰσποῖς δ' ἔξασας ἐκπτόν καὶ πεντήκοντα,
 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑψήσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα πύλον νηληϊὸν εἴσω
 Εὐνύχοι περὶ ἄστυ· γεγῆθει δ' ὀφρένα νηλεύς,
 Οὐδ' ἐμὲ μὲν τύχε πολλὰ νέω πολέμονδε κλονέει.
 Κήρυκες δ' ἐλίζαινον ἡμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 Τοὺς ἱμεν οἷσι χρεῖ' ὀφείλετ' ἐν ἡλιδι δῖη.
 Οἱ δ' ὅσσοι συλαχρόμενοι πυλίων ἡγήτορες ἀνδρες
 Δαίτρεδον, πολέσιν γὰρ ἐπειοὶ χρεῖ' ὀφειλον.
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεικωμένοι ἐν πύλῳ ἦμεν.
 Ελθὼν γὰρ ῥ' ἐκείκωτε βίη ἡρακληεῖη,
 Τῶν περὶ τέρων ἐτέων, ἔχ' ἡμῶν δ' ὅσοι ἄριστοι.
 Δώδεκα γὰρ νηληϊῶν ἀμύμονες ἕβες ἦμεν,
 Τῶν οἱ ἔλπιόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο,
 Ταῦθ' ὑπερθεσύνοντες ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβείζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλλω τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἴων
 Εἴλετο κρινάμεν' ἔπειοι τειχεόσι, ἡδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ τὰ χρεῖ' ὀφείλετ' ἐν ἡλιδι δῖη,

Τέσσαρες

Itus est autem & Eurypylus in fœmore sagitta.
Hunc autem alium ego modo adduxi ex bello
Sagitta a nervo (emissa) percussus, sed Achilles
Strenuus existens Danaos non curat neq; miseratur.

5 An expectat, donec iam naues veloces prope mare
Arguis inuitis igne seuo (v. hostili) comburantur.
Ipsi q; interficiamur ordine. Unus post aliū? non.n. mea vis
Est, qualis antea fuit in agilibus membris.

Vtinam sic atate florere, robur vero mihi firmum esset,
10 Sicut quando Elidensibus & nobis contentio accidit
Pro abactione boum, quando ego interfeci Itymoneum
Fortem Hipyrochidem qui in Elide habitabat,
Pignora abigens: hic vero auxilians suis bobus,
Vulneratus est inter primos mea a manu iaculo.

15 Et cecidit: populi vero circum-trepidi aufugerunt agrestes.
Prædam autem ex campo abegimus valde multam,
Quinquaginta boum armenta, totidem greges ouium:
Tot suum greges, tot greges amplos caprarum:
Equas autem flauas centum et quinquaginta,

20 Omnes fœminas, multis autem pulli suberant:
Et hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra
Nocturni ad ciuitatem, latabatur autem animo Neleus.
Eo q; mihi contigissent multa iuueni ad-militiam profecto.
Præcones. a. edixerunt simul ac aurora oriretur

25 Illos accedere, quib. debitum debebatur in Elide generosa.
At congregati Pylorum principes viri
Diuidebant prædam: multis enim Epei debitum debebant:
Adeo nos pauci malis- affecti in Pylo eramus.
Veniens enim afflixerat vis Herculeæ

30 Prioribus annis: interfecti sunt autem quiq; optimi.
Duodecim enim Nelei egregij filij eramus,
Ex his solus relictus sum: alij autem omnes perierunt.
Ob hæc superbientes Epei loricati
Nos iniuria afficientes iniqua moliebantur:

35 Senex autem armentumq; boum & gregem magnū ouium
Exemit deligens trecentas, & pastores:
Etenim huic debitum ingens debebatur in Elide nobili,

Nestor sua an-
tiqua facino-
ra commemo-
rat.

Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἴστωποι αὐτοῖσιν ὄχεσθιν
 Ελθόντες μετ' ἀεθλα. πρὶν τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 Θάσσεναι. τοὺς δ' ὅσσοι ἀναξάνδρων αὐγείας
 Κάχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἴστων.
 Τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένῳ ἠδὲ καὶ ἔργων,
 Εξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 Δαιτράειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενῳ κίοι ἴσθης.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔχουσι δειπόμεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 Ερδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
 Ἠλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἴστωποι
 Πασυδίη. μὲν δέ σφι μολίονε θωρήσσοντο,
 Παῖδι' ἐτ' ἐόντ', ἔπρω μάλα εἶδότε θούριδ' ἑλκῆς.
 Εἰσι δέ τις θρυόεσσα πόλις ἀλπίεα κολώνη,
 Τηλοῦ ἐπ' ἀλφειῷ, νεάτη πύλου ἤμαθ' ἔδεντ' ἑ.
 Τὴν ἀμφεσφράττωντο διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε παῖ πεδίον μετεκίανον, ἄμμι γ' ἀδύμῃ
 Ἀγέλῃ ἤλθε θέουσ' ἀπ' ὀλύμπου θωρήσασθαι
 Εὐνυχος, ἔδ' ἀέχοντα πύλον χτ' ἰλῶν ἀχειρεν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἔσπεμνοις πολεμίζειν· οὐδέ με νηλεὺς
 Εἶα θωρήσασθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἴστωπος.
 Οὐ γὰρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἴστωπεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 Καὶ πεζὸς ὤρεων, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος ἀδύμῃ.
 Εἰσι δέ τις ποταμὸς μινυήϊ ἑῖς ἄλλα βάλλων,
 Εἰργύθεν ἀρλώνης, ὅθι μέναμεν ἠὲ δῖαν
 Ἰσσην πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
 Εὐθεν πασυδίη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Ενδιόι ἰκόμεθ' ἱερὸν ῥόον ἀλφειοῖο·
 Ενθα διτ' ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερᾷ χαλᾷ,
 Ταῦρον δ' ἀλφειῷ, ταῦρον ὃ ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ ἀδυμαίη γλαυκῶπιδι βουὴ ἀγελαίῳ.
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεθα χτ' σφατὸν ἐν τελέεσσι·
 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἔχαστος
 Ἀμφὶ ῥοῦς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι ἐπειοί
 Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπρεσθύνειν μεμαῶτες.
 Ἀλλὰ σφιν πρεσβύροιτε φάνη μέγα ἔργον ἄρῃ ἑ.
 Εὐτε γ' ἠέλιος φάειδων ὑπερέχευε γαίης,

x. Ενθα πιν-
 συδίη

Συμφερό.

- Quatuor præmij feri equi cum ipsis curribus.
 Venientes ad certamina: pro tripode enim erant
 Cursuri: hos vero illic rex virorum Augeas
 Detinuit, aurigam autem dimisit tristem equorum causa,
 5 Ob hac senex dicta iratus ac etiam facta,
 Exemit admodum multa: alia autem in populum dedit
 Diuidere, ne quis sua defraudatus irer equali-portione.
 Nos quidem hac singula administrabamus circaq; urbem
 Faciebamus sacra dijs: hi autem tertio die omnes
 10 Venerunt simul & ipsi multi & unica-singula equi,
 Cateruatim, cumq; ipsis Moliones duo armabantur
 Pueri adhuc existentes, nondum valde periti strenui roboris.
 Est autem quadam Thryoëssa ciuitas, alius tumulus:
 Longe ad Alpheum, extrema Pylæ arenosi:
 15 Hanc obsidebant expugnare cupientes,
 Sed quando omnes campos transierant, nobis Minerva
 Nuncia venit, delapsa ab Olympo, ut armaremur,
 Nocturna, neq; inuitum per Pylum populum congregauit.
 Sed valde paratos ad bellandum: neq; me Neleus
 20 Sinebat armari. abscondit autem mihi equos:
 Nondum enim me existimabat scire bellica opera.
 Sed & sic inter equites lucebam nostros: (Minerva.
 Quamuis pedes existens, quia sic me ducebat ad pugnam
 Est autem quidam fluuius Minyeius in mare currens,
 25 Prope Arenam, ubi expectauimus auroram diuinam
 Equites Pyliorum, & confluxerunt agmina peditum:
 Inde omnibus-copijs cum armis armati,
 Meridiani peruenimus ad sacrum fluxum Alpei:
 Ibi Iouis quum fecissemus potenti sacra pulchra,
 30 Taurumq; Alpheo, taurumq; Neptuno,
 Sed Minervæ glaucos oculos-habenti iuuentam gregalem:
 Cœnam deinde sumpsimus per exercitum in ordinibus.
 Et cubuimus armis suis quisq;
 Circum fluenta fluuij: sed magnanimi Epeij
 35 Circumstabant, ciuitatem euertere parati.
 Sed ipsis ante apparuit magnum opus Maris.
 Quando enim sol lucidus extulit-caput-supra terram,
 bb 6

Συμφερόμεθα μάχη δι' τ' ἀρχόμενοι καὶ ἀθλήη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἀνδρα, κόμισα δ' ἢ μώνυχας ἵππους,
 Μέλιον αἰχμητῶν γαμβρὸς δ' ἰὼ ἀνγείας,
 Πρεσβυτάτῳ δ' οὐρατὴρ εἶχε ξανθὴν ἀγαμήδω,
 Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει δρεῖα χθών.
 Τὸν μὲν ἐγὼ περσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουεῖ.
 Εἶπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 Σπῶν ῥα μὲν περμάχοισιν· αὐτὰρ μεγάθυμοι ἐπειοί
 Εἰσεσαν ἀλλυδὶς ἄλλῃ, ἐπεὶ ἴδον ἀνδρα πεσόντα
 Ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀφισεύσκει μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκασον
 Φῶτες ὁδὰς ἔλον ἔδρας, ἐμῶ ὑπὸ δουεὶ θαμέντες.
 Καί νύ κεν ἀκτοεῖωνε μολίονε παῖδ' ἀλάπαξαι
 Εἰ μὴ σφωε πατὴρ ἄρυκρείων ἐνοσίχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥξει πολλῇ.
 Ἐνθα ζεὺς πυλίοισι μέγα κράτος ἐγλύαλιξε·
 Τόφρα γ' οὐκ ἐπόμεθα δι' ἀσπίδ' ἢ πεδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτὰς, ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 Οὐρ' ὅπῃ βουπερσίου πολυπύρου βήσαμεν ἵπποις,
 Πέτρης τ' ὠλενίης καὶ * ἀλησίου, ἐνθα κολώνη
 Κέκληται· ὅθεν οὐκ ἀπέτρεπε λαὸν ἀθλήη.
 Ἐνθ' ἀνδρας κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Ἀψὲς βεπερσίου, πύλον δ' ἔχον ὠκείας ἵπποις.
 Πάντες δ' ἀχετέωντο θεῶν δι' ἡνέσοι τ' ἀνδρῶν.
 Ως ἔον, εἴ ποτ' ἐλυγέμετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Οἶθ' τῆς ἀρετῆς ἐπονθήσεται· ἥ τέ μιν οἶω
 Πολλὰ μετακλάσσειναι ἐπεὶ κ' ἐπὶ λαὸς ὀλήται.
 Ω πέπον, ἥ μὲν σοὶ γε μενοίπει ὦδ' ἐπέτελλεν
 Ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐμφθίης ἀγαμῖνονι πέμπε·
 Νῶϊ δέ τ' ἐνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ἄς ἐπέτελλε·
 Πηληϊθ' δ' ἰκόμεθα δόμοις ἐδναετόντας,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' ἀχαιῖδα πολυβότειραν.
 Ἐνθα δ' ἐπειθ' ἤρωα μενοίπον ἔυρομεν ἐνδον,
 Ἠδέ σε, παρ' δ' ἀχλὴα γέρον δ' ἱππλότα πηλεὺς

Πίονα

22. ἀλεισία,

Congrediebamur pugna Ioui supplicantes, & Minerva
Sed quando iam inter Pyllos & Epeios esset certamen,
Primus ego occidi Virum (abstuli vero unguulos equos)
Mulum bellatorem: gener autem erat Augea:

5 Maximam-natu. a. filiam habebat flauam Agamedam,
Quae tot pharmaca sciebat, quot alit lata terra.
Hunc quidem ego accedentem percussi erata hasta:
Cecidit autem in pulueres: ego autem in currum insiliens
Steti inter propugnatores: sed magnanimi Epei
10 Territi-fugerunt, alius aliorum, & viderunt Virum lapsum
Ductorem equitum, qui praestans erat in pugnando.
At ego incurri atra procella similis,
Quinquaginta accepi currus, duo vero circa quemq;
Viri mordicus prehenderunt terram, mea hasta interfecti.

15 Et sane Actoriones Moliones pueros interfecissem,
Nisi ipsos pater late-dominans Neptunus
E bello seruasset, cooperiens nebula multa.
Tum Iupiter Pylis magnam Victoriam praeiuit.
Tantisper enim insequeremur per late patentem campum,

20 Interficientesq; ipsos, armaq; pulchra colligentes,
Donec in Buprasium frugum-ferax egimus equos,
Petramq; Oleniam & Alesium (qui locus (v. tunc) Colone
Vocatus est) Unde rursum conuertit exercitum Minerva.
Ibi Virum interficiens extremum reliquit, sed Achivi

25 Retro a Buprasio, Pylum versus impellebant Veloces equos.
Omnes. a. gratias agebant ex dijs Ioui. Nestoriq; ex homini
Talis fui si quando eram inter viros: sed Achilles (bus.
Solutus sua virtute fruatur, certe ipsum pato
Multum post deploraturum ubi exercitus perierit.

30 O amice, sane quidem tibi Menaeus sic praecepit
Die illo, quando te ex Pithia Agamemnoni misit.
Nos autem intus existentes ego & diuinus Vlysses,
Omnia facile in adibus audiebamus sicut praecebat.
Pilei autem venimus ad domos bene habitatas,

35 Exercitum congregantes per Achaidem fecundam.
Illic vero deinde heroem Menaeum inuenimus intus:
Atq; te, iuxta & Achillem: senexq; equitator Pileus

Pinguis

Πίονα μυελ' ἔκχε βοὸς διτ' τερπικερύνω,
 Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δ' ἄρ' ἑρυσσιον ἄλειπον,
 Σπένδων αἰδομαι οἶνον ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσι.
 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Στῆμεν ἐνὶ παρθύροισι. ταφὼν δ' ἀγόρευεν ἀχιλλεύς·
 Ες δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλὼν, κτ' δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 Ξείνιά τ' ἐδ' παρέθηκεν ἄτε ξείνοισι θέμισ ἐστίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύθ' ἠδὲ ποτήιθ',
 Ηρχον ἐγὼ μύθοιο, κελύων ὕμν' ἄμ' ἔπεδν.
 Σφῶ δ' ἄμ' ἢ θέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρων ἐπέτειλ' ἀχιλλῆϊ
 Αἶεν ἀφισεύειν, καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε μενοίπιθ' ἄκτορθ' υἱός,
 Τέκνον ἐμόν, θυεῖ μὲν ὑπερτέρος ἔστιν ἀχιλλεύς,
 Πρεσβύτερθ' ὃ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
 Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δ' ἔπεισεν εἰς ἀγαθὸν ἄνθρωπος.
 Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι ἄλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
 Ταῦτ' εἴποις ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, ἅκε πίθηται
 Τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν δρίναίς,
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰ φασίς ἔστιν ἐταίρου.
 Εἰ δὲ πνα φρεσὶν ἦσι θεοπαροπίῳ ἀλαείνει,
 Καὶ πινά οἱ παρ' ἑλῶδς ἐπέφραδε πότνια μήτις,
 Ἀλλὰ σέ τ' ἄνθρωπος ἔπεισεν· ἄμα δ' ἄλλ' ἄλ' ἔπεισεν
 Μυρμιδόνων, ἅ κέν τι φόως δαναοῖσι γῆνησι.
 Καί τοι τὰ χεῖρα καλὰ δότω πολέμονδε φέρεσθαι,
 Αἰκέσθαι τ' ἴσχοντες ὑπὸ χωνταί πολέμοιο
 Τρώες, ἀνὰ πνέσσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνὰ πνέσσωσι πολέμοιο·
 Ρῆα δὲ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας οὕτῃ
 Ωσαυτε παρὰ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ως φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρειναι·
 Βῆ δ' ὅθ' ἔειν παρὰ νῆας ἐπ' αἰακίδῳ ἀχιλλῆα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κτ' νῆας ὀδυσαῖτο δαίμοιο
 Ἰξε θέων πάρος κλ' ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμισ τε
 ἦεν, τῇ δὴ καὶ σφι θέων ἐτετεύχαστο βωμοί·
 Εὐθαοὶ δ' ἄρ' ὕπν' ἔβλην ἄντιβόλησε

Διογηνῆς

Pingua fœmora adolebat bouis Ioui gaudenti-fulmine,
 Aula in septo: tenebat autem aureum cyathum,
 Libans nigrum Vinum super ardentia sacra.
 Vos quidem bouis apparebatis carnes: nos Vero tum
 Stetimus in Vestibulo: perculsus autem surrexit Achilles:
 Introq; duxit manu prehensens, atq; considerare iussit,
 Hospitaliaq; bene apposuit, quæ hospitib. apponere fas est.
 Sed postquam saturati fuimus cibo, & potu,
 Ordiebar ego sermonem, hortans Vos simul sequi:
 Vos. a. libenter volebatis: hi Vero ambo multa praeceperunt:
 Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli,
 Semper bene rem gereret & eximius esset præ ceteris:
 Tibi Vero sic praecepit Menætiæ Actoris filius:
 Fili mi, stirpe quidem superior est Achilles,
 Maior natu Vero tu es: Viribus. a. hic multo præstantior
 At bene ei loquere prudens consilium & admone,
 Et es impera: hic. a. parebit in eo saltē, q̃ bonū visum fuerit,
 Sic praecepit senex: tu autem oblitus es: sed saltem nunc
 Hac dicas Achilli bellicoso, si forte pareat.
 Quis Vero scit, si ei fauente deo, animum commoueris
 Admonens? Bona autem admonitio est amici.
 Si autem aliquod mentibus suis oraculum vitat,
 Et aliquod ei à Ioue retulit Veneranda mater,
 Saltem te mittat: simul & reliquæ copia sequantur
 Myrmidonum, si forte aliqua salus Danais fias:
 Et tibi arma decora det ad pugnam gestare,
 Si forte te huic assimulantes abstineant à bello
 Troiani: respirent autem bellicosi filij Achiuorum
 Afflicti: modica autem respiratio belli.
 Facile autem integri defessos viros prælio
 Repuleritis ad ciuitatem à nauibus & tentorijs.
 Sic dixit: huic. a. animum in pectoribus commouit:
 Perrexit. a. currere ad naues ad Aeacidem Achillem,
 Sed quando iam ad naues Vlyssis diuini
 Peruenit currens Patroclus, ubi ipsis forumq; iudiciumq;
 Erat, qua parte etiam ipsis deorum extructæ erant aræ:
 Illic ei Eurypylus vulneratus obuiavit

Genero-

Διοχρύης δαιμονίδης χ' ἤ μιν ῥὸν δῖος ἔσθ',
 Στάζων ἐν πολέμου, χ' ἤ δὲ νότιο φέρον ἰδρῶς
 Ωμων καὶ κεφαλῆς, ὑπὸ δ' ἔλκετο ἀργαλέοιο
 Αἷμα μέλαν κελεύζε· νότιο γὰρ μέν' ἐμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε μενοιτίου ἀλκιμοῦ υἱός,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμεντο ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Α δειλοὶ δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Ως ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 Ἀσπιν ἐν τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς δῖρ' ὕπυλ' ἦρως,
 Ἡ ῥ' ἐπ' οὖν χήσοισι πελώριον ἔκτορ' ἀχαιοί,
 Ἡ ἤδη φθίσονται ὥτ' αὐτὲ δουεὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' ὕπυλτο πεπνυμέντο ἀντίον ἠΐδα,
 Οὐδέ τι διοχρῆς πατρόχλεις ἀλκας ἀχαιῶν
 Εἴσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαινῆσιν πεσέονται.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι παρ' αὐτῶν ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἔτάμενοί τε
 Χερσὶν ὑπὸ τρώων· τῷ δὲ δέντο ὄρνυται αἶέν.
 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσων ἄγων ὅπῃ νῆα μέλαιναν·
 Μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷσόν, ἀπ' αὐτῆ δ' αἷμα κελαινὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ. ὅπῃ δ' ἦπα φάρμακα πάσσε,
 Εσθλὰ, τάσε περὶ φασὶν ἀχιλλῆτο δεδιδάχθαι,
 Ον χείρων ἐδίδαξε διχαιότατος κεντάυρων.
 Ἰητροὶ μὲν γὰρ ποδαλείειτο ἠδὲ μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 Χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμοντο ἰητῆρτο,
 Κεῖσθε· ὁ δ' ἐν πεδίῳ τρώων μένει ὀξύ ἀρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μενοιτίου ἀλκιμος υἱός,
 Πῶς δ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν δῖρ' ὕπυλ' ἦρως;
 Ερχομαι ὄφρ' ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
 Ον νέστωρ ἐπέτελλε γερῷοιο, οὐρτο ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σέιο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἡ, καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 Ες κλισίῳ· θεράπων δὲ ἰδὼν ὥς ἔχευε βοείας.
 Ενθά μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τήμνε μαχαίρῃ
 Οξύ βέλτο περὶ πνεύκας· ἀπ' αὐτῆ δ' αἷμα κελαινὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ὅπῃ ὄριζαν βάλε πικρῷ,

Χερσὶ

Generosus Euamoniades, in fœmore sagitta,
Claudicans-rediens è bello.ac humidus defluebat sudor
Humeris & capite:eiq; Vulnere graui
Sanguis niger scaturiebat:mens tamen firma erat:

Eurypyl⁹ vul-
nerat⁹ occur-
rit medico.

5 Hunc autem intuitus miseratus est Menæti fortis filius,
Et lugens, Verbis Velocibus eum allocutus est:

Ah miseri Danaorum duces & principes,
Siccine eratis procul ab amicis & patria terra
Satiaturi in Troia Veloces canes alba pinguedine?

10 Sed age, mihi hoc dic nobilis Eurypyle Heros,
An ne adhuc sustinebunt immanem Hectorem Achivi
An iam conficientur ab ipso hasta interfecti?

Huic Verò rursus Eurypylus prudens respondit:
Non amplius diuine Patrocle, defensio Achiuorum

15 Erit, sed in naues nigras incumbent.

Illi enim iam omnes quotquot antè erant fortissimi,
In nauib. iacent percussi (eminus) Vulneratiq; (cominus)
Amanibus Troianorum. horum. a. robur augetur semper:
Sed me quidem tu serua ducens ad nauem nigram:

20 E fœmore. a. excinde sagittam: ab ipso. a. sanguinem nigrum
Ablue aqua tepida: & lenia medicamenta insperge,
Bona: quæ te aiunt ab Achille doctum esse,
Quem Chiron docuit iustissimus centaurorum.
Medici enim Podalirius & Machaon:

25 Hunc quidem in tentorijs puto Vulnus habentem,
Indigentem & ipsum inculpato (i. perito) medico,
Iacere: alter. a. in campo Troianorū sustinet acerbā pugna.

Hunc. a. rursus allocutus est Menæti robustus filius:
Quomodo erunt hæc opera? quid agemus Eurypyle heros?

30 Eo ut Achilli bellicoso sermonem dicam,

Quem Nestor præcepit Gerentius, custos Achiuorum:
Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum. (rum

Dixit, & sub pectore prehensum ducebat pastore populo-
Ad tentorium: famulus. a. conspicatus, substravit pelles. bo-

35 Ibi ipso extenso, è fœmore excidit cultro (uinæ.
Acutum relum acerbum: ab ipso. a. sanguinem atrum
Abluit aqua tepida: & radicem imposuit amaram,
Manibus

Patroclus Eu-
rpyli vulnus
curat.

Χερσὶ διατρίψας, ὁδωήφατον, ἢ οἱ ἀπάσας
 Ἐχ' ὁδωύας. τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Μ.

Ραψωδίας ὑπὸ δευτείας.

ΑΠΟΒΑΝΤΕΣ οἱ τρώες πῶν ἵππων, ἀφ' αἰνέουσι τὴν
 ταίφρον, καὶ τοὶ ἀπασὶς αὐτοῖς φανέντος οἰωνῶ· καὶ εἰς πέν-
 τε τίξεις διαγρεθέντες, πρὸς δ' ἄλλους τὰ τέχνη τῶν ἑλλήνων· ἔν-
 θη σαρκηδῶν ἐπαλξίν κρηταπῶ, ἑκτὼς ἢ λίθῳ βαλὼν πᾶς 10
 πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες τρώες.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Μ. ΡΑ-

ψωδία.

Μῦν ἡ μάχη πρὸς τείχεσσι. ὁ δ' ἐκτορε φαίδιμος ἑκτὼς. 15

Σὸ μὲν ἐν κλισίῃσι μενοιτίου ἄλκιμος ἦ-
 δος

Ἰάτ' εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμά-
 χοντο 20

Ἀργεῖοι καὶ τρώες ὁμιλαδὸν, οὐδ' ἄρ' ἐμελ-
 (16)

Τάφρος ἐπὶ γήσειν δαναῶν καὶ τείχεος ὑπὸρθεν
 Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπὸν· ἀμφὶ δ' τάφρον
 Ἠλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
 Οφρα σφὶν νῆας τε δοᾶς καὶ ληϊδα πολλὰν 25
 Εντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 Ἀθανάτων, τῷ καὶ ἔτι πολὺν χρόνον ἐμπεδονῆεν.
 Οφρα μὲν ἑκτὼς ζῶς ἔειν, καὶ μὲν ἀχιλλεύς,
 Καὶ τριάμοιο ἀνακτος ὑπὸρθης πόλις ἔπλε, 30
 Τόφρα δ' καὶ μέγα τείχος ἀχαιῶν ἐμπεδονῆεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μὲν τρώων δάνον ὄσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δ' τριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνισμῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐβησαν,
 Δὴ τότε μητιόωντο ποσειδάων καὶ ὑπόλων 35
 Τείχος ἀμαλδυνᾶν, ποταμῷ μὲν εἰσαγαγόντες
 Οἰσι ἀπ' ἰδαίων ὀρέων ἀλαδε πρὸς ῥέοισι,

Ρῆσος

*Manibus contritam, mitigatoriam quæ ei cunctos
Sedauit dolores. Vultus quæ siccatus est, cessauit. a. sanguis.*

I L I A D I S H O M E R I, A V T X I I. C O M-
positionis argumentum.

D E S C E N D E N T E S Troiani ab equis, transeunt fossam, quâuis infauista ipsis visa aue: & in quinque ordines diuisi, adoriuntur murum Græcorum. Ibi Sarpedon propugnaculum demolitur: Hector autem saxo effractis portis, conscendit naues, & cæteri cum eo omnes Troiani.

I L I A D I S H O M E R I X I I. C O M-
positio:

M. autem pugna ad murum irrupitque clarus Hector.

IC quidem in tentorijs Menæti fortis filius

Curabat Eurypylum vulneratum: hi vero pugnabant

(tura erat Argiui & Troiani cateruatim, neque certe fu De muro Græcorum.

Fossa amplius arcere Danaorum: & murus supra

Latus: quem fecerant ante naues: circum autem fossam

Effoderant, neque diis dederant inclytas hecatombas,

25 Ut ipsis nauesque veloces, & prædam multam

Intus continens custodirent. Diis. a. inuitis extructus erat

Immortalibus. quo circa et non ad multum tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector viuus erat, et irascebatur Achil-

Et Priami regis incolumis ciuitas erat: (les,

30 Tandiu & magnus murus Achiuorum integer erat.

At postquam Troianorum mortui sunt quique optimi:

Multique Argiuorum, hi quidem domiti sunt, illi. a. relictæ,

Euersa est autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui autem in nauibus dilectam ad patriam abierunt:

35 Iam tunc consultabant Neptunius & Apollo

Murum euertere, flumiuorum violentiam inducentes,

Quicumque ab Idaeis montibus in mare profluunt,

Ρῆσός δ' ἐπὶ ἀπορός τε, κέρησός τε, ῥόδιός τε,
 Γερυνικός τε, καὶ αἰσηπός, διός τε σκάμανδρός,
 Καὶ σιμόεις, ὃ δι' πολλὰ βοάρεα καὶ τρυφάλαια
 Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γυῖον ἀνδρῶν.
 Τῶν πάντων ὁμόσε σόματ' ἔτραπε φοῖβος ἀπόλων,
 Εὐνή μιν δ' ἐς τείχος ἵει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 Σωεγέες, ὃ φράκε θάσσον ἀλίπποα τείχεα θείη.
 Αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 Ηγήτ'· ἐν δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπει
 Φιτρῶν καὶ λαῶν, τὰ θέσαν μοχέοντες ἀχαιοί.
 Λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον ἐλλήσποντον.
 Αὐτὸς δ' ἠϊόνα μέγαλιν φαρμάδοισι κάλυψε,
 Τείχος ἀμαλδυνίας ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 Καὶ ῥόον, ἥ τ' ὅρ' ὀρέσθην ἱερὴ καλλιῤῥοον ὕδωρ.
 Ως ἄρ' ἐμελλον ὅππῃ ποσειδάων καὶ ἀπόλων
 Θησέμεναι τέ τε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδῆφ
 Τείχος ἐὺ δμητον, καὶ ἀχιζέ δούρατα πύργων
 Βαλλόμεν' ἀφγῆοι ἧ διὸς μάστιγι θαμνέντες,
 Νηυσὶν ὅτ' ἔγλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἱερνόνωντο,
 Εκτορεῖ δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρ φόβοιο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὥς ὀρέσθην ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 Ως δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρῶν τῆσι,
 Κάτρηι ἢ ἐλέων σφέρεται δένει βλεμεαίνων,
 Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἀπτιύαντες,
 Αντίοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζοισι θαμνείας
 Αἰχμὰς ἐν χειρῶν· τὸ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβέει, καὶ δὲ φοβεῖται· ἀγλμοεῖη δέ μιν ἔκτα.
 Ταρφέα τε σφερέται σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
 Οὔ ποτ' ἰδύσει, τῇ τ' εἴκοσι σίχας ἀνδρῶν.
 Ως ἔκτωρ ἀν' ὁμιλον ἰὼν εἰλίσσει δ' ἐταίρους
 Τάφρον ἐποτρυνῶν διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἴσποι
 Τόλμων ὠκύποδες· μάλα ἧ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Χείλει ἐφεσάότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσκετο τάφρος
 Εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερδούρειν χερδὸν, οὐτε φηῖσαι
 Ρηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπιρρεφές περὶ πᾶσαν
 Ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 Οὔρεσιν ἡγήρει, τὸς ἔστασαν ἦες ἀχαιῶν

28. ἰθύσει,
 28. εἰλίσσει

Rhesusq³, Heptaporusq³, Carefusq³, Rhodiusq³,
Grenicusq³, & Aesepus, diuinusq³, Scamander,
Et Simois, & multa scuta & galeæ

Deciderant in puluēres, & semideorum genus virorum:

5 Horum omnium simul ostia conuertit Phœbus Apollo:

Novem dies. a. in murum misit fluxum: pluebat. a. Iupiter

Continuò, ut citius in mari natantia mœnia efficeret.

Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præbat, & omnia fundamenta undis amouit

10 Stipitum & lapidum, quæ iecerant laborantes Achivi.

Plana autem fecit ad rapidum Hellespontum:

Rursus autem litus magnum arenis cooperuit

Muro subuerso, fluitosq³ vertit ut redirent

Per alueum, quæ antea demittebant pulchris fluam aquam.

15 Sic sanè erant in posterum Neptunus & Apollo

Facturi: tunc autem circa pugna clamorq³ exarserat

Murum benè edificatum: crepabant autem ligna turrium

Percussa. Argivi autem Iouis flagello domiti,

Naves ad concauas conclusi detinebantur,

20 Heclorem timentes fortem magistrū fugæ (v. incussores tim-

Sed hic, sicut prius pugnat similis turbini. (moris)

Veluti quando inter canes & viros venatores,

Aper siue leo versatur, fortitudine superbiens:

Hi autem instar-turris seipsos præparantes

25 Aduersi stant, & iaculantur crebra

Spicula de manibus: huius autem nunquam gloriosum cor

Pauet, neq³ terretur, audacia autem ipsum occidit:

Frequenterq³ vertitur cateruas virorum tentans:

Quaq³ irruerit, hæc cedunt cateruæ virorum:

30 Sic Hector per turbam profectus vertebatur, socios

Vallum adhortans transcendere, nec ipsi equi

Audebant veloces: Valde autem hinciebant in summo

Labro stantes: nam deterrebat fossa

Lata, neq³ ad transiliendum cominus, neq³ ad transcendendū

35 Facilis, præcipitia enim alta circa totam

Stabant stringq³: desuper autem palis

Acutis munita erat: quos statuerant filij Achiuorum

Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δῆτων ἀνδρῶν ἀλεωριῷ.

Ενθ' ἔκεν ῥέει Ἰωπὸς * ἐὺ τροχὸν ἄρμα πτείνων
Εσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.

Δὴ τότε πολυδάμας θρασυῦ ἔκτορα εἶπε ῥαῖας,

Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι τρώων ἀγροὶ ἦδ' ὀπκούμενων,
Αφραδίῳ διατάρφρον ἐλαύνομεν ὠκείας Ἰωποῖς,

Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν σκόλοπες γ' ἐν αὐτῇ
Οξέες ἐσῶσιν, ποτὶ δ' αὐτὰς τείχος ἀχαιῶν.

Ενθ' ἔπως ἐστὶν καταβήμεται, οὐδ' μάχεσθαι
Ἰωπεῦσι, σείνθ' γ' ὅθι τρώσεται οἶω.

Εἰ μὲν γ' οὐδὲ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, τρώεσσι δ' βούλετ' ἀρήγειν,

Ἡτ' ἀνέρω γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τῷτο γῆυέσθαι,
Νωνύμοις ἀπολέσθαι ἅπ' ἀργεῖο ἐνθάδ' ἀχαιῆς.

Εἰ δέ χ' ὑποσφύσῃσι, παλῖωξις δὲ γῆνηται
Ἐκνηῶν, καὶ τάρφρον ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῃ,

Οὐκέτ' ἐπειτ' οἶω ἔδ' ἀγγελοῦς ἀπονέεσθαι
Αφ' ὀρόν ποτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ἅπ' ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἀνέρων εἶπω πειθόμεθα πάντες·
Ἰωποῖς μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ὅπῃ τάρφρω,

Αὐτοὶ δ' ὑφυλῆες σὺν τείχεσι θωρηχθέντες,
Ἐκτορὶ πάντες ἐπὶ μῆδ' ἀολλῆες· αὐτὰρ ἀχαιοὶ

Οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπῃαι.
Ὡς φάτο πολυδάμας· ἄδεδ' ἔκτορ μῦθος ἀπήμων,

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν αἶλτο χαμᾶζε·
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι τρώες ἐφ' Ἰωπῶν ἠγερέδοντο,

Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον ἔκτορα δῖον.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼν ἐπέτελλεν ἕκαστος

Ἰωποῖς ἐὺ κτ' κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ὅπῃ τάρφρω·
Οἱ δ' διασύντες, σφέας αὐτὰς ἀπ' αὐτῶν ἀντες,

Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἐπόντο.
Οἱ μὲν ἅμ' ἔκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι πολυδάμαντι,

Οἱ πλείστοι καὶ ἀφίστοι ἔσαν, μέμασαν δ' ἡμίλεια
Τείχος ῥηξάμενοι κοίλης ὅπῃ νηιοὶ μάχεσθαι.

Καὶ σφιν κεβειόνης τρίτος εἶπετο, παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἀλλον κεβειόναο χερείονα κάλλιπεν ἔκτωρ.

Τῶν δ' ἐτέρων πόλεις ἦρχε, καὶ ἀλκίβοτο, καὶ ἀγλῖωρ·
Τῶν

Densos & magnos, hostilium virorum propulsiōem.
 Illuc non facile equus solubilem currum trahens
 Intrasset: pedites autem cupiebant si perficere possent.
 Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans:

Polydaman-
 tis consilium
 de fossa trans-
 eunda.

5 Hectorq; & alij Troianorum duces & sociorum,
 Imprudenter per fossam impellimus veloces equos,
 Illa vero admodum difficilis est transitu: pali. n. in ipsa
 Acuti stant, prope. a ipsos murus Achiuorum.
 Illic nullo modo licet descendere, neq; pugnare
 10 Equitibus: angustia. n. est, ubi nos vulneratum iri puto
 Siquidem. n. iam omnino mala cogitans euertit Græcos
 Iupiter altitonans: Troianis autem vult auxiliari:
 Sane equidem vellem vel statim hoc fieri,
 Inglorios perire procul ab Argis hic Achiuos.

15 Quod si conuertantur, & viceversa insecutio fiat
 Ex nauibus, & fossæ impingamus profunde,
 Non postea puto neq; nuncium reuersurum
 Retrogradum ad ciuitatem conuersis ab Achiuis,
 Sed agite, sicut ego dixero obediāmus omnes,
 20 Equos quidem famuli contineant ad vallum:
 Ipsi autem pedites cum armis armati
 Hectorem omnes sequamur conferti: at Achiui
 Non sustinebunt, siquidem ipsis exitij termini impendant.

Troiani Græ-
 corum murū
 adoriuntur.

25 Sic dixit Polydamas: placebat. a. Hectori consiliū saluta-
 Statim. a. ex curru cum armis desiliūt in terram. (re:
 Neq; quidem ceteri Troiani in equis congregabantur,
 At descendentes rucrunt, & viderunt Hectorem diuum,
 Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisq;
 Equos bene in ordine coercere illic ad fossam.

30 Hi autem separati, seipsos instruētes,
 In-quinq; agmina constituti simul suos duces sequebātur.
 Hi quidem cum Hectore iuerunt & eximio Polydamante,
 Qui plurimi & optimi erant: cupiebant. a. maxime
 Muro rupto concauas apud naues pugnare.
 35 Et ipsos Cebriones tertius sequebatur: apud autem currus
 Alium Cebrione deteriore reliquit Hector.

Alteris. a. Paris præfuit, & Alcathous & Agenor.

Τῶν δὲ τρίτων ἔλεν ὦ καὶ δῖος ὦ θεοειδὴς
 γῆ δ' ὡς παρ' ἄμειο· τρίτος δ' ὡς ἄσι ὦ ἥρωες,
 Ἀσι ὦ ὕρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοὶ ὑπὸ σελήεντος.
 Τῶν δ' ἐπ' ἑσάρτων ἦρχεν εὖς πάντας ἀλγίστα
 Αἰνείας· ἄμα τῷ γὰρ δ' ὡς ἀντίπαλος ὦ ἦε,
 Ἀρχέλοχος τ' ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἶδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ὀπκούρων,
 Πρὸς δ' ἔλετο γλαῦκον καὶ ἀρήϊον ἀστεροπαῖον.
 Οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν ἐν ἀΐσοι
 Τῶν ἄλλων μὲν γ' αὐτόν· ὁ δ' ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλοισι φάρον πυκτῆσι βόεσι,
 Βαῖρ' ἰθὺς δαναῶν λεληθμένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Εὖ δ' ἄλλοι τρώες * τηλέκλητοί τ' ὀπκῆουροι,
 Βουλῇ πολυδύμαντ' ὦ ἀμωμήτοιο πίδοντο·
 Ἀλλ' οὐχ ὕρτακίδης ἔδελ' ἄσι ὦ ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Αἰθιλιπείν ἵπποις τε καὶ λυίοχον θεράποντα,
 Ἀλλὰ σὺ αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσι δοῆσι,
 Νήπι ὦ, οὐδ' ἄρ' ἐμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμεν ὦ παρὰ νηῶν
 Ἀψυπονόσησιν ποτὶ ἱλίον λυεμόεσσαν.
 Πρόδεν γὰρ μιν μοῖρα δυσώνυμ' ὦ ἀμφεγκύλυψεν
 Εὐχὴ ἰδομένη ὦ ἀγαυοῦ δευκαλίδεο.
 Εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀρίστερα, τῇ περ ἀχαιοῖ
 Ἐκ πεδίου νύσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
 Τῇ ῥ' ἵπποις τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδέ πύλησιν
 Εὖρ' ὀπκῆκλιμένους σάνιδας καὶ μακρὸν ὄχημα·
 Ἀλλ' ἀναπεπταμένους ἔχον ἄνδρες, εἴπιν' ἑταίρων
 Ἐκ πολέμου φάροντα σαώσεται μὲν νῆας
 Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵπποις ἔχε· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Οἷα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' ἀχαιούς
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀΐσοις,
 γῆρας ὑπὸ θυμοῖς λαπιδάων ἀχμητάων,
 Τὸν μὲν, πειριδόε ἦε κρατερόν πολυποίτῳ,
 Τὸν δ' ὅλγον τῆα βροτολοιγῷ ἴσον ἄρῃ.

γε. τηλεκλει-
 τοί τ'.

Tertius autem Helenus & Deiphobus diuinus,
 Filius duo Priami: tertius. a. erat Asius heros,
 Asius Hyrtacides, quem ex Arisba vixerunt equi
 Rusi, magni, fluuio a Selleente.

5 At quartorum ductor erat bonus filius Anchise
 Aeneas: cum hoc duo Antenoris filij,
 Archelochusq; Acamasq; pugna bene periti omnis:
 Sarpedon autem dux erat inclitorum sociorum:
 Assumpsit autem Glaucum & maiortium Asteropaum.

10 Isti enim visi sunt eximie esse optimi
 Aliorum post se quidem. hic enim excellebat inter omnes.
 Hi autem postquam sese aptarunt fabrefactis corijs,
 Iuerunt recta ad Danaos cupidi: neq; amplius putabant
 Sustenturos esse, sed in naues nigras precipituros.

15 Tum ceteri Troiani & procul euocati socij,
 Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:
 Sed non Hyrtacides voluit Asius praefectus virorum
 Illic relinquere equos & aurigam famulum,
 Sed vna-cum ipsis accessit naues veloces,

20 Stultus: neq; erat, malo fato euitato,
 Equus & curribus exultans, ex nauibus
 Retro reuersurus ad Ilium excelsum.
 Prius enim ipsum fatum triste circumtexie
 Hasta Idomenei clari Deucalida.

25 Irruit enim nautum ad sinistram-partem qua Achius,
 Ex campo redibant cum equis & curribus:
 Hac equosq; & currus egit, neq; portis
 Inuenit acclinatas tabulas, & longum vectem.
 Sed apertas tenebant viri, si quem socium

30 E bello fugientem saluum-perducerent ad naues.
 Hac recta exultans equos dirigebat: hi. a. simul sequebantur
 Acriter clamantes dicebant. non. n. amplius Achios
 Sustenturos esse, sed intra naues nigras precipituros.
 Stulti: atque in portis duos viros inuenerunt fortissimos,

35 Filios animosos Lapitharum bellatorum:
 Alterum quidem, Pirithoi filium fortem Polypaetem.
 Alterum vero, Leontem, pernicioso borem Marti.

Polypaetes &
 Leonteus

cc iiij

Τὼ μὲν ἄρα παρὰ τοῖσι πυλάων ὑψηλῶν
 Ἔστασαν, ὥς ὅτε τε δρύες ἔρεσιν ὑψηλῶν
 Αἴτ' ἄνεμον μίμνοισι καὶ ὑετὸν ἡματα πάντα,
 Ρίζησιν μεγάλησι δὶ λυγρῆας ἀσφῆαι.
 Ὡς ἄρα τὼ χεῖρεσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
 Μίμνον ἐφ' ὅρμον μέγα ἄπιν, ἔδ' ἐφέβοντο.
 Οἱ δ' ἰδὺς πρὸς τείχος εὐδμήτον βόας αἴας
 Ὑψόσ' ἀναχόμενοι, ἐκίον μέγα λω ἀλαλητῶ,
 Ἀπιν ἀμφὶ ἀναλτα, καὶ ἰαμένον, καὶ ὀρέστην,
 Ἀσιδῶνι τ' ἀκράμαντα, θόωνά τε σὶ νόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐληήμιδας ἀχαιῶς
 Ορνυον ἔνδον ἔόντες ἀμυνέσθαι πρὸ νηῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεστυμένοις ἐνόησαν
 Τρῶας, αὐτὰρ δαναῶν ἦλθετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ἐκ δὲ τὼ αἰζῶντε, πυλάων πρὸς δὲ μαχέδῃω,
 Ἀγροτέροισι σύεσιν ἐοικότες, τὼ τ' ἐν ὄρεσιν
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῶ τ' αἰῶσοντε, πρὸ σφίσιν ἄγνυτον ὕλῃω,
 Πρυμνῶν ἐκτάμνοντες, ὑπὸ δέ τε κόμπος ὁδόντων
 Γίνεται, εἰσόκα τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται.
 Ὡς τῇ κόμπῃ χαλκὸς ὅπῃ σῆδεσφι φαινὸς,
 Ἀντικῶ βαλλομένων. μάλα γ' κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαῶισι καὶ δὴ πεποιθότες ἠδὲ βίηφι.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ὑπὸ πύργων
 Βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων νιφάδες δ' ὥς πῖπλον ἔραζε,
 Ἀστ' ἄνεμ' ὅζα ἦς, νέφεα σκιδέντα δονήσας,
 Ταρφείας κατέχευεν ὅπῃ χθονὶ πολυβοτείρης.
 Ὡς τῇ ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἠμὲν ἀχαιῶν,
 Ἡδὲ καὶ ἐκ τρώων κόρυδες δ' ἀμφ' αἶον αὔτεω,
 Βαλλόμεναι μυλάκεσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Δῆρ' αὖ τίτ' ὤμωξέν τε καὶ ὠπεπλήγετο μηρῶ
 Ἀσιθ' ὕρτακίδης, καὶ αλασήσας ἔπος ἠΐδα.
 Ζεὺς πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 Πάγχυ μάλ'. ἔ γ' ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωας ἀχαιῶς
 Σχήσειν ἠμέτερόν γε μένθ' καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Οἱ δ' ὥς τε σφῆκες μέσσην αἰόλοι ἠδὲ μέλισσαι

Οἰκίω

Hi Etique ante portas altas

Stabant: sicut quando quercus stant in montibus procera,

Quæ Ventum sustinent & pluuiam per dies omnes,

Radicibus magnis, latè-diffusis firmata.

5 Sic sanè hi-duo manibus freti atq; Viribus,

Sustinebant aduenientem magnum Asium, neq; fugiebāt,

Hi autem recta ad murum bene-ædificatum scuta arida

In altum eleuantes, ibant cum magno clamore,

Asius imperator, & Iamæus & Orestes,

10 Asladesq; Acamas, Thoonq; Oenomausq;

Illi autem interim quidem fortes Græcos

Hortabantur, intus existentes, defendere naues.

Sed postquam murum adorientes animaduenterunt

Troianos, Danaorum. a. factus est clamorq; fugaq;

15 Tum Verò hi-duo ruentes ante portas pugnabant

Agrestibus suis similes, qui in montibus

Virorum & canum excipiunt strepitum venientem,

Obliquiq; impetū facientes circa se ipsos, frangūt arbuta,

Radicibus euellentes: sub Verò stridor dentibus

20 20 Fit, donec aliquis iaculatus vitam eripuerit:

Sic horum resonabat æs in pectoribus lucidum

Ex aduerso percussorum: Valde enim fortiter pugnabant,

Copijs, quæ supernæ erant fidentes, atq; Viribus:

Illa. n. lapidibus, bene-ædificatis ex turribus,

25 25 Iaciebant descendentes & se ipsos & tentoria,

Nauesq; Veloces: grana-niuis. a. Velut cadebant in terram,

Quæ Ventus Vehemens, nubes atras agitans,

Densa defudit in terram multos pascentem:

Sic horum è manibus fluebant tam Achiuorum

30 10 Quam etiam ex Troianorum: galeæ. a. circa siccum quid so-

Percussa saxis. & scuta Umbilicata. (nabant

Iam tunc plorabatq; & sua percutiebat fœmora

Asius Hyrtacides: & indignatus Verbum dixit:

Iupiter pater, certe & tu amans mendaciū factus es

35 35 Omnino admodum. non. n. ego putabam heroas Achives

Laturos nostrum robur & manus duras:

Hi. a. sicut Vespa in medio picta (al. mobiles) atq; apes

cc &

Asius Ioui
irascitur.

ῥε. ποιήτων)

Οἰκία * ποιήσονται ὁδῶ ὅππῃ πυλπαλοέσση,
Οὐδ' ὕπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
Ἀνδρας θρηνητῆρας, ἀμύνονται πρὸς τέκνων.
Ὡς οἷγ' οὐκ ἐδέλοισι πυλάων καὶ δὴ ἐόντε
Χάσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἀλῶναι.

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ δῖος Πηλεΐδης φρένα ταύτ' ἀγορεύων.
Ἐκτοὶ γὰρ εἰ θυμὸς ἐβούλετο κῦδ' ὀρέξαι.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχῃ ἐμάχοντο πύλῃσιν.

Ἀργαλέον δέ μετ' αὖτ' αἰετὸν ὥς πάντ' ἀγορεύουσι.

Πάντῃ γ' ὡς τείχεος ὁρώρει θεσπιδάες πύρ

Λαῖνον ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχλὺ μένοί τ' ἀνάλκῃ

ῥε. ἀκαχήατο

Νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' * ἀκαχέατο θυμῷ

θυμῷ

Πάντες ὅσοι δαναοῖσι μάχης ὅππῃ ῥόδοι ἦσαν.

ῥε. καὶ θυμόν

Σὺ δ' ἔβαλον λαπίδαι πόλεμον καὶ δῆϊό τ' ἦτα.

Ἐνθ' οὐ πειριθόου ἕως κρατερός πολυποίτης

Δουεὶ βάλεν δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.

Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρῃ ἐχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ

Αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὅσπερ ἐλκείφαλ' ὁ δὲ

Ἐνδὸν ἅπας πεπλάκτο. δάμασε δέ μιν μεμαῶτα.

Αὐτὰρ ἔπειτα πύλωνα καὶ ὀρμενον ἐξενάειξεν.

Τῖος δ' ἀντιμάχοιο λεοντεύς, ὃς ὅτ' ἄρῃος,

Ἰσπόμαχον βάλε δουεὶ κτ' ἰσθῆρα τυχήσας.

Αὐπὶς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσάμεν' ὅτ' ἔφ' ὅξυ,

Ἀντιφάτῳ μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,

Πληῖξ' ἀντοχεδίλῳ. ὁ δ' ἄρ' ὑπὶ πύλῃσιν ἐρείσθη.

Αὐτὰρ ἔπειτα μένων καὶ ἰαμένον καὶ ὀρέσσην,

Πάντας ἐπ' αὐτῆς πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὅφρ' οἱ τὰς ἐνάειζον ἀπ' ἐν τεα μῦρμαίροντα,

Τόφρ' οἱ πουλυδάμαντι καὶ ἔκτυει κοῦροι ἔποντο,

Οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασάν τ' ἡ μάλιστα

Τείχεος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνι πρῆσσι πνεῖν ἡσ.

Οἱ ῥ' ἐπ' ἐμμελίζον ἐφεσάοτες παρὰ τύφρῳ.

Ὅρῃς γὰρ σφιν ἐπὶ πᾶσι περὶ σέμεναι μεμαῶσιν,

Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀφίστερά λαὸν ἐέρων,

Φοινίην τε δράκοντα φέρων ὀνύχῃσι πέλωρον,

Ζωὸν ἔτ' ἀσπαίροντα καὶ ἔπωλῆθετο χάρμης.

Κόψε γ' αὐτὸν ἔχοντα κτ' ἰσθῆτος * παρὰ δειρῷ,

ῥε. πρὸς

Ἰδνωθεῖς

Nidos faciunt Via in prærupta,
Neque relinquunt concavam domum, sed expectantes
Viros Senatores, defendunt fœtus suos:

Sic hi nolunt a portis quanquam duo existentes

5 Recedere, antequam vel occidantur vel capiantur.

Sic dixit; neq₃ Iouis persuasit menti hac dicens:

Hectori enim eius animus volebat gloriam præbere.

Alij autem circa alias pugnam pugnabant portas.

Difficile a. est me hac deum tanquam omnia recensere.

10 Passim. n. circa murū excitatus est diuinitus. accēsus ignis

Lapidum: Argivi autem quamuis dolentes necessario

Pro nauibus pugnabant: dij vero tristes erant animo

Omnes, quotquot Danaïs in prælio adiutores erant.

Commiserunt autem Lapithæ bellum & pugnam.

15 Tum vero Pirithoi filius fortis Polypætes (tem.

Hasta percussit Damasum per galeam areas-malas-haben-

Neq₃ vero area galea prohibuit, sed penitus transacta

Cuspis area rupit os: cerebrum autem

Intus totum fœdatum est: domuitq₃ ipsum animosum.

20 At deinde Pylonem & Ormenuum interfecit,

Filius autem Antimachi Leonteus ramus Martis,

Hippomachum percussit hastili ad balteum affecutus:

Rursum autem e vagina extracto ense acuto,

Antiphatem quidem primum irruens per multitudinem

25 Percussit cominus: hic autem supinus solo stratus est.

Sed deinde Menonem & Iamenum & Orestem

Omnes cumulos admoit terre multos-pascenti.

Dum ij hos spoliabant armis splendidis,

Interca Polydamantem & Hectorem iuuenes sequebantur,

30 Qui plurimi & fortissimi erant: gestiebant. a. maxime,

Murumq₃ percurrere, & incendere igne naues.

Hi adhuc deliberabant (san transirent) stantes apud Val-

Auis enim ipsis superuenit transire volentibus, (lum Prodigium.

Aquila altivolans ad sinistram populum retinens,

35 Cruentatum serpentem gestans unguibus, immanem,

Vivum adhuc palpitantem, & nondum oblitus est pugnae:

Percussit enim ipsam tenentem ad pectus apud collum,

Reno.

Deis

Ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὃ δ' ὑπὸ ἔθεν ἦ καὶ χαμαῖζε,
 Αλγίσας ὀδυῦνσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κλέεσσιν ὁμίλῳ.
 Αὐτὸς δὲ κλέεσσιν πέτετο πηριῆσ' ἀνέμοιο.
 Τρώες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 Κείμενον ἐν μέσσοισι, διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 Δὴ τότε πρυμνοδύμας θρασυὺν ἔκτορα εἶπε παρὰ γαίης.

Ἐκτορ, εἰ μὲν πῶς μοι ὅτι πλήσσεις ἀγορήσιν
 Ἐσθλὰ φεζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδέ ἐνοικάν,
 Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορῶν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ,
 Οὐτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν ᾧ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
 Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω ὧς μοι δοκεῖ ἔτι δαίσα,
 Μὴ ἴομεν δαναοῖσι μαχησόμενοι πρὶν νηῶν.
 Ωδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἐτεὸν γὰρ

Τρώσιν ὁδ' ὄρνις ἐπὶ λῆθε πρηνέμεναι μεμαῶσιν
 Λεπτοῖς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργον,
 Φοινῆεντα δρᾶκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον
 Ζωὸν ἄφαρ δ' ἀφένεκε παρ' ὅφρα οἰκί' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 Ὡς ἡμεῖς εἴπερ τε πύλας καὶ τείχος ἀχαιῶν
 Ρηξόμεθα δένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' ἀχαιοί,
 Οὐ κόσμῳ πυρὸν νῦν φιν ἐλδόμεσθ' αὐτὰ κέλευθα.
 Πολλοὺς γὰρ τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν ἀχαιοὶ
 Χαλκῷ δηώσοισιν ἀμυνόμενοι πρὶν νηῶν.
 Ωδέ χ' ὑποκρίναί το θεοπρέπες, ὅς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ περὶ τοῖα το λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν παρσέφη κορυθαίολος ἔκτωρ,
 Πρυμνοδύμα, σὺ μὲν ἐκέτ' ἐμὴν φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
 Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τέδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τέτον ὑπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Ὅς κέλευσαι ζυγὸς μὲν εἰργδύποιον λατρεύειν
 Βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχετο καὶ κατένευσεν
 Τῷ δ' εἰωνοῖσι πρυμνοδύμασι καλέεις
 Πείθεσθαι, τῷ οὐτο μετατρέπομαι, ὅδ' ἀλεγίζω,
 Εἴτ' ὅτι δέξει' ἴωσι παρὲς ἧν τ' ἠελίον τε,
 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγ' ποτὶ ζόφον ἠερέεντα.
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο διὸς περὶ τῶμεθα βουλῇ,

Reuolutus retrò: hac autem à se dimisit in terram,
 Dolens doloribus, mediam. a. deiecit in multitudinem.
 Ipsa autem clangens auolauit flatibus Venti:
 Troiani autem horruerunt postquā Viderūt Variū serpentē
 5 Iacentem in medio ipsorum Iouis portentū egidē-habentis:
 Iam tum Polydamas audacē Hectorem allocutus est astans:
 Hec̃tor semper quidē quodāmodo me increpas in cōcionib.
 Rectē monentem: quoniam neque quidem neque decet
 Popularem existentem aliter dicere, neq; in curia,
 10 Neq; Vnquam in bello: tuam. & potentiam semper augere:
 Nunc autem rursus dicam, Et mihi Videtur esse optime:
 Ne eamus cum Gracis pugnaturi pro nauibus.
 Sic enim euenturum esse puto, si Verē quidem
 Troianis hac auis aduenit transire Volentibus
 15 Aquila altiuolans, ad lauam populū coercens,
 Cruentum serpentem portans Vnguibus ingentem,
 Vinum: citò tamen dimisit antequam ad charos nidos per-
 Neq; perfecit portans Et daret pullis suis: (ueniret,
 Sic nos, etiam si portas & murum Achiuorum
 20 Ruperimus robore magno, cedantq; Achiui,
 Non decenter à nauibus Veniemus per easdem Vias.
 Multos enim Troianorum relinquemus, quos Achiui
 Ferro interficient, pugnantes pro nauibus.
 Sic certē exposuerit augur, qui manifestē animo
 25 Norit prodigia: & ipsi paruerint populi.
 Hūc. a. toruē intuitus allocutus est galea-ornata Hec̃tor
 Polydama, tu quidem necdum mihi grat. a hac dicis:
 Nosti & aliud consilium melius hoc excogitare.
 Si autem Verē tam hoc de industria dicis,
 30 Sanē iam tibi deinceps dij mentes perdiderunt ipsi,
 Qui iubes Iouis quidem altitonantis obliuisci
 Consiliorum, quæ mihi ipse promisit & annuit:
 Tu Verò auib; alas-expandentibus iubes
 Obedire, quas minimē moror, neq; curo
 35 Siue ad dextram Vadant, Versus auroramq; solemq;
 Siue ad sinistram ista aduersus occasum ob̃curum:
 Nis autem magni Iouis pareamus consilio,

Polydamas
 prodigium
 interpretatur
 & consilium
 dat.

Hec̃tor sapi-
 ens Polydamā
 tis consilium
 stultē repudi-
 at.

Qui

ἡ ἀμυνάδα

Ος πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἰς οἰωνὸς δεισὺς ἄμυνάδα φεῖ πάσης,
 Τίπτε σὺ δέειδαι πόνεμον καὶ δεισιότητος;
 Εἴωρ γάρ τ' ἄλλοι γε φεικτείνωμεν πάντες.
 Νηυσὶν ἐπ' ἀργείων, σὶ δ' ἔδ' ἐπ' ἐπολέεσσι.
 Οὐ γάρ τοι κραδίη μεγαδὴ ἦτορ οὐδὲ μαχήμων.
 Εἴθ' οὐ δεισιότητ' ἀφ' ἑσέαι, ἢ ἐπὶ ἄλλον.
 Παρφάμεντο ἑπεί εἰσιν ὑποτρέψεις πολέμοιο,
 Αὐτὴν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ὑπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 Ως ἀρὰ φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἄμ' ἐποντο,
 Ἡχὴ σταπτοῖη, ὅππ' ἔζυς τερπικέραυντο
 Δερεσθ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο δούλλαν,
 Ἡρ' ἰδὼς νηῶν κοίλῃ φέρον' ἀμτάρ ἀχαιῶν
 Θέλγε νόον, τρωσὶν δ' καὶ ἐκτοεικῆδος ὀπάζε,
 Τὸ δ' ὅρ' δὴ τεράεσσιν ἐπειθότες ἠδ' ἐβίβοι,
 Ρῆγνυδαι μέγα τείχος ἀχαιῶν περὶ ἥπλον.
 Κρύσσας μὲν πόρῳ ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπ' ἄλξεις,
 Στήλας τε πρὸς βλήτας ἐμόχλοισι, ἄς δ' ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 Τὰς οἳ γ' ὅμ' ἔρυον, ἔλποντο δ' τείχεσσι ἀχαιῶν
 Ρῆξεν, οὐδέ νύ πω δαναοὶ χάζοντο κελύδον,
 Ἀλλ' οἳ γ' ἐρνοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπ' ἄλξεις,
 Βάλλον ἀπ' οὐράων δεισιότητος ὑπὸ τείχεσσι ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' αἰδαντε κελύδοντες ὅππ' ἐπύργων,
 Πάντοσε φοιτήτω μὲντο ὁ τρωάωντες ἀχαιῶν.
 Ἄλλον μιλίχοις, ἄλλον σερραῖς ἐπείεσσι
 Νείκεον, ὅντινα πάλῃ μάχης μεδέντα ἴδοιεν.
 Ως φίλοι ἀργείων, ὅστ' ἔξοχτο, ὅς τε μεσῆεις
 Ος τε χειρότερος, ἐπεὶ ἔπω πάντες ὁμοῖοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν.
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πονυγνώσκετε, μή τις ὀπίσσω
 Τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆς ἀκούων.
 Ἀλλὰ πρὸς σάκεα, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Αἴκεν ζεὺς δάσσειν Ὀλύμπῳ ἀστροπατῆς
 Νείκος ἀπασσάμενοις δηλοῖς, πρὸς ἅσιν ἴεσθαι.
 Ως πῶγε πρὸς σάκεα, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Τῶν δ' ὅς τε νιφάδες χιόντο πῖπτοις θυμῶν.

Ἡμῶν

Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.

Vnum auspiciū optimum pugnare pro patria

Cur tu times bellum & pugnam?

Et si enim alij circum-occidamur omnes

5 Naues ad Argiuorum: tibi tamen non timor est pereundi,

Non enim tibi cor audax-in hostem-neq; pugna.

Si verò tu a pugna abstinebis, vel alium

Clam-dehortans verbis auertes a bello,

Protinus mea ab hasta percussus vitam amittes.

10 Ita fatus praecepsit: hi autem una sequebantur

Clamore immenso: in super. a. Iupiter gaudens-fulmine.

Excitauit ab Idaeis montibus genti procellam,

Qua recta in naues puluerem ferebat: sed Graecorum

Stupefaciebat animum: Troianis. a. et Hectori gloria dabat

15 Huius iam prodigijs confisi, atque robore.

Perfringere magnum murum Achiuorum tentabant.

Pinnas quidē turriū detrahebāt, et diruebāt propugnacula.

Pylasq; prominentes sedibus auellebant, quas Graeci

Primas in terra posuerant, et essent sustentacula turrium.

20 Has illi abstrahabant: sperabant autem murū Achiuorum

Rupturos-esse, nondum tamen Danaei cedebant via:

Sed hi pellibus bouum praeinientes propugnacula,

Feriebant ab ipsis hostes sub murum euntes,

Ambo autem Ataces hortantes in turribus,

25 Quaque versum ibant robur concitantes Achiuorum

Alium blandis, alium duris verbis

Increpabant, quaecunq; omnino a pugna cessantē viderent:

O amici Argiuorum, quiq; eximius, quiq; mediocris,

Quiq; deterior est, quoniam non omnes similes

30 Viri in bello, nunc est opus omnibus,

Et verò ipsi hoc cognoscitis: ne quis retrò

Vertatur ad naues adhortatorem (v. minacē Hect.) audiēt.

Sed antequam procedite & inuicem hortamini,

Si forsā Iupiter det Olympius fulminator

35 Pugnam, cum-repulerimus hostes ad ciuitatem abigere.

Sic hi proclamantes pugnam excitabant Achiuorum:

Horum autem, sicut grani niuis cadunt crebri

Tempore

Ηματι χειμερίω, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 Νιφέμεν ἀνδρώποισι, πφασκόμεν Θ' τὰ ἀκῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμοις χέει ἐμπεδόν, ὅφρα καὶ ὑψή
 Τηλαῶν ὀρέων κορυφαῖς καὶ παρώνας ἀκροῖς,
 Καὶ πεδία λώτευστα, καὶ ἀνδρῶν πόνα ἔργα,
 Καί τ' ἐφ' ἀλός πολιῆς κέχυται, λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς.
 Κύμα δέ μιν περσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
 Εἰλύαται καὶ δύσθ' ὅτ' ὀπιλείσῃ διὸς ὀμβρῶ.
 Ως τῇ δ' ἀμφοτέρωτε λίθοι πωγῶντο δαμναι,
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐς τρώας, αἱ δ' ἐκ τρώων ἐς ἀχαιῶς
 Βαλλομένων. τὸ δὲ τείχος ὑπὲρ πάνθ' ὀδύπος ὀρώρει·
 Οὐδ' αὖ πω τότε γε τρώες καὶ φαίδιμ' ἔκτωρ
 Τείχε' ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχληα,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἰδὼν ἔδν σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 Ωρσεν ἐπ' ἀργεῖσι λέονθ' ὥς βοισὶν ἐλιξιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρῶτ' ἔχετο * πάντοσε ἴσην,
 Καλὴν, * χαλκείην, ἐξήλατον, ἡ δ' ἄρα χαλκεὺς
 Ηλασεν, ἐντοδεν ὃ βοείας ῥάψε δαμναι,
 Χρυσείοις ῥάβδοις διλυνέουσιν περὶ κύκλον.
 Τῷ ἄρ' ὅγε πρῶτε ὀχόμεν' ἔχοντο, δύο δ' ὀδύρε πινάσσων
 Βῆρ', ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίπροθ' ὅς τ' ὀπιθευῆς
 Δηρὸν ἐκ κρειῶν, κέλεται δὲ ἐδυμὸς ἀγλῶος,
 Μήλων πειρήσονται, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 Εἴ πορ γὰρ χ' εὐρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἀνδρας
 Σωκυσὶ καὶ δούρεσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐρα τ' ἀπείρητος μέμονε σάθμοιο δίδεσθαι.
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἦρ παξε μετὰ λμιν' ἔχοντο, καὶ οὐκ οὐκ
 ἔβλητ' ἐν παρώτοις δοῆς ὑπὸ χειρὸς ἀκοντι.
 Ως ῥα τὸ τ' ἀντίθεον σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 Τείχος ἐπαῖξαι, διὰ τε ρήξαδ' ἐπάλξεις.
 Αὐτίκα δὲ γλαῦκον περσπέφῃ παῖδι' ἰσπολόχοιο.

Γλαῦκε τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεθα μάλιστα
 ἔδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 Ἐν λυκίῃ, πάντες ὃ θεὸς ὥς εἰσορόωσι,
 Καὶ τέμεν' ἔνεμόμεθα μέγα ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
 Ἰὼ νῦν καὶ λυκίοισι μὲν παρώτοις ἐόντας

Ἐσάμεν

20. πάντοσε
 ἴσην,
 20. χρυσείην

Tempore hyemali, quando motus est consiliarius Iupiter
Ad ningendum hominibus ostentans sua tela.

Sopitis vero Ventis fundit firmiter, donec operiat
Celsorum montium Vertices & prominentias summas,

5 Et campos herbosos, & Virorum leta opera:

Et super muris cani funduntur portubus & littoribus:

Fluctus, a. ipsam niuem allidens prohibet: aliq. omnia

Operiantur desuper quando ingruit Iouis imber:

Sic horum Virinq. lapides solitabant frequentes,

10 Hi quidem ad Troianos, illi autem a Troianis ad Gracos
Iacrentibus: murum autem supra omne strepitus ortus est.

Neg. dum Troiani & illustris Hector

Muri perripissent portas & longum Vectem,

Nisi filium suum Sarpedona consiliarius Iupiter

15 Mouisset in Argiuos. Ut leonem in boues curue gradientes.

Statim. a. scutum quidem ante tenebat Undiq. equale,

Pulchrū, a. neū, lamina area extrinsecus obductum, quod

Parauerat: intus. a. pelles bouinas assuit spissas. (faber

Aureis Virgis longis, circa orbem (clypei)

20 Hoc hic ante tenens duo hastilia quatiens

Perrexit ire, sicut leo in montibus nutritus, qui indigens

Diu sit carniū, impellit autem ipsum animus superbus

Oues tentaturum, etiam in densam caulam ire.

Et si enim inuenerit apud ipsas pastores viros,

25 Cum canibus & hastis custodiam agentes circa oues,

Haud tamen non facto periculo sustinet a stabulo pelli:

Sed is aut rapuit transfiliens, aut & ipse

Vulneratus est inter primos Veloci a manu (emisso) iacu-

Sic tunc diuinum Sarpedonem animus impulit (lo:

30 Murum inuadere, perq. rumpere propugnacula.

Statim autem Glaucum allocutus filium Hippolochi:

Glaucē, cur autem nos honoramur maxime,

Sessioneq. carnibusq. & plenis poculis

In Lycia, omnes autem deos tanquam, nos inspiciunt,

35 Et pradium incolimus magnum Xanthi iuxta ripas,

Amœnum, soli arboribus: consiti, & arui frugiferi?

Quare nunc oportet Lycios inter primos existentes

d d

Sarpedonem
in murum
concitat Iu-
piter.

Sarpedō Glau-
cum d præ-
liumhorta-
tur.

Ἐσόμεν, ἢ δὲ μάχης καμψερῆς ἀντιβολῆσαι,
 Οφρά τις ᾧ δ' εἴπῃ λυκίων πύρρῃ θωρηκτῶν,
 Οὐ μὰν ἀχλεις λυκίῳ κατακοιρανέοισιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἐδοῖσι τε πόνον μῆλα,
 Οἶνον δ' ἔξαιτον, μελιθεῖα δ' ἀλλ' ἄρα καὶ ἰς
 Εσθλή, ἐπεὶ λυκίοισι μὲν πρῶτοι μάχονται.
 Ωπέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τὴνδε φυζόντες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 Εσσεσθ', ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μαχόμενος,
 Οὐτέ κ' ἐσέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 Νῦν δ' ἐμπίς γὰρ κῆρες ἐφ' ἑστῶσιν θανάτοιο.
 Μυεῖαι, ἃς ἐκ' ἐστὶ φυγεῖν βροτὸν; οὐδ' ὑπαλύξαι,
 Ιομεν, ἢ ἐτὼ κῦδ' ἔδρεξομεν, ἢ ἐπὶς ἡμῖν.

Ως ἔφατ'· οὐδὲ γλαῦκ' ἀπετράπετ', ἐδ' ἀπίθησε.

Τὼ δ' ἰδυὺς βήτην λυκίων μέγα ἔθνη ἄροντες,
 Τὸς δ' ἰδὼν ῥίγησ' ἦδ' ὅς περ τεῶο μενεαδεύς.
 Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύρρον ἴσαν κακότητα φέροντες.

Πάπηνε δ' ἀνὰ πύρρον ἀχαιῶν, εἰπὺν ἰδοῖτο

Ηγεμόνων ὅς τις οἱ ἀβλῶ ἐτάροισι * ἀμύμῃ.

Ἐς δ' ἐνόησ' αἶαντε δῶν πολέμου ἀκορήτω

Ἐσιότας, τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα

Εγγύθεν· ἀλλ' οὐπὼς οἷέλω βώσαντι γελωνεῖν.

Τόσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' ἔρανον ἴκε,

Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἰωποκόμων τρυφαλειῶν,

Καὶ πυλέων. πάσας γὰρ ἐπώχετο· τοὶ δ' ἑκάτ' αὐτὰς

Ἰσάμενοι πειρῶντο εἴη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

Αἰΐα δ' ἐπ' αἶαντα περὶ κήρυκα θώπτην.

Ἐρχο δ' ἴε θώπτα, θέων αἶαντε κέλευσον,

Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· (ὁ γὰρ κ' ὅχ' αἶετον ἀπάντων

Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετούξεταί· αἰπὺς ὁλεθρ' ἔσται.

Ωδε γὰρ ἔβρισαν λυκίων ἀγροῖ, οἱ τοπάρ' ἔσται

Ζαχρηεῖς τελέδοισι καὶ κρατερὰς ὑσμίνας)

Εἰ δέ σφι καὶ κείθι πόν' ἔσται καὶ νέϊκος ὄρωρεν,

Ἀλλὰ περ οἱ ἔσται τελαμώνι' ἄλκιμος αἶας,

Καὶ οἱ τεῦκρος ἀμ' ἐσπέστω τέξων ἐϋεῖδώς.

Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,

Βῆ δ' ἰδὲ πύρρον πύρρον τείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

- Stare, & pugna ardenti interesse,
 Ut aliquis sic dicat Lyciorum accurate armatorum;
 Nequaquam inglorij Lyciam administrant
 Nostri reges: eduntq; pingues oves,
 5 Vinumq; electum dulce: sed sane & vires sunt illis
 Valide: quoniam Lycios inter primos pugnant.
 O amice, siquidem enim bellum hoc deuittantes
 Perpetuo iam essemus expertesque senij immortalisque
 Futuri, neque ipse quidem inter primos pugnarem.
 10 Neque te mitterem pugnam ad illustrem:
 Nunc vero quandoquidem fata instant mortis
 Infinita, qua non licet effugere hominem neque evitare:
 Eamus, vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
 Sic dixit: neq; Glaucus auersus est, neq; nō-obediuit.
 15 Hi a. recta ibant Lyciorum magnum agmen ducentes.
 Hos autem conspiciatus, horruit filius Petei Menestheus:
 Huius enim iam ad turrin ibant calamitatem ferentes.
 Lustrauit. a. oculis per munitionē Achiuorū, si quē videret
 Ducum: qui suis miseriam a socijs arceret.
 20 Aduertit autem Aiaces duos belli insatiabiles,
 Stantes, Teucrumq; modo ē tentorio profectum
 Prope: sed nullo modo licebat ei clamanti exaudiri.
 Tantis enim strepitus erat, clamorq; ad cælum ibat
 Percussorum scutorum, & setis equi cristatarum galearū,
 25 Et portarum, omnes enim accesserat: hi autem per ipsas
 Stantes nitebantur si perumpentes ingredi.
 Statim autem ad Aiace[m] misit præconem Thootam:
 I diuine Thoota, currens Aiaces voca,
 Ambos quidem magis (hoc. n. præcipue optimum omnium
 30 Esset, nam cito hac parte fiet grauis cades:
 Huc enim ingruerunt Lyciorum duces: qui antea etiam
 Valde-acres existunt in validis prælijs.)
 Si vero ipsis etiam illic labor & certamen mouetur,
 Attamen solus veniat Telamontius fortis Ajax,
 35 Et eum Teucer simul sequatur arcium bene peritus.
 Sic dixit, neq; ei præco non paruit postquam-audiuit.
 Perrexit. a. currere ad murum Achiuorum loricatorum.

Menestheus
 misso Tho-
 ota ab Aiaci-
 bus petit au-
 xilium,

ad ij

Στῆ ὅ παρ' αἰάντεσσι κίων· εἶδαρ ὅ προσήυδα·

Αἶαντ' ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχρῶντων,
 Ηνώγει πετεῶο διοτρεφέος φίλ' υἱὸς
 Κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πύνοιο μίμνυθ' ἀπ' ἀπάσῃτον.
 Ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· (ὅ γ' ἂν ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κείθι τελείξεται αἰπὺς ὀλεσρ'·
 Ὡς γ' ἔβρισαν λυκίων ἀγροῖ, οἱ τοπάρ' ὅσ' ὅσ'
 Ζαχρηεῖς τελέδοισι κτ' κρατερὰς ὑσμίνης)
 Εἰ δέ καὶ ἐνθάδε ὅσ' πόλεμος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ ὅσ' οἱ τ' ἴτω τελαμώνι' ἄλκιμος αἶας,
 Καὶ οἱ τεῦκρ' ἄμ' ἐπ' ἐδω τόξων ἐὺ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ θησε μέγας τελαμώνι' αἶας.
 Αὐτίκ' ὀϊλιάδῳ ἔπεα πηρόεντα προσηύδα·

Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθις καὶ κρατερὸς λυκομήδης
 Ἐσάοτες δαναῆς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 Αἶψα δ' ἐλδύσομαι αὖτις, ἐπὴν ἐδ' τοῖς ἐπαμυνώ.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη τελαμώνι' αἶας,
 Καὶ οἱ τεῦκρ' ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὁ πατρ'·
 Τοῖς δ' ἄμα πανδίων τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 Εὖτε μενεαδῆ' ἄμ' ἀνδρὸς πύργον ἴκοντο,
 Τείχε' ἐντὸς ἰόντες, ἐπειρομένοισι δ' ἴκοντο.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἰφθίμοι λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.

Συὺ δ' ἐβέλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτῇ.
 Αἶας ὅ πρώτος τελαμώνι' ἄνδρα κατέκτα
 Σαρπιδόντας ἐταῖρον ὀπκλήα μεγάθυμον,
 Μαρμαρῶ ὀκρυόεντι βαλὼν, ὅρ' αὖ τείχεος ἐντὸς
 Κεῖτο μέγας παρ' ἐπάλξιν ὑπέρτατος· ἔδ' ἔκ μιν ῥέει

Χεῖρέςιν* ἀμφοτέρησι φέροι ἀνὴρ ἔδ' ἔκ μιν ῥέει
 Οἱοὶ κὺν βροτοὶ εἰσ'· ὅ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας.
 Θάλασσε ὅ τετράφαλον κυνέλω, συὺ δ' ὅσ' ἄρα ξε
 Πάντ' ἄμυδρις κεφαλῆς· ὅ δ' ἄρ' ἀνδρὶ τῆι εἰοικώς,
 Κέσπεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργον, λίπε δ' ὅσ' αὖ θυμός.

Τεῦκρ' ὅ γλαυκὸν κρατερὸν πυλὶ δ' ἴω πολόχοιο,
 Ἰὼ ἐπεσόμενον βάλε τείχε' ὑψηλοῖο,
 Ἡρ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε ὅ χάρις.

Α.†

22. Χεῖρέςιν ἐπ'
 ἀμφοτέρησι φέροι
 αἰέρας. κ. καὶ
 Χεῖρέςιν τῇ ἐπ'
 τείχε' ἔβαλε

Stetitq³ iuxta Aiaces profectus. statim a. allocutus est:

Aiaces Argiuorum duces loricatorum,

Iubet Petei nobilis dilectus filius

Illuc ire & labori paululum occurratis:

5 Ambo quidem magis (hoc enim precipue optimum omnium
Esset: nam ocyus ea parte parabitur grauis cades.

Eo .n. impetum fecerunt Lyciorum duces, qui antea etiam
Valde acres existunt in validis pralijs)

Si autem & hic bellum & contentio surgit,

10 Saltem solus ventat Telamonius fortis Ajax,

Et eum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.

Sic dixit: neq³ immorigerus fuit magnus Telamonius

Statim Oiliadem verbis velocibus allocutus est: (Ajax,

Ajax, vos quidem hic tu & fortis Lycomedes

15 Stantes Danaosorgete fortiter pugnare.

Ceterum ego illuc ibo. & occurram bello.

Protinus a. reuertar, postquam bene ipsis auxiliatus fuero.

Sic triq³ fatus, abiit Telamonius Ajax,

Et cum eo Teucer ibit frater, & eodem patre natus:

20 Vna cum istis vero Pandion Teucris ferebat curuos arcus.

Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,

Murum intra euntes, laborantibus venerunt:

Hi a. pinnas murorum ascenderunt, obscuro turbini similes

Fortes Lyciorum duces & principes:

25 Congressi sunt a. ad pugnandum ex aduerso-ortusq³ est cla

Ajax a. primus Telamonius virum interfecit, (mor.

Sarpedonis sodalem, Epiclem magnanimum,

Marmore aspero percutiens, qui munitionem intra

Iacebat magnus apud pinnaculum muri supremus, nec eum

30 Manib. ambabus ferret vir, neq³ valde iuuenis, (facile

Quales nunc homines sunt: hic a. ex-alto iniecit eleuans:

Fregit autem quatuor conorum galeam: & ossa confregit,

Omnia simul capitis. hic a. saltatori (v. vrinatori) similis

Decidit ab excelsa turri: liquitq³ ossa animus.

35 Teucer autem Glaucum fortem filium Hippolochi

Sagitta percussit irruentem in murum altum:

Qua vidit nudatum brachium: cessareq³ fecit a pugna:

dd 14

Αψ' δ' ὑπὸ τείχεσσι λαδὼν, ἵνα μή τις δ' χαλῶν
 Βλήμενον ἀδρήσειε, καὶ δ' ἑτόωτ' ἐπέεσι.
 Σαρπηδὸν π' δ' ἄχθ' ἤλυτο γλαυκὸν ἀπὸντος,
 Αὐτίκ' ἐπειτ' ἐνόησεν, ὅμως δ' ἐλήθετο χάρμης.
 Ἀλλ' ὅγε θεοεῖδ' ἰδὼν ἀλκίμονα δουρὶ τυχέσας
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχυθ'· ὁ δ' ἔσπευεν πύσσας
 Περηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὸν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ σιβαρήσιν,
 Ἐλχ', ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕψ' ὤρετο
 Τείχεσσι γυμνώσθην, πολέεσσι δ' εἴηκε κέλ' ἄδον.
 Τὸν δ' αἶας καὶ τεύχεσσι ὁμῶς τήσανθ', ὁ μὲν ἰῶ
 Βεβλήκει τελαμῶνα πρὶν σήδεσσι φαεινὸν
 Ἀσπίδ' ἀμφιβρότης· (ἀλλὰ ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παιδὸς ἐοῦς, μὴ νηισὶν ὅππ' ὑρὺ μνησι δαμείη)
 Αἶας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενθ'· ἥ δὲ διαπρὸς
 Ἠλυθεν ἐγχείη, συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιθ', οὐδ' ὅγε πύμπαν
 Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδ' ἀφ' ἑδαι.
 Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενθ' λυκίοισιν.
 Ὀλύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεδίετε θείειδ' ἀλκίης.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ ὥρ' ἐόντι,
 Μοιῶν ῥήξ' ἀμένω, θείεσσιν παρὰ νηισὶ κέλ' ἄδον.
 Ἀλλ' ἐφομῶς τεῖτε, πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ σῆακτ' ὑποδείσαντες ὁμοκλῶν,
 Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἀνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐχαρτυῶντο φάλαγγας
 Τείχεσσι ἐντοδεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
 Οὐτ' ἔτι γὰρ ἰφθίμοι λυκίοι δαναῶν ἐδυνάοντο
 Τείχεσσι ῥήξ' ἀμενοὶ θείεσσιν παρὰ νηισὶ κέλ' ἄδον.
 Οὐτέ ποτ' αἰχμηταὶ δαναοὶ λυκίοις ἐδυνάοντο
 Τείχεσσι ἀψ' ὥσαδαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
 Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὐροισι δὴ· ἀνέρες δ' ἠεὶ ἀάδον,
 Μέγ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ὅππ' ἐξωρὶ ἐν ἀφούρῃ,
 Ὡς ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐείζητον πρὶν ἴσθαι.
 Ὡς ἄρα τὸς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὸν αὐτέων
 Δήσιον ἀλλήλων ἀμφὶ σήδεσσι βοείας
 Ἀσπίδας, δὴ κύκλους, λαοσῆϊά τε πῆρόεντα.

Πολλοὶ

Retro. a. à muro desiliit furtim, ut ne quis Achiuorum
Vulneratum videret & insultaret verbis.

Sarpedoni autem dolor fuit Glauco abeunte, (gna:
Statim postquā animaduertit: attamen non oblitus est pu-

5 Sed hic Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus
Percussit: extraxit. a. hastam. ille. a. sequens hastam cecidit
Pronus: circa autem ipsum crepuerunt arma decora ere.

Sarpedon. a. murorum-pinnā apprehensam manib. validis, Sarpedon mu-
Traxit, illa. a. sequebatur tota prorsus: sed de super ri pinnam ab-
10 Murus denudatus est: multis autem fecit viam. rumpit.

Hunc. a. Ajax & Teucer simul obuiam facti, alter quidem
Percussit ad lorum circa pectora splendidum (sagitta
Scuti totum corpus circumdantis (sed Iupiter fata depulit
A filio suo, ne nauium apud puppes interficeretur.)

15 Ajax autem scutum percussit insiliens, atq; penitus
Intrauit hasta: repressit autem ipsum irruentem:
Cessit autem paululum a pinna, neq; is omnino
Recessit: quoniam ei animus sperabat gloriam referre.
Adhortatus est autem diuinos conuersus Lycios.

20 O Lycij cur sic remittitis strenuam virtutem?
Difficile autem mihi est & fortissimo existenti
Soli perumpenti murum, facere ad naues aditum.
Sed simul sequimini: multorum autem opus melius.
Sic dixit: hi autem regis subueriti increpationem,

25 Magis ingruerunt prudentem circa regem.
Argui autem ex altera parte muniebant phalanges
Murum intra: magnum autem ipsis apparebat opus.
Neq; enim fortissimi Lycij Danaorum poterant
Muro rupto parare ad naues viam:

30 Neq; unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retro repellere postquam primum accesserant:
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
Mensuras in manibus tenentes communi in aruo,
Quiq; exiguo in loco litigant de equali portione.

35 Sic quidem hos distinebant pinna-murorum. hi. & pro ipsis
Vastabant alij-aliorum circa pectora bubulos
Clypeos, ingentem orbem habentes, parmasq; leues:

dd iij

Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κτ' ἔχοντα νηλεὲς χαλκῶν,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὅτε σφ' ἐν τῇ μετὰ φρενα γυμνωθεῖν
 Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 Πάντ' δ' ἡ πύργῳ καὶ ἐπ' αἰχμῆς αἵματι θωπῆν
 Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἔσθ' ὥς ἐδιδάκντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἔχον ὥς τε τέλ' ἄντα γυνὴ χερσὶν ἀλγυῖας,
 Ἡ τε σπυγμὸν ἔχουσα καὶ εἰεῖον ἀμφοῖς ἀνέλκει
 Ἰσάροισ', ἵνα παῖσιν ἀεικέα μισθὸν ἀφῇται.
 Ὡς μὲν τῷ δὲ πῶς ἵπτα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε.
 Πείν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδ' ἔπειρε τερον ἔκτορι δῶκα
 Πειραμίδην, ὅς τ' ὅπως ἐσῆλατο τείχεσσι Ἀχαιῶν.
 Ἡὔσεν δ' ἡ διαφύσιον τρώεσσι γυγνῶν.

Ὀρνεύθ' ἰσχυροὶ ποταμοὶ τρώεσσι γυγνῶν
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνέετ' ἀσπίδας πῦρ.

Ὡς φάτ' ἐποτρυνῶν· οἱ δ' οὐδ' ἀπὸ πάντες ἀκούον,

Ἰθυσαν δ' ὅτ' ἡ τείχεσσι ἀσπίδες· οἱ μὲν ἐπειτα

Κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρυτ' ἔχοντες.

Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρει, ὅς ῥα πυλάων

Εἰσῆκει τρώεσσι, τρωμνὸς, παχὺς, ἀμτὰρ ὕψος

Ὀξὺς ἔλκ'· τὸν δ' οὐκ ἐδ' ἀνέρε δῆμον ἀφίστω.

Ῥηϊδίως ἐπ' ἀμαξάν ἀπ' ἔδεσθ' ὀχλίσειαν,

Οἰοινυῶ βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέειά παλλε καὶ οἱ.

Τὸν οἱ ἐλαφρόν ἐθηκε κρόνου παῖς ἀλκυλομήτεω.

Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥέειά φέρει πόκον ἀρσεν.

Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ἠλίσσον δὲ μιν ἄχθ' ἐπείγει.

Ὡς ἔκτωρ ἰθὺς σπυγμῶν φέρει λαῶν ἀείρας,

Αἶψα πύλας εἰσὶν το πύκα σιβαρῶς ἀφάρυας,

Δικλίδας, ὕψηλ'· οἱ δὲ ἐν τῷ δὲ ὀχλῆς

Εἶχον ἐπιμοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.

Στῆ δ' ἡ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρριπύμεν βάλ' ἐμείσας.

Εὖ διαβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλ' εἴη.

Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέροις θαιρούς· πέσε δ' ἡ λῖδος ἔσω

Βειδοσυνή, μέγα δ' ἀμφοῖ πύλας μύκον· ἔδ' ἄρ' ὀχλῆς

Εγχεθέτω, σπυγμῶν δὲ διέτμαχον ἄλλυδ' ἄλλη

Λαῶν ὡσαύριπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος ἔκτωρ,

Νυκτὶ δ' ὅτ' ἀτάλαντος ὡσώπια· λάμπε δ' ἡ χαλκῶ

Σμερδα-

20. Εσῆκει

20. ὀχλίσειαν
ων,

Multi autem vulnerabantur ad corpus seu ferro:

Et si cui verso terga denudabantur

Pugnantium: multi autem penitus trans scutum ipsum.

Vbiq; vero turre & pinna murorum sanguine virorum

Aspersa erant & stringq; a Troianis & a Gracis.

Sed neq; sic poterant fugam facere Achiuorum: (iusta,

Sed se habebant, ut lances mulier nendo-victu-queritans.

Qua pondus tenens & lanam & stringq; appendit

Exequans, ut liberis tenuem mercedem ferat:

10 Sic quidē horum in pares-partes pugna extensa est bellūq;

Antequam Iupiter gloriam excellentiorem Hectori dedit

Priamida, qui primus insiliit in murum Achiuorum.

Clamavit autem ut exaudiri posset, Troianis vociferans:

Mouemini equites Troiani, perumpiteq; murum

15 Argiuorum, et manib. immittite immensum-ardentē ignē.

Sic dixit incitans: hi autem auribus omnes audierunt:

Directē ibant autem ad murum conferti: hi quidem postea.

Scalas (al. pinnas) ascenderunt, acutas hastas tenentes.

Hector autem correptum lapidem portabat, qui portas

20 Stabat ante extremas, crassius, sed de super

Acutus erat: eum. a. neq; duo viri populares fortissimi

Facile super plaustrum a terra submouerent,

Quales nūc homines sunt: hunc. a. facile ipsum vibrabat &

Hunc ei leuem faciebat Saturni filius versuti. (solus:

25 Sicut .a. quando opilio facile portat vellus masculae ovis,

Manu accipiens altera: paruum. a. ipsum pondus urget:

Sic Hector rectā ad tabulas portabat lapidem sublatum,

Quae portas muniebant valde fortiter coniunctas,

Bifores, altas: duo autem intus & ceter

30 Firmabant mutui: sona autem clavis accommodata erat.

Stetit autem valde prope iens & adnixus percussit medias

Benè transiens, ut ne ei imbecille telum esset.

Rupit autem ambos cardines: cecidit autem lapis intra

Cum gravitate. valde. a. circa porta crepabant, neq; & ceter

35 Tenebant: tabulae autem disruptae dissilierunt alio alia

Lapidis ab ictu: insiliit autem Illustris Hector,

Noctis veloci similis aspectu. splendebat autem are

dd &

Hector muri
portam per-
rumpit.

Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο πειχέοι. δὸιὰ δ' ἡ χερσὶ
 Δοῦρ' ἔχεν. ἐκ αὖ τις μιν ἐρυκέκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλλτο πύλας· πνεὶ δ' ὅσπερ δειδήει·
 Κέκλετο δὲ τρώεσσι ἐλιξάμεν Θ' καθ' ὁμιλον,
 Τείχος ὑπερβαίνειν. τοὶ δ' ὁπρώοντι πύδοντο·
 Αὐπὶ χα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπερβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ποιητὰς ἐσέχιωτο πύλας· δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Νῆας ἀνὰ γλαυφυράς· ὁμαδ' Θ' δ' ἀλίας Θ' ἐπύχθη.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ν.

Ραψωδίας ὑπερθεσις.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ νικαμένους ἐλεῶν τοὺς ἐκλῖνας, ὁμοῖται
 καὶ χανπὶ, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς αἰαντοὺς παρερμῆα, ἔπει-
 τα δ' καὶ τοὺς ἄλλους. μὲν ταῦτα ἰδομένης ἀρκεύει, καὶ ἀναι-
 ρεῖ ὀφρυονέα, καὶ πνας ἄλλους. πολλοὶ δ' αὐτῶν ἀναιρεῖνται. π-
 τρώσκονται δ' ἀντιφύγοντες καὶ ἑλόντες· τοὺς δ' ὑπερβάντες συνα-
 γαγὼν ἐκτὼς ἐπάγει τοῖς πολέμοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέ-
 ρωθεν ἀναιρεῖνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Μ. ΡΑ-

ψωδία.

Νῦν δ' ὁ ποσειδάων δαναοῖς κράτος ὠπάσει λάτρη.

ΕΥΣ Δ' ἐπεὶ οὐκ ἔτι τρώας τε καὶ ἑκτορα νη-
 ῖσι πέλασσε,

Τοὺς μὲν ἔα πρὸς τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ
 οἷζον (εἰνὼς,

Νωλεμέως, αὐτοὺς δ' ἄλιν τρέπεν ὅσπερ φα-

Νοσφιν ἐφ' ἱπποπέλων θρηκῶν καὶ δορώμεν Θ' αἶαν,

Μυσῶν τ' ἀλγεμάχων, καὶ ἀγαυῶν ἱππημολῶν,

Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, διημοτάτων ἀνδρῶπων.

Ες προΐλιον δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσπερ φαεινὸν.

Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλεπετο ὃν κατ' ἄρ' ἔθυμον

ἑλθόντ' ἢ τρώεσσι ἀνιγόμεν ἢ δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῶν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων.

Καὶ γὰρ ὁ θαυμαζῶν ἦτο πτόλεμόν τε μάχην τε

Τψοδ

Terribili, quo indutus erat circa corpus. duo. a. manibus
Hastilia tenebat. nec quis ipsum repressisset occurrens,
Præter deos, quando insiliit portis: igne. a. oculi ardebant,
Imperabat autem Troianis conuersus ad multitudinem
Murum transcendere. hi autem hortanti obediuerunt.
Protinus. a. hi quidem murum transcederunt, illi. a. per ipsas
Factas influxerunt portas: Danae autem diffugerunt
Naues ad corcauas, tumultus. a. ingens consequutus est.

10 ILIADIS HOMERI, AVT XIII. COM-
positionis argumentum.

NEPTVNVS victos miserans Græcos, assimilatur
Calchanti, & ambos Aiaces concitat: deinde verò &
alios. Posthæc Idomeneus fortiter se gerit, & interficit
Othryoneum, & quosdam alios. Multi autem ipsorum
interficiuntur. Vulnerantur verò Deiphobus & Hele-
nus: At subiectos suos congregans Hector ducit in ho-
stes, & magna vtrinque strages editur.

20 ILIADIS HOMERI XIII. COM-
positio.

N. autem Neptunus Danais robur præbuit clam.

IVPITER autem postquam Troianos & &
Hectorem nauibus admouit.
Hos quidem sinebat apud eas laboremque su-
stinere & ærumnam

30 Seorsim ad equitum Thracum despiciens terram, (didos
Myrorumque cominus pugnantium, et illustrium Hippemolgorum
Lacte-vescentium, longæuorum, iustissimorum hominum:
Versus Troiam. a. non omnino amplius vertebat oculos splendi-
Non. n. hic immortalium quæ sperabat suo in animo (dos
Venientem, vel Troianis auxiliaturum, vel Danais.
Neque vanam speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque

Neptunus ad
ferendam Græ-
cis opem pro-
ficiscitur.

Alte

Ἦ φῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμου ὕληέσσης
 Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ φαίνεται πῶσα μὲν ἴδη,
 φαίνεται δὲ περὶ ἄμοιο πόλιν καὶ νῆες ἀχαιῶν.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' ἀχαιεὺς
 Τρωσὶν δαμναμένοισι, διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέεσσα.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεθ' ἤκατεβήσατο πῦμα παλόνετθ',
 Κραίπνὰ ποσὶ περὶ βίβας. τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 Ποσσὶν ὥτ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνθ' ἰόντθ'.
 Τεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον, ἴλετο τέκμωρ
 Αἰγῆς· ἐνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης.
 Χρυσέα μαρμαίροντα τετεύχεται ἀφθιτα αἰεὶ.
 Ἐνθ' ἐλθὼν, ὥτ' ὄχεσφι πτύσκετο χαλκόπουδ' ἴωπω,
 Ωκυπέτα, χευσέοισιν ἐδείρησιν κομόωντε.
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε παρὰ χροῖ· ἥλυτο δ' ἰμάσθλην
 ρε. ἰὺτυκτον. Χρυσείην, * εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου.
 Βῆ δ' ἐλάαν ὅππ' κύματ'· ἄταλλε ἢ κήτε' ὥτ' αὐτῷ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἔδ' ἠγνοίησεν ἀνάκτα.
 Γηθοσωήη ἢ θάλασσα διίσατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 Ρίμφ' αὖ μάλ', ἔδ' ὥτ' ἐνερθε διαίνετο χάλκεθ' ἄλκων.
 Τὸν δ' ἐς ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἴωποι.
 Ἔσι δὲ πᾶσινθ' αἰρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγυρὸς τενέδοιο καὶ ἱμβροῦ πῦμα παλοέσσης.
 Ἐνθ' ἴωποις ἔσσησε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμειρόσιον βάλεν εἶδ' αὖ
 Ἐδμεναί· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἐβαλε χρυσείας,
 Ἀρρήκτοισι, ἀλύτοισι, ὅσθ' ἐμπεδὸν αὐτὶ μένοιεν
 Νοσήσαντα ἀνάκτα· ὃ δ' ἐς σφατὸν ὤχετ' ἀχαιῶν.
 Ἰρῶες ἢ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλη,
 Ἐκτορεὶ περὶ αἰμίδη ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 Ἀβρομοὶ, ἀνίαχοι, ἔλποντο ἢ νῆας ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν ἢ παρ' αὐτόφι πάντας ἀχαιεὺς.
 Ἀλλὰ ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίχθων,
 Ἀργεῖους ὅτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 Εἰσάμενθ' ἡλχυντὶ δέμας καὶ ἀτειρέα φωνίῳ.
 Αἴαντε πρῶτω περὶ σέφῃ μεμαῶτε καὶ οὐτῷ.
 Αἴαντε, σφῶ μὲν καὶ σῴσεται λαὸν ἀχαιῶν,
 Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδ' ἐκρυβόιο φόβοιο.

Αλλ

Alia super summum Verticem Sami syluosa
 Threicia: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida:
 Apparebat etiam Priami ciuitas, & naues Achiuorum.
 Illic is e mari sedebat egressus, miserabatur. a. Achiuos.
 A Troianis domitos: loui autem grauius irascebatur.
 Protinus vero de monte descendit aspero,
 Cito pedib. progressus tremebant. a. montes magni & syluæ
 Pedib. sub immortalib. Neptuni euntis. (destinatum
 Ter quidem passum: fixit eundo, quarto. a. peruenit ad locum
 Aegæ. illic. a. ei inclytæ ades in profunditatibus maris
 Aureæ, nitentes edificatæ sunt, incorruptæ semper.
 Illuc cum venisset sub curru iunxit areis pedibus equos
 Celeriter volantes aureis iubis comantes:
 Aurum. a. ipse induit circum corpus: accepit. a. scuticam
 Auream, eleganter factam: suumq; ascendit currum:
 Cepit. a. agitare per undas, exultabant. a. cete sub ipso
 Undiq; è latebris: neq; ignorauerunt regem:
 Præ lætitia vero mare diducebatur. hi autem volabant
 Celeriter admodum, neq; subter madescebat æreus axis.
 Hunc vero ad Achiuorum naues agiles ferebant equi.
 Est. a. quoddam specus latum profundi in gurgitibus maris,
 Inter Tenedum & Imbrum asperum,
 Illic equos stetit Neptunus quatiens terram,
 Solutos ex curribus iuxtaq; diuinum posuit pabulum
 Ad edendum. circa autem pedes pedicas posuit aureas
 Infrangibiles, insolubiles, ut firmiter illic expectarent
 Redeuntem regem: hic. a. ad exercitum ibat Achiuorum.
 Troiani autem flamma similes conferti siue procellæ,
 Hectorem Priamidem insatiabiliter alacres sequebantur
 Valde strepentes, valde resonantes: sperabant. n. naues A-
 Capturos esse, occisurosq; apud ipsas omnes Achiuos. (chiu
 Sed Neptunus terram cingens, quatiens terram,
 Argiuos concitabat profundo è mari veniens,
 Assimilatus Calchanti corpore & indefessi voce.
 Aiaces primos allocutus est promptos & ipsos:
 Aiaces, vos quidem seruabitis populum Achiuorum,
 Fortitudinis memores, non autem lethalis fuga.

Neptunus A-
iaces animat.

Alibi

Ἀλλῃ μὲν γδ' ἐγὼ γ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπλους
 Τρώων, οἳ μέγα τέϊχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 (Ἐξοισιν γδ' ἅπαντας εὐκνήμιδες ἀχαιοί)
 Τῇ δ' αἰνότατον περ δείδια μή τι πάθωμεν,
 Ἡρ' ὅγ' ὁ λυαυδὴς φλογὶ ἵκελ' ἠγεμονόει
 Εκτῶρ, ὅς δι' αὖτις ἐλπίενός παῖς ἐί).
 Σφῶϊν δ' ὠδὲ θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσῃεν
 Αὐτῶν δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγόμεν ἄλλοις·
 Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσεται ἄπο νηῶν
 Ωκυπόρων, εἰ καὶ μιν ὀλύμπῳ αὐτὸς ἐγείρει.

Ἡ, καὶ σκηπανίῳ γαλήνοχος ἐννοσίχθωνος

28. κεκοπῶς
 28. δὲ θῆκεν

Ἀμφοτέρῳ * κεκοπῶς πλησεν μένεθ' κρατεροῖο,
 Γῆα * δ' ἐθήκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Αὐτὸς δ' ὥστ' ἱρήξ ὠκύπτερος ὥρτο πέτεσθαι,
 Ος ῥα τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης φειμήκεος ἀφθεῖς
 Ορμήσει πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
 Ως ἄπο τῆς ἡῖξε ποσειδάων ἐννοσίχθων.

Τοῖν δ' ἐγὼ πρὸθεν ὀϊλῆθ' ταχὺς αἶας,
 Αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα πρὸσέφη τελαμώνιον ἦδον.

Αἶαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν οἱ ὀλυμπονέχριστι
 Μάντεϊ εἰδόμενθ' ἐλέεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 Οὐδ' ὅγε κέλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής·
 Ἰχνα γδ' μετόπιθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 Ρεῖ' ἐγνων ἀπὸντος· ἀρίγνωτοι δ' θεοὶ περ.
 Καὶ δ' ἐμοὶ ἀμφοτέρωθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμαῖται πολέμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 Μαιμῶσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεῖν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ' πρὸσέφη τελαμώνιθ' αἶας,
 Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἀάπλοι
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μένθ' ὥρορε, νέρθε δ' ποσσὶν
 Εἰσυμα ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δ' καὶ οἱθ'

Εκτορ πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον,
 Χάρμῃ γηθόσσωσι τῶ σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ.
 Τόφρα δ' τὸς ὅπιδεν γαλήνοχος ὥρσεν ἀχαιῆς,
 Οἱ παρὰ νηυσὶ δοῆσιν ἀνέχον φίλον ἦτορ·
 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀγχαλέω χαμαὶ τῷ φίλῳ γῆα λάλυντο,

Καὶ

- Alibi quidem ego non timeo manus duras
 Troianorū, qui magnū murū transcendunt suo agmine,
 (Sustinebunt enim omnes fortes Achiui)
 Hac parte Verò grauissimè extimui nequid patiamur,
 5 Quā hic rabiosus flammæ similis imperat
 Hector, qui Iouis tactat præpotentis filium se esse
 Vobis autem sic deorum aliquis in mentibus faciat,
 Ut & ipsi persistatis fortiter, & hortemini alios:
 Itaq; quantumuis alacrem repelleretis à nauibus
 10 Velocibus, etsi eum Iupiter ipse incitet.
 Dixit, & sceptro, terram-continens, terre-quassator,
 Ambos feriens impleuit robore forti
 Membra autem fecit leuia, pedes, & manus supernè.
 Ipse autem, sicut accipiter pernix concitatur ad volandum,
 15 Qui à prærupta petra prælonga leuatus,
 Properat per campum insequi auem alijs generis:
 Sic ab his digressus est Neptunus quatiens terram.
 Ex-ipsis duobus, a. sensit prius Oilei filius celer Ajax.
 Protinus, a. Aiace allocutus est Telamonium filium:
 20 Ajax quontam aliquis nobis Deorum, qui Olympum ha-
 Vati assumulatus, iubet apud naues pugnare. (bitant,
 Neq; hic Calchas est Vates, augur:
 Vestigia enim retrò pedum & tibiarum
 Facile cognoui abeuntis: faciles cogniti a. dij sunt.
 25 Atq; mihi ipsi animus in pectoribus dilectis
 Magis concitatur ad-bellandum & pugnandum,
 Prompti sunt autem subter pedes & manus suprā.
 Hunc, a. excipiens, allocutus est Telamonius Ajax:
 Sic nunc & mihi circa hastam manus dura
 30 Gestunt: & mihi robur mouetur: subter autem pedibus
 Impellor ambobus, paratus sum autem & solus
 Cum Hectore Priamide inexplebiliter alacri pugnare.
 Dum hi quidem talia inter se dicebant,
 Pugnae studio læti, quod ipsis deus immiserat animo:
 35 Interim, a. retrò existentes Neptunus concitauit Achiuos,
 Qui apud naues Veloces resiciebant dilectum cor:
 Quorum cum molesto labore chara membra soluta erant.
 Et ipsis

Καὶ τφιν ἄχος κ' ἔδυ μὲν ἐγίνετο, Λερχομένοισι
 Τρώας, τοὶ μέγα τείχε' ὑπὸ κατέβησαν ὁμίλῳ.
 Τὸς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπὸ ὀφρύσι δάκρυα λείβον.
 Οὐ γ' ἔφθαν φά' ξεσθ' ὑπὸ ἐκ χακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
 Ρεῖα μετεισόμεν' ἔκρατερας ὠτρύνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον δ' ἔπειτα τρώων καὶ λήϊτον ἦλθε κελύων,
 Πλωέλεών δ' ἤρῳα, θόσσητά τε, δ' ἠΐ πυρόν τε,
 Μνηρόν τε καὶ ἀντίλοχον, μήσσεας δ' αὖτ' ἤϊς.
 Τοὺς δ' οἷγ' ἐποτρυνύων, ἔπεα πηρόεντα προσηύδα.

Αἰδῶς ἀργεῖοι κοῦροι νέεσι· ὕμνιν ἔγωγε
 Μαρταμένοισι πέποιδα σωσέμεναι νέας ἀμάς.
 Εἰ δ' ὕμεις πολέμοιο μεθήσετε λυγαλέοιο,
 Νῦν δ' ἴδεταί ηἱ μὲν ὑπὸ τρώεσσι δαμνῶνται.
 Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρώας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἱ τοπάρ' ὑπὸ
 Φυζακινήσ' ἐλάφοισιν ἐοικέσσαν, αἶτε καὶ δ' ὕλιν
 Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἦϊα πέλονται,
 Αὐτὸς ἠλάσκουσαν, ἀνάλκιδες, ἐδ' ὅπ' ἡλάρμη.
 Ως τρώες τοπάρ' ἡμῶν καὶ χεῖρας ἀχαιῶν
 Μίμνεν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον ἐδ' ἠβασόν.
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλι' ἔκοίλης ὅπ' ἡνίοι μάχονται,
 Ηγεμόν' ἔκαστον κακότητι, μεθ' ἡμῶν σιῶσιν τε λαῶν,
 Οἱ κείνῳ εἰσάσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐθέλοισι
 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
 Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰπὸς ὅστιν
 Ηρώς ἀτρεΐδης Ὀδυσσεύων ἀγαμέμνων,
 Οὐδέκ' ἀπητίμησε ποδῶκα πηλείωνα,
 Ημέας γ' ἔπως ἐστὶ μεθ' ἡμῶν πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἀκρόμεθα θάσσον· ἀκασαί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 Τρεῖς δ' ἐκέπ' χαλὰ μεδίετε δούριδ' ἄλκις,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατὸν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἀνδρὶ μαχεσάμεν ὅστις πολέμοιο μεδείη,
 Λυγρὸς ἐὼν· ὕμιν ὅ νημεσῶμαι περὶ κῆρι.
 Ω πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
 Τῆδε μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέατε ἑκάστοις
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.

Εκτὼς

Et ipsis dolor in animo fiebat aspicientibus
 Troianos, qui magnū murum transcenderant suo agmine.
 Hos illi insipientes sub supercilijs lachrymas fundebant.
 Non enim putabant se effugituros è clade, sed Neptunus
 5 Facile interueniens fortes concitauit phalanges.
 Ad Teucrum prius & Leitum venit adhortans,
 Penelumq; heroem Thoantemq; Deipyrumq;
 Merionemq; & Antilochum peritos belli:
 Hos hic incitans verbis velocibus allocutus est:
 10 Pudor Argiui adolescentes iuuenes, in vobis equidem
 Pugnātib; confidebam, saluas fore naues nostras.
 Si autem vos bellum negligetis perniciosum,
 Nunc sanè apparet dies a Troianis dādari.
 Proh dolor, magnum miraculum hoc oculis video,
 15 Terribile, quod nunquam equidem euenturum putabam.
 Troianos ad nostras accedere naues: qui prius
 Fugacibus ceruis similes erant quæ in sylua
 Lyncum, leopardorumq; luporumq; esca fiunt,
 Temere errantes, imbelles, neq; ad pugnam:
 20 Sic Troiani prius robur & manus Achiuorum
 Expectare nolebant ex-aduerso, ne paululum quidem.
 Nunc vero procul ab Urbe concuās ad naues pugnant,
 Ducis ignauia, negligentiaq; militum,
 Qui cum illo contendentes, descendere nolunt
 25 Naues veloces, sed interficiuntur in ipsis,
 Sed si iam & omnino verè reus est
 Heros Atrides latè regnans Agamemnon,
 Eo-quod contumelia affecit pedibus celerem Pelidem:
 Nobis quidem nullo modo licet negligere bellum,
 30 Sed medeamur cito: medicabiles sunt mentes bonorum.
 Vos autem minimè honestè remittitis strenuam virtutem,
 Omnes fortissimi existentes per exercitum, nec equidem
 Cum viro litigare qui à pugna cessaret,
 Imbellis existens: vobis autem indignor ex animo,
 35 O molles: mox iam aliquod malum facietis maius
 Hac cessatione, sed in mentibus ponite singuli
 Pudorem & reprehensionē, tā n. ingens certamen ortū est.

Neptunus A-
 chiuos exci-
 tat:

Εκτωρ δὲ πρὸ νηυσὶ βολῶν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα.

Ὡς ῥα κελύπιδων γαίηοχος ὤρσεν ἀχαιῶς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἴαντας δοῖδ' ἴσαντο φάλαγξες
Καρτερὰ, αἳ οὐτ' αἴ κεν αἴης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' ἀθιωαῖη λαοοσέθεν· οἳ γὰρ αἴετοι
Κεῖνθέντες τρώας τε καὶ ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει· περὶ δ' ἐλύνοντο.
Ἀπὸς ἄρ' ἀπὸ δ' ἔρειδε, κύρις κόρυς, ἀνέρεα δ' ἀνήρ,
Ψαῦον δ' ἰσπόχομοι κόρυθες λαμπεροῖσι φάλοισι
Νερόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφύεσσαν ἀλλήλοισιν.
Εὐχεα δ' ἐπ' ὕποντο θρασείων ἐπὶ χειρῶν
Σειόμεν'· οἳ δ' ἰδὺς φρόνεον, μέμασαν ὅ μιν ἔχεται.
Τρώες δ' ἐπεὶ οὐκ ἔσαν ἀυλλέες· ἦρχε δ' ἄρ' ἑκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἐπὶ πέτρης,
Οὔτε κ' ἔσφαινε ποταμὸς χειμάρροος * ὥσῃς
Ρήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέθεν ἔχματα πέτρης,
Υψι τ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δὲ θ' ὑπὸ ὤπῃ
Υλῇ· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' αἴ ἴκηται
Ισόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδετα, ἐσσύμενός τινι.
Ὡς ἑκτωρ εἰς μὲν ἀπείλει μέγχι θαλάσσης
Ρεῖα δ' ἐλίσσεται κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν,
Κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξις,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχειμθεῖς οἳ δ' ἀντίοι ἦεν ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ωσαν ἐπὶ σείων· ὃ δὲ, χασσύμενός πελεμίσθη,
Ἡὔσεν δὲ διαπύρσιον πρῶτος γελωνῶς,

Τρώες καὶ λύκιοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχίται
Παρμένετ'· οὔτι δηρὸν ἐμὲ στήσοισιν ἀχαιοί,
Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀπ' ὤμων ἀντὶς.
Ἀλλ' (οἷω) χάσσονται ὑπὸ ἔγχεθ'· εἰ ἔτεόν με
Ὡρσε θεῶν ὄριος ἐείγδουπος πόσις ἦρης.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μὲν ἔθ' καὶ θυμὸν ἐκάστω·
Διήφορος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πειραμίδης, πρὸθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα *· πάντοσε ἴσῃν,
Κοῦφα ποσὶ περὶ βίβας, καὶ ὑπασπίδια περὶ πόδισιν.
Μηειόνης δ' αὐτοῖο πτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,

28. ὥσπιν.

28. πάντοσε
εἴσῃν.

Καὶ

Hector iam apud naues in praelio strenuus pugnāt
Fortis: effregit sero portas, & longum vectem.

Sic sanē adhortans Neptunus concitauit Achiuos.

Circum autem Aiaces duos stabant phalanges

5 Firmæ, quas non Mars vituperasset interueniens,

Neq; Minerva populos impellens, nam præstantissimi

Delecti Troianosq; & Hectorem diuinum expectabant,

Munientes hastam hastâ, scutum alio scuto opposito:

Clypeus item clypeum firmabat, galea galeam, virum vir:

10 Tangebant-se cristata ex feris equinis cassides splendentib.
Nutantium: adeo densi steterunt inter se. (conis

Lancea. a. flectebantur audacibus a manibus

Concussa. h. a. recta aim. intēdebāt, cupiebant. a. pugnare.

Troiani. a. prius verberarunt conferti: præibat. a. Hector

15 Contra ruens: lapis-rotundus veluti a petra (conuulsus)
Quem a summo-montis fluius torrens impulerit,

Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petra,

Alteq; subsiliens volat, resonatq; sub ipso (niat

Sylua: hic. a. sine impedimento currit continuo, donec ve-

20 In planitiē: tūc. a. nequicquā soluitur, impulsus quamuis:
Sic Hector hætenus quidem minabatur & q; ad mare,

Facile se peruenturum ad tentoria & naues Achiuorum

Occidentem: sed quando iam densis incidit aciebus,

Stetit valde implicitus: h. & aduersi filij Achiuorum

25 Percutientes ensibusq; & hastis ancipitibus
Repulerunt cum a se: is vero cedens repulsus est.

Clamauit autem alte, Troianis vociferans:

Troiani, & Lycij & Dardani bellicosi,

Perstate, non diu me sustinebunt Achiu.

30 Quamuis valde instar turris sese instruxerint.

Sed (puto) cedent ob hastam meam, si verē me

Incitant deorum optimus altitonans maritus Iunonis.

Sic fatus, commouit robur & animum conuulsusq;

Deiphobus autem inter hos valde animosus iuit

35 Priamides: ante autem tenebat scutum vndiq; equale,

Leuiter pedibus procedens, & sub-clypeo progrediens.

Meriones autem in eum collimabat hasta lucida,

ee ij

Hector suos
cohortatur.

Deiphobū in-
cassum ferit
Meriones.

28. πάντος
είσην

Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμρτε κατ' ἀσπίδα * πάντοτε ἴσῳ
 Ταυρεῖω· τῆς δ' οὐπὶ διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἐν κλισίῳ ἐάγει δολιχὸν δόρυ· διήφοβ' ἔδ' ἔ
 Ἀσπίδα ταυρεῖω χεῖρ' ὑπὸ ἔο, δεῖσε δ' θυμῷ
 Ἔλχος μπειόναο δαιφρον' ἔδ'. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζετο, χόσαστο δ' αἰνῶς
 Ἀμρότερον, νίκης τε καὶ ἔλχε' ὁ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Οἰσόμεν' ἔδρυ μακρὸν ὃ οἱ κλισίῃσφι λέλειπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἀσβεστός ὄρώσθ.
 Τεῦκρ' ἔδ' ἑρῶτος τελαμώνι' ἄνδρα κατέκτα
 Ἰμβειον αἰχμητὴν, πολυῖππου μίντορ' ἑόν·
 Ναῖε δ' ἰππιδαιον, πρὶν ἔλθεῖν ἦας ἀχαιῶν,
 Κούρῳ δ' ὑπὸ ἰαχῇ νόστω ἔχε μηδεσκήσθην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισαι,
 Ἀψ' εἰς ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δ' ἑρῶεσσι.
 Ναῖε δ' ἰππιδαιον, ὃ δέ μιν ἦεν ἴτα τέκεσσι.
 Τὸν δ' ἑὸς τελαμών' ἔδ' ἔατος ἔλχε' ἰμακρῷ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσσυτο νύχθ' ἔλχος. ὃ δ' αὖτ' ἐπέσεν μελίη ὥς,
 Ἦ τ' ὄρε' ἑρῶτος κορυφῇ ἔκαθεν περὶ φαινομένοιο
 Χαλκῷ τεμνομένην τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσθην.
 Ως πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρ' ἔδ' ὥρμηθη μεμαῶς ὑπὸ τεύχεα δῦσαι.
 Ἐκτὼρ δ' ὄρμηθέντος * ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἠλδάτο χάλκεον ἔλχε' ἔδ'
 Τυτθόν· ὃ δ' ἀμφίμαχον κτεάτου ἦ ἀκτορείων ἔδ',
 Νισόμενον πολέμονδε κτ' ἑήδος βάλε δουεῖ.
 Δούπησεν δ' ἐπεσὼν, ἀράβησε δ' ἐπὶ τεύχε' ἑὸν αὐτῷ.
 Ἐκτὼρ δ' ὥρμηθη κόρυθα κροτάφοις ἀφ' ἧαν
 Κρατὸς ἀφ' ἀρπάζει μελαλήτορος ἀμφιμάχοιο.
 Αἴας δ' ὄρμηθέντ' ἔδ' ἀκόντιζε δουρὶ φαεινῷ
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐπὶ χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'. ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα,
 Ωπε δέ μιν ἀνείμεγαλῳ. ὃ δ' ἐχάσασατ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων. τὸς δ' ἐξείρυσαν ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα σίχθη δῖός τε μενεαυὺς
 Ἀρχὸν ἀδύμαίον κόμισαν κτ' ἑλάναν ἀχαιῶν.

28. ὀρέξατο

28. ὀρέξατο

Ἰμβειον

Et affecutus est (neq³ aberravit) ad scutum Undiq³ equale
Taurinum, id a. minime penetrauit: sed multo prius
In summitate fracta est longa hasta. Deiphobus autem
Scutum taurinum remouit a se: timuit autem animo

5 Hastam Merionis bellicosi, sed hic heros
Retro sociorum ad agmē recessit. indignatus est. a grauius
Propter utrunq³, victoriamq³ & hastam, quam fregit.
Perrexit autem ire ad tentoria & naues Achiuorum,
Allaturus hastam longā, quæ sibi in tentorijs reliqua erat.

10 Alij Verò pugnabant: clamor autem immensus ortus est.
Teucer autem primus Telamonijs virum interfecit
Imbrium bellatorem diuitis equorum Mentoris filium,
Habitabat. a. Pedasum, antequam Venisset filij Gracorum:
Filiam autem Priami spuram habebat Medesicastem.

Teucer Imbri-
um interficit.

15 Sed postquam Danaorum naues Venerunt utrunq³ impulsa
Rursus ad Ilium Venit, & excelebat inter Troianos:
Habitabat. a. apud Pr. hic. a. eum honorabat æquè ac filios.
Hunc filius Telamonis sub aurem hasta longa
Lasis, euulsit q³ hastam: hic. a. ibi cecidit, fraxinus tãquam,

20 Quæ montis in Vertice procul apparentis
Aere incisa, tenera terræ folia admonuit:
Sic cecidit: circum. a. ipsum sonuerunt arma insignia ære.
Teucer autem accurrit cupiens arma exuere:
Hector. a. in accurrentem iaculatus est hasta lucida.

25 Sed hic qdē ex aduerso conspiciatus, declinauit æream hastā
Paululum: hic a. Amphimachum Cteati filium Actorionis
Venientem ad pugnam in pectore percussit hasta:
Insonuit autem lapsus, sonuerunt Verò arma super ipso.
Hector. a. accurrit ut galeam temporibus aptatam

Hector Am-
phimachum
interficit.

30 De capite raperet magnanimi Amphimachi.
Atax autem ruentem petijt hasta lucida
Hectorem sed nulli parti corporis ad acta est: totus .n. ære
Horrendo tectus erat. hic. a. scuti ombonem percussit:
Retrusit. a. ipsum robore magno: ille Verò cessit retrò

35 Ab utroq³ cadauere: hos autem extraxerunt Achiui:
Amphimachum quidem Stichius diuinusq³ Menestheus,
Principes Atheniensium, portauerunt ad exercitū Achiuorū:

Ἰμβριον αὖτ' αἶαντε μεμῶντε Δούριδος ἀλκῆς,
 ὧς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπὸ μαρχαροδόντων
 Ἀρπάζαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μὲν γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
 ὧς ῥα τὸν ὕψοῦ ἔχοντε δὴ αἶαντε κορυθαί
 Τάχιστα συλήτῳ, κεφαλῇ δ' ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς
 Κόψεν οἰλιάδης κεχλωμένῳ ἀμφιμάχοιο·
 Ἡκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενθ' δι' ὀμίλου,
 Ἐκτορεῖ ὃ πρὸ πάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι·
 Καὶ τότε δὴ πρὸ κῆρι ποσειδάων ἐχολώθη,
 Ὑιωνόιο πρὸς ἄντοα ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Οπρυμέων δαναῆς, τρώεσσι δ' κῆδε' ἔτευχεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐν πολέμοιο.
 Ἠλθε, κατ' ἰγνύῳ βεβλημένῳ ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν ἐταῖροί ἐνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 Ἡῖεν ἐκ κλισίας· ἐπὶ γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 Ἀντιάαν· τὸν δὲ πρὸς σέφῳ κρείων ἐνοστήχων,
 Εἰσάμενος φδοτῆρ' ἀνδραίμονος υἱὸν Δόαντι,
 Ὃς πάσῃ πλὴν ῥῶνι καὶ αἰπεινῇ χαλυσδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ὄνασε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ,
 Ἰδομενεὺς κρητῶν βουληφόρε, πόρτοιο ἀπειλαὶ
 Οἴχονται τὰς τρώσιν ἀπείλεον ἦες ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΐδεν,
 Ὡς Δόαν, ὅστις ἀνὴρ νυῦ γ' αἶπιθ', ὅσον ἔρωγε
 Γινώσκω· πάντες γὰρ ὅππῃ σάμεθα πολέμῳ ζῆν·
 Οὐτέ πνα δέθ' ἴχει ἀκίεον, ὅτε τις ὀκνῶ
 Εἰκὼν, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὐτῶ
 Μέλλει δὴ φίλον εἶν' ὑπὸ μενέϊ κρονίωνι,
 Νωνύμνοισι σπολέδαμ' ἀπ' ἄργεος ἐνθάδ' ἀχαιῆς.
 Ἀλλὰ Δόαν, καὶ γὰρ το πάρεθ' μενεδήοις ἦδεν.
 Οπρυμέεις δ' καὶ ἄλλον ὅδι μεδίοντα ἴδηναι·
 Τῷ νυῦ μήτ' ἀπόληγε, κέλδ' ἐτε φωτὶ ἐκείνῳ
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα ποσειδάων ἐνοστήχων,
 Ἰδομενεὺς, μὴ κείνῳ ἀνὴρ ἐπὶ νοσήσειεν
 Ἐκ τῶνδε, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γυροίτο.

Imbrium Gerò Ataces cupidi impetuosæ pugnae,
Sicut duo capram leones à canibus asperos dentes-habētib.
Rapientes ferunt per Virgulta densa,
Altè supra terram in maxillis tenentes:

5 Sic hunc altè tenentes duo Ataces armati
Arma spoliarunt: caput autem tenera à ceruice
Amputauit Oiliades iratus propter Amphimachum:
Iecit autem ipsum instar-globi contorquens per turbam:
Hectori autem ante pedes cecidit in pulueribus.

10 Et tunc iam in animo Neptunus iratus est
Nepote caso in graui pugna.
Perrexit autem ire ad tentoria & naues Achiuorum,
Impulsurus Danaos. Troianis autem dolores parabat.
Idomeneus autem ei hasta inclutus occurrit

15 Rediens à socio, qui ei nuper è bello
Venerat in poplite vulneratus acuto ferro.
Hunc quidè socij asportarunt: hic. a. medicis postq̃ præcepis-
Ibat ex tentorio: adhuc enim pugna cupiebat (ser
Obuiare. hunc autem allocutus est rex Neptunus,

20 Assimilatus Voce Andramonis filio Thoanti,
Qui in tota Pleurone & excelsa Calydone
Aetolis imperabat, deusq̃, tanquam honorabatur vulgo:

Idomeneu Cretensium princeps, Sbinam tibi mine
Abierunt, quas Troianis minabantur filij Achiuorum?

25 Hūc rursus Idomeneus Cretensiu dux contra allocutus est:
O Thoa nullus Vir nunc culpandus, quantum equidem
Intelligo: omnes enim scimus preliari.

Neq̃, quenquam timor detinet exanimans, neq̃, aliquis pi-
Cedens recusat bellum malum, sed nimirum ita (gritæ

30 Iam gratum futurum est præpotenti Ioui,
Inglorios perire procul a Peloponneso hic Achiuos.
Sed Thoa, etenim antè bellicosus fuisti,

Hortari soles. a. & alium, Sbi negligentem videris:

Quare nunc nec desine, & hortare Virum quemq̃

35 Huic. a. respondit postea Neptunus quatens terram:
Idomeneus, vtinam non ille Vir amplius reuertatur
E Troia, sed illis canum ludibrium fiat,

ee iiij

Neptuni cū I-
domeneo col-
loquium.

Ὅστις ἐπ' ἡματι παῖδες ἐκὼν μεθήσῃ μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χεῖρ
 Σπύρειν· αἶκ' ὄφελός τι γυώμαδα καὶ δὴ ἐόντε.
 Συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν.
 Νῶϊ δ' καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ὅτι σήμερον μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ χλυσίῳ ἐϋτυκτον ἴκανε,
 Δύσσετο τεύχεα καλὰ παῖδες χροῖ, γυτο δ' ἰδοῦρε.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπὴ ἐναλίγκι, λῦτε χρονίων
 Χεῖρ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί.
 Ὡς τὸ χαλκὸς ἔλαμπε παῖδες σῆθεσσι θέοντες.
 Μηειόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν,
 Ἐγχεύς ἐπ' χλυσίης· μῦ· γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
 Οἰσόμεντος· τὸν δὲ προσέφη δέν· Ἰδομενῆς,
 Μηειόνη, μόλου ἦε, πόδας ταχὺ, φίλταδ' ἐταίρων,
 Τίπῃ ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;
 Ἡέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἡέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; ἐδέ τι αὐτὸς
 Ἦδαι ἐνὶ χλυσίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ μηειόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,
 Ἰδομενεὺς κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ἐρχομαι, εἴ τι τοι ἔσχῃ ἐνὶ χλυσίῃσι λείλειπαι,
 Οἰσόμεντος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὁ πρὶν ἔχεσκον,
 Ἀσπίδα δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερβυορέοντες.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΐδα,
 Δούρατά * γ' αἶκ' ἐθέλησθαι, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις,
 Ἐσαότ' ἐν χλυσίῃ * παρὲς ἐνώπια παμφανόωντα
 Τρώϊα, τὰ κταμένων σποαίνυμαι. ἐ γὰρ οἴω
 Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκείνους ἰσάμενος πολεμίζειν.
 Τῶ μοι δούρατά * ἐστὶ καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὰν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ μηειόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,
 Καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε χλυσίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Πόλλ' ἔναρα πρῶων· ἀλλ' ἐχέδον ὅστιν ἐλέσθαι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 Ἀλλὰ μῦ· παρὰ τοῖσι μάχῃ ἀνὰ κυδίσταισιν

Ἰσάμαι,

22. δ.
 γε. παρὰ τοῖσι
 πια

Quicumq; in die hoc voluntarius cessat pugnare.

Sed age armis huc sumptis Veni. hac. a. simul oportet

Studere si stilitas aliqua fiamus quamuis duo existentes.

Utilis. n. (al. collata) Virtus est Virorū, etiam Valde timido-

Nos. a. Et cum fortibus nouerimus pugnare. (rum.

Sic fatus hic quidē rursus abiit deus ad pugnam Virorū.

Idomeneus. a. quando iam ad tentorium pulchrum Venit.

Induit arma pulchra circa corpus: sumpsitq; duo hastilia.

Perrexit autem ire fulguri similis, quod Saturnius

Manu accipiens concussit à splendido Olympo.

Ostendens signum hominibus: conspicui. a. eius radij:

Sic huius es splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei famulus bonus obuiavit

Propè adhuc tentorium: nam hastam aream ibat

Allaturus. hunc. a. allocuta est potentia Idomenei:

Merione Moli fili. pedibus celer, amicissime sociorum,

Cur Venisti, prælioq; deserto Et pugna?

An quid vulneratus es, teliq; te affligit cuspis?

An alicuius rei nuncius ad me Venisti? neq; certè ipse

Desidere in tentorijs cupio, sed pugnare.

Hunc. & rursus Meriones prudens contrà allocutus est:

Idomeneu Cretensum princeps loricatum,

Venio, si qua tibi hasta in tentorijs relicta est.

Allaturus: eam enim iam confregimus quam prius habebā

Scutum Deiphobi feriens superbi.

Hūc. & rursus Idom. Cretensum dux cōtra allocutus est:

Hastas quidem si volueris Et unam Et viginti inuenies.

Stantes in tentorio ad parietes lucentes,

Troianas, quas à caesis abstuli: non enim puto

A Viris hostibus longè stantem me pugnare.

Ideo mihi haste sunt Et scuta Umbilicata,

Et galeæ, Et thoraces splendide nitentes.

Hunc. a. rursus Meriones prudens contrà allocutus est:

Et mihi apud tentorium Et nauem nigram sunt

Multa spolia Troianorū. sed non ppè sunt Et capere possim.

Neq; enim neq; me puto oblitum esse fortitudinis.

Sed inter primos in pugna illustres Viros reddente

ee &

Idomeneu
occurrit Me-
riones.

Ἰσταμαι, ὅτε πότε νείκος ὀρώρηται πύλεμοιο.

Ἄλλον που πινὰ μάλλον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Λήθω μαρνάμεν Θ, σὲ δ' ἴδμεναι αὐτὸν εἶω.

Τὸν δ' αὖ ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,

Οἶδ' ἀρετῇ οἶός ἐστι· τί σε χεῖ ταῦτα λέγεσθαι;

Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντες ἄριστοι

Ες λόχον, ζένθα μάλις' ἀρετὴ διαείδετα ἀνδρῶν,

Ενθ' ὅς τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη.

Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χεὼς ἀλλυδὶς ἄλλῃ,

Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦντα ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,

Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδας ἵζει·

Εν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι πατάσσει

Κῆρας δῖομένω· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·

Τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔτ' ἄρ' τρέπεται χεὼς, ἔτε τι λίλυ

Ταρβεῖ, ἐπειδὴν ὡρῶτον ἐπίζειται λόχον ἀνδρῶν,

Ἀρᾶται δὲ τύχῃσι μυχόμεναι ἐν δαίλυρσιν·

Οὐδέ κεν ἐνθα τεὸν γε μένῃσιν καὶ χεῖρας ἐνοίτα·

Εἴ πορ γὰρ κα βλεῖο πονδύμεν Θ, ἥε τυ πείης,

Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὅπασε πέσσι βέλῃσιν, οὐδ' ἐνὶ νώτῃ,

Ἀλλὰ κεν ἢ σέρνων ἢ νηδύσιν ἀντιάσει

Πρόσω ἱεμένοιο μῦτ' ὡρμάχων δαεισύν.

Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύποι ὥς

Εσαότες, μὴ που τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.

Ἀλλὰ σύ γε κλισίῳδε κινῶν ἔλδ' ὀβριμονέγχρος.

Ὡς φάτο· μνηστήρης δὲ δῶπ' ἀτάλαντος ἄρ' ἦ

Καρπαλίμωσιν κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·

Βῆ δὲ μετ' ἰδομενῆα, μέγα πηολέμοιο μεμηλώς.

Οἱ Θ' ὅ βροτολοιγὸς ἄρης πολεμόνδε μέτεισι,

Τῷ δ' ὅ φόβῃ φίλος υἱὸς ἄμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής

Ἔσπετο, ὅς τ' ἐρόβησε ταλάφρονά πορ πολεμιστήν·

Τῷ μὲν ἄρ' ἐν θρήκης ἐφύροις μέτα δωρήσασθον,

Ἡὲ μῦτ' φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρ' αὖ τῷ γε

Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δ' κῦδος ἔδωκεν·

Τοῖσι μνηστήρης τε καὶ ἰδομενεὺς ἀγροῖ ἀνδρῶν

Ἡῖσαν ἐς πύλεμον, κεκορυθμένοι αἰδοπι χαλκῷ.

Τὸν καὶ μνηστήρης πρὸς τέρσιν πρὸς μῦθον ἔειπε,

Δόχελίδης, πῇ τ' ἄρ' μέμονας κατὰ δῶπ' αἰδομαι ὀμιλον,

Ἡ δ' ἦ

Sto quando certamen motum est belli.

Alium forte aliquem potius Achiuorum loricatorum

Lateo pugnans: te vero scire ipsum puto.

Hunc. S. Idomeneus Cretensium dux contra allocutus est:

5 Noui Virtute qualis sis: quid te necesse est hac dicere?

Si enim nunc apud naues deligeremur omnes fortissimi,

Ad insidias (Sibi maxime Virtus perficitur Virorum:

Vbi & timidus Vir, & qui fortis est, apparuit:

Nam ignavi mutatur color aliter alias:

De ignauo &
strenuo mili-
te.

10 Neq; ei quiete sit sedeat continetur in mentibus animus,

Sed mutat-jedes, & super Virumq; pedem sedet:

Inque et Valde pectoribus pulsat

Mortem suspicanti, stridor autem fit dentium:

Strenui autem, neq; mutatur color neq; Valde

15 Timet, postquam primum ingressus fuerit insidias Virorum:

Optat autem cito misceri in praelio acri)

Neq; tum tuum robur & manus quis Viruperarit,

Siquidē. n. ledaris emin⁹ pugnans, vel Gerbereris cominus,

Non in ceruicem a tergo cadat telum, neq; in dorsum:

20 Sed vel pectoribus vel Venti obuiaret

Vlterius ruentis ad propugnatorum turbam.

Sed age ne hac dicamus infantes tanquam

Stantes, ne aliquis supra modum indignetur.

Sed tu ad-tentorium profectus cape Validam hastam.

25 Sic dixit: Meriones autem Veloci par Marti,

Celeriter a-tentorio sustulit aream hastam.

Iuit autem ad Idomeneum Valde belli curam habens.

Qualis autem perniciosus Mars ad bellum accedit,

Ipsūq; Terror (v. Fuga) clarius filius simul Validus & im-

30 Comitatur, qui terret forte licet bellatorem: (pavidus

Hi quidem ē Thracia in Ephyros armantur,

Vel in Phlegyas magnanimos: neq; hic quidem

Exaudierunt Strosq; alteris vero gloriam dederunt:

Tales Merionesq; & Idomeneus duces Virorum

35 Ibant in bellum, armati splendenti are.

Hunc & Meriones prior Verbo allocutus est:

Deucalide, qua parte cupis ingredi multitudinem?

An

Ἡ δὲ Λεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 Ἡ ἐπ' ἀφισερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔγω
 Δάεσθαι πολέμοιο καρνηκομόωντας ἀχαιούς.

Τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΐδα,
 Νηισὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δῶω, τεῦκρός δ' ὅς αἰετος ἀχαιῶν
 Τοξοσωμή, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαδὶ ὑσμίνῃ·
 Οἷ μιν ἄδλω ἐλόωσι καὶ ἐοσύνεον πολέμοιο,
 Ἐκτορα πριαμίδω· καὶ εἰ μάλ' αἰ καρτερός ὄσιν,
 Αἰπὺ οἱ ἰστέται μάλ' αἰ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτοις,
 Νῆας ἐνιπαρήσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κροῖϊων
 Εμβαλῶι αἰδομένον δαλὸν νῆεσσι δοῆσιν.

ἄ. δὲ ἐκ

Ἀνδρὶ * δὲ κ' ἔκ' εἴξειε μέγας τελαμώνιος αἶας,
 Ος θνητὸς τ' εἴη καὶ ἔδοι δημήτερος ἀκτῶν,
 Χαλκῶ τε ρηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' αὖ ἀχιλλῆϊ ρυξυόοι χωρήσειεν
 Εν γ' αὐτοσαδὶ ἡ ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐσὶν ἐείζειν.
 Νῶϊν δ' ὦ δ' ἐπ' ἀφισέρ' ἔχε στρατὸν, ὄφρα τάχιστα
 Εἶδομεν ἢ ἐπ' ἐδχὸς ὀρέξομεν, ἢ ἐπὶς ἡμῖν.

Ὡς φάτο, μνηστήρης δ' ἰδοῦ ἀτάλαντος ἄρ' ἡ
 Ἡρ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο καὶ στρατὸν, ἢ μιν ἀνώγει.
 Οἱ δ' ὥς ἰδομενῆα ἰδὼν φλογὶ εἴκελον ἀλκήν,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δουδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καὶ δ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν.
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴσατο νεῖκος ὅππ' ὀρῶ μνησι νέεσθιν.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι
 Ἡματι τῷ ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελεύδοις,
 Οἷτ' ἀμυδὶς κόνις μετὰ λῶ ἴσῃσιν ὁμίχλῳ·
 Ὡς ἄρα τῷ ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλοισι καὶ δ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
 Εφείξεν δ' ἡ μάχη φθισίμβροτος ἐλχέησι
 Μακρῆς, αἷς εἶχον ταμείχρους ὅσπερ δ' ἄμερθεν
 Αὐγὴ χαλκείη κορύθων * ὑπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
 Ερχομένων ἀμυδὶς μάλ' αἰ κεν θρασυκάρδιος εἴη
 Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάρχοιο,

ἄ. ἀπολαμ-
 πομείων,

Τῷ

An ad dextram totius exercitus, an per medios,
An ad sinistram? quoniam nullibi existimo adeo
Indigere bello capite comatos Achivos.

Hunc a. rursus Idom. Cretensium dux allocutus est:

5 Nauius quidem in medijs qui auxiliantur sunt & alij,
Atacesq; duo Teucerq; qui prestantissimus Achivorum est
Arte iaculandi strenuus autem & in stataria pugna.
Qui ipsum satis depellent etiam studiosum belli
Hectorem Priamidem. et si valde fortis est.

10 Arduum ei erit valde licet cupido pugnandi
Illorum & bi. Sicerit fortitudinem & manus duras.
Naues incendere: modo non ipse Saturnius
Iniiciat ardentem torrem nauius Velocibus.
Viro autem non cesserit magnus Telamonius Ajax

Aiacis lau-
des.

15 Qui mortalis sit & edat Cereris munus:
Ferroq; violabilis magnisq; saxis:
Neq; Achilli impetuoso cederet

(tendere.

In stataria pugna quidem, pedib. a. nullo modo potest con-
Nobis. a. huc ad sinistram cursum dirige exercitus, & citiss.
20 Videamus, an alicui gloriam prebeamus, an quis nobis.

Sic dixit: Meriones autem Veloci similis Marti

Cepit ire donec puenerunt ad exercitū, quo ipsum iusserat.

Hi. a. post q; Idomeneū viderunt flammæ simile fortitudine,
Ipsū & famulum cum armis decoris.

25 Hortantes per turbam in ipsum omnes iuerunt:

Horum autem par ortum est certamen ad puppes navium.

Veluti. a. quādo à stridulis v̄etis agitate festinant procellæ.

Die illo, quum plurimus pulvis est per vias.

Qui simul pulueris magnam excitant caliginem:

30 Sic sanè horum simul venit pugna cupiebat. a. in animo

Inuicem per turbam interficere acuto ferro.

Horruit autem pugna corruptrix hominum hastis

Longis quas tenebant incidentes corpora: oculos. a. perstrinx

Splendor aris galeis à lucentibus.

(gebat

35 Thoracibusq; nuper-politis scutisq; splendidis

Congredientium simul. Valde animosus esset,

Qui tunc gauderet videns laborem, neq; tristaretur.

Hi

Τῷ δ' ἄμφις φρονέοντε δῶκε χρόνου ἥε κραταῖω
 Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχαστον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα τρώεσσι καὶ ἔκτορι βούλετο νίκην,
 Κυδάνων ἀχιλῆα πόδας ταχυὸν, οὐδ' ὄγε πάμπαν
 ἠδ' ἐλε λαὸν ὀλέσσει ἀχαιῶν ἱλιόθι παρ,
 Ἀλλὰ θέπν κῦδαντες καὶ ἥεα καρτερόθυμον.
 Ἀργεῖες δ' ποσειδάων ὀρόθυμους μετελθόν,
 Δάδρη ὑπεξαναδὺς πολίης ἁλός· ἤχρετο γὰρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, διτ' ὃ κρατερῶς ἐνεμέσσει.
 Ἡμῶν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γῆϑ', ἢ δ' ἴα πάτρη,
 Ἀλλὰ Ζεὺς πρῶτος γέρονι καὶ πλείονα ἦδη.
 Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίλῳ μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέειναι,
 Δάδρη αἰὲν ἔχειρε κτ' ἔρατον, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Τῷ δ' ἔειδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 Πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσαν,
 Ἀρρήκτον τ' ἄλυτον τε, τὸ πολλῶν γούατ' ἔλυσεν.
 Ἐνθά μεσσηπόλιός περ ἐὼν δαναοῖσι κελῶσας
 Ἰδομενεὺς, τρώεσιν ἐπάλμενϑ' ἐν φόβον ὤρσει.
 Πέφνε γὰρ ὀδρυνὴν καὶ βησόδεν ἐνδον ἐόντα,
 Ὃς ῥα νέον πολέμοιο μῦ' κλέος εἰληλούθει.
 ἦτε δὲ παριόμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Καὶ ἀνδρῶν, ἀνὰ δένον· ὑπέχετο δ' ἡμέγα ἔργον,
 Ἐκ τρώης ἀέκοντας ἀπώσμεν ἡμῶν ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον παρίαμος ὑπέχετο καὶ κατένευσε
 Δωσέμεναι ὃ δ' ἡμῶν αἶψ' ὑποχέσθησι πειθήσιας.
 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο πτύσκετο δουεὶ φαινώ.
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· ἔδ' ἤρκεσε δῶρηξ.
 Χάλκεϑ' ὃν φορέεσκε, μέση δ' * ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Δούπησεν δ' ἡ πεσών. ὃ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε,
 Οδρυνεὺς, πέρι δ' ἡ σε βροτῶν ἀνίζομαι ἀπάντων,
 Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς' ὑπέσθης
 Δαρδανίδη παριόμῳ· ὃ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἱῶ.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποχόμενοι τελέσομεν.
 Δοῖμεν δ' ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἀργεὺς ἐξαγαγόντες, ὅππῃ μεν, εἴκε σὺν ἄρμιν
 Ἰλίου ἐκπέρηςθαι * ἐδ' ναιόμενον πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ὅππῃ νηυσὶ σὺν ὠμέδα ποντοπόροισιν

32. οὐτ

30. εὐναιό-
μῶν

Ἀμφι

Hi duo autem discordantes duo Saturni filij fortes,
Viris heroibus fecerunt dolores graues.

Iupiter quidem Troianis & Hecitori volebat victoriam,
Honorans Achillem pedibus celerem: neq. hic omnino

Iupiter & Ne-
ptunus diuer-
sis fauent.

5 Volebat populum perdere Achaicum, illum ante:
Sed Thetin honorabat, & filium magnanimum.

Argiuos autem Neptunus excitabat interueniens,
Clam emersus e cano mari: dolebat enim certe

A Troianis domari: Ioui autem vehementer iratus erat.
10 Verè quidem Striusq. idem genus, eademq. patria:

Sed Iupiter prior natus fuerat & plura nouerat,
Quocirca etiam palam quidem auxiliari cauebat,

Clam. & semper concitabat eos per exercitum viro similis.
15 Illi autem pugna valida & aequaliter perniciosi belli

Vinculum implicantes super Strosq. distenderunt,
Infrangibileq. insolubileq. quod multorum genua soluit.

Tunc semicanus quamuis existens, Danaos hortans
Idomeneus, Troianis insiliens in fugam impulit:

Idomeneus
Othryoneum
interficit.

Interfecit enim Othryoneum ex Cabelo, qui aderat,
20 Qui sanè nuper belli ad famam venerat.

Petebat autem Priami filiarum formam optimam
Cassandram, indotatam: pollicebatur autem magnū opus,

Ex Troia inuitos expulsurum se filios Achiuorum.
Huic vero senex Priamus promisit, & annuit

25 Daturum esse: ille vero pugnabat promissionibus fretus.
Idomeneus autem in ipsum intendebat hasta lucida.

Et percussit sublimiter incedentē affecutus, nec iuuit thoracē
Aereus quem gestabat: medio autem in ventre fixit:

Sonuit autem lapsus: hic. a. insultabat, exclamabatq.
30 Othryoneus supra iam te mortales laudo omnes,

Si vero iam omnia perficies, quae pollicitus es
Dardanide Priamo: is vero promisit filiam suam:

Et ibi nos haec quidem polliciti perficeremus,
Daremusq. Atride filiarum formam praestantissimam

35 Ex Argis adducentes ut in uxore ducas siquidē nobiscum
Illum destruxeris bene-habitatam urbem.

Sed sequere ut in nauibus paciscamur pontigradis

Do

Αμφὶ γάμῳ ἔπει ἔτοι ἐδ' νωπὶ κακοὶ εἰμέν.

Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἴλκε χ' ἱ κρατερὴν ὕσμίνῃ
 Ἡρώς ἰδομενεύς. τῷ δ' ἄσι Θ' ἦλθεν ἀμύπτωρ,

Πεζὸς περὶ δ' ἰσπῶν τῷ ὃ πυθόντε κατ' ὤμων

Αἰέν' ἐχ' ἠνίοχ' ἑσπέρων· ὃ ὃ ἔτο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὃ δέ μιν φθάμεν Θ' βάλε δουρὶ

Λαμὸν ἔσ' ἀνδρεῶνα, * δια περὶ ὃ χαλκὸν ἔλασεν

Ἡεῖπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἦειπεν, ἡ ἀχερωῖς,

Ἡεῖ πύς βλωδρῆ, τῷ τ' οὔρεσι τέκτονες ἀνδρες

Εξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον ἔει).

Ὡς ὃ περὶ δ' ἰσπῶν καὶ δίφρου κείτο τανυθεῖς,

Βεβρυχῶς, κόνι Θ' δέδραγμέν Θ' αἵματοέσσης.

Εκ δέ οἱ λυίοχος πλήγη φρένας παρ' Θ' εἶχεν,

Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηῖων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξας,

Αψ' ἰσπῶν σρέψαι τὸν δ' ἀντίλοχ' ἑμενεχάρμης

Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε δώρηξ

Χάλκε Θ' ὃν φορέεσκε, μέση δ' * ἐν γαστέρι πῆξεν.

Αὐτὰρ ὃ γ' αἰσμαίνων δεργέ Θ' ἔκπεσε δίφρου·

Ἰσπῶν δ' ἀντίλοχ' ἑμεγαθύμου νέσθρος ἦος

Εξέλασε τρώων μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιούς.

Δηῖφοβ' Θ' ὃ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν ἰδομενῆ Θ',

Ἀσίου ἀχνύμενος καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν ἦλθε αὐτὸν χάλκεον ἔλχ' Θ'

Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ἔσ' ἀσπίδι πάντοσε ἰσῆς,

Τῷ δ' ἔν ρινόισι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

Δινωπῷ φορέεσκε, δύω κακόνεσσ' ἀφάρ' ἦεν·

Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ἔσ' ἐρπίατο χάλκεον ἔλχος.

Καρφαλέων δέ οἱ ἀσπίς ὅππ' ἐρέξαμτος αὔσεν

Ἐλχος· ἐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χεῖρὸς ἀφῆκεν,

Ἀλλ' ἔβαλ' ἰσπῶσι δὴν ὕψινορα ποιμένα λαῶν,

Ἡ παρ' ἑσθ' ὡς πίδαων, εἴδαρ δ' ἑσθ' ἰσπῶν ἔλυσε·

Δηῖφοβ' Θ' δι' ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας,

Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κείτ' ἄσιος· ἀλλ' ἔσ' ἐφ' ἡμῖ

Εἰς αἰδὸς ὡς ἰόντα πυλάρτα κρατεροῖο

Γηθήσεν χ' ἑσθ' ἐπεί ῥά οἱ ὅπασα πομπόν.

Ὡς ἔφατ'· ἀργείοισι δ' ἄχος ἦν ἔσ' ἑσθ' ἀμείνοιο,

Ἀνπλόχῳ ὃ μάλιστα δαίφρονι θυμὸν δεινὸν

Ἀλλ'

28. διαπερὶ

28. ἐν

De nuptijs, quoniam non tibi soceri mali sumus.

Sic fatus, pede traxit per fortem pugnam

Heros Idomeneus: huic autem Asius venit Index.

Pedester ante equos: hos autem spirantes ad humeros

Asium inter-
ficat Idome-
neus:

8 Semper tenebat auriga famulus: hic. a. cupiebat animo

Idomeneum percutere: is. a. ipsum prior percussit hasta

Ad iugulum sub mento: penitus autem hastam transiegit.

Cecidit. a. sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus,

Vel pinus alta, quam in montibus opifices viri

10 Amputarunt securib. recenter-acutis, nauale lignum et sic:

Sic ille ante equos & currum iacebat extensus,

Fremens, puluerem apprehendens cruentum.

Insuper. a. auriga percussus est mentibus, quas ante habebat.

Neque is audebat, hostium manus vitans,

15 Retro equos vertere: hunc autem Antilochus bellicosus

Hasta medium transfixit affecutus: neq. iunxit thorax

Aereus quem gerebat: medio autem in ventre fixit.

Sed hic anhelans affabre-facto excidit currum.

Equos autem Antilochus magnanimi Nestoris filius

20 Abegit a Troianis ad bene-ocreatos Achivos.

Deiphobus autem Valde propè venit Idomeneum

Propter Asium tristatus, & iaculatus est hasta lucida.

Sed hic quidem ex-aduerso conspiciatus, vitauit aream hastæ

Idomeneus: occultatus est enim sub scuto undiq. equali.

25 Quod hic in corijs bouum & splendido are

Rotundum parabat, duobus manubrys aptatum:

Hoc sub, rotus captus-est (i. latuit) idq. supernolauit aream

Aridum. a. eius clypeus attingente resonuit (hasta)

Hasta, neq. incassum sanè graui manu emisit,

30 Sed percussit Hippasidem Hypsenorem pastorem populorum

In hepar sub præcordijs: mox autem genua soluit.

Deiphobus autem mirifice gloriabatur, altè clamans:

Non utiq. inultus tacet Asius sed ipsum dico

Ad Plutonis (loca) euntem, portarum Validarum, fortem.

35 Gausurum esse in animo, quoniam ei dedi comitem.

Sic dixit: Argiuis. a. dolor factus est tactantis causa:

Antilocho autem maxime bellicoso animum commouit:

ff

Deiphobus Hy-
psenorem in-
terficat.

ρε. πει

ρε. ἐξ ὀπίσω

ρε. δὴ τοι

ρε. καὶ δὴ π σ

ρε. αὐτως

Δαίμονι.

Αλλ' οὐδ' ἀγρύμενός τ' ἔοδ' ἀμέλησεν ἑταίρου,
 Ἀλλὰ θέων πείβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδυύτε δῖω εἰήρες ἑταῖροι,
 Μηκιστὺς ἐχέοιο πάντες καὶ δῖοι ἀλάστωρ,
 Νῆας δ' ὅπ' γλαφυρὰς φερέτω, βαρέα σενάχοντε.
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μὲν θ' μέγα, ἔτο δ' αἰεὶ
 Ἡέτινα τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἡ οὐτὸς δουπῆσαι ἀμύων λοιγρὸν ἀχαιῶϊς.
 Ἐνθ' αἰσινήταο διοτρεφέθ' φίλον υἱὸν
 Ἡρώ' ἀλγύστον· γαμβρὸς δ' ὤν' ἀγχισαο.
 Πρεσβυτάτῳ δ' ὥπ' ἔδωκε θυγατρῶν ἰωποδάμειαν,
 Τῷ * πέρι κῆρι φίλησεν πατρὸς καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γ' ὁμηλικίῳ ἐκέκαστο
 Κάλλει καὶ ἔργισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τοιαῦτα καὶ μιν
 Γῆμεν αἰὲρ ὄρεϊσος ἐνὶ τροίῃ δ' ῥεῖη.
 Τὸν τόθ' ὥτ' ἰδομενῆϊ ποσειδάων ἐδάμασσε,
 Θέλξας ὅσπερ φαεινὸν, πέσῃσιν ὅφρα διμα γῆα.
 Οὐτε γ' * ἐξ ὀπίσω φυγέειν δυνάτ', οὐτ' ἀλέαδαι·
 Ἀλλ' ὥστε σήλῳ ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσιότα, σῆθος μέσον οὐτασε δουρὶ
 Ἡρώς ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 Χάλκεον, ὃς οἱ πρὸς ὄδον ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὀλεθρον.
 Δὴ τότε γ' αἶον αὔσεν ἐρεικόμεν θ' ὦτ' ἰδομενῆϊ.
 Δούπησεν ὅτ' ἐπὶ σὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπέπληγει,
 Ἡ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐείαχον πελέμειξεν
 Εὔχεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν θ' ὄβριμος ἄρης.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ παγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας,
 Διήφοβ', ἢ ἄρα * δὴ π' εἴσκομεν ἄξιον εἶναι.
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσμεν, ἐπεὶ σὺ τ' ἔύχεαι * αὐτως.
 Δακμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντί θ' ἴσασ' ἐμείο,
 Οφρα ἴδῃς οἶθ' ἔμμενός γ' ἐνθ' ἀδ' ἱκανῶ,
 Ὃς πρῶτος μίνωα τέκε κρήτη δῖοιουρον.
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ πίκτε, πολέεσ' ἀνδρῶσιν ἀνακτα,
 Κρήτη ἐν δ' ῥεῖη· νυῦ δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεειχθαι,
 Σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι τρώεσσιν·
 Ὡς φάτο. Διήφοβος ὅτ' ἀνὰ διχα μερμήριξεν,

Ἡ πινά

Sed neq³ tristatus quamvis suum neglexit socium,
Sed currens circum iuit, & ei scutum obtexit.

Hunc quidem deinde subeuntes duo amabiles socij
Mecisteus Echij filius, & nobilis Alastor,

8 Naues ad concavas portabant grauter gementes.

Idomeneus. a. non cessauit a robore magno: cupiebat. a. sem

Vel aliquem Troianorum obscura nocte tegere, (per

Vel ipse cadere, depellens exitum Achiuis.

Tunc Aesyer a - Ioue nutrici charum filium

10 Heroem Alcathoum gener autem erat Anchise:

Maximamq³ natu duxit filiarum Hippodamiam,

Quam valde animo dilexit pater & Veneranda mater

In domo. Supra oem enim aqualium - cœtum ornata erat,

Pulchritudine & operibus, & mentibus: quare & ipsam

15 Duxit vir optimus in Troia lata.

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,

Decipiens oculos lucidos: ligauit autem illustra membra.

Neq³ enim retrò fugere poterat, neq³ declinare:

Sed tanquam columnam vel arborem altam

20 Intrepide stantem, ad pectus medium vulnerauit hasta

Heros Idomeneus: fregit autem ei circum loricam

Aeream, quæ ei ante a corpore arcebat mortem.

Iam tunc aridum sonuit fissa ab hasta:

Resonuit autem lapsus: hasta autem in corde fixa est,

25 Quod ipsi palpitans & extremam cuspitem quassauit

Hasta: tunc. a. deinde remisit impetum eius foris Mars.

Idomeneus autem terribiliter gloriabatur, alte clamans:

Deiphobe, num putamus equipollens esse

Tres pro vno occisos - esse? quoniam tu gloriaris inaniter.

30 Infelix: at & ipse contrarius consistere mihi,

Vt videas qualis Iouis soboles huc venio,

Qui primus Minoa genuit Creta custodem:

Minos. a. rursus genuit filium inculpatum Deucalionem:

Deucalio autem me genuit multis viris regem

35 Creta in lata. nunc verò huc naues vexerunt,

Tibiq³ malum & patri & alijs Troianis.

Sic dixit: Deiphobus autem bisariam deliberauit,

ff ij

Idomeneus
Alcathoum
interficit.

Η πινά που τρώων ἐταείσαστο μεγαθύμων,
 Αἰ ἀναχωρήσεις, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἱ Θ.
 Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον ἔϊ)
 Βῆναι ἐπ' αἰνείαν· τὸν δὲ ὕσατον εὖρεν ὀμίλου
 Εἰσάοτ'· αἰεὶ γὰρ παριάμω ἐπεμύσειε δίω,
 Οὐκ ἔκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὐπὶ τίεσκεν.
 Αἰχμὴ δ' ἰσάμεν Θ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Αἰνεία τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρεὶ
 Γαμβρῶ ἀμυύμεναι, εἴπέρ τι σε κῦδος ἰκάνει.
 Αλλ' ἔπευ, ἀλγαστόω ἐπαμύομεν, ὅς σε πάρ Θ' ὦρ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔδρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα.
 Τὸν δέ τοι ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάειξεν.
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀεινε·
 Βῆ δὲ μετ' ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμνηώς.
 Αλλ' ἐκ ἰδομενῆα φόβ Θ' λάβε τηλύγετον ὦς,
 Αλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σὺς οὖρεσιν ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Οἷον μένει κολοσσυρτὸν ἐπ' ὄχρῳ μενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἴοπόλῳ, φείσεται δέ τε νῶτον ὕψιθεν.
 Οφθαλμῷ δὲ ἄρα οἱ πνεῖ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.
 Ως μένειν ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς (οὐδ' ὕπερχώρει)
 Αἰνείαν ὀππὸντα βοῆ θυόν· ὅν τε δὲ ἑτάροις,
 Ασκήλαφόν τ' ἐσορῶν, ἀφαρῆά τε, δῆϊ πυρόν τε,
 Μηειόνῳ τε, καὶ ἀντίλοχον, μήσωρας αὐτῆς.
 Τοὺς ὅγ' ἐποτρυνῶν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Δεῦτε φίλοι, καὶ μὲν οἶω ἀμύοματε· δέδισα δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ὀππὸντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 Ος μάλα καρτερός ὅστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν.
 Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἀνδρὸς, ὅς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Εἰ γὰρ ὀμηλικίῃ γε γυνοίμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ ἐφείροισιν μέγα κράτ Θ', ἢ ἐφείροί μιν.
 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέχλετο οἷς ἑτάροις,
 Δῆϊ φοβόν τε πάλιν τ' ἐσορῶν, καὶ ἀγλίορα δῖον,
 Οἱ οἱ ἄμ' ἠγεμόνες τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔπονθ', ὥσείτε μὲν κτίλον ἔσπετο μῆλα

Πιόμεν'

An aliquem alicubi Troianorum sociū assumeret magnani
Retrò regressus, an experiretur & solus. (morum

Deiphobus
Aeneā sibi a-
sciscit, vt Ido-
meneum ag-
grediatur.

Sic autem ei cogitanti visum est & stilus esse,
Ire ad Aeneam. hunc. a. postremum inuenit in turba

5 Stantem: semper. n. Priamo iratus erat diuino.
Quod sanè strenuū existentē inter viros, nihil honorabat.

Prope autem stans, verbis velocibus eum allocutus est:

Aenea, Troianorum Princeps nunc te planè oportet

Socero auxiliari si quid te gloria tangit.

10 Sed sequere, Alcatheo auxiliemur, qui te olim,
Socer existens, nutriuit in edibus paruulum existentem.

Hunc vero tibi Idomeneus hasta inclytus interfecit.

Sic dixit: huic vero animum in pectoribus concitauit.

Iuit autem ad Idomeneum valde pugna cupidus.

15 Sed non Idomeneum metus corripuit puerulum veluti.

Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,

Qui expectat tumultum venientem multum virorum

Loco in deserto: horret autem dorso supernè,

Oculi vero ei igne lucent, ac dentes

20 Acuit: repellere promptus canes, atq; etiam viros:

Sic manebat Idomeneus hasta-inclytus, neq; retrocessit,

Aeneam aduenientem in praelio agilem: vocabat. a. socios

Ascalaphumq; aspiciens, Aphareumq; Deipyrumq;

Merionemq; & Antilochum peritos belli.

25 Hos hic adhortans, verbis velocibus allocutus est:

Adeste amici, & mihi soli succurrite: timeo. a. grauiiter
Aeneam accedentem pedibus celerem, qui me aggreditur,

Qui valde fortis est in pugna, ad viros interficiendum.

Atq; obtinet iuuenta florem, quæ res robur est maximum:

30 Si enim eadem ætate essemus, eodemq; in animo,

Statim vel referret magnam gloriam, vel referrem.

Sic dixit: hi. a. omnes unum mentibus animum habentes,

Propinqui steterunt, clypeos humeris acclinantes,

Aeneas autem ex altera parte hortatus est suos socios,

35 Deiphobumq; Parinq; aspiciens. & Agenorem diuinum,

Qui cum eo duces Troianorum erant: ac deinde

Copia sequchantur, ut post arsetem sequuntur pecudes:

ff iij

Πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 Ως αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γαλήνη
 Ως ἰδε λαὸν ἔθνη θ' ὀπίσσω μενον ἐοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἄμφ' ἀλκαθόω αὐτοχρῆδον ὥρμηθησαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· πῶς στήθεσσι ὃ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζε πτυσκομένων κατ' ὄμιλον
 Αλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἑξοχοὶ ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι ἀρήϊοι,
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν ἰδομενῆθ'·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὖτα ἰδὼν ἠλδίατο χάλκεον ἔγχος·
 Αἰχμὴ δ' αἰνείας κραδαυνομένη χτ' γαίης,
 Ωχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ὑπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεὺς ἄρα οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 Ρῆξε ὃ θώρηκος γυάλον, διὰ δ' ἔντερος χαλκὸς
 Ηθοσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἄγρυσσ'·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυθ' δολιχέσκιον ἐγχθ'·
 Εσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα θυνήσατο τεύχεα καλὰ
 Ωμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γῆα ποδῶν ἡ ὄρμηθ' ἐντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μὴ εὐὸν βέλθ'· οὐτ' ἀλέσθαι·
 Τῷ ῥα καὶ ἐκ σαδίνης μὲν ἀμυύετο νηλεὲς ἦμῶν,
 Τρέσσει δ' ἐκ ἐπὶ ῥίμῃ ποδὲς φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τοῦ δ' ὃ βάδλυ ἀπὸντος ἀκόντισε δουρεὶ φαεινῷ
 Διτφοβθ'· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 Ἀλλ' ὅγε γὰρ τόθ' ἀμαρτεν, ὁ δ' ἀσκάλαφον βάλε δουεὶ,
 Υἱὸν ἐνυαλίσιοι, δὲ ὧμου δ' ὀβειμον ἐγχθ'·
 Εχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἄγρυσσ'·
 Οὐδ' ἄρα πῶτι πέπυστο βειήπυθ' ὀβειμος ἀφῆς
 Τίθ' ἐοῖα πεσόντθ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀκρῶ ὀλύμπῳ ὑπὸ χερσέοισι νέφεσσι
 Ητο, διὸς βουλῇσιν ἐελμένθ'· ἐνθάδ' ὥρ' ἄλλοι
 Αθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἄμφ' ἀσκαλάφῳ αὐτοχρῆδον ὥρμηθησαν·
 Διτφοβθ' μὲν ἀπ' ἀσκαλάφου πύλην φαεινὴν
 Ηρπασε μνηϊόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος ἀρήϊοι
 Δουεὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενθ'· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Αὐλῶπις

Bibitura ex herba: latatur autem mente pastor:

Sic Aeneae animus in pectoribus latatus est,

Ut vidit copiarum agmen sequens seipsum,

Hi autem pro Alcatoo cominus conflixerunt

5 Longis hastilibus, circa pectora vero ferrum

Horrendum resonabat petentium in turba

Se inuicem: duo autem viri bellicosi prater ceteros

Aeneasq; Idomeneus similes Marti,

Cupiebant alter alterius vulnerare corpus seu ferro.

10 Aeneas autem primus iaculatus est in Idomeneum.

Sed hic quidem ex aduerso conspiciatus euitavit aream ha-

Cuspis autem Aeneae vibrata in terram (stam.

Abijt, quoniam sana forti a manu ruit.

Idomeneus. a. Oenomaum percussit ad ventrem medium:

15 Rupit autem thoracis concavitatem: inestina autem es

Diffidit: hic. a. in puluerib. lapsus prehendit terram palma

Idomeneus. a. ex mortuo quidem longam hastam (manus.

Euulsit, neq; item alia potuit arma pulchra

Humeris auferre: orgebatur enim telis.

20 Non enim amplius firma membra pedum erant incitato,

Neq; ad currendum ad suam lanceam, neq; euitandum.

Ideoq; in stataria pugna quidem arcebat seuum dtem:

Ad effugiendum. a. no amplius facile pedes eum ferebat e bello.

Hunc. a. pedetentim abeuntem iaculatus est hasta lucida

25 Deiphobus: etenim ei retinebat iram perpetuo semper.

Sed hic q; tunc aberravit: is. a. Ascalaphum percussit hasta,

Filium Martis: per humerum autem valida hasta

Penetravit: hic. a. in pulueres lapsus phendit terra palma.

Neq; dum quid audierat clamor fortis Mars

30 De filio suo lapso in forti pugna:

Sed is summo in Olympo sub aureis nubibus

Sedebat, Iouis consilijs conclusus, ubi ceteri

Immortales dij erant prohiberi a bello.

Hi autem circa Ascalaphum propè ruerunt.

35 Deiphobus quidem ab Ascalapho galeam lucidam

Rapuit, Meriones vero veloci similis Marti,

Hasta brachium verberavit insiliens, exq; manu

ff iiij

Circa Alca-
thoi cadauer
pugna.

Deiphobus A-
scalaphum Mar-
tis filium in-
terficit.

Αὐλῶπις πρυφάλεια χαμῶν βόμβησε πεσοῦσα,
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμεν' αἰγυπιδὸς ὥς,
 Εξέρυσσε πυρμυνοῖο βραχίον' ὄβριμον ἔγχος·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδν' ἐχάζετο. τὸν δὲ πολίτης
 Αὐτοκασίγητ' ὦει μέσσω χεῖρε πιτήνας,
 Εξῆλθ' πολέμοιο δυσηχέ' ὄφρ' ἴκεθ' ἴωποις
 Ωκέας, οἳ οἳ ὀπίθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Εσασαν, λυίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὸν γε περὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· κτ' δ' αἶμα νεοτάτου ἔρρεε χειρός·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Αἰνείας δ' ἀφασῆα καλητοεῖδ' ἐπορούσας
 Λαιμόν τύψ' ὅπ' οἱ τετραμμένον ὀξεί' δουεῖ.
 Εκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ὅπ' δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρις· ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος γύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχ' δὲ θόωνα μετ' ἐσφ' ἐντα δοκεύσας
 Οὔτασ' ἐπαλξας, ὑπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνχέν' ἱκάνει·
 Τίω' ὑπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὑπὲρ ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 Ἀντίλαχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπταίνων· τρώες δ' ἔπεισάδ' ἄλλοθεν ἄλλ' ὅ
 Οὔταζον σάκ' ὄρυ' πυναίολον, οὐδὲ διώκοντο
 Εἴσω ὅπ' ἰσάψαι τέρενα χεῖρα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλάχου· πέει γὰρ ῥα ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορ' ἔδ' ἐρύτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν·
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνδ' ἀνδρῶν λῶν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 Στρωφᾶτ'· ἐδὲ οἳ ἔγχ' ἔχ' ἀπρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλικτο, πτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἦ πευ ἀκοντίσαι, ἠὲ χερσὶν ὀρμηθῆναι,
 Ἀλλ' ἐλθ' ἀδάμαντα πιτυσκόμεν' κατ' ὄμιλον
 Ασπιδῶν, ὃς οἳ οὔτα σάκος μέσον ὀξεί' χαλκῷ,
 Εγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενλύωσεν δὲ οἳ αἰχμῶν
 Κυανοχαῖτα ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτὲ μείν' ὥς τε σκῶλ' πνείχαιστος
 Ἐν σάκει ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ὅπ' ἰαίνης.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδν' ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Μηριόνης

Acuta galea humi resonuit prolapsa.

Meriones autem denuo insiliens Sultur tanquam,

Extraxit imo brachio Validam hastam:

Retrò autem sociorum ad agmen cessit: hunc. a. Polites

5 Germanus-frater circum medijs manibus extensis,

Eduxit bello tristis, donec pervenit ad equos

Veloces, qui ei post pugnam & bellum

Stabant aurigamq; & currus ornatos habentes.

Qui hunc ad ciuitatem Sehebant grauter lamentantem,

10 Afflictum. ex. & sanguis modo-vulnerata fluebat manu

At ceteri pugnabant; clamor. a. immensus ortus est.

Aeneas autem Aphareum Caletoridem irruens

Ad iugulum ferijt contra se Versum acuta hasta.

Inclinatū est. a. in alteram partem caput: clypeusq; secutus

15 Et galea: circa. a. eum mors fusa est exitialis. (est,

Antilochus autem Thoonem terga. Vertentē obseruans,

Vulnerauit impetens: Genam autem totam abscidit,

Qua per dorsum currens, perpetuo ad ceruicem pervenit,

Hanc totam abscidit: hic autem supinus in pulueres

20 Decidit, ambas manus dilectis socijs extendens.

Antilochus autem accurrit, & abstulit arma ab humeris,

Circumspiciens, Troiani autem circumstando aliunde alius

Pulsabant scutum latum, pulchrum, neq; poterant

Intrò perstringere tenerum corpus sauo ferro

25 Antilochi: diligenter. n. Neptunus quatiens terram

Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.

Non. n. Unquam seorsum ab hostibus erat, sed circa ipsos

Versabatur, neq; ei hasta stabat quiete, sed Valde semper

Quassata fletebatur: obseruabat autem mentibus suis

30 Aut quenquam iaculari, Vel propè inuadere.

Sed non latuit Adamanta obseruans in multitudine

Afiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ere

Cominus impetum faciens: debilitauit. a. eius cuspidem

Caruleis crinibus Neptunus Sita inuidens (i. parcens.)

35 Et dimidium quidem illic mansit tanq̃ sudas igne-prausta

In scuto Antilochi: alterū. & dimidium iacebat super terrā:

Retrò autem sociorum ad agmen cessit mortem fugiens:

ff &

Μηειόνης δ' ἀπὸντα μεταπόμενθ' βάλε δουρὶ
 Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 Γίνετ' ἀφ' ἧς ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 Ενθά οἱ ἔλχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενθ' ᾤει δουρὶ,
 Ἥσπαρ', ὥς ὅτε βοῦς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν ἐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄρυσιν.
 Ως ὁ τυπεὶς ἥσπαρε μίνυθ' ἀφ' ὧν, οὔ τι μάλα δύλι,
 Οφρά οἱ ἐκ χειρὸς ἔλχθ' ἀνεπάσσετ' ἔλγυθεν ἐλθὼν
 Ἥρως Μηειόνης· τὸν δ' ἐσκότος ὅσ' ἐκάλυψε.

Δηϊπυρον δ' ἔλενθ' ἕϊφεϊ χερδὸν ἤλασε κόρσιν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ ᾧ πρυφάλειαν ἀφάξεν.
 Ἡ μὲν ἀποπλαγχεῖσα, χαμαὶ πεσε, καὶ τις ἀχαιῶν
 Μαρναμένων μὲν ποσσὶ κυλινδομένῳ ἐκόμισσε.
 Τὸν ᾧ κατ' ὀφθαλμῷ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Ατρεΐδῳ δ' ἄχθ' εἴλε βολὴν ἀγαθὸν μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας ἐλένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 Οξὺ δόρυ κραδῶν. ὁ ᾧ τέξου πῆχυν ἀνείλαε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμῶρτήτῳ, ὁ μὲν ἐγχει δ' ἐξυόεντα
 Ἰετ' ἀκοντίσσει, ὁ δ' ἀπὸ νῶρ' ἡφιν οἷσ' ᾧ.
 Πειραμίδης μὲν ἔπειτα χ' ἑστῶτος βάλεν ἰῶ
 Θώρηκος γυῖον, ἀπὸ δ' ἔπιατο πικρὸς οἷστος.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέθ' πηύοφιν μεγάλῳ κατ' ἀλώην

22. Θρώσκωσι Θρώσκοισιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινδοι,

Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῇ θ' ἐρωῇ.

Ως ἀπὸ θώρηκος μενελάου κυδαλίμοιο

Πολλὸν ἀποπλαγχεῖς, ἐκὰς ἔπιατο πικρὸς οἷστος.

Ατρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βολὴν ἀγαθὸς μενέλαθ'

Τῷ βάλεν, ἥ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον, ἐν δ' ἄρα τόξῳ

Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔλχθ'.

Αψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,

22. χάλκεον Χεῖρα παρακρεμάσους· τὸ δ' ἐφέλκετο * μείλινον ἔλχθ'.

Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἐρύσεν μεγάθυμος ἀγλῶος,

Αὐτῷ ᾧ ξυνέδησεν εὐσρόφω οἶος ἁώτῳ,

Σφενδόνη, καὶ ἄρα οἱ θερὰ πῶν ἔχε ποιμένι λαῶν.

Πείσανδρ' θ' δ' ἰδὺς μενελάου κυδαλίμοιο

Ἠΐε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δέ,

Σοὶ μενέλαε δαμνῶσα ἐν ἀνῆ δηϊοτῇπ.

οἱ

Meriones porro abeuntem insequens vulneravit hasta
 Pudenda inter & Umbilicum: ubi maxime
 Est mars (i. plaga) gravis arumnosis hominibus,
 Illic ei hastam infixit: hic autem sequens circa hastam
 5 Palpitabat, sicut quum bos, quem in montib. bubulci viri
 Vinculis nolentem si ligantes dicunt:
 Sic iste verberatus palpitabat paululum, nec valde diu,
 Donec ei ex corpore hastile euulsit prope accedens
 Heros Meriones: hunc vero tenebra in oculis texerunt.
 10 Deipyrum. a. Helenus ense prope laesit in tempus
 Thracio, magno: galeam autem diffudit.
 Hac quidem excussa in terram decidit, & quidam Achil-
 Pugnantium inter pedes deuolutam sustulit. (rum
 Hunc autem in oculis obscura nox cooperuit.
 15 Atridem porro dolor cepit in pralio strenuum Menelaum,
 Iuit autem minitans Heleno heroi regi,
 Acutam hastam vibrans: hic. a. arcus solnam trahebat.
 Hi vero simul-emiserunt, alter quidem hasta acuta
 Cupiebat iaculari: alter vero a nervo emissa sagitta.
 20 Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta
 Thoracis conuexum: auolauit autem acerba sagitta,
 Sicut autem quando a lato Ventilabro magno per aream
 Saluunt fabae nigrae & cicera,
 Flatu a stridulo & Ventilatoris impetu:
 25 Sic a thorace Menelai illustris
 Multum reiecta longe solauit acerba sagitta.
 Atrides autem manum in pralio strenuus Menelaus
 Eam percussit, quae tenebat arcum politum: inq. arcu
 E-regione per manum adacta est area hasta.
 30 Retro a. sociorum in multitudinem cessit, mortem vitans,
 Manu suspensa: illam a. attrahebat fraxineam hastam.
 Et hanc quidem e manu traxit magnanimus Agenor.
 Ipsam vero colligauit pulchre-circumuoluta ouis lana,
 Funda, quam ei minister tenebat pastori populorum.
 35 Pisander autem reiecta-in Menelaum illustrem
 Ibat: hunc. a. ducebat fatum funestum mortis ad finem,
 A re Menelae si sterneretur in graui pugna.

Nene laus He-
 lenū vulnerat

Pisander e Me-
 nelaus perim-
 tur.

Hi au-

28. διαπερ

28. ἔλπιτο

28. ἀφίκντο.

28. Ων

Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ατρείδης μὲν ἄμυνε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχεσσι.
 Πείσανδρος δ' ὅς σάκος μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, οὐδὲ * διὰ περὶ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει.
 Ἐχετο γὰρ σάκος ἄρ' ὅ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ χυμῶ
 ἔγχεσσι. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ * ἐέλπετο νίκην.
 Ατρείδης δ' ἐρυσάμενος ξίφος ἀγυρόηλον,
 Αλτ' ὅπῃ πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὤψ' ἀσπίδος εἴλετο χαλκῷ
 Αξίνῳ εὐχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκῃ,
 Μακρῷ, ἐϋξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων * ἐφίκοντο.
 Ἡ τοι ὁ κόρυθος φάλον ἤλασεν ἰσχυροδασείης,
 Ἀκρον ὤψ' αἰ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ περσιόντα, μέτωπον,
 Ρινὸς ὤψ' ἐρ πυμάτης· λάκε δ' ὅσ' αἶ, τὼ δὲ οἱ ὅσ' αἶ
 Πὰρ ποσὶν αἵματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἰδνῶθι δὲ πεσών· ὁ δ' ἔλαξ ἐν σήδεσι βαίνων,
 Τάχεα τ' ἐξενάειξε, καὶ δ' ὅρμενος ἔπος νῦν δα,
 Λεῖψετε δῖον οὔτω γε νέας δαναῶν ταχυπόλων
 Τρῶες ὤψ' ὀφθαλμοί, δεινῆς ἀκόρητοι οὐτῆς.
 Ἀλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵχης ἐκ ὀπιθευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λωβήσαδε κακὰ κύνες· οὐδὲ τι θυμῷ
 Ζηνὸς εἰς βρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆλιν
 Ξεινίου, ὅς τε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.
 Οἷ μιν κουειδίῳ ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 Μὰ ὅς οἱ χεῖρ' ἀνάρχοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ.
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας ἀχαιῆς.
 Ἀλλὰ ποδὶ ῥήσεσθε (καὶ ἐσόμενοι ὤψ') ἄρ' ἔστι.
 Ζεὺς πάτερ, ἥ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἐμμεναι ἄλλω
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 Οἷον δὴ ἀνδρεσσὶ χαρίζεαι ὕβρις ἦσι
 Τρωσὶν, τῶν μὲν αἶέν' ἀτάσθαλον, οὐδὲ δυνάμει
 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο.
 Πάντων μὲν κόρη ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον' ἔτι,
 Ἡ πολέμου τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 Ως εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἵματόεντα

Συλήσας,

Hi autem quando iam propè erant in se profecti,
 Atrides quidem aberravit, ipsiq³ auersa est hasta:
 Pisander vero scutum Menelai illustris
 Percussit, neq³ penitus potuit es traicere.
 5 Prohibuit. n. scutum latum: fracta est. a. in summa-cuspide
 Hasta: hic. a. mentib. suis gauisus est, & sperabat Victoriã.
 Atrides autem extracto ense argenteis-clavis-insigni
 Insiliit in Pisandrum: hic. a. sub scuto accepit pulchram
 Bipennem ex-bono ferro-factam, oleaginũ per manubrium
 10 Longum, benè-politum: simul. a. inter se congregiebantur.
 Certè hic quidem galea conũ percussit equinis setis-hirsuta
 Summa sub crista ipsa: alter. & accedentem, in fronte
 Nas³ super extremo: crepuerunt autem ossa: at ei oculi
 Ante pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulueres.
 15 Incuruatus est. a. ipsum: hic autem calce in pectora ruens,
 Armaq³ exiit, & glorians Verbum locutus est:
 Relinquetis demum sic naues Danaorum celerib. equis
 Troiani perfidi, grauis insatiabiles pugna: (Stentium
 Alio quidem flagitio & probro non carentes estis,
 20 Quo me Violastis improbi canes, neq³ quid animo
 Iouis Valde tonantis difficilem Veriti estis iram
 Hospitalis, qui aliquando Vobis destruet Urbem altam:
 Qui meam Virginem (v. charam) uxorem, & opes multas
 Sine causa Venistis adducetes. postq³ amicè tractati-fuistis
 25 Nunc rursus in naues cupitis pontigradas (apud ipsam,
 Ignem perniciosum iacere, occidereq³ heroas Achiuos:
 Sed aliquando coercebimini, cupidi quamuis, à bello.
 Iupiter pater, profectò te aiunt sapientia superare ceteros
 Homines atq³ deos, ex te autem hac omnia fiunt:
 30 Qualiter iam Viris gratificaris iniustis
 Troianis, quorum animus semper impius est, neq³ possunt
 Pugna satiari ex-aquo-molesti belli.
 Omnium quidem satietas est, & somni & amoris,
 Cantusq³ dulcis, & egregia saltationis:
 35 Quorũ quidem quis etiã magis appetit desiderium eximere
 Quam belli: Troiani vero pugna insatiabiles sunt.
 Sic locutus, arma quidem à corpore cruenta

Diripiens

γε. διαπερὸ

Συλήσεις, ἐπάροισι δίδου μενέλαοι ἀμύμων.
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτίς ἰὼν πορμάχοισιν ἐμίχθης.
 Ενθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο πυλαμένεο βασιλῆοι
 Αρπαλίων, ὅρα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πολέμιζων
 Ἐς τροίλῳ, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.
 Ος ῥα τότε ἀτρείδαο μέσον σάκος οὕτασε δουεὶ
 Εἰς ὅθεν, οὐδέ * διὰ πορὶ θυμῷ σατο χαλκὸν ἐλάσσει.
 Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπλάνων, μή τις χεῖρα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης γ' ἀπόντος ἴει χαλκήρε' οἷσόν.
 Καί ῥ' ἐβαλε γλοῦτὸν χεῖρ' δεξιόν· αὐτὰρ οἷσος
 Αντικρὺ χεῖρ' κῦψιν ὑπὸ δόον ἐξεπέρησεν.
 Εἰζόμεν' ὅτ' κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 Θυμὸν ὑποπνείων ὥς τε σκώληξ ὅττι γαῖῃ
 Κεῖτο τυθείς· ἐν δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦρ' ὅττι γαῖαν.
 Τὸν μὲν παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο.
 Ἐς δὲ φρόν δ' ἀνέσταντες ἄγρον πορτὶ ἱλίον ἱεῖν
 Αἰχμύμενοι. μὲν δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
 Ποινὴ δ' οὐτις παλῆς ἐγένετο τεθνηῶτ'.

Τοῦ δ' ὅτ' πῶς μάλα θυμὸν ὑποκταμένοιο χολώθη.
 Ξεῖν' ὅτ' οἷέω πολέπιν μὲν παφλαγόνεσσι.
 Τοῦ δ' ὅτ' ὁρῶμεν πορτὶ χαλκήρε' οἷσόν.
 Ἦν δέ τις ἀχλὺς πολυΐδου μάντιοι υἱὸς,
 Αφνειός τ' ἀγαθός τε, κορινθόθι οἰκία ναίων,
 Ος ῥ' ἐὺ εἶδώς κῆρ' ὀλοῦν, ὅττι νηὶς ἐβαινε.
 Πολλάκι γὰρ οἷεπε γέρον ἀγαθὸς πολυΐδης,
 Νούσῳ ὑπὸ ἀργαλέῃ φθίδι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἦμετ' ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ τρώεσσι δαμνῶναι.
 Τῷ ῥ' αἶμα τ' ἀργαλέῳ θωλῷ ἀλέεινεν ἀχαιῶν,
 Νούσῳ τε συγερῷ, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δ' ὅττι θυμὸς
 Ωχετ' ὑπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄεθ' μιν σκότος εἶλεν.
 Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.

Ἐκπορ δ' ἐκ ἐπέπυστο διτ' φίλ' ὅτ' οὐδέ τι ἦεν
 Οππὶρά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 Λαοὶ ὑπὸ ἀργείων. τάχα δ' ἀν' καὶ κῦδ' ἀχαιῶν
 Ἐπλετο· τοῖο γὰρ γαῖοχος ἐννοσίγαιος.

Ωπρῶν

Diripiens socijs dedit Menelaus inculpatus:
Ipse vero retro iterum iens propugnatoribus mistus est.

Tunc ei filius insiliit Pylamenes regis
Harpalio, qui patrem dilectum sequebatur bellans
Ad Troiam, neq. rursus venit in patriam terram:
Qui tunc Atrida medium scutum lesit hasta
Cominus, neq. penitus potuit as traicere:
Retro a sociorum in multitudinem cessit, mortem euitans,
Undiq. circumspiciens ne quis corpus are contingeret.

Harpalion à
Merione in-
terficitur.

Meriones. a. in abeuntem misit aream sagittam
Et vulneravit coxam ad dextram, ac sagitta
E regione per Vesicam sub os penetravit:
Residens autem illic charorum inter manus sociorum
Animam efflans, tanquam vermis super terram
Iacebat extensus: sanguisq. niger effluebat, tingeat. a. ter-
Hunc quidem Paphlagonas magnamini curabant: (ram.
In currum vero collocantes ducebant ad illum sacrum
Dolentes: cumq. ipsis pater ibat lachrymas fundens:
Ultio autem nulla filij fiebat mortui.

Ob hunc. a. interfectum Paris valde animo iratus est.

Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas.
Propter hunc is iratus emisit aratam sagittam.
Erat autem quidam Euchenor Polyidi Gatis filius,
Divesq. fortisq. Corinthi domos habitans:

Euchenor à
Paride inter-
ficitur.

Qui bene sciens fatum perniciosum nauem ascendit.
Sape. n. ei dixerat senex bonus Polydus, (necesse esse, illum)
Morbo à molesto mori suis in edibus,
Aut inter Achiuorum naues a Troiani domari.

Ideo simul grauem cadem declinabat Graecorum
Morbumq. molestum, ut non pateretur dolores animo:
Hunc percussit sub maxilla & aure: protinus. a. animas
Abijt a membris: horrenda. a. ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.

Hector autem non audierat Ioui dilectus, neq. norat,
Quod eius nauium in sinistra parte profligabantur
Populi ab Argiuis (propemodum etiam Victoria Achiuorū
Erat: talis enim Neptunus terra-quassator

Imple-

Ωπρωι' ἀργείοις, πρὸς δὲ δένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 Ἀλλ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
 Ρηξάμεν Θ' δαναῶν πυκινὰς σίχας ἀσπίδων.
 Ἐνθ' ἔσαν αἰαντὸς τε νέες καὶ πρῶτεσι λάου,
 Θῖν' ἐφ' ἄλδος πολίης εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕψ' ἔθε
 Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι·
 Ἐνθα ὃ βοιωτοὶ καὶ ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ καὶ φθῖοι, καὶ παιδιμόεντες ἐπειοὶ
 Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδυάαντο
 Ωσαὶ ἀπὸ σφείων φλογὶ ἵκελον ἔκτορα δῖον.
 Οἱ μὲν ἀθῴαίων πρὸς λελεγμένοι. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ἡρχ' υἱὸς πετεῶο μενεδεύς· οἱ δ' ἄρ' ἔποντο,
 Φείδας τε, σιχίος τε, βίας τ' εὖς· αὐτὰρ ἐπειῶν
 Φυλείδης τε μέγης, ἀμφίων τε, δρακίῳ τε.
 Πρὸ φθίων δὲ, μέδων τε, * μενοπήόλεμός τε ποδάρκης.
 Ἡ τοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς οἴλῃ Θ' δείοιο
 Ἔσκε μέδων αἰαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν φυλάκῃ γαίης ἀπὸ πατρίδος, ἀνδρὰ κατὰ κτῆς,
 Γνωτὸν μητρὸς υἱὸς ἐριώπιδος λυέχ' οἴλεός·
 Αὐτὰρ ὁ, ἰφίκλοιο παῖς τ' ἐφυλακίδαο.
 Οἱ μὲν πρὸ φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μὲν βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν οἴλῃ Θ' ταχύς υἱὸς
 Ἰσατ' ἀπ' αἰαντος τελαμωνίου, οὐδ' ἠβανόν·
 Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῶ βόε οἶνοπτε πικτὸν ἄροτρον
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε πταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς,
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἐέρχει,
 Ἰεμένω χ' ὦλκα, τέμνει δὲ τε τέλσον ἀρούρης·
 Ως πῶ, * παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν
 Ἀλλ' ἦτοι τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο
 Ὅσπότε μιν κῆματός τε καὶ ἰδρῶς γοιῶν ἀθ' ἵκοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' οἴλιαδ' ἢ μεγαλήτορι λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γὰρ σφι σαδῖη ὕσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.
 Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἰσποδασείας·

28. Φυλείδης
 τε, μέγης τ'
 29. μενοπήόλε-
 μός τε ποδάρ-
 κης.

28. περὶ
 29. π.

οὐδ'

Impellebat Argiuos: in super. a. robore ipse auxiliabatur.)
 Sed perstabat ubi primum portas & murum insilierat,
 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutigerorum,
 Vbi erant Ataciſq; naues & Proteſilai
 5 Littus ad maris caniſubducta: at ſuperne
 Murus edificatus erat humillimus, ubi maxime
 Acerrimi fuerant pugna, ipſiq; & equi.
 Illic autem Bæotij, & Iæones longis veſtibus-ſtrentes,
 Locri, & Phthij, & clari Epeij,
 10 Alacriter irruentem in naues arcebant: neq; poterant
 Repellere à ſe flammæ ſimilem Hectorem diuinum:
 Alij quidem ante Athenienſes lecti erant: inter. a. eos
 Præerat filius Petei Menest. ipſum. a. ſimul ſequebantur
 Phidasq; Stichusq; Biasq; magnus, ſed ante Epeios.
 15 Phylidesq; Meges, Amphionq; Draciusq;
 Ante Phthios. a. Medonq; Menepolemusq; celer:
 Certè aliter quidem nothus filius Oilei diuini
 Erat Medon, Ataciſ frater & habitabat
 In Phylace, terra procul à patria, ſirum cum occidiſſet
 20 Fratrem, nouerca Eriopidis, quam habebat Oileus:
 Sed alter Iphicli filius Phylacida erat.
 Hi quidem ante Phthios magnanimos armati
 Nauibus auxiliantes cum Bæotijs pugnabant.
 Ajax autem non procul omnino Oilei Velox filius
 25 Stabat ab Aiace Telamonio, ne paululum quidem:
 Sed ſicut in nouali boues nigri compactum aratrum
 Aequalem animum habentes, trahunt: circa. a. ipſorum
 Ima cornua multus erumpit ſudor:
 Hos quidem iugum ſolum bene-politum & trinq; diſtendit
 30 Vadentes per ſulcum: inciditur autem fundus arui:
 Sic hi congreſſi valde ſtabant inter ſe.
 Sed Telamoniadem quidem multiq; & ſtrenui
 Populi ſequebantur ſocij, qui ei ſcutum excipiebant.
 Quando ipſum laborq; & ſudor genibus occupaffet,
 35 Neq; Verò Oiliadem magnanimum Locri ſequebantur.
 Non enim ipſis in ſtataria pugna manebat dilectum cor:
 Non. n. habebant galeas areas equinis-ſetis hirsutas,

Aiacum con-
 iunctio.

Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας δίκυκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
 Ἀλλ' ἄρ' αὖ τύξοισιν καὶ εὐσπρόφω οἶος ἀώτῳ
 Ἰλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, * οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρῶτ' ἐσσυέντες ἰδμε δαλέεσσιν
 Μάριναντο τρωσὶν τε καὶ ἑκτοὶ χαλκοκορυς ἦ·
 Οἱ δ' ὅππῃθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, ἐδέετο χάριμης
 Τρώες μιμνήσκοντο· στυγερὸν ἔκτορ' ἔδοσαν.
 Ἐνθά κε λαογαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Τρώες ἐχώρησαν περὶ Ἴλιον ἰωρμέεσσαν,
 Εἰ μὴ πούλυδάμας θρασυὶ ἑκτορ' εἶπε παρὰ σῆος.
 Ἐκτορ, ἀμύχανός ἐστι παρὰ ῥῆτοισι πιθέσθης.
 Οὐδέ γὰρ τοι πέρι δῶκε θεὸς πολέμῃ ἰαῖρα,
 Τουμῆκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις * φειδόμεναι ἄλλων;
 Αἶλ' ἔπως ἅμ' αὖ πάντα διωήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
 Ἄλλω μὲν γὰρ ἐδῶκε θεὸς πολέμῃ ἰαῖρα * ἔργα.
 Ἄλλω δ' ὀρχισὺν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰολίον.
 Ἄλλω δ' ἐν σήθεσσι * τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εὐθλόει, τὸ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνδρωποῖ,
 Καί τε * πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι αἴετα.
 Πάντῃ γὰρ σε πρὶν σέφανθ' ἀπὸ πολέμοιο δέδῃε·
 Τρώες * ὅ γε μεγάθυμοι * ἐπεὶ κτ' ἰαχὴν ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφ' ἑσθλῶν συγχεσθῶσι, οἱ δ' ἰμάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεοσι, κεδαιέντες κτ' ἰνῆας.
 Ἀλλ' ἀναχαδάμενθ' ἡγάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστοις·
 Ἐνθεν δ' αὖ μάλα πᾶσαν ὀπιφραστάμεθα βουλήν.
 Ἦκεν ἐνὶ νηέσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 (Αἶψ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος) ἢ κεν ἔπειτα
 Παρ' νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἢ γὰρ ἐγὼ γε
 Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ὑποτίσωνται ἄχαιοι
 Χρεῖθ' ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 Μίμνει, οὐδ' οὐκέτι πάϊχ' ἰμάχης γήσεσθαι οἶω.
 Ως φάτο ποιλυδάμας· ἄδ' αὖ ἑκτοὶ μῦθος ἀπήμων.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων συγχεσθῶσι ἄλτο χαμᾶζε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἄλτ' ἐρύκακε πάντας ἀρίστοις·
 Αὐτὰρ

Neq³ habebant scuta rotunda, & fraxineas hastas,
 Sed arcubus & benè torta ouis lana (i fundis)
 Ad Troiam simul secuti sunt confisi: quibus deinde
 Frequenter iacentes, Troianorum rumpebant phalanges:
 5 Iam tunc illi quidem antè cum armis pulchris
 Pugnabant, contra Troianosq³ & Hectorem ære-armatū.
 Hi autem post iacentes latebant, neq³ quid pugna
 Troiani recordabantur, conturbabant enim sagittæ:
 Tum sanè miserè a nauib³ & tentorijs

10 Troiani recessissent ad illum altum,
 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset astans: Polydamas
 Hec³tor impossibilis es (i. non potes) monitorijs verbis fle- Hectorem
 Quoniam tibi excellenter dedit deus bellica opera. (cti. obiurgat.
 Ideo & consilio vis præcellere cæteris?

15 At nullo-modo simul omnia poteris tu-solus deligere.
 Alij enim tribuit Deus bellica opera,
 Alij autem artem saltandi, alij cytharam & cantum,
 Alij. a. in pectoribus posuit animum latè-prospiciens Iupiter
 Prudentem, eoq³ multi fruuntur homines:

20 Et Respub. seruauit: præcipuè. a. ipse cognoscit vtilitatē pru-
 Sed ego dico & tibi videtur esse optimum: (dentia.
 Vndiq³ igitur te circum corona belli flagrat.
 Troiani aut magnanimi postquam trans murum iuerunt,
 Hi quidem cessant cum armis, alij vero præliantur

25 Pauciores cum pluribus, dissipati circa naues:
 Sed retrocedens voca huc omnes procères,
 Hic autem totum deliberabimus consilium.
 An in naues multa-transstra habentes irruamus,
 (Siquidem velit deus largiri victoriam) an deinde

30 A nauib³ abeamus illesi: certè enim equidem
 Timeo ne hesternum exoluant Achiui
 Debitum: quoniam apud naues & ir insatiabilis belli
 Manet, quem non amplius omnino a pugna cessaturū puto.
 Sic dixit Polyd. placuit autē Hec³tore consilium salubre.

35 Continuo autem e curru cum armis desiliūt in terram.
 Et ipsum, edita-voce, verbis velocibus allocutus est.
 Polydama, tu quidem hic contine omnes procères.

Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, καὶ ἀντίω πολέμοιο.
 Αἶψα δ' ἐλάσσομαι αὐτίς, ἐπὶν ἐὺ τοῖς ὀπιτεῖλω.
 Ἡ ρὰ, καὶ ὥρμηθη ὄρεϊ νιφόντι ἑοικώς,
 Κεκληγώς, διὰ τ' ἰσθμίων πέτετ' ἢ δ' ἐπικούρων.
 Οἱ δ' ἐς πανδοῖδ' ἀγαπήνορα πολυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσεύοντ', ἐπεὶ ἔκτορ Θ' ἔχλυον ἀνδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἠΐφοβόν τε βίη δ' ἐλένοιο ἀνὰ κτος,
 Ἀσιάδην τ' ἀδάμαντα, καὶ ἄσιον ὕρτάκου υἱὸν
 Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος εἶπεν ἐφάροι.
 Τὸς δ' ἐὺρ' ἐκέτι πάμπαν ἀπήμενας, ἐδ' ἀνολέθροισ·
 Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηισὶν ὅππ' ὑρύνησιν ἀχαιῶν,
 Χρσὶν ἔσθ' ἀγχείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Οἱ δ' ἐν τείχεσσιν βεβλημένοι, ἐτόμενοί τε.
 Τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀφισσερὰ δακρυόεσσης
 Δῖον ἀλέξανδρον, ἐλένης πύσιν ἠὲ κόμοιο,
 Θαρσύνοντ' ἐτάροις, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Ἀγχοῖ δ' ἰστάμεν Θ' ὀφρσέφῃ ἀλκροῖς ἐπέεσσιν.
 Δύς παρὶς εἶδος ἄεισε, γυναιμαῖες, ἠΐφροπευτὰ,
 Ποδ' τοι δ' ἠΐφοβός τε, βίη δ' ἐλένοιο ἀνὰ κτος,
 Ἀσιάδης τ' ἀδάμας, ἢ δ' ἄσι Θ' ὕρτάκου υἱός;
 Ποδ' δέ τοι ὀδρυνεύς; νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος ἀπεινή· νῦν τοι σῶς ἀπὺς ὀλεθρος.
 Τὸν δ' αὖτε ὀφρσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνείπιον ἀπιάαται,
 Ἀλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
 Εξ οὗ γ' ὅππ' ἀνὴρ νηισὶ μάχῃ ἠγείρας ἐταίρων,
 Εκτὺς δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν δαναοῖσι
 Νωλεμέως· ἔταροι τ' ἐκτεκταθὲν οὐς σὺ μεταλλάξ.
 Οἶω δ' ἠΐφοβός τε βίη δ' ἐλένοιο ἀνὰ κτος
 Οἴχεσθον μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 Ἀμφοτέρω κατ' ἑκάστη φόνον δ' ἠμυνε κρονίων.
 Νῦν δ' ἄρ' ἔσθ' ὅππ' ἔσθ' ἡμῶν θυμὸς τε κελεύει.
 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἀμ' ἐφόμβη, * ἐδ' ἐπὶ φημί
 Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δυνάμεις γε πάρεσσι.
 Παρ' δυνάμιν δ' ἐκέσθ' καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
 Ως εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωος.

26. ἐδ' ἐπ.

Bav

At ego illuc ibo, & occurram praelio.

Mox verò reuertar rursus, postquam benè ijs imperaui.

Dixit, & digressus est monti niuali similis,
Inclamans, perq³ Troianos volabat & auxiliares.

5 Hi autem ad Panthædem benignum Polydamanta
Omnes accelerabant, postquam Hectoris audierunt Vocem.

Sed hic Deiphobumq³ Simq³ Heleni regis,
Asiademq³ Adamanta, & Asium Hyrtaci filium
Ibat per propugnatores quarens, sicubi inueniret.

Hector socios
desiderat.

10 Hos. a. inuenit nullo modo prorsus illos, nec viuos.
Sed hi quidem iam ad naues & puppes Achiuorum,
Manibus ab Argiuorum iacebant animabus amissis:
Alij .a. intra murum erant percussi eminus sauciatiq³ propè.
Hunc. & protinus inuenit pugna ad sinistram lachrimosæ

15 Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchricomæ,
Animantem socios, & incitantem ad pugnandum.
Propè autem stans allocutus est contumeliosis verbis.

Infelix Pari, forma optime, mulierosæ, deceptor,
Vbi tibi Deiphobus, & sisq³ Heleni regis,

20 Asidesq³ Adamas, & Asius Hyrtaci filius?
Vbi & Othryoneus? nunc perijt totum à summo
Ilium altum: nunc tibi integra grauis perniciēs.

Hunc autem rursus allocutus est Alexander diuinus:
Hector, quoniam tibi est animus insontem culpæ:

25 Aliàs forè magis cessasse à praelio
Debeo, quoniam neq³ me prorsus imbellem genuit mater.
Ex quo enim apud naues pugnam suscitasti sociorum,
Ex eo hic existentes congregamur cum Grecis
Indefinenter: socij autem cæsi sunt, quos tu requiris.

30 Duo soli Deiphobusq³ & sisq³ Heleni regis
Abierunt longis sauci hastilibus
Ambo in manu: cadem autem auertit Saturnius.

Nunc autem duc, quâ te cor animusq³ iubet:
Nos autem & s³ prompti simul sequemur: neq³ puto

35 Vires nos desideraturos, quanta quidem vis adest nobis.
Vltra Vires. a. non licet quantumuis cupidum, pugnare.

Sic factus, flexit fratris animum heros.

gg ij

Βαλὲ δ' ἵμεν ἐνθα μάλιστ' ἀμύμονα πολυδύμαντα,
 Ἀμφὶ τε κεβειόνην καὶ ἀμύμονα πολυδύμαντα,
 Φάληκην, ὄρθαϊόν τε, καὶ ἀντίθεον πολυφοίτῳ,
 Πάλμῳ τ', ἀσκανιόν τε, μόρῳ δ', ἱεῖσσι ποτίων.
 Οἳ ῥ' ἐξ ἀσκανίης εἰβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 Ἡοὶ τῇ περτέρῃ, τότε δὲ ζεὺς ὤρσε μύχεσθαι.
 Οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
 Ἡρά δ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θεσπεσίῳ δ' ὁμόδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Κυρτὴν φαλῃόωντα, περὶ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 Ως τρώες περὶ μὲν ἄλλοι ἀνιρότεσ, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῶ μῦρμαίροντες ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἐκτὼρ δ' ἠγείτο βροτολοιγῶ ἴσος ἄρῃ
 Πειραμίδης· περὶ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃ,
 Ρινόισιν πυκινῶν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Ἀμφὶ δέ οἱ χροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
 Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο περποδίζων
 Εἵπῳ οἱ εἴξιαν ὑπασπίδια περβεβῶντι·
 Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀχαιῶν.
 Αἴας ὃ πρῶτος περὶ κλέεσσιν ἀμαχὰ βιβιάδων,
 Δαμμόνιε χερδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσκεαι οὕτως
 Ἀργείοις; ἔτι τι μάχης ἀδᾷήμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ διὸς μάστιγι κακῇ ἐδύμηνεν ἀχαιοί.
 Ἡ δ' αὖ που τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξ ἀλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 Ἡ κε πολὺ φθαίῃ ἐὺ νομομένη πόλις ὑμῇ
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε κερδομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ χερδὸν ἔμμεναι ὅσπότε φάργων
 Ἀρήσῃ διττὴν περὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Οἴσποντας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτειχας ἰσποῖς,
 Οἷσε πόλιν δ' οἴσοισι κονίοντες πεδίοιο.
 Ως ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπλετο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ὅτῃ δ' ἰαχελάδης ἀχαιῶν,
 Θάρσῳ θοῖων ὅ δ' ἀμείβετο παίδιμος ἔκτωρ·
 Αἴαν ἀμῦρτο πέες, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες,
 Αἰὲρ ἐγὼν ἔγωγε διὸς παῖς ἀνιόχῳ

Εἴτω

Cæperunt autem ire ubi maximè pugna & prælium erat,

Hector suis
coactis hostes
aggreditur.

Circumq; Cebriõnem, & eximium Polydamanta,
Phalcen, Orthæumq; & diuinum Polyphætẽ,

Palmumq;, Ascantumq;, Morumq; filios Hippotionis,

5 Qui ex Ascantia fructifera Generant successores,
Die præcedenti tunc Vero Iupiter impulit pugnare.

Hi autem ibant molestorum Ventorum similes turbini,

Qui à tonitruo patris Iouis Vadit per campum,
Magno. a. cum strepitu mari miscetur, insuntq; multa

10 Vnde estuantes multisoni maris

Turgida, spuma-albicantes, antè quidem alia, & post alia;

Sic Troiani antè quidem alij stipati, & post alij

Ferro fulgentes Vna-cum ducibus sequebantur:

Hector autem præibat pernicioso similis Marti

15 Priamides: ante se autem habebat sentum Vndiq; æquale,

Pellibus densum: multum autem adaptatum erat as:

Circum autem eius tempora splendens mouebatur galea:

Vndiq; a. circum phalanges tentabat procedens,

Si quo-modo sibi cederent sub clypeo rectè progredienti,

20 Sed non confudit animum in pectoribus Achæorum.

Ajax autem primus prouocauit latè incedens:

Infelix, propius accede, cur terras ita

Arguios? nequaquam profecto pugna imperiti sumus:

Sed Iouis flagello malo profligati sumus Achæi:

Ajax Hectorẽ
prouocat.

25 Profecto tibi quidem animus sperat direpturum esse

Naues, attamen mox manus ad repellendum sunt & nobis.

Profecto multo præueniet bene habitata ciuitas Vestra

Manibus à nostris captaq; euersaq;

Tibi Vero ipsi dico propè esse (tempus) quando fugiens

30 Supplicabis Ioui patri, & alijs immortalibus,

Vi velociore accipitribus sint pulchrè-tubati equi tui.

Qui te ad ciuitatem ferent puluerẽ excitantes per campũ,

Sic ei loquuto adiolauit dextra auis

Aquila altiuolans, acclamauit autem populus Achæorum

35 Confirmatus augurio: at respondit illustris Hector:

Ajax, nugator, iactator, quid dixisti?

Vtinam enim ego sic Iouis filius agidem-gestantis

Hectoris ad
Aiacem re-
sponso.

28. φέροι

31. κερείσας

Εἴλω ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 Τιοίμην δ' ὥς πέτ' ἀδωαίη καὶ ὀπλῶν.
 Ως νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν * φέρεϊ ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ' ἐν ᾧ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἴ κε ταλάσῃς
 Μείναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ, τει χεῖρα λειπόεντα
 Δάψει ἀτὰρ τρώων * κορέεις κύνας ἢ δ' οἰωνοὺς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν δὲ νηισὶν ἀχαιῶν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 Ἥχη θεασσέσθην, ὅππῃ δὴ ἰαχὴ λαὸς ὀπίθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ὀπίσθον, οὐδ' ἐλάθοντο
 Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον τρώων ὀπιόντας ἀρίστοις.
 Ἥχη δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ διὸς ἀνγῆς.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ξ.

Ραψωδίας ὑποθέσεις.

Α ΓΑΜΕΜΝΩΝ συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας
 καὶ νέστορα σὺν αὐτοῖς. ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ἦρα ἡ τὸν
 κτεδὸν λαβοῦσι παρὰ τῆς ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν ὕ-
 πνον πείσασα, κημιρίζει τὸν δία. προσδῶν ἡ τοῖς ἔκλῃσι βοηθεῖ, 20
 καὶ πολὺς φόνη γίνεται τῶν τρώων. αἶας δὲ λίθῳ βαλὼν
 ἔκτορα πλήττει· ὃ ἄγαγὼν αἶμα λειποψυχεῖ, ἀριστεύει ἡ καὶ
 αἶας ὁ λοκρός.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ξ. ΡΑ-

ψωδία.

Ξῖ. κρονίδην λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἠπαφέν ἦρα.

ΕΣΤΟΡΑ δ' ἐκ' ἐλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά
 ὥρ' ἔμπης,
 Ἀλλ' ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Φράζεο δῖε μάχῃον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Μείζων δὴ παρὰ νηισὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε κατ' ἤμεν' αἶδοπα οἶνον,
 Εἰσόκε δερμὰ λοετρά ἐϋπλόχαμος ἐκαμήδῃ
 Θερμὴν ἡ καὶ λούσῃ ἀπο βρότον αἵματόεντα.

Αὐτὰρ

Essem dies omnes, perperissetq; me Veneranda Iuno,
 Honorarer autem, sicut honoratur Minerva & Apollo,
 Ut nunc dies hæc malum affert Argiuis
 Omnibus Valde, inter Verò tu hos occideris, si audeas
 5 Expectare meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
 Lacerabit, ac Troianorum saturabis canes & aues
 Pinguedine et carnibus, prostratus apud naues Græcorum.
 Sic & itiq; locutus præcessit: hi autem simul sequebantur
 Clamore immenso: acclamauit autem populus à tergo.
 10 Argiui. a. Vicißim acclamabant neq; obliuiscabantur
 Roboris, sed expectabant Troianorum inuadentes optimos.
 Clamor. a. & trorūq; peruenit ad æthera & Iouis splendores.

ILIADIS HOMERI AVT XIIIIL COM-
 positionis argumentum.

A G A M E M N O N secum assumptis vulneratis & Ne-
 store cum ipsis, exit ad bellum: Iuno autem cesto
 accepto à Venere descendit, & somno persuaso soporat Io-
 20 uem. Neptunus autem Græcis auxiliatur, & magna cæ-
 des fit Troianorum: Ajax autem lapide iacto Hectorem
 percutit: hic. a. excreans sanguinem exanimatur. Est fire-
 nuè etiam se gerit Ajax Locrensis.

ILIADIS HOMERI XIIIIL COM-
 positio,

E. Iouem lectis, somnoq; decepit Iuno.

NESTOREM autem non latuit clamor biben-
 tem quamuis tamen:

Sed Asclepiadem Velocibus Verbis allocu-
 tus est:

Considera diue Machaon. quomodo erunt hæc

Maiores iam apud naues clamor florentium iuuenum.

35 Sed tu quidem nunc bibe sedens ardens Vinum,
 Donec calida lauacra pulchricoma Hecamedæ
 Calefaciat, & abluat saniem sanguinolentam:

Nestor prodit
 audito clamo-
 re ad specta-
 culum.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἰσομαῖς πειωπὴν.
 Ως εἰπὼν, τίκος εἶλε τετυγμένον ἦτορ ἐῆτο,
 Κείμενον ἐν κλισίῃ δρασυμήδεσσι πιδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀπείδα πατρὸς ἐοῖο.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον αἰεκέες,
 Τοὺς μὲν, θεινομένους, τοὺς δ' ἰκλονέοντας ὀπίσθε
 Τρῶας ὑπερδύμοις ἐρέειπτο δ' τεῖχος ἀχαιῶν.
 Ως δ' ὅτε πορφύρεν πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 Οωόμενον λιγέων ἀνέμων λαίῃηρ' ἀέλαδα
 Αὐτὼς, ἐδ' ἄρα τε περικυλίνδεταί * ἐδετέρωσε,
 Πεῖν πῖνα κεκρίμενον καταβήμεναι ἐκ δῖος ἔρον·
 Ως ὁ γέρον ὤρμαινε, δαΐζομεντο καὶ θυμὸν
 Διχθάδι, ἢ μὲν ὄμιλον ἴοι δαναῶν ταχυπόλων,
 Ἡέ μετ' ἀτρείδῳ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 Ωδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον ἔϊν
 Βλῶναι ἐπ' ἀτρείδῳ οἱ δ' ἀλλήλοισι ἐνέειζον,
 Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι πειχέσι χαλκὸς ἀτειρής
 Νυωπομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφοτέρωσι.
 Νέσσει δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
 Παρ' νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήητο χαλκῷ,
 Τυδείδης, ὀδυσσεύς τε καὶ ἀτρείδης ἀγαμέμνων.
 Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπαίδετ' μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ὅππ' ὑρύνθησιν ἐδειμασθε,
 Οὐδὲ γὰρ ἐδ' ὀρύς πρὸ ἐὼν ἐδυμήσατο πάπυς
 Αἰγαιὸς νῆας χαλδέειν· σείνοντο δ' ἰλαοί.
 Τῷ ῥὰ περικρόσσας ἔρυσαν, καὶ πληῖσαν ἀπάσης
 Ἠϊόντο σόμα μακρὸν, ὅσον σινεέργατον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἷγ' ὀψείοντες ἀντιῆς καὶ πολέμοιο,
 Εγχεί ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
 Νέστωρ, * πῆξεν δ' ἰθυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀχαιῶν.
 Τὸν καὶ φωνήσας περσέφει κρείων ἀγαμέμνων.
 Ω νέστορ νηληϊάδῃ, μέγα κῦδ' ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φησίννορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὀβριμὸς ἔκτωρ.
 Ως

28. οὐδ' ἐπὶ-
 ρωσε,

28. πῆξεν

At ego iens actutum cognoscam in speculam.

Sic fatus, clypeum accepit scite fabricatum filij sui.
Iacentem in tentorio, Thrasymedis bellicosi,

Aere splendentem, hic autem tenebat scutum patris sui.

5 5 Accepit autem fortem hastam acutam acuto aere,
Stetitq; extra tentorium, protinusq; inspexit re indignam:

Hos quidem turbatos: illos vero turbantes retro, nempe

Troianos magnanimos: dirutus. a. erat murus Achiuorum.

Veluti quum nigrescit pelagus magnū unda surda (v. leni.)

10 10 Prasentiens stridorum ventorum celeres motus
Temere, neq; sanè prouoluitur in neutram partem,

Antequam aliquis certus superueniat ex aere ventus:

Sic senex consultabat distractus in animo

Bisariam, &trum per multitudinem iret Danaorū equitū.

15 15 An ad Atridem Agamemnonem pastorem populorum.

Sic autem ei cogitanti visum est Stilius esse,

Proficisci ad Atridem. Illi autem alij alios interficiebant

Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus æs solidum

Dum ferirentur ensibusq; & hastis ancipitibus.

20 20 Nestori autem obuiam facti sunt nobiles Reges

Anaibis ventientes, quotquot vulnerati fuerant aere,

Tydides, Klyssesq; & Atrides Agamemnon.

Multum enim procul a pugna subductæ erant naues

Littore in maris cani: nam primas in terram

25 25 Traxerant: sed murum ad puppes edificarant.

Minimè enim, latum quamuis esset, poterat omnes

Littus naues capere: arctabantur autem copiae: (totius

Ideo seriatim more scalarum subduxerant, & implerant

Littoris sinum longū, quantū complectebatur promontoria.

30 30 Quocirca hi cupientes - videre clamorem & bellum,

Hastæ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis

Animus in pectoribus. hic vero obuiavit senex

Nestor: terruit autem animum in pectoribus Achiuorum.

Hunc & vociferans allocutus est rex Agamemnon:

35 35 O Nestor Neleide, magna gloria Achiuorum,

Cur relicto pralio pestifero huc venis?

Timeo ne iam mihi perficiat Verbum fortis Hector,

Ut quen-

Nestori oc-
currunt fau-
cij.

28. Οἴποτ'

Ὡς ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ τρώεσσι ἀγορῶν,
 Μὴ φρεὶν παρ' νηῶν περὶ Ἴλιον ὑπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρήσας, κτείναι δὲ καὶ αὐτούς.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δ' ἠ νυῦ πάντα τελεῖται.
 Ὡ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' ἐθέλοισι μάχεσθαι ὅππ' αὐτῶν νέεσσι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γερῷι Θύϊππότα νέστωρ,
 Ἡ δ' ἠ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς περὶ τεκνύσαιο.
 Τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερήρειπεν, ὃ πέπθμεν
 Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ' ἔσεσθαι.
 Οἳ δ' ὅππ' νηυσὶ δοῖσι μάχῃσι ἀλίαςον ἔχοισι
 Νωλεμές· οὐδ' ἀν' ἐπιγνοίης, μάλ' αὖτε σκοπιάζων,
 Ὡς ἐπιμύξ' κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.
 Ἡμεῖς θ' φρεσὶ μὲν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴπ' νόθ' ῥέξει πόλεμον δ' ἐκ ἅμμε κελεύω
 Δύμεναι· οὐ γὰρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων,
 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ὅππ' αὐτῶν μάχονται,
 Τείχος δ' ἐκ ἔχασμα τετυγμένον, ἐξέπ' ἑτάφρ' ὅθι,
 Ἡ ἐπὶ πόλλ' ἐπαθὼν δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ,
 Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ' ἔσεσθαι.
 Οὐπω ποὺ δὴ μέλλει ὑπάρμεν εἰ φίλον ἔϊναι,

3. Νωνύμους

Νωνύμοις ὑπολέσθαι ἀπ' ἀφ' ἧς ἐνθάδ' ἀχαιούς.
 Ἡδεα μὲν γὰρ ὅτε περὶ φρεσὶν δαναοῖσιν ἅμωεν,
 Οἶδα θ' νυῦ ὅππ' τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 Κυδάνει, ἡμέτερον θ' μὲν ὅθι καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
 Νῆας ὅσαι περὶ πᾶσι εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
 Ἐλκόμεν, πόσας θ' ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Ἵψι δ' ἐπ' ἀνείων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, βῆ καὶ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρώες ἐπειτα δὲ κεν ἐρύσσομεν νῆας ὅσας.
 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνύκτα.
 Βέλτερον, ὅς φάσιν περὶ φύγῃ κακὸν, * ἢ περ ἀλῶν.

28. ἡ

28

Τὸν

Vt quondam minatus est inter Troianos concionans:
Non prius à nauibus ad llium rediturum esse,
Quam igne naues accēdisset, interfecissetq; etiam ipsos nos.
Is sic concionabatur: illa Verò nunc omnia perficiuntur.

5 Proh malum, certè & alij benè ocreati Græci
In animo ponunt mihī iram, sicut Achilles,
Neq; solunt pugnare ad puppes nauium.

Huic autem respondit deinde Gerentius eques Nestor:
Certè hæc manifesta facta sunt: neq; sanè aliter

10 Iupiter altitonans ipse moliri posset.

Murus etenim iam decidit, cui confidebamus,
Inuiolabile nauiumq; & nostri-ipsorum munimen fore.
Hi autem ad naues veloces pugna ineuitabilem sustinent
Incessanter, nec amplius cognoscere, diligenter licet specu-

15 Vtra-ex parte Achiui commoti turbantur: (lans,

Adeo permiste caduntur: clamor. a. ad cælum peruenit.

Nos Verò deliberemus. quomodo erunt hæc opera,
Si quid consilium proficiet: ad bellum non nos suadeo
Ingredi, nullo enim modo vulneratum licet pugnare.

20 Hunc. a. rursus allocutus est rex Virorum Agamemnon:

Nestor, quoniam iam nauium ad puppes pugnant,
Murus Verò non profuit structus, neq; fossa,

Quam propter multa passi sunt Danaï, sperabantq; animo
Inuiolabile, nauiumq; & sui-ipsorum munimentum fore:

25 Sic nimirum Ioui futurum præpotenti gratum est,

Inglorios perire longè à Peloponneso hic Achiuos.

Noueram enim quando promptus Danaïs auxiliabatur:

Scio etiam nunc quod hos quidem equè ac beatos deos

Honorat, nostrum Verò robur & manus ligauit.

30 Sed agè quemadmodum ego dixero paream̃s omnes,

Naues quæcunq; prima subductæ sunt prope mare,

Trahamus, omnes autem deducamus in mare diuinum,

Altè Verò in anchoris statuamus, donec Veniat

Nox intempesta, si & in ea abstineant à bello

35 Troiani: deinde Verò deducere poterimus naues omnes.

Non enim ulla reprehensio fugere malum, neq; per noctem.

Melius fecerit, q. fugiens effugerit malū, quàm si capiatur.

Hunc

Agamemnon
fugā luadet.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη πολὺ μῆλ' ὀδυσεύς,
 Αἰεΐδῃ, πύον σέ εἶπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων,
 Οὐλόμεν; αἴτ' ὄφρα λῆς ἀεικελίου στρατῷ ἄλλου
 Σημαίνειν, μηδ' ἄμ μιν ἀνασέμεν, οἷ σιν ἄφα Ζεὺς
 Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπύειν
 Ἀργαλέοις πολέμοις, ὄφρα φθιόμεθα ἕκαστος.
 Οὐτῷ δ' ἡ μέμονας τρώων πόλιν ἄρυάγχαν
 Καλλείψειν, ἥς εἶνεκ' οἷζόμεν κακὰ πολλὰ,
 Σίγα, μή τις ἄλλος ἀχαιῶν τῷτον ἀκούσῃ
 Μῦθον, ὃν ἔκιν ἀνὴρ γε διὰ σῶμα πάμπαν ἄριτον
 Ος τις ὅπισθε τοῖσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοῖα το λαοὶ
 Τόσοι δ' ὅσοισιν σὺ μετ' ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάσῃ φρένας οἷ εἶπες,
 Ος κέλεαι πολέμοιο συνεσάοτος καὶ αὐτῆς
 Νῆας εὐσέλμοις ἄλλα δ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἐπὶ μάλλον
 Τρωσὶ μὲν δίκτ' ἔλθῃται, ὅππῃ κρητέοισι φέρειται.
 Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ὀπιρρέσῃ. ἔγδ' ἀχαιοὶ
 Σχῆσοισιν πόλεμον, ἠὲν ἄλλα δ' ἐλκομενάων,
 Ἀλλὰ ὑποπλάνεοισιν, ἐρωήσοισι ᾗ χάρις.
 Ἐνθά κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχα μελαῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ω ὀδυσεῦ, μάλα πῶς με καδίκηο θυμὸν ἐνιπῇ
 Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 Νῆας εὐσέλμοις ἄλλα δ' ἐλκέμεν ἤας ἀχαιῶν.
 Νῦν δ' εἴη ὅς τῃσδε γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 Ἡνέθ, ἥ παλαιὸς ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
 Τοῖσι ᾗ καὶ μετέειπε βολῷ ἀγαθὸς διομήδης,
 Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δητὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι· καὶ μή τι * κότῳ ἀγάσῃτε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γλυκῆφι * νεώτατος εἰμι μὲν ὑμῖν.
 Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γῆνι * εὐχομαι εἶναι
 Τυδέθ, ὃν δὴ βῆσι χυτὴ καὶ γαῖα κάλυψε.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμυμονες ἐξεχθύντο,
 Ωκεον δ' ἐν πλάτῳ καὶ αἰπεινῇ καλυδῶνι,
 Ἀγχιθ' ἠδὲ μέλας, τρίπατθ' δ' ἰππότα οἶνεύς,
 Πατρὸς ἐμείο πατὴρ ἀρετῇ δ' ἰπποχόρος αὐτῷ.

28. χόλα
 29. νεώτερός

ΑΜ'

Vlyſſes Aga-
memnonem
obiurgat.

- Hunc .a. toruè intuitus allocutus est prudens Vlyſſes:
 Atride, quale à te Verbum fugit è ſepto dentium
 Perricioſe? Utinam ignauo exercitui alteri
 Præſſes: non autem nobis imperares, quibus Iupiter
 5 A iuuentute dedit & ſque-ad ſenium conficere
 Ardua bella, ſi pereamus ſinguli.
 Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
 Derelinquere, cuius gratia toleramus arumnas multas?
 Tace, nequis alius Achiuorum hanc audiat
 10 Sententiam, quam ne ſir quidem per os omnino proferret
 Quicumq; ſciret ſuo animo recta dicere,
 Princepsq; eſſet, & ei obedirent populi
 Tot, quot tu inter Grecos imperas.
 Nunc .a. tuam damno omnino ſententiam, qualem dixiſti,
 15 Qui iubet pralio concitato & clamore
 Naues bene-tabulatas in-mare deducere: ſi etiam magis
 Troianis quidem optata contingant, ſi uicentib; licet tamen:
 Nobis autem grauis internecio impendeat. non .n. Achiui
 Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
 20 Sed reſpicient ad naues, cedentq; pugna.
 Tunc quidem tuum conſilium nocebit, princeps populorum.
 Huic .a. reſpondit deinde rex & rorum Agamemnon,
 O Vlyſſes, ſalde meum penetraſti animum increpatione
 Graui, ſed ne utiquam ego inuitos iuſſi
 25 Naues bene-tabulatas in mare deducere filios Achiuorum.
 Nunc utinam ſit, qui hoc melius conſilium dicat,
 Vel iuuenis, ſel ſenex: mihi autem lubenti fuerit.

- Inter hos .a. etiã locutus eſt in bello ſtrenuus Diomedes:
 Propè a deſt ſir, non diu inquiremus ſi ſelit is
 30 Obedire: & nequid ira ſituperetis ſnuſquiſq;
 Quoniam iam natiſt minimus ſum inter ſos:
 Patre autem ex nobili & ego quo ad genus glorioꝝ eſſe
 Tydeo quem Thebis offuſa ſepulchro terra cooperuit.
 Ex Portheo enim tres filij egregij procreati ſunt:
 35 Habitabant autem in Pleurone & excelsa Calydone,
 Agrius & Melas: tertius ſerò erat eques Oeneus,
 Patris mei pater: ſirtute autem erat præſtantiꝝ illis:

Aſt hic

Diomedes
ſuadet, vt ſau-
cij ceteros co-
hortatũ eant.

Αλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἐμὸς ἄρχει νάαθι,
 Πλαγχθεῖς ὥς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Αδρήστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, νῆαί τε ἵδωμεν
 Αφνειὸν βιότσιο, αἷλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄργανοι ἀμφίς·
 Πολλὰ δέ οἱ πῶρβ' αὖτ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας ἀχαιῶς
 Εργαίη τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούεμεν ὥς ἐτεόν τῳ.
 Τῷ ἔκ' αὖ με γρήθη κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
 Μῦθον ἀπμήσητε πεφασμένον ὃν κεν εὔειπω.
 Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί τῳ ἀνάλκη.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δῆϊο τῆτος,
 Ἐκ βελέων, μή που τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 Ἄλλοις δ' ὁτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἱ το παρ' ὅτῳ
 Θυμῷ ἦεν φέροντες ἀφροσύνη, οὐδὲ μάχονται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλ' αὖ μὲν κλύον ἢ δ' ὀπίθοντο·
 Βαλ' δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῶ φωτὶ ἐοικώς·
 Δεξιτέρῳ δ' ἐλεχθεῖρ' ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ατρεΐδην, νυῦ δὴ που ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 Γηθεῖ' ἐνὶ σῆθεσσι, φόνον καὶ φύζαν ἀχαιῶν
 Δερκομένου· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
 Αλλ' ὁ μὲν ὥς ἔπλοιοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλόσκει·
 Σοὶ δ' οὐπω μάλ' αὖ πάχ' οὐ θεοὶ μάχαιρες κοτέουσιν·
 Αλλ' ἐπὶ που τρώων ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 Εὐρύκονίωσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτοὺς
 Φάροντας ποτὶ ἄστυ νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὖ σεν, ἐπεσύνμενος πεδίῳιο·
 Οἶσόν τ' ἐννεάχιλοι ὀπῆαχον ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, εἰδὼς ὡμάροντες ἄρηθ'·
 Τόσσην ἔκ σῆθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων
 ἤκεν· ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα δέν' ἔμβαλ' ἐκάσῳ
 Καρδίη, ἀλλήλοισιν πολεμίζειν ἦδ' ἐμάχεσθαι.
 Ἦρ' ἡ δ' εἰσείδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 Στᾶσ' ἔξ' οὐλύμποιο ὑπὸ ῥίου, αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάλ' αὖ ἀνὰ κυδανέειραν

Αὐτοκα-

- Est hic quidem illic mansit: pater. a. meus Argis habitauit
Actus errorib. ita. n. nimirum Iupiter voluit. & dū ceteris
Adraſti autem duxit vnam ē filiabus: habitabatq; domum
Abundantem victu: abunde autem ei erant arua
5 Frugifera. multi autem plantarum erant horti circum:
Multaq; ei oues erant. ornatus erat. a. inter omnes Achiuos
Hasta. hęc etiam debet is audisse, ut pote Vera:
Ideo non me ex genere ignauum & imbecillum putantes,
Sententiam cōemnatī dictam, quam quidem benē dixerō.
10 Age eamus ad pugnam, et si vulnerati neceſſit ite.
Tunc autem deinde ipsi quidem abſtineamus a praelio
Extra tela, ne forte quis ad vulnus aliud vulnus accipiat.
Ceteros. a. impellentes accendamus, qui iam pridem
Animo gratificantes cessant, nec pugnant.
15 Sic dixit: hi. & sanē hūc libenter audiebant & parebant.
Perrexerunt. a. ire: praeibatq; ipsis rex virorū Agamemnon.
Neq; Vanam-speculationem habuit inclytus Neptunus,
Sed post ipsos venit senī viro similis:
Dexteram autem prehendit manū Agamemnonis Atrida,
20 Et ipsum emissā voce, verbis alatis allocutus est:
Atride, nunc fortassis Achillis perniciosum cor
Latatur in pectoribus, cadem & fugam Achiuorum
Aspicientis, quoniam non ei insunt mentes, ne quidē parua.
Verū is quidē sic pereat: deus autem ipsum turpem reddat:
25 Tibi. a. nondum admodum omnino dī beati irascuntur.
Sed adhuc fortasse Troianorum duces & principes
Latum puluere implebunt campum: tu. a. videbis ipsos
Fugientes ad ciuitatem a nauibus & tentorijs.
Sic locutus, altum exclamauit, ruens per campum
30 Quantum nouies-mille exclamant, & decies-mille
Viri in bello, contentiōem committentes Martis,
Tantam ex pectoribus vocem rex Quassator-terra
Emisit: Achiuis autem ingens robur iniecit unicuiq;
In cor, indefinenter ad bellandum & pugnandum.
35 Iuno autem rāspexit aureum thronum habens oculis,
Stans ex Olympo a vertice, statim autem cognouit
Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
h h*

Neptunus fau-
cios consola-
tur, & Achi-
uos animat:

Αὐτοκασίγνητον καὶ δαίερα, χαῖρε ὅτι θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 Ἡμενον εἰσεῖδε, συγερὸς δέ οἱ ἐπλετο θυμῷ.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη
 Οππως ἐξ ἀπύφοιτο διὸς νόον αἰμόχοιο.
 Ἦδε δέ οἱ χεῖρ' ἀφ' ἑσθλῆς ἀφίση φαίνετο βουλή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἰδύλιν ἐδ' ἐντυώασαν ἑαυτῷ,
 Εἴπως ἰμείραιτο παρὰ δρᾶθ' εἰν φιλότιτι
 Ἡ χροῖη, τῷ δ' ὕπνον ἀπῆμονά τε λιαρόν τε
 Χεῦν ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον τέν οἱ φίλῳ ἦος ἔτευξεν
 Ἡφαιστος, πυκινὰς ὅτι θυρὰς σαθμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπῆι, * τῷ δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνὴρ ἦν.
 Ἐνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θυρὰς ἐπέθηκε φαεινάς.
 Ἀμβροσίη μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος
 Λύματα πάντα κῆθηρεν, ἀλείψατο ὅτι λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἐδαῖῳ, τό ρα οἱ τε θυωμένον ἦεν.
 Τοῦ καὶ κινυμένοιο διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Ἐρμῆς ἐς γαῖάν τε καὶ ἔρανον ἵκετ' αὐτμή.
 Τῷ ῥ' ἦγε χροῖα χαλὸν ἀλείψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χερσὶ πλοκήμοις ἐπλεξε φαεινοῦς,
 Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐν κράατος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑαυτὴν ἔσθ' ὄν ἀθωύη
 Ἐξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ.
 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι χεῖρ' ἑσθλῆς ὄρονάτο.
 Ζώσατο ὅτι ζώνῳ ἑκατὸν θυσαλόις ἀφαρῶν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
 Τείγλινα, μορόεντα· χάρεις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Κρηδέμενῳ δ' ἐφύωρθε χαλὴν ἔσθ' ἰα θεάων,
 Καλῶ, νηγατέῳ· λακὸν δ' ἰὼ ἥελιος ὥς.
 Ποσσὶ δ' ἔσθ' αἰλιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔθηκε κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσμένη δ' ἀφροδίτῳ
 Τῶν ἄλλων ἀπάνδρε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ἡ ρὰ νύ μοι τι πῖδοιο φίλον τέκος, ὅτι κεν εἴπω,
 Ἦεν ἀφνήσαιο; κοτεσυσμένη τό γε θυμῷ,
 Οὐκ' ἐγὼ δαναοῖσι, σὺ δ' ἐπρώεσιν ἀθήγεις.

χε. τὸν δ'

Τῷ

Fratrem germanum & leuissimum gaudebat sero animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontose Ida
 Sedentem vidit: odiosus autem ei erat animo.
 Cogitauit .a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 5 Quomodo deciperet Iouis mentem agidem gestantis.
 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
 Ire in Idam, bene ubi concinnasset seipsam,
 Si quo modo desideraret concumbere amore
 Suae pulchritudini, huc .a. somnum innoxiumq; mollemq;
 10 Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.
 Perrexit .a. ire in thalamum, quem ei charus filius fecerat
 Vulcanus: solidas autem ianuas postibus aptauerat
 Cum clauis occulta, quam nec deus alius aperuisset.
 Illuc hac ingressa fores clausit fulgentes.
 15 Ambrosia quidem primum à corpore amabili
 Sordes omnes purgauit: sancta est autem pingui oleo
 Diuino, suauis: quod quidem ei odoriferum erat.
 Huius & agitati, Iouis ad solidam domum,
 Tamen ad terramq; & cælum peruenit odor.
 20 Eo hac sanè corpus pulchrum & ingens, & crines
 Pectens, manibus capillos nexuit nitidos.
 Pulchros, diuinos, ex capite immortal.
 Circum .a. diuinam chlamydem induit, quam ei Minerva
 Expoliuit elaborans: intexuit autem ingeniosa multa:
 25 Aureis autem fibulis ad pectus connexit.
 Cinxit autem cingulum centum fimbrijs concinnatum:
 Ac sanè in aures apposuit benè perforatis auriculis.
 Instar .3. pupillarum factas, elaboratas: venustas .a. resplen
 Vitrâ .a. desuper velata fuit diua virorū (debat multa.
 30 Pulchra, nouiter facta: candida autem erat sol veluti.
 Pedibus autem sub formosis ligauit pulchros calceos.
 Sed post, quàm omnem circum corpus posuit ornatum,
 Perrexit ire ex thalamo: vocatamq; Venerem
 Ab alijs seorsum dijs, verbum allocuta est:
 35 Num mihi quid obedieris dilecta filia, siquid dixerò,
 An negaueris? nata ob id animo,
 Quoniam ego Danais, tu autem Troianis auxiliaris.

Iuno vt Iouē
 decipiat sei-
 psam comit,

Iuno à Vene-
 re cingulum
 poscit, ad Io-
 uem decipi-
 endum.

bb j

LIBROS
 DEL DR.
 L. MARCO

Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη.
 Ἦρην πρέσβη θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο χρόνοιο,
 Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς αἰώγῃ,
 Εἰδυάμαι τελέσαι γέ, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί·

Τὼ δ' ἐδολοφρονέουσιν παρσηνύδα πότνια Ἦρην,
 Δὸς νυῦ μοι φιλότῃτα καὶ ἴμερον, ὃ τέ σὺ πάϊτας
 Δαμνῶ ἀθανάτοισι ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρου πείρατα γαίης,
 Ωκεανὸν τε θεῶν γῆραςιν, καὶ μητέρᾳ τηδύν,
 Οἷμ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρεφὼν ἠδ' ἀπὶ τάλανον,
 Διεξάμενοι ρείης, ὅτε τε χρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Τοὺς εἰμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἀκριτὰ νείκεα λύσω.
 Ἦδη γὰρ θηρὸν χεῖρον ἀλλήλων ἀπέχοντα
 Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνω γ' ἐπέεσι παραιπεπίδουσα φίλον κῆρ,
 Εἰς εὐνὴν ἀγέσαιμι ὁμωθῶμαι φιλότῃτι,
 Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη χαλεοίμην.

Τὼ δ' αὖτε παρσέειπε φιλομμείδης ἄφροδίτη,
 Οὐκ ἔς' οὐδ' ἐρίκε τεδὸν ἔπος ἀννήσασθαι,
 Ζῶνός γὰρ τ' ἀρίστου ἐν αἰσκόινῃσιν ἰαυεῖς.

Ἡ, καὶ ἀπὸ σήθεσφιν ἐλύσαστο κατὸν ἱμάντα,
 Ποικίλον ἔνθα δέ οἱ δελκτιήεα πάντα τέτυκτο·
 Ενθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἴμερῳ, ἐν δ' ὀαριτύς,
 Πάρφασις, ἥ τ' ἐκλεψε νόον πύκα παρ φρονέοντων·
 Τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Τῇ νυῦ τ' ἔκτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐνθάδε κόλπῳ
 Ποικίλον, ὃ ἐνὶ πάντι τετεύχεται· οὐδέ σε φημι
 Αφρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν ὃ βροῶπις πότνια Ἦρην,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα * ἐὼν ἐλκείτ' ἔθετο κόλπῳ.
 Ἡ μὲν ἔβη παρθε δῶμα διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη·
 Ἦρην δ' αἰξάσασα λίπεν ῥίον οὐλύμποιο,
 Πιερίῳ δ' ὅππῃ αἶσεν καὶ ἡμαδίῳ ἐρατεινῷ,
 Σάατ' ἐφ' ἰωποπόλων θρηκῶν ὄρεα νιφόμενα,
 Ακροτάτης κορυφαῖς, οὐδ' ἐχθόνα μαφῆε ποδῶϊν.
 Εξ αἶθεω δ' ὅππῃ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα.

Ἀῆμον

Huic autem respondit deum Iouis filia Venus:
 Iuno antiqua Dea filia magni Saturni,
 Loquere quod cupis: perficere autem me animus iubet,
 Si possum perficere, & si perficiendum est.
 5 Hanc. a. dolum-cogitans allocuta est Veneranda Iuno:
 Da nunc mihi Amorem, & Desiderium, quo tu omnes
 Domas immortales, & mortales homines:
 Vado enim & sifura multa nutrientis fines terræ,
 Oceanumq; deorum originem, & matrem: & ethyn.
 10 Qui me in suis adibus benè-nutrierunt & educarunt,
 Suscipientes à Rhea, quando Saturnum latè-videns Iupiter
 Terram subter iecit & infructuosum mare:
 Hos & vado & sifura, & ipsis acerbis contentiones dissoluam,
 Iam enim diuturno tempore inter se abstinent
 15 Cubili & congressu, quoniam ira incidit animo,
 Si ipsos-duos verbis persuadens charo animo,
 In lectum reduxero ut coeant amore:
 Semper quidem eis dilectaq; & Veneranda Vocarer.
 Hanc autem rursus allocuta est amans risum Venus:
 20 Non licet, neq; decet tuum verbum negare.
 Iouis enim optime in sinu cubas.
 Dixit, & à pectoribus soluit acupictum cingulum,
 Varium: in-eo autem ei illecebre omnes factæ sunt:
 Ibi inest quidem amor, inest .a. desiderium, inest colloquiū,
 25 Blandiloquētia, quæ decipit mentē valde etiā prudentium.
 Hoc ei imposuit manibus, verbumq; dixit & compellavit.
 Accipe nunc hoc cingulum, tuq; impone sinui
 Contextum Variæ, in quo omnia facta sunt: neq; te puto
 Irritam redituram in eo quodcumq; mentibus tuis cupis.
 30 Sic dixit, risit autem magnis oculis Veneranda Iuno,
 Utq; risit deinde suo imposuit sinui.
 Hæc quidem iuit ad domum Iouis filia Venus:
 Iuno autem festinans liquit summitatem Olympi:
 Pieriam autem ingressa & Emathiam amœnam,
 35 Properabat ad equitum Thracum montes niuosos,
 Summa cacumina, neq; terram carpebat pedibus,
 Ex Athoo. a. ad pontum descendit fluctuantem:

h h iij

Λῆμνον δ' εἰσαφίχανε πόλιν Δείοιο Δόαντ' ὄ,
 Ενθ' ὕπνω ξύμβλητο κασιγνήτῳ θαλάττειο,
 Εντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

γρ. Η μὲν
 γρ. ἡ δὲ π

γ. παραλέ-
 ξωμαι φιλό-
 τητι.

Υπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρώπων,
 Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεδ' ἔπος ἔκλυες, * ἡδ' ἐπὶ καὶ νυῖ
 Πείθευ, ἐγὼ δὲ κέ τοι εἰδέω χάριν ἡματα πάντα·
 Κοίμησόν μοι ζῶδες ἔσθ' ὁ φρύσιν ὅσπερ φαεινῶ
 Αὐτῆκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ * παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἀφδιτον αἰεὶ,
 Χρύσεον ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις.
 Τάξῃ ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῶνι ποσὶν ἦσει,
 Τῷ κεν ὀπιχρίης λιπαρὸς πόδις εἰλαπινάζων.

5

10

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νῆδυμος ὕπνῳ,
 Ἡρῆ, πρὸς βαθεῖα, θυγατερὲς μεγάλῳ χρόνῳ,
 Ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰετῆρας τάων
 Ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἀν' ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ωκεανοῦ, ὅς περ ῥέεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζῶδες δ' ἐκ ἀν' ἐγὼ γε κρονίου ὄϊον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελύοι.

15

γρ. ἄλλοτε ἢ ἐ-
 πινυοσεν ἔφε-
 ρε.

Ἡ δὲ γὰρ με κ' * ἄλλο τε ὅπνυσεν ἐφετμή,
 Ἡματι τὰ ὅτ' ἐκείνῳ ὑπέρδυμος διδὸς ἦδ'
 Ἐπλεεν ἰλιόθεν, τρώων πόλιν ἐξελαπάξας·
 Ἡ τοι ἐγὼ μὲν ἔδελξα διδὸς νόον αἰγιόχοιο
 Νῆδυμος ἀμφιχυθεῖς· σὺ δὲ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ,
 Ὀρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ὅππ' ὀντόν ἀήτας.
 Καί μιν ἐπειτα κόων δ' ἐϋναιομένῳ ἀπένεικας
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεχρόμεν' ὄ χαλέπαινε,
 Ριπιάζων κτ' ἰδῶμα θεός· ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἶσον ἄπ' αἰθέρ' ὄϊμα βαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ νύ ξδμήτῃρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 Τὼ ἰκόμην φάγων· ὁ δ' ἐπαύσατο χρώμενός περ·
 Ἀζετο γὰρ, μὴ νυκτὶ δοῖν ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νυῖ αὖτε τό μ' ἀνώγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσει.

20

25

30

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βουῶπις πότνια Ἥρῃ,
 Υπνε, τίη ὅ σὺ ταῦτα μὲν φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
 Ἡ φῆς ὡς τρώεσιν ἀρηγέμεν δῖρ' ὕοπα * ζῆν'
 Ὃς ἡρακλῆ' * πέει χῶσαιτο παιδὸς ἐδίο;

35

γρ. ζῆ-Ν', ὡς
 γρ. πειχῶσα-
 το

ΑΛ'

Lemnum autem peruenit ciuitatem diuinæ Thoantis,
Vbi somno obtulit fratri Mortis.

Inq. eius hæsit manu, Verbumq. dixit & compellauit:

Somne, rex omniumq. deorum omniumq. hominum,
Si quidem iam olim meū Verbum audisti, atq. etiam nunc
Pare: ego autem tibi habebō gratiam dies omnes:
Sopito mihi Iouis sub palpebris oculos splendidos
Confestim, postquam ego accubuerō amore.
Dona autem tibi dabo elegans solium, incorruptum semper,

10 Aureum, Vulcanus. a. meus filius & troq. pede claudicans
Fabricabit elaborans: sub. a. scabellum pedibus mitter.
Super quo tenere poteris decoros pedes dum conuiuaris.
Hanc autem respondens, allocutus est dulcis Somnus:

Iuno Somnū
adit, vt ei per-
suaderet, vt
Iouem so-
piat.

Somni respō-
sum ad Iuno-
nem.

Iuno Vesperanda dea, filia magni Saturni,

15 Alium quidem ego deorum sempiternorum
Facile soporauerim, etiam fluuij fluentia
Oceanī, qui quidem parens omnibus est.

Iouem autem non ego Saturnum propē adiuero,
Neq. soporauerō, quando non ipse quidem iusserit.

20 Iam enim me & alias tuum admonuit præceptum,
Die illo quando ille magnanimus Iouis filius
Nauigauit ex Ilīo Troianorum ciuitate destructa.

Certe ego quidem demulsi Iouis mentem ægidem-gestanti
Dulcis circumfusus: tu. a. ei mala machinabar is animo,

25 Excitans seuorum & ventorum per mare flatus:
Et ipsum postea. Cum benè habitata a sportasti
Seorsum-ab amicis omnib. hic. a. expectatus indignabatur

Laetans per domum deos: me autem maxime omnium
Quærebat, & me perditum ab æthere iniecisset ponto,

30 Nisi Nox domitrix deorum seruasset & hominum,
Quam adiuu fugiens: ille autem cessauit iratus quamui:
Verebatur enim ne Nocti. ceteri ingrata faceret.

Nunc rursus hoc me iubes periculosum aliud perficere.
Hunc. a. rursus allocuta est pulchris-oculis Veneranda Iu-

35 Somne, cur. a. tu hæc in mentibus tuis cogitas?

An putas ita Troianis auxiliari late-sidentem Iouem,
Sicut Herculem propter iratus est filium suum?

h h iij

Αλλ' ἴθ', ἐγὼ δὲ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
Δώσω ὀπυμέναι, καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιπιν,
Πάσι δέλω, ἥς αἰὲν ἰμείρεαι ἥματα πάντα.

Ὡς φάτο, χήρα το δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ παρσινύ-
Αρχει νυῦ μοι ὁμοῖον ἀάατον συγὸς ὕδωρ. (δα, 5

Χεὶρ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβοτείραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἄλλα μῦθ' ἔλε, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι * ὥς οἱ ἐνερθε θεοὶ χρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσιν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
Πάσι δέλω, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα. 10

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Λαοκῶλεν Θῆρη,
Ὡμινυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταίοις, οἳ τιτῶνες καλέονται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελέσθησέν τε πὺν ὄρκον,
Τὼ βῆτλῳ λήμνου τε καὶ ἱμβρου ἄστυ λιπόντε. 15

Ἡέρα ἑσσυμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἰδὼ δ' ἰκέσθῃ πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτῃ ἄλλα· τὼ δ' ὅππ' ἔρσου
Βῆτλῳ ἀκροτύτῃ δὲ ποδῶν ὥρεσείετο ὕλη.

Εὐθ' ὕπνῳ μὲν ἔμεινε παρ' Θῆιδος ὅσπερ ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτῃ ἀναβάς πειμνήκετον, ἥ τότ' ἐν ἰδῇ
Μακροτάτῃ πεφυῖα δὲ ἦερ Θῆαϊδέρ' ἴχθυεν.

Εὐθ' ἥς' ὅζοισιν πεπυχασμένῳ εἰλαπίνοισιν,
Ορνιθὶ λιγυρῇ ἐναλίγκνῳ, λυγρὸν ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα, κεκληήσχοισι θεοῖς, ἄνδρες ὅ κύμινδιν. 25

Ἡρη ὅ κραιπνῶς παρσέξῃσατο γάρφαρον ἄκρον
Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἰδὲ δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ὡς δ' ἰδεν, ὥς μιν ἔρωις πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρῶπτον ἐμισγέσθῃ φιλότῃ,
Εἰς δ' ἐνὶ λῶ φριπῶντε, φίλοις λήθοντε τοκῆας. 30

Στῆ δ' αὐτῆς παρσέξῃσιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκτ' ὀνόμαζεν·

Ἡρη, πῇ μεμαῖα κατ' οὐλύμπου τόδ' ἰκάμεις;
Ἰσσοί δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῇ κ' ὀπιθαλῆς.

Τὸν ὅ δολοφρονέουσα παρσινύδα πῶτνια ἦρη,
Ερχομαι ὀφρμένη πολυφόρου πείρατα γαῖης, 35

Ὡκιστὸν τε θεῶν χυεσιν, καὶ μητέρα τιθύν,

Οἷμ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρεφον ἠδ' ἀπὶ ταλλόν,

Τοὺς

σε. ὥσιν ἐνερθε
σε. καὶ ὅσπερ ἔ-
νερθε

Iuno Somno
promissis per-
suadet.

Sed vade, ego a tibi Gratiarum ſnam iuniorum
Dabo ducere in ſuxorem, & tuam Vocari coniugem
Paſitheam, quam ſemper deſideras dies omnes.
Sic dixit, gauſus eſt. a. Somnus, reſpondensq; allocutus eſt:
5 Agē nunc mihi iura inuiolabilem Stygis aquam:
Manu ſerō altera quidem cape terram multipaſcuam,
Alterā autem mare marmoreum: ſi nobis omnes
Teſtes ſint inferi dū, Saturnum circa exiſtentes,
Certē te mihi daturum eſſe Gratiarum ſnam iuniorum
10 Paſitheam, quam ego deſidero dies omnes.
Sic dixit, neq; immorſigera- fuit de a candidis ſolis Iuno:
Iurabat. a. ſi iubebat. deos. a. nominabat omnes
Sub tartareos, qui Titanēs appellantur.
Sed poſtquam iurauitq; & abſoluit iuramentum,
15 Illi ibant Lemniq; & Imbri oppidum relinquentes,
Aere induti, citō conſcientes iter, (rum,
Ad Idam a. Venerunt fontibus abundantem matrem ſera-
Lecton ſibi primū liquerunt mare: hi autem in terram
Ibant: ſumma autem pedibus ſubmouebatur ſylua,
20 Illic Somnus quidē manſit anteq; Iouis oculi viderent eum.
In abietem aſcendens proceram. admodum, quæ tunc in Ida
Altiffima nata per aerem ad æthera ibat.
Illic ſedit ramis opertus abiegnis,
Aui argute ſimilis, quam in montibus
25 Chalcidem nominant dū, homines autem Cymindin,
Iuno autem celeriter aſce-nderat Gargarum ſummum
Idæ excelfæ: vidit. a. eam nubium- congregator Iupiter,
Vtq; vidit ſubito ipſum amor denſis mentib. complexus eſt,
Perinde- ac quando primū m. ſti ſunt amore,
30 In cubile aſcendentes, dilectis clam parentibus.
Stetit autem ipſam ante, ſerbumq; dixit & elocutus eſt:
Iuno, quo feſtinans ab Olympo huc venis?
Equi autem non adſunt & currus quos conſcendas.
Hunc. a. dolum- meditata allocuta eſt Veneranda Iuno
35 Venio ſi ſura multa- nutrientis fines terra,
Oceanumq; deorum ortum, & matrem Tethyn,
Qui me in ſuis adibus accuratē nutrierunt & educarūt:
h h &

Iuno Iouem
adit.

Τὲς εἴμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω.
 Ἡδὲ γὰρ θυρὸν χερόνῳ ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνῆς καὶ φιλότητος ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
 Ἰωποὶ δ' ἐν κορυμνωρεῖη πολυπίδακ' ἴδης
 Ἐσῶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ὅπῃ τραφερίῳ τε καὶ ὕγρῳ, 5
 Νῦν δέ σευ εἴνεκα δεῦρο κατ' ἐλύμπυ τὸ δ' ἰκάσῳ,
 Μήπως μοι μετέπειτα χολώτεαι, αἴ κε σιωπῇ
 Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου ὠκεανοῖο.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἥρῃ, κείσε μὲν ὅτι καὶ ὕπερον ὀρμηθῆναι,
 Νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπέομεν δυνήθεν τε. 10
 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε θεῶς ἔρ' ἔδ' ἐγναίκοις
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περ πρὸς χυδαῖς ἐδάμασεν,
 Οὐδ' ὅπότ' ἤρασά μιν ἰξιομένης ἀλόχοιο,
 Ἡ τέκε πειρίθου, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον, 15
 Οὐδ' ὅτε περ δανάης καλλισφύρου ἀκριστώνης,
 Ἡ τέκε περσῆα πάντων ἀριδείκτον ἀνδρῶν.
 Οὐδ' ὅτε φοῖνικος κούρης τηλεκλειτύοι,
 Ἡ τέκε μοι μῖναι τε καὶ ἀντίθεον ῥαδάμανθυν.
 Οὐδ' ὅτε περ σεμέλης, ἔδ' ἀλκμήνης ἐνὶ δήτῃ, 20
 Ἡ ῥ' ἤρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 Ἡ δὲ διώνυσον σεμέλη τέκε, χάριμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε δήμητρ' ἑκαλλιπλοκάμοιο ἀνδροσίνης.
 Οὐδ' ὅποτε λητοῦς ἐρικυδέα, οὐδὲ σεῖο θυτῆς.
 Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἱμερ' αἰρεῖ. 25
 Τὸν ὅ δολοφρονέουσα προσήυδα πύτνια Ἥρῃ,
 Αἰνότατε κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι δυνήθῃαι
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇ, τὸ δ' ὅτε πέφανται ἀπαντα, 30
 Πῶς κ' εἴποις Νῶϊ θεῶν ἀειχμετάων
 Εὐδόντ' ἀδρήσειε, θεοῖσι δ' ὅσι μετελθὼν
 Περσέεσσι; ἔκ' ἀνέγνω τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμῳ
 Ἐξ ἀνῆς ἀνέσσυ· νέμεσθαι τὸν δέ κεν εἴη.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ, 35
 Ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἡφαιστος, πυκινὰς δ' οὐράς σκιόεσσιν ἐπῆρσεν.
 Ἐνδ' ἵομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι ἐύαδεν ἀνῆ.

Τὼ

Hos & Sisyra, & ipsis inextricabiles contentiones solua.
Iam enim longo tempore inter se abstinent
Lecto & congressu, quoniam ira incidit animo.
Equi autem in radice multi fontis Ida
5 Stant, qui me ferent supra terram & mare:
Nunc .a. tui gratia huc ab Olympo ob hoc Senio,
Neque modo mihi posthac irascaris, si cum silentio
Abeam ad domum profundi Oceani.

Hanc .a. excipiens allocutus est nubium-coactor Iupiter:
0 Iuno, illuc quidem licet & post proficisci:
Nos .a. in amore conuertamus nos cubantes.
Non enim unquam mihi sic dea amor neque mulieris
Animum pectoribus circumfusus domuit:
Neque quando captus fui amore Ixionia uxoris,
15 Quae peperit Perithoum dijs prudentem similem:
Neque quando Danaes formosa Acrisij filia,
Quae peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
Neque quando captus fui amore Phoenicis filia inclyti,
Quae peperit mihi Minoasq; & diuinum Rhadamanthem:
20 Neque quando Semeles, neq; Alcmenes in Thebis,
Qui Herculem fortem peperit filium:
At Bacchum Semele peperit gaudium mortalibus:
Neque quando captus fui amore Cereris pulchricomae reginae:
Nec quando Latona valde illustris, neq; tui ipsius:
25 Vt tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capit.
Hunc autem dolosa allocuta est Venerabilis Iuno:
Minime forende Saturnie quale verbum dixisti?
Si nunc in amore concupiscis cubare
Ida in verticibus: hac autem loca patentia sunt omnia:
30 Quomodo esset, si quis nos deorum semper existentium
Dormientes videret, dijsq; omnibus interueniens
Indicaret? non ego tuam ad domum redirem
E cubili consurgens: vituperabile autem esset:
Sed si sane vis & tibi charum est animo,
35 Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fecit
Vulcanus, solidasq; fores postibus admouit,
Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet cubile.

Hanc

Τὼ γ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δίδιδι μήτε πν' ἀνδρῶν
 Οὐδεδαί τοιόν τοι ἐγὼ νέφθ' ἀμείψαλλύψα,
 Χρύσεον· οὐδ' αὖ νῶϊ διαδράκοι ἥελιός τ' ἄρ,
 Οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάθ' εἰσοράαδ'.

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀλγὰς ἐμύρπηε χρόνου παῖς καὶ παράκοιπν.
 Τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ δῖα φύεν νεοθηλέα ποίλῳ,
 Λωπὸν δ' ἐρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἦ δ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔργε·
 Τῷ ἐνι λεξάδῳ, ὅπῃ δὲ νεφέλῳ ἔσσαντο
 Καλλῷ, χερσείῳ· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
 Ως ὁ μὲν ἀτρεΐμας εὖδε πατὴρ ἀνὰ γαργαρόω ἀκρῶ,
 Ὑπῶ καὶ φιλότῃσι δαμείς, ἔχε δ' ἀλγὰς ἀκοιπν.

Βῆ δ' ἴδμεν ὅπῃ νῆας ἀχαιῶν νηὶδ' ὕμνος ὕπνῳ,
 Ἀγγελίῳ ἐρέων γαινόχῳ ἐννοσηαίῳ.

Ἀγχοῖ δ' ἰσήμεν θ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Πρόφρων νῦν δαναοῖσι ποσειδάων ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδος ὁ παζε μίνυυθ' ἄρ, ὅφρ' ἐπιδεί
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν ἄρει κῶμα κάλυψα,
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃσι παρήταφεν δυνήδυναι.

Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ὤχετ' ὅπῃ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἐπὶ μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι δαναοῖσιν.
 Αὐτὰρ αὖ δ' ἐν πρώτοισι μέγα προδορῶν ἐκέλευσεν.

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεδίεμεν ἔκτορι νίκην
 Πριαμίδι, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἀρήται;
 Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεταί, οὐδ' ἐκ' ἀχιλλεύς
 Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένῳ ἦτορ·
 Κεῖνος δ' ἐπὶ λίῳ ποτὶ ἠέσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

Ἀλλ' ἄγε δ', ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες,
 Ἀσπίδας ὅστω ἀφίστα ἐνὶ σπαστῷ ἥ δὲ μέγισται
 Εὐστέμενοι, κεφαλὰς δὲ πωναίῃσιν κορυθεῶσι
 Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
 Ιομεν αὐτὰρ ἐγὼν ἠγῆσομαι, ἐδὲ τι φημί.

Ἐκτορε, πριαμίδῳ μενέειν, μάλα τ' ὀφειλάτω.
 Ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὄμω,
 Χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δότω.

- Hanc. a. excipiens allocutus est nubecogus Iupiter:
Iuno, nec deorum hoc metue nec quenquam hominum
Visurum esse, talem tibi ego nebulam circumfundam
Auream: neq; nos per eam conspiceret sol etiam,
5 Cuius & acutissimum est lumen ad intuendum. (rem.
Dixit sanè, & & inis coplexus est Saturni filius sua & xo-
Hos. a. subter tellus diuina produxit recentem herbam,
Lotumq; roscidum, & crocum & hyacinthum
Densum & mollem, qui a terra in altum eleuabat eos.
10 Hoc thoro indormierunt: insuper. a. nebulam induerunt
Pulchram, auream: lucidi autem decidebant rores.
Sic hic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo,
Somno & amore domitus: tenebat. a. in- & inis & xorem.
Perrexit. a. currere ad naues Achii. dulcis Somnus,
15 Nuncium dicturus terram-continenti Neptuno:
Propè autem stans, verbis & elocibus eum allocutus est:
Alacris nunc Græcis Neptune auxiliare,
Et ipsis gloriam præbe parumper saltem, dum adhuc dormit
Iupiter, quoniam ipsi ego mollem soporem offudi.
20 Iuno autem in amore decepit eum & dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclitos cætus hominum:
Illum autem magis impulit auxiliari Danais,
Statim autem inter primos altè profiliens hortabatur.
Argui, & rursus concedimus Hectori & victoriam
25 Priamida, & naues capiat & gloriam auferat?
At is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achilles
Naues ad concauas manet iratus corde:
Illius autem non magnum desiderium erit, siquidem ali
Nos excitemur ad defendendum inuicem.
30 Sed agite, sicut ego dixero, assentiamur omnes:
Scuta quorquor optima in exercitu & maxima
Induti, capitaq; splendentibus galeis
Tecti, manibusq; longissimas hastas tenentes
Eamus: aſt ego præibo, neque quid opinor
35 Hectorem Priamidem expectaturum, valde licet alacrem.
Quicumq; vir. a. strenuus, habetq; paruum scutum humero,
Deteriori viro det, ipse vero scutum maius subeat.

Somnus Ne-
ptunum in-
citatur.

Neptunus
Achios ani-
mat.

Sic

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τὰ μάλα μὲν κλύον, ἦ δ' ὀπίθοντο·
 Τὲς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐνόσμεον οὐτάμενοί τ' ὦρ,
 Τυδείδης, ὀδυσσεύς τε, καὶ ἀτρεΐδης ἀγαμέμνων·
 Οἰχόμενοι δ' ὅπῃ πάντας, ἀφ' ἧῖα τεύχε' ἄμειβον,
 Εσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδωκε, χεῖρ' αὖτε χεῖρονι δόσκειν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὶν χροὶ νόροπα χαλκόν,
 Βαῦρ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Δεινὸν ἄορτανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 Ἰκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' ἐθέμις ἐστὶ μιγνύσθαι
 Ἐν δαΐλα θαλάῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐνόσμεε φαίδιμος ἑκτωρ.
 Δῆ ῥα τότε αἰνοτάτῳ εἶδα πολέμοιο τάνυσαν
 Κυανόχαϊτα ποσειδάων καὶ φαίδιμος ἑκτωρ,
 Ἥτοι ὁ μὲν τρώεσιν, ὁ δ' ἀργείοισιν ἀπήγων.
 Εκλύθη ὅθι θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· αἳ ὅθι ξυύισαν μέγα λω ἀλαλητῶ.
 Οὔτε θαλάσσης κύμα τέταν βοάα * ποτὶ χέρσον
 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ.
 Οὔτε πυρὸς τόσος γε * ποτὶ βρόμος αἰδομένοιο,
 Οὔρεθ' ἐν * βήσσης ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλῃ.
 Οὔτ' ἄνεμος τόσων γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 Ἡπύει, ὅς τε μάλιστ' ἀμέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 Οἷον ἄρα τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή
 Δεινὸν ὀϊσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἶαντος ὅθι πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος ἑκτωρ
 Εγχεῖ, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἱδὺ οἳ, οὐδ' ἀφ' αὐρτε·
 Τῇ ῥα δὺν τελαμώνε πρὶν σήθεσι τετράδῳ,
 Ἥτοι ὁ μὲν σάκεθ' ὅθι φασγάνου ἀργυροήλου·
 Τῷ οἳ ῥυσσάδῳ τέρενα χροῖα· χροῖατο δ' ἑκτωρ,
 Οππὶ δ' οἳ βέλθ' ὠκύ ἐτώσιον ἐκφυγε χεῖρός·
 Αἴδ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἐπεὶ τ' ἀπὸντα μέγας τελαμῶνιθ' αἶας
 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ δοάων ἔχματα νηῶν
 Παρ ποσὶ μῦρναμένων ἐκυλίνδετο· τῇ δ' ἐν αἰείρας,
 Στηῆδος * βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγρος, ἀγχιότι δειρῆς·
 Στρώμενον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, πρὶν δ' ἔδραμε πάντη.
 Ως δ' ὅθ' * ὑπὸ αἰρίπῃς πατρὸς διδὸς ἐξείπη δρυῖς
 Προόρριζέθ',

22. πρὸς

22. ποτὲ

22. βήσσης

22. καὶ βήσσης

22. Τόσος

22. Τοῦ ῥα

22. ἐβλήκει

22. ὑπὸ

- Sic dixit: hi. a. hūc libenter quidē audierūt & paruerūt.
 Hos autem ipsi reges instruebant, vulnerati quamuis,
 Tydides, Vlyssesq; & Atrides Agamemnon:
 Euntes autem ad omnes, martia arma commutabant.
 5 Bona quidem fortis induebat: pectora. a. deteriori dabat.
 Sed postquam induti sunt circum corpus splendidum as,
 Perrexerunt ire: praibat. & eis Neptunus quatiens terram
 Horrendum ensem longum habens in manu forti,
 Similem fulguri, huic autem non fas est congrede
 10 In pugna perniciofa, sed timor detinet viros. (Hector.
 Troianos autem rursus ex altera parte instruxit illustris
 Itaq; tunc gravissimam contentionem belli intenderunt,
 Cæruleam comam habens Neptunus & illustris Hector,
 Scilicet hic quidem Troianis, ille. a. Achiuis auxilians.
 15 Inundavit autem mare ad tentoriaq; nauesq;
 Argiuorum: hi. a. congregiebantur magno clamore.
 Neq; maris unda tantum boāt ad terram
 E ponto impulsa flatu Boreæ graui:
 Neque ignis tantus crepitus ardentis,
 20 Montis in concauitatibus quando properat serere sylvan:
 Neque ventus tantum in quercubus excelsis
 Sonat, qui maxime valde fremit sauiens:
 Quantus profecto Troianorum & Achiuorum erat clamor
 Vehementer vociferantium, quando in se inuicem ruerūt.
 25 In Aiace[m] vero primus iaculatus est illustris Hector
 Hasta, quoniam versa erat recta ad se: neq; aberrauit,
 Qua duo lora circa pectora extensa erant,
 Nempè hoc qdē scuti, illud. a. ensis argenteis-clauis-decori,
 Quæ ei defenderunt tenerum corpus: agrè. a. tulit Hector,
 30 Quod ei telum velox irritum euolasset è manu.
 Retrò. a. sociorum in multitudinem cessit, mortem fugiens.
 Hūc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Atax,
 Saxo, quæ sanè multa velocium retinacula nauium
 Inter pedes pugnantium soluebantur: horum & nū tollens,
 35 In pectus percussit super scuti circumferetiam, ppè iugulū:
 Trochum. a. sicut concussit feriens, rotatusq; est undiq;
 Veluti. a. quando ex ictu patris Iouis concidit quercus
 Radici-

Aiax · Hectorē
rem vulnerat.

Πρύρριζος, δεινὴ δὲ θεοῖου γίνεται ὁδμή
 Ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐδ' ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 Ἐγγυς ἐὼν, χαλεπὸς δ' ἰδὼς μεγάλῳ κεραυνός·
 Ὡς ἐπεὶ σ' ἔκτορ' ἔωκα χαμαὶ μένος ἐν κοίνῃσι·
 Χειρὺς δ' ἔκβαλεν ἔγχυθ' ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἕς ἀχαιῶν,
 Ἐλπίμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμνιάς
 Αἰγυμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδυμήπατο πιμένῃ λαῶν
 Οὐτάσσει, ἔδ' ἐβαλεῖν· ὅρῃν γὰρ πεύθεσαν ἄριστοι,
 Πυλυδάμας τε καὶ αἰνείας καὶ δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς λυκίων, καὶ γλαυκὸς Ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις ἐδ' ἀκμήδης, ἀλλὰ παροίθεν
 Ασπίδας ἀκύνχοις χέρον αὐτῶν· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἱώπυις
 Ωκέας, οἱ οἱ ὅπιδε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔστασαν, βυβίοχόν τε καὶ ἄρματι ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὴν γε περὶ ἄστυ φέρον βάρεα σενάχοντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖθ' ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἐνθά μιν ἐξ ἱώπων πέλασσαν χθονί, καδ' δέ οἱ ὕδωρ
 Χεῦσαν· ὃ δ' ἀμπνυύσθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐζόμενθ' δ' ὅπῃ γροῦνα, κελαίνεφες αἶμ' ἀπέμεωσεν·
 Αἶψα δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδ' δέ οἱ ὅσσε
 Νύξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἐπ' θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὐκ ἴδον ἔκτορα νόσφι κiónτα,
 Μᾶλλον ὅπῃ τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δ' ἡέριμης.
 Ἐνθα πολὺ πρῶπτος δῖλῃθ' ταχὺς ἄσας
 Σάτνιον ἔτασε δουεὶ μετὰ λμηνθ' ὀξυόεντι
 Ηνοπίδωι, ὃν ἄρ' ἀνύμφη τέκε νηῖς Ἀμύμων
 Ηνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας σιτυνίοεντος.
 Τὸν μὲν δῖλῃάδης δουεὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 Οὐτα χτ' λαπάρην· ὃ δ' ἀνέτρεπέτ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρώες καὶ δαναοὶ σῶαζον κρατερὴν ὕσμίνην.
 Τῷ δ' ὅπῃ πούλυδάμας ἐγγέσσεσθ' ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανδοίδης· βάλε δ' ἐπεσθούμορα δεξιὸν ὤμον,
 Τιὸν ἀφ' ἡιλύκοιο· δὶ ὤμου δ' ὀβριμόν ἔγχος

Ἐχεν.

Radicitus: teter autem sulphuris fit odor
 Ex ea: hunc autem non habet audacia qui viderit
 Propè existens: durum enim Iouis magni fulmen:
 Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulueres:
 5 Manu. a. eiecit hastam: ipsum autem scutum secutum est
 Et galea: circa. a. ipsum sonuerunt arma decora are.
 Hi autem valde exclamantes accurrerunt filij Græcorum
 Sperantes trahere ad se: iaculabantur autem crebra
 Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum
 10 Vulnerare neque percutere. prius. n. protexerunt fortiss.
 Polydamasq³, & Aeneas, & diuinus Agenor,
 Sarpedonq³ Princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
 Ceterorumq³ nullus ipsum neglexit, sed ante
 Scuta rotunda tenebant ipsum: hunc autem socij
 15 Manib. eleuantes asportarunt ex labore, donec peruenit ad
 Veloces, qui ei post pugnam & bellum (equos
 Stabant, aurigamq³ & currus decores habentes,
 Qui hunc ad urbem portarunt grauiter gementem:
 Sed quando iam ad Gadum peruenierunt placidi fluuij
 20 Xanthi & Ictiosi, quem immortalis genuit Iupiter:
 Ibi ipsum ex equis admouerunt terra, inq³ ei aquam
 Fuderunt: hic autem recreatus est & suspexit oculos.
 Sedens autem in genua, atrum sanguinem euomit:
 Iterum autem retrò lapsus est in terram: eiusq³ oculos
 25 Nox obtexit nigra: telum enim adhuc animum domabat.
 Argui igitur ut viderunt Hectorem seorsum euntem,
 Alacrius in Troianos insilierunt, memineruntq³ pugna.
 Tunc longè primus Oilei filius celer Ajax
 Satnium vulnerauit hasta insiliens acuta
 30 Enopidem, quem Nympha peperit Nais inculpata
 Enopi armenta pascenti apud ripas Satnioëntis,
 Hunc quidem Oiliades hasta-inclytus propè ascendens
 Laſit ad ventrem: hic autem conuersus est, circaq³ ipsum
 Troiani & Danaï commiserunt validam pugnam.
 35 Ad hunc. a. Polydamas hastam-vibrans accessit & index
 Panthædes. Vulnerauit. a. Prothoenorem ad dextrū humerū
 Filium Areilyci: per humerum autem fortis hasta

Hector fauci-
 us ex acie ef-
 fertur.

Polydamas
 Prothoenorē
 interficit.

28. οἶα

Εχεν. ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλεγα ἄνδρ' ὦ.
Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν ὀύσας,

Οὐ μὰν οὕτ' ὅτ' ὦ μεγαθύμου πανδοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,

Ἀλλὰ πῃς ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν ὅτ' ὦ
Αὐτὸς σκηπτόμενον κατήμεν δόμον αἰῶδες εἴσω.

Ὡς ἔφατ'· ἀργεῖοισι δ' ἄχρος ἦν ἔτ' ὀξυμένοιο.
Αἴαντι δὲ μάλιστ' αἰφρόνι θυμὸν ὀείνε

Τῷ τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστ'.

Καρπαλίμω δ' ἀπὸντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Πουλυδάμας δ' αὐτὴς μὲν ἀλδύατο κῆρα μέλαιναν,

Δικριφίς αἰξας· κόμισεν δ' ἀντίωρ' ὅς

Ἀρχέλοχος· τὰ γὰρ ῥα θεοὶ βούλ' αἶσαν ὀλεθρον.

Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ὀυχέν' ἐν σωροχμῷ,

Νείαπυ ἀφάγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.

Τοῦ δ' ἐπὶ πολὺ πρῶτερον κεφαλῇ, σῶμα τε, ῥῖνές τε

Οὐδεὶ πλὴν τ' ἤτορ κηῖμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι πουλυδάμωντι,

Φράζεο πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε,

Ἡ δ' οὐχ ὅτ' ἀνὴρ περδοῖόρ' ἀπὶ πεφᾶσθαι

Ἀξιό· οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεταί, οὐδὲ κακῶν ἐξ,

Ἀλλὰ κασιγνήτος ἀντίωρ' ὅς ἴσ' ἀποδάμοιο,

Ἡ πάϊς· αὐτῷ γὰρ ἦμεν ἄγχι σαῖά κει.

Ἡ ῥ' ἐδ' ἐν γυνώσκων· τρώας δ' ἄχρος ἔλλαβε θυμῷ.

Εὐδ' ἀνάμας πρῶτα χρόν βοιωπὸν οὐτάσε δουρὶ,

Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὃ δ' ὕφελκε ποδῶν.

Τῷ δ' ἀνάμας ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν ὀύσας,

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

Οὐδ' ἴσω ὅσοισιν γε πέν' ὅτ' ἔσεται καὶ οἰζὺς

Ἡμῖν, ἀλλὰ ποδ' ὅδε κατὰ κλάνεσδε καὶ ὕμμες.

Φράζεσθ' ὥς ὕμιν πρῶτα χρόν δεδμημέν' εὐδεῖ

Εὔχεσθ' ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ

Δηρὸν ἄπιτος ἔη· τὰ καὶ κέ πῃς εὐχεται ἀνὴρ

Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ἀργεῖοισι δ' ἄχρος ἦν ἔτ' ὀξυμένοιο.

Πηλεεὶ δὲ μάλιστ' αἰφρόνι θυμὸν ὀείνεν·

Ὀρμήδῃ δ' ἀνάμαντ' ὃ δ' οὐχ ὕπεμεινεν ἐρωτῷ

Πηλεεὶο

Penetravit: hic. a. in pulveres lapsus præhendit terrâ palma.

Polydamas. a. insolenter gloriatus est, Galdè clamans:

Nequaquam rursus puto magnanimi Panthæda
Manu a robusta Vanum exilisse telum,

5 Sed aliquis Argiuorum excepit corpore, & ipsum puto
Eo inntentem descendere domum Plutonis intra.

Sic dixit: Argiuis autem dolor factus est ob gloriantem.

Ataci autem maxime bellicoso animum commouit

Telamonida, hunc enim cecidit prope maxime.

10 Statim autem in abeuntem iaculatus est hasta splendida.

Polydamas autem ipse quidem vitavit mortem nigram

Oblique declinando: excepit autem Antenoris filius

Archelochus: huic enim dū destinaverant mortem.

Hunc percussit: capitisq; & cervicis ad iuncturam

15 Summam vertebram spinæ: ambos a. amputavit neruo.

Huius autem multo prius caput, osq; naresq;

Solo adhaerunt, quam tibiæ & genua cadentis.

Ajax autem rursus clamavit inculpato Polydamanti:

Animaduerte Polydama, & mihi Verum dic,

20 Annon est hic Vir pro Prothoenore ut occisus sit

Dignus? nō quidem mihi ignavus videtur, neq; ex ignavis:

Sed frater Antenoris equorum-domitoris,

Vel filius: ipsi enim genere proxime similis est.

Dixit bene cognoscens: Troianos. a. dolor cepit animo.

25 Tunc Acamas Promachum Bæotium vulneravit hastâ,

Circa fratrem stans: (i. ptegens) is. a. subtraherat ppedes.

Ob hunc Acamas mirifice gloriatus est altè clamans:

Argivi telis destinati, minarum insatiabiles

Non quidem solis laborq; erit & luctus

30 Nobis, sed aliquando sic occidemini & vos:

Videte ut vobis Promachus cæsus dormit

Hasta mea ut non fratris vindicta

Diu inulta sit: ideo & quilibet optat Vir

Fratrem in adibus belli vindicem restare.

35 Sic dixit: Argiuis autem dolor obortus est ob iactantem:

Peneleo autem maxime bellicoso animum commouit:

Ruit. a. Acamantem. hic. a. non sustinuit impetum

Ajax Archelochum interfecit.

Acamas Bæotium occidit.

Penelopeus Ilium perimit.

Πρωελέοιο ἀνὰ κτος· ὃ δ' ἔτασεν ἰλιονῆα,
 Υἱὸν φόρβαντος· πολυμήλου, τὸν ῥα μάλισσα
 Ερμείας τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μουῦον τέκεν ἰλιονῆα.
 Τὸν τόδ' ὑπὸ δ' οὐρύ· οὐτα κατ' ὀφθαλμοῖο δέμεθλα,
 Εκ δ' ὥσε γλυκύω, δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο * διὰ περ
 Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφω· πινέλεως δὲ ἐρυσσάμεντος· ξίφος ὀξύ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπὴραξεν ἧ χαμῶζε
 Αὐτῇ σὺν πύληκι χάρη· ἐπ' δ' ὄβριμον ἔλχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀναχών,
 Πέφραδ' ἐτε τρώεσσι, καὶ δ' ὀχόμεντος ἔπος ἠΐδα,
 Εἰπέμεναί μοι τρώες ἀγαυοὶ ἰλιονῆος
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γρήμεναι ἐν μεγάροισιν.
 Οὐδὲ γὰρ ἦ παρμάχοιο δάμνην ἀλεξυλοεῖδαο,
 Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γαυόσεται, ὅπως τε κεν δῇ
 Εκ τροίης σὺν νηυσὶν ἐώμεθα κοῦροι ἀχαιῶν.
 Ως φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας * ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
 Πάπηνεν ἧ ἔκαστος * ὅπῃ φύροι ἀπὺ ὀλεθρον.
 Εσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ος τις δὴ παρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγει ἀχαιῶν
 Ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μέγ' ἄλκω κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 Αἶας ῥὰ παρῶτος τελαμώνιος ὕρπον οὐτα
 Γυρπάδῳ, μυσῶν ἠγήτορα κερτεροδύμων.
 Φάληκν δ' ἀντίλοχος καὶ μέρμερον ἐξενάειξε.
 Μηειονης δὲ μόρῳ τε καὶ * ἵπποπύωνα κατέκτα·
 Τεῦκρ' ὃ παρδρόν' ἀτ' ἐνήρατο καὶ περ φητίω·
 Ἀπρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειδ' ὑπερβόροισιν ἀμείνων
 Οὐτα * κτ' ἰλαπάρῳ, διὰ δ' ἐντερὰ χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηώσας· ψυχὴν ὃ κατ' οὐταμένῳ ὠτειλῷ
 Εοσὺτ' ἐπειρομένη· τὸν ὃ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Πλείστοις δ' αἶας εἶλεν ὀϊλῆος ταχὺς ἦος·
 Οὐ γὰρ οἱ τις ὁμοῖος ὅππασέσθαι ποσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεῖς ἀντων, ὅτε τε ζεὺς ἐν φόβον ὤρσε.

Ι Λ Ι Α-

22. διαπερὶ

22. ὑπὸ τρώ-
μος ἔλλαβε
γυῖα

22. ὅποι.

22. Ἦρετ'

22. ἵπποπύων-
να22. Οὐτασε
καλλὰ πάζω.

Penelei regis: hic. a. *Sulnerauit Ilioneum*
Filiū Phorbantis pecorosi: quem maxime
Mercurius Troianorum diligebat, et possessionem dederat.
Sub hoc autem mater solum peperit Ilioneum,
 5 *Quem tunc sub palpebra Sulnerauit iuxta oculi radices,*
Excussitq; pupillam, hasta Veri per oculum penitus
Et per cervicis. neruum Venit: hic. a. resedit manus tendens
Ambas: Peneleus autem extrahens ensē acutum,
Cervicem mediam amputauit, deiecitq; humi
 10 *Ipsa cum galea caput. adhuc autem fortis hasta*
Erat in oculo: hic autem dixit capite subiato.
Denunciauitq; Troianis, et glorians Verbum locutus est:
Renunciate mihi Troiani, illustris Ilionei
Patri charo & matri, ut lugeant in adibus.
 15 *Neq; enim ipsa Promachi & xor Alegenorida*
Ob Virum charum red. ntem letabitur: quando iam
Ex Troia cum nauibus reuertemur iuuenes Achiuorum:
Sic dixit: hos autem pallidus timor occupauit:
Circumspiciebat. a. & nusquisq; quā fugeret graue mortem.
 20 *Dicite nunc mihi Musæ cælestes domos habitantes,*
Quis iam primus cruenta spolia Achiuorum
Sustulit, postquam inclinauit pugna inclytus Neptunus.
Atax primus Telamonius Hyrtium Sulnerauit
Gortiadem, Mysorum ducem strenuorum,
 25 *Phalcem autem Antilochus & Mermerum spoliauit:*
Mertones autem Morym & Hippotionem interfecit.
Teucer autem Prothoonaq; peremit, & Periphetem.
Atrides autem deinde Hyperenorem pastorem populorum
Vulnerauit ad ile: intestina Verò as lacerauit
 30 *Incidens: anima autem per inflictum vulnus*
Erupt coacta, huiusq; caligo oculos texit.
Plurimos autem Atax interfecit Oilei celer filius.
Non enim ei aliquis par ad insequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando Iupiter fugam immisisset.

Troiani fugi-
unt.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο.
Ραψώδιας ὑπόθεσις.

ΖΕΥΣ ἐγερθεῖς, καὶ θεασάμεναι τοὺς τρώας νικωμένους,
ἥρα ἐπιπλήσσει, καὶ ἰεὺς μὲν μετὰ πέμψας πρὸς ποσὶ δῶ-
να, κελεύων ἀφίστασθαι πολέμους· ἀπόλλωνά γ' ὅπως ἀναρρώ-
σῃ τὸν ἔκτορα, ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς ἑλλήνας εἰς φυγὴν
τρέπει καὶ μέχρη τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, αἶας δὲ τελαμῶ-
νι· πολλοὺς ἀναιρῇ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπι-
φέρειν.

10

10

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο. ΡΑ-
ψώδια.

Οὐ, κρονίδης μεχόλωθ' ποσὶ δάωνι καὶ ἥρη.

15

15

ΤΑΡ ἐπεὶ διὰ τὴν σκόλοπας καὶ τὰ φρον
ἔβησαν

Φάροντες, πολλοὶ δὲ δάμεν δαναῶν ὑπὸ
χερσίν,

Οἱ μὲν δὲ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες, 20

20

Χλωροὶ καὶ δέιοις πεφοβημένοι· ἔγρατο δ' Ἰφιδεύς

Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χευσσοδρόνου ἥρης·

Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἰδεῖ τρώας καὶ ἀχαιούς,

Τὴς μὲν, ὀρεινομένοις, τὴς δὲ κλονέοντας ὅππῃθεν

Αργείοις· μὲν δέ σφι ποσειδάωνά ἀνακτα. 25

25

Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἰδεῖ κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

Εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθμα πικρὸν ἀπνύουσιν,

Αἶμα' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφουρόταλ' ἔβαλ' ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Δεινὰ δ' ὑπὸ δραῖδων ἥριεν πρὸς μῦθον ἔειπεν, 30

30

30

Ἡ μάλα δὲ κακότεχν' ἀμήχανος δόλ' ἥρη

Ἐκτορα δῖον ἔπλωσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαόν·

Οὐ μὰν οἶδ' εἰ σὺ τε κακοῖς ἀφίης ἀλεγεινῆς

Πρώτῃ ἐπαύρηται, καί σε πληγῇσιν ἰμάσσω.

Ἡ δὲ μέμνησθε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν 35

35

35

Ἀκμονας ἥκα δύνω, πρὶν χερσὶ δὲ δεσμὸν ἵηλα

Χρυσέον, ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν

Ἐκρέμω-

ILIADIS HOMERI AVT XV. COM.
positionis argumentum.

IUPITER experrectus, & videns Troianos victos, Iuno-
nem increpat: & Irim mittit ad Neptunum, iubens ab-
sistere bello: Apollinem autem vt animum inijciat He-
ctori: qui assumpta Aegide, Græcos in fugam conuertit,
& ipsis iam ad naues vsq; compulsis, Ajax Telamonius
multos interficit hostium, qui nauibus ignē inferbant.

ILIADIS HOMERI XV. COM.
positio.

O, Saturnius iratus est Neptuno & Iunoni.

ED postquam transq; palos & fossam iue-
runt

Fugientes, multiq; prostrati sunt Danao-
rum a manibus: (nentes,

Hi quidē iam apud currus coërcebātur ma-

Pallidi præ timore fugati: experrectus est autem Iupiter
Idē in Verticib. apud habentem thronū aureum Iunonem.

Sterit autem exurgens viditq; Troianos & Achiuos:

Hos quidem turbatos, illos autem turbantes à tergo

Iupiter exper-
rectus Iuno-
nē obiurgat.

Argiuos, inter vero ipsos Neptunum regem.

Hectorem. a. in campo vidit iacentem: circum. a. socū

Sedebant. hic. a. graui angebatur anhelitu mēte alienatus,

Sanguinē vomens, quia non eū viliſſimus laſerat Græcorū.

Hunc. a. intuitus miseratus est pater hominumq; deorūq;

30 Grauit. a. toruē intuitus Iunonem verbo allocutus est:

Certē valdē iam malignus, o callida, tuus dolus Iuno,

Hectora nobilem cessare fecit à pugna, fugauit & copias.

Non quidem scio, si rursus insidiarum tristium

Prima fructum percipias, & te verberibus cedam.

35 An non meministi quando pependiſti ex-alto, sub. a. pedib.

Incudes posui duas, circum manus. a. Vinculum ligauit

Aureum, firmum? tu. a. in æthere & nubibus

ii iiij

Εκρέμω, ἤλασσεον ᾗ θεοὶ κτ' μακρὸν ὄλυμπον
 Λῦσαι δ' ἐκ ἐδύσαντο παρασιδόν. ὃν ᾗ λάβοιμι,
 Ρίπασκον τε ταγὼν ὑπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἀν' ἵκηται
 Γλῶ ὀλιγηπέλεων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει
 Ἀζηγῆς ὀδυρὴν ἤραχλῆ· θεοῖο,
 Τὸν σὺ ξυὼ βορέη ἀνέμῳ πεπιδοῦσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 Καί μιν ἐπειτα κόωνδ' ἐδ' νοιομένῳ ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμεν, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 Ἀργεὺς ἐς ἰωπόβοτον, καὶ πολλὰ ᾧ ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ὑπολήξῃς ἀπατάων,
 Οφρ' εἰδῆς ἡνίοχ' αἰσμηφιλότης τε καὶ Διὸς,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλδοῦσα θεῶν ἄπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ως φάτο, ρίγησεν ᾗ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Καί μιν φωνήσας· ἐπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἴσω νῦν τόδε γαῖα καὶ ἔρανος Διὸς ὕψ' ὄρσεν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον συγρὸς ὕδαρ, (ὅς τε μέγιστος
 Ορκὸς δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι)
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῆς
 Κουεῖδιον, (τὸν μὲν ἐκ ἀν' ἐγὼ ποτε μάτ' ὁμόσσυμι)
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει τρώας τε καὶ ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 Ἀλλὰ πῶς αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 Τειρομένοις δ' ὅππην ἴδων ἐλέησεν ἀχαιούς,
 Αὐτὰρ τοὶ καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησάμεν
 Τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαίναφες ἡγεμόνδ' οἴσῃς,
 Ως φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος· ἐπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καδίζοις,
 Τῶκε ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλα,
 Αἶψα μετὰ σρέψαι νόον μῆτ' σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ·
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἐρχο νῦν μῆτ' φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο χέλεσσον
 Ἰεῖν τ' ἐλθέμεναι, καὶ ὑπὸ λῶνα κλυτότοξον,
 Οφρ' ἢ μὲν μῆτ' λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴπῃσι ποσειδάωνι ἀνάκτι,

Παυσάμενον

28. Οφρα ἴ-
 σ' ἦν π

28. Κτεινομέ-
 νους δ'

Pependisti. agrè-ferebant. a. dū per magnum Olympum:

Soluere. a. nō potuerūt circumstantes, quē. a. apprehēdissem.

Proijciebam corruptum de cælo, donec perueniret

In terram vix spirans: me. a. neq. sic ira remisit

5 Acerba propter cruciatum Herculis diuini,

Quem tu cum Borea vento inducens procellas

Misisti in infrugiferum pontum, mala machinans:

Et ipsum postea Coum benè habitatam adduxisti:

Hunc quidem ego deinde liberaui & reduxi iterum

10 Argos in aptum-equis, et multa licet perpeffum.

Hæc tibi rursus in memoriam-reducā, et desistas à fraudi-

Vt scias an tibi profuerit congressusq. & cubile (bus,

Quæ mista es Veniens seorsum-a dijs & me decepisti.

Sic dixit: horruit autem bouinis-oculis Veneranda Iuno:

15 Et ipsum edita-voce, verbis velocibus allocuta est:

Sciat nunc hoc terra & cælum latum superne,

Et subter-labens Stygis aqua (quod maximum

Iuramentum grauisimumq. est beatis dijs)

Tuumq. sacrum caput, & noster lectus ipsorum

20 Iuuenilis (quem quidem nō ego vñquam temerè iurarim)

Non per meum consilium Neptunus terra quassator

Ledit Troianosq. & Hectorem: his autem auxiliatur.

Sed nimirum ipsum animus impellit & instigat:

Afflictos. a. apud naues videns miseratus est Achiuos.

25 Sed sanè & illi ego consuluerim (xeris,

Ea ire, quæ quidem tu, o Iupiter atras-nubes-cogens-du-

Sic dixit: risit autem pater hominumq. deorumq.

Et ipsam, respondens, verbis velocibus allocutus est:

Siquidem iam tu nunc bouinis-oculis Veneranda Iuno

30 Idem mecum sentiens inter immortales sederes,

Propterea Neptunus, etsi valde velit aliò,

Confestim conuerteret mentem ad tuā et meā voluntatem,

Sed si iam quidem ex-animo & verè loqueris,

Vade nunc ad cætus deorum, & huc voca

35 Irimq. accedere, & Apollinem inclytum-arcu,

Vt hæc quidem ad exercitum Achiuorum loricatorum

Eat & dicat Neptuno regi,

Iuno Ioui ne-
gat suo impul-
su Neptunum
adesse Græcis.

Iupiter Iuno-
ni iubet vt si-
li Irim accer-
sat & Apolli-
nem.

28. Πρωσι-
μένω

28. ανήση

Πρωσιμένον πολέμοιο, τὰ δ' ἄρ' ἐπὶ δώμαθ' ἰκέσθαι·
 Εκτορα δ' ὁ πρῶτος μάχῃ ἐς φοῖβον ὑπόλων,
 Αὖτις δ' ἐμπνέσῃσι μένθ' ἀελάθη δ' ὀδυράων,
 Αἰνυῖ μιν τείροισι καὶ φρένας· αὐτὰρ ἀχαιὺς
 Αὖτις ὑποσρέψῃσιν, ἀνάλκιδ' ἀφύζαν ἐνόρσας·
 Φάροντες δ' ἐν νηυσὶ πολυχλήϊσι πέσωσι
 Πηλείδεω ἀχιλῆϊ. ὁ δ' * ἀνῆσει ὄν' ἐταῖρον
 Πάτροκλον, τὸν ὃς κτενεῖ ἐγχεί φαίδιμος ἑκτωρ
 Ἰλίου περ παρόιδε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηὺς
 Τὺς ἄλλους, μὲν δ' ἔδον ἐμὸν σαρπηδόνα διόν.
 Τοῦ δ' ὅλ' ἡλῶσάμενθ' κτενεῖ ἑκτορα δῖον ἀχιλλεύς.
 Εκτὸς δ' αὖ τοι ἔπειτα παλίσωξιν παρὰ νηῶν
 Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσὸν δ' ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, ἀπυαίης διὰ βουλάς.
 Τοῦρ δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ πύσω χρόνον, ἔτε πιν' ἄλλων
 Αθανάτων δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 Πρὶν γὰρ τὸ πηλείδαο τελευτήσῃσι ἐέλδωρ·
 Ως οἱ ὑπέσθην παρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένδουσα κέρηπι
 Ἡματι πρὸς ὅτ' ἐμῆο θεὰ Δέπης ἦτορ γούων,
 Λισσομένη, πρήσσει ἀχιλλῆα πολλὸν πορδον.

28. αν ἀίξη
28. νοήσει

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λακώλενθ' ἦρη,
 Βῆ δὲ κατ' ἰθάλων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Ως δ' ὅτ' * ἀνὰ ἴξῃ νόθ' ἀνέρεθ' ὅς τ' ὅπῃ πολλῷ
 Γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πευχαλίμησι * νοήσῃ
 Ενθ' εἴλω ἢ ἐνθά, μενοιθήσῃ τε πολλά·
 Ως κραπνώσ μεμαῖα διέπτατο πότνια ἦρη·
 Ἰκετο δ' αἰπὺν ὄλυμπον, ὁμηγερέες δ' ἐπῆλθεν
 Αθανάτοισι θεοῖσι διὸς δόμος· οἱ δ' ἰδόντες,
 Πάντες ἀνῆϊξαν, καὶ δεικνύοντο δέπασιν·
 Ἡ δ' ἄλλοις μὲν ἔασε, θέμιστι δὲ χαλλιπαρήνῃ
 Δέκτο δέπας· παρῶτι γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἤρη, τί πτε βέβηκας, ἀπυζομένη ὃς εἰκας;
 Ἡ μάλα δή σε φόβησε χρόνου πόλις ὅς τοι ἀκοίτης;
 Τίω δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λακώλενθ' ἦρη,
 Μὴ με θεὰ θέμι ταῦτα δειρέο, οἶδα καὶ αὐτὴν
 Οἶθ' ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλθ' καὶ ἀπηνής.

Αλλά

Ut cessans à pugna suas ad ades redeat:

Hectorem vero incitet ad pugnam clarus Apollo:

Iterum autem inspiret robur, obliuiscaturq; dolorum,

Qui nunc ipsum affligunt in mentibus: sed Achivos

Iterum auertat, imbellem fugam immittens.

Fugientes autem in naues transtratas cadant

Pelida Achilles: hic vero excitabit suum socium

Patroclum, huncq; interficiet hasta illustris Hector

Ilium ante, multos ubi perdidit iuuenes

10 Alios: post. a. filium meum Sarpedona diuinum:

Ob hunc. a. iratus, interficiet Hectorem nobilis Achilles.

Ex hoc. a. certe deinceps conuersam insecutionem à nauib.

Semper ego faciam perpetuo & sive dum Achivi

Ilium excelsum capiant, Minerva per consilia:

15 Prius. a. neq; ego cessabo ab ira, neq; quempiam aliorum

Immortaliū Danais auxiliari hic sinam,

Priusquam Pelida compleatur desiderium,

Sicut ei promisi prius, meoq; annui capite,

Die illo quando mea Dea Thetis complexa est genua,

20 Supplicans ut honorarem Achillem & urbium vastatorem.

Sic dixit, neq; immorigera fuit dea albis. Slnis Iuno:

Descendit. a. ab Idæis montibus in altum Olympum.

Sicut. a. quando discurret mens & iri, qui per multam

Terram profectus, mentibus prudentibus considerat,

25 Huc ueram & illuc, cogitaritq; multa:

Sic cito properans peruolauit Generanda Iuno.

Peruenit. a. in altum Olympum: congregatis. a. superuenit

Immortalibus dijs Iouis in domo: hi vero conspiciat

Omnes assurrexerunt, & excipiebant poculis.

30 Hac. a. alios quidem dimisit: a Themide. a pulchrigena

Suscepit poculum: prima enim obuia venit currens,

Et ipsam edita uoce uerbis uelocibus allocuta est:

Iuno cur ascendisti, turbata autem similis es?

Num ualde tam te terruit Saturni filius, qui tibi maritus

35 Huic. a. respondit deinde dea albis. Slnis Iuno: (elt)

Ne ex me, dea Themis, hac interroga, scis & ipsa

Qualis illius animus superbus & sauius.

Iuno reliquos
Deos adit.

Themis Iuno
ni propinat.

Sed

Αλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίτῃσι
 Ταῦτα ὅ καὶ μὲν πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πρῶτόν κετα· οὐδέ τι φημι
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ὅτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἴ περ τις ἐτι νυῦ δαίνυται εὐφρων.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καδέζετο πότνια Ἥρη·
 Ωχρήσαν δ' αὖτ' αἰδῶμα διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 Ἰάνθη· πᾶσιν ὅ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα,

Νήπιοι, οἱ ζῶντες μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
 Ἡ ἐπὶ μιν μέμαμεν κατὰ παυσέμεν ἄσπον ἰόντες,
 Ἡ ἐπει, ἡ ἐβίη· ὁ δ' ἀφήμεν· ὅτ' ἐκ ἀλεγίξει,
 Οὐδ' ὅδε τα· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε δένει τε διακριδὸν εἶν' ἀφίτος.

Τῷ ἔχεθ' ὅ, τί κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκείσῳ.
 Ἡ δὲ γὰρ νυῦ ἔλπομ' ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι.
 Υἱὸς γὰρ οἱ ὀλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 Ἀσκάλαφ'· τὸν φησὶν ὄν' ἐμμεναι ὀβριμος ἀφης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἀφης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
 Χερσὶ κατὰ πρὸς ἑσπέρην, ὀλοφυρόμεν· ὅτ' ὅτε
 Μὴ νυῦ μοι νεμεσήσεται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσα δα φόνον ἦτο, ἰόντ' ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν,
 Εἴ περ μοι καὶ μοῖρα, διὸς πληγῇ κεραυνῷ
 Κεῖδαι ὁμοῖ νεκύεσσι μὴ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἴστωπος κέλετο δειμόν τε φόβον τε
 Ζῶγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο πυρφορέωντα·
 Ἐνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Παρ' διὸς ἀθανάτοισι χόλ'· καὶ μάλιστα ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ ἀθλῶν πᾶσι περὶ δειδείσασα θεοῖσιν
 Ὄρτο δ' ἐκ πρὸς ἑσπέρην, λίπε δὲ θρόνον· ἔνθα θάλασσαν
 Τοῖς δ' ὑπὸ μὲν κεφαλῇς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων,
 Εἰς χροὸν δ' ἔστησε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλοῦσα
 Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι κατὰ πᾶσι τοῖς ἀφῆα,

Μαινόμενες, φρένας ἡλές, διέφθορας· ἡ νύ τοι αὐτῶς
 Οὐατ' ἀκούεμεν ἐστὶ νόος δ' ὑπὸ λωλε καὶ αἰδώς.
 Οὐκ αἶψα ἄτε φησὶ θεὰ λακώλεν ὅτ' ἦρη;
 Ἡ δὲ νυῦ παρ' ἑσπέρην ὀλύμπιον εἰλήλουθεν.

Ἡ ἐδέλετο

28. δ' ἔπος
 ηὐδα,

28. Ζῶγνύ-
 μεν.

Sed tu præsīs inter deos in adibus conuiuio equali:

Hac. a. & inter omnes audies immortales,

Qualia Iupiter mala opera machinatur: nec quicquam puto

Omni bus pariter animum gauisurum, neq; mortalibus.

5 Neq; dīs, etsi quis nunc conuiuatur hilaris.

Hac quidem sic locuta consedit Veneranda Iuno.

Molestē-tulerunt autem per domum Iouis dī, illa. a. risit

Labijs: non tamen frons super supercilia nigra

Exhilarata est: inter omnes autem indignata locuta est:

10 Ah stultos nos, qui Ioui irascimur insipientes,

Aut etiam ipsum cupimus reprimere propius accedentes

Vel verbo, vel vi: hic vero longē-sedens non curat,

Neq; mouetur: dicit enim inter immortales deos

Fortitudineq; potentiaq; eximie se esse optimum.

15 Ideo tolerate quodcunq; vobis malum mittat cuiq;

Iam enim nunc opinor Marti infortunium factum esse.

Filius enim ei interijt in pugna, dilectissimus virorum

Ascalaphus, quem ait suum esse potens Mars.

Sic dixit: sed Mars Virentia feriebat fœmora

20 Manibus demissis: lugens autem allocutus est:

Ne nunc mihi succenseatis cœlestes domos incolentes,

Vlcisci cadem filij profecto ad naues Achiuorum,

Etiamsi mihi quoque fatum sit, Iouis percusso fulmine,

Iacere vna-cum mortuis inter sanguinem & pulueres.

25 Sic dixit: & equos iussit Metumq; Fugamq;

Iungere: ipse autem arma induebat præfulgentia.

Tunc quadam maiorq; & grauior alia

A Ioue immortalibus ira & indignatio parata fuisset,

Nisi Minerva cunctis timens dīs

30 Exiisset e vestibulo: liquit autem solium vbi sedebat:

Huius quidem à capite galeam dempsit & scutū humeris: Minerva Mar-

Hastamq; firmavit Valida è manu rapiens

Aeream: hac. a. Verbis corripuit impetuosum Martem:

Furiōse, mentibus stolide, peristi: an vero tibi frustra

35 Aures ad-audiendum sunt, mens autem perijt et pudor?

Non audis quæ dicit dea albas-Vlnas-habens Iuno:

Quæ iam nunc à Ioue Olympio venit?

Mars audita
morte filij i-
rascitur.

Minerva Mar-
tem cohibet.

At

Η ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας καὶ καὶ πολλὰ,
 Ἀψ' ἵμεν οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός τ' ἀνάγκη,
 Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 Αὐτίκα γ' ὅ τ' ἔσθ' αὖ μὲν ὑπὸ δ' αὖ μοις καὶ ἀχαιῶν
 Δείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς οὐλυμπόν.
 Μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἶπιθ' ὅς τε καὶ ἐκί.
 Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χρόνον ἤθ' ἐῖπος.
 Ἦδη γάρ τις τῶδε βίβω καὶ χεῖρας ἀμείνων
 Ἡ πέφατ', ἥ καὶ ἐπειτα πεφήσεται. ἀργαλέον δ' ἐ
 Πάντων ἀνθρώπων ῥῦθαι γυμνῶ τε τόκον τε.
 Ως εἰποῦσ', ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θυρῶν ἄρηα.
 Ἦρη δ' ὑπόλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
 Ἰρίν δ', ἥ τε θεοῖσι μετὰ γέλῃθ' ἀθανάτοισι,
 Καὶ σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ζεὺς σφω εἰς ἴδῃ κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃτε, διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃδε,
 Εἰσεῖν ὅ, ἥ κε κείνῃθ' ἐποτρυνῇ καὶ ἀνώγει.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα, πάλιν λίε πότνια ἦρη.
 Εἰς το δ' εἰνὶ θρόνῳ πῶ δ' αἰῶν τε πετέδῃω,
 Ἰδῃ δ' ἵκνον πολυπίδα κα μῆτέρα θηρῶν.
 Εὐρον δ' ἄρ' ὕπα κρονίδῃω ἀνὰ γαργαφῶ ἄκρῳ
 Ἡμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφθ' ἐσεφάνωτο.
 Τῷ δὲ παῖσι δ' ἐλθόντε διὸς νεφεληγερέταο
 Στήτην· οὐδὲ σφωῖν ἴδῃ ἐχολώσατο θυμῷ,
 Οὔτ' οἱ ὧκ' ἐπέεσι φίλης ἀλόχοιο πιδέδῃω.
 Ἰεὺν δὲ προτέρῃω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Βάσκη' ἴδι' ἰει ταχέϊα, ποσειδάωνι ἀνακτὶ
 Πάντα τάδ' ἀγείλαι, μηδὲ ψευδὲ γέλῃθ' ἐῖ.
 Παισάμενόν μιν ἀνώγει μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Εἰσεῖν μ' ὧπ' αὖλα θεῶν, ἥ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 Φραζέσθω δ' ἥπειτα κτ' φρένα καὶ κτ' θυμόν,
 Μή μ' ἐδὲ κρατερός τ' ὧν ὅππῃοντα ταλάσῃ
 Μείναι· ἐπεὶ ἐοφῆμι βίη πολὺ φέρτερ' ἐῖ,
 Καὶ γυμνῇ προτέρ' ἐπ' ὅτ' ἐκ ὅδε τι φίλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγχοῖσι καὶ ἄλλοι.
 Ως ἔφατ'. ἐδ' ἀπίθησε ποδὺν ἐμ' ὧκ' ἐαίεις,

An velis ipse quidem perpeffus mala multa
 Reuertī ad-Olympum quamuis dōlens neceffitate?
 Ceterum hic alijs malum magnum omnibus fecerit:
 Continuō.n. Troianos quidem magnanimos & Achiuos
 5 Linquet: hic.a. Vos Veniet conturbaturus in Olympum:
 Corripiet autem ordine, quiq; in culpa est quiq; etiā non.
 Ideo te rursus nunc iubeo sedare iram filij tui:
 Iam enim aliquis eo potentia & manib; fortior
 Vel interfectus est, vel etiā postea interficietur. Difficile.a.

10 Omnium hominum liberare generationem & partum.
 Sic locuta, firmavit in solio impetuosum Martem.

Iuno autem Apollinem vocauit domum extra,
 Irimq; qua dijs internuncia est immortalibus,
 Et ipsos compellans verbis velocibus allocuta est:

15 Iupiter vos in Idam iubet Venire quā celerrimē,
 At postquam Veneritis, Iouisq; conspectum aspexeritis,
 Facite quicquid ille iniunxerit & praeceperit.

Iuno Apolli-
 ni & Iri Iouis
 mandata re-
 fert.

Hac quidem sic locuta, retrō cessit Veneranda Iuno,
 Sedebatq; in solio: hi autem properantes volauerunt.

20 Idam a peruenerunt multis fontem, matrem ferarum:
 Inuenerunt autem latē Sidentē Iouem in Gargaro summo
 Sedentem, circum.a. ipsum odorifera nubes soluta erat.
 Hi autem coram & Venerunt Ioue nubicogo
 Steterunt, neq; ipsis videns iratus est animo,

25 Quoniam ei celeriter verbis dilecta vxoris paruerant.
 Irim autem priorem verbis velocibus allocutus est:

Vade agē Iri Velox, Neptuno regi
 Omnia haec nuncia, neq; falsa-nuncia sis:

Vbi destiterit ipsum iube a pugna & bello
 30 Venire ad cætus deorum vel in mare diuinum,
 Si autem meis non verbis obediet, sed spernet.

Consideret verò deinde in mente & in animo,
 Ne me, neq; fortis quamuis existens, inuadentem sustineat
 Expectare: quonia eo dico virib; multo præstantiorē me esse.

35 Et natu maiorem: huius.a. non Vereur dilectum cor
 Aequalem mihi se dicere, quem metuunt & ceteri.

Sic dixit, neq; immorigera fuit Ventipes Velox Iri:

Descen-

Βῆ δὲ κατ' ἰσθμίων ὀρέων εἰς ἕλιον ἱερώ.
 Ως δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆται νιφὰς ἢ χάλαζα
 Ψυχὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγυέσθ' βορέαο.
 Ως κραπνώσ μεμαῖα διέπτατο ὠκέα ἱεῖς,
 Ἀγχοῖ δ' ἰσταμένη παρσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον,
 Ἀγχιλίω πινά τοι γαίηοις κυανοχαῖτα
 Ἥλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ διὸς αἰγιόχοιο.
 Πανσήμερόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἢ δὲ πολέμοιο,
 Ἐρχεσθ' ἢ μὲν φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ ἐκ ἐπέεσσ' ὅτι παείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 Ἡπεῖλει κακὴν ἐναντίβιον πολεμίζων,
 Ἐνθάδ' ἐλέδσεσθαι σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνῶρει
 Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος ἔη,
 Καὶ γυῖν παρτέρου· σὸν δ' οὐκ ὁδεύει φίλον ἦτορ
 Ἰσὸν οἱ φάσθαι, τὸν τε συγχοῖσι καὶ ἄλλοι.

Τὼ δὲ μέγ' ὀχθήσας παρσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 Ω πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς ὦρ ἐὼν ὑπεροπλὸν ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθεῖξει.
 Τρεῖς γὰρ τ' ἐκ χρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ, οὓς τέκε ῥεῖη,
 Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' αἰῖδος ἐνέροισιν ἀνδράων.
 Τειχὰ δ' ὅπαντα δέδασται, ἔκαστος δ' ἔμμορε πμῆς.
 Ἡ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολὺν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
 Παλλομένων, αἰῖδος δ' ἔλαχεν ζῴον ἡερόεντα.
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν ἄρ' ἔν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
 Γαῖα δ' ἐπ' ἔσθ' ἡ πάντων καὶ μακρὸς ὄλυμπος.
 Τῷ ῥὰ καὶ οὐπὶ διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἐκκλῆσθαι,
 Καὶ κρατερός ὦρ ἐὼν, μενέτω τειτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δ' μή τι με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισέσθω,
 Θυγατέρεσσιν γὰρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἶη
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνιστέμεν, οὓς τέκεν στυγρὸς,
 Οἳ ἔδεν ὀτρυνόντος ἀκούσονται καὶ ἀνδραγαθῶ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδινύμενος ὠκέα ἱεῖς,
 Οὕτω γ' ὅς τοι γαίηοις κυανοχαῖτα
 Τόνδε φέρω δῖ' ἡμῶν ἀπινέα τε κρατερόν τε;
 Ἡ τι μεταστρέψεις; σρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 Οἷδ' ὥς παρσβυτέροισιν ἐειννύες αἰὲν ἔπονται.
 Τὼ δ' αὖτε παρσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Descendit. a. ab Ideis montibus ad Ilium sacrum

Veluti. a. cum ex nubibus solut nix, aut grando

Gelida ab imperu serenifici Boreae:

Sic celeriter festinans deuolauit Velox Iris,

3 Propè autem stans allocuta est inclytum Neptunum:

Nuncium aliquod tibi Neptune nigris-crinibus-decora,

Venio huc afferens à Ioue ægidem-gest ante:

Cessintem te iubet à pugna & bello

Venire ad cætus deorum, aut in mare amplum.

10 Si autem eius Verbis non obtemperabis, sed spernes,

Minatus est & ille ex aduerso pugnanti

Huc se venturum: te autem euitare iubet

Manus: quoniam te ait Viribus multò fortiores esse,

Et natu maiorem. tuum autem non curat charum cor

15 Aequalem te ei dicere, quem pertimescunt & alij.

Huc. a. Valde indignatus affatus est inclytus Neptunus: Neptunus Io-

Proh malū, certè bonus quāuis existens superbe locutus est; ui stomacha-

Si me paris-honoris existentem si inuitum prohibebit. tur:

Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

20 Iupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans.

Trifaria. a. omnia diuisa sunt: quisq; & nactus est honorē:

Quippe ego sortitus sum cænum mare habitare semper

Motis-sortibus: Pluto. a. sortitus est caliginem obscuram:

Iupiter. a. sortitus est cælum latum in æthere & nubibus.

25 Terrā autem adhuc communis omnium, & altus Olympus.

Ideo sanè nequaquā Iouis sequar (al. curo) mentes sed quie.

Quāuis fortis existens, maneat tertia in portione. (tus,

Manibus vero ne quid me omniū ignauum veluti terreat.

Filias enim & filios Stilius esset

30 Asperis Verbis increpare, quos genuit ipse:

Qui eum impellentem audient vel necessitate.

Huic autem respondit deinde Centipes Velox Iris:

Itāne iam à te Neptune cærulea-coma decore,

Hoc referam Ioui responsum sauiūq; durumq;?

35 An quid mutabis? Mutabiles quidem mentes bonorum.

Scis quod maiores-natu-Erinnyes semper sequuntur.

Hanc. a. rursus allocutus est Neptunus quatiens terram:

kk

1ει θεὰ, μάλ' αὖτ' ὅτ' ἐπος κτ' μαῖραν ἔειπες·
 Εὐδλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγ' ἔλθῃ αἴσιμα εἰδῆ.
 Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίμω καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 Ὅπως τανὶ σόμορον καὶ ὀμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
 Νεικείην ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἀλλ' ἦτι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρξω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ,
 Αἴκεν αὖδ' ἐμὲθεν καὶ ἀδύναίης ἀγχεΐης,
 Ἡρῆς, ἐρμείω τε, καὶ ἠφαιστοιο ἀνακτος,
 Ἰλίου ἀπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσι
 Ἐκπέρσαι, δοῦναι δ' ἢ μέγα κράτος ἀργείοισιν,
 Ἴσω τέδ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλ' ἔστα.

Ως εἰπὼν λίπε λαὸν ἀχαιῖκόν ἐννοσίγαι'·
 Διὸς δ' ὅ πόντον ἰὼν, πτόθεσαν δ' ἦρωες ἀχαιοί.
 Καὶ τότ' ὑπόλλωνα παρσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἐρχο νῦν φίλε φοῖβε μῦθ' ἔκτορα χαλκοκορυσήν.
 Ἦδη μὲν γὰρ τοι χαλίοχος ἐννοσίγαι'·
 Οἷχε τοι εἰς ἄλυσαν, ἀλ' ἀμείνῃ χόλον αἰπὺν
 Ἡμέτερον. μάλ' αὖ γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 Οἷον νέρτεροί εἰσι θεοὶ, κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢ δέ οἱ αὐτῷ
 Ἐπλετο, ὅττι παροῖδε νεμεσσηθεὶς ὑποείξε
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἔκ' ἐκ' ἀνδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσαυρόεσσαν,
 Τίμω μάλ' ὀπασίων, φοβέειν ἦρωας ἀχαιούς.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἕκατ' ἐβόλε φαίδιμος ἔκτορ.
 Τόφρ' ὅσ' οὐκ οἱ ἔχειρε μὲν ἔσθ' ἔσθ' ἀν' ἀχαιοὶ
 Φόβοντες νῆάς τε καὶ ἐλλήϊον πόντον ἱκόνται.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τέ ἐπος τε,
 Ως κε καὶ αὐτὶς ἀχαιοὶ ἀναπνέσωσι πόνοιο.

Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνγκούσησεν ὑπόλλων·
 Βῆ δ' ἔπειτα ἰδαιῶν ὀρέων, ἱρηκίεοι κῶς
 Ωκείῃ, θαυροφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετελυῶν.
 Εὖρ' ὅδ' ὀφριάμοιο δαΐφρον' ἔκτορα δῖον
 Ἡμενον, οὐδ' ἐπ' ἐκείτο. νέον δ' ἔσα γείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐγνώσκων ἑτάρας· ἀτὰρ αἶσμα καὶ ἰδρῶς
 Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔχειρε διὸς νό' ἄγχοιο.

Ἀγχοῖο

Iris dea, Valde hoc Verbum opportunè dixisti.

Bonum & hoc est, quando nuntius decentia nouit.

Sic hic grauis dolor cor & animum occupat,

Quando parem-dignitate & pari decretū (v.natum) fato

5 Obiurgare Sult iracundis Verbis:

Sed certe nunc quidem quamuis indignatus cedam.

Aliud Verò tibi dicam, & minabor illud animo:

Siquidem sine (i. inuito) me & Minerva praeatrice,

Iunone, Mercurioq; & Vulcano rege,

10 Illo excelsò parceret, neque Volet

Destruere, dareq; magnam Victoriā Argiuis,

Sciat hoc, quòd nobis insanabilis iracundia erit.

Sic fatus, liquit populum Achaicum Neptunus,

Subijtq; pontū pfectus, desiderabāt. a. cum heroes Achui.

15 Et tunc Apollinem allocutus est nubecogus Iupiter:

Vade nunc dilecte Phœbe ad Hectorem ere armatum:

Nunc etenim Neptunus quatens terram

Abit in mare humidum, fugiens iram grauem

Nostram, nam (alioqui) Valde pugnam audissent & alij

20 Qui quidem inferi sunt dij, Saturnum circa existentes.

Sed hoc tum mihi multò Stilius tum sibi ipsi

Fuit, quod antè indignatus euitauit

Manus meas: quoniam non sine sudore perfecta fuisset res.

Sed tu quidem manibus accipe egidem simbriatam.

25 Quam Valde quassans terreto heroas Achiuos: (Hec.

Tibi. & ipsi curas sit o Apollo procul-feriens, illustris He-

Tantisper itaq; ei excita robur magnum, dum Achui

Fugientes ad nauesq; & Hellespontum perueniant.

Illinc autem ipse ego consultabo opusq; Verbumq;

30 Ut rursus Achui respirent à labore.

Sic dixit: neq; sanè patri immorigerius fuit Apollo:

Descendit Verò ab Ideis montibus, accipitri similis

Celeri columbarum occisori, quiq; celerrimus Volucrum.

Inuenit filium Priami prudentis Hectorem nobilem

35 Sedentem, neq; ampliùs iacebat, modo. a. collegerat animū

Circum se agnoscens socios: sed anhelitus & sudor

Cessarat, postquam ipsum excitauit Iouis animus Aegiochi

kk ij

Iupiter Apol-
linē mittit ad
suscitandum
Hectorem.

Apollo Hecto-
rē aggressus
suscepit.

Αγχοῦ δ' ἰσάμεν Θ' ὡς σέ φη' ἐκέρχρος ὑπόλων,
 Ἐκτορ ὃν ἐπιδράμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 Ἡσ' ὀλιγὴ πελέων; ἢ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων ὡς σέ φη' κορυθαίολ' ἔκτωρ,
 Τίς δὲ σὺ ἐοσι φέρεισε θεῶν ὅς μ' εἶρεαι ἀντίω;
 Οὐκ αἶψα ὁ μὲν νηισὶν ὅππ' ὑμνησὶν ἀχαιῶν
 Οὐς ἐτάροις ὀλέκοντα, βολὴν ἀγαθὸς βάλεν αἶψα
 Χερμαδίῳ ὡς σὺ γῆτος, ἐπασσε ᾧ δουρίδος ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' αἶδαο
 Ἡματι τῷ δ' ὄψεται, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

Τὸν δ' ὁμῶτε ὡς σέ φη' πέναν ἀνὰ ξέκέρχρος ὑπόλων,
 Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοοσητῆρ' ἀκρονίων
 Εξ ἰδῆς ὡς σέ φη' παρὲς ἀμεναὶ καὶ ἀμύειν,
 Φοῖβον ὑπόλωνα χρυσάορον, ὅς σε παρ' ὅθ' ὦρ
 Ρύοι, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ ἀπείνδον πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἰσπεῦσιν ἐπὶ τριων πολέεσσι,
 Νηισὶν ὅππ' γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκείας ἰσποῖς.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ὡς σέ φη' παρὲς ἀμεναὶ καὶ ἀμύειν,
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας ἀχαιεύς.

Ὡς εἰπὼν, ἐμπνέσας μὲν Θ' μέγα ποιμένι λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις σατὲς ἰσπος ἀκοσῆστος ὅππ' φάτνη,
 Δεσμὸν ὑπορρήξας θεῖοι πεδίοιο κροάνων,
 Εἰωθὼς λείεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὃς σέ φη' κέρχρος ἔχει, ἀμφὶ ᾧ χαῖται
 Ὀμοῖς αἶψον ται, ὃ δ' ἀγλαῖη φοι πεποιθώς,
 Ριμφάε' ὡς σέ φη' φέρει μετὰ τ' ἥδεα καὶ νομὸν ἰσπων.
 Ὡς ἔκτωρ λαίψησθαι πόδας καὶ ὡς σέ φη' ἐν ὠμα,
 Οτρυνέων ἰσπῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀνδρῶν.
 Οἳ δ' ὡς τ' ἥ εἰλαφον κερὰν, ἢ ἀγέρον αἶψα
 Εὐσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀχαιοῖται.
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκι' ὕλη
 Εἰρύσασθαι, οὐδ' ἄρα τέ σφι κηχήμεναι αἶσιμον ἦεν.
 Τῶν δ' ἐπ' ὡς σέ φη' λαχῆς ἐφάνη λῆς ἠὲ γυῖοι
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα ᾧ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας.
 Ὡς δαναοί, εἰως μὲν, ὁμιλαδὸν αἶεν ἔποντο,
 Νύσποντες ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἰδὼν ἔκτορ' ἐποιχόμενον σίχλας ἀνδρῶν,
 Τάσβησαν.

Propè autem stans cum allocutus est longè operans Apollo:

Hector fili Priami, cur autem tu seorsum ab alijs
Sedes infirmus? num aliquis te dolor occupat?

Hunc. a. languidus allocutus est galea-motor Hector:

5 Quis Verò tu es optime deorum qui me interrogas coràm?

Non audis quod me nauium ad puppes Achiuorum

Suos socios perdentem, in bello strenuus percussit Ajax

Saxo ad pectus: cessare fecit autem strenua fortitudine?

Et certè equidem putabam mortuos & domum Plutonis

10 Dic hoc me visurum, quoniam charam expirabam animā.

Hunc. a. rursus allocutus est rex longè operans Apollo:

Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius

Ex Ida emisit astare & auxiliari

Illustrem Apollinem aureo-gladio-conspicuum, qui te antea

15 Protego simul ipsumq; & altam Urbem.

Sed agè, nunc equites hortare multos,

Naues ad concavas impellere Veloces equos,

Sed ego antè tens, equis & iam

Omnem complanabo, & Vertam in fugam heroas Achiuos.

20 Sic locutus, inspirauit robur magnum pastori populi. Hector præ-

Vt. a. quū quis qui-diu-stetit equus hordeo-pastus ad p̄sepe, liū repetit.

Vinculo perrupto, currit per campū strepens-pulsando terrā.

Assuetus lauari pellucido fluuio,

Exultans: alie autem caput tenet, circa autem iuba

25 Humeros motantur; hic autem splendore fretus,

Facile eum genua ferū ad consueta-loca & pascua equo-

Sic Hector celeriter pedes & genua mouebat (rum:

Concitans equites postquam Dei audiuit Vocem.

Hi Verò, sūt vel ceruum cornutum vel syluestrem capram

30 Insequuntur canesq; & Viri agrestes:

Hunc quidem alta petra & ombrosa sylua

Seruauit, neq; adeo ipsis adipisci fatale erat:

Horum autem ob clamorem apparet leo benè-iubatus

Ad & iam: statim autem omnes auertit quamuis animosos;

35 Sic Danai hæcenus quidē cateruatim semper sequebatur,

Ferientes ensibus & hastis ancipitibus:

Sed postq; viderunt Hectorem obeuntem ordines Virorum,

kk ij

Τυφβήσιν, πᾶσιν ὅ παρὰ ποσὶ κἀππεσε θυμός.
 Τούτοι δ' ἔπειτ' ἀγρόθεν θόας ἀνδράμονας ἔδωκε,
 Αἰτωλῶν δ' ὅχ' αἰετος, ὅππῃ σάμεν ἄκοντι,
 Εὐλάδης δ' ἐν σαδίῃ· ἀγροῖ δ' ἐπαυροὶ ἀχαιῶν
 Νίκων, ὅτε ποτὲ κοῦροι εἰλάσειαν παρὶ μύθων.
 Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Ω πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμα.
 Οἷον δ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ἀνέστη κῆρας αλύξας
 Εκτωρ, ἦ θύμῳ μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκείνου
 Χερσὶν ὑπὸ αἶαντος θάνατον τελευτανιάδαο.
 Αλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Εκτορ, ὃ δὴ πολλῶν θανάτων ὑπὸ γρυῖατ' ἔλλυθεν.
 Ως καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι. οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐειγδούπῃ πῶρμος ἴσταται, ὃς δὲ μενοινῶν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
 Πλευθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ὑπονέεσθαι.
 Αὐτοὶ δ' ὅσοι αἰετοὶ ἐνὶ στρατῷ ἀχόμῃ (ἔϊ),
 Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 Δούρατ' ἀναχόμενοι. τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δείσεσθαι θανάτων κατὰ θυμῷ ὁμιλον.
 Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ ὀπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἄμφο' αἶαντα καὶ ἰδομενῆα ἀνακτα,
 Τεῦκρον, μηριόνη τε, μέλῳ τ' ἀτάλαντον ἄρῃ,
 Υσμίνῃ ἥρπυιον ἀριστῆας καλέσαντες,
 Εκτορ καὶ πρῶτος ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Ἡπληθὺς ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν ὑπονέοντο.
 Τρῶες δ' ἀπὸ πύργου ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄψ' ἑκτωρ
 Μακρὰ βιβάς, πρῶτον δ' ἐκί' αὐτὸς φοῖβος ὑπόλλων,
 Εἰμένος ὁμοῖον νεφέλῃ, ἔχε δ' αἰγίδα δοῦριν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀειπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκὸς
 Ἡφαιστος δι' ἑωκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
 Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπὸ μείναν ἀολλέες· ὦρτο δ' αὐτὴν
 Οἴη' ἀμφοτέρωθεν· ὑπὸ νειρῇφι δ' οἴσοι
 Θρώσκον. πολλὰ δ' ἰδοῦσα θρασυαῶν ὑπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν χροὶ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσηγυρὶ παρ' ὅθ' ἔχον καλὸν ἐπαυρεῖν,

Timuerunt: omnibus autem in pedes decidit animus.

His Verò dein concionatus est Thoas Andraemonis filius,

Aetolorū longè præstantiss. peritus quidē iaculo pugnandi,

Strenuus etiā in stataria: cōcione. & ipsum pauci Achiuorū

5 Vincebant, quando iuuenes contenderint circa Verba:

Qui ipsis bene sapiens concionatus est & dixit:

Proh malum, certè magnū miraculum hoc oculis & ideor

Qualiter autem rursus de integro surrexit morte citata

Hector: atqui ipsum valde spirabat animus cuiusque

10 Manibus sub Aiaceis moriturum esse Telamonij.

Sed aliquis rursus decurum liberauit & seruauit

Hectorem: qui iam multorum Danaorum genua soluit,

Quemadmodum & nunc fore puto: non enim sine

Ioue valde tonante propugnator stat sic exultans:

15 Sed agite sicut ego dixero, obediamus omnes:

Multitudinem quidem ad naues iubeamus redire,

Ipsi Verò quicunque optimi in exercitu gloriamur esse,

Stemus: siquidem primū prohibeamus obuiantes

Hastas eleuantes: hunc autem puto etiam alacrem

20 Animo Veriturum Danaorum ingredi multitudinem.

Sic dixit: hi. a. hunc facile. q. audierunt, & paruerunt:

Qui quidem erant circa Aiaces & Idomeneum regem,

Teucrum, Merionemq; Megemq; similem Marti,

Pugnam apparabant, optimates conuocantes,

25 Hectorē & Troianos contra, sed retrò

Multitudo ad naues Achiuorum redibant.

Troiani, a. priores. Verberarunt conferti: præibat. a. Hector

Latè incedens: antè autem ibat ipsum illustris Apollo

Indutus humeris nebulam: tenebatq; ægidem impetuosam,

30 Grauem, &ndiq; sillosam, insignem, quam faber-ferrarius

Vulcanus Ioui dedit gestare ad terrorem hominum:

Hanc &tiq; hic in manibus tenens duxit copias.

Argini. a. expectabant conferti: excitatus est. a. clamor

Acutus &trinq; à nervis autem sagittæ

35 Exilebant: multa q; hastilia fortibus à manibus.

Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum iuuenum:

Multa. & & in medio, antequam corpus pulchrū tangerent

kk iij

Græcorum o-
ptimi quique
coeunt.

In terra figebantur, cupientia corpus ledere:

Quoad. q. agida manibus tenebat intrepidè illustris Apollo,

Tamdiu valde virosq. tela attingebant, cadebat. a. popul.

Sed postquam in vultum intuitus Danaorum equitum

Concussit, ipseq. inclamavit vultu admodum, illis animum

In pectoribus eneruauit, obliuiscabanturq. strenui roboris.

Hi. a. sicut vel boum armentu vel gregem magnum ouium

Fera duæ turbant nigra noctis intempeste tempore,

Venientes repente, custode non presente:

Sic timuerunt Achiui impotentes. in eos enim Apollo

Misit fugam. Troianis. a. Et Hectori gloriam dedit,

Tunc vir interfecit virum dissipata acie,

Hector quidem Stichiumq. Et Arcesilaum occidit,

Hunc quidem Bæotiorum ducem areas-tunicas-habentium

Illum autem Menesthei magnanimit fidum socium.

Aeneas autem Medontæ Et Iasum spoliauit.

Scilicet hic quidem nothus filius Oilei diuini

Erat Medon Atacis frater, sed habitabat

In Phylaca, terra procul a patria, virum cum occidisset

Fratrem nouerca Eriopidis quam habebat Oileus:

Iasus autem dux quidem Atheniensium erat,

Filius autem Spheli vocabatur Bucolida.

Mecisteum. & sustulit Polydamas: Echiumq. Polites

Primo in conflictu: Clonium. a. interemit nobilis Agenor

Deiochum. a. Paris percussit in extremo humero retro

Fugientem inter propugnatores: penitus. a. ferru transexit,

Dum hi illos spoliabant armis: interim vero Achiui

In fossam Et palos delapsi effossam, (tate,

Huc Et illuc fugiebant: ingrediebantur a. murum necessi-

Hector autem Troianis imperabat, alie clamans,

In naues ruere: omittere autem spolia cruenta,

Quem vero ego remotum a nauibus alibi animaduertero

Ibi ei mortem struam neq. sane hunc

Fratresq. sororesq. rogo imponent mortuum:

Sed canes distrahent ante urbem nostram.

Sic factus scutica per humeros impulit equos,

Adhortans Troianos per ordines: hi vero cum ipso

kk

Troiani magnam cadem faciunt.

Omnes minaciter-clamantes, agebant trahentes currum e-
Clamore immenso: ante. a. illustris Apollo (quos

Facile labra fossa profunda pedibus proruens,
In medium deiecit: muniuit autem viam

5 Longam, & latam, quantum hasta iactus
Progreditur, cum vir roboris periculum faciens mittet,
Hac illi profundeabantur turmatim: anteibat. a. Apollo
Aegidem-gestans valde-preciosam: diruit. a. murum Achiuorum.
Facile admodum, ut, cum quis arenam puer propè mare,

10 Qui postquam igitur secerit opera-lusoria per infantiam,
Post iterum destruit pedibus & manibus ludens:
Sicut tu arcitenens Phœbe multum laborem & arumnam
Conturbasti Argiuorum: ipsis autem fugam immisisti.
Sic hi quidem apud naues detinebantur manentes.

15 Inuicemq; adhortantes, & omnibus dijs
Manus eleuantes valde vota-faciebant unusquisq;
Nestor autem maxime Gerentus, custos Achiuorum,
Precabatur manus porrigens in cælum stellatam:

Iupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo frugifero
20 Vel bouis vel ouis pinguis fœmora comburens,
Precatus est ut rediret, tu autem promissisti & annuisti:
Horum memento, & expelle, o Cælestis, crudelem diem,
Neq; sic à Troianis sinas domari Achiuos.

Sic dixit orans: valde. a. intonuit consiliarius Iupiter.

25 Preces audiens Neleide senis.
Troiani. a. ut intellexerunt Iouis mentem aegidem gestantis.
Magis in Argiuos ruebant: recordabanturq; pugna.
Hi autem veluti magna unda maris latuadi
Nauis supra latera transcendit, quando orget

30 Vis venti, hic enim maxime undas auget:
Sic Troiani magno clamore per murum scandebant:
Equos autem ubi-intromississent ad puppes pugnabant
Hastis utring; acutis cominus, hi quidem ab equis,
Illi. a. à nauibus ex alto nigris quas conscenderant,

35 Longis contris, qui eis in nauibus iacebant
Ad nauale prælum compacti, circum os muniti ferro.
Patroclus autem dum quidem Achiuiq; Troianiq;
Murum

Nestoris pre-
ces.

Murum circa pugnabant Veloces extra naues,
 Tamdiu hic in tentorio humani Eurypylē
 Sedebat, & hūc oblectabat sermonibus, inq̃, *Vulnere grani*
Pharmaca medelas spargebat nigrorum dolorum.

5 Sed postquam murum inuadentes percepit
 Troianos, at Danaorum factus est clamorq̃, fugaq̃,
 Eiulauit & itiq̃, deinde, & sua percussit fœmora
 Manibus pronis, lugensq̃, Verbum dixit:

Eurypyle, non amplius apud te possem, indigentē quāuis
 10 Hic manere: tam. n. magnū certamē ortū est. (tamen,

Sed te quidem famulus consoletur: ceterū equidem
 Festinabo ad Achillem, & eum adhorter pugnare.
 Quis autem scit si forte ei cum Deo animum mouero
 Admonens? BONA autem admonitio est socij.

Patrocl' ad A-
 chillem reuer-
 titur.

15 Hunc quidem sic locutum pedes ferebant, sed Achiui
 Troianos accedentes sustinebant constanter neq̃, poterant
 Pauciores quamuis existentes repellere à nauibus:

Anceps prali-
 um.

Neq̃, Enquam Troiani Danaorum phalanges
 Rumpentes, tentorijs misceri, neq̃, nauibus
 20 Sed Veluti amissis lignum nauale dirigit
 Fabri in manibus periti qui omnem
 Benè scit sapientiam (artis fabrilis) præceptis Minerva:
 Sic quidem horū in æquales partes pugna porrecta erat præ-
 Alij. a. circa alias pugnam pugnabant naues: (lumq̃,

25 Hector vero contra Atacem venit illustrem.
 Hi. a. Enam circa nauem habebant laborem, neq̃, poterant,
 Neq̃, hic hunc expellere & incendere igni naues:
 Neq̃, is illum repellere: quoniam eum admouerat deus:
 Tunc filium Clytj Caletorem illustris Atax

30 Ignem ad nauem ferentem in pectus vulnerauit hasta.
 Sonuit autem lapsus, torris vero ei excidit manu.
 Hector. a. postquam vidit consobrinum oculis
 In pulueres procubuisse nauem antea nigram,

Troianosq̃, & Lycios adhortatus est altè clamans:
 35 Troiani, & Lycj, & Dardani cominus pugnantet,
 Nedum cedatis à pugna in angustia hac:
 Sed filium Clytj seruate, ne ipsum Achiui

Armis

Τόχρεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, αἶαντ' ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Τοῦ μὲν ἄμρ'· ὁ δ' ἐπειτα λυκόφρονα μάστορ' ἦδ' ἦδ' ἦδ'

Αἶαντος θεράποντα κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ

Ναῖ', ἐπεὶ ἀνδρα κατέκτα κυθήριοισι ζαθέοισι.

Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατ' ὀξείῃ χαλκῷ,

Εσαότ' ἄγχ' αἶαντ'. ὁ δ' ὑπὲρ ἐν κοινήσιν

Νηὸς δ' ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσσε· λυῖτο ὅ γ' ἦν.

Αἶας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ περσινύδα,

Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πύξος ἐταῖρ'.

Μαστορίδης, ὃν νῶϊ κυθήριόθεν ἔνδον ἐόντα,

Ἰσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐπόμεν ἐν μεγάροισιν.

Τὸν δ' ἐκτορ μέγα θυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἴοι

Ὀκύμοροι καὶ τόξον ὃ τοι πόρε φοῖβ' ἀπὸ λῶν;

Ὡς φάθ'· ὃ ὅ ξυνέηκε. θέων δ' οἱ ἄγχ' παρέστη

Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φάρετριν

Ἰσδοκόν· μάλα δ' ὦκα βέλη τρώεσσι ἐφίει.

Καί ῥ' ἔβαλε κλεῖτον πεισήνορ' ἀγλαὸν ἦδ' ἦδ' ἦδ'

Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυοῦ πανδοῖδαο,

Ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπώνητο κατ' ἴσους.

Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείεσσιν κλονέοντο φάλαγγες,

Εκτορε καὶ τρώεσσι χερσὶν ἔχουσιν· τάχα δ' αὐτῷ

Ἠλθε κακόν, τό οἱ ἔπ' ἐρύχθηκεν * ἱεμένῳ τῷ.

Αὐχένι γὰρ οἱ ὅππ' ἐπολύσον' ἐμπεσεν ἰός.

Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπώρῃσαν δὲ οἱ ἴσους.

Κεῖν' ὀχέα κροτέοντες, ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα

Πουλυδάμας, καὶ τρώεσσι * ἐναντίον ἤλυθεν ἴσους.

Τὸς μὲν ὅ γ' ἀσυνόω περπάδον' ἦε δῶκε.

Πολλὰ δ' ἐπὶ τρωεσσιν ἔχον ἴσους εἰσορόωντα

Ἰσους· οὐτὸς δ' αὖτις ἴων περμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρ' δ' ἄλλον ὁῖσ' ἐφ' ἐκτορε χαλκοκορυς ἦ

Αἶνυτο, καὶ γέν' ἐπαυσε μάχης ὅπ' νηυσὶν ἀχαιῶν,

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμὸν.

Ἀλλ' ἐλῆθε διὸς πυκινὸν νόον, ὃς ῥ' ἐφύλασεν

Εκτορ', ἀτὰρ τεῦκρον τελαμώνιον εὖχος ἀπιύρα,

Ὅς οἱ ἐϋσρεφέα νείκεα ἐν ἀμύμονι τίξω

Ῥῆξ' ὅπ' ἔρῃοντι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη

28. ἱεμένων
περ.

28. ἐναντίον

Armis expolient nauium in certamine lapsum.

Sic fatus, in Atacem iaculatus est hasta splendida:

Ab hoc quidem errauit: hic a. deinde Lycophro. Mast. filium

Atacis famulum Cytherium, qui apud ipsum

5 Habitabat, quoniam Cirum interfecerat Cytheris diuinis:

Hunc vulnerauit in capite super aurem acuta hasta

Stantem propè Atacem: hic autem supinus in pulueres

Nauis a puppe humi cecidit: soluta sunt autem membra.

Ajax autem exhorruit fratremq; allocutus est:

10 Teucer amice, tam nobis interfectus est fidus socius

Mast. quem nos ex Cytheris intus existentem (al. profectū)

Aequè ac charos parentes honorabamus in edibus:

Hunc a. Hector magnanimus occidit. Vbi tibi sagitta

Lethifera & arcus quem tibi dedit illustris Apollo?

15 Sic dixit: hic a. intellexit, currens a. propè eum astitit,

Arcum tenens in manu recuruum, atq; pharetram

Sagittiferam: Valde a. citò sagittas Troianis immittebat,

Et percussit Clitum Pisenoris splendidum filium,

Polydamantis socium clari Panthædæ,

20 Frena manibus tenentem: hic quidè laborabat circa equos

Ea. n. dirigebat quàm multo plurimæ turbabantur phalæges,

Hectori & Troianis gratificans: protinus. & ei

Venit malum, quod ei nullus prohibuit capienti quamuis.

Ceruci. n. eius a. tergo multi gemitus incidit sagitta:

25 Decidit a. ex curru: retrocesserunt autem ei equi

Vacuum currum pulsantes. Rex a. intellexit citissimè

Polydamas & primus obuiam Venit equis.

Hos quidem hic Astynoo Protiaonis filio dedit,

Diligenter autem admonebat propè se tenere inspicientem

30 Equos: ipse a. rursus profectus propugnatoribus mistus est.

Teucer a. aliam sagittam in Hectorem armatum

Depromebat, & repressisset à pugna apud naues Achiuorū

Si eum egregiè pignantem vulnerans, eripuisset animam:

Sed non latuit Iouis prudentem mentem, qui custodiebat

35 Hectorem: sed Teucrum Telamonium gloria priuauit:

Qui ei pulchrè-tortum neruum in optimo arcu

Rupit contra hunc trahenti: aberrauit autem ei aliò

Sagitta

Hector Lycophronem interficit.

Teucer Clitū interficit.

Teucris arc' diuinitus frangitur.

105 χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Τεῦχος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ πρῶτον ἴδεν·

Ω πόποις ἡ δὴ πάγχυ μάχης ὅτι μήδεα κείρει

Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός·

28. ἡν ἐνείκησα Νόμῳ δ' ἐξέστηξε νεόστομον, * ὡς οἱ ἐδήσα

Πρώτον, ὁ Θεὸς ἀνέχοιτο διὰ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων οἱ ἵσοι.

Τὸν δ' ἡμεῖς ἐτ' ἐπειτα μέγας τελαμώνι (G) αἶας,

Ὡ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ παρθέας ἰὺς

Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς δαναοῖσι μετρήρας.

Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ἔμωε

Μαίνεο^ς τε πρῶεσι, καὶ ἄλλοις ὄρνυθι λαός.

Νὴ μὲν ἀποῦσθαι καὶ δαμασκέμεν οἱ ὅτι, ἔλθουσιν

Νῆας εὐσέλμοις, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριτος.

Ως φάθ'· ὁ δ' ἔτι πῶς μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔειπεν.

Αὐτὸν ὁ γὰρ ἀμφοῖν ὅμοισι σάκος θύετο τετραζέλυμον·

Κρεπὶ δ' ἐπ' ἰοδίμῳ κινέῳ ἐϋπυκτον ἔθηκεν,

Ἰσχυροῦν, δεινὸν ὃ λόφῳ καὶ πύργῳ θέν' ἐν δεινῷ.

Εἰλε πο δ' ἀλκιμον ἔλχος, ἀναγμένον ὀξεί γαλκῷ.

Βῆ δ' ἵνα, μάλα δ' ὦκα θεῶν αἴαντι παρέη.

Εκ τω ρ θι' ὡς εἶπεν τεύχεον βλαφτείντα βέλεμενα,

Τρωσὶ τέ καὶ λυκίοισιν ἐκέχλετο μακρὸν οὐρανόν

Τρῶες καὶ λύκιοι καὶ δόρυδανοὶ ἀγχιμαχηταί.

Αἰέρες ἐς τὸ πόλοι, μνήσασθε δὲ τοῦ εἰδὸς ἀλκῆς.

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

Αντίρροπος ἀπὸ τοῦ (Γ) διότι ἐν βλαπτικῇ ἐντύ βέλεμνα.

Πῶς δὲ ἀείνωτ(Θ) διὸς ἀνδράσι γένηται ἀλκή;

Η μὲν ὁτέοισιν κυδὸς ὑπερτερον* ἐν βυαλίξη

καὶ μιν ὕψι Ηδ' ὁ πνασ* μιν ὕψι τε, καὶ ἐκ ἐξέλησιν ἀμύσειν·

Ὡς γὰρ ἀνείων μιν ὁ θεὸς μὲν ἔσται, ἡμῶν δ' ἀφήσει.

Αλλὰ μάγεοι, ὅτι νηισὶν ἀολλέες· ὃς δὲ κεν ἡμέων

Βαίμεν Θ ἡς τυ πείς θάνατον καὶ πύτμον θήπη.

Το θύνα πω, οὐ οἱ ἀεὶ κέες ἀμυνόμεναι πρὸ πάσης

Τεθνάμεν, ἀλλ' ἄλλοιός τε σὺν καὶ παῖδες ὁπίσσω·

Καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἶκέν ἀγαθοὶ

28. Οἴωνται Οἴωνται σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐξ πατρίδα γαίαν.

Ὡς εἰπὼν, ᾤπισθε μέν τε καὶ θυμὸν ἐκείνου.

Αἶα δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐκέχλετο οἷς ἑτάροισιν·

Aids

Sagitta ere-gravis: arcus autem ei excidit manu.

Teucer vero exhorruit, fratremque allocutus est:

Papa, certe iam omnino pugna consilia praeceps
Deus nostra, qui mihi arcum excussit manu:

5 Nervum autem dirupit recens, tortum quem ei illigant,

Mane ut sustineret frequenter exilientes sagittas.

Huic, a. respondit deinde magnus Telamonius Ajax:

O amice, quin arcum quidem sine & crebras sagittas

Iacere, quoniam confregit deus Danaïs inuidens:

10 Sed manibus sumens longam hastam & scutum humero,

Pugna contra Troianos, & ceteras excita copias:

Ne quidem sine labore saltem, quāvis vicerint nos, capiant

Naues bene-transstratas, sed recordemur pugna.

Sic dixit: hic autem arcum quidem in tentorijs posuit:

15 At hic circum humeros scutum posuit quadruplex:

Capiteque in generoso galeam benefactam posuit

Equinis-setis cristata: horrenda, a. conus superne nutabat:

Accepit, a. robustam hastam prefixam acuto ere.

Perrexit autem ire, valdeque cito currens Aiaci astitit.

20 Hector autem postquam vidit Teucris fractas sagittas,

Troianosque & Lycios hortabatur, alte clamans:

Troiani, & Lycij, & Dardani bellicosi,

Viri estote, dilecti: mementote autem strenua virtutis

Naues per concavas, iam enim vidi oculis

25 Viri primarij à Iove fractas sagittas:

Facile autem perspicua Iovis Viris fit potentia,

Tum quibus gloriam praestantiorē dederit,

Tum quos minuerit, & quibus non velit auxiliari,

Sicut nunc Argiuorum minuit robur: nobis, a. auxiliatur.

30 Sed pugnate ad naues conferti, qui autem vestrum

Vulneratus vel percussus mortem & fatum affecutus fuerit,

Moriatur. Non ei indecorum pugnantem pro patria

Mori, sed uxor salua erit & liberi in posterum,

Et domus & patrimonium integrum si Achiui

35 Abeant cum nauibz dilectam in patriam terram.

Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscuiusque

Ajax, & rursus ex-altera parte hortatus est suos socios.

Hector suos
cohortatur.

Ajax suos co-
hortatur.

Αἰδώς ἀργεῖοι. νυῦ ἀγκιον ἢ ὑπολέσθαι,
 Ἡὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσσεσθαι καὶ νηῶν.
 Ἡὲ λπεσθ', ἡὲ νῆας ἔλη κορυθαίοισι ἔκτωρ,
 Εμβαδὸν ἰξέσθαι ἡὲ πατρίδω γαῖαν ἑκάστος,
 Ἡὲ κ' ὁ τρωῶντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορ, ὅς δ' ἡ νῆας ἐνὶ πρῆσσι μενεαίνει
 Οὐ μὰν ἐς γὰρ χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ἡμῖν δ' ἔτις τ' ἔδε νόστος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 Ἡὲ οὐτοχεδὶν μῆξαι χεῖρας τε μένθ' τε.
 Βέλτερον, ἢ ὑπολέσθαι ἑνα χερόν, ἢ ἐβιῶναι,
 Ἡὲ δ' ἡ δ' αὖ σφ' ἔγχεσθαι ἐν αἰνῇ δ' ἡϊοτῆτι
 καὶ ἐν ἀνδράσι. Ὡς δ' αὖτως παρὰ νηυσὶν * ἔσθ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὥ τρωες μένθ' καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 Ἐνθ' ἔκτωρ μὲν ἔλε χεδῖον περὶ μήδεσσι ἦδ' ὕδον,
 Ἀρχὸν φωκῆων· ἄλλας δ' ἔλε λαοδάμαντα,
 Ἡγεμόνα πρυλέων, ἀπ' ἡρώδ' ἀγλαὸν ὕδον.
 Πουλυδάμας δ' ὥτον κυλλωῖον ἐξενάειξε,
 Φυλείδω ἐτάρον, μεγαθύμων ἀρχὸν ἐπειῶν.
 Τῷ δ' ὅ μ' ἐγὼς ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ἔπαιδα λιάσθαι
 Πουλυδάμας· καὶ τ' ἔμην ἀπὸ μ' ἐβροτεν. οὐ γὰρ ὑπόλλων
 Εἶα πάνθ' οὐκ ὕδον ἐνὶ πρῆσσι δαμῆναι.
 Αὐτὰρ ὅ γε κροίσμου σῆδος μέσον ἔτασε δουρί.
 Δούπησεν ὅ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Τόφρα δ' ἐπ' ἐπόρουσε δόλο· αἰχμῆς ἐϋ εἰδὼς
 Λαμπεπείδης, ὃν λάμπρος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
 Λαομεδὼν Πάρις, ἐϋ εἰδὼς δουρίδος ἀλκῆς,
 Ὅς τότε φυλείδω μέσον σάκος ἔτασε δουρί,
 Ἐγρύθεν ὄρμηθεῖς· πυκινὸς δ' οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 Τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε φυλεὺς
 Ἡγαρχὸς ἐξ' ἐφύρης ποταμοῦ δ' ὑπὸ σελλήεντος.
 Ξεῖνθ' γὰρ οἱ ἔδωκεν ἀνὰ ζ' ἀνδρῶν ἀφῆτης,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δ' ἡϊων ἀνδρῶν ἀλεωρίῳ,
 Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ὑπὸ χροῶς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 Τοῦ δ' ὅ μ' ἐγὼς κόρυθος χαλκήρεσσι ἰσχυροδασείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεῖ δ' ὕδοντι,
 Ῥῆξ δ' ἀφ' ἰσχυροδασείης ἀντὶ παῖς δ' ἐχμαῖς
 Κάτω πεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός·

Ἐως

Pudor Argivi, nunc Vitile Vel perire
Vel seruari, & auertere mala à nauibus.

An speratis, si naues occuparit galea decorus Hector
Pedibus peruenturos esse in suam patriam terrā singulos?

5 An non incitantem auditis exercitum omnem
Hectorem, qui iam naues incendere paratus est?

Non certè ad tripudium iubet Venire, sed pugnare:
Nobis autem nulla hoc sententia & consilium melius,
Quàm cominus miscere manusq; roburq;

10 Melius, aut perire Vno tempore (i. momento: al. semel) aut
Quàm diu consumi in graui pugna (Vivere:
Sic temerè apud naues à Viris deterioribus.

Sic fatus, accendit robur & animum Vniuscuiusq;

Tunc Hector quidem sustulit Schedium Perimedei filium Variè cades.

15 Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamantem
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:

Polydamas autem Otum Cyllenium interemit

Phylida socium magnanimorum ducem Epeiorum:

Hic. a. Meges inuasit intuitus, hic. a. in obliquū incuruatus

20 Polydamas: & ab hoc quidem errauit (non. n. Apollo (est

Sunt Panthi filium inter primos-pugnatores sterni:

Sed hic Cræsi pectus medium vulneravit hasta.

Insonuit. a. lapsus. hic. a. ab humeris arma detrahebat.

Interea autem in hunc irruit Dolops hasta bene peritus

25 Lampetides, quem Lampus genuit optimus Virorum

Laomedontiades, benè gnarum strenuæ fortitudinis:

Qui tunc Phylidæ medium scutum percussit hasta

Cominus impetu facto: densus autem ei profuit thorax,

Quem portabat concauitatib. aptatū, quem quondam Phy-

30 Duxit ex Ephyro fluuiò à Selleente, (leues

Hospes enim ei dedit rex Virorum Euphetes.

In bellum ferre, hostilium Virorum munimen.

Qui ei & tunc filij à corpore defendit mortem,

Huius autem Meges galeæ aratæ equisetæ

35 Conum summum percussit hasta acuta: (mi

Rupit. a. ex equinis setis-factam cristam ab eo. torus. a. hu-

Decidit in pulueres, recenter puniceo-colore splendidus.

ll ij

Εως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἐπὶ δ' ἤλπετο νίκην,
 Τόφρα δέ οἱ μένελα Θ' ἀρήϊος ἦλθεν ἀριώτρως.
 Στῆ δ' ἄρ' ἄρ' αὖ σὺ δουεὶ λατῶν, βάλε δ' ὦμον ὅππῃθεν.

Αἶχμήν τ' ἔρνοιο διέσσυτο μεμάωσι,
 Πρὸσσω ἱεμένη. ὃ δ' ἄρα περὶ λυγρῆς ἐλιάδῃ.

Τὼ μὲν ἐισάδῃ χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων

28. κέλους

Συλήσειν· ἐκτὼρ τ' ἡσυχνήτοισι κέλαι
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' ἱκεταονίδῃ ἐνένισσεν,

Ιφιδιμον μελάνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν περὶ κώτῃ δῆϊων ἄπο νόσφιν ἐόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισαι,
 Ἀψ' εἰς ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε τ' ἐπὶ τρώεσσι.

Ναῖε τ' παρ' ὑπὸ τριάμῳ· ὃ δέ μιν πέν ἴσῃ τέκεσσι

Τόν ῥ' ἐκτὼρ ἐνένισσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Οὐτὼ δ' ἡ μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ

Εντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνέψιοις ἡταμένοιο;

Οὐχ ὁράας οἷον δόλοπαις περὶ τεύχε' ἐποιοῖς;

Ἀλλ' ἔπευ. ἔρ' ἔτ' ἐστὶν ἄπο σάδον ἀργείοισι

Μάριναδαι, πρὶν γ' ἢ ἐκ τακτάμεν, ἢ ἐκ τατ' ἀκρης

Ἰλιον ἀπὸ πεινυῶν ἐλέειν, κατὰ δ' αὖτε πολίτας.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ' ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσότητι φῶς.

Ἀργείοις δ' ὥτρυνε μέγας τελαμώνι Θ' αἰας.

Ὡς φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,

Ἀλλήλοισι τ' αἰδεῖσθε καὶ κρατερὰς ὑσμίναις.

Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται,

Φαλγόντων δ' οὐτ' ἀφ' κλέθ' ὄρνυται, οὐτέ τις ἀλκή.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.

Εν θυμῷ τ' βάλλοντο ἔπος φράξαντο τ' νῆας

Ερκαὶ χαλκείῳ· ὅππῃ δὲ ζεὺς τρώας ἐγείρειν.

Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βολυῶν ἀγαθὸς μενέλαος.

Ἀντίλοχ' ἔπεισέ το νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν,

Οὐτε ποσὶν δάσων, οὐτ' ἀλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι,

Εἴπν' ἀπὸ τρώων ἐξάλαμεν Θ' ἀνδρα βάλησθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόδυνεν

Ἐκ δ' ἔδοξε περὶ μάχων, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ,

Ἀμφὶ ἐπαπλῆας· ὑπὸ τ' ἐπὶ τρώας κεκέρδοντο

Ἀνδρὸς ἀκοντίσωντος· ὃ δ' ἔχ' ἄλιον βέλθ' ἤκεν,

Ἀλλ'

Dum hic in hunc pugnabat perstans, adhucq³ sperabat & i.
Interim ei Menelaus bellicosus venit adiutor: (etoriam.
Stetitq³ à latere cum hasta latens: percussit. a. humerum re
Cuspis autem pectus peruasit alacris. (trò

5 Ultra tendens: hic autem pronus prolapsus est.

Hi quidem iuerunt aerea arma ab humeris

Predaturi. Hector autem cognatos adhortatus est

Omnes Valde: primum autem Hicetaonidem increpauit

Fortem Menalippum. is. a. interea quidem curuipedes boues

10 Pascebat in Percota dum inimici remote abessent:

Sed postq³ Danaorum naues Venerunt - qua & string³ agitan.

Iterum ad Iliū venit: excellebatq³ inter Troianos: (tur,

Habitabat. a. apud Pr. hic. a. ipsum honorabat equè ac filios

Hunc Hector obiurgauit, Verbumq³ dixit, & compellauit:

15 Itane iam Menalippe negligemus? neq³ tibi

Mouetur dilectum cor ob consobrinum occisum?

Non vides qualiter Dolopis circum arma currant?

Sed sequere: non enim amplius licet eminus cum Argiuis

Pugnare, priusquam vel occidamus eos, vel funditis

20 Ilium excelsum capiāt possideātq³ (al. interficiantur) ciues

Sic fatus, hic. q. praeibat: isq³ simul sequebatur deo par & i.

Argiuos. a. hortabatur magnus Telamonius Ajax:

O amici Viri estote & pudorem ponite in animo,

Inuicemq³ reueremini in fortibus pugnis;

25 Verecundantium. a. Virorū plures salui, quā occisi sunt:

Fugientium. a. neq³ gloria paratur, neq³ illa fortitudo.

Sic dixit: hi autem & ipsi auxiliari prompti erant:

In animo. a. posuerunt Verbum. Vallauerunt Verò naues

Vallo aereo: contra autem Iupiter Troianos excitabat.

30 Antilochum. a. instigabat in bello strenuus Menelaus:

Antiloche, nullus te iunior alius Achiuorum,

Neq³ pedib. Velocior, neq³ robustus sicut tu ad pugnandum.

Vtinam aliquem alicubi Troian. exiliens Virum Vulneres.

Sic fatus, hic. q. rursus discessit: illum. a. concitabat.

35 Extra Verò salijt propugnatores, et iaculatus est hasta splē-

Circum se respectans, Troiani Verò secesserunt (dida,

Viro iaculante: hic. a. non Vanum telum emisit,

ll ij

Hector Mena-
lippū adhor-
tatur.

Ajax suos ad-
hortatur.

Menelaus An-
tilochum hor-
tatur.

Αλλ' ἵκετ' αἶον Θ' ὕδ' ὑπὲρ θυμὸν μελαίνωπον,
 Νιόσμενον πόλεμόνδε βάλε σῆδος παρὰ μαζόν.
 Δούπησεν ὃ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅς τ' ὅπ'ι νεβρῶ
 Βλημένῳ αἶξῃ, τόν τ' ἐξ ἀνῆφι δορόντα
 Θηρητῆρ' ἐτύχισε βαλὼν, ὑπέλυσε ὃ γῆα.
 Ως ὅπ'ι τοῖ μελαίνωπε θόρ' ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τάχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν ἔκτορα δῖον,
 Ος ῥά οἱ ἀντί Θ' ἦλθε θέων ἀνὰ δῆϊοτήτα.
 Αντίλοχ' Θ' δ' οὐ μείνει, θός ῥ' ἐὼν πολεμιστῆς,
 Αλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηεὶ χακὸν ῥέξαντι βόεσσιν,
 Ος τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν,
 Φάγει τῶν ῥ' ὅμιλον ἀολλιδῆμεναι ἀνδρῶν.
 Ως τρέσε νεσοείδης· ὅπ'ι ὃ τρώες τε καὶ ἔκτωρ
 Ηχῇ θεασασίη βέλεα σονόεντα χέοντο.
 Στῆ ὃ μετασρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθν' ἑταίρων.
 Τρώες ὃ, λείοισιν ἐοικότες ὠμοφάγισι,
 Νηισὶν ἐπεστεύοντο· δῖος δ' ἐτέλειον ἐφετμῆς,
 Ος σφισιν αἰὲν ἔχειρε μέν Θ' μέγα, θέλγε ὃ θυμὸν
 Αργείων, καὶ κῦδος ἀπύκνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορ γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πειραμίδη, ἵνα νηισὶ κορωνίσιν θεσπιδάες πῦρ
 Εμβάλη ἀγκάματον· θέτιδος δ' ἐξάισιον ἀπὺ
 Πᾶσαν ὅπ'ι κρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 Νηὸς χαμομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐκ γὰρ δὴ τῷ ἔμελλε παλίσωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι τρώων, δαναοῖσι ὃ κῦδος ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ὅπ'ι γλαφυρῆσιν ἔχειρεν
 Ἐκτορ, πριαμίδην, μάλα ῥ' ἡμεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 Μάινετο δ' ὥς ὅτ' ἀφῆς ἐγχεσσευαλός, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μάλνεται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης.
 Αφλοισμὸς ὃ πᾶσι σῶμα γίνετο, τῷ δέ οἱ ὅσπερ
 Λαμπέδιον βλοσυρῆσιν ὑπὸ ὀφρύσι· ἀμφὶ ὃ πῆληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι πινάσσετο μῦρναμένοιο
 Ἐκτορ Θ'. αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος Θ' ἦεν ἀμυώτωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεοσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἔόντα
 Τίμα καὶ κῦδαίνε· μίνυθ' ἀδὶ Θ' γ' ἔμελλεν

Εἰσεῖδ'.

Antilochus
Mena'ippū
interficat.

Sed Hicetaonis filium animosum Menalippum
Proceden. ē ad-pugnam, percussit ad pectus apud papillam.
Insonuit autem lapsus, crepueruntq; arma super ipso.
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum

5 Vulneratum accurrit: quem ex lustris proficientem
Venator adeptus est percutiens: soluit autem membra:
Sic in te Menalippe insiliit Antilochus bellicosus
Arma spoliaturus, sed non latuit Hectorē diuinum,
Qui ei obuius venit currens per praelium.

10 Antilochus. a. non expectat, velox quamuis existens bella.
Sed is fugit, fera quæ malum patrauit similis: (tor,
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Nestorides: contra autem Troiani q; Hector

15 Clamore magno tela luctuosa fundebant.
Stetit autem conuersus postq; venit ad agmen sociorum:
Troiani autem leonibus similes crudiuoris,
In naues ruebant: Iouis autem perficiebant mandata:
Qui eis semp excitabat robur magnum, fallebatq; animū

20 Argiuorum, q; gloriam auferebat: illos autem instigabat.
Hectori. n. eius animus volebat gloriam præbere (ignem Hectorē Iu-
Priamide, ut nauibus curuas puppes-habentib. flagrantem piter incitat.
Inijceret indefessum: Thetidis. a. indecētem supplicationem
Omnem perficeret: hoc. n. expectabat consiliarius Iupiter,

25 Nauis ardentis splendorem oculis ut videret.
Ex enim iam illo erat repulsam a nauibus
Facturus Troianorum. Danaïs autem gloriam prabiturus.
Hæc cogitans, naues in concavas suscitauit

30 Furebat. a. veluti cum Mars hastam vibrans, vel puerilis
In montib. furit profunda in densitatibus syluæ:
Spuma. a. circum os fiebat, at ei oculi
Splendebant toruis sub supercilijs, circum. a. galea
Horrendum tempora motabatur pugnantis

35 Hectoris. ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Iupiter, qui ipsum plures inter viros solum existentem
Honorabat q; glorificabat, brevis vita enim erat

Εσπεδ'· ἦδη γὰρ οἱ ἐπ' ὤρνυε μόρσιμον ἦ μιν
 Παλλὰς Ἀθηνᾶϊη ὑπὸ πηλείδαο βίηφι·
 Καί ῥ' ἔδελεν ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
 Ἡδὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρεα καὶ τεύχε' αἶψα·
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς διώατο ῥῆξαι, μάλ' αὖτε μενεάινων.
 Ἰχρον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠὲ τε πέτρῃ
 Ἡλίβαπτε, μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγυς ἐοῦσα,
 Ἡ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαίφηρα κέλευθα,
 Κύματά τε * τροφόντα, τὰ τε περσεύεσθαι * αὐτῶ·
 Ως δαυαοὶ τρώας μένον ἔμπεδον, ἐδὲ φέροντο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμεν Θ' πνεῖ πάντοθεν ἐνδορ' ὄμιλον·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα δοῖ ἐν νηὶ πέσῃσι
 Λάβρον ὑπαί νεφέων, ἀνέμοιο τρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύβθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς αἰήτης
 Ἰσὶ φέμ' ἐβρέμεται· τρομέοισι δέ τε φρένα ναῦται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὸ ἐκ δυνάτοιο φέρονται·
 Ως ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βοισὶν ἐπελθὼν,
 Αἰρεῖ τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεθ'· μέγαλοιο νέμονται
 Μυεῖαι, ἐν δέ τε τῆσι νομεύς οὐ πω σάφα εἰδὼς
 Θηεὶ μαχέσασθαι ἑλίκος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν,
 Ἡ τοι ὁ μὲν πρῶτ' ἤσκησεν ὑσαπίησι βόεσσιν
 Αἶεν ὁμοσιχάει, ὃ δέ τε ἐν μέσῃσιν ὀρούσας
 Βουῶν ἔφει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε ἀχαιοὶ
 Θεασσάμενοι ἐφόβηθεν ὑφ' ἑκτοὶ καὶ διτ' πατρὶ
 Πάντες· ὃ δ' οἶον ἔπεφνε μηχαναῖον περὶ φήτω
 Κυτορῆθ' φίλον υἱὸν, ὃς δὲ ρυαῖθ' ἄνακτος
 Ἀγγελίης οἴχεσκε βίη ἦρα κληεῖη·
 Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρον Θ' υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετᾶς, ἡ μὲν πόδας, ἡ δὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρῶτοις μηχαναίων ἐτέτυκτο.
 Ος ῥα τότε ἑκτοὶ κύδος ὑπερτέρον ἐγγυάλιξε·
 Σπρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ὑπὸ ἀσπίδος ἀντιπάλτο,
 Τῶν αὐτὸς φορέεσκε, ποδύμεκός ἐρκος ἀκόντων,
 Τῇ δ' ὅγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπὸ πῆλ'· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος,
 Ἐκτορ δ' ὁξὺ νόησε, θένων δέ οἱ ἄγχι παφέςη,

ΣΤΗΘΕΙ

πε. τρεφόντα,

πε. αὐτῇ.

πε. καὶ ἀκτῇ.

πε. Χειρὶ μαχ.

- Futurus: iam enim parabat ei fatalem diem
 Pallas Minerva sub Pelida Violentia.
 Et Solebat perrumpere ordines Virorum, tentans
 Quam iam plurimam turbam Videbat & arma optima:
 5 Sed neq³ sic poterat perrumpere, Valde licet cupiens.
 Prohibebat enim turris instar coniuncti Veluti petra
 Alta, magna, canum mare propè existens,
 Quae sustinet stridorum Ventorum celeres meatus,
 Vndas ingentes, quae eructant in ipsam:
 10 Sic Danai Troianos sustinebant firmiter, neq³ fugiebant.
 Sed hic splendens igne, Vndiq³ insiliebat turba.
 Incidit .a. Veluti cum Vnda Velocem in nauem ingruerit
 Vehemens e nubibus, Venti-aucta: hac autem tota
 Spuma operta est: Venti autem grauis flatu
 15 In Velo fremit: trepidant autem animo nauta
 Timentes: paululum enim à morte distant:
 Sic diuidebatur animus in pectoribus Achiorum.
 Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superueniens,
 Quae in prato paludis magna pascuntur
 20 Infinita, inter autem has pastor nondum rectè sciens
 Cum fera pugnare nigrae bouis pro cade,
 Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus
 Vsq^{ue} simul graditur: ille autem in medias insiliens
 Bouem deuorat: haec Verò omnes suffugerunt, sic tunc Achui
 25 Diuinitus in-fugam coniecti-sunt ab Hectore et Ioue patre
 Omnes: hi autem solum occidit Mycenaum Periphetem
 Cyprei dilectum filium, qui Eurysthei regis
 Nuncius ibat robori Herculeo (i. Herculi forti)
 Hoc genitus erat ex patre multo deteriore filius melior
 30 Omnigenis Virtutibus, & pedibus, & pugnando,
 Et prudentia in primis Mycenaorum fuit praestantior.
 Qui tunc Hectori gloriam superiorem praebuit.
 Conuersus enim retrò, in scuti extremam-oram offendit
 Quod ipse gestabat, talare septum iaculorum:
 3 Et hic impeditus cecidit supinus: circum autem galea
 Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
 Hektor .a. protinus cognouit: currens .a. ei propè astitit.

Hektor Peri-
 phetem inter
 ficit.

28. Στήθεσι Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυς ἐταίρων
 Κτεῖν'. οἱ δ' οὐ ἐδύσαντο καὶ ἀχρύμενοι παρ' ἐταίρου,
 28. μάλιστα δέ- Χραιομείν' αὐτοὶ γὰρ * μάλ' ἐδείδιον ἔκτορα δῖον.
 28. διότι Εἰσωποὶ δ' ἐγγύοντο νεῶν, παρὶ δ' ἔρχετον ἄκραι
 Νῆες ὅσαι παρῶνται εἰρύατο. τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Αργεῖοι δ' νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνὰ ἴκην
 Τῶν προτέρων, αὐτὰς δ' παρὰ κλισίῃσιν ἐμειναν
 28. οὐδ' ἐκέλευ- Αἰθροί, * ἔδ' ἐκέλευθεν ἀνὰ στρατὸν. ἴχε γὰρ αἰδώς
 28. οὐδ' ἐκέλευθεν Καὶ δέ θ'. ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκληον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστ' ἀνελύκει, οὐρ δ' ἀχαιῶν,
 28. τεκέων Δίωκε δ' ὑπὲρ * τοκέων γουνοῦμενος ἄνδρα ἔκασον.
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλων ἀνδρώπων· ὅππῃ δ' μνήσασθε ἔκαστος
 Παίδων, ἡδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιν, ἡδ' ἐτοκήων,
 15 Ἡ μὲν ὅτε ζώοισι καὶ ὅτε καὶ τεθνήκεσι.
 Τῶν ὅτε ἐνθάδ' ἐγὼ γουναίσομαι ἐπαρσόντων,
 Εὐόμενοι κρατερῶς, μηδὲ τροπιάσθε φόβονδε.
 Ως εἰπὼν, ὅτρουσε μὲν θ' καὶ θυμὸν ἔκαστον.
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφε' ἀχλύος ὥσπερ αἰθιμή
 20 Θεσπέσιον· μάλιστα σφι φόως ἦεν ἀμφοτέρωθεν,
 Ἡ μὲν παρὰ νηῶν καὶ ὁμοῖον πολέμοιο.
 Ἐκτορα δ' ἐφράσαντο βολὴν ἀγαθὴν καὶ ἐταίροις,
 Ἡ μὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφίσταντο, οὐδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι παρὰ νηῶν μάχην ἐμάχοντο ποῆσιν.
 25 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αἶψα μεγαλήτορι λυδανέει θυμῷ
 Εὐόμεν' ἐνθάδ' ὅτε ἄλλοι ἐφίσταντο ἦες ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχετο μακρὰ βιβλάδων.
 Νώμα δ' ἔξυσεν μέγα νόσφι μάχην ἐν παλάμῃσι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δυνάμει κοσίπῃ γυ,
 30 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱπποῖσι κεκλητίζεν εὖ εἰδώς,
 28. σωμαίρεται) 28. δίνεται) Οὐδ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας * σωμαίρεται ἵππους,
 Σώας ἐκ πεδίοιο μέγα παρὰ ἄστυ * διώκει
 Λαοφόρον καὶ ὁδὸν, πολέες ἐθνήσαντο
 Ἀνέρες ἡδ' ἡμιῶντες· ὁ δ' ἐμπέδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 35 Θρώσκων, ἄλλοι δ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεσθαι, οἱ δ' πέτονται.
 Ως αἶας ὅππῃ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 Φοίτω μακρὰ βιβλάς, φωνὴ δέ οἱ αἰδέσθ' ἴχενεν.

Αἰεὶ

Pectori Verò hastam infixit, charosq; ipsum propè socios
Interfecit: illi. a. non poterant, & tristes licet ob socium,
Opem ferre, ipsi. n. valde timebant Hect. diuinum:
In conspectu. a. Venerat nauum: circū. a. prohibebat extrema
5 Naues, quotquot prima subductæ erant: hi. a. infundebatur
Argui. a. à nauibus quidem cesserunt, etiam si
Prioribus: illic autem apud tentoria manserunt
Congregati, nec dissipabantur per castra. detinebat. n. pudor
Et metus, continuè enim stimulabant se inuicem.

10 Nestor autem maxime Gerenius, custos Achiuorum,
Precatus est per parentes obtestans vnum quenq;

Nestor Græ-
cosorat vt ho-
sti resistant.

O amici, Viri estote & pudorem ponite in animo
Aliorum hominum: insuper memineritis quisq;
Filiorum & vxorum, & possessionis, & parentum,

15 Tum cui viuunt, tum cui mortui sunt.

Per hos hic ego obtestor non presentes
Vt stetis fortiter, neq; vertamini in-sugam.

Sic fatus, accendit robur & animum cuiusque.

His autem ab oculis nebulam caliginis remouit Minerva

20 Diuinitis-delapsam: valde. a. ipsis lux facta est & stringq;
Tàm-ex parte nauum quam æquè-omnibus-molesti belli.
Hectorem autem viderunt in bello strenuum & socios,
Tum quotquot retrò absistebant, neq; pugnabant:
Tum quotquot apud naues pugnam pugnabant veloces.

25 Neq; amplius Aiaci magnanimo placuit animo
Stare, vbi alij consistebant filij Achiuorum:

Sed hic nauum foros obibat latè incedens:

Ajax naues
defendit.

Mouebat autem contum magnum naualem in manibus
Copaetum ligneis-clauis. (al. laminis ferreis.) 22. cubitorū.

30 Vt. a. quum Vir equis desultorijs-Vti benè sciens,

Qui postquam ex multis quatuor congregauit equos,

Impellens ex campo magnam ad ciuitatem agit et

Publicam per viam, multiq; eum admirando spectarunt

Viri & mulieres: hic autem firmiter secure semper

35 Saluens, aliquando in alium alternat: illi autem volant:

Sic Ajax per multa velocim tabulata nauum

Obibat latè incedens, Vix. a. eius ad æthera perueniebat.

Semper

28. παραβο-
σκομδράων

28. ὤρσεν.

Αἰεὶ δ' ὅ σμερδ' ὄν βοόων δαναοῖσι κέλευε
 Νηισί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδέ μενέκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ τρώων ὁμάδ' ὡ πύλα θωρηκτάων,
 Ἀλλ' ὥς τ' ὄρνιθων πετελυῶν αἰετὶς αἰθῶν
 Εὐνὸς ἐφορμάται ποταμὸν * πάρα βοσκομενέων
 Χλωῶν, ἢ γερῶν, ἢ κύκνων δουλιχδεύων.
 Ως ἔκτωρ ἵδυσεν ἄνδρα κυανοπρώροιο
 Ἀντίθεο αἰξας τὸν δ' ἔζυς * ὥσεν ὅπιδε
 Χειρὶ μάλα μεγάλη, ὥ τρωες δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς δ' ὀριμεῖα μάχη παρὰ νηισὶν ἐτύχθη.
 Φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 Ἀντεδ' ἐν πολέμῳ. ὥς ἐκτυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δ' ὠρναμένοι σιν ὁ δ' ὠνόθεο ἦτοι ἀχαιοὶ
 Οὐκ ἔφασαν φάξεσθαι ἔσθ' ἐκ κηκοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι.
 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐκείνου
 Νῆας ἐνὶ πρὴσειν, κτενέειν δ' ἥρωας ἀχαιούς.
 Οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφάσαν ἀλλήλοισιν
 Ἐκτωρ δ' ὠρύμνης νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο,
 Καλῆς, ὠκυέλου, ἢ πρῶτεσίλαον ἐνείκεν
 Ἐς προΐλω, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 Τοῦ τῶρ δὴ πρὸ νηὸς ἀχαιοὶ τε τρώες τε
 Δήσιον ἀλλήλοισι αὐτοχέδον· οὐδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων ἀϊχμὲς ἀμφὶς μένον ἐδέετ' ἀκόντων,
 Ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Οἷον δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο.
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα, καπνέοντα,
 Ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαϊμάδεις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 Ἀνδρῶν ὠρναμένων· ῥέε δὲ αἷματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρὸ νηὸς ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει,
 Αφλασον μὲν χερσὶν ἔχων· τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἷτε τε πῦρ, ἅμα δ' αὖτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτῷ.
 Νῦν * ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἀξίον ἦ μῦρ' ἔδωκε
 Νῆας ἐλεῖν, αἰ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 Ἡμῖν πύματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 Οἳ μ' ἐδέλοντα μάχεσθαι ὅπῃ πρὸ νηὸς νέεσιν,
 Αὐτόν τ' ἰχναάσκον, ἐρητύοντό τε λαόν.

28. ὤρσεν.

Ἀλλ'

Ad naues pug-
natur acerri-
mè.

Hector pup-
pim prehen-
dit.

Sed

Semper autem terribiliter clamans Græcos hortabatur
Naues & tentoria tutari. Neq; quidem Hector
Manebat in Troianorum turba bene armatorum,
Sed sicut animum Volatilium aquila fulua
5 Multitudinem inuadit fluvium iuxta pascentum
Anserum, Vel gruum, Vel cygnorum longa-colla-habentium:
Sic Hector tendebat-ad nauem nigram proram-habentem
Obutus festinans:hunc autem Iupiter impulit à tergo
Manu Valde magna:concitabat autem populum cum ipso.
10 Iterum autem acris pugna apud naues facta est.
Dixisses indefessos & indomitos inter-se
Occurrere bello:adeo alacriter pugnabant.
His autem pugnantib.hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant se euasuros è clade, sed perituros:
15 Troianis autem sperabat animus in pectoribus cuiusque
Naues incensuros esse se, occisurosq; heroas Achiuos.
Hi quidem hac cogitantes instabant sibi-inuicem.
Hector autem puppim nauis apprehendit pontigrade.
Pulchra, Velocis, quæ Protesilaum adduxerat
20 Ad Troiam, neq; rursum abduxit in patriam terram:
Huius iam pro naue Achiviq; Troianiq;
Occidebant alij-alios cominus, neq; sanè Striq;
Arcuum impetus eminus excipiebant, neq; iaculorum:
Sed hi cominus stantes, Unum animum habentes,
25 Acutis iam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis & hastis & string; acutis.
Multi Verò gladij pulchri, nigris-manubrij, capulati,
Alj quidem è manu in-terrâ cadebāt: alj Vero ab humeris
Virorum pugnantium. fluebat. a. sanguine terra nigra.
30 Hector. a. puppim postquamprehendit, non dimittebat,
Summam-oram cum manib. tenens: Troianis autē iussit:
Ferte ignem, simul & ipsi conferti tollite clamorem:
Nunc nobis omnibus Iupiter æquiualentem diem dedit
Ad naues capiendas, quæ huc dñs inuitis profecta
35 Nobis calamitates multas intulerunt, ignaui à seniorum
Qui me Volentem pugnare ad puppes nauium
Ipsumq; detinebant, coercebantq; exercitum:

Αλλ' αἰ δὴ ῥα τότε ἔβλαπτε φρένας Ὀδυσσεὺς Ζεὺς
 Ἡμετέρας· νῦν αὖτὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνῶγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' ἀφρείοισιν ὄρουσαν·
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἐμίμνε, (βιάζετο γὰρ βελέεσθιν)
 Αλλ' ἀνελάζετο τυτθὸν οἰόμενον θανάεδον,
 Ορβύωνα δ' ἐπὶ ἀπόδυν, λίπε δ' ἱκρία νηὶς εἵσης·
 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' εἰσήκει δεδοικμένον· ἔλχει δ' αἰεὶ
 Τρώας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀνάματον πῦρ·
 Αἰεὶ ὅσμερδ' ὄν βοόων, θαναοῖσι κέλευεν.

Ὡ φίλοι ἦρωες θαναοὶ θεράποντες ἄηθ',
 Ἀνέρες ἐστέ φίλοι, μνήσαδε ὅσον εἶδος ἀλκῆς.
 Ἡέ πινας φαρμέν' ἐν ἀοοσητῆρας ὀπίσσω;
 Ἡέ πτεῖχ' ἄρειον ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μέν τις σχεδὸν ὅτι πόλιν πύργους ἀρὰρῆα;
 Ἡκ' ἀπαμυνάμεθ', ἑτερὰ λῆα δῆμον ἔχοντες·
 Αλλ' ἐν γὰρ τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὼς ἡμεῖς πατρίδος αἰῆς.
 Τῶ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχρὴ πολέμοιο.

Ἡ καὶ μαμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.

Ὡς τις ὅτ' τρώων* κοίλῃς ὅτ' νηυσὶ φέροισι,
 Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάειν ἔκτορ' ὀτρυνάμενος,
 Τὸν δ' Αἴας οὐ τι σκεδεδεγμένον ὀξεί* δουεῖ.
 Δῶδε καὶ δὲ παρὰ φοῖβε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Π.

Ραψώδιας ὑπὸ δεσφίς.

ΠΑΤΡΟΚΛΩ δειθέντι ὀχιλλεύς τινι ἑαυτοῦ πανο-
 πλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς μυρμιδῶνας ἐξά-
 γειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δ', ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὰς τρώας.
 Πάτροκλ' ὅς σαρπηδόνα τὸν διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήγορον ἱπ-
 πον δ' ὀχιλλεύς ἀνελόντα πῆδαισιν ἔπειπε ὅς Πάτροκλον ἐκίωρε
 ἀναιρεῖ πλεονέχοντα πλεονέχοντα ἐὺφρόνεια, δόλοισιν ἄφελ-
 ομένον τινι πανοπλίαν αὐτοῦ.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ο. ΡΑ.

ψωδία.

Πί, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον ἔκτορ' αἰχμή.

ΩΣ

*Sed situm ladebat mentes late prospiciens Iupiter
Nostras, nunc ipse impellit & instigat.*

*Sic dixit: hi. a. alacrius in Græcos impetum fecerunt:
Ajax autem non amplius sustinuit (Urgebatur enim telis)
Sed retrocessit paululum, putans se moriturum esse,
Scabellum ad septempedale: liquit. a. foros navis equalis
Ibi sanè hic stetit observans, hasta autem semper
Troianos arcebat à navib. quicunq. ferret indefessus ignem.
Semper autem horrendum clamans Danaos hortabatur:*

10 *O amici heroes Danae, ministri Martis,
Viri estote, dilecti: recedite a me, amine autem strenue Virtutis.
An aliquos putamus esse adiutores à tergo?
Aut aliquem murum fortiozem, qui viris mortem avertat?
Non quidem aliqua propè est ciuitas turribus munita,
15 Qua propulsemus hostes, fauentem populum habentes.
Sedenim in Troianorum campo benè armatorum
Mari circumdati longè sedemus à patria terra:
Quare in manibus salus, non mansuetudine belli.
Dixit & furens insectabatur hasta acuta.*

20 *Quicunque. a. Troianorum concavas ad naues ferretur
Cum igne & venti in gratiam Hectoris concitantis,
Hunc Ajax vulnerabat excipiens acuta lancea:
Duodecim autem ante naues cominus vulneravit.*

Ajax suos co-
hortatus mul-
tos hostes in-
terficit.

25 *ILIADIS HOMERI, AVT XVI. COM-
positionis argumentum.*

30 *PATROCLO deprecanti Achilles suam ipsius armatu-
ram concedit accipere, & Myrmidonas educere ad
bellum. Hi verò egressi verterunt in fugam Troianos. Pa-
troclus autem Sarpedonem Iouis filium occidit: qui ex-
tremum in curru equum Achillis interfecerat Pedasum.
Postea aut Patroclum Hector interemit vulneratū prius
ab Euphorbo, cum Apollo abstulisset armaturam ipsius.*

35 *ILIADIS HOMERI XVI. COM-
positio.*

Π. Patroclum interfecit strenuum Hectoris lancea.

SIC

Σ οἱ μὲν περὶ νῆϊ Θ' εὐσέλμοιοι μά-
χοντο·

Πάτροκλ' Θ' δ' ἀχιλλῆϊ παρίστατο ποιμένι
λαῶν,

Δάκρυα θερμαῖα χέων, ὥς τε κρῖν' ἢ μελάνυ-
δρ' Θ',

Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θνοφερὸν χέει ὕδωρ.

Τὸν δ' ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρευς δῖ' Θ' ἀχιλλεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

τί πῃς δεδάκρυσαι πατρόκλεις, ὅτε κούρη

Νηπίη; ἦ δ' ἄμα μητρὶ θεῶν ἀνέπαυται ἀνῶγει,

εἴα μοι ἀπομένῃς, καί τ' ἐσσυμένῃ κατερύκει,

δάκρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὅφρ' ἀνέληται.

τῇ ἱκελ' Θ' πάτροκλος τέρεν χτ' δάκρυον εἴβεις.

Ἡέ π' μυρμιδόνεσσι πιφούσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;

Ἡέ πν' ἀγγελίῃ φθίης ἐξέχλυες οἶ' Θ';

ζῶειν μὰν ἐπ' φασὶ μενοίτιον ἄκτορ' Θ' ἔδον,

ζῶει δ' αἰακίδης πηλεὺς μτ' μυρμιδόνεσσι,

τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.

Ἡέ σύ γ' ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται

νηισὶν ὅπῃ γλαφυρῇσιν, ὑπὸ βασιῆς ἐνεκα σφῆς;

Εξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὸν ὅ βαρυσθενάχων προσηύδα πατρόκλεις ἱππεύς,

ὦ ἀχιλλεὺς πηλέ' Θ' ἔξ, μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν,

μὴ νεμέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν ἀχαιῆς.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι παρ' Θ' ἦσαν ἄριστοι,

ἐν νηισὶν κέαται βεβλημένοι ἐτάμενοί τε.

βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κρατερὸς διομήδης·

οὗτασθαι δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἦ δ' ἀγαμέμνων·

βέβληται ὅ καὶ δῖ' ὀδύπυλ' Θ' χτ' ἄλλοι μὲν οἷς ᾤ.

τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,

ἐλκε' ἀκείαμενοι· σὺ δ' ἀμήχαν' Θ' ἐπὶ δ' ἀχιλλεὺς.

μὴ ἐμὲ γούῳ ἔπὸς γέλασθαι χόλ' Θ', ὃν σὺ φυλάσσεις,

αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλ' Θ' ὀνήσεται ὀψιζονός τῳ;

αἴ κε μὴ ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;

νηλεές· ἐκ ἄρα σοί γε πατὴρ λῶ ἱππότετα πηλεὺς,

οὐδὲ θεῖς μήτηρ γλαυκῇ* δέ σε τί κτε θάλασσα,

πέτραι

περὶ δέ σ' ἐπ-
κτι

IC hi quidem pronavi benè. transstrata pug-
nabant:

Patroclus autē Achilli astitit pastori popu-
lorum.

Lacrymas calidas fundens tanquam fons
nigram aquam habens,

Quæ ab alia petra atram fundit aquam.

Hunc a. conspiciatus miseratus est celer diuinus Achilles,

Et ipsum edita voce verbis velocibus allocutus est:

Cur autem lacrymatus es, Patrocle tanquam puella
Paruula? quæ cum matre currens eleuari efflagitat,

Vesti adherens, & properantem detinet,

Lacrymabunda autem ipsam aspicit dum suscipiatur:

Huc similis Patrocle humidam lacrymam profundis.

An aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?

Aut aliquod nuncium ex Phthia audiisti solus?

Vivere quidem adhuc aiunt Menæcium Actoris filium,

Vivit & Aeacides Peleus inter Myrmidonas,

Quibus valde ambobus tristaremur mortuis:

An tu Argiuorum causa luges, quia pereunt

Naves apud concauas iniustitia gratia suæ?

Eloquere, ne cela mente, ut sciamus ambo.

Hunc a. grauitè suspirans allocutus es Patrocle equest

O Achilles Pelei fili, multo fortissimè Achiuorum,

Ne indignèris, talis enim dolor inuasit Achiuos,

Hi etenim iam omnes quicunq; antè erant fortissimi,

In navibus iacent percussi eminus, vulneratiq; cominus

Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes,

Vulneratus est a. Vlysses hasta-inclytus & Agamemnon,

Percussus est etiam Eurypylus in fœmore sagitta:

Hos q. medici multa-pharmaca scientes curant,

Vulnera sanantes: tu a. implacabilis es Achilles:

Non me igitur talis capiat ira, quam tu seruas,

Inutili virtute p̄dite: quis à te alius iuuabitur serò-natis

Si non ab Argiuis indignum exitium auertas? (quidem

O immitis: non & tibi pater erat eques Peleus.

Nec Theris mater: caruleū (al. horribile) a. te peperit mare,

m m

Achilles plo-
rantem Patro-
clum interro-
gat.

Patroclus A-
chillem orat
ut se saltē in
Prelum mit-
tat.

χε. Αίχμη
σοι

Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅπιοι νόθ' ἐστὶν ἀπηνής.
Εἰ δὲ πνα φρεσὶ σῆσι θεοπεπίλω ἀλεείνεις,
Καὶ πνά τοι παρ' ἑλῶδ' ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμέ περ πρὸς ὧχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὁπλῶν
Μυρμιδόνων, ἧν πού τι φόως δαναοῖσι γήωμαι.
Δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ σοι ἰσκοντες ὑπόχωνται πολέμοιο
Τρώες, ἀναπνέσωσι δ' ὑψήϊοι ἦες ἀχαιῶν
Τειρόμενοι ὀλίγη δέ τ' ἀνὰ πνέουσι πολέμοιο.
Ρεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας εἴντη
Ωσαιμιν ποτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο λισσόμεν' ὅ· μέγα νήπι' ὅ· ἦ γ' ἐμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατ' ἐν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέδαι.
Τὸν ὅ μ' ἐγ' ὀχθήσας περσέφει πῆδ' αὐκὺς ἀχλαυς.

Ὡ μοι διοχρῆς πατρόχλεις, οἷ' εἶπες·
Οὔτε θεοπεπίης ἐμπύζομαι ἧν πνα οἶδαι,
Οὔτέ τι μοι παρ' ἑλῶδ' ἐπέφραδε πότνια μήτηρ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῳ καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὅσπότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐδέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἄψ' ἀφελέδαι, ὅ, τε κράτει περβεβήκει.
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάδον ἄλκα θυμῷ.
Κέρῳ, ἧν ἄρα μοι γέρας ἐξελον ἦες ἀχαιῶν,
Δεῖ δ' ἐμῷ κτεάπασα, πόλιν δ' αἰεὶ χεῖρα πέρας.
Τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὥσεί πιν' ἀπὸ μνητον μετανάσιν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν περ τετύχθαι ἔασομεν, ἐδ' ἄρα περ ἧν
Ἀσπερχές κεχολῶδαι ἐνὶ φρεσίν. ἦτοι ἐφίλω γε
Οὐ περὶν μίλιθ μὸν κατὰ παυσίμεν, ἀλλ' ὅποταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε πόλεμος τε.

Τῶν δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦδι,
Ἀρχεὶ μὲν μυρμιδόνεσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον τρώων νέφ' ὅ· ἀμφιβέβηκε
Νηισὶν ὅπ' κρατέως. οἱ ὅ· ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεχλίσσεται, χάρις ὀλίγη ἐπὶ μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι τρώων ὅ· πόλις ὅπ' πᾶσα βέβηκε,

Θάρσσω ὅ· ἐ γ' ἐμῆς κόρυδος λάσσοισι μέτωπον
Εγγύθι λαμπομένης. τάχα κεν φάροντες, ἐναύλοισι

Πλήθειαν

Petraq; alta, quia tibi mens est saua.
 Si vero aliquod mentibus tuis Vaticinium vitas,
 Et aliquod tibi a Ioue retulit Veneranda mater,
 At me saltem mitte citò: simulq; reliquum exercitum praebe
 5 Myrmidonum, si fortè aliquod lumen Danais fiam.
 Da autem mihi humeris tua arma armata.
 Si me tibi assimilantes abstineant à bello
 Troiani, respirent autem bellicosi filij Achinorum
 Afflicti: exigua autem respiratio belli fiat.
 10 Facile autem recentes nos, defessos viros praelio
 Repellemus ad Urbem à nauibus & tentorijs.
 Sic dixit supplicans Valde demens: certò enim erat
 Sibi ipsi mortemq; malam & fatum rogaturus.
 Hunc .a. Valde ingemēs allocutus est pedibus celer Achilles:
 15 Hei mihi nobilis Patrocle, quid dixisti?
 Neque oraculum curo quod sciam,
 Neq; quid mihi à Ioue retulit Veneranda mater,
 Sed hic grauis dolor cor & animum occupat,
 Quando iam equalem vir vult priuare portione,
 20 Et praeuium rursus auferre, qui potentia antecellit:
 Grauis dolor hic mihi est, quonia passus sum dolores animo.
 Puellam quam mihi praeuium elegerant filij Achinorum,
 Hastaq; mea acquisiueram, sorbe benè-murata euersa:
 Hanc rursus ex manibus rapuit rex Agamemnon
 25 Atrides: tanquam ab aliquo magistratuū-experte inclino
 Sed hac quidem ante-acta-esse sinamus, neq; enim liceret
 Perpetuo iratum esse in mentibus. Verum enim uerò dixi
 Non prius iram depositurum, nisi cum iam
 Ad naues meas peruenisset clamorq; bellumq;
 30 Tu autem humeris quidem mea inclyta arma indue:
 Dux esto autem Myrmidonibus pugnacibus ad pugnandū
 Siquidem obscura Troianorum nubes circumiuit
 Naues fortiter: hi autem in littore maris
 Conclusi sunt, loci paruum adhuc portionem habentes
 35 Argui: Troianorum autem ciuitas contra tota venit
 Audax, non enim mea galea vident frontem
 Propè splendentis, mox fugientes fossas-campestres

Achilles Pa-
 troclū in prae-
 liū mittit eiq;
 praecepta dat

Πλήθειαν νεκρῶν, εἴ μοι κρείων ἀγαμέμνων
 Ἦπα εἰδείην· νυῦν δ' ἔσρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ τυδείδεω διομήδεσσι ἐν παλάμῃσι
 Μαίνεται ἐγχείη δαναῶν ἀπολοιγὸν ἀμύων·
 Οὐδέ πω ἀτρείδεω ὁπὺς ἐκλυον ἀνδρήσαντος
 Εὐφροῆς ἐκ κεφαλῆς, ἀλλ' ἐκτορσὶ ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος πειάγνυται· οἳ δ' ἀλαλητῶς
 Παῦν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες αἰχμοῦς·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, πάτροκλε, νεῶν ἀπολοιγὸν ἀμύων
 Εμπεσ' ὀπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένοιο
 Νῆας ἐνι τρηΐσῃσι, φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἔλωνται.
 Πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλῃ ἐν φρεσὶ θεῶν,
 Ὡς αἶψα μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος αἴοιο
 Πρὸς πάντων δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
 Ἀψ' ἀπονείωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσεις, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶν κῦδος ἀφέδαι ἐρίδουπος πόσις ἦρης,
 Μὴ σὺ γ' αἶψά θεν ἐμείοι λαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀπμότερον δέ με θήσεις.
 Μὴ δ' ἐπαγαλλόμεν' ἐπὶ πολέμῳ καὶ θηϊοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμεν' ἐπὶ ἱλίων ἡγεμονεύειν.
 Μή τις ἀπ' ἐλύμποιο θεῶν ἀειχμετάων
 Εμβήη μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάρηρος ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ* πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶ νηῆσιν
 Θεῆς, τοὺς δ' ἐᾶν πεδίον κατὰ θηριάσθαι.
 Αἱ γὰρ ζεὺς τε πάτερ καὶ ἑρμῆς καὶ ἀπόλλων,
 Μή τις οὐκ τρώων θάνατον φύρξει δοσοῖεσσι,
 Μή τις ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκ δῦμεν ὀλεθρον,
 Οφρ' οἳοι τρώϊς ἱερὰ κρήδεμνα λύσοιμεν.
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἐμινε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δάμνα μιν ζυγός τε νόος καὶ τρώες ἀγαυοί,
 Βάλλοντες· δεινὴν δ' ὥσπερ κροτάφοισι φαεινὴν
 Πήληξ βαλλομένη κρηνα χυλὴ ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Κἀπ φάλαρ' ἀποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὤμον ἔκαμνεν,
 Εμπεδὸν αἰὲν ἔχων σάκος αἰολον· ἐδὲ δυνάαντο
 Ἀμφ' αὐτῶν πελεμίζαι, ἐρεΐδοντες βελέεσσι·

22. παλιν τρω-
 πᾶσθαι,

Αἰεὶ

Impleuisset cadaueribus suis, si mihi rex Agamemnon
Lenis fuisset: nunc autem castra oppugnant.

Non enim Tydida Diomedis in manibus
Furit hasta. a Grecis mortem et arcere possit.

5 Neq³ dum Atrida vocem audiui clamantis
Inimico ex capite, sed Hectoris homicida vox
Troianos adhortantis circum circa fragitur illi. a. clamore
Totum campum obtinent, praelio vincentes Achiuos.

10 Sed & sic, Patrocle, a nauibus pestem propulsans,
Irrue strenue, ne tandem igne ardenti
Naues incendant: dulcem autem reditum auferant.
Pare. a. sicut tibi ego sermonis summam in mentib. posuero.
Ut mihi honorem magnum & gloriam referas

15 Apud omnes Danaos, ac illi perpulchram puellam
Iterum reddant, insuper splendida dona prebeant.
Ex nauibus tibi repuleris, reuertere: si autem rursus tibi
Det gloriam auferre valde-sonans maritus Iunonis,
Ne tu sine me appete pugnare

20 Cum Troianis bellicosus: ignominiosorem autem me facies
Neue exultans bello & pugna
Troianos occidens, ad illum ducas exercitum:

Ne quis ab Olympo deorum sempiternorum
Ingruat in te. Valde hos diligit longe-operans Apollo.
Sed retrò reuertaris postquam salutem in nauibus

25 Feceris: illos autem mitte per campum pugnare.
Utinam enim o Iupiterq³ pater, & Minerva, & Apollo,
Neq³ quis igitur Troian. mortem effugeret quotquot sunt,
Neq³ quis Argiuorum, nos vero vitemus mortem,
Ut soli Troia sacra mania diruamus.

30 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ajax autem non amplius manebat, premebatur. n. telis.

Ajax laborat.

Superabat eum Iouisq³ mens & Troiani illustres

Iacientes, magnum autem circa tempora splendida

Galea percussa sonum edebat: percutiebatur autem semper

35 Ad-phaleras bene-factas: hic. a. sinistro humero laborabat,

Firmiter &sq³ tenens scutum & artum, neq³ poterant

Circum ipsum, dimouere-loco, iacientes telis.

mm iij

Αἰεὶ δ' ἀργαλέον ἔχειτ' ἄστυματι. * καὶ δ' οἱ ἰδρῶς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, ὃ δέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι, πάντῃ ὃ κακὸν κακῶ ἐσήεικτο.

Ἐσπετε νυῦ μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅσπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν ἀχαιῶν;

Ἐκ τῶρ δ' αἴαντος δόρυ μείλινον ἀγχι παραστάς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κνυλὸν ὀπίθεν·

Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε. τὸ μὲν τελαμώνι Θ' αἶας
Πῆλ' αὖτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ

Αἰχμῇ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γινώ δ' αἶας κτ' θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε

Ἔργα θεῶν, ὅρα πάγχυ μάχης ὅπῃ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, τρώεσσι ὃ βέλετο νίκην.

Χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκράματον πῦρ
Νηὶ δοῆ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.

Ὡς τῷ μὲν πρὸς νηὶ πῦρ ἄμφεπεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Μηρὸ πλῆξά μιν Θ' πατροκλῆα προσέειπεν.

Ὅρσσο διοχρῆες πατρόκλεις ἱπποκέλδω θε,
Ἀδῶσα δὴ πρὸς νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἔρωλώ.

Νῆ δὴ κῆρ ἔλασσι, καὶ ἐκέτι φυκτὰ πέλωνται,
Δύσσο τεύχεα θάσπον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο. πατροκλῆ Θ' ὃ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
Κνημίδας μὲν πρῶτα φεῖ κνήμησιν ἔθηκε

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὅπισθευέοις ἀραρυίας·
Δάττερον αὖ, θώρηκα φεῖ σήθεσιν ἔδυε,

Ποικίλον, ἀσερόεντα, ποδῶκε Θ' αἰακίδαο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμωσιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέλιω εὐτυχτὸν ἔθηκε,

Ἰσπερεῖν, δεινὸν ὃ λόφος κατ' ὕπωρθεν ἔνδον.
Εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀθήρει.

Εγχεος δ' ἔχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμον Θ' αἰακίδαο,
Βειδύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν ἐδωάτ' ἄλλ' Θ' ἀχαιῶν

Πάλλειν, ἀλλά μιν οἱ Θ' ὀπίσσω πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίῳ, τῷ πατρὶ φίλῳ πόρε χεῖρων

Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσιν.
Ἰσπορ δ' αὐτομέδοντα θοῶς ζυγνύμεν ἄνωγε,

Τὸν

Semper autem molesto tenebatur anhelitu: deq; ei sudor
Vndiq; ex membris multus fluebat, neq; quā poterat
Respirare: passim autem malum malo firmabatur.

Dicite nunc mihi Musæ cælestes domos habitantes,

5 Quomodo iam primò ignis incidit nauibus Achiuorum?

Hector autem Atacis hastam fraxineam propè astans

Tercussit ense magno, cuspidis iuxta commissuram retrò:

Tentus. a. amputauit. hanc quidem Telamonius Ajax

Vibrabat frustra in manu mutilā hastam: procul. a. ab ipsa

Incenduntur
naues Achiuorum.

10 Cuspis area in terram sonuit lapsa:

Agnouit autem Ajax in animo inculpato, exhorruitq;

Opera deorum: quod omnino pugna consilia præcidebat

Iupiter altitonans: Troianisq; volebat victoriam.

Cessit autem è telis: hi autem iniecerunt irrequietū ignem

15 Naui Veloci: p. hanc. a. statim inextinguibilis diffusa est flam-

Sic quidem puppim ignis circumdedit: at Achilles (ma-

Coxas percutiens Patroclum allocutus est:

Concitare generose Patrocle, equo viā-faciens (i. eques)

Video iam apud naues ignis ardentis impetum.

20 Ne iam naues capiant, Ego nō amplius potestas aufugendi

Indue arma ocys. ego. a. exercitum congregabo. (sic

Sic dixit: Patroclus. a. armabatur splendido ere.

Ocreas quidem primū circum tibiās posuit

Pulchras, argenteis fibulis aptatas:

Patroclus ar-
matur.

25 Secundo rursus thoracem circum pectora induit

Discolorem, stellatum, Velocis Aeacidae:

Circum. a. humeros iecit ensē argenteis-clauis distinctū.

Aereum: at deinde scutum magnumq; Validumq;

Capite. a. generoso galeam benefactam posuit

30 Equinis-setis-cristatā ac horrendū crista desuper nutabat,

Accepit. a. robusta hastilia, quæ ei manibus quadrabant:

Hastam. a. non accepit solum egregij Aeacidae,

Gravē, magnā, solidā, quam quidem non potuit alius Grac.

Vibrare: sed ipsam solus sciebat concutere Achilles:

Achillis haste

35 Peliadem hastam, quam patri charo dedit Chiron

Pelij ex vertice, ut cades esset heroibus:

Equos autem Autemedontem confestim iungere iussit.

38. παρὰ ῥόον
ὃν ἤριδ' ἀνοῖο.

Τὸν μετ' ἀχιλλῆα ῥήξιν' ὄρεα τίς μάλιστ'
Πισότατος δὲ οἷέσκε μάχη ἐνὶ μείναι ὁμοκλή.
Τῷ δὲ καὶ αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵπποις,
Ξάνθον καὶ βαλῖον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέδιω.
Τὸς ἔτεκε ζεφύρω ἀνέμῳ ἀπ' ἡμα ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι * παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Εν ᾗ παρηοείησιν ἀμύμονα πῆδυσον ἴει,
Τὸν ῥά ποτ' ἠετίωντο ἔλων πύλιν ἥγαγ' ἀχιλλεύς.
Ὁς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεδ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενον θώρηξεν ἀχιλλεύς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δὲ λύκοι ὥς
Ὀμοφάγοι, τοῖσιν τε φεῖ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
Οἷ τ' ἔλαφον κεραδὸν, μέγαν ἔρεσι δ' ἠώσαντες
Δάπνοισιν· πῶσιν ᾗ παρήϊον αἵματι φρινδόν,
Καί τ' ἀγελήδων ἱασιν ἀπὸ κρῖν' ἡς μελανύδρα,
Λάφοντες γλώσσησιν ἀραῖησι μέλαν ὕδωρ
Αἶον, ἐρδύζοντο φόνον αἵματος· ἐν δὲ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἀτρομός· ὅς τι φρεσὶν ἐνέεται δέ τε γαστήρ.
Τοῖσι μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεα θ' αἰακίδαο
Ῥῶον τ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊοι ἴσατ' ἀχιλλεύς,
Ὀτρυνύων ἵπποις τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες δοαὶ ἦσιν ἀχιλλεύς
Ες προΐλιν ἠγεῖτο διὶ φίλῳ· ἐν ᾗ ἔκαστη
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ὅππῃ κληῖσιν ἐταῦροι.
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
Σημῶνιν, αὐτὸς ᾗ μέγα κρατέων λῦασε.
Τῆς μὲν ἱῆς σιχρὸς ἦρχε μενέδιος αἰολοδώρηξ,
Υἱὸς ἀπερχεῖοιο διὶ πετέεσσι ποταμοῖο,
Τὸν τέκε πηληΐων θυγάτηρ καλὴ πολυδώρη
Σαρχειῶ ἀκείμαντι, γυνὴ θεῶν ἀνηδεῖσα.
Αὐτὰρ ὅππῃ κλησιν βώρω, περὶ ἥρετο ὕϊ,
Ὁς ῥ' ἀναθανδὸν ὅππε, πορῶν ἀφείπια ἔδνα.
Τῆς δ' ἐτέρης εὐδωρὸς ἀρήϊοι ἡγεμόνδες
Παρθένοι, τὸν ἔπκτε χορῶ καλὴ πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ, τῆς ᾗ κρατὺς ἀγχιφόντης
Ἠράσατ', ὁφθαλμοῖσιν ἰδὼν μὲν μελπομένησιν

Εν

Quem post Achillem fortem honorabat maximè:
 Fidelissimus. a. ei erat in pugna ad sustinendas minas:
 Quapropter et Automedon duxit sub iugum Veloces equos
 Xanthum & Balium, qui duo similiter Ventis Volabant:
 5 Hos peperit Zephyro Vento harpyia Podarge,
 Pascens in prato iuxta fluxum Oceani:
 Atq; lora-exteriora eximium Pedasum admouit,
 Quem quondam Etionis capta Urbe, abduxit Achilles,
 Qui & mortalis existens sequebatur equos immortales.
 10 Myrmidonas autem adiens armauit Achilles
 Omnes per tentoria cum armis: hi vero, lupi tanquam
 Crudiuori, quibusq; circa mentes immensum robur,
 Qui ceruum cornutum, magnum in montibus casum
 Vorant: omnibus autem maxilla sanguine cruentata,
 15 Et gregatim vadunt à fonte nigram-aquam-habente,
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes cruorem sanguinis. in a. animus
 Pectoribus intrepidus est Undiq; arctatur autem Venter:
 Tales Myrmidonum duces & principes
 20 Circum strenuum famulum Velocis Aecida
 Ruebant. inter autem hos bellicosus stabat Achilles
 Vrgens equosq; & viros scutatos.
 Quinquaginta erant naues Veloces, quas Achilles
 Ad Troiam duxerat Ioui dilectus. in a. & naueq;
 25 Quinquaginta erant Viri in transtris socij.
 Quinque autem duces fecerat, quibus fidebat,
 Ut imperarent. ipse autem multum potens regnabat,
 Vnius quidem ordinis dux-erat Menesthus Vario-thorace
 Filius Sperchij ex-Ioue fluentis fluij: (ornatus
 30 Quem peperit Peles filia pulchra Polydora
 Sperchio indefesso, mulier deo concubans:
 Sed cognomento (v. rumore) Boro, Perieris filio,
 Qui palam eam uxorem-duxerat, data ingenti dote,
 Alterius autem Eudorus maioris dux: erat
 35 Clam-susceptus, quem peperit in chorea pulchra Polymela
 Phylantis filia: hanc. & fortis Argicida Meicur,
 Amauit, oculis conspicatus inter cantantes

Achilles Myr-
 midones ar-
 mat.

20. πρὸ φόνου
δι.

Ἐν χορῷ ἀρτέμιδος χερσηλακάτου κελαδαινῆς.
 Αὐτίκα δ' εἰς ἑσπέρῳ ἀναβάς, παρελέξατο λάδρην
 Ἑρμείας ἀκρόκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν ἕδον
 Εὐδωρον, πρὶν μὲν θείειν ταχύν, ἡδὲ μαχητῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μορσοδόκος εἰλείβηα
 Εξάγαγε * παρ' ὀφόςδε, καὶ ἡΐκε' ἰδὲν ὀμχάς,
 Τῷ μὲν ἐχεκλήθη κρατερὸν μὲν ἀκτοεῖδαι
 Ηγάγετο πρὸς δώματα, ἐπεὶ πόρε μύε' αἶδνα·
 Τὸν δ' ὁ γέρον φύλας εὖ ἔτρεφεν ἡδ' ἀπὶ ταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμεν' ὥσπερ δ' ἕδον ἕδον ἑόντα.
 Τῆς δ' τρίτης πείσανδρον ἀρήϊος ἡγεμόνδε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέωρεπε μυρμιδόνεσιν
 Εγχεῖ μάρνασθαι, μὲν πηλείων' ἐταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππιάτα φθίνιξ.
 Πέμπτης δ' ἀλκιμέδων λαέρκε' ἕδος ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας αἰμ' ἡγεμόνεσιν ἀχιλλεύς
 Στήσεν ἐϋκρίνας, κρατερὸν δ' ὅππ' μῦθον ἔτελλε
 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λήα θέσσω
 Ἀς ὅππ' νηισὶ δοῖσιν ἀπειλεῖτε τρώεσσι,
 Πάνδ' ὑπὸ μύσθον· καὶ μ' ἡπάαδε ἕκαστος,
 Σχέτλιε πηλὲ' ἕς, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ.
 Νηλεὺς, ὃς παρὰ νηισὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταῖρους.
 Οἷκα δὲ πρὸς νηισὶ νειώμεθα ποντοπόροισιν
 Αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἐμπεσε θυμῷ.
 Τοῦτά μ' ἀγριόμενοι θάμ' ἐβάλλετε νηὶ δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρῖν γ' ἐράαδε.
 Ἐνθά π' ἀλκιμον ἦτορ ἔχων τρώεσσι μαχέσθω.
 Ως εἰπὼν, ὥς τ' αὖτε μὲν καὶ θυμὸν ἔχασον·
 Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρ' ἔδεν, ἐπεὶ βασιλῆ' ἀκούσαν.
 Ως δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη' πυκινόισι λίθοισι
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίης ἀνέμων ἀλεείνων·
 Ως ἄραρον κόρυθες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 Ψαῦον δ' ἱπποκόμοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νειόωντων ὥς πυκνοὶ ἐφύεσσον ἀλλήλοισι.
 Πάντων δὲ παρ' ἄροισι δὴν ἄνδρες θωρήσασθον,
 Πάρος κλός τε καὶ αὐτομάδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

Πρόθεν

In Choro Dianæ aureum-arcum gestantis, tumultuosa,
 Statim autem in cœnaculum ascendens, accubuit clam
 Mercurius innocuus: dedit autem ei illustrem filium
 Eudorum, in currendo celerem, atq; pugnacem:
 5 Sed postquam hunc parientibus dolorem-asserens Lucina
 Eduxit in-lucem, & solis vidit splendores,
 Hanc quidem Echecles validum robur Actorida
 Duxit ad ades postquam dedit infinita dona sponsalia.
 Hunc. a. senex Phylas diligenter nutriuit, & educavit,
 10 Valde diligens tanquam suum filium existentem.
 Tertij autem Pisandrus bellicosus dux erat
 Memalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
 Quartus autem dux-erat senex equitator Phœnix:
 15 Quintus autem Alcimedon Laërcei filius eximius.
 Sed postquam omnes cum ducibus Achilles
 Collocasset bene ordinans, acrem sermonem precepit:
 Myrmidones ne quis mihi minarum obliuiscatur
 Quas in nauib; velocibus minabamini Trojanis
 20 Toto tempore ira, & me criminabamini unusquisq;
 Dure Pelei fili, bile sanè te nutriuit mater:
 Immitis, qui apud naues tenes inuitos socios:
 Domum saltem cum nauib; reuertamur pontigradis
 Rursus, quoniam tibi adeò saua ira incidit animo.
 25 Hæc mihi congregati frequenter dicebatis: nunc apparet
 Cōflictus magnū opus, cuius antea quidem cupidi eratis.
 Ibi aliquis generosum cor habens aduersus Trojan. pugnet.
 Sic fatus, concitauit robur & animum unusquisq;
 Magis. a. ceteræ densata sunt, postquam regem audierunt.
 30 Sicut. a. quando murum vir coagmentarit densis lapidibus
 Domus altæ, incursum ventorum vitans:
 Sic densata erant galeæq; & scuta vimbonem habentia:
 Scutum autem scutum fulciebat, galea galeam, virū. a. vir.
 Contingebant se inuicem. a. cristata galea fulgentib; conis,
 35 Nutantibus ipsis, adeò densi astabant inter se.
 Omnes autem ante duo viri armabantur
 Patroclusq; & Automedon, unum animum habentes.

Achilles Myr-
 midones ani-
 mat.

Anto

Πρόδεν μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Βῆρ' ἴμεν ἐς χλισίην· χηλοῦ δ' ὑπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς, δαυδαλέης, τῷ οἱ δέ τις ἀργυρόπεζα
 Θῆκε ὅππ' νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσατα χιτῶνων,
 Χλαυνάων τ' ἀνέμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 Ἐνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ἐδέ τις ἄλλ' ἦ
 Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῷ αἶδοπα οἶνον,
 Οὔτε τρωσπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ διὶ πατρί.
 Τόρ' αὖ τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 Πρῶτον, ἔπειτα ᾧ νίψ' ὕδατος χαλῆσι ῥοῇσι.
 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσατο δ' αἶδοπα οἶνον,
 Εὐχετ' ἔπειτα σῆς μέσῳ ἔρκεϊ· λείβε ᾧ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν (δία δ' ἐλάθε τερπικέρουνον.
 Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε, * πελασγικέ, * τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχεμέρε· ἀμφὶ * ᾧ σελλοὶ
 Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆται ἀνιπλόποδες, χαμαιεῦναι.
 Ἡ μὲν δ' ἤ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες διζαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱφλολὰν ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' ἔπ' καὶ νῦν μοι τόδ' ὅππ' κρήλυον ἐέλδωρ.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 Ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσι μὲν μυρμιδόνεσσι
 Μαίνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρῶτος αἶδ' ὀπα ζεῦ.
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ ἔκτωρ
 Εἴσεται ἦ ῥα καὶ οἱ ἦ ὅππ' ἔσται πολεμίζειν
 Πμέτερ' ἦ δ' ἐράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἀαπτοί
 Μαίνονθ', ὅππ' οὐδ' ἐγὼ ὥρ' ἴω μὲν μῶλον ἄρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὑπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 Ασκηθῆς μοι ἔπειτα δοῖς ὅππ' νῆας ἱκοίτο,
 Τάχ' ἐσὶ τε ξυῶ πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφατ' ἀχόμεν' ἦ δ' ἔκλυε μῆπτετα ζεύς.
 Τῷ δ' ἑτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἑτερον δ' ἀνένδ' ἔδωκε
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσσεια πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σῶν δ' ἀνένδ' ἔδωκε μάχης ἐξαπενέειναι.
 Ἡ τοι ὁ μὲν, σπείσας τε καὶ διζάμεν' ἦ διὶ πατρί,
 Ἀψ' χλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκεν ἐνὶ χηλῷ.
 Στῆ ᾧ πάροιθ' ἐλθὼν χλισίης· ἐπ' γ' ἦθελε θυμῷ
 Εἰσιδέειν τρώων καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνλύ.

28. Τόρ' αὖ

28. πελασγ-
28. δ' ἐσ'
ἐλδοί

Οἱ

Ante Myrmidonas ad-bellandum, sed Achilles
 Perrexit ire in tentorium: ab arca. a. operculum abstulit
 Pulchra, affabrè-facta, quam ei Thetis argentipes
 Posuit in naue ducendam, benè implens tunicis,
 5 Chlenisq³ arcentibus. Ventum villosisq³ tapetibus.
 Illic. a. ei poculum erat elaboratum. neq³ aliquis alius
 Neq³ virorum bibebat ex eo ardens Vinum,
 Neq³ alicui libabat deorum nisi Ioui patri.
 Hoc utiq³ tunc ex arca sumens purgavit sulphure
 10 Primum, postea autem lauit aqua amœnis fluxibus:
 Lauitq³ ipse manus: hausit autem ardens Vinum.
 Precabatur deinde in medio stans septo: libavit. a. Vinum,
 Cœlū suspiciens: (Iouem. a. non latuit fulmine-gaudetem)
 Iupiter rex Dodonæ, Pelasgice, longè habitans,
 15 Dodonæ præsidens frigoribus exposita: circum. a. Selli
 Te habitant Vates, illoti pedibus humi-dormientes
 Certè quidem olim meum sermonem exaudisti precantis,
 Honorasti quidem me: Valde. a. lassisti populum Achiuorum,
 Atque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice desiderium:
 20 Ipse quidem ego manebo navium in congregatione,
 Sed socium mitto multos inter Myrmidonas
 Pugnare: huic gloriā simul concede o latè prospiciens Iupiter
 Confirma autem ei cor in mentibus, ut & Hector
 Intelligat, num etiam solus sciat pugnare.
 25 Noster famulus, an ei tunc manus inaccessæ
 Infantant, quando ego eo ad stragem Martis.
 Sed postquam a navibus pugnam clamoremq³ amoverit,
 Incolumis mihi postea Veloces ad naues redeat,
 Armisq³ cum omnibus & pugnacibus socijs.
 30 Sic dixit precans: hunc. a. audiuit consiliarius Iupiter:
 Huic alterum quidem dedit pater, alterum. & abnuvit.
 A navibus quidem ei arcere bellumq³ pugnamq³
 Dedit: saluum autem abnuvit è pugna reuerti.
 Certè hic quidem quum-libasset ac supplicasset Ioui patri,
 35 Rursus tentorium ingressus est: poculum reposuit in arcam.
 Stetit. a. ante profectus tentorium: ampliusq³ soluit animo
 Inspicere Troianorum & Achiuorum pugnam grauem,
 Hi serò

Achilles Ioui
 vinū libat cū
 precibus.

98. εἰδ' αἰ-
νοῦσιν

Οἱ δ' ἄμα πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔσχιον, ὅφρ' ἐν πρώτῃ μέγα φρονέοντες ὄρσσαν.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἰσθήκεσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες * εἰδ' μαίνωσιν ἔδοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἐπὶ οἰκίᾳ ἔχοντας,
 Νηπίαχοι· ξυῶν δ' ἡκαδὸν πολέεσσι πιδεῖσι
 Τοὺς δ' εἴωρ παρὰ τίς τε κίων ἀνδρῶπος ὁδίτης
 Κιρήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 Πρόσσω πῶς πέτεται καὶ ἀμυύει οἷσι τέκασσι.
 Τῶν τότε μυρμιδόνες κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώρει.
 Πάτροκλ' ὅτ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας.

Μυρμιδόνες ἔταροι πληθιάδεω ἀχιλῆϊ,
 Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσαδε ὅτ' οὐρείδος ἀλκῆς,
 Ως ἂν πλησίον τιμῆστομεν, ὅς μὲν ἄριστος
 Ἀρχείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχιμαχοὶ θερύποντες·
 Γινώσκ' ἡ ἀτρείδης ἄρυκρείων ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτις, ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν εἰδὲν ἔπεν.

Ως εἰπὼν, ὅτρυνε μὲν ὅτ' καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 Ἐν δ' ἔπεσον τρώεσσι πολλῆες. ἀμφὶ δ' νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν αἰσάντων ὑπὸ ἀχαιῶν.
 Τρώες δ' ὥς εἶδοντο μενοιτῆς ἄλκιμον υἱόν,
 Αὐτὸν καὶ θερύποντα συῶντες μῦρμαίροντας,
 Πᾶσιν δρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δ' ὀφθαλμοί,
 Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα πηλείωνα
 Μιωιθμὸν μὲν ὑπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι.
 Πάλλωεν δ' ἑκάστος ὅππ' οὖρον αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλ' ὅτ' ὀρώτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Ἀντιφύχ' ἑμέσων, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου πρώτεσι λάκ·
 Καὶ βάλε πυραΐχμυ, ὅς παίονας ἱπποκορυσεῖς
 Ηγαγὼν ἐξ ἀμυδῶν ὅτ' ἀξίου δούρ' ἔροντο.
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὑπὲρ ἐν κονίῃσι
 Κάτω πεσεν οἰμώξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
 Παῖονες. ἐν γὰρ Πάτροκλ' φόβον ἦκεν ἅπασιν,
 Ηγμόνα κτείνας ὅς ἀεισεύεσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, χ' ἑσβεσεν αἰετόμενον πῦρ.

Ἡμιδαῖος

Myrmidones
in pugnam
vadunt.

- Hi vero Patroclo magnanimo armati
Ordine ibant, donec in Troianos valde exultantes irruerunt.
Protinus. a. sespibus similes effundebantur
In-*Sia* habitantibus, quas pueri irritant consueti,
5 Semper vexantes, in *Sia* domicilia (*halucaria*) habentes
Stulti, commune autem malum multis faciunt:
Has si prater aliquis iens homo *Siaror*
Mouerit inuitus, haec vero generosum cor habentes,
Ultra quaque volat, & defendit suos fetus:
10 Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex nauibus fundebantur: clamorq; immensus ortus est.
Patroclus. a. socios hortatus est alte clamans:
Myrmidones socij Pelidae Achillis,
Viri estote amici recordamini autem impetuosae virtutis,
15 Ut Pelidem honoremus, qui longe fortissimus est
Argiuorum apud naues, & bellicosi famuli.
Cognoscat autem & Atrides late-dominans Agamemnon
Suam offensam, quod fortissimum Achius non honorauit.
Sic fatus, accendit robur & animum vniuscuiusq;
20 Irruerunt. a. in Troianos conferti, circum autem naues
Terribiliter resonuerunt clamantibus ab Achillis.
Troiani. a. postquam viderunt Menetij fortem filium,
Ipsam & famulum cum armis resplendentes,
Omnibus commotus est animus, turbabantur. a. phalanges,
25 Suspicientes apud naues velocem Pelidem
Iram quidem abiectisse, amicitiam vero recepisse,
Circumspexit. a. vnusquisq; qua fugeret grauem perniciem.
Patroclus. a. primus iaculatus est hasta splendida
E-regione in medium, ubi plurimi tumultuabantur
30 Nauis circa puppim magnanimi Protesilai.
Et percussit Pyrechmen, qui Paonas galeatos (v. equites)
Duxit ex Amydone, ab Axio late fluente:
Hunc percussit ad dextrum humerum. is. a. supinus in pulueres
Cecidit gemens socij. a. circa ipsum in fugam coniecti sunt
35 Paones. Patroclus enim fugam immisit omnibus,
Ductore occiso, qui antecellebat in pugnando.
A nauibus autem repulsi, & extinxit ardentem ignem:

Patroclus Myr-
midones co-
hortatur.

Patrocl' cum
suis, multos
Troianorum
interficit.

Semiustas

Ημιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι. τοὶ δ' ἐφόβησαν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμαδῶ· δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας αὖτ' ἐγλαφυράς· ὁμαδος δ' ἐλίσσας ἐτύχθη.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεθ' ἀμείλιχοιο
 Κινήσει πυκινῶν νεφέλων σεροπηγέτα Ζεὺς,
 Ἐκτ' ἔφρανον πᾶσαι σκοπιαί καὶ παρώνες ἄκροι,
 Καὶ νείπει· ἔρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.
 Ως δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσασθαι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνυσαν· πολέμου δ' ἐγίνετ' ἔρωή.
 Οὐ γὰρ πω πειρώεσθ' ἀνιφίλων ἔσθ' ἀχαιῶν
 Προτροπάδ' αὖ φοβέοντο μελαινάων ὑπὸ νηῶν,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνδίσσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάλκῃ.
 Ενθα δὲ ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδαιείσης ὑσμίνης
 Ηγεμόνων. παρῶτος ὃ μενοιτὶς ἄλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σρεφθέντος ἀνιλύκου βάλε μηρὸν
 Εγχεῖ ὀξυόεντι, * διὰ περὶ ὃ χαλκὸν ἔλασσε.
 Ρῆξεν δὲ ὀσέον ἔγχος. ὃ δὲ, περὶ ὃς ὅππ' * γαίης
 Κέκασσεσθ'· ἀτὰρ μενέλαος ἀρήϊος ἔτα θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γῆα.
 Φυλείδης δὲ ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοχεύσας,
 Εφθ' ὄρεξάμενθ' ὑμυμνὸν σκέλθ' ἐνθα πάχιστος
 Μυῶν ἀνδρώπου πέλεται· κτεῖ δὲ ἔγχεθ' αἰχμῇ.
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δ' ἐσκότος ὄσθ' ἐκάλυψε.
 Νεστορίδῃ δ' ὃ μὲν ἔτασ' ἀτύμνιον ὀξείῃ δουεὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δ' ἐδήλασε χαλκὸν ἔγχος.
 Ἡεῖπε δ' ἐπεσπάρειδε, μάστιγ' αὐτοχέδαι δουεὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρυσσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
 Στὰς περὶ δὲ νέκυθ'· τῷ δ' ἀπὶ δεσφ' ἀραρυμῆδης
 Εφθ' ὄρεξάμενθ' ὑμυμνὸν ἐτάσαι, ἀφ' ἀμύρτεν
 Ωμον ἄφαρ· ὑμυμνὸν δ' ἐβραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 Δρύψ' ὑπὸ μυώνων, ὑπὸ δὲ ὀσέον ἄχρ' ἄραξε.
 Δέπνησεν δ' ἐπεσών, κτεῖ δὲ ἐσκότος ὄσθ' ἐκάλυψε.
 Ως πῶ μὲν δοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτιν εἰς ἔρεβθ' ἀρπυιδόνθ' ἐδλοὶ ἐταῖροι,
 Τῆς ἀκοντιστῆς ἀμυσωδάρου, ὅς ῥα χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμαμακέτιν, πόλεσιν κακὸν ἀνδρώποισιν.
 Αἴας δ' ἐκλεόκελον οἰλιάδης ἐπορεύσας

γε. διαπερθε
 γε. γαίη

Ζωόν

- Semiusta a. nauis relictā est illic, hi. a. in fugam. Versi sunt
Troiani magno tumultu, Danae autem infundebantur
Naves per concavas: tumultus autem ingens ortus est,
Sicut autem quando à summo cacumine montis magni,
5 Dimouet densam nubem fulgurator Iupiter:
Apparuerunt. a. omnes specula, & Vertices prominentes.
Et saltus, cælitus. a. erupit ingens serenitas:
Sic Danae à nauibus quidem expellentes hostilem ignem,
Paululum respirarunt: belli autem non fiebat cessatio.
10 Non enim dum quid Troiani bellicosus ab Achivis
Conuersim fugiebant nigris à nauibus,
Sed adhuc resistebant: a nauibus. a. cedebant necessitatē.
Tum vero Vir interfecit Virum, dissipata acie
Ducum, primus autem Menæty fortis filius
15 Statim auersi Areilyci percussit fœmur
Hasta acuta: penitus vero ferrum transegit:
Fregit autem os hasta: hic autem pronus in terram
Decidit sed Menelaus in mortuus vulnèrauit Tho. intem
Pectore nudatum iuxta scutum: soluit autem membra.
20 Phylides autem Amphiclum irruentem obseruans
Præuenit iaculatus ultimum cruus. Sibi pinguisimus
Musculus hominis est: circa autem hasta cuspidem
Nervi disrupti sunt. eum. a. tenebra in oculis cooperuerunt.
Nestorida. a. hic quidem vulnèrauit Atymniū acuta hasta
25 Antilochus. per ile autem traiecit arē. a. hastam:
Cecidit autem coram, Maris autem corpinus hasta
Antilochum inuasit, ob fratrem iratus,
Stans ante cad. iuer. hunc autem diuinus Thrasymedes
Præuenit iaculatus ante vulnèrare (neq. aberrauit)
30 Humerum protinus: extremum. a. brachium hasta cuspidem
Amputauit à musculis: os. a. omnino abscidit:
Sonuit autem lapsus: caligo autem oculos cooperuit.
Sic hi quidem à duobus fratribus interfecti
Iuerunt ad inferos Sarpedonis strenui socij,
35 Filij iaculatores Amisodari qui Chimeram
Nutriuit indomitam, multis malum hominibus.
Atax vero Cleobulum Oiliades impetens

Ζωὸν ἔλεβλαφθέντα κακλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 Λῦσε μένθ'· πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπύνεντι·
 Παῦ δ' ὑπεδερμάνθη ξίφθ' αἷματι· τὸν ὅ κατ' ὅσπε
 Εἰλαβε πορφύρεος θανάτος καὶ μοῖρα κραταιή.

Πλωέλεως ὃ λύκων τε στυέδραμον· ἐγχεσι μὲν γδ
 Ημβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω
 Τὼ δ' αὖτις ξιφίεσσι στυέδραμον· ἐνθα λύκων μὲν
 Ἰωποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἄμφι ὃ κυμλόν
 Φάσγανον ἐρράϊσθη· ὃ δ' ὑπ' ἔατος ἀνχένα δαΐνε
 Πλωέλεως, παῦ δ' εἴσω ἔδυ ξίφος· ἔχε δὲ οἶον
 Δέρμα· παρῆέρθη ὃ κάρη, ὑπέλωτο δὲ γῆα.

Μηειόνης δ' ἀνέμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ' ἰωπὼν ὀπιβησόμενθ' κτ' δεξιὸν ὤμων.
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀρχέων, κτ' δ' ὀφθαλμοῖς κέχυτ' ἀχλὺς.

Ἰδομενεὺς δ' ἐρύμαντα κτ' σῶμα νηλεὶ χαλκῷ
 Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χαίλκεον* ἐξεπέρησε
 Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὅσέα λούκῃ.
 Εκ δὲ πῖναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σῶμα καὶ κτ' ῥίνας
 Πρῆσε γανῶν· θανάτου ὃ μέλαν νέφθ' ἀμφεκάλυψεν.
 Οὗτοι ἄρ' ἠγχεμόνες θαναῶν ἔλον ἀνδραῖεσσας.
 Ως ὃ λύκοι ἀνέοσιν ἐπέχεον ἢ εἰφοῖσι
 Σίνται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρδόμενοι, αἷτ' ἐν ὄρεσι
 Ποιμένθ' ἀφραδίῃσι διέτμαχον· οἱ ὃ ἰδόντες
 Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδας θυμὸν ἐχούσας.
 Ως θαναοὶ τρώεσιν ἐπέχεον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δις κελεύει μνήσαντο, λάθοντο ὃ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἔκτορι χαλκοκορυσῇ
 Ιετ' ἀκοντίσσαι· ὃ ὃ ἰδρεῖν πολέμοιο,
 Ασπίδι ταυρεῖν κακαλυμμένθ' ὀρέας ὤμοις,
 Σκέπτειτ' οἷσιν τε ροίζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 Η μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη.
 Αλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' εἰρήρας ἐταίροις.
 Ως δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται ἑρῶν ἐῖσω,
 Αἰδέρεθ' ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
 Ως τῇ ἐκ νηῶν γήετο ἰαχὴ τε φόβθ' τε.
 Οὐδὲ κτ' μοῖραν πέραον· πάλιν· ἔκτορα δ' ἵπποι

Εκφερεν

Vinum cepit: impetum in turba: sed ei illic
Solut robur, percutiens ense cervicem capulato:
Totus. a. incaluit ensis sanguine: hunc autem in oculis
Occupavit nigra mors & fatum violentum.

5 Peneleus autem Lyconq³ concurrerunt: hastis enim
Errarunt à se inuicem, incassum. a. iaculati sunt ambo:
Hi autem rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Equinis-setis-cristata galea conum percussit: iuxta autem
Ensis fractus est: hic. a. sub aure cervicē percussit (caulō
10 Peneleus: totus. a. intra penetravit ensis: tenebat autem solā
Pellis, pendebatq³ caput, solut aq³ sunt membra.

Meriones. a. Acamanta affecutus pedibus velocibus
Percussit equos ascendente in dextro humero:
Cecidit autem ex curru: ob oculos autem fusa est catigo

15 Idomeneus autem Erymanta in ore sauo ferro
Percussit: ipsa. a. ex aduerso hasta area penetravit
Subtus sub cerebro: secuit autem ossa alba.
Excussi sunt autem dentes, impletiq³ sunt ei ambo
Sanguine oculi, quem quidem per os & per nares

20 Flauit hians, mortis autem nigra nebula obtexit.
Hi itaq³ duces Danaorum interfecerunt virū unusquisq³
Sicut autem lupi agnos inuadunt vel hœdos
Noxij, ex ouibus surripientes, quæ in montibus
Pastoris stultitia disiunctæ sunt: hi. a. conspicati

25 Statim diripiunt: impotentem animum habentes:
Sic Danai Troianos inuadebant: hi autem fuga
Horrissonæ meminerunt: obliti sunt. a. strenuæ virtutis.
Ajax autem magnus semper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat iaculare: hic autem scientia belli

30 Scuto taurino coopertos latos humeros
Observabat sagittarumq³ stridorem, et sonitum iaculorū.
Certè quidē iam intelligebat pugna alternantē victoriam:
Sed & sic remanebat: seruabatq³ amabiles socios.
Sicut. a. quando ab Olympo nebula vadit calum & sive,

35 Aethere ex sereno, cum Iupiter procellam excitat.
Sic horum à nauibus factus est clamorq³ fugaq³.
Neq³ decenter transierunt rursus: Hectorem. a. equis

Hector fugit.

nn ij

Εκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δ' Ἰλαδὸν
 Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴν τάφρ' ἔρυκε.
 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματα ὠκείας ἵπποι
 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματα· ἀνέκτων·
 Παροχλ' δ' ἔπετο σφεδανδὸν δαναοῖσι γελῶν,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 Πάσας πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' ἔτμαχ' ἦν· ὅψι δ' αἴλλη
 Σκιδναδ' ὑπαινεφείων, τανύοντο δ' ἰμῶνυχες ἵπποι
 Ἀφορρὸν περὶ ἄστυ, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλ' δ' ἦ πλείστον ὀεινόμενον ἶδε λαδὸν,
 Τῆρ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὥσθ' αἰδοῖσιν φῶτες ἐπὶ πηλὸν
 Πέρυιές ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
 Ανπκρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὥς ἔρδορον ὠκείας ἵπποι,
 Ἀμβροτοί, οὓς πηλῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρόσω ἰέμενοι· ὅπῃ δ' ἔκτορι κέκλετο θυμός.
 Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἐκφερον ὠκείας ἵπποι.
 Ὡς δ' ὥσθ' λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβειδε χθών
 Ἡματ' ὀπωρινῷ ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσὶ κοτεσσάμεν' ἔχ' ἄλγεα πῆν' ἦν
 Οἱ βίη εἰν ἀγροῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 Εκ δ' εἰρήνην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγωντες.
 Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθοισι ῥέοντες,
 Πολλὰς δὲ κλίτῳς τέτ' ἀποτμήγῃσι χαράδραι,
 Ες δ' αἶλα πορφυρέλῳ μεγάλα σενάχοισι ῥέεσσι
 Εξ ὀρέων ὅπῃ κάρ' μιν ὕδῃ δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 Ὅς ἵπποι τρωαὶ μεγάλα σενάχοντο θέεσσι.
 Πατροκλ' δ' ἐπεὶ οὕτω πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 Ἀψ' ὅπῃ νῆας ἔεργε παλιμπετές, ἐδὲ πόλιν
 Εἶα ἰέμενοις ὅπῃ βολνέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχε' ὅψι φιλοῖτο
 Κτείνε μεταίεστων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινῶν·
 Εν δ' ἦτοι πρὸ νοῦν πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Δέπῃσεν δ' ἡ πεσών· ὃ δ' ἐξορᾷ ἥνοπος ἦδ' ὄν
 Δάτερον ὀρμηθεῖς· ὃ μὲν δ' ἐξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
 Ἡσὸ ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἀφ' αἰσῶν
 Ἡνία ἤτλησαν· ὃ δ' ἐγχείνυξεν παρὰ σῆμα

28. δ' ἄρα

Γναθμόν

Efferebant Veloces cum armis, deseruit autem populum
Troicum, quos inuitos depressa fossa coercebat.

Multi autem in fossa trahentes-currum Veloces equi
Ruptos in primo temone liquerunt currus regum.

5 Patroclus autem sequebatur Vehementer Danaos hortans,
Troianis mala cogitans: hi autem clamoreq; fugaq;
Oēs impleuerunt Vias postq; dissipati sunt: in altis .a. pcella
Spargebatur sub nubes: tendebant autem Onunguli equi
Retrō ad ciuitatem a naubus & tentorijs.

10 Patroclus .a. quā plurimum turbatum Videbat populum,
Eā tendebat minaciter-clamans: sub axib. a. Viri cadebant
Proni ex curribus: currus .a. resonabant-subsultantes:
E-regione autem per fossam transilierunt Veloces equi
Immortales, quos Peleo dī dederunt præclara dona.

15 Vltius cupientes: contra .a. Hectorem instigabat animus:
Cupiebat .n. cum percutere: hunc .a. efferebant Veloces equi.
Sicut autem a turbine omnis nigra grauata est terra
Tempore autumnali: quando creberrimam fundit aquam
Iupiter, quando iam Viris iratus seuit,

20 Qui Violentiā in foro obliquas iudicant leges,
Iustitiam .a. expellunt, deorum reuerentiam non curantes:
Propter hos .a. omnes quidem fluuij inundant fluentes
Multas autem conualles tunc abscindunt torrentes,
In autem mare nigrum Valde strepunt fluentes

25 Ex montibus in præceps: minuuntur .a. opera Virorum:
Sic equæ Troianæ Valde ingemiscebant currentes.
Patroclus autem postquam primas dissipauit phalanges,
Rursus ad naues depulit retrorsum. neq; ciuitatem
Sinebat cupientes conscendere, sed inter

30 Naues & fluuium, & mœnia alta
Occidebat insequens: multorum .a. reddebat Vltionem.
Tunc quidem Pronoum primum percussit hasta splendida
Pectore nudatum iuxta scutum: soluit autem membra:
Sonuit autem lapsus, hic Verò Thestorem Enopis filium

Patrocl' mul-
tos Troianos
interficat.

35 Secundo impetens: hic quidem bene-polita in sella
Sedebat cōtractus. pculsus erat .n. animo: adeoq; ex manib.
Habena defluerant. hic autem hasta percussit astans

n n ij

Γναθμὸν δεξιτέρων, διὰ δ' αὖτ' ἔπειρεν ὀδόντων
 Εἶλκε δ' Ἰδοῦρος ἐλὼν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ὅπῃ περὶ βλήπῃ καὶ δῆμεν Θ', ἱερὸν ἰχθυῖ
 Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνω καὶ λυσιπύργῳ
 Ὡς εἶλκε ἐν δίφροιο κεκηνότα δουρὶ φαεινῷ.
 Καδ' δ' ἄρ' ὅπῃ σμ' ἔωσεν πεσόντα δέ μιν λίπε θυμὸς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύαλον ἐπεσύνεον βάλε πέτρῃ
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδρῶν πᾶσα καάδῃ
 Ἐν κόρυδι βειαρῇ· ὁ δ' ἄρα τρώων δὴ γαίῃ
 Κάππεσεν. ἀμφὶ δέ μιν θάνατ' ὅχλοιο θυμοραϊσῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύματα, καὶ ἀμφοτέρων καὶ ἐπάλτιον,
 Τληπόλεμόν τε δαμασοείδῳ, ἐχέον τε, * πύργῳ τε,
 Ἰφεία τ', ἐυίππον τε, καὶ ἀργαδίῳ πολὺ μῆλον,
 Πάντας ἐπαυτέροις πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς οὐκ ἴδ' ἀμυτροχίτωνας ἐταίρους
 Χέρσ' ὑπὸ πατρόχλοιο μενοειπιάδαο δαμέντας,
 Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καὶ θαπτόμεν' ὅχλοισιν,
 Αἰδῶς ὧ λυκίοι, πόσε φύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ.

Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷ δ' ἀνέρ' ὅφρα δείω
 Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρώας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐδλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάτροκλ' ὁ δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν, ἐκδορε δὶ φρε.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυποὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχέλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται.
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε χρόνου πᾶς ἀγκυλομήτεω,
 Ἡρῶν δ' ὁρῶν ἔπειτα κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε,
 Ὡς μοι ἐγὼν, ὅτε μοι σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 Μοῖρ' ὑπὸ πατρόχλοιο μενοειπιάδαο δαμάσῃ.
 Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν, ὁρμαίνοντι
 Ἡμιν ζῶν ἐόντα μάχης ἅπο δακρυάεσσης
 Θείω ἀνὰρ πάξας λυκίης ἐνὶ πόνῳ δῆμῳ,
 Ἡ ἥδ' ἔπειτα χερσὶ μενοειπιάδαο δαμάσῃ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Αἰνότατε κρονίδι, ποῖον τὸν μῦθον * εἶπες;
 Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἶσα

δε. πύργῳ τε,

δε. εἶπες;

Maxillam dextram: per autem ipsius transēgit dentes:
Traxit. a. cum hasta prehensum super curru, sicut quando
Petra in prominenti sedens magnum piscem (aliquis vir
Ex ponto foras trahit lino, & splendido ferro (i. hamo)

5 Sic traxit ex curru hiantem hasta lucida:

In os. a. excussit: lapsum autem ipsum liquit anima.

Sed postea Eryalum irruentem percussit saxo,

Medio in capite: illud. & in duas partes totum scissum est

In galea forti: hic autem pronus in terram

10 Decidit: circum. a. ipsum mors fusa est animum perdens.

At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem:

Tlepolemumq; Damastoridem, Echiumq; Pyremq;

Ipheaq; Euippumq; & Argeadam Polymelum,

Omnes coaceruatos admonuit terra multipascua.

15 Sarpedon autem postquam vidit armis spoliatos socios,

Manibus Patrocli Menætiade prostratos,

Hortatus est eximios obiurgans Lycios:

Pudor, o Lycij quo fugitis? nunc celeres estote,

Occurrā enim ego huic viro, si intelligam,

20 Quisnam iste vincit, & iam malis multis affecit

Troianos, quoniam multorumq; & fortium genua soluit.

Dixit, & ex curru cum armis saltavit humi.

Patroclus autem altera-ex parte ut vidit, desiluit ex curru:

Hi. a. sicut vultures unguibus-curuis & rostris-aduncis,

25 Scopulo in excelsso valde clangentes pugnant:

Sic hi clamantes inter se irruēbant.

Hunc. a. intuitus miseratus est Saturni filius versuti.

Iunonem autem allocutus est sororem uxoremq;

Hes mihi, quando mihi Sarpedonē charissimū virorum

30 Fatum est a Patroclo Menætiade interfici.

Bisariam autem mihi cor deliberat mentibus cogitanti,

An ipsum virum existentem pugna a lacrymosa

Collocem raptum Lyciæ in diuite populo,

An iam sub manibus Menætiade domabo.

35 Huic autem respondit deinde oculis decora Veneranda

Molestissime Saturnie, quale Verbum dixisti? (Iuno)

Verum mortalem existentem diu destinatum fato,

nn iiij

Sarpedon cū
Patroclo con-
greditur.

Iupiter mori-
turum Sarpe-
donem misce-
ratur.

Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσιχέ' ἔξαναλῦσαι;
 Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔτι πάντες ἐπιμένεομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἶκε ζῶν πέμψης σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
 Φράζεο μή τις ἐπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλ' ἔ
 Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.
 Πολλοὶ γὰρ πῶλ' ἄστυ μέγα ποριάμοιο μάχονται
 Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 Ἀλλ' εἴ τοι φίλ' ἔστι, τέον δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 Ἡ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ πατρόκλαιο μενοιτιάδαο δαμνῶα.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὸν γελίππῃ ψυχὴ τε καὶ αἶων,
 Πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
 Εἰσέκε δὴ λυκίης δῖρής δῆμον ἴκωνται.
 Ἐνθάδ' ἐπαρχύσοισι κασιγνητοὶ τέττα τε
 Τύμβω τε σῆλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ', ἐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Αἶμα τόξας δ' ὦψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 Παῖδα φίλον πμῶν, τὸν οἱ πάτροκλ' ἔμελλε
 Φθίσειν ἐν τροίῃ ἐριβόλακι τηλόθι πάτρης.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἐνθ' ἦτοι πάτροκλ' ἔμην ἀγακλειτὸν θρασυμήδωι,
 Ὃς ῥ' ἠὺς θεράπων σαρπηδὸν ἔην ἀθακτος,
 Τὸν βάλε νείαιραν κτ' ἰατέρει· λῦσε δ' ὦψα.
 Σαρπηδὸν δ' αὖτε μὲν ἀπὸ μύθου τε δουεὶ φαεινῷ
 Δάτερ' ὁρμηθεὶς ὃς ἦ πῆδασον ἔτασεν ἵππον
 Εὐγχεὶ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰδῶν.
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπλετο θυμός.
 Τὰ δ' ὅττι διαστήτω· κρίκε δ' ὕψον, ἠνία δέ σφι
 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορ' ἐν κονίῃσι.
 Τοῖο μὲν αὐτομέδων δουεὶ κλυτὸς εὗρετο τέκμωρ,
 Σπασάμεν' ἔταυ ἡκας ἄορ παχέ' ἔταυ μῆρ' ἔ
 Αἰξας ἀπέκοψε παρήγορον· ἐδ' ἐμάτησε.
 Τὼ δ' ἰδυμνήτιω, ἐν δ' ῥυτῆρσι τάνυσεν.
 Τὼ δ' αὖτις σωλὶ τῶ εἰδὸς πέει θυμοβόροιο.
 Ἐνθ' αὖ σαρπηδὸν μὲν ἀπὸ μύθου τε δουεὶ φαεινῷ,
 Πατρώκλου δ' ὑπὲρ ὦμον αἰετὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 Εὐχέσθ'

- Iterum Vis à morte tristi liberare?
 Fac: tamen non te omnes approbabit dū alij:
 Aliud autem tibi dicam: tu vero in mentibus pone tuis,
 Si Vivum miseris Sarpedonem suam ad domum,
 5 Considera ne quis postea deorum velit & alius
 Mittere suum dilectum filium è ferti pugna,
 Multi enim circum Urbem magnam Priami pugnant
 Filij immortalium, quibus iram gravem injicies.
 Sed si tibi dilectus est, tuumq; dolet cor,
 10 Sane quidem ipsum finito in sorti pugna
 Manibus sub Patrocli Menetiada interfici.
 At postquam iam hunc reliquerit animaq; & Vita,
 Mitte ipsum Mortemq; ferre, & suavem Somnum,
 Donec Lycia lata ad populum perveniant;
 15 Ibi ipsum sepelient fratresq; ciuesq;
 Monumentoq; columnaq; hic enim honor est mortuorum.
 Sic dixit: neq; immorigeruss fuit pater hominumq; deo.
 Cruentis autem guttas defudit in terram, (rumq;
 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
 20 Interempturus in Troia fertili, longè-à patria,
 Hi autem cum iam propè erant inter-se se profecti:
 Tunc certè Patroclus quidè Valde-inclytum Thrasymedè,
 Qui bonus auxiliga Sarpedonis erat regis,
 Hunc percussit imum ad Ventrem: soluit autem membra,
 25 Sarpedon. & ab illo quidem aberravit hasta splendida
 Secundò ruens: hic autem Pedasum vulneravit equum
 Hastili in dextrū humerū: hic. a sonuit animam expirans.
 Decidit. & in pulveres hinniēs (v. portectus) auolavit. a. a.
 Hi. a. divisi sunt: stridit. a. iugum habenaq; ipsis (nima.
 30 Confundebatur, postquā iacebat extraiugalis in pulverib.
 Huius-rei quidè Automedon hasta-strenuus invenit finē
 Extracto longo ense crasso à fœmore,
 Insurgens abscidit extraiugalem-equum. neq; erravit.
 Hi autem rectà iecerunt: inq; habenis directi sunt.
 35 Hi autem rursus coibant contetionem propter perniciosam.
 Tunc rursus Sarpedon quidem aberravit hasta lucida,
 Patrocli. a. super humerum sinistrum venit cuspis

Εγχετο, ἔδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕπερθε ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλ'· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ' ἐκφυγε χειρὸς,
 Ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' αἰδινὸν κῆρ.
 Ἦειπε δ' ὥς ὅτε πρὸς δρυὶς ἤειπεν, ἦ ἀχερωῖς,
 Ἡὲ πίτυς βλωδρῆ, τίω τ' ἔρρεσι τέκτονες ἄνδρες
 Εἰς ἐταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον ἔϊ).

Ὡς ὁ πρὸς δ' ἰσάπων καὶ δίφρου κείτο πανυδαῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνι' ἰδρυαγμέν' αἵματοέσης·
 Ἡὐτε ταύρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 Αἰδῶνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 Ὀλετό τε ξενάχων ὑπὸ γαμψηλῇσι λέοντος·
 Ὡς ὑπὸ πατρόκλῳ λυκίων ἀγρὸς ἀσπισίων
 Κτεινόμεν' ἐμνέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,

Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
 Αἰχμητὶ τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστῷ. (Χρῆ 15)
 Νῦν τοι ἐξήδεσθω πόλεμος κακὸς, εἴ ποός ἐστι.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας,
 Πάντ' ἐποιχόμεν' ἰσάπιδόν' ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὲ πείρει μάχῃ χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Εὐσομαι ἥματα πάντα διαμώρες, εἴ κέ μ' αἰχμοὶ
 Τάχιστα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλ' ἐθανάτοιο κάλυψεν
 Οφθαλμοὺς ῥῖνὰς θ'. ὃ δ' ἰδὲ λᾶξ ἐν σήθεσι βαίνων,
 Εκχεοδὸς εἴλκε δόρυ, πρὸς δ' ὅφρ' ἐπὶ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 Τοιοῦτο δ' ἅμα ψυχρὸν τε καὶ ἐγχετο ἐξέρυσ' αἰχμῇ.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέρον ἵπποις φουσιόωντας,
 Ιεμένοις φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαυκῷ δ' αἰνὸν ἄχος χύετο φθογγῆς αἰὼντι.
 Ωρίνθη δ' οἱ ἦτορ, ὅτ' ἔδιδυάτο πρὸς ἀμύμα.
 Χερσὶ δ' ἐλὼν ὀπίεζε βραχίονα. τείρε γὰρ αἰνῶς
 Ελκος ὃ δὴ μιν τεύχε' ἐπεσύμβνον βάλεν ἰῶ,
 Τείχε' ὃ ψηλοῖο ἀπὸ λυγρῶν ἐπάρροισιν ἀμύμων.
 Εὐχόμεν' δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ ὑπόλλωνι,

Κλυθὶ ἀνὰ ξ, ὅς που λυκίης ἐν πόνι δήμῳ
 Εἴς, ἢ ἐνὶ τρώϊ' ἀμύμασι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν

Ἀνέει

22. αὐτὸν

Hastæ neq; percussit ipsum, hic a posterior ruebat ære

Patroclus: huius vero non vanum telum effugit manu:

Sed vulneravit, ubi præcordia conclusa sunt circa solidum cor.

Cecidit. a. Veluti cum aliqua quercus cecidit, vel populus,

Sarpedon à Patroclo interficitur.

5 Velpinus alta, quam in montibus fabri viri

Exciderunt securibus recens acutis, lignum navibus aptum &

Sic is ante equos & currum iacebat extensus, (esset.

Fremens, pulverem carpens sanguinolentum:

Veluti taurum interfecit leo armentum adortus

10 Fuluum, magnanimum, inter-curvè gradientes boves.

Perijt q; gemens, sub maxillis leonis:

Sic sub Patroclo Lyciorum dux scutorum

Dum trucidaretur gemebat: charum. a. appellabat socium:

Glauce amice, bellator inter viros, nunc te valde oportet

15 Pugnacemq; esse, & audacem bellatorem.

Nunc tibi cordi sit bellum perniciosum, si agilis es.

Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros

Vndiq; lustrans, ut pro Sarpedone pugnent.

Ac deinde & ipse pro me pugna ære.

20 Tibi enim ego & deinceps mœstitia & infamia

Ero dies omnes perpetuo si me Achæi

Armis spolient navium in certamine lapsam.

Sed consiste fortiter, excita vero populum omnem.

Sic ipsum locutum finis mortis texit

25 In oculis naribusq; hic autem calce in pectus scandens,

E corpore traxit hastam, præcordia. a. ipsam consequebatur.

Huius autem simul animamq; & hastæ extraxit cuspidem.

Myrmidones autem illius detinuerunt equos anhelantes

Cupientes fugere postquam deseruerunt currus regum.

30 Glauco autem gravis dolor accidit vocem audienti,

Commotum est autem ei cor, quod non potuit auxiliari.

Manu. a. tenens premebat brachium, affligebat. n. graviter

Vulnus, quod iam ipsi Teucer irruenti inflixerat sagitta

E muro excelso nocumentum à socijs propulsans:

35 Precans autem dixit longè iacenti Apollini:

Audi rex, qui fortasse Lyciæ in diuite populo

Es, vel in Troia: potes autem vndiq; audire.

Glauci preces ad Apollinem.

Virus

Ανέει κηδομένω, ὥς νυῦ ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
 Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 Οὔτ' ἔστι δούλησιν ἐλήλαται, ἔδ' ἐμοὶ αἶμα
 Τερσῆναι δυνάται· βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπὸ αὐτῷ.
 Ἐγὼ δ' ἔδυνάμην χεῖν ἐμπέδον, ἔδ' ἐμάχεσθαι
 Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' αἰετος ὅλωλε,
 Σαρπηδὼν δῖος υἱός, ὃ δ' ἔδ' ὧ παιδὶ ἀμυύει.
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἀνάξ τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσται·
 Κοίμισον δ' ὀδυῖας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 Κεκλόμεντο λυκίοισιν ἐποτρυνῶ πολεμίζειν.
 Αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκῳ κατατεθνηῶτι μάχομαι.
 Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος. τὸ δ' ἔκλυε φρεσὶ τοῖσιν ἄπολλων.
 Αὐτὰρ παῦσ' ὀδυῖας, ἄπο δ' ἔλκετο ἀργαλέον
 Αἶμα μέλαν τέρσι μιν, μὲν τοι δὲ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἐγνώησιν ἐνὶ φρεσὶ, γηθησέν τε
 Ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς Διὸς ἀμύνοιο.
 Πρῶτα μὲν ὥτρυνεν λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας,
 Πάντ' ἐποιχόμενος, σαρπηδὸν τοι ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μὲν τρώας κίε μακρὰ βιβάδων,
 Πελυδάμαντ' ὅππ' ἀνδοίδωμι καὶ ἀγνώορα δῖον.
 Βῆ δ' ἔμετ' αἰνείαν τε καὶ ἔκτορα χαλκοκορυστήν,
 Ἀγχιόφ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἐκτορ, νυῦ δὴ πάγχυ λελασμένον εἰς ὀπκούρων,
 Οἷ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 Θυμὸν ἀποφθινύδοισι· σὺ δ' ἐκ ἐθέλεις ἐπαμυύειν.
 Κεῖται σαρπηδὼν λυκίων ἀγρὸς ἀσπίστων,
 Ὃς λυκίῳ εἴρυτο δίκησίν τε καὶ ἀνένει ὧ.
 Τὸν δ' ὑπὸ πατρόκλῳ δάμασ' ἐγχεῖ χάλκεον ἀφῆς.
 Ἀλλὰ φίλοι πάρσητε, νεμεσῆθητε δ' ἐν θυμῷ,
 Μὴ ὑπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίστωσι δ' νεκρὸν
 Μυρμιδόνες δαναῶν, κεχρωμένοι ὅσοι ὄλοντο,
 Τὸς δ' ὅππ' ἐν νηυσὶ βοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
 Ὡς ἔφατο. τρώας δ' ἔκ' ἀνὰ κρήδην λάβε πένθος
 Ἀχαιῶν, ἐκ δ' ὅππ' ἐκτὸν ἐπέεισφισιν ἔρμα πύλην
 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς ὦρ' ἐὼν. πολέες γὰρ ἀμ' αὐτῷ
 Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀφίσχεύεσκε μάχεσθαι.
 Βαῖ δ' ἰθὺς δαναῶν λεληημένοι. ἦρχε δ' ἄρ' αἰσφιν

28. κατὰ κρη-
 297

Εκτὼς

- Virum dolentem, sicut nunc me dolor inuadit.
 Vulnus quidem sustineo hoc durum: circa .a. mihi manus
 Acutis doloribus confixa est: neq₃ mihi sanguis
 Siccari potest: grauat^r autem mihi humerus ab ipso.
 5 Hastam autem non possum tenere firmiter, neq₃ pugnare
 Congressus cum hostib. Vir autem praestantissimus perijt.
 Sarpedon Iouis filius, hic .a. neq₃ suo filio auxiliatur:
 Sed tu mihi O rex, hoc Violentum Vulnus cura:
 Mitiga autem dolores, & da mihi robur, & socies
 10 Hortando Lycios concitem ad pugnandum,
 Ipseq₃ de cadauere mortuo pugnem.
 Sic dixit precans: hunc autem audiuit Phæb. Apollo
 Statim sedauit dolores: ab autem Vulnere molesto
 Sanguinem atrum absterfit: vires autem ei iniecit animo
 15 Glaucus autem agnouit suis in mentibus, latatusq₃ est,
 Quod eum cito audiuit magnus deus precantem.
 Primum quidem concitauit Lyciorum ductores viros,
 Vndiq₃ lustrans & pro Sarpedone pugnarent.
 Sed deinde ad Troianos ibat latis-passibus incedens
 20 Polydamantem ad Panthædem, & Agenora diuinum:
 Iuit vero ad Aeneamq₃ & Hectorem ere-armatum:
 Propè autem stans verbis velocibus allocutus est:
 Hector, nunc iam omnino oblitus es auxiliatorum,
 Qui tui gratia procul ab amicis, & à patria terra
 25 Animam perdunt, tu autem non vis auxiliari.
 Iacet Sarpedon Lyciorum ductor scutigerorum,
 Qui Lyciam tuebatur iustitjjs & Virtute sua.
 Hunc .a. sub Patroclo interfecit hasta ereus Mars.
 Sed amici adeste, indignemini autem animo,
 30 Ne arma auferant, dedecorentq₃ cadauer
 Myrmidones, ob Gracos irati quotquot perierunt,
 Quos apud naues Veloces trucidauimus hastis. (dolor
 Sic dixit: Troian .a. super-capite (al. vehementer) cepit
 Intolerabilis, non coercibilis. quoniam eis praesidium vrbis
 35 Erat, alienigena quamuis existens: multi enim cum ipso
 Populi sequebantur: inter quos ipse excellebat in pugnando.
 Ibant .a. recta in Danaos, ardentes: dux vero erat ipsis
 Hector

Glaucus Tro-
 ianos horta-
 tur, vt Sarpe-
 donis corpus
 tueantur.

Ἐκτὼς χροόμεν' ὅσπερ πηδόν' ὅσπερ. αὐτὰρ ἀχαιοὺς
 Δέρσε μενοιπιάδαι πατρόκλη' ὅσπερ λάστον κῆρ.
 Αἶαντε πρῶτω πρῶσέφῃ, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ,
 Αἶαντε, νυῦ σφῶϊν ἀμυνέσθαι φίλον ἔστω,
 Οἰοί περ παρ' ὅσπερ ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείουσ.
 Ραῖται ἀνὴρ ὅς πρῶτος ἐσήλατο τείχος ἀχαιῶν
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσάμεθ' ἐλόντες,
 Τάχιστα τ' ὅμοιόν ἀφελοίμεθα, καὶ πν' ἐπιέρων
 Αὐτὰ ἀμυνομένων δαμασσίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔτι καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτυώαντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ μυρμιδόνες καὶ ἀχαιοί.
 Σύμβalon ἀμφὶ νέκυϊ κατὰ τεθνεῶτι μάχεσθαι,
 Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν
 Ζεὺς δ' ὅτι νύκτ' ὀλοὴν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Οφρα φίλῳ παῖδι μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 Ὡσαν δ' ὡς ἔτεροι τρῶες ἐλίκωπας ἀχαιεύς.
 Βλήτο γὰρ ἐπὶ κείνους ἀνὴρ μὲν μυρμιδόνεσσιν,
 Υἱὸς ἀγακλῆ' ὅσπερ μεγαθύμου δῖ' ὅσπερ ἐπειγυῖς,
 Ὃς ῥ' ἐν βεδείοι ἀναιομένῳ λυῖσσε
 Τοσφρὶν· αὐτὰρ τότε γ' ἐδλὸν ἀνέψιδον ἐξεναείξας
 Ἐς πηλῇ ἰκέτευσε καὶ ἐς δέτιν ἀγυρόπεζαν,
 Οἳ δ' ἀπ' ἀχιλλῆϊ ῥηξίμῳσι πέμπον ἔπεισσε
 Ἰλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα τρώεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τόθ' ἀπὸ μένον νέκυ' ὅσπερ βάλε φαίδιμος ἔκτωρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἢ δ' ἀνδρὶ χαρπῆσσι κεῖσθαι
 Ἐν κόρυδι βειαρῇ. ὃ δ' ἄρα πρὶν ὅτι νεκρῷ
 Κέσπεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος γύτο θυμοραϊστής.
 Πατρόκλη δ' ἄρ' ἄλλος γυῖτο φθιμένε ἐτάροιο.
 Ἰθυσεν δ' διὰ πρῶτων, ἵρηκε δὲ οἰκῶς
 Ὀκείϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε φηρῶς τε.
 Ὡς ἰθὺς λυκίων πατρόκλεισιν ἰσποκέλευσε
 Ἔσσυτο καὶ τρώων· * κεχόλωσσε δὲ κῆρ ἐτάροιο.
 Καί ῥ' ἔβαλε δένελαον ἰθαυμένε' ὅσπερ φίλον υἱὸν
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ὑπὸ τοῖο τένοντας.
 Χώρησαν δ' * ὑπὸ τε πρῶτα καὶ φαίδιμος ἔκτωρ.
 Οὐσὴ δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,

δε. κεχόλωτο

δε. ὑπὸ γὰρ

Ην

Hector iratus ob Sarpedonem, sed Achivos
Excitabat Menætiada Patrocli prudens cor
Aiaces primos allocutus est promptos & ipsos:

Patroclus Aia-
ces hortatur.

Aiaces, nunc vobis auxiliari charum sit,
5 Quales quidem antea eratis inter viros vel et meliores.
Iacet vir qui primus insilijt murum Achivorum
Sarpedon, sed si ipsum deturpemus accipientes,
Armaq; ab humeris auferamus & aliquem sociorum
Ipsam defendentium interfecerimus seu o ere.

10 Sic dixit, hi autem & ipsi auxiliari prompti erant.
Hi autem postquam &rinque instruxerunt phalanges,
Troiani, & Lyci, & Myrmidones - & Achivi,
Concurrebant pro cadavere mortuo ad-pugnandum,
Horrendum clamantes: Valde. a. sonuerunt arma virorum.

Circa Sarpe-
donis corpus
acriter pugna-
tur.

15 Iupiter. a. noctem perniciosam extendit super forti pugna,
Dum dilecto pro filio pugna perniciosus labor esset.
Repulerunt. a. priores Troiani nigris oculis Achivos.
Occisus erat. n. neutiquā pessimus vir inter Myrmidonas.
Filius Agacles magnanimi diuinus Epigeus,

20 Qui in Budeo bene habitata imperabat
Antea, sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset
Ad Peleum venit supplex, & ad Thetin candidis pedibus.
Hi autem simul cum Achille virili miserunt sequi
Ilium ad pulchros equos habens, ut cū Troianis pugnaret.

25 Hunc tunc tangentem cadaver percussit illustris Hector
Saxo ad caput: illud vero bisariam totum discissum est
In galea forti: hic autem pronus super cadaver
Decidit: circa autem ipsum mors fusa est perniciofa.
Patroclo autem dolor factus est interfecto socio.

30 Iuit autem recta per propugnatores, accipitri simili
Veloci, qui terruit graculosq; sturnosq;
Sic recta in Lycios Patrocle equis-viam-faciens,
Rustis & in Troianos: iratus erat. a. corde ob socium,
Et percussit Sthenelaum Ithamenti dilectum filium

35 Ad cervicem saxo: abruptit autem eius nervos:
Cesserunt. a. retro primi pugnatores, & illustris Hector
Quantus autem iaculi iactus longi est.

Quod

Ην ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἧς πειρώμεν Θ' ἢ ἐν ἀέθλῳ.
 Ἡὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊόν ὑπὸ θυμοραϊσέων.
 Τόσσον ἐχώρησαν τρώες, ὥσαντο δ' ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δ' ἐπ' ὦτος, λυκίων ἀγρὸς ἀσπισάων,
 Εἰσέπειτ' ἐκτείνεν ἢ βαθυκλῆα μεγάρυμον,
 Χάλκῳ Θ' φίλον υἱόν, ὃς ἐλλάδι οἰκία ναίων,
 Ολέω τε πλέτω τε μετέπρεπε μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα γλαῦκος σῆϊτος μέσον ἔτασε δουρὶ
 Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμυρθη διὰ κων.
 Δέπυσεν ἢ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' ἀχαιῆς
 Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα ἢ τρώες κεχάροντο.
 Σταὺν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἔσθ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 Αλκίης ἐξελάθοντο, μέν Θ' γ' ἰδυὺς φέρον αὐτῶν.
 Εὐδ' αὖ μνηϊόνης τρώων ἔλεν ἀνδρᾶ κορυσθῆν
 Λαόζονον θρασυῶν, υἱὸν ὀνήτορ Θ' ὃς διδὸς ἰρδὸς
 Ἰδαίῳ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς πίετο δῆμῳ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατος· ὦκα ἢ θυμὸς
 Ὡχέτ' ὑπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ὅπῃ μνηϊόνη δορυ χάλκεον ἦκεν.
 Εἰπετο γ' οὐ τεύξεσθαι ὑπασπίδια περιβιβῶντ Θ'.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὖτα ἰδὼν ἠλδάτο χάλκεον ἔγχος.
 Πρόσω γ' κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπθεν δορυ μακρὸν
 Οὐδεὶς ἐνισκίμψθη, ὅπῃ δ' εἰαχρὸς πελεμίσθη.
 Εὔχε Θ' ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν Θ' ὀβείμος ἀφῆς.
 Αἰχμὴ δ' αἰνείας κραδαινομένη κ' ἤρπαις
 Ὡχέτ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ὑπὸ χεῖρὸς ὄρκεσεν.
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχῶσατο, φώνησέν τε,
 Μνηϊόνη τάχα κέν σε, καὶ ὄρχισθῆν ὥρ' ἐόντα,
 Εὔχος ἐμὸν κατέπαυσέ διαμωρῆς, εἴ σ' ἐβάλόν ὥρ'.
 Τὸν δ' αὖ μνηϊόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦνδρα,
 Αἰνείας, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν ὥρ' ἐόντα,
 Πάντων ἀνδρώπων σβέεσσι μὲν Θ', ὃς κέ σευ αὖτα
 Ελθῇ ἀμυνόμεν Θ'. θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αἰψά κε, καὶ κρατερός ὥρ' ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 Εὔχος ἐμοὶ * δώης, ψυχῇ δ' αἰεὶ κλυτοπόλῳ.
 Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐν ἐνιπῆς μενοιτῖν ἄλκιμος υἱός,
 Μνηϊόνης

- Quod quidē Vir emisit prouocatus (al. tētās) Vel in certa-
 Vel in bello, ab (a. sub) hostib. animā destruentib. (mine,
 Tantum recesserunt Troiani: impulerunt autem Achini,
 Glaucus autem primus Lyciorum ductor scutorum
 5 Conuersus est, interfecit autem Bathycleum magnanimum
 Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans
 Opibusq₃ diuitijsq₃ illustris erat inter Myrmidonas:
 Hunc quidem Glaucus in pectore medio vulneravit hasta
 Conuersus repente, quando ipsum affecutus est insequens:
 10 Sonuit autem lapsus, densus autem dolor inuasit Achivos
 Ut cecidit strenuus Vir: Valde Verò Troiani gausi sunt.
 Steterunt. a. circa ipsum euntes frequentes, neq₃ Achius
 Roboris oblitus sunt: Vires. a. recta ferebant in eos.
 Tunc rursus Meriones Troianorū sustulit Virum armatū
 15 Laogonum audacem, filium Onetoris, qui Iouis sacerdos
 Idei factus erat: deusq₃ Veluti honorabatur in populo:
 Hunc percussit sub maxilla & aure, statim autem anima
 Discessit à membris: odiosa autem ipsum caligo inuasit.
 Aeneas autem in Merionem hastam aream misit:
 20 Sperabat. n. se affecuturum illum sub-scuto procedentem.
 Sed hic quidem contrà intuitus euitauit ferream hastam.
 Antrorsum enim procubuit: at retrò hasta longa
 Terræ infixæ est: posterior autem pars concussa est
 Hasta: ibi. a. tum remisit Vim fortis Mars, (i. ferrum)
 25 Cuspis autem Aeneæ vibrata in terram
 Iuit, quoniam frustra forti à manu ruit.
 Aeneas autem animo iratus est, dixitq₃:
 Merione cito te saltatorem quamuis existentem,
 Hasta mea compe-scisset perpetuò. si te attigissem.
 30 Hūc. a. rursus Meriones læcea inclytus cōtra affatus est:
 Aeneas, arduum est, te fortem licet existentem
 Omnium hominum extinguere robur, quicumq₃ te contra
 Venerit repugnans: mortalis certè & tu factus es.
 Si & ego te tetigero nactus medium acuto ere,
 35 Statim fortis quamuis existens, & manibus fidens,
 Gloriam mihi dederis, animam. a. Plutoni inclyto-equis.
 Sic dixit. hunc. a. obiurgauit, Menætij fortis filius,

28. ἀνιδείοις

Μυειόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις,

ὦ πέπον, ἔτι τρώες * ὀνειδίσις ἐπέεσσιν

Νεκρῶ χωρήσοις, πάρος τινὰ γαῖα κατέξει.

Εν γὰρ χερσὶ τέλει πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βελῇ.

Τῷ, ἔτι χερὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶψ' ἔσπετο ἰσάδεσθαι φῶς.

Τῶν δ' ὥς τε δρυτέμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν

Οὔρεσσι ἐν βήσσει, ἔκασθεν δέ τε γίνετ' ἀκοιή.

Ὡς γὰρ ὄρεντο δοῦπτος ἀπὸ χθονὸς ἄρυοδείης

Χαλκοῦ τε, ῥινῆς τε, βοῶν τ' ἀποικητῶν,

Νυατομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμοιγύοισιν.

Οὐδ' αὖ ἐπὶ φρεσὶ μὴν τῶν ἀνδρῶν σαρπηδόνα δῖον

Εἴπω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν

Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμῶνες ἐς πόδας ἄκροισι.

Οἱ δ' αἰεὶ πῶς νεκρὸν ὀμίλειον. ὥς ὅτε μῦθαι

28. ἐνιδρομέω. Σταθμῷ * ἐνὶ βρομέωσι πειγλαγέας καὶ πέλλας

σι

ὤρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάρος ἀγλαα δεύει.

Ὡς ἄρα τοὶ πῶς νεκρὸν ὀμίλειον. ἔδ' ἐποτρυνε Ζεὺς

Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσπερ φαεινῶ,

Ἀλλὰ κατ' οὐτοὺς αἶεν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ

Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνω πατρόκλη μερμηρίζων,

Ἡ ἤδη κακκείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Αὐτῷ ἐπ' ἀντιθέω σαρπηδόνα φαίδιμος ἔκτωρ

Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τε ὤμων τεύχε' ἔληται,

Ἡ ἔτι καὶ πλεόνοσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπιῷ.

Ὡς δ' οἱ φρονέοντι δόατο κέρδιον ἔτι,

Οφρ' ἤνυσθ' ἀπάπων πληνῖάδεω ἀχιλλῇσιν

Εξ αὖτις τρώας τε καὶ ἑκτορα χαλκοκορυσὴν

Οσσατο περὶ τῇ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἐκτοει δ' ὡς πρὸς ἀνάλκιδι θυμὸν ἐνώρσεν.

Ες δ' ἴφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλοις

Τρώας φεγμέναι. γὰρ γὰρ διὸς ἱερὰ τάλαντα.

Ενθ' ἔδ' ἴφθιμοι λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν

Πάντες, ὅππῃ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ,

Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει. πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Κάππεσον, εὖ τ' εἶδα κρατερὴν ἐτάνυσσε κρονίων.

Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὁμοῖν σαρπηδόνα ἔντε' ἔλοντο,

Χάλκεα,

Merione, cur tu hac quamvis strenuus existens loqueris.

O amice, ne utiquam Troiani contumeliosis verbis

A cadauere cedent, antequam aliquem terra detinebit:

IN. n. manib. finis belli: Verborum. a. in consilio (al. cura)

5 Ideo non oportet sermonem augere, sed pugnare.

Sic fatus, hic. q. praecepsit: ille. a. secutus est diuinus vir.

Horum autem ut ligna incidentium virorum tumultus fit

Montis in conuallibus, procul autem facta est auditio:

Sic horum excitabatur strepitus à terra spaciofa

10 Et ab aere, pelleq. scutisq. benefactis

Quae feriebantur, ensibusq. & hastis & stringq. incidentib.

Neq. amplius solers quamvis vir Sarpedonem diuinum

Cognouisset, quoniam telis & sanguine & pulueribus

A vertice obuolutus erat & sive ad pedes extremos.

15 Hi. a. semper circum cadauer versabantur. Et quum musca

In turgurio susurrant lacte plenas ad mulctras,

Tempore in verno, quando lac vasa madefacit:

Sic sanè hi circum cadauer versabantur: nunquā autem

Flectebat à forti pugna oculos splendidos: (Iupiter

20 Sed in ipsos semper aspiciebat. & consultabat animo

Multa valde de cade Patrocli cogitans,

Num iam etiam illum in forti pugna

Illic supra diuinum Sarpedonem illustris Hector

Aere cederet, deq. humeris arma tolleret:

25 An adhuc pluribus augeret iam praelium acre.

Sic autem ei cogitanti, visum est melius esse,

Ut bonus famulus Pelidae Achilles

De quo Troianosq. & Hectorem armatum

Repelleret ad urbem, multorum autem animam eriperet:

30 Hectori autem primo imbecillum animum immisit:

Hector fugit.

In curru. a. conscendens in-fugā vertit se, hortatus ē. a. alios

Troianos fugere. cognouit enim Iouis sacras lances.

Tūc neq. generosi Lycij manserūt, sed in-fugam-versi-sunt

Omnes postquam regem viderunt vulneratum corde,

35 Iacentem in cadauerum aceruo. multi enim super ipso

Deciderunt, quando certamen asperū intendit Saturnus.

Hi autem ab humeris Sarpedonis arma ceperunt,

o o ij

Χάλκεα, μῦρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας

Δῶκε φέρειν ἐτάροισι μενοιτίε ἄλκιμος υἱός.

Καὶ τότε δ' Ἀπόλλωνα παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε φοῖβε, κελαινέφες αἶμα καὶ θυρόν

Ελθὼν ἐκ βελέων σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα

22. δ' Ἀπόλλων
φέρων,

Πολλὸν * ἄπο παρσέφρων, λῦσον ποταμοῖο ῥοῆσι,

Χεῖρόν τ' ἄμβροσίη, πρὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσον

Πέμπε δέ μιν πομπόισιν αἶμα κραπνοῖσι φέρεσθαι,

Υπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα

Θήσοισιν λυκίης Διρείης πόνι δήμῳ.

10

Ενθάδε ταρχύσοισι κασίγνητοί τε ἔσται τε,

Τύμβῳ τε σήλῃ τε. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσησεν Ἀπόλλων·

Βῆ δ' ἔπειτα ἰδαιῶν ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνῶ.

Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,

15

22. δ' Ἀπόλλων
φέρων

Πολλὸν * ἄπο παρσέφρων λῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι,

Χεῖρόν τ' ἄμβροσίη, πρὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσε·

Πέμπε δέ μιν πομπόισιν αἶμα κραπνοῖσι φέρεσθαι,

Υπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα

Κάτθεσθαι ἐν λυκίης Διρείης πόνι δήμῳ.

20

Πάτροκλ' δ' ἴωποισι καὶ αὐτομέδοντι κεκλῦσας,

Τρῶας καὶ λυκίοις μετεκίαδε, καὶ μέγ' ἀάδῃ,

Νήπ'· εἰ δ' ἔπος πηληϊάδαο φύλαξεν,

Ἦτ' αὖ ὑπὲρφυγε κῆρα κακὴν μέλαν' ὀδύνην.

Ἀλλ' αἰεὶ τε δίδος κρείσσων νόστος ἢ ἔσθ' ἀνδρῶν,

25

Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκη

Ρηϊδίως, * ὅτε δ' ὄντο ἐποτρυνώησι μάχεσθαι.

Ὅς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.

Ενθα πῖνα παρῶτον, πῖνα δ' ὕστατον ἐξενάειξας

Πατρόκλης, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν.

30

Ἀδρησον μὲν παρῶτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ἔχεκλον,

Καὶ πείριμον μεγάδωι, καὶ ὀπίσσορα, καὶ μελάνιππον·

Αὐτὰρ ἔπειτα ἔλασον, καὶ μούλιον, ἥ δ' ἐπὶ πυλάτῳ.

Τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἔκαστος.

Ἀνθά κεν ὕψιπυλον τροίλῳ ἔλον ἦες ἀχαιῶν

35

Πατρόκλης ὑπὸ χερσὶ, (πρὶ παρὸ γὰρ ἔγχεϊ θυῖεν)

Εἰ μὴ Ἀπόλλων φοῖβ' ἐὺδμήτου ἐπὶ πύργῳ

Εστ,

AErea, splendenti, quæ quidem concavæ ad naues

Dedit portare socijs Menæti fortis filius:

Et tunc Apollinem allocutus est nebularū-congregator Iupi

Eia age nunc dilecte Phæbe, atro sanguine purga (ter: Iupiter Apol-
lini iubet, ut
Sarpedoni pa-
rentandū cu-
ret.

5 Iens ex iaculis Sarpedonem, ipsum deinde

Valde procul exportans laua fluminis fluxibus,

Inungitq; ambrosia, & immortales Vestes induito.

Mitte autem ipsum comitibus cum Velocibus ferri,

10 Somno & Morte gemellis, qui ipsum sanè illico

Statuent Lyciæ latæ in diuite populo.

Illic ipsum sepelient fratresq; amiciq;

Monumentaq; pilaq; hic enim honor est mortuorum.

Sic dixit, neq; patri immorigerus fuit Apollo.

Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:

15 Statim autem è telis Sarpedonem generosum tollens

Valde procul ferens lauit fluminis undis,

Vnixitq; ambrosia, & immortalibus Vestibus induit:

Misit autem ipsum comitibus cum celeribus portari

20 Somno & morte gemellis, qui ipsum statim

Deposuerunt in Lyciæ latæ diuite populo.

Patroclus autem eques & Automedontem hortatus,

Troianos & Lycios insequabatur: & Valde læsus est,

Stultus: si autem mandatum Pelidæ observasset,

Certè euitasset fatum malum nigrae mortis.

25 SED semper Iouis potentior mens quàm hominum,

Qui & fortem virum terret, & abstulit Victoriæ

Facile, cum tamen (al. interdum. a.) ipse iubeat pugnare

Qui ei & tunc animum in pectoribus induxit.

Tum quem primum, quem & postremum interfecisti

30 Patrocle, quando te dii ad mortem Vocauerunt:

Adrestum quidem primum, & Autonoum & Echeclum,

Et Perimum Megadem, Epistora, & Menalippum:

At postea Elasum, & Mulium, & Pylartem,

Hos interfecit: at fugam cogitarunt singuli.

35 Tunc altam Troiam cepissent filij Achiuorum

Patrocli sub manibus (Valde enim hasta proruabat)

Nisi Apollo illustris benè adificata in turri

oo iij

Patrocl^{us} mul-
tos hostes in-
terficit.

Εση, τὰ ὅλοα φρονέων, τρώεσι δ' ἀρήγων.
 Τεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶν θ' βῆ τείχε θ' ὑψηλοῖο
 Πάτροκλ θ', τεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιξεν ὑπόλων,
 Χείρεσιν ἀθανάτησι φαεινῷ ἀσπίδα νύσων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 Δινα δ' ὁμοκλήσας παρσέφη ἐκέρχρος ὑπόλων,

Χάζεο διοχλῆες πατρόκληις· ἐνὺ τοι αἴσα
 Σὼ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρσαι τρώων ἀγρώχων,
 Οὐδ' ἔω' ἀχιλλῆ θ', ὅς τ' ὅσσοι πολλὸν ἀμείνων.

Ὡς φάτο. πάτροκλ θ' δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλδόμενος ἐκπιβόλου ὑπόλων θ'.

Ἐκτορ δ' ἐν σκαιῇσι πύλῃσι ἔχε μώνηχας ἵππους.

Δίξε γὰρ ἢ μάχεται κτ' κλόνον αὐτὸς ἐλάσας,

Ἡ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλλήλοι.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι πείσεται φοῖβ θ' ὑπόλων,

Ἀνέει εἰσάμενος ἀζήτῃ τε κρατερῶ τε

Ἀσῶ, ὅς μὲν ἔως λῶ ἔκτορ θ' ἵπποδάμοιο,

Αὐτοκασίγνητος ἐκάβησ, υἱὸς ᾧ δῦμαστος,

Ὅς φρυγίῳ ναίεσκε ῥοῆς ὅπῃ συγλαρίοιο.

Τῷ μιν εἰσάμενος παρσέφονε φοῖβ θ' ὑπόλων,

Ἐκτορ τίπτε μάχης ὑποπαίεαι; ἐδέ τι σε χεῖρ.

Αἶψ' ὅσον ἦσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερ θ' εἴλω.

Τῷ κε τάχα συγρῶς πολέμου ἀφωήσεις.

Ἀλλ' ἄγε, πατρόκλ' ἐφεπε κρατερώνυχας ἵππους,

Αἰκέν πως μιν ἔλῃς, δῶν δέ τοι εὖχος ὑπόλων.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτίς ἐβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.

Κεβειόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος ἔκτωρ

Ἴπποις ἐς πόλεμον πεπληγμένον. αὐτὰρ ὑπόλων

Δύσεθ' ὁμιλον ἰών· ἐν ᾧ κλόνον ἀργείοισιν

Ἦκε κακὸν, τρώσιν ᾧ καὶ ἔκτορι κῦδος ὀπάξεν.

Ἐκτορ δ' ἄλλοις μὲν δαναοὺς ἔα, ἐδ' ἐνείειζεν.

Αὐτὰρ ὁ πατρόκλ' ἐπεχε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλ θ' δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι ᾧ λάζετο πέτρον

Μάρμαρον, ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.

Ἦκε δ' ἐρείσμεν θ', ἐδὲ δῶν χάζετο φωτὸς,

Οὐδ' ἀλίωσε βέλ θ' βάλε δ' ἔκτορος λῶιο χῆα

Κεβειόνῳ,

δε. αὐτόν
 δε. καὶ, ἐς πό-
 νον

Stetisset, huic pernicioſa cogitans, Troianis. a. auxilians
Ter quidem in prominentiam aſcendit muri alti
Patroclus, ter autem ipſum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus lucidum ſcutum ſerians:

5 Sed quando iam quarto irruit deo ſimilis,
Grauiter comminatus, allocutus eſt longè-operans Apollo:

Recede Patrocle genereſe, non tibi fatum
Tua ſub haſta Urbem expugnari Troianorum magnanimo
Neq; ſub Achille, qui te multo preſtantioreſt. (rum:

Apollo Patro-
clum à Troiæ
moenibus re-
pellit.

10 Sic dixit: Patroclus autem ceſſit longè retrò,
Indignationem deuſtans longè-iaculantis Apollinis.
Hector. a. in Scea porta tenebat & in angulos equos.
Dubitabat. n. an pugnaret in turmam iterum impellens,
An copias intra murum iuberet ſe concludere.

15 Hec ei cogitanti aſtitit illuſtris Apollo,
Viro ſimilis iuueniq; fortiq;
Aſio, qui auunculus erat Hectoris equitatoris,
Frater germanus Hecubæ, filius autem Dymantis:
Qui Phrygiam habitabat ſtuenta ad Sangarij.

20 Huic ipſum ſimilis allocutus eſt clarus Apollo:
Hector, cur pugna abſtines? neq; te oportet.
Vtinam, quanto deterior ſum, tanto te fortior eſſem.
Propterea fortè odioſe à bello recederes.

Sed agè, in Patroclum impellito ſolidungulos equos:
25 Si quo modo ipſum interficias, detq; tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, hic quidè ruruſus iuit Deus in-laborem & irorū.
Cebrioni autem iuſſit bellicoſo illuſtris Hector
Equos ad bellum flagellare, ſed Apollo
Ingreſſus eſt multitudinem iens. tumultum. a. Argiuis

30 Immiſit malum: Troianis. a. & Hectori gloriam prebuit.
Hector. a. ceteros quidem Danaos omittebat, neq; occidebat:
Sed hic in Patroclum dirigebat ſolidungulos equos.
Patroclus. a. ex-altera-parte ab equis deſiliit in terram,
Siniſtrâ haſtam tenens, alterâ autem cepit ſaxum,

Hector cū Pa-
troclo congre-
ditur.

35 Marmoreum, aſperum, quod eius manus obtexit:
Miſit Verò annixus, neq; diu Veritus eſt Virum,
Neq; fruſtra-miſit telum, percuſit. a. Hectoris aurigam

Patroclus Ce-
brionem in-
terſicit.

Κεβειόνῳ, νότον υἱὸν ἀγακλῆος τριάμοιο,
 Ἰωπῶν λυγρὸν ἔχοντα, μετώπιον ὀξείλαϊ,
 Ἀμφοτέραι δ' ὀφρὺς σῶελεν λίδος. ἐδὲ οἱ ἔχεν
 Οσέον· ὀφθαλμοὶ δ' χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 Αὐτὰ πρὸς ποδῶν. ὃ δ' ἄρ', ἀνδρὶ τῇ ἐοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' ἀεργέος δίφρου λίπε δ' ὀσέα θυμός.
 Τὸν δ' ὅππῃ κερτομέων ὠροσέφης πατρόχλεις ἰωπέδ',
 Ω πόποι, ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ρεῖα κυβισαῖ.

Εἰδήπου καὶ πάντῳ ἐν ἰχθυόεντι γήοιτο,
 Πολλοὺς αὖ κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήδεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶστων, εἰ καὶ δυαπέμφελλος εἴη,
 Ως νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβισαῖ.
 Ἡρὰ καὶ ἐν τρώεσσι κυβισιτῆρες ἔασιν.

Ως εἰπὼν, ὅππῃ κεβειόνη ἦρωϊ βεβήκει,
 Οἷμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σαθμοὺς κεραιζών,
 Εβλήτο πρὸς σῆδος, ἐπὶ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
 Ως ὅππῃ κεβειόνη πατρόχλεις ἄλσο μεμαώς.
 Εκτῶρ δ' οὐδ' ἐτέρωθεν ἀπ' Ἰωπῶν ἄλτο χαμαῖζε.

Τὸ πρὸς κεβειόναο λέοντος ὥς διεινθήτω,
 Ωτ' ὄρεος κορυφῇσι πρὸς κταμένης ἐλάφοιο,
 Ἀμφὼ πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 Ως πρὸς κεβειόναο δὴ μῆστωρες αὐτῆς,

Πάτροκλός τε μενοιπιάδης καὶ φαίδιμος ἐκτῶρ,
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροάνη λέϊ χαλκῷ.
 Εκτῶρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἔχῃ μεδίει.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δ' ἄλλοι
 Τρώες καὶ δαναοὶ σῶαζον κρατερὴν ὑσμίνην.

Ως δ' εὐρὸς τε νότος τ' εἰδαιμένον ἀλλήλοισιν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέειν πολεμιζόμεν ὕλιν,
 Φηρόν τε, μελίην τε, πανύφλοϊόν τε κράνασαν,
 Αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἐβαλον πανυήκεας ὄζους

Ἡχῇ δεασεσὶν, πύταρος δ' ἐτε ἀγρυμμέναων.
 Ως τρώες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θυρόντες
 Διόω, ἐδ' ἐτεροὶ μνώοντ' ὀλοοῖτο φόβοιο.

Πολλὰ δ' κεβειόνῳ ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
 Ἰοί τε πηρόεντες ἀπὸ νδρῆφι θυρόντες.
 Πολλὰ δ' ἡερμάδια μεγάλα ἀσπίδας ἐσυφέλιξε

Μαρνα-

Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
 Equorum habenas tenentem in fronte acuto lapide:
 Ambo autem supercilia confregit lapis, neq³ eum impediuit
 Os: oculi autem humi cadebant in pulueres
 5 Ipsius ante pedes: ille vero Crinatori similis
 Decidit ab artificiose facto curru: liquit. a. ossa animus.
 Hunc iocose-perstringens allocutus es Patrocle equitator:
 Pape, certe valde agilis vir: quam facile Crinatur.
 Sicubi & in mari piscoso esset,
 10 Multos satiaret vir hic ostrea querens,
 Nave desiliens, et si tempestuosum esset:
 Ita nunc in campo ex equis facile Crinatur.
 Certe & inter Troianos Crinatores sunt.
 Sic locutus, in Cebrionem heroem tetendit,
 15 Impetum leonis habens qui stabula vastans,
 Vulneratus est ad pectus, suaq³ ipsum perdidit fortitudo.
 Sic in Cebrionem Patrocle insiliit: alacer.
 Hector. a. rursus ex-altera-parte ab equis desiliit humi.
 Hi duo de Cebrione, sicut leones, contendebant,
 20 Qui in montis vertice de interempta cerua
 Ambo esurientes valde animati pugnant:
 Sic pro Cebrione duo artifices bellici-clamoris
 Patroclusq³ Menætiades, & illustris Hector,
 Cupiebant inuicem incidere corpus sauo ferro:
 25 Hector quidem capite postquam prehendit, non dimisit:
 Patroclus. a. ex-altera parte tenebat pede: at iam alij
 Troiani & Danaï commiserunt acre prælium.
 Sicut. a. Eurysq³ Notusq³ certant inter-se
 Montis in conuallibus altam concutere syluam.
 30 Fagumq³ fraxinumq³, corticosamq³ cornum,
 Quæ inter se quatiunt extensos ramos
 Sono magno: fragor. a. fit dum franguntur:
 Sic Troiani & Achiui inter se prosilientes
 Bellabant, neutri vero meminerant perniciose fuga.
 35 Multa autem Cebrionem circa acuta lancea fixæ sunt,
 Sagittaq³ alata à neruis salientes:
 Multa etiam saxa magna clypeos quatiebant

Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν σροφάλιγλι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωσὶ, λελασμένον ἴπποισιν ὄντων.
 Οφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δ' ἑλάνος.
 Ημος δ' ἠέλιος μετενείσεται βελυπύνδε,
 Καὶ τότε δὴ ῥ' ἔσθ' αἴσαν ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
 Ἐκ μὲν κεβειόνῳ βελέων ἥρωα ἔρυσαν,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δ' ὅς τ' ἐπὶ κακὰ φρονέων, ἐνόησε·
 Τεῖς μὲν ἐπειτ' ἐπόρεσε δοῶν ἀτάλαντος ἄρηϊ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τρεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 Ἐνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φαίη βιότοιο τελευτή·
 Ἦντετο γάρ τοι φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κτ' κλόνον ἐκ ἐνόησεν·
 (Ἡέρι γ' πολλῇ κεκαλυμμένον ἀντεβόλησε)
 Στῆ δ' ὅππῃ, πλῆξεν δ' ἐμετάφρενον δῖός τ' ὦμον
 Χειρὶ κατὰ στήθεσσι· σρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 Τῷ δ' ἐπὶ μὲν κρατὸς κυνέλυ βάλε φοῖβος ἐπὶ ὤμων
 Ἡ δ' κυλινδομένη κενάχων ἔχε προσὶν ὑφ' ἵππων
 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μαιάνθησαν δὲ ἔειδαι
 Αἶματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν ἐδέμεισεν
 Ἴπποκόμον πῆληκα· μαιάνεσθαι κονίῃσιν.
 Ἀλλ' ἀνδρὸς δείοιο κάρη χείρην τε μέτωπον
 Ρύετ' ἀχίλλης, τότε δ' ἐξυὺς ἐκτορὶ δῶκεν
 Ἡ κεφαλῇ φορέειν· χερσὶ δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
 Παῦν δὲ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγυ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Βειδὺν, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 Αἰσὶς σὺν τελαμῶνι γαμὰ πέσε τερμιόεσσι.
 Λῦσε δὲ οἱ δώρηκα, ἀνὰ δὲ διὸς ὑδὸς ἐπὶ ὤμων.
 Τὸν δ' αἶψα φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα.
 Στῆ δ' ἐν τοφῶν· ὅππῃ δ' ἐμετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 Διμῶν* μεσσηγὺν χερσὶ δὲ βάλε δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανδοίδης εὐφορβος, ὃς ἠλικίῳ ἐκέχαστο
 Ἐγχεὶ δ' ἵπποισιν τε, πόδεσσι τε καρπαλίμοισι·
 Καὶ γ' οἱ δὴ ποτε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀπ' ἵππων
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο,

γε. μεσσηγὺς,

Pugnantium circa ipsum: hic .a. in vertigine pulueris
 lacebat ingens late-porrectus, oblitus aurigationis.
 Quamdiu quidem sol medium cælum circumibat,
 Tamdiu valde strosq; tela tangebant: cadebat .a. populus:
 5 Quando autem sol vergebat ad-Vesperam,
 Et tunc quidem supra modum Achiui fortiores erant.
 Ex quidem Cebrionem telis heroem traxerunt,
 Troianorum ex strepitu, & ab humeris arma ademerunt.
 Patroclus autem Troianis mala cogitans irruit:
 10 Ter quidem deinde irruit Veloci similis Marti
 Horrendè Vociferans: ter autem novem viros interfecit.
 Sed quando iam quarto irruit deo similis,
 Tunc tibi Patrocle apparebat vita finis.
 Occurrebat enim tibi Phæbus in forti pugna
 15 Terribilis: hic quidem hunc euntem per turbam non vidit:
 (Caligine enim multa coopertus obuiavit:)
 Stetit .a. à tergo: percussit .a. dorsum, latosq; humeros
 Manu procliui. Vertigine correpti sunt .a. ei oculi:
 Huius .a. quidem à capite galeam deiecit Phæbus Apollo:
 20 Hæc q; pronoluta, crepitum edidit pedibus sub equorum
 In-tybia-formam-facta galea: fædata sunt .a. iuba
 Sanguine & pulueribus: antea quidem non fas erat
 Cristatam galeam fædari pulueribus.
 Sed viri diuini caput venustumq; frontem
 25 Protegebat Achillis: tunc autem Iupiter HecTORi dedit
 Suo capite ferendam: propè vero ei erat mors,
 Tota autem ei in manibus fracta est longa hasta
 Grauis, magna, valida, ferrata: sed ab humeris
 Scutum cum loro humi decidit pedum-tenus demissum:
 30 Soluit autem ei thoracem rex Iouis filius Apollo.
 Huius .a. stupor mentē cepit: debilitatiq; sunt egregj artus.
 Stetit .a. attonitus .a. tergo .a. dorsum acuta hasta
 Humeros inter cominus confixit Dardanius vir,
 Panthædes Euphorbus, qui equales superabat
 35 Iaculoq; equitandiq; peritia pedibusq; velocibus.
 Etenim olim viros viginti deturbavit ab equis,
 Primo Veniens cum curribus discens, artem-præliandi:

Euphorbus
 Patroclum
 vulnerat.

Qui

Ος τοι παρῶτος ἐφῆκε βέλθ' παρδοκλεις ἰωπεδ',
 Οὐδὲ δάμασ'. ὁ μὲν ὅγ' οἷος ἀνέδραμε· μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 Ἐκ χειρὸς ἀφ' ἑσθλῆς δόρυ μείλινον· ἐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνὸν παρ' ἑόντ' ἐν δ' ἡϊοτῆτι.
 Πάτροκλ' ὅτε θεοῖσ' πληγὴν καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 Αψ' ἐτάρων εἰς ἔδν' ἔχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτὼρ δ' ὥς εἶδεν πατροκλήα μεγάθυμον
 Αψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κτ' εἰσέλασσε· ἔτα δ' ὅδου
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ περ δ' ὅχλῳ ἔλασσε.
 Δέπῃσεν δ' ὅτε πεσὼν, μέγα δ' ἦκαχε λαὸν ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάρῃαν τὰ λείων ἐβλήσατο χάρμη,
 Τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δ' ἰπείμεν ἀμφῶ·
 Πολλὰ δέ τ' ἀδμαίνοντα λείων ἐδάμασσε βίῃφι·
 Ὡς πολέας πέφνοντα μενοιτῆε ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτὼρ τριαμίδης σχεδὸν ἐγχεῖ θυμὸν ἀπύρα·
 Καὶ οἱ ἐπευχόμεν' ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
 Πάτροκλ', ἦ ποῦ ἐφῆδα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμύν,
 Τρωϊάδας δ' ὅ γ' αἰὲρ ἐλάδ' ἔδρον ἡμῶν ἀπύρας,
 Ἀξύν ἐν νῆεσσι φίλῳ ἐς πυτείδα γαῖαν,
 Νῆπιε· τάων δ' ὅτε περ δ' ἔκτορος ὠκέες ἰωποῖ
 Ποσσὶν ὄρωρέχαται πολεμίζειν· ἐγχεῖ δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μετατρέπω, ὁ σφιν ἀμυῶ
 Ἡμῶν ἀναγκάων· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γυῖες ἔδοντα.
 Ἀδελφ', ἐδέπαι ἐδλὸς ἐὼν χραίσμῃσιν ἀχιλλεύς,
 Ος που τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπέτέλλετ' ἰόντι,
 Μή μοι τῶν ἱέναι πατρόκλεις ἰωποκέλαδε
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, τῶν γ' ἔκτορ' ἀνδροφόνοιο
 Αἵματόεντα χιτῶνα παρὶ σῆθεσι δαΐζαι.
 Ὡς που σε παρσέφη, σοὶ δ' ὅφρ' ἐκείνας ἀφρονι πεῖθε.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων παρσέφης πατρόκλεις ἰωπεδ',
 Ἡ δ' ἡ νῦν ἔκτορ' ἀνὰ γ' εὐχέο, σοὶ γ' ἔδωκε
 Νίκην Ζεὺς κρονίδης καὶ ὑπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασαν
 Ρηϊδίῳσιν· αὐτοὶ γ' ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοιῶντο δ' εἴπερ μοι εἰκοσὶν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες ἀν' αὐτόν· ὅλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 Ἀλλά

- Qui tibi primus immisit telum, Patrocle equitator,
 Neq₃ domuit. hic. q. iterum recurrit: mistusq₃ est turba,
 E corpore extracta hasta fraxinea, neq₃ sustinuit
 Patroclum, nudum quamvis existentem in pugna:
 5 Patroclus autem Dei plaga & hasta domitus,
 Retro sociorum in multitudinem cessit, mortem fugiens:
 Hector autem postquam vidit Patroclum magnanimum
 Retro recedentem vulneratum acuto ferro,
 Cominus ad eum venit per caternas, vulneravitq₃ hasta
 10 Extremum in latus, penitus. a. ferrum traiecit:
 Insonuit. a. lapsus: Valde. a. tristitia. affecit populum Achiv.
 Sicut. a. quando aprum fortem leo superavit pugna,
 Hiq₃ montis in verticibus Valde acres pugnant
 Fonte de paruo: Volunt autem bibere ambo:
 15 Multum. a. anhelantem aprum leo domuit Violentia:
 Sic multos occidentem Menætiū fortem filium
 Hector Priamides cominus hasta anima priuavit,
 Et ei gloriando-insultans Velocia Verba dixit:
 Patrocle, sanè putabas Urbem euertere nostram:
 20 Troianas Verò mulieres libero die erepto
 Ducturum esse in nauibus dilectam in patriam terram,
 Stulte: pro his. a. Hectoris Veloces equi
 Pedibus extenduntur ad pugnandum: hasta Verò ipse
 Inter Troianos bellicosos excello: qui ab ipsis arceo
 25 Diem necessarium, te autem hic Cultures comedent.
 Ab miser, neq₃ tibi strenuus existens profuit Achilles,
 Qui fortasse tibi Valde multa remanens praecepit abeunti
 Non mihi antè reuertere, Patrocle bellicose,
 Naues in concauas, quam Hectoris homicida
 30 Sanguinolentam lorica circa pectora conscideris.
 Sic fortè te allocutus est: tibiq₃ mentes dementi persuasit.
 Hunc autem languidus allocutus es Patrocle eques:
 Iam nunc Hector Valde gloriator: tibi entm dedit
 Victoriā Saturnides, & Apollo, qui me domuerunt,
 35 Facile: ipsi enim ab humeris arma detraxerunt:
 Tales Verò etiam si mihi Viginti occurrissent,
 Omnes illic perisset mea sub hasta strati.

Hector Patro-
 clū interficit.

Sed

Ἀλλὰ με μῶϊρ' ὅλοη καὶ λητούς ἐκτανεν ἦδ'·
 Ἀνδρῶν δ' εὐφορβῶ· σὺ δέ με τείτος ἐξαναρίζεις.
 Ἄλλο δ' εἰ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐδ' ἔτι δ' αὐτὸς διγρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἀγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μῶϊρα κραταίῃ,
 Χερσὶ δαμέντ' ἀχιλῆϊ καὶ ἀμύμονι καὶ αἰακίδαο.
 Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψε.
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρέθρων πημένῃ αἰδὼς δὲ βεβήκει,
 20. ἀδροτήτα Ὀν πότμον γρόωσα, λιποδ' * ἀνδροτήτα καὶ ἥβη.
 Τὸν καὶ τεθνεῶτα περσινύδα φαίδιμος ἔκτωρ,
 Πατρόκλης, τί νύ μοι μακτεύεαι αἰπὺν ὀλεθρον;
 Τίς δ' οἶδ' εἴκ' ἀχιλῆος θέτιδος παῖς ἠὲ κόμοιο
 Φθῆναι ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ὑπὸ θυμὸν ὀλέσται;
 Ως ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὀτειλῆς
 Εἵρυσσε, λάξ περσβάς· τὸν δ' ὑπὲρ ὧσ' ὑπὸ δουρός.
 15. Αὐτίκα δ' ἔξω δουρὶ μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεϊ καὶ αἰακίδαο.
 Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δὲ ἐκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμβροτοί, οὓς πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ρ.

Ραψῶδίας ὑπόθεσις.

ΠΕΡΙ τοῦ πατρόκλη σῶματος κράτερά σπένδεται μά-
 χη, καὶ δ' ἦν καὶ εὐφορβος μὲν ἀναγείτῃ ὑπὸ μῆλεα· 25
 ἔκτωρ δ' ἐπὶ τῷ ἀχιλῆος ἐνδύεται πανοπλίῳ, καὶ ἀντίσταται
 τοῖς ἐλλήσιν. οἱ δ' αὖτε μῆλεα ἀντίλοχον ἀπαπέμποντο περὶ
 ἀχιλῆα, τὸν πατρόκλη θάνατον ἀγγέλλοντα ὑποδύντες ἢ καὶ
 ἀράμφοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δ' αἰ-
 30. αντες περμαχοῦσι, καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ρ. ΡΑ-
ψῶδία.

Ρῶ, δαναοὶ τρώες τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον. 35

ΟΤΔ'

Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius.

Ex Viris a. Euphorbus : tu vero me tertius occidis.

Aliud autem tibi dicam, tu. a. in mentibus pone tuis,

Non sanè neq; tu ipse diutius viues, sed tibi iam

5 *Prope adest mors, & fatum violentum,*

Manibus necando Achillis inculpati Aeacida.

Sic ipsum locutum finis mortis obtexit:

Anima. a. è membris solans ad-inferum descendit,

Suam sortem lugens, linquens virilem-etàtem & inuentā

10 *Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector:*

Patrocle, cur mihi Vaticinaris grauem mortem?

Quis autem scit, si Achilles Thetidis filius pulchricomæ

Preueniat hasta mea percussus animum perdere?

Sic sanè locutus hastam aream è vulnere

15 *Traxit, calce innixus: hunc. a. supinum pepulit ab hasta.*

Statim autem cum hasta in Automedontem iuit

Diuinum famulum Velocis Aeacida,

Cupiebat. n. vulnerare: hunc vero extulerunt Veloces equi

Immortales, quos Peleo dij dederant splendida dona.

20 **ILIADIS HOMERI, AVT XVII. COM-
positionis argumentum.**

25 **D**E Patrocli corpore acris committitur pugna, in qua
& Euphorbus occiditur à Menelao: Hector autem
Achillis induitur armatura, & resistit Græcis. Qui autem
circa Menelaum, Antiochum mittunt ad Achillem, Pa-
trocli mortem nunciantem: subeuntes autem & tollen-
tes corpus humeris exportant prælio. Aiaces verò propu-
gnant & arcent hostes.

**ILIADIS HOMERI XVII. COM-
positio.**

35 **P, Danai, Troianiq; circa cadauer manus commiserunt.**

NEQVE

Υ Δ' ἔλαθ' ἀτρεός υἱὸν ἀρήϊφίλον μενέλα-
ον

Πάτροκλ' ὅτ' ἔσσι δαμείς ἐν δῆϊοτῇπ.

Βῆ δ' διὰ περμάχων κεκορυθμέν' αἶδοι
χαλκῷ.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βᾶν' ὥς τις πρὸς πόρτακι μῆτιρ
Πρωτοτόκος κινυρή, ἔπειν εἰδ' ἤα τόκοιο.

Ὡς πρὸς πατρόκλ' ὅτ' ἔσσι δαμείς μενέλα'.

Πρόθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,

Τὸν κτάμεναι μεμαώς ὅστις τῷ γ' ἀντί' ἔλθοι.

Οὐδ' ἄρα πάνθ' οὐκ ἐὺμμελὶς ἀμέλησε

Πάτροκλοιο πεσόντος ἀμύμον'.

Ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔσσι, καὶ περσέειπεν ἀρήϊφίλον μενέλαον,

Ἀτρεΐδῃ μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,

Χάζεο, λείπε δ' νεκρὸν, ἔα δ' ἔνερα βροτόεντα.

Οὐ γὰρ τις περύτερος τρώων κλειτῷ τ' ὀπικούρων

Πάτροκλον βάλε δουρὶ καὶ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τῷ μὲν ἔα κλέος ἑσθλὸν ἐνὶ τρώεσσιν ἀρέσσει,

Μὴ σε βάλλω, ὑπὸ δ' ἐμὲ λινθέα θυμὸν ἔλωμαι.

Τὸν δ' ἔμειν' ὀχθήσας περσέφῃ ξανθὸς μενέλα'.

Ζεὺ πάτερ, ἔμειν' καλὸν ὑπερβίον δ' ἔχεται αἶψα.

Οὐτ' οὐκ πορδαλί' ὅσσον μὲν, ἔτε λείοντος,

Οὐτε σὺν καὶ περὶ οὐλοόφρον', (ἔτε μέγιστος

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι * πρὸς δένει βλεμεαίνει)

Ὅσσον πάνθ' οὐκ ἐὺμμελὶς * φρονέουσιν.

Οὐδὲ μὲν ἔδδ' ἐβίη ὑπερβίον' ἰσχυρόμοιο

Ἡς ἥβης ὑπὸ νηϊ, ὅτε μ' ὄνατο, καὶ μ' ὑπέμεινε.

Καί μ' ἔφατ' ἐν δαυαοῖσιν ἐλέγχισον πολεμιστῶν

Εἰμμεναι. ἔδδ' ἐφῆμι πόδεσσι γοῖσι κίοντα,

Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλῳ κεδνούς τε τοκῆας.

Ὡς εἶπεν καὶ σὸν ἐγὼν λύσω μὲν, εἴ κέ μευ ἄντα

Στήρης. ἀλλὰ σ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελῶω

Ἐς πληθύν ἰέναι, μηδ' ἀντί' ἴσας ἐμῆο,

Πεῖν τι κακὸν παδέειν. ῥεχθὲν δέ τε νήπ' ἔγνω.

Ὡς φάτο. τ' δ' ἐπεῖθεν, ἀμειβόμεν' ὅτ' ἐπεσπύδα,

Νῦν μὲν δὴ μενέλαε διοτρεφὲς, ἥ μάλα τίσεις

Γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἐπευχόμεν' δ' ἀρξάμεναι.

Χήρως

κ. μέγα

κ. φορέουσιν

EQVE lacuit Atres filium bellicosum Me-
nelaum.

Patroclus à Troianis interfectus in pralio,
Iuit autem per primos pugnatores armatus
fulgenti are:

Circa. a. ipsum iuit, sicut aliqua circa vitulum mater
Primo enixa, querula, non ante experta partum:

Ita circa Patroclum iuit flauus Menelaus,

Ante autem se hastilia tenebat, & scutum vndiq; aequale,

10 Eum interficere paratus, quicumq; sibi obuius veniret.

Neq; sanè Pàthi filius tractanda lancea peritus, neglexit

Patroclum collapsum egregium: prope autem ipsum

Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum:

Atride Menelae, generose dux populorum,

15 Recede: & linque mortuum, & mitte spolia cruenta,

Non. n. aliquis prior Troianorum, illustri nq; auxiliatorum

Patroclum vulneravit hasta in forti pugna:

Quare me sine gloriam bonam inter Troianos reportare:

Nete vulnerem, & dulcem vitam eripiam.

20 Hunc valde indignatus allocutus est flauus Menelaus:

Iupiter pater, non. q. honestum est supra-vires gloriar.

Neq; igitur pardi tanta vis, neq; leonis,

Neq; suis apri perniciosi (cuius maximus

Animus in pectoribus magno robore furit.)

25 Quantum Pàthi filij pugnaces superbiunt.

Neq; Verò vel vis Hyperenorae equitis

Sua iuuentute fruebatur, cum me despexit & me expecta-

Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorē (uit.

Esse: neq; ipsum puto pedibus reuersum

30 Oblectasse uxoremq; dilectam, venerandosq; parentes:

Sic quidem & tuum ego soluam robur, si me contra

Steteris, sed te ego recedentem moneo

In multitudinem ire: neq; aduersus consistas mihi, (uit.

Anteq; aliquod malū patiaris, factū. a. demū stultus cogno-

35 Sic dixit: hunc. a. non flectebat, sed respondens inquit:

Nunc quidē iā Menelae generose, certē valde dabis pœnas

Pro fratre meo quē interfecisti: iactabundus. a. predicat,

p

Euphorbus
Menelaum
cedere iubet.

Menelaus
Euphorbo
indignatur.

22. Αβέρaton

Χήρωσας ὃ γυναικα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
 Αἰσιτὸν δὲ τοκεῦσι γόνυ καὶ πένθος ἔδθηκας.
 Ἡ κέ σφιν δειλοῖσι γόνυ κατὰ παυμα χυοίμην,
 Εἶκεν ἐγὼ κεφαλῷ τε τελὺ καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 Πάνθω ἐν χεῖρεσι βάλα καὶ φρόντιδι δῖη.
 Ἀλλ' ἐμὰν ἔτι θηρὸν ἀπείρητος πόνθ' ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδήειτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν, ἔτῃσε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσιν.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Ἀσπίδι ἐν κρᾶτερῃ, ὃ ὃ δέυτερθ' ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρείδης μενέλαθ' ἐπευξάμενθ' διτ' πατρί.
 Ἀψ' δ' ἀναχαζόμενθ' κτ' ἐσμάχοιο δέμεθλα
 Νύξ', ὅπῃ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πηδήσας.
 Ἀντιφρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένθ' ἤλυθ' ἀκωκή.
 Δέπασεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε ὃ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἵματι οἱ δέοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ δ' οἱ χερσὶν τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 Οἶον ὃ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ εἰρηλὲς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ δ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 Καλὸν, θηλεδαῖον, τὸ δὲ πνοιαὶ δονέοισι
 Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λαδκῷ.
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
 Βόθρου τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξετάνυσ' ὅπῃ γαίῃ.
 Τοῖον πάνθου ὕδν' εὐμμελίῳ εὐφορβον
 Ἀτρείδης μενέλαθ' ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφθ' ἀλκὴ πεποιθώς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βουῶ ἀρπάσῃ ἥτις ἀρίστη.
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἐάξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 Πρῶτον, ἐπειτα δέ θ' αἶμα καὶ εἴη τα πάντα λαφύσσει
 Δηῶν, ἀμφὶ ὃ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλ' ἰύζοισιν ὑπόπρωθεν, ἔδ' ἐδέλοισιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέθ' αἰρεῖ.
 Ὡς τῷ ἔπνι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι μενελόε καυδαλίμοιο.
 Ἐνθά κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα πανδοίδαο
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγᾶστα το φοῖβθ' ὑπόλων,
 Ὅς ῥα οἱ ἔκτορ' ἐπώρσε δοῶν ἀτάλαντον ἀρήϊο

Ανέει

Viduasti autem uxorem in conclavi thalami noui:
Perniciosum vero parentibus luctum, & dolorem fecisti.

Profecto ipsis miseris luctus repressio fierem,

Siquidem ego caputq; tuum & arma ferens

5 Pantho in manus dederō & Pkrontidi nobili:

Sed non quidem adhuc diu intentatus labor erit,

Neq; sine pugna, neq; robore, aut terrore vtriusq;

Sic fatus, vulnerauit eum ad scutum vndiq; rotundū,

Neq; perrupit as: incuruata est autem eius cuspis.

10 Scuto in forti: hic vero secundus impetum fecit ferro

Atrides Menelaus, supplicans Ioui patri:

Retrō autem cedentis illius, in gula imas partes

Vulnerauit: ipse vero nixus est forti manu fretus.

E-regione autem teneram per cervicem penetravit cuspis:

15 Insonuit autem lapsus crepuerantq; arma super ipso.

Sanguine ei madefacta sunt coma Gratij's similes,

Capilli q; qui auroq; & argento reuincti erant.

Qualem autem nutrit plantam vir virentem oliua

Loco in deserto, ubi abunde scaturit aqua

20 Limpida, virens, illamq; flatus mouent

Variorum ventorum & scater flore albo:

Veniens autem repente ventus cum turbine multo

Fossa q; euulsit, & extendit in terram:

Talem Panthi filium bellicosum Euphorbum

25 Atrides Menelaus postquam interfecit, armis spoliabat.

Vt. a. quando quis leo montanus robore fissus,

Pascentis armenti bouem rapuit quæ optima est.

Huius autem cervicem fregit correptam validis dentibus

Primum: deinde vero sanguinem & viscera omnia sorbet

30 Dilanians: circum autem hunc canesq; viriq; pastores

Multum valde exclamant procul, neq; volunt

Contra ire. Valde enim pallidus timor tenet eos:

Sic horum nulli animus in pectoribus audebat

Contra ire Menelaum gloriosum.

35 Tunc facile abstulisset elegantia arma filij-Panthi

Atrides, nisi ipsi inuississet Phæbus Apollo,

Quis in eum Hectorem incitauit veloci similem Marti:

Euphorbū in-
terficit Menē-
laus.

pp y

Ανέει εἰσάμεν Θ' κακόνων ἡγήτορι μέντη·

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Εκτορ νυῦ σὺ μεν ὦδε θέεις, ἀκίχνητα δῖων

Ἰωποῖς αἰακίδαο δαΐφρον Θ'· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ

Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμενοι, ἦδ' ὀχέεσθαι

Ἀλλω γ' ἢ ἀχιλῆϊ, τὸν αἰδανότῃ τέκε μήτηρ.

Τόφρα δέ τοι μένελα Θ' ἀφῆϊος ἀτρέος υἱός,

Πατρόκλῳ περὶ βᾶς, τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε

Πανδοίδῳ εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ Πύρριδος ἀλκῆς.

ἥ. αὖ' πόνον

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς * ἀμπόνον ἀνδρῶν.

Εκτορα δ' αἰνὸν ἄλγος πύχασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας

Πάπῃηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα χτ' εἰχας· αὐτίκα δ' ἔγνω

Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ὅπῃ γαίῃ

Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' ἑταμένῳ ὠτειλῷ.

Βῆ δ' διὰ περμάχων κεκορυθμέν Θ' αἰδοπι χαλκῷ,

Οξέα κεκληγῶς, φλογὶ ἵκελ Θ' ἠφάισιο

Ἀσβέσῳ· ἔειπ' ὅν λάθην ἀτρέ Θ' ὀξὺ βοήσας·

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω χτ' τεύχεα καλὰ,

Πάτροκλον δ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἑνὲκ' ἐνθάδε πμῆς,

Μή τις μοι δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται·

Εἰ δέ κεν ἔκτορι μοῦ Θ' ἐὼν καὶ τρωσὶ μάχῳμαι

Αἰδέσθεις, μή πως με περσεύωσ' ἕνα πολλοί·

Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίοι Θ' ἔκτωρ.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλ Θ' διελέξατο θυμός;

Ὅσπότερ ἀνὴρ ἔδέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι

Ὀν κε θεὸς πμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίῃ.

Τῷ μ' ἔτις δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται

Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

Εἰ δέ που αἶαντός γε βολὴν ἀγαθοῖο πυδοίμην,

Ἀμφω κ' αὖτις ἰόντες ὅπῃ μνηστᾶμεθα χάρμης,

Καὶ πρὸς δαίμονά τῳ, εἴ πως ἐρυστάμεθα νεκρὸν

Πηλείδῃ ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.

Ἔως ὁ ταῦτ' ὥρμαινε χτ' φρένα καὶ χτ' θυμόν,

Τόφρα δ' ὅπῃ τρώων εἰχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ.

Αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνέχάζετο, λείπε δ' νεκρὸν

Ἐν τρωπαλίζόμεν Θ' ὥς τε λίς ἡνύχθει Θ'.

Ον

Vires similis Ciconum ductori Menta,

Et ipsum edita Voce Verbis Velocibus allocutus est:

Hector nunc tu quidem sic curris, temerè persequens

Equos AEacida bellicosi, ipsi. a. difficiles (equitari)

5 A Viris quidem mortalibus domari & currui subdi (v.in-

Ab alio, quam Achille quem immortalis peperit mater.

Interim autem Menelaus bellicosus Atrei filius,

Patroclum protegens, Troianorum fortissimum occidit

Panthædem Euphorbum: cohibuit. a. ab impetuoso robore.

10 Sic factus, hic qdē rursus iuit deus in certamen Virorum

Hectorem autem grauis dolor cepit praeordia circa nigra:

Circumspexit autem deinde per turmas: statim. a. cognouit

Hunc quidem auferentem incluta arma: illum. a. in terra

15 lacentem: stuebat Vero sanguis per inflictum Vuluus.

Iuit autem per primos - in acie armatus splendenti are,

Acute proclamans - flamma similis Vulcani

Inextinguibili, neq; filium latuit Atrei acute Vociferans:

Ingemiscens. a. dixit erga suum magnanimum animum:

Hei mihi, siquidem deseruero arma pulchra.

20 Patroclumq; qui tacet meum propter hic honorem,

Vercor ne quis mihi Danaorū succenseat, quicūq; Viderit.

Si. a. cum Hectore solus existens, & Troianis pugnem

Reueritus, timeo ne quo-modo me circundent Vnum multi

25 Troianos autem huc omnes ducit ornatus galea Hector.

Sed cur mihi hac charus deliberat animus?

Quando Vir velit aduersus deum cum Viro pugnare,

Quem deus honoret, statim ei magna calamitas infertur,

Ideo me nemo Danaorum arguet, qui Viderit

30 Hectori cedentem, quoniam à deo (instigatus) pugnat.

Sicubi autem Aiace in praelio fortem audirem,

Amborursus euntes reminisceremur pugna,

Quamuis aduersus deum, si quo-modo eriperemus cadauer

35 Pelida Achilli: è malis Vero sanè melius esset.

Dum hac cogitabat in mente, & in animo,

Interim Troiū turma superuenerunt: praebat. a. Hector.

Sed hic retrocessit, reliquitq; cadauer,

Subinde - sese conuertens. Et leo benè-iubatus,

Apollo Hec-
to-ri mortem Eu-
phorbi nūciat

Menelaus He-
ctori cedit.

Ον ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ὑπὸ σάθυροιο δῖωνται
 Εὐχεσι καὶ φωνῇ· τὸ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχύνεται, ἀέκων δὲ τ' ἐβη ὑπὸ μεσσηύλοιο·
 Ως ὑπὸ πατρόκλοιο κίε ξανθὸς μενέλαος.
 Στῆ ὅ μετὰ σρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνη ἑταίρων,
 Παπῳάων αἶαντα μέγαν τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνοντ' ἐταίροις, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἐμβαλε φοῖβος ὑπὸ λλῶν·
 Βῆ ὅ θ' εἶεν, εἶδαρ ὅ παρὶς ἔμενεν ἑπὶ σὺν ὕδα.
 Αἶαν δ' εὖ ροπέπον πρὸς πατρόκλοιο θαυρόντος
 Σπύσσομεν, αἶκε νέκυν πρὸ ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Τυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἑκτωρ.
 Ως ἔφατ'· αἶαντι ὅ δαΐφρονι θυμὸν ὀεινε·
 Βῆ ὅ διὰ προμάχων, ἅμα ὅ ξανθὸς μενέλαος,
 ἑκτωρ μὲν πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπὸ πύρας
 Ελχ', ἵν' ἀπ' ὁμοῖον κεφαλῇ τήμῳ ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τὸν ὅ νέκυν προῆσιν ἐρυσάμεν ἑκτορ κησὶ δόλῃ.
 Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος ἥν τε πύργον.
 ἑκτωρ δ' αἶψ' ὁμιλον ἰὼν ἀνελάζετο ἑταίρων·
 Ες δῖφρον δ' ἀνόρεσε δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμενοι αὐτῷ.
 Αἶας δ' ἀμφὶ μενοειπὰ δὴ σάκος εἶρε καλύψας,
 Εἰσήκει· ὥς τις τελέων πρὸ οἴσι τέκεσσιν,
 Ωρὰ τε νήπι' ἄρροντι σωαντήσονται ἐν ὕλῃ
 Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὃ δὲ τε δένει βλεμεαίνει,
 Πᾶν δὲ τ' ὅπισκ' ἰὼν κέρτα ἐλκεται ὅσπερ καλύπτῳ.
 Ως αἶας πρὸς πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρήϊφίλος μενέλαος
 Εἰσήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.
 Γλαῦκος δ' ἰσχυρόλοχος παῖς, λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,
 ἑκτορ' ὑπὸ δ' ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἑκτορ εἶδος αἶεσε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
 Ἡ σ' αὖτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξην ἐόντα.
 Φράζεο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σιῶσης
 Οἶσ' σωλ' ἀοῖσι τοῖσι λῖφ' ἐγγεγάασιν.
 Οὐ γὰρ τις λυκίων γε μαχισσομένη δααοῖσιν,

28. ἑκτορ
 εἶδος

Εἶα

Quem canesq; & Viri à stabulo abigant
 Hastis & clamore: huius. a. in praeordijs forte cor
 Turbatur: inuitus autem abit à caula:
 Sic à Patroclo discessit flauus Menelaus:

5 Stetit autem conuersus postquam Venit ad agmen sociorū
 Lustrans-oculis Aiace magnum Telamonium filium:
 Hunc autem Valde citò agnouit pugna ad laeuam totius,
 Hortantem socios, & concitantem ad pugnandum:
 Ingentem. n. eis fortitudinem intecerat Phœbus Apollo.

10 Perrexit autem currere: statim. a. astans Verbum dixit:
 Ajax, huc amice pro Patroclo mortuo
 Festinemus: si cadauer saltem Achilli feramus
 Nudum. at arma habet galea- motor Hector.

Sic dixit: Aiace Verò bellandi- perito animum commouit:

15 Iuit. a. per primos pugnatores simulq; flauus Menelaus.
 Hector. q. Patroclum postquam inclytis armis exuisset,
 Trahebat & ab humeris caput abscinderet acuto ere,
 Et cadauer Troianis trahens canibus daret,
 Atax autem propè Venit gestans scutum & elut turrim.

20 Hector. a. retro in multitudinem iens recedebat sociorum:
 In currum autem ascendit: deditq; hic arma pulchra
 Troianis ferenda ad Urbem, magna gloria & essent ipsi.

Ajax autem circum Menætiadem scutum latum obtegens, Aiace cedis
 Stetit, sicut aliquis leo circa suos catulos, Hector.

25 Cui quidem catulos ducenti occurrerint in sylua
 Viri Venatores, hic autem fortitudine superbit.
 Totumq; supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
 Sic Ajax circa Patroclum heroem iuit.
 Atrides autem ex-altera-parte bellicosus Menelaus

30 Stabat, magnum luctum in pectoribus augens.
 Glaucus autem Hippolochi filius Lyciorum dux Virorum
 Hectorem toruè intuitus graui obiurgauit sermone:

Hector. o specie pstantissime, pugna sane multū deserui- Glaucus He-
 Certè te frustra fama bona tenet, fugax cum-sis. (sti) ctorem fugæ
 acculat.

35 Considera nunc quomodo ciuitatem & oppidum serues
 Solus cum populis qui in Ilio nati sunt.
 Non. n. quis Lyciorum saltem pugnaturus cum Danais

pp iij

Εἶσι δὲ πόλι' ἔπει' ἔκ' ἄρα πῆς χάρεις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆϊσι μετ' ἀνδράσι νωλεμέες αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σώσειας μὲν ὄμιλον
 Σχέτλι' ἔπει' σαρπηδὸν ἄμα ξείνον καὶ ἑταῖρον
 Κάλλιπες ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα χυέσθαι;
 Ος τοι πόλλ' ὄφελ' ἔσθ' ὅτε πόλει τε καὶ αὐτῷ
 Ζωὸς ἐὼν νυῦ δ' ὅ οἱ ἀλαλέμεναι κύνας ἔτλης.
 Τῷ νυῦ εἴπεις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 Οἷα δ' ἴμεν, τροίη δ' πεφήσεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 Εἰ γὰρ νυῦ τρώεσσι μέν' ὅ πολυδαρσέες ἐνείη
 Ἀτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ δὲ πατέρης
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 Αἰψά κε πάτροκλον ἐρυσαίμεθα ἱλίον εἴσω.
 Εἰ δ' ὅσσ' ὡς περὶ ἄστυ μέγα παριάμοιο ἀναικτος
 Ἐλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
 Αἰψά κε ν' ἀργεῖοι σαρπηδὸν ἔν τε α καλὰ
 Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγροίμεθα ἱλίον εἴσω.
 Τοίε γὰρ δεράπων πέφατ' ἀνέρ' ὅς μ' ἐγ' ἀρίστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχιέμαχοι δεράποντες,
 Ἀλλὰ σύ γ' αἶαντος μεγαλήτορ' ἔκ' ἐτάλασσε
 Στήμεναι αὐτὰ κατ' ὅσπερ ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ.
 Οὐδ' ἰδὺς μάχεσθαι, ἔπει' σέο φέρτερός ὄσσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος ἑκτορ.
 Γλαῦκε, πῆ δ' οὐ τοῖ' ἔαν' ὑπεροπλὸν εἴη περ;
 Ω πέπον, ἦ τ' ἐφάρμην σε πρὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Τῶν ὅσοι λυκίῳ εἰσβάλακα ναιετάοισι.
 Νυῦ δέ στυ ἀνοσάμην πάγχυ φρένας, ὅδ' εἴη περ.
 Ος τέ με φῆς αἶαντα πελώριον ἐχ' ὑπομείναι.
 Οὐτοὶ ἐγὼν ἔρριγα μάχῃ, ἐδὲ κτύπον ἴσπων.
 Ἀλλ' αἰεὶ τε διὸς κρείστων νόθ' αἰγόχοιο,
 Ος τέ καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Γηϊδίως. * ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρυνεῖ μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἰδέεσθον.
 Ἡὲ πανημέρι' ἄκακός ἐσομαι, ὥς ἀγορεύεις,
 Ἡπνα καὶ δαναῶν, ἀλκῆς μέγα φρ' ἐμαῶτι,
 Σχήσω ἀμυνέμεναι πρὶ πατρόκλοιο θανόντος.
 Ὡς εἰπὼν, τρώεσιν ἐκέλευτο μακρὸν αἰῶνας,

Ω πόποι
 γτ

η. ιη.

Τρώεσσι

Ibit pro Urbe: quoniam nulla utique gratia esset
 Pugnare hostes inter viros indefinenter usque.
 Quomodo tu deteriore virum servares inter turbam
 Crudelis, postquam Sarpedonem simul hospitem & socium
 Reliquisti Argivis direptionem & pradam fieri?
 Qui tibi magno commodo fuit Urbique & ipsi,
 Vivus existens, nunc a. non ab eo arcere canes sustinuiſti.
 Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
 Domum ibimus, Troia vero exorietur gravis perniciēs.

10 Si enim nunc Troianis robur audax inesset
 Intrepidum, quale viros inuadit qui pro patria
 Aduersus viros inimicos laborem et pugnam instituerunt.
 Statim Patroclum traheremus Ilium intra.
 Si autem hic ad urbem magnam Priami regis

15 Veniret mortuus, & ipsum traxissemus e pugna,
 Illico Argius Sarpedonis arma pulchra
 Redderent, & ipsum duceremus Ilium intra.
 Eius. n. famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus
 Argivorum apud naues, & eius cominus-pugnantes fa-

20 Sed tu Aiace magnanimum non sustinuiſti (muls.
 Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,
 Neque ex aduerso pugnare: quoniam te praestantior est.

Hunc a. torue inspicieus allocutus est bellicosus Hector: Hectoris re-
 Glaucē, curram tu talis existens superbe locutus es? sponſio ad
 Glaucum.

25 O amice, certe putabam te prudentia superare ceteros,
 Eos quotquot Lyciam glebosam habitant:
 Nunc autem tuam arguo omnino mentem, quale dixiſti:
 Qui me ais Aiace magnum non tulisse.

30 Nequaquam ego horruī pugnam, neque strepitum equorum
 Sed semper Iouis melior mens egidem-gestantis,
 Qui & fortem virum terret, & aufert victoriam
 Facile, quando utique ipse compellit pugnare.
 Sed age huc amice prope me ſta, & vide opus,
 An tota die ignavus ero, ut dicis.

35 An aliquem etiam Danaorum a robore, admodum quāvis
 Reprimam defendendi Patroclum mortuum. (promptū,
 Sic locutus, Troianos hortabatur alie clamans:

Τρώες, καὶ λύκιοι, καὶ δάρδανοι δ' ἱχθυόχρηται·
 Ἄνδρες ἐσὲ φίλοι, μνήσαδε ὅθ' οὐραίου ἀλκῆς·
 Οφρ' αὖ ἐγὼν ἀχλὺν ἄμύμον' ἐν τεσσάρων,
 Καλὰ, τὰ πατρόχλοιο βίβω ἐνάειξα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολ' ἑκτορ
 Δῆϊε ἐκ πολέμοιο· δέων δ' ἐκίχανεν ἑταίροις
 Ὀχρὰ μάλ', ἔπω τῆλε ποσὶ κραπνοῖσι μετασπών,
 Οἱ περτὶ ἄστυ φέρον χλυτὰ τεύχεα πηλείδαο.

Στάς δ' ἀπαύδ' ἀμύμονος πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν.
 Ἡ τοι ὁ μὲν τὰ ἀδῶκε φέρειν περτὶ ἱλίων ἱρῶν

Τρώσιν φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδωκε

Πηλείδεω ἀχλὺν ἄμύμονος, ἀοὶ θεοὶ ἔρανίωνες

Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὦ παιδὶ ὅπως

Τηράς· ἀλλ' ἔχ' ἥδ' ἐν ἔντεσι πατρός ἐγῆρα.

Τὸν δ' ὥς οὕτω ἀπαύδ' ἀνείδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τεύχεσι πηλείδαο κορυσσόμεν' ἑταίροιο,

Κινήσας ῥα κάρη περτὶ ὅν μιν δῆσατο θυμόν.

Ἀ δ' αἶψ' ἔδ' ἐπὶ τοι δάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δ' ἡ τοι χερσὶν ὄβρι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δώσεις

Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε προμέοισι καὶ ἄλλοις·

Τοῦ δ' ἡ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐν νηῆα τε κρατερόν τε.

Τεύχεα δ' ἔχ' ἡ κόσμον ὑπὸ κράτος τε καὶ ὤμων

Εἴλεις· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίσσω,

Τῶν ποινῶν, * ὅ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι

Δέξεταί τοι ἀνδρομάχη χλυτὰ τεύχεα πηλείων'.

Ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφύσιν νεῦσε κρονίων·

Ἐκτορε δ' ἤρμωσε τεύχε' ὅππ' ἔχ' ὄβρι, δῦ δέ μιν ἄφης

Δεινὸς, ἐκνέει' ἄμύμονος· πῶς δ' αὖ οἱ μέλε' ἐν τῷ

Ἀλκῆς καὶ δένε' ἄμύμονος· μὲν ἡ κλειτοῦς ὀπικούροις

Βηρὰ μέγα ἰάχων· ἰνδύλλετο δέ σφι πᾶσι,

Τεύχεσι λαμπρόμενος μεγαθύμου πηλείων'.

Ὡτρυνεν δ' ἔκαστον ἐποιχόμεν' ἑταίροισι,

Μέσσην τε, γλαυκόν τε, μέδοντά τε, θερσίλοχόν τε,

Ἀσπεροπαῖόν τε, δεισίνορά δ' ἰσχυρόν τε,

Φόρκυν τε, χρομόν τε, καὶ ἔννομον αἰωνιστήν·

Τοὺς οὖν ἐποτρυνώων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυτε μωεῖα φύλα περικτιόνων ἑπικούρων·

Troiani & Lycij, & Dardani pugnaces,
 Viri estote, o amici, recordamini autem bellica virtutis.
 Dum ego Achillis fortissimi arma induam,
 Pulchra, quæ à Patroclo & detraxi interficiens.

5 Sic locutus abiit galeam-mouens Hector
 Hostili è bello: currensq; affecutus est socios
 Cito admodum, nondum procul pedib. & velocib. insequutus,
 Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
 Stans vero seorsum à prælio lacrymoso, arma mutauit.

Hector Achil-
 lis arma indu-
 it.

10 Quippe hic quidem sua dedit portare ad illum sacrum
 Troianis pugnacibus: hic autem immortalia arma induit
 Pelidæ Achillis: quæ ipsius dij cælestes
 Patri dilecto dederant, hic autem suo filio dederat
 Senescens: sed non filius in armis patris consenuit.

15 Hunc. a. postquam seorsum & idit nubicogus Iupiter
 Armis Pelidæ armatum diuini,
 Moto & trique capite erga suum locutus est animum:

Iupiter He-
 ctorem mi-
 seratur.

O miser, neq; tibi mors in animo est,

Quæ iam tibi propè est, tu autem immortalia arma induis

20 Viri fortissimi, quem horrent & alij:

Cuius socium interfecisti mitemq; fortemq;:

Arma autem non decenter à capiteq; & humeris

Abstulisti. Verum tibi nunc magnum robur prabebo,

Horum compensatione, quod à te ne utiqua, è pugna reuerso,

25 Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.

Dixit, & nigris supercilijs annuit Iupiter:

Hectori. a. aptauit arma ad corpus subiitq; cum Mars

Terribilis, bellicus: impletq; sunt eius membra intus

Fortitudine & robore, & ad inclytos auxiliares

30 Iuit valde clamās: similis videbatur. a. ipsis omnib. (Achilli)

Armis resplendens magnanimi Pelidæ.

Hortatus est autem & numqueng obambulans verbis.

Mesthlemq;, Glaucumq;, Medontemq;, Therfilochumq;:

Asteropæumq;, Desinoremq;, Hippothoumq;

35 Phorcynq;, Chromiumq;, & Ennomum augurem,

Hos hic incitans verbis & velocibus allocutus est:

Hector suos
 hortatur.

Audite innumera gentes finitimorum auxiliariorum:

Non

Οὐ γὰρ ἐγὼ πλῆθύν διζήμενός, ἐδὲ χατίζων.
 Ενθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἔκαστον.
 Ἀλλ' ἵνα μοι τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύοιτε φιλοπτολέμων ὑπ' ἀχαιῶν,
 Τὰ φρονέων δώροισι καταβύχῳ καὶ ἐδωδῇ
 Λαοῦς, ὑμέτερον ὃ ἔκαστου θυμὸν ἀέξω.
 Τῷ πρὶν νῦν ἱδὺς τετραμμένον, ἢ ὑπολέσσω,
 Ἡὲ σιωπήτω. ἢ γὰρ πολέμου ὀαρισύς.

Ὅς δέ κε πάτροχλον καὶ τεθνεώτα τῶν, ἔμψης
 Τρώας ἐς ἵπποδάμοις ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ αἶας,
 Ἡμισυ τῆς ἐναφών ὑποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Εἴω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσεται ὅσον ἐμοί τῶν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἱδὺς δαναῶν βεῖσαντες ἔβησαν,
 Δέρατ' ἀναχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 Νεκρὸν ὑπ' αἰάντος ἐρύειν τελαμωνιάδα.
 Νήπιοι· ἦ τε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπιύρα.
 Καὶ τότ' ἄρ' αἶας εἶπε βολὴν ἀγαθὴν μενέλαον.

Ὡ πέπον, ὦ μενέλαε διπτρεφές, ἐκέτι νῶϊ
 Ελπομαι αὐτῷ τῶν νοσησέμεν ἐν πολέμοιο.

28. περιδείδια Οὐπὶ τόσον νέκυσθαι* πέρι δείδια πατρόκλοια,
 28. περιδείδια Ὅσον ἐμῇ κεφαλῇ* πέρι δείδια, μή τι πάθῃσι,
 Καὶ σὴν ἐπεὶ πολέμοιο νέφθαι* περὶ πάντα καλύπτει
 Εκτῶρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 Ἀλλ' ἄγ', αἰετῆας δαναῶν κράλει, βῦπτις ἀκούσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθῃσε βολὴν ἀγαθὴν μενέλαόν.
 Ἡὔσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γελωνῶς.

Ὡ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οἷτε παρ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ
 Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἔκαστος
 Λαοῖς. ἐν δὲ διὸς τιμῇ καὶ κῦδος ὀππιδεῖ.
 Αργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιάδαι ἔκαστον
 Ἡγεμόνων· τόσῃ γὰρ εἰς πολέμοιο δέδινεν.

Ἀλλὰ πρὶν αὐτὸς ἵτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Πάτροχλον τρώῃσι κυσὶν μέλπηθρα χυρέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἀκούσεν ὀϊλήν· ταχὺς αἶας
 Πρῶτος δ' ἀντίθ' ἦλθε, δέων ἀνὰ δῆϊο τῆτα.

Non enim ego multitudinem querens, neq; egens ca
Huc à Vestris ciuitatibus congregaui quenque:
Sed et mihi Troianorum vxores & paruos pueros
Alacriter tuermini bellicosus ab Achuis.

5 Hac cogitās donis exhaurio & cōmeatu (scilicet ad vos alendos)
Populos, (scilicet Troianos) Vestrum. a. cuiusq; animum augeo:
Idcirco aliquis nunc rectā conuersus aut pereat
Aut seruetur. hoc enim belli est commercium,
Qui autem Patroclum, etiam mortuum, tamen

10 Troian. ad equorum domitores traxerit, cesseritq; ei Ajax.
Dimidium huic spoliū partiar: dimidium vero ipse
Habebo ego: gloria autem ei erit quanta mihi.

Sic dixit: hi. a. rectā contra Danaos ingruentes iuerunt,
Hastilia protendentes: admodum. a. ipsis sperabat animus

15 Cadauer ab Aiace trahere Telamonide.

Stulti, certo multis super ipso cadauere animam eripuit,

Et tunc Ajax allocutus est in pralio strenuum Menelaum:

Ajax Menela-
um alloqui-
tur.

O amice: o Menelae generose, non amplius nos
Spero ne ipsos quidem redituros à troo:

20 Nec sanè tantum de cadauere timeo Patrocli,

Qui quidem mox Troianorum saturabit canes, & aues,

Quantum meo de capite timeo, ne quid patiatur,

Et tuo: quoniam belli nebula omnia obtexit

Hector: nobis. a. rursus imminet grauis interitus.

25 Sed agè optimates Danaorum voca, si quis audiat.

Menelans du-
ces. cohorta-
tur.

Sic dixit, neq; immorigerus fuit in pralio strenuus Me-

Clamauit. a. longe-lateq; Danais vociferans: (nelaus.

O dilecti Argiuorum duces & principes,

Quiq; apud Atridas Agamemnonem & Menelaum

30 Publicè vescuntur, & imperant singuli

Copys: ab vero Ioue dignitas & gloria procedit.

Difficile autem mihi est speculari & numqueng;

Ducum, tanta enim contentio belli exarsit.

Sed aliquis sponte-sua veniat, indigneturq; in animo

35 Patroclum Troianis canibus ludibrium fieri.

Sic dixit: continuo. a. audiuit Oilei filius Velox Ajax.

Primus vero obuius venit currens per praliū:

Hunc

Τὸν ὅς μ' ἐτ' ἰδομενεὺς καὶ ὁ πᾶων ἰδομενῆος
 Μινειόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 Τῶν δ' ἄλλων τίς αὖ ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 Οὔποι δὴ μετόπισθε μάχῃ ἤγειραν ἀχαιῶν;
 Τρῶες δ' ἐπεὶ τυψάν ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' ἐκτὼς.
 Ως δ' ὅτ' ὅππ' ἐπερχοῖσι διΐπετέσθ' ποταμοῖο
 Βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 Ηἰόνες βοόωσιν ἐρδζομένης ἀλὸς ἕξω.
 Τόσση αἶψα τρώων ἰαχὴ γέετ'· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Ἔστασαν ἀμφὶ μενοιπιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν, ἀμφὶ δ' ἄρα σφίν
 Λαμψήσιν κορύθεσσι κρονίων ἥερα * πολλῶν
 Χεῦ· ἐπεὶ ἐδὲ μενοιπιάδῃ ἤχθηρε πάρος γε,
 Οφρα ζώος ἑὼν θεράπων ἴω αἰακίδαο.
 Μίσθσεν δ' ἄρα μιν θυῶν κυσὶ κύρμα γνέσθαι
 Τρώῃσιν. τὰ καὶ οἱ ἀρυμέμεν ὤρσεν ἐταίροις.
 Ωσάν δ' ἐπὶ τέρσοι τρώες ἐλίκωπας ἀχαιῆς.
 Νεκρὸν δ' ἐπελὶπόντες ὑπέτρεσαν, ἐδὲ πν' οὐτῶν
 Τρῶες ὑπερθυμοὶ ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί τω.
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίνωσά δ' καὶ τὸ ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεσθαι. μάλ' αὖ γ' ὀσφείας ὣκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃ πρὶ μὲν εἶδος, πρὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
 Ἴδυσεν δὲ διὰ περμάχων, συὶ ἵκελθ' ἀλκὴν
 Κατρίω, ὅς τ' ἐν ὄρεσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηὰς
 Ρηϊδίως ἐκέλευσεν, ἐλιζάμενθ' διὰ βήσας.
 Ως ὅς τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος αἴας,
 Ρεῖα μετεισάμενος τρώων ἐκέλευσε φάλαγγας,
 Οἱ πρὶ πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δ' ἐμάλιστα
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἡ τοι τὸν λήθδιο πελασγὸς φαίδιμος ὅς
 Ἴωπόδοος πόδος εἴλκε κτ' κρατερῶν ὁσμίνῃ,
 Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτοεὶ καὶ τρώεσσι χερσὶ ζόμενος. τάχα δ' αὖτ' ὅτε
 Ἠλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἰένων τῶν.
 Τὸν δ' ὅς τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὀμίλου.
 Πλῆξ' αὐτοχέδ' ἴλῳ, κυνέης διὰ χαλκοπαρήκῃ.

28. πούλην

Heika

Hunc Verò post, Idomeneus & minister Idomenei
Meriones, similis Marti homicida:

Ceterorum Verò quisnam sua mente nomina diceret,
Quotquot iam postea pugnam instaurarēt Achiuorum?

5 Troiani. a. prius conflixerunt conferti: duxq; erat Hector.

Veluti autem cum in ostijs à-Ioue fluentis fluuij
Resonat ingens unda ad fluxum: circa autem extrema
Littora resonant, eructante mari extra:

Tantus Troianorum clamor erat. sed Achiui

10 Stabant circa Menetiadem, unum animum habentes

Septi scutis aereis: circa autem ipsis

Splendidas galeas Saturnius caliginem multam

Fundebat: quoniam neq; Menetiadem oderat antea

Quamdiu viuus existens famulus erat Aeacidae.

15 Nolebat autem ipsum hostium canibus pradam fieri

Troianis. ideoq; & ei auxiliari impulit socios.

Repulerunt autem priores Troiani nigroculos Gracos.

Cadaver. a. relinquentes fugerunt, neq; aliquem ipsorum

Troiani magnanimi interfecerunt hastis, cupientes quāvis:

Circa Patrocli
corp^o fit acce
praelium.

20 Sed cadaver trahebant: parūper tamen etiam ab eo Achiui

Abfuturi erant: Valde enim ipsos citò concitauit

Ajax, qui forma quidem atq; factis superabat

Alios Danaos post inculpatum Pelidem,

Ruit autem per primos-pugnatores, sui similis fortitudine

25 Apro, qui in montibus canes florentesq; iuuenes

Facile dissipauit, circumactus per loca peruia:

Sic filius Telamonijs clari illustris Ajax

Facile intergrediens, Troianorum dissipauit phalanges,

Qui circa Patroclum iuerant: cogitabant autem maxime

30 Oppidum Versus suum trahere, & gloriam reportare,

Certè hunc Lethi Pelasgi illustris filius

Hippothonus pede trahebat in forti pugna,

Cum alligasset loro iuxta talum circa tendones,

Hectori & Troianis gratificans: repente autem ipsi

35 Venit malum, quod ab eo nullus auertit quāvis cupientis.

Hunc. a. filius Telamonijs irruens per multitudinem,

Percussit cominus per galeam aeneas-malas habentem.

Scissa

Ηεικε δ' ἰσποδάσεια κόρυς παρὶ δουρὸς ἀκωκῆ,
 Πληγῆϊσ' ἐγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ.
 Εγκέφαλ' οὐδ' παρ' ὤμῳ ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἱματόεις. τὸ δ' αὖτις λύθη μὲν οὐδ' ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορ' οὐδ' ἦκε χαμᾶζε
 Κεῖσθαι. ὁ δ' ἄγχι αὐτοῖο πέσε παρὶ νηκρῶ,
 Τῆλ' ὑπὸ λαείας ἐειβόλακος. ἐδὲ τοκεῦσι
 Θρέψεα φίλοις ἀπέδωκε, μινυυθὰ δ' οὐδ' οἱ αἰὼν
 Επλεθ', ὥς αἶαντος μεγαθύμου δουεὶ δαμέντι.
 Εκτωρ δ' αὖτ' αἶαντος ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὖτα ἰδὼν ἠλύατο χαλκεὸν ἔγχος
 Τυλθόν. ὃ δ' ἔχεδ' ἰον μεγαθύμον ἰφίτου υἱόν
 Φωκῆων ὄχ' ἄεισον, ὅς ἐν κλειτῇ πανοπῇ
 Οἰκία ναετᾶσκε, πολέας ἀνδρασιν ἀνείπων.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην. διὰ δ' ἀμφοτέρους ἄκρη
 Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέχε.
 Δούπησεν δ' ἔπεσόν, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ φόρκυν αἰετὸν φαίνοπος υἱόν
 Ἰσποδόφω παρὰ νείατον μέσσην καὶ χεῖρα τυλθε.
 Ρῆξε δ' ἔθωρηκος γυῖον, διὰ δ' ἐντερεῖ χαλκὸς
 Ηφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἐλεγαῖαν ἄρσεν.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρῶμα χροὶ καὶ φαίδυμος ἑκτωρ.
 Ἀργεῖοι δ' ἐμὲν ἰάχον, εἰρύσαντο δ' νεκρούς,
 Φόρκυν δ' ἰσποδόφω τε, λυόντο δ' τεύχε' ἐπ' ὦμων.
 Ενθά κεν αὖτε τρώες ἀρηϊφίλων ὑπὸ ἀχαιῶν
 Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀνὰ λείῃσι δαμέντες.
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ δῖος αἶσαν,
 Κάρτεϊ καὶ δένει σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς ὑπόλλων
 Αἰνεῖαν ὤτρυνε, δέμας παρὰ φαντιέοικώς
 Κήρυκι ἠπυπύδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς.
 Τῷ μιν εἰσάμεν οὐδ' ὠρσέφῃ δῖος υἱὸς ὑπόλλων.
 Αἰνεῖα, πῶς αὖ καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαιδε
 Ἰλιον ἀπείνυν, ὥς δὴ ἰδὼν ἀνέρας ἄλλους
 Κάρτεϊ τε δένει τε πεποιθότας, λυορέη τε,
 Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπὲρ δέα δῆμον ἔχοντας.
 Ἡμῖν δὲ ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται ἢ δαναοῖσι

Νίκη

Scissa est. a. equinas-setas habens galea circa hasta cuspide.

Percussa hasta magna & manu crassa:

Cerebrum. a. iuxta ferrum-hasta subsiliit ex vulnere

Sanguinolentū: huius. a. ibi solutū est robur: è vero manibus

Hippothūm
Ajax inter-
ficat.

5 Patrocli pedem magnanimit remisit in terram

Iacere: ipse. a. prope ipsum cecidit cernuus super mortuum

Longè a Larissa feraci. neq. parentibus

Educationis premia dilectis reddidit: brevis temporis. a. e.

Fuit. ab Aiace magnanimo hasta interfectus. (a. u. m.)

10 Hector. a. rursus in Aiace m iaculatus est hasta splendida,

Sed hic quidem ex aduerso intuitus euitauit aream lancea

Paululum. hic. a. Schedium magnanimum Iphiti filium

Phocensium longè præstantissimum. qui in clytō Panopeo

Domos habitabat. multis viris imperans,

15 Hunc percussit sub ungulum medium: & penitus summā

Cuspis areā prope summum: humerum euasit:

Sonuit autem lapsus: resonuerunt autem arma sub ipso.

Ajax. a. rursus Phorcyna bellicosum Phenopis filium

Hippothoum defendentem medio in ventre percussit:

20 Rurit. a. thoracis concavum, & scera autem ferrum

Dilacerauit: hic. a. in pulueres lapsus phendit terrā palmā.

Cesserant. a. sensim primi pugnatores & illustris Hector:

Argiui. a. valde clamabant: trahentes autem mortuos

Phorcymq. Hippothoumq. solueruntq. arma ab humeris.

25 Tunc rursus Troiani bellicosus a Graecis

In illum ascendissent propter impotentiam suam superati:

Argiui. a. gloriam accepissent, etiam præter Iouis consilium:

Robore & fortitudine propriā: Verum ipse Apollo

Aeneam excitauit, corpore Periphanti similis

30 Praconē Epytide. qui ei apud patrem senem

Praconē-agens consenuit, beneuola mētib. consilia doctus:

Huic se-astimulans ipsum allocutus est Iouis filius:

Aenea, quomodo & præter deum seruaretis

Illum altum? siquidem vidi viros alios

35 Fortitudineq. potentiaq. confisos, virtuteq.

Multitudineq. sua, & intrepidum populum habentes:

Nobis. a. Iupiter quidem multo maior quam Danais

Aeneam hor-
tatur Apollo.

Νίκην ἀλλ' οὐτοὶ τρεῖς ἄσπετον, εἰδὲ μάχεσθαι.

Ὡς ἔφατ'· αἰνείας δ' ἔκαστη βόλον ὑπόλλωνα
ἔγνω ἑσάντα ἰδών· μέγα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας.

Ἐκτορ τ' ἢ δ' ἄλλοι τρώων ἀγροὶ ἢ δ' ὀπικούρων,

Αἰδῶς μὲν νυῦ ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπὸ ἀχαιῶν

Ἰλιον εἰσαναβλῦσαι, ἀναλκείησι δαμέντας.

Ἀλλ' ἐπὶ γὰρ τις φησὶ θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,

Ζῆν' ὅπατον μῆστωρα μάχης ὅππ' ἐπὶ τέρροδον ἔει.

Τῶ ρ' ἰθὺς δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἷ γε ἔκμηλοι

Πάτρσ κλον νηισὶν πελασάατο τεθνεῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ περ μάχων ἐξάλμεν Θῆξιν.

Οἱ δ' ἐλερίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.

Ἐνθ' αὖτ' αἰνείας λειόκριτον ἔτασε δουεῖ,

Υἱὸν ἀφίσβαντος, λυκομήδεσσι Θῆδ' ἔδλ' ἔταϊρον.

Τὸν δ' ἐπεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλ' Ὀδυσσεύς.

Στῆ δ' ἔμ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν ἱπποσίδην * ἀπὸ πάονα ποιμένα λαῶν,

Ἡπαρ ὑπὸ περσίδων· εἴδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.

Ὁς ρ' ἐκ παμονίης εἰδωλόακος εἰληλούθη,

καὶ δὲ μετ' ἀστροπαῖον ἀεισεύεσκε μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἐπεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλ' Ὀδυσσεύς,

ἰθυσεν δ' καὶ ὁ περὶ φρον δαναοῖσι μάχεσθαι.

Ἀλλ' ἔπως ἐπ' εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο παῖτι

Ἐσώτερες δὲ πατρώκλῳ, περὶ δ' ὀδύρεατ' ἔχοντο.

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελύων.

Οὐτέ πιν' ἐξοπίσω νεκροὺς χάζεσθαι ἀνῶγει,

οὐτέ πιν' ἀπὸ μάχης ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,

Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, χερσὶ δὲ μάχεσθαι.

Ὡς αἴας ἐπέτελλε πελώεσσι, αἵματι δὲ χερσὶν

Δάετο πορφύρεω· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπῶν

Νεκροὶ ὁμοῦ τρώων καὶ ὑδρ' ἀνέων ὀπικούρων,

καὶ δαναῶν· εἰδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ * γ' ἐμάχοντο.

Παυρότεροι δ' ἐπὶ πολὺ φθίνυθον· μέμλωτο γὰρ αἰεὶ

Ἀλλήλοισι * ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰτωῦ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης

οὐτέ ποτ' ἠέλιον σκόν' ἐμμεναι, ἔτε σελῶλυ.

Ἡεὶ γὰρ κατέχοντο μάχης * ἐπὶ δόσοι ἄριστοι.

Ἐστῶν

περ. μαχόν-

περ. κατ'

περ. ἐπὶ

Victoriam, sed ipsi timetis Valde, neq; pugnatis.

Sic dixit: Aeneas autem longè iaculantem Apollinem
Cognouit coram intuitus. Valde. a. Hectore allocutus est cla-

Hectorq; & ceteri Troianorum duces et sociorū, (māi
5 Dedecus quidem nunc hoc est, nos bellicosus ab Achiuis
In illum regredi ob ignauiam victos.

Sed adhuc aliquis dicit deorum mihi propè astans,
Iouem summum consultorem pugna auxiliatorem esse,

Quare recta in Danaos eamus, neq; hi quieti

10 Patroclum nauibus appropinquent mortuum.

Sic dixit, & multo ante propugnatores prosiliens stetit:

Hi autem conuersi sunt & aduersi steterunt Achiuis,

Ibi rursus Aeneas Leocritum vulnerauit hasta,

Filium Arisbantis Lycomedis fortem socium,

15 Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes.

Stetit. a. admodum prope iens, & iaculatus est lācea lucida.

Et percussit Hippasidem Apisaonem pastorem populorum,

In hepate sub praecordiis, statim autem genua soluit:

Qui ex Paonia faecunda Venerat,

20 Et post Asteropem primas ferebat in pugnando,

Hunc. a. lapsum miseratus est bellicosus Asteropaus.

Irruit autem & hic promptus cum Danais pugnare,

Sed nullo modo adhuc poterat, scutis. a. obsepti erant vndiq;

Stantes circa Patroclum: ante. a. hastas tenebant,

25 Atax enim Valde omnes adierat, multum adhortans:

Neque aliquem retrò. a. cadauere recedere iubebat,

Neq; quemq; pcurrere ad pugnandū Achiuos supra alios:

Sed Valde circa ipsum adesse, cominus autem pugnare.

Sic Atax iubebat magnus: sanguine autem terra

30 Madescebat purpureo: hi autem densi cadebant

Mortui simul Troianorum, & fortissimorum auxiliatorū,

Et Danaorum, neq; hi enim sine sanguine pugnabant:

Pauciores. a. multo peribant: recordabantur. n. semper

A se mutuo per turbam depellere laborem grauem.

35 Sic hi quidem pugnabant instar ignis: neq; dixisses

Neq; Vnquam solem saluum esse, neq; lunam.

Caligine. n. detinebantur in pralio, quotquot fortissimb

Εἶσαν ἀμφὶ μένοι πιάδῃ κατὰ τεθνηῶπι·

Οἱ δ' ἄλλοι τρωῖες τε καὶ δῖοι κνήμιδες ἀχαιοὶ,
 Εὐκηλοὶ πλέμιζον ὑπὸ αἰθέρι· πέπλητο δὲ ὄλγῃ
 Ἡελίς ὀξεία, νέφος δὲ ἐφαίνετο πάσης
 Γαίης, ἐδὲ ὄρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόεντα,
 Πολλὸν ἀφεςαότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγ' ἔπαχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
 Οἶστοι ἄριστοι ἔσων· δύο δ' ἔπω φῶτε πεπύθην
 Ἀνέρε κυδαλίμῳ, θρασυμήδης ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἑμύμον· ἄλλ' ἔτ' ἔφαντο
 Ζῶν ἐνὶ πρῶτῳ ὁμάδῳ τρώεσσι μάχεσθαι·
 Τὼ δὲ, ὅπποσπομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
 Νόσφιν ἐμῖρναίην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο νέσῳ,
 Οτρωῶν πόλεμόνδε μελαινάων ὑπὸ νηῶν.
 Τοῖς δ' ἰππημερείοις ἔειδος μέγα νέϊκος ὀρώρει
 Ἀργαλέης, καμάτῳ δ' καὶ ἰδρῶν ὠλεμέες αἰεὶ
 Γουῦατά τε κνήμαί τε πόδες δ' ὑπὲρ ἑρδεν ἑκάστου,
 Χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσοι μῖρναμένοισιν,
 Ἀμφ' ὄραθ' ὀδύραποντα πεδῶν· αἰακίδαο.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείῳ
 Λαοῖσιν δῶη τανύειν μεθύσκων ἀλοιφῇ.
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγῃ διαστάντες τανύοισι
 Κυκλός, ἄφαρ δὲ τε ἱκμάς ἔβη, δυνάει δὲ τ' ἀλοιφῇ
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δὲ τε πάντα διαπρῶ.
 Ως οἷγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 Εἴλκεον ἀμφότεροι· μάλα γὰρ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν πρὸ πύλων, ἀντάρ ἀχαιοῖς,
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς· πρὶ δ' αὐτῇ μῶλ' ὀρώρει
 Ἀγρι· ἐδέκ' ἀφῆς λαοσπό· ἐδέκ' ἀθλῶν
 Τόν γε ἰδοῖς ὀνόσαιτ', ἐδὲ εἰ μάλα μιν χόλ' ἴκοι·
 Τοῖον ζεὺς ὅπῃ πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἱππῶν
 Ἡματι τῷ ἐτύνυσσε κακὸν πόνον· ἐδὲ ἄρα πῶτε
 Ἡδ' ἐπ' ἀπὸ πατρός τεθνηότα δῖο ἀχιλλεύς.
 Πολλὸν γὰρ ἀπῶν δὲ νεῶν μάρναντο δοάων,
 Τείχει ὑπὸ τρώων· τό μιν ἔποτε ἤλπετο θυμῷ
 Τεθνάναι, ἀλλὰ ζῶν ἐνὶ χερσὶ μφθέντα πύλῃσιν,

Stabant circa Mænetiadem mortuum.

Alij autem Troianiq; & bene-ocreati Achiui,
 Quiescenti pugnabant sub aere sereno: expansus erat. a splendor
 Solis acutus: nubes autem non apparebat per totam
 5 Regionem, neq; in montibus. interquiescentes. a pugnabant
 Sua inuicem fugientes tela luctuosa.

Longè disiti: qui. a. in medio erant, dolores patiebantur
 Caligine & bello: affligebantur autem saeuo aere
 Quorquor fortissimi erant. duo. a. nondum Viri audierant,

10 Viri gloriosi, Thrasymedes Antilochusq;
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
 Vivum in primo tumultu cum Troianis pugnare.

Hi autem, intuiti mortem & fugam sociorum
 Separatim pugnabant: quoniam sic iusserat Nestor,

15 Concitans ad bellum nigris a nauibus. (erat

His. a. per totū diem contentionis magnum certamen motū

Molestæ: labore autem & sudore indefinenter semper

Genuaq; tibiaq; pedesq; subtus vniuscuiusq;

Manusq; oculiq; sedabantur pugnantium

20 Circa fortem ministrum Velocipedis Acacide.

Sicut autem quando Vir tauri bouis magni pellem

Populis dederit distendendam temulentam pinguedine:

Accipientes autem vtiq; hi dispositi extendunt

In orbem statim autem humor exijt, penetratq; adeps

25 Multis trahentibus: tenditur autem tota vndiq;

Sic hi huc & illuc cadauer paruo in spacio

Trahebant vtrique: Valde enim ipsis sperabat animus,

Troianis quidem trahere ad Ilium, sed Græcis,

Ad naues concavas: pro. a. ipso tumultus concitabatur

30 Crudelis, neq; Mars copiarum-concitator. neq; Minerva

Hunc videntis vituperasset, neq; si valde ipsam ira cepisset,

Talem Iupiter super Patroclo virorumq; & equorum

Die illo extendit noxium certamen, neq; Verò dum quid

Sciebat de Patroclo interfecto diuus Achilles.

35 Multum enim procul. a nauibus pugnabant Velocibus

Muro sub Troian. Ob id ipsum nunq; existimabat animo

Mortuum esse, sed Vivum, vbi appropinquasset portis

Achilles Pa-
 trocli mortē
 nondum au-
 diuit.

Αψυπονοσήσιν. ἐπεὶ ἔδδ' ἐλπετο πάμπαν,
 Εκπέρσειν πολίεθρον ἄνδ' ἔθεν, ἔδδ' σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τότε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 Ἡοὶ ἀπαγγέλεσκε διδὸς μέγαλοιο νόημα.
 Δὴ τότε γ' ἔοι' ἔειπε κακὸν τόσον ὅσον ἐτύχθη
 Μήτηρ, ὃ πῖρά πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμέες ἐγείμνοντο, καὶ ἀλλήλοισι ἐνδείζον.
 Ωδὲ δέ τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

28. ἡμῖν ἐν-
 κλῆες

Ὡ φίλοι, ἔμην * ἡμῖν ἐυχλῆες ὑπὸνέεσθαι
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτὴ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι, τόκεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἡ τῶτον τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
 Ἀστυπὸτ' σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ὡδὲ δέ τις τρώων μεγαθύμων ἀνδρήσασκεν,
 Ὡ φίλοι, εἴ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμνῶται
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε, μένθ' οἱ ὅρσασκεν ἐταῖρος.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειθ' οἱ ὄρυμαλίδος
 Χάλκεον ἔρανδον ἵκεθ' οἱ αἰθέριθ' ἀπρυγέτοιο.
 Ἴπποισι δ' αἰακίδαο μάχης ἀπαύδ' ἔθεν ἑόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθνέδιον ἰωϊόχοιο
 Ἐν κονίησι πεσόντος ὕφ' ἑκτορθ' ἀνδροφόνιοιο.

Ἡ μὲν αὐτομέδων διώρεθ' ἄλκιμος υἱὸς
 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι δοῖ' ἐπεμαίετο δεινῶν,
 Πολλὰ δ' οἱ μαιλίσχοισι περσιύδα, πολλὰ δ' οἱ ἀρείη.
 Τῷ δ' ἔτ' ἄψυθ' ὅπῃ νῆας ὅπῃ πλατὺ ἐλλήσποντον
 Ἡδελέτῃ ἰέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' ἀχαιούς.
 Ἀλλ' ὥς τε σῆλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ὅπῃ τῷ μῦθῳ
 Ἀνέρεθ' εἰσήκει τεθνηότος, ἦ ἐγὼ γυναικός.

Ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδέι * ἐνισκήσαντε καρρήατα· δάκρυα δ' ἔσφιν
 Θερμὰ καὶ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν.
 Ἡνιόχοιο * πότῳ· θαλερὴ δ' οἱ μαινέτο χαίτη
 Ζαγλῆς ἐξεειποῦσα παρ' ἑζυρόν * ἀμφοτέροισι.
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων.
 Κινήσας δ' ἡγήρη, περὶ δὲ ὃν μυθήσατο θυμὸν,

29. ἐνισκή-
 ψαυτε

28. ποτὶ

29. ἀμφοτέ-
 ρωθεν.

Ἀδελφῶν

Reuersurum: quoniam neq³ hoc sperabat anima
Euersurum oppidum sine se, neq³ cum ipsomet.
Sapē enim hoc ex matre didicerat seorsum audiens
Qua ei referebat Iouis magni mentem.

5 Tamē tunc non ei dixerat malū tantū, quantū factū erat:
Mater, quod scilicet ei multo dilectissimus perierat socius.

Hi. a. semper circa mortuum acutas hastas tenentes
Indefinenter harebāt inter-se, & se inuicem interficiebāt.
Sic autem aliquis dicebat Achiuorum loricatorum:

10 O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
Naues ad concauas: sed hic terra nigra
Omnibus dehiscat, hoc. q. nobis statim multo Stilius esset,
Quā si istum mortuum Troianis sinamus bellicosus
Ciuitatem ad suam trahere, & gloriam referre.

15 Sic. a. aliquis Troianorum magnanimorum dixit:
O amici, etsi fatum est iuxta Virum hunc prosterni
Omnes pariter, ne quo modo quis recedat à bello.

Sic sanē aliquis dicebat: robur. a. excitabat focū sui.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

20 AEreum ad cælum ibat per aërem infrugiferum:
Equi autem Aeacida à pugna seorsum existentes
Flebant, postquam primum senserunt aurigam
In pulueribus lapsum ab Hectore homicida.
Certē quidem Automedon Diorei fortis filius

25 Sapius quidem scutica cita concitabat Verberans:
Sapius Verò blandis allocutus est, sapius etiam minis:
Hi autem non retrò ad naues ad latum Hellepontum
Volebant ire, neq³ in bellum ad Achiuos:
Sed Velut cippus manet firmiter, qui super tumulo

30 Viri stat mortui, aut mulieris:
Sic manebant immotè pulcherrimum currum habentes,
Solo inclinantes capita: lachrymae autem ipsis
Calida ex palpebris in terram fluebant plorantibus
Auriga desiderio: florida autem fœdebatur coma

35 Circulo excidens iuxta iugum ambobus.
Lugentes autem hos conspiciatus miseratus est Saturnius
Mouens autem caput, ad suum locutus est animum:

Pugna perti-
nacissima cir-
ca Patrocli
corpus.

Achillis equi
lugent Patro-
clum.

με ἔδ' ἐπὶ ἄλλ'
λ'.

Ἀδελῶν, τί σφ' ὧϊ δόμεν πηλὴν ἄνακτα
 Θνητῶν; ὑμεῖς δ' ἐσὶν ἀγνώρω τ' ἀδυνατώ τε.
 Ἥ ἴνα δυσήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον;
 Οὐ μὲν γάρ τι που ἐστὶν οἷζυρότερον ἀνδρὸς
 Πάντων ὅσα τε γαῖαν ὅππινείει τε καὶ ἔρπει.
 Ἀλλ' ἔμ' αὖν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκπῶρ παριαμίδης ἐποχήσεται. * ἔγ' ἔδ' ἴδω.
 Ἥ ἔχ' ἄλῃς ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὖτως;
 Σφῶϊν δ' ἐν γούνασι βαλὼ μέν' ἔθ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οφρὲ καὶ αὐτὸ μέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ὅπῃ γλαφυράς. ἔπ' γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐὺσέλμοις ἀφίκωνται,
 Δύη τ' ἠέλι' ἔθ' καὶ ὅπῃ κλέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς εἰπὼν, ἱπποῖν ἐνέπνυσε μέν' ἔθ' ἠΰ.
 Τὼ δ' ὑπὸ χαιτῶν κονίῳ ἔδ' ἄς δε βαλόντες,
 Ρίμφ' ἔφερον δοὺν ἄρμα μὲν τρώας καὶ ἀχαιούς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' αὐτομέδων μάχετ', ἀγνύμενός τ' ἑταῖρος,
 Ἰωποῖς αἰσῶν, ὥς τ' αἰγυπὸς μὲν χίτων.
 Ρεῖα μὲν γ' ὀφάγεσκεν ἔσθ' ἐκ τρώων ὀρυμαῖδός,
 Ρεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺ καὶ δ' ὀμίλον ὀπάζων.
 Ἀλλ' ἔχ' ἤρει σῶπας ὅτ' ἐσέυετο διώκειν.
 Οὐ γὰρ πῶς ἴδ' οἶον ἐόντ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 Εὔχεται φορμαῖσθαι, καὶ ὀπίσθιν ὠκέας ἱπποῖς.
 Ὅψ' ἔθ' ἴδ' ἡ μιν ἑταῖρος ἄν' ἤρ' ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, ἦος λαέρκε' αἰμονίδαο.
 Στῆ δ' ὀπίθεν δίφροιο, καὶ αὐτομέδοντα παρσηύδα.
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελίω
 Ἐν σήδεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐδλάς;
 Οἶον παρὲς τρώας μάχεαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μουῶος, ἀτὰρ τι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' ἔκπῶρ
 Αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται ἀακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' αὐτομέδων παρσέφη διώρεος ἦος.
 Ἀλκιμέδων, τίς γὰρ τοι ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
 Ἰωπῶν ἀδυνατῶν ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 Εἰ μὴ πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 Ζῶς ἐών; νῦν δ' αὖθ' ἀνάτατος καὶ μοῖρ' ἐκίχ' ἀνεί.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνι' ἀσφαλόμεντα.

Δέξαι

Iupiter Achil-
lis equos mi-
feratur.

*Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
Mortali? Vos autem estis senij-expertes immortalesq̃.
An ut infelices inter homines dolores habeatis?
Non enim quicquam alicubi est arumnosius homine
5 Omniū animantium quæ super terram spirantq̃ et serpiūt.
Sed non quidem vobis & curribus variegatis
Hector Priamides Vehetur: neq̃ enim permittam.
Annon satis quod & arma habet & gloriatur Vanè?
Vobis autem in genua mittam robur & in animum,
10 Ut & Automedontem seruetis è bello
Naues ad concavas. adhuc enim ipsis gloriam dabo
Interficiendi, donec ad naues transtratas perveniant,
Occideritq̃ sol, & super caligo sacra Veniat.*

Sic loquutus, equis inspiravit robur magnum:

*15 Hi autem à iubis pulverem in terram excutientes
Rapidè ferebant citum currum ad Troianos & Achivos:
His. & super Automedon pugnabat, dolens quāvis ob socium,
Equis impetum-faciens, tanquam Vultur in anseres.
Facile quidem enim fugiebat è Troianorum tumultu:
20 Facile autem irruerat confertam per turbam insequens,
Sed non interficiebat viros, quando concitabatur persequi
Non n. illo-modo licebat soli illi & ceto sacro in curru
Hasta ruere, & inhibere Veloces equos.*

Tandem autem iam ipsum socius Vir vidit oculis

*25 Alcimedon filius Laercei AEmonide:
Stetit autem pone currum, et Automedontem allocutus est:*

*Automedon, quis tibi deorum inutile consilium
In pectoribus posuit, & abstulit mentem sanam?
Ut contra Troianos pugnes prima in acie*

Automedon &
Alcimedon A-
chillis equos
regunt.

*30 Solus, ceterum tibi socius interemptus est; arma. a. Hector
Ipse gerens humeris exultat AEacida.*

Hunc. a. rursus Automedon allocutus est Diorei filius:

*Alcimedon, qui suam tibi Achivorum alius similis
Equorū immortalū ad tenēdā domitiane (artē domandi)*

*35 Nisi Patroclus dijs artifex similis (roburq̃,
Vivus existens? nunc autem mors & fatum deprehendit:
Sed tu quidem flagellum & habenas splendidas*

Δέξαι, ἐγὼ δ' ἴππων ὑποθήσομαι ὄφρα μάχωμαι.
 Ως ἔφατ'· ἀλκιμέδων ὅ βοηδόον ἄρμ' ἐπορέσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ὑπόρυσσε· νόησε ὅ φάδιμος ἔκτωρ,
 Αὐτίκα δ' αἰνείαν περσεφώνεον ἐγγυς ἔοντα.

Αἰνεία, τρώων βελιφόρε χαλκοχιτάνων,
 Ἴππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεσσι αἰακίδαο
 Ες πόλεμον περ φανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐελπίμιω αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ ἐκ αὖ ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 Τλαῖεν ἐναντίβιον σάντες μαχέσασθαι ἀφ' ἡϊ.

Ως ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησεν εὖς παῖς ἀγχισαο·
 Τῷ δ' ἰδὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὤμοις,
 Αὔησι, σερρεῖσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἄμα χρομῖός τε καὶ ἀφ' ἡτος θεοειδής,
 Ἥϊσαν ἀμφοτέρωι· μάλα δέ σφισιν ἥλπετο θυμός·
 Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαντ' ἐλαιύχενας ἵπποις.
 Νήπιοι, ἐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωπὶ γένεσθαι
 Αὐτὶς ἀπ' αὐτομέδοντος· ὁ δ' ὀξάμενσσι διὶ πατρὶ,
 Αλκῆς καὶ δένεσσι πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
 Αὐτίκα δ' ἀλκιμέδοντα περσὺδα πιδὸν ἐταῖρον.

Αλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ὑπόπερθεν ἰχέμεν ἵπποις,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένω, ἐγὼ ἔρω γε
 Ἐκτορε· πριεμίδωι μένεσσι γήσεσθαι ὁτ' ὦ
 Πείν γ' ἐπ' ἀχιλλῆσσι καλλίται γε βήμεναι ἵππω,
 Νῶϊ κατὰ κτείναντα, φοβῆσαι ὅ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλώη.

Ως εἰπὼν, αἶαντε καλέεσθαι καὶ μενέλαον,
 Αἶαντ' ἀργείων ἠγήτορες, καὶ μενέλαε,
 Ἡτοίμην τὸν νεκρὸν * ὅππ' ἔραπεθ' ὅσοι αἶψοι,
 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμυνέσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν ὅ ζῶσιν ἀμυνέτε νηλεὲς ἦμῶν.
 Τῇδε γ' ἐβείσαν πόλεμον κτ' ἰακρυόεντα
 Ἐκτορε αἰνείας θ', οἱ τρώων εἰσὶν αἶψοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κέεται,
 Ἦσ' ὧ καὶ ἐγὼ· τὰ δέ κεν διὶ πάντα μελήσει·
 Ἡ ῥὰ, καὶ ἀμπεπαλὼν περθεῖ δολιχόσκιον ἔλχος.

22. ἐπετράπεθ'
 εἶπερ

Καὶ

Accipe: ego. & ab equis descendam ad pugnam.

Sic dixit. Alcimedon. a. celerem currum ascendens.

Statim flagellum & habenas accepit manibus.

Automedon. a. desiliit: intellexit autem illustris Hector.

Statim vero Aeneam allocutus est propè astantem:

Aenea Troianorum consiliarie loricatorum,

Equos hos duos vidi velocius AEacida

In bellum prodeuntes cum aurigis ignavis:

Quocirca sperarem me capturum, si modo tu animo

Tuo velis: siquidem nequaquam irruentes in nos

Sustinerent aduersum stantes decernere Marte.

Sic ait: neq; immorigerus fuit bonus filius Anchise,

Hi autem recta iuerunt corijs coniecti humeros

Atridis, firmis: multum vero superinductum erat es.

His autem vna cum Chromusq; & Aretus deo similis

Iuerunt ambo: valde a. illis sperabat animus

Ipsosq; interficere, & abigere lata-cervicē-habentes equos.

Stulti, neque sanè erant sine sanguine reuersuri

Rursus ab Automedonte: hic. & precatus Iouem patrem

Fortitudine & robore repletus est praeordia vndiq; nigra.

Statim autem Alcimedontem affatus est fidum socium:

Alcimedon, nequaquam à me longè detineas equos,

Sed proximè inspirantes tergo nostro, neq; enim quidem

Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto

Antequam Achillis pulchrè subatos conscendat equos,

Nobis interfectis & in-fugam-vertat turmas virorum

Argiuorum: aut ipse inter primos capiat.

Sic fatus, Aiaces vocauit & Menelaum:

Aiaces Argiuorum duces & Menelae,

Certè. q. hoc cadauer committite ijs quotquot fortissimi sunt,

Vt illud defendant, & propulsent acies virorum:

A nobis vero viuis auertite crudelem diem.

Huc namq; ingruerunt per bellum lacrymosum

Hector Aeneusq; qui Troianorum sunt fortissimi.

Sed quidem haec Deorum in gentibus posita sunt:

Iaculabor enim & ego: hac autem Ioui omnia cura-erunt.

Dixit, & vibrans emisit longam hastam,

Hector & Aeneas Achillis equos persequuntur.

Automedon Aretum occidit.

Et iecit

Kal

ἄρ. Νηδυίοισι

Καὶ βάλεν ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθην.
 Ἡ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ περὶ ᾗ εἴσατο χαλκὸς,
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζώσῃσ' ἔλασεν.
 Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰξήῃσ' ἀνὴρ,
 Κόψας ἐξόπθην κερφῶν βοῶς ἀγραύλοιο,
 Ἰνα τάρμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ ᾗ περὶ θορῶν ἐείπησιν.
 Ὡς ἄρ' ὅγε περὶ θορῶν πέσεν ὑπὶ θ'. ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον λῦε γῆα
 Εκπῶρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουεὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλδίατο χάλκεον ἔγχος.
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπθην δόρυ μακρὸν
 Οὐδεὶς ἐπισκίμθη, ὅππῃ δ' εἰαχὸς πελεμίσθη
 Εὔχεσθ' ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν θ' ὀβριμος αἶψης.
 Καὶ νύ κε δὴ ξιφέας αὐτοχεδὸν ὠρμηθήτω,
 Εἰ μὴ σφω αἶσαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 Οἷρ' ἠλθον κατ' ὁμίλον, ἐταίρε κακλήσκοντος,
 Τοὺς δ' ὑποταρξήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὔτις
 Εκπῶρ αἰνείας τ', ἠδὲ χρομὶ θ' ἀεροειδής.
 Ἀρητον δ' κατ' αὐτὴν λίπον δεδωγμένον ἦτορ,
 Κείμενον, αὐτομέδων ᾗ ποῶ ἀτάλαντ' ἄρηι
 Τάχεά τ' ἐξενάειξε, καὶ δ' ὀχόμεν' ἔπος ηὔδα.

Ἡ δὲ μὰν ὀλίγον γε μενοιπάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεσθ' μεδέηκα, χερσίονά περ κατὰ πέφνων.

ἄρ. αὐτὸς

Ὡς εἰπὼν, εἰς δίφρον ἐλὼν ἕνα ρα βροτόεντα
 Θῆκε, * αὐτὸς ἐβαίνει πύδας καὶ χεῖρας ὑπὸνθεν
 Αἱματύεις, ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψδὶ δὲ πατρόκλω τέτατο κρατερὴν ὑσμίνην,
 Ἀργαλέην, πολὺ δακρυῖ. ἐγείρε ᾗ νείκος ἀδύμην,
 Οὐρανόθεν κατὰ βάσα. περὶ ἧκε γὰρ δ' ἑρῶ παρὰ Ζεὺς
 Ορνύμενοι δαναῆς. δὴ γὰρ νόθ' ἐτράπετ' αὐτῷ.
 Ἡὐτε πορφύρεω ἱερὴν θνητοῖσι ταῦσιν
 Ζεὺς ἐξ ἑρανόθεν, τέρας ἐμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἡ καὶ χειμῶν θ' ἀνταλπέθ', ὅς ῥά τε ἔργων
 Ἀνθρώποις ἀνέπαυσεν ὅππῃ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει.
 Ὡς ἠπερφυρένη νεφέλη πυκνέουσα * ἑαυτῷ,
 Δύσετ' ἀχαιῶν ἔθνη θ' ἐγείρε ᾗ φῶτα ἔχασον.
 Πρῶτον δ' ἀτρεσθ' ὑδὸν ἐποτρυνύουσα περὶ σπύδα,

ἄρ. ἐαυτῷ,

Ἰφιδίμων

Automedō A
retū occidit.

Et iecit Areti contrā clypeum vndiq; equalem:

Hic autem hastam non prohibuit pertransiūt autem as:

Intimum autem in Ventrem per balteum intorsit.

Quemadmodum. & quādo acutam habens securim iuuenis

5 Cedens post cornua bouis agrestis

(Vir

Neruum incidat totum, hic. & profiliens cadit:

Ita hic profiliens cecidit supinus inq; illi hasta

Visceribus valde acutē vibrata labefactauit membra.

Hector Vero Automedontem petiūt hastili lucido.

10 Sed is. q. ex-aduerso conspicatus vitauit aream hastam.

Antrorsum enim procubuit. retrō autem longa hasta

Solo infixā est. extrema pars autem concussa est

Hasta, tum deinde laxauit robur fortis Mars,

Et sanē iam ensibus cominus dimicassent,

15 Nisi ipsos Ataces diremissent alacres,

Qui Venerunt per turmam, socio Vocante.

Hos autem subueriti cesserunt rursus retrō

Hector Aeneasq; & Chromius dijs par:

Aretum Vero illic dereliquerunt concisso corde

20 Iacentem: Automedon autem Veloci equalis Marti

Armisq; eum spoliavit, & glorians Verbum dixit:

Profecto paululum saltem propter Menatidis mortuū

Cor dolore leuauit. deteriore licet interfecerim.

Sic fatus, in currum capiens spolia cruenta

25 Posuit. ipseq; conscendit pedes & manus desuper

Sanguinolentus, ceu quis leo taurum qui vorauerit.

Rursus. a. super Patroclo aucta est fortis pugna,

Molestā. lacrymosa: excitauit Vero certamen Minerva

E-cælo descendens. pramiserat. n. late prospiciens Iupiter

Circa Patro-
cli corpus ite-
ratur pugna.

30 Concitare D. inaos. namq; mens mutata est eius.

Velut purpuream Irim mortalibus cū extenderit

Iupiter cælitus signum & sit & el belli,

Vel etiam tempestatis frigida, quæ quidem ab operibus

Homines quiescere facit in terra ouibus Vero nocet:

35 Sic hac carulea nebula conuoluens seipsam

Ingressa est Achiuorum gentem: excitauit. a. Virum quēq;

Menelaū ani-
mat Miucrua.

Primum Vero Atrei filium cū excitasset, affata est

Fortem

Ιφθιμον μενέλαον, (ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν)
Εἰσιμένοι φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνῶν.

Σοὶ μὲν δὴ μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
Εἴσεται, εἴ κ' ἀχλὺς ἀγανοῦ πιδὸν ἐταῖρον
Τείχει ὑπὸ τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρωε ἧ λαὸν ἀπαντα.

24. Τὸν

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε βολὴ ἀγαθὸς μενέλαος,
Φοῖνιξ ἄπ' αἰχλὺς παλαιῆς. εἰ γὰρ ἀδύνη
Δοίη κέρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀφ' οὐκοι ἐρωῶν.
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρυσάμεναι καὶ ἀμύειν
Πατρόκλῳ. * μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμύασατο θυμόν.
Ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένθ' ὅδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δ' αἰόων. τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὁπάσσει.

26. μέγα

28. δὲ οἱ

Ὡς φάτο. γήθησεν ἧ δὲ γλαυκῶπις ἀδύνη
Ὅπ' ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
Ὡς βίβω ὥμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔδθηκε,
Καὶ οἱ μύης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν,
Ἦτε καὶ ἐργαζμένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
Ιφάντα δακέειν, λαρόν * τέ οἱ αἶμα ἀνδρώπου.
Τοῖου μιν θάρσους πλήσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ὅπ' πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ τρώεσσι ποδῆς ὑδὸς ἠεπίωνθ',
Ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε. μάλισα δέ μιν τίεν ἔκτωρ
Δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρ' ἔλω φίλος εἰλαπίνας.
Τόν ῥα καὶ ζώσῃρα βάλε ξανθὸς μενέλαος,
Αἰξάντα φόβονδε. διὰ περ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
Δύπησεν ἧ πεσών. ἀτὰρ ἀτρείδης μενέλαος
Νεκρὸν ὑπὸ τρώων ἔρυσεν μῆ' ἔδνθ' ἐταίρων.
Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενθ' ὅτρωεν ὑπόλλων,
Φαίνοπι ἀσιάδῃ ἐναλίγκιθ', ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, ἀβυδόθι οἰκίαν αἰών.
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκφειγὼς ὑπόλλων.
Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλθ' ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ μενέλαον ὑπὲρ τρεῖς, ὅς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητῆς, νυῦ δ' οἴχεται οἶθ' αἰείρας
Νεκρὸν ὑπὸ τρώων. σὲν δ' ἔκτανε πιδὸν ἐταῖρον,
Ἐθλὸν, ἐνὶ περμάχοισι, ποδῆν ὑδὸν ἠεπίωνθ'.

- Fortem Menelaeum (hic enim illi propè aderat)
 Assimilata Phœnici forma & indefessa voce,
 Tibi quidem Menelae mœror & dedecus
 Erit, siquidem Achillis clari fidum sodalem
 5 Muro sub Troianorum celeres canes discerpserint.
 Sed gere-te fortiter, incita vero ex exercitu totum.
 Hanc, a. rursus affatus est in praelio fortis Menelaus:
 Phœnix nutritie, senex antique, & inam Minerva
 Dederit robur mihi, telorum vero depulerit impetum:
 10 Ideo equidem vellem adesse & opem ferre
 Patroclo: Vehementer. n. mihi moriens offendit animum:
 Sed Hector ignis graue habet robur, neq; desistit
 Ferro trucidans, huic enim Iupiter gloriam præbet.
 Sic dixit gausa est autem cæcis oculis Minerva,
 15 Qui ipsam ante deos præcatus erat omnes:
 Vim autem in humeris & genibus posuit:
 Et ei musca audaciam in pectoribus immisit,
 Quæ quamuis depulsa frequenter à corpore humano,
 Appetit mordere, dulcisq; illi sanguis hominis est:
 20 Tali eum audacia repleuit in præcordiis atris.
 Iuit autem ad Patroclum, & iaculatus est hasta fulgenti.
 Erat autem inter Troianos Podès filius Eëtionis
 Diuesq; strennusq; maximeq; ipsum honorabat Hector
 Inter populares, quoniam illi sodalis erat charus conuiua:
 25 Hunc ad balneum percussit flauus Menelaus,
 Properantem in-fugam: penitus autem ferrum intorsit.
 Insonuit vero lapsus, at Atreides Menelaus
 Cadauer à Troianis subtraxit ad agmen sociorum:
 Hectorem autem propius stans instigauit Apollo
 30 Phanopi Asiæ similis, qui illi omnium
 Hospitum amicissimus erat in-Abydo ades habitans:
 Huic similis factus ipsum affatus est longè iaculans Apollo:
 Hector, quis te amplius alius Achiuorum formidet?
 Vt iam Menelaum timuisti, qui antè quidem
 35 Mollis bellator: nunc. a. abit solus subtrahens
 Cadauer ex Troianis: tuumq; interfecit fidum socium
 Strenuum inter pugnatores, Podem filium Eëtionis,

Hectorem ani-
 mat Apollo.

Sic

Ως φάτο. τὸν δ' ἄγε Θ' νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα
 Βῆ δ' ἀπὸ περὶ μάχων κεκορυθμένῃ ἀΐδοι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα κρονίδης ἔλετ' αἰγίδι, δυσανόεσσαν,
 Μαρμύρεσσιν, ἴδωσι δ' ἅπ' νεφέεσσι κάλυψεν.
 Ἀσράφας δ' ἡμάλ' ἀμείλιχ' ἐκτυπε. τὴν δ' ἐτίναξε.
 Νίκη δ' ἔπρωτοσι δίδου, ἐφόβησε δ' ἀχαιῆς.
 Πρῶτος πηνέλεος βοιωπὶ Θ' ἦρξε φόβοιο.
 Βλήτο γὰρ ὦμον δουεῖ, πρὸς τετραμμένῃ αἰεὶ,
 Ἀκρον ὀπιλίγδω. χράψεν δέ οἱ ὅσέον ἄχαις
 Αἰχμὴν πολυδάμαντ' Θ'. ὅς γάρ ῥ' ἐβαλε χερδὸν ἐλθὼν.
 Λήϊτον αὖθ' ἐκτορ χερδὸν ἔτασε χεῖρ' ὅππ' καρπῷ,
 Υἱὸν ἀλεκτρυόν' Θ' μεγαθύμου. παῦσε δὲ χάρμης.
 Τρέσσε δ' πατὴρ ἡναι, ἐπεὶ ἐκέπ' ἦλπε το θυμῷ
 Ἐγχεσέων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι τρώεσσι.
 Ἐκτορα δ' ἰδομενεὺς μὲν λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει δώρηκα, χεῖρ' ἑλκυσσάμενος παρὰ μάζον.
 Ἐν κρηλῷ δ' ἐάγει δολιχὸν δόρυ. τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρώες. ὁ δ' ἰδομενῆ Θ' ἀκόντισε δευκαλίδω
 Δίφρω ἐφασαότος. τὸ μὲν ῥ' ἀπὸ τυλθὸν ἀμύρτεν.
 Αὐτὰρ ὁ μπειόναο ὁπάονά θ' ὠϊόχον τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ λύκτου ἐκπυμένης ἔπετ' αὐτῷ.
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 Ἠλυθε, καὶ κε τρώσσι μέγα, κράτος ἐγνυάλιξεν,
 Εἰ μὴ κοίραν Θ' ὤκα. ποδῶκεας ἦλασεν ἵπποις.
 Καὶ τῷ μὲν φά Θ' ἦλθεν, ἄμυνε δ' ἡναι ἡμῶν.
 Αὐτὰρ δ' ὤλεσε θυμὸν ὕφ' ἐκτορ Θ' ἀνδροφόνιοιο.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 Ωσε δόρυ πυρρὸν, διὰ δ' ὅ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, χεῖρ' ἑλκυσσάμενος ἔραζε.
 Καὶ τά γε μπειόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι,
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ ἰδομενῆα περσινύδα.
 Μάστιγι νῦν εἴως κε δοῖς ὅππ' ἡναι ἵκηαι.
 Γινώσκεις δ' καὶ αὐτὸς ὅτ' ἐκέπ' ἡναι ἡμῶν.
 Ως ἔφατ' ἰδομενεὺς δ' ἦμαρ καλλιπείχας ἵπποις
 Νῆας ὅππ' γλαφυράς. δὴ γὰρ δέ Θ' ἔμπεσε θυμῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' αἶαντα μεγαλήτορα καὶ μινέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ τρώεσσι δίδου ἐπεραλκέα νίκη

Sic dixit: hunc Verò doloris nebula obtexit nigra.

Ibat autem per primam aciem armatus fulgenti arē:

Et nunc sanè Saturnius sumpsit agidem fimbriatam

Splendentem, Idam Verò nubibus cooperuit.

Troiani fugāt
Achivos.

5 Fulgurans. a. Valde grauter insonuit: hanc. & concussit,
Victoriam Troianis dedit: in fugam. Vertit Verò Achivos.

Primus Peneleus Bæotius cepit fugam:

Vulneratus. n. erat ad humerum hasta, antrorsum conuer-

Summum leuiter: perstrinxit. a. et ad os & s. q. (sus & s. que,

10 Cuspis Polydāmantis. hic enim percussit propè accedens.

Leitum rursus Hector cominus percussit in manū ad solā,

Filium Alectryonis magnanimi, cessare fecit. a. a pugna.

Territus est. & circūspiciēs, quonia nō amplius sperabat aīo

Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Troianis.

15 Hectorē. a. Idomeneus in Leitum irruentem

Percussit ad thoracem in pectus iuxta papillam,

In summo. a. fracta est longa hasta: hi. & clamauerunt

Troiani, hic. & in Idomeneum iaculatus est Deucalidem

In curru stantem: ab hoc quidem paululum aberrauit,

20 Ceterum hic Merionis comitem aurigamq.

Cæranum, qui ē Lycto benè habitata sequebatur ipsum:

Pedester enim primò linquens naues & trinq. agitat as

Venit: & Troianis magnam Victoriam præbuisse

Nisi Cæranus confestim celeres impulisset equos,

25 Et huic quidem salus venit, depulitq. crudelem diem:

Ipse autem perdidit animum sub Hectore homicida.

Hunc percussit sub maxillam & aurem: at sanè dentes

Excussit hasta extrema. linguamq. discidit mediam:

Cecidit. a. ē curru, at habenas deiecit in-terram:

30 Et has Meriones accepit manibus charis

Procumbens ē campo, & Idomeneum allocutus est:

Flagella nunc quousq. Veloces ad naues peruenias:

Cognoscis. a. & ipse q. non amplius Victoria est Græcorum.

Sic dixit: Idomeneus. a. flagellauit pulchrè-iubatos equos

35 Naues ad concāuas. iam. n. timor incidere animo

Neq. latuit Atacem magnanimum & Menelaum

Iupiter, quum iam Troianis dedit alternam Victoriam.

Τοῖσι δ' ἔμυθον ἦρχε μέγας τελαμώνι Θ' ἄλλας.

Ὡ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὃς μάλα νήπός ἐστι,
Γνοίη ὅτι τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὁπάζει.

28. ἀφίει,

Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπῆεταί ὅστις * ἀφείη,

Ἡ κακός, ἦ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμψης παῖτ' ἰσύνει.

Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίππει ἔραζε.

Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ ὧρ φραζώμεθα μῆτιν ἀείψην,

Ἡ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἦ δὲ καὶ αὐτοὶ

28. γινοίμεθα

Χάρμα φίλοις ἐτάροισι * χυώμεθα νοσήσαντες·

Οἴπου δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', ἐδ' ἐπὶ φασὶν

Ἐκπορθ' ἀνδροφόνιοι μὲν Θ' καὶ χεῖρας ἀάπτοις

Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,

Εἴη δ' ὅστις ἐταῖρ Θ' ἀπαγγείλῃε τάχιστα

Πηλείδῃ· ἐπεὶ ἔμιν ὀϊόμαί ἐδὲ πεπνύσθαι

Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλ Θ' ὦλεθ' ἐταῖρ Θ'.

28. οὐπὶ

Ἀλλ' * ἔπη δυνάμαι ἰδέειν τοῖσιν ἀχαιῶν.

Ἡεὶ γὰρ κατέχοντα ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ Ἴωποι.

Ζεὺς πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ἔω' ἡέρ Θ' ἦας ἀχαιῶν·

Ποίησον δ' ἄϊδρ' ἴω, δὲ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

Ἐν δ' ὅφρα καὶ ὄλεσσαν, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν ἔπος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.

Αὐτίκα δ' ἦερα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλῃ.

Ἡέλι Θ' δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ὅπ' πᾶσα φασάνθη·

Καὶ τέτ' ὄρ' αἶας εἶπε βολὴν ἀγαθὸν μενέλαον.

Σκέπτεο νῦν μενέλαε Διοτρεφὲς αἴκεν ἰδῆαι

Ζωδόν' ἐτ' ἀντίλοχον, μεγάθυμον νέστορ Θ' υἱόν·

Οτρυνον δ' ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θάσσον ἰόντα

Εἰπεῖν, ὅττι ῥα οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρ Θ'.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπείθεσε βολὴν ἀγαθὸς μενέλα Θ'.

Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ὑπὸ μεσσηύλοιο,

Ὡς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κήμησι κύνας τ' ἀνδράς τ' ἐρεδίζων,

Οἷτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ παρ' ἐλέσθαι,

Πάννυχτοι ἐρρήσαντες· ὃ δ' ἡ κρείων ἐρατίζων

Ἰσῦει, ἀλλ' ἐπὶ τωρήσει. θαμέες γὰρ ἄκοντες

Ἀντίοι αἰσίοισι θρασυαῶν ὑπὸ χειρῶν,

Καιόμενά τε δευλὲς, τὰς τε τρεῖς ἐσσύμενός τ' ὦρ·

Ἡῶθεν δ' ὑπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

28. ἰσύνει,

28. Ἀντίον

Inter hos. a. sermonem incepit magnus Telamonius Ajax: Ajax terretur.

Papa, iam quidem & qui valde stultus est
Cognosceret quod Troianis pater Iupiter gloriam praebe-
Horum. n. omnium tela tangunt, quicunq; ea emittit,
5 Seu ignavus seu fortis. Iupiter. a. tamen omnia tela dirigit.
Nobis. & incassum omnibus irrita cadunt humi.
Sed agite, ipsi saltem excogitemus consilium optimum,
Tum ut cadauer trahamus, tum etiam si ipsi
Gaudio dilectis socijs simus reuersi,

10 Qui forte huc respicientes tristantur, neq; putant
Hectoris homicida robur & manus inaccessas
Latturos, sed in naues nigras precipitatuos esse.
Utinam. & esset aliquis socius qui nunciet citissime
Pelidae: quoniam non ipsum puto ne-quidem intellexisse
15 Triste nuncium, quod ei dilectus perijt socius.
Atqui nondum possum videre talem inter Gracos:
Caligine enim septi sunt simul ipsiq; & equi.
Iupiter pater, sed tu libera a caligine filios Achiuorum:
Facq; serenitatem, daq; oculis videre:

20 Inq; luce etiam perde nos quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit, hunc aut pater miseratus est lachrymantem.
Statim autem caliginem dispersit, & amovit nebulam,
Sol vero affulsit, acies autem omnis apparuit
Et tunc Ajax allocutus est in praelio fortem Menelaum:

25 Circumspice nunc Menelae generose an videas
Vivum adhuc Antilochum magnanimum Nestoris filium.
Incitaa. ut ad Achillem bellicosum ocyus profectus
Nunciet, quod sane ei multo charissimus perijt socius.

Sic dixit neq; immorigerus fuit in bello strenuus Mene-
30 Perrexit. a. ire Veluti aliquis leo a caula, (laus: tem Patrocli.

Qui postquam fatigatus fuerit canesq; virosq; irritans,
Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre,
Totam noctem vigilantes: hic. &. carniū cupidus
Recta-irruit, sed nihil proficit. crebra enim iacula
35 Aduersa pronolant audacibus a manibus,
Ardentesq; faces quas formidat, concitatus licet sit:
Mane autem seorsum iuit afflicto animo,

Ὡς ὑπὸ πατρόκλοιο βολῷ ἀγαθὸς μινέλαθ
 Ἦε πολλ' αἰέκων· πέει γδ' εἰς μὴ μιν ἀχαιοὶ
 Ἀργαλέεσσι περὶ φόβοιο ἔλωρ δῆτοισι λίποιεν.
 Πολλὰ δὲ μηριόνη τε καὶ αἰάντεσσι κέλευεν.

Αἴαντ' ἀργείων ἠγυῖτορ, μηριόνη τε,
 Νυῦ πρὸς ἐννεΐης πατροκλήθ' δειλοῖο
 Μνησάδω. πᾶσιν γὰρ ὅππῃ σατο μείλιχος ἔη
 Ζωὸς ἐὼν· νυῦ δ' αὖθις θάνατ' ἔχει καὶ μῆρα κίχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς μινέλαθ,
 Πάντοσε παπαινῶν, ὥς τ' αἰετὸς, ὃν ῥά τε φαῖν
 Οἷοντατον δέρεκεται ὑπουρανίων πετελιῶν,
 Οὐ τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκέλευε πῶς
 Θάμνω ὑπὸ ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρυτο, καὶ τε μιν ὤκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 Ὡς τότε τοὶ μινέλαε διοτρεφεὲς ὅσπερ φαεινὸν
 Πάντοσε δινείδῳ πολέων κτ' ἔθνηθ' ἐταίρων,
 Εἴ που νέσορ' ἔδον ἐπὶ ζῶντα ἰδιδί.
 Τὸν ὅ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 Θαρσύνονθ' ἐτάροις, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Ἀγχοῦ δ' ἰσόμεν' ἔπερσέ φη ξανθὸς μινέλαθ.

Ἀντίλοχ' εἰδὲ ἄγε δεῦρο διοτρεφεὲς, ὅφρα πύθῃαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὀφελλε γνέσθαι.
 Ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν ὅππῃ μεθεὶς δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη ὅ τρώων· πέφαται δ' ὤριστος ἀχαιῶν
 Πάτροκλ' ἔμεγαλη ὅ ποθ' ἠδαναοῖσι τέτυκται.
 Ἀλλὰ σύ δ' αἰψ' ἀχιλῆϊ, θεῶν ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ὅππῃ νῆα σαώσῃ
 Τυμνόν· ἀτὰρ τὰ γὰρ τεύχε' ἔχει κορυθαίοι' ἔκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· ἀντίλοχος ὅ κατέσυγε μῦθον ἀκούσας·
 Διὶ δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσπερ
 Δακρυόφιν πλήσεν, θαλερὴν δὲ οἱ ἔχετο φωνή.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς μινελάεσσι φημοσιῶν ἀμέλησε·
 Βῆ ὅθι θεῖν, τὰ ὅ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ χερσὶν ἔσπερε μώνυχας ἵππους·
 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Sic à Patroclo in bello strenuus Menelaus
Ibat valde inuitus. admodum. n. timebat, ne ipsum Achilli
Graui præ timore dilaniationem hostibus relinquerent:
Multum autem Merionemq; & Ataces hortabatur:

5 Ataces Argiuorum duces Merioneq;
Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
Recordetur: omnibus enim norat mitis esse
Viuus existens: nunc. & mors & fatum occupat.

Sic fatus abiit flauus Menelaus,
10 Vndiq; circumspiciens, veluti aquila, quam aiunt
Acutissime cernere inter aërias volucres,
Quamq; etiam altè existentem pedib. velox non latuit lepus
Arbusto sub frondoso iacens. sed in ipsum
Fertur & ipsum confestim capiens exemit animam:

15 Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi
Vndiq; vertebantur multorum per agmen sociorum,
Si forte Nestoris filium adhuc viuentem videres.
Hunc verò citissime cognouit pugna in sinistra totius,
Animantemq; socios & excitantem ad pugnandum.

20 Propè verò astans allocutus est flauus Menelaus:

Antiloche, eia agè huc generose, ut audias
Triste nuncium, quod & inam nunquam euenisset.
Iam quidem te & ipsum puto videntem
Cognoscere: quod cladem deus Danaïs aduoluit:

25 Victoria. a. est Troianorum: occisus est. a. optimus Achiuorū
Patroclus: magnum. a. desiderium Danaïs contigit.
Sed tu mox Achilli, currens ad naues Gracorum,
Nuncia si forte celerrime cadauer ad nauem seruet
Nudum: namq; arma habet galeam. moenē Hector.

30 Sic dixit: Antilochus. a. percussus est verbū ut audiuit,
Diu. a. ipsum obmutescencia verborum corripuit: eiq; oculo
Lacrymis impleti sunt: florida. a. eius haesit vox:
Sed neq; sic Menelai mandatum neglexit.

Perrexit. a. currere: suaq; arma eximio dedit amico
35 Laodoco, qui iuxta cum fleitebat vñ ungulos equos.
Hunc quidem lacrymantem pedes referebant è prælio,
Pelida Achilli infausum verbum nunciaturum.

rr ij

Menelaus An
tilochū mittit
ad Achillē nū
ciatū mortem
Patrocli.

Οὐδ' ἄρα σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐν δὲν ἀπῆλθεν
 Αντίλοχος, μεγάλη δὲ ποδὴ πυλίοισιν ἐτύχθη.
 Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν θρασυμήδεα δῖον αἰήκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ὅππῃ πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ ὃ παρσυνύδα.

Κεῖνον μὲν δὴ νηϊσὶν ὅππῃ παρσυνύδα, δοῖσιν
 Ἐλθεῖν εἰς ἀχιλῆα πόδας ταχυῖ· ἐδέ μιν οἶω
 Νῶϊ ἔναι, μάλα τῷ κεχολωμένον ἔκτοει δῖω.
 Οὐ γὰρ πως αὖ γυμνὸς ἐὼν τρώεσσι μάχοιτο,
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ τῷ φραζόμεθα μῆτιν αἰείσιν,
 Ἡ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἡ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύρομεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα μέγας τελαμώνι Θ' αἶας,
 Πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγαχλεὲς ὦ μενέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ μκειόνης ὑποδυώτε μάλ' ὦκα,
 Νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόντος· αὐτὰρ ὁπίσσω
 Νῶϊ μαχισόμεθα τρώσιν τε καὶ ἔκτοει δῖω,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμῶνυμοι, οἱ τὸ πάρος τ' ὥρ
 Μίμνομεν ὅξω ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ὑπὸ χθονὸς ἀγκύζοντο
 Ὑψι μάλα μεγάλως· ὅππῃ δ' ἰαχε λαὸς ὁπίσσω
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν ἀφροντας ἀχαιῆς·
 Ἴδυσαν ὃ κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ὅππῃ κῆρα τῷ.
 Βλημένῳ αἰξῶσι παρὰ κούρων θήρη τήρων.
 Ἔως μὲν γὰρ τε θέουσι, διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξετο ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Ἀψτ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος·
 Ὡς τρώες, εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξιφασίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἶαντε μεταστροφέντε κατ' αὐτοὺς
 Σταίησαν, * τῷ ὃ τρέπετο χεῖρας, ἐδέ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἰξῶν, πρὶν νεκρὸν * θηριάσασθαι.

Ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ὅππῃ γλαφυράς· ὅππῃ ὃ πόλεμος τέτατόσφιν
 Ἀγχι Θ', ἡὔτε πῦρ, τότ' ἐπεσύνεον πόλιν ἀνδρῶν
 Ορμενον ἐξ αἰφνης φλεχέθει, μινύδοισι ὃ οἴκοι

22. ἢ δ' ἐπὶ ἀ-
 πέτο. 22. δὴ εἰ-
 σαλῶ. 22. καὶ
 δυνεῖσθαι.

- Neq³ tibi Menelae generose voluit animus
 Afflictis socijs auxiliari, Unde discessit
 Antilochus, ingensq³ desiderium Pylis fuit:
 Sed ille his Thrasymedem diuinum immisit:
 5 Ipse vero rursus ad Patroclum heroem profectus est.
 Constitit. a. cum ad Ataces venit, & subito allocutus est:
 Illum quidem iam ad naues praemissi veloces
 Ut iret ad Achillem pedibus velocem: neq³ ipsum puto
 Nunc venturum vehementer quamuis iratum Hectori diuino.
 10 No. n. aliquo pacto nudus existens contra Troian. pugnaret:
 Nos. a. ipsi saltem cogitemus consilium optimum,
 Tum ut cadaver trahamus, tum etiam ipsi
 Troianorum ex vociferatione mortem & fatum fugiamus.
 Hunc. a. excepit dein magnus Telamonius Atax:
 15 Omnia pro decoro dixisti, admodum-inclute o Menelae:
 Sed tu quidem & Meriones subeuntes valde cito
 Cadaver sublatum ferte e praelio. sed a-terga
 Nos pugnabimus aduersus Troianosq³ & Hectorē diuinū
 Aequalem animum habentes, eiusdem nominis, qui prius
 20 Excipimus acre praelium propē inuicem manentes.
 Sic dixit. hi vero cadaver a terra solnis extulerunt
 Alitē admodum valde: acclamauitq³ populus retro
 Troianus, ut viderunt cadaver tollentes Achiuos:
 Irruerunt autem canibus similes, qui in aprum
 25 Vulneratum festinant ante iuuenes venatores,
 Aliquantisper enim currunt vastare cupidi.
 Sed cum iam in illos conuertitur fortitudine fissus,
 Retroq³ cedunt, diffugiuntq³ alio alius:
 Sic Troiani aliquantisper quidem turmatim sequebantur
 30 Ferientes ensibusq³ & hastis ancipitibus:
 Caterum ubi Ataces conuersi contra ipsos
 Constitissent, eorum mutabatur color, neq³ quis sustinebat.
 Procurrrens pro mortuo pugnare.
 Sic hi alacres cadaver extulerunt e bello
 35 Naues ad concauas: bellum vero intensum est ipsis
 Infestum, velut ignis qui inuadens ciuitatem virorum.
 Excitatus subito comburit, minuuntur autem domus,

Εν σέλαϊ μάλα φ' τὸ δ' ὅπι βρέμει ἴς ἀνέμοιοι·
 Ως μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
 Ἀζηγῆς ὄρυμα γδός ἐπὶ ἱέν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μὲν θ' ἀμφιβαλόντες,
 Ελκωσ' ἐξ ὄρεθ' ἥτι' παλιν παλόμεσαν ἀταρπὸν,
 Ἡ δοκοῖν, ἢ ἔδρου μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 Τείρεθ' ὁμοῦ χαμάτω τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν·
 Ως οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὅπιδεν
 Αἴαντ' ἰχάνετ' ὥσπερ τῶν ἰχάνει ὕδωρ
 Ὑλῆεις πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 Ος τε καὶ ἰφθίμων ποταμῷ δ' ἀλεγεινὰ ῥέεθρα.
 Ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥοὸν πεδίονδε τίθησι
 Πλάζων, ἐδέ τι μιν ἀένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ως αἰεὶ αἴαντε μάχῃ ἀνέερρον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἐποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' ἀγχισιάνης καὶ φαίδιμος ἑκτῶρ.
 Τῶν δ' ὥς τε φασγῶν νέφθ' ἐρχεται ἢ ἐκ κολοῖων
 Οὐλον κεκλήροντες, ὅτε περ ἴδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃς τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 Ως ἄρ' ὑπ' αἰνεία τε καὶ ἑκτορι κοῦροι ἀχαιῶν
 Οὐλον κεκλήροντες ἴσαν, λήθοντο δ' ἰχάρμης·
 Πολλὰ δ' ὅτε ὕχεα καλὰ πέσον παρὶ τ' ἀμφὶ τετάρφρον,
 Φαλγόντων δαναῶν· πολέμου δ' ἐξίνετ' ἐρωή.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Σ.

Ραψ. φθίας ὑπὸ θεσις,

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τὸν πατρόκλη θάνατον ἐπιγνὼς ὀδυρε-
 ται· ἀνελθῆσαι δ' ἡ δέ τις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρεγχεῖ
 αὐτὸν, καὶ παραινέει ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως αὖ αὐτῷ
 ὅπλων ἡμίση παρὰ τοῦ ἡφαιστου. κελδυσίας δ' ἡρας, * ἄο-
 πλ' ὅπλων ἐπὶ τῷ τάφρῳ, ἐπιφαίνεται τοῖς πολε-
 μίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλάγνυντες, φεύγουσι. καὶ κ' τῷ φυγῇ
 πολλοὶ ἀφ' αὐτοῦ πέσον· τὸ δ' αὖ τοῦ πατρόκλη σῶμα ἀφ' αὐτοῦ
 περὶ οἱ μυρμιδόνες λάβουσιν· ἡφαιστος δ' ἀχιλλεῖ παγοπώλειαν κα-
 τασκευάζει.

ΙΛΙΑ-

In flamma magna: illum. a. cum fremitu agit & vis venti:

Sic quidem hos, equorumq; & virorum bellicosorum

Indefinens tumultus insequabatur abeuntes.

Hi autem, tanquam multi validas vires assumentes

5 Trahunt ex monte per asperam viam

Vel trabem vel lignum ingens nauale: intus vero animus

Affligitur simul laboreq; & sudore festinantibus:

Sic hi prompti cadaver ferebant, at à tergo

Ataces arcebant Troianos, sicut collis amouet aquam

10 Sylvosus, campum longè-latèq; affecutus,

Qui rapidorum fluminum difficilia fluentia

Arcet, statim. a omnibus fluxum ad campum ponit

Amouens, neq; ipsum & sua percurrunt fluentia:

Sic &que Ataces pugnam reprimebant retrò

15 Trojanorū. hi. & simul sequebatur, duo. a. inter hos maximè

AEneasq; Anchisiades & illustris Hector:

Horum aut sicut sturnorum agmen venit vel graculorum

Acutè (al. cateruatim) vociferantes, quando vident accedē

Accipitrem, qui parvis cadem affert avibus (tem

20 Sic ab AEneaq; & Hectore iuvenes Achiuorum

Acutè clamantes ibant, obliuiscébanturq; dimicationis.

Multa. & arma pulchra ceciderunt circumq; inq; fossam

Fugientium Danaorum. belli. a. non fiebat cessatio.

25 ILIADIS HOMERI, AVT XVIII COM-
positionis argumentum.

30 **A**CHILLES Patrocli mortem rescians, luget: ascendēs
autem Thetis è mari consolatur ipsum, & suadet ab
finere à bello, donec ei arma afferat à Vulcano. Iubente
autem Iunone inermis procedens ad fossam apparet ho-
stibus, & ipsum perculsi fugiunt, & in fuga multi extin-
guuntur: Patrocli autem corpus saluum perductum
35 Myrmidones lauant: Vulcanus autem Achilli armatu-
tam præparat.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Σ. ΡΑ.
Ψαδία.

Σίγῃ, τεύχεα τεύξε χαμῶν ἔφαιτος Ἀχιλλεύς

Σ οἱ μὲν μάνακτο δέμας πυρὸς αἰδομέ-
νοιο·Αντίλοχ' ὃ δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγε-
λος ἦλθε.

Τόν δ' εὖρε παρὼι θε νεῶν ὄρδοι κραυγῇ· 10

Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν. (ων)

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.

ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' οὔτε κερηκομόωντες ἀχαιοὶ

Νηισὶν ὀπκλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;

Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφερα δεκά μοι εἶπε,

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἐπὶ ζώντος ἐμεῖο,

Χερσὶν ὑπὸ τρώων λείψειν φάτο ἢελίοιο.

Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίε ἄλκιμος υἱός,

Σχέτλι' ὃ δ' ἐκέλευον ἀποσάμενον δῆϊον πῦρ,

Ἀψ' ὀπὴ νῆας ἵμεν, μηδ' ἐκτορὶ ἴφι μάχεσθαι.

Ἔως ὃ ταῦτ' ὤρμαινε κτ' φρένα καὶ κτ' θυμὸν,

Τόφρ' αἰετὶ ἐγρύθει ἦλθεν ἀγαυὸς νέστωρ ὃ υἱός,

Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν.

ὦ μοι πηλὲς ὃ δ' αἰφρονέει, ὃ μάλα λυγρὸς

Πάσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφέλλε χυεῖσθαι.

Κεῖται πάτροκλ'· νέκυ' ὃ δὴ ἀμυιμάχονται

Τυμνὸν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολ' ὃ ἐκτορ.

ὥς φάτο. τὸν δ' ἄρ' ὃ νεφέλην ἐκάλυψε μέλαινα

Ἀμφοτέρησι δ' χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰδανέεσσαν,

Χόδατο κακκαφαλῆς, χαεῖεν δ' ἡ γυνὴ πρὸς ὄσωπον.

Νεκταρέω δ' ἡ γυνὴ μέλαινα ἀμφοῖζα τεφρη.

Αὐτὸς δ' ἐν κόνι' ἵσθαι μέγας μεγαλωσὶ πανυδαῖς

Κεῖτο, φίλησι δ' χερσὶ κόμην ἡ γυνὴ δαΐζων.

Δμῶα δ' αἶς Ἀχιλεὺς ληίστατο πάτροκλός τε,

Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἱάχον, ἐν δ' οὐραζε

Ἐδραμον ἀμφ' Ἀχιλλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δ' ἅσασα

Στήθεα

28. Νῆας ἐπ'
ἀψ' ἵεναι,

ILIADIS HOMERI AVT XVIII. COM-
positio.

Σ. Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.

IC hi quidem pugnabāt instar ignis arden-
tis.Antilochus autem Achilli: pedib. celer nun-
cius venit: (habentes.

Hūc. a. inuenit ante naues erectas - antēnas.

Ea cogitantem animo quæ iam perfectæ erant.

Ingemiscens Verò dixit erga suum generosum animum:

Hei mihi, cur rursus comati Achilli

Ad naues tumultuose pelluntur, turbati per campum?

15 Ne iam mihi perficiant dī tristes curas animo,

Vt olim mihi mater narrauit, & mihi dixit,

Myrmidonum fortissimum, adhuc viuentem me,

Manibus sub Troianorum deserturum esse lucem solis.

Profecto omnino iam mortuus est Menæti fortis filius,

20 Miser: certè iubebam, cum repulisset hostilem ignem

Ad naues redire, neq; cum Hectore fortiter pugnare.

Dum hic hac voluebat in mente & in animo,

Interim ad eum propè accessit illustris Nestoris filius,

Lacrymas calidas fundens, dixitq; nuncium triste:

25 Heu Pelei fili bellicosi, certè valde triste

Audies nuncium, quod & tinam non accidisset.

Iacet Patroclus: de cadauere. a. iam pugnant

Nudo: ceterum arma tenet galeam - mouens Hector.

Sic dixit, hunc Verò doloris nebula obtexit nigra:

30 Ambabus autem manibus capiens puluerem atrum

Fudit super caput, gratiosam autem deturpabat faciem:

Diuina autem tunica niger circum-hæsit cinis,

Ipse Verò in pulueribus magnus latè extensus,

Iacebat, charisq; manibus comam deturpabat euellens,

35 Ancille autem quas Achilles pradatus erat, Patroclusq;

Animo afflictæ vehementer eiulabant & foras

Excurrebant circa Achillem bellicosum: palmis, & omnes

Pectora

Antilochus
Achilli mor-
tem Patrocli
nunciat.Achilles sese
ob mortē Pa-
trocli afflictæ

Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γῆα ἐνέσσης.
 Αντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων ἀχιλῆϊ. ὃ δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Δείδω γὰρ μὴ λαιμὸν σποτμήξειε σιδήρῳ.
 Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κώχυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα. θεὰ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι ὅσαι χ' ἔβεντος ἀλὸς νηρηίδες ἦσαν.
 Ενδ' ἄρ' ἔλω γλαυκῇ τε, θάλειά τε, κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, σπειώ τε, θόη δ', ἀλίων τε βοῶπις,
 Κυμοθόη τε, καὶ ἀκταίη, καὶ λιμνώρεια,
 Καὶ μελίτη, καὶ ἱαιρα, καὶ ἀμφιθόη, καὶ ἀγανὴ,
 Δωτώ τε, πορωτώ τε, φέρκασί τε, δωυαμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ ἀμφινόμη, καὶ χαλκιδανίαιρα,
 Δωρεῖς, καὶ πανόπη, καὶ ἀρακλειτὴ γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ ἀψευδής, καὶ χαλκιδάσσα.
 Ενθα δ' ἔλω χλυμένη, ἰάνηρά τε, καὶ ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ ὠρεΐθια, ἐϋπλόχαμος τ' ἀμάθεια.
 Ἀλλὰ δ' αἰ χ' ἔβεντος ἀλὸς νηρηίδες ἦσαν.
 Τῶν δ' καὶ ἀργύρεον πλῆτο σπέος. αἰ δ' ἄμα πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο. θέτις δ' ἐξήρχε λόιο.

Καὶ τότε κασίγνηται νηρηίδες, ὅφρ' ἐϋ πᾶσαι
 Εἶδετ' ἀκούσσαι ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κύδεα θυμῶ.
 Ω μοι ἐγὼ δειλὴ, ὦ μοι δυσπαριστόκεια,
 Ἡτ' ἐπεὶ ἄρα τέκον ὑδὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Εξοχρὸν ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἐρνεΐϊ ἴσος,
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουμῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ὅτι περθέηκα κορωνίσιν ἱλίον εἶσω
 Τρωσὶ μαχισόμενον. τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκα δὲ νοσήσαντα δόμον πηληϊὸν εἶσω.
 Οφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὄρᾳ φαίῃ ἡελίοιο,
 Αἴψυται, ἐδέ π' οἱ δυνάμαι χερσὶν ἰῶσα.
 Ἀλλ' εἴμ' ὄφρα * ἴδω τε φίλον τέκος, ἡ δ' ἐπακούσω
 Ο, τί μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πολέμοιο μένοντα.
 Ως ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος. αἰ δ' ὅ, σὺ δ' αὖτ' ἄλγ' ἔχου
 Δακρυόεσσι ἴσαν, πρὶν δὲ σφισι κύμα θαλάσσης
 Βήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ προΐω εἰβώλον ἴκοντο,

γε. ἴδοιμι

Ακτίω

Pectora plangebant: soluta sunt. a. subtus membra cuiusq.
Antilochus. a. ex altera parte lugebat, lacrymas stillans,
Manus tenens Achillis: hic. a. suspirabat glorioso corde:
Timebat enim ne iugulum abscinderet ferro.

- 5 Terribiliter. a. plorabat, audiuit. a. veneranda mater
Sedens in gurgitibus maris apud patrem senem:
Lamentataq. est deinde: Dea. a. circa ipsam congregabatur
Omnes, quotquot in imo-vado maris Nereides erant:
Illic erat Glaucēq. Thaliaq. Cymodoceq.
10 Nesa, Spioq. Thoaq. Haliaq. magnis-oculis-decora,
Cymothoaq. & Actea, & Limnoria,
Et Melita, & Iera, & Amphithoe, & Agaue,
Dotoq. Protoq. Pherusaq. Dynameneq.
Dexameneq. & Amphinome, & Callianira,
15 Doris, & Panope, & incluta Galatea,
Nemertesq. & Apseudes, & Callianassa:
Illic etiam erat Clymenē, Ianiaraq. & Ianassa,
Mara, & Orithya, & crinibus-decora Amathia,
Aliaq. quae in profundo maris Nereides erant:
20 Istis vero argenteus implebatur specus: ha. a. simul omnes
Pectora tondebant. Thetis vero incepit luctum:

Audite sorores Nereides, ut bene omnes
Sciatis audientes quanti meo insint dolores animo.
Hei mihi misera, hei mihi infeliciter-optimum-enixa,

Thetis lugēs
Nereides allo
quitur.

- 25 Quae postquam peperit filium eximiumq. fortemq.
Prestantissimum heroum, hic autem crevit planta similis:
Hunc quidem ego educatum, plantam velut in fertili terra,
In nauius praemisi curuas-puppes-habentibus ad Ilium
Contra Troianos pugnaturū: hunc. a. non recipiam iterum
30 Domum reuersum, domum Peletam intra.
Quoad vero mihi viuit, & videt lumen solis,
Tristatur, neq. quid ei possum auxiliari profecta.
Sed vado ut visumq. dilectum filium, & audiam
Quinam ipsum occipet luctus a bello cessantem:
35 Sic locuta, reliquit speluncam: ha. a. cum ipsa
Lacrymabunde ibant: circa autem ipsas vnda maris
Discindebatur. ha. a. ubi iam Troiam secundam venerunt,

Littus

σε. ἰηθ

Ακτὴν εἰσανέβαινον ὅππῃ γερῶν ἐνθα θαμναῖ
 Μυρμιδόνων εἰρωτο νέες ταχύν ἀμφ' ἀχιλλῆα.
 Τῷ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Οὐδ' ὅτ' κωκύσασσι κάρη λάβε πειδὸς * ἐοῖο.
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Εξαύδα, μὴ κεῖθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστο
 Εκδίδος, ὥς αἶψα δὴ πρὶν γ' εὐχεο χεῖρας ἀναχῶν,
 Πάντας ὅππ' ὑρὺ μνησὶν ἀλήμεναι ἦς ἀχμῶν,
 Σεῦ δ' ὅππ' δευομένους, παδέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δ' βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ' μοι ὀλύμπι' ἐξετέλεστον.
 Ἀλλὰ τί μοι τῷ ἦδος, ἐπεὶ φίλ' ὦλεθ' ἐπὶ ῥ' ὅ
 Πάτροπ' ὅ, τὸν ἐγὼ πρὶ πάντων ἦον ἐταίρων
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσθ'. τεύχεα δ' ἔκτωρ
 Δρώσας ἀπέδυσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλὰ τὰ μὲν πηλῇ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 Ἡματι τῷ ὅτε σε βροτῶν ἀνέρ' ἐμβαλον ὄνη.
 Ως ὄφελος σὺ μὲν αὖτις μετ' ἀθανάτης ἀλὴσι
 Νάειν, πηλεὺς δὲ θνητῶν ἀγαγέσθαι ἄκοιτον.
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη
 Παιδὸς ὑποφθιμένοιο· τὸν ἐχ' ὑποδέξεαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντ'. ἐπεὶ * ἐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγ'·
 Ζώειν, ἐδ' ἀνδρῶσι μετέμμεναι, εἴ κε μὴ ἔκτωρ
 Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσθαι,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα * μενοιπαδέω ὑποτίσῃ.

σε. ἐδέμει

σε. μενοιπά-
 δαιο

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὸς κατὰ δακρυχέουσα,
 Ωκύμορ' ὅ, δὴ μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις.
 Αὐτίκα γάρ τοι ἐπειτα μὲν ἔκτορα πότμος ἐπιείμω.

Τὴν δ' ἐμὴν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 Αὐτίκα τε θανάτω, ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 Κτεινομένῳ ἐπιμῦσαι. ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 Εφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρης ἀλκτῆρα γῆνέσθαι.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐνέομαι γ' φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι πατρόκλω γρόμῳ φάθ'· ἐδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν ἔκτορ εἰδῶ.
 Ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτάσιον ἄχθ' ἀφ' ἑρῆς.

Τοῖθ

Littus conscenderunt ordine, Vbi frequentes
Myrmidonum subductæ erant naues celerem circū Achille.
Huic. a. grauitèr suspiranti astitit Veneranda mater:
Acriter autem plorans caput prehendit filij sui.

5 Et lugens Verbis Velocibus eum allocuta est:

Fili, quid fies? quisue tuam mentem inuasit dolor?
Eloquere, ne cela. hæc quidem iam tibi perfectæ sunt
A Ioue, sicut iam prius orasti manibus sublati,
Omnes ad puppes concludi filios Achæorum

Thetis Achil-
lè interrogat.

10 Tui indigentes, patiq; molestas res,

Hanc. a. Valde-suspirans allocutus est pedib. Velox Achil
Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit: (les:
Sed quæ mihi ex his Voluptas, quum charus perierit socius
Patroclus? quem ego præter ceteros honorabam socios,

Achilles The-
tidi luctū suū
exponit.

15 Aequè ac meipsum, hunc perdidi: arma Vero Hector
Postquam-trucidassèt exiit ingentia, mirabile & visu,
Pulchra, quæ quidem Peleo dij dederunt, splendida dona.
Die illo, quando te mortalis Viri collocarunt in cubili.
Vtinam tu quidem illic inter deas marinas

20 Habitares: Peleus Vero mortalem duxisset uxorem:
Nunc autem, Et tibi luctus in animo immensus sit
Filio interfecto, quem non suscipies rursus
Domum reuersum: quoniam neq; me animus impellit
Viuere, neq; Viris interessè, nisi Hector

25 Primus mea hasta Verberatus animam amittat,
Patrocli autem delantationem Menætiade lyat.

Hunc. & rursus allocutus est Thetis lacrymas demittens:
Cito-moriturus mihi fili eris, Et dicis:
Ilico enim tibi dein post Hectorem mors parata.

30 Hanc. a. Valde-ingemiscens allocutus est pedib. Velox A-
Ilico moriar, quoniam non debebam socio (chilles,
Dum-interficeretur auxiliari. ille quidem procul a patria
Interijt: me Vero opus-erat, iniuriæ propulsator Et-essèm.
Nunc quoniam non redeo dilectam in patriam terram,

35 Neq; aliquod Patroclo factus sum lumen, neq; socijs
Alyjs, qui iam multi interfecti sunt ab Hect ore diuino.
Sed sedeo apud naues inutile pondus terra,

Talis

Τοῖσ' ἐὼν οἷσ' ἔτις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Εν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 Ως εἰς ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ὑπόλοιτο,
 Καὶ χόλῳ, ὅς τ' ἐφένκε πολύφρονά ῥ' χαλεπήναι.
 Ος τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 Ἀνδρῶν ἐν σήθεσιν ἀέξεται, ἠὺ τε καὶ πνός·
 Ως ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περ τετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί ῥ',
 Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἰμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅπως κεν δῇ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίη ἥρα κλῆθ' φύγε κῆρα,
 Ος ῥ' φίλτατος ἔσκε διτ' κρονίωνι ἀνακτὶ.
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δώμασσε καὶ ἀργαλέῳ χόλῳ ἦρης·
 Ως καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 Κεῖσομ', ἐπεὶ κε θάνω. νῦν ὅ κλέθ' ἐδλὸν ἀφείμην,
 Καὶ τινα τρωϊάδων καὶ δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειαῶν ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένῳ, ἀδινὸν σὺναχῆσαι ἐφείμην.
 Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέποιμαι.
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέεσθαι ῥ'· ἐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπιταθεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
 Ναι δὴ * τὸτό γε τέκνον ἐτήτυμον, ἐκαχὼν ὄβρι,
 Τειρομένοισι ἐτάροιπιν ἀμυνέμεν αἰπῶν ὀλεθρον·
 Ἀλλὰ τοῖ ἐν τεα χαλὰ μὲν τρώεσιν ἔχονται,
 Χάλκεα, μῦρ μούροντα· τὰ μὲν κορυθαίοισι ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὁμοισιν ἀγάλλεται· ἐδὲ ἐφημὶ
 Δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνῳ ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω κατὰ δύσεο μῶλον ἄρηθ'·
 Πείν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τάχα χαλὰ φέρουσα παρ' ἠφαισίοιο ἀνὰ κτος.
 Ως ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' ὕος ἐόιο·
 Καὶ σρεφθεῖσ', ἀλίησι κασιγνήτησι μετιύδα.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν δὴ τε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Οψόμεναί τε χέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς·

38. ταῦτα

Καὶ

Talis existens, qualis nullus Achiuorum loricatorum
In bello: in concione autem meliores sunt etiam alij.
Vtinam contentio ex Dijs, & ex hominibus pereat,
Et ira, qua cogit prudentem licet, sauire:

5 Quaq; multo dulcior melle liquido
Virorum in pectoribus augetur velut fumus.
Sicut me nunc ad-iram-prolocavit rex Virorū Agamēnon.
Sed illa quidem ante-facta esse sinamus, dolentes quāvis.
Animum in pectoribus charum cohibentes necessitate:

10 Nunc autem eo ut chari capitis perditorem inueniam
Hectorem: mortem. a. ego tunc recipiam quādocunq; iam
Iupiter voluerit perficere, & immortales dii alij.
Neq; enim, neq; vis Herculis effugit mortem,
Qui dilectissimus erat Ioui Saturnio regi,

15 Sed eum facum domuit & difficilis ira Iunonis:
Ita & ego si iam mihi simile fatum paratum est, (quar,
Iacebo ubi mortuus fuero: nunc. a. gloriam bonam vtinā asse
Et aliquā Troianū & Dardanidū mulierū profundū-sinū
Ambabus manibus genarum tenerarum (habentiū,

20 Lacrymas abstergentem, misere suspirare cogam,
Intelligent verò quod diu ego à bello cessavi (suaseris.
Neq; me arceas à pugna, diligens quāvis: nec. n. mihi per-
Huic. a. respondit deinde dea Thetis argenteipes:
Sanè iam hæc fili, verè dicis, non malum est

25 Ab afflictis socijs auertere graue exitium:
Sed tibi arma pulchra inter Troianos detinentur,
Aerea, splendida, quæ quidem sauius Hector
Ipse gerens humeris gloriatur, neq; ipsum puto
Diu gausurum esse: quia cades propè ei adest.

30 Sed tu quidem nondum ingredi stragem Martis,
Antequam me huc profectam in oculis videris.
Mane enim reuertar simul cum sole ascendente,
Arma pulchra ferens à Vulcano rege.

Sic fata, retro versa est à filio suo:

35 Et conuersa marinas sorores allocuta est:
Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
Visuraq; senem marinum, & edes patris

Thetis Achil-
li arma pmit-
tit à Vulcano.

ff

Καί οἱ πάντ' ἀγορεύουσιν· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν ὄλυμπον
Εἶμι παρ' ἠφαισον κλυτοτέχνῳ, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Τίθει ἐμῷ δομεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

Ὡς ἐφ' αὐτὸν αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν.

Η δ' αὖτ' ἔλνυμπόνδε θεὰ θέης ἀργυρόπεζα

Ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.

Τὴν μὲν ἄρ' ἔλνυμπόνδε πόδες φέρων. αὐτὰρ ἀχαιοὶ

Θεσσαλονίκῃ ἀλλήλῃ τῶν ὑφ' ἑκτορς Θ' ἀνδρὸ φρόνοις

Φύροντες, νηῆς τε καὶ ἐλλήποντον ἵκοντο.

Οὐδέ κε πάροχλόν τ' ἔϋκνήμιδες ἀχαιοὶ

Εκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θερὰ ποντ' ἀχλὺν Θ.

Αὐτῆς γὰρ δὴ τὸν γε κίχρον λαὸς τε καὶ ἴστωποι,

Εκπῶρ τε ποριέμοιο πᾶϊς, φλογὶ κελος ἀλκῶ.

Τεῖς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος ἔκτωρ,

Ελκόμενοι με μαῶς, μέγα ὃ τρώεσιν ὀμόκλα·

Τεῖς δ' ἐδύ' ἅπαντες δοῦναι ὅππαι μένοι ἀλκίῳ,

Νεκρῶ ἀπεσφείλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὴ πεποιθώς.

Ἀλλοτ' ἐπαΐξασκε κτ' ἄλλοτε δ' αὖτε

Στάσας μέγα λῆχον· ὅπως δ' ἔχαιρετο πάνπαν·

Ὡς δ' ὑπὸ σώματος ἔπι λέοντ' αἰθωνα δυνάμει

Ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινᾶοντα δίδεσθαι.

Ὡς ἴα τὸν ἐκ ἐδωάν το δύω ἀλλαντε κορυφαί

Εκτορα τραμίσιν υπό νεκρῶ δειδίξασθαι.

Καὶ νῦν κεν εἰρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κυῖδος,

Εἰ μὴ πληίωσι ποδῶίμενος ὡς ἑαῖς

Αγγελεῖ· ἦλθε θῆξοσ' ἀπ' ὀλύμπου θωρήσασθαι,

Κρυβέσθαι διὸς, ἄλλων τε θεῶν. πρὸς γὰρ ἰκέμεν ἥρη·

Ἀλλοὺς δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ορσεο πιλείδη, παίων ἐμπαγλότατ' ἀνδρῶν,

Πατρόκληω ἐπάμωτον; ὃ εἶνεκα φύλοπις αἰνῇ

Εξηγεῖται περὶ νεῶν. οἱ δὲ ἀλλήλοις ὀλέκοισιν,

Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυ θ' πέρι τεθνηῶτος,

Οἱ δὲ ἐρύσαντα ποτὶ ἴλιον ἤνεμόεσαν

Τρεῖς ὁπθύοισι· μάλιστα ὁ φαίδιμος ἔκτωρ

Ελθέμενοι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐξουμῆς * ἀνώγει

Πῆξαι ἀνὰ σχολόπεσσι; τῶμόνδ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσσω

Πάτροκλος

20. 1870

Et ei omnia dicite: ego autem ad magnum Olympum
Vado ad Vulcanum inclytum-fabrum, si velit
Filio meo inclyta arma dare Undiq; lucida.

Sic dixit: ha vero Undam maris statim subierunt:

5 Ipsa vero iterum ad-Olympum dea Thetis argentespes
Iuit, Et dilecto filio inclyta arma afferret.

Hanc quidem in Olympum pedes tulerunt, sed Achivi
Ingenti tumultu ab Hectore homicida

Fugientes ad nauesq; Et Hellepontum Venerunt.

10 Nec Patroclum quidem bene-ocreati Graci

Ex telis traxissent mortuum ministrum Achillis.

Rursus enim iam hunc consecuti erant populusq; Et equi,

Hectorq; Priami filius flamma similis fortitudine:

Ter quidem ipsum retro pedib. apprehendit illustris Hector

Hector Patro-
cli corp' iterū
persequitur,

15 Trahere cupiens: Valde autem Troianos hortabatur:

Ter autem duo Aiaces impetuosum induti robur

A cadauere retulerunt, hic autem firmiter robore fretus,

Interdum irruerat in turbam, interdum vero rursus

Consistebat Valde clamitans: retro .a. non cedebat omnino,

20 Sicut autem a corpore minimè leonem fuluum possunt

Pastores agrestes Valde esurientem abigere:

Sic hunc non poterant duo Aiaces armati

Hectorem Priamidem a cadauere absterrere:

Et forte pertraxissetq; Et immensam retulisset gloriam,

25 Nisi Pelide Ventipes Velox Iris

Nuncia Venisset festinans Olympo Et armaretur,

Clam Ioue alijsq; dijs. nam premiserat ipsam Iuno:

Propè autem stans Verbis Velocibus allocuta est:

Surge Pelide, omnium terribilissime Virorum,

Iris Achillem
iubet succur-
rere corpori
Patrocli.

30 Patroclo auxiliare, cuius gratia conflictus grauis

Constitit ante naues: hi autem se inuicem perdunt,

Hi quidem pugnantes pro cadauere demortui:

Hi autem trahere ad Ilium Ventis-expositum

Troiani recta irruunt: maxime autem illustris Hector

35 Ad trahendū promptus est: caput .a. ipsum animus impulsus

Affigere palis abscissum tenero a iugulo.

(tangat

Sed surge, nec amplius iaceas: reuerentia .a. tuum animum

ss j

ἄλθοι.

ἄρσι

οὐ δύν.

τρώεσιν

ὅποι

κιφαλῶ

ἔρι

Πάτρικλον τρωῆσι κωσὶν μέλπηδρα χυέδαι·
 Σοὶ λώβη, αἰκέν πινέκυσ ἤχυμμέν Θ' * ἔλθη.
 Τλῶ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δ' ἴθ' ἀχιλλεύς,
 Ιεθεὰ, τίς * γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα ἱεὺς,
 Ἡρην με παρθένηκε διὸς κωδρὴν παράκοιτις.
 Οὐδ' οἶδε κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδὲ τις ἄλλος
 Αἰθναῖον οἶον Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμοντα.
 Τλῶ δ' ἀπαμειβόμεθ' παρσέφην πόδας ὠκὺς ἀχιλ-
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μὲν μῶλον; ἐχρῆσι δ' τεύχε' ἐκείνοι· (λεὺς, 10
 Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πείν γ' εἶα θωρήσασθαι
 Πείν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι.
 Στεῦτο γὰρ ἠφάισοιο πᾶρ' οἰσέμεν ἔντεα χαλὰ.
 Αλλὰ δ' * ἔτευ οἶδα τεδ' ἀν' κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ αἰαντός γε σάκος τελαμωνιάδαο.
 Αλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ' (ἐλπομ') ἐνὶ * παρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 Εὐχεῖ δ' ἡϊόων παρ' ἀβόκκοιο θυμόντος.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα ἱεὺς,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν * ὅπ' κλυτὰ τεύχε' ἔχοντα·
 Αλλ' οὕτως ὅπ' τάφρον ἰὼν, τρώεσσι φανήδι,
 Αἰκέσ' ὑποδδείσαντες ὑπόχωνται πολέμοιο
 Τρώες, ἀνὰ πνέσσωσι δ' ἀρήϊοι ἦες ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι. ὀλίγη δέ τ' ἀνὰ πνέσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἱεὺς·
 Αὐτὰρ ἀχιλλεύς ὦρτο δι' ἰφίλθ' ἀμφὶ δ' ἀθλῶν
 Ωμοῖς ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσαν.
 Ἀμφὶ δέ οἱ * κεφαλῇ νέφθ' ἔσεφε δῖα θεάων
 Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῆς δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ως δ' ὅτε κωπνὸς ἰὼν ἐξ ἄσεθ' αἰθέρ' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νήσου τλῶ δ' ἡϊοὶ ἀμφιμάχονται,
 Οἷτε πανημέριοι συγερῶ κρινόνται ἄρηϊ
 Ἀσεθ' ἐκ σφετέρου, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύωπ
 Πυρσὸί τε φλεγέδοισιν ἐπὶ τέμμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 Γίγνεται αἴσουσα, παρ' ἐκπόνεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἰκέν πως σωὺ νηισὶν * ἀφ' ἑως ἀλκτῆρες ἵκωνται.
 Ως ἀπ' ἀχιλλῆθ' κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε·
 Στῆ δ' ὅπ' τάφρον ἰὼν ὑπὸ τείχεθ' ἐδ' ἐς ἀχαιούς
 Μίσγετο·

*Patroclum Troianis canibus ludibrium fieri,
Tibi contumelia, si cadauer sordatum venerit.*

Hanc vero excepit deinde agilis diuus Achilles:

Iris dea, quis te deorum mihi nunciam misit?

5 *Hunc .a. rursus allocuta est Centipes Velox Iris:*

Iuno me promisit Iouis gloriosa Sxor,

Neq₃ scit Saturnides sublimis, neq₃ quis alius

Immortalium, qui Olympum niuosum circum habitant.

Hanc .a. respondens allocutus est pedibus celer Achilles:

10 *Quomodo sane ibo ad stragem? habent enim arma illi:*

Mater autem non me chara ante sinu armari,

Quam ipsam venientem oculis conspiciam:

Spondit enim a Vulcano allaturam arma pulchra:

Alterius .a. non sane scio cuius incluta arma induere possim

15 *Nisi Aiakis scutum Telamonide:*

Sed & ipse hic (credo) inter primos versatur,

Hastam trucidans hostes circa Patroclum mortuum.

Hunc rursus allocuta est Centipes Velox Iris:

Recte sane, & nos scimus q^d tibi incluta arma detinentur:

20 *Sed sic saltem ad fossam profectus Troianis appare,*

Siquidem subueriti abstineant a bello

Troiani: respirent autem martij filij Achiuorum

Confecti: exigua .a. respiratio belli (multum prodest.)

Hac sic effata abiit pedibus Velox Iris:

25 *At Achilles motus est Ioui dilectus, circum. & Minerva*

Humeros validos posuit agida fimbriatam:

Circumq₃ eiusq₃ caput nubem sepsit diua dearum

Auream, exq₃ ipso incendebat flammam undiq₃ - lucentem.

Veluti .a. quum fumus iens ex Urbe in etherem assurgit,

30 *Procul ab insula quam hostes oppugnant,*

Qui tota die horrendo decernunt Marte

Urbe ex sua, simul vero sole occidente

Ignesq₃ ardent crebri: in altum autem splendor

Fit assurgens vicini ut videant,

35 *Si forte cum nauibus Martis propulsatores veniant:*

Sic ab Achillis capite splendor ad aethera pertingebat.

Constitit autem ad fossam iens a muro, neq₃ Achivis

¶ iij

Μίσγετο. μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφειτμύ.
 Ενθα σῆς ἡὺς· ἀπ' αὐτῆς δ' ἢ παλλὰς ἀθλῶν
 Φθέγγετ'· ἀτὰρ τρώεσσι ἐν ἄσπετον ὄρεσι κυδοιμόν.
 Ως δ' ὅτ' ἀειζήλη φωνή, ὅτε τ' ἰαχε σάλπιγξ
 Ἀστυφειπλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων.
 Ως τότ' ἀειζήλη φωνή γλύετ' αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς οὐκ ἄϊον ὅπα χάλκεον αἰακίδαο,
 Πᾶσιν δ' ἐλνδῇ θυμός· ἀτὰρ χαλλίπειρες ἵπποι
 Ἀψ' ὅχεα πρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 Ηνίοχοι δ' ἐκπληγυ, ἐπεὶ ἴδον ἀγκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου πηλείωντος
 Δαιόμενον. τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις ἀθλῶν.
 Τεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἰαχε δ' ἴθι ἀχιλλεύς.
 Τεῖς δ' ἐκυκλήθησαν τρώες κλειτοὶ τ' ὀπίκουροι.
 Ενθα δ' ἡ καὶ τότ' ὄλοντο δυνάδεα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγγεσιν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως πάτροκλον ὑπὸ ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι. φίλοι δ' ἀμφὲς αὐτῶν
 Μυρόμενοι· μὲν δ' ἐσφι ποδῶκης εἶπετ' ἀχιλλεύς
 Δάκρυα δερματῶν, ἐπεὶ εἴσιδε πῶν ἐταῖρον
 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφι
 Ες πόλεμον, ἐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
 Ἡέλιον δ' ἀγκάμαντα βοῶπις πότνια ἦρη
 Πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
 Ἡέλιος μὲν ἔδω, πάυσαντο δ' ἴθι ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖα πολέμοιο.
 Τρώες δ' ὅσθ' ἐτέρωθεν ὑπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Ες δ' ἀγροῖα ἀγέροντο παρ' ὅδ' ὄρποιο μέδεσθαι.
 Ορθῶν δ' ἐσκόπων ἀγορὴ γλύετ', ἐδ' ἐπὶ ἔτλη
 Εξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε πρόμ. ὅς, ἐνεκ' ἀχιλλεύς
 Εξεφαίνῃ, δειρὸν δ' μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τόσσι δ' ἐπ' οὐλοδάμας πεπνυμένῃ ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανδοίδης ὁ γὰρ οἱ ὅρα πρὸς ὄσσω καὶ ὀπίσσω.
 Εκτοίε δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱὴ δ' ἐν νυκτὶ γλύοντο.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνέχε.

- Immixtus est; matris. n. prudens observabat praeceptum.
 Ibi stans clamauit: prociuletiam Pallas Minerva
 Insonuit, et inter Troianos immensum excitavit tumultum.
 Ut. a. cum cognitu facilis vox est, cum clangit tuba,
 5 Urbem obsidentes hostes propter perniciosos:
 Sic tunc clara vox fuit AEacidae.
 Hi. a. postquam igitur audierunt vocem ferream AEacidae,
 Omnibus commotus est animus: sed pulchre iubati equi
 Retro currus vertebant, presagiebant enim dolores animo.
 10 Aurigae. a. perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
 Horrendum super caput magnanimi Pelidae
 Ardentem: illum autem accenderat dea casta Minerva.
 Ter. q. super fossam valde clamauit diuus Achilles:
 Ter autem turbati sunt Troiani, inclytiq. auxiliares.
 15 Illic. v. & tunc perierunt duodecim viri fortissimi
 A suis curribus & lanceis, sed Achivi
 Alacriter Patroclum e saculis subtrahentes
 Collocarunt in lectis: chari autem circumstabant socii
 Lugentes, cum ipsis. a. velocipes sequebatur Achilles,
 20 Lacrymas calidas fundens, postquam vidit fidum socium
 Iacentem in feretro, perfossus acuto are,
 Quem quidem miserat cum equis & curribus
 Ad bellum, neq. rursus excepit reuersum.
 Solem. a. indefatigatum oculis. decora veneranda Iuno
 25 Misit ad Oceani fluentia inuitum ire.
 Sol quidem occidit, cessabantq. diuini Achivi
 A conflictu forti, & omnibus pereque molesto bello.
 Troiani. v. rursus ex altera parte a forti pugna
 Cedentes soluerunt a curribus veloces equos.
 30 Inq. concionem congregabantur antequam cenam curarent:
 Erectis. a. stantibus concio fiebat, neq. aliquis sustinebat
 Sedere: omnes enim habebat tremor, eo quod Achilles
 Apparuisset, diu. v. a pugna cessauerat tristi.
 His autem Polydamas prudens cepit concionari
 35 Panthædes: hic. n. solus videbat antrorsum & retrorsum:
 Hectori. a. erat amicus, eademq. nocte nati erant:
 Sed hic quidem verbis, ille. a. hasta multum superabat.
 ss iij

Troianorum
concio.

Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γ' ἔγωγε
 Ἀστυδενυῶ ἵεναι, μὴ μίμνειν ἥῳ δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηισὶν· ἐκὰς δ' ὑπὸ τείχεσσι εἰμέν.
 Οφρα μὲν ὅσσ' ἀνὴρ ἀγαμέμνονι μύσειε δῖω,
 Τόφρα ὅρῃτεροι πολεμίζειν ἦσαν ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γ' ἔγωγε δοῆς ὅπῃ νηισὶν ἰαύων,
 Ἐλπόμενθ' νηᾶς γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 Νῦν δ' αἰνῶς δείδοντα ποδώκεα πηλείωνα.
 Οἷθ' ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιθ', ἐκ ἐθέλησει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι ὦρ' τρώες καὶ ἀχαιοί
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μὲν θ' ἄρῃθ' ἀσπείρονται,
 Ἀλλὰ πρὸς πόλιν τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἴομεν περὶ ἄστυ, τίθεσθ' ἐμοὶ ὅδε γ' ἔσται.
 Νῦν μὲν νύξ' ἀπέπαυσε ποδώκεα πηλείωνα
 Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κηλήσεται ἐνθάδ' ἑόντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 Γνώσεται· ἀσπασίως γ' ἀφίξεταί ἱλιον ἱρῶν,
 Ος κε φύγη· πολλοὺς ὅ κύνες καὶ γῆρας ἔδονται
 Τρώων. αἳ γ' ἤ μοι ἄπ' ἕατος ὦδε γῆροιτο.
 Εἰ δ' ἀν' ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπιδώμεθα κηδόμενοί τ' ὦρ,
 Νύκτα μὲν εἴν' ἀγορήσενθ' ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργῳ
 Ὑψηλαί τε πύλαι, στανίδες τ' ὅπῃ τῆς ἀραρυῖαι
 Μακρὰι, ἐϋξέστοι, ἐξ ἀγμένας εἰρύσσονται.
 Πρῶτ' δ' ὅτ' ἡοῖσι σὺν τεύχεσιν θωρηχθέντες
 Στῆσ' ὀρθ' ἐν πύργοις· τῷ δ' ἄλγιον αἶκ' ἐθέλησιν
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν πρὸς τείχεσσι ἄρμυμάχεσθαι.
 Ἀψ' ἄλλιν εἰς ὅπῃ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐρυσύχενας ἴσποις
 Παντοῖς δρόμου ἄσθ' ὑπὸ πόλιν ἠλασκάζων.
 Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει.
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέσει· πρὶν μιν κύνες ἀγροὶ ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη κορυθαίολος ἔκτωρ,
 Πηλυδάμα, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ος κέλεαι κτ' ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 Ἡ ἔπειτα κεκόρηδε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων,
 Πρὶν μὲν γ' πειάμοιο πόλιν μέροπες αὐθροποι
 Πάντες μωθέσκοντο πολύχευσον, πολύχαλκον·

Νῦν

Qui ipsis bene consulens, concionatus est & ait:

Diligenter considerate amici: iubeo enim ego
Ad urbem nunc ire, neque expectare auroram diuinam
In campo apud naues, procul enim à muro sumus.

Polydamatis
consilium de
petenda urbe.

5 Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni irascebatur diuo,
Tamdieu faciliores ad debellandum erant Achivi.

Letabar enim & ego veloces apud naues excubans,
Sperans naues capturos esse, quæ stringerentur remis-aguntur:
Nunc. a. Valde timeo velocem Pelidem,

10 Qualis illius animus inuictus, non solet
Manere in campo, in quo Troiani & Achivi
In medio stringunt robur martis decernunt:
Sed de urbe pugnabit atque exoribus.

Itaque eamus ad urbem: parete mihi, sic enim erit:

15 Nunc quidem nox cessare fecit velocem Pelidem
Intempesta: si autem nos offenderit hic existentes
Cras impetum faciens cum armis, propè quis ipsum
Sentiet, libenter enim veniet ad illum sacrum
Quicumque effugerit: multos. & canes & vultures comedent

20 Trojanorum: utinam. n. iam mihi procul ab aure sic esset.

Si. & meis verbis paruerimus, afflicti licet,
Noctu. q. in concione robur habebimus: urbem. a. turres,
Altaque portæ, foresque ad has aptatæ
Longæ bene politæ, coniunctæ tutabuntur.

25 Manè autem sub aurora armis instructi
Stabimus super turres, huic autem grauis erit si volueris
Profectus à nauibz pro muro nobiscum pugnare,
Retro iterum abit ad naues postquam ingentis cervicis-equos
Varia cursitatione satiarit sub ciuitatem discurrens:

30 Intro vero non ipsum animus irruere sinet,
Nec unquam vastabit, prius ipsum canes celeres comedent.

Hunc. a. toruè intuitus allocutus est galeatus Hector:
Polydama, tu. q. non adhuc mihi grata hæc concionaris,
Qui iubes in urbem nos concludi reuersos.

Hector Poly-
damanti con-
tradicit.

35 An nondum satiati estis clausi intra turres?
Antea. n. Priami urbem diuersis linguis-stantes homines
Omnes predicabant auro-abundantem, diuitem aris.

ss &

Νῦν δ' ἴδ' ἐξ ἀπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ.
 Πολλὰ δὲ δὴ φρυγίῳ καὶ μιονίῳ ἔρατεινῳ
 Κτήματα φρονάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε χρόνε πάς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ἀφ' ἑσθ' ὅπῃ νηισί, θαλάσῃ τ' ἔλσσι ἀχαιῆς,
 Νήπες, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
 Οὐ γὰρ τις τρώων ὀπιπείσεται· ἔγδ' ἑάσω.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε καὶ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρρήγορθε ἑκάστος.
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω κατὰ δημοβορῆσαι,
 Τῶν πινὰ βέλτερόν ὅστιν ἐπαυρέμεν ἢ ὧρ ἀχαιῆς.
 Πρῶτ' οἱ ὑπὸ ἡοῖσι σὺν τεύχεσι δωρηχθέντες,
 Νηισὶν ὅπῃ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυ ἀφῆα.
 Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀλγίον αἶψ' ἐθέλῃσι πρῶτασθαι· ἔμιν ἐγὼ γε
 Φάξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέσθαι, ἀλλὰ μάλ' ἀντίω
 Στήσομαι, ἢ κε φέρῃσι μέγα κρᾶτος, ἢ κε φερούμην.
 Ζεῦ δὲ ἐνυάλισθαι, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευε· ὅπῃ δ' ἔτρωες κελεύεισαν,
 Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφέων φρένας εἴλετο παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Εκτορε μὲν γὰρ ἐπήνυσαν, καὶ μὴτιόωντι,
 Πελυδάμαντι δ' ἄρ' ἔπει, ὅς ἐδλίω φράζετο βαλῶ.
 Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο καὶ στρατὸν. αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Παννύχοι πάτροχλον ἀνεσενάχοντο τρώωντες.
 Τοῖσι δ' ἡπιδίης ἀδινού' ἔζηρξε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενθ' σήθεσσιν ἐταίρων,
 Πυκνὰ μάλ' αὖ σενάχων· ὥς ὧρ λῆς ἠὲ γυῖοι,
 Ὡρὰ δ' ὑπὸ σκύμνοις ἐλαφιστόλῳ ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 Τλῆς ἐκ πυκνῆς· ὁ δέ τ' ἄχρυσαι ὕσερθ' ἐλθὼν.
 Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρεθ' ἰχρὶ ἐρδυνῶν,
 Εἵποθεν ἐξ ἄροιο. μάλ' αὖ δριμύς χόλῳ αἶρεϊ.
 Ὡς δ' βαρυσενάχων μετεφώνεε μυρμιδόνεσσιν,
 Ὡ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἥρωα μενοίππον ἐν μεγάροισι.
 Φίλῳ δέ οἱ εἰς ὀπότεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν

- Nunc autem iam perierunt ex adibus thesauri preciosi:
 Multa. a. iam in Phrygiam & Maoniam amabilem
 Possessiones vendite venerunt, postq. magnus iratus est Iup.
 Nunc autem quando mihi dedit Saturni filius Versuti
 5 Gloriam referre propè naues, mariq. concludere Gracos,
 Stulte, ne amplius hac consilia declara in populo:
 Non. n. quis Troianorum obtemperabit, neq. n. sinam.
 Sed agite, sicut ego dixero pareamus omnes:
 Nunc quidem cœnam sumite per castra in ordinibus,
 10 Et excubiarum recordamini, & Vigilate singuli.
 Troianorum. a. qui de opibus nimium sollicitus est.
 Collectas populus det & publice consumantur:
 Horum aliquem melius est illis frui quàm Achivos.
 Manè. & sub auroram cum armis armati
 15 Naues ad concavas excitemus acre prælum.
 Si autem reuera apud naues surrexit nobilis Achilles,
 Durius, si voluerit, ipsi erit: non ipsum equidem
 Fugiam è bello lamentabili, sed audenter contra
 Stabo: Vel feret magnam victoriam, Vel feram.
 20 Communis mars est, & cupientem occidere interfecit.
 Sic Hector concionatus est: Troiani. a. applauserunt,
 Stulti: nam ipsorum mentes abstulerat Pallas Minerva.
 Hectori. n. assenserunt malè consulenti:
 Polydamanti. & nullus, qui tamen bonū dixerat consilium.
 25 Cœnam deinde sumpserunt per castra, sed Achivi
 Tota nocte circa Patroclum suspirabant lugentes,
 His. a. Pélides miserandum inceptit luctum,
 Manus homicidas imponens pectoribus socij,
 Crebrò admodum suspirans, sicut leo pulchrè iubat us,
 30 Cuiq. catulos venaticus surripuerit & vir
 Sylva ex densa: hic autem tristatur posterior & sensens:
 Multas. a. conualles subintrat post Viri Vestigia scrutans
 Sicubi inueniat: Valde enim acris ira eum corripit:
 Sic hic grauster-suspirans allocutus est Myrmidones:
 35 Proh malum, certè Vanum Verbum emisi die illa,
 Animum addens heroi Menæcio in adibus:
 Dicebam enim et in Opūta clarum filium reducturum

Achilles Pa-
 troclum lu-
 get.

Illo

Ἰλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν
 Ἀλλ' ἔζευς ἀνδρεσι νοήματα πάντα τελέτῃ.
 Ἀμφω γὰρ πέπρωται ὁμοῦ γαῖαν ἐρεῦσαι.
 Αὐτὰρ ἐνὶ τροίῃ, ἐπεὶ ἔδ' ἐμε νοσήσαντα
 Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα πηλεὺς,
 Οὐδὲ θέμισ μήτηρ, ἀλλ' αὐτὴ γαῖα καθεδέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ πάτροκλε σέο ὕσερθε εἴμι, ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' ἔκτορθε ἐνθάδ' ἐνείκη
 Τόχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆθ'.
 Δώδεκα δ' ὅπως πάροιθε πυρῆς ἀποδείροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αἴτως.
 Ἀμφὶ δέ σε τρωαὶ καὶ δαρδανίδες βαδύκολποι
 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσαι.
 Τὰς αὐτοὶ κακόμεδα βίηφί τε δουεὶ τε μακρῶ,
 Πιείρας πέρδοντε πόλεις μερόπων ἀνδράπων.

Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀμφὶ πνεὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τύχῃ
 Πάτροκλον λείσειαν ἀπο βρότον αἵματόεντα.
 Οἱ δ' ὅλοε τροχόν τρίποδ' ἴσαν ἐν πνεὶ κηλέω,
 Ἐν δ' αἶρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 Γάστρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπα, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ λυόπῃ χαλκῶ,
 Καὶ τότε δὴ λούσαν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ.
 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατ' ἐννεώροιο.
 Ἐν λεχέεσσι δ' ἐθέντες, ἐανῶ λιπὴ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς καὶ θυώρθε δ', φαρέϊ λαλῶ.
 Παννύχοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες πάτροκλον ἀνέσενάχοντο γρῶντες.
 Ζεὺς δ' ἦρτω πρὸς σέειπε κασιγνήτῳ ἀλοχόντε,
 Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη,
 Ἀνστήσας ἀχιλῆα πόδας ταχύν. ἦ ῥά νυ σείο
 Ἐξ αὐτῆς ἐχέοντο κερηκομόωντες ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη,
 Αἰνότατε κρονίδι ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Καὶ μὲν δὴ που τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσει,
 Ὃς ὥρ' ἰδητός τ' ὄβρι, καὶ ἔτοσα μῆδεα οἶδε.

Illo everso, nactumq; prædeportionem.

SED minimè Iupiter hominib. cogitationes omnes perficit.

Ambos. n. destinatum est eandem terram rubefacturos esse

Hic in Troia, quoniam neq; me reuersum

5 Suscipiet in domibus senex eques Pelus.

Neq; Thetis mater, sed hic terra detinebit.

Nunc. a. postquam Patrocle te posterior subeo terram,

Non te ante sepeliā quam Hectoris huc attulero

Arma & caput magnanimi tui interfectoris,

10 Duodecim. & anterogum obtruncauero

Troianorum inclytos filios, ob te interfectum iratus.

Interea. a. mihi apud naues curuis puppibus iacebis sic:

Circum autem te Troiana, & Dardanides amplo-sinu

Plorabunt noctesq; & dies lacrymas fundentes,

15 Quas ipsi labore-acquisiimus, siq; lanceaq; longa,

Opulentas destruentes ciuitates diuersis-loquētum hoīm.

Sic fatus socijs iussit diuinus Achilles

Ad ignem statuere tripodem magnum, ut celerrimè

A Patroclo abluerent sanctam cruentam:

20 Hi. & aptū. ad lauacra tripodē statuerūt in ignē ardentem

In ipsum. a. aq; fuderunt: subtus. a. ligna accendebant capi-

Ventre. q. leberis ignis ambibat, calefiebatq; aqua. (entes:

Sed postquam serbuit aqua in nitido lebere

Et tunc quidem lauarunt, & unxerunt pingui oleo:

25 Vulnere autem impleuerunt unguento nouennali

In lectis vero componentes linteo subtili texerunt

Ad pedes à capite, desuper. a. veste alba:

Tota nocte quidem deinde pedib. celerem circa Achillem

Myrmidones Patroclum gemebant.

30 Iupiter. a. Iunonem allocutus est sororem & coniugem:

Perfecisti etiam tādē pulchris oculis Venerabilis Iuno

Excitato Achille pedibus celere: nunquid te

Ex ipsa nati sunt comati Achui?

Huc. a. respondit deinde pulchris-oculis Venerāda Iuno:

35 Grauiſſime Saturnie, qualem orationem dixisti?

Et. q. iam etiam aliquis potest homo homini perficere,

Qui tamen mortalis est, & non tot consilia nouit:

Quomodo

*Iupiter Iuno-
nem alloqui-
tur de excita-
to Achille.*

Πῶς δ' ἔγωγ' (ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' αἰεὶ σὴ,
 Ἀμφοτέρων, γηρεῖτε, καὶ ἔνεχα σὴ παρθέκοιτις
 Κέκλημαι· σὺ δ' ἅσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις)
 Οὐκ ὄφελον τρώεσσι κοτεσσεμένη κακὰ ῥά τ' ἐμ;

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον·
 Ἡφαίστου δ' ἴκανε δόμον θέτις ἀργυρόπεζα
 Αφδιτόν, ἀσερόεντα, μεταπρέπε' ἀθανάτοισι,
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλίσσόμενον πρὸ φύσας,
 Σπένδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
 Ἐσάμεναι πρὸ τοῖχον εὐσταθέα μεγάροιο·

28. δύσων).
 29. καὶ δύσων-
 τας,

Χρυσέα δέ σφ' ὑπὸ κύχλα ἐκείσῳ πυθμένι θῆκεν,
 Οφρὰ οἱ αὐτόματοι θεῖον * δυσαίατ' ἀγῶνα,
 Ἡ δ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλει, ἕατα δ' ἔπω
 Δαιδάλεα πρὸςέκειτο, τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπῃ δ' ἐδεσμεύε.
 Οφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδύησι πρὸςπίδεσσι,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὼ δ' ἰδε πρὸς μολοῦσα χάρεις λιπαροκρήδεμνον
 Καλὴν, πῶ ὥπιε πρὸς κλυτὸς ἀμφιγυήεις.

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
 Τίπῃ θεῖπ' τανύπεπλεῖ κἀνέεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοίητε φίλη τε; παρ' ὅ γε μὲν ἐπὶ θαμίζεις·
 Ἀλλ' ἔπεο πρὸςτέρω, ἵνα τι παρ' ξείνια δείω.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρὸς ὧ αἶγε δῖα θεάων·
 Τὼ μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ὅπ' ἑρόνκ' ἀργυροήλη,
 Καλοῦ, δαιδαλέα· ὑπὸ δ' ἑρμῆος ποσὶν ἦεν.
 Κέκλετο δ' ἠφαισον κλυτοτέχνῳ, εἴπε τε μῦθον·

Ἡφαισε πρὸς μολ' ὦδε, θέτις νύ π' σέο χαρίζει.
 Τὼ δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πρὸς κλυτὸς ἀμφιγυήεις,

Ἡ ῥά νυ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 Ἡ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
 Κρύψαι χολὸν ἐόντα. * τότε αὖ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' εὐρυόμνη θεῖς θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
 Εὐρυόμνη θυγάτηρ ἀφ' ὀρέου ὠκεανοῖο.

28. τίτ' ἔρ

Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ,

Πόρπας

Quomodo iam ego qua disco dearum me esse praestantissimā.

Ob utrumq; genereq; scilicet, & quoniam tua uxor

Vocor, tu autem omnes inter immortales regnas:

Non debebam Troianis irata mala machinari?

5 Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Vulcanus. a. peruenit ad domum Thetis argentipes,

Incorruptam, stellatam, decorant inter immortales,

Aeream, quam quidem ipse fecit claudus.

Hunc autem inuenit sudantem, motantē-se circa folles,

10 Properantem. tripodes enim viginti omnes fabricabat,

Vt-starent ad parietem benè-adificata domus:

Aureas. a. ipsis rotulas unicuiq; fundo supposuerat,

Vt ei sponte-sua diuinum ingrediantur cenabulum.

Ac rursus iterum domum redirent, mirabile visu:

15 Hi. & tantum quidem habebant finem: anse. a. nondum

Varia addita erant, quas sanè apparabat, incidebat autem

Dum ille hac elaborabat peritis artificijs, (clauos.

Interim eum propè accessit dea Thetis argentipes.

Hanc autem vidit progressa Charis benè-compta,

20 Pulchra, quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus:

Inq; eius hesit manu, Verbumq; dixit & compellauit:

Cur Theti extensum peplum gerens, accedis domū nostrā

Venerandaq; amicaq;? antea. q. nequicquam frequentas.

Sed sequere ulterius, Et tibi hospitaes-epulas apponam.

25 Sic locuta, ulterius duxit nobilissima dearum,

Hanc. q. deinde sedere-fecit in sede argenteis clauis-distin-

Pulchra, artificiosa: scabellum. a. pedibus suberat: (cta.

Vocauit. a. Vulcanum inclytum-fabrum, dixitq; Verbum:

Vulcane, ades huc, Thetis aliqua-in-re tui indiget,

30 Huic. & respondit deinde inclytus Vulcanus:

Certè mihi potensq; & Veneranda dea intus,

Qua me seruauit, quando me dolor cepit procul delapsum

Matris meae Voluntate inuerecunde qua me volebat

Occultare claudum existentem: tunc passus fuissē dolores

35 Nisi me Eurynomeq; Thetisq; excepisset sinu: (animo

Eurynome filia refluētis Oceani.

Apud istas per nouennium fabricanti artificiosa multa,

Fibulas

Thetis Vulca-
num adi.

Gratia Theti-
dem excipit,
eiusq; aduen-
tum Vulcano
nunciat.

Vulcanus The-
tidis in se be-
neficia com-
memorat.

Πόρπας τε, γναμπιάς δ' ἑλίκας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμυς,
 Ἐν αὖτ' ἱ γλαφυρῶ· πρὸ δὲ ῥόθ' ὠκεανοῖο
 Αφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· ἔδ' ἐπὶς ἄλλ' ὅ
 Ἡδ' ἔεν ἔτε θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἀλλὰ θέτις τε καὶ ἄρ' ὠμόμη' ἔσαν αἰμ' ἐσάωσαν.
 Ἡ νυῦ ἡμέτερον δόμον ἦκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῶα χεῖρα πίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νυῦ οἱ παρὰ· τίς ξεινήϊα καλὰ,
 Οφρ' αὖ ἐγὼ φύσας ὑποδείομαι, ὅπ' αὖτε πάντα.

Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ ἀήτην ἀνέστη
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμῃσι ῥώνοντο ἀραιά.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπαίδ' αὖτε τίθει πυρὸς, ὅπ' αὖτε πάντα
 Λάρνακ' ἐς ἀργυρέῳ συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 Σπύργῳ δ' ἀμφὶ πρὸς παρὰ ἀμφω χεῖρ' ὑπομόρῃν,
 Αὐχένα τε σιβαρὸν καὶ σήθεα λαχρήεντα.
 Δὴ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δ' ὑδραζε
 Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἀνακτι
 Χρύσεια ζῶησι νεήνισιν εἰοικῆαι.

Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μὲν φρεσὶν, ἐν δ' αὖτ' αὐδῇ,
 Καὶ δέν ὅ, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀποῖνα ἴσασιν.
 Αἰ μὲν, ὑπαιδα ἀνακτος ἐποίπνουν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον ἔνθα θέτις ὦρ, ὅπ' ἄρ' ὄντος ἴζε φαινοῦ,
 Ἐν τ' ἄρ' αὖ οἱ φύχει, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τίπτε θέτι πάνυ πεπλεῖκαίης ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοῖν τε φίλη τε; παρ' ὅ γε μὲν ἔπ' ἀμύζεις·
 Αὐδ' αὖ, ὅπ' φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς αὐωγῇ,
 Εἰδυάμαι τελέσαι γὰρ, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θέτις κατὰ δακρυχέουσα,
 Ἡφαις', ἥ ἄρ' αὖ δὴ τις ὅσση θεὰ εἴσ' ἐν ὀλύμπῳ,
 Τοσσά δ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέχετο κήδεα λυγρὰ,
 Οὐδ' ἐμοὶ ἐκ πασέων κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 Ἐκ μὲν μ' ἀλλέων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμαρσεν,
 Αἰακίδῃ πηληϊ, καὶ ἔτλιν ἀνέρος δινυῶ,
 Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλκσα· ὁ μὲν δὲ γῆραι λυγρῶ
 Κεῖται ἐνὶ μεγάροισι ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νυῦ.
 Υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε χυέσθαι τε τραφέμεν τε,
 Εξοχὸν ἡρώων, ὅδ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος.

Fibulasq₃ tortilesq₃ armillas, fistulasq₃ & torques
In specu concava. circum autem fluctus Oceani
Spuma murmurans fluebat immensus: neq₃ quis alius
Norat, neq₃ deorum, neq₃ mortalium hominum,

5 Sed Thetisq₃ & Eurynome aderant quæ me seruarent.
Hac nunc nostram domum venit: ideo me admodum decet
Omnia Thetidi pulchricomæ præmia salutis soluere.
Sed tu quidem nunc et apponito epulas hospitales lautas,
Dum ego solles deponam, instrumentaq₃ omnia.

10 Dixit, & incudis loco monstrum ingens surrexit
Claudicans: subius a. sura valide incedebant distorta.
Solles quidem deposuit ab igne, instrumentaq₃ omnia
Arculam in argenteam composuit, quibus laborauerat,
Spongia autem circum faciem & ambas manus abstersit.

15 Cervicemq₃ solidam & pectora villosa:
Induitq₃ tunicā: accepitq₃ sceptrum crassum, & exiit foras
Claudicans: ancille & validis ibant passibus sub Rege
Aurea, viuis adolescentulis similes:

Quibus q. prudentia inest in mentibus, inestq₃ & vox,
20 Et Virtus: ab immortalibus a. dijs opera sciunt.
Hæ q. coram rege opus faciebant, sed hic difficulter gradiēs
Prope ubi sedebat Thetis in throno sedit lucido,
Inq₃ eius hæsit manu, Verbumq₃ dixit, ac elocutus est:

Cur Theti longum peplū gerens accedis nostram domum
25 Reuerendaq₃ & chara? antea sanè non frequentas,
Loquere quod sentis. perficere vero me animus iubet,
Si possum perficere modo, & si perfectibile est.

Huic autem respondit deinde Thetis lacrymabunda:
Vulcane, an vero aliqua quotquot deæ sunt in Olympo,

30 Tot in mentibus suis pertulit curas molestas,
Quot mihi præ cæteris Saturnides Iupiter dolores dedit?
Vnam q. me ex alijs marinis nymphis viro subiecit
Æacida Peleo, & sustinui viro cubile

Admodum repugnans: hic quidem iam sentio tristis
35 Iacet in adibus confectus. alta a. mihi nunc infortunia de-
Filium postq₃ mihi dedit nasciq₃ educareq₃ (dit Iupiter
Præstantissimum heroum, hic a. creuit planta similis:

Vulcan^o The-
tidem de ipsi^o
aduentus cau-
sa interrogat.

Thetis Vulca-
num orat, vt
Achilli fabri-
cetur arma.

Τὸν μὲν ἐγὼ δρέψασα φυτὸν ὦς, γουῶν ἀλωῆς,
 Νηλοῖν ὅππῃ περ ἔηκα κορωνίσιν ἱλίον εἶπω,
 Τρώσιν μαχισόμενον· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὐτὸς
 Οἶκόςδε νοσήσαντα, δόμον πηλῆιον εἶπω.
 Οφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρᾳ φάθῃ ἡελίοιο,
 ἄγνωτοι, ἔδ' ἐπὶ οἱ δυνάμαι χραισμῆσαι ἱῆτα.
 Κέρλω λυὲν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ἦες ἀχαιῶν,
 Τὼ δ' ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων.
 Ἡ τοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἐφθιεν· αὐτὰρ ἀχαιὺς
 Τρώες ὅππῃ περ ὕμνησιν εἰείλεον, ἔδ' ἐδύραζε
 Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 Ἐν δ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνῆνατο λοιγὸν ἀμύναι·
 Αὐτὰρ ὁ πάρος κλονεῖ μὲν τὰ ἀτεύχεα ἔσσε,
 Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολλὴν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 Πᾶν δ' ἦ μῦρ μάρναντο περὶ σκαίῃσι πύλῃσι.
 Καὶ νῦν κεν αὐτῇ μῦρ πόλιν ἐπεσθόνον, εἰ μὴ ὑπόλων
 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα μενοιτῆν ἀλκιμον ἦδον
 Ἐκταν' ἐνὶ περὶ μάχοισι, καὶ ἔκτορ κῦδος ἔδωκε.
 Τένεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἶκ' ἐθέλησθα
 Τί' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ περὶ φάλακα,
 Καὶ χαλὰς κνημίδας ὅππῃ σφυρίοις ἀραρήας,
 Καὶ δώρηχ'· ὃ γὰρ λυοί, ἀπώλεσε πρὸς ἐταῖροισι,
 Τρώσιν δαμνέας· ὃ γὰρ κείναι ὅππῃ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
 Τὼ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μῦθ' φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυστηχέος ἔδ' ἐδυνάμην
 Νόσφιν ὑποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι.
 Ὡς οἱ τεύχεα χαλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτὸν
 Ἀνδρώπων πόλεων θυμμάσεται ὅς κεν ἴδῃται.
 Ὡς εἰπὼν, τὼ μὲν λίπεν αὐτὰ, βῆ δ' ὅππῃ φύσει·
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλαι σέ τε ἐργάζεσθαι.
 Φῦσαι δ' ἐν χράνοισιν εἰκόσι πῦσαι ἐφύσων,
 Παντοίῳ ἐύπρηστον αὐτὸ μὲν ἐξανιῆσαι,
 Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτὸν
 ὅπως ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον αἰνοῖτο.
 Χαλκὸν δ' ἐν πνεὶ βάλλεν ἀπειρέα, χαοτέρων τε.

7. γὰρ ἡμ'

Καὶ

Quem quidem ego postq̃ educaui: Et plantam in fertilis solo
Super nauihus misi curuas-puppes-habentib. Illum Versus
Contia Troianos pugnaturum: hunc. & nō suscipiam iterū
Domum reuersum, domum Peleiam intra:

3 Quamdiu autem mihi viuit, & videt lumen solis,
Tristatur, neq; ei possum auxiliari accedens.
Puellam quam ei premium elegerant filij Achiuorum,
Hanc rursus è manibus rapuit rex Agamemnon:
Nempè hic ob hanc dolens animo tabescebat, sed Achiuos

10 Troiani apud naues concluserant, neq; foras
Sinebant exire: hunc autem precabantur fenes
Argiuorum, & multa incluta dona nominabant:
Tum ipse q. deinde abnuī pestem arcere:
Sed hic Patroclum suis ipsius armis induit,

15 Misit q; ipsum ad-bellum: multumq; simul populum dedit:
Tota autem die pugnarunt ad Scæas portas.

Et sanè eadem-die Urbem euertissent, nisi Apollo,
Multa mala qui-fecerat, Menatū fortem filium
Interemisset inter propugnatores, & Hectori gloriam dedis-
20 Huius gratia nūc tua genua amplector, si volueris (set:
Filio meo breui morituro dare scutum & galeam,
Et pulchras ocreas fibulis aptatas,
Et thoracem. eum enim qui erat ei, perdidit fidus socius
A Troianis interfectus. hic & iacet in terra animo mærens.

25 Huc & respondit deinde inclutus Vulcanus:
Confide, non tibi hac in mentibus tuis cura-sint:
Vtinam enim ipsum à morte lamentabili sic possem
Seorsum abscondere, quando ipsum fatum graue occupabit.
Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quis rursus

30 Hominum multorum admirabitur, quicunq; ea viderit.

Sic locutus, hanc quidem liquit ibi: iussit. a. ad folles.

Illas. a. ad ignem admouit, iussitq; operari,

Folles. a. in foraminibus-fornacis viginti omnes spirabant,

Omnigenam facile accendentem flarum emittentes:

35 Interdū & pperanti adesset vchemens, interdum. & contra,

Quemadmodum Vulcanus vellet & opus perfici-possset.

AEs autem in ignem iecit praeurum stannumq;.

Vulcanus A-
chilli arma fa-
bricatur.

22. 17°

22. 17°

Καὶ χρυσὸν πρὶ μύτα, καὶ ἀργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῆκεν * ἐν ἀκροθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γλῦτο ὃ χειρὶ
 Ραισῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γλῦτο πυράγελω.
 Ποίει δὲ πρῶτις αὖ σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Πάντοσε δὲ δαίμων, πρὶ δ' αὖ πύγα βάλλε φαεινῷ,
 Τείπλακα, μαρμαρέω, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώννα.
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτῷ ἔσαν σάκε' ὅ πύχες· αὐτὰρ * ἐν ὠπῷ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδύησι περὶ πίθεσιν.
 Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' ἔρανόν, ἐν ὃ ἰθάλασαν,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελῶν τε πλήθουσαν.
 Ἐν δὲ τὰ τεύχεα πάντα τά τ' ἔρανός ἐξεφάνωται,
 Πληϊάδης δ', ὕσδης τε, τό, τε δένθ' ὠρίωνθ',
 Ἀρκτον δ', ἡ καὶ ἄμαξαν ὀπίκλησιν κελέοισιν,
 Ἡτ' αὐτῷ σρέφετο, καὶ τ' ὠρίωνα δοκεύει.
 Οἷη δ' ἄμμορός ὅτι λοετρῶν ὠκεανοῖο.

Ἐν ὃ δὴ ποίησε πόλεις μαρόπων ἀνθρώπων
 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε.
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
 Ἡγίνοον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὕμνεαι ὁρώρει.
 Κῆροι δ' ὀρχισῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ἀθλοὶ φόρμιγγες τε βολῶ ἔχον· αἱ δὲ γυμναῖκες
 Ἰσάμεναι θάμναζον ὅππ' ἀνδύροισιν ἐκέρση.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀνδρόοι· ἐνθα ὃ νεῖκος
 Ὠρώρει· δύο δ' ἀνδρες ἐνείκεον εἴνεχα ποιῆς
 Ἀνδρὸς ὑποφθιμένε, ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ὑποδοῦναι,
 Δῆμῳ πηφύσκων· ὁ δ' ἀνάνετο μηδ' ἐν ἐλέδαι.
 Ἀμφῶ δ' ἰέθλω ὅππ' ἴσοι πεῖραρ ἐλέδαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἀρωγί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἶα! ὅππ' ἔξοισι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ.
 Σκῆπτρα ὃ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων,
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊονον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίχαζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῷ δόμνῳ δὲ μῦτ' τοῖσι δίκλῳ ἰδύντατα εἶπε.
 Τῷ δ' ἑτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τάχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἠΐδανε βελή,
 Ἡὲ διαπρεθεῖεν· ἢ ἀνδίχα πάντα δόσαντα

Ἐτήσιον

Et aurum preciosum, & argentum, at deinde
Posuit in trunco magnam incidem: accepit autem manu
Malleum grauem: altera. & accepit forcipem.

Fecit autem primum clypeum magnumq; firmumq;
Vndiq; variegans, circumq; circulum tecti lucidum,
Triplicem, splendentem: extra autem argenteum lorum.
Quinq; autem ipsius erant clypei plica, sed in ipso
Fecit varia multa sapienti mente.

Clypeus A.
chillis.

In eo quidem terram effinxit, inq; calum inq; mare,
10 Solemq; infatigabilem, lunamq; plenam:

Inq; sydera omnia, quibus calum coronatum est,
Pleiadasq; Hyadasq; roburq; Orionis,
Ursamq; quam & Plaustrum cognomine vocant,
Quas ibidem vertitur, & Oriona obseruat:

15 Sola autem experta est Vndarum Oceanus,

Inq; eo duas fecit ciuitates varia-lingua hominum
Pulchras: in Vna. q. nuptiaq; erant, conuiuiaq; solennia:
Sponsa autem ex thalamis, tedis subaccensis
Ducebant per Vrbe: multusq; hymeneus excitatus fuerat.

20 Iuuenes. a. saltatores in-orbem-agebant-se: interq; hos
Tibia cytharaq; sonum edebant, sed matrona
Stantes admirabantur in Vestibulis singula.

Populi. a. in concione erant frequentes: illic. a. contentio
Orta erat. duo autem Viri contendebant gratia multa

25 Viri interfecti, alter quidem affirmabat omnia reddidisse
Populo declarans: alter. & negabat quicquam accepisse.
Ambo vero cupiebant apud arbitrum finem accipere.

Ciues. a. & trisq; acclamabant, hinc inde auxiliares:
Pracones autem populum continebant. at seniores

30 Sedebant in politis lapidibus, sacro in circulo:

Sceptra. & praeconum in manibus gestabant & vocalium:
His sceptris dein incedebant, alternatimq; sententia fere-
lacebant. a. in medio duo auri talenta. (bant.

Huic ad dandum qui inter hos sententia rectissime diceret,

35 Alteram. a. ciuitatem duo exercitus obsidebant populorum
Armis fulgentes: bifariam. a. ipsis placebat consilium

Aut euertere, aut in duas partes omnia diuidere.

cc ij

38. ἔεργει.

Κτῆσιν ὅσῃν πολλίεδρον ἐπήρατον ἐντὸς * ἔεργει.
 Οἱ δ' ἔγω πεῖθοντο, λόχῳ δ' ὑπεδωρήσαντο.
 Τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα.
 Ρύατ' ἐφεσάοτες, μῦ δ' ἀνέρες ὅς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἀμφω χευσείω, χεύσεια δ' εἴματα ἔδλω,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ τ' ὦρ
 Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζοντες ἦσαν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο ὅδι σφίσιν εἴκε λοχῆσαι,
 10 Ἐν ποταμῷ, ὅδι τ' ἀφ' ὁμοῦ ἔβω πάντεσσι βοτοῖσιν·
 Ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἴδοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνδρε δύο σκοποὶ θάτο λαῶν,
 Δέγμενοι ὅσπότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἑλικας βοῦς.
 Οἱ δ' ἰδὲ τάχα περὶ γούνοιο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες,
 15 Τερπόμενοι σύειγξι· δόλον δ' ἔπι περὶ νόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ περὶ δόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 Ἀρχυνῶν οἴων· κτεῖνον δ' ὅπῃ μηλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὥς οὐδ' ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βοῶν,
 20 Ἰράων περὶ παρὸνδε καὶ δήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἰσπῶν
 Βάντες ἀερεσι πόδων μετεκίανον· αἶψα δ' ἴκοντο.
 Σπῆσάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχῳ ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλοισι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν·
 25 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἐχρυσσε νέετατον, ἄλλον ἄκτον·
 Ἄλλον τεθνεῶτα κτ' ἰμόδον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι διαφοίνεον αἵματι φωτῆ.
 Ωμίλανε δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ, ἦ δ' ἐμάχοντο,
 30 Νεκρὲς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατὰ τεθνεῶτας.
 Ἐν δ' ἐπίθει νεῖαν μαλακλὴν, πείραν ἄφρασαν,
 Εὐρεΐαν, πρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζάγκα δινδύοντες ἐλάσρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὅπότε σρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀφ' ἑρῆς,
 35 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἶνε
 Δόκεν ἀν' ἡρ' ὅππῃ· τοὶ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγμοις,
 Ἰέμενοι νεοῖο βαδείης τέλος ἰκέσθαι.
 Ἢ δ' ἐμὲ λαίανέτ' ὅππῃ, ἀφ' ἡρομένη δ' ἐφ' ἑρῆς

38. Εἰς.

Χρυσίω

- Possessionem scilicet, quantā oppidū amonū intus continet.
 Hi. & nondum parebant: ad insidias. a. clam-armabantur.
 Murum. q. coniuges q. dilecta, & infantes filij (Etus.
 Custodiebant supra-stantes: interq. Viri quos habebat sene
 5: Hi. & ibant: dux-erat. a. ipsis Mars & Pallas Minerva,
 Ambo aurei, aureas & Vestes induti erant,
 Pulchri & magni cum armis: sicut dii scilicet
 Vringq. conspicui: populi autem humiliores erant.
 Hi. & quando peruenerūt ubi ipsis commodum erat insidiari
 10: Apud fluvium, ubi potatio erat omnibus armentis,
 Ibi hi consederunt tecti splendenti are.
 His. a. deinde procul duo speculatores sedebant populorum,
 Observantes quādo oves viderent et curvū-incedētes boues.
 Illi. & citō procedebant, duōq. simul sequebantur pastores,
 15: Oblectantes sese fistulis: insidias. n. ne utiq. præsenserant.
 Illi quidem hac providentes incurrerunt: moxq. deinde
 Cadebant vndiq. boum armenta. & greges pulchros
 Candidarum ouium: interficiebat autem insuper pastores.
 Illi. a. postquam audierunt multum strepitum apud boues.
 20: Conciones ante sedentes, confestim equos
 Ascendentes celeres insecuti sunt: moxq. peruenerunt:
 Consistentes verō pugnabant pugnam fluvij apud ripas:
 Feriebant autem se inuicem aratis hastis. (tale Fatum,
 Interq. Cōtentio, interq. Tumultus versabatur, interq. exi.
 25: Alium viuum detinens recens-vulneratum, aliū illesum:
 Alium interfectum per stragem trahebat pedibus.
 Vestem. a. gestabat circa humeros valde cruentā sanguine
 Versabantur. a. tanq. viui homines & pugnabant. (Virorū
 Cadaveraq. mutua trahebant interempta,
 30: In eo etiam ponebat novale molle pingue solum,
 Latum, ter-aratum: multi. & aratores in ipso
 Iuga vertentes terram, agitabant huc & illuc.
 Hi. a. quando verso solo venerunt ad finem arui,
 Illis tum in manibus poculum dulcis vini
 35: Dabat vir accedens: hi autem vertebant per sulcos,
 Cupientes novalis profundi ad terminum peruenire:
 Ipsum. a. nigrescebat a-tergo: aratro. a. simile erat.
 ee iij

Χρυσείη ὥρ' ἔῃ πα· τὸ δὲ ἄλλ' ἑταῖρ' ἔτετυκτο.

κ. ε. ς.

Εν δ' ἐπὶ δαίτῃ μέν' ὅθ' βαθυλήϊον ἔνθα δ' ἔειδοι

Ἡμῶν ὁξείας δρεπαῖας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγκον ἐπὶ τριμα πίπτον ἔραζε,

Ἀλλὰ δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφύεσσον. αὐτὰρ ὅππῃ

Παῖδες δραγμύοντες, ἐν ἀγκυλίδεσσι φέροντες,

Ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγκῳ γηθόσῳ ὅθ' κῆρ.

Κήρυκες δ' αἰπαρόθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο.

Βοῶν δ' ἱερύσαντες μέγαν, ἀμφεπον. αἱ δ' ἱγυαῖκες

Δεῖπνον εἰδοῖσιν, λεῦκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυμον.

κ. ε. ς.

Εν δ' ἐπὶ δαίτῃ σαφυλήϊσι μέγα βεῖδουσιν ἀλωῶν,

Καλλῶ, χρυσείῳ· μέκανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·

Εσήκει δ' ἡμάξιδι ἀμφοῖς ἀργυρέῃσιν.

Ἀμφοῖ δ' ἡμῶν κῆπετον, πρὶ δ' ἔρκος ἔλασσε

Κασσιτέρη· μία δ' οἷη ἀταρπύτῃς ἦεν ἐπ' αὐτῶν,

Τῇ νύσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶνεν ἀλωῶν.

Παρθενικὰ δ' ἡ καὶ ἡἴδεοι ἀταλὰ φρονέοντες

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ

Ἰμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδε

Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δ' ῥήσσοντες ὁμῶς τῇ

Μολπῇ τ' ἰὺ γμῶ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο·

Εν δ' ἀγέλλῳ ποίησε βοῶν ὀρδοκραυγῶν·

Αἱ δ' ἑβόες χρυσοῖο τετεύχατο κασιτέρη τε,

Μυκηθμῶ δ' ὑπὸ κόπρῳ ἐπεσσεύοντο νομόνδε

Πὰρ ποταμὸν κελεύδοντα, πρὶ * ῥοδανὸν δονακῆα.

Χρυσεῖοι δ' νομῆες ἄμ' ὄρεσιν ὄρεσιν βόεσσι

Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργεῖ ἔποντο·

Σμερδαλέω δ' ἑλόντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι

Ταῦρον ἐρύγμηνον ἐχέτιον· ὃ δ' ἡμακρὰ μεμυκῶς

Ελκετο· τὸν δ' κύνες μετεκίαδον ἡδ' αἰζηοί.

Τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλῳ βοείῳ,

Εἶκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δ' νομῆες

Αὐτῶς ἐνδίδεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

Οἱ δ' ἦτοι δακύνειν μὲν ἀπετρωπῶντο λούοντων,

Ἰστέμινον

κ. ε. ς.

Aureum quamvis esset: hoc. a. ingens miraculum erat.

In eo etiam ponebat campum alta segitis: ibi. a. messorēs
Merebant acutas falces in manibus habentes:

Manipuli. a. alij. q. in sulcum densi cadebant in terram:

5 Alios. & mergitum-ligatores Vinculis constringebant.

Tres. a. mergitum ligatores astabant sed pone

Pueri mergites-colligentes, in Vlnis ferentes

Festinanter porrigebant. Rex. a. inter hos silentio

Sceptrum tenens stabat ad sulcum letus corde.

10 Pracones. a. procul sub quercu convivium preparabant:

Bouē. a. postquam-mactassent magnā. curabāt: mulieres. a.

Cœnam operarijs, albas farinas multas miscebant.

In eo etiam ponebat Quis Valde oneratam Vineam.

Pulchram, auream: nigri autem per eam racemi erant:

15 Stabat autem palis per totum argenteis:

Circum autem cœruleam fossam. circa etiam sepem duxit

Ex stanno: Una autem sola semita erat in ipsam,

Quā ibant baiuli, quando Vindemiarent Vineam.

Virgines autem & iuvenes-innupti pueriliter sapientes

20 Textis in calathis portabant dulcem fructum:

Hos autem inter medios, puer cithara sonora

Suaviter citharizabat: chorda autem belle resonabat

Tenella Voce: hi autem pulsantes terram simul

Cantuq; sibiloq; pedibus tripudiantes sequebantur.

25 In eo etiam armentū fecit boū erecta-capita-habentiū.

Ipsa autem boues auro facta erant, stannoq;

Mugitu. a. ex stercore (i. stabulo) ruebant ad pascua,

Apud fluuium resonantem, Valde rapidum, cannis-abun-

Aures. a. pastores Una ibant cum bobus (dantem

30 Quatuor. novem. a. ipsos canes pedibus celeres sequebantur.

Horrendi Verò leones duo inter primas boues

Taurum Valde mugientem tenebant: hic autē alitè mugiens

Trahabatur: hunc. a. canes consequebantur & iuvenes:

Illi quidem discerpta bouis magni pelle,

35 Viscera & atrum sanguinem sorbebant, pastores Verò

Frustra immittebant Veloces canes incitantes:

Hi nempe mordere quidem abstinebant à leonibus:

Ἰσάμενοι ὃ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Εν ὃ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

Εν χαλῇ βήσῃ μέγαν οἰῶν ἀργυράων,

Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σιγκούς.

Εν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

Τῷ ἴκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ κνωστῷ Διρείῃ

Δαίδαλ' ἣ σκησεν χαλλιπλοκάμῳ ἀριάδνῃ.

Ενθα μὲν ἦν θεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι

Ωρχευῶτ', ἀλλήλων δὲ κερπῶ χεῖρας ἔχοντες.

Τῶν δ' αἰ μὲν λεπτὰς ὀδόντας ἔχον, οἱ ὃ χιτῶνας

22. Εἶχον ἰὺ-
βέτους

Εἶατο * δυνήτες, ἦ καὶ σίλβοντας ἐλαίῳ.

Καί ῥ' αἰ μὲν χαλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ ὃ μαχαίρας

Εἶχον χευσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον δῖπταμένοισι πόδεσσι

Ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν

Εἴδομεν ὃ κεραμεὺς πειρήσεται αἶθε δέησιν.

Ἄλλοτε δ' αὖθρέξασκον δῖπ' ἰγῆας ἀλλήλοισι.

Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περὶ σάθ' ὀμιλ' ὃ

Τερπόμενοι. Δοιοὶ ὃ κυβισιτηῆρες κατ' αὐτοὺς

Μαλ' ἥς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατ' ἰμέστοις.

Εν δ' ἐπίθει ποταμοῖο μέγα δέν' ὃ ὠκεανοῖο,

Ἀντυγα παρ' πυμάτῳ σάκε' ὃ πύχα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σίβαρόν τε,

Τεῦξε ἄρα οἱ δώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀυγῆς.

22. κυνέλω

Τεῦξε δέ οἱ * κόρυθα βειαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,

Καλὴν, δαιδαλέην. δῖπ' ὃ χεύσειον λόφον ἦκε.

Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανθ' ἡρασιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παῖδ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,

Μητρὸς ἀχιλλῆ' ὃ δῖπ' ἡκε παρὸιθεν αἰείρας.

Ἡ δ' ἴρηξ ὥς, ἄλτο κατ' ἐλύμπου νιφόεντος,

Τόχεα μῦρμαίροντα παρ' ἡφαίστιο φέρεσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Σ.

Ραψωδίας ἑσπερίας.

ΘΕΤΙΔΟΣ χομιστάσης ἀχιλλεὶ πᾶσι ὅπλα περὶ ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς ἑλλήνας, ὃ ἦρασε δῖπ' ὃ

Stantes autem Valde propè latrabant & eustabant.

In eo etiam pascuum fecit inclytus Vulcanus

In amœna Valle magnum ouium candidarum.

Stabulaq³ tuguriaq³, tecta atq³ ouilia.

5 In eo etiam choream varie finxit inclytus Vulcanus,

Et similem qualem olim in Cnossolata

Dadalus elaborauit pulchricoma Ariadne.

Ibi quidem adolescentes, & Virgines formosissima

Tripuabant inuicem in Vola manus tenentes.

10 Horum. a. ha quidem tenues Vestes gerebant: illi. & tunicae

Induti erant bene-textas, sensim splendētes tanquam oleo:

Et ha quidem pulchras coronas habebant. illi. a. gladios

Gestabant aureos ab argenteis cingulis.

Hi. a. quandoq³ in orbem cursitabant doctis pedibus

15 Agiliter admodum, sicut quū quis rotam aptatam manib.

Sedens figulus tentauerit si currat. (se:

Quandoq³ a. rursus cursitabant per ordines dispositi inter-

Plurima & delectabilem choream circumstabat multitudo,

Oblectantes sese. duo autem saltatores inter ipsos

20 Cantum incipientes Versabant se per eos medios.

In eo etiam posuit fluminis magnum robur Oceanus,

Ora in extrema scuti affabrè facti.

At postquam fabricauit scutum magnum solidumq³

Fecit ei thoracem splendidiorē ignis fulgore.

25 Fecit etiam ei galeam fortem, temporibus aptatam.

Pulchram, Variegatam: supraq³ auream cristam posuit.

Fecit etiam ei ocreas ex ductili stanno.

At postquam omnia arma elaborauit inclytus Vulcanus,

Coram matre Achillis posuit attollens.

30 Hæc Verò Velut accipiter desiliit ab Olympo niuosa,

Arma splendentia à Vulcano afferens.

ILIADIS HOMERI, AVT XIX. COM.

positionis argumentum.

35

THETIS cū attulisset ACHILLI arma à Vulcano, cogens in concionem Græcos Achilles heros.

renun.

ἀπόρρησιν ποιείται τῆς μνήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα αὐτῶν
 αὐτῶν ἀγαμέμνων δώσιν ὑπέχετο. προσφὴν δὲ ἀνελομύων ἐ-
 κείνων, αὐτὸς ἄσιτος ἀγαμέμνας ὁπλιζέται, καὶ στρατείαν ἐ-
 ξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὃ ὅς ᾤσσετο τῶν ἱππῶν αὐτῷ ξανθῷ
 τῷ ἱσομένῳ αὐτῷ ἀναίρεισιν καὶ μακρυτέρῃ, ὃ καὶ ἐπι-
 πλήττει.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ. ΡΑ.
 ψωδία.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο. καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοά-
 ων
 Ωρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βρο-
 τοῖσιν.
 Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 Εὔρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Μύρονθ'. ἦ δὲ ἐν τοῖσι παλίστατο δῖα θεάων,
 Εν τ' ἄρα οἱ φ' χεῖρ' ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 Τέκνον ἐμὸν, τίς τόν μὲν ἐάσομεν ἀχρῦμενοί τῳ
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθῃ;
 Τῷ δ' ἠφαίσσιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἳ ἔπω πῖς ἀνὴρ ὅμοιοι φόρησεν
 Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κτ' τεύχε' ἔθηκε
 Πρόδεν Ἀχιλλεῖ· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα,
 Μυρμιδόνας δ' ὅρα πάντας ἔλε τρόμος, ἔδ' ἐπ' ἔτλη
 Ἀντὶα εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ως εἶδ' ὥς μιν μάλλον ἔδυν χόλος· ἐν δὲ οἱ ὅσπερ
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσπερ σέλας ἐξεφαάνθη·
 Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτέρπετο δαίδαλα λούσων,
 Λυπία μητέρα λυ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Μητέρα ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἳ ἐπεικὲς
 Εργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἀνδρα τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δαίδω μή μοι τόφρα μενοιτῖν ἄλκιμον υἱόν

Μῦθε

renunciationem facit iræ, & accipit dona quæ ipsi Agamemnon se daturum promiserat. Cibum autem sumen-
tibus illis, ipse ieiunus permanens, armat se: & exercitum
educit ad bellum. Alter autem equorum ipsius Xanthus
& futurum ei interitum vaticinatur, quem & ob hoc in-
crepat.

ILIADIS HOMERI XIX. COM-
positio.

T. autem cessauit ab ira, & excurrit nobilis Achilles.

VRORA quidem crocea ab Oceani flucti-
bus

Oriebatur, & immortalibus lucem ferret &
mortalibus.

Illa Verò ad naues peruenit à deo dona ferens:

Inuenit .a. Patroclo circumiacentem suum charum filium.

Flentem acriter: multi autem circa ipsum socij

Lugebant: hac. & inter hos astitit nobilis dea,

Inq. eius hæsit manu, Verbumq. dixit & elocuta est:

Fili mi, hunc quidem sinamus dolentis quamuis
Iacere, postquam primum Deorum Voluntate interfectus est:

Tu Verò à Vulcano inclyta arma accipe

Pulchra admodum, qualia nondū quisquam vir humeris ge-

Sic loquuta Dea, arma deposuit (stauit.

Ante Achillem: hac. & insonuerunt artificiosa omnia.

Myrmidonas. & omnes cepit tremor, neq. quis sustinuit

Contra aspicere, sed timuerunt: at Achilles

Vt vidit, statim ipsum magis subiit ira: inq. si oculi

Terribiliter sub palpebris tanquam iubar apparebant.

Olectabatur .a. in manibus tenens dei splendida dona.

At postq. mentibus suis delectatus est artificiosa aspiciens,

Continuo matrem suam verbis velocibus allocutus est:

Mater mea, hac .a. arma deus dedit, qualia par est

Opera esse immortalium, neq. mortalem virum perfecisse.

Nunc certe quidem ego armabor: sed Valde grauius

Timeo, ne mihi interea Menætiū fortem filium

Thetis Vulca-
nia arma af-
fert Achilli.

Achilles me-
tuit, ne Patro-
cli corpus pu-
trescat.

Musca

Μῦθαι καὶ δῶσαι καὶ χαλκοτύποις ὠτειλὰς
 Εὐλὰς ἐγείνωνται, αἰκίωσι δ' νεκρόν.
 Εκ δ' αἰὼν πέφαται, καὶ δὲ χροῖα πάντα σαπείη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα θεὰ Δέπης ἀργυρόπεζα,
 Τέκνον, μή τοι ταῦτα μῦθ' φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα
 Μῦθας, αἳ ῥά τε φῶτας ἀνῆϊφάτοισι κατέδουσιν.
 Ἦν ὅρ' ὃν καί ται γέ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χροῖς ἐμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορῇ καλέσας ἦρωας ἀχαιοὺς,
 Μῦθον ὑποειπὼν ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 Αἰΐα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκίω.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, μὲν ὁ πολυδαρσὲς ἐνῆκε.
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 Στάξε καὶ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῖς ἐμπεδος εἴη.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ Δῖνα θαλάσσης δι' ὁ ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας ἀχαιούς.
 Καί ῥ' οἳ ὅρ' τὸ παρ' ὁ γέ νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον ὀϊήϊα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες.
 Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορῇ ἴσαν, ἔνεκ' ἀχιλλεύς,
 Εξεφάνη, θηρόν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δ' ὅτ' ὄψω σκάζοντε βάττω ἄρε' ὁ θεράποντες,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δι' ὁ ὀδυσσεύς,
 Ενχει ἐρειδομένω. ἐπὶ γὰρ ἔχον ἑλκεα λυγρὰ.
 Καὶ δὲ μῦθ' ὁπρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κλέοντες.
 Αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ελκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Οὔτα κόων ἀντίωοείδης χαλκήρεϊ δουεῖ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίωσαν ἀχαιοί,
 Τόισι δ' ἀνιστάμεν ὁ μετέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 Ατρεΐδην, ἦ ἄρ', πὶ τό δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ ὅρ' ἀχυμένω κῆρ
 Θυμοβόρῳ εἰδὶ μενεύαμεν εἴνεκα κόρης;
 Τίω ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατὰκτάμεν ἄρτεμις ἰῶ,
 Ἡματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυρνησοὺν ὀλέσας.
 Τῷ κ' ἐτόσσοι ἀχαιοὶ ὀδυσσεύς ἔλον ἄσπετον ἔδα.

Δυσμένων

- Musca ingressa in impressa-are vulnere,
 Vermes generent, deturpentq³ cadauer
 (Vita autem interfecta est) inq³ corpore toto putrescat
 Hunc autem excepit deinde dea Thetis argentipes,
 5 Fili, non tibi hac mentibus tuis sint cura,
 Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
 Muscas, quae viros bello-necatos comedunt.
 Et si enim iaceret solidum per annum,
 Semper huic erit corpus integrum, vel etiam melius.
 10 Sed tu in concionem Vocans heroas Achiuos,
 Iram renuncians Agamemnoni pastori populorum,
 Continuo Valde ad bellum armeris, indueq³ fortitudinem.
 Sic fata robur audax immisit:
 Patroclo autem rursus ambrosiam & nectar rubrum
 15 Instillauit in nares. Et ei corpus integrum esset.
 Sed hic iuit ad litus maris nobilis Achilles,
 Horrendè Vociferans: excitauit autem heroas Achiuos,
 Et quicumq³ antea nauium in cattu manebant,
 Quiq³ gubernatores, & qui tenebant clauos nauium,
 20 Et quastores apud naues erant cibi distributores:
 Et quidem hi tunc in concionem ibant, eò quod Achilles
 Apparuisset. diu enim à pugna cessauerat molesta.
 At duo claudicantes ibant Martis famuli,
 Tydidesq³ bellicosus, & nobilis Vlysses,
 25 Hasta innixi (adhuc enim habebant vulnere graua)
 Inq³ prima concione sederunt profecti,
 Sed hic Vltimus venit Rex virorum Agamemnon,
 Vultus habens: etenim hunc in forti pugna
 Vulnerauerat Coon Antenorides aerea luncea.
 30 Verum postquam omnes congregati sunt Achii,
 Inter hos consurgens locutus est pedibus celer Achilles:
 Atride, an Verò hoc ambobus Scilicet
 Fuit tibi & mihi, quando nos dolentes corde
 Animum-consumente lite irati fuimus gratia puellae
 35 Quam Vtinam in nauibus occidisset Diana iaculo,
 Die illo quum ego cepi eam, Lynesum populatus:
 Ideo non tot Achii mordicis arripuissent immensum terram
 Hostium

Achilles con-
 cionem con-
 uocat.

Achillis para-
 ti oratio.

Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεδ' ἀπομύψαντος.
 Εκτοει μὲν καὶ πρῶσι τὸ κέρδιον. αὐτὰρ ἀχαιὺς
 Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς εἰδος μνήσεσθαι οἶω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τύχῃαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί τ' ὦρ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον διαμύσαντες ἀνάγκῃ.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἐδέ τι με χεῖρ
 Ἀσχελέως αἰεὶ μενεσινέμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσοι.
 Οπρῶον πόλεμόνδε καρπηκομόωντας ἀχαιὺς,
 Οφρ' ἐπὶ καὶ τρώων πειρήσομαι ἀντίθ' ἐλθὼν,
 Αἴκ' ἐδέλωσ' ὅππῃ νηυσὶν ἰάσιν. ἀλλὰ πν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, * ὅς κε φύγησι
 Διήτου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἐγχεῖν ἡμετέροιο.

20. αἶ κτ

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἑὺκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Μυῖν ἀπειπόντος μεγαθύμου πηλείωνος.
 Τόισι δ' καὶ μετέειπεν σῆαξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς,
 ὦ φίλοι ἦρωες δαναοὶ θεράποντες ἄφ' ἑ^ο,
 Ἐσαότος μὲν χαλὸν ἀκούμεν, ἐδ' ἐοικεν
 Τββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ὅππῃσιν ἐόντα.
 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
 Ἡ αἶποι, βλάβεται δ' ἰγὺς τῶν ἐὼν ἀγροητῆς.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σωθέσθ' ἀργῆσι, μύθον τ' ἐδ' ἡγῶτε ἔκαστος.
 Πολλάκι δὴ μοι τῆτον ἀχαιοὶ μῦθον εἶπον,
 Καί τε με νεικέεσκον. ἐγὼ δ' ἐκ αἰτίας εἰμι,
 Ἀλλὰ ζεὺς καὶ μοῖρα, καὶ ἠεροφῶντις ἐειννύς,
 Οἳ τέ μοι εἰν ἀγροῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγειον ἄτιω,
 Ἡματι τῷ ὅτ' ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπνύρων.
 Ἀλλὰ τί κεν ρέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελέσσῃ.
 Πρέσβα διδὸς θυγάτηρ ἄτη, ἥ πάντας ἀἶται,
 Οὐλομένη, τῆς μὲν δ' ἀπαλοὶ πόδες. ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει
 Πίλναται, ἀλλ' ἄφα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
 Βλάβησ' ἀνδρώποισι· καὶ δ' οὐκ ἔτερόν γε πέδησε.
 Καὶ γὰρ * δὴ νῦν ποτε ζῆν' ἄσασατο, τὸν τῶν ἄριστον
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἐμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἡρη θῆλεις ἔεσσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἡματι τῷ ὅτ' ἐμελλε βίβω ἠρακλεείω

20. δὴ ποτε
ζῆν' αἰάσασατο.

Ἀλκμήων

Hostium sub manibus, me irato:

Hectori quidem & Troianis hoc Stilius fuit: sed Achivos

Diu mea & tua contentionis memores fore puto.

Sed ea quidem antè-facta. esse sinamus, dolentes quamvis

5 Animum in pectoribus dilectum subigentes necessitate:

Nunc quidem profecto ego depono iram, neq; me oportet

Indefinenter semper irasci: sed age ocyus

Impelle ad bellum comatos Achivos,

Ut adhuc quoq; Troianos tentem obuius profectus.

10 Si Velint apud naues pernoctare. sed aliquem puto

Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui effugerit

Hostili ex bello ab hasta nostra.

Sic dixit, latati autem sunt benè-ocreati Achivi,

Iracundia renunciantem magnanimo Pelide.

15 Inter hos. a. etiam deinde locutus est rex Virorum Agamemnon

Illinc à solio, neq; inter medios surgens:

O dilecti heroes Danaï, famuli Martis,

Stantem quidem honestum est audire, neq; convenit

Impedire: difficile enim, peritum licet existentem.

20 Virorum. a. in multa turba quomodo quis audiret,

Vel diceret? impeditur. a. sonorus licet existens concionator.

Pelide quidem ego indicabo, sed vos ceteri

Aduertite animum Argivi, sermonemq; benè cognoscite

Sape iam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt (quisq;

25 Et me obiurgarunt: ego autem non author sum,

Sed Iupiter, & fatum, & in tenebris agens Furia:

Qui mihi in concione mentibus iniecerunt satiam noxam

Die illo, quando Achillem premio ipse priuabam.

Sed quid facerem? Dea omnia perficit

30 Veneranda Iouis filia Atë, quæ omnes offendit,

Perniciosa: huius quidem molles pedes, non enim ad terram

Appropinquat, sed hæc per Virorum capita incedit.

Ledens homines. itaq; alterum quidem irretiuit.

Etenim iam olim Iouem laesit, quem præstantissimum

35 Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc

Iuno fœmina existens, dolo decepit

Die illo, quando erat Sim Herculeam

Agamemnonis oratio de Noxa dea.

Αλκμήνη τέξεται εὖσε φάνη ἐνὶ δήτῃ.

Ἡπιόγ' ἀχόμενθ' μετέφη πάντεσσι θεοῖσι,

Κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσι τε θείαναι,

Οὐρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.

Σήμερον ἀνδρα φόωςδε μογρότοκος εἰλείθῃα

Εκφανεί, ὃς πάντεσσι φεικτόνεσιν ἀνάζει,

Τῶν ἀνδρῶν γλυκὴς ρῖθ' αἵματος ἐξέμελ' εἰσι.

Τὸν δ' ὀλοφρονέεσθαι προσήνυδα πότνια Ἥρη,

Ψάσῃσεις, εἰδ' αὖτε τέλθ' μύθῳ ὅππῃ θέσεις.

Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὁμοῖον ὀλύμπιε καρτερόν ὄρκον,

Ἡ μὲν τὸν πάντεσσι φεικτόνεσιν ἀνάζειν

Ὅς κεν ἐπ' ἡματι πᾶσι πέσῃ μὲν προσὶ γυναικὸς

Τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γλυκὴς.

Ὡς ἔφατο. Ζεὺς δ' ἔτι ὀλοφροσυλίῳ ἐνόησεν,

Ἀλλ' ὁμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δ' ὅππῃ δαῖται.

Ἥρη δ' αἰξάσα λίπεν ρίον ἐλύμπιοι.

Καρπαλίμως δ' ἵκετ' ἄρτος ἀχαιῖκόν, ἐν δ' ἄρα ἦδ' ἡ

Ἰφιδίμῳ ἄλοχον δένελου προσήϊάδαο.

Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδωμος εἰσῆκει μέγας.

Εκ δ' ἄρα γε πρὸ φόωςδε, καὶ ἡλιτόμῳον ἔόντα.

Αλκμήνης δ' ἀπέπυσσε τέκον, χέει δ' εἰλείθῃα.

Αὐτὴ δ' ἀγγελέεσα, δῖα κρονίωνα προσήϊαδα,

Ζεὺς πάτερ ἀγκέροννε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ δήσω.

Ἡ δ' ἡνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς ἀργείοισιν ἀνάζει,

Εὐρυδεὺς, δένελοιο πάϊς προσήϊάδαο,

Σὸν γλῦθ'· ἔοι ἀεικὲς ἀνασέμεν ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κτ' φρένα τύψε βαθεῖαν.

Αὐτίκα δ' εἴλ' ἄτῳ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,

Χωόμενθ' φρεσὶν ἦσι, καὶ ὥμοσε καρτερόν ὄρκον,

Μή ποτ' ἐς ἔλθῃ μὲν τε καὶ ἔρανὸν ἀσερόεντα

Αὐτὸς ἐλδύσεσθαι ἄτῳ, ἢ πάντας ἀἶται.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἔρανου ἀσερόεντος,

Χεὶρ φεισρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.

Τῷ αἰεὶ σενάχεχ', ὃ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο

Εργὸν ἀεικὲς ἔχοντα ὑπὸ ἔρυδι θ' αἰέθλων.

Ὡς καὶ ἔγων, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολθ' ἔκτωρ

Αργείοις ὀλέεσκεν ὅππῃ κορύμνησι νέεσιν,

Alcmena paritura benè munitis in Thebis.

Certè hic iactabundus locutus est inter omnes deos,

Audite me omnesq; dij, omnesq; deæ,

Vt dicam quæ me animus in pectoribus hortatur.

5 *Hodie Virū in lucem parturientibus dolorem afferens Lu-*

Eder, qui omnibus Vicinis imperabit.

cina

Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.

Hunc, & dolum-meditans allocuta est Veneranda Iuno:

Mentieris, neq; rursus finem sermoni impones.

10 *Eia nunc mihi iura Olympie firmum insurandum,*

Sanè quidem hunc omnibus Vicinis imperaturum

Quisquis die hoc cederit intra pedes mulieris

Virorum, qui tui ex sanguine sunt generis.

Sic dixit, Iupiter autem neutiquam astutiam intellexit,

15 *Sed iuravit magnū iuramentum: postea, & multū lesus est.*

Iuno autem delapsa liquit summitatem Olympi:

Statim, a. peruenit Argos Achaicum, ubi utiq; norat

Præclaram uxorem Stheneli Perseida:

Hæc, a. gestabat Sierocharum filium, hicq; septimus erat

20 *Eduxitq; in lucem, licet immaturū existentem: (mēsis.*

Alcmena, a. cohibuit partum, represit & dolores-partus:

Ipsa, & renunciatura factum, Iovem Saturniū allocuta est:

Iup. pater lucidū-sulmen-habēs, Verbū aliquod tibi in mēte

Iā Vir natus est nobilis, qui Argiuis imperabit (ponam:

25 *Eurystheus Stheneli filius Perseida*

Tuum genus: non ei indecens imperare Argiuis,

Sic dixit: hūc, & dolor acutus in mēte verberavit pfundo.

Illic, a. corripuit Aten capite nitentibus capillis-ornato,

Iratus animo suo, & iuravit firmum iuramentum,

30 *Nunquam in Olympumq; & calum stellatum*

Redituram Aten, quæ omnes infortunio afficit.

Sic fatus, iecit à cælo stellato

Manu rotans: mox, a. peruenit ad opera hominum,

Ob hanc semper ingemiscebat, quando suū charum filium

35 *Opus iniquū sustinentem sub Eurysthei laborib. (Videret*

Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hector

Argiuos perdebat ad puppes navium,

¶¶ ij

Οὐδ' ἀνέμῳ λελαθέσθ' ἄτης ἢ πρῶτον ἀάδην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμῳ, καὶ μεν φρένας ἐξέλετο ζεὺς,
 Ἀψ' ἐθέλω ἀφ᾽ ἑσσι, δόμενά τ' ἀφρείσι ἀποινα.
 Ἀλλ' ὅρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλοις ὄρνυσι λαούς.
 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα πρᾶχθην, ὅσσά τοι ἐλθὼν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ὅππῃ μείνον, ἐπειγόμενός τ' ἄρ' ἐστι.
 Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 Οἴτους, ὅφρα ἴδῃαι ὅτοι μενοεικέα δώσω.

γε. Εἴτ' ἐχέ-
 μῃ παρὰ σοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πύδας ὄνυς ἀχιλ-10
 λεύς,
 Ἀτρεΐδης, κύδιστε ἀνὰ ξανδρῶν ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν αἶκ' ἐθέληδα παραχέμεν, ὥς ὅππῃ κέ τις,
 Ἡτ' ἐχέμεν, παρὰ σοι νῦν ἢ μνησώμεθα χάρις
 Αἰψά μάλ'. ἐγὼ γὰρ κλοτοπέυειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 Οὐδέ διατρέβειν, ἐπὶ γὰρ μέγα ἔργον ἀφ᾽ ἑκτον.
 Ως κέ τις αὐτ' ἀχιλῆα μὲν πρῶτοισιν ἴδῃται
 Εὐχεῖ χαλκείῳ τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 Ως δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Μῆδ' ἔπως ἀγαθός τ' ἐὼν, θεοείκελ' ἀχιλλεύς,
 Νήστιας ὅτρωε πρὸ ἱλίου ἦας ἀχαιῶν
 Τρώσιν μαχεσσομένοις· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χερόνον ἔσται
 Φύλοπις, ἐϋτ' αὖ πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν ᾧ θεὸς πνύσῃ μὲν ὅσ' ἀμφοτέροισιν.
 Ἀλλὰ πάσαδ' ἀνῶχθι δοῆς ὅππῃ νηισὶν ἀχαιῆς
 Σίτοιο καὶ οἴνοιο, τὸ γὰρ μὲν ὅσ' ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρὸς παντὶ ἥμῃρ ἐς ἡέλιον κατὰ δυνάτα
 Ἀκμῶν ὅσ' οἴοιο δυνήσεται αὐτὰ μάχεσθαι.
 Εἴ τ' ὅτ' οὐ μὲν γὰρ μενοινάα πολέμῳ ζειν.
 Ἀλλὰ τε λάτρη γῆα βαρύνεται, ἡ δὲ κίχαι
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 Ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριον πολέμῳ ζει,
 Θαρσαλέον, νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἐδὲ π' γῆα
 Πεῖν κάρνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δειπνον ἀνῶχθι
 Ὀπλῶν, τὰ δ' ὅσ' ἔδωρα ἀνὰ ξανδρῶν ἀγάμεμνων

Οἰσέτω

Non poteram obliuisci noxa qua semel laesus fueram.

At postquam offendi, & mihi mentem abstulit Iupiter,
Iterum solo placare, dareq; infinita dona:

Sed concita-te ad bellum, & ceteras incita copias:

5 Dona. a. ego ipse omnia praebebo, quaecunq; tibi adueniens

Hesternus in tentorijs promisit diuinus Vlysses.

Si. a. sis expecta, festinans quamuis ad bellum:

Dona autem tibi ministri mea ex naue accipientes

Ferent, ut intelligas quod tibi animum placantia dabo.

10 Hunc. a. respondens allocutus est pedibus Velox Achilles: Achillis ad A

gamemnone
responsio.

Atride illustrissime rex Virorum Agamemnon,

Dona quidem si vis praebeere. Ut equum est,

Vel retinere, est in te: nunc. & recordemur dimicationis

Statim Valde: non. n. oportet subterfugere hic existentes,

15 Neq; morari. adhuc enim magnum opus infectum,

Ut sane quis rursus Achillem inter primos videat

Hasta area Troianorum perdentem phalanges:

Sic vero aliquis Vestrum memor cum viro pugnet.

Huc. a. excipiens allocutus est abundans-cōsilijs Vlysses: Vlysses sua-

20 Non sic, strenuus quamuis existens, o deo par Achilles

det ut ante
praelium ci-
bum capiāt
milites.

Ieiunos impelle ad Ilium filios Achiuorum

Contra Troianos pugnatores: quia nō exiguo tempore erit

Conflictus, quum semel congressae fuerint phalanges

Virorum, inq; Deus spirauerit robur Virisq;

25 Sed vesi iube velocibus in nauibus Achiuos

Pane & Vino. hoc enim robur est & fortitudo.

Neq; n. vir toto die vsq; ad solem occidentem

Expers cibi poterit contra pugnare.

Etiamsi. n. animo promptus sit ad pugnandum,

30 Tamen latenter membra grauantur, & occupant

Sitisq; & fames: ledunturq; genua eunti.

Quisquis autem vir Vino satiatus & cibo,

Cum viris hostibus tota die pugnat,

Audens ei animus in praecordijs, neq; quicquam membra

35 Prius defatigantur, quam omnes recedant à bello.

Sed age populum quidem dimitte, & tentaculum iube

Instrui: dona autem rex Virorum Agamemnon

66 14

Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
 Oculis videant: tu. & in praeordiis propriis lateris.
 Iuret autem tibi iusiurandum inter Argivos surgens,
 Nunquam huius cubile ascendisse & rem habuisse.

5 Quatenus mos est, Rex, et virorum & mulierum:
 Atque tibi ipsi animus in praeordiis mansuetus sit,
 Ac deinde te conuiuium in tentorijs oblectet
 Opraro, ut ne quid iuris mutilum habeas
 Atride, tu vero deinde equior & in aliam
 10 Eris: non quidem enim quicquam vituperabile est regem
 Virum priuatum placare, quando quis prior iniuria fecerit.

Hunc. & rursus allocutus est Rex virorum Agamemnon:
 Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.

Conuenienter enim omnia persecutus es & enumerasti:

15 Haec sane ego volo iurare. suadet enim mihi animus:
 Neque peierabo apud deum, sed Achilles
 Maneat hic interea, cupidus licet sit belli:
 Manete etiam alij omnes congregati, dum dona
 Ex tentorijs veniant, & foedera rata feriamus.

20 Tibi vero ipsi hoc ego precipio & iubeo,
 Delectis iuuenibus praestantissimis omnium Achiuorum,
 Dona mea a naue afferre, quacunque Achilles
 Heri promissus duros esse, adducereque mulieres.
 Talthybius autem mihi ocus per castra lata Achiuorum

25 Aprum praearet mandandum Ioui que soli que:
 Hunc. a. excipiens allocutus est pedibus velox Achilles:
 Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 Alias quidem & magis deberis haec curare,
 Quando aliqua cessatio a bello fuerit,

30 Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
 Nunc vero hi quidem tacent confusi, quos interfecit
 Hector Priamides, dum ei Iupiter gloriam praebuit:
 Vos autem ad cibum festinate, certe equidem
 Nunc iuberem pugnare filios Achiuorum

35 Ieiunos, impios: simul vero sole occidente,
 Parare magnam cenam, postquam vlti erimus contumeliam.
 Ante. & nullo modo mihi charum per guttur descendet

Οὐ πόσις, ἐδὲ βροῶσις, ἐταῖρε τεθνηῶτος,
 Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαίγμεν Θ' ὀξεί χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ πρύθυρον τετραμμένον· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μύρονται. τό μοι ἔτι μῦ' φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 Ἀλλὰ φόνον Θ' τε καὶ αἶμα, καὶ ἀργαλέον σὺν Θ' ἀνδρῶν.
 Τὸν δ' ἀπιμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ω ἀχλεὺς πηλέως ἦε μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἴς ἐμέθεν καὶ φέρτερόν ἐκ ὀλίγον ὦρ
 Εὔχρη, ἐγὼ δέ κε στίονοίματι κεν πρὸ βαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ φέρτερόν γ' ἡρόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
 Τῷ τοι ὀπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνδρώποισιν,
 Ἦστε πλείσθην μὲν χαλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουεν,
 Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδρῶπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
 Γαστέρι δ' ἔπος ἐστὶ νέκυν πενθήσσει ἀχαιῆς.
 Δίλω γάρ πολλοὶ καὶ ἐπύττειμοι ἥματα πάντα
 Πίπτεσιν· πότε κέν τις ἀνὰ πνέσειε πόνοιο;
 Ἀλλὰ χρεὶ τὸν μὲν καταδάπνειν ὅς κε δάνησι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἥματι δακρύσαντα.
 Οἶσσι δ' αὖ πολέμοιο πρὸς συγχεῖο λίπονται,
 Μεμνηῖσθαι πόσιν Θ' καὶ ἐδὴ τύχῃ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν μαχώμεθα νωλεμέσσι αἰεὶ,
 Εὐαίμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλω
 Λαῶν ὀτρυντῶ ποτιδέγμεν ἱχναάδω.
 Ἦδε γὰρ ὀτρυντῶς κακὸν ἔσεται, ὅς κε λίπηται
 Νηισὶν ἐπ' ἀργείων· ἀλλ' ἀδρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἰσσοδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἀφῆα.
 Ἦ, καὶ νέσορ Θ' ἦς ὁ πάσασιν κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε μέγιστα, δόαντά τε, μηριόνην τε,
 Καὶ κρειοντιάδην λυκομήδεα, καὶ μελάνιππον·
 Βαλὸν δ' ἴμεν ἐς κλισίην ἀγαμέμνονα ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' αἶμα μῦθος ἔλω, τετέλεστο ἔργον.
 Ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ἔθεσθαι,
 Λίδωνας δ' ἰλέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἰσσοί·
 Ἐκ δ' ἄρ' ἄρ' αἰψά γυναικὶς ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύας
 Ἐπὶ, ἀτὰρ ὁ γδοάτῳ βεισηῖδα καὶ ληισάφρον,

20. δακρυχέ-
 οντας.

Χρυσῶς

Nec potus neq; cibus, amico mortuo,
 Qui mihi in tentorio confossus acuto ere
 Iacet, in Vestibulo pedibus conuersus: circum. a. socij
 Lugent, ideo mihi neutiquam in mentibus hæc curæ sunt,
 Sed cades, & sanguis, & grauis gemitus Virorum.

Achilles cibū
 fec apturū ne
 gat ante præ-
 lium.

Hæc. & excipiens allocutus est abundās-consilijs Vlysses:
 O Achilles Peles filii, longè fortissime Achiuorum,
 Præstantior es me, & potentior non parum quidem
 Hasta: ego. & te prudentia superauero

Vlysses Achil-
 li suadet, vt ci-
 bum capiat,

Multum, quoniam prior natus sum, & plura noui,
 Itaq; tibi acquiescat animus tuus Verbis meis.
 Mox pugna fit satietas hominibus,
 Cuius plurimam quidem stipulam ad terram es fudit:
 Messis autem parua, postquam inclinat lances

Iupiter, qui hominum dispensator belli est:
 Ventre. & neutiquam licet mortuum lugere Achiuos.
 Admodum enim multi & crebris diebus omnibus
 Cadunt: quando quis respiraret a labore?
 Sed oportet eum quidem sepelire quicumq; mortuus sit.

Patientem animum habentes, in diem lacrymantes:
 Quotquot Verò è bello odioso reliqui fuerint,
 Meminisse potus & cibi, & adhuc magis
 Viris cum hostibus pugnemus indefinentur &sq;
 Induti corpus ere indomito, neq; quis aliam

Populorum cohortationem expectans subsistat.
 Hæc. n. cohortatio male ei cedit, quicumq; remanserit
 Apud naues Argiuorum, sed densi impetum-facientes
 In Troianos equorum-domitores excitemus acre prælium,

Dixit, & Nestoris filios comites assumpsit clari,
 Phylidemq; Megeta, Thoantaq; Merionemq;
 Et Criontiadem Lycomedem, & Menalippum.
 Perrexerunt. a. ire ad tentorium Agamemnonis Atridae:
 Statim deinde simul atq; Verbum fuit, perfectū quoq; opus,
 Septem. q. è tentorio tripodas ferebant, quos ei promiserat.

Splendentesq; lebetes viginti, duodecim quoq; equos:
 Eduxerunt. a. statim mulieres egregias, opera edoctas
 Septem: sed octauam Briseida pulchras-genas-habentem.

Achilli dona
 ab Agamēno-
 ne petuntur.

Χρυσὸν δ' ὅ σήσας ὀδυσεὺς δέκα πάντα τέλαντα,
 Ἡρῶν, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν· αὖ δ' ἀγαμέμνων
 Ἰστατο, ταλδύβιθ' ὅ δ' ἐπ' ἐναλίγκιθ' αὐδῶν,
 Κἀπερ νῆχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
 Ατρεΐδης ὅ ἐρυσάμενθ' χεῖρεσσι μάχισσαν,
 Ἡ οἱ παρ' ἕξτεθ' μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
 Κἀπερ ὑπὸ τρίχας ἀρξάμενθ', δι' ἡ χεῖρας ἀναχῶν,
 Εὖχετο· τί δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι κτ' μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆθ'·
 Εὐξάμενθ' δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐς ἔρανδον Ἄρῳ.
 Ἴσω νῦν ζεὺς παρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ ἡέλιθ', καὶ εἰννύες, αἳ δ' ὑπὸ γαῖαν
 Ἀνδρώπις τίννυται, ὅτις κ' ἐπ' ὀρκον ὁμόσῃ·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη βεισηΐδι χεῖρ' * ἐπενείκω,
 Οὐτ' Ἀνῆς παρῶτασιν κεχρημένθ', * ἔτε τευ ἄλλα.
 Ἀλλ' ἔμεν' ἀπερτίματος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῆδ' αἰὲν ἐπ' ὀρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγος δοῖεν
 Πολλὰ μάλ', ὅσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίπηται ὁμόσους·
 Ἡ καὶ ὑπὸ σόμαχον κἀπερὺ τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν ταλδύβιθ' πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 Ρίψ' ὅπιδι νήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Ἀνσὺς ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα.
 Ζεὺς πάτερ, ἦ μεγάλας αἴτιες ἀνδρεσσι διδοῖσθαι·
 Οὐκ αὖ δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 Ατρεΐδης ὤεινε διαμάρτες, ἐδὲ κε κούρῳ
 Ἡ γ' ἐμεὺς ἀέκοντος ἀμήχανθ', ἀλλὰ ποθὶ ζεὺς
 Ἡ θεὸς ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γνέσθαι.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ὅπιδι δειπνον, ἵνα ξυάγωμεν ἄρηα.
 Ως ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορῶν αἰψήρῳ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑλὼν ὅπιδι νῆα ἕκαστος·
 Δῶρα δ' ὅ μιν μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βαλὼν δ' ὅπιδι νῆα φέροντες ἀχιλλῆθ' δείοιο·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κἀθισαν ὅ γυναικάς·
 Ἴππους δ' εἰς ἀγέλῳ ἔλασαν θεράποντες ἀγαιοί·
 Βεισηΐς δ' ἄρ' ἐπειθ' ἰκέλη χερσὶν ἀφροδίτῃ
 Ως ἴδε πάτροκλον θειδαῖ γμῆνον ὀξεί χαλκῷ·

28. ἐπενείκω,
 28. Εἰτ' εὖν.
 28. κεχρ.
 28. εἰτε τευ.

*Auri. & ponderans Vlysses decem omnia talenta,
Præibat: simulq; alijs dona ferebant iuvenes Achiuorum
Et ea quidem in mediâ concionē posuerūt. ast Agamemnon
Surrexit: Talchybius autem deo similis Vocem,*

*Aprum tenens manibus astitit pastori populorum.
Atrides autem extrahens manibus cultrum,
Qui ei iuxta ensis magnam & aginam semper pendebat.
Aprisetas delibans (i. abscindens) Ioui manibus sublati
Vota faciebat: hi vero omnes ibidem sedebant tacite*

Argiui, conuenienter audientes regem.

Supplicans autem dixit suspiciens in cælum latum:

Sciat nunc Iupiter primū deorum summus et præstātiss.

Terraq; & Sol & Furia quæ sub terram

Homines puniunt quicumq; periurium iuravit.

Quòd nequaquam ego puella Briseidi manum intuli,

Neq; cubilis occasione & sus, neq; alicuius alterius rei:

Sederat intacta in tentorijs meis:

Si vero quid horum, periurum est, mihi dij mala dent

Multa admodū. quacūq; dant ei q. ipsos offenderit iurando.

Dixit, & iugulum apris abscidit sauo ferro:

Hunc quidē Talchybius cani maris in magnum fluctum

Iecit rotans, escam piscibus: sed Achilles

Assurgens inter Argiuos bellicosos locutus est:

Iupiter pater, certē magna damna & iris das.

Non sanē unquam animum in pectoribus meis

Atrides mouisset prorsus, neq; puellam

Abduxisset me inuito mala-struens: sed nimirum Iupiter

Voluit Achivis mortem multis contingere.

Nunc autem ite ad ientaculum. Ut committamus prælium.

Sic dixit: soluit autem concionem celerem (i. citò)

Hi quidem dispergebantur suam ad nauem singuli.

Dona vero Myrmidones magnanimit curabant:

Iueruntq; ad nauem ferentes Achillis diuini,

Eaq; in tentorijs posuerunt, ac sedere fecerunt mulieres,

Equosq; ad armentum egerunt famuli clari.

Briseis autem deinde similis aurea Veneri,

Ut vidit Patroclum saucium acuto ferro,

Agamemnon
iurat se cum
Briseide rem
non habuisse,

Circa

Σὴ ποθὴ μὲν γὰρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 Οὐδ' εἴ κεν τὸ πατρὸς ὑποφθιμένοιο πυθοίμην,
 Ὅς ποὺ νῦν φθίηφι τέρεν χτ' δάκρυον εἴβει
 Χήτει τοῖς δ' ἦτορ· ὃ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 Εἶνεκα ῥιγδαλῆς ἐλένης τρωσὶν πολεμίζω.
 Ἡὲ τὸν ὅς σκύρω μοι ἐνὶ βέφεται φίλῳ ἦδ' ὅς,
 Εἴ ποὺ ἐτι ζῶει γε νεοπτόλεμος θεοειδής.
 Πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 Οἷον ἐμὲ φθίσεντος ἄπο' ἀφγῆτο ἰσχυρότοιο
 Αὐτὸς ἐνὶ τρώϊη, σὲ δέ τε φθίλω δὲ νέεσθαι,
 Ὡς αὖ μοι τὸν παῖδα ποθὴ σὺ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγῃς, καὶ οἱ δείξεις ἔκαστα,
 Κτήσιν ἐμῷ, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 Ἡδὲ γὰρ πηλὴά γ' οἶομαι ἢ χτ' πάμπαν
 Τεθνάμεν, ἢ ποὺ τυτθὸν ἐπιζῶντ' ἀκαχῆσαι,
 Γήραί τε συγερῶ, καὶ ἐμῷ * ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρῷ ἀγγελίῳ, ὅτ' ὑποφθιμένοιο * πύθοιτο.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ὅτ' ἢ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἔκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 Μυρομένοις δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων.
 Αἶψα δ' ἀδελυαίῳ ἔπεια πηρόεντα πρῶσιν ἔειπε.
 Τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ὑποίχαι ἀνδρὸς * ἔηος·
 Ἡ νύ τοι ἐκέπ' ἀγχι μὲν φρεσὶ μέμβλετ' ἀχιλλεύς,
 Κεῖντο δ' ὅγε πρῶτοι δὲ νεῶν ὀρθοκραιράων,
 Ἡσάσθ' οὐδ' ὀρώμενοι ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἴχονται μὲν δειπνον, ὃ δ' ἀκμῶντο καὶ ἄπασος,
 Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ
 Στάξον ἐνὶ στήθεσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πᾶςτο μεμαῖαν ἀδελύην.
 Ἡδ', ἄρπῃ εἰκῆα τὰν ὑπὲρ ὤμων λιγυφώνῃ,
 Οὐρανοῦ ἐκχατέπαλτο δ' αἰθέριτο, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 Αὐτὴ καὶ δωρήσαντο χτ' ἑσπέρην. ἢ δ' ἀχιλλεῖ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ
 Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γριῦαθ' ἴκηται.
 Αὐτὴ δ' ὡς πατρὸς ἐειδενέτο πυκινὸν δῶ
 Ὡχετο, τοὶ δ' ἀπ' ἀνδρῶν νεῶν ἐχέοντο δοάων.
 Ὡς δ' ὅτε τερφείαι νιφάδες διὸς ἐκποτέονται

28. πρὸς δὲ
 29. πύθῃ

28. ἐπὶ

Ψυχρα

Tui desiderio non enim aliquid peius aliud pati possem,

Non si vel patrem interfectum audirem,

Qui forte nunc in Phthia teneram lacrymam distillat

Privatione talis filij. hic. a. ego externo in populo

5 Gratia odiosa Helena aduersus Troianos bellum-gero:

Vel hunc qui in Scyro mihi educatur dilectus filius,

Si fors an adhuc uiuit quidem Neoptolemus deo-similis.

Antea quidem enim animus in pectoribus sperabat

Solum me moriturum esse longe ab Argo apto-equis

10 Hic in Troia: te autem ad Phthiam rediturum esse.

Vt mihi filium veloci cum nauis nigra

E-Scyro educeres, & ei ostenderes singula,

Possessionem meam, seruosq; & altu rectu habentē magnā

Nunc enim Peleum puto vel omnino (domum.

15 Interiisse, vel paululum adhuc uiuentem affligi

Senioq; molesto, & meum expectantem semper

Triste nuncium quando extinctum audiat.

Sic dixit flens: post autem ingemuerunt seniores,

Reminiscens quae quisq; in adibus reliquerat.

20 Lugentes vero hos uidens miseratus est Saturnius:

Confestim autem Minervā verbis velocibus allocutus est:

Filia mea, iam omnino deseris virum fortem.

An tibi non amplius in mentibus cura est Achilles?

Ille quidem ante naues erectas antennis-habentes

25 Sedit lugens socium dilectum: alij autem

Aberunt ad cœnam: is vero ieiunus & impastus est.

Sed vade, et nectar & ambrosiam amabilem

Instilla in pectoribus, ut ne ipsum fames occupet.

Sic dicens, impulit antea per se promptam Minervam.

30 Hec. a. harpe similis extensas pennas-habenti, arguta vocis

E caelo desiliit per aethera: sed Achivi

Continuo armabantur per castra: hac. a. Achilli

Nectar in pectoribus & ambrosiam desiderabilem

Instillauit, ut ne ipsum fames inuicunda in genib. occupet.

35 Ipsa autem ad patris prepotentis solidam domum

Rediit. hi autem longe a nauib. fundebantur velocibus.

Sicut autem quando densa nives ex aëre volant

Frigida.

Iupiter Miner-
uam mittit ad
Achillem re-
focillandum.

28. ὑπὸ

Ψυχραὶ * ὑπὸ αἰρίπῃς αἰθρυχέσθ' βορέας·

Ὡς τότε ταρφείαι κόρυδες λαμπερὸν γανόωσαι

Νηῶν ἐκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,

28. πρὸ χερσὶν

Θώρηκές τε κραταυγύαλοι, καὶ μέλινα δοῦρα·

Αἶγλη δ' ἔρανὸν ἵκε, γέλασε δ' πᾶσα * πρὸ χερσὶν

Χαλκοῦ ὑπὸ στροπῆς, ὑπὸ δ' ἡτύπος ὄρνυτο ποσσὶν

Ἀνδρῶν. ἐν δ' ἐμέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·

Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν κρηναχὴ πέλε, γὰρ δέ οἱ ὄσσε

Λαμπέσθην ὥσεί τε πυρὸς σέλας, ἐλ δέ οἱ ἦτορ

Δαῦ' ἄχος ἀτλητόν· ὁ δ' ἄρα τρωσὶν μιν ἐαίνων,

Δύσετο δῶρα θεοῦ τὰ οἱ ἦφαιστος κάμε τέυχων·

Κνημίδας μὲν πρῶτα πρὸ κνήμης ἐθήκε

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὅπισθον αἰσῶν ἀφάρδας·

Δαύτερον αὖ, θώρηκα πρὸ στήθεσιν ἐδύκεν.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε

Εἵλετο, τῷ δ' ἀπαῖνδε σέλας γένετ' ἥν τε μινύης.

28. φανήη

Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντου σέλας ναύτησι * φανήη

Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δ' ἐκείναι ὑψόθεν ὄρεσσι

Σταθμῷ ἐν οἰοπέλῳ, τὸς δ' ἐκ ἐθέλοντας ἀελλαι

Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπαῖνδε φέρουσιν·

Ὡς ἂν Ἀχιλλεὺς σάκος σέλας αἰδέσθ' ἵκηται

Καλὸν, δαδάλειον. πρὸ δ' ἐκ τρυφάλειαν αἰέρας,

Κρατὶ θέτο βελανύ· ἢ δ' αἰὲρ ὥς ἀπέλαμπεν

Ἰππουεὶς τρυφάλεια πρὸ στήθεσιν αἰέρας·

Χρυσῆς, ἃς ἦφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαρμείας.

Πειρήθη * δ' ἔο' αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,

Εἰ οἱ ἐφαρμάσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ * γῆα.

Τῷ δ' ἥν τε πρὸ γένετ', αἰερεὶ δ' ποιμένα λαῶν.

Ἐκ δ' ἄρα σύειγγος πατρώϊον ἐσπέσσετ' ἔγχος,

Βελανύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν ἔδιδυατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

Πάλλειν, ὁλλὰ μιν οἱ δ' ὅππῃσιν πῆλαι Ἀχιλλεύς,

Πηλιάδα μελίλιν· τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε χείρων

Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσιν.

Ἰωποὺς δ' αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμὸς ἀμφιέποντες

28. Ζεύγνυον;

Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δ' ἐκ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δ' ἡλινὸς

Γαμφηλῆς ἔβαλον, καὶ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω

Κολλητὸν

Frigida, propter impetum sudifici Boreæ:
Sic tunc densæ cassides clārē splendentēs
E nauibus ferebantur, & scuta umbilicata,
Thoracesq; solidi, & fraxinea lanceæ.

5 Splendor. a. ad cælum ibat: ridebat. a. omnis circum terrā
Propter aris splendorem. sub. a. strepitus excitabatur pedib.
Virorum. in autem medijs armabatur diuus Achilles:
Huius & dentium quidem stridor erat: at ei oculi
Ardebant sicut ignis flammæ eiusq; cor

Achilles ar-
matur.

10 Inuasit dolor intolerabilis. is itaq; Trojanis iratus
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaborauit faciens.
Ocreas quidem primum circum tibias posuit,
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Secundo rursus thoracem circa pectora induit:

15 Circum. & humeros posuit ensē argenteis- clauis distin-
A Ereum: at deinde clypeū magnum, firmumq; (etum,
Cepit: huius autem procul splendor fiebat sicut lunæ.
Vt. a. quando ex ponto fulgor nautis apparet
Ardentis ignis: ille. a. ardet altè in montibus

20 Stabulo in solitario: hos autem non volentes procella
Pontum in piscosum ab amicis procul deferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor in æthere ibat
Pulchro, affabrè facto, cassidem vero tollens
Capite imposuit grauem: hæc autem sicut stella lucebat

25 Cristatæ galeæ: circum. a. mouebantur crines
Aurei, quos Vulcanus posuerat cristam circum frequentes:
Tentabat. a seipsum in armis nobilis Achilles,
An ei aptæ essent & congruerent clara dona,
Et. & tanquam alæ erant, attollebantq; pastorem populorum.

30 Ex autem armamentario patriam extraxit hastam
Grauem, magnam, firmam, quæ. q. non poterat alius Achius
Tractare, sed ipsam solus sciebat vibrare Achilles, (rum
Pelidæm hastam, quam patri charo inciderat Chiron
Pelij ex vertice, eadem esse heroibus.

35 Equos autem Automedonq; & Alcimus curantes
Iungebant: pulchrasq; antilenas induerunt: in. a. frenâ
Faucibus iecerunt & habenas extenderunt retrò

*Compactum ad currum: hic Verò scuticam lucidam
Manu prehensens habilem, in equos insiliit
Automedon: retrò Verò armatus incedit Achilles,
Armis totus-fulgens tanquam lucidus sol:*

5 *Terribiliter autem equis imperitabat patris sui:*

*Xantheq, & Balie, inclyti pulli Podarges,
Aliter iam considerate & seruetis aurigam
Retrò Danaorum ad urbem, & bi satiati fuerimus bello:
Neq, & Patroclum relinquantis illic mortuum.*

10 *Hunc. a. a. iugo allocutus est pedibus celer equus
Xanthus (statim. & nutauit capite: omnisq, iuba
Circulo-collis excidens iuxta iugum, ad terram peruenit.
Vocalem. a. eum fecit Dea albiulna Iuno)*

Et valde te adhuc nunc saltē seruabimus fortissime Achil.

15 *Sed tibi propè dies est exitialis, neq, quid nos
Culpandi: sed deusq, magnus, & fatum præpotens.
Neq, enim nostra tarditate segnitieq,
Troiani ab humeris Patrocli arma ceperunt,*

Sed deorum optimus, quem pulchricoma peperit Latona

20 *Interfecit inter propugnatores, & Hectori gloriam dedit.
Nos sanè etiam cum spiritu Zephyri curreremus,
Quem leuissimum dicunt esse, sed tibi ipsi
Fatale est à deoq, & viro forti occidi.*

Sic sanè loquuti Furia inhibuerunt Vocem.

25 *Hūc. a. Valde indignatus allocutus est pedib. Velox Achilles:*

*Xanthe, quid mihi mortē & ticipinaris? neq, quid te decet.
Benè noui & ipse quod mihi fatum est hic perire,
Procul à dilecto patre & matre: attamen
Non cessabo, anteq, Troas abundè abegero è p̃lio. (quos*

30 *Dixit, & inter primos clamans direxit Unica- & ngula e-*

ILIADIS HOMERI, AVT XX. COM-
positionis argumentum.

35 **I**OVE permittente descenderunt auxiliaturi dii omnes.
Græcis quidem, Iuno & Minerua, & Neptunus & Vul-
canus, & Mercurius: Troianis autem Venus & Apollo:

xx ij

ἐπὶ δὲ καὶ ἄρτεμις, καὶ λητὴ ἄρης, τε, καὶ σκάμανδρος. αἰ-
νείαν δ' ἀντίπαιοντα ἀχιλλεὺς σὺν ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας. ἀ-
χιλλεὺς δ' ἄλλους τε ἀναιρεί, καὶ πολύδωρον τὸν πριάμου παῖ-
δα. ἐκτὼρ δ' ἀντίπαιοντα, φεύγει, δπόλων δ' ὀρώσαντα. ἴω-
τὸν. τὸς δ' ἄλλους ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῷ πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ. ΡΑ.
ψαδία.

Υ, μακάρων ἕως ὤρετο, φέρει δ' ἐπὶ χερσὶ ἀχαιοῖς.

Σ ΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσαν-
το

Ἀμφὶ σὲ πηλέϊ υἱὲ μάχης ἀκόρητοι ἀ-
χαιοί.

Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ὅπῃ θρωσμιῶ πε-
ζῶς δὲ δέμισα κέλευσε θεὸς ἀργεῖν καλέσσει (δίοιο.

Κρατὸς ἀπ' ἐλύμποιο πολυπήυχου. ἥ δ' ἄρα πάντῃ
Φοιτήσασα κέλευσε διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

Οὐτέ τις οὐκ ποταμῷ ἀπέλω, νόσφ' ὠκεανοῖο,
Οὐτ' ἄρα νυμφάων, ταῖ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.

Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα διὸς νεφεληγερέταο,

Ξεστὴς αἰδοῦσιν ἐφίζανον, ἅς δι' πατεῖ

Ἡφαιστος ποίησεν ἰδύησι πρὸς πύδεσσιν.

Ὡς οἱ μὲν διὸς ἐνδον ἀγνέρατ'· ἐδ' ἐνοσίχθων

Νηκούσησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.

Ἰξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, διὸς δ' ἐξείρετο βελλῷ,

Τίπῃ αὖ ἀργικέραυνε θεὸς ἀργεῖν δ' ἐκάλεσας

Ἡ πῶτε Τρώων καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

Τῶν γ' οὐκ ἄγχι μάχῃ πόλεμός τε δέδηκε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ἐγὼς ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βελλῷ,

Ὡν ἔνεκα ξυνάγεις. μέλουσί μοι ὀλλύμενοί τωρ.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πύχῃ ἐλύμποιο

Ἡμεν δ' ἐνδ' ὀρώων φρένα τέρφομαι. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Ἐρχεσθ' ὄφρ' αὖ ἱκῶδε μῦ Τρῶας καὶ ἀχαιούς.

Ἀμφοτέροισι

insuper etiā Diana, & Latona, Marsq; & Scamāder. AENE-
am autē resistentē Achilli seruat Neptunus nebula coope-
riens. Achilles autē aliosq; interfecit, tū etiā Polydorū Pri-
ami filiū. Hector verō postq̃ ei restitisset, fugit, Apolline ser-
uante ipsum. Cēteros autē Achilles ad urbē fugiētes vrget.

ILIADIS HOMERI, XX. COM-
positio.

10 T, Deorum lis orta est; affert autem victoriam Achivis.

15 *IC hi quidem apud naues curuis-puppibus
armabantur.*

*Circūte Pelei fili, pugnae insatiabiles Achivi:
Troiani. a. rursus ex altera parte in loco e-
ditiore campi.*

*Iupiter autem Themidem iussit deos ad-concionem Vocare
Vertice ab Olympi multiplicis, hac igitur passim
Obiens imperavit Iouis ad domum ire.*

Iupiter Deo-
rum conciliū
conuocat.

20 *Neq; aliquis igitur fluuiorum aberat, prater Oceanum:
Neq; sanē Nympharum, quae nemora pulchra habitant,
Et fontes fluuiorum, & prata herbosa.
Venientes autem ad domum Iouis nubicogi,
Politis sedibus insederunt, quas Ioui patri*

25 *Vulcanus fecerat peritis artificijs.*

*Sic hi. q. Iouis intra ædes congregabantur, neq; Neptunus
Obaudiuit deæ. sed è mari Venit ad illos:*

Sedit autem in medijs, Iouisq; interrogabat sententiam:

Cur rursus fulminator, deos ad consilium Vocasti?

30 *Aut quid de Troianis & Achivis deliberas?*

Horum enim nunc proximè pugna bellumq; flagrat.

Hunc. a. excipiens allocutus est nubicogus Iupiter:

Nosti Neptune meum in pectore consilium, (quamvis

Quorum gratiā congregavi. cura sunt mihi pereuntes

35 *Sed profectò ego quidem manebo in cacumine Olympi*

Sedens inde conspiciens, mentē oblectabo. at iam vos ceteri

Abite, donec perueniatis ad Troianos & Achivos.

Iupiter iubet
oēs deos opi-
tulari vtrisq;
que velit.

29. ὑπέρμο-
ρον

Αμφοτέροισι δ' ἀρήγε δ' ὅππιν νόθ' ἐσὶν ἐνθάδ'·
 Εἰ γὰρ ἀχιλλεύς οἱ ἔσθ' ὅππιν τρώεσσι μαχέσεται,
 Οὐδὲ μίνωσ' ἔξέσσι ποδῶκεα πηλείων·
 Καὶ δὲ τέ μιν καὶ πρῶτον ὑποτρομέεσκον ὄρῶντες·
 Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρε χάετ' αἰνῶς,
 Δείδω μὴ καὶ τείχος * ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
 Ως ἔφατο κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαςον ἔχειρε.
 Βαλ' δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δῖχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς ἀθλήης,
 Ἡ δὲ ποσειδάων γαλήνοχος, ἥ δ' ἐρείνης
 Ἑρμείας, ὅς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέχαστο·
 Ἡφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίε δένει βλεμεαίνων,
 Χωλῶν, ὑπὸ ᾧ κηῖμαι ῥῶοντο ἀφαιαί·
 Ἐς ᾧ τρώας ἄρης κορυθαίολ' ἔσθ'· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβ' ἄκερσε κόμης, ἥ δ' ἄφτεμις ἰοχέαιρα,
 Λητώ τε, ξανθὸς τε, φιλομμειδῆς τ' ἀφροδίτη·
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπᾶν δὲ θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον οὐδ' ἐκ' ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δῆρόν ᾧ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τρώας ᾧ τρόμος αἰνὸς ὑπὸ ἥλυθε γῆα ἔχασον,
 Δειδιότας ὅθ' ὄρῶντο ποδῶκεα πηλείων·
 Τάχ' ἔσσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ ἴσον ἀφῆϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μῦθ' ὅμιλον ὀλύμποι ἥλυθον ἀνδρῶν,
 Ωρτο δ' ἔεις κρατερὴν, λαοοστό· αὔε δ' ἀθλήης,
 Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὄρυκτὸν τείχε' ἐκτὸς,
 Ἄλλοτ' ἔσθ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν οὐτί·
 Αὖε δ' ἀφῆς ἐτέρωθεν, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσος,
 Οἷον κατ' ἀκροτάτης πόλεως τρώεσσι κελῶν,
 Ἄλλοτε παρ' σιμόεντι θέων ὅππιν χαλκικολώνη.
 Ως τοὺς ἀμφοτέροισι μάχαιρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 Σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς εἶδα, ῥήγνυτο βαρεῖαν·
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τυφόμεν' αὐτὰρ ἔνερθε ποσειδάων ἐπὶ νῆαζε
 Γαῖαν ἀπυρεσίῳ, ὄρεων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυπιδάκου ἰδῆς,
 Καὶ κορυφαί, τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες ἀχαιῶν.
 Ἐδδῆσεν δ' ὑπὲρ ἐνερθεν ἀναξ' ἐνέρων αἰδῶνεύς·

Δείσις

Vtrisque. & auxiliū ferte, & utcumq; animus est & cuius cuiusq;
 Si enim Achilles solus contra Troianos pugnet,
 Ne paulisper quidem sustinebunt Velocem Pelidem,
 Etenim ipsum etiam antea tremebant &identes:

5 Nunc. & quum iam et animo ob socium irascitur grauitur,
 Vereor ne & murum præter fatum euertat.

Sic dixit Saturnides, bellumq; ineluctabile suscitauit:
 Perrexerūtq; ire ad-bellum dii diuisum animum habētes.
 Iuno. q. ad stationem nauium, & Pallas Minerva.

10 Et Neptunus terre cinctor, & perutilis
 Mercurius, q. præcordijs prudentibus ornatus erat:
 Vulcanus autem cum his ibat ob robur superbiens
 Claudicans: subtus. & tibiæ Valide-incedebant distortæ:
 Ad. & Troianos Mars mobilis-in armis: sed cum ipso

15 Phæbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,
 Latonaq; Xanthusq; amansq; risum Venus.
 Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant &iris,
 Tamdiu Achivi quidem Valde exultabant, quod Achilles
 Apparuisse, diu enim pugna abstinerat molesta:

20 Troianos. a. tremor grauis inuasit in membris quenq;
 Timentes quum viderunt pedibus-Velocem Pelidem
 Armis conspicuum pernicioso similem Marti.
 Sed postquam ad turbam diu Venerunt Virorum,
 Mota est contentio acris populi commotrix, clamauitq; Mi-

25 Stans interdū. q. ad fossam cauatā extra murū, (nerua
 Interdū super littoribus Valde-sonantibus Valde clamabat.
 Clamabat & Mars ex-alia parte obscura procella similis
 Acute à summa Urbe Troianos adhortans,
 Interdum apud Simoentem currens propè Callicolonem (tu

30 Sic & utrosq; beati dii excitantes (mulum.)
 Commiserūt, interq; ipsos contentionem ruperunt grauem.
 Grauitur autem intonuit pater hominumq; deorumq;
 Ex alto: sed subter Neptunus concussit
 Terram immensam, montiumq; alta cacumina:

35 Omnes. a. mouebantur radices fontose Idæ
 Et Vertices, Troianorumq; Urbs & naues Achiuorum,
 Timuit Verò subtus rex inferorum Pluto

ρε. ὑπέεθορε

Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕψος
 Γαῖαν ἀναρρήξειε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δ' ὅση τοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 Σμερδαλέ', ὀρέεντα, τότε συγέοισι θεοῖσιν.
 Τόσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυλλόντων.
 Ἡ τοι μὲν γ' ἐναντα ποσειδάωνι θ' ἀνάκτορος
 Ἰσατ' ἀπόλλων φηῖτο, ἔχων ἰὰ πηρόεντα.
 Ἀντα δ' ἐνυαλίῳ θεῷ γλαυκῶπις ἀθρήη.
 Ἡρῇ δ' ἀντίσῃ χρυσήλατος κελαδείην
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο
 Λητοῖ δ' ἀντίσῃ σῶκος ἐριούϊο ἔρμῃς.
 Ἀντα δ' ἄρ' ἠφαιστόιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Οὐ ξάνθον καλέοισι θεοὶ, ἄνδρες δ' ὀπάων Ἴφρον.
 Ως οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· οὐ τὰρ ἀχιλλεύς
 Ἐκτορ θ' ἄντα μάλιστα λιλαίετο θυῶναι ὄμιλον
 Πειραμίδεω· τὸ γὰρ ῥα μάλιστα γέ θυμὸς ἀνώγει
 Αἶματος ἄσαι ἀήα, ταλαμεινον πολέμισιν.
 Αἰνείαν δ' ἱδὺς λαοσσόθ' ὤρσεν ἀπόλλων
 Ἀντία πιλείωνθ', ἐνῆκε δέ οἱ μὲν θ' ἠΰ·
 Υἱεὶ δ' ὀριάμοιο λυκάονι εἴσπετο φωνὴν,
 Τῶ μιν εἰσάμενθ' ὤρσεν διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
 Αἰνεία τρώων βεληφόρε, ποδ' τοι ἀπειλαὶ
 Τὰς τρώων βασιλεῦσιν ὑπέχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλείδεω ἀχιλλῇθ' ἐναντήβιον πολέμίζειν;
 Τὸν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμειβόμενθ' ὤρσεν εἰπε,
 Πειραμίδην, τί με ταῦτα καὶ ἐκ ἐθέλοντα κελδέεις;
 Ἀντία πιλείωνθ' ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 Οὐ μὲν γ' οὐδ' ὅτε ποδῶκεθ' αὖτ' ἀχιλλῇθ'
 Στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
 Εξ ἴδης, ὅτε βοίσιν ἐπῆλυθεν ἡμετέρησι.
 Πέρσε δ' ἡλυρνησὼν καὶ πήδασον. οὐ τὰρ ἐμὲ ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μὲν θ' λαίφηρά τε γουῶα.
 Ἡκ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν ἀχιλλῇθ' καὶ ἀθρήης.
 Ἡ οἱ πρὸθεν ἴστα πίθει φάθ', ἥ δ' ἐκέλευεν
 Εὐχεὶ χαλκείῳ λέλεγας καὶ τρώας ἐναΐρειν.
 Τῶ ἐκ' ἐς' ἀχιλλῇθ' ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι,
 Αἰεὶ γ' ἄρα εἰς γέ θεῶν ὅς τοι γόν' ἀμύνει,

Καὶ

Territus. a. ex throno desiliit. & clamauit ne ei de super
Terram rescinderet Neptunus quassator-terra,
Domus. a. ipsius mortalibus & immortalib. apparerent
Horrenda, squalida, quasq. horrent dii etiam.

5 Tantus adeo sonitus ortus est decrum contentione congregi- Dij singuli
Etenim quidem contra Neptunum regem (entium. singulis op-
Stabat Apollo Phœbus, habens sagittas pennatas: positi.

Contraq. Martem dea cæsa Minerva:

Contra lunonem. & stabat aurea-tela gerens sonora

10 Diana sagittisq. gaudēs soror proculiaculantis (Apollinis;

Contra Latonam. a. stabat seruator perutilis Mercurius:

Contra. a. Vulcanum magnus fluuius altos- Vortices- habēs

Quem Xanthum vocant dii, homines a. Scamandrum.

Sic quidem dii contra deos ibant: sed Achilles

15 Hectorē contra maxime cupiebat ire per turbam

Priamidem: huius enim potissimum animus suadebat

Sanguine satiare Martem fortissimum bellatorem.

AEneam. a. recta populi excitator mouit Apollo

Contra Pelidem: immisit autem ei robur ingens,

20 Filio autem Priami Lycaoni similis- erat voce.

Hunc se ipsum assimilans allocutus est Iouis filius Apollo:

AEnea Troianorum consiliarie, & binam minæ,

Quas Troianorum regibus promissisti conuiuans,

Pelidem Achillem contra pugnare?

25 Hunc vero rursus AEneas respondens allocutus est:

Priamide, cur me hæc & non volentem iubes,

Contra Pelidem superbum pugnare?

Non sanè iam primum Velocipedem contra Achillem

Stabo, sed iam me & alias hasta terruit,

30 Ex Ida, quando boues inuasit nostras,

Diruit autem Lyrnesum & Pedasum: sed me Iupiter

Liberauit qui mihi indidit robur & velociq. genua.

Certè occubuissē sub manibus Achillis & Minerva,

Quæ ei antè tens ponebat lumen: & iubebat

35 Hasta area Lelegas & Troianos interficere.

Ideo non potest contra Achillem & ir pugnare.

Semper enim adest vnus deorum qui perniciem auertat,

Apollo AEne
am cōcitāt in
Achillem.

xx 6

Καὶ δ' ἄλλως τ' ἔγ' ἰδὺ βέλθ' πέτετ', ἔδ' ὑπολήγει
 Πεῖν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς ὦρ
 Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλθ', ἔμε μάλα ρεῖα
 Νικήσει, ἔδ' εἰ παγχάλκεθ' εὐχεται ἔϊ).

Τὸν δ' οὖν τε παρσέειπεν ἀνὰ ξείδος ὑπὸς ὑπόλλων,
 Ἡρώς, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰετὶ γυῖτησιν
 Εὐχεο· καὶ δέ σε φασὶ διὸς κούρης ἀφροδίτης
 Εκκράμεν, κεῖνθ' ὃ χερεῖονθ' ἐκ θεοῦ ἐσίν.
 Ἡ μὲν γὰρ, διὸς ἔδ', ἡ δ' ἐξ αἰλίοιο γέροντος.
 Ἀλλ' ἰδὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 Λαλαλέοις ἐπέεσσιν ὑποτρεπέτω καὶ ἀφείη.

Ὡς εἰπὼν, ἔμην' ἄσπε μὲνθ' μέγα ποιμένι λαῶν.
 Βῆ δ' διὰ περὶ μένων κεκορυθμένθ' αἶδοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' ἀγχιῖσσο πάϊς λακώλενον ἥρην
 Ἀντία πηλείωνθ' ἰὼν ἀνὰ ἑλαμόν ἀδρῶν.
 Ἡ δ' ἄμυδις καλέσσασα θεοὺς μὲν μῦθον ἔειπε,
 Φράζεσθον δ' ἡ σφῶϊ ποσείδαον καὶ ἀδελῶν
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείας δ' ἔβη κεκορυθμένθ' αἶδοπι χαλκῷ
 Ἀντία πηλείωνθ'. ἀνῆκε δ' οἶβθ' ὑπόλλων.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑποτρῶπῶμεν ὁπίσσω
 Αὐτόθεν· ἡ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων ἀχλὺν
 Παρσάη, δοίη δ' κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 Δάεσθω· ἵνα εἰδῇ ὁ μιν φιλέοισιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνερμῶλιοι οἳ τὸ παρθ' ὦρ
 Τρωσὶν ἀμυώοισιν πόλεμον καὶ δεισιπνείαν,
 Πάντες δ' ἐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 Τῆς δὲ μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ τρώεσσι πάθῃσι
 Σήμερον· ὕστερον οὖν τε τὰ πείσεται ἄσπε οἳ αἶσα
 Τεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' ἀχλὺς ἐκ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὁμφῆς,
 Δείσεται ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ. χαλεποὶ δ' ἐπεὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

ἔδ' ἔπε
 ἔπειτα
 Ἀλλ' ἡμεῖς,

Τὸν δ' ἡμεῖς βετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Ἡρῆ, μὴ χαλέποινε παρέκ νόον, * ἔδ' ἔπε σε χεῖρ.
 Οὐκ ἀνέγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς εἰδῇ * ξυμελάσσει
 Ἡμέας τοὺς ἄλλοις, ἐπειδὴ πολὺ φέρτεροι ἡμεν.

Ἀλλ'

Imò alioqui rectè huius telum volat, neq₃ desinit
Antequam corpus humanum peruadat. si. & Deus
AEqualem præberet pugna sortem, non me valde facile
Vincet, neq₃ si totus areus gloriatur esse.

5 Hunc. a. rursus allocutus est rex Iouis filius Apollo:
Heros, quin & tu deos sempiternos

Precare, nam te aiunt Iouis filia Venere
Satum esse, ille autem inferiore ex dea est:

Hæc etenim Iouis filia est, illa autem ex marino sene.

10 Sed rectè feras indefessum, neq₃ te omnino
Sæuis verbis auertat & minis.

Sic fatus, inspirauit robur magnum pastori populorum.

Iuit itaq₃ inter primos pugnatores armatus fulgenti ære,

Nec latuit Anchisæ filius albiulnam Iunonem

15 Contra Pelidem pergens per turmas Virorum:

Hæc. a. in- & num conuocans deos, Verbum dixit:

Considerate iam vos Neptune & Minerva

In mentibus vestris, ut sc habeant hæc negotia.

AEneas ille iuit armatus fulgenti ære

20 Contra Pelidem, impulit antem Phæbus Apollo.

Sed agite nos ipsum auertamus retro

Illinc: aut aliquis deinde etiam nostrum Achille

Assistat: detq₃ robur magnum, neq₃ quid animo

Deficiat, ut sciat, quod ipsum diligunt potentissimi

25 Immortalium, hi. & contra inanes qui antea quidem

Troianis auxiliantur in bello & pugna:

Omnes. a. de celo descendimus obuiantes

Huic prælio, ut ne quid a Troianis patiatur

Hodie. in posterum. & ea patietur quacunq₃ ei parca

30 Nascenti nœuit lino, quando ipsum peperit mater.

Si. & Achilles non hæc ex deorum didicerit oraculo,

Timebit postea, quando quis contra deus venerit

In bello. graues autem dii quum apparent manifesti.

Huic respondit deinde Neptunus terræ quassator:

35 Iuno ne irascaris præter rationem, neq₃ n. re decet.

Non ego velim deos in certamen concurrere

Nos alios, quoniam multo fortiores sumus:

Iuno cæteros
deos alloqui-
tur, super AE-
nea cōgressu-
ro cū Achille.

Nothus.

Sed

22. ἄρχωσι

23. ὄρηται

24. ἀναγκαίη-
φι

25. ἀλείπει

Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεθα κiónτες
 Ἐκ πάτου ἐς σκοπιῶν, πόλεμος δ' αἰδρεοσι μελήσει·
 Εἰ δέ κ' αἴης * ἀρχησι μάχης, ἢ φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἡ ἀχιλῆϊ ἰχῶσι, καὶ ἐκείῳσι μάχεσθαι,
 Αὐτὴ κ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτοφινεῖκος * ὀρεῖται
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω
 Αἰετὶ μὲν ἔλυμπονδε θεῶν μῆδ' ὀμήγειν ἄλλων,
 Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν * ἀνάγκη ἴφι δαμέντας.
 Ως αἶψα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 Τείχεος ἐς ἀμφίχυτον ἠρακλῆϊος· Δείοιο,
 Τηλῶν, τὸ ρά οἱ τρώες καὶ παλλὰς Ἀθηνῆ
 Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπερφυγῶν * ἀλείπειτο,
 Ὅπως τε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 Ἐνθα ποσιδάων κατ' αἶρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 Ἀμφὶ δ' αἶρ' ἄρρηκτον νεφέλῃσι ὤμοι πινέσαντο·
 Οἱ δ' ἑτέρωσε κἀδίζον ἐπ' ὄφρυσιν καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σὲ ἦε φοῖβε καὶ ἄρηα πολίπορδον.
 Ως οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μηπρόωντες
 Βυλάς· ἀρχόμεναι δ' ὀδυσεύεος πολέμοιο
 Ωκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἦμεν ὅς τ' ἐκείνῃ, κέλευε.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κἀρχαίρε δ' αἶψα πόδεσιν
 Ορνυμένων ἄμυδισ· δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἀφίσοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτῃ μαμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' ἀγχισιδάδης καὶ δῖος ἀχιλλεύς·
 Αἰνείας δ' ὁπρωτός ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νέσσεζων κόρυδι βελαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα δοῦριν
 Πρόθεν ἔχε σέρνοιο, πῖνασσε δ' ἡλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λῆων ὥς
 Σίντης, ὃν τε καὶ αἰδρεοσι ἀποκτάμεναι μεμνάσιν,
 Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὁ δ' ὁπρωτόν μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊσθῶν αἰζηῶν
 Δακρυβαλῆ, ἐάλη τε χανῶν, αἰετὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίη σένει ἀλκιμον ἦτορ,
 Οὐρῇ δ' ἡ πλάγας τε καὶ ἰσχίᾳ ἀμφοτέρωθεν
 Μασίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μάχεσθαι·
 Γλαυκῶν δ' ἰδὺς φέρεται μένει, λῶπινα πέφνη

Ἀνδρῶν

Sed nos quidem deinceps sedeamus euntes
 Ex Via in speculata, bellum autem Viris cura erit.
 Si. a. Mars inceperit pugnam, aut Phœbus Apollo,
 Vel Achillem impedierint, & non siuerint pugnare,
 5 Statim tum etiam nobis iuxta ipsos contentio orietur
 Conflictus: Valde. a. celeriter diremptos puto
 Redituros ad cælum deorum ad cætum aliorum,
 Nostris sub manibus necessitate fortiter domitos.

Sic sanè loquutus præibat carule. i. cesarie Neptunus

10 Ad murum aggere-cinctum Herculis diuini,
 Altum, quem & iug³ ei Troiani & Pallas Minerva
 Condiderant, ut cætum fugiens euitaret,
 Quando ipsum abigeret a littore ad planiciem:
 Illic Neptunus considebat & dij ceteri:

15 Circumq³ densam nebulam humeris induerunt.
 Hi. & ex altera-parte sedebant in iugis Callicolones,
 Circum te, O iaculator Apollo, et Martem &rbium-euerforē.
 Sic hi quidem &tringq³ sedebant consultantes
 Consilia: incipere autem permolestam pugnam,

20 Pigritabant &trig³: Iupiter. a. sedens altè, hortabatur,
 Is. a. totus impletus erat campus & fulgebat ære
 Virorum & equorum: sonitum dedit. a. terra pedibus
 Concurrentium simul: duq³ Viri longè fortissimi
 In medium &trorumq³ congregiebantur parati pugnare,

25 AEneasq³ Anchisiades, & diuinus Achilles.
 AEneas autem primum minatus processerat,
 Nutans galea firma, sed clypeum & violentum
 Ante habebat pectus: & vibrabat autem ferream hastam.
 Pelides autem ex-altera-parte contra ruebat, leo & eluti

30 Noxius, quem Viri interficere parant
 Congregati omnis populus: hic aut primum. q. contemnens
 Incedit, sed quando quis in-bello. & locium iuuenum
 Hasta petierit, conuertitur hiāns: circumq³ spuma dentes
 Oritur inq³ ei pectore gemit & validum cor,

35 Cauda. & lateraq³ & lumbos &tringq³
 Verberat: seq³ ipsum excitat ad-pugnandum,
 Oculis-splendens. a. recta fertur robore, si quem interficiat
 Virorum

Aeneas & A-
 chillis con-
 gressus.

Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεταί πορώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 Ὡς ἀχιλῆ' ὅτ' ἔπαιε μὲν Θ' καὶ θυμὸς ἀγλῶος
 Ἀντίον ὀλθέμεναι μεγαλήτορ Θ' αἰνείας·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρῶτερ Θ' παρσέειπε ποδάρεκτος δῖος ἀχιλλεύς,
 Αἰνείας, τί σὺ τόωπον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
 ἔστις; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀνώγει,
 Ἐλπόμενον τρώεσσι ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
 Τιμῆς τῆς παριάμου; ἀτὰρ εἴ κε νῦν ἐξενάριξής,
 Οὐτοὶ τοῦνεκά γε παρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσῃ.
 Εἰσὶ γὰρ οἱ πύλεις· ὁ δ' ἐμπεδος, εἴ δ' ἀεσίφρων·
 Ἡ νῦν τι τοὶ τρώες τέμεν Θ' τάμον ἐξοχὸν ἄλλων,
 Καλὸν φηταλῆς καὶ ἀφάρης, ὅφρα νέμῃαι
 Αἴ κε νῦν ἐκτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ρέζειν.
 Ἡ δὲ μὲν σέ γε (φημί) καὶ ἄλλοτε φόβησα.
 Ἡ ἐμὲ μνησθε περ σέ βοῶν ἀπομουῶν ἐόντα
 Σεῦα κατ' ἰδαίων ὁρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι με τατρώπαλιν ἐφάγων.
 Ἐνθεν δ' ἐς λυρνησὸν ἐπέκφυγες. αὐτὰρ ἐγὼ πάλιν
 Πέρσαι, μετορμηθεὶς σὺν ἀθλῶν καὶ δῖι πατρί·
 Ληϊάδας ὃ γυναικας, ἐλδύθερον ἦ μιν ἔσπύρας,
 Ἡρόν. ἀτὰρ σε ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἐν νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελύω
 Ἐς πληθὺν ἰέναι, μνηδὶ ἀντί Θ' ἴσας ἐμείο,
 Πείν πικρὸν παθέειν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπι Θ' ἐγὼ.
 Τὸν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
 Πηλείδης, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν ἐνὶ πύπῳ ὥς,
 Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σίφαι οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἡ μὲν κερτομίας, ἢ δ' αἴσυλα μὴ θήσασθαι.
 Ἰδμεν δ' ἀλλήλων χρεῖω, ἴδμεν ὃ τοκῆας,
 Πρὸς κλυτὰ κούοντες ἔπεα πνητῶν ἀνδράπων·
 Οὔτ' εἴτ' ἄρ' πῶ σὺ ἐμοὺς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
 Φασὶ σε μὲν πηλὴ Θ' ἀμύμον Θ' ἐκρονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ θέρπεδες χαλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἦδ' ἐσ μεγαλήτορ Θ' ἀγχιόσας
 Εὐχόμεναι ἐκ γέρας, μή τις δέ μοι ἐς ἀφροδίτης

Vimorum, Vel ipse trucidetur prima in turba:
Sic Achillem incitabat robur & animus superbus
Contra ire magnanimum Aeneam.

Hi. a. quando iam propè erant ad inuicem profecti,

5 Hunc prior allocutus est agilis diuus Achilles:

Aeneas, cur tu tam extra turbam multum egressus
Constitisti? an te animus mecum pugnare hortatur,
Sperantem Troianis imperaturum equum-domitoribus
Dignitate qua Priamus? sed si me interfeceris,

Achilles AE-
neam sibi ce-
dere iubet.

10 Non tibi propterea Priamus premium in manibus ponet:

Sunt enim ei filij: ipseq; sanus est, neq; amens.

An aliquem tibi Troiani agrum diuiserunt eximium præ
Commodum consiti soli & satui, ut fruaris (ceteris
Si me interfeceris? difficulter. a. te spero hoc facturum.

15 Iam. n. te (puto) & sæpè aliàs hasta terrui.

An non recordaris quando te à bobus solum existentem

Repuli ab Ideis montibus, Velocibus pedibus

Celeriter? tunc. & non conuertebaris fugiens:

Indeq; in Lyrnesum euasisti, sed ego hanc

20 Eueri aggressus cum Minerva & Ioue patre:

Captiuas autem mulieres libero die priuans

Abduxi: sed te Iupiter liberauit & dij ceteri.

Sed non nunc te seruatiuros puto, ut in animum

Inducis, sed te ego recedentem iubeo

25 In multitudinem regredi: neq; contrarius stes mihi,

Antequam aliquod malū patiaris, commissum. rem. a. stultus

Huic. a. rursus Aeneas respondit, dixitq; (cognouit.

Pelide, ne iam me verbis puerulum tanquam

Speres te territum: quoniam planè scio & ipse

AEnex ad A-
chillē respon-
sio.

30 Et conuitia & indecentia etiam loqui,

Novimus quidem alter-alterius genus, scimus et parentes.

Passim-diulgata audientes Verba mortaliū hominum:

Visu tamen minimè tu meos vidiisti, neq; viciſſim ego tuos.

Atunt te quidem Pelei præclari prolem esse:

35 Matre Verò ex Thetide pulchricoma marina-nympha:

At ego filius magnanimi Anchisæ

Glorior prognatus esse: mater autem mihi est Venus:

Horum

Τῶν δὲ νῦν ἑτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαῖουσιντα
 Σήμερον· ἔγὰρ φημ' ἐπέεσσι γε νηπιείοισιν
 Ωδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐδ' εἰδῆς
 Ημετέρῳ χυεῖν, (πολλοὶ δέ μιν ἀνδρες ἴσυσιν)
 Δάρδανον αὖ τρωῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Κτίσσε δ' Ἰδάρδανίῳ, ἐπεὶ ἔπω ἱλίου ἱρήν
 Εὐπεδίῳ πεπλόισο πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ἐδ' ὑποφρέας ὤκεον πολυπιδάκου Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεδ' υἱὸν ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὅς δ' ἄφνειότατος χυέτο θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τοῦ τειχιλία ἵπποι ἔλθ' * καὶ τα βεκολέοντο
 Θήλειαι, πώλοισιν, ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 Τάων καὶ βορέης ἡράσαστο βοσκομενάων,
 Ἰππῶ δ' εἰσάμενθ' παρελέξατο κυανοχότῃ.
 Αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκὰ δέκα πώλοισιν
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ὅπῃ ζείδωρον ἄφραν,
 Ἀκρον ἐπ' ἀνδρείων καρπὸν θέον, ἐδ' ἐκ τέχλων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' ἄρ' ἔα νῶτα θαλάσσης,
 Ἀκρον ὅπῃ ῥηγμῖνθ' ἄλως πολιόιο θέεσκον.
 Τρωῶα δ' ἐριχθόνιθ' τέκετο τρώεσιν ἀνακταί.
 Τρωῶς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεχθρόντο,
 Ἰλθ' τ', ἀσάρακός τε, καὶ ἀντίθεθ' γανυμήδης.
 ὅς δ' ἠγάλλιστος χυέτο θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τὸν καὶ ἀνιρείφαντο θεοὶ διττοῖνοχοοῖεν,
 Κάλθεθ' εἴνεχθ' οἷον, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 Ἰλθ' δ' αὖ τέκεδ' υἱὸν ἀμύμονα λαομέδοντα.
 Λαομέδων δ' ἄρα πιδωνὸν τέκετο, τρία μὲν τε,
 Λάμπον τε, κλυτίον δ', ἱκετάονά τ' ὅσον ἀρήθ.
 Ἀσάρακος δ' ἐκάπυ· ὁ δ' ἄρ' ἀγχιπὴν τέκε παῖδα.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἀγχιπῆς, τρία μὲν δ' ἐτεχ' ἐκτορεθ' δίου.
 Ταύτης τοι χυεῖς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀφ' ἑταῖρ' ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπιέοι ὥς,
 Ἐσαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ θηϊοτήτῃ.
 Ἐσι γὰρ ἀμφοτέρωσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι

γε. καὶ λαβὴν
 λείοντο

Πολλὰ

Horum iam nunc alterutri. q. charum filium plorabunt
Hodie. non enim puto verbis puerilibus
Sic diremptos a pugna redituros esse.

Quod si autem vis & hac intelligere, & bene scias

5 Nostrum genus (multi sane ipsum viri norunt)

Dardanum primum genuit nubecogus Iupiter:

Aeneæ genus

Condiditq; Dardaniam quoniam nondum Ilium sacrum

In campo conditū erat oppidū diuersilinguū hominum:

Sed adhuc submontana habitabant fontosa Idæ,

10 Dardanus rursus genuit filium Erichthonium Regem,

Qui tum ditissimus erat mortalium hominum:

Huius ter-mille equæ paludem circa pascebantur

Fæminæ, puellis exultantes teneris:

Has autem Boreas amavit pascentes,

15 Equoq; assimilatus condormiuit cæruleas-iubas-habentis

Hæ. & græuida-facta pepererunt duodecim pullos:

Istæ autem quando saltarent in fertili aruo,

Per summum spicarum fructū currebant, neq; frangebant:

At quum iam saltarent super latæ dorso maris,

20 In summitate littoris muris albenit currebant.

Troem. a. Erichthonius genuit Troianis Regem:

Ex Troe autem rursus tres filij inculpatis geniti sunt,

Ilusq; Assaracusq; & diutius Ganymedes,

Qui tum pulcherrimus fuit mortalium hominum,

25 Quem etiam rapuerunt dij, Ioui & pocillator esset,

Pulchritudinem ob suam, & immortalibus interesset.

Ilus autem rursus genuit filium præclarum Laomedontæ:

Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumq;

Lampumq; Clytiumq; Hicetæonemq; ramum Mæris:

30 Assaracus autem Capym: hic. a. Anchisem genuit filium:

Sed me Anchises: Priamus. a. genuit Hectorem diuinum

Ex hoc sanè genere & sanguine gloriæ esse.

Iupiter autem virtutem viris augetq; minuitq;

Prout voluerit: ille enim potentissimus est omnium:

35 Sed age, ne amplius hæc dicamus pueruli veluti,

Stantes in medio conflictu pugna:

Licet enim ambobus oppropria loqui

Πολλὰ μάλ' ἐδ' ἀν' νηὺς ἑκατόνζυγος ἄρ' αἶσ' αἶροιτο·
 Στρεπτήν δ' ὅ γ' ἄλ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Παντοῖοι. ἐπέων δ' πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οπποῖόν κ' εἴποιται ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσας.
 Ἀλλὰ πῆ εἰδ' αὖτε καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναικας,
 Αἵ τε χολωσάμεναι εἰδος παρὶ θυμοβόροιο
 Νεικεῖν σ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἀγῆαν ἵκται,
 Πόλλ' ἐτεά τε καὶ ἐκί· χολ' αὖ δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 Ἀλλ' ἤδ' ὅ μ' ἐπέουσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτάς,
 Πεῖν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε θάσσον
 Γαστέρι δ' ἀλλήλων χαλκίῃσιν ἐγχείησιν.

28. Σμερδα-
λίων

Ἡ δ' αὖ, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χαλκεὸν ἔγχος,
 Σμερδαλέω μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῦκε δερὸς ἀκωκή.
 Πηλείδης δ' ὁ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 ἔχετο ταρβήσας· φάτο γ' ὁδοιχρόσκιον ἔγχος
 Ρεῖα δ' ἐλθέσθαι μεγαλήτορ' αἰνείας.
 Νήπι' αὖ δ' ἐνόησε κτ' φρένα καὶ κτ' θυμὸν,
 Ὡς ἐρήϊδ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι, ἐδ' ὑποείκειν.
 Οὐδ' ἐπὶ τ' αἰνείας δαΐφρον' ὄβριμον ἔγχος
 Γῆξε σάκος· χευσὸς γ' ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.
 Ἀλλὰ δὴ μὲν ἔλασε διὰ πύχας, αἱ δ' αἶρ' ἐπὶ τρεῖς
 ἦσαν ἐπεὶ πέντε πύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθὶ κασιτέροιο,
 Τὴν δ' ὅ μιν, χευστήν, τῇ ῥ' ἔχετο * χαλκεὸν ἔγχος.
 Δαΐφρον' αὖτ' ἀχιλλεύς παρ' ἱδ' ὁδοιχρόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθιν,
 Ἀντιγ' ὑπὸ πρῶτῳ, ἧ λεπτότατος θύε χαλκός.
 Λεπτότατη δ' ἐπέλω ῥινὸς βοός· ἡ δ' * διὰ παρ'
 Πηλιδὸς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέχε
 Δείσας· ἐγχείη δ' αἶρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 Ἀσπίδ' αἰμφερότης· ὁ δ' ἀλδ' ἀμείνων δόρυ μακρόν,
 ἔστη, καὶ δ' αἶχος οἱ χύτο μυεῖον ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας δ' οἱ αἶγχι πάγῃ βέλ' αὖτ' ἀχιλλεύς
 Εἰ μεμαῶς

29. μείλιον

30. διαπερ

Multa Valde, neq₃ navis centiremīs onus portaret.
 Volubilis. n. lingua est hominum: multiq₃ insunt sermones
 Omnigeni: Verborum. a. multa profusio hinc atq₃ inde:
 Quale dixeris Verbum, tale etiam audies.

5 Sed quid rixis & opprobrijs nobis necesse est
 Contendere mutuo contra, & mulieres,
 Qua irata contentione pro pernicioſa
 Contendunt mutuo, mediam in viam euntes,
 Multa Vera & non: ira autem & ista iubet.

10 A Virtute. a. non me Verbis auertes alacrem,
 Priusquam arepugnes contra: sed age ocyus
 Experiamur mutuo erois lanceis.

Dixit Virq₃ & in grauem clypeum impēgit areā hastam
 Vehementer: Valde. a. circa clypeum crepuit hasta cuspis.

AEneæ & A-
 chillis præ-
 lium.

15 Pelides. a. scutum quidem a se manu crassa
 Tenuit perterritus. putabat enim longam hastam
 Facile penetraturam esse magnanimi AEneæ:
 Stultus: neq₃ cogitabat in mente & in animo,
 Quod non facile possunt deorum gloriosa dona
 20 A Viris mortaliſibus perrumpi, & cedere eis
 Neq₃ tunc AEneæ bellicosi fortis hasta
 Rupit clypeum: aurum enim inhibuit dona Dei:
 Sed duas quidem adegit per plicas: hæ autem adhuc tres
 Erant, quoniam quinq₃ plicas superinduxerat Vulcanus.

25 Duas areas, duasq₃ intus stanni:
 Vnam vero auream: qua decentz est areæ hasta.
 Secundo autem rursus Achilles emisit longam hastam,
 Et iaculatus est AEneæ ad scutum vndiq₃ æquale,
 Oram sub primam, ubi tenuissimum currebat æs,
 30 Tenuissimū etiam inductū erat coriū bonis, ipsaq₃ penitus
 Pelias transiit fraxinus: resonuit. a. scutum sub ipsa:
 AEneæ autem contractus est, & a se scutum tenebat
 Timens: hasta autem supra dorsum in terra
 Stetit emissā, nam & utrosq₃ disruperat orbes
 35 Clypei cingentis-hominem: hic. a. deuitans lanceam longam
 Constitit: dolor autem illi offusus est plurimus oculis:
 Territus quod prope eum fixum erat telum: sed Achilles

Εμμεμαώς ἐπέρκεσεν ἐρυσάμεν Θ' ἕϊφος ὀξὺ,
 Σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δ' ἔχερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας μέγα ἔργον, ὃ δ' εὖ δὴ γ' αἶψα φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷον.
 Ενθά κεν αἰνείας μὲν ἐπεσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Ἡ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον.
 Τὸν δ' ἔχε πηλείδης χερδὸν ἀρεὶ θυμὸν ἀπιύεσθαι,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε ποσειδάων ἐννοσίχθων.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖσι μὲν μῦθοι ἔειπεν.

Ω πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορ Θ' αἰνείας,
 Ος τάχα πηλείωνι δαμῆεις αἰδὸς δὲ χάτεισι,
 Πηιδόμεν Θ' μῦθοισιν ἀπόλλων Θ' ἐκάτοιο,
 Νήπιον· ἔδ' ἐπ' οἱ χεραισμήσει λυγρὸν ὀλεθρον.
 Ἀλλὰ πῆ νῦν οἷον ἀναίτη Θ' ἄλγεα πάχει,
 Μὰ τ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ ἔρανὸν δρυὸν ἔχουσιν;
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἦ μεις πέρ μιν ἔω' ἐκ θανάτου ἀγάζωμεν,
 Μήπως καὶ κρονίδης κεχολώσεται, σὺ κεν ἀχιλλεύς
 Τόνδε κατακτείνῃ. μόει μὲν δέ οἱ ἔς' ἀλέαδαι,
 Οφρα μὴ ἄσπερμος γλυεὶ καὶ ἀφαντος ὀληται
 Δαρδάνε, ὃν κρονίδης πᾶσι πάντων φίλατο παίδων,
 Οἱ ἔθεν ἐξελθόντο γυμνακῶν τε θνητῶν,
 Ἡδὴ γὰρ παριάμου γλυεὶ καὶ ἠχθίρε κρονίων.
 Νῦν δὲ δὴ αἰνείας βίη τρώεσιν ἀνείξει,
 Καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν μετόπισθε γήϋονται.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἐννοσίχθαι, ὅν τοι σὺ μὲν φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἠὲ κέν μιν ἐρύσσει, ἠὲ κεν ἐάσεις
 Πηλείδην ἀχιλλεὺς δαμῆμεναι ἐσθλὸν ἔόντα.
 Ἡ τοι μὲν γὰρ νῦν πολεὺς ὠμόσασα μιν ὀρκούς
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ παλλὰς Ἀθήνη,
 Μήποτ' ὅππῃ τρώεσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἦμῶν,
 Μηδ' ὅπποταν τρώϊη μαλερῶ πύρ' ἅσα δάηται
 Δαυομένη, δαίωσί δ' ἀνήϊοι ἦες ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκούσε ποσειδάων ἐννοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Ἰξε δ' ὀξὺ αἰνείας ἠδ' ὀκλυτὸς ἦεν ἀχιλλεύς.

Αὐτίκα

Promptus irruit dstringens ensem acutum,
 Terribiliter clamans: at saxum accepit manu
 AEneas magnum pondus, quod non duo viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: is. a. ipsum facile versabat et so-
 5 Tum AEneas quidem irrucntem petisset saxo, (lus.
 Vel ad galeam, Vel ad scutum quod ab eo defendisset tristem
 Hūc. a. Pelides propē ense anima priuasset, (perniciem:
 Nisi mox animaduertisset Neptunus quassator-terra:
 Statim. a. inter immortales deos Verbum locutus est:

Neprunus de
 Aenea c nfer
 uando consul
 tat.

10 Heu certe mihi dolor ob magnanimum AEneam,
 Qui cito a Pelide domitus ad-infernum descendet,
 Persuasus verbis Apollinis longe iaculantis,
 Stultus: neq. eum iuuabit aduersas triste exitium:
 Sed cur hic nunc innocens dolores patitur

15 Frustra ob alienas miseras grata autem semper
 Munera dijs exhibet, qui cælum latum habitant?
 Sed agite, nos saltem ipsum a morte subducamus,
 Ne forte & Saturnides irascatur, si Achilles
 Hunc interimat. fatale autem ei est euitare,
 20 Ut ne sine-semine genus & prorsus extinctum pereat
 Dardani, quem Saturnides præ omnibus dilexit liberis,
 Qui ex se nati sunt mulieribusq. mortalibus.
 Iam enim Priami genus odit Saturnius:

Nunc autem iam AEneæ vis Troianis imperabit,
 25 Et filij filiorum, qui quidem in-posterum nati fuerint.
 Huic. a. respondit deinde pulchris-oculis Venerāda Iuno:
 Neptune, ipse tu in mentibus tuis respice
 AEneam, an ipsum seruabis, an fines
 A Pelide Achille interfici fortem existentem.

30 Nam sanè nos multa iurauimus iuramenta
 Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
 Nunquam a Troianis auersuras esse malum diem,
 Neq. si quando Troia infesto igne tota flagraret
 Incensa, incendant autem bellicosi filij Achiuorum.

35 Sed postquam hoc audiuit Neptunus quassator-terra,
 Perrexit ire perq. pugnam, & per strepitum hastarum.
 Peruenit autem Vbi Aeneas, & inclutus erat Achilles;

Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῷ χέεν ἀχλὺς,
 Πηλείδῃ ἀχιλλῆϊ· ὃ δ' ἐμελίω εὐχαλκον
 Ἀσπίδ' ἔξέρυσεν μεγαλήτορος αἰνείας·
 Καὶ πῶ μὲν παρπαύοιτε ποδῶν ἀχιλλῆϊ ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἐπέτευεν ὑπὸ χθονὸς ὕψος αἰείρας·
 Πολλὰς δ' εἰχας ἡρώων, πολλὰς δ' ἠκαὶ ἱππῶν.
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ὑπὸ χεῖρὸς ὀρέσας·
 Ἰξε δ' ἐπ' ἔχαπλιν πολυαῖκος πολέμοιο·
 Ἐνθα δ' καὶ κῶνες πόλεμον μεταθωρήσαντο·
 Τῷ δ' μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

28. αἰέκητι

Αἰνεία, τίς σ' ᾧδε θεῶν * ἀτέοντα κελᾶει,
 Ἀντὶ ἀχιλλῆϊ πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ὃς σευ ἄρμα κρείστων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 Ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συβλήσῃαι αὐτῷ,
 Μὴ καὶ ὑπερμοῖραν δόμον αἰῶδος εἰσαφίκηαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ὀπίσσει,
 Θαρσύνῃ δ' ἠπειτα μὲν πρῶπιον μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλ' ἄχαιῶν ἐξενείξει.

Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόν, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 Αἰψὰ δ' ἔπειτ' ἀχιλλῆϊ ἀπ' ὀφθαλμῷ σκέδασ' ἀχλὺν
 Θεωπεσίῳ ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θάμνα τί δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 Ἐγὼ μὲν τόδε κείναι ὅππῃ χθονὸς, ἔδ' ἐπὶ φῶτι
 Λάσσω τῷ ἐφένκα, κατὰ κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἡρὰ καὶ αἰνείας φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν, ἀτὰρ μιν ἔφην μάλ' αὖτως δ' ἔχε τάαδαι.
 Ἐρρέτω ἔοι θυμὸς ἐμεῦ ἐπὶ πειρηθῆναι
 Ἔσεται, ὃς καὶ νῦν φύγῃ ἄσμεν' ἐκ θανάτοιο.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ θανάτοισι φιλοπτόλεμοισι κελᾶσαι,
 Τῶν ἄλλων τρώων πειρήσομαι ἀντί' ἐλθόν·

Ἡ, καὶ ὅππῃ εἰχας ἄλτο· κελᾶε δ' ὅφωτ' ἐκείσῃ,
 Μηκέτι νῦν τρώων ἐκείσ' ἔστατε δῖοι ἀχαιοί,
 Ἀλλ' ἄγε, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμᾶτω δ' μάχεσθαι.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰοδίμῳ περ ἔόντι,
 Τρωοὺς δ' ἀνδράποισι ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.

Οὐδ' αὖ

Confestim, & huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem
 Pelide Achilli: hic autem lanceam bene-ferratam
 Scuto extraxit magnanimi Aeneae.

Neptunus Aeneam Achilli subducit.

Et hanc quidem ante pedes Achillis posuit:

5 Aeneam autem agilem reddidit à terra in altum tollens;
 Multos autem ordines Heroum, multosq; etiam equorum
 Aeneas superfilebat dei à manu actus,
 Peruenit. a. ad extremam partem impetuosus belli;
 Ibi vero Caucones ad bellum armabantur:

10 Hunc. a. Valde prope venit Neptunus quassator-terra,
 Et ipsum vociferans verbis velocibus allocutus est:

Aenea quis te sic deorum tui negligentem iubet
 Contra Achillem praeliari & pugnare,
 Qui te simul melior, & charior immortalibus?

15 Sed recede quandocumq; obuiaueris ipsi,
 Ne & praeter fatum domum Plutonis ingrediaris.
 Sed postquam Achilles mortem & fatum affecutus fuerit,
 Audens deinceps inter primos pugna.
 Non enim aliquis te alius Achiuorum interficiet.

20 Sic fatus, reliquit illic postquam significauit omnia:
 Mox vero deinde Achillis ab oculis dispersit nebulam
 Densam: hic autem deinde clarè vidit oculis:
 Indignabundus autem dixit erga suum elatum animum:

Achilles Aeneam euasisse indignatur.

Pape, certè magnum miraculum hoc oculis video,
 25 Hasta quidem hac iacet in terra, neq; virum
 Video in quem emisi, interficere cupiens:
 Certè & Aeneas dilectus immortalibus dijs
 Erat, sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
 Valeat, non ei animus me amplius experiri

30 Erit, qui & nunc fugit lubens à morte.
 Sed age, iam Danaos bellicosos adhortatus,
 Alios Troianos experiar obuius veniens,
 Dixit, & in ordines salijt, imperauitq; viro cuiq;
 Ne amplius nunc à Troianis procul stete diui Achiui:
 35 Sed age, vir contra virum eat, paratusq; sit pugnare:
 Difficile autem mihi est, & forti licet existenti,
 Tot homines insequi & cum omnibus pugnare:

27 iiij

Οὐδέ κ' ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, εἰδέ κ' ἀδύμη,
 Τοσσητ' δ' ὑσμίνης ἐφέποι σῶμα, καὶ πονέοιτο.
 Ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δυνάμει χερσὶν τε ποσὶν τε,
 Καὶ δένει * ἔμ' ἐπ' ὀημι μεθυσέμεν ἐδ' ἠβαιόν.
 Ἀλλὰ μάλα σιγῆς εἼμι διαμφορές, ἐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσει ὅστις χερδὸν ἔγχε' ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρυνόντων· τρώεσσι δ' ἐπαίδιμος ἔκτωρ
 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι αὐτ' ἀχιλλῆϊ.

Τρώες ὑπὲρ θυμοὶ μὴ δειδίτε πηλείωνα.
 Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μάχοίμην,
 Ἐγχεὶ δ' ἀρ' ἀλέον, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' ἀχιλλεύς πάντεσσι τέλει μύθοις ὀπιθήσει,
 Ἀλλ' τὸ μὲν τελέει, τὸ δ' ἔτι μεσσηγὺ κολούει.
 Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίθ' εἴμι, καὶ εἴ πνεὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἴ πνεὶ χεῖρας ἔοικε, μὲν θ' δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Ὡς φάτ' ἐποτρυνόντων· οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄηρον
 Τρώες· τῷ δ' ἄμυδις μίχθη μὲν θ', ὦρτο δ' οὐτῇ.
 Καὶ τότε ἄρ' ἔκτορα εἶπε παρὰ σῶς φοῖβ' ὀδύλλων.

Ἐκτορ, μή κέ τι πάμπαν ἀχιλλῆϊ προμάχηζε,
 Ἀλλὰ κτ' πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως σ' ἠὲ βάλη, ἠὲ χερδὸν ἄοι τύφῃ.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύπατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν,
 Ταρβήσας, ὅτ' ἀκουσε θεοῦ ἀπαφωνήσαντος.
 Ἐν δ' ἀχιλλεύς τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένθ' ἀλκήν,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὡρῶν δ' ἔλεν ἰφιπύωνα.
 Εὐθλὸν, ὅτρωι τεῖδ' ἰω, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 Ονὺμφῃ τέκε νηῖς ὀτρυντῇ πολίπορδῳ,
 Τμῶλῳ ὑπὸ νιφέντι, ἰδὴς ἐν πόνι δῆμῳ.
 Τὸν ῥ' ἰδυὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δ' ἴθ' ἀχιλλεύς,
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἠδ' αὖ διχα πᾶσα κεάσθη.
 Δέπησεν δ' πεσὼν· ὃ δ' ἐπεύξατο δ' ἴθ' ἀχιλλεύς.

Κεῖσαι ὀτρυντεῖδ' ἰω, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν;
 Ἐνθάδε τοι θάνατος, χρεὴ δέ τοι ἐς ὀπὴ λίμνη
 Τυχαίη, ὅθι τοι τέμενθ' πατρώϊόν ὄβρι,
 Ἰλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ ἔρμῳ δινήεντι.

Ὡς φάτ' ἐπευχόμενθ'· τὸν δ' ὀσότης ὅσπερ κάλυψε.
 Τὸν μὲν ἀχαιῶν ἱπποὶ ὀπισθεῖσιν δατέοντο

Πρώτη

Ne mars quidem qui deus immortalis est, neq³ Minerva
Tanti praelij insequeretur aciem, & pugnaret.

Sed quantum quidem ego possum manibusq³ pedibusq³,
Et robore, nō me amplius puto remissurū esse. ne. q. paululū:

5 Sed valde per caueram ibo penitus, neq³ aliquem puto
Troianū gausurū esse, quicunq³, propē hastā meam venerit.

Sic dixit incitans: Troianos vero illustris Hector
Hortabatur minatus (affirmabat. a. ire se contra Achillem)

Troiani magnanimit, ne timete Achillem,

10 Etenim ego verbis vel cum immortalibus pugnarem,
Hasta vero arduum est, quoniam multo fortiores sunt.

Neq³ Achilles omnibus finem sermonibus imponet:

Sed hoc quidem perfici: hoc. a. in-medio infectum-sinet,

Huic. a. ego contrarius vado. et si igni manibus similis est,

15 Et si igni manibus similis est: robore. a. ardenti ferro.

Sic dixit incitans: hi. a. aduersi hastas tollebant

Troes, horum. a. simul mistum est robur, ortusq³ est clamor.

Et tunc Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo:

Hector, ne amplius omnino cum Achille cōgrediare ante

20 Sed per multitudinē & ex tumultu excipe illum, (aciē,

Nete vel iaculetur eminus, vel cominus ense feriat.

Sic dixit: Hector. a. rursus ingressus est globum virorum

Territus, quando audiuit dei vocem loquentis:

Inq³ Achilles Troianos insiliit mentibus indutus robur,

25 Horrendē vociferans, primum. a. interfecit Iphitiona

Strenuum Otryntidem, multorum ductorem populorum,

Quem nymphea peperit Nais Otrynteo Urbium euerfort,

Tmolo sub niuoso Hyda in opulento populo. (i. ciuitate)

Hunc. q. recta ruentem percussit hasta diuus Achilles:

30 Medium per caput: id. a. in-duas partes totum fissum est.

Insonuitq³ cadens: hic. a. gloriabatur diuus Achilles:

Iaces Otryntide, omnium terribilissime virorum:

Hic sanè tibi mors: genus autem tibi est ad lacum

Gygeum, ubi tibi ager paternus est,

35 Hyllum ad piscosum, & Hermum corticosum.

Sic dixit iactabundus: hunc. & caligo in oculis obtexit.

Hunc quidē Achinorum equi canthis rotarū contriuerunt

Hector cū A-
chille se con-
cressurum ia-
stat.

Apollo Hecto-
rē cū Achille
cōgredi vetat

Achilles inter-
ficit Iphitio-
nem.

Πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ δημολέοντα,
 Εὐλὸν ἀλεξήτηρα μάχης, ἀντίωρ Θ' ἦδον,
 Νύξε κ' ἰκρόταφον κινέης διὰ χαλκοπαρήκ.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔρχετο, ἀλλὰ δ' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὅσέον, ἐγκέφαλ Θ' δὲ
 Εὐδὸν ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Ἰσποδάμοιτα δ' ἐπειτα καὶ δ' ἵππων αἴουσοντα,
 Πρόθεν ἔθεν φέροντα, μετὰ φρενον ἔτασε δ' αἶ.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶδε καὶ ἥρυγνυ, ὥς ὅτε ταῦρ Θ'
 Ἡρυγνυ ἐλκόμεν Θ' ἐλικώνιον ὀμφὶ ἀνακτα,
 Κέρων ἐλκόντων, γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων.
 Ως ἄρα τὸν γ' ἐρύροντα λίπ' ὅσέα θυμὸς ἀγλῶος.
 Αὐτὰρ ὁ βῆσιν δουεὶ μετ' ἀντίθεον πολύδωρον
 Πειριμίδω. τὸν δ' ἔπ' πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μὲν πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνυος,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δ' ἅπας ἐνίκη.
 Δὴ τότε νηπείησι ποδῶν ἀρετῇ ἀναφάνων,
 Θυῶε διὰ περμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Τὸν βάλε μέσσω ἀκόντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παρὰ ἵστωντος, ὅδι ζώσῃρ Θ' ὀχῆες
 Χρῦσσοι σαύεχον, καὶ διπλό Θ' ὑῤυτε το δώρηξ.
 Αντικρὺ δ' ἐδέχετο παρ' ὀμφαλὸν ἐγχετο αἰχμὴ.
 Γυνῆ δ' εἰπ' οἰμῶξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκέλυψε
 Κυανέη, περὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἐν τετρα χερσὶ λιαθεῖς.
 Ἐκτορ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον πολύδωρον
 Ἐν τετρα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
 Καὶ ῥά οἱ ὀφθαλμοὶ κέχυτ' ἀγλῶς, ἐδ' ἄρ' ἔτλη
 Διερὸν ἐκὰς σρωφάδ', ἀλλ' ἀντί Θ' ἦλδ' Ἀχιλλεύς,
 Οξὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ ἵκελ Θ'. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 Ως εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ δὴ χέμεν Θ' ἔπος ηὔδα.
 Εγγὺς ἀνὴρ ὅς ἐμόν γε μάλιν' ἐπεμέσαστο θυμόν,
 Ος μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον. ἐδ' ἄρ' ἐπ' ἰὼν
 Ἀλλήλοισι πῶσσοιμεν ἀνὰ πηολέμοιο γέφυραι.
 Ἡ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν περσεφώνεον ἔκτορα δῖον,
 Ἀσπον ἰδ' ὥς κεν θάσσον ὀλέθρου πείραδ' ἵκηαι.
 Τὸν δ' ἐταρβήσας περσεφὴ κορυθαῖολ Θ' ἔκτορα,
 Πηλείδῃ μὴ δῖμ' ἐπέεσσι γένη πύτιον ὥς,

Prima in acie: hic vero post hunc, Demoleonem
 Strenuum auersorem pugnae Antenoris filium
 Pupugit tempus per galeam aereas, genas-habentem:
 Nec sane aerea galea prohibuit, sed per ipsam

& Demoleonem.

5 Cuspis acta rupit os: cerebrumq;
 Intus omne fœdaturum est: interfecit. & ipsum ruentem in se
 Hippodamantem vero deinde ab equis desilientem,
 Ante se fugientem in dorso vulneravit hasta:

& Hippodamantem.

10 Sed hic animam efflabat & mugiebat, ut quum taurus
 Mugit tractus Heliconium circum regem (i. Neptun. arā)
 Adolescentibus trahentibus gaudetq; his Neptunus:
 Sic utiq; huius mugientis reliquit ossa animus elatus.
 Sed hic iuit cum hasta in diuinum Polidorum
 Priamidem, quem ne utiquam pater sinebat pugnare:

& Polydorum.

15 Eo quod ipsi inter omnes minimus erat natu.
 Et ei charissimus erat, pedibus vero omnes vincebat.
 Iam tum iuuenili-inscitia pedum virtutem ostentans,
 Currebat per propugnatores, quousq; charum perdidit ant-
 Huc percussit mediū iaculo velocipes diuus Achilles (mū.

20 In tergum, dum pratercurreret, ubi balteum fibula
 Aureæ colligabant, & duplex concurrebat thorax:
 E regione. a. penetravit iuxta Umbilicum hasta cuspis:
 Et ingenua procidit eiulans: nebula. a. ipsum obrexit
 Nigra, ad se. & collegit intestina manibus inclinatus.

25 Hector autem postquam vidit fratrem Polydorum
 Viscera manibus tenentem aduolutum terræ.
 Eius oculis offusa est caligo, neq; amplius sustinuit
 Diu procul Versari, sed contrarius venit Achilli
 Acutam hastam vibrans flammæ similis, sed Achilles

Hector Achille aggreditur.

30 Ut vidit, statim exiliit, & iactabundus verbum dixit:

Prope est vir qui meum maxime confecit animum,
 Qui mihi amicum interfecit honoratum, neq; sane diutius
 Inuicem subterfugit abimus per belli semitas.

Dixit & torue intuitus allocutus est Hectorem nobilem:

35 Propius accede, ut celeriter mortis fines consequaris.

Hunc. a. non territus allocutus est bellicosus Hector.
 Pelide, ne me verbis puerulum veluti

Speres

Ελπεο δειδύξεσθαι. ἐπεὶ σάφα οἶδ' αὐτὸς καὶ αὐτὸς
 Ἡ μὲν κερτιμίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δ' ὅς σεθεν πολὺ χείρων.
 Ἀλλ' ἥτι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γροῦνι κείται,
 Αἰκέ σε χειρότερός τ' ἐὼν ὑπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
 Δορεὶ βαλὼν ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλτε· ὅξ' οὐ παύοιθ'.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν παρῖσι δόρυ, καὶ τό γ' ἀθλῶν
 Πνοιῇ ἀχιλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 Ἡ καὶ μάλα φύξασα. τὸ δ' αὖτε ἴκεθ' ἐκτορεῖ δῖον,
 Αὐτὰρ ὅς περ παρῖσι ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
 Εἰ μεμαῶς ἐπόρεσε, κατὰ κτάμεναι μενεαίνων,
 Σμερδαλέ' ἰάχων, τὴν δ' ἐξήρπαξεν ὑπόλων
 Ρεῖα μάλ', ὥς τε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.
 Τεῖς μὲν ἐπειτ' ἐπόρεσε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεὺς
 Εὐχεῖ χαλκείῳ, τρεῖς δ' ἥερα τύψε βαθείαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

28. νῦν δ'

Εἰς αὖ * νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 Ἠλθε χαλκὸν, νῦν αὖτε σ' ἐρύσσει φοῖβος ὑπόλων,
 Ω μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 Ἡ δ' αὖ σ' ἐξανύω καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 Εἵπυις καὶ ἔμοιγε θεῶν ὅππ' ἀρρόθος ὄβρι.
 Νῦν δ' ἄλλοις τρώων ὀπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.

Ὡς εἰπὼν, δρύοπ' ἔτα κατ' ὀμχένα μέσσην ἀκόντι·
 Ἡεπεὶ δ' ὅς περ παρῖσι ποδῶν. ὃ δ' τὸν μὲν ἔασσε,
 Δημόδωρον δ' ὀφειλομένην ἥϊν τε μέγαν τε
 Καγρόν· δουεὶ βαλὼν ἥρ' ἔκακε· τὸν μὲν ἐπειτα
 Οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξάινυτο θυμὸν.

29. ὁρμηθεὶς

Αὐτὰρ ὁ λαόλονον καὶ δαΐδανον ἦε βίαντος,
 Ἀμφω * ἐφορμηθεὶς ἐξ ἰσῶπων ὥς χαμᾶζε,
 Τὸν μὲν δουεὶ βαλὼν, τὸν δ' ἔχευεν ἄσπερ πυφας.

30. εἰ

31. ἀφ' ἧς

Τρώα δ' ἀλαστοείδην ὁ μὲν ἀντιθεὶ ἤλυθε γροῦνι,
 Εἵπως, * ἐφ' ἐπεφίδοιτο λαβὼν, καὶ ζῶν * ἀφείη,
 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίῳ ἐλεήσας,
 Νήπιος, κ' εἰς τὸ ἦδη ὃ δ' ἐπείσσει μελλεν.
 Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, κ' δ' ἀγανόφρων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς· ὁ μὲν ἥππετο χεῖρεσι γροῦνι,
 Λέμεν θ'

Speres perterrefacturum te: quoniam propè noui & ipse
Et conuitia & dicta superba loqui:

Scio. a. quod tu quidem fortis, ego. & te multò inferior,

Sed ceriè quidem hæc Deorum in genibus sita sunt:

5 Si tibi inferior quamuis existens, animam eximero

Hasta iaculatus, quoniam et meum telum acutū antè est.

Dixit, & quatiens emisit hastam, & hanc Minerva

Flatu ab Achille retrorsum conuertit glorioso,

Sensim admodum spirans: illaq; reuersa est ad Hectore no-

10 Ipsiusq; ante pedes cecidit: sed Achilles (bilem,

Furens irruit occidere cupiens,

Horrendum clamans: illum. & eripuit Apollo

Facile admodum, & ipote Deus: operuitq; nebula multa.

Ter quidem deinde irruit Velocipes diuus Achilles

15 Hasta ærea, terq; nebulam percussit profundam:

Sed quando iam quarto impetijt demoni similis,

Grauitè clamans Verbis Velocibus allocutus est:

Rursus nunc effugisti mortem canis: certè tibi propè

Venit exitium: nunc rursus te liberauit clarus Apollo,

20 Cui debes vota facere receptus intra sensum iaculorum.

Attamen te conficiam & imposterus obuiam factus,

Si forte aliquis etiam mihi deorum adiutor est.

Nūc. a. alios Troianos aggrediar quemcūq; affecutus fuero.

Sic locutus Dryope vulnerauit per ceruicè media iaculo:

25 Cecidit. a. ante pedes: ille. a. hunc quidem reliquit,

Demochum vero Phyletoridem amplumq; magnumq;

In-genu hasta percutiens detinuit: hunc quidem deinde

Vulnerans ense magno, abstulit animam.

Sed hic Laogonum & Dardanum filios Biantis,

30 Ambos adortus ex equis depulit in terram,

Hunc. q. lancea iaculatus, illum. &. cominus ense verberans.

Troem. a. Alastoridem, hic. q. obuius venit genua,

Si quo modo sibi parceretprehendens, et viuum dimitteret,

Neq; interficeret, coequalem ætatem miseratus.

35 Stultus, neq; hoc nouerat quod non persuasurus erat.

Non enim quid miri vir erat, neq; benignus,

Sed valde ferox. hic quidem tangebatur manibus genua,

Cupiens

Apollo Hec-
torem Achilli
furripit.

Achilles mul-
tos interficit.

Ιέμεν· ὅ λίσσεται, ὃ ὅ φασγάνῳ ἔταναθ' ἥ παρ'
 Εκ δέ οἱ ἥπαρ ὀλίοθεν, αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆ
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δ' σκότος ὅσπερ κάλυψε
 Θυμὸν δ' εὐρόμενον· ὃ δ' μούλιον ἔτα πύρραυς
 Δαεί κατ' οὖς· εἴδαρ δ' δι' ἔατος ἦλθ' ἑτέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὃ δ' ἀγλῶος ὅσον ἔχε κλον
 Μέσσην κακκεφαλήν· ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
 Παῦν δ' ὕπερθερμάνθη ξίφει αἷματι τὸν δ' κατ' ὄσπερ
 Ἐλλαβε πορφύρεα θάνατος καὶ μῆρα κρατοῖν.
 Δακαλίωνα δ' ἔπειθ' ἵνα τε ξυνέχοισι τέροντες
 Αγκῶν, τῇ τὸν γὰρ φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὃ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυδαίς,
 Πρόθ' ὀρόων θάνατον· ὃ δ' φασγάνῳ ἀνέχονα δεινὰς,
 Τῇ δ' αὐτῇ πῆληκα κάρη βάλε, μυελὸς αὐτῆ
 Σφονδυλίων ἐκ πάλθ'· ὃ δ' ὅππ' ἔχονι κείτο ταυνοδαίς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆρ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα πείρεω ὅσον
 Ρίγμον, ὃς ἐκ θρήνης ἐριβόλακος εἰληλούθει·
 Τὸν βάλε μέσσον ἀκοῖτι, πάγην δ' ἐν νηδύνι χαλκός.
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃ δ' ἀφ' ἡϊδοον θεράποντα
 Αψ' ἰστωποῖς σρέφαντα, μετὰ φρενον ὀξείῃ δουεῖ
 Νύξ' ἔπειθ' αἵματος ὥστε κυκλήθησαν δέ οἱ ἰστωποι.
 Ως δ' ἀναμαίματι βαθεί' ἀγχεα θεσπιδάες πῦρ
 Οὔρεα ἀζαλέσιο, βαθεία δ' καίεται ὕλη,
 Πάντη τε κλονέων ἀνέμῳ φλόγα εἰλυφάζει·
 Ως ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἐγχείδαίμονι ἴσος,
 Κτεινομένοις ἐφέπων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα.
 Ως δ' ὅτε τις ζάξῃ βόας ἄρσενας δ' ὀρυμετώπεις
 Τειβέμεναι κρῖ λελκὸν * ἐὺ τροχάλῳ ἐν ἀλῶνι,
 Ρίμφα τε λέπ' ἐχέοντο βοῶν ὑπὸ πόσ' ἐριμύκων·
 Ως ὕπ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἰστωποι
 Στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ' ἄξων
 Νέρθεν ἀπας πεπάλακτο, καὶ ἄγρυγες αἰσπεὶ δ' ἴφρον.
 Ας ἄρ' ἀφ' ἰστωπέων ὀπλέων ῥαδάμιγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἀπ' ὀπίσσω τρωῖν· ὃ δ' ἴετο κῦδος ἀφ' ἑδάμ
 Πηλείδης, λυδρῶ δ' παλαίετο χεῖρας ἀάπτοις·

28. ἐὺκπμένη

- Cupiens precari. ille. a. ense vulneravit eum ad hepar.
 Eius. a. hepar excidit, & ater sanguis ex ipso
 Sinum implevit: huncq; caligo in oculis texit
 Animo deficientem. ille. & rursus Miliū vulneravit astantē
 5 Hasta ad aurem: moxq; per aurem iuit alteram
 Cuspis area: ille. a. Agnoris filium Echlum
 Medium per caput gladio percussit manubriato:
 Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc. & in oculis
 Cepit nigra mors & fatum potens.
 10 Derivationem autem deinde, ubi connectunt se nervi
 Cubiti: hac illum charam per manum confodit
 Cuspis area, hic. & ipsum expectavit manu gravatus,
 Præ se videns mortem. ille. a. gladio cervicem verberans
 Proculcum ipsa galea caput proiecit, medulla rursus
 15 Vertebri exiliit. hic. a. in terra iacuit extensus.
 At ipse perrexit ire in strenuum Pirei filium
 Rhigmum, qui è Thracia fertili generat,
 Hunc percussit medium telo: fixumq; est in ventre ferrum
 Decidit autem è curru. hic autem Areithoum famulum
 20 Retro equos convertentem in dorso acuta hasta
 Pupugit, eq; curru depulit. turbati sunt. a. eius equi.
 Quemadmodum. a. furit per profundas Galles ingens ignis
 Montis aridi: profunda autem accenditur sylva,
 Et ubiq; quatiens ventus flammam circumvoluit:
 25 Sic hic ubiq; currebat cum lancea damoni similis,
 Occisos insequens: fluebat autem sanguine terra nigra.
 Vt. a. quando quis subiugavit boues mares lati frontes
 Ad terendum hordeum album totunda in area,
 Citoq; tenuia fiunt boū sub pedib. Vehementer-mugientium:
 30 Sic sub Achille magnanimo unica-ungula equi
 Calcabant simul mortuosq; & clypeos: sanguine. a. axis
 Infra totus fœdabatur, & orbes qui circa currum erant,
 Quos ab equorum ungulis gutta aspergebant,
 Quæq; à canthis subliebant: is. a. cupiebat gloriam referre
 35 Pelides: tabe verò maculabat manus inaccessas.

ΤΩΝ τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δευτέρου νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν πατρὸς καὶ τὸν δὲ λυγρόνα τὸν Πριάμου καὶ Ἀσπεροπόην ἀναίρει, ἐπειτα δὲ ποταμὸν ὡλημύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει ἡ Φαιστος, ἐμπέσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ δῖον ἔργον ἀγένορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ τρώες ἀφασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Τ. ΡΑ.
φωδία.

Φῖ, μόγῃ αἰακίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμοῖο.

Λ Λ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεΐῃ ποταμοῖο

Ξάνθου δινήεντο, ὃν Ἀθάνατο τέκετο Ζεὺς,

Ενθα διατμήξας, τὰς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε

α. Ἀχαιοὶ ἀ-
τυς.

Πρὸς πόλιν, ἥ τ' * οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
Ἡματι τῷ περτέρῳ, ὅτε μάλιντο φαίδιμος ἔκτωρ.

Τῇ δ' οἷγε περσέοντο πεφυζότες· ἥερα δ' ἦεν

Πίτνα πρὸδε βαθεΐαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δ'

Ες ποταμὸν εἰλεῦντο βαθυρροὸν ἀγυροδίνῳ.

Εν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πᾶτά γ'· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,

Οχθαὶ δ' ἀμφὶ πρὸς μεγάλ' ἰαχόν· οἱ δ' ἀλαλητῷ

Εννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλυσόμενοι χεῖρ' ἰδνας.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέδονται

Φεγγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δ' φλέγει ἀνέματον πῦρ

Ορμενον ἐξαίφνης, τὰ δ' ὅ πῶσοισι κατ' ὕδωρ.

Ὡς ὑπ' ἀχιλλῆϊ ξάνθου βαθυδινήεντος

Πλήτο ῥόος κελάδων ὀπιμίζ' ἰσπών τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ διοχυῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῇ ἐπ' * ὀχθαῖς,

Κεκλημένον μυείκησιν· ὁ δ' * ἔνδορ δαίμονι ἴσος,

Φάσγανον

α. ὀχθῇ
α. ἑσθῶς

ILIADIS HOMERI, AVT XXI.
compositionis argumentum.

TROIANI S in duas diuisis partes, hos quidem ad ciuitatem; illos autem ad Scamandrum, Achilles persequitur: & duodecim iuuenes viuos capit in vltionem Patrocli: Lycaonem autem filium Priami, & Asteropæum interficit. Postea fluuio inundante periclitantem ipsum feruat Vulcanus, incendens fluuium & campum. Post hæc deorum pugna fit inter ipsos. Achillem. a. Apollo impedit Agenori assimilatus: & fugiens decipit, donec Troiani salui perueniunt ad ciuitatem.

ILIADIS HOMERI AVT XXI. COM
positio.

Φ, labor AEacidæ ad ripas fluuij.

ED postquam ad æluem perueniunt pulchre-fluentis fluuij.

Xanthi Vorticosi, quæ immortalis genuit Iupiter,

Ibi diuidens eos, hos quidem per campum in se

Ad urbem, quâ alij turbati fugerant (quebatur

Die superiori, quando furebat illustris Hector:

25 Illac hi profundeabantur in-fugam-versi: caliginem. a. Iuno

Offudit antè densam ut-inhiberet. dimidijs. & (habentē:

In fluuium soluebantur profundisfluū, argenteos Vortices

Incideruntq; magno strepitu: insonuerunt. a. altè fluentes,

Ripa. a. circum circa valde resonuerunt: hi. & clamore

30 Innatabant huc & illuc conuoluti per Vortices.

Sicut. a. quando ab iniectu ignis locustæ enolant

Ut-fugiant ad-fluuium: ardetq; indefatigatus ignis

Excitatus repente: hæ. & subeunt-præ-timore aquam:

Sic ab Achille Xanthi profundos Vortices-habentis

35 Implebatur fluxus resonans mixtim equisq; & viris.

Sed hic nobilis hastam quidem reliquit illic ad ripas,

Abditam myricis: ipse vero insiliit damoni similis

Φάσγανον οἶον ἔχων, καὶ δὲ φρεσὶ μὴδετο ἔργα.
 Τύππε δ' ὅππῃ σφάλλῃ, τῷ δ' ὄρνυτ' αἰετὴς
 Αοεὶ θεινομένων, ἐρυθαίνειτο δ' αἶμα πύδωρ.
 Ως δ' ὑπὸ δελφῖνι μελακήτερι ἰχθύες ἄλλοι
 Φόροντες, πρὶ πλάσι μυχὸς λιμένι θόρυβον,
 Δειδιότες· (μάλα γὰρ τε κατεδίει ὃν κε λάβησιν)
 Ως τῶες ποταμοῖο καὶ δεινοῖο ῥέεθρα
 Πτώσσον ὑπὸ κρημνούς· ὃ δ' ἐπὶ κῆμα χεῖρας ἐναίρων,
 Ζωὸς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεα λείξατο κούρας,
 Πρὶν δὲ πατρόχλοιο μενοιπάθῃο θανόντι·
 Τὸς ἐξήγε θυρῶν τετιηπότας ἢ τε νεβρὸς·
 Δῆσε δ' ὅππῃ χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι,
 Τὸς ὅππῃ φορέεσκον ὅππῃ σρεπτοῖσι χιτῶσι.
 Δῶκε δ' ἐπὶ ῥοισιν κατὰ γαῖαν κοίλας ὅππῃ νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ αἶψ' ἐπόρυσσε, * κατὰ κτάμεναι μενεαίνων·
 Ενδ' ἤϊε φριάμοιο σωλὺτε το δαρδανίδαο
 Εκ ποταμοῖο φόρον πρυμνῶν, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Ηγελαβὸν ἐκ πατρὸς ἀλῶνς ἐκ ἐθέλοντα,
 Εννύχιον παρμολῶν· ὃ δ' εἰνεὸν ὀξείχαικον
 Τάμνε νέοις ὀρπηκῆς, ἵν' ἄρματος ἀντοχῆς εἴεν.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖον ἀχιλλεύς·
 Καὶ τότε μὲν μιν λῆμνον εὐκπμένῳ * ἐπέρασε
 Νυκτὶν ἄγων· αὐτὰρ ἦος ἰήσιν θῶνον ἔδωκε.
 Κεῖθεν ὀξείνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ιμβριον ἠετῶν, πέμψεν δ' ἐς δῖαν ἀφίσβῳ.
 Ενθεν ὑπεκπεφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 Ενδεχθ' ἤματι θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ελθὼν ἐκ λήμνοιο· δυνάδεα τῇ δὲ μιν αὖτις
 Χερσὶν ἀχιλλῆος θεὸς ἐμβαλεν, ὃς μιν ἐμελλε
 Πέμψειν εἰς αἶδα, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι·
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖον ἀχιλλεύς
 Τυμνὸν ἄτερ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος, ἐδ' ἔχεν ἔγχος,
 (Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ὑπὸ πάντῃ χειμαίβαλε, τείρε γὰρ ἰδρῶς
 Φόροντ' ἐκ ποταμῶν κῆματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα)
 Οχθήσας δ' αἶψ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ω πόποι, ἦ μέγα θάμνα τίς δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 Η μάλα δὲ τῶες μεγαλήτορες, οὓς ὥς ἐπεφνον.

χε. τοὺς δ'

α. δαϊζέμεναι

χε. ἐπέρασε

Αὐτὸς

Gladium solum habens: malis & mentibus cogitabat opera: Achilles in
Verberabat. a. circum-circa, horum a. gemitus excitabatur Xātho fluuio
Ense casorum: rubescebatq; sanguine aqua. (fædus multos inter-
Sicut autem & Delphino ingenti pisces alij minores ficit.

5 Fugientes, implent cauernas portus tutas-stationes-habentes:
Formidantes (mox enim denorat quemcunq; ceperit.)

Sic Troiani fluuij per impetuosam fluentiam
Abdebant-seise ad rupes, is. a. Et fatigauit manus cadendo,
Viuos e fluuio duodecim delegit iuuenes,

10 Pœnam Patrocli Menœtiade mortui:
Hos eduxit foras e fluuio pauidos tanquam hinnulos,
Ligauit autem a tergo manus bene-scissis loris,
Quæ ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
Tradidit autem socijs deducere concauas ad naues.

15 At ipse iterum irruit interficere cupiens:

Illic filio Priami obuiam factus est Dardanida

Ex fluuio fugienti Lycaoni: quem olim ipsemet

Duxit arreptum ex patris horto non volentem,

Per-noctem accedens: is vero caprisfici acuto ere

20 Incidebat nouellos ramos, Et curris orbes essent.

Huic. a. inopinatum malum venit nobilis Achilles.

Et tunc quidem ipsum in Lemnū bene-conditam vendidit

Nautis abducens, sed filius Iasonis precium dedit:

Illinc. a. hospes ipsum redemit, multa autem dedit

25 Inbrius Etio: misit autem ad nobilem Arisbem.

Inde clam suffugiens paternam venit in domum:

Vndecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,

Reuersus ex Lemno: duodecimo- & ipsum rursus

Manibus Achillis Deus iniecit, qui ipsum erat

30 Missurus ad Plutonis domum, etiam non volentem ire.

Hunc igitur Et agnouit Velocipes nobilis Achilles

Nudum, sine galeaq; & scuto, neq; habebat hastam,

(Nāq; hæc. q. omnia in terrā abiecerat: conficiebat. n. sudor

Fugientem e fluuio: labor autem subter genua lassabat)

35 Indignabundus dixit erga suum magnanimum animum

Pape, certè magnum miraculum istud oculis video,

Profecto iam Troiani magnanimi, quos quidem interfeci,

22 y

Lycaon Pri-
amides ab A-
chille victo.

Αὐτὸς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῃ ἡερόεντος·
 Οἶον δὴ καὶ ὁδ' ἦλθε φυγῶν ὑπὸ νηλεὲς ἦμῶν,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέλῳ πεποιημένῳ· εἰδὲ μιν ἔχε
 Πόντος ἀλὸς πολίης, ὃ πολεὺς ἀέκοντας ἐρύκει.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δοῦρος ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 Γάσσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαείῳ
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλῶσεται, ἥ μιν ἐρύξει
 Γῆφυσιζοῦσα, ἥ τε κ' ἤ κρατερόν τ' ἐρύκει.

Ὡς ὠρμαινεμένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθνηπῶς,
 Γένων ἀψαδται μεμαῶς· περὶ δ' ἦτελε θυμῷ
 Εκφυγῆεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
 Ἡ τοι ὁ μὲν δόρυ μακρόν * ἀνέχετο δ' ἴθ' ἀχιλλεύς,
 Οὐτάμεναι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπὲρ δραμὴ καὶ λάβε γούνων
 Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 Ἔση, ἱεμένη χροὸς * ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
 Αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλίπετο γούνων,
 Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἐγχεῖς ἀκαχμένον, εἰδὲ μεδίει·
 Καὶ μιν λιασόμεν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Γενοῦμαι σ' ἀχιλλεὺς· σὺ δέ μ' ἀλδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
 Ἀντί τοι εἰ μ' ἰκέταο διοτρεφεὲς αἰδοίῃο.
 Πὰρ γάρ σοι * πρῶτῳ πασάμῳ δημήτερ ἄκτιώ,
 Ἡματι τῷ ὅτε μ' εἴλες εὐκτιμένη ἐν ἀλῶνι,
 Καὶ μ' ἐπέρασας, ἀνδρῶν πατρός τε φίλων τε,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέλῳ· ἐκ τὰ μβοιον δέ τοι ἦλφον·
 Νυῦ ὃ λύμῳ τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἐστὶ
 Ἡ δὲ δωδεκάτη ὅτ' ἐς ἴλιον εἰλήλουθα,
 Πολλὰ παθὼν, νυῦ αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι δι' πατρί,
 Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθὰ δὲ μὲ μῆτις
 Γεῖνατο λαοδόνη· θυγάτηρ ἄλταο γέροντος,
 Ἀλτεω, ὃς λελέγεσσι φιλοπῆολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπῆεσαν ἔχων * ὑπὸ σατνιοέντι·
 Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα παρίαμ, πολλὰς δ' καὶ ἄλλας·
 Τῆς δὲ δῶ γυρόμεθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις,
 Ἡ τοι τὸν πρῶτοισι μὲν πρυλέεσσι δάμασας
 Ἀντίθεον πολύδωρον, ἐπὶ βάλαις ὀξέϊ δουρί·
 Νυῦ δ' ἡ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσεται· εἴ γ' οἴω

20. ἀνέσχεθε

25. ἀμῶν

22. πρῶτον

28. ὑποστυν-
δενται

Σαδ

Rursus resurgent à caligine obscura:

Qualiter iam & hic venit vitato infausto die,
Lemnum in claram venundatus: neq; ipsum detinuit
Profunditas maris cani, quæ multos inuitos coercet.

5 Sed age iam & hasta spiculum nostra
Gustabit, & videam in mentibus & intelligam,
An similiter & illinc euadet, an ipsum retinebit
Terra alma, quæ fortem etiam coercet.

Sic cogitabat manens: is. &. prope eum venit trepidus,

10 Genua contingere cupiens: Valde enim desiderabat animo
Effugere mortemq; malam & fatum nigrum.
Certè hic quidem hastam longam sustulit diuus Achilles,
Vulnerare cupiens: hic. a. accurrit & prehendit genua
Procumbens. hasta. & supra dorsum in terra

15 Stetit, cupiens corpore satiari virili. (nuat
Ceterum hic altera manu quidem capiens supplicabat ge-
Alter. & tenebat lanceam acutam, neq; demittebat,
Et eum supplicans verbis velocibus allocutus est:

Genua tua-tango Achilles, tu. a. me venerare & mei mi Lycaõ Achilli
20 Locotibi sum supplicis, ò nobilis, Venerande. (serere. supplicat.

Apud te. n. primum degustavi Cereris donum
Die illo quando me cepisti bene-culto in horto,
At me vendidisti procul abducens à patreq; amicisq;
Lemnum in claram: centum-borum-pretium. a. tibi inueni.

25 Nunc. & redimerer ter tantum dans: dies. n. mihi est
Hæc duodecima ex-quo in Ilium appuli
Multa perpeffus: nunc rursus me tuis in manibus posuit
Fatum crudele. de beo fortassis odio esse Ioui patri,
Qui me tibi rursus tradidit: brevis. cui. a. me mater

30 Peperit Laothoe filia Altesenis,
Alte, qui Lægibus bellicosus præest,
Pedasum altam obtinens prope Satnioëntem fluuium.
Huius. a. habuit filiam Priamus multas quoque alias:
Ex hac autem duo nati sumus: tu. & strunq; obtruncabis:

35 illum quidem primos inter pedites domuisti
Dys-parem Polydorum, postquã iaculatus es acuta hasta:
Nunc. & sanè hic mihi malum erit: non enim puto

ΖΖ ιγ

Σας χεῖρας φάξεαθ'· ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 Μή με κτεῖν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογαστρίῳ ἔκτορός εἰμι,
 Ὃς τοι ἐπὶ ῥονέπεφνεν ἐννέα τε κρατερὸν τε.

Ὡς ἄρ' αὖ μιν παριάμοιο παρρησύνῃ φαίδιμος υἱὸς,
 Διοτόμεν' ἔπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅτ' ἀκούσε.

Νήπιε, μή μοι ἄποινα παφιάσκεο, μηδ' ἀρόρδω.
 Πρὶν μὲν γὰρ πάτροκλον ὀππασεῖν * μόρσιμον ἦ μῦρ,
 Τόφρα τί μοι πεφιδέσται ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πελῆες ζωοῦς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσά·
 Νῦν δ' ἐκέσθ' ὃς κεν θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεὸς γε
 Ἰλίε παρπαύοιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι,

Συμπάντων τρώων, πρὶν δ' αὖ παριάμοιό γε παίδων.
 Ἀλλὰ φίλ' ἔσθ', θάνατε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι αὐτῶς;
 Κάτθανε καὶ πάτροκλ' ἔσθ' ὅτ' ἄρ' σέο πολλὸν ἀμείνων·
 Οὐχ ὀράσας οἱ ἔσθ' ἀγὰρ καλὸς τε μέγας τε,
 Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐχέειν αὖτο μήτηρ·
 Ἀλλ' ὅτ' ἰοι καὶ μοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη
 Ἔσεται, ἢ ἡὼς, ἢ * δείλης, ἢ μέσον ἦ μῦρ,
 Ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρ' ἐκ θυμὸν ἔληται,
 Ἡ ὃ γε δοῦει βαλὼν, ἢ ἔπο' νδρῆφιν οἷς ᾗ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' αὖτε αὐτὸ γυνάτα καὶ φίλον ἦτορ·
 Ἐγχεὺς μὲν ῥ' ἀφένκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφοτέρας· ἀχλεὺς ἦ ἐρυσάμεν' ἔξιφος ὀξύ·
 Τύψε κ' ἔκλῃσθαι παρ' ὀμχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
 Δοξίφ' ἄμφηκε· ὃ δ' ἄρ' αὖ παρρησύνῃ ὀππασε
 Κεῖτο ταδείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦρ' ἢ γαῖαν.
 Τὸν δ' ἀχλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,
 Καὶ οἱ ἐπευχόμεν' ἔπεα πτερόεντ' ἀρόρδαν·

Ἐνταῦδοι νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλῆς
 Αἶμα· ὑπολιχμήσονται ὠκηδέες· ἀδὲ σε μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ σκάμανδρ' ἔσθ'
 Οἷσι δινῆεις εἴσω αἰλὸς ὠρεῖα κόλπῳ·

Θρώσκων τις καὶ κύμα μέλαιναν φεῖχ' * ὑπαῖξει
 Ἰχθύς, * ὥς κε φάγησι λυκῆον' ἔσθ' ἀγὰρ τε θυμὸν,
 Φθεῖρεσθ'· εἰσὺ κεν ἄστυ καχέομεν ἰλίε ἱρῆς,
 Τμῆς μὲν φάροντες, ἐγὼ δ' ὀπίθεν κεραϊζών·

γε. αἰσιμοί

γε. Καὶ πάν-
των

γε. δείλη

γε. ὑπαυλῶξει
γε. ὅς

Οὐδ'

Tuas manus effugiturū, postquā me tibi appropinquavit
Aliud. a. tibi dico: tu vero in mentibus pone tuis: (deus
Ne me interfice, quoniam nō sterinus-frater Hectoris sum
Qui tibi socium interemit: nitemq; fortemq;.

Achilles Lyca
onis pces re-
pudiat, eūq;
occidit.

5 Sic igitur ipsum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis: immitte autem responsam audiuit:
Stulte, ne mihi precia redemptionis recense, neq; narra:
Antequam. n. Patroclus affecutus esset fatalem diem,
Interea aliquid mihi parcere in mentibus gratius erat

10 Troianis, & multos viuos cepi, & vendidi:
Nunc autem non est qui mortem effugiat, quemcunq; Deus
Ilium ante, meas in manus coniecerit

Omnium Troianorum: precipue. & Priami filiorum,
Sed amice morere & tu: quid ingemis frustra?

15 Occubuit & Patroclus, qui te multo prestantior erat.
Nonne vides qualis & ego pulcherq; magnusq;
Ex patre. a. natus sum nobili: Dea. & me peperit mater,
Sed post te etiam mihi mors & satum violentum
Erit, vel aurora, vel crepusculum, vel meridies,

20 Quando quis & mihi ferro animum auferet,
Sive is hasta iaculatus sive a nervis sagitta.
Sic dixit. huius. & ibi soluta sunt genua & charum cor.

Hastam quidem emisit: hicq; sedebat manus tendens
Ambas: Achilles. a. distringens ensē acutum,

25 Percussit iuxta compagem ad cervicem: totusq; intro
Penetravit ensis anceps: ille. & pronus in terra (ram,
Iacebat extensus: extraq; sanguis ater fluebat, rigabatq; ter
Hunc. a. Achilles in-fluvium arreptum pede misit ferri,
Et ei insultans verba velocia loquutus est:

30 Istic nunc iace cum piscibus, qui tibi vulneris
Sanguinem lambent securi, neq; te mater
Impositum lectis deslebit: sed Scamander
Feret vortexcosus in muris latum sinum:
Saltans aliquis & ex undam, sub nigrum horrorem percurrat
35 Piscis, quō deuoret Lycaonis album adipem.
Pereatis, donec Urbe potiamur Ilij sacri,
Vos quidem fugientes, ego, & a tergo cadens.

Οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς ὡρ' ἐϋρρόθ' ἀγυροδίνης
 Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δὴ θὰ πολεὺς ἱερᾶς τε ταύροις,
 Ζωὸς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἰώποις.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
 Τίσετε πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγρὸν ἀχαιῶν,
 Οὐς ὅπῃ νηισὶ δοῖσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμείο.

ἄρ. ἄμυοι

Ὡς ἄρ' ἔφη. ποταμὸς δ' ἠολώσατο κηρόδι μάλλον.
 Ωρμήνευ δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνους
 Δῖον ἀχλὴν, τρώεσσι δ' ἠολιγρὸν * ἀλάλκοι.
 Τόφρα δ' ἠηλέθ' ἦος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἀστροπαῖω ἐπάλτο, κατὰ κτάμενος μανεάνων,
 Τεῖ πηλερόνθ'. τὸν δ' ἄξιθ' ὀρυρέεσθ' ἔσθ'
 Γείνατο, καὶ φείβοιτο ἀκροσάμενός τοι θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' ἀχιλεὺς ἐπύρεσεν· ὃ δ' ἀντίθ' ἐκ ποταμοῖο
 ἔσθ' ἔχων δύο δοῦρε· μένθ' δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων ἀλγῶν,
 Τοὺς ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κτ' ῥόον, ἐδ' ἐλέαιρεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν περὶ τέρθ' ὡρσέειπε ποδάρκης δῖθ' ἀχιλεὺς.
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίθ' ἐλθεῖν;
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀνπόωσι.
 Τὸν δ' αὖ πηλερόνθ' ὡρσέφωνας φαίδιμος ἦος,
 Πηλείδῃ μεγάρυμε, τίη χυεὺς ἐρεεῖνεις;
 Εἴμ' ἐκ πολωνίης εἰσβάλου τηλόθ' ἐέσης,
 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦ δέ μοι νυῦ
 Ἡὼς ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς ἱλίον εἰλήλουθα.
 Αὐτὸρ ἐμοὶ χυεὺς ἐξ ἀξίος ὀρυρῶντος,
 Ἀξίος ὃς κάλλιστον ὕδωρ ὅπῃ γυναι ἴησιν,
 Ὃς τέκε πηλερόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμὲ φαπὶ
 Γείνασθαι νυῦ αὐτὲ μαχώμεθα φαίδιμ' ἀχιλεὺς.
 Ὃς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέχετο δῖθ' ἀχιλεὺς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ὀμῶρτῃ δούρασιν ἀμφίς
 Ἡρώς ἀστροπαῖθ', ἐπεὶ φειδέξισθ' ἦε.
 Καί ῥ' ἐτέρω μὲν δουεὶ σάκος βάλεν, ἐδ' * διὰ περ
 Ρῆξε σάκος· χεῦσός γ' ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.
 Τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ὅπῃ γράβην βάλε χεῖρός
 Δεξιτέρῃς

κ. διαπ.

Neq; vobis fluvius pulchri fluvius, claris Sorticibus
Proderit, cui iam diu multos sacrificatis tauros,
Viuos. a. in Sorticibus immittitis & ungulos equos.

Sed & sic peribitis dira morte, quoad omnes

5 Luatis Patrocli cadem, et interitum Achiuorum,
Quos apud naues citas interfecistis, absente me.

Sic dixit: fluvius autem indignatus est animo magis,
Agitabatq; animo, quomodo coerceret a cade
Nobilem Achillem: a Troianis vero pestem auerteret.

10 Interea autem Pelei filius habens longam hastam,
Asteropæ insiliit, interficere cupiens,

Filio Pelegonis: hunc. a. Axius latifluus

Genuit & Peribæa Acesameni filiarum

(bens.

Natu-maxima: huic. n. mistus est fluvius altus-Sortices-hæ

15 Hunc Achilles adortus est: hic autem contrarius e fluuio
Stetit tenens duas hastas, robur. a. ei in mentibus posuit

Xanthus, quia iratus erat ob in-pugna-cæsos iuvenes,

Quos Achilles interfecerat in fluctu, neq; miseratus erat.

Hi autem quando iam propè erant inter se profecti,

20 Hunc prior allocutus est Velocipes diuus Achilles:

Quis? Unde es virorum, qui mihi audes obuius venire?

Infelicium autem filij meo robori occurrunt.

Hunc. a. rursus Pelegonis allocutus est illustris filius:

Pelide magnanime, cur genus quæris?

25 Sum ex Peonia fertili procul distante.

Peonas viros ducēs longas-hastas-gestantes, hæc. a. mihi nūc

Dies undecima, quando in illum veni:

Sed mihi genus ex Axio late fluente:

Axio, qui limpidissimam aquam per terram fundit,

30 Qui genuit Pelegonem inelytum lancea: hunc. a. me aiunt

Genuisse. nunc autem pugnemus illustris Achilles.

Sic dixit minitans: sustulit autem diuus Achilles

Peliadem hastam, hic. a. simul geminis hastis & traq; man.

Heros Asteropæus iecit, quia ambidexter erat:

35 Atq; altera. q. lancea scutum percussit, neq; penitus

Rupit scutum, aurum enim prohibuit, dona Dei:

Alter. a. ipsum in lacerto leniter attigit manus

Asteropæ cū
Achille cōgre
ditur & occi-
ditur.

πρ. ἰδυκπίωνα

πρ. Μεσσηνια-
δες

Δεξιτερῆς, σὺ το δ' αἶμα κελαινεφές· ἥ δ' ὑπὲρ αὐτῆ
 Γαίῃ ἐνεσήμετο, λιλαιουμένη χροὸς αἶσαι,
 Δάπερθε αὐτ' ἀχιλῆος μελίῳ * ἰδυκπίωνα
 Ἀστροπαίῳ ἐφῆκε, κατὰ κτάμεναι μενεαίνων·
 Καὶ τὲ μὲν ῥ' ἀφάμρτεν ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσηνιαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μέλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἄορ' ὅξυ ἐρυσάμενθε παρὰ μηρῶ,
 Ἀλτ' ὅπῃ οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίῳ ἀχιλῆῳ
 Οὐ δύατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει χεὶρ παχύν.
 Τεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρίωσθαι μενεαίνων,
 Τεῖς ὅ μεδῆκε βίη· τὸ ὅ τέτρατον, ἦδε λευκὸν
 Ἀξαιὸς πηγάμην· φασ δὲ μελίον αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν ἀχιλῆος χροὸν αἶσαι θυμὸν ἀπύρα.
 Γαστέρα γὰρ μιν τυψέ παρ' ὀμφαλὸν· ἐκ δ' ἄρα πῶσαι
 Χυώτο χαμῶ χολαίδης· τὸν δ' σκότος ὅσπερ κάλυψεν
 Αἰσχρομένοισι· ἀχιλῆος δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας·
 Τὸν γὰρ τ' ἐξενάραξε, καὶ δ' ὀχόμενθε ἔπος ηὔδα.
 Κεῖσ' ἔπειτα χαλεπὸν ταίρειοθεν ἔσθ' κρονίων
 Παισὶν ἐειζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκ γεγαῶπι.
 Φῆδα σὺ μὲν ποταμὸν γῆθε ἔμμεναι δ' ἐρὺ ῥέοντος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκὺ μέγαλε δῖος εὐχομαι ἔειπ.
 Τί κτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνέστων μυρμιδόνεσσι,
 Πηλῆος αἰακίδαο· ὁ δ' ἄρ' αἰακὸς ἐκ δῖος ἦεν·
 Τῷ κρείστων μὲν ζῆς ποταμῷ ἀλιμυρήντων·
 Κρείστων δ' αὖτε δῖος γλυκὴ, ποταμοῖο τέτυκται.
 Καὶ γὰρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύαται π
 Χραιομεῖν· ἀλλ' ἐκέσι δὴ κρονίῳ μάχεσθαι.
 Τῷ, ὅτε κρείων ἀχελώϊο ἰσοφαρίζει,
 Οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα δένθε ὠκεανόιο,
 Ἐξ ὅ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ πᾶσαι κλύουσι καὶ φρεῖα μακρὰ νείουσιν·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δειδύκε δῖος μέγαλοιο κερσυνόν,
 Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ἐρανόθεν σμαραγῆσιν·
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει χάλκεον ἔγχος.
 Τὸν δ' κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ οἶλον ἦτορ ἀπύρα,
 Κείμενον ἐν φαρμάδοισι, δῖαν δέ μιν μέλαν ὕδωρ·
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχελύνες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 Διμήδης

Dextra, exiliit. a. sanguis ater, illa. & supra ipsum
Terra infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus vero Achilles lanceam recta & volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens.

5 Et ab hoc quidem aberravit: hic. a. altam tetigit ripam,
Medio. tenus. autem iniegit ripæ fraxineam hastam.

Pelides autem ensẽ acutum extrahens a fœmore
Salit in eum cupidus: hic autem hastam Achillis
Non poterat e præcipitio euellere manu valida:

10 19 Ter quidem ipsam concussit extrahere cupiens:
Ter autem defecit vis: quarto autem parabat animam

Frangere incuruando hastam fraxineam AEacide,

Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:

In ventre. n. ipsum verberavit apud Umbilicũ, omniaq;

15 18 Effusa sunt humi intestina. hunc. a. caligo ad oculos obtexit
Expirantem. at Achilles in pectora irruens,

Armaq; detraxit, & glorians verbum dixit:

Iaceas sic, difficile tibi præpotentis Saturnij

Cum filiis contendere e fluuio licet natus sis.

20 20 Dicebas tu quidem fluuij genus te esse late fluentis:

At ego genus magni Iouis gloriator esse.

Genuit me vir multis imperans Myrmidonibus

Peleus AEacides: AEacus. & ex Ioue erat:

(rumpentib.

Quare præstantior qdẽ Iap. fluuijs in mare cũ-strepitu ir-

25 25 Præstantius etiam Iouis genus quam fluuij est.

Etenim tibi fluuius adest magnus, si potest quid

Prodesse: sed non licet cum Ioue Saturnio pugnare,

Quapropter neq; rex Acheloius comparat se Ioui,

Neq; profundi magna potentia Oceani,

30 30 Ex quo omnes fluuij & totum mare,

Et omnes fontes, & putei alti oriuntur:

Sed & is timet Iouis magni fulmen.

Horrendumq; tonitru, quando e cælo fragorem ediderit,

Dixit certe, & e ripa euulsit arcem hastam:

35 35 Hunc autem illic reliquit, postquam charo corde priuauit,

Iacentem in arenis, alluebat. a. ipsum nigra aqua.

Hunc igitur quidem anguillesq; et pisces circumdabant.

Adipera

Achilles occi-
sum Asteropæ-
um alloquitur.

LIBROS

DEL DR.

L. IV. DO.

Δημόν ἔρεπτόμενοι ὄπινε φείδιον κείροντες,
 Αὐτὰρ ὅς βῆ ῥ' ἵεναι μῦτ' παίονας ἱπποκορυττάς,
 Οἳ ῥ' ἐπὶ παρ' ποταμόν πεφοβήατο δινήεντα,
 Ως εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ πηλείδαο καὶ ἄορι ἱφιδάμεντα.
 Ενδ' ἔλε θερσίλοχόν τε, μύδωνα τε, ἀστυπυλόν τε,
 Μνησόν τε, θράσιόν τε, καὶ αἰνιον, ἧδ' ὀφελέσιν.
 Καί νύ κ' ἐπὶ πλέονας κτάνε παίονας ὠκύς ἀχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χωσάμεν Θ' περσέφῃ ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ανέει εἰσάμεν Θ', βαθέης δ' ἐφθέγγετο δίνης.

Ως ἀχιλλεύς, πρὶν μὲν κρατέεις, πρὶν δ' αἰσυλα ρέζεις
 Ανδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμυώοισιν θεοὶ αὐτοί.
 Εἰ τοι τρώας ἔδωκε χρόνος παῖς πάντας ὀλέσσει,
 Εξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον χάτα μέρμερα ρέζειν.
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκρῶν ἔρατεινὰ ρέεθρα,
 Οὐδέ τι πιθυάμαι περσέφῃ ρόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 Στεινόμεν Θ' νεκύνοσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδὴ ἡλως.
 Αλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγε μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν Θ' περσέφῃ πόδας ὠκύς ἀχιλ-
 Εσσιν ταῦτα σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις. (λεῦσι)
 Τρώας δ' εἰ πρὶν λήξω ὑπερφιάλοισι ἐναείζων
 Πεῖν ἔλσαι χτ' ἄστυ καὶ ἔκτορι πειρηθῆναι
 Αντιβίω, ἧ κέν με δαμάσσεται, ἧ κέν ἐγὼ τόν.

Ως εἰπὼν, τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε δ' ὀπλῶνα περσέφῃ ποταμὸς βαθυδίνης.

28. Εἰρύσας

Ως πόποι ἀγυρότοξε διὸς τέκος, εἰ σὺ γὰρ βελάς
 Εἰρύσαις κρονίων Θ', ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρώας παρὶσσύμεναι καὶ ἀμυώειν, εἰσέκεν ἔλθῃ
 Δείελ Θ' ὀφείδων, σκιάσῃ δ' εἰβώλον ἀφ' ἑσπεραν.

29. δανεὶ κλυ-
 τός

Η, καὶ ἀχιλλεύς μὲν * δουεὶ κλυτὸς ἐνδορε μέσσω,
 Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἰδματι θυῶν.
 Πάντα δ' ὀεῖνε ρέεθρα κυκώμεν Θ'· ὥσε' ὅ νεκρούς
 Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' οὐπὶν ἄλγες ἔσαν, ἧς κτάν' ἀχιλλεύς·
 Τούς ἐκβαλλε δύραζε, μεμυκὼς ἦν τε τυῖρ Θ',
 Χέρσονδε ζώας * δι' ἐσάω χτ' χαλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλησι.
 Δεινὸν δ' ἀμφ' ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσατο κύμα,

30. δὲ σάω

Ως δὲ

Adipem comedentes renibus-obtensum rodentes.

Sed hic contendit ire ad Paonas equites.

Qui etiam apud fluvium in-fuga-acti-erant Vorticofum.

Postquam viderunt fortissimum in atroci pugna,

5 Manibus sub Pelide, & ense fortiter interemptum.

Tunc interfecit Thersilochumq₃, Mydonaq₃, Astypylumq₃,

Mnesumq₃, Thrasiumq₃, & AEnium, & Ophelestem.

Et adhuc plures interemisset Paonas Velox Achilles,

Nisi iratus allocutus fuisset fluvius profundos-Vortices ha-

10 Viro similis: e profundo. a. affatus est Vortice: (bens.

O Achilles, supra ceteros q^de fortis es, supraq₃ indigna

Viros ceteros. semp. n tibi auxiliantur dii ipsi. (patras

Siquidē tibi Troianos cōcessit Saturni filius omnes perdere

Ex me saltem expellens, in campo ardua patra:

15 Plena sunt enim iam mihi cadaueribus amœna fluentia,

Neq₃ aliquo possum effundere fluxum in mare divinum

Obstructus cadaueribus: tu autem interficis perniciosē,

Sed agē iam desiste, stupor me occupat princeps populorum.

Hunc. a. excipiens allocutus est pedibus celer Achilles:

20 Erunt hec Scamandre diuine ut tu tubes:

Troianos tamen non antē desinam superbos interficiens,

Quam conclusero intra ciuitatem: & cū Hectore tentauero

Contra, an me interficiet, an ego ipsum.

Sic fatus, in Troianos irruit demoni similis,

25 Et tūc Apollinem allocutus est fluvius pfundis Vorticibus:

Proh malū, argenteū, arcū- gestans Iouis fili, non tu cōsilia

Obseruasti Saturnij, qui tibi admodū diligenter præcepit,

Troianis ut- adesses & opem ferres, donec Veniat

Crepusculum sero ingrediens, obumbretq₃ fertilem terram;

30 Dixit & Achilles quidem hasta inclytus insiliit medio

Ripa desiliens, ille autem irruit æstu feruens.

Omnia. a. mouit fluentia turbatus, impulit. a. cadauera

Multa, quæ in ipso abundē erant, quæ confecerat Achilles:

Hec eiecit foras mugiens tanquam taurus,

35 In terram: viuos autem seruauit per pulchra fluentia,

Occultans in Vorticibus profundis, magnis.

Horrenda. a. circum Achillem turbata constitit Vnda:

Repelle.

Xanth⁹ flui-
us Achillem
alloquitur.

Xāthus tumet
in Achillem.

χε. δίνης

χε. έρωής

Ωθει δ' ἐν σὺν κεί πῆλιν ῥόθῳ, ἔδ' ἐπείθεσιν
 Εἶχε σπείζαδαι. ὃ δ' ἠελείω ἔλε χερσὶν
 Εὐφυνία, μέγα λιν· ἥ δ' ἐκ ριζῶν εἰποῦσα
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέχε δ' ἡ καλὰ ῥέεθρα
 Οἷοισιν πυκνοῖσι γέφυρ' ὥσεν δέ μιν αὐτὸν,
 Εἶσω πᾶσ' εἰποῦσ' ὃ δ' ἄρ', ἐκ * λίμνης ἀνορέσας,
 Ηἵξεν πεδίον ποτὶ κραυνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας ἔδ' ἑτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαινόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιό
 Δῖον ἀχιλλῆα, τρώεσσι δ' ἰοιχρὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρκεσεν ὅσον τ' ὅπῃ δουρὸς * ἔρωή,
 Αἶετ' ὅϊματ' ἔχων μέλαν θ' τῷ διρητῆρ' ὅθι,
 Ος δ' ἄμα κέρτις τε καὶ ὄκιστος πετεῖνω.
 Τῷ εἰκὼς ἠἵξεν ὅπῃ σήθεσσι δ' χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάειζεν· ὕπαιδα δ' τοῖο λιαδῆος
 Φεῦγ', ὃ δ' ὅπῃδε ῥέων ἐπετο μέγα λιν ὄρυμα γδῶ.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κελύφης μελανύδρε
 Ἀρφυτὰ καὶ κήποις ὕδατος ῥόον ἤγεμον δέει,
 Χερσὶ μάκελλ' ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
 Τοῦ μὲν τε περρέοντος, ὑπὸ ψιφίδος ἀπασσι
 Οχλειῶνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατεβόμενον κελάρυζαι
 Χώρῳ ἐνὶ περσάλῃ, φιδάνει δέ τε καὶ τὸν ἄρονται.
 Ως αἰεὶ ἀχιλλῆα κηχέσθαι τοῦ κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαμφερὸν ἑόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 Οὔτακι δ' ὅς μιν ἔπεισε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς
 Στήναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἶ μιν ἅπαντες
 Ἀθάνατοι φοβέσθαι τοὶ ἔρανον δῖον ἔχουσι,
 Τοῦτακι μιν μέγα κῦμα διίπετέ θ' ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμοις κατὰ θυρῶν. ὃ δ' ὕψοσε ποσσὶν ἐπὶ δαί,
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 Λάβρεθ' ὕπαιδα ῥέων· κονίλιον δ' ὑπὲρ ἑπὶ ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὥμοξεν ἰδὼν ἐς ἔρανον δῖον.
 Ζεὺς πάτερ, ὡς ἔπες με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δ' ἡ καὶ τι πάθοιμι.
 Ἄλλος δ' ἔπες μοι τόσον ἄπτος ἔρανιῶνων,
 Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔδελγῃσι
 Ἡμ' ἔφατο τρώων ὑπὸ τείχεϊ δωρηκτάων

Λαμψερῶς

- Repellebat. a. cum in scutum ingruens estus, neq. pedib.
 Potuit firmus stare: ille. & solum prehendit manibus
 Pulchram, proceram, hec vero à radicibus prolapsa
 Crepidinem totam dispulit: detinuit. a. pulchra fluentem
 5 Ramis densis: ponte iunxit. a. illam ipsam.
 Intus tota prolapsa. hic autem ex alio exiliens,
 Properabat per campum pedibus velocibus solare,
 Territus: neq. cessavit magnus deus, motus est. a. in ipsum
 In-summo-nigricans, ut ipsum cohiberet à bello
 10 Divinum Achillem: à Troianisq. exitium auerteret,
 Pelides autem aufugit, quantum est hasta iactus,
 Aquila impetum habens nigra venatricis,
 Quae simul fortissimaq. & celerrima alitum est:
 Huic similis ruit: in pectoribus autem as
 15 Horrenda insonabat: oblique autem ab hoc declinans
 Fugiebat: hic. a. à tergo fluens sequebatur magno strepitu
 Sicut autem quando vir aqueductor à fonte nigro
 Per-plantas & hortos aquae fluxum deducit,
 Manibus ligonem habens, & rivi obices amovens:
 20 Hac quidem profluente subtus calculi omnes
 Prouoluntur: hec autem cito defluens immurmurat
 Loco in declivi: praenit autem & ipsum deductorem:
 Sic semper Achillem urgebat unda fluxus
 Quamquam alacrem existentem: Dii n. praestantiores viris.
 25 Quoties autem parabat agilis nobilis Achilles
 Stare contra, & cognoscere si ipsum omnes
 Immortales terrerent, qui caelum latum habitant,
 Toties ipsum magna unda diuini fluminis
 Obruebat humeros desuper: hic. a. in altum pedib. saliebat
 30 Animo maestus: fluuius. a. subitus gentia debilitabat
 Vehemens, oblique fluens: puluerem. a. subtrahebat pedib.
 Pelides autem ciulavit intus in caelum latum:
 Iup. pater quam nullus me decorum miserabilem sustinet Achillis ad
 Ex huius liberare: in-posterum. & etiam quiduis patiar. Ioue preces.
 35 Alius autem nullus mihi adeo culpandus caelestium,
 Quam dilecta mater, quae me mendacijs decepit,
 Quae me dicebat Troianorum sub muro armatorum
 Velocibus

Λαίψηροῖς ὀλέεσθαι ὑπόλων ἄβελέεσιν.
 Ως μ' ὄφελ' ἐκταρ κτείνειαι, ὅς ἐνθάδε τέτραφ' ἀρίστος,
 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάειξε.
 Νῦν δέ με λάλαλέω θανάτῳ εἴμιρτο ἀλῶναι,
 Ερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς πῦδα συφορβόν,
 Οὐρά τ' ἐναυλῇ ὑπέρσει χειμῶνι ᾤρωνται.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἰμάλ' ὤκη ποσειδάων καὶ αἰθλῶν
 Στήπῳ ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεῶσιν ἐϊκλῶ.
 Χεῖρ' ὅ χεῖρα λαβόντες ὀπισθῶσαντ' ἐπέεσι.
 Τοῖσι δ' ἠμύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων.

28. μήτ' ἐτι

Πηλείδην μήτ' ἄρτι λίλυ τρέε, * μήτέ τι τάρβει.
 Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ὅπι τὰ ῥόθῳ εἰμὲν,
 Ζηῶς ἐπαυρήσαντος, ἐγὼ καὶ παλλὰς αἰθλῶν.
 Ὅς ἔτι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ὄειν.
 Ἀλλ' ὁδὲ μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δ' εἴσεαι αὐτός.
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πύθηναι,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖα πολέμοιο
 Πεῖν καὶ ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' ἐκτορε θυμὸν ὑπύρας
 Ἀψὲρ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' αἰθλῶντος ἀπεβήτην,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ (μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή)
 Ες πεδίον. τὸ δ' ἦ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο.
 Πολλὰ δ' ἐτεύχεα καλὰ διέκτα μένων αἰζηῶν
 Πλῶον, καὶ νέκυες τῆ δ' ὕψοσε γοῶν αὐτ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἰῶσοντος ἀν' ἰδύν· ἐδέμιν ἔρχε
 Εὐρύρρεων ποταμός· μέγα γὰρ δένει ἔμβαλ' αἰθλῶν.
 Οὐδὲ σκάμηνδρ' ἔληγε τὸν μὲν ἄλλ' ἐπὶ μάλλον
 Χώετο πηλείωνι, κόρυσσε δ' κῦμα ῥόοιο
 Τυφὸς ἀειρόμενός· σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας.

Φίλε κασίγνητε δένει ἄνδρες ἀμφοτέρωι
 Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα αἴσυ μέγα πριάμοιο ἀνακτος
 Εκπέρσει, τρώες δ' καὶ μόθον ἐμνέουσιν.
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύπληθε ῥέεθρα
 Τυφάτος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθονον ἐνούλοισ·
 Ἰση δ' ἐμέγα κῦμα· πολὺ δ' ὄρυμα γδὸν ὄεινε
 Φιτρώων καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγχιον ἄνδρας.

Velocibus periturum esse Apollinis iaculis.

Utinam me Hector occidisset, q̄ hic educatus est fortissimus,

Itaq; fortis quidem occidisset, fortem. a. me interfecisset:

Nunc. a. me in gloria morte fato-decretum-est corripere,

5 Oppressum in magno fluuiot anquā puerum subulcum,

Quem torrens opprimit per tempestatem transeuntem.

Neptunus A.
c. illem con-
solatur.

Sic dixit, hunc. a. Valde cito Neptunus & Minerva

Steterunt propè accedentes, forma. a. hominib. similes facti

Manuq; manū prehēdentes confirmarunt verbis. (erāt

10 Inter hos. a. sermonem orsus est Neptunus terræ quassator:

Pelide, ne quicq̄ trepide-fugias, neq; amplius formides:

Tales enim tibi nos ex dijs auxiliares sumus,

Ioue approbante, ego & Pallas Minerva:

Quoniam minime tibi in fluuiio mori fatale est.

15 Sed hic quidem cito desinet: tu autem videbis ipse.

Sed te prudenter admonebimus si pareas:

Ne prius abstineas manus ab omnibus æquè molesto bello,

Quam in Ilij inclytos muros populū concluderis

Troianum quicunq; fugerit: tu. a. Hectori anima crepta

20 Iterum ad naues ito: damus autem tibi gloriam referre.

Hi sane sic loquuti ad immortales concesserunt.

At hic tuit (Valde. n. deorum impellebat eum praeceptum)

In campum: hic. & toties plenus erat aqua effusa:

Multa autem arma pulchra bello-caesorum iuuenum

25 Fluitabāt, et cadauera: huius. a. sursum gēna subsultabāt

Auersus fluxum ruentis recta, neq; ipsum retinuit

Late fluens fluuius: magnum. n. robur iniecerat Minerva.

Neq; Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis

Succensuit Pelide: extulit autem undam aquae

30 In altum sublatius. Simoentem & hortabatur clamans:

Chare frater, robur viri ambo saltem

Cohibeamus, quoniam cito ciuitatē magnam Priami regis

Euertet, Troiani vero in pugna non manebunt,

Sed auxiliare celerrime, & imple fluentia

35 Aqua ex fontibus, omnesq; concita torrentes:

Erige itaq; magnam undam, multumq; fragorem excita

Truncorum & lapidum, ut compeſcamus immanem Sirin,

Xanth⁹ Simo-
ēnta inuocat
aduersus A.
chillem.

aaa

Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι.
 Φημὶ γὰρ ἔτε βίῳ χροισμῶσιν, ἔτε πεῖδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νεόθι λίμνης
 Κείσεθ' ὑπὸ ἰλὺ (Θ) κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσσω φαρμάδοισιν, αἷλις χερσὶδος φειγέας
 Μυεῖον, καὶ οἱ ὅσ' ὅππῃ στήθον τι ἀχαιοὶ
 Ἀλλέξω· τόσσιν οἱ εἴσιν καὶ δὴ φέρε καλὺψω.

28. οὐδέ τι
 χρεώ. 28. καί,
 εἰδ' ἔτε

Αὐτὲ οἱ καὶ σῆμα τετεύξετα, * εἰδ' ἔτι μιν χρεώ
 Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάψωσιν ἀχαιοί.

Ἡ, καὶ ἐπὶ ῥ' ἀχιλῆϊ κυκώμεν (Θ) ὑψόσσε δύνων,
 Μορμύρων ἀφρώ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι.
 Προφύρεον δ' ἄρα κῦμα διῖπετέ (Θ) ποταμοῖο
 Ἰσατ' αἰερόμενον, καὶ δ' ἤρεε πηλείωνα.
 Ἡρῆ δ' ἔμ' αὖτε, φειδδείσας ἀχιλῆϊ,
 Μή μιν ὑπέρσσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 Αὐτίκα δ' ἤφαισον περσεφώνεον ὃν οἶλον ἦδον.

Ὅρσεν κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· αὐτὰ σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν (ἔλ).

Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πρῶτος κεοῖ φλόγα πολλῶ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ἀργέστοιο νότιο
 Εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσου δύνελλαν,
 Ἡ κεν ὑπὸ τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 Φλεγμα κακὸν φορέεσσι· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποτρύπτω * καὶ ἀρεῇ
 Μηδὲ πρὶν ὑπόπυρε τεὸν μέν (Θ), ἀλλ' ὅπποταν δὴ
 Φθέρῃ μοι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε χεῖν ὁ κάματον πῦρ.

28. ἢ ἀρεῇ

Ὡς ἔφαθ'· ἤφαιστος δ' ἐπὶ τύσκετο θεσπιδάες πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δύνετο, * καὶ εἰς ἵ νεκρούς
 Πολλὰς, οἷρά κατ' αὐτὸν αἷλις ἔσαν, οὓς κτείν' ἀχιλλεύς.
 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, χέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὁππῇ νὸς βορέης νεοαρδέ' ἀλώλῳ
 Αἰψὰν ξηράνῃ, χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐδείρει.
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' αἶψα νεκρὸς
 Κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 Κάοντο πηλέεα τε καὶ ἰτέα, ἠδὲ μυεῖον,
 Καίετο δὲ λωτός * τ', ἠδὲ δρυόν, ἠδὲ κύπειρον,

28. πῆ, ἰδ'

Τὰ φέ

Qui iam nunc preualet, audetq; hic paria dijs.
 Affirmo enim, neq; vim profuturam neq; ipsam formam.
 Neq; arma pulchra, quæ alicubi in imo aluco
 Iacebunt sub luto tecta: sed eum ipsum
 5 Inuoluam arenis satis colluuiet circumfundens
 Infinite, neq; eius ossa poterunt Achivi
 Colligere: tanta eum colluue desuper operiam:
 Illic ei & sepulchrum erit, neq; amplius ei opus
 Erit humatione, cum ipsum sepelire velint Achivi.
 10 Dixit, & irruit in Achillem astuans in altum furens,
 Murmurans spumaq; & sanguine, & cadaveribus.
 Purpurea vero Suda a-Ioue fluentis fluuij
 Stetit eleuata, ac Pelidem corripuit.
 Iuno autem multum clamauit admodum-timens Achilli,
 15 Ne ipsum opprimeret magnus flussus & vorticosus:
 Statim, & Vulcanum allocuta est suum charum filium:
 Mone-te Vulcane, mi fili: contra enim
 Xanthum & vorticosum pugna conicimus esse (i. stare.)
 Proinde opem-fer citissime, accendeq; flammam multam.
 20 Ego vero Zephyri & procellosi Noti
 Ibo e mari grauem excitatura procellam,
 Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
 Incendium malum ferens: tu autem Xanthi apud ripas
 25 Arboree Sore, ipsumq; immitte igni, neq; te prorsus
 Blandis verbis auertat, aut munis:
 Neq; ante cohibeas tuam vim, nisi quando iam
 Loquar ego clamans, tunc compece indefessum ignem.
 Sic dixit: Vulcanus. a. parabat ingentem ignem.
 Primum. q. in campo ignis ardebat: combustiq; cadauera
 30 Multa, quæ in ipso abunde erant, quæ confecerat Achilles.
 Totus, & siccatus est campus: coercitaq; est clara aqua.
 Vt. a. quando autumnalis Boreas nuper-rigatum hortum
 Statim exiccat: gaudet. & ipsum quisquis colere-solet:
 Sic exiccatu est campus omnis, atq; cadauera
 35 Comburebat. hic. & in fluuiū vertit flammam præfulgentē.
 Vrebantur & lmiq; & salices, & myricæ
 Ardebat iam lotusq; & Olua, & cyperus,

Iuno Vulca-
 nū mittit in
 Xanthum.

Vulcanus Xā-
 thum vrit.

aaa ij

Τὰ δὲ καλὰ ῥέεθρα ἄλλῃς ποταμοῖο πεφύκει·
 Τείροντ' ἐγχελύνεσ τε καὶ ἰχθύες, οἳ χτ' ἴναι,
 Οἳ χτ' καλὰ ῥέεθρα κοίσιων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτι θ' ἠφάισιο.
 Καίετο δ' ἴς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἡφαιστ', ἔτις σοί γε θεῶν δυνάτ' ἀντιφείζεν,
 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ σοί γ' ὦδε πνεὶ φλεγέδοντι μαχρίμην.
 Λῆγ' εἰδος· τρώας ἦ καὶ αὐτίκα δῖοι ἀχιλλεύς
 Ἀσπερος ἐξελάσει· τί μοι εἰδος καὶ ἀρωγῆς;

Φῆ πνεὶ καίόμενθ'· ἀνὰ δ' ἔσθλυε καλὰ ῥέεθρα.
 Ως ἢ λέβητος ζεῖ ἔνδον ἐπειρόμενθ' πνεὶ πολλῷ,
 Κνίσσῃ μελοδόμενθ' ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 Πάντοδον ἀμβολάδην, ὑπὸ ἢ ξύλα κάγκηνα κείται·
 Ως τὲ καλὰ ῥέεθρα πνεὶ φλέγετο, ζέει δ' ὕδωρ.
 Οὐδ' ἔδελε παρέρειν, ἀλλ' ἴχετο· τέρε δ' αὐτμῆς,
 Ἡφάισιο βίηφι πολύφρονθ', αὐτὰρ ὃ γ' ἦρην
 Πολλὰ λισσόμενθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἡρην, τί πῃς σὺς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχρας κήδειν
 Εἰς ἄλλων, ἐμέντοι ἐγὼ τόσον αἰπὸς εἰμι
 Οἷον οἳ ἄλλοι παῖτες ὅσοι τρώεσιν ἀρωγί.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑποπαύσομαι, εἰ σὺ κελθεῖς.
 Πανέδω ἦ καὶ εἴτ' ἐγὼ δὲ ὅτι καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 Μή ποτ' ὅτι τρώεσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἦμῶν,
 Μηδ' ὅππῃ τρώϊη μαλερῶ πνεὶ πᾶσι δάηται
 Καομένην, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἀκουσε θεὰ λαοκάλεινθ' ἦρην
 Αὐτίκ' ἄρ' ἠφαιστον παρσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν.

Ἡφαιστε, χέρο τέκνον ἀγακλές· ἐγὼ εἴοικεν
 Ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτῶν ἐνεκα συφελίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· ἠφαιστος ἦ κατέσβε θεσπιδαῖς πῦρ·
 Ἀφορρὸν δὲ ἄρα κύμα κατέσπιτο καλὰ ῥέεθρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ξάνθοιο δάμνη μὲνθ', οἳ μὲν ἐπειτὰ
 Πανσέδην· ἦρην γὰρ ἐρύκακε χαομένην τῶν.
 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν εἰς πέσε βεβειθῖα,
 Ἀργαλέην, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἶητο·
 Σὺ δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δὲ δρεῖα χθών·
 Ἀμφὶ ἢ σάλπιγξεν μέγας ἐρανος αἶε ἢ ζεὺς

Ἡμενθ'

Quæ circa amœna fluentia abunde fluvij nata erant:
 Consumebantur, anguillaq; & pisces qui in vorticib. versa.
 Qui per pulchra fluentia natabant huc & illuc, (bantur
 Spiritu confecti sapientis Vulcani:

Ardebatq; vis fluvij, verbumq; dixit & elocutus est:

Vulcane, nullus tibi deorum potest aduersari,
 Quare neq; ego tecum sic igni flagranti pugnaverim.
 Desine a contentione: Troianos. a. & mox diuus Achilles
 Vrbe expellat, quid mihi cum contentione & auxilio?

Xanthus Vul-
 cano suppli-
 cat, & Iunoni.

10 Dixit igne astuans: ebulliebantq; limpidæ fluentia.
 Sicut autem lebes feruet intus dum-ergetur igne multo,
 Aruinam liquefaciens bene-saginati suis,
 Undiq; feruenter, subq; ligna sicca iacenti
 Sic huius amœna fluentia igne crebantur, bulliebatq; aqua
 15 Neq; poterat profluere, sed detinebatur: premebat. n. aura
 Vulcani Si Valde-prudentis: at ille Iunonem (igneæ.
 Multum precans, verbis velocibus allocutus est.

Iuno, cur tuus filius meum fluxum inuadit & torqueat
 Præceteris? non sanè ego tantum tibi culpandus sum,
 20 Quantum ceteri omnes dii quotquot Troianis auxiliores
 Sed certe quidem ego desistam si tu iubes: (sunt.
 Desistat autem & hic: ego autem insuper & hoc iuro,
 Nunquam a Troianis auersurum esse exitialem diem:
 Ne. q. quando Troia combusti uo igne tota flagraret
 25 Incensa: crederent autem bellicosi filij Achiuorum.

At postquam hoc audiuit dea albiulna Iuno:
 Confestim Vulcanum allocuta est suum charum filium:
 Vulcane, abstine fili inclyte, non enim decet
 Immortalem Deum adeo mortalium gratia torque.

30 Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immensum ignem:
 Retrogradaq; & nda redijt ad amœna fluentia
 At postquam Xanthi domita est violentia, hi quidem postea
 Cessarunt. Iuno enim coercuit, irata quamuis:
 Inter. & alios deos contentio cecidit grauis,

35 Difficilis: diuissim. & ipsis in mentibus animus spirabat:
 Concurrerunt. a. magno strepitu, insonuitq; lata terra,
 Circumq; resonuit magnum cælum. audiuit. a. Iupiter

Deorū pugna

aaa ij

28. ὁρῶτο

Ἡμεν Θ' ἐλύμῳ, ἐγέλασε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 Γηθοσυύη, δ' ὅρ' αὖτο θεὸς εἰδὶ ξυιόντας.
 Ενδ' οἷ γ' ἐκ' ἐπιδυρὸν ἀφ' ἑσπασαν· ἦρχε γὰρ ἀφ' ἧς
 Ρινοτόρ Θ', καὶ πρῶτος ἀδύμειος ἐπόρεσε,
 Χάλκεον ἐγχευέων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·

28. κυνέμειος

Τίπ' αὖτ' * κυνόμεια θεὸς εἰδὶ ξυμελαύνεις,
 Θάρσος ἀητον ἐχρυσά· μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 Ἡ δ' ἐμνήσθη τετυδείῳ διομήδε' ἀνῆκεν
 Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόφιον ἐγχευέοντα,
 Ἰδὺς ἐμεδ' ὥσας, διὰ δ' ἡρώα καλὸν ἔδωκε.
 Τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ὑποπτεμένον ὄσσε μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν, ἔτισε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Σμερδαλέῳ, λῦ' ἔδ' εἰδὸς δάμνησι καὶ αὐνός,
 Τῇ μιν ἀφ' ἧς ἔτισε μισαφόν Θ' ἐγχευέοντα.
 Ἡ δ' ἀναχαιστρένη λίθον εἶλετο χεὶρ παχεῖη
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρυχὴν τε, μέλαν τε,
 Τὸν δ' ἄνδρες πρῶτοι θεῶν ἐμμεναι ἔρον ἀφ' ἧς.
 Τῷ βάλε δουρὸν ἄρῃα κατ' ἀνέχοντα, λῦσε δ' ἡρώα.
 Ἐπὶ δ' ἐπέχε πέλεδρα πεσών, ἐκόνισσε δ' ἡρώα.
 Τάχεα τ' ἀμφαρέβησε. γέλασε δ' ἡρώα ἀδύμειος,
 Καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

28. ἰσοφαιεῖς

Νηπύτῃ, ἔδ' ἐνὶ πῶ πρ' ἐπεφράσω ὅσον ἀφ' ἧς
 Εὐχόμεν' ἐγὼν ἐμεναι, ὅτι μοι μὲν Θ' * ἀντιφαιεῖς;
 Οὐτὼ κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοισι,
 Ἡ τοι χρομένη κακὰ μὴδέ τι, οὐδ' ἐκ' ἀχαιῶν
 Κάλλιπες, αὐτὰρ τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἀφ' ἧς φωνήσασα, πόλιν τράπεν ὄσσε φαεινὴ.
 Τὸν δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλῆσα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχοντα μόγις δ' ἐσαχέερατο θυμόν.
 Τὴν δ' ὥς οὐκ ἐνόησε θεὰ λαοκώλην Θ' ἦρη,
 Αὐτὴν δ' ἀδύμειος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυγώνη,
 Καὶ δ' αὖτ' ἡ κυνόμεια ἄρει βροτολοιγὸν ἄρῃα
 Διὶς ἐκ παλέμοιο κ' ἐκλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτ'. ἀδύμειος δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καὶ δ' ὅππῃσι μὲν, πρὸς σῆδεα χεὶρ παχεῖη
 ἤλασε, τῆς δ' αὐτῆς λύτο γυνάτα καὶ φίλον ἦτορ.

Τὰ

Sedens in Olympo: risitq; ei charum cor

Letitia, quod videbat deos contentione congregientes:

Tum ij non amplius diu abstinerunt: incepit enim Mars

Clypeos-tundens, et primus Minervam invasit,

5 Aream hastam tenens. Et probrosum dixit Verbum:

Cur rursus o canina-musca deos praelio committis,

Audacia insatiabile habes? magnus. Et te animus induxit:

Annon recordaris quando Tydiden Diomedem immisisti

Ad me Vulneranda? ipsaq; in-omniu-cospectu hasta capiēs

10 Recta in me impulisti, corpusq; pulchrum sauciasti?

Ideo te nunc puto lucturam esse quaecunq; mihi fecisti.

Sic fatus pulsavit ad egidem fimbriatam,

Horrendam, quam neq; Iouis domat fulmen.

In hac ipsam Mars Vulneravit pollutus-cade hasta longa.

15 Hac. Et retro-cedens, lapidem accepit manu forti,

Iacentem in campo nigrum, asperumq; magnumq;

Quem Viri antiquiores posuerant ut esset terminus agri,

Hoc percussit fortem Martem iuxta collum, solus. a. genua:

Septemq; occupavit iugera lapsus, Et pulvere-fœdavit cri-

20 Armaq; circumsonuerunt, risit. a. Pall. Minerva, (nes,

Et ei gloriando insultans Verbis Velocibus eum allocuta est:

Stulte, neq; adhuc saltē considerasti quanto præstantior

Glorior ego esse, quod mihi robur tuum opponis?

Sic matris furias exolueris:

25 Quæ tibi irata mala machinatur: quoniam Achivos

Reliquisti, ac Troianis periuris auxiliaris.

Sic igitur loquuta convertit oculos splendidos.

Hunc. Et abduxit manu prehensens Iouis filia Venus

Crebro admodum suspirantem: Siquq; recollegit animum,

30 Hanc igitur Et agnouit dea albiulna Iuno,

Mox Minervam Verbis Velocibus allocuta est:

Papè, AEgiochi Iouis filia Minerva:

En rursus illa impudentissima ducit perniciosum Martem

Hostili è praelio per tumultum: sed accede. (al. vlciscere)

35 Sic dixit: Minerva autem irruit, gaudebat. Et animo:

Et adorta in pectus manu forti

Impegit: huius. a. illic debilitata sunt genua et dilectum cor.

Minerva Mar
tē profternit.

Minerva Ve-
nerem pster-
nit,

aaa iij

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κείτο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένην ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Τοιῦτοι νῦν πάντες ὅσοι τρώεσσι ἀρωγὴν
 εἶεν, ὅτ' ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτοῖσιν,
 Ωδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς ἀφροδίτῃ
 Ἠλθεν ἄφει δῖπικουρῳ, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα.
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
 Ἰλίε ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πολίεθρον.

Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ θεὰ Λαοκώλενος ἥρῃ.
 Αὐτὰρ ὑπόλλωνα πρὸς ἑφ' ἡμεῖς κρείων ἐνοσίχθων.

Φοῖβε τίη δὴ νῶϊ διέστανεν; ἐδὲ ἔοικεν,
 Ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἰχλίον αἰὲν ἀμαχητὶ
 ἴομεν ἔλυμπόνδε διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 Ἀρχε· σὺ γὰρ ἤγε φεινεώτερος. ἐγὼ δ' ἐμοί γε
 Καλὸν, ἐπεὶ πρὸς ἑφ' ἡμεῖς ἔοικεν, καὶ πλείονα οἶδα.
 Νηπύπ', ὥς ἄνδρ' ἔχραδ' ἰλὺ ἔχε· ἐδὲ νῦν τῷ ᾧ
 Μέμνησαι ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ ἰλίον ἀμφὶ
 Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγλῶοι λαομέδοντι
 Πὰρ διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 Μιθῶ δ' ἔπειτα, ὃ δ' ὅσην ἔτελλεν;
 Ἡ τοι ἐγὼ τρώεσσι πόλιν καὶ τείχος ἔδειμα
 Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἀρρύκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βυκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κρημνοῖσι πολυπύχου ὕληόσσης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μιθόιο τέλῳ πολυγνητῆες ὦρα
 Εξέφερον, τότε νῶϊ βιήσαστο μιθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλῶ, ἥ πειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπείλησε πύδας καὶ χεῖρας ὑπὸν ἑφ' ἡμεῖς
 Δήσειν, καὶ ᾧ νήσων δ' ἐπὶ τηλεδαπάων·
 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμροτέρων ὑποκοψέμεν ἑατα χαλκῶ.
 Νῶϊ δέ τ' ἀφ' ὅροις κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 Μιθὸς χρώμενοι, τὸν ἔπος ἔκ' ἐτέλεσσε.
 Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἐδὲ μὲν ἡμέων
 Πειρᾷ ὥς κεν τρώες ὑπὸν φείαλοι ὑπόλωνται
 Πρόχην κακῶς, σὺν πλοῖσι καὶ ἀλδύβης ἀλόχοισι;

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἑφ' ἡμεῖς ἀπαξ ἐκέρχρος ὑπόλλων,
 Εγγασίχαι, ἔκ' ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο

Εμμέναι,

Illi itaq; ambo iacebant in terra multipascua.

Hæc autem insultans Verba Velocia dixit:

Tales nunc omnes, quotquot Troianis auxiliores,

Vtinam sint quando cum Argiuis pugnant armatis:

5 Tamq; audaces & tolerantes, Et Venus

Venit Marti auxiliatrix, meo robori obuians.

Hoc pacto iam pridem non cessassemus a praelio

Ilij depopulati munitissimam Urbem.

Sic dixit: risit autem dea candidis Vlnis Iuno.

10 Sed Apollinem allocutus est rex quassator terræ:

Phæbe, cur iam nos separati stamus? neq; decet,

Cum caperint alij, hoc quidem turpius erit, si sine pugna

Eamus in-cælum, Iouis ad æream domum.

Incipe: tu autem natus iunior: non enim mihi quidem

15 Honestum: quoniam prior natus sum & plura novi.

Stulte, quam obliuiosum cor habes, nec Verò horum

Recordaris, quæcunq; iam passi sumus mala ad Ilium

Soli nos duo ex dijs, quando superbo Laomedonti

A Ioue profecti seruimus in annum,

20 Mercede certa, hic autem imperans mandabat?

Ego quidem Troianis ciuitatem muro circumdedi.

Latoq; & Valde pulchro, Et in expugnabilis ciuitas esset.

Phæbe, tu. a. distortè gradientes et lunatis cornib. boues pa-

Idæ in iugis multos-colles habentis-syluosa. (scebas

25 Sed cum iam mercedis terminum gratissimæ Horæ

Attulerunt, tunc nos Si-fraudauit mercede tota

Laomedon terribilis, minatusq; dimisit,

Tibi quidem is minabatur pedes & manus de super

Ligaturum, & Venditurum insulis in longinquis.

30 Affirmabatq; idem & triusq; abscissurum aures ferro.

Nos autem retrogradi iuimus irato animo

Ob mercedem irati, quam pollicitus non persoluit.

Ideo iam nunc populis refers gratiam? neq; nobiscum

Tentas, Et Troiani sædifragi pereant

35 Funditus male cum filijs & pudicis Vxoribus?

Hunc. a. rursus allocutus est rex longè operans Apollo:

Neptune haud me prudentem dixeris

Neptunus A-
pollinē pro-
uocat ad pu-
gnam.

Apollo cū Ne-
ptuno pugna-
re renuit.

¶ ¶ ¶

γε. Πανώμε-
δα

Εμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω
Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀέρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τῷ χρεα
Πανώμεδα μάχης, οἱ δ' αὖτοὶ θηρία ἄδων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'. αἶδετο γὰρ ῥα
Πατροκλῆσι γνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δ' ἡσυχνήτη μάλα νείκεσε πύτνια θηρῶν
Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειαν φάτο μῦθον.

Φάγεις δὴ ἐκέρχῃ, ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δ' εἰ εὖ χ' ἔδωκας;
Νηπύπτε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνέμωλιον αὐτῶς;
Μή σε νυῦ ἐπὶ πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένε, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀντα ποσειδάωνι ἐναντίειον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο. τίω δ' ἔτι περ σέφῃ ἐκέρχῃς ὑπόλλων,
Ἀλλὰ χολωσμένη διὸς αἰδοίῃ παρθέκοιτις,
Νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀναιδείοις ἐπέεσσιν.

γε. Στήσας;
γε. ἀντιφεί-
ζειν

Πῶς δ' οὐ νυῦ μέμονας κῆρον ἀδιδέες ἀντὶ ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μὲν χ' ἀντιφείρεσθαι
Τοξοφόρῳ πρὸ ἔσση· ἐπεὶ σε λείοντα γυναιξὶ
Ζῶς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατὰ κτάμεν' ἑὸν κ' ἐδέλησθαι,
Ἡ τοι βέλτερόν ὅστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφοις, ἢ κρείσσον ἴφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
Οὔ ποιν φερτέρη εἴμι, ὅτι μοι μὲν χ' ἀντιφείζεις.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ὅπῃ καρπῷ χεῖρας ἐμῶν
Σταμῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔδεινε παρ' ἑατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλίζομένῃ· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἵσσι.
Δακρυόεσσα δ' ἐπειτα θεὰ φύλῃ, ὥς τε πέπλῳ,
Ἡ ῥα θ' ὥς ἱρῆκος κοίλῳ εἰσέπλετο πέπλῳ,
Χηραμόν· ἔδ' ἄρα τῇ γαλῶμεναι αἰσιμον ἦεν·
Ὡς ἢ δακρυόεσσα φύλῃ, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ περ σέειπε διάκτορ χ' ἀργεφόντης.

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεω· ἀλόχοισι διὸς νεφεληγερέτα·

Ἀλλὰ

Esse, si iam tecum hominum gratia dimicem
 Miseriorum, qui folijs similes interdum quidem
 Florentes sunt, terra fructum comedentes:
 Aliquando. a. rursus percunt excordes, sed citissime

5 Desistamus. a. pugna: hi autem ipsi pugnent.

Sic igitur loquutus retro versus est, Verebatur enim
 Cum patruo conferere manus.

Hunc autem soror Valde obiurgavit Generanda, ferarum
 Diana Venatrix, Et probrosum dixit sermonem:

10 Fugis o Apollo: Neptuno autem Victoriā
 Omnem concedis? inanemq; ei gloriam dedisti?
 Stulte, cur arcum gestas Vanum frustra?
 Non te nunc amplius patris in domibus audiam
 Gloriantem, sicut antea inter immortales deos gloriabaris

15 Contra Neptunum aduersis-Sciribus te pugnare.

Sic dixit: hanc. & neutiquam allocutus est longè-iaculās
 Sed irata Iouis Venerabilis Vxor, (Apollo
 Increpauit iaculis-gaudētē Dianam, cōtumeliosis Verbis:

Iuno Dianam
 vincit.

20 Quomodo tu nunc audes, canis intrepida, contra me
 Consistere? difficilis tibi ego robore conferri
 Sagittatrici licet existenti: quoniam te leonem mulierib.
 Iupiter constituit, Et dedit interficere, quamcunq; Velis.
 Profecto facilius est per montes feras interficere,
 Agrestesq; ceruas, quam cum potentiorib. fortiter pugnare,

25 Sed si Vis pugna periculum-facere, Ut bene scias
 Quanto fortior sim, quandoquidem mihi robore confers te.

Dixit, Et ambas ad primam-palmæ-partem manus præ-
 Sinistra: dextra. a. ab humeris abstulit arcum: (hendit
 Ipsoq; Verberauit eam ad aures, ridens,

30 Huc-illucq; se Versantem. Veloces. a. deciderunt sagittæ.

Lacrymabunda. a. deinde dea fugit Velut columba,
 Quæ quidem ab accipitre in cauam Volauit petram,
 In latebram (neq; enim illi capi fatale erat)

Sic hæc lacrymabunda fugit: reliquitq; illi arcus.

35 Latonam autem allocutus est nuncius Mercurius:

Latona, ego. & tecum minimè pugnabo, arduum autem
 Confligere cum Vxoribus Iouis nubicogi:

Sed

Ἀλλὰ μάλα πρόσφρασαι μετ' Ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφι.

Ὡς ἄρ' ἔφη. λητὼ δ' ἐσυνάινυτο χαμπύλα τόξα,
Πεπλεκότε' ἄλλυδις ἄλλα μὲν σφοδράλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβῆσαι πάλιν κίε θυγατέρῳ ἦς.
Ἡ δ' ἄρ' ὀλυμπον ἴκανε, διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Δακρυόεσσα ὅ πατὴρ ἐφέζετο ροῦν' αἰκούρη.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸς τρέμε· τίω' ὅ περ πῶ οἱ
Εἶλε πατὴρ κρονίδης καὶ ἀνῆρετο, ἥδ' ὤ γελάσας.
Τίς νύ σε τοιάδ' ἐρεξε φίλον τέκος ἐρανίωνων
Μαφιδίως, ὥσεί τι χαλκὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφαν' ὀ κελαδαινῇ,
Σὴ μ' ἄλοχος συφέλιξε πάτερ λυκώλεν' ὀ ἦρη,
Εξ ἧς Ἀθανάτοισιν ἔεις καὶ νείκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
Αὐτὰρ ὑπόλλων φοῖβ' ὀ ἐδύσετο ἴλιον ἱρῶ·
Μέμβλετο γὰρ οἱ τείχος εὐδμήτοιου πόλη' ὀ,
Μὴ δυναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δ' ὀ μέγα κυδιόωντες·
Καὶ δ' ὀ ἴζον παρὰ πατρὶ κελαϊνεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὀλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους·
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἑρᾶνδον ἄρμυ' ἱκάνει
Ἀσε' ὀ αἰδομένοιο, θεῶν δέ ἐ μύθῳ ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ὀ ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δέ κήδε' ἐφῆκεν.
Ὡς Ἀχιλλεὺς τρώεσσι τόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἰσήκει δ' ὀ γέρον τρῆαμος θεῖε δὴ πύργου,
Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλεῖα πελώριον· αὐτὰρ ὑπὸ αὐτῷ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἐδέ τις ἀλκή
Γίνεσθ'· ὀ δ' οἱ μῶξας ὑπὸ πύργου βάινε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τείχος ἀρακλειτοὺς πυλαωρούς.

Πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσέκε λαοὶ
Ἐλθῶσι περ πῶ αἶψα πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὀδε κλονέων· νυῦ οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τείχος ἀναπνέουσιν ἀλέντες,
Αὐτὶς ἐπ' ὀψέμεναι σαρίδας πυκινῶς ἀφάργας.
Δείδιστα γὰρ μὴ ἔλθ' ἀνὴρ ἐς τείχος ἄληται.

Sed Valde promptz inter immortales deos
Iactato te me vicisse firmo robore.

Sic dixit: Latonia. & collegit incurruos arcus & sagittas
Lapsas alio alias in Vertigine pulueris.

5 Hac quidem tela capiens filia sua, iterum recessit:

Illa. & ad Olympum peruenit Iouis ad aream domum.

Lacrymabunda autem patris insedit genibus puella:

Circumq; incorruptibile peplum tremebat: hancq; ad se

Cepit pater Saturnides & interrogauit dulce ridens:

10 Quis tibi talia fecit, chara filia superum

Temere, tanquam aliquid mali patranti palam?

Hunc vero rursus allocuta est bene-coronata Diana:

Tua me coniunx percussit, pater, albiulna Iuno:

Ex qua inter immortales contentio & lis imminet.

15 Sic hi quidem talia inter se colloquebantur:

Sed Apollo illustris subiit Ilium sacrum.

Cura erat enim ei murus bene edificata urbis,

Ne Danae euerterent prater fatum die illo:

At ceteri ad Olympum ibant-dij sempiterni,

20 Alij quidem irati: alij vero Valde exultantes:

Affederunt autem patri nubifero: sed Achilles

Troianis simul ipsosq; perdebat, & coniungulos equos.

Velut. a. quando fumus vadens in caelum latum peruenit

Urbe flagrante: Deorum. a. ipsum ira immisit:

25 Cunctisq; attulit laborem, multisq; dolores immisit:

Sic Achilles Troianis laborem & dolores imposuit.

Stabat autem senex Priamus diuina in turri,

Agnouitq; Achillem immanem, atq; ab ipso

Troiani cofestim turbabantur in-fugam-acti, neq; ulla re.

30 Erat: hic. a. ciulans a turri descendit in-terram, (sistetia

Adhortans apud murum inclytos custodes-portarum:

Apertas in manibus portas tenete, dum copia

Venerint ad urbem in fugam-acta. certe enim Achilles

Prope iste perturbans adeit: nunc existimo exitialia fore.

35 Sed postquam intra murum respirauerint conclusa,

Rursus obserate tabulas (i. valuas) dense compactas.

Metuo enim ne perniciosus vir in murum irrumpat.

Priamus mili
tib⁹ portas a-
perire iubet.

Sic

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' αἴεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχθαί·
 Αἶψ' ἔπετα δ' εἶσαι τεύξαν φάθ'· αὐτὰρ ὑπόλλων
 Αντήθ' ἐξέδορε, τρώων ἵνα λαιγρὸν ἀλάλκοι.
 Οἱ δ' ἰδυὺς πόλιν καὶ τείχε' ὑψιπλοῖο,
 28. κρηφάλεοι Δίφῃ* κρηφάλεοι κεκονιμένοι ἐν πεδίῳ
 Φεύγον· ὃ δ' σφεδανδὸν ἔφεπ' ἐγχεῖ· λύσσε δέ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἔχε κρατερὴν, μινέαινε δ' κῦδος ἀνέσσει·
 Ενθα κεν ὑψίπυλον τροίλῳ ἔλον ἦες ἀχαιῶν,
 Εἰ μὴ ὑπόλλων φοῖβ' ἀγμύροα δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ' ἀντιώροθ' ἦδ' ἀμύμονά τε κρατερὸν τε.
 10 Εν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ' δέ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
 Φηγὼ κεκλιμένθ'· κενέλυπθ' δ' ἄρ' ἦρει πολλῇ.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν ἀχιλλῆα πολίπορδον,
 15 ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι.
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
 Ω μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ ἀχιλλῆθ'
 28. κλονέον), Φάγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι* φοβέοντα,
 Αἰρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδά δειροτομήσει·
 20 Εἰ δ' ἀν' ἐγὼ τούτοις μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ ἀχιλλῆϊ, ποσσὶν δ' ὑπὸ τείχε' ἄλλη
 28. ἰδύιον, Φάγω πρὸς πεδίον* ἰλήϊον, ὅφρ' ἀν' ἴκωμαι
 Ἰδης τε κνημοῦς, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω,
 Εσπέριθ' δ' ἀν' ἐπειτα λοεσσάμενθ' ποταμοῖο,
 25 Ἰδρῶ ὑποφυχθεὶς, ποτὶ ἴλιον ὑπνεοίμην.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλθ' διελέξατο θυμός;
 Μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιν πέδιονδε νοήσῃ.
 Καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πύδεσσιν·
 Οὐκ ἔτ' ἐπειτ' ἔσται θάνατον κ' κῆρας ἀλύξαι.
 30 Λίλυ γὰρ κρατερὸς περ πάντων ἔς' ἀνδρῶπων.
 Εἰ δέ κεν οἱ περ παρόιθε πόλιν κατεαντίον ἔλθω·
 Καὶ γὰρ θύω τέτρω τρώες χροὺς ὀξείῃ χαλκῷ,
 Εν δ' ἴα ψυχὴν, θνητὸν δέ εἴφασ' ἀνδρῶποι
 Εμμεναι· αὐτὰρ οἱ κρονίδης ζεὺς κῦδος ὁπάζει.
 35 Ως εἰπὼν ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Αλκιμον ὥρματο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ηὔτε παρδάλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,

Ανδρὸς

Sic dixit: illi. a. aperuerunt portas, & amouerunt obices.

Ha. & aperta attulerunt salutem: sed Apollo

Obuius exiliit, a Troianis ut exitum arceret,

Hi. & recta ad ciuitatem & murum altum

5 Siti aridi puluerulenti ex campo

Fugiebant. hic. & acriter insequeretur hasta rabiesq. eius

Semper habebat grauis: cupiebat. n. gloriam referre. (cor

Tum sane alti portam Troiam cepissent filij Achiuorum,

Nisi Apollo clarus Agenorem diuinum excitasset,

10 Virum Antenoris filium eximiumq. sortemq.

In quidem eius corde audaciam iniecit, iuxtaq. eum ipse

Stetit, ut mortis graues manus arceret,

Fago innixus: tectusq. erat caligine multz.

At ille postquam agnouit Achillem Urbem expugnatorem,

15 Constitit: multz. & ei cor voluebat manenti.

Indignabundus igitur dixit ad suum virilem animum:

Hei mihi, siquidem a forti Achille

Fugero, qua etiam alij perterriti fugiunt:

Capiet me etiam sic, & imbellum obtruncabit.

20 Si autem ego hos quidem turbari sinam

A Pelide Achille, pedibusq. a muro alio

Fugere per campum Iliacum, donec perueniam

Ideq. ad saltus, densaq. virgulta ingrediar:

Vespertinus. a. deinde lotus fluuio

25 A sudore refrigeratus, ad Ilium reuerterer.

Sed cur mihi hac charus ratiocinatur animus?

Ne me discedentem ab Urbe ad campum persentiscat,

Et me persequens prehendat velocibus pedibus:

Non amplius deinde licebit mortem & fatum fugere,

30 Vaide enim fortis supra omnes est homines:

Quod si ipsi ante Urbem obuiam vencro:

Etenim sane huic vulnerabile corpus est acuto ere:

Inestq. vna anima: mortalemq. ipsum dicunt homines

Esse, sed ei Saturnides Iupiter gloriam prebet.

35 Sic fatus, Achille conuersus expectabat: inq. eo animus

Fortis concitabatur ad bellum & pugnam.

Veluti, panthera venit profunda ex sylua,

Agenor deli-
berat vtrum
cum Achille
congregatur.

Virum

22. ἐναντίη

Ἀνδρὸς θνητῆρ' * ἐναντίον, ἐδὲ π θυμῷ
 Ταρβέει, ἐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλα γμὸν ἀκούσῃ.
 Εἴ πορ γ' ὀφθαλμὸς μιν ἢ ἐτάσῃ, ἢ ἐβάλησιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ πρὸ δουρὶ πεπαρμένη ἐκ σπολήγει
 Ἀλκῆς, ὅρῃν γ' ἢ ἐξημ. βλήμεναι, ἢ ἐδαμῶναι.
 Ως ἀντιμῶρ' * ὅς δ' αὖτ' ἴδ' ὁ δῖος ἀγχιώρ
 Οὐκ ἐδελεν φάγειν, ὅρῃν πειρήσασθ' ἀγχιώρ.
 Ἀλλ' ὁ γ' ἀσπίδα μὲν ὤρετο, ἔχετο πάντοσε ἴσῃν,
 Εὐχρίη δ' αὖτοιο πτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε.

22. Ἡδη που

Ἡ δὴ που μάλ' ἐολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλεύς
 Ἡματι τῷ δε πόλιν πέρσειν τρώων ἀγερώχων.
 Νηπύπ', ἢ τ' ἐπὶ πολλὰ τετεύξετα ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 Εὐ γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν;

22. ἀλόχων το-
 κέωντε. 22. εἰ-
 ρυσόμεθα.

Οἷ κεν ὤρετο φίλων * τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 Ἰλιον * εἰρυσόμεθα. σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις
 Ωδ' ἐκπαγλ' * ἐὼν καὶ θάρσαλέ * πολεμιστής.

22. παχείης

Ἡ ρὰ, καὶ ὀξύ * βαρείης χειρὸς ἀφῆκε.
 Καί ρ' ἐβαλε κνήμῳ ὑπὸ γουῶατος, ἐδ' ἀφάμρτεν.
 Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασιτέροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε. πάλιν δ' ὑπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημένε, ἐδ' ἐπέρησε, θεοὺ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλείδης δ' ὤρμησάτ' ἀγχιώρ' * ἀντιθέοιο
 Δάτερ' * ἐδὲ τ' ἐάσεν ὑπὸ λῶν κῦδος ἀφῆκε,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Ησύχον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκπεμπε νέεσθ'.
 Αὐτὰρ ὁ πηλείωνα δόλῳ ὑπὸ ἔργαθε λαοῦ.
 Αὐτῷ γάρ ρ' ἐκέρχρος ἀγχιώρ' * πάντα ἐοικώς,
 Ἔση ὤρετο ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο πρὸς δῖον.
 Ἔως ὅς τ' ἐπὶ δῖοιο δῖον περὶ πυροφόροιο,
 Στρέψας παρ' ποταμὸν βαθυδινήεντα σκάμῳ δρον,
 Τυτθὸν ὤρετο ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο πρὸς δῖον.

22. γδ

λῶν,
 Ως αἰεὶ ἐλποῖτο κινήσεσθαι ποσὶν οἷσι.
 Τόφρ' ἄλλοι τρώες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπίδοι ὤρετο ἄσπ. πόλις δ' ἐμπλητο ἀλόντων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἐτλαν πόλι' * καὶ τείχε' * ἐκτὸς
 Μῆναι' ἐτ' ἀλλήλοισι, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφύγοι.

Virum Senatorem contra, neq; quicquam animo
 Timet, neq; formidat, postquam latratum audiuit:
 Et si. n. praeueniens ipsam aut vulnerarit aut iaculetur,
 Tamen & ab hasta transfixa non cessat
 5 Arobores, antequam vel cominus congregiatur vel sternatur:
 Sic Antenoris filius clari nobilis Agenor
 Non voluit fugere antequam experiretur Achillem.
 Verum hic clypeum quidem ante se tenebat rotundum:
 Hasta autem in eum collimabat, & valde clamabat:
 10 Certè iam nimium sperasti in mentibus clare Achilles,
 Die hoc urbem excindere Troianorum strenuorum:
 Stulte: adhuc multi fient dolores ob ipsam.
 Intus enim multiq; & fortes viri sumus,
 Qui pro charissimis parentibus vxoribusq; & liberis
 15 illum defendimus: tu vero fatum hic consequeris,
 Adeo terribilis quamuis existens & audax bellator.
 Dixit sane, & acutum telum forti manu emisit,
 Et percussit tibiam sub genu, neq; aberrauit:
 Circaq; ipsam ocrea nuper facti stanni
 20 Grauitè insonuit: ferrum autem resultauit à
 Percussio, neq; peruasit: dei enim obstitèrunt dona.
 Pelides autem inuasit Agenorem diuinum
 Secundus, neq; fuit Apollo ipsum gloriam referre,
 Sed ipsum eripuit, texitq; caligine multa:
 25 Quietum vero ipsum a certamine misit ut abiret.
 At hic Pelidem dolo auertit a populo.
 Ipsum enim Apollo Agenori per omnia similis
 Stetit ante pedes: hic autè properabat pedibus persequi,
 Dum ille hunc per campum persequeretur frumentiferum,
 30 Conuertens se ad fluuium vorticosum Scamandrum,
 Paululum praecurrentem-fugiendo: dolo enim decipiebat
 Apollo,
 Ut semper speraret se assequuturum pedibus suis:
 Interim alij Troiani territi venerunt cum multitudine
 35 Lati ad urbem: urbs. & implebatur conclusis,
 Neq; vero hi sustinebant urbem & murum extra
 Expectare se-inuicem, & cognoscere quiq; fugisset,
 b b b

Agenor cum
 Achille con-
 greditur,

Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχωντο
Ἐς πόλιν, ὄντινα τῷ γε πόδες καὶ γυνῶα σώσωσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Χ.

Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΤΩΝ τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνον ἔκ-
τωρ ὑπομένει ἀχιλλεῖα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα
δὲ ἀντίκειται, ἀθλῶν αὐτὸν πεισίσσης καὶ ἀναιρεῖται. ἐξά-
ψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἄρματος ἀχιλλεὺς, διὰ τῆς πεδῆς ἐπὶ τὸν ναῦ-
σταθμὸν ἔλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὀρώμενοι
ἐγκεκλεισμένοι.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Χ. ΡΑ-

ψωδία.

Χῖ δ' ἄρα τρεῖς παρὰ τείχεσσι ἄγων κτεάνων ἔκτορ' ἀχιλλεὺς.

ΣΟΙ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠὲ τε νε-
βροὶ,

Ἰδρῶ ἀπελύχοντο, πίνοντ', ἀκέοντό τε δί-
ψαν,

Κεκλιμένοι χαλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ ἀ-
τείχεος ἄσων ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες. (χαλῆ)

Ἐκτορα δ' αὐτὸς μέναι ὀλοήμοιρ' ἐπέδησεν,

Ἰλίεσσι παρὰ τοῖσιν, πυλάων τε σκαυάων.

Αὐτὰρ πηλείωνα παρὰ τοῖσιν φοῖβος ὑπόλων,

τίπτε με πηλέος ἤθε ποσὶν ταχέεσσι διώκει;

Αὐτὸς δ' ἔφη τὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; εἰ δέ νυ πῶ με

ἔγνωσ' ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.

Ἡ νύ τοι ἔπ' ἐπὶ μέλει τρώων πόνος οὐς ἐφόβησας,

οἱ δ' ἤτοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δ' ἔμειν' ὀλοήσῃς.

Οὐ γὰρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοιμος ἵππος εἰμι.

Τὸν δ' ἔμειν' ὀλοήσῃς παρὰ τοῖσιν πόδας ὠκὺς ἀχιλλεὺς,

ἔβλαψας μ' ἐκέρχε, θεῶν δ' ὀλοώτατε πάντων,

ἔνθα δὲ νῦν τρέφας ὑπὸ τείχεσσι· ἢ κ' ἐπὶ πολλοὶ

Γαῖαν ὀδύσῃσι φίλον παρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆδος ἀφείλεο, τὸς δ' ἐσάωσας

Ρηϊδίως

δεῦρ' ἐλίσ-
σῃς. κατε-
ρίεις.

δεῦρ' ἐλίσ-
σῃς. κατε-
ρίεις.

*Quidq; occubisset in bello, sed cupide infundebantur
In Urbem, quemcunq; horum pedes & genua seruarant.*

ILIADIS HOMERI, AVT XXII. COM-
positionis argumentum.

TROIANIS inclusis in ciuitatem, solus Hector expe-
ctans Achillem, primum quidem fugit: postea au-
tem resistit, Minerua ipsi suadente: & interficitur. Alli-
gans autem ipsum curru Achillem, per campum ad sta-
tionem nauum trahit. Hi autem in ciuitate lugent hæc
videntes inclusi.

ILIADIS HOMERI. AVT XXI. COM-
positio.

X, ter circa murum agens interfecit Hectorem Ach.

*I C hi quidem in Urbem fuga-acti velut
hinnuli,*

*Sudorem refocillando abstergebant, bibe-
bantq; ac sedabant sitim,*

Innixa pulchris propugnaculis. ceterum A-

*Murum propè ibant, clypeos humeris inclinantes: (chiu
Hectorem. & ibi manere exitiosum fatum coegit*

Ilium ante, portasq; Scaas.

Sed Pelidem allocutus est lucidus Apollo:

Cur me Peles filii pedibus velocibus persequeris.

*Ipsè mortalis existens deum immortalem? nec dum me
Agnouisti quid Deus sum: tu autem indefinenter furis.*

An tibi nequicquam est cura Troium labor quos fugasti,

Qui iam in Urbem conclusi sunt: tu. & huc diuertisti?

Non tamen me interficies, quoniam non mortalis sum.

Hunc. a. Valde indignatus allocutus est pedib. Velox Ach.

Lesisti me Apollo Deorum perniciosissime omnium,

Huc nunc auertens me a muro: sanè adhuc multi

Terram mordicus cepissent antequā in Ilium peruenissent.

Nunc. a. mihi magnam gloriam eripuisti: illos. & seruasti

bbb ij

Apollo' Achil-
li fraudem de-
tegit.

Ρηϊδίως, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδεις, οὐκ ὀπίσσω.

Ἦσ' αὖ πῶς μιν εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.

Ὡς εἰπὼν, πρὸς αἶψα μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Στάμενθ' ὥσ' ἵππος ἀθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν

Ὅς ῥά τε ρεῖα θέκσι πτανομένθ' πεδίοιο.

Ὡς ἀχιλεὺς λαίψηρ' ἀπὸ δ' αὖ καὶ γρυῖατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρον παρὶάμος πρῶτος ἰδὲν ὀφθαλμοῖσι,

Παμφαίνονθ' ὥσ' ἀσέρ' ἐπεσύνεον πεδίοιο,

Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγὰ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' αἶσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.

Ὀν τεκύν' ὠείωνθ' ὀπίκλησιν χαλῆοισι.

Λαμπεύουσιν μὲν ὅγ' ἦσι, κακὸν δ' ἔσθ' ὅμα τέτυκται,

Καί τε φέρει πηλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ὡς τὸ χαλκὸς ἐλαμπε φεῖ σήδεσσιν ἰέοντος.

Ὡμώξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλῇ δ' ὄρε κόψατο χερσίν,

Υψόσ' ἀναχόμενθ', μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνη,

Λισσόμενθ' φίλον υἱόν· ὃ δ' ὡς παροῖδε πυλάων

Εἰσήκει, ἄμοτον μεμαῶς ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσεύδα, χεῖρας ὀρεγνύς,

Ἐκτορ μὴ μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τέτον

Οἶος, ἀνδρ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ὀπίσπης

Πηλείωνι δαμείῃ· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσιν.

Σχέτλιθ', αἶδε θεοῖσι φίλθ' τοσόνδε γυνοίτο

Οὔσιν ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γυῖες ἔδονται

Κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἔσθ' ὡς πίδαων ἄχος ἔλθοι.

Ὅς μ' ἦν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔδθηκε,

Κτείνων, καὶ φρὸν ἀνέστην ὀπίπλησεν πάων.

Καὶ γ' οὐκ ὀπίσσω παῖδε λυγρόνα καὶ πολύδωρον

Οὐκ ὀπίσσω ἰδέειν, τρώων εἰς αἶψα ἀλέντων,

Τούς μοι λαοφόν τεκέτο κρείσσει γυναικῶν.

Ἀλλ' εἰ μὲν ζῶσις μὲν * σπῆται, ἢ τ' αὖ ἐπειτα

Χαλκοῖ τε χρυσῷ τ' ὑπολύσθ'· (ἔστι γ' ἔνδον.

Πολλὰ γ' ὥπασε πᾶσι γέρον ὀνομάχλυτος ἄλτης.)

Εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἴν' αἰὶς ἀποδομοῖσιν,

Ἀλγος ἐμὸν θυμὸν τε καὶ μητέρει, τοῖ τε κόμειται.

Ἀλλοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυῖται διώτερον ἄλγος

Ἐσεται, μὴ καὶ σὺ θάνης ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς.

ἔ. σπῆται,

Ἀλλ'

Facile, quoniam non ultionem formidasti in posterum.

Profectore & eliscerer, si mihi potentia adesset.

Sic fatus, ad ciuitatem valde elatus iuit,

Ruens & elut equus victor, cum curribus,

5: Qui facile currit extensus per campum:

Sic Achilles celeriter pedes & genua mouebat.

Hunc, & senex Priamus primus vidit oculis,

Vndiq; fulgentem, & stellam, irruentem per campum,

Quae autumnus oritur: Valde-lucidi autem eius radij

10: Apparent multa inter astra noctis medio,

Quam canem Orionis cognomine vocant:

Splendidissima quidem hac est: malum vero signum est,

Et affert multam febrem miseris mortalibus:

Sic huius es splendebat circa pectora currentis:

15: Eiulabat, & senex: caputq; pulsabat manibus,

In-altum tendens: Valde autem plorans clamabat,

Orans dilectum filium: is enim ante portas

Stabat, indefinenter cupiens cum Achille pugnare,

Hunc, & senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:

20: Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc,

Solus absq; alijs, & ne mox mortem assequaris,

Ab Achille interfectus, quoniam multo fortior est.

Infelix, & tinam dijs charius tantum esset,

Quantum mihi: cito eum canes & vultures vorarent

25: Iacentem: certe mihi grauis ex praecordijs dolor abiret:

Qui me liberis multisq; strenuis orbem fecit

Interficiens, deportatos-vendens in insulas in longinquas:

Etenim nunc duos filios Lycaonem & Polydorum

Non possum videre, Troianis in ciuitatem conclusis.

30: Quos mihi Laothoe peperit regina mulierum.

At siquidem viuunt in castris, certe postmodum

Aereq; auroq; redimemus (est enim intus:

Multa enim dedit filiis senex fama-celebris Altes)

Quod si iam mortui sunt, & in Plutonis domibus,

35: Dolor meo animo & matri, qui genuimus:

Populis autem alijs breuior dolor

Erit, modo non & tu moriaris ab Achille dominus.

Priam^o Achil-
lem conspicu-
tus Hectorem
orat, ne cu eo
cogrediatur.

Ἀλλ' εἰσέρχου τείχεος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα σώσῃς
 Τρῶας καὶ τρωάδας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 Πρὸς δέ με τὸν δύσηνον ἐπ' ὀρονέοντ' ἐλέαιρε,
 Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ κροίειδης ὅπῃ γήραθ' ἐδῶ.
 Αἴση ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 Τιάς τ' ὀλλυμένοις, ἐλκυσθεῖσας τε δύατρας,
 Καὶ θαλάμοις κεραϊζομένοις, καὶ νῆπα τέκνα
 Βαλλόμενα πορτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ θηϊότητι,
 Ελκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' αὖ πύματόν με κύνας πορώτησι θύρῃσιν
 Ωμῆσά ἐρύοισι, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 Τύψας ἢ βαλὼν ῥεῖθρων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 Οὐς πρέφον ἐν μεγάροισι τραπέζῃσιν πυλαωρούς,
 Οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πόντες, ἀλύσσοντες ποτὶ θυμῷ,
 Κεῖσυντ' ἐν πορθύροισι· νέφ δέ τε παῖτ' ἐπέοικεν
 Ἀρηϊκταμένω, δεδαϊγμένω ὀξεί χαλκῷ,
 Κεῖσται, πάντα ἧ χαλὰ θανόντι ποτὶ φανείῃ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη, πολὺν τε χυεῖον,
 Αἰδῶ τ' αἰσχυρώσι κύνας κταμένοιο γέροντος,
 Τῷτο δὴ οἴκησον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 Ἡ ῥ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' αὖτ' αἰετρίχας ἔλκετο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθε,
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο σακρυχέουσα
 Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι ἧμαζὸν ἀνέχετο,
 Καί μιν σακρυχέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἐκτορ τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτὴν, εἰ ποτέ τοι λαθὴκηδ' ἄμαζόν * ἐπέογον,
 Τῶν μνηστῶν φίλε τέκνον, ἄμυνε ἧ δῆϊον ἄνδρα
 Τείχεθ' ἐν πύλαις· μηδὲ πῶμος ἴσατο τούτῳ,
 Σχέτλιθ'· εἴ πορ γὰρ σε κατὰ κτήνη, ἐσέ τ' ἐγὼ γε
 Κλαύσσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλθ' ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρθ'· ἀνδρὲ δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νυκτὶ κύνας ταχέες κατέδονται.
 Ως τῷ γε κλαίοντε προσσάδῃ τι φίλον υἱόν,
 Πολλὰ λισσομένω· ἐδ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθον·
 Ἀλλ' ὅ γε μίμν' ἀχλὺν πελώριον ἄσπονδον ἰόντα.

ῥε. ἀνίσχον,

- Sed subito murum mi fili, Et serues
Troianos & Troianas, neq; magnam gloriam praebeas
Pelida: ipseq; dilecta Vita priueris.
Adhuc vero mei infelicis adhuc uiuentis. misere,
5 Infausti, quem pater Saturnides in senectutis limine
Fortuna in acerba perdet, multa mala conficatum,
Filiosq; interemptos, raptasq; filias,
Et thalamos euerfos, & infantes filios
Illisos ad terram in graui conflictu.
10 Tractasq; nurus perniciosis manibus Graecorum.
Ipsam. & extremum me canes in primis foribus
Crudiuori lacerabunt, postquam aliquis acuto arc
Verberans, & iaculatus, ex membris animā eripuerit,
Quos nutriti in adibus mensarios ianitores,
15 Qui meum sanguinem bibentes grauati in animo
Iacebunt in vestibulis iuuenem autem omnino decet,
In bello interfectum, confossum acuto arc,
Iacere: omniaq; decora morienti, quodcunq; appareat:
Sed quum iam canum caput, canamq; barbam,
20 Pudendaq; deturpant canes interempti senis,
Hoc utiq; miserrimum est miseris mortalibus.
Dixit senex: canos. & capillos extrahebat manibus
Vellens e capite: neq; Hectori animum flectebat.
Mater. a. rursus ex-alia-parte lugebat, lacrimans,
25 Sinum denudans. altera. a. manu mamillam exhibuit,
Et ipsum lacrymans verbis velocibus allocuta est:
Hector, fili mi, hac reuerere & me miserare
Ipsam, si unq; tibi sagittis-sedatricem mammam praeui,
Horum reminiscere chare fili: fuge. & inimicum virum
30 Maenia introiens: neq; propugnator stes huic,
Infelix: si enim te interemerit, neutiquam te equidem
Plorabo in lectis charum germen, quem peperit ipsa,
Neq; Uxor diues: seorsum autem te longe a nobis
Argiuorum apud naues canes veloces comedent.
35 Sic hi plorantes alloquebantur dilectum filium,
Multa precantes: neq; Hectori animum flectebant:
Sed hic expectabat Achillem ingentem propius accedentem,

bbb iij

Hecuba He-
ctorem orat,
ne cum Achil-
le congregia-
tur.

Ως ὅδ' ἀνδρῶν ὅππ' ἔχει δ' ὀρέσσει· ἄνδρα μὲν ἦσι
 Βεβρωκὸς καὶ φάρμακ', ἔδν δέ τε μιν χόλ' αἰνὸς,
 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλυσόμεν' ὅππ' ἔχει.
 Ως ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μὲν ὅππ' ἔχει·
 Πύργῳ δ' ὅππ' ὄχοντι φαεινὸν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 Οὐχί στας δ' ἄφα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν,
 Ωμοὶ ἔχων, εἰ μὲν καὶ πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πυλῶν δ' αἰμαῖ μοι * πρῶτος ἐλεγχέμεν ἀναθήσει,
 ὅς μ' ἐκέλευσε πρῶτον ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι
 Νύχθ' ὑπὸ τῷ δ' ὀλοῦν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀλλ' ἐγὼ ἐπιθόμην· ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμήσιν,
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακῶ τερ' ἄλλ' ἐμῷ,
 Ἐκτὼρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὄλεσε λαὸν.
 Ως ἐρέοισιν· ἐμοὶ ὅτ' αὖ πολὺ κέρδιον εἴη
 Ἀντίῳ ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα ἱέεσθαι,
 Ἡέ κεν ἰωπῶ ὀλέσθαι ἐὺκλειῶς πρὸς πόλιν.
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταδείξωμαι ἐμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα βειράλιν, δόρυ δ' ὅππ' ὄχοντι ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆα ἄμύμονα ἀντίῳ ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι ἐλένιν, καὶ κτήμαθ' ἀμ' αὐτῇ
 Πάντα μάλ' ὅσα τ' ἀλέξανδρ' κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ἡγάγετο Τροίην δ', ἦ τ' ἐπλετο νείκε' ἀρχῇ,
 Δωσέμεν ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἀλλ' ὑποδάσσεσθαι ὅσα πόλιν ἦδε κέλευθε·
 Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γυρῶσιν ὄρκον ἔλωμαι,
 Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδρῶν πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν ὅσῃν πόλιν ἔδρον ἐπήρατον ἐν τὸς ἔργῃ.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλ' ἀλεξέσθαι θυμὸς;
 Μή μιν ἔχων μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' ἐκέλευσε,
 Οὐδέ τι μ' ἀδείσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
 Αὐτὸς ὥς τε γυναικῶν, ἐπεὶ κ' ὑπὸ τεύχεα δύω.
 Οὐ μὲν πως ταῦτα εἰς ὑπὸ δρυὸς ἐδ' ὑπὸ πέτρῃς
 Τῷ ὀφείζεσθαι ἅτε παρθένοισι ἡϊδεός τε,
 Παρθένοισι ἡϊδεός τ' ὀφείζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' εἶδιν, ξυμπαυμένον ὅππ' ἔχει
 Εἶδεμεν

- Ut a draco in lustris montanis virum expectat
 Pastus mala Venena, subijt q³ ipsum iragruis:
 Toruumq³ tuetur conuoluens - se circa latibulum:
 Sic Hector inextinguibile habens robur, non cessit,
 5 Turrim ad prominentem lucido scuto acclinato.
 Indignabundus. & dixit ad suum elatum animum:
 Hei mihi, siquidem portas & mania ingressus fuero,
 Polydamas mihi primus vitio verterit,
 Qui me hortabatur Troianos ad ciuitatem ducere,
 10 Noctem sub hanc exitiosam, quando excitabatur diuus A-
 At ego non parui, certè multo stilius fuisset. (chilles.
 Nunc. & postquam amisi populum stultitia mea,
 Verec Troianos, & Troianas trahentes longas-vestes.
 Ne quando quis dicat deterior alius me:
 15 Hector suis viribus fractus perdidit populum.
 Sic dicent: mihi autem tunc stilius esset,
 Contra aut Achille interfecto redire,
 Aut ab ipso interfici gloriosè pro ciuitate.
 Quod si scutum quidem deposuero umbilicatum,
 20 Et galeam fortem, hastamq³ ad murum acclinans,
 Ipse profectus Achilli strenuo obuius iuero.
 Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsa
 Omnes prorsus, quascunq³ Paris concavis in nauibus
 Duxit in Troiam (quæ fuit contentionis origo)
 25 Daturum Atridis abducendas, simulq³ separatim Achillis
 Alia distributurum, quæcunq³ ciuitas hæc occultat:
 A Troianis. & rursus honorabile iusurandum capiam
 Nihil occultaturos, sed bifuriam omnia diuisuros,
 Possessionem quantacunq³ urbs desiderabilis intus cõtinet.
 30 Sed cur mihi hæc dilectus differuit animus?
 Non ipsi equidem supplicabo iens. is. n. mei nõ miserebitur,
 Neq³ quid me reuerbitur: interficietq³ me nudũ existentẽ
 Temere & feminam, postquam arma exuero.
 Non quidem illo-modo nunc licet à quercu, neq³ à petra
 35 Huic confabulari, cœu virgo adolescensq³,
 Virgo adolescensq³ colloquuntur inter se,
 Satius igitur prælio conflagere, vt quam celerrimè

Hector de A-
 chille subsistẽ
 do secum de-
 liberat.

Εἶδομεν ὅπως ποτέρω κεν δ' οὐλύμπι' ἔϋχος ὀρέξῃ.
 Ως ὥρμαινε μένων. ὁ δ' εἰ οἱ χερσὶν ἦλθεν ἀχιλλεύς,
 Ἴσος ἐνυαλίῳ κορυθαίῳ πολέμῳ,
 Σείων πηλιάδα μελίῳ καὶ δεξιὸν ὤμον,
 Δεινὴν ἀμφὶ ὃ χαλκὸς ἐλάμπετο ἱκελ' αὐγῇ
 Ἡ πυρὸς αἰδομένοιο, ἥ ἠελίος ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ' ὡς ἐνόησεν ἔλε τρόμος, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὖτις μένειν, ὀπίσω δ' πύλας λίπε, βῆ δ' ὃ φοβηθεῖς.
 Πηλείδης δ' ἐπύρεσε ποτὶ κραπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἡὖτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετελυῶν
 Ρηϊδίως οἶμισε καὶ τρήρωνά πέλειαν.
 Ἡ δ' εἴ θ' ὕπαιδα φοβεῖται. ὁ δ' ἐγ' ἔγχευεν ὄξυ λεληκώς
 Ταρφέ' ἐπαῖσται, ἔλεεν * τέε θυμὸς ἀνώγει.
 Ως ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἱπὺς πέτετο. τρέσι δ' ἔκτορ
 Τείχος ὑπὸ τρώων, λαοφύρα δ' ἰοῦσα τ' ἐνώμα.
 Οἱ δ' παρὰ σκοπιῶν καὶ εἰνεὸν ὑνέμεντα
 Τείχε' αἶεν * ὑπὸ ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσέον
 Κρουῶν δ' ἱκάνον καλλιρρόω, ἐνθα δ' ἦτορ
 Δοῖα ἀναΐσσει σκαμάδρα δινέεντος.
 Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δ' ἡσπέρης
 Γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσπερ πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἡ δ' ἐτέρη θέρει περρεῖ εἰκὴ χαλάζει,
 Ἡ χόνη ψυχρῇ, ἥ ἐξ ὕδατος κρυσαλλῶ.
 Ἐνθάδ' ἐπ' αὐτῶν πλωτοὶ ὄρεες ἐγγὺς ἔασσι
 Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι ἔματα σιγαλόεντα
 Πλωέσκον τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θυγατρὲς
 Τοφρὶν ἐπ' εἰρηνῆς, τρὶν ἐλθεῖν ἦας ἀχαιῶν.
 Τῇ δ' ἀπαρδραμέτιν, φάων, ὁ δ' ὀπίσθε διώκων.
 Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἐφάγε, δῖος δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 Κερπαλίμω. ἐπεὶ ἐχίερήϊον ἐδὲ βοείῳ
 Ἀργυύδῳ, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνετα ἀνδρῶν.
 Ἀλλὰ πρὶν ψυχῆς θεὸν ἔκτορ' ἰωποδάμοιο.
 Ως δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι πρὶν τέρματα μώνυχες ἵπποι
 Ρίμφα μάλα τρωχῶσι, τὸ δ' ἔμεινεν αἶθρον,
 Ἡ τρίπος, ἥ ἐγὼν, ἀνδρὸς κατὰ τεθνεῶτος.
 Ως τῶν τεῖς τριάμοιο πόλιν περὶ δινηθήτιν
 Κερπαλίμοισι πύρεσι. θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.

28. δέι

28. ὑπὲρ

Τοῖσι

Videamus Vtri Olympius gloriam prabeat.

Sic cogitabat expectans: at ei cominus Venit Achilles

Similis Marti impetuoso bellatori,

Vibrans Peliam hastam ad dextrum humerum

9 Terribilem: circumq; splendebat as simile fulgori

Vel ignis ardentis, Vel solis orientis.

(nuit

Hectorem. a. postquā agnouit, cepit timer, neq; amplius susti

Illic manere. a. tergo. a. pertas liquit: iuitq; perterritus,

Pelides Vero irruit, pedibus celeribus fretus.

Hectorem fu-
gientem per-
sequitur A-
chilles.

10 Veluti accipiter in montibus leuissimus Volucrum

Facile ruit in timidam columbam,

Hac. a. oblique fugit. ille. V. propè acutè strepens

Crebrò irruit, capereq; ipsam animus iubet:

Sic hic promptus recta Volabat: trepidus-fugiebat. a. Hector

15 Muro sub Troianorum, leuia autem genua mouebat.

Hi Vero iuxta speculam & caprificum altam.

Murum & q; subter, per curulem-Viam currebant.

Ad fluentum autem Venerunt pulchri fluium: Vbi fontes

Duo scaturiunt Scamandri Vorticosi:

20 Alter quidem aqua tepida fluit: circum autem fumus

Fit ex ipso Velut ignis ardentis:

Alter. V. estate defluit similis grandini,

Vel niui frigida, Vel ex aqua concreto crystallo:

Illic autem ad ipsos labra lata propè sunt

25 Pulchra, lapidea, Vbi Vestes splendidas

Lauabant Troianorum Vxores pulchræq; filie

Antea tempore pacis, priusquam Venissent filij Achiuorum:

Hac ptercurrerunt, alter fugiens, alterq; a-tergo psequens:

Ante. q. fortis fugiebat: psequabatur. V. ipsum multò fortior

30 Celeriter: quoniam non Victimam neq; tergo-bouis

Captabant: qualia pedibus premia sunt Virorum:

Sed pro anima currebant Hectoris equorum-domitoris.

Veluti. a. quando certatores ad metas Vnuguli equi

Leuiter Valde currunt, & magnū propositum est præmiū,

35 Vel tribus, Vel mulier, Viri in honorem defuncti:

Sic hi ter Priami ciuitatem circum-acti sunt

Velocibus pedibus: dij autem omnes Videbant:

Inter

Τοῖσι δ' ἔμυθον ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὡ πόπτι, ἦ φίλον ἀνδραδιωκόμενον περὶ τείχος

Οφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Εκτορ· ὅς μοι πολλὰ βοῶν ὅτι μῆρ' ἔκην,

Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύργου, ἄλλοτε δ' αὖτε

Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτ' ἐστὶν ἀχιλλεύς

Ἀστυφειῶν τριάμοιο πρὶν ταχέεσσι διώκει.

Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε

Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἤδη

Πηλείδῃ ἀχιλλεῖ δαμάσομεν ἐδλὸν ἐόντι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ὡ πότερ ἀργεῖραν νεκλαινέφες, οἳ εἴπες·

Ἀνδραδὴν τὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Ἀψέδελαις θανάτοιο δυσισχέ· ἔξαναλῦσαι;

Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαλνέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τίω δ' ἀπαμβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Θάρσει τειτοχύεια φίλον τέκος· ἐνὺπιδυμῶ

Πρόφρονι μυθέομαι, ἐδέλῳ δέ τοι ἦπι· ἔϊ).

Ἐρξον ὅπῃ δὴ τοι νό· ἔπλετο, μῆδέ τ' ἐρώει.

Ὡς εἰπὼν, ὅτρυνε πάρος μεμαῖον ἀδύλῳ.

Βῆ δ' ἔκατ' ἐλύμποιον καρλίων αἰξάσας,

Εκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὥκως ἀχιλλεύς.

Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφικύων ἐλάφοιο δίηται,

Ὀρσας ἐξ ὀνῆς δία τ' ἄγκλα καὶ διὰ βησας,

Τὸν δ' εἰπὲρ τε λάθῃσι καὶ ταπῆξας ὑπὸ θάμνω,

Ἀλλά τ' ἀνιχνύων θέει ἐμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

Ὡς ἔκτωρ ἐλῆθε ποδώκεα πηλείωνα.

Ὡσέ κ' δ' ὀρμήσειε πυλάων δαρδανιάων

Ἀντίον αἰξάσας ἐὺδμήτοισι ὅπῃ πύργους,

Εἴπως οἱ καδύσθ' ἀνάλκοιεν βελέεσσι.

ρε. παραφθὰς Τροάκι μιν παρὰ τοῖσιν ἀποστέλλασκε* παρασῆς

Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δ' ποτὶ πτόλι· πέτετ' αἰεί.

Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ἐδύαται φάροντι διώκειν,

Οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δυάαται ὑποφάγειν, ἔθ' ὁ διώκειν.

Ὡς ὁ τὸν ἐδύατο μάσφαι πρὶν, ἐδ' ὁς ἀλύξαι.

Πῶς δ' ἐκ τῶν κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἰώτετ' ἀπόλλων

Εγγύθεν,

Inter hos. a. sermonem capit pater hominumq; deorumq;

Proh malum, certe dilectū virum fugatum circa murū

Oculis video: meum autem angitur cor

Ob Hectorem, qui mihi multa boum fœmora adoleuit

Iupiter Hectore
re miseratur.

5 Ide in verticibus cacuminosi, nonnunquam etiam

In Urbe summa: nunc autem ipsum diuus Achilles

Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.

Sed agite considerate dij & consultate,

An ipsum a morte liberabimus, an ipsum iam

10 Sub Pelide Achille domabimus fortem existentem.

Hunc. a. rursus allocuta est dea cæcia Minerva:

O pater fulminator nubifer quale dixisti?

Virum mortalem existentem iam diu destinatum morti,

Rursus vis a morte lugubri eripere?

15 Fac: sed ne utiquam omnes approbamus dij alij.

Hanc autem excipiens allocutus est nubicogus Iupiter,

Confide Tritonia dilecta filia: non certe animo

Scrio loquor: Volo enim tibi blandus esse.

Fac prout iam tibi animus est, neq; cessa.

20 Sic fatus, impulit antè per le promptam Minervam:

Venit autem ab Olympi verticibus festinans.

Hectorem. & incessanter &rgens sequebatur celer Achilles.

Vt a. quum hinnulum in montibus cauis cerua insequitur.

Excitans ex lustris, per Valles & per saltus,

25 Hunc quamuis lateat trepidans sub frutice,

Verū tamen &estigia-legens currit perpetuo donec inueniat:

Sic Hector non latebat velocipedem Pelidem:

Quoties autem nitebatur portas Dardanias

Contra ruere bene-adificatas ad turre,

30 Si quo-modo ei de super auxiliarentur sagittis:

Toties ipsum ante auertebat accurrens

In campum: ipse. a. ad Urbem volabat semper.

Quemadmodum in somno non potest fugientem insequi,

Neq; hic hunc potest fugere, neq; is insequi:

35 Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neq; ille effugere,

Quo tamen pacto Hector fata euasisset mortis,

Nisi ei <rimoq; & extremo obuiasset Apollo

Hectorem per
sequi pergit
Achilles.

Prope

22. ἴαίμεναι
 Εγγύθεν, ὅς οἱ ἐπώρτε μὲν Θ' λαίψηρά τε γούνα.
 Λαοῖσιν δ' ἀνένδρε χαρήατι δι' Θ' ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' εἴα * ἐμεῖαι δ' ἡπὶ ἐκτυεῖ πικρὰ βέλεμνα,
 Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ ὅδεύτερ' Θ' εἰδῆται.
 Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον δ' ἡπὶ κροῖσσος ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χεῦσεν πατὴρ ἐπὶ τανυτάλαντα,
 Εν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέ' Θ' θανάτοιο,
 Τῷ μὲν, ἀχιλλεῖ Θ', τῷ δ', ἐκτορ' Θ' ἰσσοδόμοιο.
 Ελκε ὅ μ' ἐσθ' λαβὼν, ῥέπε δ' ἐκτορ' Θ' ἄσιμον ἦ μ' ὅ.
 Ωχετο δ' εἰς αἶδου, λίπεν δ' ἐφ' οἴβ' Θ' σπόλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
 Αγχού δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα δι' οἴλα φολιδίμ' ἀχιλλεῖ.
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδος ἀχαιοῖσι προσηύδα,
 Εκτορα δ' ἠϊώσαντε, μάχης ἄτον ὥρ' ἔόντα.
 Οὐοί νῦν ἐπ' γ' ἐσὶ πεφυγμένον ἄμμε γλυέσθαι,
 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ * πάντοί ἐκτέρρος σπόλων,
 Προπροκυλινδόμεν' Θ' πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο.
 Αλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μάχεσθαι.
 Ως φάτ' ἀθήναίη. ὃ δ' ἐπεΐθετο, χαῖρε ὅ θυμῷ.
 Στῆ δ' ἄρ' ὅππ' ἐκλίνης χαλκογλῶχιν' Θ' ἐρεϊθεῖς.
 Ηδ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κηχέσατο δ' ἐκτορα δῖον,
 Δηϊφόβω εἰκῆα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνῶν.
 Αγχού δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ηθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκύς ἀχιλλεύς,
 Ασυπέει παρδάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διόκων.
 Αλλ' ἄγε δὴ γέωμεν, καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες.
 Τῷ δ' αὖτε προσηύει μέγας κορυθαίολ' Θ' ἑκτορ,
 Δηϊφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦντα
 Γνωτῆρ', οὐς ἐχάβη ἠδὲ παρδάμος τέκε πύλδης.
 Νῦν δ' ἐπ' καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ πρὶ μῆσεσθαι,
 Ως ἔτλης ἐμεῖ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχε' Θ' ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοδὲ μένοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσηύει θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
 Ηθεῖ, ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Λίσσονται ἐξείης γυνάμενοι, ἀμφὶ δ' ἐπαῖροι.

Αὐθι

- Propè qui ei indidit robur & velociusq; genua.
 Populis autem innuebat capite diuus Achilles,
 Neq; sinebat mittere in Hectorem lethiferas sagittas,
 Ne quis gloria auferret iaculatus, ipse. & posterior Veniret.
 5 Sed quando iam quarto ad fontes peruenierunt,
 Et tunc sane aureas pater extendit lances,
 Impulsitq; duo fata aspera & mortis,
 Hoc. q. Achillis illud. a Hectore bellicosu (talis dies,
 Traxit. & mediasprehendens, inclynatusq; est Hectore fa-
 10 Descenditq; in infernum: reliquit. & ipsum clarus Apollo.
 Ad Pelidem. a. accessit dea casus oculis Minerva:
 Cominusq; stans verbis velocibus eum allocuta est:
 Nunc demum nos spero, Ioni dilecte illustris Achilles,
 Relatuos magnam gloriam Achillis apud naues
 15 Hectorem interficientes pugna insatiabilem licet existentē.
 Non ei nunc amplius licet effugere a nobis,
 Neq; si valde multa patiatur longè iaculans Apollo,
 Aduolutus ante patrem Iouem agidem-gestantem.
 Sed tu quidem nunc sta & respira: huic verò ego tecum
 20 Accedens persuadebo contra pugnare.
 Sic dixit Minerva: hic. & persuasus est gaudiusq; est ani-
 Sterit. & fraxinea hasta erate innixus. (mo:
 Hac igitur hunc. q. reliquit, affecutaq; est Hectorem diuum
 Deiphoboa simulata corpore & in fracta voce.
 25 Propè autem stans verbis velocibus allocuta est:
 O frater, certè admodum te urget velox Achilles,
 Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens.
 Sed age iam stemus & arceamus hostem manentes.
 Hanc. a. vicissim allocutus est magnus galeatus Hector:
 30 Deiphobe, certè mihi antea multo charissimus eras
 Fratrum, quos Hecuba & Priamus genuit filios:
 Nunc. & adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
 Qui sustinisti mei gratia, postquam vidiisti oculis,
 Murum egredi: alij. & intus manent.
 35 Hunc. a. rursus allocuta est dea casus-oculis-Minerva:
 O frater profectò. q. multum pater & veneranda mater
 Precabantur ordine genibus-aduoluti: circumq; socij

Minerva sum-
 pra Deiphobi
 forma Hecto-
 ri persuadet,
 ut cum Achil-
 le congregia-
 tur.

Illis

25-μηδ'έπ

Αὖτις μένειν (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἄπαντες)
 Ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοσι θυμὸς ἐτείρετε πένθει λυγρῷ.
 Νῦν δ' ἰδὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, * μηδ' ἐπιδούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν εἶκέν ἀχιλλεύς
 Νῶϊ χατακτείνας ἑναρὰ βροτόεντα φέρηται
 Νῆας δὲ γλαφυράς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δομείη.
 Ως φαρμένη, καὶ κέρδοσιν ἠγήσατ' ἀθλιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτορος,
 Οὐ σ' ἐπιπλήεω ὑέ φοβήσομαι ὥς τὸ πάρος πορ.
 Τεῖς περ ἄστυ μέγα ποριάμου δῖον, εἰδέ ποτ' ἔτλην
 Μείναι ἐπερχόμενον· νῦν οὐδέ με θυμὸς ἀνῆκε
 Στήμεναι ἀντὶ σέο· ἐλοιμὶ κεν ἢ κεν ἀλοίμην.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ὅπιδώμεθα· τοὶ γὰρ αἴισσι
 Μάρτυροί εἰσονται καὶ δῆϊσκοποι ἀρμονιάων.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀεικίω, ἀλλ' ἐμὸι Ζεὺς
 Δῶν καμμονίλω, σὺ δὲ ψυχρὸν ἀφέλωμαι.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐσέ συλήσω κλυτὰ τεύχε' ἀχιλλεύς,
 Νεκρὸν ἀχαιῶσιν δώσω πάλιν· ὥς δ' οὐδέ σέθεν.
 Τὸν δὲ ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλ- 20
 ἔκτορος, μή μοι ἄλασε σιωπημοσύνας ἀγρόδω.
 Ως ἐκ' ἐσιλέοισι καὶ ἀνδράσιν ὄρνια πρὸς,
 Οὐδέ λύκοι τε καὶ ἄφνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσιν διαμάρτες ἀλλήλοισιν.
 Ως ἐκ' ἔς' ἐμὲ καὶ σέ φιλήμεναι, ἔτετι νῶϊ
 ὄρνια εἰσονται, τῶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσπερ ἄρ' αὖτε ταλαύεινον πολεμιστήν.
 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χεῖρ
 Αἰχμητὶ τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 Οὐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε παλλὰς ἀθλιῶν
 ἔγχει ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κηδε' ἐμῷ ἑτάρων, εἰς ἑκτανες ἔγχει δούων.
 Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δοιχόσκιον ἔγχος·
 Καὶ τὸ μὲν αὖτα ἰδὼν ἠλόϊα το φαίδιμος ἔκτορ.
 Ἐζέτο γὰρ προΐδων, τὸ δὲ ὑπέρπλητο χάλκεον ἔγχος,
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγει· ἀνὰ δὲ ἦρπασε παλλὰς ἀθλιῶν,
 Ἀψδ' ἀχιλλεὶ δίδου, λάτρε δ' ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτορ

Illic-*Sit manerem* (adeo enim tremunt omnes).

Sed meus intus animus conficiebatur mœrore graui:

Nunc. & recta cupidi pugnemus, neq. amplius hastarum

Sit parsimonia, & videamus an Achilles

5 *Nobis interfectis spolia sanguinolenta referat*

Naues ad cœcenas: ant tua hasta dometur.

Sic loquuta, & per fraudem precessit Minerva:

Hi. & quando iam prope erant ad inuicem profecti,

Hunc prior allocutus est magnus galeatus Hector:

10 *Non te amplius Pelei filij fugiam & antea:*

Ter circum urbem magnam Priami fugi, nec unq. ausus fui

Expectare te ingruentem: nunc. a. me animus impellit

Stare contra te: siue interimam siue interimar.

Sed age hic deos respiciamus. hi enim optimi

15 *Testes erunt, & custodes pactorum.*

Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Iupiter

Dederit singularem-victoriam, tuamq. animam auferam.

At postquam te spoliauero pulchris armis Achilles,

Cadaver Achius reddam: sic & tu fac.

Hectoris curia
Achille præ-
lium.

20 *Huc. & toruè intuitus allocutus est pedibus Velox Achil.*

Hector, ne mihi, acerbissime hostis, pacta recense,

Vt non sunt leonibus & viris fœdera fida,

Neq. lupi & agni concordem animum habent,

Sed mala cogitant perpetuò sibi inuicem:

25 *Sic non possibile est me & te diligere, neq. quitquā nobis*

Fœdera erunt, antequam alter stratus

Sanguine satiet Martem fortem bellatorem.

Omnigena virtutis recordare: nunc te valde oportet

Bellatorem esse, & audacem pugnatorem.

30 *Non tibi est effugium. mox. n. te Pallas Minerva*

Hasta mea domabit: nunc. & simul omnes lues

Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furenti.

Dixit, & vibrans proiecit longam hastam.

Et hanc. q. ex-aduerso intuitus euitauit illustris Hector.

35 *Residebat. n. prœuideris: supernolantq. ærea hasta,*

In terra. a. fixa est. iterumq. euulsit Pallas Minerva:

Rursusq. Ach. dedit: latuitq. Electorem pastorem populorū

Εκτωρ ὃ προσέειπεν ἀμύμονα πηλείωνα

με. μύθοις
με. καὶ μύθω.
με. λαθοίμην.

με. αἰόου

Ἡμβροτες, ἐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ὀπιείκελ' ἀχλιδό
Εκ δὲ δὲ δὲ τὸν ἐμὸν μῦθον, ἦτοι ἔφης γε·

Ἀλλὰ τίς ἀπ' ἐπὶ πῆς καὶ ὀπίκλωπος ἔπλεο * μύθων,

Οφρά σ' ὑποδείξας μὲν Θ' ἀληθῆς τε * λάθωμαι.

Οὐ μὲν μοι φάροντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξαι,

Ἀλλ' ἵππος μεμαῶπι διὰ σήθεσφι ἔλασεν,

Εἴ ποι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος * ἀλάσσει

Χάλκειον, ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ παῦ κομίσσαιο.

Καί κεν ἐλαφρότερος Θ' πόλεμος τρώεσσι γυόιτο

Σεῖο κατὰ φθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἡ δ' αὖ καὶ ἀμπεπαλὼν προσεΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε πηλείδαο μέσον σάκος, ἐδ' ἀφ' ἑμῶν τε.

Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκε Θ' δόρυ. χῶσατο δ' ἔκτωρ

Ὅππ' ἰδὲ οἱ βέλε Θ' ὠκύ ἐπώστον ἔκφυγε χεῖρός·

Στῆ ὃ κατηφῆσας, ἐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.

Διήφοβον δ' ἐκάλει λαικῆσπιδα, μακρόν αὖσας,

Ἡτέε μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' ἔπ' οἱ ἐγλύθεν ἦεν.

Εκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν·

Διήφοβον. γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρῆναι.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν ἀδύνη.

Νῦν ὃ δὴ ἐγλύθι μοι θάνατος κακός· ἐδέτ' ἀνδάνει,

Οὐδ' ἀλέη. ἦ γὰρ ῥα πόλαι τό γε φίλτερον ἦεν

Ζωὴ τε καὶ διὸς ὑεὶ ἐκκιβόλω, οἷμα παρ' Θ' γε

Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτ' ἐμὲ μοῖρα κηχάνει.

Μὴ μὰν ἀσπουδαίη γε καὶ ἀκλείως ὑπολοίμην,

Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύατο φάσγανον ὀξύ,

Τό οἱ ὑπὸ λαπάρῳ τέτατο μέγα τε σιβαρόν τε.

Οἶμυσεν ὃ αἰεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,

Ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,

Ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλῶν ἢ πῶκα λαγῶν.

Ὡς ἔκτωρ οἶμυσεν πινάσπον φάσγανον ὀξύ.

Ὡρμήθη δ' ἀχλιδὸς, μένε Θ' δ' ἐμπλήσεται θυμὸν

Ἀχρεῖν· πρῶτον ὃ σάκος σέρνοιο κάλυψε

Καλὸν, δαυδάλεον· κόρυδι δ' ἐπένδυε φαεινῇ,

Ἰετραφάλῳ,

Hector. a. allocutus est strenuum Pelidem:

Errasti, nec dum sanè quid o dÿs-par Achilles.

Ex Ioue non cras meum fatum, atqui dicebas.

Sed quidem loquax & subdolus es Verbis,

5 Vt te Veritus, roboris, virtutisq. obliuiscerer.

Non sanè mihi fugienti tergo lanceam infiges,

Sed recta ruenti per pectora adige,

Si tibi dedit deus, nunc rursus meam hastam erit

AEream. Utinam iam ipsam tuo in corpore totam recipias

10 *Et sanè lenius bellum Troianis fieret*

Te interfecto: tu enim ipsis es detrimentum maximum.

Dixit, & vibrans proiecit longam hastam,

Et percussit Pelida medium scutum, nec aberravit:

Longè. & detortu est a scuro hasta: iratusq; est Hector.

15 Quod ei telum velox incassum effugerat è manu:

Stetit. a. mæstus, neq² aliam habebat fraxineam hastam:

Deiphobum. & vocabat albo scuto-Stentrem, Valde clamans:

Petebat ab ipso hastam longam: hic a neutiquā propè eum

Hector. a. cognovit in sua mente, dixit q. (erat:

(erat:

20 Eheu, profecto iam me dii ad-mortem Vocarunt.

Deiphobum. n. ego putabam heroem adesse.

Sed hic, q. intra murum est: me. &. decepit Minerva.

Nunc. a. iam proxima mihi mors mala, neq. amplius procul

Neg. effugium est: certè. q. olim hoc charius erat, (abest,

(abest,

2) Iouia, & Iouis filio Apollini, qui me antea

Cupidi liberarunt: nunc, & me fatum assequitur.

Ne certè ignaunter, & inplorè peream,

Sed magnum faciens aliquid, Et posteris audiendum.

Sic fatuus, distinxit enssem acutum,

30 Qui ei ad latus pendeat, magnusq; gravisq;

Int. a. conuersus, Velut aquilæ altè Volans,

Qua descendit in campum per nubes obscuras,

Raptura Vel agnam teneram, Vel timidum leporem:

Sic Hector irruit quatiens ensem acutum:

35 Irruit & Achilles: roboreq, implevit animum

Feroci: antè. V. scutum pectus præterdit

Pulchrum, artificiosum: palea. a. nitabat lucida

ccc y

Τετραφάλω, καλὰ δ' ὅφρ' αἰσείοντο ἔθειραι
 Χρύσειαι, αἷς ἡφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Οἷθ' δ' αἰσὴρ εἴσι μετ' ἄφρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Εσπερῶ, ὅς κ' ἀλλιστος ἐν ἐρανῶ ἴσταται αἰσὴρ.
 Ως αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεθ', ἠὲ δ' ἀχιλλεύς
 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ,
 Εἰσορόων χροῖα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστ'
 Τοῦ δ' ὅ καὶ ἄλλο τόπον μὲν ἔχε χροῖα χαλκεία τεύχε'
 Καλὰ τὰ πατρόκλοιο βίβω ἐνάειξε κατὰ κτύπ'.
 Φθάνετο δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσι
 24. λαοκωνίης, Λαμκωνίης, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὀλεθρῶ.
 Τῇ δ' ὅπ' οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἐγχεί ἀχιλλεύς.
 Ἀντικὺ δ' ἀταλόιο δ' ἀνχέν' ἠλυθ' ἀκωνίη.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 Οφρά τι μιν περ πείποι ἀμειβόμεν' ἐπέεσσιν.
 16 15
 Ηεπε δ' ἐν κονίῃσ' ὅ δ' ἐπεύξατο δῖος ἀχιλλεύς,
 24. ἔφης, Ἐκτορ, ἀτὲρ που * ἔφηθα πατρόκλη' ἐξεναρίζων,
 Σῶς ἔσσεαι, ἐμὲ δ' ἐδὲν ὀπίζεις νέσφιν ἐόντα.
 Νήπιε, τί τοι δ' αὖθις ἀδοσι τῆς μέγ' ἀμείνων
 20 20
 Νηισὶν ὅπ' ἰλαφύρησιν ἐγὼ μετόπισθε λελεῖμ μῖν,
 Ὃς τοι γουῶατ' ἔλυσαι. σὲ μὲν κύνες ἢ δ' οἶωνοί
 24. Ἐλκυσουσ', Ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δ' ἡκτερεῖσιν ἀχαιοί.
 24. κεικῶς, Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων περσέφῃ κορυθαίολ' ἔκτωρ,
 Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σὼν τε τοκήων,
 25 25
 Μὴ μεῖα παρὰ νηισὶ κύνες κατὰ δόρυ ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἔλεις χερσὶν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τὰ τοι δώσοισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Σῶμα δ' οἷα δ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρώες καὶ τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρυὶ ἰδὼν περσέφῃ πόδας ὠκὺς ἀχιλ- 30
 30
 Μὴ με κῦον γούνων γουῶάζεο, μηδὲ τοκήων. (λαῶς)
 Αἶ γὰρ πῶς αὐτὸν με μὲν ἔθ' καὶ θυμὸς ἀνείη
 Ωμὶ' ἀποτάμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἳ δ' αὖτ' ἔοργας.
 Ως ἐκ' ἔσθ' ἐς σῆς γε κύνες κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.
 35 35
 Οὐδ' εἴ κεν δακτύλις τε καὶ εἰκοσινήϊετ' ἀποινα
 Στήσωσ' ἐνθάδ' ὄνοντες, ὑπὸ σκῶνται δ' καὶ ἄλλα.
 Οὐδ' εἴ κεν σὺ αὐτὸν χυρσὶ ἐρύσῃσθαι ἀνῶρι
 Δαρδανίης

Quatuor conorum, pulchræq; circum-moueabantur iube
Aureæ, quas Vulcanus posuit circa conum densas.

Qualis autem stella oritur inter astra noctis Vespera,
Hesperus, quæ pulcherrima in cælo stat stellis:

5 Sic ex cuspide fulgor splendebat benè acuta, quam Achil-
Vibravit dextera, cogitans malum Hæctori diuino, (les
Inspiciens corpus pulchrum ubi cederet maxime.

Huius. a. alioqui tantundem. q. tegebant corpus ærea arma
Pulchra, quibus Patrocli Sim exiit occidens,

10 Apparebat. a. quæ iunctura ab humeris cervicem dirimunt
Colli, ubiq; animæ citissima mors.

Ea parte in ipsam ruens ferijt hasta diuus Achilles,

Hæct. mors.

Penitus autem teneram per cervicem venit cuspis,

Neq; guttur hasta abscidit ære-gravis,

15 Ut aliquid ipsum alloqueretur excipiens-alternatim verbis
Cecidit. a. in pluribus: at gloriatus est diuus Achilles:

Hæctor, sed forte putabas Patroclum interficiens

Saluum te fore: me. a. nihil curasti absentem.

Stulte, huius. a. seorsum Hæctor multo melior

20 Nauibus in concaui ego retro relictus eram,

Qui tibi genua solui, te quidem canes & aues

Lacerabunt turpiter: hunc autem sepelient Achivi.

Hunc. a. parū potens allocutus est galeā-mouens Hæctor:

Precor per animam & genua tua, tuosq; parentes.

25 Ne me sinas apud naues canes dilaniare Achiuorum.

Sed tu quidem æsq; abundè aurumq; sume

Dona, quæ tibi dabunt pater, & Veneranda mater:

Corpus autem domum meum reddito, Ut rogo me

Troiani & Troianorum Vixores dignentur mortuum.

30 Hæc. a. toruè intuitus allocutus est pedibus Velox Achil-

Ne me, canis, per genua precare, neq; per parentes. (les:

Vtinam. n. aliquo-modo ipsum me robur & animus sinat

Crudas dissecantem carnes comedere: qualia mihi fecisti:

Adeo non est qui à tuo canes capite arceret,

35 Neq; si deciesq; & vicies tantæ dona

Statuant huc afferentes, promittant etiam & alia:

Neq; si te ipsum auro redimere velis

Δαρδανίδης παρίαιμος· ἐδὶ ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
 Ενθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν οὐτις,
 Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ καὶ πάντα δάσονται.

Τὸν ὅ καταθνήσκων προσέφη καρυθαίοις· ἔκτωρ,
 Ἡ σ' ἐδ' γινώσκων περπύροισι, ἐδὶ ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἢ γὰρ σοὶ γε σιδήρε' ἔνδοθι θυμός·
 Φράζεο νυῦ μή τοι τι θεῶν μύριμα γήνωμαι
 Ἡματι τῷ ὅτε κέν σε πάρεισιν καὶ φοῖβ' ἔσπολλων
 Εὐλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ σκαμῶσι πύλησιν.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλ' ἔειπεν ἀνὰ τοιοχάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ῥέθεων πιαμένη αἰδώςδε βεβήκει,
 Ὀν πότμον γρόωσα, λιποῦσ' * ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.

Τὸν καὶ τεθνηῶτα πρῶτον ἰδὼν, δῖ' ἄχιλλεύς,
 Τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δῇ
 Ζῶς ἐθέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥὰ καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσοτο χάλκεον ἔγχος.
 Καὶ τὸν γ' ἀνδρὸς ἐθέλ' ὅ δ' ἀπ' ὤμων τείχε' ἐσύλα
 Αἵματόεντ'· ἄλλοι δ' ὡς δραμον ἦεν ἀχαιῶν,
 Οἳ καὶ θνήσκοντο φυλὴ καὶ εἶδος ἀγνητὸν

Ἐκτορ'· ἐδὶ ἄρα οἳ πρὸς ἀνέστη γὰρ παρῆσιν.
 Ὡς δέ τις εἶπε σκεν ἰδὼν ἐς πληστόν ἄλλον,

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερ' ἄμφω φάσθαι
 Ἐκτορ', ἢ ὅτε νῆας ἐνέσκηπεν πυρὶ κηλέω.

Ὡς ἄρα τις εἶπε σκε, καὶ ἐτήσασκε πυρσάς·
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάειξε ποδάρκης δῖ' ἄχιλλεύς,
 Στὰς ἐν ἀχαιῶσι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,

28. ἦρως δα-
 ναοί, θεράπον
 τες ἄρ' ἔσονται

Ὡ φίλοι * ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Επειδὴ τὸν δ' ἀνδρὰ θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσθαι, ὅς ἐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι.
 Εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σιῶν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 Οφρα κέ τι γινώμεν τρώων νόον ὄντιν' ἔχουσιν,
 Ἡ καταλείψουσιν πόλιν ἀκρόν, τῷδε πεσόντ' ἔσται.
 Ἡ ἐμένειν μεμάασιν καὶ ἔκτορ'· ἐκ ἔπ' ἐόντος.
 Ἀλλὰ τί μοι τοῦτα φίλ' ἐλεέξασθαι θυμός;
 Κεῖται παρ' νῆας ἱέκυσ ἀκλαυστος, ἀδάμῃ,
 Πάτροκλ'· τῷ δ' ἐκ ὀπλήσομαι ὄφρ' ἀνέλω γὰρ
 Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γυνάτ' ὀρώρη.

Dardanides Priamus, neq; sic te quidem honoranda mater
Imponens lectis lugebit, quem peperit ipsa:
Sed canesq; & aues totum te discripent.

Hunc. a. moriens allocutus est galeam-mouens Hector:

5 Certè te benè noscens prouidebam: neq; sanè eram
Persuasurus: certè enim tibi ferreus intus animus:
Considera nunc ne quo pacto tibi decum & ultio fiam
Die illo, quando te Paris & clarus Apollo
Strenuum existentem perdent in Scæis portis.

10 Sic igitur ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima autem e membris volans, ad-infernum iuit.
Suum casum lugens, linquens vigorem & iuventutem
Hunc & exanimem allocutus est diuus Achilles:

Morere: fatum. & ego tunc suscipiam, quandocunq;

15 Iupiter voluerit perficere, & immortales dii ceteri.

Dixit, & e cadauere traxit æream hastam.

Et hanc seorsim posuit: atq; ab humeris arma spoliauit

Cruentæ: alij autem accurrerunt filij Achiuorum,

Qui & admirati sunt staturam & speciem admirabilem

Achiui occi-
sum Hectorē
vulnerant.

20 Hectoris, neq; ei quis non vulnerans eum astitit.

Sic verò quis dicebat, respiciens in proximum alium:

Pape, certè valde iam mollior tactu est

Hector, quam quando naues incendit igne infesto.

Sic quispiam dicebat, & vulnerabat astant.

25 Hunc autem ubi spoliauit velocipes diuus Achilles,

Stans inter Achiuos verba velocia dixit:

O amici Argiuorum duces, atq; principes,

Postquam hunc virum dii occidendum dederunt,

Qui mala multa patrauit, quanta non vniuersi alij,

30 Eia agite, circa ciuitatem cum armis experiamur,

Vt quid intelligamus Troianorum mentem: quamnam ha-

An deserent urbem summam, hoc interempto, (bent,

An manere velint etiam Hectore non amplius existente.

Sed cur mihi hæc dilectus differuit animus?

35 Iacet apud naues mortuus, indefletus, inhumatus

Patroclus. huius. a. non obliuiscar quoad ego

Vivis interero, & mihi chara genna moueantur.

ccc iij

Εἰ δ' ὁ θυμόντων ὥρ καταλήθοντ' εἰν αἶδω.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλῃ μεμνήσομαι ἑταίρῃ.
 Νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παλῆονα κοῦροι ἀχαιῶν.
 Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῆσι νεώμεθα, τὸνδε δ' αἶψον.
 Ηράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ἑκτορα δῖον,
 Ω πρῶτες κτ' αἶψυ θεῶν ὥς δ' ἔχέοντο.

Ηρὰ καὶ ἑκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα.
 Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἐσθφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέοις δ' ἐξῆπλεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεδαι ἔασεν.
 Ἐσθφυρὸν δ' ἀναβάς, ἀνὰ τε χλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 Μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέδην.
 Τῷ δ' ὡς ἔλκομένοιο κονίσταλθ'· ἀμφὶ δ' χαίται
 20. πάλαντο. Κυάνεαι * πῆμπλυντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσι
 Κεῖτο. παρ' ὅθ' ἄρ' ἔχεν· τότε δ' ὥς δισμενέεσσι
 Δῶκεν αἰεκίσταται ἦν ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Ως τῷ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἡ δ' ἐνυμῆτις
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δ' ἑλπίων ἔρριψε καλύπτριν
 Τηλόσθ'· κώκυσεν δ' μάλα μέγα πῦλ' ἐσιδοῦσα.
 Ωμωξεν δ' ἐλεεινὸν πατὴρ φίλθ'· ἀμφὶ δ' λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κτ' αἶψυ.
 Τῷ δ' ὡς μάλισ' ἄρ' ἔλιν ἐναλίγκιον ὥσπερ ὅπασα
 Ἰλιθ' ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχλοιο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαιόωντα,
 Εξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλιτάνθ' ἐκ κλινῶν δόμενθ' κτ' ὀπίσθον,
 Εξονομακλήδην ὀνομάζων ἀνδρα ἕκαστον,
 Σχέδε φίλοι, καί μ' οἶον ἔασατε κηδόμενοί τῳ,
 Εξελθόντα πόλινθ' ἰκέσθ' ὅπῃ νῆας ἀχαιῶν.
 Δίωσμαι ἀνέρα τέτον ἀτάσθαλον, ὁβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίῳ αἰδέσσεται, ἢ δ' ἐλεήσει
 Τῆρας· καὶ δ' ἐνυτῶδε πατὴρ τοῖόςδε τέτυκται
 Πηλεΐδης, ὅς μιν ἐπικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα χυέσθαι
 Τρωσὶ· μάλισα δ' ἐμοὶ πῶε παῖτων ἀλγέ' ἔδηκε.
 Τόσοις γὰρ μοι πῦλ' ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
 Τῶν πάντων ἐτόσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός τῳ,
 Ως ἐνός, ὅ μ' ἄχος ὅξυ καί τοίσεται αἶδος εἶσω,

Ἐκτορθ'.

Et quamuis mortuorum obliuiscuntur in inferno:

Tamen ego & illic dilecti recordabor socij.

Nunc. a. agē canentes Pæana iuuenes Achiuorum,

Naues in concāuas redeamus: hunc autem ducamus:

5 Retulimus magnam gloriam, interfecimus Hectora diuū,
Cui Troiani in Urbe velut deo vota-faciebant.

Dixit. & in Hectorem diuum indigna molitus est opera.

Amborum ponē pedum perforauit neruos,

Ad thalum & q₃ a calcaneo: bouinaq₃ appendit lora.

10 Ex curru autem ligauit: caputq₃ trahi sinit

In currum. a. ascendens, supraq₃ inclytā arma eleuans,

Flagellabat & impelleret. hi autem non inuiti volabant.

Is cum-traheretur, oriebatur turbo-pulueris, cum capilli

Flauī implebantur, caputq₃ totum in puluerib.

15 Iacebat olim gratiosum, tunc vero Iupiter hostibus

Dedit deturpandum sua in patria terra:

Sic huius. q. puluere fœdatum est caput totum. mater. a.

Euellebat comam, molleq₃ abiecit velamen

Proci: eiulabat autem magnopere filium inspiciens.

20 Plorauit etiam misere pater dilectus: circumq₃ populi,

Eiulatu tenebantur & ploratu per Urbem.

Huic autem maxime erat simile, ac si totum

Ilium altum igne arderet a Vertice.

Populi quidem senem & tenebant afflicta-ntem-se

25 Exire volentem portas Dardanias:

Omnes autem precabatur volutatus per finem,

Nominatim nominans virum quemq₃:

Quiescite dilecti, & me solum sinite solliciti licet,

Egressum Urbe ire ad naues Achiuorum:

30 Precabor virum hunc impium, horrenda patrantem,

Si forte statem reuereatur, & misereatur

Senectutis: hic pater talis est (i. senex)

Peleus, qui ipsum genuit & nutriuit nocumentum & esset

Troianis: præcipue. & mihi p^{re} ceteris dolores imposuit.

35 Tot enim mihi filios interemit florentes.

Quorum omnium causa non tantū lugeo afflictus quamuis,

Quantum vnus (cuius me dolor acris deferet ad inferos)

ccc &

Priami luctus
sup Hectore.

Εκτορ Θ· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 Τῷ κε κορεσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 Μήτις δ' ἥ μιν ἐπικτε δυσέμμορ Θ, ἥ δ' ἐγὼ αὐτός.
 Ως ἔφατο κλαίων· ὅπῃ δ' ἐνέαχοντο πολῖται.

γρ. πικρῶς,

Τρωῆσιν δ' ἐκάβη ἀδινούδ' ἐξῆρχε γόοιο,
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι αἰνὰ * παθοῦσα,
 Σε δ' ἄπο τεθνηῶτ Θ; ὁ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Εὐχολὴ κτ' ἄστυ πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα
 Τρωσὶ τε καὶ τρωῆσι κτ' πόλιν, οἷ σε θεὸν ὥς
 Δειδέεσθαι· ἥ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἐηδα
 Ζωὸς ἐών· νυῦ δ' αὖ θάνατ Θ καὶ μοῖρα κίχάνει.

Ως ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' ἔπωτι πέπυστο
 Εκτορ Θ· ἐγὰρ οἷ τις ἐτήτυμ Θ ἀγέλα Θ ἐλθὼν
 Ηγείλ' ὅπῃ ῥά οἱ πόσις ἐκτοδι μίμνε πυλάων·
 Ἀλλ' ἦ γ' ἴσθον ὕφαινε μυχῶ δόμου ὕψηλοῖο,
 Δίπλακα, μῦρ μῦρέλω, ἐν δ' ἄρ' ὄνα ποικίλ' ἐπασσε·
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κτ' δῶμα
 Ἀμφὶ πνεῖ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Εκτορ δερμάλοε τρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι·
 Νηπίη, ἐδ' ἐνόησεν ὁ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 Χερσὶν ἀχιλλῆ Θ δάμασεν γλαυκῶπις ἀθλῶν.
 Κωκυτὸς δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ὑπὸ πύργῳ,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γῆα, χαμοὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ηδ' αὖ τις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα,

γρ. ἴδαμ'

Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσον, * ἴδωμ' ὅπῃ ἔργα τέτυκται·
 Αἰδοίης ἐκωρῆς ὁπότε ἐκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σῶμα, νέρδε δ' ὀρουῖα
 Πήγυται· ἐγγὺς δ' ἦ τι κακὸν πορῖάμοιο τέκεσιν.
 Αἰ γὰρ ἀπ' ἔατ Θ εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δειδῶ μὴ δὴ μοι θρασυῶν ἐκτορα δῖ Θ ἀχιλλῶς
 Μοῦρον ἄπο τμήξας πόλι Θ, πεδίονδε δίηται·
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγλωοείης ἀλεγεινῆς,
 Ἡ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πληθύν' ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ περ θέεσκε, τὸ δ' ἐν μέν Θ ἐδενὶ εἴκων.

Ως φασμένη, μεγάροιο δῖέ ουστο μαινάδι ἴση,
 Παλλομένη κραδίω· ἄμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,

Εἴη

Hectoris: Utinam mortuus fuisset in manibus meis.

Sic. n. satiati fuissetis flentesq. lugentesq.

Materq. qua ipsum peperit infelix, & ego i. se.

Sic dixit flens: simulq. ingemiscebant ciues,

5 Inter Troadis autem Hecuba abundantem orsa est luctū:

Fili, ego misera ciur nam viuo graua patiens

Te mortuo? qui mihi noctesq. & dies

Gloria per Urbem eras, omnibusq. Stilitas

Troianisq. et Troadibus per Urbem, qui te deum tanquam

10 Excipiebant, certe enim ipsis magnopere gloria eras

Viuis existens: nunc autem mors & fatum occupat.

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat

Hectoris, non enim ei aliquis verax nuncius veniens

Nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas.

15 Sed hac telam texebat in conclau domus alta

Duplicem, splendidam: inq. flores varios intertexit.

Iusserat autem ancillis pulchricomis in domo.

Circa ignem statuere lebetem magnum, ut essent

Hectori calida lauacra e pugna reuerso,

20 Stulta, neq. intellexerat quod ipsum valde longè à lauacris

Manibus Achillis interfecerat caesia Minerva.

Lamentationem. & audiuit, & ululatum à turri:

Huius. a. concussa sunt membra: humi. a. ei excidit radius,

Hac autem rursus ancillis pulchricomis locuta est:

25 Adeste, dux me sequimini, ut videam quenam opera sint,

Veneranda socrus vocem audiui: inq. mihi ipse

Precordiis salit cor ad os: infra autem genua

Haerent: propè iam aliquod malum Priami filijs.

Utinam. & ab aure sit meum verbum, sed valde grauer

30 Timeo, ne iam mihi audacem Hectorem diuus Achilles

Solum intercludens ab Urbe per campum insequatur,

Et iam ipsum cohibeat à virilitate molesta,

Quæ ipsum tenebat: nam nunq. in cætu manebat virorum,

Sed longè procurrebat, suo robore nulli cedens.

35 Sic locuta domo exijt furenti similis,

Commotæ animo: sinul. a. ancille ibant cum ipsa,

Sed postquam ad turrimq. & virorum venit cætum,

Hecuba lugeat
Hectorem.

Andromache
ignara mortis
Hectoris ac-
currit ad tu-
multum.

Andromache
luctus super
Hectorem.

Stetit

Ἔση παπλήνας' ὅππ' τείχει· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρὸθεν πόλιθ', ταχέες δέ μιν ἴσποι
 Ἐλκον ἀκνέσας κοίλας ὅππ' ἦσας ἀχαιῶν.
 Τὼ δ' ἔκατ' ὀφθαλμοῖσιν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἦειπε δ' ἐξοπίσω, ὅππ' ὅψυχλ' ἐκάλυψε.
 Τῆλε δ' ὅππ' κρατὸς χεῖρ' ἐδέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκῆ, κεκρύφαλόν * τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀνὰ δέσμιον,
 Κρήδεμνόν τ', ὅρ' αἰὶ δῶκε χρυσὴν ἀφροδίτη,
 Ἡματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολ' ἠγάγετ' ἐκτὼς
 Ἐκ δόμου ἠέπωνθ', ἐπεὶ πόρε μωρία ἔδνα.
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλλισ' * ἔσαν,
 Αἱ δ' ἔμψ' σφίσι νύχθ' ἀνυζομένῳ ἀπολέσθαι.
 Ἦδ' ἐπεὶ οὐκ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα * θυμὸς ἀγέρθη,
 Ἀμβλήδῳ γρόωσα, μψ' τρωῆσιν ἔειπεν,
 Ἐκτορ, ἐγὼ δύσηνθ'· ἦν ἄρα * γειγόμεθ' αἴση
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν τροίῃ παριήμεν * δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ θήβησιν, ὑποπλάκω ὕληέσῃ,
 Ἐν δόμῳ ἠέπωνθ', ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔχσαν,
 Δύσμορθ' αἰνόμορον· ὥς μὴ ὀφείλε τεκέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν αἰδέοιο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρῳ ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἐπὶ νήπι' αὐτῶς,
 Οὐ τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· ἔτε σὺ τέτρω
 Ἔσσεαι ἔκτορ ὄνειρ, ἐπεὶ θάνατος· ἔτε σοι ἔσθαι.
 Ἦν ὦρ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυον ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνθ' καὶ κήδε' ὀπίσσω
 Ἔσσαντ'· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίασοισιν ἀέρας.
 Ἦμῶν δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα πῦλ' αἰτῆσι
 Πάντα δ' ὑπερνήμυκε, δεδάκρυται δ' παρειαί.
 Δαδόμενθ' δέ τ' ἄνεις παῖς ἐς πατρός ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δ' ἠχιδνῶνθ'·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῳ τις τυτθὸν ἐπέχε,
 Χείλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπὸ ῥῶλ' ἐκ ἐδίηνε.
 Τὸν δ' καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαυτοῦ ἐσυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ * ὄνειδείοισιν ἐνίσσων,
 Ἐρρ' ὕπῳ· ὅ σός γε πατήρ μεταδάνυται ἡμῖν,
 Δακρυέης δέ τ' αἴησι παῖς ἐς μητέρας χήρῳ

Ἀσπανάξ

Stetit circumspiciens in muro: hunc autem cognouit
 Tractum ante ciuitatem: celeres autem ipsum equi
 Trahebant inhumaniter concavas ad naues Achiuorum:
 Hanc autem in oculis obscura nox texit.

5 Decidit autem retrorsum: & animam expirauit:
 Longè autem à capite fudit ligamina splendida
 Reticulum, Vittamq; & implexum ridmiculum,
 Velumq; quod ei dedit aurea Venus
 Die illo, quando ipsam bellicosus duxit Hector

10 Ex domo Eetionis, postquam praeiuit ingentem dotem.
 Circumq; ipsam gloresq; & fratrie multae satis stabant,
 Quae ipsam inter se tenebant de Vita periclitantem.
 Sed hac ut respirauit, & ad mentem animus collectus est,
 Alti euulans inter Troianas dixit:

15 Hector, O me infelicem, eodem nati sumus fato
 Ambo: tu quidem in Troia Priami in domo:
 At ego Thebis viue sub Placo-monte-sitae, nemorosa,
 In domo Eetionis, qui me educauit paruulam existentem,
 Infelix infelicem- Utinam non genuisset me:

20 Nunc tu quidem ad Plutonis domos sub latzebris terra
 Vadis: at me tristi in luctu linquis
 Viduam in adibus: puer autem infans prorsus
 Quem genuimus tuq; egoq; infelices: neq; tu huic
 Eris Hector & sui, quoniam occubuiisti, neq; tibi iste.

Hectoris fili
 Astynax.

25 Siquidem enim bellum fugerit lacrymosum Achiuorum,
 Semper huic quidem labor & dolores in posterum
 Erunt. alij enim ei auferent agros:
 Dies autem orbatuus omnibus- equalib; filium destituit,
 In omnibus tristis est: lacrymis-madent gena:

30 Egens autem procedit filius ad patris socios:
 Alium quidem sagotrahens, alium vero tinnica:
 Horum. a. miserantium cyathu aliquis tantillu admonit,
 Labraq; quidem proluit, palatum. a. non madefecit,
 Tunc. a. et iuuenis- & rruq; parente-habens e conuiuio repulit

35 Manibus verberans, & contumeliosus- verbis insectans,
 Absic: non tuus pater conuiuatur nobiscum.
 Lacrymabundus autem redit filius ad matrem Viduam

Astynax

Ασυάναξ, ὅς πορὶν μὲν ἔχ' ὅππ' ἰσχυράσι πατρὸς
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πόνα δημόν.
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπν' ἔλοι, πᾶσι τὸ τε νηπαχεύων,
 Εὐδὲσκ' ἐν λέκτροισιν, ἀγκαλίδεσσι πιδυίης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησμέν' ἔκλῃ.
 Νῦν δ' αὖ πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμύρτων
 Ασυάναξ, ὃν τρώες ὀπίκλησιν καλέεσιν.
 Οἱ γὰρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δέ σ' ἐμὲν παρθένῃσι κορωνίσιν νόσφοι τοκίῳ
 Αἰόλαι δ' ἄλ' ἔδονται, ἐπεὶ καὶ κύνες κορέσσονται,
 Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλῶν,
 Οὐδὲν σοί γ' ὄφελ' ἔσται, ἐπεὶ ἐκ ἐγκέταται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς τρώων καὶ τρωϊάδων κλέ' ἔσται,
 ὧς ἔφατο κλαίουσ'· ὅππ' ἤ σενάχοντο γυναικες.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ψ.

Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς με-
 ταδίδωσι πατρὸς κλη, τυραννήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ
 δυοκαίδεκα τρωϊκῶν νεανίσκους, καὶ κύνες καὶ ἵππους, καὶ
 ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπ-
 ποῖς μὲν διομήδης, δρόμῳ δ' ὀδυσσεύς, ἄλλοι δ' ἄλλως· καὶ οὕτως
 ὁ ἀγὼν ἀφελύετα.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ψ. ΡΑ-
ψωδία.

Ψ', δαναοῖσιν ἀγῶνα διδούς ἐτέλεσεν Ἀχιλλεύς.

Σ ΟΙ μὲν σενάχοντο καὶ πόλιν· αὐτὰρ Ἀ-
 χαιοὶ
 Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἐλλήπορτον ἵκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐλὼν ὅππ' νῆα ἔκα-
 σος.

Μυρμιδόνες

*Astyanax, qui antequidem sui super genua patris
Mecullam solam comedebat, & ouium pinguem adipem:
At quando somnus occuparet desissetq; vagire,
Dormiebat in lectis, in & inis nutricis,*

5 *Lecto in molli: delicijs repletus corde:*

*Nunc autem multa patietur charo a patre seiunctus
Astyanax, quem Troiani cognomine vocant.*

*Solus enim ipsis defendebas portas & muros longos
Nunc te quidem apud naues rostratas procul a parentibus*

10 *Mobiles & vermes edent, postquam canes saturati fuerint,*

Nudum: atqui tibi tot vestimenta in edibus iacent

Tenuiaq; & venusta, facta manibus mulierum:

Sed certe haec omnia cremabo igne infesto,

Quæ nihil tibi & sui erunt, quoniam non iacebis in ipsis

15 *Sed ad Troianorum, & Troianurum gloriam sint.*

Sic dixit flens: simulq; suspirabant mulieres.

ILIADIS HOMERI AVT XXIII

compositionis argumentum.

20 **A**CHILLES iusta exequiarum exhibet Patroclo, ty-
rannizans & mactans propter ipsum duodecim Tro-
ianos adolescentes, & canes, & equos, & alias victimas.
Postea & certamen funebre instituit, in quo vincit quidē
25 *equis Diomedes: cursu autem Vlysses: alij autem aliter,
& sic certamen dimittitur.*

ILIADIS HOMERI XXIII. COM-

positio.

30 *Ψ, Danaïs certamen exhibens perfecit Achilles.*

35 *IC hi quidem suspirabant per urbem: at
Achivi*

(nerunt,

Postquam ad naues & Hellespontum perue-

*Hi quidem dispergebantur suam ad navem
quisque:*

Myrmi-

Μυρμιδόνας δ' ἐκεία ὑποσκήδναδαι ἀχιλλεύς,
 Ἀλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπόλεμοισι μετιύδα,
 Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Αὐτὸς ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τετιρπώμεδον γόοιο,
 Ἴππους λυσάμενοι δερπίσομεν ἐνθάδε πάντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦ μωξάν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἀχιλλεύς·
 Οἱ δ' ὅ τ' εἰς πρὶν νεκρὸν ἐϋτειχας ἤλασαν ἵππους
 Μυρόμενοι, μὲν δ' ἐσφιδέτις γόοι μερον ὥρσε.
 Δάδοντο ψάμαδοι, δεύοντο δ' τεύχεα φωτὶ
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεν μήτωρα φόβοιο.
 Τοῖσι δ' Πηλεΐδης ἀδινού' ἐξῆρχε γόοιο,
 Χείρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμεν· ὅ σ' ἔθεσιν ἐταῖρος,

Χαῖρέ μοι ὦ πάτροκλε καὶ εἴν' αἶδαο δόμοισι.
 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπὲς λυ.
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κωσὶν ὦ μὰ δόσα δαί·
 Δώδεκα δ' ὅτρυνον παρόιθε πυρῆς ὑποδείροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

Ἡ δ' αὖ καὶ ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 Πριωέα παρ' λεγέεσσι μενοπιάδαο τανύσας
 Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἔχουσας
 Χάλκεα, μῦρμαῖροντα * λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.
 Καδ' δ' ἰζον παρὰ νηὶ ποδῶκεος ἀακίδαο
 Μυεῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαῖνυ.
 Πολλοὶ μὲν βόες ἀργαὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἷες καὶ μυκῆδες αἴγες·
 Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέδοντες αἰλοφῆ,
 Εὐμενοὶ τανύοντο διὰ φλογὸς ἠφάισοιο.

Πάντ' δ' ἀμφὶ νέκυν * κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
 Αὐτὰρ τὸν γε ἀνακτα ποδῶκεα Πηλείωνα
 Εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγρον βασιλῆες ἀχιλλέων,
 Σπουδῇ παρπεπιδόντες ἐταῖρος χωόμενον κῆρ·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῳ ἀγαμέμνονι ὅτρυνον ἰόντες,

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι * κέλευσεν
 Ἀμφὶ πνεῖ σῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπιδόισεν

Πηλεΐδου

δε. λύνοντο δὲ
 μώνυχας ἵπ.

δε. κοτυλήρ-
 ρυτον

δε. κέλευσεν

Myrmidonas autem non fuit dispergi Achilles,
Sed hic suis socijs bellicosjs locutus est:

Myrmidones Veloces equos habentes mihi amabiles so-
Nondum a currib. solvamus Unica-ſingulā habētes equos, (cū Achilles Myr-
midonib⁹ lu-
ctum indicio

5 Sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes,
Patroclum defleamus: hic enim honor est mortuorum.
At postquam tristi delectati fuerimus luctu,
Equos soluentes cœnabimus hic omnes.

Sic dixit: hi. a. plorabant frequentes, incepit. & Achilles:

10 Hi. a. ter circa cadauer pulchre-crinitos egerunt equos:
Lugentes: interq; ipsos Thetis luctus desiderium exitavit.
Madescebant arena, madescebantq; arma virorum
Lacrymis. talē desiderabant artificem fugā.
Inter hos. a. miserabilem orsus est luctum,

15 Manus homicidias imponens pectoribus amici:
Salve mihi o Patrocle, & in Plutonis adibus.

Achilles Pa-
troclū luget:

Omnia enim tam tibi perago quæ antea pollicitus sum:
Hectorem huc tractū daturū canibus in frustra-cruda-dis-
Duodecim. a. ante pyram obtruncaturum (cerpendum:

20 Troianorum nobiles filios, ob te interfectum iratus.

Dixit, & in Hectore nobile indignissimā molitus est rē,
Prorūm apud lectum Menætiade extendens
In pulueribus: hi. & arma exuerunt singuli,
AErea, splendida: sol:ieruntq; alti sonantes equos.

25 Discubuerunt. a. apud navem Velocipedis AEacide
Infiniti: at hic illis epulum-funebre lautum instruxit.
Multi quidem boues candidi mugiebant circa ferrum,
Dum-tugularentur: multæ etiam oves & balantes capræ:
Multi etiam albis-dentibus sues florentes pinguedine

30 Vsti extendebantur per flammam ignis,
Vndiq; autem circum cadauer multus fluebat sanguis:
At hunc regem Velocipedem Pelidem

Ad Agamemnonem diuinum duxerunt reges Achiuorū,
Vix flectentes causa socij iratum corde:

35 Hi. a. cum iam ad tentoriū Agamemnonis pervenerunt præ-
Statim præconibus argutis imperavit (fecti:
ad ignem statuere lebetem magnum si inducere-possent

h d d

28. συζευξῶς,

Πηλείδην λούσασθαι ὑπὸ βροτὴν αἵμα πέντα.

Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο * σερεῶς, ὅππῃ δ' ὄρκον ὁμοσεν.

Οὐ μὰ Ζῆν' ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἀΐσιος,

Οὐδέ μιν ἐστὶ λοετρὰ κερήατ' ὅσσον ἰκέσθαι,

Πεῖν γ' ἐνὶ πατρώκλῳ διέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῖσαι,

Κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ ἔμ' ἐπιδάττερον ὦδε

Ἰξετ' ἄλγος κραιδίλῳ, ὅφρα ζῳοῖσι μετείω.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθώμεθα δαίτῃ.

Πῶθεν δ' ὄτρυνον ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγάμεμνον

Υἷλῳ τ' ἀξέμεναι πυρὶ τε χεῖν, ὥς ὅππῃ κῆς

Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα.

Οφρ' ἦτοι τῆτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκράματον πῦρ

Θάωσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ὅππῃ ἔργα τρέπωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὰ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίδοντο.

Εὐσμένως δ' ἄρα δόρυ πονέφοπλίσαντες ἔκαστοι

Δαίνυντ'· ἐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαίτῃς ἐΐσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι θεὸς καὶ ἐδητύος ἐξέρον ἔντο,

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῳ δὲ ἔκαστος.

Πηλείδης δ' ὅππῃ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

Κεῖτο βαρυσενάχων πολέσιν μῆτ' μυρμιδόνεσσιν,

Ἐν καρῶν, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόν θεὸς κλύζεσκον,

Εὐτε τὸν ὕπνῳ ἐμύρπηε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,

Νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φάδιμα γῆα

Ἐκτορ' ἐπαΐσων παρὰ τῇ ἰλίῳ λυέμεσσαν.

Ἠλθε δ' ὅππῃ ψυχὴ πατρώκλῳ δειλοῖο,

Πάντ' αὐτῷ μέγας δὲ καὶ ὄμματα καλ' εἰκῆα,

Καὶ φωνὴν καὶ τοῖα φρεσὶ χροὶ εἶματ' ἔσο.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν παρὲς μῦθον ἔειπεν.

Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένῳ ἐπὶ δὲ ἀχιλλεύῳ.

Οὐ μὲν μεν ζώνοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.

Θάπης με ὅππῃ τόχῃ, πύλας αἶδαιο * ᾤρήσω.

Τῇλέ με εἴργουσι ψυχὰς εἰδωλὰ χαμόντων,

Οὐδέ με πως μίσγεται ὑπὲρ ποταμοῖο ἑῶσιν.

Ἀλλ' αὐτὸς ἀλάλημαι ἀν' ὄρου πύλεις αἶδους δῶ.

Καί μοι δὲς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι. ἔγχαρ' ἄντις

Νίσσομαι ἐξ αἶδαιο, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε.

Οὐ μὲν γὰρ ζῳοὶ γε φίλων ἀπαύδων ἐταίρων

28. περιῆσαι Τῇ
λέ με εἴργ·

Βελάς

Pelidem ut ablueret tabem cruentam.

At hic recusabat constanter, in superq; iuramentū iurauit.

Non per Iouē, qui deorū summus & praestantissimus est,

Non fas est lauacra ad caput propè accedere,

5 *Antequam Patroclum imposuero rogo, tumulumq; erexero,*

Securoq; comam: quoniam non mihi amplius iterum sic

Inuadet dolor animum, quamdiu uiuis intereo.

At sane nunc inuiso pareamus epulo.

Diluculo autem impera Rex virorum Agamemnon.

10 *Materiamq; comportare, praeberēq; quantum par est*

Mortuum habere subeuntem tenebras obscuras:

Ut certe hunc quidem comburat indefessus ignis

Ocyus ab oculis populi autem ad opera reuertantur.

Sic dixit: illi. a. hunc libenter. q. audierunt et paruerunt.

15 *Sedula. a. caenam parantes singuli*

Conuiuabuntur, neq; qd animus egebat conuiuio aequali.

At postquam potus & cibi desiderium exemerunt.

Hi. q. dormituri ierunt ad tentorium singuli,

Pelides. a. in littore multifoni maris

20 *Iacebat grauter ingemens, multos inter Myrmidones*

In loco puro, ubi fluctus litus alluebant.

Quando hunc somnus cepit soluens curas animi

Dulcis circumfusus (valde. n. lassauerat formosa membra,

Hectorem persequens circum Ilium altum:)

Patroclus A-
chilli in so-
nnis appareo

25 *Superuenit anima Patrocli miseri.*

Omniibus ipsi magnitudineq; & oculis pulchris similis,

Et voce, & tales circa corpus vestes induta erat.

Astitit. a. supra caput & ipsum verbo allocuta est:

Dormis, & mei oblitus es Achilles?

30 *Non quidem me uiuentem negligebas, sed mortuum.*

Sepeli me quam citissime portas Plutonis ut intrem.

Longè me abigunt animae, Umbrae defunctorum:

Neq; me aliquo modo misceri alijs trans flumen sinunt,

Sed incassum erro per litas portas habentē Ditis domum,

35 *Et mihi da manum, lamento: non enim amplius iterum*

Ventiam ab inferis postquam me rogo tradideritis.

Non etenim uiui dilecti seorsim a socijs

ddd ij

Βελάς ἐζόμενοι βελάσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Ἀμφέχανε συγερῇ, ἥ τ' ἄρ' ἀχέχεινόμενόν τ' ἔρ.
 Καὶ δέ σοι αὐτῶ μοῖρα θεοῖς ὀπιείκελ' ἀχιλλεύς,
 Τείχει ὑπὸ τρώων δ' ἠγυῶν ὑπολέσθαι.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, ἀλλ' ἐπὶ πύλαι,
 Μὴ ἐμὰ σὺν ἀπᾶν δ' ἐπιθήμεναι ὅς τ' ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐπράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 Εὖ τέ με πυτθὸν ἐόντα μενοίπ' ἔξ' ὀπότερος

ἄλεγχ' ἦν, ἤ γ' ἔν' ὑμέτερόν δι', ἀνδροκτασίης * ὑπὸ λυγρῆς,
 Ἡματι τῷ ὅτε πύλῃ κατέκτανον ἀμφιδάμαντ' ἔρ,

Νήπι' ἔκ' ἐθέλων, ἀμφ' ἀσπράγαιοισι χολωθεῖς.
 Ἐνθα με δεξάμεν' ἐν δώμασιν ἱππότα πηλῶς,
 Ἐπρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὺν θεράπωνι ὀνόμηνεν·

Ὡς ὅ καὶ ὅς τ' ἐν ὧν ὁμῇ σόρος ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσε' ἀμφιφορᾶς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ἔπεισε πόδας ὠκύς ἀχιλ-
 Τίπτε μοι ἠδεῖν κεφαλὴν δεῦρ' εἰλήλεσθαι, (λῶς)

Καί μοι ταῦτα ἔκασ' ὀπιτέλλεαι· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

Ἀλλὰ μοι αἶψον σῆθι· μίνω δ' ἄρ' ἀμφιβαλόντε
 Ἀλλήλοισι, ὀλοοῖο τεταρπόμεδα γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 Οὐδ' ἔλαβε ψυχὴν ὅ κ' ἔχθονος ἠὲ τε κερπνός
 Ὄχετο τετειγῆα· ταφῶν δ' ἀνόρεσεν ἀχιλλεύς,

ἡ. συμπατά-
 γησεν, Χερσὶ τέ * συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν εἶπεν.

Ὡ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι
 Ψυχὴν καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ' ἐνὶ πάμπαν.
 Παννυχίη γάρ μοι πατροκλῆ' ἔειπε δειλοῖο

Ψυχὴν ἐφεισθήκει γόωσά τε μυρομένη τε,
 Καί μοι ἔκασ' ἐπέτελλεν· εἶκτο δ' ἐθέσκελον αὐτῶ.

ἡ. ἰφ' Ὡς φάτο· τοῖσι δ' αὖτις * ὅφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
 Μυρομένοισι δ' τοῖσι φάνη ῥοδὸ δάκτυλ' ἥως

Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων
 Οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀζέμεν ὕλῃ

ἡ. κλισίων· Πάντοθεν ἐκ * κλισίων· ὅπ' δ' ἀνὴρ ἐδλός ὀρώρει
 Μηειόνης, θεράπων ἀγαπῆνορ' ἰδομένη·
 Οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμοις πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

Σειράς

Consilia sedendo consultabimus: sed me quidem fatum
Absorbuit odiosum, quod me sortitum est etiam nascentē:
Atque e iam tibi ipse fatum, o dijs-par Achilles,
Muro sub Troianorum generosorum perire.

5 Aliud, a, tibi dicam, & mandabo si forte obedieris,
Ne mea à tuis seorsum-condas ossa Achilles,
Sed simul, sicut nutriti sumus in Vestris edibuss:
Quando me paruulum existentem Menætijs ex Opoënte
Duxit ad-Vestram domum, cadem ob perniciosam,
10 Die illo quando filium interfeci Amphidamantis,
Stultus non Volens, in ludo-talorum iratus,
Tum me excipiens in edibus eques Peleus,
Nutriuit accurate & tuum famulum nominauit:
Sic etiam & ossa nobis Vna Vrna contegat,

15 Aurea amphora, quam tibi dedit Veneranda mater.
Hunc, a, excipiens allocutus est pedibus Velox Achilles:

Cur mihi o charum caput, huc Venisti,
Et mihi hac singula mandas? at ego tibi
Omnia diligenter perficiam, & obediam, Vt tu iubes:

20 Sed me prope sta, vt paululum saltem complexi
Inuicem miserabili delectemur luctu.

Sic fatus, extendit manus amicas,
Neq, prehendit, anima, n. sub terram tanquam fumus
Abijt murmure-stridens: stupefactus, a, surrexit Achilles,

25 Manibusq, complofit sermonemq, lugubrem dixit:
Papè certè aliqua est etiam in inferni domibus
Anima, & simulachrum, sed praeordia non insunt omnino
Pernox enim mihi Patrocli infelicis
Anima astitit ploransq, lamentansq,

30 Et mihi singula praecepit similisq, erat mirè ipsi.

Sic dixit, illis, a, omnibus desiderium exitauit luctus.
Lugentibus autem ipsis apparuit rosea Aurora.
Circa cadauer miserabile, at rex Agamemnon
Mulosq, exciuit, & viros ad conuehendam materiam

35 Vndiq, e tentorijs simul, a, vir strenuus excitabatur
Meriones, minister fortitudinem-amantis Idomenci:
Hi Verò ibant lignifecas secures in manibus habentes,

Achiui ligna-
tum profici-
scuntur, ad pa-
rentandū Pa-
troclo.

ddd iij

28. διαρρή-
σοντες

Σειράς τ' ὀπλήκτοισι παρὶ δ' ἄρ' ἐρήϊες κίον αὐτῶν.
 Πολλὰ δ' αὖν ἄντα, γάταντα, πάραν τὰ τε, δόχμιά τ' ἦλθον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακ' ἴδης,
 Αὐτὴν ἄρα δρῦς ὑψικόμοις ταναηκέϊ χαλκῷ
 Τάμνοι ἐπιγόμενοι τοῖς ἤμασι μάλα κτυπέουσιν
 Πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα * διαπλήσσοντες ἀχαιοί,
 Εκδεον ἡμιόνων, τὰ δ' ἤχθ' ἐνα ποσὶ δουρὶ τοῖς,
 Ελδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὑλοτόμοι σιτροὺς φέρον· (ὥς γ' ἀνῶγει
 Μηειόνης θεράπον ἀγαπήνορ' ἰδομένη)
 Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλων ὅπισθε ἔνθ' ἄρ' ἀχιλλεύς
 Φράσαστο πατρόκλῳ μέγα ἡείον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλῃ,
 Εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Αὐτὴν μυσμίδονεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεύξαι δ' ἴω' ὄχεσφιν ἕκαστον
 Ἴωποις οἱ δ' ὄρνυστο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἐδωλον.
 Ἀν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβάται, λυγροχόρτε.
 Πρόδτε μὲν ἰωπῆες, μὲν δ' ἐνέφ' εἶπετο πεζῶν,
 Μυεῖοι ἐν ἧ μέσοισι φέρον πατρόκλον ἑταῖροι.
 Θειξὶ δ' ἧ πάντα νέκυν κατὰ εἴνυσον, αἶς ἐπέβαλλον
 Κεῖρόμενοι. ὅππῃ δ' ἡ γὰρ ἔχε δῖος ἀχιλλεύς
 Αχρύμενθ' ἑταρον γ' ἀμύμονα πέμπ' αἰδώςδε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' ἀχιλλεύς,
 Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νῆσον ὕλῃ.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
 Στάς ἀπαίειδε πυρῆς ξανθῇ ἀπεκείρατο χαίτῃ,
 Τῷ ῥα σπερχεῖ ποταμῷ τέφε τηλεδόωσαν.
 Οχθήσας δ' ὄρα εἶπεν ἰδὼν ὅπῃ οἶνοπα πόντον.
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσαιο πηλὸς,
 Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σοί τε κόμῳ κέρειν, ρέξεν δ' ἱερῷ ἑκατόμβῃ.
 Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' οὐτόθι μῆλ' ἱερῶσιν
 Ἐσπηγὰς, ὅθι τοι τέμενθ' βωμός τε θυήεις.
 Ως ἠρᾷ δ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ νόον ἠκ' ἐτέλεσας.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐνέομαι γε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμῳ ὁπάσαιμι φέρεσθαι.

Vinculaq³ benè-implexa: antea. a. ipsos muli ibant:
Multaq³ accliuia, decliuia, præruptaq³, transuersaq³ transf-
At quum iam ad iuga Venerunt fontosa Ide, (ierunt
Protinus quidem quercus alticomis lato ferro

5 Incidebant festinantes: hæ. a. magnum sonum dantes
Cadebant. has quidem postea præcidentes Achilli
Alligabant mulis. hi. & terram pedibus pariebantur,
Gestientes campi per arbusa densa.

Omnes. a. calones truncos ferebant (sic enim iusserat

10 Meriones famulus amantis viros Idomenei)
Atque in littore deiecerunt ordine, ubi Achilles
Designauerat Patroclo magnum sepulchrum, & sibÿpsi.
At postquam vndiq³ apposuerunt immensam materiem,
Sederunt illic manentes conferti: at Achilles

15 Confestim Myrmidonibus pugnacibus iussit
Armis indui, iungereq³ sub curribus vnumquemq³
Eqnos: hi vero festinabant & arma induerunt,
Conscenderuntq³ currus pugnatores aurigæq³:
Ante. q. equites ponè autem nubes sequebatur peditum

20 Infiniti: inq³ medijs ferebant Patroclum socij:
Capillis autem totum mortuum tegebant quos inijciebant
Tondentes. ponè autem caput tenebat diuus Achilles
Mæstus, sociũ. n. strenuum mittebat ad inferos. (chilles,
Hi. & quando ad locũ peruenerunt, ubi ipsis indicauerat A-

25 Deposuerũt: statimq³ ei sufficientẽ accumularunt materiã,
Ibi rursus alia cogitauit pedibus Valens diuus Achilles.
Stans seorsum a pyra. flauam abscidit comam,
Quam Sperchio fluuio nutriebat florecentem.
Indignabundus autem dixit, inspiciens nigrum pontum:

30 Sperchie, frustra tibi pater vouit Peleus,
Illuc me reuersum dilectam in patriam terram,
Tibi comam tonsurum, sacrificaturũq³ sacrã hecatomben:
Quinquaginta autem masculas illic oues sacrificaturũ
Ad fontes: ubi tibi fanum, altareq³ odoratum.

35 Sic vouit senex: tu. & ei desiderium non perfecisti.
Nunc aut quoniam non redibo dilectam in patriam terram
Patroclo heroi comam præbebo asportandam,

Achilles Sper-
chio fluuio
comam radit.

ddd iij

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμῳ ἐτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δ' ὅσιν ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο·
Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοι σιν ἐδυφάθη ἡελλίοιο,
Εἰ μὴ ἀχιλλεύς αἰψ' ἀγαμέμνονι εἶπε παρασὰς.

χ. μὲν τε

Ἀτρεΐδην, (σοὶ * γὰρ τε μάλιστά γε λαὸς ἀχαιῶν
Πείσονται μῦθοισι) γόοιο μὲν ὅτι καὶ ἄσπε
Νῦν δ' ὑπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δειπνον αὐώχθι
Ὀπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεν' οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταχὺ ἄμμι μανόντων·

χε. ἑκατόμπε-
δον

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κτ' νῆας εἴσους,

Κηδεμόνες δ' παρ' αὐτῷ μένον, καὶ νήεον ὕλῳ.

Ποίησαν δ' πυρὶν * ἑκατόμπεδον ἐνθα καὶ ἐνθα.

Εν δ' πυρὶ ὑπὸ ἀτὴν νεκρὸν χέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.

Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς

Πρόθευ πυρὶς ἐδερόν τε καὶ ἀμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων

Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρυμος ἀχιλλεύς

Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς, πῶς δ' ὄρα τὰ σώματα νῆει.

χε. δ' ἐπεί

Εν * δ' ἴδρι μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοφορήας,

Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐλαιόχενας ἵππους

χε. τεναχίζων

Εοσυμένους ἐνέβαλλε πυρὶ, μεγάλη * σοναχίζων·

Εννέα τὰ γε αὐὰ κπ τραπέζῃς κύνες ἦσαν,

Καὶ μὲν τῇς ἐνέβαλλε πυρὶ δύο δειροτομήσας·

Δώδεκα δ' τρώων μεγάρυμων ἡέας ἐδλούς,

Χαλκῶ δ' ἰόων· κακὰ δ' ὅφρ' ἐσσι μῆδε τοῖς ἔργα·

Εν δ' πυρὸς μὲν ἔθηκε σιδήρεον, ὃφρα νέμοιτο.

Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.

Χαῖρέ μοι ὦ πάτροκλε καὶ εἴν' αἶδαο δόμοισι·

Πάντα γὰρ ἦδ' ἔτι τελέω τὰ παρόιδεν ὑπὲρ σῆν.

Δώδεκα μὲν τρώων μεγάρυμων ἡέας ἐδλούς,

Τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐδίει· ἕκτορα δ' ἔτι

Δώσω τριαμίδῳ πνεὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκύνες ἀμφεπένοντο·

Ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε δίδος θυγάτης ἀφροδίτῃ

Ἡματα καὶ νύκτας· ῥοδόνεπι δ' ἔχρειν ἐλαίῳ,

Ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ὑποδρύφοι ἐλκυσάζων·

Τῷ δ' ἐπὶ κλυάεον νέφεσσι ἤγαγε φοῖβεσσι δόλων

Οὐρανόθεν

Sic fatus, comam in manibus dilecti socij
Posuit: his autem omnibus desiderium mouit luctus.
Et sane lugentibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles protinus Agamemnoni dixisset astans:

5 5 Atride (tibi enim maxime populus Achiuorum
Parebunt dictis (lucta quidem licet enim alias satiari:
Nunc autem a pyra dimitte, & cœnam iube
Parari: hæc. a. curabimus quib. maxime (maneant.
Cura dignus (v. necessarius) est mortuus: apud nos. a. duces

10 10 At postquam hoc audiuit rex Virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit ad naues æquales:
Funeratores. a. illic manebant, & accumulabant ligna.
Fecerunt autem pyram centum-pedum quoquoersus:
Inq. pyra suprema cadauer posuerunt tristes corde.

15 15 Multas. a. pingues oues, & errabundas camuras boues
Ante pyram excoriarunt & disposuerunt: exq. omnibus
Adipem accipiens, obtexit cadauer magnanimus Achilles
Ad pedes a capite: circūq. excoriata corpora accumulabat:
Imposuitq. mellis & olei amphoras

20 20 Ad feretrum acclinans: quatuor. a. procera ceruice equos
Festinanter iniecit pyre grauitèr suspirans.
Noem huic regi mensarū canes erant,
Et quidem ex his iniecit pyre duos obtruncatos:
Duodecim etiam Troianorum magnanimorum filios fortes

25 25 Ferro mactans: mala. a. mente meditabatur opera:
Inq. ignis robur proiecit ferreum, & depasceretur,
Luxitq. deinde: dilectum. a. nominauit amicum:

Salue mihi o Patrocle, etiam in inferni domibus.

Omnia enim iam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum:

30 30 Duodecim quidē Troianorū magnanimorū filios nobiles,
Quos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem. a. neutiq.
Dabo Priamidem igni deuorandum, sed canibus.

Sic dixit minatus: hunc. & non canes circumlaniabant.

Nam canes quidem abegit Iouis filia Venus

35 35 Dies & noctes: rosaceoque unxit oleo
Diuino, & non ipsum laceraret trahens.

Hæc Verò nigram nubem induxit clarus Apollo

α α α &

Patrocle con-
struitur rogos

Hectoris cor-
pus a putre di-
ne prohibent
Venus & A-
pollo.

Οὐρανὸν πεδίονδε κάλυψε ὃ χῶρον ἀπαντῶ
 Οἶον ἐπεΐχε νέκυς, μὴ φεῖν μὲν ἄν' ἡελίοιο
 Σκῆλη ἀμφὶ φεῖ χροάϊνεσιν ἢ δὲ μέλεσιν.
 Οὐδὲ πυρὴ πατρόκλη καίετο τεθνηῶτος.
 Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
 Σπὺς ἀπαίδουτε πυρῆς, δοιοῖς ἢ ῥᾶτ' ἀνέμοισι,
 Βορέη καὶ ζεφύρῳ, καὶ ὑπέρχετο ἱερὰ καλά·
 Πολλὰ δ' ἔκαστ' ἀνέδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιταίνδυν
 Ελθέμεν, ὄφρα τάχιστα πύρ φλεγέτοίατο * νεκρὸν,
 Τλητ' ἐσέυοιτο καίημεναι· ὠκέα δ' ἴεις
 Ἀράων αἴεσα μετὰ γρηλῶ ἢ λᾶτ' ἀνέμοισιν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αὖ ζεφύροιο δυσσεύῳ ἀδρόοι ἐνδον
 Εἰλαπνίῳ δαίνυντο· θέεσα δ' ἴεις ἐπέστη
 Βηλῶν ὅπῃ λιθέω. τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Πάντες ἀνῆΐξαν, κάλεον τέμιν εἰς ἐξέλαστος·
 Ἡ δ' αὖτ' ἐξέειπεν ἀνῆνατο, εἶπε δ' ὃ μῦθον·

28. νεκροί.

Οὐχ ἔδως· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκαστόμβας
 Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μετὰ δαΐτομαϊ ἱρῶν.
 Ἀλλ' ἀχιλλεύς βορέην ἢ δὲ ζεφύρον κελαδαινὸν
 Ελθεῖν ἄρ' αὖται, καὶ ὑπέρχεται ἱερὰ καλά,
 Οφρα πυρὶ ὄρσητε καίημεναι, ἢ ἐνὶ κείτῃ
 Πάτροκλ' ὅς, τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν ἀχαιοί.

29. ἀήμενοι

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὄρεοντο
 Ἡ γὰρ θεασασίη, νέφεα κλονέοντε παρόιδεν·
 Αἰψὰ δ' ὅσοντον ἴκονον * ἀήμεναι· ὥρτο δ' ἡ κῆμα
 Πνοῖν ὑπὸ λιγυρῇ. προίῳ δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 Εν δ' ὅσον πύρ πεσέτω, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδὰς πῦρ·
 Παννύχοι δ' ἄρ' αὖ τοί γε πυρῆς ἀμυδρὸς φλόγ' ἐβαλλον,
 Φυσῶντες λιγέως· ὃ δ' ὅσον πύρ ὡς ἀχιλλεύς
 Χρυσέῳ ἐκ κρητῆρ' ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 Οἶνον ἀφυσόμενον χαμάδις χέει, δεῦρ δ' ἡ γαῖαν,
 Ψυχλὴν κικλήσκων πατρόκλην δειλοῖο.
 Ως δ' ὅσον πατὴρ ὅσον παιδὸς ὀδύρεται ὅσον καίων
 Νυμφίε, ὅσον θεῶν δειλοὺς ἀκράχισε τοκήας·
 Ως ἀχιλλεύς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅσον καίων,

30. στεναχίζων. Εἰς πύρρον παρὰ πυρκαϊῶν, ἀδινὰ * στεναχίζων.

Ημος

Cœlitus ad campum: operuitque locum totum
Quantum occupabat cadauer, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis & membris:
Neq; pyra Patrocli ardebat mortui.

5 Tunc rursus alia cogitavit pedibus Valens diuus Achilles.
Stans, scorsim a pyra duos orabat Ventos,
Boream et Zephyrum, & promittebat sacrificia preciosa:
Multæ etiam libans aureo calice, supplicabat
Ut Venirent, Ut citissime igne comburrerent cadauer,

Achilles ven-
tis supplicat.

10 Lignumq; festinaret ardere. Velox autem Iris
Preces audiens, internuncia venit Ventis:
Hi quidem Zephyri grauius spirantis frequentes in-domo
Conuiuium celebrabant: currens. a. Iris astitit
Limina in lapideo: hi. & Ut viderunt oculis,

Iris ventos ac-
cessit ad inspi-
randum rogo
Patrocli.

15 Omnes surrexerunt, Vocaruntq; ipsam ad se quisq;
Hæc autem illic sedere quidem negabat: dixit. a. Verbum:
Non sedi est locus. redeo. n. rursus in Oceani fluentia
Æthiopum ad terram, Sbi sacrificant hecatombas
Immortalibus: Ut iam & ego particeps sim sacrificiorum.

20 Verum Achilles Boream, & Zephyrum senorum
Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
Ut pyram susciteris ad comburendum, in qua iacet
Patroclus, quem omnes deplorant Achivi.

Hæc quidem sic loquuta abiit: hi vero ruebant

25 Sonitu immenso nubes tumultuarie agentes præ se:
Statim. a. ad pontum perueniunt ad flandum, elata est. a. Vnda
Flatu à Vehementi. ad Troiam. a. secundum perueniunt,
Inq; ignem inciderunt: Valde. a. crepitauit ingens ignis:
Tota-nocte. a. hi ex rogo simul flammam sursum iecerunt

30 Flantes, stridule. a. tota nocte Velox Achilles
Aureo ex cratere, habens poculum rotundum,
Vinum exhauriens humi fudit, rigauitq; terram,
Animam Vocans Patrocli miseri:

Ut pater. a. sui filij lamentatur ossa cremans

35 Adolescentis, qui moriens miseros tristitia-affecit parentes:
Sic Achilles socij lamentabatur ossa comburens,
Reptans propè rogum, frequenter ingemiscens.

Quan-

Ημος δ' ἔωσφόρῳ εἴσι φόως ἑρέων ὅπῃ γαῖαν,
 Ον τε μέτα κροκόπεπλῳ ἔπειρ' ἄλλα κίδ' ἐναταῖ ἠώς,
 Τῆμος πυρκαϊῇ ἐμύραινέτο, παύσατο δ' ὅφλ' ὄξ.
 Οἱ δ' ἄνθρωποι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Θρηϊκίον χ' ἵπνοντον· ὃ δ' ἔσενεν οἶδ' ματι θυῶν.
 Πηλείδης δ' ὑπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιαδίης,
 Κλίνθη κεκμηώς, ὅπῃ δ' ὅ γλυκὺς ὕπνῳ ὄρεσεν.
 Οἱ δ' ἄμφ' ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγέρεοντο,
 Τῶν μιν ἐπ' ἀρχομένων ὁμάδος καὶ δοῦπος ἐχειρεν.
 Ἔζετο δ' ὁρῶνθεις, καὶ σφραγισθεὶς μῦθον ἔειπεν.

Ατρείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀεισῆες παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν χ' ἵπνοντον σβέσαιτ' αἰδοπι οἶνω
 Πᾶσαν, ὅπως ἔπεχε πυρὸς μένῳ. αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅσ' αὖ πατρώχοιο μενοιπάδαο λέγωμεν,
 Εὖ διαγινώσκοντες· (ἀειφραδέα δ' ἵπνοντα.)
 Εν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνδρῶν
 Ἐραπῇ καίοντ' ὅπῃ μὲν ἵπνοντα καὶ ἄνδρες)
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι διημῶ
 Θείομεν, εἰσὶν κεν αὐτοὺς ἐγὼ αἶδι * κεύθωμαι.
 Τύμβον δ' ἔμ' ἀλά πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι αἰῶνα,
 Ἀλλ' ὅπῃ κέα τοῖον· ἔπειτα δ' καὶ τὸν ἀχαιοὶ
 Εὐρύω δ' ὕψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμῆο
 Δάττεροι ἐν νῆεσσι πολυκκληῖσι λίπιδε.

κε. κλεῦθωμαι

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὅπῃ θύοντο ποδῶκεϊ πηλείωνι.
 Πρῶτον μὲν χ' ἵπνοντον σβέσαν αἰδοπι οἶνω,
 ὅσον δ' ὅφλ' ὄξ ἦλθε, βαδίει δὲ καὶ ὅπως τε φέρη.
 Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐννέοντο ὅσ' αὖ λάβη
 Ἀλλερονέες χρυσέῃ φιάλῃ, καὶ δίπλακι διημῶ.
 Εν κλισίῃσι δ' ἰθύντες, ἐανῶ λιτὴ κέλυψαν.
 Τορνῶσαντο δ' ὅσ' αὖ σῆμα, δεμείλια τε παρβάλλοντο
 Ἀμφὶ πυρῶν· εἶθαρ δ' ἵπνοντον ὅπῃ γαῖαν ἔχευαν.
 Χάσαντες δ' ὅσ' αὖ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ ἀχαιῶν
 Αὐτὰ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵσανεν εὐρύω ἀγῶνα.
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέοντάς τε τρίποδάς τε,
 Ἴππους δ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἵφθιμα κέρηλα,
 Ἡ δ' ὅ γ' ἀνὰ κλισίῃσι ἐυζώνοις, πολὺν τε σίδηρον.
 Ἰσπεῦσιν μὲν παρῶντα ποδῶκεσιν ἀγλαὰ ἄεθλα

Θῆκη

Quando Verò lucifer venit lumen nuncians super terram,

Quem post crocea super mare spargitur aurora:

Tunc rogos emarcebat, cessabatq; flamma:

Venti. a. retrò iterum abiuerunt domum ut redirent

5 Thracium per pontum: his. a. ingemebat aestu feruens.

Pelides autem a rogo aliò seiunctus,

Procubuit fossus: & in eum dulcis somnus irruit.

Qui. & circa Atridem stare solent, crebri congregati sunt:

Quorum ipsum accedentium tumultus et strepitus excita-

10 Sedit Verò erectus. & ipsos Verba allocutus est: (uit:

Atrideq; & alij optimates omnium Achiuorum,

Primum quidem rogom exstinguite nigro vino

Omnem, quantum occupauit ignis robur at deinde

Ossa Patrocli Menætiade colligamus

15 Bene discernentes (cognitu-facilia enim sunt:

In media namq; iacebat pyra, alij Verò seorsum

In extrema-ora crebantur promiscue equiq; & Viri)

Et ea quidem in aurea phiala & duplici adipe

Ponamus, donec ipse ego apud inferos condar.

20 Sepulchrum. a. non adeo magnum ego fieri iussi,

Sed mediocriter tale, postmodum. a. & hoc Achille

Latumq; altumq; facite, qui post me

Posterum nauibus transtratis superfuertis.

Sic dixit hi. a. paruerunt veloci Achilli:

25 Primum quidem rogom exstinxerunt nigro vino,

Quantum flamma penetrauerat. profundus. a. decidit cinis

Flentes. a. socij pij ossa alba

Collegerunt in auream phialam & duplicem adipem:

In tentorijsq; ponentes linteo subtili operuerunt:

30 Torno-designabant. a. sepulchrum, fundamentaq; iecerunt

Circa pyram, moxq; infusam terram infuderunt:

Aggesto. & tumulo redierunt. at Achilles

Illic populum detinuit, & sedere-fecit ad latum certaminis

Enauibus. a. afferebat premia lebetesq; tripodasq;

35 Equosq; milosq; boumq; fortia capita,

Et fœminas bene-cinctas, candesq; ferrum.

Equitibus. q. primum velocius præclara premia

Posuit

Patrocli sepul-
chrum.

Achilles lu-
dos funebres
instituit.

Θῆκε γυναικα ἄγεσθαι ἀμύμονα, ἔργ' εἰδ' ὕαν·
 Καὶ τρίπιδ' ὦ πέντα δ' ὦ καὶ εἰκοσίμετρον,
 Τῷ πρώτῳ ἀπὲρ αὐτῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Εξέτε' ἀδμήτῳ, βρέφ' ὅθ' ἡμίονον κυέκσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τετάρτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδύτα, λαχὼν ἔτ' αὐτως·
 Τῷ δ' τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλῃ ἀπύρωτον ἔθηκε.
 Στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.

Ατρείδη τε καὶ ἄλλοι ἐὺκνήμιδες ἀχαιοί,
 Ἰππῆας τίδ' ἀέθλα δεδεγμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι,
 Εἰ μὲν νῦν ὅπ' ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν ἀχαιοί,
 Ἡ τ' αὖ ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν χλυσίῳ δεφεροίμην,
 Ἰσε γὰρ ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περβάλλετον ἵπποι.
 Αθάνατοί τε γὰρ εἰσι ποσειδάων δ' ἔπερ' Ὀυτοῦς
 Πατρὶ ἐμῷ πηληϊΐδ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγρυάλιξεν.
 Ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι.
 Τοίε γὰρ * δέν' ὅθ' ἑδλὸν ἀπώλεσαν ὑνιόχοιο
 Ἡπίε, ὅς σφ' ὦϊν μάλα πολλάκις ὕρσον ἔλαμον
 Χαιτῶν κατ' ἐχευε, λούσας ὕδατι λούκῃ.
 Τὸν πῶ γ' ἔσαότες πενθείετον, ὅδ' εἰ δέ σφιν
 Χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔσατον ἀχρυμένω κῆρ.
 Ἄλλοι δ' ἔσπευον κ' ἔσπευον, ὅς τις δ' ἀχαιῶν
 Ἰπποισὶν σε πέποιθε καὶ σῆμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο πηλεΐδης· ταχέες δ' ἵππῆες ἄγερθεν.
 Ὄρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξάνδρων εὐμηλ' ὅς,
 Ἀδμήτου φίλ' ὅς, ὅς ἵπποσυνὴ ἐκέκαστο·
 Τῷ δ' ἐπὶ τυδείδης ὄρτο κρατερὸς διομήδης,
 Ἰπποισὶ δ' ἔσπευον ὕπαγε ζυγόν, ἔς ποτ' ἀπύρα
 Αἰνείαν, ἀπὲρ αὐτὸν ὥς ἐξέσάωσεν Ὀδύλλων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρείδης ὄρτο ξανθὸς μενέλαος,
 Διοχρύης, ὥς δ' ὅθ' ἔσπευον ἡραγμὸν ὠκέας ἵπποις,
 Αἰθῶν τῷ ἀγαμέμνονέβω, ἥ ἔόν τε πόδαρρον·
 Τῷ ἀγαμέμνονι δ' ὦκ' ἀργιστάδης ἐχέπωλ' ὅς,
 Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὥς ἱλίου ὑνιόεωσαν,
 Ἀλλ' αὐτὲς τέρπειτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφεν' ὅς, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν ἀρυσχόρῳ σκυῶνι.

Τῷ

25. κλίε

Posuit mulierem ut ducerent inculpata[m], opera doctam,
Et tripodem ansatum duarum & viginti mensurarum
Primo. at secundo equam posuit

Sexennem, indomitam: foetum mulum & terogestantem:

5 At tertio, novum (v. igni non ap. um) deposuit lebetem

Pulchrū, quatuor mensuras capiente albū etiam num ita.

At quarto posuit duo auri talenta:

Quinto. a. & ring³-sidentem phialam novam posuit:

Stetit autem rectus, & Verbum inter Argivos dixit:

10 Atrideq³ & alij fortissimi Achivi,

Equites hac premia expectantia iacent in circo.

Siquidem nunc ob aliud certaremus Achivi:

Certe ego prima capiens ad tentorium portarem,

Scitis enim quantum mei virtute superent equi:

15 Immortales enim sunt. Neptunus autem dedit ipsos

Patri meo Peleo: hic autem rursus mihi tradidit.

Sed certe quidem ego manebo, & & unguli equi:

Talis enim robur eximium amiserunt aurigae

Mansueti, qui ipsis admodum saepe humidum oleum

20 Iubis superfudit, quum lauisset aqua alba.

Hunc hi stantes lugent: & ad terram ipsis

Iubae profusa sunt. hi autem stant tristes corde:

Vos. & alij accingimini per exercitum, quicunq³ Achivorum

Equis fidit, & curribus compactis.

25 Sic dixit Pelides: Veloces. a. equites concitati sunt.

Motus est multo primus quidem rex virorum Eumelus,

Admeti charus filius, qui equitandi arte ornatus erat:

Hunc. & post Tydides surrexit fortis Diomedes:

Equos. a. Troianos duxit subiugum, quos quondā abstulit

30 AENEAE. tamen ipsum liberauit Apollo.

Hunc autem post, Atrides motus est flauus Menelaus

Ioue-satus, subq³ iugum duxit Veloces equos.

AETHEN Agamemnoniam suumq³ Podargum:

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus

35 Muneri, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium altum;

Sed illic delitijs-frueretur manens: magnas. n. ei dederat

Iupiter diuitias: habitabat. n. hic in ampla Sicyone,

Certamen &
cursus equo-
rum.

Hanc

γρ. πυλοιγε-
νέες.

Τὼ δ' ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσανόωσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἑτάρτος ἐϋτειχας ὠπλίσατο ἵπποις.
 Νέστορ θ' ἀγλαὸς υἱὸς ὑπὲρ δούμοιο ἀνακτοῦ
 Τοῦ νηληϊάδαο, * πυληχρύες δέ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες φέρον ἄρμα πατήρ δέ οἱ ἄγχι παρὰ σῆμα
 Μυθεῖται εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ.
 Ἀντίλοχ' ἦτοι μὲν σενέον ὑπὲρ ἔοντο ἐφίλησαν
 Ζῶς τε ποσειδάων τε καὶ ἵπποσυνάας ἐδίδοξαν
 Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκόμεν ἔπι μάλα χρεώ.
 Οἷσθα γὰρ ἐδ' ὡς τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 Βάρδινοι δείειν, τῷ τ' οἷω λοίγι' ἔσταναι.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, εἰ δὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτὸς μητίσασθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλθ' μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίῳ, ἵνα μὴ σε παρεκωρυγῇσιν ἄεθλα.
 Μήπι τοι δρυτόμθ' μέγ' ἀμείνων, ἢ ἐβίηφι.
 Μήπι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοῶν ἰσύνει ἐρεχθομένῳ ἀνέμοισι.
 Μήπι δ' ὠϊόχρος φειγίνεται ὠϊόχοιο.
 Ἀλλ' ὅς μὲν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 Αφραδέως ὅπῃ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἴπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, εἰ δὲ κατῆχει.
 Ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσπονδας ἵπποις,
 Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, σρέφει ἐγγύθεν, εἰ δὲ ἔλῃθαι
 Ὅσπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν.
 Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν περ ὕχοντα δοκεύει.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀειφραδές, εἰ δὲ σε λήσῃ.
 Ἔσκηκε ξύλον σῆον ὅσον τ' ὄργῃ ὑπὲρ αἰῆς,
 Ἡ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν ἔκαστα πύσσεται ὀμβρῷ.
 Λαῖε δ' ἢ τὸ ἐκείτῃθεν ἐρηρέδαται δύο λαοὶ,
 Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῖ· λείθ' δ' ἵππόδρομος ἀμφίς.
 Ἡ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατεθνήσκειτος,
 Ἡ τό γε νύσσι τέτυκτο ὅπῃ περτέρων ἀνδρῶπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖθ' ἀχιλλεύς.
 Τῷ σὺ μάλ' ἐγχείμεψας, ἐλάαν χερδὸν ἄρμα καὶ ἵπποις.
 Αὐτὸς δ' ἐκλινθῶναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 Ἡ κ' ἐπ' ἀεισερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον

Κένσσει

Hanc iste sub iugum duxit valde cursus cupidam.

Antilochus. a. quartus formosos paravit equos,

Nestoris clarus filius magnanimi regis

Neleidae: Pylī autem ei equi.

5 Velocipedes portabant currum. pater. & ipsi propè astans

Consulebat ad honesta, prudens intelligenti & ipsi: (rūt

Antiloche certe. q. te iuvenē quamvis existentem dilexe-

Iupiterq; Neptunusq; & equitandi-artificia docuerunt

Omnigena: ideo te docere non multum opus est.

Nestor de cur
suro filio præ
cepta dat.

10 Nosti. n. rectè circa metas currum flectere: sed tibi equi

Tardissimi in currendo. ideo puto perniciosi fore.

Horum. a. equi quidem sunt celeriores, neq; quidem ipsi

Plura sciunt te ipso considerare.

Sed age iam tu amice consilium impone animo

15 Omnigenum. Et non te effugiant præmia.

Arte. q. carpentarius multo præstantior quàm viribus:

Arteq; rursus gubernator in nigro ponto

Nauem celerem dirigit iactatant ventis:

Arteq; auriga superat aurigam:

20 Sed qui tamen equis & curribus suis fidens

Ineptè multum vagatur huc & illuc,

Equi. a. vagantur in stadio, neq; detinet:

Qui autem & stilia novit agitare deteriores equos,

Semper metam inspiciens flectit propè, neq; eum latet

25 Quo pacto primum extendat (i. regat equos) bovinis loris,

Sed continet diligenter & præcedentem observat:

Metam. a. indicabo tibi valde manifestam, neq; te latebit:

Stat lignum aridum quantum solus supra terram,

Vel quercus, vel pice (quod quidem non putrescit imbre:)

30 Lápides. a. eius ex- & traq; parte appositi sunt duo albi

In angustis vie: planus. a. hippodromus circum:

Aut cuiusdam monumentum hominis iam pridè defuncti,

Aut metæ fuit tempore præscorum hominum,

Et nunc metam posuit pedibus valens diuus Achilles:

35 Huic tu valde appropinquans impelle propè currum & e-

Ipsè vero incumbere benefacto in currum

Paululum in sinistram horum: at dextrum equum

(quos

ccc

γρ. Εορταγ.

Κένσαι ὁμοκλήσας, εἰξάι τε οἱ ἠνία χερσίν·
 Εν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀρίστερος ἐγχειμυθήτω,
 Ως αἶ τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 Κύκλῳ ποιητοῖο· λίπυ δ' ἀλέαδαι ἐπαυρεῖν,
 Μήπως ἵπποις τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἄξις·
 Χαῖμα ὅ τοις ἄλλοισιν, ἐλεγχέειν δέ σοι αὐτῷ
 Εἴσεται. ἀλλὰ φίλῳ φρονέων πεφυλαγμένῳ (εἶ).
 Εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρὰ ξελάσῃσθα διώκων,
 Οὐκ ἐσθ' ὅς κ' ἐσ' ἔλῃσι με τέλλμενῳ, ἐδὲ παρέλθῃ·
 Οὐδ' εἴ κεν μετέπιδεν ἀείωνα δῖον ἐλαύνοι
 Αδρήστου ταχυῷ ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γῆρος ἦεν,
 Η τοὺς λαομέδοντος οἱ ἐνθάδε τέβαφεν ἐσθλοί.
 Ως εἰπὼν νέσσωρ νηληϊΐῳ ἀΨ ἐνὶ χώρῃ
 Εἴρετ', ἐπεὶ ὦ πῦλδι ἐκείνου πείρατ' εἶπε.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπῳ εὐτείχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
 Αν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν ᾧ κλήροις ἐβάλλοντο·
 Πάλλ' ἀχιλλεύς, ἐκ ᾧ κλήρῳ θόρε νοσορίδαο
 Ανπλόχρου· μὲν τὸν δ' ἔλαχε κρείων εὐμηλῳ·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀβείδης δουρικλυτὸς μενέλαῳ·
 Τῷ δ' ἐπ' μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕσατος αὐτε
 Τυδείδης ὅχ' ἀφίσος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Σταλ' ὅ μετὰ σοιχεί· σήμηνε ὅ τέρματ' ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· περὶ ὅ σκοπὸν εἶσεν
 Αντίθεον φοίνικα ὁ πάονα παρὰ δὲ εὐοῖο,
 Ως μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείῳ ὑποείποι.
 Οἱ δ' ἄμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
 Πέπληγρόν θ' ἱμάσιν, ὁμύκλησάντ' ἐπέεσσιν
 Εοσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέωρῃσον πεδίῳ,
 Νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ ᾧ σέρνοισι κονίη
 Ισατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θυέλλα.
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μὲν πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Αρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πάλνατο πουλυβοτείρῃ,
 Αλλοτε δ' αἰξάσκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατήρες
 Εσαισαν ἐν δίφροισι· πατασε ὅ θυμὸς ἐκείνου
 Νίκης ἰεμένων· κέκλοντο ὅ οἱσιν ἐκείνος
 Ιπποῖς, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.
 Αλλ' ὅτε δὴ πύμματον τέλαον δρόμον ὠκέες ἵπποι

ΑΨ

Punge Vociferans, laxa q³ ei habenas manibus:

Ad metam. a. tibi equus sinister appropinquet,

Ut tibi modiolus videatur summum attigisse

Rota benefacta: in lapidem. & sites impingere,

5 Ne quo-modo equos q³ vulneres & currus confringas:

Gaudium a. alijs probrum. & tibi ipsi

Erit: proinde dilecte prudens cautus esto.

Si etenim ad metam praterueharis persequens,

Non erit qui te assequatur transiliens, neq³ pratereat,

10 Non si a tergo Arionem diuinum impelleret

Adraſti Velocem equum qui ex deo genere latus erat:

Aut illos Laomedontis qui hic nutriti sunt eximij.

Sic loquutus Nestor Nelcius, iterum in loco

Sedit, postquam suo filio vniuscuiusque finem dixit.

15 Meriones autem quintus pulchre iubatos parauit equos.

Conscenderunt. a. currus: sortes vero iniecerunt.

Mouebat Achilles, & sors exilijs Nestorida

Antilochi: post hunc. a. sortitus est rex Eumelus:

Hunc. & post Atrides inclytus hasta Menelaus: (autem

20 Post hunc. a. Meriones sortitus est & agitaret: postremus

Tyd. longe prestantiss. existens, sortitus est & impelleret e-

Steterunt. a. ex ordine, signauit q³ metas Achil. (quos:

Procul in plano campo iuxta q³ speculatorem collocauit

Diuum Phoenicem affectatorem patris sui,

25 Ut consideraret cursum, & veritatem referret.

Hi. a. simul omnes super equos flagella sustulerunt,

Percusserunt q³ flagellis, hortati q³ sunt verbis

Studiose: hi autem ocyus peruadebant campum

Procula a. nauibus celeriter: sub. & pectoribus puluis

30 Stabat eleuatus tanquam nubes, vel procella:

Crines. & mouebantur auris & senti.

Currus. & interdum quidem terra appropinquabant almae:

Interdum. a. attollebantur sublimes: at auriga

Stabant in sellis: palpitabat autem animus vniuscuiusq³

35 Victoria cupidorum: imperitabat. a. suis vnusquisq³

Equis: hi. a. volabant puluerem excitantes per campum,

Sed quum iam extremum peragebant cursum Veloces equi

eee ij

Cursus equi
tam.

LIBROS
DEL DR.
MARCO

Ayuntamiento de Madrid

Αψέφ' ἀλδς πολυῖς, τότε δὴ ἀρετὴ γέγραπτο
φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδ' ἰδρύμ' ἔπειτα
Αἰφρηπιάδαο ποδώκες ἔκφερον ἵπποι.

Τὰς ὅ μετεξέφερον διομήδεσ' ἄρσενες ἵπποι
Τρώιοι. ἔδ' ἐπὶ πολλὸν ἀνδρ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς.
Αἰεὶ γὰρ δίοφρος ὀπιθησόμενοι σὺν εἰκτῶ.

Πνοίῃ δ' ἀμύλοιο μετὰ φρενον δ' ἔρετ' ὤμω
Θέρμετ' ἐπ' αὐτῶ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέδω.

28. παρῆλασ-
σεν,

Καὶ νυκὲν ἢ * παρῆλασ' ἢ ἀμφήρισον ἔθηκεν,

Εἰ μὴ τυδέσθ' ἢ ἱκοτέσαστο φοῖβεσθ' ἀπόλλων,

Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινῶ.

Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωμένοις,

Οὐνεκα τὰς μὲν ὄρεσ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον ἰέσας,

Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἀνδρ' κέντροιο θέοντες.

Οὐδ' ἄρ' ἀθωαίῳ ἐλεφηράμενσ' ἀλάδ' ἀπόλλων

Τυδείδῳ, μάλ' αὖ δ' ὤκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν.

Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένσθ' δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.

Ἡ ὅ μετ' ἀδμήτου υἱὸν κοτέεσθ' ἐβέβηκεν,

Ἰωπειὸν δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν. αἱ δέ οἱ ἵπποι

Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτω, ῥυμὸς δ' ὅπ' ἡγῶν ἐλύατο.

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίατο,

Ἀγκῶνάς τε πειδρύφθη, σόμα τε ῥινάς τε,

Θρυλλίχθη ὅ μετ' ὤπ' ἐπ' ὀφρύσι. τῶ δέ οἱ ὅσπερ

Δακρυόφιν πλῆσεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνή.

Τυδείδης ὅ παρὰ τρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,

Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενσθ'. ἐν γὰρ ἀθωῶν

Ἰπποῖς ἦκε μένσθ', καὶ ἐπ' αὐτῶ κῦδος ἔθηκεν.

Τῶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς μενέλαος.

Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο.

Εἰμῆτον, καὶ σφῶϊ πταίνετον ὅτ' ἰ τάχιστα.

Ἡ τοι μὲν κείνοισιν ἐρείζεμεν ἔτι κελεύω

Τυδείδεο ἵπποισι δαΐφρονσθ', οἷσιν ἀθωῶν

Νῦν ὥρεξ' ἐτύχε, καὶ ἐπ' αὐτῶ κῦδος ἔθηκεν.

Ἰπποῖς δ' ἀτρείδης κιχάεστε, μηδὲ λίπηδον,

Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχέειν κατὰ χεῦρ

Αἶδη δῆλ' ἔσσι. τίη λείπεσθε φέρισοι;

Ὡδὲ γὰρ ἐξέρεω, καὶ μὲν τετελεσμένον ἔσται.

Οὐ

Iterum ad mare canum, tunc utiq; Virtus cuiusq;
Apparebat: statim. a. equis tensus est cursus: cito. a. dein
Phereclada veloces efferebantur equi:

Has. & post, prateruecti sunt Diomedis mares equi

5 Troiani, neq; valde procul erant, sed valde propè.

Semper enim currum ascensuris similes erant:

Flatu. a. Eumeli dorsum latiq; humeri

Calesiebant: in ipsum. n. capita ponentes volabant.

Et certè prauertisset, vel ambiguum fecisset certamen,

10 Nisi Tydei filio iratus fuisset clarus Apollo:

Qui ei e manibus excussit flagellum splendidum,

Huius vero ab oculis fundebantur lacrymae irati,

Quoniam has quidem videbat etiam multo magis euntes:

Sui. & ei retardati fuerant sine stimulo currentes.

15 Neq; vero Minervam deiciens latuit Apollo

Tydidem: valde. a. cito accessit ad pastorem populorum:

Dedit. a. ei flagellum roburq; equis immisit.

Ipsa. a. ad Admeti filium indignata iuit:

Equinum. a. fregit den iugum: atq; ei equa

20 In-Strāq; parte via currebant: temo a. in terrā deuolutus

Ipsē. & ex curru iuxta rotam excussus est:

(est

Cubitis autem laceratus est: oreq; naribusq;

Collisus est etiam ad frontem in supercilijs: eiq; oculi

Lachrymis impleti sunt, florida. a. ei cohibita est vox.

25 Tydides autem prauertens, dirigebat & ungulos equos

Multum præ alijs emicans: etenim Minerva

Equis immisit robur, & gloriam praeuit.

Hunc. & post Atrides agebat currum flauus Menelaus.

Antilochus. a. equis imperitabat patris sui:

30 Incumbite, & vos extendite quā celerrimè:

Certè quidem cum illis contendere neququam iubeo

Tydidē equis bellicosius quibus Minerva

Nunc praeuit celeritatem, & ipsi gloriam attulit:

Equos autem Atridae assequimini, neq; deficiatis,

35 Statim, ne vobis dedecus offundat

AEtha fœmina existens, cur deficitis optimi?

Sic enim dico, & certè perfectum erit:

eee iñ

Antilochus
suos equos
hortatur.

πε. βιοτή.

Οὐ σφῶϊν * κομίδι φέρει νέστοι ποιμένι λαῶν
 Εἴσεται, ἀντίχα δ' ὕμμε κατὰ κτενεῖ ὀξεί χαλκῶ,
 Αἱ κ' ὑποκηδήσαντε σερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 Ἀλλ' ἐφομῶς τεῖτον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα.
 Ταῦτα δ' ἔχων αὐτὸς τεχνήσεται, ἥ δὲ νοήσω,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ἥ δὲ μελήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτὶ ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ὅπιδραμέτιν ὀλίγον χρόνον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Στεῖν' ὁδοῦ κοίλης ἴδεν ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 Ρωχμὸς ἔλυσεν αἶψα· ἥ χειμέριον αἶψα ὕδωρ
 Εξέρρηξεν ὁδοῖο. βάδυνε δ' ἄρ' ὅσον ἄπαντα.
 Τῇ δ' εἶχεν μενέλαος ἀματροχίας ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δ' παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δ' παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ ἀντιλόχῳ ἐγεγώνετο.

Ἀντίλοχος, ἀφραδέως ἰσώπασσεν· ἀλλ' ἀνέχ' ἵππους.
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσει,
 Μήπως ἀμφοτέροις δαλήσειαι, ἄρ' μοι τι κῦρσαι.

Ὡς ἔφατ'· ἀντίλοχος δ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
 Κέντρῳ ὅπασσέρχων, ὥς ἐκ αἴοντι ἐοικώς.
 Οὔτε δ' ἴσχευ' ἔρα κατωμαδίσι πελόνται,
 Οὐτ' αἰζήσας ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
 Τόσσον ὅπιδραμέτιν· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδῳ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 Μήπως συλκῦρσαιαν ὁδὸν ἐνὶ μώνυχας ἵπποις,
 Δίφροις τ' ἀντρέψαιαν εὐπλεκέας, καὶ δ' αὐτοῖ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς μενέλαος.

Ἀντίλοχος, ἔτις σείο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 Ἐρρ', ἐπεὶ σ' ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύδαι ἀχαιοί.
 Ἀλλ' ἐμὰν ἐδὶ ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε,
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔσατόν ἀχνυμένῳ κῆρ.
 Φθίσονται * τέτοισι πόδες καὶ γουῶα χαμόντα,
 Ἡ ὑμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτέμνονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνακτὶ ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ὅπιδραμέτιν, τάχα δὲ σφισιν ἄλχι γλύνοντο.

Αργεῖοι

πε. φθίσονται.

Non vobis cura iam apud Nestorem pastorem populorum

Erit: statim. n. vos interficiet acuto ere,

Si negligentes referamus vilius premium.

Sed insequimini, & festinate quam citissime:

5 Hac autem ego ipse machinabor & dispiciam,
Angusta in via aggredi metam, neq. me fallat.

Sic dixit: hi. & regis subueriti vociferationem,

Magis currebant exiguo tempore: mox vero deinde

Angustiam viae caue vidit Antilochus bellicosus:

10 Hiatus erat terra, quæ hyemalis collecta aqua

Ruperat via partem: profundum feceratq. locum omnem:

Hac dirigebat Menelaus, curruum-concursum vitans:

Antilochus. a. auertens impellebat & ungulos equos

Extra viam: parumper. a. declinans agebat illos.

15 Atrides. & extimuit, & Antilocho locutus est:

Antiloche, temere equos regis: quare retine equos.

Angusta enim via, mox. & latiore via agitabis,

Ne quo-modo ambos offendas, curru meo impingens.

Sic dixit: Antiloch. a. adhuc & multo magis impellebat

20 Stimulo &rgens, tanquam non audienti similis.

Quantus. a. disci impetus ab humeris iacti est,

Quem iuuenis emisit vir experiens pubertatem:

Tantum præcurrerunt: ille vero recesserunt retrò

Atrides: ipse enim volens remisit agitare,

25 Ne aliquo-modo colliderentur in via & unguli equi,

Curruq. euerterent bene connexos: & ipsi

In pulveres caderent festinantes pro victoria.

Hunc & obiurgans allocutus est flauus Menelaus:

Antiloche, nullus te hominum perniciosior alius:

30 Abi, quia non te verè putabamus sapientem esse Achivi,

Enimvero neq. sic sine iuramento auferes premium.

Sic locutus equos hortabatur, vociferatusq. est:

Nemini moremini neue stetis tristes corde,

Deficient istis pedes & genua fessa,

35 Potius quam vobis am. ho enim priuata sunt iuuentute,

Sic dixit: hi autem regis subueriti vocem

Magis currebant: statim. a. ipsis propiores facti sunt.

ece iij

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι κατ' ἡμέμενοι εἰσορόωντο
 Ἰωποῖς, τοὶ δ' πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Πρῶτος δ' ἰδομένοισι κρητὺν ἀγὼς ἐφράσατο Ἰωποῖς.
 Ἦτο γὰρ ἐκ τῶν ἀγῶν ὁ ὑπέρτατος ἐν πελοπῇ.
 Τοῖο δ' ἀνδρὶν ἐόντος, ὁμοκλητῆρ' ἀκούσας
 Ἐγὼ φράσατο δ' Ἰωπον ἀειπρεπέα παρθύχοντα.
 Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἴσῃ, ἐν δ' μετώπῳ
 Λακὸν σῆμ' ἐτέτυκτο φείτροχον, ἠὲ τε μίμῃ.
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.

12. δὲ οὐ πη

Ο φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οἱ δ' ἐγὰν Ἰωποῖς ἀντάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς;
 Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι Ἰωποῖς,
 Ἀλλ' ὁ δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ περ αὐτῷ
 Ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 Ἦτοι γὰρ τὰς παρῶντα ἴδον φεῖ τέρμα βαλέσας,
 Νῦν * ἔγω δυνάμει ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὅσπερ
 Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπῆαίνετον εἰσορόωντι.
 Ἢ τὸν λυίοχρον φύρον λυία, ἢ δὲ δυνάδι
 Εὐχέσθαι φεῖ τέρμα, καὶ ἐκ ἐτύχισεν ἐλίξας.
 Ἐνθά μιν ἐμπεσέειν οἶω, σὺ δ' ἄρματα ἄξαι.
 Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μὲν ὁ ἔλλαβε θυμόν.
 Ἀλλὰ ἴδεοτε καὶ ὑμεῖς ἀντασθόν· ἐγὼ δ' ἐγὼ γε
 Εὐδὶα γινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γλυκεῖ, μὲν δ' ἀργεῖοισιν ἀνάσσει
 Τυδείδ' Ἰωποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχεῶς ἐνέειπεν οἴλῃ ὁ ταχὺς αἴας,
 Ἰδομένοισι τί παρ' ὁ λαβράδαι; αἱ δέ τ' ἀνδρῶν
 Ἰωποὶ ἀερίποδες πολέοι πεδίοιο δίενται.
 Οὐτε νεώτατός ἐοσι μετ' ἀργείοισι τοσοῦτον,
 Οὐτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσπερ.
 Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβράδαι· ἐδέπτεσθαι
 Λαβραγρόν ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι,
 Ἰπποὶ δ' αὐτὲ εἴασι παροίτεροι, αἱ τὸ παρ' ὁ παρ
 Εὐμήλου, ἐν δὲ αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

Τὸν δ' ὀχλωσάμεν ὁ κρητὺν ἀγὼς ἀντίον ἠΐδα,
 Αἴαν νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα γε παῖτα
 Δάδαι ἀργείων, ὅππῃ τοι νόστος ἐστὶν ἀπηνής.

Δεῦρό

Argiui. & in stadio sedentes inspiciebant
 Equos: hi. a. Volabant puluerem-excitantes per campum.
 Primus. a. Idomeneus Cretensium dux considerabat equos,
 Sedebat enim extra stadium sublimis in specula.

5 Hunc. a. procul existentem aurigam audiens
 Sensit, Videbatq³ equum conspicuum præeuntem,
 Qui. q. cætero corpore totus rufus erat: inq³ fronte
 Album signum erat, rotundum tanquam luna:
 Stetit. & rectus, & Verbum inter Argiuos dixit:

10 O dilecti Argiuorum duces & principes,
 Solus ne ego equos video, an & Vos?
 Alij mihi videntur priores esse equi,
 Alius etiam auriga videtur: illæ verò fortè illic
 Læsa sunt in campo, quæ illic præstantiores erant.

15 Profecto enim has primò videram metam circumflexissè,
 Nunc. & nequaquam possum videre. Undiq³. a. mihi oculi
 Trojanorum per campum lustrant insipienti:
 Aut aurigæ elapse sunt habenæ: neq³ potuit
 Bene sistere circa metam, & non feliciter circumflexit:

20 Illic ipsum cecidisse reor & currus confregisse:
 Ipsæq³ excurrerunt, postquam furor occupauit animum,
 Sed intuemini & Vos stantes. non enim equidem
 Bene discerno: videtur autem mihi esse vir
 Aetolus genere: interq³ Argiuos imperat,

25 Tydei equorum-domitoris fortis Diomedes.
 Hunc. a. turpiter obiurgauit Oilei filius Velox Ajax:
 Idomeneu, quid coram garris? hæc autem adhuc longè
 Equæ aeripedes latum per campum insequuntur,
 Neq³ minimus-natus inter Argiuos tantum,

30 Neq³ tibi acutissimè ex capite cernunt oculi,
 Sed semper verbis garris: neutiquam te decet
 Loquacex esse. adsunt enim & præstantiores alij.
 Equæ autem rursus sunt priores, quæ antè quidem
 Eurylei: nam ipse tenens frena inscendit.

35 Hunc autem iratus Cretensium dux contrà locutus est:
 Ajax, contentione optime, maledice, in cæteris. & omnibus
 Inferiores Argiis, quoniam tibi mens est immitis,

eee &

Aiacis Oilei
 & Idomenei
 contentio in
 ludo.

Δευρόνυ ἢ τρίποδ' ὅτ' αἰδώμεθον, ἢ ἐλέβητ'.

Ἰσορα δ' ἀτρείδω ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,

Ὀππότεραι πρὸς ἵπποι· ἵνα γνοίης ὑποπίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτὴν ὀϊλῇ τυχὺς αἶας

Χωόμενθ', χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

Καὶ νυ κε δὴ πρῶτέρω ἔτ' ἔρις ἦν ἄμφοτέροισιν,

Εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον.

Μηκέπ' νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθαι ἐπέεσσιν

Αἴαν ἰδομενεύ τε κακοῖς· ἐπεὶ εἰδὲ ἔοικε.

Καὶ δ' ἄλλω νεμεσῆτον ὅ τις τοιοῦτά γε ῥέζοι.

Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι κατ' ἤμενοι εἰσορῶσθε

Ἰωποισ· οἳ ὅτ' αὖτ' αὐτοὶ ἐπειρόμενοι φεῖ νίκης

Εὐθαδ' ἐλάσσονται· τότε ὅτ' ἠγνώσεσθε ἑκάστος

Ἰπποισ ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε παρόισιν.

Ὡς φάτο· τυδείδης ὅτ' μάλα χεῖρον ἦλθε διώκων,

Μάστιγι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἳ δέ οἱ ἴωποι

Τυφός· ἀειρέδω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Αἰεὶ δ' ὑψίοχον κονίης ῥαθάμιγρές ἐβαλλον·

Ἀρματα ὅτ' ἔχουσιν πεπυκασμένα καυσότερῳ τε,

Ἰπποισ ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· εἰδὲ τε πολλὴ

Γίνετ' ὀπισώτρων ἄρματαροχίη κατόπισθεν

Εὐλεπὴ κονίη· τῷ ὅτ' ἀπεύδοντε πέτεσθαι.

Στῆ ὅτ' ἔμεσσε ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνέκῃκεν ἰδρῶς

Ἰωπων ἐκ τε λόφων καὶ ὑπὸ σέρνοιο χαμᾶζε.

Αὐτὸς δ' ἐν δίφροιο χαμᾶς θόρε παμφανόωντ'.

Κλίνει δ' ἄρ' ἀμάστιγα πρὶ ζυγόν· εἰδὲ μάτησεν

Ἰφθιμος ἀένεσθ', ἀλλ' ἐοσμένως λάβ' ἄεθλον.

Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερδύμοισι γυναικά,

Καὶ τρίποδ' ὠπώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵπποισ.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀντίλοχος νηληϊὲς ἤλασεν ἴωποισ,

Κέρδεσιν, ἔπ' τάχει γε παραφθάμενθ' ἀνέλαον.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέλαθ' ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἴπποισ·

Ὅσον ὅτ' τροχὸς ἵπποισ ἀφίσταται, ὃς ῥά τ' ἀνακτα

Ἐλκυσιν πεδίοιο πτωινόμενθ' σὺν ὀχερφιν,

Τοῦ μὲν τε ψάυσιν ὀπισώτρου τρίχες ἄκραι

Οὐραῖαι, ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, * εἰδὲ π' πολλὴ

Χώρη μεσσηγὺς, πολλὴ πεδίοιο θρόνοντος.

20. εἰδὲ τε

Τόσσον

Apè Vel tripodem deponamus Vel lebetem,
Arbitrum. a. Attidem Agamemnonem faciamus ambo:
Vtri antè equi. Et noris cum solueris.

Sic dixit. motus est. a. protinus Oilei filius celer Ajax
5 Iratus asperis vt-exciperet Verbis:

Et iam Vltimus adhuc contentio facta fuisset Vtriusq;
Nisi Achilles surrexisset, & habuisset orationem:

Ne amplius nunc molestis contendatis Verbis
Ajax Idomeneuq; malis: quoniam non conuenit.

10 Atqui aliū reprehendere deberetis, quicunq; talia faceret:
Sed Vos in certamine sedentes inspicite

Equos: hi autem cito ipsi festinantes pro Victoria

Huc Venient: tunc autem cognoscetis singula

Equos Argiuorum, qui secundi, qui priores,

15 Sic dixit: Tydides autem Valde propè Venit impellens.

Flagello. a. semper agitabat per-humeros: ipsiq; equi

In altum tollebantur leuiter percurrntes Viam:

Semper autem aurigam pulueris gutta percutebant:

Currus autem auro ornati stannoq;

20 Equos Veloces sequebantur, neq; profunda

Fiebat canthorum orbita retro

In tenui puluere: hi autem properantes Volabant:

Stetit autem medio in stadio multusq; exiliit sudor

Equorum, exq; summis ceruicibus & a pectore in-terram:

25 Ipse autem e curru humi desiliit nitido.

Acclinauit igitur flagellum ad iugum. neq; impiger fuit

Fortis Sthenelius, sed studiose accepit præmium:

Dedit autem ducendam socijs magnanimis mulierem,

Et tripodem ansatum ferendum: ipse Vero soluit equos.

30 Hunc autem post, Antilochus Neleus impulit equos,

Dolis, non Velocitate, praueniens Menelaum.

Sed & sic Menelaus dirigebat propè Veloces equos:

Quantum Vero a rota equus distat, qui quidem regem

Vehit per campum extensus cum curribus:

35 Huius quidem tangunt canthum pili extremi

Caude: is. a. propè admodum currit, neq; magnum

Spacium in medio, per ingentem campum corrente eo:

Tantum

22. δίσκ' ἔρα.
22. καὶ, δίσκῳ
ρα

Τόσσον δὴ μενέλαος ἀμύμονος ἀντιλόχοιο

Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς * δίσκουρα λείλειπτο,

Αλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὁφέλλετο γὰρ μένθ' ἢ ὕ

Ἰππου τῆς ἀγαμεμνονέης καλλιτέχους αἰθῆς.

Εἰ δέ κ' ἐπὶ πρῶτέρῳ γήετο δρόμος ἀμφοτέροισι,

5

Τῷ κέν μιν παρέλασ', ἐδ' ἀμφήρισον ἔθηκεν.

Αὐτὰρ μηριόνης διερχόμενος ἐὺς ἰδομένηνθ'

Λείπετ' ἀγακλήνθ' μενελάου δούροδ' ἐρωλὺν.

Βαρόισσι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλιτέχες ἵπποι,

Ηκιστος δ' ὡς αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

10

Τῖος δ' ἀδμήτοιο πινύσατος ἦλυθεν ἄλλων,

22. πρῶτοςθ'· Ελκων ἄρ' ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων * πρῶτοςθεν ἵπποις.

Τὸν ὅτ' ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·

Στὰς δ' ἄφγείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Λοῖστος ἀνὴρ ὄριςτος ἐλαύνει μώνυχας ἵπποις.

15

Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ὅππειες,

Δάτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέτω τυδέθ' ὕδος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε·

Καὶ νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον (ἐπήνησαν γὰρ ἀχαιοί)

Εἰ μὴ ἄρ' ἀντίλοχος μεγαθύμου νέστορθ' ὕδος

20

Πηλείδῳ ἀχιλλῆα δίκη ἡμέψατ' ἀνασῆς.

Ὡς ἀχλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσῃς

Τέτο' ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄθλον,

Τὰ φρονέων ὅπ' οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππων,

Αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν

25

Εὐχεσθαι, τό κεν ἔπ' πινύσατος ἦλθε διώκων·

Εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Εσσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἐστὶ καὶ χαλκός,

Καὶ πρῶτα, εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι

Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄθλον,

30

Ἡ καὶ ἀντίκ' αὖτις, ἵνα σ' αἰνήσωσιν ἀχαιοί.

Τὼ δ' ἐγὼ ἐδῶσα· πρὶν δ' αὖτῃς πειρηθῆτω

Ἀνδρῶν ὅς κε δέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μείδησεν ὅτ' ἐπιδόρυκτος δῖος ἀχιλλεύς,

Χαίρων ἀντιλόχῳ, ὅπ' οἱ φίλθ' ἦεν ἑταῖρος.

35

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με καλῶεις οἴκοθεν ἄλλο

Εὐμήλω

Tantum iam Menelaus forti Antilocho
Posterior erat: quanquā prius addisci iactū relictus esset,
Tamen ipsum statim affecutus est (augebatur. n. robur in-
Equa Agamemnonis pulchriusbe Aethes) (gens

5 Si vero adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
Sic ipsum praterisset, neq; dubiam rem posuisset.
Sed Meriones famulus bonus Idomenci,
Posterior-erant inclyto Menelao hastæ iactu.
Tardidissimi etenim eius erant pulchriusbi equi:

10 Infimus autem erat ad-agendum currum in certamine.
Filius autem Admeti Ultimus venit aliorum,
Vehens currus pulchros, impellens ante equos:
Hūc. a. Et vidit miseratus est pedibus-Valēs diuus Achilles:
Stans. a. inter Græcos Verba Velocia concionatus est:

Victorib' præ
mia dantur.

15 Ultimus vir optimus impellit unguulos equos:
Quare agē iam ei demus præmium, Et par est
Secundum: at primum auferat Tydei filius.

Sic dixit, atque omnes consenserunt Et iussit.
Et ei sanē dedisset equam (approbant enim Achivi)

20 Nisi Antilochus magnanimi Nestoris filius
Pelidi Achilli iure respondisset surgens:

O Achilles, Valde tibi irascar, si perfeceris
Hoc Verbum: debes enim auferre præmium,
Hæc considerans, quod ei lesi sunt currus Et Veloces equi,

25 Ipseq; bonus existens: sed debuit immortalibus
Supplicare, Et neutiquam Ultimus veniret impellens:
Si autem ipsum miseraris, Et tibi gratum est animo:
Est tibi in tentorio aurum multum, est etiam æs,
Et oves: sunt Et tibi ancille, Et maius præmium,

30 Ex his ipsi postea sumens da etiam maius præmium,
Sive etiam iam iamq; Et te laudent Achivi:
Hanc equidem non dabo: deq; ipsa experiatur
Virorum quicumque vult mecum manibus pugnare.

Sic dixit: risit autem pedibus-fortis diuus Achilles,

35 Gratulans Antilocho, quod ei dilectus erat socius.
Et ipsum excipiens, Verbis Velocibus allocutus est:
Antiloche, siquidem iam me iubes è domo aliud

Eumelo

22. δὴ καὶ
22. ἀπῆρον,

Εὐμήλω ὅπι δ' αὖτις, ἐγὼ * δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
Δώσω οἱ θύρη καὶ τὸν ἀστροπαῖον * ἀπὸ ὕρων,
Χάλκεον, ὃ πέρι χεῦμα φαεινοῦ χασιτέρου
Ἀμφιδεδίνηται· πολέῃ δέ οἱ ἄξιός ἐστι.

Ἡ ῥὰ καὶ αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίῃθεν. ὃ δ' ὤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.
Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει. ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δ' καὶ μενέλα' ἀνίστατο θυμὸν ἀχέων.
Ἀνπλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένῳ. ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείοις. ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἑταίροισι φῶς.

Ἀντίλοχ' ἑτάρεσσιν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἡσυχῶς μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἴσῃσι
Τὸς σούς περὶ βαλὼν, οἷτοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγε τ' ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Εἰς μέσον ἀμφοτέροισι διακίσατε, μὴ δ' ἐπ' ἀφ' ὧν
Μήποτέ τις εἴπῃσιν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἀντίλοχον ψάδεσσι βινυμένῳ μενέλα' ἔπειτα
Οἷχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἴσῃσι, αὐτὸς δ' κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

22. εἰ δ'
22. ἔχε

Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς διακίσω, καὶ μ' ἔπειτα φημι
Ἄλλον ὅτι πλήξεν δαναῶν ἰδέσθαι γ' ἔστι.
Ἀντίλοχ', * αἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἢ θέμις ἐστὶ,
Στάς ἵππων περὶ παρ' οἷον καὶ ἄρματός, αὐτὰρ ἱμάσθην
Χερσὶν * ἔχων ῥαδιπλῶν, ἢ περὶ τὸ περὶ δέν ἐλαυνες,
Ἴσῃσι ἀφ' ἑμὲν ἔχει, γαίῃσιν ἐννοσίγαιον
Οἰκνυθί, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδίῃται.

Τὸν δ' οὕτ' ἀντίλοχος πεπνυμένῳ ἀλπίον ἠΐδεν,
Ἀνδροῦν· πολλὸν γ' ἐγὼ νεώτερός εἰμι
Σείο ἀνδρὶ μενέλαε, σὺ δ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ἀφείων.
Οἷδ' οἶμαι νέεσσι ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέδοισι.
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόστος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Τῷ τοι ὅτι τλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω πλὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον * ἀπαιτήσῃς, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
Βελοῖ μιν, ἢ σοί γε διοτρεφές ἦματι πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν ἔει' αἰλιτρός.

Ἡ ῥὰ,

Eumelo dare. ego quoque id perficiam.

Dabo ei thoracem quem ab Asteropæo abstuli
Aureum, quem circumferentia fulgentis stanni
Circumvoluitur: Valde sanè eo dignus erit.

5 Dixit & Automedonti dilecto iussit socio
Ut ferret è tentorio: is Verò iuit, & ei attulit.
Eumelo autem in manibus ponebat: hic autè accepit laurus.
Inter hos autem & Menelaus surrexit animo dolens,
Antilocho grauitè iratus, inq; præco

10 Manibus sceptrum posuit, tacereque iussit
Argiuos, ipseq; deinde locutus est diuinus Vir.
Antiloche, antè prudens, quid egisti?

Dedecorasti quidem meam Virtutem: laesisti. a. mihi equos,
Tuos antè ponens, qui multò inferiores erant.

Menelaus in
ludo irascitur
Antilocho.

15 Sed agite, Argiuorum duces & principes,
Communitè (al. æquè) & trisq; iudicate, non ad auxilium,
Ne quando quis dicat Achiuorum loricatorum:
Antilochum mendacijs opprimens Menelaus
Iuit equum ducens, quod es longè peiores erant

20 Equi, ipse autem melior Virtutèque potentiæque.
Eia Verò ego ipse iudicabo, & me nullum puto
Alium increpaturum Danacrū: recta. n. erit mea sententia
Antiloche, cia huc-ades generose, & æquum est:
Stans antè equos, & currum, & flagellum

25 Manibus tenens mobile, quo antea agitabas
Equos tangens: terram ambientem Neptunum
Iurato, an non Volens meum dolo currum impedieris.

Huic autem Antilochus prudens contra locutus est:
Patere nunc: multò enim ego iunior sum

Antilochus
Menelaum
cedendo virt-
cit.

30 Te, rex Menelae. tu autem senior & præstantior,
Scis quælia iuuenis Viri peccata sunt:
Acutior namq; mens, imbecille Verò consilium.
Ideò ferat tibi animus: equam Verò tibi ipse
Dabo quam accepi: & si è domo aliud

35 Maius requiras, mox sanè quamprimum dare
Mallem quam tibi è nobilis, diebus omnibus
Ex animo cecidisse, & dijs esse execrandus.

Dixit,

Ἡ ῥά, καὶ Ἴωπον ἄγων μεγαθύμου νέσορ Θ' υἱὸς
 Ἐν χείρεσι τίθει μενέλαε· τοῖο δ' θυμὸς
 Ἰάνθῃ, ὥσεί τε πῶε σαχύροσιν ἔέρση
 Ληϊε ἀλδήσκοντος, ὅτε φείωσιςιν ἀΐκραι·
 Ὡς ἄρα σοι μενέλαε μῆ φρεσὶ θυμὸς Ἰάνθῃ·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νυῦ μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 Χωόμεν Θ' ἐπεὶ ἔπι παρήορ Θ' ἐδ' ἀεσίφρων
 Ἡδὲ παρ' Θ', νυῦ αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 Βέλτερον αὖτ' ἀλέαδαι ἀμείνονας ἠΐθερο πεύειν.
 Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλ' Θ' ἀνὴρ παρέπεισεν ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο.
 Τῷ τοι λισσομένῳ ὅπι πείσομαι, ἠδὲ καὶ Ἴωπον
 Δώσω ἐμὲν ὅρ' ἔδσαν· ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε
 Ὡς ἐμὸς ἔποτε θυμὸς ὑπὲρ φίλα Θ' καὶ ἀπηνής.

Ἡ ῥά, καὶ ἀντιλόχοιο νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
 Ἴωπον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηδ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηειόνης δ' ἀνείρε δύο χευστοῖο τέλαντα
 Τέτρατος, ὥς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 Ἀμφίθετος φιάλη, τίω νέσοι δῶκεν ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων· καὶ εἶπε παραστὰς·

Τῇ νυῦ, καί σοι τὸ τέρτον κειμήλιον ἔσω,
 Πατρόκλοιο τάφῳ μνήμ' ἐμμεναι· ἐγὼ δ' ἐτ' αὐτὸν
 Οὔ μιν ἐν ἀργείοισι δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 Αὐτῶς· ἐγὼ * πύξ γε μαχήσεαι, ἐδὲ παλαίσεις,
 Οὐδέ τ' ἀκοντισὺν ἐνδύσεαι, ἐδὲ πόδεοσι
 Θύσεις, ἦδη γὰρ χαλεπὸν κτ' γῆρας * ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κτ' μοῖραν εἶπες.
 Οὐ γὰρ ἐτ' ἐμπεδα γῆα, φίλ' Θ', πόδες, ἐδέ τε χεῖρες
 Ὡς ἀπείστον Ωμων ἀμφοτέρωθεν * ἐπαΐστον τιμὴν ἐλαφραί.
 Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδ' Θ' εἴη,
 Ὡς ὁπότε κρείοντ' ἀμύρυγκέα θάππον ἐπειοὶ
 Βεπρωσίῳ, πύλεις δ' ἔδσαν βελιστῆ Θ' ἀεθλα·
 Ἐν δ' ἔπες μοι ὁμοῖ Θ' ἀνὴρ γῆρας, ἐτ' ἄρ' ἐπειῶν,

Οὐτ'

Dixit, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manibus posuit Menelai: huius autem animus
Letatus est, Velut circa spicas ros
Segetis crescentis, quando horrent arua:

5 Sic tibi Menelae in mentibus animus letatus est.

Et ipsum edita-voce verbis velocibus allocutus es:

Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse
Iratu, quoniam non levis, neq; stolidus
Eras antea. nunc sane mentem sicut iuventus:

10 Satus autem fuerit cauere praestantiores decipere:

Non enim me cito alius quispiam mitigasset Achiuorum

Verum tu iam multa passus es, & multa sustinisti,

Tuusq; pater bonus & frater gratia mei.

Ideo tibi precanti obsequar atque equam

15 Dabo, meam licet existentem, ut intelligant & hi,

Quod meus nunquam animus superbus & senus.

Dixit & tunc, & Antilochi Noemoni dedit socio

Equam abducere, hic. a. postea lebetem accepit splendentem

Meriones autem sustulit duo auri talenta

20 Quartus, ut impulit quintum. & relinquebatur premium,

Utrinque sidens phiala: quam Nestori dedit Achilles,

Argiuorum per catum ferens, dixitq; astans:

Accipe nunc, & tibi hoc senex munus sit,

Patrocli sepulturae monumentum ut sit: non. n. amplius ipsum

Achilles Ne-
stori phialam
donat.

25 Videbis inter Argiuos: do autem hoc tibi premium

Gratis, non enim cestibus pugnabis neq; luctaberis,

Neq; iaculorum-certamen inibis. neque pedibus

Curres: iam enim difficilis senectus occupat.

Sic fatus in manibus ponebat: hic. a. accepit gaudens,

Nestor Achil-
li gratias agit

30 Et ipsum inclamans verbis velocibus allocutus est:

Sane haec omnia fili pro decoro dixisti.

Non. n. amplius firma membra o chare pedes, neq; manus

Ab humeris utrinque mouentur agiles.

Utinam ita pubescerem, roburq; mihi firmum esset,

35 Ut quum regem Amaryncea sepelierunt Epij

In Buprasio: filij autem posuerunt regis premia.

Vbi nullus mihi similis vir erat, neque Epiorum,

fff

Οὐτ' αὐτῶν πυλίων, ἔτ' ἀπὸ λαῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα χλυτεμήδεα λυόπης υἱόν.
 Αἰγυῖον δ' ἢ πάλη πλάρωνιον, ὅς μοι ἀνέστη.
 Ιφικλον δ' ἢ πόδεσσι παρ' ἑδραμον ἐσθλὸν ἔοντα.
 Δαεὶ δ' ἢ ὑπερέβαλον φυλὴν τε καὶ πολύδωρον.
 Οἰοισιν μ' ἴσπρσι παρήλασαν ἀκτοείωνε,
 Πλήθει πρὸς τε βαλόντες, ἀγασσάμενοι φεὶ νίκης,
 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἀεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον λυιόχευεν,
 Ἐμπεδον λυιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 Ως ποτ' ἔον, κυδὼν τε νεώτεροι ἀντιπῶντων
 Εργῶν τοις πῶν· ἐμὲ δ' ἢ χεὶρ γῆρα ἰλυζέω
 Πείθεσθαι, τό τε δὴ σὺν τε μετέπρεπον ἠρώεσιν.
 Ἀλλ' ἴθι καὶ σὺν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεΐζε.
 Τῷτο δ' ἐγὼ πρὸς φρον δέχομαι χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 Ως μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐν ἡέθ· ἐδέσσε λήθω
 Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τέ τιμῇδαι μετ' ἀχαιοῖς.
 Σοὶ δ' ἔπειτα τῶν δὴ ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.

28. ἀεθλον·

29. ἀδμήτην·

Ως φάτο· πηλείδης δ' ἢ πολὺν κατ' ὄμιλον ἀχαιῶν
 Ωχετ', ἐπεὶ πᾶντ' ἄνδρ' ἐπέχλυε νηλεΐδοιο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς διῆκεν * ἀεθλα.
 Ημίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 Εξέτε', * ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι.
 Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
 Στῆ δ' ὄρσιος καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ατρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐὺκνήμιδες ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δύο φεὶ τῶνδε κελεύομεν ὥσθ' ἀείσω
 Πύξ μάλ' ἀναχομένω πεπληγέμεν. ὦ δέ κ' ὀπλόων
 Δῶν καμμονίλῳ, γνώωσι δ' ἢ πάντες ἀχαιοί,
 Ημίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῳδε νεέσθω.
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.
 Ως ἔφατ'· ὄρνυτο δὲ αὐτὴν ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,
 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς πεινοπῆθ' ἐπειός·
 Ἀψατο δ' ἡμίονον ταλαεργόν, φώνησέν τε.
 Ἄσπον' ἴτω ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον,
 Ημίονον δὲ ἔφηνί τιν' ἀξέμεν ἄλλον ἀχαιῶν,
 Πυγμαχίην νικήσασθαι· ἐπεὶ εὐχομαι ἔμ' ἀφίσης.

Η' ε' χ

Neq. ipsorum Pyliorum, neq. Aetolorum magnanimorum.

Pugnis quidem Sici Clytemedeae Enopis filium:

Ancaum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit:

Iphiclum autem pedibus praecurri fortem existentem:

5 Hasta autem superavi Phileumq. & Polidorum:

Solis me equis praeverterunt Actoris-ficij

Multitudine superantes invidentes ob Victoriam,

Eo quod iam maxima ab ipsis relictæ erant præmia:

Hi vero erant gemini: hic quidem firmiter aurigabatur,

10 Firmiter aurigabatur: ille vero flagello imperitabat.

Sic quondam eram: nunc autem iuniores subeant

Opera eiusmodi: me vero oportet senectæ tristi

Parere, tunc autem excellobam inter heroas.

Sed abi ad tuum socium certaminibus inferias-fac.

15 Hoc autem ei libens accipio gaudetq. mihi cor

Quod mihi semper recordaris benivoli, neque te lateo

Honore quo me decet honorari inter Achivos:

Tibi autem dij pro his gratiam plurimam referant.

Sic dixit: Pelides. a. ingentem per cætum Achivorum

20 Iuit, postquam omnem laudationem audiuit Nelidae.

Ceterum ille pugilatus difficilis proposuit præmia:

Mulam laboriosam ducens ligavit in circo,

Sexennem, indomitam quæq. difficillima ad domandum:

Atque victo posuit poculum rotundum.

25 Stetit autem rectus, & verbum inter Argivos dixit:

Atridaeq. & ceteri bene ocreati Achivi.

Viros duos pro his præmijs iubemus, qui quidē præstantissi-

Pugnis altè elatè percutere. cui. a. Apollo (mi sunt

Dederit Victoriam. sciuntq. omnes Achivi,

30 Mulam patientem operum ducens ad tentorium eat:

At victus poculum feret rotundum.

Sic dixit, prodiit autem statim vir ampliusq. magnusq.

Sciens pugillaris pugnae filius Panopei Epeus,

Artigit autem mulam operosam, dixitq.

35 Prope veniat quicumq. poculum feret rotundum,

Mulam. a. non puto aliquem abducturum Achivorum

Pugilatu Vincentem, quoniam glorior esse præstantissimus.

fff ij

Achilles pu-
gnorū certa-
mē cōstituit.

An non satis q̄ in praelio inferior sum? neq; n. illo-modo pos-
In omnibus operib. peritum virum effici. (sibile est)

Sic enim dicam, quod cerie & perficietur,
Ex-aduerso corpus disrumpam, & ossa confringam,

5 Curatores. a. ei hic frequentes hoc loco maneant,

Qui ipsum efferant meis sub manibus prostratum.

Sic dixit, hi autem omnes obmutuerunt silentio,
Euryalus vero ei solus restitit insignis vir,
Mecistei filius Talaionidae regis.

10 Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis

Ad exequias: illic autem omnes superabat Thebanos.

Hunc quidem Tydides hasta inclytus circumcurabat

Adhortans verbis: Valde. a. ipsi & lebat victoriam:

Cingulum autem ei primum circumposuit: at postea

15 Dedit lora affabre facta bouis agrestis:

Hi autem accincti iuerunt in medium certamen:

Ex-aduerso. a. eleuatis manibus validis, simul ambo

Congressi sunt, atq; ipsis graues manus commixtae sunt:

Grauisq; crepitus maxillarum factus est: fluebatq; sudor

20 Undiq; ex membris, irruit autem diuus Epeus:

Percussitq; circumspectantem: n. malam, neq; amplius diu

Stetit. ipsius enim succiderunt nitida membra.

Ac veluti quando a stridore Boreae resilit piscis

Littore in algofo, nigra autem ipsum vnda operit:

25 Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus

Manibus prehensens erexit: dilecti. a. circumsteterunt socj

Qui ipsum ducebant per caetum labantibus pedibus,

Sanguinem crassum expuentē, caput reiectantē in-alterā-

Alienatū-mente. a. apud se collocarunt ducentes: (partē

30 Ipsique euntes portabant poculum rotundum.

Pelides autem mox alia tertia posuit premia

Ostentans Danais palestra difficilis:

Nempe Vincenti magnum tripodem ad ignem-aptum

Hunc. & 12 boum precio inter se aestimabant Achivi,

35 Viro autem victo mulierem in medium posuit,

Multa. a. sciebat opera, aestimabantq; ipsam quatuor bobus

Stetit autem rectus & verbum inter Argiuos dixit:

fff ij

28. τούσγ'

Ορνυθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 Ως ἔφατ'. ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνι Θ' αἶας,
 Ἀνδ' ὀδυσεὺς πολὺμήτης ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς.
 Ζωπαμένω δ' ἄρα πῶ γε βάττω ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 Αἰχὰς δ' ἀλλήλων λαβέττω χερσὶ σιβαρήσιν,
 Ως δ' ὅτ' ἀμείβοντες * τούς τε πλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 Τετρίγει δ' ἄφα τῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 Ελκόμενα σερρεῶς, κτ' ἢ νότι Θ' ῥέεν ἰδρώς.
 Πυκναὶ δ' σμώδιγγες ἀνὰ πλάγας τε καὶ ὤμους
 Αἶματι φοινικόεσσαν ἀνέδραμον. οἱ δ' ἢ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέθλω τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

5

10

Οὔτ' ὀδυσεὺς δυνάτο σφῆλαι, ἔδει τε πελάσσει,
 Οὔτ' αἶας δυνάτο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴσ' ὀδυσηΐ Θ'.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν παρσέειπε μέγας τελαμώνι Θ' αἶας.

15

Διοχρὺς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσεύ,
 Ἡ μ' ἀνείρε', ἢ ἐγὼ σε· τὰ δ' αὖ δι' πάντα μελήσει.

Ως εἰπὼν, ἀνείρε. δόλου δ' ἐλήθετ' ὀδυσεύς.
 Κόψ' ὅππῃ κώληπα τυχόν, ἔωλεσε δ' ἡ γῆα.
 Καὶ δ' εἰς ἔσχαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δ' ἐθήθεον ὀδυσεύς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖθιγε αὐτότε θάμβησαν τε.
 Δάττεσθ' αὖτ' ἀνείρε πολὺτλας δι' ὀδυσεύς,
 Κίνησεν δ' ἄφα πύθον ἀπὸ χθονὸς, ἐδέτ' αἶρε.
 Ἐν δ' ὄρνυ γνάμψεν. ὅπῃ δ' ὅθονι κάππεσον ἀμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δ' κονίη.

20

25

Καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀνείξαντ' ἐπάλαμον,
 Εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε.

28. ἐρίζεσθον,

Μηκέτ', * ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι.
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἐρχεσθ', ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν ἀχαιοί.

30

Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄφα τὲ μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ὀπίθοντο
 Καί ῥ' ἀπομορξάμενω κονίῳ, δύσαντο χιτῶνας.
 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος αἶετλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέγρεα
 Χανδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκη, πᾶσιν ἐπ' αἶαν
 Πολλὸν, ἐπεὶ σιδόνες πολυδαίδαλοι ἐδ' ἤσκησαν,

35

Φοῖνικας

Surgite qui & huius præmij periculum facietis.

Sic dixit. prodijt. a. magnus Telamonius Ajax,

Vlysses autem astutus surrexit dolos sciens,

Accincti autem hi iuerunt in medium certamen,

Vlnis. & inuicem corripuerunt manibus validis:

Sicut. a. quando crepant trabes quas inclutus coaptauit ar-

Domus alta impetus ventorum sitans:

(chitectus

Sic crepuerunt dorso validis a manibus

Tra. Ta fortiter: atque humidus defluebat sudor:

Densi autem sibices per latera q. & humeros

Sanguine rubentes per currebant: hi. a. valde semper

Victoriam desiderabant tripode pro fabrefacto:

Neque Vlysses poterat dimouere, terra q. a. mouere,

Neque Ajax poterat, fortis autem prohibebat & Vlyssis.

Sed quando iam tadio-afficiebant bene-ocreatos Achiuos.

Tum vero ipsum allocutus est magnus Telamonius Ajax:

Generose La. rtiade sapientissime Vlysses,

Vel me sursum-tolle, vel ego te. hac. a. Ioui omnia cura-erunt,

Sic fatus sustulit: do. a. non oblitus est Vlysses,

Percussit pone coxam nactus, labefactauit q. membra:

Decidit q. retro: in q. pectus Vlysses

Decidit: populi vero mirabuntur q. stupebant q.

Secundo. a. sustulit multa patiens diuus Vlysses:

Mouit. a. paululum a terra neq. lenauit.

Geni vero implicuit: in q. terram ceciderunt ambo

Prope inuicem, fœdabantur q. puluere.

Et tertio rursus surgentes luctati fuissent,

Nisi Achilles ipse surrexisset & cohibuisset:

Ne amplius incubite inuicem, neq. conterimini malis:

Victoria ambobus: præmia autem equalia accipientes

Abite, & ceteri certent Achiu.

Sic dixit. hi. a. hunc libenter. q. audierunt & paruerunt,

Certamē cele
ritatis pedū.

Et absterfo puluere induerunt Vestes.

Pelides autem mox alia ponebat velocitatis præmia,

Argenteum cratera fabrefactum: sex autem mensuras

Capiebat: at pulchritudine superabat omnem supra terram

Longe, quoniam Sidones ingeniōsi scitē elaborarant,

fff iij

Φοίνικες δ' ἄγρον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 Στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, θόαντι ᾗ δῶρον ἔδωκαν·
 Τιθ' ᾗ παριάμοιο λυγρόν θ' ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ ἱησονίδης ἐύνηθ'.
 Καὶ τὸν ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον ἔ' ἐτάροιο,
 Ος τις ἐλαφρότατ' ἔ' ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
 Δωπέρῳ * αὖ βουῷ θῆκε μέγαν καὶ πόνα δημῷ.
 Ημιτάλαντον ᾗ χευσσοῦ λισσάδῃ ἔθηκε.
 Στή δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.

Ορρυθ' οἱ καὶ τέτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 Ος ἔφατ'. ὠρρυτο δ' αὐτίκ' οἴλῃθ' ταχὺς αἶας,
 Ἀν δ' ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα ᾗ νέσορ θ' υἱὸς
 Ἀντίλοχος. (ὃ δ' αὖτε νέες περὶ πάντας ἐνίκη.)
 Στὰν ᾗ μετασοιχεί· σήμηνε ᾗ τέρματ' ἀχιλλεύς.
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμ' ἔ' ὤκα. δ' ἔπειτα
 Ἐκφερ' οἴλιάδης· ὅπῃ δ' ὠρρυτο δῖθ' ὀδυσεὺς
 Ἀγχιμάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐνζώνοιο
 Στήθεός ὅσιν κνηνὸν, ὄντ' ἐδ' μάλα * χερσὶ τανύσῃ,
 Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον. ἀγχόθι δ' ἴχει
 Στήθεος· ὥς ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπίθεν
 Ἰχία τύπῃ πόδεσσι, παῖος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
 Κάδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' αὐτμένεα δῖθ' ὀδυσεὺς,
 Αἰεὶ ῥίμφα θέων. ἴαχον δ' ὅπῃ πάντες ἀχαιοὶ
 Νίκης * ἱεμένῳ, μάλα ᾗ σπεύδοντι κέλευθον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πῦματον τέλοεν δρόμον, αὐτῇκ' ὀδυσεὺς
 Εὐχετ' ἀθυσάην γλαυκώπιδι ὄνκτ' θυμόν,

Κλυθὶ θεὰ, ἀγαθή μοι ὀπίρροτος ἐλθὲ ποδοῖν.
 Ως ἔφατ' ἀχόμεν' ἔ' τῇ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθυσή.
 Τῇ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑψώσεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμῖλλον ἐπαΐξεσθαι ἀέθλον,
 Ἐνθ' αἶας μὲν ὀλίσθε θέων· βλάψεν γὰρ ἀθυσή,
 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄντος ἀποκταμένων ἐειμύκων,
 Οὓς ὅπῃ πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
 Ἐν δ' ὄντου βοέεσσι πλῆτο σῶμα τε ρῖνὰς τε.
 Κρητῆρ' αὖτ' ἀνείρεσσι πολύτλας δῖος ὀδυσεὺς,
 Ως ἦλθε φθάμενος. ὃ δ' αὖ βουῷ ἔλε φαίδιμος αἶας.
 Στή δ' ἔκρας μὲν χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραυλίου,

Οἰδον

Phænices. a. abduxerant Viri per ceruleum pontum:
Steteruntq³ in portibus: Thooni. a. dono dederunt:
Pro filio autem Priami Lycaone precium dedit
Patroclo heroi Iasonides Euneus;

5 Et hoc Achilles posuit premium sui socii,
Quicumq³ leuissimus pedibus Velocibus esset:
Secundo. a. bouem posuit. magnum & pinguem adipe:
Semitalentum autem auri Ultimo posuit.
Stetit autem erectus & Verbum inter Argiuos dixit:

10 Surgite equi & huius certaminis periculum-facietis,
Sic dixit. prodijt a. statim Oilei filius Velox Ajax.
Surrexit etiam Vlysses Vaser, deinde a. Nestoris filius
Antilochus. (hic. n. etiam iuuenes pedibus omnes vincebat)
Steterunt. a. ordine, ostenditq³ metam Achilles.

15 His. a. a. carceribus extensus est cursus: celeriter. a. postea
Exiit Oiliades post. & ruit diuus Vlysses
Prope admodum, ut cum aliquis mulieris pulchra
Ad pectus est radiolus. quem scite admodum manib. explicet
Stamen extrahens extra licium: propeq³ admouet

20 Pectori: sic Vlysses currebat prope, atq³ a tergo
Vestigia premebat pedib. anteq³ pulvis circumfunderetur.
Inq³ eius caput fundebat halitum diuus Vlysses,
Semper facile currens: acclamabant. & omnes Achivi
Victoria cupidi. Valde autem festinantem hortabantur.
25 Sed quum iam extremum peragebant cursum, mox Vlysses
Precatus est Minervam cassam suo in animo:

Exaudi Dea, felix mihi auxiliatrix Veni pedibus.
Sic dixit precans: hunc. a. exaudiuit Pallas Minerva:
Membraq³ facit leuia, pedes, & manus supernè.

30 Sed quum iam mox erant affecuturi pramium,
Tunc Ajax quidem lapsus est currens, lesit. n. Minerva:
Vbi boum fusus erat finis intersectoru, Valde-mugientiu,
Quos ob Patroclum mactarat pedibus Velox Achilles.
Ibi fimo bouino impletus est osq³ naresq³

35 Cratera. a. abstulit patiens diuus Vlysses,
Ut Venerat prauertens: at bouem accepit illustris Ajax,
Stetit. a. cornu manibus tenens bouis agrestis,

fff &

Ονδον ὑποπύων, μὲν δ' ἀργείοισιν ἔειπεν.

Ὡ πόποι, ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἣ το παρ' ὅτ' ἄρ'
Μήτηρ ὥς, ὁδὸν σῇ παρίσταται, ἣ δ' ἐπαρήγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἦ δὴ γέλασαν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' εἰ δὴ λοιπὸν ἔκφερ' αἶθλον,

Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.

Εἰδὼσιν ὑμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὥς ἐπ' ἐκὼν νυῖ

Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαμοτέροις ἀνθρώποις·

Αἶας μὲν γὰρ ἐμὲ ὀλίγον περ ἡγευέτερός ὄσιν.

Οὗτος δὲ περτέρης ἡγευῆς, περτέρων τ' ἀνθρώπων,

Ὡμογέροντα δέ μιν φάσ' ἐμμεναι ἀγαλέον ὃ

Προσὶν εἰδὲ δύσαδαι ἀγαοῖς, εἰ μὴ ἀχιλλεῖ.

Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδῶκεα πηλείωνα.

Τὸν δ' ἀχιλλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος περσέειπεν·

Ἀντίλοχ', ὅ μὲν τοι μέλει ὅτ' εἰρήσεται αἶν' ὅτ',

Ἀλλὰ τοι ἤμιν τάλαν τον ἐγὼ χευσσοῦ δῖπ' ἵησω.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πῖπ'· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

Αὐτὰρ πηλείδης κτ' μὲν δολιχόσκιον ἐγχευ

Θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,

Τόχεα σαρπηδόντος, ἃ μιν πάτρον κλέψ' ἀπηύρα·

Στῆ δ' ὀρ' ὅς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.

Ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὅτ' ἄρ' αἰείσω,

Τόχεα ἑσπόμενω, ταμείχερα χαλκὸν ἐλόντες,

Ἀλλήλων περπαφθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·

Ὅππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χεῖρα καλὸν,

Ψαύσῃ δ' ἐν δίνων δία τ' ἐν τε καὶ μέλαν αἶμα,

Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,

Καλὸν θρηϊκιον, τὸ μὲν ἀστεροπαῖον * ἀπηύρων·

Τόχεα δ' ἀμφοτέρω ξυυήϊα ταῦτα φερέσθων.

Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παρὰ δῖον μοι ἐν κλισίῃσιν·

Ὡς ἔφατ'· ὅρτο δ' ἐπειτα μέγας τελαμώνι' ὅτ' αἶας,

Ἄν δ' ἄρα τυδείδης ὥρτο κρατερός διομήδης.

Οἱ δ' ἐπεὶ νυῖ ἐν ἀτέρθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,

Ες μέσον * ἀμφοτέρων στυγίῳ μεμαῶτε μάχεσθαι,

Δεινὸν δερκομένω· θάμβησ' ὁ δ' ἔχε πάντας ἀγαοὺς·

Ἀλλ' ὅτε δὴ χεῖδον * ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τεῖς μὲν ἐπήϊζαν, τρεῖς δὲ χεῖδον ὥρμηθησαν·

Εὐθ'

Fimum expuens, interq³ Argiuos dixit:

Proh malum, certe mihi laesit Deapedes, quae iamdudum
Veluti mater Vlyssi astat, & auxiliatur.

Sic dixit: hi autem omnes super ipso suauiter riserunt.

5 Antiloehus. & iam extremum abstulit premium

Ridens, & Verbum inter Argiuos dixit:

Scientibus vobis dico omnibus, amici, quod adhuc et nūc
Immortales honorant etate prouectiores homines,
Ajax enim me paulo natu grandior est:

10 Hic autem prioris generationis priorumq³ hominum,

Cruda senectæ autem ipsum dicunt esse: difficile autem
Pedibus cum eo contendere Achivis præterquam Achilli.

Sic dixit: ornauitq³ Velocipedem Pelidem,

Hunc. a. Achilles Verbis respondens allocutus est:

15 Antiloche. non quidem tibi inanis dicetur laus de me,

Sed tibi semitzilentum ego auri addam.

Sic fatius, in manibus posuit, hic Verò accepit letus.

At Pelides quidem longam hastam

Deposuit in circum proferens, scutum & galeam

20 Arma Sarpedonis: quæ ei Patroclus abstulerat.

Stetit. a. erectus, & Verbum inter Argiuos dixit:

Viros duos de his iubemus. qui præstantissimi sunt,

Arma indutos, incidens corpus æs sumentes,

Inuicem coram multitudine experiri:

25 Vter præoccupauerit appetens corpus pulchrum,

Attigeritq³ intestina perq³ arma & nigrum sanguinem,

Huic quidē ego dabo hunc ensē argenteis-clauis-distinctū,

Pulchrum, Threiciū, quo quidem Asteropæum priuauit:

Arma. a. ambo communia hæc ferant,

30 Et eis conuiuium lautum apponam in tentorijs.

Sic dixit, prodijt. a. postea magnus Telamonius Ajax:

Post. a. Tydides prodijt fortis Diomedes.

Hi. a. postquam igitur ex utraq³ parte multitudinis armati

In medium & trorumq³ congressi sunt prompti pugnare,

35 Horrendē aspicientes: stupor. a. tenebat omnes Achiuos.

Sed quum iam propè fuerunt inter se progressi,

Ter quidem irruerunt: terq³ cominus impetum-secerunt.

Tunc

Ajax & Dio-
medes hastis
certant.

Ενθ' αἶας μὲν ἐπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσθην
 Νύξ', ἐδὲ χροὶ ἴκτανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι δώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἐπειτα ὑπὲρ σάκεσσι μέγαλοιο,
 Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε παεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' αἶαντι φειδδείσαντες ἀχαιοὶ
 Παιτομένοισι ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνέλεσθαι.
 Αὐτὰρ τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
 Σωὶ νολεῶ τε φέρων καὶ εὐδμήτῳ τελαμῶνι.
 Αὐτὰρ πιλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνος,
 Οὐ γὰρ μὲν ῥίπιασκε μέγα δένει ἠετῶνος,
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἐπεφνε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
 Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νῆεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ορνυθ' οἱ κ' πύτου δέθλου πειρήσεσθε·
 Εἰοί κ' μάλα πολλὸν ὑπὸ πρῶτῳ πίονες ἀγροί,
 Ἐξεῖμιν καὶ πέντε φειπλομένοις ἐνιαυτοῦς
 Χρεώμενθ'· ἐμὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρεα
 Ποιμῶν, ἐδ' ἀφ' οὗτος εἰς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπειτα μενεπτόλεμος πολυποίτης,
 Ἀντ' ἄλκον τῇσιν κρατερόν μιν ἀντιθέοιο,
 Ἀνδ' αἶας τελαμωνιάδης, καὶ δῖος ἐπειός·
 Ἐξείης δ' ἴσαντο· σόλον δ' ἔλεε δῖος ἐπειός,
 Ἦκε δ' ἐδινήσας γέλασαν δ' ὅππ' πάντες ἀχαιοί.
 Δάτερθ' αὐτ' ἀφένκε λεοντεύς ὃς αἶψα
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας τελαμῶνι αἶας
 Χειρὸς ὑπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπὲρβαλε σήματα * πάντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος πολυποίτης,
 Οἷον τις τ' ἔρριψε χαλαύροπα βυκόλῳ ἀνὴρ.
 Ἦ δέ τ' ἐλιωσμένη πέτεται διὰ βῆς ἀγλαίας,
 Τόσσον παντὸς ἀγῶνι ὑπὲρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἀνσάντες δ' ἔταροι πολυποίταο κρατεροῖο
 Νῆας ὅππ' γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆϊ ἀέθλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοξότῃσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 Καὶ δ' ἐπὶ δέχα μὲν πελέκεας, δέχα δ' ἡμιπέλεκτας.
 Ἰσὸν δ' ἔστηπεν νηὸς κυανοπρώροιο
 Τηλοῦ δ' ὅππ' ψαμάθοιο· ἐπὶ δ' ἐπὶ πύργῳ πέλειαν
 Λεπτὴν μοῖν' ἐθρὺν δῆσεν ποδὸς, ἥς ἄρ' ἀνῶγει

γε. πάντων.

Τοξόειν.

Tunc Ajax quidem deinde per scutum & diq³ equale
Percussit, neq³ corpus attigit, tutabatur. n. intus thorax:
Tydides autem deinde supra scutum magnum
Semper cervicem adeptus est splendide haste cuspide.

5 Et tunc iam Ataci timentes Achiui,

Cessantes iusserunt premiaparia referre.

At Tydide dedit magnum ensē heros

Cum vagina proferens & artificiosē facto loro.

Ceterum Pelides posuit discum tantum conflatum,

10 Quem prius iactabat ingens robur Eetionis:

At hunc quidem interfecit pedibus fortis diuus Achilles:

Illum vero duxerat ad naues cum alijs possessionibus.

Stetit autem reclus, & Verbum inter Argiues dixit:

Surgite, qui & hoc etiam certamen experiemini

Disce certamē

15 Si ei etiam valde admodum procul pingues agri sunt,

Habebit ipsum etiam quinq³ circumuolutos annos,

Viens: non enim illi indigens ferro

Pastor, neq³ arator ibit ad urbem, sed discus praebebit.

Sic dixit: prodijt autem postea bellicosus Polypætes,

20 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:

Surrexit etiam Ajax Telamonides, & diuus Epeus:

Ordine autem stabant: discumq³ accepit diuus Epeus:

Misitq³ rotans: riserunt autem omnes Achiui.

Secundus autem emisit Leonteus ramus Martis:

25 Tertio vero proiecit magnus Telamonius Ajax

Manu a solida, & solira iecit notas omnes:

Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypætes

Quantum quis projecit pedum bubulcus vir,

Quod contortum volat per boves gregales,

30 Tantum omne spacium superauit: hi. & clamauerunt

Surgentes autem socj Polypæta fortis,

Naues in concavas retulerunt regis praeeminim.

At hic sagittarijs posuit spiculis conficiendis aptum fer

Proposuit. a. dece qdē bipennes decemq³ securiculas. (rū,

35 Malum autem statuit naus nigram proram habentis

Longē in arena exq³ eo timidam columbam

Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit

Sagittarum
certamen.

Iaculari:

28. φέρεσθ.

Τοξόειν. ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας αἰεράμεν Θ' πελέκεας, κλισίην δὲ * φερέσθω.
Ὅς δέ κε μῆεινδοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμύρτων,
(Ἡσων γὰρ δὴ κείνῳ) ὃδ' οἴτεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ'. ὦρτο δ' ἐπειτα βίη τεύκροιο ἀνακτῶ,
Ἀνδ' ἄρα μῆιδόνης, θεράπων ἐὺς ἰδομένην Θ'.

Κλήροισ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.

Τεῦκρῳ δ' ὅτ' ἄρ' ὅτος κλήρεω λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν

ἦκεν ἐπικρατίως, ἐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι

Ἀρνῶν ὥρωτοχόνων ῥέξειν κλειτίῳ ἐκατόμβῳ.

Ὀρνιθος μὲν ἀμύρτε, (μέγχερε γάρ οἱ τόγ' ἀπόλλων)

Αὐτὰρ ὁ μῆεινδον βάλε παρὰ πόδα τῇ δέδετ' ὄρνις.

Ἀντιφύ δ' ἀπὸ μῆεινδον τάμα πικρὸς οἷσός.

Ἡ μὲν ἔπειτ' ἠΐξε παρὰ οὐρανὸν, ἥ δ' ἐπαρείθη

Μῆεινδος ποτὶ γαῖαν· αὐτὰρ κελεύθουσαν ἀχαιοί·

Σπέρχόμεν Θ' δ' ἄρα μῆιδόνης ἐξείρυσσε χεῖρὸς

Τόξον· αὐτὰρ δὴ οἷσδ' ἔχεν πάλας ὡς ἰδυνεν.

Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκὼς ὀλῶ ἀπόλλωνι

Ἀρνῶν ὥρωτοχόνων ῥέξειν κλειτίῳ ἐκατόμβῳ.

Υψι δ' ὑπαί νεφέων * εἶδε τρήρωνα πέλειαν,

Τῷ ῥ' ὅγε δινέεσαν ὑπὸ πτέρητος βάλε * μέσσην.

Ἀντιφύ δ' ἐδίηλθε βέλῳ· τὸ μὲν αὖτ' ὅτ' ἐπὶ γαίῃ

Πρόθεν μῆιδόναο πόλιν ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις

Ἰσῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπώροιο.

Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δ' ἐπὶ πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.

Ὤκυς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πλάτο, τῇλε γ' ἀπ' αὐτῆ

Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖθις θεῶν τό τε, δάμνησαν τε.

Ἀνδ' ἄρα μῆιδόνης πελέκεας δέκα πάντας αἰερε,

Τεῦκρῳ δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ὅτ' ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ πηλείδης κτ' μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὺς ἄξιον ἀνδραμόεντα

Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον καὶ ῥ' ἡμονες ἀνδρες ἀνέστη.

Ἀν μὲν ἄρ' ἀτρείδης δρυκρείων ἀγαμέμνων,

Ἀνδ' ἄρα μῆιδόνης, θεράπων ἐὺς ἰδομένην Θ'.

Τοῖσι δ' ὅτ' ἐμετέειπε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.

Ἀτρείδη, ἰδμεν γὰρ ὅσον παρὰ βέβηκας ἀπάντων,

Ἡδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμᾶσιν ἅπλῳ ἀφίσοι.

Ἀλλὰ

28. ἰδὲτο

28. τῇ ῥ'

28. μέσσης.

Iaculanti: qui sanè percussit timidam columbam.

Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

Qui vero funiculum attigerit ab aue aberrans:

(Inferior nempe is) hic ferat securiculas.

5 Sic dixit: prodijt autem postea & Teuceri regis:

Surrexit item Meriones comes bonus Idomenes:

Sortes. a. in galea erat. a. mouebant accipientes.

Teucer. & primus sorte sortitus est: statim a. sagittam

Misit fortiter, neq; & uisit regi

10 Agnorū primogenitorū sacrificaturū inclytum sacrificium:

Ab aue quidem aberrauit (inuidit enim ei hoc Apollo)

At hic funem attigit iuxta pedem, quo ligata erat auis.

Prorsus. a. funiculum abscidit amara sagitta:

Illa quidem dein tendebat ad cælum: hic. a. demissus est

15 Funiculus in terram: adclamauerunt Achui.

Festinans autem Meriones extraxit manu

Arcum: at iam sagittam tenebat dudum & direxerat:

Statim autem & uisit procul-iaculanti Apollini (tomben:

Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytam heca-

20 Altè autem sub nubibus & uidit timidam columbam:

Hanc hic huc-illuc-se & vertentē sub ala percussit mediam:

Penitus. a. transiit telum: hoc. a. retrorsum in terram

Ante Merionis fixum est pedem: at auis

Malo infidens nauis nigram proram-haben is

25 Collum suspendit, simul. a. penne dense disperse sunt:

Velox. a. ex membris anima & uolauit, longè. a. ab illo

Decidit: populi. a. rursus admirati stupefactiq; sunt.

Itaq; Meriones bipennes decem omnes sustulit:

Teucer autem securiculus portauit concavas in naues.

30 At Pelides quidem longam hastam,

Lebetemq; nouum bene dignum, variegatum,

Deposuit in certamē ferens: & iaculatores & uiri surrexerūt:

Surrexit quidem Atrides late-dominans Agamemnon:

Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.

35 His. a. & locutus est agilis diuus Achilles:

Atride, scimus enim quantum antecellis omnibus.

Et quantum uiribusq; & iaculis es præstantissimus:

Quare

Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ὀπὶ νῆας
 ἔρχοιο, ἀτὰρ δόρυ μινειόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισι. κέλωμαι γὰρ ἔγωγε.
 Ὡς ἔφατ'. ἔδ' ἂν πίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δ' ἔμινειόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃν ἥρωος
 Τάλχου εἶω κήρυκα δίδου περικαλλές ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ω.

Ραψωδίας ὑπόθεσις.

ΖΕΥΣ κηδόμενος ἑκτορος θένειν πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμψει,
 ὅπως ἀποδῶ ἥρωϊ τὸ σῶμα. ἴδεν γὰρ πρῖα μὲν, ὅ-
 πως λύτρεα κρημίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν δ' ἀπολαβοί. ὃ
 γὰρ, περὶ πεμψθεὶς ὑπὸ ἑρμῆος, κρημίσαντος τοὺς ἐκλιμνηθῆς φύ-
 λακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἰκετεύσας αὐτὸν
 ἀπολαμβάνει τὸν ἥον. καὶ ἀνακρημίσας εἰς τὴν πόλιν, θαπίζει,
 καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Ω. ΡΑ-

ψωδία.

Ω, πρῖα μὲν νέκυι νῆα λαβὼν, γέρε δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

ΑΥΤΟ Δ' ἄγων, λαοὶ δ' ἴδοιεν ὀπὶ νῆας ἑκα-
 σοι
 ἔσκιδ' ἀντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρυ ποιο μέδον-
 το (Χιλλάδης)
 ὑπνοῦ τε γλυκεροῦ τερπόμεναι· αὐτὰρ Ἀ-
 Κλαῖε φίλου ἐτάρη μεμνεμένον, ἔδ' ἔμιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἔσφροντ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πατρόκλη ποθέων * ἀδροτῆτι τε καὶ μένος ἥϊον.
 Ἡ δ' ὀπίσσω πολύπευσεν σιὸν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
 Ἀνδρῶν τε πολλέμοισι, ἀλεγεινά τε κύματ' αἰείρων.
 Τῶν μιν μνησκόμενος, θαλεροὶν χεῖρ' ἀόκρυον εἵβει,
 Ἄλλοτ' ὀπὶ πλοῦτος κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ὑπνίος, ἄλλοτε δ' ὠρυμνός· τότε δ' ὀρεθῆς ἀνὰ σῶς
 Διὶ δ' ἔσκη' ἀλύων παρὰ δῖν' Ἀλός· ἔδ' ἔμιν ἥως

Φαινομένη

γρ. ἀνδροτῆ-
 τίς τε

*Quare tu quidem hoc præmium habens, concauas in naues
Vade, at hastam Merioni heroi demus,
Si tu tuo animo sis: Solo enim equidem.*

*Sic dixit: neq; immorigerus fuit rex Virorū Agamēnorā
Dedit autem Merioni hastam aream: sed hic heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.*

ILIADIS HOMERI. AVT XXIII. COM-
positionis argumentum.

IVPITER curam habens Hectoris, Thetim ad Achillem
mittit, vt reddat Herois corpus: Irim autem ad Pria-
mum, vt redemptionis præmia portans Achilli, cadauer
filij recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiue-
rat Græcos custodes, accedit ad Achillem; & precans i-
psū accepit filium, & reportans ad ciuitatem, sepelit, &
super ipso epulum constituit.

ILIADIS HOMERI. XXIII. COM-
positio.

Ω, Priamus mortuū filiū recipiens munera dedit Achilli,

DIMISSVM est autem certamen: populi au-
tem Veloces in naues singuli
Dispergebantur vt-irent, hi, q. cœnæ curam
habebant,
Somnoq; dulci vt-fruerentur: at Achilles
Flebat, dilecti amici memor, neq; ipsum somnus
Cepit omnia-domans: sed vertebatur huc & illuc,
Patrocli requirens vigorem & robur ingens;
Et quod peregrat cum ipso, & passus erat dolores,
Virorumq; bella periculosasq; undas emensus:
Horum memor teneram lacrymam funderat:
Aliquando in latera iacens, aliquando autem rursus
Supinus, aliquando. a. pronus: interdum. a. rectus surgens
Volutabat-sefe mœrens ad littus maris: neq; ipsum Aurora

Achillis inqe-
ta nox Patro-
clū mœrentis

28. τὸν δὲ

Φαινομένην λήθεσκεν ὑπερᾶλλα τ' ἠϊόνας τε.
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζῆξιεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵπποις,
 Εκτορε δ' ἔλκεα δὴ διστάσκετο δίφρου ὀπίθεν.
 Τεῖς δ' ἐρύσας πῶλ' σῆμα μενοιτιάδαο θανόντος,
 Ἀὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκατο, τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι θυτάνυσας περὶ ὀφθαλμούς. τοῖο δ' Ὀδύλλων
 Πᾶσαν ἀεικέλιω ἀπεχε χροῖ, φῶντ' ἐλεάειραν
 Καὶ τεθνεῖα τῶν πῶλ' δ' αἰγίδι πάντα κήλυπτε
 Χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν Ὀπιδρύφοι ἐλκυσάζων.
 Ως ὁ μὲν ἐκτορε δῖον ἀείκιζεν μενεαίων.
 Τὸν δ' ἐλεάειρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρυνέσκον ἐὺσκοπον ἀργειφόντιον.
 Εἰδ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐλύδαρεν, ἐδὲ ποδ' ἤρη,
 Οὐδὲ ποσειδάων', ἐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 Ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν περὶ τὸν ἀπὸ χθετοῖ ἰλίου ἱρή,
 Καὶ παρίαμος καὶ λαός, ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 Ὅς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέστυλον ἴκοντο,
 Τλὼ δ' ἦν ἡσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσυύλω ἀλεγεινύ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο θυωδεκέτη γῆρας ἦως,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετῆυδα φοῖβ' Ὀδύλλων.
 Σχέτλιοι ἐσὲ θεοὶ * δηλήμονες, ἐνὺ ποδ' ὑμῖν
 Εκτορ μνεί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων,
 Τὸν νῦν ἐκ ἔτλητε νέκυν περὶ ἔόντα σαῶσαι,
 Ἦτ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μιτέει, καὶ τέκεϊ ὦ,
 Καὶ πατέει παρίαμω, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 Ἐν πνεὶ κήαιεν, καὶ ὅπῃ κτέρεα κτερίσειαν.
 Ἀλλ' ὀλοῶ ἀχιλῆϊ θεοὶ βέλεαδ' ἐπαρήγειν,
 Ως τ' ἄφ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ἔτε νόημα
 Γναμπῆδον ἐνὶ σήθεοσι λέων δ' ὥς ἀγρία οἶδεν,
 Ὅς τ' ὅπῃ ἄφ' μερόλη τε βίη καὶ ἀγλῖος θυμῶ
 Εἵξας εἴσ' ὅπῃ μῆλα βροτῆς, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν.
 Ως ἀχιλῆος ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ἐδὲ οἱ αἰδώς
 Γίνεται, ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἦδ' ὀνίνησι.
 Μέλλει * γὰρ που τις καὶ φίλτερόν ἄλλον ὀλέσται,
 Ἦε κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦε καὶ υἱόν.
 Ἀλλ' ἦτοι κλαύσους καὶ ὀδυρόμεν' ὅς με θέηκε.
 Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνδρώποισιν.

28. μὲν

28
 Αὐτὰς

In legationem profecto, magnum donum: neq; certè illi
Pepercit: in adibus senex: apprimè. n. cupiebat animo
Redimere dilectum filium: hic aut Troianos quidem omnes
Aporticu prohibuit, verbis contumeliosis increpans:

Abire perditis, flagitiosi, nonne & vobis
Domi inest luctus? quid me venistis curaturi?
An parvipenditis quod mihi Saturnides Iupiter dolores de-
Filium & perderem optimū? sed cognosceris & vos. (dit,
Faciliores enim magis Achiuis iam eritis

Illo mortuo ad capiendum. ast equidem
Antequam depopulatam urbem eversamq;
Oculis videam, descendero domum Plutonis intra.

Priamus filios
suos obiurgat

Dixit, & scepro insequatur viros: hi autem exhibant
Vrgente sene: isq; filios suos minaciter appellabat
Obiurgans Helenumq; Parimq; Agathonemq; diuum,
Pammonemq; Antiphonumq; in belloq; fortem Politem.
Deiphobumq; & Hippothoum, & diuum Agaium:
Nonem his senex vociferans imparabat:

Festinate mihi mali filij infames. Etinam simul omnes
Pro Hectore debuissetis velocibus in nauihus occubuisse,
Heu me miserum quoniam genui filios optimos
Troia in latz, quorum nullum puto reliquum esse,
Mestoraq; pulchram & Troilum equi-pugnantem
Hectoraq; qui deus erat inter viros, neq; videbatur
Viri mortalis filius esse, sed Dei,
Hos quidem perdidit Mars: hi & culpandi omnes supersunt
Mendaces, saltatoresq; chorci optimi,
Agnorum & hedorum publici raptores.
An ne tandem mihi currum apparaveritis celerrimè

Priami filij et
currum præ-
parant.

Hecq; omnia imponetis ut perficiam iter?
Sic dixit: hi vero patris timentes minas,
Currum. q. extulerunt benè-rotatum, mulis-aptum,
Pulchrum, nuper-compactum. arcamq; ligarunt in ipso:
Atq; à paxillo iugum abstulerunt mulinum,
Buxinum, umbiliciferaq; benè clavis aptatum:
Extuleruntq; lorum temonis simul cū iugo novè-cubitorū:
Et hoc benè deposuerunt perpolito in temone

Paria

Πέζῃ δὲ πρῶτη, δὲ πρὶ ὅ κρινον ἔσοι βάλλον
 Τεῖς δ' ἐκάτερον ἐδῆσαν ἐπ' ὀμφαλόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 Εξείης κατέδῆσαν, ὑποδύω χίνα δ' ἐγναμψαν.
 Εκθαλάμου ὅ φέροντες εὐξέσου ἐπ' ἀπίνης,
 Νήεον ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἀποινα.

28. ἐντεσιουρ-
 29. οὐς,

28. εὐξέση

Ζεῦξαν δ' ἡμιόνοισ κρατερώνυχας * ὄντεσιερρούς,
 Τους ῥά ποτε παριάμω μυσσὶ δόσαν ἀλλαὰ δῶρα,
 Ἰαπείῃ δ' παριάμω ὑπαγον ζηγνόν, οὐς ὁ γεραῖος
 Αὐτὸς ἔχων ἀντίταλλεν * εὐξέσω δὲ πρὶ φάτνη.
 Τὼ μὲν ζαγνύδῳ ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κῆρυξ καὶ παρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 Αἰχίμολον δέ σφ' ἦλθ' ἐκείνη τεπηόπι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχουσ' ἐν χεὶρὶ μελίφρονα δεξιτέρῃφι,
 Χρησέω ἐν δὲ παῖ, ὅφρα λείψαντε κιόϊτῳ.

28. εὐχού

28. εὐχού

Στῇ δ' ἵππων περπαροῖδεν, ἐπ' ὅ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνό- 15
 Τῇ, ἀπείσον διὶ πατρί, καὶ * εὐχέοιχα δ' ἰκέσται
 Ἀψὲκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἀρ σέ γε θυμὸς
 Οτρυνέει δὲ νῆας, ἐμείο μὲν ἐκ ἐδελοῦσης.
 Ἀλλ' * εὐχού σύ γ' ἔπειτα κελαίνε φέει κρονίωνι
 Ἰδαίῳ, ὅς τε τρώϊω καὶ πᾶσαν ὀρεᾶται.
 Αἶται δ' οἰωνὸν ταχυὸν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 Φίλιπτος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτ' ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιν. ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πῶς ὅτ' ἐπὶ νῆας ἴης δαναῶν ταχυπώλων.
 Εἰ δέ τοι ἐδώσει ἐὼν ἄγγελμον δ' ῥύοπα ζῶς,
 Οὐκ ἀν' ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρυνύεσθαι κελοῖμίω
 Νῆας ἐπ' ἀργείων ἵεναι μάλα περ μεμαῶτα.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παρίαμος θεοειδής,
 Ω γῶμαι, ἐμὲν τοι τόδ' ἐφειμένην ὑπὸ δῆσιν.
 Εὐδλόν γ' διὶ χεῖρας ἀναχέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ.

Ἡ ρὰ, καὶ ἀμφίπολον ταμίῳ ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 Χερσὶν ὑδωρ δὲ πρὶ χεῖρ' ἀκήρατον, ἢ ὅ παρῆσι
 Χέρνισον ἀμφίπολ' ὅτ' ἐχρόν δ' αἶμα χερσὶν ἔχουσα,
 Νιψάμεν ὅτ' ἐκύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο.
 Εὐχέτ' ἔπειτα σὺς μέσφ' ἔρκει, λείβε δ' οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδεν.

Ζεὺς πάτερ ἴδην μεδέων, κύδιστε, μέγιστε

Δόσ

Parte in prima: atq; annulum passillo iniecerunt:
 Ter. & stringq; ligarunt ad Umbilicum: at postea
 Ordine alligarunt: subq; angulum flexerunt:
 E cubiculo autem ferentes pulchrum ad Vehiculum
 5 Accumularunt pro Hectoreo capite infinita dona:
 Iunxerunt. a. mulos & validungulos subiugales,
 Quos quondam Priamo Mysij dederant splendida dona:
 Equos autem Priamo duxerunt sub iugum, quos senex
 Ipse habens nutrebat polito in praesepio:
 10 Hi quidem iungebantur in adibus altis
 Praeco & Priamus prudentia mentibus consilia habentes:
 Propè autem ipsos accessit Hecuba afflicto animo,
 Vinum habens in manu dulce dextra,
 Aureo in poculo, & libantes abirent.
 15 Stetit autem ante equos, Verbumq; dixit & compellauit:
 Cape, liba Ioui patri, & precare & domum redeas
 Postliminio ab inimicis viris, quoniam te animus
 Impellit ad naues, me quodem non volente,
 Sed supplicatu nigrarum-nubium-coactori Saturnio
 20 Idæo, qui Troiam per totam conspicitur:
 Pete autem alitem & locum nuncium (qui ipsi
 Gratissimus inter alites, & cuius robur est maximum)
 Dextrum, & eum ipse oculis percipies.
 Hoc fretus ad naues eas Dandorum equitum:
 25 Si autem tibi non dabit suum nuncium late sonans Iupiter
 Non equidem te tum impellens iuberem
 Naues ad Argiuorum ire, & valde licet cupidum.
 Hanc. & excipiens allocutus est Priamus diuiformis,
 O & uxor, non quidem tibi hoc praecipienti negabo.
 30 Bonum enim Ioui manus eleuare si forte miserebitur.
 Dixit, & ancillam penus custodem iussit senex
 Manibus aquam infundere puram: hac. a. astitit
 Peluim ancilla gutturnumq; simul manibus tenens:
 Lotus Verò poculum accepit sua & uxoris,
 35 Precatus est: postea. a. stans in medio atrio libauitq; Vinum
 Cælum inspicere & vociferans Verbum locutus est.
 Iupiter pater, ex Ida imperans gloriosissime, maxime,
 h h h

Hecuba pro-
 festuro pria-
 mo consiliū
 dat.

Δός μ' ἐς ὀχλήν· φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν·
 Πέμψον δ' οἰωνόν ταχὺ ἄγγελον, ὅς τέ σοι αὐτῷ
 Φίλτατ' οἰωνῶν, καὶ ἐδ' κράτες ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιὴν ὅτ' ῥά μιν αὐτὸς ἐκ ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πίσυν' ὅππῃ νῆας ἴω δαναῶν ταχυπόλων.

Ὡς ἔφατ'· δ' ἰχόμεν'· τὸ δ' ἔκλυε μηπέτα Ζεύς·
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετελυῶν,
 Μόρφονον, θηρητῆρ', ὃν καὶ ὄρεκτον καλέουσι.
 Οἶσεν δ' ὑψ' ῥόφοιο θύρη θαλάμῳο τέτυκται

Ἀνέξ'· ἀφνειοῖο ἐὺκλήϊς ἀραρυῖα·
 Τόσ' αἶψα τ' ἐκείτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἶσατο δέ σφιν
 Δεξιὸς αἰζῶν· ὥς ἔρ' ἄσε· οἱ δ' ἰδόντες
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμός ἰάνθη.

Σπῶρχόμεν'· δ' ὁ γέρον ξέστοδ' ἐπεβήσετο δίφρ'·
 Ἐκ δ' ἔλασε περὶ θυροῖο καὶ αἰδοῦσης ἐειδούπου·
 Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυλον ἀπὸ νῆως,
 Τὰς ἰδοῦν' ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπίθεν

Ἰωποι, τὸς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευε
 Καρπαλίμως χ' ἄστυ· φίλοι δ' ἄμα πάντες ἔπυντο,
 Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσπερ θάνατόνδε κίοντα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ πόλι' κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀφ' ὀρέων περὶ ἴλιον ὑπονέοντο,

Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἐλάθον ἄρ' ὄπα· ζῆν'·
 Ἐς πεδίον περὶ φάνεντε ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 Αἰψά δ' ἄρ' ἔρμειαν ὑδὸν φίλον ἀντίον ἠΐδα.

Ἐρμεία, (σὺ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ὄσιν
 Ἀνδρὶ ἐταίρειοισι, καὶ τ' ἔκλυες ὥκ' ἐθέλησθα)
 Βλέπε' ἴθι καὶ παῖδα μὲν κοίλας ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν
 Ὡς ἄμα γ', ὥς μή τ' ἄρ' τις ἦδ' ἡ μή τ' ἄρ' τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων δαναῶν πρὶν πηλείωνά δ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔρατ'· ἐδ' ἀπὸ πηγεῖς διάκτορ' ἀγχιφόντης·
 Αὐτίκ' ἐπειθ' ὥς ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμβρόπια, χεύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρῳ,
 Ἦδ' ἀπείρονα γῆαν, ἄμα πνοῆς ἀνέμοιο·

Εἰετο δ' ῥέβηεν τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 Ὀνὶ θέλει, τὸς δ' αὖτε καὶ ὥνῳντας ἐγείρει·
 Τῷ μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀγχιφόντης·

Αἰψα.

χι δ' ἄς

20. ζῆ-N, ἐς
 πεδ.

Dame ad Achillis gratum Venire & miseratione-dignum,
Mitte autem alitem Velocem nuncium, qui tibi ipsi
Dilectissimus inter alites, cuius fortitudo est maxima,
Dextrum, Et eum ipse oculis percipiens,

Priamus pro-
fecturus Ioue
orat.

5 Hoc fretus in naues eam Danaorum equitum.

Sic dixit precans: hunc. a. audiuit consiliarius Iupiter.

Ilic. & aquilam misit perfectissimam Volucrum,

Nigram, Venaticam quam & Percnon vocant:

Quant. a. alti ianua cubiculi est

10 Viri diuitis, bene-feratz, affabre-aptata:

Tanta huius & tringue erant ala. & siq. est ipsis

Dextraruens supra Urbem: hi. a. videntes,

Latati sunt, & omnibus in precordiis animus gavisus est.

Festinas. a. senex politum cor scendit currum,

15 Exegitq. vestibulo & porticu valde reboante:

Ante quidem muli traherant quatuor-rotarum currum,

Quas Idaeus agebat peritus: sed pone

Equi, quos senex regens flagello urgebat

Statim per Urbem: amici. a. simul omnes sequebantur,

20 Multum lugentes, tanquam ad mortem euntem.

Illi. a. postq. Urbe descenderunt, ad campumq. pervenerunt:

Hi quidem retrogradi ad Ilium redierunt

Filij & generi, hi. & non latuerunt late-videntem Iouem

In campo conspicui: vidensq. misertus est senis.

25 Confestim. a. Mercurium filium dilectum contra allocutus est:

Mercuri, (tibi enim precipue gratissimum est

Virum comitari, & potes exaudire quemcunq. volueris.)

Vade ago, & Priamum canas ad naues Achisorum.

Sic ducas, Et nequis videat neq. animadvertat

30 Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem perveneris.

Sic dixit, neq. non-paruit internunciis Mercurius:

Moxq. sub pedibus ligavit pulchra talaria,

Immortalia, aurea, que ipsum ferebant & supra maro,

Et supra immensam terram simul cum flatu venti:

35 Accepit & Virgam qua Virorum oculos demulcet

Quorum vult: hos. a. rursus & dormientes excitat:

Hanc in manibus tenens volavit fortis Mercurius:

h h h ij

Iupiter Mer-
curium ducē
mittit Priamo

Αἰψὰ δ' αἶψα προΐλυ τε καὶ ἐλλήσποντον ἵκηναι·

Βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυνήτῃ ἐοικώς,

Πρῶτον ὑψηλήτη, τὸ πρὶν χερσὶν αἰτῇ ἦεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐ μὲν γὰρ σῆμα παρέξ ἱλοιοῦ ἐλασάν,

Στήσαν ἄρ' ἡμίονοις τε καὶ ἵπποις, ὄφρα πίσιεν

Εὐποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ὅπῃ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·

Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κῆρυξ

Ερμείαν, ποτὶ δ' ὁπίσθιον φάτο, φωνησέν τε.

Φράζεο δαρδανίδη, φραδέθ' νόε' ἔργα τέτυκται·

Ἄνδρ' ὄρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρρῶσαι σε διαοίω.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φάτωμεν ἐφ' ἵππων ἢ μιν ἔπειτα

Τουμῶν ἀφάμενοι λιτανύσομεν, αἴκ' ἐλεήσει.

Ὡς φάτο· σὺ δ' ἔγερντι νόος χυτο, δείδεις δ' αἰνῶς·

Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπῶσι μέλασι·

Στήθε' ταφών· αὐτὸς δ' ἐειπὶν ὅτ' ἐγγύθεν ἐλθὼν,

Χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε.

Πῇ πάτερ ὦ δὴ ἵπποις τε καὶ ἡμίονοις ἰδύνεις

Νύκτα δὴ ἀμειροσίλω, ὅτε δ' εὐδοῖς βροτοὶ ἄλλοι;

Οὐδὲ σύ γ' ἐδδεις μὲν εἰς πνείοντας ἀχαιούς,

Οἳ τοι δισμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὲς ἔασιν;

Τῶν εἴπεις σε ἰδοίτο δουρὶ δὴ νύκτα μέλαιναν

Τοσάδ' ὀνείατ' ἄροντα, τίς αὖ δὴ τοι νόθ' εἴη;

Οὗτ' αὐτὸς νέθ' ἔοσι, γέρον δέ τοι ὅσα ὀπιθεῖ,

20. ἀπυμῶν· ἄνδρ' * ἀπυμῶν αὖτε τίς περὶ τὸν * χαλεπήνην·

25. 26. ἡδὲ κεν ἄλλ' ἐγὼ ἐδέν σε ῥέξω κακὴν, * ἀλλὰ κεν ἄλλον

Σε δ' ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐῖσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον ὁπίσθιον φάτο·

Οὐπω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὥς ἀγορεύεις,

Ἀλλ' ἐπὶ τίς καὶ ἐμῷ θεῶν ὑπὲρ ἔρχετ' ἄλγος;

Ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπτόν ἀντιβολήσαι,

Αἴσιον, οἷθ' δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγνητὸς,

Πέπνυστά τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἔοσι τοκήων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορ ὁπλῶν ἀφ' ὀνείας,

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν * εἶπας.

Ἀλλ' ἄγε μοι τάδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείπον,

Ἡέ πῃ σὺ πέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά·

Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα πρὸς τάδε τοι σόα μίμνη;

Ἡ ἦδη

20. ἀπυμῶν·
25. 26. ἡδὲ κεν

26. εἶπας·

Statim. a. ad Troiam & Hellespontum peruenit,
 Perrexit. a. ire iuueni regio similis
 Primum pubescenti, cuius gratissima paupertas:
 Hic. & postquam magnum sepulchrum Ili praterierunt,
 5 Stiterunt mulosq; & equos ut biberent
 In fluuio. iam enim & crepusculum generat super terram:
 Hunc ex propinquo videns percepit preco
 Mercurium: & ad Priamum locutus est, dixitq;
 Considera Dardanide, prudente animū res requirunt:

10 Virum video: cito. a. nos perituros existimo.
 Sed age iam fugiamus in equis, vel ipsum postea
 Genua prehendentes rogabimus si forte miserebitur.
 Sic dixit: seni. a. animus confusus est: timuitq; valde:
 Recte. a. comæ steterunt in languentibus membris.
 15 Stetitq; attonitus: ipse. a. Mercurius propè veniens,
 Manum senis accipiens, interrogauit & allocutus est:

Mercuri' Priamū
 conuenit
 & cū eo colloquitur.

Quo pater, sic equos & mulos dirigit
 Noctem per solitariam, quando dormiunt homines alij?
 Neq; tu timuisti robur spirantes Achiuos,
 20 Qui tibi hostes & inimici propè sunt?
 Quorum si quis te videat velocem per noctem nigram,
 Tot opes ducentem, quæ iam tibi mens esset?
 Neq; ipse iuuenis es: senex autem te hic sequitur,
 Virum ad arcendum, quando aliquis prior infestarit.

25 Sed ego te non afficiam malo, imò alium
 A te propulsarem: dilecto enim te patri adaquo.
 Huic. a. respondit senex Priamus diuisiformis,
 Sic nimirum hæc sunt dilecte fili, ut dicis,
 Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manus,
 30 Qui mihi talem misit via ducem obuiam fieri
 Faustum, qualis iam tu corpore & specie admirabilis,
 Sapisq; animo, beatisq; es ex parentibus.
 Hunc. a. rursus allocutus est internuncius Mercurius:
 Næ iam hæc omnia senex pro decoro dixisti:

35 Sed age mihi hoc dic & verè recense,
 An aliquò mittis thesauros multos & preciosos
 Viros ad alienigenas, ubi ij tibi salui maneant?

hhh ij

Η ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὸν
 Δειδιότες, τοῖς γὰρ ἀνὴρ ὤριος ὅλωλε
 Σὸς παῖς, ὃ μὲν γὰρ πρὸ μάχης ἐπεδύετ' ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρον παρίαμος θεοειδής,
 Τίς ὃ σὺ ἐοσι φέρισε, τέων δ' ἐξέοσι τοκήων,
 Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ὑπὸ τμου πυλῶς ἐνίστας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορ ἄρχειφόντης,
 Πεισᾶ ἔμειο γεραιέ, καὶ εἶρεαι ἔκτορα δῖον.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὅπως παύει, ἔνθ' ὅπῃ νηισὶν ἐλάσας
 Ἀργείοις κτείνεσκε, θυίζων ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἡμεῖς δ' ἐσπότες θαυμάζομεν, καὶ γὰρ ἀχιλλεύς
 Εἴα μάρνασθαι, κεχολῶμεν ἄτρεϊωνι.
 Τὸ γὰρ ἐγὼν θεράπων, μίαν δ' ἤγαγεν ἡὺς δ' ἐργής.
 Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἴμι πατὴρ δέ μοι ἐστὶ πολὺκτωρ.
 Αφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺ φρῶδε.
 Εξ δέ οἱ ἦες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβρομός εἰμι.
 Τῶν, μετὰ παλλόμενός, κλήρω λάχρον ἐνθάδ' ἐπεσθαι.
 Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ὑπὸ νηῶν, ἠὲθεν γὰρ
 Θήσονται πρὸ ἄστυ μάχῃ ἐλίκωπες ἀχαιοί.
 Αχαιόωσι γὰρ οἷγε κατ' ἡμένοιο, ἐδὲ δυνάσται
 Ἰσχεῖν ἐοσμένους πολέμου βασιλῆες ἀχαιῶν,
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρον παρίαμος θεοειδής,
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων πληθιάδεω ἀχιλλῆος
 Εἴς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατὰλεξον,
 Ἥ ἐπὶ παρ' νῆεσσιν ἐμὸς παῖς, ἠὲ μιν ἦδη
 Ἦσι κυσὶν μελίσσι τὰ μὲν περὶ ὕδην κε ἀχιλλεύς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορ ἄρχειφόντης,
 Ὡ γέρον, ἔγωγε τόνδε κύνας φάρον, ἐδ' οἶωνοί
 Ἀλλ' ἐπ' κεῖνός κεῖται ἀχιλλῆος παρὰ νηῖ.
 Αὖτως ἐν κλισίῃσι δυνάδεσθαι ὅ οἱ ἦος
 Κειμένω, ἐδέ τι οἱ χεῖρας σήπεται, ἐδέ μιν δ' ἄλῃ
 Ἐδουα, ἀλλὰ τε φῶτας ἀφ' ἡϊφάτοιο κατέδουσιν.
 Ἡ μὲν μιν πρὸ σῆμα ἐοὺς ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει ἀκηδέσσης, ἠὲς ὅτε δῖα φανείη.
 Οὐδέ μιν αἰχρύνει, θεοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἶον ἐερσήεις κεῖται, πρὸ δ' αἶμα νέμιπται,

25. Ως

25. δέ μοι

25. Οὕτως
25. δέ οἱ ἦος

Οὕτως

An iam omnes relinquitis Ilium sacrum

Timentes? tam enim vir optimus perijt

Tuius filius: non enim pugna quicquā inferior erat Achiviis.

Hunc autem postea respondit senex Priamus diuinus:

Quis. & tu es optime quibusq; es ex parentibus,

Qui mihi perfecte mortem infelicitis filij dixisti?

Hunc autem rursus allocutus est nuntius Mercurius:

Tentas me senex & interrogas Iuperi Hectore diuino:

Hunc quidem ego valde saepe in pugna gloriosi

Oculis vidi, & quando ad naues impellens

Argiuos interficiebat dissumpens acuto are.

Nos. & stantes mirabamur: non enim Achilles

Sinebat nos pugnare iratus Atreide.

Huius. n. ego famulus. eademq; duxit naues affabrefactas

Ex Myrmidonibus. n. sum: pater. a. mihi est Polictor:

Dives. q. hic est. senex. a. iam sicut tu hic,

Sex. a. ei filij sunt, ego. a. septimus sum:

Cum his sortem iaciens, sorte assequutus sum huc sequi,

Nunc. a. Veni in campum a nauib; manere enim

Facient circum urbem pugnam fusci Achivi.

Dolent enim hi desidentes, neq; possunt

Continere cupidos belli reges Achiuorum.

Hunc. a. respondit postea senex Priamus diuiformis:

Siquidem iam famulus Pelide Achillis

Es, age iam mihi omnem veritatem narra,

An adhuc apud naues est meus filius an ipsum iam

Suis canibus membratim incidens proposuit Achilles.

Hunc. a. rursus allocutus est internuntius Mercurius:

O senex, nondum hunc canes ederunt, neq; aues,

Sed adhuc ille iacet Achillis apud nauem,

Neglectum in tentorijs: duodecim. a. ei dies

Iacenti, neq; in aliquo ei corp^o putrescit, neq; ipsum vermes

Edunt qui viros in bello interfectos consumunt.

Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui amici dilecti

Trahit immisericorditer, aurora quando diuina apparet,

Non tamen ipsum deturbat: mirareris & ipse superueniens

Qualiter roscidus iaceat: circum. a. sanguis ablutus est,

h h h i i y

Οὐδέ ποτιμαρός· σὺ δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 Οὐδ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 Ὡς τοι κηδόνται μάκαρες θεοὶ ὕψ' ἑῷ,
 Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφί φίλ' ὦπ' ἐκ κῆρι.

γε. διδόναι

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
 Ὡς τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα, δῶρα * διδοῦναι
 Ἀθανάτοισ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔλῃ γ',
 Λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.

γε. ἐπεμνήσαν
 70

Τῷ οἱ * ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῖο πάρος καλὸν ἄλειπον·
 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γ' θεοῖσιν,
 Οφρά κεν ἐς χλυσίῳ πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.

γε. ἀχιλῆος
 ἔχειας

γε. γένοιτο

Τὸν δ' αὖτε παρθέειπε διάκτορ ἄρχειφόντης,
 Πειρᾷ ἐμῆο γεραιὲ νεωτέρου· ἔδ' ἐ με πείσεις,
 Ὃς με κέλησ' εὖ δῶρα παρὲξ * ἀχιλῆα δέχεσθαι·
 Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι ὦπ' ἐκ κῆρι
 Σὺ λῶειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε * γῆηται.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πομπὴς καὶ κεκλυτὸν ἄρ' ἄρ' ἰκοίμην,
 Ἐνδυκίως ἐν νηϊ δοῆ' ἢ πεζὸς ὁμῶς ῥέων.
 Οὐκ ἄν τις τοι πομπὴν ὀνοσάμεν * μαχέσαιο.

Ἡ, καὶ ἐπαΐξας εἰένει * ἄρμα καὶ ἵπποις,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Ἀν δ' ἐπνύσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μέν * ἡνύ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 Οἱ δ' ὅσον ὦπ' ὅρ' πα φυλακτῆρες πονέοντο,
 Τόισι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορ ἄρχειφόντης
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄγαγε τρώαμόν τε καὶ ἀλλὰ δῶρ' ἐπ' ἀπῆνης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ χλυσίῳ πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 Τφηλῶ, τὴν μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι,
 Δῆρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καὶ δύ' ὦρ' ἐν ἔρεβαν,
 Λαχρήεντ' ὀροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δ' οἱ μέγαλιν ἀνάλιν ποίησαν ἀνακτι
 Στρωροῖσιν πυκνοῖσι θυρῶν δ' ἔχε μουσ * ὅπ' ἐβλήσ
 Εἰλάπν * τὸν τρεῖς μὲν * ὅπ' ῥήσασκεν ἀχαιοί,
 Τρεῖς δ' ἀναοίγασκεν μέγαλιν κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· ἀχιλῆος δ' ἄρ' * ὅπ' ῥήσασκε καὶ οἱ *.

γε. ἐπιρρήσε
 σκον. γε. ἐπιρ-
 ῥήσεσθε

Δή

Neq; alicubi pollutus: at vulnera omnia conclusa sunt,
Quaecunq; inflicta fuerant multi. n. ipsi ferrū impegerunt.
Sic tibi curant beati dū filium tuum,
Et mortuū licet existentē. quoniā ipsis charus est ex animo.

5 Sic dixit: gausissus est autem senex, & respondit verbo,
O fili, sanē bonum est & decentia dona dare
Immortalib. quoniam nunq; meus filius si quando licebat.
Oblitus est in adib. suis deorum qui Olympum habitant.
Ideo etis recordati sunt & in mortis licet fato.
10 Sed age iam hoc accipe a me pulchrum poculum:
Ipsūq; serua & deduc me cum dīs,
Dum ad tentorium Pelida perueniam.

Mercuri⁹ Priamū ducit ad Achillem.

Hunc. a. rursus allocutus est internuncius Mercurius,
Tentas me senex iuniorem, neq; mihi persuadebis:
15 Qui me iubes tua dona clam Achille suscipere:
Hunc quidem ego timeo, & vereor in animo
Predari, ne mihi malum in posterum fiat:
Tibi. a. ego comes etiam & sq; inclytum Argos irem
Studiosē in naui veloci, aut pedester sequens:

20 Non aliquis tecum ducem me contemnens pugnaret.
Dixit, & irruens Mercurius in currum & equos,
Statim flagellum & habenas accepit manibus.
Inspirauit autem equis & mulis robur magnum.
Sed cum iam ad turresq; nauium & fossam peruenerunt,

25 Hi autem tum primum circa caenas custodes laborabant:
Illis somnum infudit internuncius Argicida
Omnibus, moxq; aperuit portas & amouit sedes,
Introduxit Priamūq; & splendida dona in vehiculo,
Sed quando iam ad tentorium Pelida peruenerunt

30 Altum, quod Myrmidones fecerant regi,
Ligna abietis secantes: sed desuper coeperuerant,
Lanuginosum culmen ex prato metentes,
Circū. a. ei magnam aulam fecerant regi
Furcis frequentibus: ianuam. a. continebat vnus obex

35 Abiegnus, quem tres quidem claudebant Achii,
Tres. & aperiebant magnum claustrum ianuaram,
Aliorum nempē hominum. Achil. & claudebat etiam solus

h h h &

Δήρ' αὖ τὸ δ' ἔρμειαι εἰρήνι θ' ὦξε γέροντι,
 Ἔς δ' ἄρα γὰρ χλυτὰ δῶρα πιδώκει πηλείωνι.
 Ἐξ ἱππῶν δ' ἀπέβαιναν ὅππῃ θοῇ, τῶν κ' ἔν τε.

Ὡ γέρον· ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτ' εἰλήλουθα
 Ἑρμείας σὸι γὰρ με πατὴρ ἅμα πομπὴν ὁπάσεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, κ' δ' ἀχλὺ θ'
 Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κε ἐῖη
 Ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἄρα παζέμεν αὐτῷ.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα πηλείων θ',
 Καί μιν ἔσθ' πατρὸς καὶ μητέρ' ἢ ὑκέοιο
 Λίσσσο, καὶ τέκε θ', ἵν' αἰσὺν θυμὸν δείνης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον
 Ἑρμείας· ᾠρίαμος δ' ἐξ ἱππῶν ἔλτο χαμᾶζε,
 Ἰδοῖον δὲ κατ' αὐτὴν λίπεν ὃ ἴμιεν ἐρίκων
 Ἰωποῖς ἡμιόνοισ τε· γέρον δ' ἰδοὺς κτεν οἴκου
 Τῇ ῥ' ἀχλὺς ἔρρεσκε δι' οἴου θ' ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ'· ἔταροι δ' ἀπαύδα θε* καθεῖατο· πρὸ δὲ δὴ οἶα
 Ἡρώς αὐτιμέδων τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρηθ'
 Ποίπνυον παρῶν τε (νέον δ' ἀπέληλθ' ἐδωδῆς
 Ἐδῶν καὶ πίνων, ἐπὶ δ' ἀπαύδατο τρεῖς πεζα)
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν ᾠρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄφα σῆς,
 Χερσὶν ἀχλὺ θ' ἔλαβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κταῖνον ἦας,
 Ὡς δ' ὅταν ἀνδρ' ἀτὶ πυκινὴ λάβῃ, ὃ τ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατὰ κτεῖνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβεθ' δ' ἔχει εἰσορόωντας.
 Ὡς ἀχλὺς θάμβησεν ἰδὼν ᾠρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν ἢ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους ἢ ἰδόντο·
 Τὸν καὶ λισσόμεν θ' ᾠρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Μνηστὰ πατρὸς σείο θεοῖς ὅππῃ κεῖν' ἀχλὺς
 Τηλίκου ὥς περ ἐγὼν ὀλοῶ ὅππῃ γῆρα θ' ἔδω
 Καὶ μὲν που κείνον φειναίεται* ἀμφὶς ἐόντες
 Τείρεσθ', κ' δέ τις ἐστὶν ἀβλῶ καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 Ἀλλ' ἦτοι καὶ νῦν γε σέθεν ζῶοντ' ἀκούων,
 Χάριε τ' ἐν θυμῷ, ὅππῃ τ' ἐλπετα ἡμάτα πάντα
 Ὀψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ τροίης ἰόντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ παγκύπτομος, ἐπεὶ τέκον ἦας αἰετοῖς

Iam tunc Mercurius perutilis aperuit seni,
Introq₃ duxit inclytæ dona pedibus - Seloci Achilli.
Ex equis, & descendit in terram, dixitq₃:

O senex, certè ego deus immortalis Veni

Mercuri⁹ Priam⁹
mo se indicat

5 Mercurius: tibi enim me Iupiter simul ducem præbuit:

Sed certè equidem iterum discedam, neq₃ Achillis

Oculos subibo, inuidiosum enim esset

Immortalem deum sic mortales amare palam.

Tu autem ingressiss, prehende genua Pelidæ,

10 Et ipsi per patrem & matrem bene comptam

Supplicæ & filium, & et animum commoveas.

Sic igitur fatus, abiit ad altum Olympum

Mercurius: Priamus autem ex equis desiliit humi,

Ideum autem illic reliquit. hic Verò mansit retinens

15 Equos multosq₃: senex autem rectâ iuit domum,

Vbi Achilles sedebat Ioui charus, intusq₃ cum ipsum

Inuenit, socij autem seorsim sedebant. huicq₃ duo soli

Heros Automedonq₃ & Alcimus ramus Martis.

Ministrabant astantes (iamdudum, a. abstinerat cibo

20 Edens & bibens: adhuc etiam appositæ erat mensa)

Hos latuit ingressus Priamus magnus: propè, & stans

Manibus Achillis accepit genua & osculatus est manus

Graues, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios:

Vt quando aliquem damnû magnum ceperit, qui in patria

25 Viro interfecto, ad alium exiit populum

Viri ad diuitis domum: stupor, a. habet insipientes:

Sic Achilles stupuit videns Priamum diuisformem:

Stupueruntq₃ & alij, ad inuicemq₃ aspiciebant,

Huic & supplicans Priamus Verbum dixit:

30 Recordare patris tui, ô dijs par Achilles,

Eiusdem ætatis & ego in graui senectutis limine:

Et, q. fortè illum alicubi vicini procul te existente,

Infestant, neq₃ quis est qui damnum & pestem arceat:

Sed certè ille te viuere audiens,

35 Gaudet in animo, atque sperat dies omnes

Visurum dilectum filium à Troia redeuntem.

Verum ego omnino infelix, postquam genui filios optimos

Troia

Τροίην ἐν Ἀρείῃ, τῷ δ' ἔπεινα φημὶ λελεΐσθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον ἦες ἀχαιῶν.
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύϊ ἦσαν,
 Τοὺς δ' ἄλλοις μοι ἔπικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναικες.
 Τῶν μὲν πολλῶν δοῦρ' ἄρης ὑπὲρ γούνατ' ἔλυσεν.
 Οὐδ' ἐμοὶ εἶθ' ἔλω, εἴρυτο δ' ἄστυ καὶ ἀντὺς,
 Τὸν σὺ παρῶν κτείνας ἀμυνόμενον παῖ πάτρης
 Ἐκτορα· τῷ μὲν ἔνεχ' ἱκανὴ νῆας ἀχαιῶν.
 Λυσόμεν' περ σείο, φέρω δ' ἀπὸ φρεσὶν ἄποινα.
 Ἀλλ' αἰδέομαι θεὸς ἀχιλλεύ, αὐτὸν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμεν' σου πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεηνότερός εἰμι,
 Ἐτλῶ δ' οἷ' ἔπω τις ὅππῃ χθονὶ βροτὸς ἄλλ' ἔσται,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ σῶμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο,
 Ἀψάμεν' δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπόσπατο ἦμα γέροντα.
 Τῷ δ' ἐμνησαμένῳ, ὁ μὲν ἔκτορ' ἀνδροφόνουιο,
 Κλαῖ' ἀδινὰ, παρπαφοῖδε ποδῶν ἀχιλλεύ' ἔλυθεῖς.
 Αὐτὰρ ἀχιλλεύς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον. τῷ δ' ὄσονα χηρὴ δῶματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖ' ἀχιλλεύς,
 Καὶ οἱ ὑπὸ παρπαφῶν ἦλθ' ἡμερ' ἢ δ' ὑπὸ γύων,
 Αὐτίκ' ὑπὸ θρόνῳ ὤρσε, γέροντα δ' ἔχειρ' ἀνίστη,
 Οἰκτείρων πολὺν τε κἄρη πολὺν τε γένειον.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀδελ', ἦ δὴ πολλὰ κἄκ' ἀνδροφόνου κτ' θυμὸν.
 Πῶς ἔτλης ὅππῃ νῆας ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἱ;
 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς
 Τίεας ἐξενάειξας; σιδήρειον νότοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔλθω θπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπτως
 Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
 Οὐ γάρ τις παρ' ἡμῶν πέλεται κρυερὸν γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλήσαντο θεοὶ δειλοῖσιν βροτοῖσι,
 Ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 Δοιοὶ γὰρ τε πῖδοι κατακείσθαι ἐν δίδω ἔδει
 Δώρων οἷα δίδωμι, κακῶν ἔτερ' ἢ ἐάων.
 Ὡ μὲν καμμίζας δῶκε δῶκε τερπικέρων,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὄγκος ἔρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ.

Troia in lata: horum autem nullum puto reliquum esse:
Quinquaginta mihi erant: quando Venerūt filij Achiuorū.
Nouendecim. q. mihi Vno ex Ventre erant.

Alios. a. mihi pepererunt in domibus mulieres:

5 Horū quidem multorum impetuosus Mars genua dissoluit.
Quia. a. mihi Vnicus erat custodiebatq. Urbem & ipsos,
Hunc tu nuper interfecisti pugnātem pro patria
Hectorem, huius nunc gratia Venio ad naues Achiuorum.
Redempturus a te: fero autem infinita dona.

10 Sed reuerere deos Achilles, meiq. ipsius miserere,
Recordatus tui patris: ego autem miserabiliter:
Sustinui. n. qualia nondum quidem terrestris homo alius,
Viri filiorum-interfectoris ad os manum porrigere,

Sic dixit: huic. & patris mentione desiderium commouit.

15 Attingens Vero manu remouit modest. senem. (luctus

Hi. & reminiscētes, hic quidem Hectōris homicida

Flebat abunde ante pedes Achillis prouolutus:

At Achilles plorabat suum patrem: interdum. a. rursus

Patroclum: horumq. gemitus in adibus excitabatur.

20 At postquam luctu satiatu est diuus Achilles,

Et ei ē prae cordijs abiit desiderium atque ē membris,

Protinus ē sede surrexit, senem autem manu erexit,

Miseratus canumq. caput, canamq. barbam:

Et ipsum edita voce verbis velocibus allocutus est:

25 Ah miser, certe iam multa mala tolerasti tuo in animo,

Quomodo sustinuiſti ad naues Achiuorum Venire solus

Viri ante oculos, qui tibi multosq. & strenuos

Filios interfeci? ferreus tibi animus.

Sed age iam confide in sede, dolores tamen

30 In animo residere sinamus tristes licet.

Non enim aliqua Stilit. us est frigidi luctus.

Sic enim destinarunt dii miseris mortalibus;

Vt. Vivant tristes: ipsi Vero sine cura sunt.

Duo quippe dolia iacent in Iouis limine

35 Munera, qualia dat, alterum malorū. alterum. & bonorum.

Cui quidem miscens dederit Iupiter fulminator,

Interdū quidem malum ille consequitur, interdū. & bonum.

Cui

Achilles Priamum alloquitur.

Ω δέ κε τῷ λυγρῶν δῶκη, λωβήτορ ἔθηκε·
 Καί ἐ κακὴ βέλρωσις ὅπῃ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾷ δ' ἔτε θεοῖσι τετιμένῃ ἔτε βροτοῖσιν.
 Ως μὲν καὶ πολλῇι θεοὶ δόσαν ἄλλα δῶρα
 Ἐκ χυετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώποις ἐκέκαστο
 Ολβῶ τε πλέτῳ τε, ἄνασσε ὃ μυρμιδόνεσσι,
 Καὶ οἱ θνητοὶ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἀλλ' ὅπῃ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ ἔτι
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ χυέτο κρείόντων,
 Ἀλλ' ἕνα παῖδα τόκεν παναώριον· ἐδὲ νυ τὸν γε
 Γηγάσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἡμῶ ἐνὶ προίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὺ τέκνα.
 Καί σε γέρων τοῦτον μὲν ἀκούομεν ὄλβιον ἔϊ),
 Οὔσιν λέσβῃ αὖτ' ἀνὴρ μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἔεργει,
 Καὶ φρυγίῃ καὶ δὴ τῷδε, καὶ ἐλλήεσσιν αὖτ' ἀπείρων·
 Τῶν σε γέρον πλέτῳ τε καὶ ἰάσῃ φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἐρανιώνες,
 Αἰεὶ τοι ποῦν ἄστυ μάχῃ τ' ἀνδροκτυσίαι τε.
 Ἀνχερομνιδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν χρῆστυμόν.
 Οὐ γὰρ π' ὀρήξεις ἀκαχήμεν ἔπος ἔπος,
 Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, τῶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρον τρία μ' ἔειπε θεοειδὴς.
 Μὴ μέπω ἐς θρόνον ἵζε διοτρεφές; ὄφρα κεν ἔκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω. σὺ δ' ἐξέειπεν ἄποινα
 Πολλὰ, τά τοι * φέρομεν· σὺ δ' ὅτ' ἔπ' ἔπ' ἔλθοις
 Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με * τῶντον ἔαυτος
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν θάτ' ἠελίοιο.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλ-
 Μηκέπ' νυ μ' ἐρέδιζε γέρον· νοέω δ' καὶ οὐτὸς (λάσ, 30)
 Ἐκτορά τοι λῦσον, διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
 Μήτηρ ἢ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
 Καὶ δέ σε γινώσκω τρία με φρεσὶν, ἐδὲ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τις ἦγε δοῖς ὅπῃ νῆας ἀχαιῶν.
 Οὐ γὰρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἐδὲ μάλ' ἠέων,
 Ἐσθρατόν· ἐδὲ γὰρ ἀν' φυλάκοις λάδοι, ἐδὲ κ' ὀχῆας
 Ρεῖα μετοχλίσσει θυράων ἡμετεράων.

Τῷ

Cui autem ex tristibus dederit, iniurie exponit:
 Et ipsum mala fames in terra alma exagitat:
 Versaturq; nec dijs honoratus, nec hominibus.
 5 Sic quidem Peleo dij dederunt illustria dona
 A natiuitate, omnes enim supra homines ornatus est
 Felicitate diuitijsq; imperabat. & Myrmidonibus,
 Et ei mortalis existenti deam fecerunt uxorem.
 Sed huic imposuit deus malum, quod ei nulla
 Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.
 10 Sed unum filium genuit breui meriturū, neq; certē hunc
 Senescentem foueo: quoniam valde procul a patria
 Sedeo in Troia, teq; affligens & tuos filios.
 Et te, senex, quondam quidem audiebamus beatum esse,
 Quantū Lesbys superius Macaris sedes intus continet,
 15 Et Phrygia desuper, & Hellepontus immensus.
 Horum te, senex, diuitijsq; et insuper filijs aiant ornatum
 At postquam tibi damnum hoc abduxerunt superi, (fuisse
 Semper tibi circa urbem pugnaq; virorumq; cades:
 Patere, neq; rem inenitabilem doleas tuo in animo:
 20 Non enim aliquid ages mærens ob filium tuum.
 Neq; ipsum res-sentibus: quin potius mala aliud patieris.
 Hunc. a. respondit postea senex Priamus diuiformis:
 Ne me adhuc in sedem colloca Iouis alumne, quādiu Hector
 Iacet in tentorijs insepultus, sed citissime
 25 Solue & oculis Videam: tu autem suscipe dona
 Multa quæ tibi ferimus: tu autē his fruaris, & peruenias
 Tuam in patriam terram, quoniam me primum sinisti
 Ipsumq; viuere & videre lumen solis.
 Hunc. a. torue aspiciens allocutus est pedib. Velox Achil.
 30 Ne amplius nunc m. irrita s. nex: scio & ipse
 Hectorem tibi soluere: a Ioue n. mihi nuncia venit
 Mater, quæ me peperit filia marini genis:
 Et te cognosco, Priame, mentibus. neq; me lates
 Quod deorum aliquis ducit Veloces in naues Achiuorum:
 35 Non enim ausus esset homo venire, ne valde. q. pubescens
 Ad exercitum, neq; custodes latuisset, neq; obices
 Facile rescrasset portarum nostrarum:

Priamus sede
 re recusat,

Idco

Τῶ νυ μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν δεινῆς
Μή σε γέρον ἐδ' αὐτὴν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἰκέτῳ παρ' ἐόντα, διὸς δ' ἀλίτωμα ἐφείμας.

Ὡς ἔφατ'· ἐδδείπεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μῦθον.

Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὥς αἶλτο θυράζε·
Οὐκ οἶθ', ἅμα τὰ γὰρ δύω διεράποντες ἐποντο,
Ἡρώς αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος, οὗς ῥα μάλιστ'
Τῷ ἀχιλλεύς ἐπάρων κτ' πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἱ τόδ' ἔκδο ζυγρόφιν λύον ἵπποις ἡμιόνοις τε,
Ες δ' ἀμαζον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος.
Καὶ δ' ὅπῃ δῖφρε εἴσαν ἐϋξέσθου δ' ἀπ' ἀπίνης
Ἡρεὸν ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπαρείσι ἀποινα.

Καὶ δ' ἐλίπον δύο φάρε', ἐϋνητόν τε χιτῶνα.
Οφρα νέκυν πύχασας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δρυῶς δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλείψει,
Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ παρίαμος ἴδοι ἦόν.

Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον ἐκ ἐρύσσειτο
Παῖδα ἰδὼν, ἀχιλλεῖ δ' οὐδενδεῖν φίλον ἦτορ,
Καί ἐκατακτείνει, διὸς δ' ἀλίπῃται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὕτω δρυῶς λῆσαι καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φάρθ' καλὸν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τὸν γ' ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν αἵρας,
Συὼ δ' ἔταροι ἤειραν ἐϋξέσθην ἐπ' ἀπίνῳ.
Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.

Μή μοι πάτροκλε σκυδμανέμεν, αἴ κε πύθῃται
Εἰν αἰδὸς παρ' ἐόν, ὅπῃ ἐκτορα δῖον ἔλυσαι.
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔμοι ἀεικέα δῶκεν ἀποινα.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ὑποδάσσομαι, ὅσ' ἐπέοικεν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐς κλισίῳ πάλιν ἦε δῖθ' ἀχιλλεύς.
Ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τ' ἐτέρως ποτὶ τὸ παρίαμον φάτο μῦθον.

Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυσται γέρον, ὥς ἐκέλευες.
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
Οψέαι αὐτὸς ἄγων· νυῖ δ' ἐμνησάμεθα δόρυπον.
Καὶ γὰρ τ' ἠὲ κόμος νιόβῃ ἐμνήσατο σίτου,
Τῇ παρ' ὧδε καὶ παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' ἡέες ἠδ' ὦντες.

Τοῦς

- Ideo nunc ne mihi magis in doloribus animum moueas,
 Ne te senex, neq; ipsum in tentorijs sinam,
 Et supplicem licet existentem, Iouisq; fallam mandata.
 Sic dixit: timuit. a. senex, & paruit verbo:
- 5 Pelides autem e domo tanquam leo saltauit foras,
 Non solus, simul hunc duo famuli secuti sunt,
 Heros Automedonq; & Alcimus, quos maxime
 Honorabat Achilles inter socios post Patroclum mortuum.
 Hi tunc a iugo soluerunt equos, mulosq;
- 10 Intro. a. duxerunt praconem vocalem illius senis,
 Et de sella demiserunt, benepolito. a. a. Vehiculo
 Portarunt Hectoris capitis infinita dona:
 Reliqueruntq; duo pallia, bene contextamq; tunicam,
 Ut cadauer rectum daret domum ferendum.
- 15 Ancillas. a. euocans lauare iussit, circumq; vngere
 Seorsim tollentes, Ut ne Priamus videret filium,
 Ne is quidem triste corde iram non contineret
 Filium viderens: Achilli. a. moueretur dilectus animus,
 Et ipsum interficeret: Iouisq; falleret mandata.
- 20 Hunc. a. postquam igitur ancilla lauerunt & unxerunt oleo:
 Circa ipsum pallium pulchrum iecerunt & tunicam,
 Ipse hunc Achilles lectis imposuit eleuans:
 Simulq; socij eleuarunt bene-politum in Vehiculum,
 Eiulauitq; deinde: dilectumq; nominauit socium:
- 25 Ne mihi Patrocle irascere, si quidem audias
 In Plutonis existens, quod Hectora diuinum dimiserim
 Patri charo, quoniam non mihi indecentia dedit dona:
 Tibi. a. rursus ego & hac impartiam quantum conuenit.
 Dixit, & intentorium rursus iuit diuus Achilles:
- 30 Sedit autem in sede affabrefacta vnde surrexerat
 Pariete ex aduerso: adq; Priamum dixit Verbum:
 Filius quidem iam tibi dimissus est, senex, Et iussisti.
 Iacet autem in lectis: simul cum Aurora apparente
 Videbis ipse abducens: nunc autem recordemur caena,
- 35 Etenim pulchricoma Niobe recordata est cibi:
 Cui duodecim liberi in domibus perierunt:
 Sex quidem filia, sex autem filij pubescentes:

Achilles He-
 ctoris corpus
 imponit cur-
 rui Priami.

Niobæ fabula

Τους μὲν ὑπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιότοιο,
 Χωόμεν' ὅτι νιόβη, τὴς δ' ἀφ' ἑμὶς ἰοχέαιρα,
 Οὐδ' ἔκαστα λητοῖ' ἰσάσκετο καλλιπαρήω.
 Φῆ δ' οἰώ τε κέειν, ἢ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς.
 Τὼ δ' ἄρα καὶ δριώ τ' ἔόντ' ὑπὸ πάντας ὄλεσαν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νῆμ' κέατ' ἐν φόνῳ, ἐδέ τις ἦεν
 Καὶ θάψαι λαούς ὃ λίδοις ποίησε χρονίων.
 Τὰς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἑραινῶνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ' ἐπεὶ κἄμε δακρυχέεσσα.
 Νυῦ δὲ πευ ἐν πέτρῃσιν ἐν ἕρεσιν οἰσπέλοισιν,
 Ἐν σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἐμμεναι δ' ὤνεις
 Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' ἀχελώϊον ἑρρῶσαντο,
 Ἐνθα λίδοις τ' ἔκαστα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιέ
 Σίτου, ἐπειτὰ κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοιδα,
 Ἰλιον εἰσαγαγόν, πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσαι.

Ἡ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἀργυφον ὤκλεις ἀχιλλεύς
 Σφάξ', ἑταροὶ δ' ἑδερὸν τε καὶ ἀμφεπον ἐὶ κτ' κόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἀπ' ὀπισθ' ἑμίνων, περὶ δ' ἄν τ' ὀβελόισιν,
 Ωπῆσαν τε περὶ φραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν καλέοισεν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα περὶ κείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι' ὅσιν καὶ ἐδὴ πύ' ὅσιν ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Ἡτοὶ δαρδανίδης παρίαμος θαύμαζ' ἀχιλλεύς,
 Οὗτος ἔλω, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἑώκει.
 Αὐτὰρ δαρδανίδῃ παρίαμον θαύμαζεν ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅφιν τ' ἀγαθὸν, καὶ μῦθον ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλοισι ὀρόωντες,
 Τὸν περὶ τέρ' ὅσιν περὶ γέρον παρίαμος θεοειδής,
 Λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφεές, ὅφρα κεν ἦδη
 Ὑπνῷ ὑπὸ γλυκερῷ τάρπόμεθα κοιμηθέντες.
 Οὐ γὰρ πῶ μύσαν ὅσιν ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμῶσιν,
 Ἐξ ἑσῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμῶς πάϊς ὄλεσε θυμόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ σενάχῳ καὶ κήδεα μνεία πέσσω,
 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμεν' ὅσιν κτ' κόπρων.
 Μῦθ' ὃν καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶδοπαυῖνον

Λαυχευίης

Hos quidem Apollo interfecit argenteo arcu,
 Iratus Niobæ: illas vero Diana sagittis gaudens,
 Quoniam Latona se equiparauerat pulchrigenæ,
 Dixit duos peperisse: ipsa autem pepererat multos:

5 Hi sane & duo existentes omnes perdidderunt:

Qui quidem nouem dies iacebant in cæde: neq; quis erat
 Ad sepeliendum: populos enim lapides fecerat Saturnius.
 Hos vero decimo die sepelierunt superi.

Hæc itaq; cibi recordatz est, postquam fatigata fuerat lacry

10 Nunc. a. alibi in saxis, in montibus desertis, (mando:

In Siplylo, ubi dicunt Dearum esse cubilia
 Nympharum, quæ circa Acheloum tripudiant,
 Vbi lapis licet existens, a dijs dolores coquit.
 Sed agè iam & nos curemus diuina senex

15 Cibus: deinde autem charum filium defleas,

In illum adducens: lacrymosusq; tibi erit.

Dixit, & surgens onem albam velox Achilles
 Mactauit: socij. a. excoarant, & disposuerunt probe ex de-
 Secueruntq; scitè, infixeruntq; verubus, (coro,

Achilles Pri-
 mo coenā pa-
 rat.

20 Assaueruntq; rite, extraxeruntq; omnia:

Automedon autem cibum capiens distribuit in mensa
 Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles,
 Hi. a. ad cibaria paratz appoziti manus extendebant:
 At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

25 Certe Dardanides Priamus admirabatur Achillem,
 Quantus erat, qualisq; dijs. n. coram similis erat:
 At Dardanidem Priumum admirabatur Achilles,
 Inspiciens aspectumq; bonum & sermonem audiens.
 At postquam satiati sunt inuicem inspiciendo,

30 Hunc prior allocutus est senex Priamus speciosus:
 Cubare-fac nunc me citissime Iouis-alumne, & & iam
 Somno dulci oblectemur dormientes.

Priamus dor-
 mire cupit.

Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis
 Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:

35 Sed semper suspiro, & dolores infinitos digero,

Aula in sepiis prouolutus in simo.

Nunc iam & cibum gustavi, & ardens vinum

iii ij

Λαυκαρπίης καθέκηκα· παρ' ὅθ' ἔμεν ἔπι πεπλάσμιον.

Ἡ δ' ἄχιλεύς οἱ ἑτάροισιν ἰδὲ δμῶησι κέλευσε
Δέμνι' ὥς αἰδοῦσθαι θέμεναι, καὶ ῥήγαι καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφρέσαι τ' ἐφύωρθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἑλκας καὶ δύνωρθεν ἔσαδαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο δάθ' μὲν χερσὶν ἔχουσαι,
Αἱ δ' ἄρ' ἐσφρέσαν δδιῶ λέχε' ἐγκονέεσσι,
Τὸν δ' ὅππικερτομέων περσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλεὺς,

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τις ἀχαιῶν
Εὐθάδ' ἐπέλθῃσιν βεληφόρῳ, οἳ τε μοι αἰεὶ
Βελάς βελεύοισι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστὶ.

Τῶν εἴ τις σείδοιτο δολῶ διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτὴν δ' αὖ ἐξείποι ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιθ' νεκροῖο γῆηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
Προσῆμ' ῥ' ἔμεμονας κτερεῖζέμεν ἕκτορα δῖον,
Οφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον παρίαμος θεοειδής,
Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον ἕκτορι δῖῳ,

25. ῥέξας

Ὡδέ κε μοι ῥέξων ἀχιλεὺς κεχαρισμένα δαΐς.

Οἶδα γὰρ ὡς κατ' ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη

Ἀξέμεν ἐξ ὄρεθ'· μάλα δ' ἤ τρῶες δεδίασιν.

Εὐνήμ' ῥ' μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισι γράοιμεν,

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·

Εὐδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,

Τῇ δ' ὀδυδεκάτῃ πολεμίζομεν εἴωρ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε περσέειπε ποδάρεκς δῖος ἀχιλλεύς,

Ἔσαι τοι καὶ ταῦτα γέρον παρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις.

Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον ὅσον ἀνώγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅττι καὶ πῶ χεῖρα γέροντος

Ἐλαβε δεξιτερῶν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐν περσέφω δόμο αὐτόθι κοιμήσαντο

Κῆρυξ καὶ παρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,

Αὐτὰρ ἀχιλλεύς ἐὺδε μυχῷ κλισίης εὐπύκτου.

Τῷ δ' ἄφ' βεισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃθ'.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσσά

Εὐδὸν ταννύχοι, μαλακῶ δὲ δμημένοι ὕπνω

Ἀλλ'

Per guttur demisi, antea quidem nihil comedi.

Dixit: Achilles. a. socijs & ancillis iussit
Lectos in cubiculo ponere, & stragula pulchra
Purpurea inijcere, sternereq; de super tapetas.

5 Chlenasq; imponere pilosus de super ad-induendum:

Ha. a. iuerunt e domo lumen in manibus habentes.

Statim. a. strauerunt duos lectos, festinantes.

Hunc. a. cauillans allocutus est pedibus Velox Achilles:

Extra. q. tam dormi senex dilecte, ne quis Achiuorum

10 Huc adueniat consiliarius, qui mihi semper

Consilia consulunt assidentes & fas est:

Horum si quis te videret celerem per noctem nigram,

Statim referret ad Agamemnonem pastorem populorum,

Et dilatio redemptionis cadaueris fieret.

15 Sed age mihi hoc dic & verè enarra,

Quot-dies cupis sepelire Hectora diuum.

Vt interea ipseq; maneam, & populum contineam?

Huic. a. respondit tum senex Priamus specie-diuius

Siquidem iam me vis persolvere iusta Hectori diuino:

20 Sic mihi faciens Achilles, grata facies

Scis. n. & intra urbem concludimur. procul verò sylua

Cadenda est ex monte. Valde autem Troiani timent.

Novem-dies quidem ipsum in edibus lugeremus,

Decima autem & sepeliremus, conuiuareturq; populus:

25 Undecima. a. tumulum super ipso faceremus:

Duodecima. a. pugnabimus, siquidem necessitas.

Hunc. a. rursus allocutus est pedib. Valens diuus Achilles:

Erunt tibi & hac senex Priame & tu iubes.

Tenebo enim tanto bellum t empore quanto iubes.

30 Sic & itaq; affatus, in vola manum senis

Accepit dexteram, ne quo modo timeret in animo.

Hi quidem in vestibulo domus illic dormierunt

Preco & Priamus prudentia mentibus consilia habentes.

At Achilles dormiuit in penetrati tentorij bene-compacti.

35 Huic. a. Bryseis accubuit pulchrigena.

Alij quidem dij & viri galeati

Dormierunt tota nocte, molli domiti somno:

Αλλ' ἔχ' ἑρμείῳ ἐεινόν ὕπνῳ ἑμῶν πῆεν,
 Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκπέμψει, λαθὼν ἱεροὺς πυλαῶρες.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν παρὸς μῦθον ἔειπεν,

5

Ὡ γέρον, ἐνὶ πεισὶ γέμελει κακὸν οἷόνδε εὐδεις,
 Ανδράσιν ἐν δῆτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν ἀχλιδύς;
 Καὶ νῦν μὲν φίλον ὑδὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας.
 Σείο δέ κεν ζωοῖ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

γρ. Παῖδες τοὶ Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' ἀγαμέμνων
 Ἰνοίη σ' ἀτρείδης, γνώωσι δ' πάντες ἀχαιοί.

10

Ὡς ἔφατ', ἔδδειτεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἑρμεία ζεῦξ' ἱπποῖς ἡμίνοις τε.
 Ρίμψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κτ' σρατὸν, ἔδ' ἐπὶς ἔγνω.
 Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖα ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ερμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη παρὸς μακρὸν ὄλυμπον,
 Ἥως δ' ἡροκόπε πλ' ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

15

Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε σπονάχῃ τε
 ἱπποῖς, ἡμίονοι δ' νέκυν φέρον. ἔδ' ἐπὶς ἄλλ' ἔ
 Εγνω παρὸς ἀνδρῶν χαλκίζόντων τε γυμνακῶν,
 Αλλ' ἄρα κείσσανδρην ἐκέλη χερσὶν ἀφροδίτῃ,
 Πέρραμον εἰσαναβᾶσαι, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 Εσαῖτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κτ' ἄστυ,

20

25

γρ. τρωιάδες

Ὁψεσθε τρώες καὶ * τρωάδες ἑκτορ' ἰόντες,
 Εἵποτε καὶ ζώνοντι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Χαίρετ'. ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ὧν παντὶ τε δήμῳ.

Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἐπὶς αὐτόδι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχετον ἵκετο πένθος.
 Αγχού δ' ἔξυμβλῆτο πυλάων νεκρὸν ἄροντι.
 Πρῶτον τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ.

30

Τιλλέδιον ἐφ' ἄμαξαν ἐϋπροχὸν αἰξασα,
 Απτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὁμιλῶ.

35

Καὶ νῦν κε δὴ παρὸς ἡμῶν ἐς ἡέλιον καταδύτα
 ἑκτορα δακρυχέοντες ὁδύροντο παρὰ πυλάων,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα,

Εἰξατὶ

Sed non Mercurium perutilem somnus apprehendit,
 Cogitantem in animo, quomodo Priamum regem
 N. libus emitteret, latens sacros portarum-custodes:
 Astitit. a. supra caput, & ad ipsum Verbum dixit:

5 O senex, non tibi cura est malū, quomodo adhuc dormis
 Fires inter hostes, postquam te dimisit Achilles?
 Et nunc quidem dilectū filium redemisti, multa q₃ dedisti.
 Pro te. a. Vno & ter tot darent dona
 Filij tui superstitēs, siquidem Agamemnon

Mercuri⁹ dor-
 mientem Pria-
 mum alloqui
 tur.

10 Agnosceret te Atrides: agnoscant q₃ omnes Achivi.
 Sic dixit: timuit. a. senex, praconem. a. surgere-iussit

Priamus in vr-
 bē vehit cor-
 pus Hectoris.

His. a. Mercurius iunxit equos mulos q₃:
 Leniter. & ipse egit per exercitum: neq₃ quis agnouit.
 Sed quando iam ad alieum Venerunt pulchri flui fluminis

15 Xanthi Vorticosi (quem immortalis genuit Iupiter)
 Mercurius. q. postea abiit ad altum Olympum:
 Aurora. a. crocea spargebatur super omnem terram:

Hi. a. ad Urbem impellebant fletu q₃ gemitu q₃
 Equos: multi. a. cadauer ferebant, neq₃ aliquis alius

20 Agnouit ante Virorum pulchre-cinctarum q₃ mulierum:
 Sed Cassandra similis auræ Veneri
 Pergamon ascendens, dilectum patrem persensit

Stantem in curru praconem q₃ vocalem:
 Hunc autem super mulis vidit iacentem in lectis,

25 Ploravit q₃ deinde, clamavit q₃ totam per Urbem:
 Aspicite Troiani & Troiana Hectorem Venientes,

Si quando & Vno è pugna redeunt (la
 Gratulabimini: nā magnū gaudiū Urbi erat, omni q₃ popu-

Sic dixit, neq₃ aliquis illic in ciuitate relictus est Vir

30 Neq₃ mulier, omnes enim irretentibilis occupavit luctus:
 Prope q₃ portas occurrerunt cadauer ducenti:

Prima super hoc Vxor q₃ dilecta & Veneranda mater
 Lantabant crines ad currum Volubilem ruentes,

Tingentes caput: flens autem circumstabat multitudo,

35 Et certè toto die ad solem occidentem
 Hectora flentes eiulassent ante portas,

Nisi è curru senex populos allocutus fuisset:

iii iiii

Εἴξατέ μοι ἔρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀσπεδε κλαυθμοῖο ἐπὶ λυγροῖσι δόμονδε.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐδέσθησαν, καὶ εἴξαν ἀπὴν.

Οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλητὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ἐέσαν, παρὰ δ' εἴσαν, αἰοιδούς

Θρηήνων ἐξάρχους, οἳ τε σονόεσαν αἰοιδῶν

Οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ὅππῃ δ' ἐνέαχοντο γυναικες.

Τῆσιν δ' ἀνδρομάχη λυγρὰ λένε· ἦρχε γόοιο,

Ἐκτορ δ' ἀνδροφόνιοι κέρη μῦν' χερσὶν ἐχρυσαι,

Ἀνερ, ἀπ' αἰῶν ὅς νείεσσι λείω, καὶ δ' ἐμὲ χήρην

Λεῖπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἐπὶ νήπι ὅς αὖτως,

Ὀν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, ἐδέ μιν οἶω

Ἡβλῳ ἰξεῖσθαι· ὦρ' ἔν γ' ὅλως ἦδε κατ' ἄκρης

Πέρσεται· ἦ γ' ὅλως ὅππῃ σκοπος, ὅς τέ μιν αὐτῶν

Ρύσσει, ἔχει δ' ἀλόχοις κεδνῶς καὶ νήπια τέκνα·

Αἴδῃ τοι τάχα νηυσὶν ὀχλήσονται γλαφυρῇσι,

Καὶ δ' ἐγὼ μῦν' τῆσι· σὺ δ' ὅν τέκος ἦ ἐμοὶ αὐτῇ

Εἴεσι, ἐνθά κεν ἔργα αἰοικέα ἐργάζοιο,

Ἀεθλούων παρὰ ἀνάκτορος ἀμειλίχου· ἦ τις ἀχαιῶν

Ρίψει χεῖρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὀλεθρον,

Χωόμεν ὅς πινι δῆπου ἀδελφεὸν ἐκτανεν ἑκτωρ,

Ἡ πατέρ', ἦ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν

Ἐκτορ δ' ἐν παλάμῃσιν ὀδύξ' ἔλον ἀσπετον ἔδασ.

Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεδὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·

Τῷ καὶ μιν λαῶ μὲν ὀδύρονται κατ' αἶσαν.

Ἀρητὸν δ' ἐποικίσει γόνυ καὶ πένθος ἔδνηκας

Ἐκτορ ἐμοὶ δ' ἐμάλιστα λελείψεται ἀλγέα λυγρὰ.

Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χείρας ὄρεξας·

Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ἐπεὶ κεν αἰεὶ

Μεμνήμενος νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέεσσιν.

Ὡς ἔφατο κλαίεσσι· ὅππῃ δ' ἐνέαχοντο γυναικες.

Τῆσιν δ' ὅν δ' ἐκάβη ἀδινούσ' ἐξῆρχε γόοιο,

Ἐκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

Ἡ μὲν μοι ζωὸς ὅς ἐσσι, φίλ' ὅς ἦσσι θεοῖσιν,

Οἳ δ' ἄρα σέθεν κήδοντο, καὶ ἐν θανάτοιο ὅς αἴσῃ.

Ἄλλοις μὲν γὰρ παῖδας ἐμὸς πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς

Πέρνασθ', ὅν πιν' ἔλασκε, πέρι λυγρὸς ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,

πρ. οἷ δ'

πρ. μὲν

πρ. ἦν πρ'

Εἰ

Cedite mihi ut mulis transcam: at postea
Satiabimini fletu, postquam duxero domum.

Sic dixit: hi autem diuisi sunt, & cesserunt Vehiculo.

Hi. a. postquam duxerunt ad inclytas domos: hunc. q. tum

5 Pensilib. in lectis posuerunt: iuxtaq; collocarunt cantores
Luctus principes, hi flebile carmen.

Hi quidem lamentabantur: in superq; gemebant mulieres.

His. a. Andromache albiulna cepit luctum,

Hectoris hominum intersectoris caput in manibus tenens: Andromachæ

10 Vir atate iuuenis perijsti: me vero Viduam

Reliquisti in adibus: filius autem infans prorsus.

Quem genuimus tuq; egoq; infelices, neq; ipsum puto

Ad pubertatem peruenturū prius. n. ciuitas hæc à culmine

Euertetur, certe enim perijsti custos, qui illam ipsam

15 Custodiebas: seruabas. a. Suxores sedulas & infantes liberos:

Quæ breui nauibus auhentur concauis

Et sanè ego cum his: tu autem fili, Vel me ipsam

Sequeris, Vbi opera indecentis operaberis,

Laborans coram domino immiti: Vel aliquis Achiuorum

20 Rotabit manu corripuens à turri tristem ad interitum

Iratius, cui fortè fratrem interfecit Hector,

Aut patrem, aut etiam filium: nam Valde multi Achiuorū

Hectoris in manib. mordicus carpservunt immensum solum,

Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristis,

25 Ob id & ipsum populi lugent per Urbem.

Funeſtum. a. parentibus luctum & mœrorem imposuisti

Hector: mihi autem maxime relictū sunt dolores graues.

Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti,

Neq; aliquod mihi dixisti prudens Verbum, cuius semper

30 Recordarer noctesq; & dies lacrymas fundens.

Sic dixit plorans, simulq; ingemuerunt mulieres.

Inter has rursus Hecuba Vehementem orsa est luctum:

Hector, meo animo omnium multò dilectissime filiorum, Hecubæ luctus

Certè quidem mihi Viuus existens charus eras dijs,

35 Qui tui curam habuerunt & in mortis fato.

Alios enim filios meos pedibus celer Achilles

Vendidit, quemcunq; accepit, trans mare indomitum

Ες σάμον, ἐς τ' ἱμβρον, καὶ λήμνον ἀμιχθαιλόεσσαν.
 Σελ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναηκῆϊ χαλκῇ,
 Πολλὰ ῥυσσάζεσκεν ἐοὺς περὶ σῆμ' ἐτάροιο
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες, ἀνέστησεν δέ μιν ἔδ' ὥς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ παρῴσφατ' ἐν μεγάροισι
 Κεῖσθαι, τῷ ἱκελ' ὄντ' ἀργυρότοξος Διόλῳ
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμεν' ἑκατέρωθεν.
 Ὡς ἔφατο κλαίεσα, γόνον δ' ἀλίσσων ὄεινε.
 Τῆσι δ' ἐπειθ' ἑλένη τειτάτη ἐξῆρχε γόοιο,
 Ἐκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ὃς μ' ἀγαθὰ τροίλῳ δ'. ὥς πρὶν * ὥφελον ὀλέσθαι.
 Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν
 Εξ ἧ καὶθεν ἐβίω, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
 Ἀλλ' ἔγωγε σέ δ' ἀκουσα γαλὸν ἔπος ἔδ' ἀστυγίλον.
 Ἀλλ' εἴπῃς με καὶ ἄλλ' ἐνὶ μεγάροισιν * ἐνὶ πῆλοι
 Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
 Ἡ ἐκυρῇ, (ἐκυρὸς ὃ πατήρ ὥς ἦπ' αἰεὶ)
 Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν παραιφάμεν' ἑκατέρωθεν,
 Σῆ τ' ἀγαποφροσυνὴ καὶ σεῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
 Τῷ σέ δ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχρυμένῃ κῆρ.
 Οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλ' ἐνὶ τροίῃ δῖρ' εἴη
 Ἡπ' ἑ, ἔδ' ἐ φίλος, πάντες δέ με πεφείκασιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίεσθ' ὅτ' ἔβριθε δῆμος ἀπείρων.
 Λαοῖσιν ὃ γέρον παρὶαμος μὲν μῦθον ἔειπεν,
 Ἀξέτε νῦν τρώες ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 Δείσῃτ' ἀργείων πυκινὸν λόχον. ἢ γὰρ ἀχιλλεύς
 Περμπων μὲν ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων Διόνηϊ,
 Μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλη ἦώς.
 Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ὕψ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνοισι τε
 Ζάγνυσαν. αἶψα δ' ἐπειτα παρ' ἄσπετ' ἡγερέοντο.
 Ἐννῆμ' ἄρ' ἐμὲν τοί γε ἀγίνοον ἄσπετον ὕλιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασυὶ ἑκτορα δακρυχέοντες
 Ἐν ᾗ πυρὴν ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἐβαλον πῦρ,
 Ἡμος δ' ἡειχύεα φάνη ῥοδὸδάκτυλ' ἠώς,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὶ κλυτὰ ἑκτορ' ἔγχετο λαός.
 Αὐτὰρ

28. ὥφελ' ἀπο
 λέσθαι.

28. ἐνὶ πῆλοι

In Samum, inq³ Imbrum, & Lemnum infidi-portus:
 Tuam autem postquam exemit animam acuto ere,
 Sæpe raptavit sui circa sepulchrum socij
 Patrocli, quem interfecisti: suscitavit. a. ipsum neq³ sic.
 5 Nunc. a. mihi roscidus & recenter-interfectus in adibus
 Iccos, illi similis quem arciger Apollo
 Suis diuinis sagittis superueniens occidit,
 Sic dixit flens: luctum. a. Vehementem mouit:
 Inter has. a. postea Helena tertia incepit luctum:

10 Hector, meo animo lenior multo dilectissime omnium,
 Certè mihi maritus est Alexander speciosus,
 Qui me duxit ad Troiam. Utinam antea perissem:
 Iam enim nunc mihi hic Vigessimus annus est,
 Ex quo hac veni, & à mea decessi patria:

15 Sed nunquam a te audiui malum Verbum, neq³ durum.
 Verum si quis me citim alius in adibus increparet
 Leuiorum vel glorum, vel fratriarum stolatarum,
 Vel socrus (socer. & pater quam mittis semper)
 Sed tu hunc Verbis admonens cohibebas

20 Tuq³ lenitate & tuis blandis Verbis:
 Quocirca te simul fleo & me infelicem dolens corde.
 Non enim quisquam mihi amplius alius in Troia latè
 Benignus neq³ amicus: omnes autem me horrent.
 Sic dixit flens: insuper. a. genuit populus multus:

25 Ad populos. a. senex Priamus Verbum dixit:
 Ducite nunc Troiani ligna ad Urbē, neq³ aliquid animo
 Timeatis Argiuorum densas insidias, certe enim Achilles
 Dimittens me sic promisit nigris à nauibus,
 Non prius infestaturum quam duodecima veniret auroa.

30 Sic dixit: hi. a. sub curribus boues multosq³
 Iunxerunt: statim. a. dein ante Urbem congregati sunt,
 Nouem-dies quidem hi adducebant immensam materiam.
 Ast cùm iam decima apparuit lucens mortalib. auroa,
 Tunc extulerunt audacem Hectora lacrymas fundentes

35 Pyraq³ summæ cadauer imposuerunt, inieceruntq³ ignem,
 Quando. a. manè-genita apparuit roseis digitis auroa,
 Tunc circū pyram inclyti Hectoris cōgregatus est populus.

Helenæ luct⁹
 sup Hectore.

Hectoris fun⁹

Sed

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγαρθεν ὁμογάρεες τ' ἐγλύοντο,
 Πρῶτον μὲν χεῖρ' πυρκαϊῇ σβέσαν αἴθοπι οἴῳ
 Πᾶσαν, ὅπως ἔπεχε πυρὸς μὲν Θ· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὔρεα λαὸν λέγοντο κελσὶ γνητοὶ ἑταροὶ τε
 Μυρόμενοι, θαλερόν τ' ἡγεῖβeto δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ τὰ γε χερσὶν ἐς λάρνακα θήκην ἐλόντες,
 Πορφυρέοις πέπλοις καλύψατες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῳ κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕψρθε
 Πυκνοῖσιν λαέσσι κατεσόρεσαν μεγάλοισι.
 Ρίμφα δ' οἷμα' ἔχεαν, πῶε δ' οἷ σκοποὶ εἴατο πάντη,
 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες ἄχαιοί.
 Χάαντες δ' τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὐ^{3*} συναχειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δῶτα
 Δώμασιν ἐν παρτάμοιο διοτρεφέθ' βασιλῆθ'.
 Ως οἷγ' ἀμφίεπον τάφον ἕκτορ Θ' ἱπποδάμοιο.

γε. συναγχερό-
 μνοι,

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
 ΙΛΙΑΔΟΣ.

Sed postquam congregati sunt, collectique fuerunt:

Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino

Totam, quantum occuparat ignis robur: at deinde

Ossa alba collegerunt fratres sociique

5 *Lugentes: teneræ autem distillabant lacrymæ per genas,*

Et hæc auream in urnam posuerunt sumentes,

Purpureis peplis obtegentes mollibus:

Mox autem in concavam fossam posuerunt, at de super

Crebris lapidibus obsirmarunt magnis:

10 *Leuiter. a. tumulum fuderunt: circum. & speculatores sede-*

Ne prius irruerent bellicosi Achivi. (bant passim

Aggesto autem tumulo redibant: at deinde

Bene collecti conuiuabantur Valde splendidum conuiuium,

Ædibus in Priami a Ioue nutriti regis.

15 *Sic hi quidem curabant funus Hectoris equum domitoris,*

FINIS HOMER

Iliadis.

INDICES SEV TIT VLI Rapsodiarum.

- A** Λοιμὸς καὶ Μῆνις, Pestilentia & Ira.
B ΟνειρⓈ, καὶ Κατάλογος, Somnium & Catalogus.
Γ Ορκισι, καὶ Μονομαχία, Iusiurandum & Monomachia.
Δ Ορκίων σύγχυσις, Iusiurandi violatio.
E Διομήδους ἀριστεία, Diomedis res gestæ.
Z ΕκτορⓈ καὶ ἀνδρομάχης ὁμιλία, Hectoris & Androchæ colloquium.
H ΕκτορⓈ καὶ αἴαντος μονομαχία, Hectoris & Aiacis Monomachia.
Θ Θεῶν ἀγορή, Deorum concio.
I Λιπαί, Preces.
K Νυκτεγερσία, Nyctegresia.
Λ ΑγαμέμνονⓈ ἀριστεία, Agamemnonis res gestæ.
M Τειχομαχία, Pro mœnibus pugna, seu Tichomachia.
N Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσί, Pugna ad naues.
Z Διὸς ἀπάτη, Iouis dolus.
O Παλίωξις, Mutua fuga.
Π Πατρόκλεια, Patroclina.
P Μενελάου ἀριστεία, Menelai res gestæ.
Σ Οπλοποιία, Armorum effectio.
T ΜηνιδⓈ ἀπόρρησις, Iræ depositio.
Υ Θεῶν μάχη, Deorum pugna.
Φ Παραπόταμος μάχη, Pugna ad flumen.
X ΕκτορⓈ ἀνείρεσις, Mors Hectoris.
Ψ ΕπιτάφιⓈ. Funeris.
Ω ΕκτορⓈ λύτρα, Hectoris lytra.

QVAEDAM VERBA ET RES
quæ in Homero non repe-
riuntur.

VERBA.

Τύχη, ὀργή, πλοῖον, τύραννος, νόμος, δαητύλιον. Ma-
crobius lib. 5. Satur. caput. 16. Porphyrius quaest. 15. Eusta-
thius in Odyss. M. in fin. Scholiast. Sophocl. in Oed. ty-
ran. Plut. de Homero. Plin. etsi τύχης vocabulum in Hy-
mnis Cereris reperiri monuit Pausan. in Arcad.

RES.

Carnes elixæ, nusquam heroibus apponuntur, vt nec
pisces nec condimenta. Plato 3. de Repub. Athen. lib. 4. &
Porphyr. in lib. de abstin.
Annulorum vsus, Plin.
Fontes calidi, Plin.
Sellarum curulium vsus.
Testamentorum vsus.
Elephantorum mentio, Pausan in Attic.

OB-

OB. GIPHANII I.C. BRE-
ues in Iliada Notæ siue
Scholia.

IN A. I.

Pag. 20. Μῆνιν ἄειδε, &c.) Protagoricam huius versus reprehensionem exemplis & ratione refellunt Eustath. & Camerarius.

Οἰωνοῖσι τε πῖσι,) Zenodotus edidit, οἰωνοῖσι δ' αἶτα, sed perperam inquit Athen. lib. 1. nam δ' αἶς est hominū cibus,
22 ἰσθν,) Theano Pythagorea rogata, qua ratione clarum sibi nomen parere posset, respondit, ἰσθν, &c. teste Arsenio in Apophth.

Ερεψα,) Si inquit sartum tectum præstiti templum tuum, rem tibi gratissimam, sic enim & Plato lib. 3. de re-
pub. hunc locum velut explanans, ait: καὶ ἀπατῶν εἰσι πά-
ποτε ἢ ἐν ναῶν οἰηθδὲρ μέσσειν, ἢ ἐν ἱερῶν θυγατρὶς κεχαρισμέ-
νον δωρήσασθαι, &c. Camer.

25 Ουπὶς ἐμὸς ζῶντ') prouerbij speciem habet, Vi-
uus vidensq; qua phrasi vsus est & hic. & infr. pag. 677.

Βελομ' ἐγὼ) De hoc præciso loquendi genere. Ant. Au-
gustinus lib. 4. emend. cap. 8. βέλομαι ἢ μάλλον.

Φιλοκτεανώ(α)τε) Hinc & Platoni familiare esse ait Pol-
lux reges malos vocare ἐρασσιχερημάτους.

30 Παρ' ἐμῆς, &c.) Hoc versu vtitur accommodatè
Cic. Ad Appium. Sic ferè & Cæsar lib. 1. de bell. Gall. de le-
gione x. Est autem hæc Agamemnonis oratiuncula pul-
cherima tota, de Dei munere.

Αὐτὸς ἰὼν κλισίῳ δὲ τὸ σὸν γέρας. ὃ φε' εὔειδ' ἦς, Hoc ver-
su continentur omnes partes orationis, vt vocant Gram-
matici: nam δὲ est loco εἰς præpositionis. Plutarch. quæst.
Plato vlt.

32 Ναὶ μὰ τὸ δὲ σκῆπτρον.) Iusiurandum regium per
sceptrum. idem est apud Virgil. Vt sceptrum, &c. & Va-
ler. Flac. libro 3.

34 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί,) verbo γενεᾶς alij triginta
tan-

SCHOLIA.

tantum annos, vt & Herodoti. Euterpe, alij centū annos vt Næuius vocat Nestorē trisæclisenem. De hac re & controuersia copiosè Floridus libro 2. lect. subf. cap. 3.

Αλλὰ πίδαξ,) His versibus olim vsus est & Marcus Fa- uonius Ad Brutum & Cassium, Suffenus insignis & ridiculus Catonis æmulus. Plut. in Cat.

Καί μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ,) Sic ferè nunc: Sed olim ferè ita, κατ' ἐμ' αὐτὸν, id est, per me, voluntarius, nullius vel parens imperio, vel stipendium habens.

36 Σήμαιν', &c.) Hunc versum vt spurium & ociosum βελίξει Longinus Criticus. qua de re supra in præfat.

38 Ερχεσθον,) Breuitas iubentibus & imperantibus accommodata maximè regibus. Schol. vetus, teste Victo. βασιλικὴν τὸ ἀπέλυτον τ' φράσεως. & Phalercus in lib. de Elocut. τὸ ἐπιτάσσειν σωτόμον καὶ βραχύ.

Ουδέπιν, &c.) Cic. epist. ad Cælia. Quem versum senex Præcilius laudat egregiè, & ait posse eundem ἀμφιπρόσω καὶ ὀπίσω videre.

40 Πατρὶ γέροντι,) Pausan. Lacon. ait in Laconia simulachrum esse Neptuni Γαυαυχί, quem, inquit, Thyreatæ Senem appellant, & in mari degere dicunt. Nereum esse repperi. originem ex Homericæ Thetidis verbis iunpulerunt. et si Pausan. alios duos Homeri versus adducit.

42 Καὶ πάλας ἀθήνη,) Sic & Heraclides Ponticus, & Lucianus in dialogo Martis & Veneris. Pindari tamen Scholiastes, in Olymp. Odyf. 8. legend. contendit, καὶ φοῖβος Ἀπόλλων. Hartung.

48 Ἀμβρόσιον, &c.) Phydias Iouem Olympium ex his tribus Homeri versibus dicebat se expressisse. Macrobius libro 5. cap. 13. & Valerius libro 3. cap. 7.

52 Ἐν δεξιᾷ πᾶσιν, &c.) Obser. mos præbendi pocula & circum ferendi in dextrum. Sic & Critias Epigram. in Anacreonta: πᾶσις διαπομπεύσει περὶ πόσει τ' ἐπὶ δεξιῶν ὄμον. vide & Eustath. Odyf. 4. pag. 1398. edit Rom.

IN B. II.

Hic liber cum alia præclara, tum hæc duo habet præter

k k k

cætera valdè insignia, exempla deliberationum, quod & Quintil. monet, & geographiam vetustiss. de qua Strabo accuratiss. Homeri hac in re patronus & interpres, libro 1. & libro 8 geograph.

56 Εξέτο δ' ὀρθωθεῖς,) Hic locus, quo vetus regū cultus & vestitus describitur, cui similis est alius in Odyss. 8. in principio explicatur ab Hier. Magio in Miscel. lib. 3. cap. 3.

58 Εὐδαίς, &c.) Sic Virgil. Nare dea potes hoc sub cœlo ducere iomnum? & libro 10. vigilasne Deum gens, Aeneas? vigila & velis immitte rudentes.

60 Ηυτε, De hac comparatione Pophyr. quæst. Homer. 26. eam ita expressit Virgil. lib. 1. vt Macrobio videatur Homerum superare: Qualis apes æstate noua, &c.

Τετρήχει, &c. Hoc versu pronunciando leuari dolores artuum & podagræ, putabant. quæ de re supra in præfat.

62 Ανδράσι παντοτέροισι,) Sic & Manl. Capitolinus apud Liuium libro 6. plebem incitat in patricios à numero & multitudine: Numerate saltem, inquit, quot ipsi sitis, quot aduersarios habeatis, si singuli singulos aggressuri effectis. &c. Victo. libro 16. cap. 4. var. lect.

Καὶ ἀσπέρῳ,) Gell. libro 17. cap. 3. vbi ex Varrone, Sparta hic docet valere spartum.

Ὡς κύματα,) Hac imagine omnes postea sunt vsi, poëtæ, oratores, & historici. qua concio comparatur mari commoto. Virgil. xi Vix ea legati, variusque per oracucurrit Ausonidum turbata fremor. &c.

64 Καὶ δέκεν ἐυχωλῶν, &c.) Hancine gloriam raptæ Helenæ relinquent Græci Troianis? vel ita: Helenamne Troianis secundum eorum vota, relinquent?

Ὀνπνα,) Tota Vlyssis actio & oratio huius loci est pulcherrima: vt, aliter viros principes, aliter humiles esse compellandos, &c.

66 Οὐκ ἀζαθόν, &c.) versus nobilissimus, quo & Dionem vsu scribit Nepos: Non tulit, inquit, animo æquo Dion. & versum illum Homeri retulit ex secunda Rhapsodia, in quo hæc sententia est, non posse geri Rem. publ. multorum imperijs.

Em

SCHOLIA.

Επὶ τῆς σιωχῆς, In alijs editionibus & libris
σιωχῆτε, vtrunque non malum.

70 Οἱ δὲ καὶ ἀγνόμενοι περ, &c.) Theon Sophista am-
phiboliam hic esse ait: tristesne fuerint quia Therlitē
cadi viderint, an quia naues cuperent deduci.

Ο πολίπορος, &c.) Cic. lib. 10. epistol. ad
Plancium. Itaque Homerus non Aiace, nec Achillem,
sed Vlyssē appellauit πολίπορον. Camer. & Victo. vi-
de lib. 26. var. cap. 21. & infra vide libro 8.

Τλῆτε φίλοι, &c.) Hos 32. versūs latinè reddidit Cicero
libro 2. de Diuinat. in eō memoria lapsus, quod Agame-
mnoni eos attribuat. Sic igitur ait: Ferre viri & duos ani-
mo tolerate labores, &c.

74 Κεῖν' ἀνδρας &c.) In hanc instruendæ aciei ratio-
nem, qua curiatim & tributim milites disponuntur, illu-
sit eleganter olim Panimenes, teste Plut. in Pelopida.

Τοις τε, &c.) Cic. de Senect. Et tamē ille dux Græcie nū-
quā optat, vt Aiace similes decem habeat, ac vt Nestoris:
quod si acciderit, nō dubitat quin breui Troia sit peritura.

76 Οὐδὲ κ' ἐγὼν, &c. Aristotel. libro 3. Polit. hunc locū
adducit, & post verbum, δῖωνος, hemistichium præterea
hoc πῶρ γ' ἐμοὶ θάνατος, quo docet penes regem fuisse ius
vitæ & necis. at hoc hemistichium non exstat in nostris li-
bris, de qua re supra in præfat.

Αὐτόματος δὲ οἱ, &c.) Vide Plut. Sympos. libro. 1. quæst. 2.
& Athenæum libro 4. δειπνοσφ. de conuiuiis non vocatis.

Ἡδεῖ) Hanc veisam vt superuacaneum & spurium ὁ βε-
λίζσι, meo quidem iudicio rectè. est enim valdè langui-
dus, vide præfat.

80 Εσπετε νῦν, &c.) Sic Virg. 7. Pandite nunc Helicon, &c.

82 Βοιωτῶν, Exordium Catalogi, seu Bœotiae: sic enim
hæc pars huius libri vocatur. cur Catalogus quidem, satis
est perspicuum & certum, catalogus est militare vocabu-
lum, index copiarum militarium. Cur autem Bœotia di-
catur, hæc videtur esse ratio, quia à Bœotis exordium capi-
atur, sic enim & Virgilij Eclogæ Bucolicæ quedam inscri-
buntur. Cur autem à Bœotis exordium ceperit, causas a-

SCHOLIA.

liquot exponit Græ. Schol. & Macro. præterea vnâ: quarû hæc mihi verissima videtur, quod tota classis in Aulide q portus est Bœotiæ, primo collecta steterit. Huius autẽ catalogi optimus interpres est Strabo lib. 1.8. & 9. Pausanias quoque. Macro. lib. 5. Sat. cap. 15. & 16. Homeri & Virgilij catalogos inter se comparans, Homericũ præfert, maximẽ ab ordine. certẽ Homerus omniã Græcię loca ordine & descriptẽ exponit, quod maturẽ, facta deliberatione bellũ illud susceperint Græci, atq; ita ordine conuenire potuerint: Virg. autẽ subito exorto bello, gẽtes quoq; tumultuariẽ quodãmodo & raptim collectas describit, meo quidẽ iudicio optimẽ. Quanta autem huius Bœotiæ fuerit authoritas, cum ex Salamine, de qua infra, tum ex Strabone cognosci potest. Cicero quoque libro 6. ad Attic. confirmatum τῶν ἑνῶν κατελόγῳ ait: Tene, Alipheta & Tritia esse νεόκιστα, quod eorum in catalogo nulla sit mẽtio. Cæteriũ & l'ato lib. 7. de Repub. de numero nauũ huius classis agit, quem Agamemnoni indicasse ait Palamedem: quas vulgo quidẽ, (etiam Liuius libro 45.) mille fuisse aiunt. τὴν πῶ: cum sint 1186. κατ' ἀκριβοειαν.

Πηνέλεως, &c.) v. Bœotorum principes commemorat, quo argumento Plut. in Boœtia putat, non regnum sed optimatum fuisse imperium.

Σχοῖνον τε σκῶλον,) Humilia & ignobilia oppidula, ampliora quodãmodo fecit coniunctionibus. Dem. Phaler.

84 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθῆνας.) Cur Homerus tam multus sit in laudandis Atheniensibus, causam exponit Herod. in libro de vita Homeri.

Τῶν, &c.) Huius loci mentio apud Herod. in Polymnia. Quam autẽ Menestheo Petci F. Homerus tribuit artem instruendæ aciei, eandẽ posteriores & Pyrrho tribuerunt.

Αἴας,) Quintil. libro 5. cap. 12. Tanta erat apud veteres Homeri authoritas, vt Megarenses ab Atheniensibus cum de Salamine contenderent, (Iustin. lib. 2.) victi fuerint hoc Homeri versũ, à Solone prolato. etsi hos duos versus vt παρεμβεβλημένους Pisistrati iussu, quidam notant, rectẽ fortasse. neque enim solet Homerus viros tam insignes tam

SCHOLIA.

tam leuiter commemorare.

86 Νάροπα χαλκόν,) de hoc epitheto aliter Eustath. aliter Plut. 3. Sympos. 10. aliter Stephanus de urb.

88 Αἰπύπον παρὰ τύμβον,) De hoc tumulo Paus. in Ar.

Οασον ἐφ' ὑρμίνῃ,) Ad hunc locum vide Paus. in Eliac.

96 Οἱ τ' ἀμφ', &c.) De hoc loco Plin. lib. 4. cap. 8. & Strabo lib. 9.

Εἰν' Ἀρίμοις,) Hinc latini tam geographi quam poëtae fecerunt iunctum verbum Inarime, quæ & AEnaria & Pithecusa, inquit Plin.

98 Τὸν δ',) Putabant AEgyptij & Stoici Deos quidem suos cum mulieribus humanis rem habere, & ex his liberos procreare, Deas verò cum viris non item, quos hoc versu refellit Plut. in Numa. & 8. Sympos.

IN Γ. III.

104 Τρεῖς μὲν κλαγγῇ,) Plut. eruditè monet hîc indicari differentiam boni & mali militis. Hic enim ad pugnam magno cum strepitu & clamore & perturbatè, ille silentio & ordine procedit, sic et infra 152 pulcherrimè, quo modo pugnasse veteranos in prælio Mutinensi aduersus Antoniû scribit Appian. libr. 3. de bell. Ciu. τὸ δ' ἐμπειρίας οὐτε ἡλάλαξεν ὡς ἐκ ἐκπλήξεοντες ἀλλήλους, οὐτε ἐν τῇ πόνῳ πῖς αὐτῶν ἀφῆκε φωνὴν οὐτε νικῶν οὐτε ἡσάμενος, &c. ἀλλὰ τραύματι, καὶ φόνοι καὶ φόνοι μόνον ἀντὶ βοῆς, &c. θάμβῃ τε ἢ τοῖς νεήλυσιν, ἐπιλθεῖσι τριάδε ἔργα σὺν ἐνταξίᾳ καὶ σωπῇ γιγνώμενα ἐφορῶσι, &c. Locus est pulcherrimus. Virgil. libro 10. Tela manu iaciunt quales sub nubibus atris Strymonia dant signa grues, atque æthera tranant, cum sonitu fugiuntque notos, clamore secundo.

Ωσε λέων) Hac imagine vsus est sæpè Homer. Iliad. x. v. ψ. & Odyll. ζ. Virgil. pulcherrimè libro 10. de Mecenatio: Impastus stabula alta leo, &c. & libro 9. de Niso: impastus ceu plena leo, &c.

Ελαφον κεράδον,) Pollux ait rectè ab Homero ἔλαφον, virili genere dici κεράδον, id est, ἐν κέρων, ab Anacreonte autem malè, κερδοῖσαν.

kkk iij

S C H O L I A.

106 Δύσπαρι, &c.) Elegantissima ignavi & vt foemi-
nae compositi militis descriptio.

Λάινον εσσο χιτῶνα,) Antiqua adulterorum poena obrui
lapidibus, quam eleganter poeta vocat tunicā lapideam.

Αὐτὰρ ἐμ' &c.) De cōditionib. more, iure, & exitu huius
singularis certaminis. Plut. lib. 9. Symp. 13. & Alciatus lib.
6. Parerg. cap. 22. Totum autem hunc locum & de certa-
mine, & de fœdere, diuinitus expressit Virg. lib. 12.

112 Αλλὰ καὶ ὡς) Aristotel. libro 2. Eth. Nico. extremo;
ὁ παῖς δ' μοι δημογέροντες ἐπαθόν πρὸς τῷ ἑλένῃ, ἔτο δ' εἰ πα-
θεῖν καὶ ἡμᾶς παρὰ τῷ ἠδονίῳ, καὶ ἐν πᾶσι τῷ σκείνων ἐπιλέ-
γειν φωνῶν. οὕτω γὰρ αὐτῷ ἀποπεμπόμενοι ἤτιον ἀμαρτησά-
μεθα.

Ὡς μοι,) Hoc reprehēdit Scaliger vt absurdū, Priamum
tot annos belli spectatorem nondū nosse hostiū principes.

114 Αμφοτερον, &c.) Hunc versum Alexander Magnus
omnium optimum esse dicebat teste Plut. de fortuna seu
virtute Alexand.

Ἡτοιμὲν,) Orationis formas hīc perstringi monent Rhe-
tores.

116 Ὡς φάτο, τὸς δ', &c.) Cicero. 3. de nat. Deor. Quos
igitur tu Tyndaridas appellabas, id est, homines natos, &
quos Homerus qui recens ab illorum ætate fuit, sepultos
esse dicit Lacedæmone, &c.

118 Ἡέλιος θ',) Plin. lib. 2. cap. 6. Solis maximum nu-
men, qui & intueatur omnia & audiat.

120 Κληρῶς, &c. Plin. lib. 32. cap. 1. Sortiri quoque con-
tra prouocationem duces, non anulis tradit. Hunc autem
morem fortitionis militaris, in qua pro vrna erat galea, at-
tigit & Sophocles in Aiace: Οὐ δραπέτῳ τὸν κλῆρον ἐς μέ-
σον καθεῖς ὕψος ἀεὶ βῶλον, ἀλλ' ὡς εὐλόφῃ κωῆς ἐμείλῃ
πρώτον ἄλμα κεφιεῖν. & Virgil. libro 5. deiectamque ætea
sortem Accepit galea.

126 Ἠλυθεις &c.) Hunc versum Pompeio è difficili
bello redeunti filia specimen eruditionis editura recita-
uit. Plut. 9. Symp. 1.

128 Καὶ μετὰ γλυκὺς ἴμερος αἰεεῖ,) Hoc Eustath. repre-
hendit.

SCHOLIA.

hendit, cum sit elegantissime dictum. sic enim verbo *αἶν*
εἶν sæpe, vt Lucret. verbo capiendi vtitur.

IN Δ. IIII.

Hoc libro quidam olim ridiculè putabant capiti sup-
posito febrem quartanam arceri. In eo autem obseruan-
dum maximè est boni imperatoris officium in lustrando
exercitu, & ad bellum incitando.

132 Οἶον δ' ἄστρα, &c. Cometæ seu crinitæ stellæ de-
scriptio, cuius mentio & infra lib. 10. & in λ. vbi οὐλίον vo-
cat ἄστρα. vt quidam volunt.

134 Αὐτίκ' εἰσὺλα τόξον, &c.) Diuina & enucleatissima
arcus Pandari descriptio.

136 Ως ὅτε μήτηρ, &c.) Vtitur interdum poeta collatio-
nibus tenuibus ad rem tamen valdè accommodatis, cui-
us generis & hæc esse potest. vide Victor.

Ως δ' ὅτε, &c.) Ex eo quod poeta vtitur verbo *μῆνη*
colligit Plut. in lib. de ei apud Delph. extremo mixtiorẽ
esse corruptelam. Verum vt Homerus verbo *μιαίνειν*, ita
& Virgil. verbo violandi, pro inficere & tingere est vsus,
quod vt rarum, obseruatione est dignũ, vt lib. 12. vbi hunc
Homeri locum est imitatus: Indum sanguineo veluti vio-
lauerit ostro Si quis ebur. quare & rectè in Lexico Paris,
violat *Μιαίνει*, *λυμναίνεται*.

Βασιλῆϊ ὃ κείται ἀγαλμα, Schol. Græc. ἀγαλμα καλῶ-
πισμα πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγαλλεῖται ἢ χαίρει. οἱ δὲ μετ' ὁμηροῦ
ποιητῶν ἀγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. Αγαλμα est omne orna-
mentum, quo quis gloriatur & gaudet, poetæ verò post
Homerum statuam ἀγαλμα appeilarunt.

138 Τότε μοι χενοὶ εὐρεῖα χθών, Hemistichium illud
velut prouerb. est formulæ execrationis, quo & Cic. vtitur
lib. 9. epist. ad Attic. Virgil. libro 4. ita reddidit. Sed mihi vel
tellus optem prius ima dehiscat. vsus est eadem formula,
& Eurip. vt indicauit Viët. lib. 26. var. cap. 9.

Πολυδῆψιον ἄρ' ὄ, Scholiastes Apollonij in Argo-
naut. 4. interpretatur πολλάκις βεβλασμένον, id est. sæpius
kkk iij

SCHOLIA.

tellus optem prius ima dehiscat. Vfus est eadem formula & Eurip. vt indicauit Viët. lib. 26. var. cap. 9.

140 Ηπια φάρμακα,) De hoc medicamento genere vide infra lib. xi. in fin.

142 Σὸν ἢ πλεῖον δέπας,) Tres principum virorum in epulis honores, προεδρία, plenum poculum, & alia. Eustat. e. θ. & μ. hic de poculo attingitur.

144 Ιωπῆας μὲν, &c.) Ratio instruendi exercitus & aciei, quam laudat Plut. in Homericis.

146 Ος δέ κ' ἀνῆρ,) Quid hac re & cur sibi velit Homerus, à plerisque curiosè exquiri ait Plut. in lib. de poetis.

148 Καὶ σὺ καλῶσι δόλοισι,) Dolus alius bonus alius malus apud Iurisperitos. de bono prouerb. ἀπάτης οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ποῖόν σε ἔπος,) Vide infra Odyss. α. Cicero ad Attic. 6. Ain tandē Attice? ausus es hoc ex ore tuo, inquit Ennius, &c.

152 Ως δ' ὅτ,) Hanc collationē breuius Virgilius, accuratius expressit Catullus. Macrob. Sic. Virg. Fluctus vt primò cœpit cum albescere ponto, &c. Catul. Hic qualis flatu placidū mare matutino Horrificans Zephyrus, &c.

Οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν,) Differentia boni & mali militis, supra lib. 3.

Ητ' ὀλίγη) Virgilius ad formam accommodauit: Parua metu primò, mox sese attollit in auras, Ingrediturq; solo & caput inter nubilia condit.

154 Σιμοείσιον ὃν ποτε,) Virgilius ad Aeneam trāstulit, Tūn' ille AENEAS quem Dardanio Anchisē Alma Venus Phrygiῖ genuit Simoentis ad vndam?

Οὐδὲ ποτεῦσι &c.) Parentibus gratiam referendam pro educatione. Plut. in Homer. pēperam autem hunc locū quidā de pœna, id est, prēmatura morte liberorū aduersus parentes ingratorū accipiunt, inducti particula δέ, quę hic valet, vt alias sæpē idē q' γδ, & cōtra γδ idē quod δέ.

Αἰγείργς ὥς,) Hic iudicio Macrobij Homerū superauit Virgil. lib. 2. Ac veluti summis antiquam in montibus ornum, &c. eandem collationē expressit & Catullus: Nam veluti summo quatientem brachia Tauro Quercum, &c.

IN

SCHOLIA.

IN E. V.

160 Δαίε οἱ ἐμ,) Hunc locum reprehenderunt olim quidam, quod tanto igne cōflagrare oportuerit heroem calumnia perpicua.

162 Ἀρεῖς ἄρεῖς &c.) Eustath. prius ἄρεῖς proprium nomen, alteru esse commune, & valere peruersum, infandū. rectius Hartungus vir doctissimus varietatē interualli prioris syllabæ ἐν τῷ ἄρεῖς tribuit iterationi eius verbi, vt in illo Theocr. Idyll. 6. πολλέκισ ὦ πολύφαι τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφαιται, &c. Et in Ecloga Virgilij 3. Et longum formosē vale, vale inquit Iola, et si hoc aliter excusari solet.

162 Υἱόν, &c.) Obseruandus locus de venatione.

164 Θύνη γδ) Hunc locū pulchrē imitati sunt Lucret. & Virgil. ille lib. 1. Nec ratione fluūt alia stragemq; propagant: Quam cum mollis aquæ fertur natura, repente Flumine abundanti, quem largis imbribus auget Montibus ex altis magnus decursus aquai, Fragmina coniciens sylvarum, arbuſta: que tota, Nec validi possunt pontes venientis aquai Vim subitam tolerare, &c. Virgilius. 1. Georgic. Sæpē etiam immensum, &c. & 2. AEneid. In segetē veluti, &c. iucunda erit comparatio.

168 Χηρῶται γ, Obserua caducam hæreditatem ad fiscum recidere, Iuri Ciuili Romanorum conuenienter. Χηρῶται autem sunt, inquit Eustath. qui aliàs ὀρφανισταί, id est, prættores tutelares, vt vocabant Romani, et si Scholiastes quidam Hesiodi in Theog. hoc nomine intelligit hæredes non suos, sed agnatos & remotiores cognatos quàm sint liberi. nam Hesiodus iisdem ferē verbis quibus hīc Homerus, vt aliàs sæpē vtitur, κτῆσιν διατέονται χηρῶται. quæ quidem explanatio mihi quoque verior videtur, quod alioqui ferē sit absurdum dicere bona ad magistratus tutelares & non ad alios cognatos vel saltem ad rem. vel regem peruenire.

170 Αὐλώπιδί τε τευφαλέῃ,) Heroum & principum galeæ triplici cono erant insignes, cuius rei & infra λ. & τ.

kkk v

SCHOLIA.

sunt exempla, vbi & Eustath. quare & Virg. 7. de Turno:
Cui triplici crinita iuba galea alta chimæram Sustinet.

176 Κεῖ λεῖον, Κεῖ abicis ἐπὶ οὐκ ἐστὶν. Sic δὲ pro δαί-
μα. cuius generis plura ex Strabone & alijs colligimus o-
lim in Lucretio.

170 Οἷον τρεῖς οἱ) Hos vensus adducit & Platin Lache-
te: vbi docet etiam fugiendo pugnari, vti à Scythis.

178 Αἰσχροῦτασε χεῖρα) Disputant Grammatici, vtra
Veneris sit vulnerata, Plut. dextrā concludit. Symposi. 4.

Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναντα, Pollux. lib. 2. ἐνίοι δὲ τὸ μὲν πρὸ οὐ-
δὲ τῆς δρακὸς ἀπάν. θέναντα οἰονταὶ καλεῖσθαι, καὶ ἰπποκράτους.
καὶ ὁμηρος. Suid. τὸ καλὸν τῆς χεῖρος.

180 Χαλκίῳ,) Hoc versu arbori adpenso, fructus ab
omni cœlesti iniuria defendi existimabant. Cæl. & Con-
stantin. lib. 10. de rerust.

204 Μέλα δ' ἐβραχε, &c. Aelian. lib. var. hist. 4. Vt autē
hic currus, ita Charontis cymba gemuit, de qua Virg. lib.
6. simul accipit alueo Lugentē Aeneam, gemuit sub pon-
dere cymba Sutilis, & multam accepit rimosa paludem.

IN Z. VI.

210 Σκύπον δ' ἐγείνατο) Σκῆπες vocat, quos proprie
spurius vocant Latini. 4. genera liberorum ab Schol. Græ-
co hic commemorantur. γνήσιοι, νόθοι, σκῆπες, παρθένιοι, hi
nati ex ea quæ pro virgine habita alteri nupta fuerit. sed
haud scio an non hallucinetur. certè hos vix alibi repe-
rias, & sunt iusti.

212 Μηκιστιάδης. Sic rectè, non vt in alijs Μηκιστιάδης.
est autem hic Euryalus Mecistei filius.

Ζώρεϊ) Hos versus copiose reddidit Virgil. Per patrios
manes & spes surgentis Iuli, &c. Sic & infra. κ. λ.

218 Οἴηπερ,) Horat. Vt syluæ folijs primos mutantur
in annos, Eras. prouerb. sic & infra φ.

Γράψας,) Antiquus vsus epistolarum. vide prouerb.
Bellerophonis litteræ,

220. Πρὸ οὐδὲ λέων,) Lucretius libro 5. vertit. Primalco,
postre-

SCHOLIA.

postrema draco, media ipsa Chimæra. de Chimæra ex Odyssæa. xi.

Ἡ τοι ὁ καππέδον,) Herodotus in Erato ait πεδὸν ἀλήϊον esse in Cicilia. vide & Porphyrt. quæst. Homer. ια. Cic. hos duos versus ita reddidit 3. Tusc. Qui miser in campis mœrens erabar Aleis, Ipse suū cor edens hoīm vestigia vitās.

Αἰεν ἀριστεύειν,) Aureus versus, quo & Cicero utitur, & quem Platonius philosophus Pompeio inculcauit.

222 Χρυσέα χαλκείων,) Erasmus in proverb. Ex hoc versu confirmat Ulpianus l. c. vsum antiquum permutationis. l. i. D. de contrah. empt.

224 Ονύσσει,) Οἶνος notatio subindicatur, ὥστε τ' οἶνέιν, ἐξ ἧ καὶ τὰ βρώματ' ὀνείαται λέγεται.

226 Ενθ' εἶπεν,) Huius loci explanationem vide apud Herodot. in Euterpe.

230 Εἰνατέρων,) De hoc verbo infra ω.

Ενθ' ἄλοχον,) Colloquiū παθηπκόν Hectoris & vxoris. cui geminū fuit Brutus & Porcia, ut est apud Plut. in Bruto ubi & huius colloquij tabulā pictam vidisse Porciam ait.

232 Ἀπὲρ σύ μοι, &c.) Sic Terentius alicubi.

Καὶ ἐπίδρομον, &c.) Pollux ait ab Homero τῆχον dici ἐπίδρομον, quod alij vocant εὐκαθαίρετον

234 Αἰδέομαι τρώας,) Proverbium, quo & Cic. sæpè usus est in epist. ad Att.

Δακρυόεν γελάσασα,) Sæpè fit ut qui lætitia aliqua perfunduntur, etiā lachrymas emittant. Sic apud Xenophontem ἐκ. ζ. κλαυσίγελως fit. & apud Sophocl. in Electra, chorus: γεγηθὸς ἐπεὶ δακρυὸν ὀμμάτων ὥπ' Odyss. v. procis oboriuntur lachrymæ interrisum pessimo omine.

236 Ως δ' ὅτε,) Hos versus expresserunt Ennius & Virgil. ut est apud Macrobi.

IN H. VII.

242 Μέσση δ' ὄρεος ἐλάν,) Σημεῖον ἡσυχίας πόλεμος, inquit, Schol. Mediam hastam tenere, signum esse ocij & tranquillitatis in bello.

Φελέ

S C H O L I A.

Φε(ξ.) De hoc verbo, quod & infra φ. ψ. & Odyss. α.
Porphyr. quoque Homer. η.

244 *Ἀνδρὸς μὲν.*) Obseruandum hoc loco elegiū seu
ἐπιτάφιον epigramma ex arte factū. nam vt est libro 1. Epi-
gramm. Græc. elegium funebre, quod supra distichon ex-
currit, nō est verum elegium. idem & Virgil. Ecloga v. ser-
uauit. Et tumulum facite, & tumulo superaddite car-
men: Daphnis ego in syluis hinc vsque ad sydera notus,
Formosi pecoris custos formosior ipse. Cic. hoc Homeri-
cum (teste Gell. libro 15. cap. 6. (vertit lib. 2. de gloria: Hic si-
tus est vitæ iam pridem lumina linquens, Qui quondam
Hectoreo percussus concidit ense. Fabitur hoc aliquis:
mea semper gloria viuet,

Ἀχαιῖδες) Hanc reprehensionē vt iusto grauiorem no-
tat Lucian. in laudatione Demosth. qua tamen ratione,
qua viri ignaui vocantur fœminæ, & sortes fœminæ vo-
cantur virorum nomine, vsus est & Horat. & alij poætæ,

Ἀλλὰ ὑμεῖς.) Ex hoc versu duo rerum principia, terram
& aquam, humorem & siccitatē, Homerum voluisse, qua
in sententia fuit postea Xenophanes, monēt Arist. & Plut.

250 *Μειδιῶν.*) Cicero de hoc loco Tusculan. 4. At si-
ne gladiatoria iracundia videmus progredientē apud Ho-
merū Aiacem multa cum hilaritate, cum depugnaturus
esset cum Hectore, cuius vt arma sumpsit, ingressu lætitiā
attulit socijs, terrorē autem hostibus: vt ipsum Hectore,
quemadmodum est apud Homerum, toto pectore tre-
mentem prouocasse ad pugnam poeniteret.

252 *Οἶδα δ' ἐνὶ σάδῃ ἡ δῆλα.*) In alijs lib. *σαδῖα*, vt dicat
se nouisse motus bellicos in spacio hostili.

258 *Τύμβον δ'.*) &c. Communis tumuli quo multi si-
mul sepeliantur, primum ex hoc loco Plutarchus in Ho-
mer facit authorem Homerum.

264 *Εὐχεν ἄρ' ἀνίσχοντο.*) Homerum argumento ver-
sum Sabinus I. C. hoc negocium, Si ego togam dedi, vt
tunicam acciperem, docebat esse emptionem, nō permu-
tationem: etsi hi versus permutationem potius significa-
re videntur, inquit Paulus l. i. D. de contrah. empt.

IN

SCHOLIA.

IN Θ. VIII.

268 Ζεφρὴν χρυσεῖην,) Auream catenam vulgò Latine, Lucret. libro 2. extremo, Aurea de cœlo demittit funis in aura. Miras hîc fingunt allegorias, alius aliam: Plato in Theat. Solem, Plut. cœlestiũ orbium anfractus & fatum in lib. de Fato. plura vide in Eustath. & Eras. prouerb. quę fortasse ne somniauit quidem Homerus, qui indicare tantũ voluerit hac simplici re, vires Iouis.

272 Μήτωρα φόβοιο, Epitheaton AEnce, Hectoris & aliorum ducum cum laude coniunctũ, de ijs qui fugiendo quoque sciant pugnare, teste Platone in Lachete. καὶ αὐτὸν, φησὶ, τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἐνεκωμιάσας καὶ τὴν τῶ φόβου ἐπισήμην, καὶ εἶπεν αὐτὸν εἶναι μῆτωρα φόβοιο. Μήτωρ. German. Meister seu proprius Meister, id est, doctus seu peritus quacunque tandem de re.

274 Εδρητε, &c.) De his ducum honoribus, supra.

Ὡς εἰπὼν,) Plut. ex colloquio cum equis colligit Homerum existimasse rationem aliquam inesse beluis κατὰ τὴν μετεμψύχωσιν.

280 Στῆθεϊ,) Clypeus Aiakis, quasi perfugium & tegumentum tutissimum, prouerbij loco.

282 Καί σε νόθον,) Ex hoc loco & Alciat. colligit nothorum nomen olim non peræquẽ fuisse turpe.

286 Εξ ἐρέβους,) De Cerbero quid sentiendum, & de hoc loco, vide Pausan. libro 4. extremo.

Αχιλλῆα πολίπεδον, De hoc verbo, supra.

Γηθήσῃ προφανέντε,) Consecutio postulat, προφανέσῃ: sed perturbatio orationis accommodatior est ita turbata Eustath.

IN Ι. IX.

Hæc Rhapsodia vna omniũ ferè est præclarissima, prudentiæ, eloquentiæ, doctrinæ, alijsque luminibus referta.

298 Ὡς δ' ἄνεμοι,) De hoc Thraciæ situ & descriptione Hom.

S C O L I A.

Homerica Ammianus libro 27. de collatione autem hac & Porphyr. quæst. Homer. 3. & Macrobi. qui Virgiliū eam esse imitatum. sed minus eleganter, ait: Aduersi rupto ceu quondam, &c.

300 *Αφρίππος*.) Hos versus quibus bellum ciuile detestatur, laudat & Aristoph. in Pace. & Aristot. in polit. & expressit Cicero 13. Philip. Nam nec priuatos focos, nec publicas leges videtur, nec libertatis iura chara habere, quæ discordiæ, quem cades ciuium, quem bellum ciuile detestat. vide & Victor. lib. 1. variar. cap. 3. allusisse eodem videtur & Horat. libro 2. sermon. 5. Qui quamuis periurus erit, sine gente, cruentus Sanguine fraterno, fugitiuus.

302 *Αυτὰρ ἐπεὶ*, &c.) Obseruanda Senatus & deliberationis ratio, cœptæ ante cœnam, & post repetitæ atque perfectæ, quem morem Persarum quoq; fuisse scribit Herodot. & Germanorum ferè, Tacitus.

Εὐστὶ μὲν, &c.) Horatius. Prima dicte mihi, summa dicende Camœna.

304 *Αντί νυ πολλῶν*.) Vir vnus præstans virtute est instar multorū milliū. Sallust. in Catil. magnitudinē imperij Romani paucorum ciuiū egregiæ viriuti refert acceptā. Cornelius Nepos in Epaminonda extremo: ex quo intelligi potest vnum hominem pluris quā ciuitatē fuisse.

Υμῖν δ',) Obserua veterum dona & munera, tripodas, lebetes, pecuniam, equos. Virg. 8.

Ἐπὶ δ' ἀπύρῃς.) Duo tripodum genera ἀπύρῃς, in quibus vinum miscebant: λαιπερόχοιο, in quibus aquam calefaciebant. Athen. lib. 2.

366 *Ανάεδνον*.) Ex hoc loco, & eo qui est infra λ. 382. intelligitur, apud antiquissimos, non tantum vxorem marito dotem attulisse, sed maritum vxori quoque munera dedisse, & quasi dotem, quæ in libris Iuris Ciuilis dicitur Donatio propter nuptias, quam velut talionem, & in Gallicis obseruat Cæsar lib. 6. nam de Germanis ita Tacitus: Dotem non vxor marito, sed vxori maritus affert, &c. Quem morem Germanicum haud scio an rectius sit dicere Heroicis temporibus in vsu fuisse, nō Gallicū, propterea

SCHOLIA.

pterea quòd vxores fere tum emerentur, teste Thucyd. & Aristotel. atq; ita mariti tantum velut emptores, aliquid precij loco darent. nam quæ hic Agamemnon promittit ἐπιμέλεια, ea velut ἐμψυχίας esse videntur. Verius tamen & vxores dedisse dotes. pag. 232.

308 Ζωρότερον, Vide Plut. Symp. 5. quæst. 4. & vers. 204. Αὐτάρ, &c. idem lib. 7. Symp. 14.

Πάσῃ δὲ ἄλως θέσις. Cur sal iacrum Homero dicatur, Plut. lib. 5. Symp. quæst. 10. & lib. 7. in principio.

Κεαυδύτων, Pollux libro 6, cap. 13.

310 Χαιρ' Αχιλλεύ, Huius Vlyssæ orationis explanator est Plut. in lib. de Homer.

Ζεὺς δὲ Cicero 2. de diuinat. At Homericus Ajax apud Achillem quærens de ferocitate Troianorū, nescio quid hoc modo nunciat: Prospera Iupiter his dextris fulgoribus edit: vbi Cicero Aiaci quæ Homerus tribuit Vlyssī.

Φθιάξ, &c. Sæpè apud hunc poetā Græci Troiam accusant, & longinquam eam terram execrantur, qui iniquo animo ferant se illic mori & sepeliri in hostili solo, vt & hic Vlyssēs, & Catullus de fratris morte: Quem nunc rām longè nō inter nota sepulchra, Nec prope cognatos compositum cineres: Sed Troia obscœna, Troia infelice sepultum, Detinet extremo terra aliena solo. Vide Victor, lib. 30. Var. lect. cap. 17.

314 Ἐχθρὸς γάρ μοι, Salust. hunc locum expressit in Catilina: Ambitio multos mortales falsos fieri subegit: aliud clausum in pectore, aliud promptū in lingua habere, &c. magisq; vultum, quam ingenium bonum habere. vide & Victor. libro 7. variar. cap. 14.

316 Ἡ μὲνοι, Prouerb. Virg. 9. nec solos tangit Atridas Ille dolor. Vlpianus l. C. in l. 13. D. de adulter. Cæcilius (inquit) illud Homericum adfert: nec enim soli, inquit, Atridæ vxores suas amant: Οὐ μόνον, &c.

Ἡμεῖς, Cicero 1. de Diuin. Est apud Platonem Socrates, cum esset in custodia publica, dicens Critoni suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum, vidisse se in somnis pulchritudine eximia fœminam, quæ se nomine appel-

SCHOLIA.

appellans, diceret Homericum quendam eiusmodi versum, Tertia te Pthiæ tempestas læta locabit.

318 *Εν καρὸς αἴση,*) Quidam scribendum putarunt, *ἐν καρὸς αἴση*, id est, pediculi loco: quod Cares neque illo tempore, neque ante Homerum stipedia meruerint. quidam *ἐν καρὸς* cerebrum sunt interpretati. à quo Athenienses abstinere solent, Plut 8. Symposi. quæst. 9. alij *καρὸς* pro *κηρὸς*. i. morte: ut idem sit quod est pag. 314. *ὅμως αἰδῶο πύλῃσι* vide Eustat.

322 *Τόυνικα*) Cic. lib. i. de orat. ut ille apud Homerum Phoenix qui se à Peleo patre Achilli iuueni comitem esse datum dicit ad bellum, ut illum efficeret oratorem verborum, actoremque rerum.

Ζεὺς τε, καὶ ταχθόνιος,) Post hunc versum, quatuor adducit Plut. in lib. *πῶς δ' εἴ τ' νέον ποιημάτων.* qui hic desiderantur. quæ ab Aristarcho sint sublata, iniuria, teste Plurarcho, qui eos laudat, & partim adducit eosdē in vita Coriolani. Eustathius ne meminit quidē. verba Plutarchi: *καὶ μὲν ὁ φοῖνιξ διὰ τὴν παλαιὰ κατὰ γένος ὑπὸ τῶ πατρὸς γενόμενος τὸ μὲν ἐγὼ (φησὶ) βέλδουσα καὶ ἀκλῆμιν ὁξεῖ χαλκῷ. Ἀλλὰ πρὸς ἀθανάτων παῦσε. χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ Διὸς ἔθηκε φάπν, καὶ ὁ νέος πολλὰ ἀνθρώπων, ὡς μὴ πατρὸς φόβος μετ' ἀχαιοῖσι καλεοίμην* (Hunc ego quidem. inquit, interficere constitui ferro acuto. Sed immortalium quis sedauit iram, qui animo Populi iniecit sermonem, & conuicia multa hominū. Ut ne parricida inter Achivos vocer:) *ὁ μὲν ἔν Αἰγύπτῳ ἐξέειλε ταῦτα πρὸς ἐπὶ, φοβηθεὶς ἔχει δὲ πρὸς τὸ καὶ ὁρθῶς τοῦ φοῖνικος τὸ Ἀχιλλεὺς διδάσκοντος, οἷόν ἐστιν ὁρῶν, καὶ ὅτι διὰ θυμὸν ἀνθρώποι πολέμῳ μὴ χρώμενοι λογισμῶ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς παρηγορήσιν.*

324 *Ἀλλὰ σε παῖδα,* &c. Adoptio hæc quædam videtur, quam Homerum hoc loco secuti vulgo quoque Græcè vocant *παῖδοποίησιν.*

Καὶ γὰρ τε λίλαι, &c.) Demetr Phaler. lib. de elocutione: *Αἰλιταὶ κατ' ὁμηρον καὶ χαλαὶ, καὶ ῥυαῖαι ὑπὸ βραδυτή- τος, τὴν ἐν μακρολογίᾳ.* Litæ auctoritatem Homero claudesunt & rugosæ præ tarditate, id est, prolixitate sermonis.

Elegans

SCHOLIA.

Elegans autem est hic locus de litis & Ate, cuius multiplex quoque est allegoria.

326 Κερήτις,) Quintilianus libro 10. Quis significantius narrare potest, quàm qui Curetum Aëtolorumque praelium exponit?

332 Αλλά μοι,) Cicero 3. Tusc. sic vertit, Corq; meum penitus turgescit tristibus iris, Cùm decore atq; omni me orbatum laude recordor.

334 Σκῦρον ἐλάν,) Benè (inquit Pausan. Att.) mihi scriptum videtur Homerus Scyrum ab Achille captam: ratione planè dissimili, quicunque Achillem inter mulieres in Scyro vixisse memorant, quæ Polignotus pinxit. idem & Nicias pinxit, teste Plinio. vide Cic. 3. offic.

IN K. X

Hæc Rhapsodia Νυκτεγρησία dicitur, ex qua Latinus tragicus Attius tragœdiam Nyctegresiam (nomine, leuiter, vt sæpe solent Romani, mutato) confecit. vide infr. 350. πῶς ἔν.) Eam quoque imitatus est Virg. lib. 8. de Euryalo & Niso.

338 Ηέ ποθι πολέμοιοι μέγα σόμα,) Eleganter os seu rostrum bello tanquam belluæ voraci, omniaq; absument tributum poëta. quæ imitatus Cicero pro Archia poëta, de Luculli virtute: populi R. laus est (inquit) urbem amicissimam Cyzicenorū eiusdem consilio ex omni impetu regio ac totius belli ore & faucibus ereptam esse atque seruata. quod P. Victor. obseruauit lib. 29. cap. 6. var. lect.

Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖον, &c.) Homerus omnibus ferè heroibus amictum ex pelle attribuit, Agamœnoni & Menelao hîc, Diomed. 344. Doloni 354. &c. quod idem facit & Apollini⁹ cuius in lib. 1. Schol. σώηθεις τοῖς ἥρωσι τὸ δερματὸ φορεῖν. Solenne fuit heroib⁹ pellibus uti in cultu. Tacitus de veteribus Germanis: Gerunt & ferarum pelles, proximis ripæ negligenter, vltiores exquisitiùs, vt quibus nullus per commercia cultus, eligunt feras, & detracta velamina spargunt maculis, pellibusq; beluarum, quas exterior occa-

nus atque ignotum mare gignit. Sed de hoc more, aliàs.

340 Οὐ γάρ πω ἰδόμεν,) Vt Agamemnon hic Hectōrem, ita rex Mithridates Lucullum (teste Cic. in proēm. Academ. quæst.) hostem vterque suum summo & penè eodem elogio ornare non est grauatus. Victor. lib. 26. cap. ii.

344 Εἴθε δέ σφιν ὀρεθ' ἐπίσασσεν ἡρῶν ἐλήλατο. Veteres dormientes vel quiescentes à prælio hastas non humi reclinatas apponebant, sed erectas defigebant in terram, vt hoc loco Diomedes & socij. de quo loco D. Chrysost. orat. 2. de regno: Diomedē inquit valdè durè reclinavit in bouis tergo agrestis, defigens in circuitu hastas non ornatus gratia, sed vt paratæ ad accipiendum essent. Hunc morem sua etiam ætate apud Illyrios in vsu fuisse ait Arist. lib. i. de arte poët. Idē & Hebræis in vsu fuisse videtur. lib. i. Samuel. cap. 26. Σαυρωτήρ, Eustathio est ferramentum quoddam in quo humi defixo collocarentur hastarū calces. Sed Polluci lib. i. ca. 5. & lib. io. cap. 31. Σαυρωτήρ est ima hastæ pars.

Υπό δ' ἔσρωτο ῥινόν, &c.) Solent veteres cubare in pellibus, cuius moris sæpè meminit Homerus, & Virgil. lib. 7. sub nocte silente Pellibus incubuit stratis, somnosq; petiuit. & 8. stragisq; locauit Effultum solijs, & pelle Libyftidis vrsæ: Hodiè milites Germanici vrsinis pellibus nocte velut insuti cubare solent, metu pediculorum qui in illis pellibus nulli nidulari solent. Borussii quoq; & Poloni etiam domi his stragulis sed interdum vtuntur in sedilibus.

348 σὺν τε δὲ ἐρχομένῳ,) Elegans locus & vulgò celebratus, pleraq; multorum quàm vnius cura melius administrari & confici. de quo Arist. 3. polit. qui & hoc hemistichio vsus est 8. Eth. vt Cic. & alij. prout. Vn⁹ vir, Null⁹ vir.

Καίπερ ὁ δ' ἔσ,) Georg. Fabricius leg. putat πρὸ ὁδῶ, id est, ante viā, ante omnia, præcipuè, mihi non probatur.

350 Πῶς ἄν, &c.) Attius in Nyctegræfia: An ego, Vlysem obliuiscar vnquam aut quenquam præponi velim.

Μέσση δ' ἐνί πῖλῳ ἀρήρει,) Πῖλῳ non pileus, sed quæ Latinè coacta & impilia, vulgò feltra dicuntur Hesych. νάκτα, τὰς πῖλῳς ἢ τὰ ἐμπίλια, quibus coactis interior ga-

leat

SCHOLIA.

leæ pars obiri & muniri solet, ne capiti grauior esset.

354 Εκτορ, ἐμ' ὀτρύνει,) Sic ferè Nilus ad Euryalum apud Virg. 9, Dijne hunc ardorem mentib. addunt Euryale, an sua cuique Deus sit dira cupido? Aut pugnam, aut quid iam dudum inuadere magnum Mens agitat mihi nec placida contenta quiete est.

358 Θοὴν διὰ νύκτα,) Plutarch. de defect. oracul.

360 Φυλακὴς δ' ἄς, &c.) De hoc loco Porphy. quæst. Homer. β.

364 Καρπαλίμους δ' ἵππων,) Ex hoc loco & ex Odyss. s. falsum quibusdam videtur esse, quod Pollux scripsit Homericos heroas pugnare tantum ex equis ad currum iun-ctis, & Homerum nosse equites μονίπῳ 85.

368 Αὐτὰρ ἐπεὶ, &c.) De hac lauandi ratione primum aqua marina, deinde dulci, Plut. in Homer. & Ath. i.

IN A. XI.

372 Πολυχρυσίου μυκῆνης,) Hoc epitheton & alij posita sunt secuti, Sopho. in electra. Horatius lib. i. Aptum dicit equis Argos, dicesq; Mycenæ. Aristot. lib. i. meteorol. scribit Troicis quidem temporibus agrum circum Mycenæ fertilissimum, summoq; propterea fuisse in honore & precio, sed sua ætate planè sterilem redditum.

374 Ωπλίσσατο δόρυ πον,) Plut. 8. Sympos. quæst. 6. & Eustath. legunt, δ' εἶπον.

376 Απαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα,) Vetus Scholiastes quem laudat P. Victor. lib. 29. cap. 3. ad hunc locum monet Homerum existimasse animum crescere cum corpore, qua in opinione fuerit postea & medicus Antipater. Et si ex hoc loco sumptum ad eam rem argumentum valdè mihi videtur leue & infirmum.

Νῦν μὲν δὴ, &c.) Exemplum quo liberi luunt parentis culpam & scelus. Supplicium autem quod sumit Agamemnon de ijs crudele, non absimile est ei, quo in Treboniū vsus est Dolobella, de quo ita Cic. in Philip. post, ceruicibus fractis, caput abscidit, idq; fixum gestari iussit in pilo:

SCHOLIA

reliquum corpus tractum atque laceratum abiecit in mare. Vide Victor. lib. 28. var. cap. 8.

378 Ως δ' ὅτε,) Imitatus est Virg. 2. In segetem veluti, &c. non tam eleganter, inquit Macrobius.

382 Πολλὰ δ' ἔδωκε, &c.) De hoc donationis genere supra 304.

Πρῶθ' ἐκ τὸν,) Ex hoc loco docet Paus. libro 4. in fin. veterū diuitias in pecu. & armentis fuisse. qua de re & supr.

384 Ελεπεδοῖς,) Hinc mihi videtur manasse dicendi genus, quod prouerbij habet speciem, Ciceroni notū, pedib. trahere, pro contemnere, & non curare. pedibus (inquit ad Att.) per me ista trahantur.

390 Εκ λόχῃ ἀμπεδήσει,) Vet. Scholiast. εἰ τ' ἐκ τῆς ἀφανῆς τοξεύσανται ἐκ λόχῃ ἀναπηδήσας φησί. benè, ex occulto iaculatum ait, ex insidijs profilijsse. Elegans est autem ignaui & gloriosi militis descriptio. Paris enim non solum eminus vulnerauit Diomedem, sed in insidijs stās, post columnam: vndè tandem vulnerato iam hoste, quia amplius sibi nocere non posset, magna lætitia adfectus profilijt. Sic apud Terent. Gnatho Thrasoni: Fundā tibi nunc nimis vellem dari, Vt tu illos procul hinc ex occulto cæderes, facerent fugam. vide Victor. lib. 26. var. cap. 20.

Κέρα ἀγλαῖ,) Κέρα hic vel comam valet, nam & κέρατα vocabant comæ πρὸς ὀφθαλμούς, vt & Virg. & rubræ cornua cristæ: & hæc videntur fuisse Mosi attributa cornua, & Horat. Paridī quoque tribuit comptos crines: vel arcum, qui de cornibus fieri solent. vnde & supr. δ. κερκοτόμῳ, arcuum opifex dicitur.

404 Τὴν ἄρετ' &c.) Vetus prædæ partitio hæc fuit, vt ex omni præda collecta partem sumat Rex seu Resp. præcipuam, camq; meliorem, qua ornet eos qui præter cæteros, vtilissimam operam in bello præstiterint: reliqua toti exercitui, forte ducta diuidatur. Cuius laudatissimi moris cum alibi, tum hic & paulò infra 408. extat vestigium, & in Virgil. 9. vbi Niso Ascanius, Excipiam sorti, &c. Sed de hoc more latius Vict. lib. 26. cap. 1.

Ησφάιν,) Eucleata cœnæ seu conuiuij descriptio.

Πάφ

SCHOLIA.

Πὰρ δὲ δέπας, &c.) De hoc poculo Nestoris copiosissimè Athen. lib. 10, δειπνοσοφ.

406 Εἰθ' ὧς,) Sic Euand. apud Virg. 8. AEn. O mihi præteritos referat si Iupiter annos, &c. Imitatus est & Valer. 1. Argonaut. Commemorat autem & hic & alijs in locis suas virtutes seu ἀρετὰς & res præclarè gestas Nestor, quod in eo notat & Cic. lib. de Senect.

408 Εἰς θέν ἀρήνης,) De hac vrbe & hoc loco Pausan. in Messen.

410 Αἰακίδα, &c.) Huius vt veneficæ meminit & Scholiast. Græc. Theocr. Idyl. 2. etsi Plin. tota Iliade negat mentionem fieri veneficij.

412 Πρεσβύτερος,) Videtur dicere Patroclum Achille fuisse ætate maiorem. qua in re tamen variant veteres. nam Martial. indicat fuisse iuniorem, Aiacidæ (inquit) proprior lævis amicus erat. Staius æquales facit in Achilleid. Par studijs æuique modis, sed robore longè, &c. Plauto autem in Symposio huius loci autoritate, Achillem fuisse iuniorem etiamque imberbem à Patroclo adamatum, contendit, reprehensio AEschylo qui aliter senserit.

414 Δικαιοπάτερ κενταύρων,) Id est, ex centauris omnibus quidem iniustis & feris, hic minimè fuit iniustus & ferus.

I N M. X I I.

420 Ουκέτ' ἔπειτ,) Quod vulgò dicitur de calamito so prælio, & in quo acies altera penè tota deleta sit. Ne relictum quidem esse cladis nuncium, ex hoc fonte videtur manasse. Viét. lib. 28. cap. 20.

426 Ορνις γάρ,) Cic. simile ostentum in suo Mario finxit, ex quo versus eius commemorantur in libro de diuinat. elegantissimi: Hic Iouis altisoni subitò pennata fauetelles Arboris è trunco serpentis faucia morfu, &c. Virg. quoq; propius quidem ille, sed minus eleganter Macrobij iudicio hæc vertit libro xj. Vtque volans altè raptum cum fulua draconem Fert aquila, &c.

SCHOLIA.

428 *Εἰτ' ἐπὶ*,) De cœli partibus dextris & sinistris, vide Hadr. Iunium Animad. lib. 3. cap. 3.

Τὸν δ' ἄρ',) Vt hic Hector aduersus Polydamantem, ita & Turnus aduersus Drancem optimum dantem consilium inuehitur apud Virgil.

430 *Εἰς οἶωνός*,) Insignis est locus de augurijs. De hoc autem versu, iam suprâ dictum iteratur & Odyss. δ.

434 *Ὡπέπον*,) Insignis ratio cohortandi ad mortem contemnendam in prælio, propositis tot mortis generibus & casibus etiam extra prælium. Hac vsi sunt optimi quique scriptores: vt AEschylus, cuius versus adducit Plut. vt Plato in Apolog. vt Lyfias in laudatione auxiliorum Corinth. vt Demosth. de corona, & Theopompus. cuius verba adducunt Athenæus et Clemens Alexandr. lib. 6. *σρωμέτ.* & P. Vict. lib. 29. cap. 14. Cic. denique in x. Philip. Cum verò dies & noctes omnia nos vndique fata, &c.

IN N. XIII.

442 *Μυσῶντ'*,) De his populis & hoc loco Strabo lib. 7. & Ammianus Philo quoque hunc versum adducit *ὡς βίη θεωρηκῆ.*

Γλακτοφάγων ἀβίωντε,) &c. *Αβιοι* alijs sunt simplici victus ratione vtentes, alijs vis omnis & seruitutis expertes; alijs sagittarij, alijs domo carentes, alijs longæui, alijs sine vxoribus viuentes. vide Strab. & Eustath.

444 *Χρυσέοισιν*, &c.) Hoc ornamentum genus, iterata sæpius eadem voce, imitatus est & Virgil. sæpè: Aureus ex humero sonat arcus, &c. & lib. 4. Cui pharetra ex auro, &c. & Aurea pectoribus, &c. De hoc autem toto loco vide Dionys. Longinum *ὡς ὕψος.*

446 *Ιχνια γδ*, &c.) Vide Heliodor. lib. 3. histor. Aethiop. pag. 68. Dij abeuntes agnoscuntur. Sic Venerem agnouit Aeneas lib. 1. AEncid. Dixit & auertens rosea ceruice refulsit, &c.

448 *Οὐ δ' αὖτ' ἐγὼ γὰρ Ἄνδρῖ*, &c.) Cum viris nō obscuris, sed cum præstantibus esse certandum, quod idem & se facere

SCHOLIA.

ceſſe velle ait Strabo. ſic enim libro 1. Οὐ γὰρ πρόκειται πρὸς
ἀπαντας ἀντιλέγειν, ἀλλὰ τὰς μὲν πολλὰς εἶναι οἷς μηδὲ ἀκρο-
λῶθαι ἄξιον ἐκείνης ἢ διαντῶν ἔς ἐν τοῖς πλεῖστοις κατορθω-
μάτων ἰσχυρ. ἐπεὶ ἔδωκε πρὸς ἀπαντας φιλοσοφῆν ἄξιον. πρὸς
ἐρατοδένην ἢ καὶ ποσιδώνιον, καὶ ἰππάρχον, καὶ πολύβιον, καὶ
ἄλλας τοιαύτας καλόν. ſic & Ariſt. 1. Eth. cap. 4.

454 Κεφαλὴν δὲ ἀπαλῆς.) Exemplum hoc ferocis a-
nimi & hoſtibus inſultantis, imitatus videtur C. Claudius
Nero, de quo Liuius lib. 27. extremo. C. inq. Claudius con-
ſul cū in caſtra rediſſet, caput Haſdrubalis, quod ſerua-
tum cum cura attulerat, proijci ante hoſtiū ſtationes, &c.
iuſſit. P. Viſtorius hoc quoque monuit lib. 27. var. cap. 22.

456 Εἰς αὐτὸν ἐν κλισίῃ.) Solent olim haſtas ſuas domi
intra columnam longam in theca haſtarum collocare, de
quo more & in Odyſſ. & hic non nihil.

476 Πολυίδος μάνπος, &c.) De hoc Polyido vate Cic.
1. de diuinat. Quid Polyidum Corinthium? nonne Home-
rus & alijs multa, & filio ad Troiam profiſcenti mor-
tem prædixiſſe commemorat. & libro 2. de leg. meminit
& Lucianus.

480 Ἀλλὰ δὲ ἐν, &c.) Laus prudentiæ & boni conſilij,
ab uſu latè patente. hunc autem locum imitatus eſt & Eu-
ripides, cuius verſus adducit Plut. in Homer.

484 Κύματα κινεῖται.) De hoc verſu Ariſtot. 3. Rhet. κί-
νῆμα μὲν γὰρ καὶ ζῶντα ποιεῖ πάντα, mouere & ſtudio mo-
ueri & viuere ait, numeros rebus optimè accommodauit.

IN E. XIIII.

594 Σίγα.) Eleganter & prudenter Vlyſſes malū con-
ſilium monet celandum & continendum, ne alijs enun-
ciatū cauſa ſit & alijs magni mali, & auctori ignominia.
qua prudentia uſus eſt & Fabius in ſententia Caruilij op-
primenda, apud Liuium libro 23. vide Viſtor. lib. 30. cap. 7.
Νῦν δὲ εἴη, &c.) Schol. vet. διδάσκει πάντας δεχέσθαι τὴν
παράνοιαν ἐν καίρῳ κινδύνῳ. Præcipit, inquit nobis poëta,
vt in noſtris periculofis rebus omnium monita & conſi-
lia attendamus. Sic & Cic. 8. Philip. Sed vt ſæpè iam dixi

SCHOLIA

omnes in tanto periculo, qui rectè & fortiter sentient, erunt consulares. ex Victo. lib. 27. cap. 23.

Τύδε (ὃν θύβησι,) Pausan. Bœot. ait Thebanorum historicos huius authoritate versus adserere, Tydeū proximè Thebanorū principem Menalippum (à quo & occisus est) Thebis esse sepultum.

498 Πολυπίδακος ἰδης,) Vsitatū Idę epitheton, quo & Ouid. est vsus lib. 4. Fast. Dindymō & Cybelen, & amcenā fontibus Iden. Sic ibi leg. ex v. c. nā in vulg. est frontibus

498 Θύρας ἐπέθηκε.) Scholiast. vet. θαυμασίως ἡ τὴν μίμησιν. ἐν ἀπορρήτῳ γὰρ τὰ τοιαῦτα πράττει. ὥς ἂν μὴ ὑποβολιμαῖον ἐκ τέχνης καυματικῆς αὐταῖς τὸ καλὸν ἀλλὰ γνήσιον φαίνεται. Victor. lib. 33. cap. 14. var. lect. idem tamen & Eustathius monuit, vt pleraque quæ Vict. adfert ex illo suo Scholiaste: mirum vt sit eum Eustathium non inspexisse. Hunc autem locum de mulierum ornatu eoque celato, totum imitatus videtur Lucr. lib. 4. extremo. Nec Veneres nostras hoc fallit, quò magis ipse Omnia summo opere hos vitæ proscenia celant, Quos retinere volunt, astrictosque esse in antro.

Λύματα, &c.) Vide Plut. 6. Sympos. quæst. 7. vbi eruditè mulierū elegantem cultum, à superuacaneo diuidit. καθαρότητι vocat illū, hunc περιεργίαν, illius partes esse, lotionem, vnctionē, & comæ θρύψιν seu positū, vt vocat Ouid. huius esse fucum, vnguenta, aurum, purpurā. Sic ferè & Tertullianus in libro de habitu mulieb. Habitus inquit foeminæ duplicē speciem circumfert, Cultum, & Ornatū. Cultum dicimus quem mundū muliebre[m] vocant: Ornatum, quem immundum muliebre[m] conuenit dici &c.

502 Κασιγνήτω θανάτῳ,) Virgil. 6. Tum consanguineus lethi sopor.

504 Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ χαλῖτων μίαν ὁπλοπερσέων,) Imitatus Virgil. i. vbi de AEolo. Lucret. libro 4. paruula, pumilio, χαλῖτων μίαν, tota merum sal. Sed hunc totum locum reprehendit Scaliger in Critico cū alijs in reb. quod Gratiarum vna Somno coniungatur: nunquam enim oportet Gratiam dormire.

Τὴς

SCHOLIA.

Τὴς ὑποταγῆς.) Primum Titanum mentionem facere
Homerum, author Paulan. lib. 8.

508 Λωτὸν θ', &c.) Plin. lib. 21. cap. 7. de croco: Troia-
nis temporib. iam erat honos ei. hos certè flores Home-
rus tres laudat, loton, crocon, hyacinthum.

510 Εκφυγαχερὸς, (Telum manu fugit genus dicen-
di legum xij. tab. apud Cic. 3. de orat. penè ausim dicere &
hinc sumptum.

IN O. XV.

528 Τρεῖς γάρ τ',) Omnis seu vniuersi partes facit v.
Coelum, Aquam, Terram, Aërem, & Olympū. Sic hunc
locū Grammaticos explicasse ait Plut. in lib. de oracul. def.

Στρεπιάς,) Suprà N. ἀκρεαί τοι φρένες ἐσθλῶν.

530 Εσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἀγγελῶ αἰσιν εἰδῆ,)
Hunc versum laudat Pindarus πυθ. δ. τῶν δ' ὁμήρε καὶ πῖδε
συνθέμενος ῥῆμα, πόρσω ἀγγελὸν ἐσθλὸν ἔφα πρῶτον μερίσαν
πράγματι παντὶ φέρειν.

532 Ως δ' ὅτε,) Hac collatione vsus est & Gell. lib. 6.
eam verterunt Latinè Ennius & Virgilius. vt est apud Ma-
crobium.

536 Ον δ' ἄν.) Proditorum poenam, Inhumatum pro-
ijci, apud Græcos solennem, hinc sumptam volunt Gram-
matici. sic enim vetus Scholiastes apud Victor. habet: Εν-
τεύθεν νόμος τ' προσδοτῶν μὴ θάπτεσθαι παρὰ τὸ νομοθετέοντων
ἐμνήθη. Eandem tyrannorum quoque fuisse poenam mo-
net Plutarchus in Homer. qua de re infra Odyss. v. Simi-
les ferè sunt minæ Agamemnonis supr. lib. β.

539 Ως ὅτε τις,) Græc. Schol. ταπεινὴ μὲν εἰκὼν, ὁμῶς
πᾶσι, γνωστὴ. vide latius Victor. lib. 33. cap. 10.

Εὐχετο,) Scilicet in rebus deploratis ad vota & preces
decurritur. Sic vet. Scholiast. δυσυχίας ἐπίπαισι καὶ σωτηρί-
ας, ἀπόγνωσις, εὐχὴ θεῶν. Siue vt eleganter ait Plin. in epist.
tum votorum locus est, cū spei nullus est. vide Vict. lib.
28. cap. 14.

540 Καὶ ὥπερ λήγετο μερῶν,) Femora ferendi morem
111 v

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

SCHOLIA.

in summo dolore & indignatione, sæpè commemorat Homer. hic, infra π. & Odyss. v. quem & oratores postea tenuerunt. Cicero de claris orat. Frons non percussa, non femur, &c.

544 *Λάχης ἐπὶ μύθεα κείρει,*) Hanc verbi *κείρειν* translationem qua & infr. 576. &c. est vsus, & Epaminondas in Epigrammate est secutus: *Ἡμετέραις βυλαῖς σπάρτα μὲν ἐκείρατο δοξάν,* &c. quem Cicero s. Tusc. ita vertit: Consiliis nostris laus est attonsa Latonum.

Οὐ οἱ ἀεικὲς, &c. Notissimum hunc versiculum expressit Horat. Dulce & decorū est pro patria mori: vide & Lycurg. cōtra Leocrat. Quod aut ait, *καὶ παῖδες ὀπίσσω,* de eo ita vet. Schol. *καλὴ ἢ καὶ ἡ προαθήκη τῶ ὀπίσσω, αἰωνίαν διὰ δόχην τῶ τέλος περισῶσαι,* Sic & infra, *χ. καὶ κήδε' ὀπίσσω.*

552 *Τὸ τῶν γῶ,* &c.) Totū hunc locū mirificè laudat Longinus, & Aratum qdem esse imitatū, sed nō satis grauitè: *ἐπιχείρησε ὁ Ἀρατὸς τὸ αὐτὸ τῶ μετενεγκεῖν ὀλίγον ἢ διὰ ξύλον αἰετὶ ἐρύκει πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν ἀντὶ φοβερῶ.* Est autem hoc Homeri & Arati dictū celebre de morte nautis vicina vide P. Viët. lib. 29. cap. 18. à Longino dissentientē, & certè ad illud Iliad. κ. pag. 346. *ὀλίγον δ' ἐπὶ χῶρος ἐρύκει.* propius accedunt Arati verba.

554 *Κεληπίζειν,*) Obseruandus vsus antiquiss. celetizonton, etsi Troicis temporibus ignotos hos equites pleriq; asserunt, & hæc accipiēda seu exeufanda καὶ πρόσληψιν. Eustath. & Gel. lib. 10. cap. 16.

558 *Ἡ ἐπὶ τείχεσσι,*) Virgilius imitatus libro 9. Quos alios muros, quæ iam vltra mœnia habetis, &c.

IN Π. XVI.

560 *Νήλεος,*) Præclarè & Virgil. libro. 4. Nec tibi diua parens, generis nec Dardanus author Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus, Hyrcanæque admo-runt vbera tigres. Gell.

562 *Δὸς δὲ μοι,*) Elegans & prudens stratagema ab Homero excogitatum, quo hostis fallitur armorum & insignium

SCHOLIA.

gniū similitudine : quo & Messenios olim vſos vrbē Elco-
rum occupasse ſcribit Pauſan.in Meſſen. quo loco pleraq;
Homeri ſtratagemata commemorat. Eadem fraude vſos
ſingit Troianos Virgil. 2. AEneid. Mutemus clypeos, &c.

564 Αἶας δ' ἐκ' ἐτ',) Præclare Virgil.de Turno. lib.9.
Ergo ne clypeo iuuenis ſubſiſtere tantum, Nec dextra va-
let, &c. & antè eum Ennius apud Macrobi.

568 Διὶ πετῆος ποταμοῖο,) Cur flumina Homerus, hic
Sperchium, in Odyſ. Nilum, alibi aliud, vocet διοπετῆ, ex-
plicat Porphyri. quæſt. Homer. λ.

570 Μυρμιδόνες μὴ πει, &c.) Eodem planè modo apud
Liuium militibus ante cupidis pugnandi & in ducem tan-
tum non conuiſijs vt ignauum iactis, in memoriam po-
ſtea data occasione dux reuocat eorum illum ardorem.

572 Χυλῆ δ', &c.) Hic eſt locus) cui ſimilis eſt infra
Od. 2. pag. 66.) quem intelligit Plin. lib. 35. cap. 1. vbi ait, Ho-
merum noſſe conditas arcis veſtes.

Εὐφροσύνης, &c.) Obſeru. Sulphure purgari veſtes Plin.
lib. 35. ait & ſulphuris quoddam genus fullonum officinis
eſſe familiare.

578 Αἶας δ' ὁ μέγας,) Phalereus nimio huius verſus
hiatu & δις φωνίᾳ amplitudinē rei quæſitam à poëta ait.

580 Ζεὺς ὅτε, &c. Præclarus locus aduerſus iudicia
iniuſta.

582 Ἰερὸν ἰχθυὸν,) Plerique ſacrum piſcem intelligunt
Anthiam, alij Ellopem, Eratoſthenes chryſophoryn : alij
ſacrum pro magno, vt os ſacrum, & morbus comitialis,
cū ſint magna, ſacia dicuntur: alij deniq; eum, qui ſit di-
mittendus, vtpote tutelæ numinis alicuius conſecratus.
Vide Plut. in lib. de ſolert. animal. & Athen. lib. 7.

586 Ἡ ἀχερωῖς, eandem arborem & ſupr. memorat.
N. cur autem populus ab Homero vocetur ἀχερωῖς, hanc
à multis adferri rationem ait Pauſan. in Eliac. quia Her-
cules eam ad Acherontem Theſprotiæ flumen, nalcen-
tem reperit.

588 Ος λυκίην, &c.) Duabus virtutibus ciuitates con-
tineri & ſeruari, Iuſtitia & Fortitudine: quorum illa qui-
dem

SCHOLIA

dem in ciues, hac in hostes vtimur. quam copulam & Aeschylus his versibus, quos adducunt Arsen. in apophtheg. & P. Vict. libro. 38. var. cap. 3. ex vet. Schol. prædicat: *Ὅπῃ γὰρ ἔχουσιν συζυγῆσαι καὶ δίκη, Ποῖα ξανωρὶς τῆςδε κατεπερωτέρως.* Eandem & in Aenea celebrat Virgil. x. Iustitiæne prius mirer, belliue laborum?

590 Βλῆτο γὰρ,) Solet Homerus, teste & Macrob. lib. 6. cap. 7. multos laudare non tam virtutibus attribuendis, quàm detrahendis vitijs. Sic hoc loco Sarpedonem vocat *οὐ κλέκισιν.* & Iliad. δ. vbi de Agamemnone *ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα* &c. Sic & ille ferè: Non ignauus erat, sed erat fortissimus Hector.

594 Εὐ γὰρ χερσὶ, Hunc elegantem locum & Virgil. expressit in Turno aduersus Drancem: An tibi Mauors ventosa in lingua, &c. & antè. Larga quidem semper Drance tibi copia fandi, Tunc cùm bella manus poscunt.

606 Ἀλλὰ με μοῖρ.) Hunc locum à Bruto in epulo quodam solenni inconsideratius recitatum fuisse narrat Plut. in Bruto.

Ἀλλο δὲ τοι ἔρῳ,) Hunc morem poetarum, quo morientes faciunt vaticinari, cōmemorat Plato in Apolog. in Socrate morituro: *καὶ γὰρ εἰ μὴ ἤδη ἐνταῦθα, ἐν ᾧ μέγιστα ἄνθρωποι χρησμοδῶσι, ὅταν μέλλουσιν ἀποθανεῖν.* & sequitur Virg. x. Ille autem expirans, non me &c. sic & Hector, infr. 788.

IN P. XVII.

608 Ρεχθὲν δὲ τε γήπιος ἔγνω,) Vide Eras. prouerb. 28. 29. 30. & 31. Chil. i. cent. i.

610 Αἶμαπ,) Euphorbi Coma nobiliss. in quam iocatur Lucian. in Gallo.

Πλοχμῶν οἱ,) De hoc loco Plin. lib. 33. cap. 4. Est quidē apud eundem Homerū virorum crinib. aurum implexū.

622 Ηῖόνες βοδῶσιν,) Eusta. monet & ex vet. Scholiast. Victor. Imaginē hīc expressam, Platoni, vel vt alij, Soloni causam fuisse, cur sua ille poēmata cōbureret: tam enim esse præclaram, vt ars naturam superare videatur, & quæ audiun-

SCHOLIA.

audiuntur quæ videntur, sint euidentiora, animūq; nō
segniū: vt ait naturam secutus poëta, sed acrius irritantia.

624 Λαρίσσης ἐριβάλακ, Sic & supra Iliad. i. φθίην
dixit ἐριβωλον. & infra Troiam & Thraciam vocat. Ho-
rat. i. Od. 7. Larissæ opimæ.

630 Ἰπποὶ δ' αἰακίδεο, Vt hic Achillis equi, ita & a-
pud Virgil. ii. Aethon equus lacrymatur. De equis qua-
dam velut intelligendi vi præditis, Solinus cap. 47. attulit
& supra quædam ex Plut. de Metempsychosi.

638 Εἰλαπινασής, Pollux lib. 6. cap. 7. Homero inquit
Parasitus dicitur εἰλαπινασής. Idē & Athenæ. lib. 6. dipnos.
τὸν γὰρ εἰλαπίνην φίλον εἶρηκεν ἅ ἐν τῷ δειπνῆν διὰ καὶ ποιῆς
αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου ἡτρωσκόμῃον καὶ τὴν γαστέρα, vt apud
Terent. Phormioni pugnōs in ventremingere.

642 Ζεὺ πάτερ, Accommodatas Aiaci preces tribuit
poëta decori obseruantis. Sic igitur Longinus πρὸς ὕψος
ἐνθα δὲ ὁ Αἴας ἀμνηχανῶν Ζεὺ πάτερ &c. ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ
πάθος Αἴαντος. οὐ γὰρ ζῆν' εὐχεται (ἦν γὰρ τὸ αἰτήμα τῆς ἡρώ-
τα πεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν
οἷς ἔδδεν εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγατακλῶν, ὅτι πρὸς τὴν μά-
χην ἀργεῖ φῶς ὅτι πέχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς
εὐρήσων ἐντάφιον ἄξιον, καὶ ἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιπᾶτήται.

644 Δακρυχέοντα πόδες φέρον, Obser. Pedes ferunt
virum, non vir pedes. sic & supra, 3 extremo & N. & infra
656. de Thetide. Sic & Virg. Quo te Mæri pedes? hac dere
& P. Victor. ex vet. Schol. lib. 36. cap. 3. var. lect.

IN Σ. XVIIII.

650 Κεῖται πάρος κλ, Hac narratione nihil breuius
dici potuisse obseruat Quintil. lib. 10.

Ἀμφοτέρησι, In luctu & rebus aduersis caput cinere
conspergebant. cuius moris & infra Odyss. ω. meminit. &
Euryp. in Supplic. Ἀμφὶ δὲ ποδὶν κέρα κεκόμεθα. Virg. lib.
10. Caniciem immundo deformat puluere.

652 Θεαὶ δέ μιν, Virgil. imitatus lib. 5. Tum variæ co-
mitum facies, immania cete, &c.

652 Αχνο-

SCHOLIA.

652 *Αχυνται,*) Videtur poëta subindicare verbi Achil-
les originem, quod ab *ἄχ* vel *ἄχυνται* deducunt, cuius
rei ratio hic est expressa.

656 *Ὡς πολὺ, &c.*) Ira melle dulcior, vt sup. Oratio
melle dulcior. Arist. de hoc loco lib. 2. Rhet. *διὸ καὶ καλῶς*
εὐρεται ὡς θύμῃ, ὅς τε πολὺ, &c. nam iræ comitem esse
quandam voluptatem, ibi docet.

Ἀλλὰ τί μὲν,) Versiculus notus, quo & Cicero inter-
dum vititur, loco particulæ vt vocant transitionis. Sæpè est
in Homero.

658 *Οὐδὲ γὰρ, &c.*) Attingitur ratio apta ad mortem
æquo animo ferendam, Recordatio virorum præstanti-
um, qui & ipsi sunt mortui: de qua pulchrè Lucret. lib. 3.
in fin. Sic & infra. *καὶ τὸν καὶ πᾶσι τοῖς φ.*

662 *Σάλπιγγι,*) Tuba hic meminit καὶ πρόληψιν seu
temporis quadam præceptione: nam heroicis tempori-
bus etiam nunc concha marina utebantur, nondum no-
ta tuba. Græc. Schol.

668 *Καὶ μὲν δὴ πρὸς, &c.*) Hunc locum imitatus vi-
detur aliqua ex parte Virgil. initio AENEID. Ast ego quæ
diuum incedo regina, &c.

670. *Ὅφρα οἱ ἀντόμοι,*) Tripodes Vulcani ἀντόμοι-
ται & ἀντοκίνητοι sunt celeberr. de quib. copiosè Eustathi-
us meminit & Aristot. lib. 1. Polit.

Δεινὴ τε καὶ αἰδοία,) Ad hunc locū allusit, ni fallor, Plato
in Theæt. *Παρμηνίδης δὲ μοι φαίνεται τὸ τῷ ὁμήρῳ, αἰδοῖός*
τέ μοι εἶναι ἅμα δεινόν τε.

674 *Καὶ σίτερόν τε,*) Reprehendit hoc Scaliger. Ari-
stot. 1. de art. poët. stannum accipit pro ferro. etsi tempera-
tura fortasse quadam stannum indurari potuit, vt de ære
scribit Proclus in lib. oper. & dier. & infra 682. & alibi stan-
ni fit mentio.

676 *Ποίει δὲ πρόσωπα,*) Clypei Achillis descriptio, quæ
ait Plut. in Homer. mundi totius esse exemplar. Scaliger
longè præfert Clypeum AENEÆ: Tota (inquit) Clypei de-
scriptio multò est apud nos aptior vniuerso argumento:
Homeri autem Clypeus friuola & puerilia continet. Vitæ
autem

SCHOLIA.

autem genera, urbana, militaris, rustica: & hæc bipertita, agricolarum & pastorum, meo quidem iudicio egregiè depinguntur: illud solum non video satis, his vitæ generibus expositis, duo illa additamenta, vnū longius de chorea, alterum de Oceano, quò pertineant: etsi Oceanum fuisse velut limbum totius Clypei ipse indicat poëta.

Οἷν δ' ἄμυγε, &c.) Hunc versum explicat Strabo initio lib. & Virgil. quodammodo i. Georg. Arctos Oceanum metuentes æquore mergi.

Κεῖτο δ' ἄρ',) Huic iudicio non absimile fuit illud Romæ vsitatum quod facta Sponsione & Sacramento deposito fiebat, de quo Festus Sacrament. & infr. ψ.

Τὴν δ' ἐπέργη, &c.) Hanc urbem & hunc locum de duobus exercitibus latè explicat Porphyrius quæst. Homer. 2.

678 Η ἵμελαίνετ',) Plin. lib. 17. cap. 5. de optimo terræ genere, terram teneram esse optimam, quæ vocetur pulla: illa (inquit) post vomerem nitescens, qualem fons ingeniorum Homerus in armis à Deo cælata dixit: addidit quæ miraculum nigrescentis, quamuis fieret in auro. vbi ὡς ἐν παρόδῳ, pro nitescens, scribendum puto nigrescens. nam quod Homerus Μελαίνετο ὀπίθεν, id Plin. extulit nigrescens post vomerem.

680 Λίον δ' ὕπδ, &c.) De hoc loco Pausan. in Bæot. Scaliger ridet.

682 Εν δ' ἐπίθει, &c.) Oceanum cur Homerus & hic & initio M. Odyss. & alibi vocet fluvium, vide Strab. lib. 1.

IN T. XIX.

684 Ως εἶδ', ὡς μιν,) Elegans phrasis, qua & Latinus poëta vtitur: Vt vidi, vt perij, vt me malus abstulit error. Sic & infrà 730. ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.

Μῆτερ ἐμὴ,) Ratio qua rem per se tenuem amplam reddamus, si dicamus eam esse, qualia sint decorum opera qua de re latius P. Victorius lib. 38. cap. 14.

686 Εγχεῖρειδομένῳ,) Solent vel ipsi morbo aut ætate impediti vel alioqui ocium agentes in bello, hastis tamen

SCHOLIA

men adnixa stare, vt saltem animi promptitudinem ostendant, vt idem Victo. 38. cap. 28. retulit. Sic Cic. pro Rabirio: Cū deniq; Q. Scæuola confectus senectute, præpeditus morbo, mancus & membris omnibus captus ac debilis, hastili nixus & animi vim & infirmitatem corporis ostenderet. Virgil. Stant longis adnixa hastis ac scuta tenentes.

698 Κάπρις ἀπὸ τρεῖς,) Ritus quo hostijs setas aliquot in summo capite decerpere solent: cuius & Virgil. meminit lib. 5. Et summas carpens media inter cornua setas. & lib. 12. Dant fruges manibus falcas, &c. & Odyss. 96.

Η, καὶ ἀπὸ σίμωχον, &c.) Pausan. in Arcad. moris ait fuisse in sacrificijs, guttura pecudum incidere. Idem Pausan. lib. 5. antiquioribus sæculis vsitatum fuisse in sacrificijs, vt quæcunque in iureiurando adhibuerant homines, eorum prorsus esu abstinerent: vtrobiq; laudat auctorem Homerum ex hoc loco.

702 Ριζοδανῆς ἐλένης,) De hoc verbo Plut. in libro de am. poët. vbi ριζοδανὸν idem quod pestiferum, valere ait: nam Macedones mortem δανὸν quoque vocant.

IN γ. XX

712 Δείσας, &c.) Hunc locū videtur imitatus Virgilius lib. 8. Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens. Huius autem loci grauitatem, quod superi, inferi, omnes vnà bello huic se misceant, admiratur Longinus πρὸς ὑψος.

Οὐ ξάνθον, &c.) De hac nominum varietate & de hoc loco Plato in Cratylo.

Χαλεποὶ δὲ,) Pausanias in phoc. verum esse docet, in auspicato Deos euidenter à mortalibus videri.

724 Νῦν δὲ δὴ, &c.) Hunc locum posteri valdè sunt mirati, quo poeta de Romani Imperij ortu & diurnitate satis perspicuè vaticinetur. certè Virg. ita accepit, lib. 3. Hic domus AENEÆ, &c.

IN φ. XXI

742 Κώτθανε,) Sic Lucr. elegantiss. lib. 3. expressit, de quo

SCHOLIA.

quo sup. & Hor. Occidit & Pelopis genitor cōiūua Deorū.

744 ἥρως ἀστροπαῖος.) Hinc velut prouerbio Astero-
pæos vocabant qui vel ingenio vel arte aut vsu ad varias
res essent apti. Sic montium consulem vocat Libanius So-
phista in Demosth. Sic Athenæus lib. i. epuli dominū Lau-
rentium in Græco & latino sermone peræquē doctum.

746 Εγχείλυνες τε καὶ ἰχθύες.) Huius versus argumen-
to putat Oppianus & Eustath. Piscis nomine anguillam
non contineri: sanè infirmo. Sæpè enim hoc faciunt scri-
ptores, vt cum specie (vt dialecticè loquar) vel vna, expri-
mant & genus.

750 Ως δ' ὅτε ἀνὴρ,) Hunc locū ab euidentia laudat
Phalereus in lib. de Elo. quā secutus non tamen affecutus
videtur Virg. i. Georg. Deinde satis fluuium inducit, &c.

752 Δίδομεν,) Hoc hemistichium Aristot. in Elench.
tribuit Ioui, cum proferatur à Neptuno.

754 Ορσοο κυλλοπέδιον,) Minuit forma orationis clau-
dicationem. Vide Victor. lib. 29. cap. 19.

IN X. XXII.

772 Παμφαῖνονθ',) Virg. lib. 10. Ardet apex capite cri-
stisque ac vertice flamma Funditur, &c.

784 Ως ἔκ' ἐς,) Cic. fortè hunc locū adumbravit. Phil.
2. Neq; vllā societate optimis ciuib. cum importunissimo
hoste foedere vllō confirmari posse credidi. Vict. li. 2. ca. 15.

788 Ἰνα τε ψυχῆς,) Pollux. Ομηρὸς φησὶ ψυχῆς ἄκιστον
ἀλθρον εἶναι, ὅτι διακριθεὶς ἀπόλλυσι τὴν ὁδὸν τῆς τροφῆς.

794 Ως φαρμένη,) Simil. lamēt. matris Euryali 9. AEne.

796 Αμπυια,) Homericā (vt ait Pollux) mundi mulie-
bris vocabula, in quibus est στεφάνη, cuius alibi meminit.

IN X. XXIII.

802 Ηλθε δ' ἐπ',) Sic Hectorem AEneæ in somnis vi-
sum fingit Virgil. 2. AEneid.

806 Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δρχμιάτ'
εἰλθον,) Admirabilis rei & numerorum concentus.

Τὴν ῥα πρῶτον,) Mos vetus, Vouere capillos fluminib.

m m m

SCHOLIA.

de quo more Schol. Græc. & Eustath. hic, & Tarrhæus in
4. Oden. Pyth. vide & Pausa. Attic. de hoc loco.

814 *Ἰππῶς*,) Mos veterū, alien. & peregrinis quoq; eqs
certare. de quo Pausan. in Eliac. facta huius loci mentione.

816 *Οἰθαγδ*,) Horat. metaque feruidis euitata rotis.
hoc enim erat difficillimum.

Εὐπλέκτω,) In Ione Platonis est *εὐξέτω*.]

848 *Αὐτῆρ' ὄγ' ἥρωες*,) s. Meriones, non vt Eustath. A-
gamemnon. nam & humilioribus, etiam famulis ver-
bum herois tribui solet. vt Mulius heros, licet famulus di-
citur Odyss. σ. vbi & Eustath. Sic & Virgil. in Moreto. Ergo
aliam molitur opem sibi prouidus heros.

IN Ω. XXIIII.

850 *τὴν δ' ἤνησ'*, &c.) Hunc versum Aristarchus ὀβέ-
λισε quia verbum *μαχλοσιών* sit recentius Homeri etate.

852 *Κωφὴν γδ*,) Hunc locū laudat Arist. 2. Rhet. nā ad
iram sedandā valere, si, cui simus irati, dicatur non sentire.

Λίμνη,) Sic & Virg. mare vocat stagnū, lib. 10. Cū pe-
des incedit medijs per maxima Neri Stagna viā scindens.

Κέρας,) De hoc loco Plut. libro de sollert. animal *κέρας*
alijs (inquit) est pilus, quasi è boum pilis fuerint lineæ seu
funiculi piscatorum. sed malè. Aristoteles hamo adiunctū
fuisse paruum cornu.

866 *Αὐτίκ'*, &c.) Virgil. lib. 4. Ille patris magni parere
parabat Imperio, &c.

874 *Μνηστῆρ*,) Quintil. lib. 10. nam epilogus quidem
quis vnquam poterit illis Priami rogantis Achillem pre-
cibus æquari.

876 *Δοιοὶ γάρ τε πίθοι*,) Hesiod. quoq; i. oper. dolij
mentionem facit. Plut. de consolat.

878 *Μάκχρος ἑδδς*,) Schol. Græc. & Eustat. *μάκχρος* est
propriū nomen: alijs est beatus. In Dione *μακρόρων*, id
est, Deorum beatorum, non malè legitur.

882 *τὸ δ' ἄρα*,) Paus. Corinth. huius versus authorita-
te docet ex liberis Niobes neminē remansisse superstitē,
familiamque Amphionis funditus euersam, desisse.

IN D E X

INDEX IN ILIADA NOVVS.

*Numerus Græcis paginis est accom-
modatus.*

A

A Bantes 84. 154
Abies Idæ nobilis 504
Abietē ascendit somnus 504
Abydus 300
Acamas Græcis conuitia dicit
100
Acesamenus 744
Achelous rex aquarum 746.
882
Acheptolemus Hæctoris auri-
ga à Teucro percutitur 282
Achilles 92
Achilles Calchanti promittit
libertatem & impunitatem
dicendi 24. eius concio ad
Græcos ibid. eius ad Aga-
memnonē oratio pro auer-
sione pestis ab exercitu Græ-
corum 25. iratus 26. conui-
tia facit Agamemnoni 32.
per sceptrum iurat 34. la-
crymans orat Thetidem 40.
causam sui doloris matri cō-
memorat 42. Thebem Cili-
cum urbem deuastauit 232.
conuiuium apparat 308. le-
gatis coenam dat ibid. lega-
tos excipit ib. cithara ludit
& canit laudes virorum for-
tium ibid. implacabilis 314.
terram mariq; vrbes expugna-
uit viginti tres ibid. Hæcto-
rem sibi inimiciorem esse
ait portis inferorum ibid.
gloriatur Hæctorē sibi nun-

quam congregi ausum 316.
eius in Agamemnonem a-
cerba oratio ibid. conuitia
iacit in Agamemnonē 318.
Agamēnonis renuit omnia
oblata munera ibi. mauult
perire ad Troiam cum ho-
nore, quàm saluus sine glo-
ria in patriā redire 320. Aia-
ci respondet 332. superbus
334. Ipectator prælij 402.
morosus 404. Patroclo cō-
mendatus à patre 412. eius
præceptor Chiro Centaurus
414. medicinæ peritus i-
bid. ei non inesse mentem
496. crudelis 560. Patro-
clum voti atque precis com-
pote facit, & successus in
prælio optat ibid. soli sibi
expugnandæ Troiæ faculta-
tem dari optat 562. Patro-
clum in præliū mittit, eiq;
dat præcepta ibid. hortatur
Patroclum vt se quàm celer-
rimè ad pugnam expediat
564. Myrmidones armat ad
bellū 568. solus suam hastā
vibrare potest 564. eius na-
ues quinquaginta 568. Myr-
midones suos cohortatur
570. Ioui vinum libat, &
precatur vt Patroclo ma-
gnū det robur & faculta-
tem hostes repellendi 572.
ei cœlestem ambrosiam in-

m m m ij

INDEX.

fundit Minerva, ne ieiunus
ad bellum proficiscatur 702.
eius equi lugent Patroclum
630. sese ob mortem Patro-
cli affligit 650. veruit Pa-
troclum pugnare cum He-
ctore, quia sciuit cum He-
ctori imparē esse ibi. cum
vitæ suæ poenitet 654. The-
tidi luctum suum exponit
ibid. clamore suo hostes ter-
ritat 662. leonis instar Pa-
troclum luget 666. Soli si-
milis 706. leoni similis 716.
fuit, ignis instar 734. Dæ-
moni similis ibid., cum fu-
mo comparatur 764. stellæ
similis 772. accipitri 776.
cani 780. qualis 850. 856.
saucia sua cum leone com-
parandus 850. armis dele-
ctatur 684. concionem con-
uocat, & Agamemnoni ex-
probrat quam sibi iniuriam
intulerit 686. timēs ne cor-
pus Patrocli Muscæ corrup-
pant, Thetis ei ambrosiam
infundit 686. eius placati
oratio ibid. iræ suæ causam
confert in Briseidem ibid.
ante cibū capere negat, quā
vltus sit Patroclum 696. su-
am iram transfert in Iouem
698. Patroclum patris loco
amavit 700. Patroclum cō-
tinenter luget ibid. in Scy-
ro Insula educatus latuit i-
bid. armatur 704. equos su-
os alloquitur 707. eius Xan-
thique fluij confabulatio
ibid. 748. semper habet de-
os propugnatores 712. de-
siderat Hectorem, contra i-
psū verò Æneam conci-

tat Apollo 714. ereptū sibi
Ænea ægrè fert 726. Græ-
cos hortatur ad pugnam, val-
de scruens ibid. multos ma-
ctat viros 728. supplicem
perimit 734. eius currus ro-
tus sanguine occisorum fœ-
datus, tantus hominū ma-
ctator fuit 734. fugientes
persequitur & occidit 738.
duodecim iuuenes in flumi-
ne capit ibi. eius crudelitas
in Lycaonem filium Priami
ibid. supplicem aspernatur
740. sibi quoque morien-
dum dicit 742. genus suum
iactat 746. emergit 752. ma-
vult ab Hectore occidi, quā
in aquis perire ibid. eius
ad Iouem preces ibid. Tro-
ianos insequitur 764. circa
urbē Hectore ter fugat 778.
continenter Hectorem Inse-
quitur 780. non vult iacu-
lis peti Hectorem, ne quis
sibi gloriam præripiat ibid.
inexorabilis 788. memo-
riam Patrocli etiam in infer-
no vult retinere 792. Myr-
midonibus luctum indicit,
luctusq; præses est ipsa The-
tis 800. non vult lauare an-
tē quā parētarit 802. Sper-
chio fluuij comā aluit 806.
Patroclo parentat 808. ven-
tis supplicat 810. Ludos fu-
nebres instituit, præmijs in
medium constitutis, in ho-
norē demortui Patrocli 812.
certantibus præmia consti-
tuit 814. Nestori donat phi-
alam 832. pugillatum in-
stituit 834. Aiace & Vlyf-
sem ambos victores pronū-
ciat

INDEX.

ciat 838. inquietam agit no-	Ægina	84
ctem ibid. noctu Patroclum	Ægis Mineræ	200.
luger ibid. Indecenter lu-	nis 334. eius descriptio	79
get Patroclum 851. incle-	Æneas Pandarum incitat, vt	
mentius & crudelius tra-	aliud iaculum Diomedei im-	
ctat Hæctoris cadauer 852.	mittat 168. Cum Panda-	
luctam instituit 838. eū Pri-	ro Diomedem aggreditur	
mi supplicis miseret 876.	172. eius equi omnium præ-	
Priamo cœnam insuauem	stantissimi 147. à Diome-	
præbet 882. Priamum con-	de grauitè lapide petitus,	
solatur ibid. Hæctorem pri-	Venus cum eripit 176. in	
us benè lotum & purgatum	prælium reuersus interficit	
Pheretro imponit, & Patro-	Crethonem, & Orsilochum	
clum precatur ne ægrè fe-	188. à suo vulnere reualef-	
rat	cens, redijt ad prælium, &	
Aciei instruendæ origo & ra-	Græcorum multos occidit	
tio, teste Æliano	ibid. duobus, Menelao &	
Aciei instruendæ ratio, vt pri-	Antilocho resistere non vult	
ore loco equites, deinde	190. veluti Deus à Troianis	
pedites ponantur	honoratur 372. eius acris	
Acrisij filia Danaë	pugna cum Idomeneo 468.	
Actor auus Patrocli	Aphareum interficit 472.	
Adamas bouis instar conci-	cum Merione cõfligit 992.	
dit	Hæctorem alloquitur 626.	
Admetus	fortiter pugnat ibid. ab A-	
Admonitio socij bona	polline cõfirmatur, irruit in	
Adrastus Sicyone regnavit	hostes, Liocritumq; statim	
86	trucidat ibid. non vult cum	
Adrastus, Amphius, Percosij	Achille manus cõserere, ad-	
vatis filij	monitus ab Apolline 712.	
Adrausti filia Ægialea	ex Idia ab Achille fugatus	
Adrestus à Menelao capitur	ibid. eius & Achillis con-	
213. iussu Agamemnonis	gressus 718. eius ad Achil-	
à Menelao interficitur ibid.	lem responsio, & hostilis in	
Adulterorum pœna vetus, la-	certamine fabulatio 718. e-	
pidibus obrui, seu lapidea	ius & Achillis genealogia	
tunica	ibid. eius & Achillis præli-	
Adolescentum instabiles ani-	722. Achillis clypeum dis-	
mi & ingenia	rumpit ibid. eius genus nū-	
108. 830.	quam intermoriturum 724	
Ægæ	444	
Ægeon	42	
Ægialea vxor Diomedis	182	
Ægialea Adrausti filia	182	
Ægialus	100	
	Æris multus vsus & hono-	
	66. 80. 676	
	Æsculapius medicus	94
	mmm iij	

INDEX.

Æscopus flumen, Græciæ & Lyciæ 100. 134
 Æsymnus ab Hectore occisus 386
 Æthices rex deuorator populi 32. 94
 Ætoli 90. 326
 Affectus vide perturbatio-
 nes
 Agamemnon minatur Chry-
 sæ 22. Calchantem obiur-
 gat 26. rixatur, & minatur
 Achilli 28. auarus 32. e-
 brius ibid. ceruinum cor
 habet ibidem. ei à Ioue
 immittitur perniciosum so-
 mniū 56. hortatur Græ-
 cos somnio deceptus, vt in
 patriam renauigent 60. de-
 cem Nestores exoptat 44.
 eius preces ad Iouem 76.
 bonus rex & fortis bellator
 112. fratrem vulneratum al-
 loquitur 138. milites cohori-
 tatur 142. timidos milites
 increpat 142. Nestorem a-
 dit 144. Nestori optat vires
 & iuuenilem ætatem 146.
 obiurgat Mnestheum 148.
 Diomedem increpat ibid.
 suos hortatur, interficit Dei-
 coontem 188. Græcorum
 ducibus cornam dat 356. du-
 ces Græcorum ad prælium
 excitat 278. Iouem orat ib.
 Teucro honorariū promit-
 tit 282. conuocat concio-
 nē, & duces alloquitur 299.
 fugam suadet ib. fontis in-
 star flet ibid. eius filiæ tres
 306. filiam Achilli in vxor-
 em defert ib. Briseidem in-
 tegram à se reddere polli-
 cetur Achilli ibid. dotem

pollicetur Achilli vrbes se-
 ptem si se iterum adiuuerit
 contra Troianos pugnare
 ibid. culpam suam fatetur,
 & Achilli dona pollicetur
 ibid. cum non capit somnus
 præ officio boni magistratus
 336. præ dolore sibi met crin-
 es euellit 338. pellem leo-
 nis induit ibi. animo æstuat
 ibid. eius metus 342. Ne-
 storem noctu accedit ibid.
 armari iubet suos 370. eius
 armatura ibi. leonis similis
 384. fortiter pugnat 378. sese
 defendentes lauo animo
 occidit: vulneratur ibid. e-
 ius fortia facta 382. prælio
 excedit 384. à Neptuno
 ignauus dux dicitur 448.
 eius cum Nestore collo-
 quium, & consilium de fu-
 ga 490. angitur, ne minæ
 Hectoris sibi vere eueniant
 ibid. fugam Græcis suadet
 in patriam 492. propter vul-
 nus vltimus venit in concio-
 nem 686. eius oratio de Atre-
 Dea 688. Achilli dona pro-
 missa vult dare 692. Vlyssis
 orationem approbat. 694.
 iurat à se intactam esse Bri-
 seidem 698. aprum mactat
 ibid. eius & Achillis amicitia
 redintegratio ibid.
 Agamede 410
 Agastrophus à Diomede occi-
 sus 378
 Agelaus fugiens interficitur
 280
 Agenor 474. deliberat an cū
 Achille congrediatur 766
 Achillem subornatus ab A-
 polline aggreditur ibid.
 Agmi-

INDEX.

Agminiſ inceſſus	152	hoſtes & lãdit multos ibid.
Agnis cum lupis non conue-		Hippothoum trahentẽ cada-
nit	784	uer Patrocli interficit 624
Aiax poſt Achillem fortiſſi-		Iouem precatur 642. terre-
mus Græcorum 96 Am-		tur ibid. Menelao acclamat,
phium interficit 192. Aca-		ſe non poſſe ſine periculo
mantem Thracem Eufori fi-		mortis Patrocli cadauer de-
lium interficit 210 ſortito		fendere ibid. eius & Dio-
cum Hectore manus conſe-		medis haſtæ certamen 842.
rit 248. Græcorum muni-		eius & Vlyſſis luſta 884
men 250. Marti ſimilis ibid.		Aiax Oileus ex veſtigijs Ne-
torrẽti 396. cũ aſino compa-		prunum agnoſcit 446. Im-
ratus 400 leone 614. apro		brij caput præcidit 454. pe-
622. eius cum Hectore mo-		dibus veloc 516. eius & I-
nomachia 252. eius & He-		domenei contentio in ludo
ctoris mutua dona 256. re-		824. labitur 840
prehendit Achillem 332.		Aiacum milites nimbo ſimi-
fortiter pugnat 396. in fu-		les 144. leonibus ſimiles
gam cogitur à Troianis		454. cum bobus arantibus
398. Epiclem interficit 436.		comparantur 480. animis
Hectorem miſere proſter-		coniunctiſſimi ibid.
nit 452. fortitudine ne-		Alcathous Aepeti filius trãſ-
mini cedit 460. Hectorem		mittitur ab Idomeneo 446
prouocat 486. Hectorem		Alceſtis filia Petiz 94
lapide ferit 510. Archelochũ		Alcimedon 570
perimit 514. Calytorem na-		Alcumena 506
uibus ignem inferentem		Alcyone 328
proſternit 540. patruclẽ He-		Aleius campus 220
ctoris Clytum haſta tranſ-		Alexander & Menelaus cer-
figit ibid. Teucrum fratrẽ		tant 106. turpiter increpa-
alloquitur 542. ſuos horta-		tur ab Hectore 226. conſi-
tur ad pugnam 544. 548. na-		tetur ſe velle omnia Mene-
ues ab hoſte defendit 544.		lao reddere quæ abſtulerit,
duodecim ante naues vul-		at vxorem non 260. verbe-
nerat 558. non poteſt am-		rat Machaonem 396
plius Troianorum telis reſi-		Aliud loqui, aliud ſentire 314
ſtere, & fugit ibid. Cleobu-		Alphæus flumen 86
lum capite obtruncat 576		Altes rex Lelegum 740
cadauer Patrocli defendit,		Althea Meleagri mater 328
& iubet fortiſſimos quoſq;		Alybe 100
ſibi opem ferre 614. Hecto-		Amazones 114. 220
ri cedit ibid. Menelaum al-		Amicorũ inimicos commu-
loquitur 620. forma & viri-		neſſe debere 330
bus pollet 622. irrumpit in		Amici admonitio optima &
		m m m iij

INDEX.

utilis	412. 540	Antenor ad Helenam de facundia Vlyffis 114. bellum
Amicus alter ipse		dissuadet 258. suadet Tro-
Amisadarius Chimæram aluit		ianis vt Helenam reddant
576		Atridis ibid.
Amiffa omnia recuperari pof-		Anthedon 82.
sunt, præter folâ animâ	320	Antilochus Nestoris filius E-
Amphiplus cadit	576	checlum interimit 154. My-
Amphimachus	102	donem aurigam Afij confo-
Amyclæ	86	dit 464. Thoonem occidit
Amydon	100	472. cani similis 550. He-
Amyntor Ormenides Phœni-		ctore fugit ibid. Melanip-
cispater	322	pum interficit & spoliât ibi.
Anceps pugna	548	eilacrymæ erumpunt 644.
Ancillæ lugent patroclū	650	Achilli mortem Patrocli nun-
Patrocli prætextu fuam ipfa		ciat ibid. equos fuoshorta-
rum deplorant miferiâ	700	tur 820. cedendo vincit Me-
Andreftinum	100	nelaum 830
Andromache filia Eëtionis		Antimachus largitionib. cor-
230. Hectorem rogat ne fe,		ruptus Helenam reddendâ
nec filium deferat ibid. He-		negat 376. bellicosus ibid.
ctore luet 236. 796. 888		Antiphus 102. conftitutus ab
ignara mortis mariti ad tu-		Achille 374
multum accurrit 794. con-		Antron 92
fpecto Hectoris miferabili		Annulorū nulla mentio apud
cafu in animi defectionem		Homerum, tefto Plinio.
incidit	796	Apafos 100
Anemoria	82	Aper 392
Anguillæ & pifces	746	Aperofis 286
Animâ nihil æquiparât	320	Apes 60
Anima femel amiffa non po-		Aphareus Calethorides ab Ae-
teft recuperari	ibid.	nea occiditur 472
Anima Patrocli euolat	606	Apifaon Hyppafides à Lyco-
Animi vinculum feu carcer,		mede foluitur 226
corpus	26	Apifaon Phauliades occidi-
Animi partium inter fe pu-		tur ab Eurypylo 400
gna	30	Apium edunt equi 96
Animum eſſe Spiritum	158.	Apollo Græcis peſtem immit-
342. 526. 804		tit. 22. eius vrbes ibid. Ad-
Animus in pedes decedit	534	meto feruiens equis pascen-
Animorum migratio	664	dis 96. Deus & præſes lu-
Animus immortalis	788. 802	dorum & palæſtræ 136. Tro-
Anteia vxor Proeti furtiuum		ianis animum addit 157. Di-
concubitus à Bellerophō-		omedem reprimit 184. fa-
te petit	218	cto

INDEX.

Æto Aeneæ simulachro ho-	Argissa	94
stes eludit ibid. cum Miner-	Argiui	82. 108
ua de prælio dirimendo de-	Argos	ibid.
liberat 240. ab Hectore Teu	Arima	96
cri sagittas auerit 282. ac-	Arisbe	100
cipitri similis 530. ad sanan-	Arma Achillis à Vulcano fa-	
dū & in bello defendendū	brefacta describuntur	674
Hectore mittitur ibid. Græ-	Arma olim ex ære et ex stan-	
cos debilitat voce & aspectu	no	674
suo 536. murum diruit 538.	Armorum nomina	704
animū inijcit Glaucō 588.	Arne vitifera	82
Sarpedonem lauat & vngit	Arte, non viribus	816
596. Hectorem alloquitur	Ars curriculum in certamine	
598. Patroclum à mœnibus	agitandi	818
Troia repellit ibid. Patro-	Ascalaphus filius Martis	82
clo occurrit 602. astans Ae-	à Deiphobo percutitur	470
neæ Periphāti similis, obiur-	Ascanius	102. 486
gat, ne bellum deserat 624	Asine vrbs	84
specie formosi iuuenis He-	Asinina patientia	400
ctorem cohortatur 638. Ae-	Asiatum pratum	80
neam impellit in Achillem	Asius 422. eius copiarum 100. Io-	
712. Hectorem cum Achille	ui succenset 424. occiditur	
congregari vetat 728. Hecto-	ab Idomeneo	464
rem Achilli surripit 732.	Aspledonestes & Orchome-	
non audet cum Neptuno	nij	82
manus conferere 760. A-	Assæ ab Hectore occisus	386
chillem eludit 768. Agæo	Asterium	94
rem eripit Achilli ibid. A-	Astetopæus cum Achille con-	
chilli fraudem detegit 770.	greditur & occiditur	744
iratus Diomedæ flagellum	Astinoos	542
excutit 816. Deos obiurgat	Astyanax etiam Scamandri-	
850	us dictus 232. patris arma-	
Aquarum principium 244	ti conspectum refugit	234
Aquila dextra boni ominis	Hectoris filius	296
486. fortissima & celerrima	Athenienses	84
750. perfectissima	Ate Dea	688
Arca argentea Vulcani	Ate noxa etiam Ioui nocuit	
Arcades	ibid.	
Archilochus Antenoræ filius	Atymnius ab Antilocho oc-	
100. occiditur ab Aiace	ciditur	576
Areilycus prostratur à Pa-	Audacia muscæ	638
troclo	Augiæ	84
Arene	Augias rex	408
Argenti fodina	Augurium deterrens Troia-	
	mm m v	

INDEX.

tui
Capys
Cares
Carne
lijs i
Caryste
Cassian
Castor
Castro
Castro
tior
cast
fimo
278
Catol
qui
lira
in l
Cate
te
Cebra
284
Tr
Ai
Cep
Cern
Cha
84
Cha
fe
Che
tu
Chi
Chi
h
C
Ch
Ch
Ch
Ch
n
n

I N D E X.

tui	806	Chryseis ad patrem remitti-	
Capys pater Anchysæ	720	tur	36
Cares	102	Cibo & potu vires hominum	
Carnes assæ, vide sup. in Scho		reparantur	336
liis initio		Ciborum Homericorum ge-	
Carystos	84	nera, vide in verbo Cōiuij	
Castandra	462. 886	Cicada	112
Castor & Pollux	116	Cingulum Veneris	500
Castorum munitio	420	Cinyres thoracem hospitali	
Castorū situs, vt milites for-		munere Agamemnoni do-	
tiores tendant in extremis		navit	370
castris: rex autem in turis-		Cissæus	382
fimo & medio loco tendat		Cithara Achillis	308. 482
278		Ciuis nota, ius & potestas ca-	
Catologus nauium Græcorū		piendi magistratus, teste A-	
qui ad Troiā venerunt mi-		ristotele	332
litaturi 82. Troianorum qui		Clamor bellicus	488
in bello desiderati sunt	516	Clamor Achillis	662
Catena aurea, vide Aurea ca-		Claua ferrea	246
tena		Clauis argenteis confixum	
Cebriones Hectoris frater		sceptrum imbriagladiorum	
284. Hectorem hortatur vt	58. 122		
Troianis succurrat aduersus		Cleobulus ab Aiace Oileo oc-	
Aiacem	398	ciditur	576
Cepa, obsonium potus	404	Cleopatra	328
Certaminū variæ species	812	Clonius	536
Chalcis aliās cymindis auis		Clypei tegebant totum cor-	
84. 504		pus	76
Charops Hippasides ab Vlyf-		Clypei rotundi	392
se vulneratur	392	Clypeus Achillis	676
Chersidamas ab Vlyffe occidi-		Coloris mutatio timidorum	
tur	ibid.	propria	458
Chimeræ descriptio	220	Columba	762
Chirurgos olim fuisse ipsos		Coma Euphorbi	610
heroas, & principes viros.		Cometæ descriptio	132
Chirurgi officia	140	Comparatio ab accipitre	446.
Chorea 682. vide Saltatio.		apibus 60. apro 392. 604. au-	
Chriton	188	bus 80. 104. boum iugo tri-	
Chromis	102	turantiū 734. à ceruo 532. à	
Chryses petens filiam suam		columba à Delphino 762. à	
redimere, duram est passus		Dracone 104. ab equis 236.	
repulsam 22. ab Apolline		532. 778. à fluctibus mari-	
vindictā petit de Græcis ib.		nis 26. 66. 510. 538. 698.	
placat Græcis Apollinē	44	à fluminibus 154. à fumo	
			670.

INDEX.

670. à Gruibus 104. ab Hef-	Conuiuium Deorum	52
pero 788. ab igne 80. 398.	Conuiuia Homerica. Cœna-	
510. 646. ab Iride 636. à lebe-	bant sedentes, mensæ rema-	
te 756. à Leonibus 190. 398.	nebant plenæ, donec abirēt	
532. 600. 658. à lignatoribus	cōuiuæ, Præcibus nullus ho-	
594. à litigiosis mulieribus	nos, primus locus principī-	
722. à locustis 736. à lupis	bis viris, & plena pocula.	
578. à messoribus 372. à mon-	Carnes assæ summo in pre-	
tanis ignibus 80. 510. 704. à	cio. Adhibebant musicam,	
muro 570. à muscis 80. 594.	saltabant, quater in die ede-	
à nebula 578. à niuib. 424.	re soliti. Hæc Athe. lib. 1.	
403. 702. à nubibus 576. à	ex Homero, ibid.	
Fanthera 766. à parturienti-	in Conuiuijs quæ principibus	
b. mulieribus 384. à pasto-	viris debeantur, Plat. 308	
ribus 80. à pelle bouis 628.	Coon vulnerat Agamemno-	
à piscibus 836. à populo ar-	nem 382. occiditur ab Aga-	
bore 154. à procellis 460.	memnone ibid.	
580. à puero ludente in are-	Coquunt ipsi heroës 310	
na 538. à quercubus 424. 510.	Coredere 220. 856	
à stellis, sudo cœlo 296. à	in Corde sunt affectus vt au-	
Sturnis & Graculis 648. à	dacia 254. metus 342. dolor	
Suib. 424. à Tauro 80. 686.	856	
730. à Ventis 104. 298. 510.	Corpus carcer animi, seu vin-	
754. 600. à Vespis 574. à	culum 26	
Vulturibus 582	Crater 838	
Concubinarum vsus 322. &c.	Cretenses 90	
Coniunctis viribus pugnare	Curetes 326	
prodest 456	Currere pro anima 778	
Concio deorum 128	Currus Achillis 358	
Concionum mos & instituta	ex Curribus pugnabant 486	
60. 258. vide & Consilium.	Cursus 838	
Conscientiæ vis	Cursus equitum 816	
Consiliarium virum non con-	Cyanum metallum 404	
uenit integram dormire no-	D	
etern 56	D Amasus 426	
Consilium, & consiliarius, vi-	D Danae 508	
de Senatus & Senator 58	D Danai 22	
in Consilio sedebant, dicturus	D Danaus 24	
surgebat 60	D Dardaniæ portæ 110	
Consilia capiunt Græci noctu	D Dardanus 720	
prope murum 248	D Dares Vulcani sacerdos, eimf-	
Consilij boni utilitates. vide	que filij Phlegæus & Idæus	
Senatus 482	160	
Consilio inimica ebrietas 712	D Daulis 82	
	Dearum	

INDEX.

Dearum maris nomina	652	rum conuiuium	52. dona
Deiochus	536	106. concio apud Iouem	128.
Deiphobus à Merione percu-		consilium de perdendo I-	
titur 450. Hypsenoridem pe-		lio 130. non omnia simul v-	
tit 464. Æneam sibi secum		ni dant 149. 482. nec pane	
asciscit aduersus Idomeneū		vescuntur nec vina bibunt,	
468. Ascalaphū Martis filiū		sunt exāgues & immortales	
interficit 470. ab Idomeneo		178. eos etiā pati 180. bono-	
aberrat vulneratur in bra-		rum & diuitiarum authores	
chio à Merione	472	hominib. 228. eorum maior	
Deipyron	474	virt ⁹ & potestas, quā homi-	
Delphinus	738	nū 324. faciles ibi. minimē	
Delphos petricosa	320	nobis omnia nostra consilia	
Desertorum poena	310	rata faciunt 342. facile di-	
Deucalionis prognati	422	gnoscentur 446. eorum do-	
Deucalion confoditur	734	na varia 482. marini 652.	
Dei voluntas & consilium se-		eis vtrique parti velint faue	
quendum	20	re potestas à Ioue datur 708.	
Deum sequere 32. eum sola		alter alteri resistit 710. gra-	
mente cerni, Plut. 48. omnia		uē cōflictū excitant ib. gra-	
non dat omnibus 146. 482.		ues sunt, cū manifestē ap-	
eius ira grauis 168. ei res se-		parent 714. de bello deli-	
cundā attribuuntur 294.		berant 716. eorum dona	
salus & liberatio ex pericu-		non facile corrumpuntur	
lo 642. victoria 790. eo		722. hominibus præstan-	
inuito quod fit, firmum		tiores 750. contentionem	
non est 416. eius prouiden-		ob perditionem Troiano-	
tia & cura rerum humana-		rum rider Iupiter 758. eo-	
rum 708. semper aut sæ-		rum pugna ibidem. testes	
pē orandus 866. eum esse		pactorum 784. honore af-	
in perpetua contemplatio-		ficiunt ætate prouectiores	
ne & cogitatione. Sæpē.		842. Hectoris misereantur	
Dextra fulmina boni ominis		850. eorum ingens nego-	
72. 310. 486		rium ab Hectorem eripien-	
Dextera fidei symbolum	222	dum ē manibus Achillis, de-	
Diana soror Apollinis	712	flendum & sepeliendum ib.	
à Minerua diuersa ibid. A-		hominibus animum malo-	
pollini succenset, & obiur-		rum patientem indiderunt	
gat quod se adeo facile præ-		ibid. eos habere corpora ex-	
buerit Neptuno 762. victa		cepto fortasse Ioue, Passim.	
à Iunone spoliatur 764. ex		Diluculum	262
prælio ad Iouē tendit: eiq;		Diocles	188
de Iunone conqueritur ib.		Diomeda Lesbia Achillis cō-	
Dij obtemperandum 32. co-		cubina	322
		Diome-	

INDEX.

Diomedes regi increpanti nihil respondet 152. eius fortitudo 164. vulneratur ibid. fluuio similis ibi. leoni 166. 362. precatur Mineruam 166. eius & Pandari prælum 176. Aeneæ spolijs potitur ibid. Aeneâ lapide petit ibi. Venerem vulnerat 178. Hectori cedit 192. seruator Græcorum 104. Marti vulnus infligit 206. ab Hectore laudatur 216. eius allocutio ad Glaucum 216. cum dijs pugnare recusat ibi. cum Glauco arma permutat, & pugnare non vult 222. Vlysiem hortatur vt Nestori subueniat 272. solus à fuga abstinet, & Nestori succurrit ibi. eius fuga honorificis excusationibus ab Homero describitur 254. eius & Nestoris cum Hectore conflictus ibi. superbum vocat Achillem 334. iturus in hostium castra socium eligit Vlysssem 350. vult hostium castra explorare ibi. precatur Tritoniam, vt sibi aſter quemadmodum parenti ſuo 352. & Vlyſſis arma ibid. Dolonem occidit 360. eius & Vlyſſis ſtrages in caſtris hoſtium 362. in caſtra Rheſi ingreditur ibid. dormientē Rheſum obtruncat ibid. ad ſuos redit & res geſtas exponit Neſtori 366. Hectore fugienti inſultat 388. Hectorē ferit ibi. vulneratur à Paride 390. vulneratus pralio excedit ibi. irridet Paridem & verba contumelioſa dicit	in eum ibi. eius genus recenset, & gloriatur a ſua genealogia 494. eius conſilium ibid. retardatus ſiet 820 Dione mater Veneris 180 Discus 96, 844 Diuitiæ veterū in pecoribus & bobus 306. & Paſſum 100 Dius 572 Dodona ibid. Dodoneus Iupiter 876 Dolia in Iouis limine poſita malorum & bonorum 876 Dolon Eumedis filius ſe exploratorem dicit fore rerū hoſtilium 354. petit ab Hectore, vt ſibi Achillis currū promittat ibi. inſcius capitur ab Vlyſſe 356. metuit ibid. cogitur ad aſtra Græcorum ibi. de caſtris Troianorum interrogatur 358. Græcorum res indagat, & Troianorum ſecreta prodit ibidem. accipit exploratiōis & proditionis mercedem 360. Rheſum prodit ibid. Dolops Clytides 386 Dolops Lampetides 546 Dolor dedecore accepto, non ſequitur rationem 332 Dona 306 Dona Deorum 106 Dona Achilli aſſeruntur 696 Dos, vide Scholia & 306 Draco, vide Serpens 104 Dryas 34 Duces militum alios in prima acie eſſe, alios extremum claudere agmen 144 Dulichum 90 Duo fontes 778 Duo leones 100
--	---

Ebrie-

E
E
Ebrieta
libr.
712
rixæ,
cadi
Echecl
Echep
Educa
ria:
fact.
Eribœ
Eleph
Ellis
Eloqu
Enien
Eniop
Dio
Enisp
Epeus
ryal
Emph
Emph
Epicl
mo
Epida
Epige
tur
Epist
Epist
Epul
Equa
96
Eque
Eque
na
liu
vſi
Equ
qu
ra
Equ

INDEX.

E

- E** Brietas, vide Vinum
 Ebrietas probro data 32
 Ebrietas furori similis. Athe.
 libr. 1. cōsilio inimicissima
 712. ex Ebrietate, ebriorum
 rixæ, & Ebrietas rixarum &
 cædium mater
 Echeclus 570 374
 Echepolus 814
 Educationi quatuor necessa-
 ria: corpus, ingenium, mens,
 fact. in Chryseide, Iliad. 1.
 Eribœa 180
 Elephenor 84 478
 Elli siue Schelli 572
 Eloquentiæ laus 114 608
 Enienes 96
 Eniopeus auriga Hectoris, à
 Diomede occiditur 252
 Enispe alta 88 264
 Epeus pugil 834. vngit Eu-
 ryalum, ibid.
 Emphyre 90
 Emphyri 458
 Epicles ab Aiace aspero mar-
 more prostrernitur 436
 Epidaurus 84
 Epigeus ab Hectore occidi-
 tur 590
 Epistolarum vsus 220
 Epistrophus 100
 Epulum, vide Conuiuium.
 Equæ Eumeli præstantissimæ
 96
 Equestre certamen 814
 Equestrium sellarum, & habe-
 narum ac fulcrorum pedi-
 lium nulla mentio, nullus
 vsus, vide Schol.
 Equus generosus 236. 532. lo-
 quitur 706. eorum natu-
 ra 778. Equi ibid.
 Equi niue candidiores 360
 Achillis 266. 814. Menelai
 ibid. Rhesi præstantissimi
 360. candidissimi 366.
 Erebus 286
 Erechthæus 86
 Eretnæ 82
 Erichthonius ditissimus 720
 Eris Dea 152. bellis gaudet
 Erynnyes flagellant hominū
 animos ob perpetrata faci-
 nora 322. vltices 528
 Eubœa 84
 Euchenor à Paride occiditur
 478
 Euentus stultorum magister
 608
 Eumelus Admeti filius 94
 814. curru excidit 820
 Euneus vina vendidit Græcis
 264
 Eunomus Augur 102
 Euphemus 100
 Euphorbus Patroclum vulne-
 rat 602. Menelaum cedere
 iubet 608. plantæ instar con-
 cidit 610. eius mortem A-
 pollo Hectori nunciat, 612.
 Euphorbi coma 610
 Eurenthalion 146
 Euryalus 836
 Euribates 38
 Eurymedon auriga Agame-
 mnonis 142
 Eurynome filia Oceani 672
 Eurypylus Euxemonis filius
 94. Hypsenorē occidit 164
 Apisaonem occidit 400. sa-
 gitta percutitur ab Alexan-
 dro ibid. vulneratus occur-
 rit Patroclo 414
 Exercitationum genera, vide
 suo quaque loco, vt Aucu-
 pium, Cursus, Discus, Hastæ
 Pīscæ

INDEX.

Piscatus, Pugillatus, Saltus,	Fœdera inter leones & homi-	
Venatio, vide Ludi.	nes nulla possunt injiri	784
Exilium	804 Fœdifragis Iupiter non auxi-	
	liatur	138
F	Fontes duo	778
Abula Iouis constricti	42 Forma cōmendatur	214 868
de conspiratione Deorū	Formę seu pulchritudinis pre-	
contra Iouem ibi. Iouis &	cium & honos, Iliad.	3.
Thetidis 48. Herculis, Iu-	Fortibus aliquem etiam me-	
nonis, Vulcani 52. Argi &	tum inesse	458
Iouis 60. Minerę 84. Tle-	Fortium & ignauorum dissi-	
polemi & Licymunij 90.	milis color & status	458
Philocteteris 94. Lycurgi &	Forum, altera glorię palæstra	
Bacchi 216. Bellerophon-	48. 64	
tis 218. Iapeti & Saturni	Frater ad fratris conuiuium	
294. Meleagri 326. Nio-	vltrò accedit	76
bes	880	
Faces accensę Ionibus terro-	Fuga 356. Agamēnonis 270.	
ri	Aiacum ibid. Græcorum	
Fatum nemo effugit	ibid. 646. 658. Hæctoris	
Fati potestas, etsi initium re-	694. Idomenei 270. 640.	
rum in hominum potestate	Lyciorum relicto rege hosti-	
& voluntate esse vult, vide	bus 594. Nestoris & Dio-	
Plutarch.	medis 274. Troianorū	516
Fatum Achillis geminū	timoris socia	298
Fata homines effugere non	Fugientes gloria nulla conse-	
posse	quitur	188. 548
Ferrea claua	246 Fulmina dextra boni ominis	
Fidei symbolum dextra	222 74. 310	
Filij patris noxam luunt	376 Fumus	660
Filij Priamo currū parāt	862 Funda	474
Fistula in epulis, Iliad.	7 Funebre epulum	800. 892
Fistula cum cithara	38 Funebres vestis, Vide Vestis.	
Flexibiles bonorū animi	526 Funeris ratio & via 886. item	
Fluctus marini 62. 66. 76. 152.	funus, ploratus in funere	
510. 538	696. 886. 888	
Flumina	154 Funus deslere donū est quod	
Fluminum vis	ibid. mortuis possit dari	799
Flumina, quę ex Ida monte	Funus, vide Mortui & Sepul-	
profluunt	416 chrum	806
Flumina omnia ex Oceano	Furibus nox opportuna	104
746	G	
Fœderis faciendi ritus	108 G Alea ex setis equinis cri-	
Fœdera firmatur dextera, vt	stata	122
Virg.	222 Galea Merionis	350
		Galea

INDEX.

Galea mustelina	354	vni Hectori resistūt 278. in-
Galeæ tibijs similes	602	ter pocula & epulas strenuā
Galea ad vsum fortium	846	operam regi pollicentur ib.
Galeæ Principum triplici co-		è fuga in hostes iterum irru-
no Iliad.	19	unt ibid. eorum desperata
Ganymedes Iouis pocillator		fuga 284. fugæ cupidi 298.
720		eorum excubiæ 302. eorum
Gargarum	268. 504. 526	res in acie nouacula consti-
Genua	42. 48	tutē 346. sua virtute fran-
Gigantes contra Iouem	292	gunt ordines 374. ad bel-
Gladius Agamemnonis	58.	lum se cōparant iussu regis
370. Neptuni	510	412. Vespis & Apibus simi-
Glaucopis	182	les 426. oēs Troianos occi-
Glaucus 122. eius genus 216.		fos spolijs exuunt, Troiani
eius & Diomedis in acie		verò nullos Græcorum 426.
colloquiū ibid. vulneratur		Hectori resistunt 450. Ioue
à Teucro 436. eius preces		dormiente vires recipiunt,
ad Apollinem 586. hortat-		impetūque Troianos ado-
tur Troianos vt Sarpedonis		riuntur 508. magnam edūt
corpus tueantur 588. Ba-		stragem 510. Hectore con-
thycleū interficit 592. He-		specto valdè tristantur, & pa-
ctorem fugientem vt ingra-		rant se ad fugam 532. eorū
tū erga socios obiurgat 614		optimi quique coeunt 534.
Gloriæ parandæ duæ palæ-		pecudū instar timent 536.
stræ, Bellum & Forum, seu		petræ instar resistunt Hecto-
Fortitudo & Prudentia 46.		ri 552. Hectori cedunt suis
66. 322		navibus 544. luporum in-
Gorgythion	282	star irruūt in Troianos 578.
Graculi	348	eos Homerus laudat ob for-
Græcos pestilentia inuadit, &		titudinem, quam tandē fu-
qua causa 20. lustrantur		ga claudit 618. densa cali-
38. ad concionem veniunt		gine pugnant 226. certio-
60. reditum parant 62. sa-		rem faciunt Achillē de mor-
cificant 78. cum Troianis		te Patrocli 644. mulis simi-
primò congregiuntur 104.		les 648. tandem cadauere
cum Troianis fœdus percu-		Patrocli potiuntur 662. ni-
tiunt 118. cū Troianis præ-		uium instarè nauib. effun-
lium committunt 154. ne-		duntur 702. occisum Hecto-
bulis similes 186. non fugi-		rem dispungūt 790. ligna-
unt, sed recedunt 216. pre-		tum eunt 804. eorum eque
ces fundunt ad Iouem, ne		strispugna 816
Hector ipsos perimat 250.		Grata nox Græcis, ingrata
pro Aiace Iouem orant ibi.		Troianis 292
murum construūt 262. ne		Gratia Vulcani vxor 670

nnn

INDEX.

794. 890. profecturo marito	tutibus commemorandis
dat consilium 864	sed vitij detrahendis 590
Helena rapitur 118. eius ad	Hominum genera diuersa 184
Venerem responsio 124. Pa-	Homine miserius nihil usquā
ridem obiurgat 126. eius	632
cum Hectore colloquium	Homines malis perferendis
228. Hectorem luget 890	fato destinati 876
Helenus augurum prastantiss-	Homines folijs vernis simi-
simus 214. Hectorem mo-	les 218
net, vt supplicare iubeat	Homines priscos corporibus
Troianorum fœminas Mi-	fuisse maioribus Ilia 5. & 12
neruz ibid. Deipyro caput	Honorum genera, vt assurre-
diffidit 474. à Menelao vul-	etio 50
neratur ibid.	Honor 296
Hellespontus 316	Honores virtuti & benè me-
Helos 86	ritis habiti 316
Hercules Troiam expugna-	Honoribus hominum men-
uit 194. eius descensus ad	tes flecti 324
inferos 286. Iouis ope libe-	Honore mouentur fortes ib.
ratus, & Argos missus 520	Honores principum in epulis
Heroës ipsi coquunt 308	ibidem.
Herois vocabulum etiam ser-	Horæ Dæ cæli custodes & ia-
uis & humilioribus attribu-	nitrices 200. 288
tum, vide in Schol.	Horæ Iunonis equos curant
Hesperus 788 290	
Hiatus terræ 822	Hostiæ albæ, nigræ
Hippemolgi 442	Humanitas optima 312
Hippocoon magnum in ca-	Hyampolis 82
stris excitauit tumultū 364	Hyda Sardes 728
Hippodamia filia Anchisæ nu-	Hyle 82. 728
pra Alcathoo 466	Hymenæus 676
Hippodamus 388	Hyperia 234
Hippolochus 220	Hypothebæ 82
Hippomachus 426	Hyppirodum 388
Hipponous 286	Hypsenor transuerberatur à
Hippothous 100. eam Ajax	Deiphobo 464
interficir 624. ob educatio-	Hypsipyle 264
nis præmia parentibus non	Hyrtacides suo damno non
reddita, ad breue tempus vi-	obtemperat consilio Poly-
xit ibid.	damantis 422. Ioui irasce-
Histia vitifera 34	tur 424
Homerus inuocat Deos deaf-	Hyrtion Gyrtiades vulnera-
que vt sibi res omnes mani-	tur 516
festent 80. laudat non vir-	Hyxides 676
	Ial-

INDEX.

I			
Almenus filius Martis	32	Immolandi mos	44
Iapetus	292	Imperij æternitas Aeneæ pro-	724
Iardanus	246	missa	182
Iason	264	Impij à filiis non vocantur	
Icarus Dædalus	62	Patres	182
Ida mons aquosus, & produ-		Impunitas nulla foedifragis	
ctor ferarum multarum	504		144
Idæus Paridis sententiam ad		Incenduntur naues Græcorū	
Græcos refert	260		566
Idas fortissimus	328	Induciæ	884
Idomeneus Phestum interfi-		Inferni Baratri descriptio	266
cit 162. Cretensiu dux 454.		Inflati si rogentur inflatiores	
fulguri similis 456. Apro		fiunt	334
467. cū Merione Marti simi-		Instigatores belli	152
lis in bellū pficiscitur 458.		Inuocatio Musarum	382. 516.
ignauos milites describit			566
ibi. Othyrone interficit 462.		Iphidamas occiditur 382. cen-	
Asium 464. Alcathou 466.		tum bobus sponsam emit,	
Deiphobum prouocat ibid.		mille promisit	ibid.
eius genus ibid. Aeneā me-		Iphis Patrocli concubina	334
tuit, & vocat cōmilites		Iphitides Archeptolemus He-	
ut se iuuent contra Aene-		ctoris auriga	254
am 468. cum Aenea con-		Ira diuina tarditatem grauita-	
fligit 470. interficit Oeno-		te compensat	138
maum ibid. Hectorem per-		Ira Dei grauis	168
cutit 640. arbiter certanti-		Ira etiam sapientes occupat,	
um 824 garrulitatis accusa-		& transuersos rapit	328
tur	826	Iram pellendam ex omni cō-	
Ignauī, hinnulis similes	142	filio	560
Ignauī à pugna recedunt	392	Ira etiam prudentes scire co-	
Ignauī milites deprehendun-		git	656
tur ex infidijs faciendis	458	Ira melle dulcior	ibid.
Ignis	78. 379. 510	Iratorum sermo	314
Ilioneus	516	Iris	636
Ilithyæ seu Lucinæ parturien-		Irides à Ioue	370
tibus dolorem faciētes	384	Iris Troianos armari iubet	
Ilij opes	320	98. Helenæ nunciat futurā	
Ilium in Iouis manu	ibid.	monomachiam Paridis &	
Imbecillitas humana	762	Menelai 110. ad Hectorem	
Imbecilles leuiter vulnerant		mittitur 380. Græcos ad bel-	
490		lum hortatur 270. Niui &	
Imbrius fraxino similis	452	grandini similis 528. Ne-	
Imbrius valde honoratus ibi.		ptuno minantia verba à Io-	
		ue dicit ibid. Græcos exci-	
		nnn iij	

INDEX.

- tat 638. Achillem iubet succurrere cadaueri Patrocli 858. clā mittitur à Iunone, ad Achillē ibid. ventos adit vt inspirent in rogū Patrocli 810. ad Priamum mittitur à Ioue, & eum alloquitur 856
 Ithacenses 88
 Iudicio iniustorum irritatur Deus 580
 Iuno cum Ioue altercatur 50. 130. Mineruam subornat ad Græcorum discessum prohibendum 64. infensissima Troianis 132. ei vrbes tres charissimæ ibid. consilium dat fœderis violandi ibi. in maxilla vulnerata 180. cum Minerua ad prælium se parat 198. 286. cum Minerua à Ioue petit pugnandi copiā 200. Græcos cohortatur, eisq; fugam improperat 202. Hectori indignatur 276. cū Neptuno colloquitur, & miseratur Græcos fugiētes ibi. Mineruæ de Græcorum clade conqueritur 286. semper molesta Ioui 288. de Ioue fallendo consultat 498. simulat reconciliationem inter Oceanum & Thetidem ibid. à Venere petit cingulum, Iouis decipiēdi gratia ibid. somnum adit Lemni, & eum alloquitur 502. somno promittit auream sellam si Iouem sopiat ibid. pollicetur somno Palitheā in vxorē 504. promissis suis tandem expugnat somnum ibid. Iouem accedit ib. causam sui aduentus falsam Ioui exponit ibid. palam cum Ioue congregari recusat 506. iurat 528. eius vincula ibid. Herculi noxia ibid. difficitur suo suasu Neptunū Græcis contra Troianos opitulari ibid. de Ioue conqueritur 524. deos adit ibi. Marti interitū nunciat Ascalaphi 524. Iridi & Apollini Iouis mādāta refert 526. cum Ioue de Sarpedone contendit 582. Ioui respondet 668. Neptunum & Mineruam de Ænea alloquitur 714. Vulcanum mittit in Xanthum 754. cum Diana concertat 762. Apollini aduersa 85.
 Iupiter à Dijs ligat⁹ resoluitur à Thetide 42. cōiuatū abijt ad Æthiopas 44. Iunonem vxorem timet 48. tam potens, vt nemo ei resistere possit 52. somnium mittit Agamemnoni, eiq; falso Troiam expugnandam promittit 56. dijs & hominibus imperans 90. belli gubernator 134 mendacia non probat 142. Marti inimicissimus 208. Martē obiurgat ib. Deos cōuocat 266. 708. Mineruæ mitis 268. mandat dijs vt à bello abstineant ib. Deorum robustissimus ibid. in Idam descendit ibi. ex Ida tonat & fulgurat 270. Troianos & Græcos ex Ida aspicit ibid. lanceas habet aureas ibi. Diomedem pugnante fulmine territat 254. coerceri non potest ibid. Agamemnonis preces exaudit 280. in Mineruam iniquus 286. Mineruam Herculi

INDEX.

culi adiutricem cœlitus demisit ib. prælio bstinere iubet Mineruam & Iunonem 288. in cœlum redit 288. Mineruam & Iunonem irratat 292. à Iunone & Minerva subsannatur ibid. potentia sua nulli cadit ibid. multas evertit vrbes 298. potentia maximus ibid. litē mittit ad Græcos 370. belli spectator 374. Hectorem è pugna surripit 378. mittit Iridem ad Hectorem quē iubet eum parū à Prælio abesse, donec Agamemnon faucietur 380. deorum & hominum rex 430. filium Sarpedonem concitat 432. Sarpedonem conseruat 438. oculos parū à prælio auertit 442. Neptuno præstantior 462. sapientia omnib. antecellit 476. fauet Troianis 492. molestus non est nocti 502. vxorē deperit 506. expetit Iunonis concubitū ibi. suas vxores septem cō. memorat ibi. vxorem amplectitur ib. somno & amore domatur ibi. miseretur Hæctoris 518. Iunonē vincit de cœlo pedibus suspendit ibi. è somno expectatus Iunonē increpat ibi. suam de bello volūtatē exponit 520. deorum nemini cedit 522. Iridi 526. Apollinem mittit ad excitandū Hectore 530. Nestoris preces exaudit 538. potens facile animaduertitur 544. nauibus vult ignem iniici 550. Hectore magis inflamat

ibid. Sarpedonis miseretur 582. sanguineas guttas cœlitus diffundit 584. prælij spectator 596. Troianis pauorem immittit, vt fugiant ibid. hominibus longē præstat ibidem. Apollinem iubet, vt Sarpedoni funus faciendum curet ibid. Hæctori succenset 618. sæpè viris fortibus partam victoriam eripere solet, & timidis eam largitur ibid. equorum Achillis miseretur 632. vires equis inspirat ib. fugam Græcis iniicit 640. non omnibus suas cogitationes perficit 668. Iunonē alloquitur de excitato Achille ibidem. iratus Aten cœlo deiicit 690. belli dispensator 696. miseretur Græcorum lugentium 702. Mineruā mittit ad reficiendum Achillem ibid. permittit omnes deos opitulari vtri quisque parti velit 708. tonat 710. aliàs auget, aliàs diminuit, pro suo arbitrio, hominum felicitatē & fortitudinem 720. voluptatē capit ex deorū prælio 708. Iunoni resistit 852. Thetim accersi iubet ibid. Achilli irascitur ibi. Thetim ad Achillem mittit, Vt corpus Hæctoris Priamo reddat 854. ad Priamum mittit Iridem 856. Mercurium ducē mittit Priamo 866. Iuramentum deorum 504. 520. Iuramenti veteris modus 698. Iurisdicō 34.

nnn iijj

INDEX

Iusiurandum	698	Ius	640
Iustitia & robore	588	Leleges	360
Iuuenum leues animos regi	188	Leo	398. 532. 658
seniorum prudentia	188	Leones	600
Iuuenū instabiles animi	ibid.	Leonibus	terrorem faces in-
& 830		cutiunt	400
Iuuenes, facilius peccant, quā	830	Leones	Taurum comprehen-
senes	830	dentes	680
Iuuenes animis valent, con-	ibid.	Leonteus	422
filijs non item	ibid.	Lesbius	304
Iuuentutis robur maximum	468	Lesbiae mulieres commendā-	ibid.
		tur	
		Liberorum genera quatuor,	
		vide Scholia	
L Aan	86	Liberorum orbitas summum	
Lacedaemonij	ibid.	malum	878
Laconica breuitas	114	Lignatores	594
Lacrymae vituperantur	560	Linguae, & earum confusio in	
Lances Iouis fatales	782	exercitu	152
Laodamas	546	Lingua mortalium versatiliis	
Laogon ⁹ sacerdos Iouis	592		
Laomedontis pater Ilus	720	Linte thoraces seu lorice	108
Laomedon affecit iniuria Ne	720	Litae	324
ptunum & Apollinem	760	Littus Troianū omnes Gra-	
Laothoë mater Lycaonis	740	corum naues non potuit ca-	
Lapides ac tela niuis cadētis		pere	490
instar volant vtrinque	432	Locri	84
Lapithae	422	Locrorū pugnandi ratio	480
Larissa	624	Locustae	736
Latona, & eius partus	22, 506	Loquaces reprehendūtur	68.
Lauantur cadauera	880		
Laus Vlyssis	350	Lucifer	812
Laudandi ratio Homerica	590	Luſtationis pugna	838
Lebes	756	Luſtus neque nimios neque	
Leſtulorum apparatus	884	nullos eſſe oportet	696. 850
Legationes & Legati	308	Luſtus nulla vtilitas	876
Legationis munera ſenibus	320	Luſtus eſſe inanes	ibid.
committenda	320	Ludi funebres	808. curules
Legati quinque Achillem ad-	306	ibid. ſagittarum	844. ia-
eunt	306	culorum	846
Legati reuertūtur re infecta	334	Lupi & Agni coniunctio nul-	
vide & Pracones	334	la	784
Leges bonae à Deo probantur	580	Lycaon Priami filius, captus	
vide & Ius & Themis	580	ab Achille in Ida, diuen-	
Leitus ab Hectore percuſ-		ditus	

INDEX.

ditus 738. 740. supplex A-	ibid. filium eius vult vlciſci
chilli ibid. occiditur 742.	524. communis & anceps
Lycia 360	664. 674. clamat 710. Mi-
Licij bellatores acerrimi 436	neruam petit 758
ſtrenuè pugnant 438	Martis balteus 80
Lycophron occiditur ab He-	Matutini temporis notatio
ctore 542	370. 684. 818 890.
Lycurgus deorum expugna-	Maturè occurrendum eſſe ma-
tor 216. interficit Arcitho-	lo. poſt fruſtrà laborem inſu-
um 246	mi 310
M	Meciſteus rex & Alator Teu-
Macar 378	cri ſocij 284. cum Polyda-
Machaon medicus ad	mas interficit 536
vulneratum Menelaum ac-	Medeon vrbs Græcia inſtru-
cerſitur 140. Menelaum cu-	ctiſſima 380
rat ibid. cum vulnerat Pa-	Medeſicaſte filia Priami 452
ris 396	Medicina 94. 140. 182. 396
Mæander 102	410. 540
Mæxon 150. 162	Medicina veterum valdè ru-
Magiſtratus eſt à Deo 65. 66	dis & dura 414
Magiſtratus aliter cum Prin-	Medicinam veterum fuiſſe fe-
cipibus & claris, aliter cum	rè Chirurgiam ibid.
plebe ibid.	Medicus honorandus 398
Magiſtratus boni officium de	Medon nothus filius Oilej A-
ſcribitur 338	iacis 480
Malum fugere, reprehendo-	Medon & Iaſus ab Aenea ſpo-
ne carere 492	liantur 536
Malum augurium 86	Meges Pedæum & Phylidem
Mandata in periculo conſtitu-	interficit 164. 546
torum	Melanippus Heſtoris frater
Mandata morientium 890	548
Mandata ad propinquos ibi.	Melanydrus ſons 560
Manus mutuò porrigere 224	Meleager 98. 326
Manuum eleuatio in precan-	Melle dulcior oratio 34
do 864	Mendacia Deus odit 142
Maris interficitur 576	Menelai breuis & acuta ora-
Marpiffa 328	tio 154. maledicit Ioui 122
Mars vinculis conſtriſtus 180	quærit Paridem prælio ela-
Troianos hortatur 184. cum	pſum 128. vulneratur 136.
Bellona præit Troianos in	primus omnium accipit ab
acie 192. nullam nouit	Heſtore oblatam monoma-
iuſtitiam 200. eius impe-	chiam 244. valdè anxius
tuofitas 206. ſaucius cum	eſt pro ſalute Græcorū 228.
Ioue de Minerua expoſtulat	pellem Patri induit ibid.
	nnn v

INDEX.

cum Aiace Vlyssi opem fert	vulnerat 472. Adamanta in-
394. cum Heleno concer-	terficit 474
tat 474. Helenum vulnerat	Merops Percofius vates 388
ibid. indignatur Troianis &	Messeis 234
grauiter in eos inuehitur	Messis & Messores 372. 680
476. Antiloch. hortatur 548.	Mesthles 102
Thoantem perimit 576. Eu-	Meta 816
phorbo indignatur 608. Eu-	Meta cuitanda in certamine
phorbum interficit 610. leo-	curruli 818
ni similis ibi. 612. 642. vac-	Meta currulium ludorum ib.
ca 608. aquila 644. Hectori	Methonæ 94
aduenienti cedit 614. duces	Miles formosus, sed ignauus
conuocat 620. mollis bella-	106
tor 638. accipitris instar cir-	Milites fortes tacti, ceteri ma-
cumspicit 644. Antilochum	gno cum strepitu eunt ad
mittit ad Achillem nunci-	prælium 104
atum Patrocli mortem 644.	Militem duces & tribuni 302
equos suos alloquitur 822.	Milites etiam ipsi principes
irascitur Antilocho 830	viri coquere soliti 308
Menepolemus 350	Militis strenui officium 392
Menestheus Petei filius 24.	Minerua inhibet manus A-
instructor equitum ibid. ab	chillis 30. Achillem ab ira
Aiacibus auxilium petit per	dehortatur 32. de volunta-
Thoota 434	te Iunonis retinet Græcos
Menestius 568	64. Vlysssem alloquitur 66.
Menoetius 804	Pandari opera fœdus rum-
Mentum tangunt supplices	pit 132. stellæ similis de cœ-
48	lo descendit ibid. arcet à
Mercurius ex Polymela Eu-	Menelao sagittam, vt mater
dorum filium suscipit 568.	muscam ab infante 136.
eius cum Priamo colloqui-	Diomedi auxiliatur 158.
um 868. genus suum men-	Martem è prælio educit 160.
titur 872. se indicat Pri-	à Diomede aufert caligi-
mo ibidem. Priamum du-	nem 166. Venerem deridet
cit ad Achillem ibid. dor-	armatur aduersus Hectorē
mientem Priamum alloqui-	182. Diomedem aduersus
tur 886	Martem incitat 204. Dio-
Meridiei notatio 374. 602	medis currum ascendit ibi.
Meriones 350. Marti similis	sola Ioui non obedit 207.
90. 458. armat Vlysssem 352.	eius ad Iou. responsio 268.
Deiphobum iaculis petit,	Martem cohibet 524. vires
sed frustra 452. cum Idome-	addit Menelao 638. Achil-
neo gloriatur de spolijs Tro-	li ambrosiam & nectar in-
janis ablatis 456. Deiphobū	stillat 702. de cœlo desilit
	ibid.

INDEX.

ibid. clamat 710.	Hectoris	Mulieres in funere comam la-	
hasta ab Achille defleat		cerantes	886
732. Martem & Venerem	Mulieres litigiosæ		722
prostrat 758.	Deiphobi	Mulierum consuetudo	856
formam assumit 782.	per-	Mulius Augiæ gener	410
suadet Hectori, ut cum A-		Mulæ manus opus reddunt	
chille congrediatur ibi. fla-		leuius, Prouerb.	438
gellum reddit Diomedi, &		Multitudo imperantium per	
eius equos incitat 826.	Io-	niciofa	66
ui affidet	854	Muneribus & blanditijs homi-	
Minois regis Cretæ soboles		nes placari	304
466. 506		Munera Achilli promissa re-	
Minyæius flumen	408	cententur	312
Miseret Iouem Hectoris fu-		Murus Græcorum post expu-	
gantis	780	gnationem Troiæ, inunda-	
Moliones	408	tione perijt	418
Monarchiæ laus	66	Murus Græcorum, quem in-	
Moneta qua utebantur Græ-		uitis dijs construxerant, non	
ci ad Troiam	264	diuturnus fuit	ibid.
Monomachia	122	Muscæ	80. 594.
Montani ignes	704	Muscæ audacia	638
Monumentum Ili regis	390	Muscæ vsus in nuptijs, in ope	
Mors pro patria gloriosa	434.	re faciendo, ut in vindemia	
544. 786.		in bello 338. in luctu	888.
Mors inuitabilis	434	Mycale	82
Mortis viæ innumerabiles ib.		Mycenenses	86
Mors & somnus gemelli	596	Mygdon	114
Mors communis	656	Myrmidones 92. lupis simi-	
Mors optima rapit: deterrima		les 568. à rege compulsi red-	
relinquit	862	duntur animosiores	570.
Mortuorum crematio	262	præliatum eunt	574
Mortuorum decus	584	Myfi	864
Mortuorum honor	ibid.		
Mortui capillis regi soliti	806		
lauantur & vnguntur	880		
Mos cremandi cadauera	24		
Mos manus mutuo porrigen-			
di	222		
Mulæ bobus arando præstan-			
tiores	356		
Mulieres lanam & colum tra-			
ctare debent	236		
Mulieres solitæ lauare cada-			
uera	880		

N

Nais Nympha mater Iphi-	
tionis	728
Nauium Græcorum nume-	
rus	82
Nauium Achillis cum duci-	
bus descriptio	570
Nebula	578
Necessitas intolerabilis	342
in Necessitatibus vir apparet	
458	

Nectas

INDEX.

Nectar	52	Neritus	88
Nelei filij omnes excepto Ne-		Nestoris poculum	404
store ab Hercule occisi	406	Nestor inter Achillem & A-	
Neoptolemus Achillis filius		gamemnonem reconcilia-	
	702	tioni studet 34. eius atates	
Neptuni pectus	80	tres ibid. eius oratio melle	
Neptunus indignatur Græ-		dulcior ibid. eius verba ad	
cis ob muri ædificationem		exercitum 72. suos adhor-	
264. Ioui resistere non vult		tatur 144. 214. eius oratio	
278. Iouis equos soluit 290.		ad Agamemnonem 146. e-	
ad ferendam Græcis opem		iūs res gestæ ad Phæam 246.	
proficiscitur 444. Ægas ve-		præteritos annos optat 248.	
nit ibid. sedet in vertice Sa-		832. obiurgat Græcos, quod	
mi, & spectat bellum ib. in		cum Hectore congredi non	
castra Græcorum venit ibid.		audeant 246. eius oratio-	
Aiacibus animum addit ib.		ne permoti Græci nouem	
Græcos ignauis accusat 448.		cum Hectore congredi vo-	
iratus 454. clam Ioue Græ-		lunt 248. murum constru-	
cos aduersus Troianos con-		endum censet 258. in peri-	
citat 462. in prælio versa-		culo versatur, & ei mortem	
tur 472. Antilochum tue-		auertit Diomedes 270. e-	
tur ibid. in senem mutatus		iūs & Diomedis cum He-	
496. imprecatur Achilli ib.		ctore prælium 272. eius	
viatores reddit Græcos ibi.		scutum nobile 276. Dio-	
eius clamoribus Græcis ani-		medem à pugna dehorta-	
mum addit, & eos in bellū		tur 374. Diomedem allo-	
ducit 508. gladium præfert		quitur. 300. iubet Agame-	
ibid. cum Hectore grauem		mnonem cœnam apparare	
excitat pugnam 510. Ioui		302. eius optimum consiliū	
irascitur 528. eius genealo-		ibid. Achillem placandum	
gia ibid. terram mouet, ita		suadet ibi. mittendam le-	
ut Pluto timeat ne regna sua		gationem esse suadet 306.	
corruant 710. Iunoni re-		Vlysses adit 344. Diome-	
spondet 714. Achilli Æne-		dem è somno excitat 346.	
am eripit 726. eius consili-		indefatigabilis senex ibid.	
um de conseruando Aenea		eius verba de exploratori-	
ibid. cum Minerva subue-		bus mittendis in castra ho-	
nit Achilli 752. Achillem		stium 348. cum Elidenfi-	
consolatur, ei que Hæctoris		bus concertauit de bobus	
animam promittit. ibid.		406. Mulium interficit, &	
cum Apolline Laomedonti		prædam abigit 410. expro-	
Troia muros construit 760.		brat Patroclo quod paren-	
Apollinem prouocat ad pu-		tis sui mandata nō curet ib.	
gnam ibid.		cum Vlysse hospitio excepti	
		à Peleo	

I N D E X.

à Peleo ibid. hortatur Pa-	Nympharum	appellationes
troclum pugnare indutus	676	
armis Achillis 412. mari si-	Nysæum	216
miles 490. animo distrahi-	O	
tur ibi. ei Græcorum duces	O Bfidiōis descriptio	678
saucij occurrunt ibid. Iouē	Occipitium comarū	84
Precatur 538. Græcos orat	Oceanus	500
ut hostibus resistent 544.	Oceanus pater fluuiorum &	
eius filij Patrocli interitum	rerum principium	502
ignorant 228. de se loqui-	Oceanus solus à concilio Deo	
tur 832. Achilli pro dono	rum abest	708
gratiam habet ibi. filio An-	Oculos mortuis claudabant	
tilocho cursuro dat præce-	parentes	364
pta	Oechalia	86
Niobe & eius fabula 880. in	Oeneus	326
lapidem conuersa	Oenomaus	470
Nireus pulcherrimos Græco-	Olenus	88
rum	Olenia petra	ibid. 410
Nisa	Olympius	40
Niues	Olympus	180
Niues hybernæ	Olympicum certamen ab Her	
Nomina equorum Achillis	cule institutum	406
568	in Omnibus nemo peritus es-	
Nomos pro lege apud Home-	se potest	836
rum non extat. vide in eu-	Onchestus	82
nomia & ius 374. 602	Onchestus lucus	ibid
Notatio matutini tēporis	Ophelius & Agelaus ab He-	
Notus ventus	ctore occisi	386
Nothi nomen non peraq̃ue	Ophelestes	280
turpe	Opites & Antinous ab Hecto-	
Nouacula solent herodēs sua	ri occisi	ibid.
corpora leuigare	Opsonium potus	404
Nouale	Opus	84. 666
Noctis interuentu monoma-	Ope Deorum non omnes con-	
chia dirimitur	seruari posse	526
Noctis aduentantis notatio	Oraculum Deorum Troianis	
292	162	
Nox acuta, obscura, velox	Orchomenus pecorosus	88
intempesta	Ordeum album	170
Nox	Ormenus	280
Noxæ descriptio	Orestiadēs Nymphæ	232
Nuptiæ	Orion	676
Nutius Dei non esse inanes	Orionis sydus febrem homi-	
48	nibus fert	772
	Orsi-	

INDEX.

Orsilochns occisus 188. à Teu-	cro	280
Orus ab Hectore occisus		386
Os belli		338
Ostentum Græcis faustū		352
Otryoneus occiditur ab Ido-	meneo	462
Otus & Ephialtes		180
Otus Cyllenius spoliatur à Po-	lydamaute	546
Oues		152

P

P Abula equorū triticum		
hordeum hauena, apiū		
aliæ herbæ	276.	296
Pacis, seu ciuitatis pace florē-		
tis species	676	
Pæon Deorum medicus	208	
Pallas Achillis iram sedat	32	
Pandarus perfidē in Menela-		
um iaculatur 134. Diome-		
dem vulnerat 164. iaculan-		
di peritus 168. sagittis suis		
indignatur 170. à Diomedē		
interficitur	176	
Panopæus	82	
Panthera	766	
Panthoëdes	662	
Parentes senes à liberis alen-		
di p beneficijs acceptis	468	
Parentum in liberos impreca-		
tiones	322	
Parentis Pelci mandatum &		
præceptum filio Achilli à se		
discedenti	412	
Parientium dolores & voces		390
Parientium præsides Iunonis		
filix	ibid.	
Paris in prima acix sese osten-		
tat 104. refugit ib. monoma-		
chiam defert Menelao 108.		
eius cum Menelao certamē		
122. armatur ibid. Troix		

perniciēs 224. eius nauiga-		
tio cum Helena 226. è præ-		
lio surripitur ibid cum Sole		
comparatur 240. Helenam		
non vult reddere 260. Dio-		
medem percutit 360. Ma-		
chaonem vulnerat 383. He-		
ctori de socijs amissis con-		
queritur 484. eius iudicium		850.
Pars qua dolemus parer rati-		
oni	446	
Parthenius	100	
Parturientes mulieres	384	
Pascua	682	
Pasithea	504	
Pastores	80. 680	
Patriæ defensio laudabilis	430	
Patroclus mittitur exploratū		
quis vulneratus sit 402. e-		
ius cum Nestore colloquiū		
404. Eurypyli vulnus curat		
414. ad Achillem reuertitur		
540. puellæ similis 560. fon-		
ti ibid. accipitri 590. leoni		
600. flet 560. increpat A-		
chillem ibid. armatur 566.		
Myrmidones hortatur 574.		
cum suis multis interficit		
ib. 596. naues ardentes extin-		
xit ibi. eo auxiliante magna		
fit Troianorum clades 576.		
strenuē pugnat 580. Thra-		
symedem percutit 584. A-		
iacēs ad auxilium hortatur		
590. Merionem increpat 592		
eius præstantiam & cædes		
Homerus extollit 596. Ce-		
brionem aurigam percussit		
600. insultat Cebrioni ib.		
ter nouem interficit 602.		
Hectori mortem auguratur		
606. interfectus ingens cir-		
ca se præliū concitauit 630.		
prælio		

INDEX.

prælio exportatur 646. eius	educator ibi. 324. eum pa-
cadaver lauat 668. Achil-	ter ditis deuouet ibid. à pa-
li in somnis apparet 802	tre in custodiâ traditus, ex
iuxta Achillem vult sepeliri	qua decimo die tandem e-
804. eius corpus crematur	uasit ibid. à matre impul-
810. eius sepulchrum 812.	sus, rem cum patris pellice
Pedafus à Diomede occisus	habuit ibid. exul à Peleo re-
210	ceptus, beneficijs affectus,
Pedafus equus Achillis perit	Dolopū rex constitutus 324
584. Pedafus oppidum 306	Achilli suadet, vt dona acci-
Pedica 444	piat 330. ei sternitur lectus
Pelei ad Achillem præcepta	in Achillistentorio ibi.
310. 418	Phrontides 610
Pelias hasta 704	Phthia glebosa 322
Pelium 94	Phylas 568
Pellices, vide Concupinæ	Pieria 500
Pellis bouis 228	Pilius 406
Pellitæ vestes veterum heroū	Pirithous 34. 506
338	Pisander Antimachi filius oc-
Peloponnesi nomina 22	ciditur 378. 570
Peneleus Troianis de Ilioneo	Pisander à Menelao occidi-
516. Ilionem perimit ibid.	tur 474
primus fugit 640	pisces 836
Percote 100. 548	Platium mons 232
Periphetes interficitur 552	Pleiades 676
Permutatio 264	Pluto 20. 528
Perseus 506	Pluto telo percussus 180
Perturbationes bonæ Nemesis	Pluto hominib. odiosiss. 306
& misericordia, utpote Ioui	Pluto & Proserpina impreca-
tributæ, Plut. 780	tionum dij 322
Pharmaca 410	Pluuia sanguinea 372
Phanops 638	Poculo honorare 142
Phaistus interficitur 162	Poculis excipere aduenientes
Phereclus, nauum Paridis fa-	Poculum Nestoris 404. (522
bricator 162	Poculum Achillis 572
Pherenies 94	Podalirius & Machaon me-
Phidippi & Antiphi naues 92	dici fratres 94
Philoctetis naues, eiusq; cru-	Podarge Harpya 568
ciatus 94	Podes Troianus 640
Phocenses 82	Pœna eorum qui bellum dijs
Phœbus 22	inferunt 182
Phoenix Achillem alloquitur	Pœna desertorum aut fugien-
320. ab Achille disiungi non	tium 316
vult 322. Achillis tutor &	Pœnæ de liberis grauiores
	pro-

INDEX

propter scelera parentū	376	Prædæ partitio	404. 406. & vl-
Præconides spoliatur à Dio-		timæ	407
mede	390	Prælium	142
Polites	472	Prælium renouatur	534
Polydamas de fossa transeun-		Prælium nocte diremptū	662
da consilium dat	420.	Præstabilius esse fugere, quā	
ctorem obiurgat	482.	capi	492
Prothoenorum occidit	512.	Præstabilius est mori, quam	
eius prudentia	662.	malis diu affligi	546
reditum in		Præstantiores non decipien-	
urbem suadet Troianis, sed		di sunt	832
non obtemperant	664	Precum utilitas	864
Polydora	568	Præces fortium virorum	482
Polyidus vates genus mortis		Priamus de quorundam Græ-	
prædicat Euctenori	478	corum nominibus Helenā	
Polypoetes	94. 422.	interrogat	112.
fortiter pugnāt	424.	accersitur ad	
disco vincit		exercitū vtrunq; fœderis pa-	
844. Polyphemus	34	ciscendi gratia	116.
Pollux	116	pugnante filiū aspicere nō potest	
Populus arbor	154	120. eius verba ad concionē	
Portentū Draconis qui passe-		258. portas aperire iubet fu-	
res in Aulide deuorauit	72	gientibus militibus	764.
Portenta Iouis infausa Græ-		Achillē cōspicatur	772.
cis	264	Hectorē orat ne congrediatur	
Portentum sanguinis	372	cum Achille	774.
Portentum Aquilæ, deiicient-		eius calamitas	ibid.
is hinnulū ad arā Iouis	280	crines sibi e-	
Præctium	100	uellit	774.
Pramnium vinum	404	cum Hecuba mi-	
Præceptorem quomodo ho-		serabilem Hectoris casum	
noret Achilles	330	conspicit	792.
Præceptores seu duces princi-		mandata Iouis refert vxori, & illa dis-	
pum & regum, vt Phoenix		suadet	858.
Achillis	92	non patitur se	
Præceptoribus discipuli filio-		ab vxore detineri	860.
rum loco	320. & seq.	dona affert Achilli ib.	
Præceptoris officia	322	filios suos increpat	862.
Præceptorem discipulus vo-		Iouem inuocat	866.
cat patrem	330	eius & Mercurij confabulatio	ibi.
Præcones ab Achille auferunt		supplicat Achillem	874.
Briseidem	38	ei filij quinquaginta	ibid.
Præconum sceptrā	690	accedit Achillem	ibid.
Prædā	406	sedere recusat	876.
Prædæ intentos non debere ef-		dormire cupit	882.
se statim fufis hostib.	214	in urbem corpore Hectoris	
		impetrato redit	886
		Principe in viro virtutum iu-	
		stitiæ & fortitudinis, copula	
		pulcher-	

INDEX.

pulcherrima	Iliad. 16	Regem præter cæteros debe-	
Principium rerum aqua seu		recuram salutis animi gere-	
Oceanus	244	re	56
Principum virorum honores		Regum odia & iræ	24
in conuiuijs	432	Reges cæteris virtute antecel-	
Procellæ	460	lere	66
Prodigium Aquilæ	426	Regis officium	114
Proetus rex	218	Rex bonus & fortis miles	112
Protesilaus primus Troadem		Regem non decet cum infe-	
attigit	92	riore reconciliari, quem in-	
Prothoenor	512	iuria affecit	694
Prothous	96	Regia forma	112
Prudentiæ laus	348	Regnum Deo charum	66
Puer ludens in arena	538	Rei militaris laus	482
Pugna circa Alcathoi cadauer		Reip. partes duæ, in Clypeo	
470. ad naues 556. ad Sarpe-		expressæ	676
donis cadauer 590 pertina-		Reipubl. tria genera, regnum	
cissima circa Patrocli cada-		Aristocratia & Democratia	
uer	630	vide suo quæque loco	
Pugnandum cum sola Venere		Rhadamanthus	506
166. non autem cum ijs qui		Rhesus rex	360
diuinitus honorantur	612	Rhesus & Antipho occidun-	
Puluis in luctu super caput		tur	374
fundebatur	650	Rhodij	90
Purpurea heroum stragula		Risus Deorum	52
884		Ritus sacrificandi	44
Pygmaeorum pugna cū Gru-		Rogus Patroclo construitur	
bus	104	808	
Pylemenes	100	Romanum imperium	724
Pylij	ibid. 410	Rusticorum operæ in arando	
Pylon atque Ormenus occi-		& metendo	678. 680
duntur	426	S	
Pyrexchmes 100. occumbit	574	Sæua Iouis fulmina	512
Python saxosa	82	Sagitta	134
Q		Sal sacrum	308
QVercus	424	Salaminenses	84
R		Saltatio	476. 680. 682
R Atione vincitur ira	110	Saltatores infames	862
Reges inferioribus gra-		Salus belli in viribus consistit	
uiter irasci solent 24. cum	558		
illis non concertandum	36	Samothracia	444
Regibus à Ioue dignitas, ho-		Sangarus	114
nor & splendor habetur	36.	Sanguis exfugitur ex vulnere	
66. 620		140	

ooo

INDEX.

Sanguis deorum	173	citur	780
Sanguinea pluuia	372.	Senatus quæ deliberant, refe-	
Sarpedon 102. Hec̃torē hor-		runtur postea ad populū	58
tatur ad bellum 184. cum		Senioribus obtēperandū	34
Tlepolemo pugnat 194.		Seniores Troiani Helenę pul-	
Hec̃toris opem implorat		chritudinem admiratur	12
196. leoni similis 432. Glau-		Senibus primæ sententiæ ius	
cum ad pugnam hortatur		dandum	146. 494
ibid. muri pinnam deiicit		Sepulchri honores & ritus	
438. cum Patroclo congregi		800 808	
tur 582. occiditur 584. con-		Sepulchrorum pilæ	390
cidit arboris instar 586. mo-		Sepultura	584
ribundus Glaucū alloqui-		Sepulturam mortuis non ef-	
tur	ibid.	se denegandam	262
Satietas omnium rerum	476	Serpens nouem passerculos	
Satniois flumen	740	deorat	72
Satnius ab Aiace Oilco vul-		Sicyoniorū rex Adrastus	86
nus accipit	512	Signa futuri venti	206
Saxorum iactu pugnant		Silentij commendatio	70
384. 398. &c.		Simois & Scamander commif-	
Scandæa	352	centur	202
Scæ portæ	112. 316	Simoisius ab Aiace interfici-	
Scamander	80	tur	154
Scamandrius venator	162	Simultates & iras non decet	
Sceptrum Agamemn. 60. præ-		esse perperuas	562
conum 690. regū & princ.		Sipylus	882
36. 114. 680		Sisyphi fabula	218
Sceptris in altum sublatis, lo-		Sitis & fames hominis vires	
quebantur, & iurabant 254.		eneruant	692
354. & sequent.		Socus Vlyssēm vulnerat	392.
Schedi ⁹ Epistri filius	546. 624	interficitur	ibid.
Schœnus	82	Solis occasus in Oceano	292.
Scolus	ibid.	Sollicitudo nimia cauēda	856
Scriptura in tabella plicata		Somni parsimonia in rege &	
in epistola	218	duce exercitus	356
Scutorum loca	602	Somnus rex hominum atq;	
Scutum Agamemnonis	372	deorum 502. Iunoni respon-	
Scutum Sarpedonis	432	det ib. veretur Iouem sopi-	
Scyros insula	334. 702	re ibid. à Ioue de cœlo præ-	
Securis	846	cipitatus ad Noctem perue-	
Sedebant non accumbebant		nit ibi. cum Iunone ad Idā	
prisci in conuiuijs	402	contendit 504. abietem a-	
Semele	506	scendit ibid. Neptunum in-	
Semper ex malo malum naf-		citatur 508. mortis frater 596	
		Somnium	

INDEX.

Somnium à Ioue	24	nerat Glaucum 436. Am-
Sortes in galeam non in vr-		phimachum petit 452. Im-
nam conijci solitæ	120	brium interficit ib. iaculan-
Sorte sua quemque conten-		di peritissimus 460. Clitum
tum esse debere	524	ferit 542. eius arcus diuini-
Sperchius fluuius	568	tus rumpitur 542. cū Merio-
Splendor Achillis	660	ne sagittis cerrat 846
Stella autumnalis	160	Thalamus Priami 853
Stellas vocat clauos Ath. li. ii.		Thamyra fabula 84
Stentoris vocalitas	202	Theano sacerdos 164. Miner-
Sthenelus	172	uæ supplicat 226
Strichius	536	Thebæ 352. expugnatæ à Sthe-
Strenui milites qui	458	nelo 150
Stulti serò sapiunt	608	Themis Iunoni propinat 522
Sturni & graculi	648	Thersitæ genus & fabula 68.
Superbos quo magis oras	co	obiurgat Agamemn. ibid.
superbiores efficit	334	Theseus 34
Supplicum ritus, tangere mē-		Thetis filium alloquitur 42
tum	48	impetrat vindictam à Ioue
Sus Calydonius	326. 424	48. Achillem filium quærit
T		652. Iugēs alloquitur Nerei-
Talaria Mercurij	366	des ib. arma promittit Achil-
Talentum	304	li 656. Vulcanum adit de ar-
Talchybius	38	mis conficiendis 670. à Vul-
Tapera villosa	572	cano petit filio arma 674. A-
Tarne	162	chilli arma affert 684. ne-
Tartarus siue Infernus	266	ctar instillat vulneribus Pa-
Taumatia ciuitas Thessaliæ		trocli 686. eam Dæ excipi-
94		unt 854 filium adhuc viuen-
Taurus	80. 586. 730	tem Iugēt atra veste ibid.
Telorum genera: saxum	384.	moerentem offendit 856
398. funda 474. hasta, gla-		Theutranis hospitalis 210
dus, iaculum, securis ibid.		Thisbe 82
Tenedus Insula	444	Thoas Atolorum rex 454
Tentorium Achillis	872	Græcos alloquitur 534
Terra centrum mundi	266	Thoon 392. 472
Terra in gratiam Iouis & Iu-		Thorax Agamemn. 370. Dio-
nonis herbas producit	508	medis 276. Phylidis 546
Terror Martis filius	458	Thracia 302
Testacea vini dolia	322	Thraces 158
Teucer Telamonis filius no-		Thrasymedes 98. 490
thus 282. sub Aiæis clypeo		Thryoëssa ciuitas 408
latens multos interficit ibi.		Thymbra 360
ab Hectore aberrat ibi. vul.		Thymbræus 386

INDEX.

Thyphoeus	96	Turbo	580
Tibijs similes galeæ	602	Turpe est abesse diu, & in-	
Timoris index color	458	nem redire	70
Tiria mons	100	Tychius faber	250
Titanes	504	Tydeus parvus quidem cor-	
Titaresius fluuius	96	pore, sed bellator 202. eius	
Tithonus Auroræ maritus		fabula & sepultura	494
	370	V	
Tlepolemus 90. eius cum Sar		Allum militare	258.
pedone pugna	194	284.	
Tmolus mons	102	Varia hominum verba	722
Tonitrua cum fulmine	640	Vates, vide Diuini	
Tributa regum	306	Vaticinatur Iupiter Iunoni	
Tripudiorum ratio	682	292	
Tritico vescuntur equi	276	Vaticinium de imperio Ro-	
Trochus	510	mano	724
Troia anno decimo euerfa		Venatio 162. 356. 424. 550	
416		Venefica Agamede	410
Troiani & eorum focij	34	Ventre ieiuno mortui non lu-	
fædifragi 144. agni similes		gendi	692
152. lupis 396. fluuiio 622.		Venti	486. 600
apro 646. Græcos fortiter		Venti Zephyrus & Boreas	
pellunt 240. 284. prælium re-		298	
dintegrant 270. eorū ignes		Ventus vnde 124. 126. Paridem	
296. ante portam excubias a-		ex prælio subducit 124. He-	
gunt ib. ad bellum se parant		lenæ irascitur 126. Helenam	
372. eorum ingens fuga &		ad Paridem vocat ibid. fau-	
cædes 378. murum demoli-		cium Acneam subducit è	
ri conantur 420. 430. pugnae		prælio 176. vulneratur à	
insatiabiles 476. Hectorem		Diomede 178. à Marte e-	
tuentur 512. magno clamo-		quos petit ibi. apud matrem	
re murum ascendunt 538.		Dionem conqueritur de Di-	
Hectoris malum consilium		omede 180. eius officium ef-	
stulte approbant 666. viso A-		se nuptias administrate, nō	
chille perterrefiunt 710. in-		bella 182. amore omnia do-	
cidunt in profluentem 736.		mat 498. eius cingulū 500.	
fese in urbem recipiunt 770		Martem percussū suscipit	
Troianorum regum stirps &		758	
nomina	720. & sequ.	Verba hybernis niuibz simi-	
Troij equi	172	lia	116
Trois	720	Verbum quale dixeris tale au-	
Tros Alastoris filius se dedit		dies	722
Achilli	732	Verecundia plures seruari,	
Tuba	662	quam occidi	548
		Veritas	

INDEX.

Veritas	314	conferuari	692
de Versibus, in Præfatione.		Virga Mercurij	368
Versus continens omnes ora-		Virtus eximia, diuina, vt Ari-	
tionis partes	30	stot. 7. Eht. initiò. hinc hero	
Vespæ	574	as dininos vocat	64. 588
Vesperæ notatio	602	Virtutum duarum iustitiæ &	
Vestes pellitæ	338	fortitudinis concursus in	
Veste lintea & candida con-		principe viro pulcherrimus	
tecti mortui	668	588	
Vestis in rogû iniici solita	798	Virtus sua conscientia conten-	
Veterum superstitio in sacri-		ta, non curat vulgi conuitia	
ficando	310	aut calumnias	
Veteres irati, donis placaban-		Vitæ tria genera, ciuilis, mili-	
tur & exorabantur	324	taris, rustica in Clypeo. 676	
Victoriam esse persequendâ		Vitæ genus Homericum Io-	
214		nicum est potius quàm Spar-	
Victoria à Deo	244. 596	tanum, Plat. 3. de Legib.	
790		Viuus vidensque	26. 674.
Victoriæ vicissitudo	228	Vltorem quilibet sibi expetit	
Victoria homines facillè mu-		514	
tat	ibid.	Vlysses Chryseidem patri re-	
Victoribus Achilles præmia		stituit 46. iussu Mineruæ à	
dat	828	discessu Græcos prohibet	
Vigiles Græcorum canibus si-		64. 70. coërcet Therfitem	
miles	346	68. eius descriptio 114. re-	
Vindemia	680	mouet à se ignauia suspici-	
Vinea	ibid.	onem 148. eius fortitudo	
Vinum ex Lemno aduectum		156. interimit multos 196.	
264		eius fuga 272. causam suæ	
Vina equis bibenda dari so-		legationis exponit 310. le-	
lita	276	gatus eadem mittentis ver-	
Vino modico vires instauran-		ba retinet 312. Agame-	
tur 224. item audacia & ro-		moni recenset Achillis re-	
bur gignitur	692	sponsonem 334. audax 350.	
Vinum in testis	322	Mineruam inuocat 352. 840.	
Vinum pramium	404	laudatur 350. à Diomede	
Violatio iurisiurandi non in-		nec laudari nec vituperari	
ulta permanet	138	vult ibi. cum Diomede ho-	
Virum bonum amare suam		stes persequitur, canibus si-	
coniugem debere	316	miles 356. vrbium euersor	
Viri fortis, & viri timidi de-		dicatur ibi. gratias agit Mi-	
scriptio	458	neruæ pro rebus benè ge-	
Viri boni facillè placantur	448	stis 362. cum Diomede dor-	
Vires hominis pane & potu		mientes Thraces interficit	

INDEX.

362. redit ad Græcorum na-
 nes magna spolia habens
 366. Diomedem hortatur
 ad bellum 386. ab hostibus
 circumuenitur 392. solus
 sustinet totum Troianorum
 exercitum ibid. alloquitur
 suum magnum animum
 ibid. vulneratur à Soco ibi.
 Socum fugiētem interficit
 394. cum Ajax & Menelaus
 ex hostibus eripiunt ibi. A-
 gamemnonem grauitè ob-
 iurgat 492. Agamemnonis
 consilium de fuga, pernitio
 sum esse docet 494. cum
 Diomede claudicans ad cō-
 cionem proficiscitur 686.
 suadet ante prælium cibum
 esse capiendum 692. 696.
 Achillem hortatur ad man-
 suetudinem 694. inferior
 Achille viribus, sed præstan-
 tior consilijs, & natu maior
 696. dolosus 838. currit ibi.
 Vnus deorum princeps, &
 summus dominus, Deorum
 & hominum 170
 Vnus vir, nullus vir 348
 Volucres 80
 Urbium duarum, vnus pace
 florentis, alterius bello fla-
 grantis & obsessæ, species
 676
 Vrsa maior, & minor ibid.
 Vulcanus de cœlo præcipita-
 tus à Ioue, viuum eum ser-
 nat Thetis 52. 670. Theti-
 dis in se beneficia comme-

morat, & promittit illi A-
 chillis arma 670. 674. egre-
 ditur ad Thetidem cuius ad-
 uentus causam sciscitatur
 672. Achilli galeam, ocreas
 & thoracem fabricat 642.
 Xanthum vrit 756
 Vuln^o in pectore gloriosum,
 in tergo turpe 458. 786
 Vultures 542
 Vxor cuique viro bono chara
 & curæ esse debet 316
 Vxores non debere marito-
 rum iniussu quoquam pro-
 ficisci vel quicquam agere
 506

X

Xanthus fluuius indigna-
 tur Achilli 744. Apol-
 linem alloquitur 748. A-
 chillem affatur ibidem. a-
 quæductori similis Achillē
 persequitur, & eum suis vor-
 ticibus implicat 750. cada-
 uera interfectorum in terrā
 eiecit ibid. Simoënta fluui-
 um vocat in auxiliū aduer-
 sus Achillem 752. iterum
 corripit Achillem ibi. eum
 Vulcanus vrit 754. Iunoni
 & Vulcano supplicat 756
 Xanthus equus filius Podar-
 ges 706. Achillem alloqui-
 tur, & ei mortem vaticina-
 tur ibidem.

Z

Z Elea ciuitas 134
 Zephyrus ventus 62

